BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO EBORENSE
42
4 L
8

Clas. 21.
Lit. V.

Digitized by Google

de congruo et c̄odigno. c. 248. figuras sansson. 254.
le fyure. egrediebat. fluuius. du s. larra. 25.
Jan. 328

42. 4. L8

Sermo. de mõte Calerio

Domini Philippi de monte calerio ordinis minorum / ſacre Theologie profeſſoris / Sermones dominicales: tum epiſtolarum tum euangeliorum enucleationem et declarationem continentes: excellẽti nouoq; ordine ab ipſomet digeſti: et hac nuperrima impreſſione reintegrati: vt eos viſitantibus liquere poterit.

1541

Venetiis Ludõ. apud Jacobũ Giũcti.

B A

Incipit Index alphabeticus materias huius operis ſingulares continens.

De litera A.

Abominatio. Quod per abominationē deſolationis ſedentē in tēplo intelligi pōt antichriſtus qui tpe perſecutiōis vltime mūdo per ſuas fraudulentias p̄ſidebit.euan.lxv.parte.j.Figurat' p abominādum idolū deſolatiōis quod edificauit rex antiochus ſuper altare dei.j.Mac.j.ibidem.

Abſcōdere.A quibus ſe abſcōdit xp̄s euan.xxvj.parte.iiij.

Abſoluere.Quod ſacerdotes p̄nt abſoluere ſuos ſubditos penitentes.euāge.xxvij.par.ij.

Accedere.Qd hō poteſt cōfidēter ad xp̄m accedere p auxilio impetrādo.euā.xvij.parte.ij.Figura de heſter q̄ acceſſit ad regē aſuerum ad petendū gratiā pro populo ſuo heſter.v.ibidem.

Accidia.De accidia.euā.xxiiij.p.iiij.

Acqrere.Qd regnū celorū nō acqrit ſolū per verba.euāge.xlviij.parte.iiij.

Admirari.Qd hō de aliqbus occurrētib' admirat euā.ix.in introductione. q ppter octo cauſas btā vgo admirabat de his q̄ accidebāt de xp̄o.euā.ix.part.j. Qd xp̄s de q̄ ſic admirabat btā virgo potuit figurari per regē aſuerū admirabilē heſter.xv.ibidē.Qd hō admirat de reb' inſolitis qn̄ videt:de qb' ſi ſunt ſibi vtiles oʒ regratiari deo.euā.liij.in introductione.Itē euā.lvj.p.v.Itē euā.lix.p.v.

Admonitio.De benignitate xp̄i i admonēdo magos:a quo fuerunt moniti:ꝛ de promptitudine ipſorum in aſſentiēdo admonitiōi facte.euange.xij.parte.iiij.

Adorare.De adoratione ꝛ reuerentia exhibita xp̄o a magis.euan.xij.p.ij.Et q illa adoratio fuit figurata in bn̄dictione vide Gen.xlix.ibidem.

Aduentus.Qd eſt quadruplex aduētus xp̄i.euāgelio.j.expoſitio.j.introductiōe.Itē euāg.iiij.expo.ij.par.ij.De aduentu xp̄i qualiter aliquis eſt amādus: aliqs metuēdus euan.iiij.expo.ij.in introductiōe.de aduētu xp̄i in vterum virginis:ꝛ quid facit in hoc aduētu.euāge.iiij.expo.ij.par.ij.Qd aduēt' xp̄i in vterū vginis fuit figuratus in aduētu dei in caſtra.j.Reg.iiij.euā.iiij.expo.ij.par.ij.De aduentu xp̄i in mundū ꝛ quid fecit in hoc aduentu.ꝛ quomodo fuit prophetatus Abach.ij.Et figuratus in miſſiōe Moy.ad filios iſrael exiſtētes i egypto: Exo.iij.euan.iiij.expo.ij.par.ij.q de aduentu xp̄i in mundū pphetauit omnis ſexus et gradus.euan.ix.par.iij.Qualiter omnes creature cognouerunt aduētum chriſti in mundum.euā.j.expoſi.iij.parte.j.q aduentus filij dei in mundum fuit.Ueraciter pphetatus.Figuraliter nunciatus.Mētaliter inuocatus.Lōganimiter expectatus.Preſentialiter demōſtratus.euan.lxj.part.ij.De aduentu chriſti in mētem hominis ꝛ qualiter homo ſe debet diſponere ad recipiendum ipſum per gratiam.ꝛ quid in anima hominis operetur.Et quō fuit figuratus p aduentum dei ad Moy.Exo.xxij.euan.iiij.expo.ij.par.ij.De aduētu xp̄i ad iudiciū et quomodo fuit pphetatus Eſa.iij.euang.iiij.par.ij.Qualiter fuit figurat' Apoc.vj.Item apoc.xiiij.per ſedentē ſuper nubem habentem falcem acutā.Itē Dan.vij.in filio hominis veniētē in nubibus celi.euange.j.expoſi.j.par.ij.Iteʒ euāgelio.iiij.expo.ij.parte.ij.Qd aduētus magorum ad chriſtū fuit figuratus per aduentū regine Saba.ad regem Salomonē de quo.iij.Reg.iiij.euā.xij.pt.j.

Ager.Qd ager ſignificat mūdū ꝛ ſignificat cor et animā hominis:ꝛ q aliq neglexerūt agrum.i.cor et animam colere.euange.xviij.parte.j.Figurati per agrū in quem ingreſſus eſt yſaac ad meditandum Gen.xxiiij.ibidem.Et figurati p pigrum hominē per cuius agrū dedit Salomon ſe tranſiſſe Prouer.xxiiij.ibideʒ.

Agnus.Quare chriſtus dicat agnus et q oblatio agni fuit iuge ſacrificium et q iſte agnus fuit mentaliter affectatus veraciter prophetatus multipliciter figuratus ſpecialiter in magno paſcali Exod.xiiij.Et q ſignati ſanguine eius nos oportet obtinere virtutias dia

Digitized by Google

doli. Et q redemit nos a culpa. Figu-
ratus per agnū ſtātē in medio.xxiiij.ſe-
nioꝝ Apoca.v.Et q deducit nos ad paſ
ſcua refectiua.Figurat⁹ p agnū deducē
tē ad fontes aquaꝝ Apoca.vij.Et q illu
ſtrat nos in glīa padiſi.Figurat⁹ p agnū
qui eſt lucerna ciuitatis ſupne Apoca.
xxj.euāge.xiiij.parte.j.⁊ per totum.
¶Amare.Qd amatores mūdi dicunt
mūd⁹:⁊ tales dicunt nō cognoſcere xp̄m
euāg.viij.pte.iiij.Quot modis oſtendit
amor patris ad filiū euāge.l.in introdu
ctiōe.Qd hō inducit ad bonū ⁊ retrahit
a malo amore vel timore.euāge.l.p.ij.
¶Amicitia.Quid ver⁹ amic⁹ facere de
beat erga illū quē diligit.euāge.xxxvij.
in itroductiōe.Qd ad verā amicitiā ſex
inter alia reqrūt.euāg.xxviij.l introdu.
¶Amouere.De amotiōe lapidis facta
p angelū.euange.xxviij.par.j.Figurat⁹
per Jacob qui amouit lapidem a puteo
Geneſis.xxix.ibidem.
¶Anna.Qualr anna pphetiſſa ɔmēdat
a dignitate generoſitatꝫ ab āuoſitate eta
tis a vtuoſitate ſctitatis.De tpe quo p
phetauit de xp̄o.Qualr pphetia ei⁹ nō
explicat in euāgelio ⁊ de multiplici cō-
mendatiōe eius euangelio.ix.parte.iij.
¶Angel⁹.q legatio āgeli facta btē vir-
gini pōt figurari p legatiōnē āgeli factā
vxori manue Judic.xiij.euāg.x.pte.v.
De dilectiōe multiplici ⁊ beneficio an-
gelorꝫ circa genus humanum.ibidem:
¶Anima.q aīa cuiuſlibet hoīs itelligi
pōt p vineā:q dꝫ fodi putari ⁊ extēdi.Fi
gura de vinea q ſex annis debebat puta
ri Leui.xxv.Et qd lꝫ deberet facere bo-
nas vuas p bona opa facit tñ labruſcas
p vitioſa euāg.xix.parte.j.q aīa pecca-
tris intelligi pōt p ciuitatē hierlm obſeſ
ſam q primo circūdat a diabolo p falſaꝫ
ſuggeſtionē.Figura de balaā ad cuius
ſuggeſtionem mulieres madianite pre-
uaricauerūt filios iſrael Numeri.xxxj.
Scdo coanguſtat a diabolo p validam
tentationem.Tertio ad terram proſter-
nitur per conſenſum ⁊ deliberationem.
Figura de filijs iſrael qui conſenſerunt
regi ātiocho.j.Mach.j.Quarto filij ei⁹
dicunt ad terram proſterni per operum
mortificationeꝫ.Quinto nō relinquit la
bis ſuper lapidem per virtutem diſſipa
tionē.Figura de agro viri ſtulti cui⁹ ma
ceria lapidum erat deſtructa Prouerb.
xxiiij.Et q iſta aīa ſic deſtructa pōt figu
rari p ciuitatē quā deplorat hie.d.Quō
ſedet ſola ⁊c.euā.l.par.ij.q aīa peccato-
ris pōt intelligi p domū phariſei quā
xp̄s intrauit.Figurata p domū quē ſibi
edificauit ſapiētia Prouer.ix.euā.lvij.
par.j.q anima exiſtens in peccato mor
tali pōt ſignificari p filiā reguli q infir-
mabat ad mortē.euan.lxj.par.j.q aīa cu
iuſlibet pōt ſignificari per denarium ar-
genteum habentem imaginem regis.
euan.lxiij.par.iij.
¶Apparere.Qd hō qui vult q xp̄s ſibi
appareat.dꝫ eē diſcipl's p humilitatē p
fundiſſimā:duo p charitatē ardētiſſimā.
Figura de duob⁹ cherubin. Exo.xxvij.
Jre p ſedulitatē prōptiſſimā.Figura de
aīalib⁹ q ibāt ⁊ nō reuertebāt Eze.j.Lo-
qui p vocalitatē gratiſſimā.euā.xxix.p.
j.q xp̄s apparēs duob⁹ diſciplis rectifi
cauit i fide.q appitio fuit figurata Geñ.
xxvj.Ubi dr qd dñs apparuit yſaac in ge
rara.euan.xxvj.par.j.
¶Appropinquare. Qd deus peccato-
res volētes appropinquare ſibi recipit
⁊ ſanat per ſuam miam.euan.xliiij.par.
j.Figura de ceco qui appropinquauit
ad xp̄m Luc.xviij.ibidē.Qualiter deus
multipliciter appropinquat ad hominē
Figurat⁹ per ſamaritanum qui appro-
pinquat ſauciato Luc.iiij.euā.x.par.j.
¶Arbor.Qd arbor bona ſignificat vo-
lūtatē bonā.Figurata p vnā de arbori-
bus de qb⁹ Leui.26.Arbores pomis re
plebūt.Arbor vo mala p volūtatē malā
Figurata p vnā de arborib⁹ de qb⁹ Leui
ti.xxvj.Arbores poma nō portabūt euā.
xlviij.par.ij.q ē arbor in mūdo carnali-
tatis cui maledicit.Figurata p arborē fi
ci nō habētē niſi folia cui maledixit dñs
Mat.xxj.Mūdane cupiditatis q abſcin
dit.Figurata p arborē quā vidit nabuc.
Dañ.iiij.Supbe dignitatꝫ q fodit.Figu
rata p arborē fici i vinea de q Luc.xiij.
euan.xlviij.p.iij.q in hoīe ſignificato p
arborē dꝫ eſſe radix amaritudis interne
ɔtritiōis.Stipes rectitudis firme intē-
tiōis.Rami latitudis mie ⁊ ſubuētiōis.

Folia viriditatis gře ⁊ dilectiõis. Flores puritatis honeſte ꝯuerſatiõis. Fructꝰ vbertatis v̄tuoſe operatiõis. Figuratꝰ ꝑ arborē pulcherrimā Leuiti. xxiij. ibidē. Qđ ſicut fructꝰ eſt vltimū qđ expectat de arbore: ſic p̄miū vel pena eſt vltimū qđ debetur homini. euā. xxviij. p. iij.

¶ Articulꝰ. de articl'is fidei. euā. 13. ꝑ. j.

¶ Aſcēdere. Qualr̄ hō debeat aſcēdere ad gl'iaꝫ padiſi. euā. iiij. expo. j. ꝑ. j. Figura de aſcēſu ad tēplū ſalomonis. ibidē. De aſcēſu xp̄i ꝑ nobis in cruce euā. xij. ꝑ. iij. Figura de dauid aſcendēte cliuū. ij. Reg. xv. ibi ꝙ xp̄s exiſtēs ānoꝝ duodecim aſcēdit cū parētibꝰ ſuis ad tēplū cuiꝰ exēplo debemus in altū aſcēdere ꝑ cōtēplationē deuotā. euā. xiij. ꝑ. j. Figura de Moy. Aſcēdēte in mōtē orare Exo. xvij. ibidē. Qđ aſcēſus xp̄i in hierl'm ſignificat actū v̄tuoſum quē hr̄e debemꝰ ſi volumꝰ ire ad ſupnā hierl'm. euā. xxj. par. j. Figura de iacob cui dictū fuit ꝙ aſcenderet in bethel Geñ. xxxv. ibideꝫ. Qđ aſcenſio xp̄i ſignificabat in xp̄o meritū dignitatis generoſe. Figura de viro aſcēdēte ſuꝑ equū rufum zach. j. Sceptrū ꝑtātis vigoroſe. Figura de v̄gulto aſcēdēte Eſa. liij. Titulū primitatis dignitioſe. Figura de rege aſcēdēte ⁊ iter pādēte Mich. ij. Ducatū ſocietatis gl'oſe. Figura de Joſ. q̇ aſcēdit cū ſenioribꝰ iſrl'. Joſ. viij. Jubilū ſolēnitatis gaudioſe. Figura de abach. qui dixit abach. iij. Suꝑ excelſa mea deducet me victor ⁊c. Gradū ſublimitatis gl'ioſe. Figura de ſole q̇ reuerſus ē ꝑ decē lineas Eſa. 38. Actū vtilitatis fructuoſe. Figura Deuteron. xxxiij. Ubi dixit Moy. pp'lo iſrl': aſcē ſor celi auxiliator tuꝰ. euā. xxvj. par. iiij. Qđ xp̄s d'r aſcēdiſſe de aqua vt exēplar innocētiū. In nauim vt exēplar laborātiū. In mōtē vt exēplar contēplātiū. In hieruſalem vt exemplar patientiū. In celum vt exēplar triumphātium. ibidē.

¶ Aſinꝰ. ꝙ ꝑ aſinā ⁊ pullū ligatos intelligi pōt genꝰ hūanū an aductū xp̄i i pctis ligatū. euā. xxvij. ꝑ. j. ꝙ ꝑ pullū et aſinū intelligunt̄ in hoīe rō ⁊ ſenſualitas. ibi.

¶ Attēdere. Que ſūt inter alia q̄ debēt attētū reddere ſubditū reſpectu ſuperioris euāg. xviij. in introductiōe. ꝙ hō dꝫ diligenter attendere illa q̄ ſunt ſibi neceſſaria ad ſalutem euāg. xlviij. parte. j.

¶ Auaricia. ꝙ auari ſignificati per ſpineas nō ſunt apti ad ſuſcipiendū v̄bum dei euan. xxix. ꝑ. ij. de auaris ⁊ auaricia euā. xliij. ꝑ. ij. Figura de muliere ſamaritana q̄ venerat ad haurīēdū aquā Jo. iiij. ibi. de raptoribꝰ ⁊ auaris euā. xlix. parte. iij. Figura de beſtia terribili ꝯminuēte oīa Dañ. vij. ibidē. ꝙ auari nō debēt aliis p̄eſſe ſcꝫ q̄ odiūt auariciā euā. lij. par. ij. figura de dañ. qui reſpuit mūera baltaſar regis babi. Dañ. v. ibidem. ꝙ auari pn̄t figurari ꝑ mulierem exiſtentem in medio amphore zach. iij. euang. xiij. par. ij. De auaritia euā. lvij. par. ij.

¶ Audire. ꝙ hō dꝫ attente audire illa q̄ dr̄ a xp̄o. Figura de filiis q̄s ꝯgregauit iacob ad audiēdū eū Geñ. xlix. ꝙ aliqui deū audire deſiderāt vt ꝯtēplātes. Aliq̄ deū audire timēt vt veri penitētes. Figura de adā q̇ timuit poſt trāſgreſſionē audire vocē dn̄i. Geñ. iij. Aliq̄ deū audire renuūt vt negligētes. Aliq̄ nō deū ſꝫ mūdū audiūt. Figura đ adā q̇ ſpreto mādato dn̄i audiuit vocē vxoris Geñ. iij. ꝙ nolens audire vocē dn̄i patit̄ euā. xxiiij. ꝑ. iij. ꝙ q̇ audiunt v̄bū dei ſignificant̄ ꝑ hoīem q̇ edificauit domū ſuā ſupra petrā Mat. vij. euā. xxiiij. par. v. Que ſit cā quare aliqua doctrina nō audiat̄ euāg. xxvj. ꝑ. j. ꝙ deſideriū turbaruꝫ ad audiēdum xp̄m fuit figuratum in deſiderio regum deſiderantium audire ſapientiam ſalomonis. ij. Paral'. ix. euan. xlv. par. j.

¶ Auxilium. ꝙ indigens dꝫ poſtulare auxilium ab illo qui pōt ſibi ſubuenire euange. xvij. in introductione.

¶ De litera B

Baculꝰ. Qđ baculus xp̄i quē inſtar ꝑegrini habuit ſignificat lignū crucis ſuꝑ q̄ ſe appodiauit euā. xxix. ꝑ. ij. Figura de iacob qui dixit Geñ. xxxiij. In baculo meo tranſiui iordanem. ibidem.

¶ Baptiſmꝰ. ꝙ figura baptiſmi p̄ceſſit in helia ⁊ heliſeo ⁊ de differētia baptiſmi Joan. ⁊ chriſti. euange. iij. parte. iiij.

¶ Bellare. Qualr̄ bellatores eliguntur ad pugnam ꝑ ꝓclamationem ⁊ ꝑ aque potationem euangelio. xix. parte. iiij.

¶ Benignitas. De benignitate xp̄i in xpectãdo pctõres euã.xxj.p.iij. De benignitate xp̄i in reducẽdo hoīem pditũ ub parabola ouis ꝛ dragme pdite euã. liiij.p.iij. De benignitate xp̄i circa genus humanum ad quod appropinquauit per incarnationem significatam per appropinquationem ad ciuitatẽ naym. euange.l.parte.j.

¶ Beſtia. Quid ſignificant quatuor beſtie quas vidit dañ.exire de mari ꝉ quo pugnabãt quatuor venti ꝛ quid mare et venti Dañ.vij.euang.xxv.parte.j.

¶ Blaſphemare. De blaſphemis ꝛ obloquẽtib' euã.49.p.iij. Figura de ſemei blaſphemauit dd.ij.Reg.16.ibi.ꝙ blaſphemia accipit mltis mõis euã.lix.p.iij.

¶ De litera C.

Capharnaũ.ꝙ p caphar.vbi infirmabat fili' reguli intelligit iſte mũd' in quo hoies p diuerſa peccata diuerſimode infirmantur euãg.lxj.p.j.

¶ Captiuitas. ꝙ ſequẽtes ſenſualitatẽ captiuant a diabolo.euã.xliij.par.ij. Figura de q̄tuor regib' pugnãtib' ꝯ q̄nꝙ qui captiuũ duxerũt loth.Gen.xiiij.ibi.

¶ Caro.ꝙ caro inficiẽs põt dici falſus propheta.euan.xlviij.par.j. Figura de iezabel de qua Apoca.ij.ibidem.

¶ Caſtellũ.Qd̄ p caſtellũ in qd̄ ingreſſus eſt xp̄s intelligit mũd' in q̄ dei fili' venit p incarnationẽ. euan. liiij. par.j. figurat' p caſtellũ in quo pullus ꝛ aſina tenebantur ligati Mat. xxj.ibidem.

¶ Cec'. Qualr hõ efficit cecus p pctm̃ mortale.euã.ij.p. ij. Figura de Tob.q̄ pct' fuit cec' pꝑter ſtercora hirundinũ Tob.ij.ibi. Et q̄lr illuminat cõſiderãdo diuinã miaꝫ.ibi. Figura de ionatha.j. Regũ.xiiij.ibi. Cõſiderãdo diuinã iuſticiã ibid. Figura de tob.illuſato p fel piſcis Tob.ij.ibidẽ.ꝙ gen' humanũ vel ꝗlibet exiſtẽs in pctõ mortali d̄r.cecus euã.xxj.par.ij. Figura de ſanſon quẽ excecauerunt philiſtĩm Judic.xvj.ibidẽ.

¶ Celũ.ꝙ celeſtis gl̃ia põt ſignificari p duodeci cophinos q̄ ſupauerũt poſt refectionẽ q̄nꝙ miliũ hoim euã.25. p.iij. Figura de ligno vite afferente fructus duodeciꝫ Apoc.xxij.ibi.ꝙ celeſtis p̃ria intelligit p domũ ad quã xp̄s dixit oñdẽ iuẽiã ꝛ ꝙ in ipaꝫ introduxit naturã hũanã quã p ſuã paſſionẽ inuenit.euã.xliiij. p.iij. Figura de domo quã vidit ezechiel que repleta erat gl̃ia dñi Ezechiel.xliij. ibi.ꝙ celũ empyreũ ſignificat p horreũ in quo reponit triticũ.euãg.xliij.p.iij. Figura de vno horreo ꝙ ꝓcepit ꝑparari ezechias.ij. paral.xxxj.ibidem.ꝙ hõ d̄ſ ſic opari dũ viuit vt acq̃rat ſibi celeſtẽ p̃riam ſignificatã p ciuitatem.euan. lix.p.j. Figura de ciuitate hieruſalẽ in excelſo edificata hiere.xxx.ibidem.

¶ Cena.ꝙ eſt q̄dã cene ſpũalis ꝛ v̄tuoſa quã hõ facit xp̄o in puritate ꝯſciẽtie: ꝛ in iſta cena reqrit fides itelligibilẽ dirigẽs. Spes iraſcibilẽ erigẽs. Charitas cõcupiſcibilẽ delectãs. Prudẽtia in eligẽdis. Tẽperãtia in vtẽdis. Fortitudo in tolerãdis. Juſticia ꝉ reddẽdis. Et iſte ſeptẽ v̄tutes ſignãt p ſeptẽ mulieres apphendentes virũ vnũ Eſa.iiij. Et iſta cena figurat p cenã q̄ fuit facta xp̄o in bethania.Jo.xij. Scd̄o eſt cena ſacralis ꝛ gl̃oſa quã xp̄s facit viatori in euchariſtia. Et in iſta cena cõſiderare poſſum'. Ferculũ ꝓcioſuꝫ:qꝛ corp' xp̄i verũ. Figuratũ p mãna datũ filijs iſrael ꝉ deſerto.Exo.xvj. Poculũ ſuauiſſimũ:qꝛ ſanguinẽ xp̄i merũ. Figuratũ p vuã vnã quã portauerũt introeũtes ad explorandũ terrã pmiſſionis Nũeri.xiij. Miniſtrũ benigniſſimũ qꝛ xp̄m ſũmũ deũ. Cetũ digniſſimũ qꝛ aplo꜍ cunctũ. Tẽp' cõgruiſſimũ qꝛ vite xp̄i terminũ. Amorẽ ītenſiſſimũ charitatẽ exprimẽtẽ. Sermonẽ ꝓclariſſimũ veritatẽ cõtinẽtẽ. Et iſta cena cũ ſuo ſeptẽnario fuit figurata per cenã quã d̄r feciſſe ſapiẽtia in domo in q̄ ſeptẽ colũnas excidit Prouer.ix. Tertio eſt q̄dã cena ſpũalis ꝛ gl̃ioſa quã de' facit ꝯphẽſori. Figurata p ꝯuiuiũ vẽdemie.ꝛc. Eſa.xxv. Et in iſta cena poſſum' ſeptẽ cõſiderare q̄ hꝫ btũs in p̃ria. Figurat' p cãdelabrũ.totũ aureũ ſup q̄ erant ſeptẽ lucerne.zach.4. Et iſta cena figurat ſub noīe nuptia꜍ agni:de q̄b' habet Apoc.xix. Itẽ de cena quã facit diabol' pctõrib'. Figurata p cenã quã fecit herodes Mat.vj.in q̄ decollat' fuit Joã. baptiſta.euã.43.p.j. Qualr inuitati ad

cenā dei gñalr̃ ſe excuſant. Aliq̇ aũt ꝓ ſupbiā ſignificati ꝑ illũ q̇ villā emit. Figurati ꝑ Joſeph qui vt ſubiiceret ꝑplm pharaonis emit triticũ egypti. Ge. 47. Aliq̇ ꝓpter auaritiā ſignificati ꝑ illũ q̇ emit qnq̃ iuga boũ. Figurati ꝑ mulierē Samaritanā q̇ venerat haurire aquā Jo. iiij. Aliq̇ ꝓpter luxuriā ſignificati ꝑ illum qui vxorē duxit. Figurati ꝑ Sanſonem qui duxit vxorem de filiabꝰ philiſtũm. Judicum. xiiij. euan. xliij. par. ij.

¶ Cibus. Qualr̃ hoīes inuitant ad mādūcationem ⁊ potationem cibi ⁊ potus ſpiritualis. Et de cibo ⁊ potu corꝑali ⁊ ſpūali euan. xlij. par. j. Figura de victima preparata. Ezech. xxxix. ibidem.

¶ Circūciſio. De circūciſiōe xp̄i: ⁊ quod fuit figura nr̄e circūciſiōis ſpūalis. Figura de filijs iſrl̃ circūciſis. Exo. xij. Et qualr̃ hō debet circūcidi. euā. ix. ꝑte. ij.

¶ Ciuitas. ꝙ ꝑ ciuitatē ſuꝑ quā fleuit dñs intelligit mūdꝰ. Figuratꝰ ꝑ ciuitatē Babel Gen. xij. Et ꝙ ꝑ ciuitatē itelligit hō q̇ dꝫ eſſe ciuitas nazareth bethleē ⁊ hieruſalē ⁊c. Figuratus ꝑ ciuitatē que dr̃ ciuitas iuſti et vrbs fidelis. euā. l. ꝑ. j. ꝙ ꝑ ciuitatē hierlm obſeſſam intelligitur mūdꝰ in quo plurimū reperit. magnitas in odiēdo. Aſoſitas in ꝑſequēdo ⁊c. euā. lvj. p. j. Et iſte ſex male ꝯditiōes figurant ꝑ ſex viros ⁊c. Eze. ix. ibidē. ꝙ virtuoſus ciuitatē ſignificantē hūc mūdū nō dꝫ habitare mētalr̃. ſed eā funditus diſſipare. ibidē. Figura de ciuitate hierico quā expugnās Joſ. funditꝰ eſt deſtructa Joſ. vj. ibi. ꝙ ꝑ ciuitatē Hayꝫ intelligit hō in q̇ dꝫ eſſe potētia ⁊ cōcordia. ibi. Figuratꝰ ꝑ ciuitatē puā in qua inuentꝰ eſt vir pauꝑ ⁊ ſapiēs Eccle. ix. ibi. ꝙ ꝑ ciuitatē quā rex p̄cepit ſuccēdi intelligit pctōꝛ quē deꝰ in inferno eternalr̃ punit. euā. vj. p. ij. Figuratꝰ per ciuitatem hierico q̇ funditus corruit ⁊ dicta eſt anathemā. Joſ. vj. ibidem.

¶ Conſcientia. ꝙ cōſcientia hoīs ſignificata per oſtium dꝫ claudi vitijs ⁊ diabolo. euāg. xl. parte. j. Figura de heliſeo qui dixit. iiij. Regum. vj. Cum venerit nuncius claudite oſtium. ibidem.

¶ Claudere. ꝙ ⁊ q̇ ſic claudāt oſtiū vt ſupꝛa: ⁊ nō ledāt a diabolo. Figura de filijs iſrael q̇ ſtātes in domibꝰ nō fuerūt ꝑcuſſi ab exterminatore. Exo. xij. ibidē.

¶ Claudꝰ. Qualr̃ hō efficit ꝑ pctm̄ cuā ge. ij. par. ij. figura de miphiboſeth. iij. Reg. iiij. Et qualiter curat a xp̄o. ibidē.

¶ Cognoſcere. Qđ aliq̇ res diuerſimode cognoſcunt euā. xxx. p. ij. Figura de domibus filioꝝ. iſrael ſignatis ſanguine agni Exo. ij. ibidem. ꝙ proprium eſt dei cognoſcere cogitationes hoīm qui vt plurimum vane ſunt euan. lix. p. iiij. Figura de imprudentibus apud ſe non recte cogitantibꝰ. Sap. ij. ibidem.

¶ Cōpati. ꝙ cōpaſſio xp̄i ad genꝰ hūanū fuit figurata Exo. iij. vbi dicit. Vidi afflictionem populi mei q: ab egyptijs opprimuntur euan. xxv. par. ij.

¶ Cōcipere. Quō cōceptus xp̄i fuit ꝓphetatꝰ hiere. xxxj. Figuratus in rubo Moy. Exo. iij. In arcu dñi Gen. ix. Et in orologio arcā Eſa. xxxix. euā. v. ꝑ. j. ꝙ fuit figuratus per conceptum ſamuelis de anna. j. Reg. j. euan. v. par. j.

¶ Cōfeſſio De confeſſiōe euā. xvj. ꝑ. j. Itē euā. 25. ꝑ. iij. Itē euā. 39. ꝑ. iij. ꝙ cōfeſſio dꝫ eſſe ſpōtanea ⁊ nō coacta. Figura de filijs iſrl̃ q̇ ſpōte volebāt ire in deſertū Exo. iiij. Manifeſta nō palliata. Figura de hoīe ſiue veſte maculata q̇ oſtēdebat ſacerdoti Leuit. 13. Propria ⁊ nō īputata. Diſcreta ⁊ ordinata. Figura de hoīe leproſo. q̇ ducebat ad aarō vel ad aliquē filioꝝ eiꝰ Leuit. 13. euā. liij. p. iij.

¶ Cōfortare. ꝙ xp̄s confortat timidos euā. xvij. ꝑ. ij. Figura de filijs iſrl̃ euntibus ad bellū ⁊c. Deutero. x. ibi. De cōfortatione xp̄i euā. xxiij. parte. iiij. Item euan. xxxvij. par. j. Item euang. xxxviij. par. iiij. Item euan. xlv. par. iiij.

¶ Cōfundere. ꝙ in mūdo eſt cōfuſio ꝓpter diuerſitatē rituū in viuendo Itē ꝓpter diuerſitatē hoſtiū in expugnando. Figura de equo rufo: ⁊ de eo qui ſedebat ſuꝑ eū cui datū eſt tollere pacem de terra Apoc. vj. Item propter diuerſitatem morum in cōuerſando euā. l. par. j.

¶ Cōgregare. ꝙ licꝫ phariſei cautelose cōgregaſſent ſe vt vnus illoꝝ queſtionē ꝓponeret xp̄o tn̄ xp̄s cōfuſibiliter eos deuicit euā. xlviij. ꝑ. j. Figura de philiſthijm cōgregantibꝰ ſe aduerſus ſaulē. j.

Digitized by Google

Reg.xvij.quoꝝ gigātē dauid interfecit.
¶ Conſiderare ꝙ pctōꝛ inſtar paralytici deſiderās ſanitatem dꝫ ad xp̄m poꝛtari quatuoꝛ poꝛtitoꝛibus ſignificātibꝰ quatuoꝛ q̄ debet conſiderare euā.lix.par.ij.
¶ Cōſiliū.ꝙ cōſilium phariſeoꝝ cōtra xp̄m pōt figurari p̄ conſiliū achitophel cōtra dauid.ij.Reg.xvj.p̄.j.De conſilio dato hmōi q̄ ſunt in iudea vt fugiāt ad montes.Figura de Matathia.j.Mach.ij.Item illis qui ſunt in tecto vt nō deſcēdant aliquid tollere de domo ſua.Figura de Uria.ij. Regum.ij.Item illis qui ſunt in agro vt nō reuertantur tollere tunicam ſuam.Figura de rubenitis Numeri.xxxj.euange.lxv.par.j.
¶ Conſolari.ꝙ homo in cōſolationibꝰ tēpoꝛalibus p̄ caphar.deſignatis ſepiꝰ ſpiritualiter infirmat̃ euā.xvj.p.ij.Figura de baſan infirmato naū.j.Et de filio reguli q̄ infirmabat̃ in caphar.Ioā.iiij.ibidem.Quot modis aliquis a pſona quam diligit poteſt conſolari.euan.xxxiiij.in introductiōe.ꝙ deꝰ homines flentes ⁊ ipſum inuocantes conſolatur benigne euā.lvj.par.iij.Figura de Ioan.cui cum fleret dictum fuit ab angelo ne fleueris Apoca.v.ibidem.
¶ Cōtritio.De ꝯtritiōe euā.xxv.p.iij.
¶ Credere.Qualꝛ̃ credulitas reqrit̃ ad ſalutē.⁊ ꝙ nō credētes dānabunt̃.euan.xxxvj.par.ij.Figura de Moy.⁊ aarō q̄ qꝛ nō crediderūt dn̄o nō intrauerūt terrā pꝛomiſſionis.Nūeri.xx.ibidem.
¶ Crux.Qd crux xp̄i intelligit̃ per nauem ⁊ ꝙ nauē crucis xp̄s aſcendit.Ad nos docendū.Ad nos lucrandū.Et ad nos liberandū.euange.xvij.par.j.
¶ Cuſtos.Qd xp̄s dꝛ humani gn̄is cuſtos:⁊ iō non negauit ſe eē ſamaritanū.euā.xxvj.p.j.Figuratus p̄ cuſtodem:de quo Eſa.xxj.Cuſtos q̄d de nocte.ibidē.
¶ Curare.Qd xp̄s curauit octo defectꝰ qs pꝛimi parētes incurrerunt pp̄ pctm̄.iuxta qd octo fecit in curatione ſurdi et muti:de quoꝝ pꝛlo dꝛ figuratiue zach.xij.Familie ⁊ familie ſeoꝛſum.Et hoꝛa certa.Figura de captiōe ſpelūce:de qua educti fuerūt q̄nqꝫ reges Ioſ.x.euā.liij.
a.iij.ꝙ pctōꝛ infirmꝰ ſpūaliter q̄ vult cu

erubeſcere.Figura de publicano Luc.18.Exprimere ſuā negligētiā ⁊ ingemiſcere.Figura de ſaule q̄ cōpunctꝰ de pſecutiōe facta Dauid fleuit.j.Reg.xxiiij.Cognoſcere diuinaꝫ influentiā ⁊ ipſam appetere.Figura.Roꝛate celi deſup ⁊c.Eſa.xlv.Extollere diuinā p̄uidētiā ⁊ ypti miſcere.Figura de petro qui dixit xp̄o Lu.v.pꝛeceptoꝛ per totam noctem ⁊c.Diligere diuinam beniuolentiam ⁊ ipſam depoſcere.Cognoſcere ꝓpꝛiam miſeriam ⁊ ipſam detegere.euā.liiij.p.ij.

¶ De litera D.

DAmnū.De dāno qd accidit holbꝰ ſeq̄ntibꝰ ſuggeſtiōes diaboli.euā.xvij.p.j.Figura de ſeuo vulnere qd factū eſt in terra a pꝛimo angelo Apo.xvj.ibi.ꝙ hō ꝓpꝛ pctm̄ inter alia incurrerat tria dāna a quibꝰ releuatus fuit p̄ xp̄m.euan.liij.in introductione.
¶ Debilitas.Qd hō ꝓpꝛ pctm̄ debilitatus fuit in viribus naturalibus quod ſignificat̃ per plagas impoſitas a latronibus homini ſauciato.euan.liij.parte iij.Figura de Syriis pꝛeliantibus contra Ioꝛam regem quem vulnerauerūt ij.paral.xxij.ibidem.ꝙ homo pꝛopter pctm̄ factus fuit debilis.euange.lxiiij.par.ij.Figura de Miphiboſeth qui erat debilis pedibus.ij.Reg.iiij.ibidem.
¶ Defectꝰ.ꝙ ſeptē defectꝰ q̄bꝰ coꝛreſpondēt ſeptē modica fuerūt figurati p̄ ſeptē angelos habentes ſeptē phialas ire dei Apoca.xvj.euange.xxxiij.par.j.
¶ Defendere.ꝙ xp̄s inſtar boni paſtoris defendit ſuas oues.euā.xxxij.p.ij.Figuratꝰ per Achab regē iſrael qui defendendo populum moꝛtuus fuit in curru ſuo.iij.Regum.xxij.ibidem.
¶ Demoniacꝰ.ꝙ demoniacꝰ ſignificat pctōꝛez.Et qualꝛ diabolus poſſidet eū:⁊ q̄d facit in eo.euan.xxiiij.par.j.Figura de equo pallido:⁊ qui ſedebat ſup eū vocabatur moꝛs.Apoca.vj.ibidem.
¶ Denariꝰ.ꝙ per denariū intelligit̃ p̄miū bonoꝝ tam actiuoꝝ q̄ȝ cōtēplatiuorū.Figura de bilibꝛibus tritici ⁊c.Apoca.vj.Et ſicut valebat decē nūmos vſuales:ſic in pꝛemio beatoꝝ poſſumus cō

tabernaculi. Exo. xxvj.euan.xix.par.j.

¶ Depredari. Qualiter xp̄s in ſua paſſione depredat⁹ fuit diabolũ.euan.xvj. parte iij. Figura de libro grandi in quo ſcriptum erat accelera ſpolia detrahe cito predare Eſa.viij.ibidem.

¶ Derelinquere. q aliqui derelinquerũt xp̄m ꝛ ſequũt peccata: de quib⁹ figuratiue dr̄ hiere.ij. Duo mala fecit populus meus ꝛc.euan.xlij.par.ij.

¶ Deſcẽſus. De deſcẽſu filij dei in mũdũ per incarnationẽ.euã.xvj.par.j.

¶ Figura. de deſcẽſu dei ad liberãdũ filios iſrael de manu pharaonis Exo.iij. ibidē. q deſcẽſus hoīs ab hierl̃m in hierico ſignificat deſcẽſum hoīs a ſtatu grē in peccatum.euã.liij.par.iij. Figura De Jona q̄ deſcẽdẽs ad interiora nauis dormiebat ſopore graui. Jon.j.ibidem. De deſcẽſu filij dei in mũdũ qui deſcendit multipliciter.euã.lxj.par.iij. Figura de deſcenſu dn̄i ad liberandũ filios iſrael de egypto Exo.iij.ibidem.

¶ Deſertũ. q deſertũ ſignificat pn̄iam ad quã hõ dʒ ire ad pugnãdũ contra peccata.euã.xxv.par.j. Figura de iuda Macha. ꝛ Jonatha frater eius qui tranſeuntes Jordanẽ intrauerũt deſertũ ad pugnandum contra inimicos.j.Mach.v. ibidem. q deſertum ſignificat ſtatũ pn̄ie ad qđ homo dʒ fugere ſi vult diaboli inſidias euitare.euã.xlvij.par.ij. Figura de muliere quam perſequebatur draco q̄ fugit in ſolitudine. Apoc.xij.ibidem.

¶ Deſerere. Quod homo exemplo xp̄i dʒ deſerere mundũ. Ad quod nos docet tam ratio q̄ ſcriptura: tam exemplum q̄ figura.euan.lix.parte.j.

¶ De⁹. Qđ de⁹ dr̄ prfamilias ꝛ q̄re.euã. xix.p.j. Figurat⁹ p booz Ruth.ij.ibidē.

¶ Diabol⁹. Qđ diabol⁹ ſignificat⁹ p herodē pōt dici fuiſſe mortu⁹.euã.ij.par. j. Figurat⁹ per ſaulē qui mortu⁹ fuit propter iniq̄tates ſuas.j.Paral.viij.ibidem. Qđ diabolus in hoc mũdo diuerſimode temptat hoīes vt in pctm̄ labant.euã.xvij. par.j. Figurat⁹ p beſtiã ſimilem pardo aſcẽdentē de mari. Apoc.xiij.ibidē. Qđ diabolus dr̄ inimic⁹ hõ ſeminans zizaniam.euã.xviij.par.j. Jtē p.ij. Jtē ſignificatur per volucres celi.euã.xx.par.ij. Jtē vocat in ſcriptura multis nominib⁹ euã.xxiiij.p iiij. Figuratus p draconē ruffum habentē.vij.capita. Apoc.xij.ibidē. Jtē eſt falſus pp̄heta q̄ docet nos ſupbire.euã.xlviij.par.j. Figurat⁹ p pp̄hetã q̄ reduxit virũ dei ad comedendũ in bethel cōtra p̄ceptũ dn̄i.iij.Re.xiij.ibidē.

¶ Dies. Qđ per ſex dies poſt q̄s viderũt apl̄i xp̄m trãſfiguratũ ſignificat vita actiua ꝛ meritoria poſtq̄ videbim⁹ eũ ī gloria.euã.xxiij.par.j. Figura de ſex diebus in quib⁹ operari licebat: ꝛ in ſeptio erat requies. Exo.xxij.ibidē. Qđ dies q̄ duo diſcipl̄i ibãt in Emaus fuit dies reſurrectōis xp̄i.euã.xxix.par.j. Figurata p diē de qua dictũ fuit.iiij.Reg.vij. hec dies boni ꝛc.ibidem.

¶ Dilectio. De ordine diligēdoꝝ.euã. xxv.in introductiōe. De dilectiōe.euã. xxxv.par.ij. Jtem euang.xxxviij.part.j. Jtem par.v. Jtem euange.xxxvj.par.vj. Jtē.euã.xxxix.par.j. Jtē par.iij. Jtē euãge.xlij.in introductione. Jtem euange. liij.par.ij. Jtem euange.lviij.in introductione. Jtem parte.iij. Figura de iacob qui ſingulariter dilexit rachelem. Gen̄. xxix. Et figura de dilectione ionathe et dauid.j.Re.xviij.ibidem.

¶ Dimittere. Qđ hõ dʒ dimittere iniurias ſibi factas al's nõ dimittetur ſibi a deo.euã.xlj.par.j. Figura de ſuo nequã Mat.xviij.ibidē. Qđ lʒ de⁹ multa dimittat hoībus.tñ multi ſunt q̄ ſibi inuicē iniurias dimittere nolũt.euã.lxiij.par.iiij. Figurati p pharaonē q̄ dixit Exo.v. Neſcio dn̄m ꝛ iſrael non dimittam ibidem.

¶ Diſſipare. Qđ hõ diſſipat bõa naturalia carnaliter cōuerſando de quo figuratiue dr̄ Nee.j. q murus hierl̃m diſſipat⁹ eſt. Bona tēporalia pdigaliter expēdēdo Figuratur per filiũ prodigũ qui diſſipauit ſubſtãtiã ſuã Lu.xv. Bona gratuita fraternalr̄ inuidēdo. de q̄ ꝛ ſimilib⁹ dicit figuratiue Hie.x. q dec⁹ ei⁹ diſſipauerũt. Qđ iſti qui bona ſua diſſipãt poſſũt figurari per paſtores vinee diſſipãtes hier. xij.euãge.xlvj.parte.j.

¶ Diſpenſare. Qđ hõ dʒ diſpēſare bõa nature ſeipm regulãdo. Figurat⁹ p diſpenſatorē Achab.iij.Reg.xviij. Bõa fortune paupib⁹ erogando. Figuratus per

[illegible]ſpē ſatorē dom⁹ ioſeph. Gen̄.xliiij. Bo
[illegible]a gl̄e ſocios inſtruēdo.euā.xlvij.par.j.
Diues. Qđ de⁹ dicitur homo diues ⁊
[illegible]uare. euangel.xlix.par.j. Figuratus ꝑ
[illegible]braham diuitem in poſſeſſiōe auri ⁊ ar
[illegible]enti. Gen̄. xiij. ibidem.
Diuitie. Qđ hoīes ſoliciti đ mūdanꝫ
[illegible]iuitijs poſſunt figurari ꝑ figulū in ſoli
[illegible]udine poſitū ꝓpter opus. Eccl̄i.xxxviij.
[illegible]nā.xx.ꝑ.v. Qualiter diuitie mūdane di
[illegible]cūt māmona/ iniq̄tatis.euā.xlix.ꝑ.iiij.
Docere. Qđ xp̄s docebat ſedēs i naui
[illegible]ula turbas.euā.xlv.par.j. Figuratus ꝑ
[illegible]octorē iuſticie. Johel.ij.ibidē. Qđ nll⁹
[illegible]octor dꝫ eē arrogans ſed humilis ⁊ ta
[illegible]s pōt figurari ꝑ dan̄.quē nabuc.conſti
[illegible]uit magiſtrū ſup principes babil. Dan̄.
[illegible].euan.xlj.par.ij. Qualr̄ xp̄s nos docet
[illegible]irtutē temperantie:prudentie:iuſticie
[illegible] fortitudinis.euā.l.par.iiij.
Dn̄s. Qđ xp̄s đꝫ dn̄s euā.lxj.ꝑ.iij. Fi
[illegible]urat⁹ per dn̄m quem vidit Eſa.ſedentē
[illegible]uper ſoliū excelſum. Eſa.vj.ibidē.
Domus. Qđ domus ad quā dicit cū
[illegible]ue ſancta veniſſe xp̄s itelligit celeſtis
[illegible]atria ad quā itroduxit naturā humanā
[illegible]uā.xliiij.par.iij. Figurata ꝑ domū quā
[illegible]idit Ezec.repletā glīa dn̄i. Eze.43.ibi.
Donū. De ſeptē donis ſpūſſancti ſi
[illegible]nificatis per ſeptem colūnas exciſas
[illegible]n domo. Prouer.ix.euan.xv. par.j. Itē
[illegible]e ſeptē donis figuratis per ſeptē ſtel
[illegible]as. Apoc.j. Itē per ſeptem oculos lapi
[illegible]e vnum. Zach.iiij. Item per ſeptem co
[illegible]ūnas in domo. Prouer.ix.euan.lj.par.
[illegible]. Itē de ſeptē donis euā.lj.parte.j.
Dormire. Quod ꝓpter dormitionē ⁊
[illegible]egligentiam Sanſon fuit debilitatus:
[illegible]aul expoliatus ⁊ miphiboſeph vulnera
[illegible]us:euange.xviij.parte prima.
Duodecim. Qđ ꝑ.xij.cophinos q̄ ſup
[illegible]erunt mādūcantib⁹ intelligitur beati
[illegible]udo q̄ eſt in obiecto beatifico vltra beatitudi
[illegible]ē oīm ꝯprehēſoꝝ euā.xxv.ꝑ iij. Figura
[illegible]e xij.fontib⁹ in elī.Exo xv.ibidem.

De litera. E

Brietas. Quod ebrietas au
fert mētē euā.xv.par.ij. Figu
ra de noe q̄ inebriat⁹ nudat⁹
fuit i tabernaclo. Gen̄.ix.ibi.

bēter ad eccl̄iam ⁊ de repꝛehenſiōe nō eſſe
ntium euā.ix.par.iij. figura de hoīb⁹ ver
tentibus dorſa ad templū Eze.ix.ibidē.
Eiicere. De eiectiōe vitiorum ab aīa
euā.xliij.par.iij. Figura de eiectiōe illo
rū q̄ xp̄s eiecit de templo Jo.ij.ibidem.
Eleemoſyna. De eleem.euā.25.ꝑ.iij.
Eligere. q̄ lꝫ multi ſint vocati ad nu
ptias diuinas:tn̄ pauci ſint electi.euan.
lx.ꝑ.v. figura de filijs iſrael quos de⁹ vo
cauit i magnā multitudinē de egypto vt
irent ad terrā ꝓmiſſiōis:⁊ tn̄ nō intraue
runt niſi duo. Numeri.xiiij.ibidem.
Etas. q̄ quatuor vigilie noctis corre
ſpondent quatuor etatib⁹ hoīm euang.
vj.par.iij. q̄ homo in ſex etatib⁹ ſignifi
catis per ſex hydrias debet ſe exercita
re in operib⁹ bonis vt poſſit requiem in
uenire euā.xv.par.ij. Figura de ſex die
b⁹ in quibus debebat hō operari ⁊ ſeptī
ma requieſcere. Exo.xx.ibidem.
Exaltatio. q̄ hō poteſt diuerſimode
exaltari ⁊ q̄ exaltatio vitiorum ducit ad
penam.euā.lj.par.iiij. q̄ humilium exal
tatio ⁊ ſuperborum deiectio fuit figura
ta in nabuc.rege.ibidem.
Exire. q̄ exit⁹ patriſfamilias ad cōdu
cendū operarios ſignificat exitū filij dei
in mundū euang.xxiiij.par.j. Figura de
equite q̄ exijt vincēs vt vinceret Apoc.
vj.ibidem. Qđ xp̄s exijt ad nos docēdū
veracit. Figurat⁹ ꝑ illū q̄ exijt ſeminare
ſemen ſuum Luc.viij. Ad nos excitādū
viriliter. Figurat⁹ per patremfamilias
qui exijt primo mane conducere opera
rios in vineam ſuam. Ad nos docendū
exemplariter qn̄ exijt portans ſpineam
coronā ⁊ veſtimētū purpureum Jo.xix.
Ad nos redimēdū ſalubriter. de quo figu
ratiue ꝑs. Exijt hō ad opus ⁊c. Ad nos
irrigādū ſuauiter. Figuratus per flumē
dorix qui exijt de paradiſo. Eccl̄i.xxiiij.
Ad nos iudicādum ſuauiter finaliter.
Figuratus per vnū duorum angelorum
exeuntiū de tēplo qui habebat falcē acu
tā Apoc.xiiij.euā.xxxv.par.iij. q̄ exitus
filij dei a patre leſabundus habi⁹ fuit fi
guratiue exodus. Deuter.xxxiij.in bn̄e
dictionib⁹ filioꝝ iſrl̄.ibidē. Qualr̄ xp̄s

tū fluuiū de loco voluptatis q̄ diuiditur in quatuor capita Gen̄.ij.ibidem.
Expoliare.q̄ demones expoliātes pri-mos parētes figurātur per philistūm q̄ expoliauerunt saulem ⁊ qui cū eo erāt j.Re.xxxj.euange.liij.par.iij.

De litera F.

Facies.q̄ facies x̄pi trāsfigurata significat obiectum nr̄e beatitudinis. euā.xxiij.p.j. figurata p faciē quā sibi vetebat ōndit Moy.Exo.xxxiij. ibidem.
Falsus.De falsis prophetis figuratis per falsos prophetas de quibꝰ dicitur Threñ.ij.prophete tui viderunt tibi falsa euang.48.par.j.
Fauus.q̄ p fauum mellis.intelligit diuinitas in x̄po euāg.xxx.par.j.
Figuratꝰ p fauū mellis quē inuenit. Sāson in ore leonis.Judic.xiiij.ibidē.
Fidelis.q̄ viri fideles habēt sanctitatem decorantem. Charitatem vniētem. Securitatē conseruātē euā.xiiij.p.iiij.
Filiꝰ.q̄ filiꝰ dei datꝰ generi humano fuit pphetatus Esa.ix.Et figuratus per Effraym filiū honorabilem. hiere.xxxj. euā.xxxix.par.j.Qđ sicut filius naturalis habet a patre esse:documētum:⁊ nutrimentum:ita spiritualiter homo a christo.euange.xlvij.in introductione.
Flere.q̄ x̄ps dicit flere quādo videt homines labi in peccatū mortale.Figura de helisco qui fleuit qn̄ videt azaelez afflicturum populū israel.iiij. Re.viij. Et q̄ homo cognoscens se deū offendisse debet flere. Figura de Ezechia.iiij. Re.xx.Et q̄ deꝰ inducit homines ad fletū.Et q̄ si homines cognoscerēt penam peccatis debitā:mouerentur ad fletum euange.l.par.j.Qđ peccator debet flendo inuocare diuinā misericordiam. Figura de iosia.iiij.Re.xxiij.euāge.lvj.p. iij.Et figura de Jo.Apoc.v.ibidem.
Fortitudo.De fortitudine euā.xlj.p. j.Itē euāge.l.p.iiij.Itē euāge.lvij.p.j.
Frāgere.q̄ peccator induratꝰ debet instar lapidi frāgi:vel per humorē passionē x̄pi meditādo:vel p ignem penas inferni cōsiderādo:vel per malleū mortem expectando euan.xx.par.ij.
Fugere.q̄ dic̄ indicū nullus poterit fugere:quin reddat de operibꝰ suis rōnem.euan.j.expo.j.par.ij.

De litera G.

Gaudere.q̄ angeli gaudēt de salute ⁊ inuētiōe hūani generis p x̄p̄z.euā.xlviij.par.iij.q̄ pctōr ignorās mala sibi futura multotiēs gaudet i bonis tpalibꝰ ⁊ mūdanis p̄spitatibꝰ.euā.l.p.j.
Gaudiū.q̄ gaudiū natiuitatis x̄pi fuit figuratū p gaudiū iudeorū qnibꝰ noua lux oriri visa est gaudiū ⁊c.hester.viij. euā.vj.par.iij.q̄ est triplex gaudiū.euā. xxv.par.j.De gaudio qđ habent angeli de humano genere redempto per x̄pm. euā.xliij.par.iij.Figura de gaudio qđ habuerūt ↄsobrini Tob.de ipsius curatione ⁊ eius p̄speritate.Tob.ij.ibidem.
Gloria.Qualiter homo debet ascēdere ad gloriā paradisi.euang.iiij.expo.j. par.j.Figura de ascensu ad templuz Salomonis ibidem q̄ homo volens ire ad gloriaz paradisi debet trāsire per mediā samariā ⁊ galileā:⁊ quid significet istud euan.liiij.par.j.De gloria mūdana euā. xvj.par.j.Item euan.xxx.parte.iij.Itez euā.l.par.j.De vana gloria.euā.xxxiij. parte.iiij.q̄ homo recipiēs beneficiū a christo debet esse gratꝰ ⁊ ip̄m sequi p bona opera.euā.xxj.par.iiij.Figura de helisco qui secutus fuit heliam.iiij. Re. xix.ibidem.
Guerra q̄ homo nō debet q̄rere guerram.q2 ex ea malum acq̄ritur.euange. xxxj .par.j.Figura de amasia q̄ querēs guerrā fuit captꝰ ab inimicis.ij.Paral. xxv.ibidez.q̄ euitatio guerre ⁊ cōseruatio pacis fuit figura.j. Mal.xiiij.in sermone de summo sacerdote ⁊ rege Demetrio ibidem.
Gula De peccato gule. euā.xx.p.ij. Item euang.lvij.par.ij.

De litera H.

Habitare.q̄ habitātes in mūdo solū corporaliter:⁊ nō mētaliter sunt cōmēdandi ⁊ ecōuerso aliis deus cōminat penam eternam. euāg.xxj.p.ij.
Herodes q̄ christꝰ abstulit potentiā diaboli per herodē designati:iuxta figu-

am parabolicam de forti armato custo‑
denti atrium. Luce. xj. euang. xij. par. j.
Quod herodes fuit turbat⁹ audita na‑
tiuitate xp̄i. euā. xij. par. ij. Figurat⁹ per
aulē turbatā cōtra dd. j. Re. xviij. ibidē.
¶ Hō. q hō significat⁹ p dnariū argēteū
pōt figurari p drachmā pditā z inuētam
.u. xv. euā. vj. p. j. q dz habere ꝟtuosam
gationē Floridā habitationē. Gratio‑
am ꝯditionē. Vigorosā pfectionē. Lumi
osaz ītuitionē. Amorosaz reformationē
uā. ix. p. ‑ q hō aliqd pticipat cū omni
reatura. euang. xxxvj. part. ij.
¶ Hora. q p horas in quib⁹ exijt pſfami
ias ꝯducere operarios in vineā suā intel
ligit decursus hui⁹ mūdi a pncipio vsq
d finē. Et decurs⁹ vite hois a nati. vsq
d mortē ipius. euan. xix. par. j.
¶ Hostiū q hostiū p qd intrat est illd qd
eatr cōtinet scriptura. Figura de ostio
trij ad qd introduct⁹ fuit ezechiel. Eze.
iij. Qd ostiū p qd intrat ad intrinsecū
corporis ecclesie ē xp̄s. Figura de ostio
rce noe. Geñ. vj. Item est ostiū introdu
cens nos ad pmiū. Figura de ostijs que
per ordinem ingressa est hester ad regē
asuerū. hester. xv. Qd p ostiū intelligit
cōsciētia vl aīa hois qd debet claudi vi‑
ijs z diabolo. Figura de heliseo q dixit
. Reg. vj. qñ venerit nūci⁹ claudite ostiū
Et qui sic claudūt nō ledunt a diabolo.
Figura de filijs israel q stantes clausi in
domibus nō fuerūt percussi ab extermi
atore. Exo. xj. z q debet aperiri virtuti
bus z deo. euang. xl. par. pri.
¶ Hostiarius. q xp̄s pōt dici ostiari⁹ ibi
lē p. ij. Figuratus per samuelem q ape
uit ostia domus dñi. j. Re. iij. ibidem.
¶ Hospitiū. q xp̄s vt ꝑegrin⁹ ī hoc mū‑
do intrauit multa hospitia. pmo fuit vte
us virginis in cui⁹ figura dr Lu. x. q in
rauit in quoddā castellū et mulier qdā
martha noīe recepit illū ī domū suā. Fi
gurat⁹ p heliseū q diuertit ī cenaculū q
praparauerat sibi mulier sunamitis. iiij.
Re. iiij. scd̄m fuit patibulū crucis tertiū
sepulcrū lapidis ī cui⁹ figura dr Geñ. ij.
r requieuit de⁹ die vij. euā. xxix. par. ij.
¶ Hospitalitas. q hō ppter hospitalita
ē liberat ...

incēdio liberat⁹. Geñ. xix. Donis gratui‑
tis munerat. Figura de Abraā q recepit
tres viros hospicio q filiū sibi nūciaue
runt habituꝝ. Geñ. xviij. euā. xxix. p. iiij.
¶ Humilitas. De humilitate. euāg. iiij.
expo. j. par. iiij. De humilib⁹. ibi. par. v.
De humilitate xp̄i. euā. vij. par. ij. Item
euāge. xiij. par. iij. Itē euang. xxvij. par.
ij. Qd humilitas multipliciter sumitur.
euange. lj. par. iiij. De humilitate. euā.
lvij. part. j. Et part. iiij. Figura de dauid
humili quē de⁹ exaltauit. j. Re. ij. Item
figura d achab rege. iij. Re. xxj. ibidem.
Item euā. lxij. par. ij. Figura de abigail
q pcidit coram dauid irato contra naa‑
bal. j. Re. xxv. ibidem.

¶ De litera. I

Eiuniū. De ieiunio. euā. xx.
par. j. Itē euā. ix. par. iij. Itez
euang. xxv. part. iij.
¶ Ignis. Qd ignis existēs ī
xp̄o est ignis penalitatis oīz
pctōꝝ preciū copiosuz. Charitatis oīm
viatoꝝ meritū gratiosum. Deitatis oīz
cōprehensoꝝ pmiū gl'iosuz. euā. p.
¶ Illuminare. Qualiter cec⁹ illuminat
considerādo diuinam misericordiam zc.
Require in litera. c. vbi cecus.
¶ Infirmari. Qd homo in cōsolatiōib⁹
temporalibus infirmatur. euā. xvj. par.
ij. Figura de esau īfirmato Naā. j. Et de
filio reguli. Io. iiij. ibidem.
¶ Ingrat⁹. Qd deus ingratos grauiter
punit. euange. xxxvij. par. iij. Figura de
filijs israel qui nō cognoscētes dei bñfi
cia traditi sūt in manibus inimicoꝝ. Iu
dicū. ij. ibidem. Qd ingrati possunt figu
rari per filios israel qui fecerūt vitulūz
conflatilem. Exo. xxxij. euā. liiij. par. iiij.
¶ Ingratitudo. De ingratitudine serui
cui rex dimisit debitū magnum. euang.
lxij. parte. iij. Figura de absalō qui fuit.
ingratus patri. ij. Regū. xv. Item figura
de ioas rege ingrato ioiade. ij. paralip.
xxiiij. ibidem.
¶ Iniuria. Qd hō dz dimittere alijs iniu
rias si vult a deo sibi dimitti. euā. xlj. p. j.
Figura de fuo nequā. Mat. xviij. ibidē.
¶ Inuidia. De inuidia. euā. xxiiij. p. iiij.

¶ Inuitare. q deus xp̄ꝯ eſt in ſe oēs inuitat ad gloriā padiſi. euā. lvij. par. iiij. Figurat9 p regē aſuerū q faciens grāde cōuiuiū inuitauit pplm multū. heſter. j. ibidem. Item euāge. lx. par. j. Figura de ſapiētia q miſit ancillas ad vocādum homines ad conuiuium. Prouer. ix. ibidē.

¶ Ira de ira. euā. xxiij. par. j. Itē euāge. xlvj. par. ij. De eius pena ibidem. Item euange. lvij. par. ij.

¶ Iraſci. qualr deus dr iraſci 𝔷 pctōres euā. xliij. part. iij. Figura de Ozia q indebite tetigit arcā dñi. ij. Paral. xiij. ibidē. Item euāge. xlvj. p. ij. Itē euāg. lx. p. ij.

¶ Ire. qualiter exēplo xp̄i debemus ire vt habeamus benedictionē eternā. euā. lvj. par. j. Figura de axa qui obtinuit benedictionem a patre. Joſ. xv. ibidem.

¶ Iudiciū. De iudicio. euangelio. j. expo. j. part. ij. Itē euā. xix. par. ij. Itē euan. xxxiij. par. iij. Figura de dauid q faciebat iudiciū omni pplo. ij. Re. viij. ibidez Item euange. xxxix. par. ij.

¶ Iuſticia. q iuſticia aliqn̄ ſumit pro oi̅ bonitate. euā. v. par. ij. q hō dz hr̄e iuſticiaz ſi vult de manib9 demonū liberari. euā. xxxiij. par. iij. Figura d dañ. liberato de ore leonū. Dañ. vj. ibidē. Itē euan. xlvj. par. j. Figura de noe qui euaſit diluuiū. Item de iuſticia. euange. l. par. iiij.

¶ De litera L.

Aſciuire. de laſciuiētib9. euāge. xix. p. 3. Figura de miphiboſeth q illotis pedib9 obuiauit dauid. ij. Re. xix. ibidem.

¶ Latro. q p latrones itelliguntr demones euā. liij. par. iij. Figurati p latrunculos qui egreſſi de ſyria captiuam duxerunt puellam de terra iſrael. iiij. Re. v. ibidem.

¶ Lauare. q lotio qua lauabāt apl̄i rhetia in mari ſignificat lotionē ſpiritualez qua debem9 animas noſtras lauare. euāge. xlv. par. j. Figura de lotiōe naamā in iordane. iiij. Re. v. ibidē. q p ſeptēnariaz lotionez. Naamā intelligitur ſeptenaria lotio in ſanguine chriſti contra ſeptē vitia capitalia. euāge. xlj. par. iij.

¶ Laudare q hoīes videntes beneficia dei debēt iōm laudare. euāge. xxj. pt. iiij.

¶ Lepꝛoſus. Aliter hō pp̄ter pctm̄ mortale efficitur lepꝛoſus. Figura de ſoroꝛe Moy. Nume. xij. Aliter mūdatur. quomō dr lepꝛoſus pp̄ter pctm̄ ſupbie. Figuratus p oziā q pp arrogātiā factus fuit lepꝛoſus. ij. Paral. 26. Aliq pp pctm̄ murmurationis. Figura de ſoroꝛe moy. Numeri. xij. Aliq pp̄ter pctm̄ auaritie. Figura de Gyezi. iiij. Re. v. euāge. xvj. part. j.

¶ Lepꝛa qualiter per lepꝛā intelliguntr ſeptē vitia capitalia. ibidē. De ritu mūdationis lepꝛoſi. euāg. xvj in digreſſiōe per totum. Qd per lepꝛoſos intelligitr totum genus humanū ꝛ etiam omnes peccatores. euāgelio. liiij. parte. j. Figurati p Naamā lepꝛoſum. iiij. Reg. v. ibidem.

¶ Liberalitas. De liberalitate. euang. xliij. in introductione. Item euang. lvij. par. j. Item. euan. lxiiij. par. j.

¶ Ligare. Qd ligatio humani generis fuit pphetata Ezech. iij. Figura de lazaro ligato Jo. xj. Itez figuratur Dañ. iiij. euangelio. xxvij. parte. j. Quod lz ſolutio a ligamine peccati chriſto principaliter conueniat: tamē miniſterialiter fuit data apoſtolis ꝛ ſequacibus ſuis ſacerdotibus. euange. ij. par. ij. Figura de Achior quem ſoluerunt filij iſrael Judith. vj. ibidem.

¶ Lux. de luce. euan. vj. par. iij.

¶ Luxuria. De luxuria. euan. xx. par. ij. Itē euan. xxix. par. iiij. Itē euā. xliij. par. ij. Figura de Sanſone q duxit vxorē de filiabus philiſtijz. Judic. xiiij. ibidē. Itē euangelio. liij. parte. ij.

¶ De litera M.

Agn9. De magnitudine potētie xp̄i. euan. lvj. par. v. Figuratus per ieſum naue Eccli. xlvj. ibidem.

¶ Magus. De magis diuerſimode. euangelio. xij. per totum.

¶ Malignitas. De malignitate vocatorū ad participationē bonoꝛū dei ꝛ nolentiū venire. euāge. lx par. j. Figura de viris iude ꝛ hieruſalē qui noluerūt audire pphetas. ij. Paral. xxxiij. ibidem.

¶ Man9. De manu xp̄i extēſa ad lepꝛoſum ꝛ ad pctōrē. euāg. xvj. par. j. Item de manu. euāg. lxiiij. p. j. Figurata p manū miſſam ad ezechielem: ezechiel. ij. ibidē. Item q eſt confoꝛtatiua victoꝝ: pꝛemios

ſua deuotoꝝ. Figura de ſſſitudine ma- ...ſ q̃ ... Ezechielẽ in cincinno ... Ezech. viij. Punitiua reproboꝝ. Figura de mana qua tetigit de⁹. Annos ... euã. xliij. parte. iiij.

¶ Mare. Qđ mare ſignificat mundũ in quo multi periclitant euã. xvij. p. iij. Figura de egyptijs ſubmerſis i mari Exo. xiiij. ibidem. De mari. euang. xxv. par. j.

¶ Maria. De maria. euã. j. expo. iij. p. j. Itẽ p. ij. Figurata p nubẽ Apo. xiiij. ibidẽ. Itẽ euã. v. par. j. Figurata p mariã ſororẽ Moy. ibidẽ. Itẽ par. ij. Itẽ par. iiij. Item euãg. xiiij. par. iij. Itẽ euãg. xiij. p. ij. Item euang. xxviij. par. j.

¶ Medicus. Qđ chriſtus đr medic⁹ humani generis. euan. xvj. par. ij. Figuratus per Raphaelem angelum miſſuȝ ad curãdum tob. Tob. ij. ibidem. De medico. euangel. xxj. in introductione. Item euange. xxv. in introductione. Itẽ euãge. xliiij. in introductione. Item euang. liiij. par. j. Item euange. lxiiij. in introductione.

¶ Medium. Quod xp̃s đr ſtare in medio ⁊ quare. Qđ eſt mediũ medicinalis conualeſcentie in egrotis. Figuratus p viꝝ veñitũ lineis ſtantẽ in medio ſex viroꝝ Ezech. ix. Spiritualis influentie in deuotis. Figurat⁹ per lignũ vite in medio p̃adiſi. Geñ. ij. Uirtualis colligãtie in diſiũctis. Figuratus p Moy. qui dixit populo: ego ſequeſter ⁊ medius fui inter deũ ⁊ vos Deut. v. Specularis refulgentie in opacis. Figurat⁹ p ſtellã in medio nebule Eccli. l. Liberalis influẽtie in aſſumptis. Figurat⁹ p fluuiũ aque viue in medio platee hierl̃m Apoc. xxij. Socialis aſſiſtentie in beatis. Figurat⁹ p ſimilẽ filio hominis ſtãtẽ in medio ſeptez cãdelabroꝝ aureoꝝ. Apoc. j. euãg. ij. par. v. Qualiter xp̃s inuẽt⁹ fuit i medio doctoꝝ. euã. xxiij. par. ij. Figurat⁹ p lignũ vite in medio paradiſi. Geñ. ij. ibidez. Qđ multi ſunt qui nõ ſunt in medio ſicut xp̃s. Figurati p mulierẽ ſtãtem in medio ãphore zach. v. ibidẽ. Qualr̃ xp̃s poſt reſurrectionẽ ſtetit in medio diſcipuloꝝ euã. xxxiij. p. j. Itẽ euã. xxxj. p. j.

¶ Menſura. De menſura meriti ⁊ pie...

gomor. Exo. xvj. ibidem.

¶ Meſſis. Qđ meſſis ſignificat exiſtẽtẽ vel apparẽtẽ malitiã. euã. xviij. par. iij. Figura de dieb⁹ meſſis ordeacee quãdo mortu⁹ eſt manaſſes. Judic. viij. ibidez.

¶ Miraculũ. De miraculis xp̃i. euan. xv. par. ij. Item par. iiij.

¶ Miſereri. Qđ deus miſeret̃ humilib⁹ culpã indulgendo. Figura de principe quinquagenario. iiij. Reg. j. Indigẽtib⁹ auxiliũ tribuendo. Figura de Mach. ij. Mach. x. Patiẽtibus penam mitigãdo. Figura de dauid qñ angel⁹ percutiebat populũ: cuius deus miſert⁹ fuit. ij. Paral. ij. Laborantib⁹ p̃mia largiẽdo Figura de filijs iſrael Eſa. xliiij. euã. xlvj. p. j.

¶ Mia. De mia. euan. xij. par. iij. Item euan. xx. parte. j. Item de miſericordia in dimiſſione inficientis culpe. Figura de ſeruo qui debebat regi. x. milia talenta. Mat. xviij. In collatione reformãtis gr̃e. Figura de filio p̃digo Luc. xv. In liberatione aggrauãtis potentie. Figura de populo Iſraelitico afflicto ab Azaele rege ſyrie. iiij. reg xiij. In mitigatiõe affligẽtis pene. Figura de niniuitis. Jone. iij. In ꝯdonatione quietãtis glorie. euã. xlj. par. j. Quoꝝ de⁹ miſereat̃ ⁊ quorum nõ fuit figuratũ Ezech. ix. ibidem. De miſericordia. euãg. lvj. p. iij. ⁊ p. iiij. Itẽ euã. lxij. par. j. Itẽ euã. xlix. par. iij.

¶ Miſſus de miſſione angelorum inſtãte die iudicij ad purgandum homines euan. lxvj. par. v.

¶ Modicum. Qđ gen⁹ humanum propter peccatũ primoꝝ parentũ incurrit multiplex modicum: de quoꝝ primo. Figura de terra ⁊ viro ſterili hiere. xxij. Et iſta. vij. modica fuerũt figurata per. vij. phiales ire dei miſſas i terra per. vij. angelos Apoc. xvj. euan. xxxiij. par. j.

¶ Mons. De mõte. euã. iiij. expo. j. par. v. Itẽ euan. xxij. par. ij. Item euan. xxiij. par. j. Figurata de mõte alto in quẽ fuit ſublatus Joã. apoc. xxj. ibidem. Itẽ euãge. xxv. par. j. Figuratus per montem libani. Eccli. ibidem.

¶ Mori qualiter homo propter peccatum dicatur mortuus. ⁊ qualiter reſuſcitatur a chriſto ...

¶ Mors. De morte multiplici. Euãge. xxvj. p. j. Itẽ p. ij. Item Euan. lvj. par. ij. In languore cõcupiſcẽtie eneruantis. Figura de duobus ſenibus impudicis Dañ. xiij. In ardore auaritie exurẽtis. Figura de filio ſunamitis. iiij. Reg. iiij. In timore ſuperbie preſumẽtis. Figura de Ozia. ij. Reg. vj. ibidem. Itez par. iij. Item par. iiij. Item euange. lxj. par. iij. Item parte. iiij.

¶ Mulier. Qđ mulier parturiens filiũ ſignificat animã fidelẽ. Euã. xxxiij. par. iiij. Figurata p Ruth. mulierẽ virtutis Ruth. iij. ibidẽ. Item figura de muliere amicta ſole Apoca. xij. ibidã. Qđ ſapientia dei multipliciter dicit mulier. euan. xliij. par. iij. Figura de abigayl muliere prudentiſſima. j. Reg. xxv. ibidem. Quod mulier ſignificat peccatorem. euã. lxiij. par. ij. Figurata p mulierẽ ſedentem ſuper beſtiã coccineã. Apoc. xvij. ibidem.

¶ Mũdare. De mũdatiõe peccati euã. ij. par. ij. Item euan. xvj. par. j. Itẽ euã. xviij. par. j. Item euan. liiij. par. iij. Figura de Naaman qui fuit mundatus in Jordane. iiij. Reg. v. ibidem.

¶ Mundus. Qđ mundus ſignificatur p mare in quo multi periclitant. euã. xvij. par. j. Figura de egyptijs ſubmerſis in mare. Exo. xiiij. ibidẽ. Item per agrum euã. xviij. par. ij. Figura de Jacob ꝛ Eſau pugnãtibꝰ in vtero matris. Geñ. xxv. ibidẽ. Itẽ per hierico in quo aliq̃ habitãt. Figurati per Babi. Apoca. viij. euã. xxj. par. ij. Item p ciuitatem ſuper quã fleuit dñs. Figuratꝰ p Babel. geñ. xj. euã. Lp. j. Itẽ de mũdo figurato p caſtellũ in quo pullꝰ ꝛ aſina tenebant ligati. Matt. xxj. euan. liiij. par. j. Item euang. lv. par. j. Item euan. xvj. par. j. cum. vj. malis cõditionibus. Figurate p. vj. viros. quoꝝ quilibet habebat vas interius in manu ſua. Ezechiel. ix. ibidem. Item euan. lix. par. j. Item euan. lxj. par. j.

¶ Murmurare. Qđ peccatuz murmurationis priuat hominẽ celeſti patria. euã. xvj. p. j. Figura de exploratoribꝰ quos miſit Moy. qui murmurauerãt de terra pmiſſionis. Nume. xiiij. ibidem. Quod pp̄ter peccatum murmuratiõis homo multa damna patit. euan. xliiij. parte. ij.

Figura de ſorore Moyſi. Nume. xij. Figura de filijs iſrael ꝛ de ſerpentibꝰ ignitis. Nume. xxj. Figura de filijs iſrael priuatis terra pmiſſiõis. Nume. xiiij. ibidẽ.

¶ Mutus. qđ peccator dicitur mutus. euã. xxiij. par. j. Figuratus per heliodorum. ij. Macha. iij. ibidem. Quibꝰ de cauſis homo efficit mutꝰ. euã. lij. par. ij.

¶ De litera. N.

Nauis. Qđ per duas naues filiorum zebedei intelligit duplex ſtatus dominũ euã. xlv. par. j. Figura de nauibus Salomonis que ibant in tharſis ij. Para. ix. ibidẽ. Qđ nauis Symonis ſignificat ſtatum religioſorum. Figurata per vnam nauim quam Symon ſculpſit ſupra ſepulchruz patris. j. Machab. xij. ibidem. Qđ nauis filiorum zebedei ſignificat ſtatũ ſecularium. Figurata p vnaz nauim quã fecit rex Antiochꝰ. j. Mach. xv. ibidem. De naui. ibidem. Item euã. xvij. par. j. Figura de illis qui tpe diluuij fuerũt in arca noe. Geñ. vj. ibidẽ. Itẽ figura de nauibus Salomõis portãtibꝰ aurũ ꝛ argẽtum. ij. paralip. ix. De naui ibidem. Item euan. lix. par. j.

¶ Negligẽtia. Qđ qñ hõ eſt negligẽs ad accipiẽdum aliqđ donũ cõueniẽs eſt vt ipſo priuet. Figura de ꝟginibꝰ prudẽtibus ꝛ fatuis. Mat. xxv. euã. xliij. p. iij.

¶ Numerus. De numero. euã. xxij. par. j. Itẽ euang. xv. par. ij. Itẽ euã. xvij. par. iij. Item euan. xxv. par. iij.

¶ Nuptie. De nuptijs carnalibꝰ: ꝛ qua de cauſa debẽt fieri euã. xv. par. j. Figura de nuptijs Tob. Tob. ix. ibidem. De nuptijs diuerſimode acceptis. ibidẽ. Figura de nuptijs factis in chana galilee. Jo. ij. Itẽ figura de nuptijs qͣs fecit Ptolomeꝰ Alexãdro. j. Machabeoꝝ. x. Itẽ figura de nuptijs quas fecit Laban Jacob ꝛ Racheli: Geñ. xxix. Itẽ figura de nuptijs quas fecit rex Aſuerꝰ heſter regine. Heſter. ij. Qđ iſtas nuptias vltimas nõ habemꝰ in hoc mũdo: vt figuratiue dr Joſue. j. ibidẽ. Itẽ euã. liiij. par. iij. Figura de. x. virginibꝰ prudentibꝰ ꝛ fatuis. Mat. xxv. Itẽ figura ď rege Aſuero q̃ fecit grãde ꝯuiuiũ. Heſter. j. De diuerſis nuptijs quas deꝰ fecit filio ſuo

euan.ix.part.j.Figura de nuptiis factis in chana galilee.Jo.ij.zc.vt in euā.xv.

¶ De litera O.

Obedientia.De obediētia.p.ij. Itē euan.xix.par.iij.Figura de fratrib⁹ Joseph q̄ dixerūt ad seruos eius Gen̄.xliiij.ibidem.Itē euā.xlv.par.ij.Item euan.lv.par.ij.Item euā.lxij.par.iiij.

¶ Ociositas.d ociositate.euā xix.par.j.

¶ Octauus.Qd octauus dies significat transitū hominis p mortē.euā.xiiij.par.j. Figura de primogenitis filiorū israel q̄ debebāt stare.vij.dieb⁹ cū matre:z.viij. die reddi debebāt deo.Exo.xxij.ibidem. Itē figura de filijs israel.vij.diebus habitātib⁹ in tabernaculis.z.viij.die erat reqēs Leuiti.xxiij.ibidem.

¶ Oblatio.de oblatione.euā.xij.par.iij. Figura de oblatiōe facta regi Salomoni.ij.Paralip.ix.ibidē.De oblatione diuersimode fiēda.euā.xlvj.par.iij.Figura de oblatiōe.iij.Reg.x.z Mat.ij.Itē figura de oblatiōe quā fecit Noe post isdenationē diluuij.Gen̄.viij.Item figura de oblatiōe quā fecit Melchisedech Abrae Gen̄.xix.

¶ Operarij.Qd operarij in vinea sunt p̄dicatores veritatis.Figura de operarijs Salomonis quos mittebat in libanū.iij.Reg.v.euan.xxxix.par.iij.

¶ Oratio.De orone.euā.ix.par.iij.Item euā.xxv.par.iiij.Itē euā.lj.part.j.Itē ꝙ homo debet orare diuersis de causis.ibidē.Figura d Moy.q̄ orauit vt auferrent ranc de egypto.Exo.viij.Item figura de Moy.q̄ orauit vt tollerētur musce.Exo. viij.Itē figura de Moy.qui orauit vt auferrent tonitrua.Exo.ix.Item figura de Moy.q̄ orādo tenebat manus extensas. Exo.xvij.Itē figu.d Moy.q̄ orauit vt tollerent locuste.Exo.x.Itē figura d Moy e.q̄ orauit vt tollerent serpētes.Nume. xj.Item figu.de Moy.q̄ orauit z absorpt⁹ est ignis.Nu.xlj.ibidē.De oratione edita z indebita.euā.lj.par.ij.z.iij.

¶ Ouis.Qd ouis cognoscit p signū rubeū zc.Figura de domib⁹ filiorū Israel signatis sanguine agni Exo.ij.euā.xxxij. [illegible]

gnoscere per gratiarū actionē.Ipm audire p mādatorū adimpletione.Sibi seruire p bonorū operum fructificationez. euā.xl.part.ij.Qd par.c.oues intelligit tota integralis natura creatura.euā.xliiij.part.iij.Figura de oīb⁹ de quibus loquit Salomō.Eccl.ij.ibidem.

¶ De litera P.

Panis.Qd Christus dict⁹ panis pōt figurari p panē quez petijt helias.iij.Reg.x.euāg. vj.parte.ij.Itē fuit figuratus p panē subcinericiū q̄ descēdit in castra madian.Judic.vij.euāg.xij. parte.j.Qd p.v.panes ordeaceos intelligunt.v.que debēt esse in ꝟa penitētia euan.xxv.par.iij.Uel.v.que debet pctōr ꝯsiderare.Figurata per cruciatum locustarum.v.mensibus Apocalic.ix.ibidez. Uel.v.plage Christi.ibidem.Qd panis sacramentalis de celo descendēs dat homini vitaz:que est panis azymus habēs omnem pudorem.Panis celicus habēs omnem dulcorem.Panis Angelicus habens omnem decorem.Panis viuificus habens omnem vigorem.Est etiam iste panis inimicorū debellatiuus.Figuratus p panē subcinericiū q̄ pcussit castra Madiā.Judicum.vij.Beneficiorum recōpēsatiuus.Figurat⁹ p panē quē obtulit melchisedech abrae.Gen̄.xiiij.pusillorū confortatiuus.Figuratus per panē quez obtulit abraam tribus viris ambulantibus per viam Gen̄.xviij.Supernorum acquisitiuus.Figurat⁹ per panē helie. in cui⁹ fortitudine iuit vsq ad montem dei oreb.iij.Re.xix.euā.xlij.part.iij.Qd iste panis pōt figurari per māna.de quo dixit Moy.pplo Exo.xvj.Iste est panis quē dedit vobis dominus ad vescendū. euang.xliij.par.j.

¶ Pānus.Quod xp̄s pannis innolutus potest figurari per arcam testimonij inuoluta velo tabernaculi Numeri.iiij. euange.vj.par.ij.

¶ Paralysis Un̄ causat paralysis:z q̄d significat peccatorē.euange.xvj.part.ij. Figura de alchimo percusso paralysi.j. Macha.ix.ibidem.

¶ Paralytic[illegible]

Pharaone qui dixit Exo.v. Neſcio dn̄m. Itē figura de ozia q̄ neglexit dn̄m.ij.Pa ral.xxvj. Itē figura de hoiꝰ q̄ neſciebāt loqui iudaice. Nee.xiij. Item figura de Cayn habēte tremorē capitis. Geñ.iiij. ibidem. Item euange.lix.p.iiij.
¶ Partus. Qd̄ partꝰ beate virginis fuit pꝛeoptatꝰ. Eſa.vij. Figuratus in virga Aaron. Numeri.xvij. Demōſtratus Lu. ij. Et q̄ fuerūt in hoc partu.euā.v.p.iiij.
¶ Paſtoꝛ. Qd̄ xp̄s dictꝰ paſtoꝛ figuratur p Ioſeph paſcentē gregē p̄ris ſui. Geñ. xxxvij.euāg.vj.p.iij. De bonis ⁊ malis paſtoꝛibꝰ. ibidē. Qd̄ aia rōnalis pōt dici paſtoꝛ ibidē. Figura de dauid q̄ paſcebat gregē.j.Re.xvij.ibidē Diuerſimode de paſtoꝛe.euā.xxxij.par.j.⁊.ij.p totū Figura de Abel qui fuit paſtoꝛ ouiū. Geñ.iiij. Itē figura de Moy. q̄ paſcebat oues ietro ſoceri ſui. Exo.iij. Itē figura de Iacob.qui paſcebat oues Laban. Geñ.xxx. Itē figura de ſobna negligēte pꝛepoſito tēpli. Eſa.xxij. Itē figura de Aaron qui poꝛtabat noīa filioꝛū iſrael. Exo.xxviij. Item figura de Moy.qui dixit populo Deut.iiij. Eduxit te dominus p̄cedēs in virtute ſua.euange.xl.parte.ij.
¶ Pater. Quod dicit p̄r familias ⁊ quare.euāgelio.xix. parte.j. Figuratus per booz Ruth.ij.ibidem.
¶ Pati. Qd̄ aliquis patit̄ a diabolo culpabiliter inſtigāte. Figura de dracone pſequente mulierem. Apoca.xij. Aliquis a deo paternaliter flagellante. euange. xxxvij.parte.iiij.
¶ Paſſio. De paſſiõe xp̄i.euan.iiij.parte.ij. Itē euangelio.xxij. parte.iij. Item euangelio.xxj.parte.j. Item euangelio. xxix. par.ij. Item.par.iij. Itē euangelio xliij.parte.j. Figura de ſamaritano qui poꝛtauit hominē ſauciatū ſuper humerū ſuū. Luce.xiiij.ibidem. Qualiter homo mūdatur a peccatis pꝛopter paſſionē Chꝛiſti. euangelio.liij.parte.iij. Figura de Naamā qui fuit mundatus in iordane.iiij. Regum.v.ibidem.
¶ Paciētia. De paciētia dei i ſuppoꝛtādo pctōꝛes.euā.xviij. par.iij. Figura de dauid qui habuit paciētiā in ſuppoꝛtando ſemey.ne interficeret.ij. Re.xix.ibidē. De paciētia.euāg.xlviij.par.ij. Itē euan.lvij.par.j.
¶ Patria. Qui ſunt illi qui introducent ad celeſtē patriā ⁊ qui nō euā.xxxviij. par.ij. Figura de filijs iſrael quoꝝ aliq̄ fuerūt introducti in terram pmiſſionis ⁊ aliqui non. Numeri.xiiij.ibidem.
¶ Pax. De pace.euāg.vj.par.iiij. Item euāgelio.xxx.parte.j. Itē euāge.xlix.p. j. Figura de gabaonitis qui procurauerūt hr̄e pacē cū ioſ. Ioſ.ix.ibidē. Itē ibidē Figura de abimelech.ambitioſo de quo parabolice dictū fuit Iudic.ix. q̄ ierunt ligna vt vngerēt ſibi regē.ibid. Itē q̄ cōſeruatio pacis fuit figurata.j. Macha. xiij. in ſimeone ſummo ſacerdote: ⁊ rege Demetrio.ibidē. De mala pace figurata p pacē quā voluit facere Naas cū viris iabes galaad.j. Re.ij.ibidem.
¶ Peccare. Qd̄ hō pōt peccare in deū ⁊ pꝛoximum ⁊ in ſeipm̄.euan.lij.par.iij.
¶ Peccatū. De malis que incurrit hō pꝛopter pctm̄.⁊ q̄ excecat hoīem Figura de Tob. Tob.ij. Et q̄ facit eū claudū. Figura de vrias.ij. Re.v. Et q̄ facit eum pauperē. Et q̄liter dicat̄ p xp̄m euā.ij p. ij. Qd̄ hō dꝫ vitare pctm̄ infidelitatis euan.xxxiiij.par.iij. Figura de peccato idololatrie filioꝝ iſrael. Exo.xxxij. Qd̄ pctm̄ fecit genus humanū ſurdū ⁊ mutū. Et de octo defectibus euan.lij.p.ij.⁊ p.iij. Qd̄ hō p pctm̄ incurrit tria dāna. euan.liij.in introductione. Que perdit homo per peccatum.euā.lxj.par.ij.
¶ Pctōꝛ. Qualiť peccatoꝛ poteſt ſignificari p Io.exiſtentē in vinculis.euā.ij. p.ij. Figura de ſedechia rege q̄ fuit vinculatꝰ in babiť.iiij. Re.xxv.ibidē. q̄ peccatoꝛ pōt dici eſſe in egypto.euā.ix.par. iij. Figura de ioſeph. Geñ.xxxvij.ibidē. Qualiter pctōꝛ pōt dici iacere. Figura de noe iacēte nudo in tabernaculo. Geñ. ix.euā.xvj.par.ij. q̄ pctōꝛ inſtar lapidis duri dꝫ lachꝛymas effundere vt veniaꝫ mereat̄.euāg.xx.p.ij. Figura de Moy. q̄ eduxit aquā de petra. Numeri.xx.ibidē q̄ peccatoꝛ dr̄ demoniacꝰ ⁊ qualiť poſſidet eū diabolꝰ.euāg.xxiiij.par.j. Figura de equo pallido ⁊ q̄ ſedebat ſup eū vocabat moꝛs. Apoc.vj.ibidē. Et q̄liter curatur p xp̄m.ibidē. Figura de Raphaele q̄ liberauit Sarā a demonio ⁊ illuminauit Tob.

r.j.
ai ſunt illi qui introduxerũt
terrã ⁊ qui nõ cuã.xxvij.
a de filiis iſrael quoꝝ. bẽ
ducti in terram ꝑmiſſionis
. Numeri.xiiij. ibidem.
p.cc.cõ'g.vj.p.iij. Item
.part.j. Itẽ cuãge.iiij.p.
.baenitis qui ꝑ.orare ũt
tor. Joſ.ix.ibidẽ. Itẽ it uñ
bimelech.ꝑ.bitteio de quo
cictõ fuit Judic.ix.q ſe uat
geret ſibi regẽ.ibid. Itẽ q cõ
cis fuit figurata.j. Macha.
onc ſummo ſacerdote: ⁊ res
o.ibidẽ. De mala pꝛce figu
quã voluit facere Naas cõ
galaad.j. Re.xi.ibidem.
.Q̃d bõ põt peccare in deũ
t in ſeipm.cuan.iij.par.iiij.
.De malis que incurrit bõ
m.⁊ q excecat hoĩem Figu
Tob.ij. Et q facit cũ cluſeõ.
rilo.ij. Re.v. Et q facit ⁊em
Quare dicat ꝑ ꝓm cuã.ij p.
ꝫ vitare pctm̃ infidelitatis
.par.iij. Figura de peccato
filioꝝ iſrael. Exo.xxxij. Q̃d
genus hũanũ ſurdũ ⁊ mu
to defectibus cuan.iij.p.ĩus
ꝙ pctm̃ incurrit iria dãna.
n introductione. Que perdit
peccatum.cuã.lxj.par.ij.
Qualr peccatoꝛ poteſt ſignifi
.exiſtentẽ in vinculis.cuã.x.
a de ſedechia rege q̃ fuit vinc
obil.iiij. Re.xxv.ibidẽ.q pec
dici eſſe in egypto.cuã.ix.par.
de ioſeph. Geñ.xxxvij.ibidẽ.
ꝑ.rõr põt dici iacere. Figura
ſte ando in tabernaculo.Geñ.
.par.ij.q pctõr inſtar lapidis
hermos effundere ut venias
cuã.xx.p.ij. Figura de arõ.q
ui de petra. Numeri.xx ibidẽ
⁊ de demoniac⁹ ⁊ qualit poſſu
bol⁹.cuã.xxiiij per.j. Figura
llido ⁊ q̃ ſedebat ſup eũ voca
Apoc.vj.ibidẽ. Et ſiliter cura
ibidẽ. Figura de Raphaele q̃
ſatã a demonio ⁊ illuminauit
Tob.

Tob. Tob.vj.ibidē.ꝙ publici pctōres figurant̄ p illum q̄ iacebat iugulatus in platea. Tob.ij.euā.xliij.par.iij. Per q̄s dꝫ portari pctōr ad xp̄m.euan.lij.par.ij. Figura de hoīe in quo erat plaga lepre q̄ educebat̄ ad Aaron sacerdotē. Leuit. xiij.ibidē. Que debet facere pctōr.euā. lvj.par.iij. Figura de Joſia.iiij.Re.xxij. Iteꝫ figura de ciuitate hieruſalē:de qua dixit dñs hiere.ij. Recordatus ſum tui. ibidem. Item que fiunt in reſuſcitatiōe peccatoris de ſtatu culpe ad ſtatū gratie euā.lvj.par.iiij. Figura de iona dormiē te.Joñ.j. Iteꝫ figura de Angelo qui teti git heliā dormientem.iij.Re.xix.ꝙ pec catoꝛ poteſt ſignificari per ciuitateꝫ quā precepit rex ſuccēdi.euan.lx.part.ij. Figura de ciuitate hierico facta anathema Joſ.vj.ibidem.

¶ Pena. De pena reproborū.euā.xviij. par.iiij. Itē euā.xxvij.par.j. Iteꝫ euāge. xxxv.pt.ij. Itē euā.xxxij.p.iij. Itē euā. xlvj.p.ij. Itē euā.xlviij.par.iiij. Itē euā. xlix.par.iij. Itē euang.l.par.j.ꝛ par.ij. Item euāgl.lx.parte.v. Item euangel. lxij.p.iiij. Figura de Sedechia q̄ fuit in manu regis Babil.hiere.xxxvij.ibidē.

¶ Penitere.ꝙ homo lꝫ peccauerit debet penitere.euā.xxv. par.j. Figura de dauid.ij.Re.xij.ibidem.

¶ Penitentia de tribus partib⁹ penitē tie.euan.xv.p.j. Figura de via trium dierum in ſolitudine. Exo.iij.ibidem.

¶ De penitētia. Reqre in litera.n.vbi de naui.ꝙ penitētia ſignificat̄ p vineam ꝛc. Figura de Sanſone.q̄ cū veniſſet ad vineas oppidi īterfecit leonē. Judi.xiiij. ibidē De penitētia.euā.xix.par.j. Figura de Noe q̄ plātauit vineā. Geñ.ix.ibidē. Itē euāge.xxij.par.j. Itē euāg.xxv.p j. Et par.iij. Itē euan.xliiij.p.iij. Item euā.xlvij.par.ij. Figura de muliere quā pſeq̄bat̄ draco. Apoc.xij.ibidē. Itē euā. lj.p.ij. Itē euāg.lix.par.j. Figura de Manaſſe rege:q̄ pn̄iam egit.ij. Paral.xxxiij.

¶ Peregrin⁹.ꝙ xp̄s pōt dici peregrin⁹ quātū ad habitū. Figuratus p Jacob q̄ dixit ſe trāſiſſe iordanē in baculo. Geñ. xxxij. Itē quātū ad vias quas fecit. Figuratus p heliſeum qui diuertit in cenaculū qđ ſibi prep[illegible]uerat ſunamitis.iiij. Re.iiij. Quātū ad pericula q̄ ſuſtinuit. Propter īſignia q̄ portauit euā.xxix.p.ij. Itē ꝙ xp̄s fuit pegrin⁹.euā.lix.p.j. Figurat⁹ p abraā q̄ pegrinatus eſt in geraris. Geñ.xx.ibidem.

¶ Perſeuerare.ꝙ hō dꝫ perſeuerare in bono incepto.euā.xxix.par.j. Figura de vxoꝛe loth reſpiciente poſt tergum que verſa eſt in ſtatuā ſal. Geñ.xix.ibidem.

¶ Petere. Quid hō dꝫ principalr̄ petere.euan.xxj.part.iij. Figura de Axa filia caleph. Joſ.xv.ibidem.

¶ Pietas. De pietate diuina.euan.xix. par.j. Figura de reuocatione mulieris adultere. hiere.iij ibidē. Itē euā.l.par. v. Item euange.xviij.par.iij.

¶ Piſcis. Quid ſignificant duo piſces euā.xxv.p.iij. Figura de duab⁹ virgis:q̄bus deus paſcit gregē.zach.xj.ibidem. Itē euā.xxix.par.iiij. Figurat⁹.p piſceꝫ in cui⁹ oꝛe inuenit Petr⁹ ſtaterē Matt. xvij.ibidē ꝙ chriſtus voluit ꝙ petr⁹ multos piſces caperet.euā.xlv.par.ij. Figura de piſcibus multis ad quos viuificādos videbatur aqua exiens ex latere dextero templi. Eze.xlvij.ibidem.

¶ Poꝛtare. Qui ſunt quatuoꝛ hoīes qui poꝛtabāt adoleſcentē moꝛtuū:q̄ ad nutū dei debēt ſtare.euāg.lvj.par.iiij.

¶ Poſtulare.ꝙ homo volēs aliquid poſtulare a deo debet honoꝛare ſuā potentiam.euā.xvij.par.ij. Figura de domino ſedente ſup ſolium excelſum. Eſa.vj.ibidem. Inuocare ſuā mīam.ibidem. Allegare pꝛopꝛiam miſeriam.ibidem.

¶ Poteſtas. De poteſtate aliquoꝝ p̄cedentiū aduentū xp̄i ad iudiciū quantum ad ſigna faciēda.euā.lxv.par.ij. Figura de ſpiritib⁹ demonioꝝ facientib⁹ ſigna Apoc.xvj.ibidem.

¶ Pꝛecipere ꝙ xp̄s p̄cepit lepꝛoſo mādato ꝙ nulli diceret:ꝛ de diuerſo mō p̄cipiendi euange.xvj.par.j.

¶ Pꝛemiū.ꝙ p̄miū tā actiuoꝝ q̄ contēplatiuoꝝ intelligit̄ p denariū.euāg.xix. p.j. Figura de bilibꝛib⁹ tritici. Apo.v:j ibidē.ꝙ pꝛemiū nō dꝫ dari ante meritū.

voluit premiari Eſa.xiiij.ibidem.
¶ Preparare. ꝙ hõ dʒ ſe ꝑparare ꝑ ſue vilitatis cõſideratioñẽ. Figura de ſole q̇ factus eſt ſicut ſaccus cilicinꝰ. Apoc. ix. Per mãdatoꝝ obſeruationẽ. Figura de ſole q̇ reuerſus eſt decem lineis. Eſa. xxxviij. Per firmam adheſionẽ. Figura de ſole q̇ ſtetit in medio celi. Joſ.x. euã. j. expo.ij. par.j. Qualr homo dʒ ſe preparare quantũ ad voluntatẽ ſignificatã ꝑ lunam. Figura de luna q̇ facta eſt tota ſanguis. Apoca.vj. Quantũ ad alias potentias ſenſitiuas ſignificatas ꝑ ſtellas. Figura de ſtellis q̇ dederũt lumẽ in cuſtodijs ſuis Baruch.iij. Jtem figura de ſtellis ſtantibus in ordine ſuo Judic.v. De illis q̇ nõ preparãt ſe ad recipiendũ deũ. Figura de viris impijs. Sap.ij. Et qualiter dʒ ſe preparare ad ipſum recipiendum. Figura de viris gemẽtibus de offenſis. Eze.ix. ibidem.
¶ Preſentari. Qui ſunt p̄ſentãtes peccatorem ſurdum ꝛ mutũ ad chriſtum. Et ꝙ huiuſmodi p̄ſentatio fuit figurata Leuit.xiij. euange.lij. parte.ij.
¶ Procidere ꝙ peccator ꝓcidẽdo ſe coram deo inuenit miam. euã.lxij.p.ij. Figura de Abigayl.j. Re.xv. ibidem.
¶ Propheta. ꝙ xp̃s dictꝰ ꝓpheta fuit ꝓphetatꝰ. Deutero.xviij. Figuratꝰ in Samuele ꝓpheta.j. Re.iij. Demonſtratus Mat.xxj. euã.xxv. par.iiij. Qð vnus falſus ꝓpheta põt dici caro. Figura de Jezabel q̇ dixit ſe ꝓphetã. Apoc.ij. Scðs ꝓpheta falſus: eſt mundus. Figura de ꝓphetis ꝓphetantibꝰ falſo ꝑpl'o ꝓſperitatẽ hiere.xiiij. Tertius eſt diabolꝰ. Figura de ꝓpheta q̇ reduxit virũ dei ad comedẽdũ in Bethel.iij. Re.xiij. Et ꝙ oẽs iſti figurãt ꝑ Sedechiã q̇ filio ꝓphetauit regi iſrael.iij. Reg.xxij. euan.xlviij. p.j. Qð xp̃s potuit dici ꝓpheta. euang. lvj. par.v. Figuratus per. Moy. cui dñs ore ad os loquebat͛ Nume.xij. ibidem.
¶ Proficere. ꝙ chriſtꝰ ꝓficiebat etate ꝛ gratia. euan.xiiij. parte.iiij. Figuratus per yſaac qui ibat proficiens atq; ſuccreſcens Geñ.xxvj. ibidem.
¶ Prudentia. De prudentia. euange. xliij. par.j. Jtem euan.l. par.iiij.
¶ Publicus ꝙ de peccatoribꝰ publicis dicit dñs figuratiue hiere.vij. Non vides q̇d iſti faciunt in plateis. Figurati per illum qui iacebat in platea. Tob.ij.
¶ Puella. ꝙ per puellam mortuam intelligitur anima exiſtẽs in pctõ mortali euã.lxiij. par.j. Figurata per puellã de terra iſrael quam duxerunt captiuã latrunculi.iiij. Re.v. ibidem.
¶ Pugnare. ꝙ modꝰ pugnãdi cõtra diabolũ fuit figuratꝰ ꝑ pugnã dauid cũ Golia.j. Re.xvij. euã.xxij. in mõ pugnãdi.
¶ Puteus. ꝙ ꝑ puteum intelligit infernus. euan.lvij.p.iij. Figuratus ꝑ puteũ abyſſi. Apoc.ix. ibidem.

¶ De litera Q

Quatuor. ꝙ per quatuor portãtes paralyticũ. Pͥo intelligunt q̄tuor cõſiderationes q̃s dʒ habere pctõr. Figurate q̇ q̄tuor capita in vna beſtia. Dañ.vij. Scðo quatuor ṽtutes cardinales. Figurate ꝑ quatuor facies cuiuſlibet iſtoꝝ animaliũ qð vidit Ezechel. Eze.j. euan.xlvij. par.iij.
¶ Querere. ꝙ vnguentum cũ quo debemus q̃rere xp̃m dʒ componi ex quatuor virtutibus. euang.xxviij. parte.j.
¶ Qualiter xp̃s q̄ſiuit genꝰ humanũ ꝑditũ ꝑ pctm̃. euan.xliiij. par.iij. Figuratus ꝑ ioſeph q̃rentẽ fratres ſuos. Geñ. xxxvij. ibidẽ. ꝙ inquiſitio mulierũ querentium xp̃m ꝛ non inueniẽtium fuit figurata in inq̄ſitiõe filioꝝ ꝓphetarũ q̃rẽtiũ heliam ꝛ non inuenientiũ ip̃m.iiij. Re.ij. euã.xxviij.p.iij. ꝙ q̄liter regnum celoꝝ eſt q̃rẽdũ fuit figuratũ in matre filioꝝ zebedei. Mat.xx. euang.lv. par.ij.

¶ De litera R

Ratio. Qualiter ratio dʒ dñari ſẽſualitati. euã.xv.p.ij. Figura de viro q̇ dʒ dñari mulieri. Geñ.iij. ibi. De ratiõe. euã.xx.p.j. Jtẽ euã.xlix. in introductiõe. Jtẽ ibidẽ. p.j. Jtẽ euãg.lxij. p.j. Figura de hoie q̇ ꝑegre ꝓficiſcẽs in ſua reuerſione voluit ponere rationem cum ſeruis ſuis Matt.xxv. ibidem.
¶ Ramꝰ. Quales ramos debemus portare obuiã xp̃o: ꝛ de diuerſis ramis euã. xxvij.p.iij. Figura de filijs iſrl' q̇ egreſſi in montẽ portabat inde ramos diuer

ſarum arborum.Nee.viij.ibidem.
¶ Recidiuatio. ꝙ recidiuatio in pecca
tũ dicitur peioꝛ pꝛimo peccato perpe⸗
trato.euan.xxiiij.par.iiij.
¶ Recõciliatio. Qualis dꝫ eẽ recõcilia
tio cũ deo ⁊ pxĩo. Figura de agar ãcilla
cui dixit angelꝰ ꝙ recõciliaret̃ cũ dña
ſua Sara.Geñ.xvj.Itẽ figura de Rege
demetrio q̇ recõciliatꝰ fuit Simoni ſa
cerdoti.j.Mach.xiij.itẽ figura de filijs
iſrl̃ q̇ dimittẽdo deos alienos recõcilia
ti ſunt cũ deo.j.Reg.vij. euã.xlvj.p.iij.
¶ Reddere.ꝙ hõ dꝫ pꝛimo reddere de
ſeipſo holocauſtũ:lꝫ multi faciãt oppo⸗
ſitum.Figurati ꝑ mulierẽ garrulã que
dixit pver.vij.hodie reddidi vota mea
⁊ inde ſe per luxuriaꝫ maculauit. Scdo
pꝛimo ſubuentionẽ lꝫ multa faciãt op⸗
poſitũ.Figurati ꝑ Abſalon q̇ dixit Da⸗
uid patri ſuo.Uadã ⁊ reddã vota mea ⁊
tamen voluit ſibi auferre regnũ.ij.Re.
xv.Tertio deo laudẽ:lꝫ multi faciãt op
poſitum.Figurati ꝑ filios iſrael exiſten
tes in egypto.Exo.v.euan.lxij. par.iiij.
¶ Reditꝰ.Quid ſignificat reditꝰ mago⸗
rũ ꝑ aliã viã euã.xij.p.iiij. ꝙ reditꝰ xp̃i
ad patrẽ fuit figuratꝰ ꝑ reditum angeli
Raphaelis q̇ dixit Tob.xij. Tẽpꝰ eſt vt
reuertar ad eũ qui miſit me euã.34.p.j.
¶ Rex.Qualiter Chꝛiſtꝰ dicitur rex iu
deoꝛum euã.xij.par.j.ꝙ in Chꝛiſto rege
inſtar regis tempoꝛalis poſſumꝰ quiꝗ
conſiderare euang.lxj.par.j.
¶ Regnũ.ꝙ regnum dei dicitur multi⸗
pliciter euã.xxiiij.par.iij.Itẽ de regno
celoꝛum euã.xviij.par.j.Itẽ euã.xlviij.
p.iiij.Item euã.lv.p.ij. Figura de ma⸗
tre filioꝛũ zebedei Matt.xx.ibidẽ euãg.
lx.parte.j.Item euan.lxij.par.j.
¶ Regratiari.De regratiatiõe euã.lij.
in introductione.item euan.liiij.p.iiij.
¶ Relinq̃re.ꝙ hõ dꝫ relinq̃re vanitates
mũdi euã.xx.par.j.Figura hiere.xlviij.
Ubi dicitur. Relinquite ciuitates.ibi.
¶ Remanere.ꝙ remãſio xp̃i in hieruſa
lẽ fuit ad noſtrã iſtructionẽ vt remanea
mus in ſtatu gratie.euã.xiij.par.j.Figu
ra de Semey.iij.Re.ij.ibidem.
¶ Renuere.Qualiter aliqui renuũt ve

luit audire vocem Samuelis.j.Reg.
viij.Item figura de Ozia qui neglexit
dominum.ij.Para.xxvj.Item figura de
illis qui edificauerunt ſibi villas.Nee
xxij.Item figura de negociatoꝛibus ter
re.Baruch.iij.Item figura de Abime⸗
lech qui occidit fratres ſuos. Judic.
ix.Itẽ figura de Dathan ⁊ Abyꝛon re⸗
nuẽtibꝰ venire ad Moy.Nũeri.xvj.ibi.
¶ Repꝛehendere. De repꝛehenſione
euange.xvij.parte.ij. item euange. xix.
parte.j.item euange.xxix. parte.iij.itẽ
euange.xlj.parte.iij.itẽ euange.xliiij.
parte.ij.Item euãge.lix. parte.iiij. Itẽ
euan.lx.par.iiij.item euange.lxij.parte
iiij.Item euange.xxxvj.parte.j.
¶ Reſurgere.ꝙ reſurrectio chꝛiſti fuit
nunciata diſcipulis:⁊ pꝛophetata in di⸗
uerſis locis ⁊ figurata Joñ.ij.euange.
xxiiij.parte.j.item de reſurrectiõe chꝛi
ſti euange.xxviij. parte.iij. Item parte.
iiij.item euange.xxx.parte.j.item.p.ij.
Item euã.xxxj.par.iij.item. euã.xxxij.
parte.j. In cuius figura dixerat Jo.ij.
Soluite templum hoc ⁊c.
¶ Reſuſcitare.De multiplici reſuſcita
tione cum multis figuris euã.lvj.par.
iiij.per totuꝫ.Item euan.lxiiij.par.iiij.
¶ Reuerti.Quid accidit homini reuer
tẽti ad vitia pꝛiſtina.euange.lxv.par.j.
Figura de pꝛopheta qui rediit ad come
dendum in Bethel.iij.Re.xxv.ibidem.
Rogare.ꝙ homo debet rogare deum ꝑ
offenſionibus ſuis euangel. lxij.parte
ij.Figura de Dañ.qui rogauit dominũ
Dañ.ix.ibidem.
¶ Ruina.ꝙ xp̃s dicit̃ fuiſſe in ruinam
vitioꝝ ⁊ reſurrectionẽ virtutũ.Figura
de ſtatua Nabuc.Dañ.ij. euang.ix.p.ij.

¶ De litera S

SAtiare.ꝙ ſocietas ſupabũ⸗
dans quia chꝛiſtus ſatiauit
multitudinem fuit figurata
per ſuperabundantem ſacie
tatem quam fecit heliſeus.
iiij.Re.iiij. Item euang.xlvij.parte.iij.
¶ Sacramentũ.De ſeptem ſacramẽtis
eccl̃ie.euã.xv.par.j.Figura de ſeptẽ lu
cernis ſup cãdelabꝛũ vnũ.zach. iiij.ibi

ꝑ totum cum multis ⁊ diuerſis figuris.

¶ Saluator. ꝙ xp̄s ſaluator fuit deſideratus. Eſa. xlv. Prophetatus Eſa. ix. Figuratus. iiij. Re. xiij. Demōſtratꝰ Luc. ij. euange. v. par. iiij.

¶ Sanare. ꝙ xp̄s ſaluādo pctōrē apphēdit ipm̄ ꝑ grāꝫ pueniēdo. Figura de manu q̄ apphēdit ezechielē in cincinno capitis. Eze. viij. Gratiam cōferendo. Figura de ſanatione facta per cōtēptibile lignū. Sap. x. Suo arbitrio relinquēdo. Figura de rubenitis quos dimiſit ioſ. Joſ. xxij. euan. lvij. par. ij. De ſanatione peccatoris euā. lix. par. iiij.

¶ Sapiētia. ꝙ ſapiētia diuina dicit͛ multer multis de cauſis. Figura de abygail muliere prudentiſſima. j. Re. xxv. euangelio. xliiij. parte. iij.

¶ Scribere. ꝙ xp̄s ſcribens electorum noīa pōt figurari ꝑ virū q̄ habebat atramentariuꝫ ſcriptoris ad renes eiꝰ. Eze. ix. Item per manum ſcribentem ad parietem. Dan. v. euang. vj. par. j.

¶ Seducere. ꝙ finalis tētio ātixp̄i erit ſeducere hoīes in errorē euā. lxv. par. ij. Figura de beſtia q̄ ſeducebat homines habitantes in terra. Apoc. xiij. ibidem.

¶ Seminare. ꝙ per hoīeꝫ q̄ ſeminabat ſemen ſuum intelligit͛ xp̄s. Figuratus per yſaac q̄ ſeminabat in gerariſ. Gen. xxvj. euang. xx. par. j. De ſemine. ibidē. par. v. Item euang. xviij. par. j.

¶ Senſualitas. ꝙ ſenſualitas dꝫ ſubijci rōni: ⁊ nō ecōuerſo: qꝛ tūc eſſet ordo ꝑuerſus euā. xvj. par. ij. Figura de ſuo regnāte. Prouer. xxx. ibid. Itē de ſenſualitate euā. xv. p. ij. Itē euā. xxviij. j. Figura de muliere garrula Prouer. vij. ibidem. Itē euang. xliij. p. ij. Figura de q̄tuor regibꝰ pugnātibꝰ cōtra. v. Gen. xiiij. ibidē. Itē figura de Sanſone q̄ accepit vxorē de filiabꝰ philiſtijm Judic. xiiij. ibidem.

¶ Septē. De diuerſis ſeptenis euā. 4. expo. j. p. iiij. Figura de ſeptē colūnis ꝑuer. ix. ibidem. Itē euā. vij. p. iij. Figura de ſeptē oculis. zach. iij. ibidē. Itē euā. xv. p. j. Figura d̄ ſeptē colūnis. Prouer. ix. ibidem. item figura de ſeptem ſtellis Apoc. j. ibi. Itē p. ij. itē euā. xxiiij. p. iiij. Itē ibidē. Figura d̄ dracone ruffo Apo. xij. ibidē. itē figura de ſeptē bobus mocilētis Gen. xlj. ibidem. itē euā. xxv. p. iij. Figura de cādelabro aureo cū ſeptē lucernis zach. ix. ibidē. itē figura de ſeptē ſtellis. Apo. j. ibi. itē euā. xliij. par. j. Figura de ſeptē mulieribꝰ apphendētibus virū vnū Eſa. iij. Item ibidem. Figura de ſeptem lucernis ſup cādelabrū zach. iiij. ibidem. itē euā. xlvij. par. ij. itē p. iij. itē euan. l. par. iij. Figura de ſeptē ſtellis. Apoc. j. Itē figura de ſeptē oculis zach. iiij. item figura de ſeptem colūnis Prouer. ix. ibideꝫ. item euang. lj. p. j. Item p. iiij. Figura de filiabꝰ iętro paſcentibus gregem. Exo. ij. euan. lvij. p. j. Item p. ij. Figura de ſeptem ſpiritibus nequioribus diabolo Matt. xij. ibidem. item euang. lxj. par. iij. Item par. iiij.

¶ Sequi. Qualit͛ hoīes debēt ſeq̄ xp̄m euan. xvj. p. j. Figura de ſequētibꝰ abimelech Judic. ix. ibidē. De dāno ſequētiū diabolū. Figura de vulnere ſeuo facto in terra ab angelo Apoc. xvj. ibidē. Iteꝫ qualiter debent ſequi chriſtū euā. xxj. par. iiij. Figura de heliſeo q̄ ſecutꝰ fuit heliam. iij. Re. xix. item euā. xlv. p. v. cum predictis figuris.

¶ Seruire. ꝙ hō ſeruiendo deo liberat͛ de manibus inimicoꝝ. Figura de filijs iſrl' q̄bus dixit Samuel. j. Re. vij. Preparate corda veſtra deo ⁊c. euā. lv. par. j. item ꝙ ſeruiendo diabolo homo efficitur ſeruꝰ. Figura de viris iabes galaad ſeruientibus Naas. j. Reg. xj. ibidem.

¶ Sex. De diuerſis ſex euā. xv. p. ij. Figura de ſex diebꝰ quibꝰ operari licitum erat. Exo. xx. ibidē. itē euā. xxiij. pt. j. cū figura p̄dicta. item euange. lxiiij. p. iiij.

¶ Signuꝫ. Qualiter xp̄s dꝛ fuiſſe ſignū euā. ix. p. ij. Figura de ſerpēte Eneo poſito in ſignū in deſerto. Nume. xxj. ibidē. Et q̄ cōtradicūt huic ſigno. ibidē. De ſignis antixp̄i ad iudicium euā. j. expo. j. parte. ij. Item expo. iij. parte. j. item de ſignis euange. xxxj. par. iiij. item euan. xxiiij. parte. ij. item euange. lvj. par. iiij. item euan. lxj. p. iij. item euan. lxv. p. v.

¶ Sollicitudo. De ſollicitudīe. euā. vj. p. j. itē euā. xiij. p. j. iteꝫ. p. ij. itē euā. xix. p. ij. itē euā. xliij. p. j. Et p. ij. itē euā. lxv. p. j. Figura de filijs iſrael q̄s pauit deꝰ in deſerto. xl. ānis Deut. viij. ibidē. itē

Ibidē. Figura de hoīe volente multos fruct⁹ ꝯgregare Luc.xij.itē ibi.itē euā. lvj.p.j. Itē euā.lxj.p.ij.itē euā.lxxiij.p.ij

¶ Solutio. de ſolutiōe pctōꝝ euā.27. p.ij. Figura de achioꝛ. Judith.vj.ibidē.

¶ Somn⁹. Qđ viſio facta in ſomnis Joſeph de conceptu virginis figurat per viſionem ſcale quam vidit in ſomnis ioſeph Gen.xxviij.euang.v.par.iij.

¶ Spūs. De ſpūſancto euā.xiiij.parte iij. Item euā.xxiiij.par.iij. Item euangelio.xxxj.par.ij. Item euāgelio.xxxiij. par.ij.ꝛ parte.iiij. Item euā.xxxvij.par. j. Item euan.xxxviij.p.j. Et p.ij. Figura Eſa.iiij. Si abluerit de⁹ ſordes ꝛc. Ezechielis.xxxvj. Itē figura de ſpiritu inſufflante Ezechiel.xxxvij. Itē de ſpiritu eleuante Ezechielem. Ezechielis.xliij. ibidem. Item euan.xlviij.par.iiij.

¶ Stare Qđ chriſt⁹ dicit ſtare in ſignū ꝙ eſt auxiliatoꝛ noſter.euan.xlv.par.j. Juxta quod figuratiue dixit Moy.Exo. xvij. Stabo ego ſupra petram ꝛc.ibidē.

¶ Stat⁹. De ſtatu nature inſtitute ꝛ lapſe euā.xxvij.p.j. De ſtatu iuſtoꝝ euā. xxxiij.p.iij. Figura de pplo iſraelitico. Heſter.ix.ibidē. Et de ſtatu iniquoꝝ. Figura de diuite habente vitā ꝛc.Luc.xij. ibidem. Item euan.xlv.parte.ij.

¶ Stella. De ſtella:ꝛ qđ ſignificet euā. j.expo.j.parte.j. Itē euā.v.part.j. Item euangelio.xij.par.j. Item par.iij.

¶ Supbus. Qđ ſuperbi ſignificant per montes ꝛ colles.euā.iiij.Expo.j. pte.v. Figura de mōte peſtifero Hiere.lv.ibi. De ſupbis.euā.xx. p.ij. Itē euā.xlix.p. iij. Figura de moab ſupbo. Eſa.xix.ibi.

¶ Supbia. De ſuperbia.euan.xxiiij.p. ij. Itē euangelio.xliij.parte.ij. Figurati p ioſeph.Gen.xlviij.ibidem. Item euā. lj.parte.j.ꝛ parte.iiij. Item euan.liij.p. iij. Item euange.lvij.parte.iiij.

Surdus. Qđ per ſurdum ꝛ mutum intelligit totum gen⁹ humanū vel ꝗlibet peccatoꝛ in ſpeciali. Et quib⁹ de cauſis homo efficitur ſurdus.euan.lij. par.ij.

¶ De litera T.

Tangere. Qđ de⁹ multiplicit tāgit hoīez euā.lxiiij.p.iiij. Figura de tactu coꝛdis pec... de tactu auris illius cui petrus amputauit auriculā Lu.xxij. Item figura de Seraphin ꝗ tetigit labia Eſa.Eſa.vj. Itē figura de tactu xpi ꝗ tetigit linguā muti. Mat.vij. Itē figura de tactu lectuli in ꝗ poꝛtabat defunct⁹.Luc.vij. Itē figura de tactu femoꝛis Jacob.Gen.xxij. Itē figura de tactu lepꝛoſi Mat.viij.ibidē. Item quod tāgit repꝛobos. Figura de terra quā tāgit deus que tabeſcit amos.ix.ibidez.

¶ Tēperātia. De temperantia. euāge. xliij.part.j. Item euange.l.parte.iiij. Itē euange.lvij.parte.j.

¶ Tēplū. Qđ tēplū eſt loc⁹ deo dedicat⁹ et oꝛōnib⁹ aptus.euā.j.expo.ij.par.j. Figura de tēplo Salomonis.iij.Reg.vij. ibidē. Qualiter hō dz ſe edificare tēpluz dei.ibidē. Figura de tēplo qđ edificauit Salomō.iij.Reg.v.ibidē. Et diuerſimode de tēplo.ibidē. Figura de duob⁹ calathis plenis ficis. Hiere.xxiiij. Itē figura de Sobna negligente. Eſa.xxij.ibidez.

¶ Tētare. Qđ diabolus diuerſimode tētat homines euan.xvij.par.j. Figura de beſtia ſimili pardo. Apoc.xvj.ibidē. De diuerſa tētatione xpi.euā.xxij.part.j. Et de diuerſis tētatiōib⁹ poſt illud euāgelij in tranſgreſſiōe. Figura de Ezechia. Eſa.xxxviij. Itē figura de petro ꝗ negauit ſe noſſe xpm.Mat.xxvj. Qđ oēs tētatiōes generaliter reducunt ad tres.euāgelio.xlv.parte.j. Figura de trib⁹ ſpiritibus immūdis exeuntibus de oꝛe beſtie. Apoc.xvj.ibidem. Item ꝙ tentātes deū priuantur gloꝛia paradiſi.euāgelio.lxiij. parte.j. Figura de filijs iſrael qui tentātes deum fuerūt priuati terra pꝛomiſſionis. Numeri.xiiij.ibidem.

¶ Tēpus. De tpe quo xps venit in hieruſalem in die palmarum.euang.xxvij. parte.j. Qualiter intelligēdū eſt tps modicum poſt qđ xps dixit diſcipulis ſe nō viſurum:et ſe poſtmodum viſurum.euāge.xxxiij.parte.j.

¶ Terra. de terra ad quā debēt ire deuoti par.j. Figurata p terrā bonam Deut. viij.ibidē. Qđ coꝛda hoim bn̄ diſpoſita ſignificata p terrā bonā ſunt apta ad recipiendū xbū dei.euan.xxx.par.ij. Figura de terra q̄ protulit herbā virētē Gen.j.

teſtimoniū Et ꝙ ſcriptura perhibet teſtimoniū de xp̄o. De potētia effectiua. De mīa remiſſiua. De iuſticia punitiua. Et de munificentia largitiua. euan. xxxvij. part. j. Figura de ſimilitudine manus q̄ apprehēdit Ezechielē ⁊ duxit eū in hieruſalē. Ezechie. viij. ibidē.

¶ Timor. Qđ homo propter timorē pene multoties retrahitur ab offenſione ꝓximi. euangelio. xlvj. parte. ij.

¶ Trāſfigurari. De trāſfiguratiōe chriſti: ⁊ de his que acciderūt circa eū. euangelio. xxiij. parte. j. Item parte. ij.

¶ Trāſfretare. Qđ xp̄s voluit nauigio trāſfretare. ⁊ q̄d ſignificat. euā. xxxix. pt. j. Figura de Juda Mach. q̄ trāſfretauit exhortās populū. j. Mach. v. ibidem. Itē figura de Symone ſummo ſacerdote q̄ trāſfretauit torrentē. j. Mach. xvj. ibidē.

¶ Trāſire. Qualr̄ hō dꝫ trāſire de vitiis ad virtutes. euā. vij. p. j. Figura de pplō trāſeūte Jordanē. Numeri. xxxj. ibideꝫ.

¶ Triduū. Qđ ꝑ triduū in q̄ xp̄s inuētꝰ nō fuit itelligit̄ numerꝰ ternariꝰ vitioꝝ i q̄ xp̄s nō inuenit̄. euāg. xiij. pte. j. Figura de ſpōſa nō inueniēte ſpōſuꝫ. Cañ. iij. Itē figura de illis q̄ vidit helias ſtās in ſpelūca in qbꝰ nō erat ſpūs. iij. Reg. xix. ibidē. Qualiter xp̄s inuētus fuit poſt triduū. euā. xiij. parte. j. Figura de feſta in quo poſt triduū aſcēdit hierl̄m Act. xxv. ibidē. De multiplici triduo. euan. xlvij. parte. j. Figura de triduo i quo heſter indixit ieiuniū. heſter. iiij. Item figura de triduo dieruꝫ quo filij iſrael ꝓfecti ſunt de mōte dn̄i ꝓcedētes arcā dn̄i. Numeri. iiij. Itē figura de triduo poſt qđ xp̄s inuētus eſt in tēplo Luce. ij. Itē figura de triduo poſt qđ iudas macha. et fratres eiꝰ trāſeūtes iordanē venerūt in deſertū. j. Mach. v. Itē figura de triduo poſt qđ dixit ſe reedificaturū templū. Jo. ij. ibidē.

¶ Turbatio. Vñ ꝓceſſit turbatio herodis de xp̄o nato. euā. xij. pt. ij. Figura de ſaule turbato cōtra dđ. j. Reg. viij. ibidē.

¶ De litera V.

Vadere. Qđ xp̄s excitat nos vt vadamus ad opera virtuoſa. euan. lxj. part. iij. Ut vadamꝰ ad lauacrum vitioꝝ inficientiū. Figura de naamā cui dixit heliſeꝰ vade ⁊ lauare ſepties i iordane. Ad Conflictum inimicoꝝ inuadētiū. Figura de ſamuele qui dixit ſauli vade ⁊ percute amalech. j. Reg. xv. Ad cōtēptū mundanorum allicentium. Figura de helia cui dixit dñs vade ꝯtra oriētē ⁊ abſcōdere in torrēte charith. iij. Reg. xvij. ibi.

¶ Uallis. Qualiter vallis vt ſignificat hominem immūdū dicitur impleri. euā. iiij. expo. j. parte. v.

¶ Uenire. Qualiter debet venire q̄ vult inſtar mariæ inuenire xp̄m ⁊ angelum. euā. xxviij. Qđ xp̄s venit in mundum cū cōmitiua virtutū. euā. lvj. part. j. Figura de yſaac q̄ ibat ꝓficiēs Gen̄. xxvj. ibidē.

¶ Uerbū. Qđ ꝟbū dei eſt ſanatiuū egrotātiū. Figura de captiuis quos trāſtulit Nabuc. i babil̄. hiere. xxix. Directiuū errātium. Figura de filiis iſrael ambulātibus per deſertū Numeri. ix. Correctiuū delinquētiū. Figura de niniuitis Jo. iij. Refectiuū eſuriētiū. euan. iiij. expo. j. pt. Qđ ꝟbū diuinū ē creatiuū nō entiū. Sanatiuū lāguētiū. Saluatiuū peūtiū. euā. xvj. parte. ij. de efficacia verbi xp̄i. euangel. xxj. parte. iij.

¶ Ueritas. Quod eſt multiplex veritas. euange. xxvj. par. j.

¶ Ueſtis. Qđ eſt veſtis faccina ꝑ humilitatē. Figura de niniuitis qui veſtierūt ſe ſacco. Jon̄. iij. purpurea per charitatē Figura de Jonatha q̄ veſtitus fuit purpura. j. Mach. iiij. Lapidea per patiētiā Figura de veſte āgeloꝝ. Apo. vij. hyacithina ꝑ cōtēplationem. Figura de Mardocheo qui fulgebat veſtibꝰ regiis ⁊ hiacinthinis ⁊ aureis heſter. viij. Strāgulata ꝑ mīam. Figura de muliere forti q̄ fecit ſibi ſtrangulatam veſtem Prouerb. xxxj. Cilicina per abſtinentiā Figura de Jacob qui induit ſe cilicio Gen̄. xxxvij. Alba ꝑ puritatem. Figura de veſtimētis albis illoꝝ q̄ ambulabāt cū agno Apoc. tertio. euā. xxvij. par. ij. Qualibꝰ veſtibꝰ debeat indui Xp̄ianꝰ fidelis. euā. xlviij. p. j. Qđ ē veſtis inocētie decorātis. Grē cōfortātis. Et glīe q̄etātis. euā. liij. p. iij.

¶ Uia. Qđ multi ſunt qui non preparāt viā domino. Et multiplicit̄ de via. euan. iiij. expo. j. parte. iiij. Figura de quatuor vijs Prouerb. xxx. Item figura de ſepteꝫ

colūnis excīſſis in domo Prouer.ix.De multiplici via antiqua peccatoꝝ.euā.xv.part.iiij.Figura de quatuor vijs de qb⁹ ſalomō loquit Prouer.xxx.Item de via noua ꝟtutū.ibidē.Figura de vijs Eſdre.

¶ Uitiū.De ſeptē vitijs capitalib⁹.euā.xv.par.j.Item euā.xx.part.iiij.Itē euā.lj.par.ij.Itē par.iiij.Itē euāg.lvij.p.ij.

¶ Uidere.Qualiter xp̄s videbit a ſctis in gloria.euā.iiij.expo.j.part.vj.Figura de Jacob q̄ dixit Gen̄.xxxij.Uidi dominum facie ad faciem.ibidē.De multiplici viſiōe diſcipulorum de chriſto par.iij.Figura de ſeptē oculis ſup lapide vno Zach.iij.ibidem.De multiplici viſiōe diſcipuloꝝ de chriſto cuius figura p̄ceſſerat in rubo Moy.Et ꝙ ad ipſum vidēduȝ excitātur anime deuote figuratiue Can̄.iij.Quibus dicit.Egredimini filie ſyon ꝛc.euange.liij.parte.j.

Uidua.Qđ p̄r mulierem viduam intelligitur ſynagoga.Figura de muliere vidua colligēte ligna.iij.Reg.xvij.Et ꝙ p mulierē viduā intelligitur ſancta mr̄ eccleſia.Et anima exiſtens in peccato mortali.euange.lxvj.parte.ij.

¶ Uilla.Qđ per emptionem ville ſignificat peccatum ſuperbie.euang.xliij.p.ij.Figura de Joſeph q̄ emit triticū egypti Gen̄.xlvij.ibidem.

¶ Uinculū.Quare Jo.baptiſta ab herode fuit poſitus in vinculis.euan.ij.part.j.Figura de Joſeph Gen̄.xxxix.ibidem.

¶ Uinea.Qđ per vineam intelligit anima cuiuſlibet fidelis q̄ dȝ fodi amputari ꝛ extēdi.Figura de vinea que ſex annis debebat purgari Leuit.xxv.euang.xix.par.j.Et multiplicit de vinea.ibidē.Figura de arbore fici Luce.xiij.ibideȝ.Qđ per vineā intelligit penitentiā ꝛc.Figura de Sanſone q̄ in vineis oppidi interfecit leonem Judic.xiiij.ibidē.Item figura de benedictione iude:de quo dictū fuit Gen̄.xlix.Ligans ad vineam pullū ſuum.ibidem.

¶ Uinum.Qđ in conuiuio chriſti ponit vinum optimum.euā.xv.par.iij.Figuratum per vinum conditum Can̄.viij.Itē figuratum per vinū qđ fuit in conuiuio par.ij.Figuratus per Joſeph virū plenū ſpū dei Gen̄.xlj.ibidem.

¶ Uirtus.De virtutib⁹ moralib⁹ poſt euāgeliū.xxij.vbi de ipſis cū multis figuris.Item de ſeptem virtutibus.euāge.iiij.Expoſitio.j.parte.iiij.Itē euāge.xliij.par.j.Item euāg.xlvij.par.ij.Item euange.lvij.par.j.

¶ Uocare.Qđ de⁹ in qualibet etate hominis vocat ipm ad bn̄ operādū.euang.xix.part.j.Et par.ij.Qđ multi vocantur ꝛ pauci eliguntur.par.iiij.Figura de gedeone q̄ vocauit.xxxij.milia hoīȝ ad pugnandū de qb⁹ nō fuerūt electi niſi.ccc.Judicum.vij.ibidē.Qđ deus vocat hominem ad attētam circūſpectionem.Figura de adā quē deus vocauit.di.Adam vbi es Gen̄.iij.Ad perfectam emendationeȝ.Figura de illis quos vocauit ad fletum ad planctum ꝛ ad caluitium Eſa.xxij.Ad rectam operationem.Figura de iuſto quem vocauit dominus vt ſequeretur ſe Eſa.xlj.Ad eternā retributionem.euan.xlix.parte.j.Quid accidit renuentib⁹ venire ad eum.ibidē.Figura de regina vaſthi Heſter.j.ibidem.Itē de multis vocatis ꝛ paucis electis.euange.lx.parte.v.Figura de filijs iſrael Numeri xiiij.ibidem.

¶ Uox De ꝓprietate vocis:ꝛ ꝙ eſt multiplex vox.Figura de adam Gen̄.iij.Itē figura de voce turturis Can̄.ij.Item figura de Baruc.Dan̄.iiij.Item figura de voce cytharedorum cythariȝantium Apoc.xiiij.euan.iij.parte.iij.

¶ Uolatilia.Qualiter per volatilia intelliguntur contemplatiui.euange.lv.parte.j.Figura de helia quem deus pauit per coruos.iij.Regum.xvij.ibidem.

¶ Utilitas.De vtilitate quam habem⁹ per oſtium materiale et ſpirituale.euange.xl.parte.iiij.

¶ De litera X.

Xpūs.Quod chriſtus ſignificatur per ſolomonē.euāge.j.expo.iij.parte.j.Qđ chriſtus dicitur paruulus

uid paruulū.j.Regum.xvj.Datus pro⸗
pter benignitatē largiſſimā.Et ꝙ habet
imperiū ſuper humerum eius ꝓpter po
teſtatem magnificā.Quod diuerſitas no
minum in xp̄o ſignificat eius nobilitatē
digniſſimā.Figuratus ꝑ dauid cui deus
fecit nomen grāde.ij.Reg.vij.euang.v.
par.iiij.Et ꝙ fuit deſideratus:figurat⁹ ⁊
demōſtratus.ibidē.Qđ xp̄s ſcribit noīa
electoꝝ.euāge.vj.par.j.Figurat⁹ ꝑ virū
habentem atramentariū ſcriptoris Eze
chie.ix.Itē per manum ſcribentē in pa⸗
riete Dañ.v.ibidē.Qđ xp̄s fuit ī effectu
vigoroſiſs.Figurat⁹ ꝑ ſamuelē j.Reg.ij.
In intellectu luminoſus.Figurat⁹ per
bethſaelē architectū Exo.xxxj.In affe⸗
ctu gratioſus.euā.ix.par.iiij.Qđ habuit
claritatē ſapiētie.Figuratus ꝑ Eſdrā in
genioſum.ij.Eſdre.vij.Sanctitatē exiſtē
tie.Pietatē beniuolētie.euā.x.ꝑ.iij.Qđ
xp̄s dicit medicus humani generis.euā
ge.xvj.par.ij.Figurat⁹ per raphaelē an
gelū q̄ curauit Tob.Tob.xj.ibideʒ.Qđ
xp̄s auxiliās peccatorib⁹ figurat ꝑ hie⸗
remiā orantem pro populo deū.j.Mach.
xvij.par.iiij.Qđ xp̄s licet peccatum non
habuit tamē mori voluit pro redemptio
ne hūani generis:euāgelio.xxvj.part.j.
Figura de duobus hircis quoꝝ vn⁹ in⸗
terficiebatur ⁊ ali⁹ permittebatur abire
Leuit.xvj.ibiđ.ꝙ xp̄s dict⁹ fuit nazare⸗
nus Qualr̄ fuit figuratus ꝑ iepthe virū
fortiſſimum Iudicū.xj.Et ꝑ ieſum nauē
fortē in bello Eccli.xlvj.Qualiter fuit ꝓ
pheta.Et qualr̄ potēs in opē ⁊ ſermone
euāgelio.xxvj.par.iij.Qđ per ieſum ha⸗
bemus euaſionē pene affligentis ⁊ quō.
Figura đ loth q̄ euaſit ſubuerſionē ſodo
me Geñ.xix.Collationē gratie.Et remiſ
ſionē culpe.euāge.xxxix.par.j.Qđ ī chri
ſto inſtar regis temporalis videm⁹ ſoliū
exaltatum.Pallium rubricatum.Pileuʒ
decoratum.Sceptrum demōſtratum.Et
cultum inclinatū.euāge.lx.par.j Qđ in
chriſto inuenim⁹ dignitatē glorioſaʒ ca⸗
thedralis excellētie.Claritatē radioſaʒ
luminaris ſapiētie.Bonitatē amoroſaʒ
doctrinalis influētie.Equitatē virtuoſam
generalis preſidētie.euāg.lxiij.parte.ij.
Figura de illo qui ſedebat ſup equū al⸗
bū q̄ vocabat fidelis et verax Apoc.xix.
ibidē.De benignitate xp̄i in cōdeſcēdē⸗
do precibus indigētiū.euāg.lxiij.par.j.

¶ De litera Y.

Ydria.Qualiter ſex hydrie ſi
gnificāt ſex etates.Et qualit̄
in etatibus precedētib⁹ aduē
tū chriſti fuit aqua.Et quali⸗
ter in aduentu ſuo aquā mu⸗
tauit in vinū.euāg.xv.par.ij.Figura de
ſeruo q̄ debebat ſeruire ſex ānis ⁊ ſepti⸗
mo dimitti liber Exo.xxij.ibidē.Qualr̄ ꝑ
ſex hydrias lapideas intelligit pctōr in
malitijs obſtinatus ibidem.Figurat⁹ ꝑ
Oziā qui fecit malū in conſpectu dñi.ij.
Paral.xxv.j.ibidē.Qđ ꝑ ſex hydrias in
telligunt virtutes.ibidē.Figura de cādē
labro cum ſex calamis Exo.xxv.ibidem.
¶ Ydropicus.Qđ hydropic⁹ ſignificat
pctōrē:ꝙ in ipo tumore inſtās eſt ſignifi⸗
catiu⁹ ſuperbie.Fetor inficiēs ſignifica
tiuus inuidie.Pallor decolorās ſignifi⸗
catiu⁹ iracūdie.Torpor deprimēs:ſigni
ficatiu⁹ accidie.Ardor ꝯſumēs ſignifica
tiuus auaritie.Liquor humidās:ſignifi
catiu⁹ ingluuie.Humor defluēs ſignifi⸗
catiuus luxurie.euange.lvij.parte.ij.
¶ Yeſus.Qualit̄ xp̄s fuit vocat⁹ ieſus
euā.v.par.iiij.Qualiter hoc nomē ieſus
fuit deſideratū prophetatū ⁊ figuratum
ibidē.De cōmēdatione hui⁹ noīs.euāg.
x.part.iiij.Figura de dauid cui de⁹ fecit
nomē grande.ij.Reg.vij.ibidē.Iteʒ figu
rat per othoniel ſaluatorē populi iſraeli
tici Iudicum.iiij.ibidem.
¶ Ymago.Qđ hō dʒ portare quadrupli⸗
ceʒ imaginē in hoc mūdo.Et quō portāt
aliā quadruplicē illi cōtrariam.Figura
de adorātib⁹ beſtiā Apo.xiiij.euā.ꝑ.iij.
¶ Ypocrita.de ypocritis et hereticis.
euangelio.xlviij.parte.j.

¶ De litera Z.

Zelus.De zelo veritatis quē
habēt fideles ꝯtra infideles
euāgelio.xviij.par.iij. Figu
rati ꝑ Phinees q̄ zelādo ze⸗
lū dei accepit teſtamētum ſa
cerdotij.j.Macha.ij.ibidem.
¶ Zizania.Qđ zizania ſignificat hereti⸗
cos vel peccata.euāge.xviij.par.j.

¶ Finis tabule.

¶ Incipit cōpendiū

ꝯſille edite a frē Philippo de mōte calrio ordis minoꝝ abbreuiatū p frēz Johānē de canolla de cumis: tunc cuſtodē romanū eiuſdē ordis. ¶ Dñica. j. de aduētu dñi. Euāgeliū pmū. Expoſitio pma

Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c. Luc. xxj. Sciendū eſt ꝙ duo ſūt inter alia q̄ homīe retrahūt a malo: ⁊ reducūt ad bonū. ſcꝫ timor ⁊ amor ſicut poſſum⁹ videre p experiētiā in multis. Sctā igiꝭ mr̄ eccl'ia cui eſt cura de nobis: vtroqꝫ mō nos admonet vt ſpretis peccatis ꝟtuoſis operib⁹ inſiſtam⁹. Et ideo hodierna die pponit ⁊ reducit ad memoriā amorē quem xp̄s ad gen⁹ humanū habuit qn̄ p nobis voluit incarnari: ppter qđ ⁊ iſtud tp̄s nominaꝭ aduent⁹: vt verſa vice diligam⁹ dn̄m qm̄ ipſe prior dilexit nos. Jo. iiij. Proponit ⁊ reducit ad memoriā in hodierno euāgelio diē iudicij quē timere debem⁹ vt ſic ⁊ ſi nō amore primi aduēctus in carnem ſaltem timore ſecūdi aduentus ad iudicium moueamur ad bene operandū ⁊ dimittendū pctā ſm ſententiā pſalmiſte dicētis. Declina a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacē ⁊ pſequere eā. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ xp̄i quadruplicē reperim⁹ aduentū. Primū in virginis vterū: ⁊ ille eſt admirād⁹. Scđm in mundū iſtu: ⁊ ille eſt imitand⁹. Tertiū in mētē hominis: ⁊ ille eſt appetendus. Quartū in fine mūdi ad iudiciū ⁊ ille eſt formidandus. De illo aūt vltimo aduētu ſcꝫ ad iudiciū exponēdo prlo hodiernum euangelium hyſtorice ſciendū eſt ꝙ querentib⁹ diſcipulis a chriſto ſm Bedam de ſigno aduentus eius ad iudicium eis in euāgelio hodierno reſpōdit di. Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊c.

¶ In iſto aūt euāgelio q̄nqꝫ tanguntur ſcꝫ
Terribilis creaturarum immutatio.
Mirabilis iudicis manifeſtatio.
Conſolabilis iuſtorum confortatio.

¶ Primū pbat nouitas inaudita. Secūdū claritas nūq̄ viſa. Tertiū ſecuritas appetita. Quartū ſenſualitas āmiſſa. Quintū ꝟitas repromiſſa. Primū in principio. Scđm ibi. Et tūc videbūt ⁊c. Tertiū ibi. His aūt fieri ⁊c. Quartū ibi. Dixit aūt illis ⁊c. Quītū ibi. Amen dico vobis ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgitur. Terribilis ⁊c. qđ pbat ⁊c. dicit. Erūt ſigna in ſole ⁊c. Sciēdū ꝙ creaturarū q̄dā ſunt pure ſpūales vt angeli: q̄dā pure corporales. ⁊ iſte vl' ſunt incorruptibiles vt corpa celeſtia. vel ſunt corruptibiles vt elemēta ⁊ elemētata: q̄dā ſūt cōpoſite ex corpali ⁊ ſpūali: vt hō qui ꝯſtat ex aīa ⁊ corpore. In oib⁹ aūt iſtis aū diē iudicij erit imutatio ſꝫ Chry. ¶ Quātū igitur ad creaturas corporales icorruptibiles dicit. Erūt ſigna ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſicut đ: Gen̄. j. Fecit de⁹ duo magna luminaria ⁊c. vt lucerent ⁊ illuminarent terrā. Sicut igiꝭ in principio mundi vt indicarent mundū inceptū: poſita ſunt hec luminaria vt lucerent. ſic in fine mundi vt oſtendāt mūdū deficere lumen amittēt. Erunt igiꝭ ſigna in ſole maiori luminari ſcꝫ qui fact⁹ eſt vt p̄eſſet diei: ⁊ luna. ſ. minori luminari q̄ facta eſt vt p̄eſſet nocti. ⁊ ſtellis q̄ poſite ſunt in firmamēto vt lucerent ⁊ vt ornarēt. vn̄ Johelis. ij. Sol ⁊ luna obtenebrate ſūt: ⁊ ſtelle retraxerūt lumen ſuū Et ibidē. iij. Sol vertetur in tenebras: ⁊ luna in ſanguinē anteq̄ veniat dies dn̄i magnus ⁊ horribilis. Magnus inq̄ electis: ⁊ horribilis dyabolo ⁊ oib⁹ reprobis. Sil'r Mat. xxiiij. Sol obſcurabit: ⁊ luna nō dabit lumē ſuum ⁊ ſtelle cadent de celo. ¶ Sed hic pōt eſſe dubium quō ſtelle poterūt de celo cadere cū dicatur ꝙ vna ſtella ſit maior tota terra. Reſpōſio dico ꝙ cadent q̄tum ad effectum nō q̄tum ab ſubſtantiā: qꝛ admittent lumen ⁊ nō lucebūt. Uel nō cadēt q̄tum ad veritatem: ſed q̄tum ad noſtrā apparentiā ſicut videm⁹ de vaporib⁹ apparētib⁹ vt ſtelle cadētes. Uel ſm Euſe. nō cadēt eo ꝙ lucē ſuā realiter amittāt: nec eo ꝙ

ciū nō videbit lux eaꝝ: ſicut ēt ī die mō
pp pñtiā ſolis q̄ ē maximi lumīs nō ap-
parēt ſtelle. ¶ Quātū ad creaturas cor
porales ꝛ corruptibiles dr. Et ī terris p̄ſ
ſura gētiū ꝛc. vñ Euſeb. Que aūt veniāt
orbi poſt luminariū obtenebrationē ex
q̄b⁹ fiet anguſtia gētiū ꝯñter exp̄mit. d.
Et ī terris p̄ſſura ꝛc. Dicit igit ꝛ in ter
ris p̄ſſura gentiū. i. anguſtia ꝛ tribulatio
magna q̄lis nūq̄ fuit ab initio mūdi: nec
vnq̄ fiet. Matt. xxiiij. pre ꝯfuſiōe ſonit⁹
maris ꝛ fluctuū: q2 in mari erit tēpeſtas
inaudita q̄ hoīes vbilibet ꝯſtitutos ve-
hement affliget. ¶ Quātū ad creaturas
cōpoſitas ex corporali ꝛ ſpūali ſubſtātia
dr. Areſcētib⁹ hoīb⁹ nō ardētib⁹ libidie
ſeu cupiditate q̄ tūc nō erit: ſʒ areſcēti-
b⁹. i. aridꝫ factib⁹: ꝛ q̄ſi pre anguſtia ſeip
ſos ꝯſumētib⁹: q2 puer. xv. Secura mēs
q̄ſi iuge ꝯuiuiū ſic timor attenuat ꝛ d̄ſic
cat. vñ puer. xvij. Spūs triſtis exſiccat
oſſa. Areſcēt igit ꝓpter mala pñtia vel
futura imminētia oībus generalr ꝛ ſpe
cialr pctōrib⁹. vñ Ro. j. Reuelabitur ira
dei de celo ſup oēm impietatē ꝛ iniuſti-
ciā hoīm eoꝝ q̄ veritatē ꝛ iuſticiā deti-
nent. i. q̄ cognoſcūt v̄itatē ꝛ eā negāt: vl'
eā nō ponūt ī effectu. ¶ Quātū ad crea
turas totalr ſpūales dr. Nā virtutes ce
loꝝ mouebunt. vñ Theo. Nō ſolū autē
mortales fluctuabūt cū alterabit mūd⁹
ſed etiā angeli ſtupebūt de tam terribili
b⁹ mutatiōib⁹ vniuerſi. ¶ Virtutes igi
tur celoꝝ. i. angeli ꝛ poteſtates q̄ dicun
tur v̄tutes celoꝝ aut q2 ſunt motores eo
rum ſm phos: aut q2 habitatores ſʒ ſan
ctos mouebūt. i. ad modū timētiū ſe ha-
bebūt: vel mouebunt ſm Bedā. timore
reuerentie q̄ lʒ ſemꝑ ſit in eis: tñ p̄cipue
tunc apparebit. vñ Job. xxvj. Columne
celi id ē angeli pauebūt ad nutuꝫ ei⁹: vl'
mouebunt ſm Euſebiū. i. deſcendēt cuꝫ
xp̄o iuxta illud Mat. xxv. Cū venerit fi-
lius hominis in maieſtate ſua ꝛ oēs āge
li eius cum eo. Vel mouebūtur ſm Euſe
biū: q2 abſoluēt a miniſterio creaturaꝝ.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et tūc videbūt filiū ꝛc. vbi
ponitur mirabilis iudicis manife
ſtatio q̄ꝓbat claritas nunq̄ viſa.
vñ Theo. Tā fideles q̄ īfideles videbūt
eū: radiabit eīm ap̄l⁹ ſole tā ipſe q̄ erūt
ei⁹ videbūt igit eū ſm Greg. in omel. ī
poteſtate magna: q̄ p̄rio cū hūilitate ve
ſus eſt: ꝛ maieſtate qui p̄r⁹ appat in
vilitate et deſpectu. Vel tum p̄tāte ma
gna ſm Greg. ꝯ malos puniēdos: ꝛ ma
ieſtate q̄ ad bonos p̄miādos. ¶ Sciēdū
eſt q̄ iſte aduēt⁹ ad iudiciū fuit figurat⁹
Apoc. xiiij. vbi Jo. inq̄t. Vidi ꝛ ecce nu
bē cādidē: ꝛ ſup nubē ſedentē ſilēm filio
hoīs hn̄tē in capite ſuo coronā aureā: ꝛ
in manu ſua falcē acutā. Ubi ſciendū q̄
ad lrām xp̄s ſignificat⁹ ꝑ ſilēꝫ filio hoīs
veniet ad iudiciū in nube cādida q̄ erit
eleuata in aere: ꝛ oēs an̄ ip̄m ꝯgregabū
tur: vt ſtipendia ſua recipiant bona vel
mala: iō dr hr̄e coronā aureā ſignificātē
premiū iuſtoꝝ ꝛ in manu falcē acutā ſi-
gnificātem penā reproboꝝ. ¶ Fuit etiā
figurat⁹ iſte aduent⁹ Dan. vij. vbi dr ſen
tētialiter q̄ Daniel vidit antiquū dieꝝ
ſedentē ſup thronū flāmeū a cui⁹ facie
egrediebat fluui⁹ igne⁹ ꝛ rapidus eū mi
niſtrabāt milia miliū angeloꝝ. iſte ſedit
ad iudicādū ꝛ libri apti ſunt corā eo: ꝛ ec
ce in nubib⁹ celi fili⁹ hoīs veniebat ꝛ ꝑ
uenit vſq; ad antiquū dieꝝ ꝛ dedit ei po
teſtatem ꝛ honorēꝫ ꝛ regnū ꝛ oīs ppl's
tribus ꝛ lingue ei ſeruient. Ubi ſciendū
q̄ lʒ xp̄s q̄tum ad humanitatē veniat iu
dicare mundū ſicut iudex delegat⁹ tñ p̄n
cipalis autoritas iudicādi erit in deita-
te. vñ Jo. v. Pater dedit ei ſcilʒ filio po-
teſtatē iudiciū facere: q2 filius hoīs eſt.
¶ Sciēdum eſt igit q̄ per antiquū dieꝝ
intelligit de⁹ pater: q2 eſt ſine p̄ncipio
ꝛ ſine fine. Ille ſedit ſup thronū flāmeū
id eſt in ſua deitate que flāmea dr rōne
eternitatis: q2 de⁹ eternitas ē. j. Jo. iiij.
cui miniſtrāt ꝛ aſſiſtūt oēs angeli ip̄ius
eſſentiā cōtemplātes. Per fluuium autē
igneum de ip̄i⁹ facie ꝓcedētēꝫ intelligi
tur ſententia dura ꝯtra pctōres q̄ aucto
ritatiue ꝓcedet ab ip̄o. Per filiū aut ho-
minis intelligit fili⁹ virginis ille veniet
ad p̄rem antiquum dieꝝ q̄ dedit ſibi po
teſtatē iudicandi ꝛ dandi regnū eternūꝫ
oībus dignis: vt poſtmodū ſibi aſſiſtant
in paradiſo et ſeruiant ei. Et in illo iudi
cio operientur libri: id eſt ꝯſcientie vt le
gantur omnia facta eoꝝ ſiue bona ſiue

mala. Et dr apoc. xxij. Ecce venio cito et merces mea mecũ est dare vnicuiqꝫ ſm opa ſua. ¶ O q̃ta inuenient ſcripta in libris multoꝝ et in ꝯiciẽtijs eoꝝ q̃ i bonis tpalib' duxerũt dies ſuos et in pũcto ad inferna deſcẽdũt Joã. xxj. O q̃ magnum chartulariũ portabũt ſuꝑbi auari et luxurioſi ceteriqꝫ pctõres. O q̃ anguſtie eis erũt vie reprobozũ: qꝛ ſm Bnbro. A dextris erũt pctã accuſantia a ſiniſtris infinita demonia ſubt' horridũ chaos iferni: de ſup iudex irat' foris mũd' ardẽs. intus cõſciẽtia vrẽs. ibi vix iuſt' ſaluabit. heu miſer peccator ſic deprehenſus quomodo fugiet: latere eſt impoſſibile apparere intolerabile. ¶ Tertia pars.

S Equit. His aũt fieri icipiẽtibus ꝛc. vbi tãgitur cõſolatio iuſtoꝛum cõfortatio. qd ꝓbat ſecuritas appetita. vñ Greg. Quia ꝓmiſſa cõtra reprobos dicta ſunt mox ad electoꝛũ ꝯſolationem ṽba vertunt. Nam ſubditur. His aũt fieri ꝛc. Ac ſi dicat cũ plage mũdi crebreſcãt leuate capita vr̃a. i. exhilarate corda qꝛ dũ finit mund' cui' amici nõ eſtis ꝓpe eſt redẽptio quã q̃ritis. In ſcriptura eñ ſacra ſepe caput ꝓ mẽte ponit qꝛ ſicut capite regũt mẽbra ita cogitatiões mẽte diſponũt. Capita igit leuare eſt mẽtes ad ſupna gaudia erigere. In iſta aũt parte tria tãgit. ſcilicet qꝛ Excitat intellectũ ad attẽtã intuitionẽ. Exigit affectum ad alterã ſpectationẽ. Exprimit effectũ ad noſtrã ꝯſolationez. ¶ Primũ notat ibi. Reſpicite. Secũdũ ibi. Leuate capita ꝛc. Tertiũ ibi. qm̃ appropiquat redẽptio veſtra. ¶ Pro pmo dr Tob. xj. q anna ſedebat q̃tidie i ſupcilio mõtꝫ vñ trãſpicere poterat de lõginquo. ¶ Pro ſcdo dr in ps. Ad te dñe leuaui aiaꝫ de' me' ꝛc. ¶ Pro tertio dr in ps. Redemptiõez miſit dñs pp̃lo ſuo ꝛc. ¶ Dicit igit ſm Euſebiũ. His aũt. ſ. ſingulis ꝓmiſſis fieri incipiẽtib'. ſ. executionis mãdari: reſpicite. i. diligẽter attẽdite et leuate capita veſtra. i. erigite corda veſtra tãq̃ ſcriptura qꝛ poſt mũdi ruinam ſequit beatitudo veſtra querit erit in glorificatione anime et corpoꝛis.

¶ Quarta pars.

S Equit. Et dixit illis ſſi. ꝛc. vbi tangit intelligibil' occultoꝛũ declaratio. qd delucidat ſenſualitas aĩmiſſa. Ubi ſciendum q̃ ꝑ iſta ſenſibilia q̃ videm' citi' mãducimur in cognitionẽ occultoꝝ. Sub exẽplo igitur arboꝛis ſenſibilis docet agnoſcere aduentũ cõſeruatiõis. Nã ſicut productio folioꝝ et fructuũ ẽ ſignũ vicie eſtatꝫ ita exhibitio pteritoꝛũ et ꝯmotio ṗlioꝝ et hereſũ idiciũ eſt ꝓpinq̃ ꝯſummatiõis. ¶ Dicit igit videte ficulneã. hãc eñ inter cetera ſpãlr notat ꝓpt fruct' dulcedinẽ et ꝓpt pᷓie ꝑuaricatiõis recoꝛdatiõez q̃ fuit cã oim maloꝝ. d q̃ dr q̃ pmi parẽtes ꝯſuerũt folia fic' et fecerũt ſibi pizomata Geñ. iij.

¶ Quinta pars.

S Sequit. Amẽ dico vobis ꝛc. vbi tangit infallibilis predictoꝝ certificatio qd ꝓbat veritas repromiſſa. vñ Grego. Oia aũt ṗdicta ſub magna certitudine cõfirmãtur cuꝫ ſubditur. Amẽ dico vobis ꝛc. ¶ Dicit igit amẽ. i. certiſſime et veracit dico vobis qꝛ nõ pteribit gñatio hec. i. ſm Bedã totũ gen' humanuꝫ vel ſpecialiter gen' iudeoꝛum. vel ſm Euſebiũ generatio hec. i. ſctã eccleſia vel populus fidelis. vel ſm Bedã nõ pteribit gñatio hec. i. ſexta etas donec oia fiant. i. q̃ dicta ſunt cõpleant. ¶ Sciẽdum eſt aũt q̃ lꝫ multa mira ꝯtingant in iudicio et quaſi ienarrabilia tñ quedã ponit. Hiero. q̃ dicit ſe i annalib' iudeoꝛũ repiſſe. ¶ Ponit igit. xv. ſigna que apparebunt in. xv. dieb'. Prima die eriget ſe mare ſuꝑ altitudines mõtiũ. vt verificetur illd ps. Mirabiles elatiões maris. Scda die deſcẽdet vt vix videri poſſit. Tertia die marine belue aſcẽdẽtes ſuper mare dabũt rugit' vſqꝫ ad celũ q̃ſi futura narrãtes. Quarta die ardebit aqua. Quita die herbe et arboꝛes dabũt rorẽ ſanguinem. Sexta die ruẽt edificia. Septia die erit gñalis terremot'. Octaua die adeq̃bit terra. Nona die intrabũt hoĩes ĩtra et cauernas. Decia die exhibũt hoĩes de cauernꝫ ibũt velut amẽtes et ñ poterũt ſibi mutuo loq̃ ꝑ ſtupore mirabiliũ q̃ vidẽbũt et expectabũt. Undecia die apiẽt ſepulcra et ſtabũt oſſa ſuꝑ ea. Duodecia die ſtelle

14

cadét de celo ꝛ virtutes celi mouebunt. Tertiadecima die morient oēs hoīes vt cū mortuis reſurgāt. Quartadecia ardebit celū ꝛ t̄ra.i.ſupficies aeris ꝛ t̄re. Quītadecia die fiet celū nouū ꝛ terra noua ꝛ reſurgent oēs hoīes ꝛ tūc fiet iudiciū.

¶ De eodem. expoſitio ſecunda.

Erūt ſigna in ſole ꝛc. Sicut dictū fuit ſuperi⁹ q̄druplex legebat aduent⁹. Expoſitū eſt superi⁹ euāgeliū l̄ralit̄ q̄tū ad aduentū ad iudiciū de q̄ ad l̄ram dictū fuit de xp̄o Nūc ṽo exponēdū ē tropologice ſiue moraliter de aductu xp̄i in mēte fideliū q̄ fit p̄ gratiā inhabitātē ſ3 hoc igitur in hoc euāgelio quinq̄ tangunt ſc3.
Subiecti preparatio gratioſa.
Obiecti condeſcenſio amoroſa.
Iuſti confortatio gaudioſa.
Exempli perſuaſio fructuoſa.
Facti certificatio ſonoroſa.
¶ Primū p̄bat hoīs inouatio. Sc̄d3 muneꝛ repromiſſio. Tertiū crimis abſolutio. Quartū arboꝛis introductio. Qītū hoīs p̄teſtatio. Primū in p̄ncipio. Sc̄d3 ibi. Nā ṽtutes celoꝝ ꝛc. Tertiū ibi. His āt fieri ꝛc. Quartū ibi. Dic̄ āt eis ꝛc. Quītū ibi. Amē dico vo. ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit̄ ꝛc. q̄d p̄bat ꝛc. dicit. Sciēdū eſt q̄ hō q̄ vult xp̄m p̄ gr̄a3 in mentē ſuā recipere d3 ſeip̄3 digne diſponere vt poſſit effici dignū tēplū ꝛ habitaculū dei. Nā ſm̄ Apo.j.coꝛ.iij. Tēplū dei ſc̄tm̄ eſt q̄d eſtis vos. ſanctū l quā eſt.i. ſanctū debet eſſe. vñ Aug. i ſermone dedicationis eccleſie. Qn̄ ītū poſſum⁹ cū dei adiutoꝛio laboꝛem⁹ ne deus noſter i templo ſuo hoc eſt i nobiſipſis iueniat q̄ oculos ſue maieſtatis offendat: ſed habitaculū cordis noſtri euacuet vitijs: ꝛ virtutib⁹ repleatur: claudatur dyabolo ꝛ aperiat chꝛiſto. ¶ Sciēdum eſt aūt q̄ illa talis preparatio debet fieri q̄nq̄ modis ſcil3
Quātū ad intellectiuā potētiā dirigētē.
Quantum ad volitiuā appetentem.
Quātum ad ſenſitiuam retrahentem
Quātum ad contritionem delictoꝝ.
Quantum ad deſertionem vitioꝝ.

¶ Oꝛdinatio itellectiue dat itelligi i ſolis ſigno. Volitiue i ſigno lune. Senſitiue in ſigno ſtellaꝝ. Cōtritio i ſonitu maris ꝛ fluctuū. Deſertio maloꝝ in areſactione hoīs. ¶ Quātū igit̄ ad p̄mū.ſ. inouatiōe3 itellect⁹ dirigēt3.d. Erūt ſigna i ſole. Nā p̄ ſolē q̄ eſt lucid⁹ ꝛ clarus: ſua luce aliis tribuēs claritatē: itelligit̄ itellect⁹ q̄ int̄ alias potentias hoīs: maioꝛē h3 claritatē: alias etiā potētias ſua claritate dirigēs. Iſtū aūt itellectū d3 hō diſponere: ꝛ p̄ ꝯñs totum ſeipſum tripliciter. ſc3.
Per ſue vilitatis conſiderationem.
Per mandatoꝝ adimpletionem.
Per conſtantem adheſionem.
¶ Vt ſic p̄ ꝯſiderationē3 ſue vilitatis: ſit in hoīe ſignū reuerētie ꝛ hūilitatis. Per mādatoꝝ adimpletionē: ſignū obediētie ꝛ ſedulitatis. Per firmā adheſionē: ſignū mūdicie ꝛ puritat3. ¶ Pꝛīo igit̄ hō q̄tū ad itellectū: d3 ſe diſponere p̄ ſue vilitat3 ꝯſiderationē vt ſit i eo ſignū humilitat3 ꝛ reuerētie. Nā d3 ꝯſiderare q̄s eſt: ꝛ q̄lis ē ꝛ vñ fact⁹ eſt: q2 de vili materia. vñ Gñ.ij. Foꝛmauit igit̄ de⁹ hoīem de limo terre. Cui dictū eſt a deo. Gen.iij. puluis es ꝛ in puluerē reuerteris vñ ſibi d2 Eccl'i.x. Quid ſupbis t̄ra ꝛ cinis. q.d. ſupbire nō debes: ſ3 magis humiliari. Hoc aūt fuit figuratū Apoc.vj. vbi iquit. Jo. vidi ꝛ ecce ſol fact⁹ ē niger q̄ſi ſacc⁹ cilicin⁹. Vbi ſciēdū q̄ ſacc⁹ ſignificat vilitatē hoīs: cilicīū ṽo moꝛtalitatē: quā ꝯſiderādo coꝛp⁹ macerādo d3 effici niger.i. d̄ſpect⁹ i p̄pꝛia ꝯſideratiōe. ¶ Sc̄do d3 diſponere p̄ mādatoꝝ obſeruationē: vt ſit in eo ſignū obediētie ꝛ ſedulitatis. Nā d3 pctōꝛ ꝯſiderare p̄ itellectū q̄tū offendit deū peccādo ꝛ q̄tum eſt ſeuera ſnīa dei ꝯ̄ pctōꝛes: q2 eſt ſnīa moꝛtis eterne niſi peniteāt: ꝛ ꝯuerti d3 ad p̄niam ꝛ ſic q̄ peccādo tranſgreſſus fuerat mādata dei: tādē reuertat̄ ad eoꝝ obſeruātiā: cui⁹ p̄poſitū de⁹ ex alto reſpiciēs liberalit̄ ſibi idulget. Hoc aūt fuit figuratū in Ezechia. de q̄ d2. Eſa.xxxviij. q̄ cū3 de⁹ p̄pt̄ pctā ſua p̄ p̄phetā cōminat⁹ fuiſſet ſibi moꝛtē fleuit fletu magno: cui⁹ lachꝛymas vidēs dñs pepcit ſibi moꝛtē. ꝛ addidit ſibi ad vitā.xv. ānos ꝛ eruit eū de manib⁹ aſſyrioꝝ: ꝛ hoc fuit ſignū q̄ ſol i reuerſus eſt.x. lineis p̄ grad⁹ quos deſcē

ſerat. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̄ Eze. q̇ deū offen
dit itelligit q̇libet pctōr: q̇ qñ peccat deū
offendit. huic aūt p̄ pphetā de⁹ ꝯminat
mortē: qñ p̄ pdicatorē v̄bi dei ſiue p̄ ſcri
pturā ſcīam annūciat q̄ ſibi debet pena.
Qd̄ audiēs pctōr dʒ flere fletu magno et
teri de pctō ꝯmiſſo: ⁊ tūc de⁹ pt⁹ qui nō
vult mortē pctōris ſʒ vt ꝯuertat ⁊ viuat:
dat ſibi ſpaciū pnie: q̄ lʒ ſm rigorē iuſti
cie ſtatim hō poſtq̄ peccauit mortalr̄ eēt
dign⁹ pena eterna: tñ ſi vult ꝯuerti deus
differt ſniam. ⁊ ſignū hmōi eſt q̄ ſol. i. in
tellect⁹ q̇ errādo deſcēderat p. x. grad⁹. i.
trāſgreſſus ē. x. p̄cepta q̇ trāſgreſſio ſit p̄
deſcēſum: q̄ ſicut deſcēdendo: hō appro-
pinquat ad ptē infimā ita p̄ trāſgreſſiōeʒ
p̄ceptoꝝ hō appropinquat ad īfernū. vñ
ps. Repleta eſt malis aīa mea: ⁊ vita mea
inferno appropinquit. hō igit̄ q̇ trāſgre
diēdo p̄cepta deſcēderat p. x. grad⁹: dʒ re
uerti ſupi⁹ p̄ iſtos. x. q̄ q̇ pri⁹ trāſgreſſor
p̄ceptoꝝ fuerat: dʒ poſtmodū fieri obſer
uator. Et tūc de⁹ parcit ſibi mortē eternā
⁊ ipʒ eruit de manib⁹ aſſirioꝝ. i. dyaboli
q̇ eſt rex ſup oēs filios ſupbie. Job. xlj.
¶ Tertio dʒ ſe diſponere p̄ firmā adhe-
ſionē: vt ſit ī ipo ſignū mūditie ⁊ puritatʒ
Nā poſtq̄ hō p̄ itellectū ꝯſiderauit vili-
tatē ſuā ⁊ hūiliauit ſe: ⁊ dimiſſis vitiīs re
uerſus ē ad obſuātiā p̄ceptoꝝ: dʒ eſſe cō
ſtās ⁊ pſeuerare ī rectitudīe bone opatio
nis vt ſuēt aīaʒ mūdā. ¶ hoc aūt fuit fi
guratū Joſ. x. vbi dr̄ ſnialr̄ q̄ cū Joſ. pu
gnaret ꝯ inimicos q̄ ſtetit ſol ī medio ce
li: ⁊ nō feſtinauit occumbere ſpacio diei
vni⁹ ⁊ ſic deuicit hoſtes ſuos. ¶ Ubi ſciē
dū q̄ p̄ Joſ. intelligit q̇lʒ hō. Jſte hʒ pu-
gnare ꝯ inimicos. ſ. carnē mūdū ⁊ diabo
lū: ſi aūt vult eos vicere: ſol. i. itellect⁹ ⁊
rō dʒ ſtare ī medio celi. i. ī rectitudīe fir-
mit ſtare q̇ ꝯſiſtit ī medio: ⁊ facit hoīeʒ ce
lebē: ⁊ tunc habebit victoriā de inimicis.
¶ Sic igit̄ pmo dbēt eē ſigna ī ſole. i. ī in
tellectu: q̄ dʒ eē niger p̄ ſue vilitatis ꝯſi-
derationē: dʒ reuerti. x. lineis p̄ mādato-
rū obſuationē: ⁊ dʒ ſtare ī medio celi p̄ fir
mā adheſionē. vt in pmo ſigno ſit humili
tas. Jn ſcd̄o ſedulitas: ⁊ in tertio ꝯſeruet
puritas. vt poſſit dicere illd̄ ps. Signatū
eſt ſup nos lumen vult⁹ tui dn̄e. Dediſti
le. ī corde meo. ¶ Quātum ad ſcd̄m. ſ. or-
dinationē volūtatis appetentis. dr̄ Erūt
ſigna in luna. Per lunā eīm intelligit vo-
lūtas: ſicut intellect⁹ p̄ ſolē. cuius rō eſt
q̄ ſicut luna de ſe nō hʒ claritatē: ſʒ illu-
miat̄ a ſole: ita volūtas de ſe nō hʒ cogni
tionē: nec p̄ ꝯñs directionē: ſed dirigit̄ ab
itellectu. Jn iſta igit̄ luna. i. volūtate de
bent eē ſigna dilectiōis: vt poſſit dici de
ipſa illud Job. xxxj. vidi ſolē cū fulgeret
et lunā antecedentē clare: tūc eīm ſol. i. in
tellect⁹ fulget qñ recte iudicat: ⁊ lūa. i. vo
lūtas clare īcedit qñ ſequit̄ rectū iudiciū
rōnis. Jſta ē luna de q̄ dr̄ Apoca. vj. Lūa
tota facta eſt ſanguis. i. voluntas ppter
charitatē dei et pximi. Nā rubor ſignifi-
cat charitatē vt ſic de tali poſſit dici illd̄
cant. v. Dilect⁹ meus cādidus ⁊ rubicun
dus. elect⁹ ex milib⁹. Quātū ad tertiū. ſ.
inouationē ſenſualitatʒ retrahentis dicit
Erūt ſigna in ſtellis. Nā p̄ ſtellas itelligo
potētias ſēſitiuas q̄ ſicut corp⁹ celeſte or
nat̄ ſtellis ita corp⁹ hoīs ornat̄ potētijs
ſenſitiuis. Jn iſtʒ āt ſtellʒ. i. potētijs debēt
eē ſigna. qd̄ q̇dem eſt qñ potētie dirigunt̄
recto iudicio rōnis. vt. ſ. hō nō videat: nō
audiat: nō guſtet: non odoret: non tangat
aliq̇d qd̄ recta rō iudicat nō tāgendū: nō
vidēdū ⁊c. ¶ De iſtis aūt potētīs ſic or-
dinatʒ in figura dr̄ illd̄ Baruch. iij. Stel
le dedert̄ lumē īcuſtodijs ſuis ⁊ letate ſūt
Uocate ſunt ⁊ dixerūt aſſum⁹ et luxerūt
ei cū iocūditate q̇ fecit illas. ¶ Ubi ſciē-
dū. q̄ tūc ſtelle. i. potētie ſenſitiue dāt lu-
mē in cuſtodijs ſuis qñ nō laxāt ad vana
ſed ſtāt infra termios rōnis. Adſunt etiā
qñ vocant̄: qñ parēt rōni imperāti Et in
hoc debēt letari: ⁊ tūc lucēt cū iocūditate
illi q̇ fecit eas. i. ſuo creatori. ¶ Sic āt or
dinate pñt pugnare ꝯ vitia ⁊ ea vincere ⁊
nō ſuccūbere. ¶ hoc aūt fuit figuratum
Judi. v. vbi dr̄ q̄ ſtelle manētes ī ordīe et
curſu ſuo ꝯ ſiſarā pugnauert̄. ¶ Ubi ſciē
dū q̄ p̄ ſiſarā q̇ īterp̄tat̄ excludēs gauden
tē. intelligunt̄ vitia q̇ gaudētes ī ipſis ex
cludūt a gaudijs padiſi. tñ ſtelle. i. poten
tie ſenſitiue manētes ī ordīe et curſu ſuo
i. obediētes recto iudicio rōnis ipā vitia
deuincūt. ¶ Sʒ tñ lʒ in ſupradictis trib⁹
p̄dicta ſigna debeant apparere: tñ phdo-
lor in mltis hoībus nō viden. vñ de ipis
poſſumus dicere illud ps. Signa noſtra

nō vidim⁹ iā nō eſt ꝓpheta. Nā ſigna vir
tuoſa in ipīs videre nō poſſum⁹: ſʒ vicio
ſa. Figurati ꝑ illos ipſos volētes accipe
re de mūdo qđcūqʒ eſt eis delectatiōis
ꝗꝗ vane: q̇ dixerūt Sapiētie. ij. Uino ꝓ
cioſo ⁊ vnguētis nos ipleam⁹ nō ꝑtereat
nos flos tꝑis: coronem⁹ nos roſis añq̄
marceſcāt: nemo veſtrū ſit exꝑs luxurie
nr̄e: vbiqʒ relinquam⁹ ſigna leticie q̄m
h̄ eſt ꝑs nr̄a: ⁊ hec ē ſors nr̄a circūueniā
mus iuſtū ⁊ non ꝑcam⁹ vidue nec reue-
reamur canos multi tꝑis. ❡ Ubi tangit
pctā gn̄alia i q̄b⁹ gn̄alr̄ peccāt hoīes ſcʒ
pctm̄ gule inficiētis. Impleam⁹ nos vi-
no. Pctm̄ ſupbie ⁊ vane glīe extollētis
coronemus nos roſis. Peccatū luxurie
gn̄antis. null⁹ ſit expers luxurie noſtre.
Pctm̄ auaricie. exurētis: circūueniam⁹
iuſtū ⁊ non parcam⁹ vidue. Tn̄ aduerte
q̇d de ipīs ibidē dr̄. Hec cogitauerūt ⁊ er
rauerūt ⁊ excecauit eos malicia eoꝝ. Ec
ce q̄uō i ipīs nō fuerīt ſigna bona ſʒ ma-
la. ❡ Quātū ad quartū. ſcʒ ꝯtritionē de
lictoꝝ dr̄. Et in terris ꝑſſura gentiū pre
ꝯfuſſiōe ſonit⁹ maris ⁊ fluctuum. Nā ꝑ
mare ſonās qđ q̇dē eſt amaꝝ: intelligit
amaritudo ⁊ ꝯtritio pctōꝝ. Pctōr eīm de
peccatis dʒ ꝯteri ſi vult aduentū dn̄i in
ſe i ola ſpūalr̄ celebrare dicēdo de ſeipō
illđ Hie. xvij. Cōtritū eſt cor meū in me
dio mei. i. doleo de ꝯmiſſis: ꝯtremuerūt
oīa oſſa mea. i. fortitudo mea: q̇ prius ef
frenate exercebat in malū: ꝑ ꝯtritionē
domat. Huic āt ſic ꝯtritio dr̄ dn̄s Thren.
ij. Cōſolabor te ꝟgo filia ſyō: magna eſt
velut mare ꝯtritio tua. nā ſm̄ ꝑs. Sacri
ficiū deo ſpi. ꝯtri cor ꝯtri. ⁊ humi. de⁹ n̄
deſpi. ❡ In illa āt ꝯtritiōe ꝑfecta ꝑ quā
ſignificat pn̄ia. tria dn̄t eē. ſ. ꝯtritio cor-
dis: ꝯfeſſio oris ⁊ ſatiſfactio operis. Et
ſic ſignatꝰ his trib⁹ ſ̄ue recipit ſanitatē.
❡ Hoc aūt fuit figuratū Eze. ix. vbi dr̄ ꝙ
vir idut⁹ lineis ſignabat thau ſup fron-
tes viroꝝ gemētiū ⁊ dolētiū: ⁊ mortem
euadebāt. ❡ Ubi ſciēdū. ꝙ ꝑ viꝝ indutū
lineis itelligit xp̄s. Iſte ſignat: q̄r opʒ ꝙ
grā ſua ꝑueniat ſup frōtes. i. i alab⁹ ge-
mētiū ⁊ dolētiū de pctīs thau. i. tripītā
pn̄iaʒ. Et tūc vitat mortē eťnā. ❡ Quātū
ad q̇ntū. ſ. deſertionē vicioꝝ dr̄. areſcēti
b⁹ hoīb⁹ pre timore ⁊c. Nā ꝑ areſactio-
nē hoīʒ itelligit vicioꝝ deſertio. vt q̇ hu
mid⁹ fuerat ad vicia areſiat ꝓpter timo
rē penaꝝ euenietiū vt ꝯuertat mare in
aridā i ꝑs. i. ꝯtritio i deſertionē vicioꝝ.
Et tūc hūc de⁹ facit frōdeſcere ꝑ bonam
opationē. Un̄ dr̄ Eze. xvij. Ego frōdeſce
re faciā lignū aridū. Scđa pars.

Sequit. Nā virtutes celoꝝ ⁊c.
Ubi tangit obiecti ꝯdeſcēſio
amoroſa qđ ꝓbat numeris re
promiſſio. Ubi duo numera
nobis ꝓmittit. ſ. angelicā aſſi
ſtētiā ⁊ diuinā pn̄tiā. ❡ Quātū ad ꝑmū
ſ. angeloꝝ aſſiſtētiā dr̄. Nā ꝟtutes celoꝝ
moue. ſcʒ ad iducēdū nos ad hoc vt xp̄ʒ
in nr̄is mētib⁹ recipiam⁹. Et h̄ ꝓpter mi
niſteriū qđ circa nos exercēt. Nam ſm̄
Apo. Heb. j. Oēs ſūt adminiſtratorij ſpūs i
miniſteriū miſſi ꝓpt eos q̇ hr̄ditatē ca-
piūt ſalutis vn̄ cuilʒ vr̄m dic. d. Exo. xx-
iij. Ecce ego mittā angelū meū q̇ ꝑcedet
te ⁊ cuſtodiet te ad locū quē ꝑparaui. i. i
glāʒ padiſi. ❡ Quātū ad ſʒ. ſ. diuinā pn̄-
tiā dr̄. Tūc videbūt filiū hoīs ⁊c. Nam
tūc. i. qn̄ oīa ſupradicta erūt in hoīe: po-
terit hō videre ꝙ fili⁹ hoīs veniet ad eū
Qui dr̄ de ſeipō Jo. x. Ego veni vt vitaʒ
habeāt ꝑ grām: ⁊ vt ampli⁹ hēant ꝑ glo
riā. ❡ Hoc aūt dulciter debem⁹ inuita-
re dicendo illud Cant. v. Ueniat dilect⁹
me⁹ i hortū ſuū ⁊ cōedat fructū pomoꝝ
ſuoꝝ. Ubi oñdit modū depcatiuū: q̄r ve
niat. Spōſuʒ ꝯfortatiuū: q̄r dilect⁹. Sub
iectū receptatiuū: q̄r in hortū. Actū refe
ctiuū. q̄r comedat. Sic aūt aduocat⁹ rn̄-
det Apoc. xxij. d. Ecce venio cito. ⁊ mer-
ces mea mecū ē: dare vniciuiqʒ ſcđm opa
ſua. ❡ Uenit aūt cū nube. i. cū grā rorā-
te: viridāte. ⁊ fecūdāte ⁊ fructificāte. Un̄
eccľiaſtici. xv. Miſericordia dei i tꝑe tri
bulatiōis q̄ſi nubes pluuie i tꝑe ſiccitatꝭ
Uenit aūt cū ptāte. q̄r ꝑ grām dei effici-
mur potētes ad reſiſtēdū peccatis. cum
poteſtate etiā q̄r dignos facit nos vita
eterna. Cū maieſtate q̄r dei faciē vide-
bimus clara luce. ❡ Tertia pars.

Sequit. His aūt fieri ⁊c. vbi tāgitur
iuſti cōfortatio gaudioſa qđ decla-
rat criminis abſolutio. Hec redemptio
que nobis appropinquat per aduentum
xp̄i eſt abſolutio a peccatis. Nam ipſe

in quo habemus redéptioné p ſanguiné ipſius remiſſioné peccatoꝝ ſm diuitias gratie ei⁹ q̄ abūdauit in nobis. Ephe.v. Vñ ipſe eſt de quo dicit ps. Apud dñm mia ⁊ copioſa apud eũ redemptio.

¶ Quarta pars.

Sequit. Dixit aũt eis ſimili. ⁊c. vbi tāgit exēpli pſuaſio fructuoſa ꝙ de lucidat arboris itroductio vbi sciēdū ꝙ hō ſʒ philoſophos dr arbore euerſa. Sicut ēn cū arbores pducūt fructū ſignū ē eſtatis: ita cū hō fructificat p bonā operationé ſignū eſt ꝙ ppe eſt regnū dei: q2 facit vt regnū dei acq̄rit. Vñ nob dr Luc. iij. facite igit fruct⁹ dignos penitētie. vt ſic q̄libet nr̃ʒ ſit abor bōa q̄ fruct⁹ bonos facit Matth. vij. Sʒ tñ aliq̄ ſunt q̄ nunq̄ volūt fructificare: ⁊ iſtis xp̄s maledicit figuratiue Matt. xxj. Ubi dr ꝙ cum xp̄s eſuriret vidēs fici arboré ſec⁹ viā venit ad eā ⁊ nō inuenit in ea niſi folia ⁊ ait illi. Nequaq̄ ex te fructus naſcat in ſempiternū ⁊ arefacta eſt cōtinuo ficulnea. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p ficulneā illā itelligit q̄libet hō q̄ deberet facere fruct⁹ bonos ad quē cū xp̄s eſuriēs. i. deſiderās nr̃am ſalutē venit vt aliq̄s fruct⁹ bonoꝝ operū inueniat ⁊ nō īuenit niſi folia. i. ſolū v̄ba phalerata nō fctā: ⁊ tūc iſti dat maledictioné qn̄ d̄ſinit eū p̄uenire p ſuā gratiā quā d̄meret hō p ſuā negligētiā. Et tūc ꝯtinuo areſcit i aīa ⁊ corpe i inferno.

¶ Quinta pars.

Sequit. Amē dico vobis ⁊c. Ubi tangit dicti certificatio ſonoroſa: qđ pbat nois ꝓteſtatio. Nā per generationē hāc quam hic nominat intelligit illa generatio: de qua dicit ps. Hec eſt generatio querentium faciem dei iacob. ¶ De tali generatione verificabitur ꝙ potius trāſirent celum et terra etiam q̄tum ad ſubſtantiam q̄ꝙ verbum dei non verificet. Unde dominus Eſaie. lv. Queadmodū deſcēdit ymber ⁊ nix d̄ celo ⁊ illuc vltra non reuertitur ſic erit verbum meū qđ egredietur de ore meo nō reuertetur ad me vacuum ſed faciet quecunq̄ voluit: vt ſcilicet tales habeant vitam eternā. Ad quam ⁊c.

¶ De eodem expoſitio tertia.

Erūt ſigna in ſole ⁊c. Luc. xxj. Superi⁹ expoſitū fuit euāgeliū illđ p̄io hiſtorice ſcđo tropologice. Nūc v̄o exponēdū eſt allegorice ſiue ſpiritualit de aduētu xp̄i in vteꝝ v̄ginis ⁊ in mūdū. Quantū igit ad iſtū aduētū in iſto euāgelio. v. tāgunt ſcʒ.
Miraculoꝝ oſtenſio admirabilis.
Humane nature aſſumptio inaudibilis.
Captiuoꝝ liberatio appetibilis.
Promiſſoꝝ explanatio intelligibilis.
Predictoꝝ certificatio infallibilis.
¶ Primū in pncipio. Scđm ibi. Tūc videbūt ⁊c. Tertium ibi. his aūt ⁊c. Quartū ibi. videte ficulneā. Quintū ibi. Amē dico vobis ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. dr. Erūt ſigna ⁊c. vbi ſciēdū ꝙ p ſolē intelligi pōt dei fili⁹ q2 ſicut ſol mūdū illuīat ita d̄ filio dei dr ꝙ ē lux v̄a q̄ il. oēʒ ho. ⁊c. Jo. j. Jn pncipio āt fuit factū ſignū mirabile qñ i vteꝝ v̄gis ē recept⁹ i q̄ tecta fuit diuinitas carne nr̃a. vt v̄ificet illđ Eze. xxxij. Solē nube tegā. i. v̄bū dei carne nr̃a. De iſto ſigno mirabili ꝓphetauit hie. xxxj. Nouū inq̄t creauit dñs ſup terrā femia circūdabit virū. ¶ Per lunā āt itelligit btā v̄go q2 ſicut lūa recipit lumē a ſole. ita btā v̄go a filio dei lumē recepit cū v̄tute ſpūſſcti qñ fuit ipo ſupnaturalr impgnata. Et ſic i ipa factū fuit ſignū mirabile cū exiſtens v̄go fuit plena. de qua Eccleſia. l. Quaſi luna plēa in dieb⁹ ſuis lucet. ¶ De iſto ſigno ꝓphetarū eſt Eſaie. vij. ꝓp hoc dñs dabit ipſe vobis ſignū. Ecce v̄go cō. ⁊ pa. filiū ⁊ vo. nomē ei⁹ ema. ¶ Per ſtellas v̄o itelligunt ſcti p̄triarche ⁊ ꝓphete q̄ iſtoꝝ ſtellaꝝ fuerūt puri ⁊ clari p itelligētiā futuroꝝ q̄ nos iſtruxerūt d̄ aduētu xp̄i i carnē d̄ q̄b⁹ Dan. xij. Qui ad iuſticiā erudiūt mltos q̄ſi ſtelli in ꝑpetuas eternitates fulgebūt. Jn iſtis ſignū magnū fuit qñ qđ ꝓphetauerūt euenit vñ ꝓ olb⁹ iſtis dic. d. Exo. xxxiiij. videtib⁹ cūctis ſigna faciā q̄ nūq̄ viſa ſunt ſup terrā nec in vllis gētibus. ¶ Quātū āt ad aduētū xp̄i in mundum. ſigna fuerunt in ſole et luna ⁊ ſtellis ſimiliter: q2 in nocte natiuitatis xp̄i

16

uit maria pfuſio lucis vt ſignū e t q̄ ha
bitātib⁹ i regiōe vmbre mortis lux eis or
ta eſt Eſa.ix.Uñ q̄tū ad ſolē.i.xp̄m dr in
ps.Ortus eſt ſol ⁊ ꝯgregati ſūt ⁊ i cubi.⁊c.
Exibit hō ad op⁹.ſ.⁊c.qd ⁊ factū eſt orto
dño.De luna ꝟo eccliaſtici.xliij. A lūa
ſignū dei feſti.De ſtellis ꝟo nūeri.xxiiij.
Orietur ſtella ex iacob qd ⁊ factū eſt i nati
uitate dñi.vñ Mat.ij.Uidim⁹ ſtellā ei⁹ in
oriēte ⁊ veni.cū mūe.adorare eū.i.xp̄m.
Uñ ꝑ oib⁹ iſtis dicere poſſum⁹ illud Da
niel.iij.Signa ⁊ mirabilia fecit apud me
dñs excelſus.placuit ergo mihi p̄dicare
ſigna ei⁹ quia magna ſunt:⁊ mirabilia
eius q: fortia. ¶ Secūda pars.

SEquit.Tūc videbūt filū hois
⁊c.Ubi tāgit humane nature
aſſūptio laudibil. Ubi ſciēdū
ꝙ p iſtā nubē vno mō itelligit
hūanitas i qua fuit q̄ſi velata
diuinitas.nā ſicut nubes tegit ſolē ne in
ſua ſubiecta appeat ſic hūanitas i xp̄o te
git diuinitatē:q: cū eēt de⁹ ⁊ hō ſolū hūa
nitas videbat.Uñ dictū fuit Exo.xvj.ꝙ
glia dñi appuit i nube.i.dei fili⁹ i hūani
tate.hoc aūt fuit figuratū Gñ.ix.vbi dñs
dicit ad noe.Arcū meū ponā i nubib⁹:⁊
erit ſignū federis iter me ⁊ int terrā.Ubi
ſciēdū ꝙ ſicut tpe diluuij ſignū pacis iter
deū ⁊ holem fuit arc⁹ i nubib⁹:ita ſignū
recōciliatiōis nature hūane cū deo fuit
qñ dei fili⁹ nrām hūanitatē aſſūpſit. Nā
iuxta illud Eph.ij.Ipe ē pax nr̄a q̄ fecit
vtra vnū.Poſſum⁹ igit dicere ꝙ fuit q̄ſi
arc⁹ refulgēs int nebulas glie.Eccliaſt.
l.Alio mō p iſtā nubē itelligit btā virgo
de qua xp̄s naſci voluit ⁊ i ei⁹ vtero vo
luit vt i throno ſedere.Uñ eccliaſtici.xx
iiij.Ego i altiſſimis hito ⁊ thron⁹ me⁹ in
colūna nubis.Nā xp̄s q̄tū ad diuinitatē
hitabat i altiſſimis q: i ſinu pr̄is:q̄tū ꝟo
ad hūanitatē hȝ thronū i colūna nubis.
ſ.i vtero vḡ.hoc aūt fuit figuratū Apo.
xiiij.Ubi dr.Uidi ⁊ ecce nubē cādidā ⁊ ſu
pra nubē ſedētē ſimilē filio hois hn̄tē in
capite ſuo coronā aureā ⁊ i manu ſua fal
cē acutā.Ubi ſciēdū ꝙ p nubē roridā ⁊ cā
didā itelligit ꝟgo btā q̄ fuit rorida ꝑpter
plenitudinē grē.cui āgel⁹ Lu.j.Aue grā
plēa dñs tecū.Fuit cādida ppt nitorē pu
dicitie.Uñ de ipa eccliaſtici.xliij.Pul
chritudinē cādoris ei⁹ admirabit ocul⁹.
Per ſilēs ꝟo filio hois itelligit ipe i ſili
tudinē hois fact⁹ phi.ij.Iſte ſedit ſup nu
bē.i.i vtero ꝟgis.⁊ hȝ i capite coronā au
reā i ſignū regal dignitatis.iux illō Eccle.
xlv. Corona aurea ſup mitra ſup caput
ei⁹ expſſa ⁊c.hȝ ēt i manu falcē acutā i ſi
gnū ꝟtual ptātis.Dicit igit ꝙ videbūt fi
liū hois.i.xp̄m veniētē i nube.i.in btā vir
gie cū ptāte magna q̄tū ad ꝟtuoſitatē et
maieſtate q̄tū ad dignitatē. ¶ Tertia ps

SEquit.His aūt fieri incipiētib⁹ ⁊c.
Ubi tāgit captiuorū liberatio appe
tibilis.Ubi ſciēdū ꝙ gen⁹ hūanū ꝑpter
pecatum primorū parentū erat captiua
tū a celeſti pr̄ia.iuxta illud.Eſa.v.Capti
uus duct⁹ eſt ppl's me⁹ q: nō habuit ſciē
tiā.Nā q: ꝑpter ignorātiā nō timuerūt
facere ꝯtra p̄ceptū diuinū iō totū genus
hūanū remāſit captiuū.Lȝ aūt ſic fuerit
captiuatū tn̄ i aduētu xp̄i a iugo ſeruitu
tis eripit q̄ fact⁹ eſt nobis ſapia a deo ⁊
iuſticia ſanctificatio ⁊ redēptio.j.Cor.j.
Uñ in ps.Redēptionē miſit dñs populo
ſuo:mādauit in eternū teſtm̄ ſuū.Ut aūt
iſtā redēptionē attēte ⁊ deuote iſpiciam⁹
iō ſeqt.His āt fieri icipiētib⁹.ſ.mirabili
b⁹ ſuperi⁹ dictis i icarnatiōe filū dei fieri
icipiētib⁹.i.ad noticiā noſtrā deueniēti
b⁹ reſpicite attēte.Uñ ps.Reſpice in fa
ciē xp̄i tui ⁊ leuate capita deuota affect⁹
ꝯiūctiōe ad diligēdū vt q̄libet dicere poſ
ſit illud ps.Ad te leuaui oculos meos q̄
habitas i celis.Qm̄ appropiq̄t redēptio
nr̄a.ſ.filiū dei in mūdū.Q: apd dñm mia ⁊
apud eū redēptio.ps. ¶ Quarta pars.

SEquit.Et dixit illis ſimilitudinē ⁊c.
Ubi tāgit p̄miſſorū explanatio in
telligibilis.Ubi ſciēdū ꝙ p iſta q̄
videm⁹ i iſtis ſenſibilib⁹ manuducimur
i cognitionē intelligibiliū.Sicut igit qñ
ficulnea ⁊ alie arbores incipiunt p̄duce
re fruct⁹ eſt ſignū eſtatis immiētis:ita
qñ viſa ſunt ſigna p̄dicta fuit ſignū aduē
tus xp̄i in mūdū. ¶ Dicit igit videte fi
culneā ⁊c.vſq; regnū dei.i.xp̄s habitās
in nobis.Uñ.xvij.Regnū dei intra nos
eſt.i.xp̄s q̄ regnū dei dr.q: p ipm̄ regnū
dei habem⁹ intra nos eſt.i.habitat in no
bis.Nā i terris viſus eſt ⁊ cū hominib⁹
conuerſatus eſt baruch.iij.Uerbū caro

factū eſt et habitauit ī nobis ⁊ vidimus ⁊c. Jo.j. ¶ Quinta pars.

S Equit. Amē dico vobis ⁊c. vbi tāgitur p̄dictoꝝ certificatio īfallibilis. Ubi ſciēdū ꝙ tāta eſt ỽitas ỽboꝝ xp̄i q̄ dicit Jo.xvij. Sermo me⁹ ỽitas eſt: ꝙ facili⁹ eēt ꝙ oīa redigerent̄ in nihilū q̄̄ ꝙ ỽbū ſuū nō impleat̄: ⁊ iō dicit. Amē dico vobis ⁊c. Un̄ gen.xlix. Salutare tuū expectabo dn̄m.i. xp̄m natū. q̄ eſt ſalutare nr̄m nobis grām offerēdo in p̄ſnti ⁊ gl'iam ī futuro. Ad quam ⁊c.

¶ Dn̄ica.ij. de aduētu. Euāge.ij.

Cum audiſſet ioānes ī vinculis opa xp̄i ⁊c. Matt.xj. Nos videm⁹ ꝑ experientiā ꝙ q̄̄to res ē maiores nobilitatis in ſe: ⁊ maioris vtilitatꝫ quo ad aliq̄s ei⁹ ſcia plus deſideratꝫ ab hoīe ſapiēte. Cū igit̄ aduēt⁹ xp̄i ī mūdū maxie dignitatis ſit ī ſe qꝛ natura hūana eſt ꝯiūcta diuine in vnitate ꝑſone: ſit etiā maxie vtilitatis quo ad nos: qꝛ ꝑ eius aduētū eſt gen⁹ humanū redēptū. Hinc ē ꝙ certitudinē huiuſmodi aduēt⁹ hō multū dꝫ appetere et inq̄rere diligēter. Hāc āt certitudinē voluit hr̄e Jo. bapti. ſuos diſcipl'os titubātes q̄s mittit ad xp̄ꝫ. ¶ Rōnabile ēt eſſe ꝯſpicim⁹: ꝙ q̄n hō eſt ſāctioris vite ⁊ melioris exēpli merito dꝫ p̄ ceterꝫ ꝯmēdari. Qꝛ igit̄ btūs Jo. īter alios hoīes mūdi fuit vite ſctītate laudabilis ꝓpt̄ qđ xp̄s dixit ꝺ eo. Mat.xj. Jnt̄ n̄atos mulieꝝ nō ſurrexit maior Joā. bapti. hic eſt ꝙ a xp̄o nūc debuit merito ꝯmēdari. ¶ Sciēdū ē ēt ꝙ xp̄s nō ſolū inſtruebat ſuos diſcipl'os ⁊ turbas eū ſimplr̄ ſubſeq̄ntes: ſꝫ alios ſibi ī p̄dicatiōib⁹ ⁊ miraculis inuidētes: qđ q̄dē facit ī euāgelio hodierno Jn iſto igit̄ euāgelio tria tāgit euāge. ſcꝫ

Queſtionem deſiderabilem.
Solutionem admirabilem.
Commendationem laudabilem.

¶ Primū probat inq̄ſitio amoroſa. Scđꝫ opatio vigoroſa. Tertiū cōuerſatio virtuoſa. Primū in principio. Scđm ibi. Et reſpōdēs ieſus ⁊c. Tertiū ibi. Jllis autē abeuntibus. ¶ Prima pars.

Q Uātū ad p̄mū. Ubi tāgit ⁊c. qđ p̄bat ⁊c. dicit. Cū audiſſet ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ de iſta q̄ſtiōe Joānis ad xp̄m: diuerſimode doctores fuerūt opinati. vn̄ Greg. ī omel. Querēdū aūt nobis ē Jo. ꝓpheta ⁊ plꝰ q̄̄ ꝓpheta q̄ venientē ad baptiſmū dn̄ꝫ oſtēdit. d. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit peccata mūdi: cur in carcere poſit⁹ mittēs diſcipl'os req̄rit tu es q̄ vētur⁹ es an aliū expectam⁹ tāq̄̄ ſi ignoraret: quē oſtēderat: ⁊ an ipe ſit neſciat quē ipe ꝓphetādo baptiſādo oſtēdēdo ipꝫ eē clamauerat. ¶ Hāc aūt q̄ōnē ipe ſoluit ibidē. d. ſed qđ hec citi⁹ ſoluit̄ ſi rei geſte tp̄s penſetur. Ad iordanis eīn fluēta poſit⁹ qꝛ ipe redēptor mūdi eēt aſſeruit: miſſ⁹ ỽo ī carcerē an ipe veniat req̄rit: nō ꝙ ipꝫ eē mūdi redēptorē dubitaret ſꝫ q̄rit vt ſciat ſi is q̄ ꝑ ſe ī mūdū venerat: ꝑ ſe ēt ad iferni clauſtra ꝺſcēdat. ¶ Sꝫ ī iſta ſolutiōe ſꝫ Greg. vr̄ ꝙ Jo. dubitauerit ꝺ deſcēſu xp̄i ad iferos qđ nō vr̄ ỽiſile: cū ſit vn⁹ ꝺ articl'is ſ' dei ī q̄ꝫ nl'lū Jo. potuit dubitare. ¶ Poſſet igit̄ dici ꝙ Jo. ꝺ deſcēſu xp̄i ad iferos nō dubitauit cū eſſet ỽe fidelis: tn̄ voluit ſcire vtrū ꝺberet eū annūciare captiuis ī inferno vl' ī lymbo: ſicut annūciauerat mūdo. Hui⁹ ſnie videt̄ fuiſſe hier. ¶ Sꝫ hic poſſet q̄ri q̄re aduēt⁹ ī iferno ſꝫ Chꝛ. ī omel. debuit ānūciari: cū ibi nō ſit tp̄s mie. ¶ Huic q̄ōni rn̄det̄ ī gl. vbi dr̄ ꝯſiderādū ē ꝙ nō iō ỽhie. ⁊ Greg. dixerūt ꝙ Jo. aduētū xp̄i ī iſernū p̄nūciatur⁹ eēt: qꝛ ei⁹ predicatiōe aliq̄ nō credētes ꝯuerterent̄ ad fidē ſꝫ vt iuſtis ī expectatiōe manētib⁹ ex vicio aduētū ꝯſolatiōnē afferret. Scđo pōt ſolui qđ de Jo. dubitatiōe dicēdo ꝙ triplex ē dubitatio. ſ. īfidelitatꝫ: tarditatꝫ et amoris ſiue pietatis. Dubitatiōe infidelitatꝫ dubitauerūt iudei vtrū xp̄s eſſet meſſias. Dubitatione tarditatis dubitauerūt diſcipl'i de reſurrectione vt hr̄ Lu. xxiiij. Dubitatiōe āt amoris ſiue pietatis dubitat aliq̄s q̄n. ſ. ex amore vel pietate dubitare ſe īdicat: de q̄ tn̄ eſt certus. Hoc mō dubitauit petr⁹ de paſſiōe xp̄i: q̄n p̄dixit ſibi ⁊ aliis paſſionē ſuā: et petr⁹ dixit ſibi ꝓpici⁹ eſto tibi dn̄e: ne ſiat iſtđ. nō qꝛ dubitauit ſed ex amore ⁊ pietate horruit paſſionē. ¶ Talis igit̄ potuit eē dubitatio Jo. abhorrebat ei ex pietate ⁊ amore ꝙ xp̄s ī iſerno deſcēderet. hoc ſꝫ Ambro. Tertio pōt ſolui p̄dicta qđ ꝙ Jo. nō

dubitauit: ſȝ miſit diſciplos ꝓ certifica-
tiõe ipſoꝝ dubitãtiuȝ. Et veriſimile ẽ ꝙ
Jo. nõ dubitauerit q̃ vidit colũbã. audi-
uit vocẽ pr̃is: ipȝ dmõſtrauit d. Ec. agn⁹
ꝛc. ẽt dixit nõ ſuȝ dign⁹ ſoluere ꝛc. ꝛ ali-
bi. me opȝ minui illũ ãt creſcere: ꝛ mlta
alia q̃ pñt adduci Qd aũt diſcipli Jo. du
bitarẽt de xp̃o an ip̃e eẽt meſſias pt ꝓba
ri: qꝛ credebãt Jo. maiorẽ xp̃o: imo cre-
debãt ipȝ eẽ xp̃ȝ: ꝛ iõ ꝓ magiſtro ſuo zelã
tes inuidebãt xp̃o ꝛ ei⁹ opib⁹. Vñ dicebãt
Joãni. Jo. iij. Rabbi: q̃ erat tecũ trãs ior
danẽ cui teſtimoniũ phibuiſti ꝛ h baptiȝ
zat: ꝛ oẽs veniũt ad eũ. Jſte zel⁹ ſm hie-
ronimũ erat ex magno amore magr̃i. Ut
ergo dubitationẽ iſtã ſm hilariũ caute
ab eis ãmoueret miſit eos ad xp̃m vt vi
dẽtes miracula ꝛ mirabilẽ audiẽtes do-
ctrinã recederẽt a falſa opiniõe p̃dicta.
Rõ aũt q̃re eos miſit potuit eſſe duplex
Una ſȝ hie. vt ꝑ miracula viſa p̃pararẽt
ſe ad recipiẽdã certã fidẽ d xp̃o. Scda rõ
qꝛ Jo, cũ erat cũ diſcipulis ſuis: ſuade-
bat eis d xp̃o: p̃uidẽs ãt ſe moriturũ ſm
Chr. v. omel dubitauit ne forte ipſi ple-
ne adhererẽt xp̃o: ꝛ iõ añ mortẽ ſuam vo
luit eos certificari p opa ꝛ doctrinã xp̃i.
Dicit igiᷣ Jo. cũ audiſſet ꝛc. Ubi ſciẽdũ
ꝙ circa iſtã p̃mã ptẽ q̃ cõtinet qõnẽ deſi-
derabilẽ. vj. poſſumus conſiderare. ſcȝ.

Perſonam deſtinantem.
Statum affligentem.
Tyrannum detinentem.
Nuncium adeuntem.
Terminum quietantem.
Sermonem conſolantem.

¶ Quãtũ ad pſonã deſtinãtẽ dicit Jo. ſ. ã
q̃ eſt gr̃a. Quãtũ ad ſtatũ affligẽtẽ dicit.
Jn vinculis. Nã vinculat⁹ erat i carcere vt
fuerat figurat⁹ ꝑ filiuȝ Jacob de q̃ dicit
Geñ. xlij. Symeõ tenet i vincul ¶ Quã
tũ ad tyrãnũ detinentẽ ſciendũ eſt ꝙ fuit
herodes. vñ Mar. vj. herodes eñ miſit
ac tenuit Jo. ꝛ miſit eũ i carcerẽ ppᷣ he
rodiadẽ vxorẽ Philippi fr̃is ſui: qꝛ duxe
rat eã. ¶ Figurari igiᷣ potuit ꝑ Joſeph
q̃ ppter itegritatẽ caſtitatis e Phutifar
egyptio pꝛicipe militie poſit⁹ fuit i car-
cere: ſicut hᷣ Geñ xxxix. qꝛ vxor ſua ac-
cuſauit eũ falſo: qꝛ noluit ſibi aſſentire.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Phutifar q̃ interꝑtat
os inclinãs ad delectãdũ. itelligiᷣ hero
des q̃ os ſuũ iclinauit ad dãdũ ſniam ꝙ
Joã. decollaretᷣ Per vxorẽ aũt ipſi⁹ im-
pudicam intelligiᷣ herodias adultera.
Per Joſeph ꝯo caſtũ q̃ interꝑtat accre-
ſcẽs de quo dr̃ Geñ. xlix. Fili⁹ accreſcẽs
ioſeph ꝛ decor⁹ aſpectu. intelligiᷣ btũs
Jo. q̃ fuit pulcher aſpectu ꝑ venuſtateȝ
gratioſam. Qui creuit p̃mo ꝑ operatio-
nẽ ꝯtuoſaȝ. Scdo ꝑ remuneratione glio
ſam. Sicut igiᷣ vxor phutifer malitioſe
incarcerari fecit ioſeph ſic ꝛ herodias
icarcerari fecit Joãnẽ. ¶ Quãtũ ad nũ-
ciũ adeũtẽ dicit. Miſit duos d diſciplis
ſuis. Nã ſm Greg. hic nũer⁹ fuit ꝯgru⁹ ꝛ
qꝛ ſignificat charitatẽ. ¶ Quãtũ ad ter-
minũ q̃etãtẽ dicit ad ihm. Jſte eſt ieſus
nazaren⁹ q̃ fuit vir ꝓpha potẽs in ope ꝛ
ſermone. Lu. xxiiij. ¶ Quãtũ ad ſmonẽ
ꝯſolãtẽ dr̃. tu es ꝛc. Nã aduẽt⁹ xp̃i i mũ-
dũ eſt cõſolatio ꝛ redẽptio aiaꝝ. vñ Eſa.
lxij. Dicite filie ſyõ. Ecce ſaluator tu⁹ ve
nit. Ecce merces ei⁹ cũ eo: ꝛ ppl's illius
corã ipſo: ꝛ vocabũt eũ ppl's ſctũs redẽ-
pti a deo: tu aũt vocaberis q̃ſita ciuitas
et nõ derelicta Moraliᷣ aũt ſciẽdũ eſt ꝙ
p̃mo ꝑ Jo. itelligiᷣ q̃libet hõ q̃ dȝ eẽ Jo.
i q̃ eſt gr̃a: qꝛ i eo dȝ eſſe gr̃a. ſſ. vñ. j. Cor.
iij. Neſcitis ꝙ corpa vr̃a tẽplũ ſunt ſp̃s.
ſ. ¶ Scdo vidẽdũ ẽ i q̃ ſtatu ſit: qꝛ i vincu-
lis. vbi ſciẽdũ ꝙ lȝ hõ factus ſit vt i ip̃o
ſit gr̃a ꝛ ſit liber: tñ aliq̃ñ pmittit ſe vincu-
lari: q̃ñ de gr̃a labiᷣ i pctm̃. Que vincula
ſuadet nob ſoluere dñs Eſa. lij. d. Solue
vicula colli tui captiua filia ſyõ. ¶ Ter-
tio vidẽdũ ẽ a q̃ i carcere ligatᷣ qꝛ ab he-
rode. i. a diabolo ſignificato ꝑ herodẽ q̃
iterp̃taᷣ pellib⁹ gloriãs. Nã pelles mor-
tue ſignificãt hoies mortuos ꝑ pctm̃. Jn
pellib⁹ igiᷣ. i. in hoib⁹ mortuis ꝑ pctm̃
gloriãtᷣ diaboli. vñ Prouer. ij. Gaudent
cũ male fecerit. i. cũ aliq̃s ad malũ dedu
cũt ꝛ exultãt in reb⁹ peſſimis. i. in pctis.
¶ Quarto vidẽdũ ẽ q̃s miſit: qꝛ duos di
ſciplos. Per iſtos duos diſciplos intel-
ligunᷣ affect⁹ effect⁹. hos eñ duos mit-
tere dbem⁹: vt. ſ. bñ velim⁹ ꝛ bñ opemur
qꝛ vnũ ſine alio nõ ſufficit. vñ in figura
hui⁹: xp̃s miſit duos diſcipulos i caſtel-
lũ ad ſoluẽdũ aſinã: quorũ vn⁹ fuit phi-
lippus. i. bonus affectus ꝛ alter petr⁹.

i. bon⁹ effect⁹. ¶ Quinto videndū eſt ad quē mittit: q2 ad xp̄m. Nā ip̄e ē refugiū ⁊ lauacrū alarū noſtrarū. Nā ip̄e eſt q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is in ſanguine ſuo Apoc. j. ¶ Sexto vidēdū ē q̄d petere debem⁹ q2 aduētū xp̄i. d. tu es q̄ vētur⁹ es. dicēdo ēt cū p̄s. Excita potētiam tuam et veni vt ſaluos facias nos. ¶ Sciēdū eſt q̄ viculati de q̄b⁹ dictū eſt q̄ dn̄t mittere nūcios ad xp̄z p̄nt figurari p ſedechiā regē hierl'z q̄ fecit malū corā dn̄o: quē Nabuchō. rex babil. cepit: et filios ſuos corā eo occidit ⁊ oculos ei⁹ effodit: ⁊ vinctū catenis duxit in babil. ſicut hr̄. 4. Re. 25. Ubi ſciēdū q̄ p ſedech q̄ interp̄taſ iuſtificās dn̄m intelligit q̄lz hō q̄ pfect⁹ eſt: vt i opib⁹ ſuis iuſtificet dn̄m. vt dicat cū p̄s. Fiat cor meū imaculatū in iuſtificatiōib⁹ tuis vt nō cōfundar. Iſte dr̄ rex hierl'm: q2 dz regnare in paradiſo: vbi ē viſio pacis: tn̄ multotiēs accidit q̄ facit malū corā dn̄o. ⁊ tūc Nabuch. i. diabol⁹ ſignificat⁹ p ip̄z. q̄ interp̄taſ ſedēs i anguſtia agnita: ⁊ diabol⁹ ſedet i anguſtia penarū q̄s cognoſcit ⁊ ſentit. q̄ rex babylonis. i. ꝯfuſiōis dr̄ q2 i inferno null⁹ ordo ſz ſempitern⁹ horror ihabitat Job. x. Iſte capit Sedech. i. hominē: dū. ſ. ppt̄ pctm̄ hz poſſe in ip̄o q2 q̄ facit pctm̄ ſu⁹ eſt pcti. i. dyaboli. Filios aūt ſuos interficit: dū opa bona ſi q̄ fecerit q̄ erāt digna remuneratiōe eterna in ip̄ſo mortificanſ. Oculos autē ei⁹ eruere dr̄ dū hō peccati malicia excecaſ iuxta illō Sap. ij. Excecauit eīn illos malitia eorū. Ligare e. n̄ catenis dr̄ eū ⁊ ligatuz in babil. ducere: q2 eū ligat in peccatis: ⁊ ſic niſi diſrūpātur per penitētiā ducit in infernum perpetuo puniendū.

¶ Tertia pars.

Sequiſ. Et rn̄dens Jeſus ⁊c. Ubi tāgit ſolutionē mirabilē q̄ꝺ pbat operatio vigoroſa. Ubi ſciēdū q̄ q2 rn̄ſio xp̄i nō erat ad ꝯfirmādū Jo. ſed diſcipl'os dubitātes. ideo rn̄dit eis ⁊ nō Jo. Sciēdū eſt ēt q̄ ad q̄ōnē aliquā factā pt duplr̄ rn̄deri. ſ. v̄bo vel facto. vt. ſ. ſi interrogaſ q̄ eſt via q̄ ducit ad vitā eternā: pōt rn̄deri v̄bo q̄ via eſt facere pniāz vel facto ſi ip̄e ip̄am facit. Rn̄ſio aūt facta p opa ē certior ⁊ efficacior q̄ facta p v̄ba. Xp̄s igiſ vt efficaci⁹ rn̄deat nō ſolū rn̄det v̄bo ſz facto ſ3 Chry. in omel'. Sciēdū eſt aūt q̄ xp̄s hic duo facit. q2 intēdit pbare p duas rōnes q̄ ip̄e eſt q̄ vēturus eſt pmiſſus in lege. Prima rō pōt duplr̄ formari. Primo ſic. Ille q̄ facit opa q̄ pura creatura ſua ppria virtute nō pōt facere eſt pl⁹ q̄ creatura: igit eſt creator ⁊ de⁹. q2 creator ⁊ creatura ſunt dr̄ie imediate: ſz ego ppria virtute facio opera q̄ pura creatura a ſe facere nō pōt: q2 per me ceci vidēt: claudi ambulāt ⁊c. g̃ ſum deus ⁊ ſic pmiſſus in lege: cui⁹ nomē eſt admirabilis de⁹ fortis. Eſa. ix. Scd̄o p̄t formari ſic. Ille q̄ facit opa q̄ p̄dixerant pphete facturū xp̄m pmiſſum in lege ille eſt q̄ vētur⁹ eſt: ſz ego ſuz hic. g̃. Probatio minoris Prophete p̄dixerūt de xp̄o q̄ illuminaret cecos Eſa. xlij. Dedi te i lucē gētiū vt aperias oculos cecorū ⁊c. Simil'r q̄ claudi recuperarēt greſſum. Eſa. xxxv. Tūc ſaliet ſicut ceru⁹ claud⁹ ⁊ apta erit lingua mutorū ⁊c. ſed ego facio iſta: q2 p me ceci vidēt ⁊c. g̃ ſum pmiſſus in lege ⁊ de⁹. ¶ Dici g̃ ⁊ rn̄dēs ieſus. ſ. magis facto q̄ v̄bo vel vtroq3 mō ait illis ⁊c. exponēdo textū. ¶ Moralr̄ āt ſciēdū eſt q̄ hō deſcēdēs a ſtatu gr̄e ad ſtatū pcti figuraſ p hoiez deſcēdētē ab hieru. i hiericho Lu. x. q2 ſpoliaſ g̃tuitis ⁊ vulneraſ i naturalib⁹ ſicut ēt i pmis parētibus. ¶ Q2 igiſ fuit ſpoliat⁹ g̃tia ⁊ rectitudine naturali ip̄z ditātes remāſit pauper q2 ēt erat vitalis remāſit mortu⁹. Q2 v̄o fuit vulnerat⁹ i naturalib⁹ fuit tenebrat⁹ i itellectu. ⁊ ſic fuit cec⁹ recuruat⁹ i affectu: ⁊ ſic fuit claud⁹ retardat⁹ i effectu: ⁊ ſic fuit ſurd⁹ p inobedientiā ad bn̄ opandū. Impedit⁹ i affatu: ⁊ ſic fuit mutus. nō eīn poterat digne loq̄ Chriſtus igiſ pi⁹ q̄ i vulnera ſauciati ifudit vinū ⁊ oleū ⁊c. liberauit eū. Et h̄ nobis ſignificāt miracula q̄ ab ip̄o facta h̄ enarrant. ¶ Scd̄z igiſ ſeriē h̄ text⁹ recitādo miracula ⁊ defectus. pmo dr̄. Ceci vidēt. vbi oñdiſ q̄ hō p peccatū obtenebraſ i intellectu. ⁊ ſic cec⁹ efficiſ. Sapiētie. ij. Excecauit eīn illos malicia eorū. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Tob. ij. vbi dicit de Tob. Cōtigit āt q̄dā die cū fatigat⁹ a ſepltura

veniẽs domũ iactaſſet ſe iux pietẽ ꝛ dor‑
miſſet ex nido irũdinũ dormiẽti illi cali
da ſtercora icideret ſup oculos ei⁹ fieret
ꝗ cec⁹. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p Tob.ꝗ vno mõ
interptat bon⁹ dño.alio mõ duct⁹ ad lu‑
ctũ.itelligit ꝗl; hõ ꝗ dꝫ eẽ bon⁹ tñ aliqñ
a bono deſiſtẽs ducit ad luctũ ſicut exer‑
citatio bonoꝝ ducit ad gaudiũ.Uñ ſignã
ter dꝛ ꝙ erat fatigatus a ſepultura.i.ab
opib⁹ mie:a qb⁹ hõ nõ dꝫ fatigari.Uñ ec
cleſiaſtici.vij.Nõ te pigeat viſitare ifirmũ:
ex his eñ i dilectiõne firmaberis. ¶ Di
cit ẽt ꝙ iactauit ſe iux pariẽtẽ p qd dat i‑
telligi ꝙ ꝗ opa mie dimittit p ꝗ puenit
ad celeſtẽ patriã:cadit i terrã.vñ pſal.Hu
miliata eſt in puluere aĩa nr̃a ꝯglutinat⁹
ẽ tra vẽter noſter. ¶ Dicit ẽt ꝙ dormiuit
in ꝗ dat intelligi accidia.ſic igit obſtina
ti demões ſignificati p yrũdines nigras
ꝛ garrulas.qꝛ coꝛ hoĩs nõ põt facere qñ
aliq̃ cogitet imittunt ſtercora.i.imũdas
cogitationes ꝗ inficiunt animã ꝛ intelle
ctũ excecãt:ꝛ ſic efficitur homo cecus.tñ
in aduentu xp̄i recuperat viſuꝫ.vnde dꝛ
ceci vident. ¶ Modus aũt recupandi vi
ſum eſt duplex. Primus eſt cõſiderare di
uinã miſericordiã.quando eñ homo cõ‑
ſiderat ꝙ deus eſt ita pius ꝙ omnia pec
cata volẽtibus penitere dimittit:multuꝫ
allicitur ad ſurgẽdũ de pctõ:et ad veniẽ
duꝫ ad ſtatũ penitentie.vt ſic illuminent
oculi ei⁹ ꝛ videãt. ¶ Hoc autẽ fuit figura
tum.j.Reg.xiiij.vbi dꝛ ꝙ Jonatas laſſus
exiſtens:inuento melle in agro guſtauit
de illo:ꝛ tũc illuminati ſunt oculi eius ꝛ
vidit. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per Jonatam qui
interpretat columbe donum:intelligit aĩa
cuiuſlibet xp̄iani:que ſine felle iracũdie
debet eſſe:et dꝫ habere ſimplicitatẽ colũ
binam:tamẽ aliquãdo fit laſſa dũ aggra
uatur ſarcina pctõꝝ:tamẽ guſtato melle
i.conſiderata diuina mia dulci ſicut mel
qꝛ nihil dulcius pctõri ꝙ̃ ſpes de venia
aperiũtur oculi ei⁹ vt pctã ꝯſideret. Dici
tur autẽ fuiſſet illud mel in agro:qꝛ ſicut
illud qd eſt in agro eſt publicũ oĩbus:ita
diuina mia eſt oib⁹ preparata. ¶ Secun
dus modus recuperãdi viſum eſt cõſide
ratio diuine iuſticie:quando hõ conſide
rat ꝙ ſicut deus eſt pius volẽtibus cõuer
ti:ita eſt iuſtus ad puniendum delicta.Et
punitio ꝗ in alio mũdo expectat eſt acer
bioꝛ ꝙ̃ i iſto:timet diuinã iuſticiã:ꝛ ſic re
cuperat viſuꝫ. ¶ Hoc fuit figuratũ.Tob.
ij.Ubi dꝛ ꝙ poſito felle piſcis a Tob.fi
lio ſup oculos pr̄is viſuꝫ recepit. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ p fel amarꝫ intelligit diuina iu
ſticia ꝗ multũ amara eſt pctõrib⁹. Si igit
iſtud fel.i.diuina iuſticia ponat ſup ocu‑
los mẽtis:ꝯſiderãdo ꝙ oẽ malũ erit pu‑
nitũ:ꝛ ꝙ pena alteri⁹ ſeculi grauioꝛ eſt
illa iſtius:tũc hõ viſum recipiet ꝛ a pec‑
catis deſiſtet. ¶ Scdo claudi ambulant.
vbi oñdit ꝙ hõ ꝓpter pctm̃ incuruat in
affectu:ꝛ ſic claud⁹ efficit. ¶ Sciẽdũ eſt
aũt ꝙ cã claudicatiõis eſt qñ hõ ꝗ ſemp
deberet eẽ in brachijs xp̄i p charitatẽ ca
dit de xp̄i brachijs ipſaꝫ deſerẽdo:ꝛ tunc
vtroq; pede efficitur claud⁹. ¶ Hoc aũt
fuit figuratum.ij.Reg.iiij.vbi dꝛ ꝙ cum
nutrix tolleret miphiboſeph filiũ Jona
te et portaret euꝫ in brachijs:cecidit de
brachijs eius:ꝛ ſic vtroq; pede factus eſt
claudus. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Jona
tam qui interpretatur colũba donãs in‑
telligit deus pater qui põt dici colũba:qꝛ
ſicut colũba eſt fecũda:ita in ipſo eſt oĩs
fecũditas tã ad itra ꝙ̃ ad extra. Dicit ẽt
donãs qꝛ ipſe principaliter dat ſpiritũ.ſ.
ꝛ filiũ:qꝛ ipſe ꝓprie nõ mittit ab aliquo.
Per miphiboſeph aũt ꝗ iterptat os ve‑
recũdũ intelligit qlibet xp̄ianus qui dꝫ
eſſe verecũd⁹ ꝛ timid⁹ ne p peccatũ deũ
offendat:ꝛ iſte dicit fili⁹ Jonate.i.dei pa
tris. Iſte hꝫ vnã nutricẽ.i.xp̄m ꝗ nos fo
uet. Iſta nutrix.i.xp̄s portat nos in bra‑
chijs:ꝙ̃diu ſum⁹ in charitate ꝛ grã ſꝫ aliq̃
qñ ꝯtingit ꝙ hõ p pctm̃ amittit charita‑
tẽ ꝛ grãm ꝛ tũc cadit de brachijs ei⁹ ꝛ tũc
efficit claud⁹ vtroq; pede. Dextro ꝙ̃tum
ad dilectionẽ dei ꝛ ſiniſtro quãtũ ad dile
ctionem pximi:tamẽ in aduẽtu xp̄i recti
ficat.vñ dꝛ.ꝛ claudi ambulant. ¶ Tertio
dicit leproſi mundant.qꝛ homo propter
peccatũ infect⁹ leproſus efficit.Hoc aũt
fuit figuratũ Nũeri.xij.vbi ſentẽtialr̃ dꝛ
ꝙ qꝛ maria murmurauit ꝯtra moyſen ap
paruit cãdẽs lepra quaſi nix. ¶ Ubi ſciẽ‑
dum ꝙ p mariam murmurantem contra
Moy.mitiſſimũ itelligit quilꝫ peccatoꝛ
qui eo ipſo ꝙ peccat dꝛ murmurare verbo
vel facto cõtra xp̄m ſꝫ ſtatiꝫ efficit macu

la pcti leproſus. Sed nota qualr maria
fuit curata: q2 interueniēte p ea Moyſe.
ita et pctōꝛ curat merito paſſiōis xpi. Et
aduerte q expulſa ex caſtra fuit ſepata
diebꝰ.vij. anq̄ reuocaret q2 pctōꝛ pp̄ter
pctā ex caſtra padiſi eiicit ad itrādū aūt
dignꝰ nō efficit niſi prius pacta pnia di
na: dſignata p nūerū ſeptenariū. Lz igi
tur pctōꝛ leproſus efficiat: tñ i aduentu
xpi recipit ſanitatē ſicut pz i leproſo quē
mūdauit xps Mat.viij. q̄ veniēs oꝛabat
eū.d. Dñe ſi vis potes me mūdare 2 xps
mūdauit eū. Ubi aduerte qualr iſte fuit
mūdatꝰ: q2 veniens: nō ociēs adoꝛās: nō
maledicēs. fiducialr petēs: nō deſperās:
potētiā eiꝰ 2fitēs nō aſpernās. vñ a xpo
cū deſcēdiſſet de monte.i. cū humanitas
iūcta fuiſſet diuinitati p gratiā ſibi col
latā meruit curari. ¶ Quarto dicit ſur
di audiūt: q2 ppt pctm̄ hō retardat i effe
ctu p obediētiā ad bñ operādū: 2 ſic effici
tur ſurdꝰ. vñ Mich.vij. Ponēt manꝰ ſup
os 2 aures eoꝝ. ſurde erūt. Et dicit dñs
in pſal. Nō audiuit pp̄ls meꝰ vocē meā:
2 iſrael nō itēdit mihi. Tñ i aduētu xpi
recuperat auditū. Jō dr̄ ſurdi audiūt. vñ
Eſa.xxix. Audiēt in illa die ſurdi vba li
bri. hoc aūt pz Mat.vij. vbi dr̄ q adduxe
runt ad ieſum ſurdū 2 mutū quem libera
uit. Ubi nota modū curatiōis hmōi. pri
mo q2 adductus ad Jeſum p veram fidei
2pheſionē. q2 fuit rogatū p eo p deuotaz
orationē. q2 ductꝰ ſeoꝛſum a turba p ſen
ſualitatis quietationē: q2 miſit digitos i
auriculas p ſpūs ſancti iſpirationē. Bñ
bñ oīa fecit: ſurdos fecit audire: et mu
tos loq̄. Mat.vij. ¶ Quito dicit moꝛtui
reſurgūt q2 hō propt pctm̄ fuit ſpoliatꝰ
vita: q̄ eſt vita hoīs. 2 ſic moꝛtuꝰ remāſit.
Hoc fuit figuratū.iij. Reg.ij. in ſemei. de
quo dr̄ q Salomō 2finauit eū in hierlm̄
mīn is ibi moꝛtē ſi inde egrederet trāſ
iēs toꝛrētē cedron: q̄ tādē pceptū regis
trāſgrediēs moꝛtuꝰ fuit. ¶ Ubi ſciēdū q
ſemei q̄ iterp̄tat audi me itelligit pri
mus hō q p p̄ōptitudinē obediētie deūz
debuit audire. Huic pcepit ſalomō.i. rex
pacificꝰ deꝰ q nō egrederet hierlm̄.i. ſta
tū innocētie q̄ fuit ſtatꝰ viſionis pacis: qñ
pcepit ſibi ne comederet de fructu ligni
etiti 2minens ſi oppoſituz faceret ſibi
moꝛtē: q̄ tñ pceptū egrediens: tā moꝛtez
tpalē q̄ ſpūalez incurrit: ſi eſt et de quolz
xpiano expone vt.ſ. Tñ in aduētu xpi re
cuperat vitā: ſicut pz de filia archiſina
gogi quā ſuſcitauit i domo. Lu.viij. 2 de
filio vidue quē ſuſcitauit i poꝛta. 2 de La
zaro quē ſuſcitauit iā i monumēto fetētē
Jo.xj. Per iſtos aūt dat itelligi q q̄uis
aliq̄s ſit moꝛtuꝰ quātū ad cogitationem
q2 i domo occulta hoībꝰ nō deo. vel i poꝛ
ta ciuitatis.i. in ope publico. vl fetēs in
monumēto.i. in mala 2ſuetudine. tñ xps
ipm reſuſcitat ſi voluerit ad ipm 2uerti.
¶ Sexto dicit pauperes euāgelizant. q2
p pctm̄ hō ipedit in affatu: 2 ſic paup effi
cit. Q2 nō eſt ſpecioſa laus i oꝛe pctōꝛis
eccli.xv. vñ dr̄ eccli.xiij. Paup locutꝰ eſt.
2 dicūt q̄s eſt hic. q.d. talis q̄ ſic paup eſt
q2 ſine diuina grā nō ē dignꝰ audiri. Tñ
in aduētu xpi pauperes euangelizant.i.
euāgelizāt verbū dei 2 ſic recuperāt affa
tū. vñ Jac.ij. Nōne deꝰ elegit pauperes
in hoc mūdo: diuites in fide 2 heredes re
gni qd̄ repromiſit deus diligētibꝰ ſe. Nā
ſz Apo.j.coꝛ.j. Infirma mūdi deꝰ elegit
vt 2fundat foꝛtia. ¶ Deide dicit. Et bea
tus q̄ nō fuerit ſcādalizatꝰ i me. vbi xps
ponit ſcdaz rōnē ad pbādū q ipſe ſit qui
vēturus eſt pmiſſus i lege 2 deꝰ. Et facit
talē rōnē. Jlle q̄ dat vitā eternaz 2 beati
tudinē illis q̄ nō ſcādalizant in ipſum 2
qui nō faciūt 2tra eius volūtatē eſt plus
q̄ pura creatura 2 p 2ſequēs deus 2 ſic
pmiſſus in lege. Ego ſuz hic q2 bti q̄ 2c.
ergo. Alit pōt introduci iſta lrā. Et btūs
2c. vt ſit quaſi reprehenſio criminalis di
ſcipuloꝝ Jo. iterrogātiū 2 de xpo dubitā
tium vt ſit ſenſus ſm Chryſoſtomū. Et
btūs ē.i. ad btitudinē oꝛdiatꝰ q̄ nō fuerit
ſcādalizatꝰ i me.i. de me nō male ſēſerit
ſicut vos q̄ me minoꝛē Jo. putatis. Ul ſz
Greg. qui nō fuerit ſcādalizatꝰ in me tpe
paſſionis mee me negādo 2 fidē meā re
linquēdo vñ Paulus. Predicamꝰ Jeſum
crucifixum iudeis quidem ſcandalum.

¶ Tertia pars.

Sequitur Jllis aūt abeūtibus
2c. vbi tāgit Jo. commēdatio
nem laudabilez. quod probat
eꝰ 2uerſatio virtuoſa. Ubi ſciē
dū q turba que audierat que

ſionē quā fecerāt diſcipuli Jo.xpo poſ-
terāt dubitare de aduētu xpi:ꝛ q: aīā phi
buerat teſtimoniū de xpo.d.Ecce agn⁹
dei ꝛc.poterāt ipm reputare incōſtantē:
q: aliud dixerat de xpo ex carcerē aliō
i carcere exiſtēs.Ne igit̄ ſꝫ Chryſo.tur
ba h̄ ſuſpicaret de tāto viro iō xps poſt
informationē diſcipulorū Jo.informat
turbā de ſanctitate.Jo.ipſum mirabili-
ter cōmendādo.¶ Sciendū eſt autē ꝙ
xpus commendat hic beatū Joannem.
Quantum ad ſitus aſperitatem.
Quantum ad mentis firmitatem.
Quantum ad corporis auſteritatem
Quantum ad intellectus claritatem.
Quantum ad affectus puritatem.
Quantum ad affectus dignitatem.
Noluit aūt xps ꝯmēdare Jo.i pñtia diſci
pulorū.Jo.ne videret ipm,ſꝫ Chryſo.cō-
mēdare adulatorie ꝛ iō dr.Illis aūt abeū
tib⁹.¶ Pmo igit ꝯmēdat eū ꝙtū ad ſit⁹
aſperitatē cū dr.Quid exiſtis in deſertū
videre.Ubi ſciēdū ꝙ Jo.erat in deſerto
ꝛ pdicabat ibi baptiſmū penitētie ꝛ bap-
tizabat illos q ibāt ad vidēdū eū ppt
ipſi⁹ nimiā ſanctitatē.Dicit igit̄ qd exi
ſtis i deſertū videre.q.d.ſm Chryſoſt.p
pter qd ciuitates dimitētes ꝯuenitis i
deſertū.ꝛ ſubdit.Nō ei plebs tāta cū tā-
to deſiderio in heremū veniſſet niſi ma
gnū quēdā ꝛ mirabilē ꝛ petra ſolidiorē vi
dere ſe exiſtimaſſet.¶ Scdō ꝯmēdat eū
ꝙtū ad mētis firmitatē cū dicit.Arūdi-
nē vēto agitatā.q.d.nō ſm Greg.Scien
dū eſt aūt ꝙ btūs Jo.nō fuit arūdo.Pri
mo q: arūdo nō habꝫ ſtabilitatē.Jo.aūt
fuit ſtabilis ꝛ firm⁹ i teſtimonio xpi ꝛ do
ctrina vera.Scdā q: arūdo hꝫ vacuitatē
Jo.aūt fuit plen⁹ ſpūſctō igit̄.Nā d ipo
dr Luc.j.Spū ſancto replebit̄:adhuc ex
vtero mr̄is ſue.Tertio q: arūdo hꝫ ſteri
litatē lꝫ hēat frōdiū mltiplicitatē ꝛ ſigt̄
hypocritas q frōdnoſi i vbis ꝛ in exte-
riori apparētia interi⁹ aūt ſunt ſteriles.
ſꝫ Jo.fuit fertilis ꝙtū ad bona opera ꝛ
frōdnoſ⁹ ꝙtū ad doctrinā verā.Tertio
cōmēdat eū ꝙtū ad corporis auſteritatē
cū dicit ſꝫ qd exiſtis videre hoīem mol-
lib⁹ veſtitū.q.d.nō.¶ Sciēdū eſt igit ꝙ
hic habem⁹ exēplū ſm Hiero.ꝙ pdica-
tor vitatis ſicut Jo.nō dꝫ ſe igerere nimis
in curijs dñorū ſecularīū ſꝫ auſterā duce
re vitā.¶ Habem⁹ ēt exēplū ſm Greg.in
omel.ꝙ ex hoc xps ꝯ deſpectu veſtiū ꝯmē
dauit Jo.ꝙ pcioſitas eorūdē ē pīculoſa
¶ In talib⁹ aūt ſm Augu.i libro de do-
ctrina xpiana magis eſt culpa ex pte itē
tionis ꝙ ex ipo viu rerum.Uel ſꝫ Greg.
i omel.Exiſtis vi.hoiem mol.veſtitū.i.ꝟ
bis adulatorijs vtētē ꝙſi d.nō q: adulato
res adulant̄ vt mollib⁹ veſtiāt̄ ſꝫ ille nō
fuit veſtit⁹ mollib⁹.¶ Quarto cōmēdat
eum ꝙtū ad intellect⁹ claritatē cū dicit
ſed qd exiſtis videre pphetā ēt dico ꝛc.
¶ Sciēdū eſt igit ꝙ ſicut habet̄.j.Reg.
ix.ꝙ q dr hodie ppheta olim dicebat̄ vi
dēs q: pphete videbāt ea q erāt alijs oc
culta ꝛ vētura alijs āñūciabāt.Uñ pphe
ta dr ꝙſi pcul vidēs.Jo.igit̄ nō ſolū fuit
ppheta ſꝫ Greg.q: xpꝫ dixit vētuꝝ ſed
pluſꝙ ppheta:q: ipꝫ ōmōſtrauit.¶ Quī
to cōmēdat eū ꝙtū ad effect⁹ puritatē
q: vocat eū angelū.Hic ē ꝯ quo dr Mal.
iij.Ecce ego mitto angelū meū q ꝛc.Jo.
eſt ſm Hiero.nō dr angel⁹ natura ſꝫ of-
ficio.vnde etiā Grego.Quaſi eñ grece
angel⁹ latine nunci⁹ dr.Nō erat vt q nū
ciare ſupnum nūciū venerat angel⁹ vo
cet̄:vt dignitatē ſeruet i noīe qd explet
in opatiōe.¶ Sexto cōmēdat eū ꝙtūm
ad effect⁹ dignitatē cū dicit q ꝑparabit
viā tuā ante te.Uñ glo.Alij pphete miſ
ſi ſunt vt aduentū xpi annūciēt:iſte aūt
vt prepararet viā ipſi⁹.¶ Ex his igit̄ pꝫ
ꝙ btūs Jo.iter alios ſctōs fuit magn⁹.
Uñ ſaluator Inter natos mulierū non
ſurrexit maior Jo.bapti.Fuit igr̄ magn⁹
in gr̄a ꝛ ē mō magn⁹ i glīa.Ad ꝙ nos ꝛc.

¶ Dñica.iij.de aduētu.Euāgelium.iij.

Miſerunt iudei
ab hieroſolimis ſacerdo-
tes ꝛ leuitas ad Jo.ꝛc.Jo
an.j.nos videmus per ex
perientiam:ꝙ per rñſionē
humilem multotiēs malicia multorū
ꝯfundit̄.ꝛ inordinata corda facilius mi
tigant̄.iuxͣ illud Prouer.xv.Rñſio mol-
lis frāgit irā.Btūs igit̄ Jo.bapti.ſctita
tis ꝛ vtutꝫ eximie:p ſuā rñſionē humilē
cōfudit iudeorū maliciā ꝛ interrogatio-
nes eorū fallacē ſicut teſtat̄ hiſtoria euā

elũ hodierni.i. q̃ euãgeliſta ſex tãgit.ſ.
udeorum malignitatem inuidentem.
recurſoris humilitatem decorantem.
reconis autoritatem euidentem.
fficeũ ſingularitatem eminentem.
pi dignitatem excellentem.
oci congruitatem concedentem.
primuz pbat interrogatio venenoſa.
cõz rñſio ꝟtuoſa. Tertiũ p̄dicatio vi-
roſa. Quartũ ablutio gratioſa. Quītũ
oditio generoſa. Sextũ hitatio ppl'oſa.
imũ i pncipio. Scõz ibi. Et ↄfeſſ' ẽ ꝛc.
ertiũ ibi dixerũt ꝗ ei ꝛc. Quartum ibi
t q̃ miſſi ꝛc. Quītũ ibi. Medi⁹ aũt vr̃m.
extum ibi. Hec in bethania. ꝛc.

Prima pars.

Quãtũ ad pmũ vbi tãgit ꝛc. ꝙ pro bat ꝛc. dt Miſerũt ꝛc. Ubi poſſu-
⁹ ↄſiderare mittẽtiũ ppiq̃tatẽ qꝛ iudei
⁹cognati. Quercẽtiũ autoꝛitatẽ qꝛ ſacer
otes ꝛ leuitas. Tertio loci celebꝛitatẽ:
ab hieroſolymis. Quarto q̃ſtiõis ꝟi-
atẽ qꝛ vt iterro. ꝛc. Quīto rñdẽtis ſctita
:qꝛ Jo. de q̃ Chꝛyſo. Sic ãt fide dignũ
xiſtimauerũt Jo. eẽ vt ei d ſeipſo dicẽti
rederẽt. Sciẽdũ eſt ãt ꝙ de iſta que-
tiõe fuit ↄtrouerſia inter Oꝛige. ꝛ Chꝛy-
oſtomũ. Nã oꝛige. dicit ꝙ iſti q̃rebant a
oãne bona intẽtione: ſciebãt eĩ ex ſcri
turis tã inſtare aduẽtum xp̃i. Uñ viden
es ſanctitatẽ ioãnis ſuſpicati ſunt ipz
ſſe xp̃m. Scd̃m aũt Chꝛyſo. Jſti fraudu
ẽter q̃rebãt volẽtes eũ allicere vt ↄfite-
ẽt ſe eẽ xp̃z: qꝛ diſplicebat eis ꝙ xp̃s p̃
oneret Joãni.

Scd̃a pars.

Sequitur Cõfeſſus ẽ ꝛc. Ubi tã git p̄curſoris humilitatẽ de coꝛãtẽ. qd̃ pbat rñſio ꝟtuoſa Ubi ſciẽdũ ꝙ aliq̃ hoies glo riãtur de potẽtia ſicut ſupbi.
liqui de ſctitate vite: ſicut hypocrite.
liqui de ſapientia ſicut vanaglorioſi.
tũs aũt Joã. ſicut virtuoſus ꝛ bon⁹ in
is noluit gloꝛiari ſciens ſcriptum eſſe
iere.ix. Nõ glorieẗ ſapiens in ſapiẽtia
a: ꝛ fortis in foꝛtitudine ſua: nec diues
n diuitiis ſuis: ſꝫ i hoc glorieẗ q̃ gloria
ur ſcire ꝛ noſſe: quia ego ſum dñs q̃ fa-
io miam ꝛ iudiciũ ꝛ iuſticiã in terra.
cõz hoc igitur in hac parte tria facit.
ã pꝛio btũs Jo. arroganter nõ ſibi a-
tribuit dignitatẽ ꝛ potẽtiã: qꝛ nõ ↄfiteẗ ſe
xp̃z. Scd̃o nõ attribuit ſibi vite ſctimo-
niã qꝛ non dt ſe eẽ helyã. Tertio nõ ſibi
attribuit vane ſapiẽtiã qꝛ nõ dt ſe eẽ p̄phe
tã. Quãtũ ad pmũ dt. Et cõfeſſus eſt
ſcꝫ ꝟitatẽ: ꝛ nõ negauit eã. Aliq̃ eĩ ꝟita
tẽ negãt tacẽdo. d q̃b⁹ dꝛ. Qui tacet affir
mat. iꝫ ille cõfeſſus eſt: nõ ſum ego xp̃s.
Quãtũ ad ſecũdũ. ſ. ꝙ nõ arrogauit ſi
bi vite ſanctimoniã dicit ꝛ iterrogaue-
rũt eũ di. Quid ergo? helyas es tu. q. d.
ſm Aug. Cũ ſciam⁹ ex ſcripturis helyã
p̄ceſſurũ aduentum xp̃i: ꝛ tu dicis te nõ
eſſe xp̃z dic nobis ſi tu es helyas. Sꝫ hic
poteſt cadere dubitatio: ꝙ cũ notũ eſſet
apud iudeos Joã. eſſet filiũ zacharie q̃
erat ſumm⁹ ſacerdos: cuius helyas fili⁹
non fuit quomodo iſti querũt a Joanne
vtrũ ſit helyas. Huic dubitationi põt
reſpõderi dupliciter. Pꝛimo ꝙ puer in
pueritia ſua q̃ſi ſubito duct⁹ fuit i deſer
to ꝛ ibi agebat vitã ſolitariã ꝛ ideo poſſi
bile fuit iſtos veniſſe in obliuionẽ Joã.
Secundo põt reſponderi ſicut narrat
Oꝛige. ꝙ quidã heretici fuerũt qui dixe
rũt ꝙ aĩa trãſmittitur de coꝛpe in coꝛp⁹
ꝛ hoꝝ dogma in autoꝛitate erat apd̃ iu-
deos: ꝛ ideo interrogãt ab eo vtrũ ſit he
lyas. i. vtrũ aĩa helye eſſet in coꝛp⁹ ei⁹.
Hoc autem ſuſpicabantur: qꝛ opa Joan.
aſſimilabantur opibus helye. Sꝫ hic
põt eẽ dubitatio de rñſione Jo. qui dixit
ſe nõ eſſe helyã cũ tñ dñs dixerit de ipſo
Mat. xi. Et ſi ſcire vultis: ipſe Jo. eſt he-
lyas qui vẽtur⁹ eſt. Rñſio ſm Grego.
in omel. dici põt ꝙ Joã. fuit helyas: nõ
in pſona ſꝫ in virtute ꝛ ſpũ. vnde angel⁹
zacharie Luc. j. Jpſe p̄ibit ante illũ i ſpi
ritu ꝛ virtute helye. Sciẽdum eſt aũt
ꝙ multiplex ↄfoꝛmitas fuit iter heliam
ꝛ Jo. q̃re potuit Joan. dici helyas. Pꝛio
in vite mirabili auſteritate: qꝛ vt dicitur
iiij. Reg. j. helyas erat pilos' ꝛ zona pel-
licea accinct⁹. ꝛ Mat. iii. dꝛ ꝙ Joan. erat
veſtitus de pilis cameloꝛum: ꝛ zona pel
licea circa lũbos ſuos. Secundo i deli-
ctoꝛum repꝛehenſionis aſperitate. Nam
vterq; aſpere repꝛehendit vitia ꝛ pecca
ta. Tertio in vẽturoꝛum euentuum ve-
ritate. Nam vterq; veraciter annuncia-
uit venturum iudicium. Quantum ad

tertiū.ſ.q nō attribuit ſibi vane ſapiētiā dicendo ſe eſſe prophetā dicit͂ propheta es tu? Ubi ſciēdū ſm q innuit Gloſa qđ helyas z helyſe⁹ trāſierūt ſiccis pedib⁹ iordanē in quo facta fuit figura baptiſmi. Hoc aūt phariſei nō ignorabant: ſciebant eñ ex dictis prophetarū xp̄m vētu rū z baptizaturū. Uidētes igit͂ qđ Jo. baptizabat z qđ rñdebat ſe non eſſe xp̄m nec helyā nō interrogāt tertio vtrū ipe ſit ꝓpheta.i.helyſe⁹ in quo et p̄ceſſit figura baptiſmi. vt dictū eſt. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Dixerūt ergo ei tu q̇s es? zc. Ubi tangit p̄conis auctoritatem euidētē. qđ ꝓbat p̄dicatio vigoroſa: q2 đt vocē ſe eſſe i deſerto clamātis Ubi ſciendū q iſti nūcij volentes oībus modis ſcire quod de ſeipſo diceret: vehemēter inſtitūt.d. Quis es tu vt reſpōſuz demus his q̇ miſerūt nos? Sic aūt inq̇rentibus ait. Ego vox clamantis zc.

¶ Sciendū eſt autem q Joā. in iſta rñſione quatuor exprimit ſcilicet.

Suiipſius ad predicandū idoneitatem.
Uerbi qđ p̄dicat poteſtatiuā ỽtuoſitatē.
Predicatiōis ſue opportunā neceſſitatē
Exhortationis ſue ſufficiētē vtilitatem.

¶ Primo tāgit ſuiipſius ad predicādū idoneitatē cū dicit. Ego vox. Ubi ſciēdū qđ inter alia que ſunt de rōne vocis primuz eſt: qđ vox eſt ſignū ducēs in alterū: puta in verbū ſiue ꝯceptū mētis. tota igit͂ idoneitas vocis ordinat͂ ad ỽbi expreſſionē Joā. igit͂.d. ſe eſſe vocē: cōfitet͂ ſe eſſe idoneuz ad manifeſtationem verbi ſiue xp̄i. ¶ Scd̄m qđ eſt de rōne vocis eſt qđ ipa ſit noticia prioris verbi: et tamē ſit poſterior origine: q2 ſ3 rationē originis prius cōcipit͂ ỽbum q̄ vox formet͂. Joā. igit͂ cōfitetur ſe eſſe vocē: q2 pri⁹ icepit inſtruere nos q̄ xp̄s l3 xp̄s inq̄ntum deus ſit origine prior. ¶ Tertiū eſt q vox trāſit: verbū aūt manet. Joā. igit͂ dicit ſe vocē.d. ſe trāſiturum ſ3 xp̄m cuius eſt vox inſinuat permāſur̄. Uel pōt dici btūs Joā. vox ꝓpter hūilitatē. Nā ſicut vox ē modice entitatis z modicum durat: ita Jo. q2 humilis erat modicū ſe reputabat. ¶ Secūdo exprimit verbi qđ p̄dicat poteſtatiuā virtuoſitatē cū dicit clamātis. Ubi ſciendū qđ hoc pōt intelligi duob⁹ modis. Uno mō q ſit vox Joānis clamantis. Clamat aūt Jo. ꝓpter duo. Primo ei⁹ clamor ipoꝛtat euāgelicā manifeſtationē. prophete antiq̇ obſcure loq̇bant͂. Jo. aūt ſ3 Theodoſiū manifeſte annūciat z clare clamat. Scd̄o ei⁹ clamor deſignat ſm Orige. i illeis mētalē elōgationē. cū ꝯſuetudo eñ eſt q ad diſtātes clamāt͂. Alio mō pōt intelligi qđ Joānes fuit vox xp̄i clamantis: z tūc notatio poteſtatiua virtus xp̄i: cui⁹ ỽtute Jo. loq̇bat͂. iuxta illud. ij. cor. vltimo. An experimētū q̄ritis ei⁹ q̇ loq̇t͂ in me xp̄s. ¶ Tertio Jo. oñdit ſue p̄dicatiōis neceſſitatē cū dicit. In deſerto. Ubi ſciēdū ſm Greg. q p deſertū pōt intelligi iudea: q̇ q2 deſerta z a deo dereli cta erat indigebat Joannis doctrina z p̄dicatione. ¶ Quarto tangit Joā. predicationis ſue ſufficientē vtilitatē. cū dicit. dirigite viā dn̄i. quaſi di. ad hoc eſt p̄dicatio mea vt dirigatis viā dn̄i. Uel dirigite viā dn̄i i. rectā facite viā q̇ ducit ad xp̄z. Hec aūt via eſt qñ homo totaliter deo ſubdit͂. ſm Orig. ¶ Sciēdū eſt autē q2 hic fit mētio de voce q quadruplicē vocē i ſcriptura reperio. Reprehēſiōis vigoroſe: incuſſiuam humiliātis. ſ. timoris. Contritionis lachrymoſe purgatiuā deturpantis fetoris. Cōminatiōis ruinoſe. reprehēſiuam extollētis tumoris. Cōſolationis glorioſe. idicatiuā delectātis dulcoris. ¶ Primo dico q eſt vox reprehēſiōis vigoroſe zc. Hec eſt aūt illa vox dn̄i icrepātis adā q2 comederat de fructu ligni vetiti. de q̄ figuratiue dr̄ Geñ. iij. q cum adam audiſſet vocē dn̄i deābulantis in paradiſo ad aurā poſt meridiē abſcōdit ſe adā z vxor eius a facie dn̄i dei. quē vocās dn̄s dixit Adā vbi es. Qui ait. Uocē tuā audiui in paradiſo: z timui eo q nudus eſſem z abſcōdit me. Cui dixit dn̄s. Quis indicauit tibi q nud⁹ eſſes: niſi q de ligno de q̄ p̄ceperā tibi ne comederes comediſti. Fecit autē dn̄s deus ade et vxori eius tunicas pelliceas z iduit eos. ¶ Ubi ſciēdū q per adā qui fecit cōtra preceptū dn̄i z ideo nudus effect⁹ intelligit͂ quilib3 peccator q̇ peccando ſicut adā nudus efficit͂ q2 amittit gratiā que eſt aīe indumētum. Q̄uis aūt ſic nudus z deſolatus remaneat tñ diuina mia vult ipſum ad ſtatū gratie reuocare

reuocare ꝛ iō vocat ipm vel ꝑ internā inſpirationem vel ꝑ eternā ꝑdicatione. Signāter aūt dr ipz vocare poſt meridiē qꝛ ſicut poſt meridiē recedit dies: ꝛ appropīqt ad noctē: ita peccator dū peccat a luce grē .i. a xp̄o q̄ ē lux recedit ꝛ appropīquat ad tenebras dānatiōis eterne. ¶ Cū aūt peccator audit vocē petētis: ſ̄ūc ad cor ſuū rediēs ꝛ cogitās offēſas tā grādē dꝫ ꝓfundi verecūdia: ꝛ ſe abſcōdere .i. nō reputarꝫ ſe dignū corā dn̄o cōparere. Sic aūt ſe hūiliātē vt male feciſſe oñdat: ipꝫ reprehēdit dn̄s indicādo ſibi cām ſue nuditatꝫ ꝛ cōfuſiōis q̄ fuerit trāſgreſſio mādatorū. Un̄ dicit Quis indicauit tibi ꝙ nudus eſſes ꝛc. q. d. tranſgreſſio ꝑcepti mei. ita reuera tranſgreſſio ꝑcepti eſt cā ſue expoliatiōis ꝛ grā vn̄ hō remanet nudꝰ. ¶ Cōgrue ꝙ dr ꝙ fecit eis tunicas peliceas de pellibꝰ mortuorū aīalium ad deſignādū ꝙ adā q̄ in ſtatu innocētie poterat nō mori: ꝓpter peccatū venerat ad ſtatū miſerie in q̄ neceſſario ē mortalis: ſꝫm ꝙ ꝯminatꝰ ei fuerat dn̄s .di. In q̄cūqꝫ die comederis ex ligno morte morieris: nō ſolū morte ſpūali ſꝫ ēt corporali. ¶ Scd̄a eſt vox cōtritionis lachrymoſe purgatiua deturpantis fetoris. qn̄ ſcilꝫ peccator peccatū cognoſcēs aīaꝫ deturpās cōpungitꝫ ꝛ prorūpitur in flumiā lachrymarum. ¶ Un̄ hec vox pōt figurari ꝑ vocē turturis. de qua dr canti. ii. Flores apparuerūt in terra noſtra tp̄s putatiōis aduenit vox turturis audita eſt ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos vinee florētes ſuū dederūt odorē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ peccator fetidꝰ ſi vult eſſe flos per decorēꝫ. dꝫ habere vocē turturis q̄ eſt aīal gemebundū: ꝑ amarā cōtritionē. dꝫ amputare ſuꝑflua ſicut fit in vineis .i. pctā cū falce lingue: ꝑ integrā ꝯfeſſionē dꝫ ꝓferre fructus dulces ꝑ virtuoſam ſatiſfactionē. Dꝫ ēt admodū vinee floride dare bonum odorē ꝑ bonā famā ꝛ honeſtā cōuerſationē. ¶ Tertia eſt vox cōminatiōis rmnoſe reprehēſiua extollētis tumoris. Nā ſi aliqn̄ peccator in malicia ſuꝑbiēdo ꝑmāſerit: deꝰ eū terret ꝛ ſuꝑbiā eiꝰ humiliat. ¶ Un̄ hec vox pōt figurari per vocem factam ad nabuch. ſuꝑbuꝫ de qua dr Dan̄. iiii. ꝙ cū ipſe deambularet in aula babil. tumēs ſuperbia ꝛ .d. Nōne hec eſt babilon magna quā ego edificaui i domū regis in robur fortitudinis mee ꝛ i gloria decoris mei: Et ecce vox de celo fuit .d. tibi dico nabuc. regnū trāſit a te: ꝛ ab oībus eiecieris ꝛ cū beſtijs ꝛ feris erit habitatio tua. qḋ ꝛ factū fuit ſicut pꝫ ibidē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Nabuc. q̄ interꝑtatꝫ ſedēs i anguſtia aguſta intelligitꝫ peccator q̄ ſciēter morātꝫ i pctō mortali qḋ facit hoīeꝫ dignū anguſtia eternali. d̄ cuiꝰ aīa dr. Eſa. iii. Deſolata i terra ſedebit. ¶ Iſte aūt dr Rex babilo .i. ꝯfuſionis: qꝛ per peccatum ordinatꝫ ad infernū regnū demonū vbi ſempiternꝰ horror inhabitat. Job. x. Un̄ de talibꝰ dr Job. viii. Qui oderūt te induent ꝯfuſione ꝛ tabernaculum impiorum nō ſubſiſtet. Dicitꝫ aūt ꝙ gloriabatꝫ de potentia ꝛ fortitudine ꝛ diuitijs mūdanis. in q̄bꝰ oībꝰ mētis ambitio deſignatur. Licet autem ſuperbus ſic glorietur: tn̄ vox domini valida ei denūciat penā. Unde Eſa. xlv. Ego ante te ibo ꝛ gl'oſos terre humiliabo. Nā dies dn̄i exercituum ſuꝑ omnē ſuꝑbum ꝛ arrogantē ꝛ humiliabitꝫ Eſa. ii. ¶ Talibꝰ igitur aufert deus regnū eternū: ꝛ eijciūtur vt habitēt in ferijs ꝛ beſtijs .i. cuꝫ demonibꝰ fere cibꝰ vt eos cruciēt in inferno. Un̄ talibꝰ dr̄ Xp̄s Matt. xxi. Auferetur a vobis regnū dei: ꝛ dabitꝫ genti faciēti fructū eiꝰ. ¶ Quarta eſt vox ꝯſolationis gl'ioſe indicatiua delectātis dulcoris. Nā ſicut peccatoribus comminatꝫ deꝰ penā ita bonis oñdit leticiā ſempiternā vt alliciātur ad ipꝫ. ¶ Hec aūt vox pōt figurari per vocē quā ſcti exprimūt añ ſedē dei ꝛ agni. De q̄ dr Apoca. xiiii. Uidi ꝛ ecce agnꝰ ſtabat ſupra mōtē ſyō: ꝛ cū eo. cxliiii. milia habentes nomen eiꝰ ꝛ nomen p̄ris eiꝰ ſcriptum in frōtibus ſuis: ꝛ audiui vocēꝫ de celo tanꝙ̄ vocēꝫ tonitrui magni: ꝛ vocem quā audiui ſicut vocē citharedoꝝ citharizātium in citharis ſuis ꝛ cātabāt q̄ſi canticū nouum añ ſedem dei. ꝛ añ q̄tuor aīalia ꝛ ſeniores. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū mōtem intelligitꝫ celum empyreum: locꝰ ſctōꝝ: qui ſignāter dr mōs Syon: que interꝑtatꝫ ſpecula: quia ibi ſpeculātur diuinam eſſentiā q̄ eſt obiectū reficiēs eos in beatitudine

reficiēs oīz beatoꝝ. Iſte eſt mōs de quo pſalmiſta. Dñe q̄s habitabit i tabernaculo tuo aut q̄s requieſcet in mōte ſancto tuo. Super iſtū mōtē eſt agn⁹.i. xp̄s ieſus q̄ eſt agn⁹ dei q̄ tollit peccata mūdi. Jo.j. Unde de illa ciuitate d: Apoc.xxj. ꝙ nō eget ſole neq̄ luna q: claritas dei illuminat illam. ꝛ lucerna ei⁹ eſt agnus. Cū iſto autem agno ſunt cxliiij. milia.i. vniuerſitas ſanctoꝝ. Vñ Dañ.vij. Milia miliū miniſtrabāt ei: ꝛ decem cētena milia aſſiſtebant ei. Iſti dñr hr̄e nomen agni ꝛ p̄ris in frōtib⁹.i. cognitionē diuinitatis ſignificate ꝑ p̄rem et humanitatis ſignificate ꝑ agnum cui⁹ fidē habuerūt i mūdo. Iſti habēt vocē citharedoꝝ citharizantiū in ſignū leticie laudātes dñm in decachordo pſalterio cū cātico i cythara.i. p̄s. Iſti cātāt cāticū nouū an ſedē agni regratiādo ei cū leticia d bñficiis receptꝭ. Ad qd̄ admonēt Eſa.xij. Cātate inq̄t dño q̄m magnifice fecit annūciate h̄ in vniuerſa terra: exulta ꝛ lauda habitatio Syō: q: magnus in medio tui ſctūs iſrael.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et q̄ miſſi fuerāt ꝛc. Ubi tangit officiū ſingularitatem eminentē. quod probat ablutio gl̄ioſa. Et tria facit q: primo ponit ꝑſonaꝝ interrogantium conditionem.

Secundo ipſarum malitioſam interrogationem.

Tertio humilem reſponſionem.

¶ Quantū ad primū dicit. Et qui miſſi fuerant erāt ex phariſeis. Ubi ſciēdū ꝙ ſm Orige. Iſti phariſei fuerunt alij nunciꝭ a ſacerdotib⁹ ꝛ leuitis de quib⁹ dictū eſt in pricipio euāgelij. qd̄ probat ex modo interrogādi diuerſo q: reuerēter interrogauerūt ꝑmi: iſti ꝟo ꝓterue. ¶ Quantū ad ſcđm.ſ. malitioſam iterrogationē d̄r. Et dixerūt ei q̄d ergo baptizas ꝛc.q.d. audacie videnꝭ eſſe ex ꝑte tua: q: tu arrogas tibi offm̄ baptizādi: cū tu non ſis xp̄s cui ē iſtitutū baptiſmū: neq̄ helyas nec ꝓpheta.i. heliſeus i q̄b⁹ ꝓceſſit figura baptiſmi. ¶ Quātū ad tertium.ſ. Jo. humilē reſpōſionem dicit. Reſpōdit eis dicēs. Ego baptizo ꝛc.q.d. ſm Greg. nō eſt audacie nec ꝑſumptionis ꝙ ego baptizo lꝫ non ſim xp̄s: quia differentia eſt inter baptiſmum meū ꝛ baptiſmuꝫ xp̄i: quia baptiſmus meus ſolū eſt in aqua: ꝛ iō ſolum lauat exterius corp⁹. Suum aūt eſt in ſpiritu: ꝛ iō iuſtificat mentem interius. Sciendū eſt autē ꝙ reſponſio Jo. fuit exemplaris ꝛ ſciētialis. Exēplaris inq̄ ſm Gre. q: dedit nobis exemplū ne ad verba cōtumelioſa moueamur: ſꝫ humiliter reſpondeam⁹ ſicut ipſe fecit. Scientialis etiam fuit: q: per hoc dedit nobꝫ itelligere differētiā iter baptiſmū ſuū ꝛ xp̄i de q̄ differētia ſupra dictū eſt.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Medius autē vſm ꝛc. Ubi tāgit xp̄i dignitatem excellentem. qd̄ probat cōditio generoſa. Ubi ſciendum ꝙ beatus Joan. tangit quatuor conditiones de chriſto.ſ.

Eius influentiam generalem:

Eius natiuitatem temporalem.

Eius proceſſionem eternalem.

Eius nobilitatem regalem.

¶ Quātum ad primū dicit. Medi⁹ autē vr̄m ſtetit. Ubi ſciēdū ꝙ res q̄ ē i medio ꝛ cōtoꝛis influētie ꝙ res q̄ ē i angulo. Exēplū de corde qd̄ eſt i medio hoīs. Per h̄ igiť ꝙ chriſtus in medio ſtare d: dať intelligi ꝙ ſua influentia nos gubernat ꝛ regit ſm Orig. igiť d̄t. Medi⁹ aūt veſtrū ſtetit.q.d. Et ſi ego baptizo vos in aqua non ſum tñ talis ꝙ poſſim generaliter in totum mundum influere: tñ ille qui ē tante influentie ſtat in medio veſtri: q: ꝯuerſatur nobiſcum ſicut alius hō. Nā in terris viſus eſt ꝛ cum hoībus ꝯuerſatus eſt Baruch.iij. ¶ Sciēdum eſt autē ꝙ xp̄s ſtare dicitur ad differentiā ei⁹ qd̄ eſt cadere: iacere: vel fluere: q̄ ſignificāt defectū peccati: qd̄ fecit primū hoīeꝫ cadere ꝑ gratie diſertionem. Unde i perſona peccatoris diciť Eſa.xiiij. Quomodo cecidiſti lucifer q̄ mane oriebaris. Quare ſibi d: Apoc.ij. Memor eſto itaq̄ vñ excideris ꝛ age penitentiā ꝛ prima opa fac. Scđo peccatū facit hoīem iacere ꝑ virium mortificationem vñ tali d: Joſ. vij. Surge cur iaces ꝓn⁹ i terra. Tertio facit hoīeꝫ fluere ꝑ malā aſſuefactionē Quidā eñ ſic ſe laxant ad pctā ꝙ quaſi

beſtie ſequit̃ īclinationē ſēſualē. ꝺ qͥb⁹ zach. xxiij. Quoꝝ carnes ſunt vt carnes aſinoꝝ ⁊ ſicut flux⁹ equoꝝ: ſic flux⁹ eoꝝ. Ad adiuuādū aūt nos ſtat ieſus. Vñ Jo. vij. In nouiſſimo aūt die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat. ꝺ. Si q̄s ſitit. veniat ad me ⁊ bibat. ¶ Quātū ad ſecūdū vbi tāgit xp̄i natiuitatem tꝑalē ꝺt. Ipſe eſt q̄ poſt me vēturus eſt. i. naſcēdo baptiſando ⁊ predicādo: q2 ad literā oīa iſta xp̄s egit poſt Jo. ¶ Quātū ad tertiū vbi tāgit ꝓceſſionē eternalē: ꝺt qui ante me fact⁹ eſt. q. ꝺ. ſm Gre. Ipſe q̄ poſt venit quātū ad humanitatē ⁊ natiuitatē ꝺ matre añ me fact⁹ eſt quātū ad diuinitatem. ¶ Quātū ad quartū. Vbi tangit nobilitatē regalem dicit cui⁹ nō ſum dign⁹ vt ſol. ci⁹ cor. cal. q. ꝺ. ſm Chryſo. tāta ē xp̄i nobilitas ꝙ ego nō ſum dignus vocari in vltimis miniſterioꝝ ei⁹. Nā diſcalciare aliquē ē infinitū miniſteriū qꝺ exerceat in xp̄o. Sciendū eſt aūt ꝙ hoc nō ē intelligēdū ꝙ xp̄s habuerit calciamēta: ſicut aliq̄ ex iſto loco volūt accipe. ⁊ ħ ptꝫ q2 Jo. vtit̃ huiuſmodi ꝟbis parabolicis. hoc idē ptꝫ ꝑ verbū hieronymi ſic ſcribentis ad Euſtochiū. Milites diuiſis forte veſtimētis xp̄i: nō habebat caligas quas tollerēt: nec eñ poterat hr̄e dñs ꝙ diſciplis ꝓhibebat. Si q̄s aūt arguat cōtra hoc: q2 angel⁹ dixit ad petrū. Act. xij. calligate calligas tuas ⁊ ſeq̄re me. Audiat Bedā ī originali ſup̱ hoc loco. ꝺ. Pro caligulis vel caligis vt q̄dam habēt grec⁹ ſermo habet ſandalia. hoc eñ gen⁹ calciamētoꝝ in euangelio legit. apoſtolis fuiſſe cōceſſuꝫ. huic dicto Bede cōcordat papias grāmatic⁹. ꝺ. calige vel caligule. i. ſandalia dicta ſunt a collopedū vl' quaſi ad colligādo: q2 ad pedes ligātur. Vel cuius nō ſum dignus ⁊c. i. nō ſum idone⁹ vt explicē vnionē diuinitatis cū hūanitate: ⁊ oſtēdā miniſteriū īcarnatiōis: q2 calciamētū pedē occultās ſignificat hūanitatē in qua ſe occultauit diuinitas. Corrigia igit̃ ē vnio vtriuſq3 que tā mirabilis fuit ſm Greg. ꝙ eā Jo. inueſtigare nō poterat. ¶ Sciēdum eſt autem ꝙ inuenit̃ ꝙ chriſt⁹ fuit multiplex mediū in ſcriptura. ſ.

Medicinalis conualeſcentie in egrot3.
Spūalis influentie in deuotis.
Uirtualis colligentie in defunctis.
Specularis refulgentie in opacis.
Liberalis affluentie in aſſumptis.
Socialis effiſientie in beatis.

¶ Pꝛio xp̄s eſt mediū medicinalis conualeſcētie ī egrotis. Nā ſi q̄s eſt egrot⁹ ⁊ ad medicū ꝓ p̄ꝫ recurrit: recipit ſanitatē. Naꝫ ipſe eſt q̄ ꝓpiciat oībus iniq̄tatib⁹ nr̄is ⁊ qui ſanat oēs infirmitates nr̄as in pſ. hoc aūt fuit figuratum Eze. ix. Ubi ſentētialiter ꝺi ꝙ ꝓpter pctā populi. de⁹ miſit ſex viros ad interficiēdū populū q̄ habitabat in ciuitate hieruſalem. In medio aūt eoꝝ apparuit vir indut⁹ lineis habēs atramētariū ſcriptoris ad renes ei⁹: cui dixit dñs ꝙ tranſiret ꝑ mediā ciuitatē: ⁊ ſignaret thau ſup̱ frontes viroꝝ dolētiū ⁊ gemētiū ſup̱ iniq̄tatib⁹ eoꝝ. Sex autē viriꝫ illis dixit ꝙ irēt poſt virū illū indutū lineis. ⁊ ſup̱ quos nō inuenirēt ſignū thau. interficerēt ſuꝑ quos aūt inuenirēt: nō offēderēt. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ populū q̄ peccauerat intelligit̃ gen⁹ humanū qꝺ ꝑꝑ pctm̄ primoꝝ parētū erat inuolutū peccatis ꝯ qꝺ irat⁹ dñs miſit ſex viros ꝑ q̄s intelligo diuinā iuſticiā. Iſtā miſit de⁹ in ciuitatem hieruſalē idest in mūdū ꝑ ciuitatē intellectū: qñ dat cōtinue ſententia mortis ꝯ peccatores In medio autē iſtius ſeuere iuſticie miſſus ē homo indut⁹ lineis. i. xp̄s ieſus. mitigās hāc ſeueritatē. Qui dicitur vir a virtuoſitate: vnus a ſingularitate: quia ip̄e ſol⁹ fuit ſine peccato. vñ ⁊ veſtit⁹ lineis dicit̃ in ſignū mundicie. habere ꝟo atramētarium ſcriptoris in ſignum claritatis ⁊ ſapiētie: quia ip̄e habet ſcribere oīa noīa ſaluādoꝝ. hic aūt vadit ꝑ mediā ciuitatē. i. per mediū mūdū ī quo aliqñ fuit corporaliter ſꝫ ſemꝑ ſpūaliter ⁊ ſi quos inuenit q̄ de peccatiſ doleāt ſignat in frontib⁹. i. in aīab⁹ eoꝝ thau. q̄ eſt triāgularis figura. ꝑ quā intelligit̃ fides trinitatis deifice: vel ꝑfecta penitētia q̄ ꝯſiſtit in trib⁹: cōtritione: cōfeſſione: et ſatiſfactione. Sic autē ſignatis non nocet iuſticia: ſed liberātur ⁊ viuunt per meritū paſſionis xp̄i: miaꝫ cōdonantis. ¶ Scꝺo eſt remediū ſpūalis influētie in deuotis nā poſtq̄ xp̄s homi

nē liberauit a peccatis: dat ei ſpiritualē vitā p gratiā qua ſpiritualr viuit. Unde pōt figurari p lignū vite in medio paradiſi de quo Gen̄. ij. Produxit dn̄s de⁹ lignū vite in medio paradiſi. Ubi ſciēdū ꝙ p paradiſum in quo poſuit de⁹ hominem vt operaret ⁊ cuſtodiret illū: intelligi: mund⁹ in quo poſiti ſum⁹ vt exerceamur in operib⁹ virtuoſis. Per lignū aūt vite intelligit xp̄s: qꝛ ſicut p eſum illius ligni i homine cōſeruabat vita corporalis ita p gratiā quā a xp̄o recipim⁹ ſeruat i nobilis vita ſpiritualis. Et ſicut debilitati in mēbris corpalib⁹ fortificabāt p lignū vite: ita ⁊ ſi ſentim⁹ nos debiles ad xp̄m ꝺbem⁹ recurrere: qꝛ ſua gr̄a nos fortificabit. Qui iō in padiſi medio ꝺꝛ: vt ſe oſtēdat oib⁹ cōiter preparatum. Nā ipſe eſt plen⁹ gr̄a ⁊ veritate: de cui⁹ plenitudine oēs nos accepim⁹ gr̄am p gr̄a. Joā. j. ¶ Tertio ē mediū virtualis colligātie i diſiūctis. Nā gen⁹ hūanum ꝑpter pcm̄ ꝑmoꝝ parētū erat valde diuiſum a deo. iuxta illō Eſa. lix. Pctā noſtra deuiſerūt inter nos ⁊ deū nr̄m: et iō nō poteram⁹ deū videre nec ad ipꝫ accedere. Xp̄s aūt medi⁹ exn̄s nos ſibi recōciliauit. iux̄ illō Ephe. ij. Ipſe ē pax nr̄a q̇ fecit vtraq̧ vnū. ¶ Unde pōt figurari p Moy. q̇ dixit pplo deutero. v. Ego ſeq̄ſter ⁊ medi⁹ fui iter deū ⁊ vos: vt nūciarē vobis v̄ba ei⁹ timuiſtis em̄ ignē ⁊ nō acceſſiſtis ad mōtē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Moy. q̇ interp̄tat aſſumpt⁹ de aq̄s intelligit xp̄s q̇ fuit aſſumpt⁹ ab appetitu mūdanoꝝ. Per dn̄m aūt ſtantē in mōte cū igne intelligit de⁹ pater cū ſeueritate iuſticie deſignate p ignē. p populū v̄o totū gen⁹ humanū. ¶ Sicut igit. ppl's ꝑpt timorē ignis: ad mōtē vbi de⁹ erat nō audebat accedere: ſic gen⁹ hūanuꝫ timēs diuinā iuſticiā ad deū accedere nō audebat. Sꝫ ſicut Moy. fuit iter eos medi⁹ recōciliās deo ppl'm ita xp̄s medi⁹ exiſtēs iter deū ⁊ hoīem nos deo recōciliauit per ſanguinem crucis ſue. Col'. j. ¶ Quarto eſt mediū ſpecularis refulgētie i opacis. i. iter hoīes obſcuros. Iſte em̄ vt lux vera apparuit illuminās totū mundū. Un̄ pōt figurari p ſtellā matutinā de qua dꝛ Eccl'i. l. Quaſi ſtella matutina i medio nebule: ⁊ q̄ſi lūa plena i diebus ſuis lucet. Xp̄s ieſus i medio mūdi hu⁹ obſcuri inſtar nebule lucide ⁊ clar⁹ apparuit: vt matutina ſtella rutilās: ⁊ lucēs vt luna. vn̄ ip̄e dicit Apoc. xxj. Ego ſum radix ⁊ gen⁹ dauid ſtella ſplendida ⁊ matutina. ¶ Quinto eſt mediū liberalis affluētie in aſſumptis. Nā ipſe eſt in quo oēs aſſumpti in patria liberalit̄ pabulum refectiuū iueniūt q̄ abundātiſſime ſatiant. ¶ Un̄ pōt figurari p fluuiū aque viue de quo dꝛ Apoc. xxij. Oſtēdit mihi fluuiū aq̄ viue ſplēdidū tanq̄ criſtallū ꝓcedētē de ſede dei ⁊ agni in medio platee eius ex vtraq̧ pte flumis lignūvite afferēs fruct⁹. xij. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p illū fluuiū itelligit xp̄s q̇ dt̄ de ſeipſo Eccl'i. xxiiij. Ego q̄ſi fluui⁹ dorix ex iui de paradiſo. dorix iterp̄tat medicamētū. ⁊ xp̄s in hūc mūdū venit ad medicādū ipm lāguidū p pctā. ¶ Iſte dꝛ fluui⁹ vite: qꝛ tribuit vitā mūdo iux̄ illō Jo. x. Ego veni vt vitā habeāt ⁊ abūdāti⁹ habeant. In medio aūt ciuitatꝫ dꝛ ꝑpter cōmunitatē qꝛ p oib⁹ venit. Ip̄e vult oīns hoīes ſaluos fieri. j. Ti. ij. Ex vtraq̧ aūt pte fluminis dꝛ lignū vite: qꝛ ex vna pte eſt diuinitas ex alia humanitas i q̇b⁹ eſt fructus noſtre redemptiōis eterne. ¶ Signāter āt iſte fruct⁹ duodenarius dꝛ q̇ ē numer⁹ ſuperabūdās: vt p hoc detur intelligi ſupabūdās gloria ꝙ beati habebūt i patria. de q̄. j. Corint. ij. ꝙ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec i cor hoīs aſcendit q̇ ꝑparauit de⁹ hīs q̇ diligūt eū. ¶ Sexto eſt mediū ſocialis aſſiſtētie beatis. Nā xp̄s eſt iter beatos eos aſſociās ⁊ delectās. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Apoc. j. Ubi dicitur. Uidi. vij. cādelabra aurea ⁊ in medio. vij. cādelabroꝝ aureoꝝ. ſimilē filio hoīs veſtitū podere ⁊ ꝑcinctū ad mamillas zona aurea ⁊ habebat in dextera ſua. vij. ſtellas. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſta. vij. cādelabra aurea: itel ligunt. vij. ordies beatoꝝ in patria. ſ. angeloꝝ: patriarchaꝝ prophetaꝝ apl'oꝝ martyrum cōfeſſoꝝ: ⁊ virginū. In medio autē iſtoꝝ eſt xp̄s q̇ dicitur veſtitus podere ideſt noſtra humanitate. Precinctus ad mamillas zona aurea ꝑpter ītēſſimā charitatem qua nos dilexit intā

tā q̄ p nobis voluit crucifigi. quia teſte Jo. Jo. xv. Maiorem hac dilectionē nemo habet vt aiam ſuā ponat quis p amicis ſuis. ¶ Videtur aūt ī dextera habere t. vij. ſtellas p q̄s intellego. vij. dotes quas ſancti poſt diem iudicij habebunt tres ex parte aie ſcʒ viſionē fruitionē et tentionē. Et quattuoꝛ ex parte coꝛpis. ſ. claritatē agilitatē ſubtilitatē et ipaſſibilitatem. has autem habet in dextera: qꝛ xp̄s eſt parat⁹ iſta dare cuilibet virtuoſa opera facienti. ¶ Sexta pars.

SEquit. hec ī bethania fctā ſūt ꝛc. Ubi tāgit loci ꝯgruitatē cōdecētē. qd̄ pbat habitatio populoſa. Sciēdū eſt aūt q̄ ſm Glo. due ſunt bethanie vna trās ioꝛdanē alia citra nō longe ab hieroſolimis vbi lazar⁹ fuit rſuſcitat⁹ d̄ pꝛla d̄r h̄ Sciēdū eſt igit q̄ Jo. facit mentionē de loco vt p̄ʒ Chꝛyſo. maioꝛē certitudinē det nobis de reb⁹ factis. Moꝛalit̄ ꝟo dicit alchi. q̄ bethania dom⁹ obediētie iterp̄tatur per qd̄ intelligit̄ q̄ per obedientiā ſi dei: oēs ad baptiſma debent peruenire. de hac dicit̄. j. Regū. xv. Melioꝛ eſt obediētia q̄ victime. Unde Greg. xxv. Moꝛalium. Obedientia ſola virt⁹ eſt que ceteras iſerit iſertaſq̄ cuſtodit. Et ſic iſtis cuſtodit ʒ nos ducit ad gloꝛiā ad quā ꝛc.

¶ Dominica quarta de aduētu. Euāgelium quartum. Expoſitio pꝛima.

ANno. xv. iperij Tyberij ceſarꝛ ꝛc. Lu. iij. Nos videm⁹ p experiētiā q̄ qñ aliquis magnus dñs puta papa vel īperatoꝛ ꝛc. vult venire ad aliquā patriā q̄ ipſe p̄mittit legatos vel nūcios q̄ annuncient ei⁹ aduētū vt decēti⁹ recipiatur ab ipis. Xp̄s igit̄ ieſus ventur⁹ ad predicādū hoībus hmōi legatum et precurſoꝛem ſue predicatiōis p̄miſit. ſ. Jo. baptiſtā: vt hoies ad ipſuʒ facili⁹ cōuerterent̄ ꝛ firmius adhererēt. Uñ Augu. Per hoc dñs aduentū ſuū ne ſubito inſperatū hoies nō agnoſcerent voluit eſſe teſtatum. De hac premiſſiōe fit mētio in euāgelio hodierno. Sciedū eſt autem q̄ ſicut videmus in naturalibus ita ſuo modo eſt in ſpūalibus. In naturalibus aūt videmus q̄ ſi aliqua arboꝛ debeat fructificare. Opoꝛtet. p̄rimo q̄ ſit diſpoſita ad hoc. Secūdo q̄ ſit aliquod agens influens in ipām ſicut coꝛpus celeſte. Tertio q̄ hoc agēs agat in paſſuʒ mediāte ſua actione ꝛ ſuo motu. Quarto q̄ ſuaʒ actionem agat in tempoꝛe aliquo: qꝛ agens naturale agens per motū nō poteſt agere in inſtāti. Quito q̄ agēs ꝛ paſſum ſint in loco. Sexto his habitis pduci poteſt fructus. Sicut igit̄ iſta ſex requirunt̄ in naturalibus: ita ſuo modo in moꝛalibus. Naʒ ad hoc vt aliq̄s bene operetur. P̄rimo opoꝛtet q̄ ſit capax diſcipline: ſicut homo: non beſtia. Scd̄o q̄ ab aliquo doceatur. Tertio q̄ p actum doctoꝛis. Quarto q̄ in tempoꝛe aliquo. Quito q̄ ī loco. Sexto pōt pfecte opari. Qꝛ igitur in euāgelio hodierno ſit mentio de doctrina ꝛ in foꝛmatiōe precurſoris dñi p quē debem⁹ moueri ad opera virtuoſa: ideo in ipſo iſta ſex ſupꝛadicta licet nō eodē oꝛdie tangit euangeliū. ſ.

Tempoꝛis oppoꝛtunitatē congruentē.
Agentis ſanctitatem decoꝛantem.
Loci humilitatem diſponentem.
Actus virtuoſitatem influentem.
Obiecti capacitatem retinentem.
Fructus vbertatem delectātem.

P̄rimū pbat expꝛeſſio numeroſa. Scd̄m infoꝛmatio gratioſa. Tertiuʒ habitatio virtuoſa. Quartum inſtructio vigoꝛoſa. Quintū inouatio copioſa. Sextuʒ inſpectio gloꝛioſa. P̄rimū ī pncipio. Scd̄ʒ ibi Et factū eſt ꝟbum ꝛc. Tertiuʒ ibi. Et venit in oēm ꝛc. Quartū ibi predicās. Quītum ibi. Omnis vallis ꝛc. Sextū ibi. Et videbit ꝛc. ¶ P̄rima pars.

QUantū ad p̄mū vbi tangit ꝛc. qd̄ pbat ꝛc. dicit. Anno xv. ꝛc. Uñ Grego. in omel. Redēptoꝛis p̄curſoꝛ quo tēpoꝛe ꝟbum p̄dicationis acceperit memoꝛato romane reipublice p̄ncipe ꝛ iudee regib⁹ deſignat cū dicit̄. Anno. xv. ꝛc. Ubi ſciendū loquēdo moꝛalit̄ q̄ p numerū q̄ndenariū vbi ſūt tres q̄narij pōt triplex virtus theologica. ſ. fides ſpes et charitas deſignari. Xp̄s ergo in q̄ xp̄us predicat

eſt tēp⁹ l quo hō hꝫ ſe fundare in fide ele
uari in ſpe dilatari in charitate ⁊ ad glo
riā paradiſi debet iſtis.xv.gradib⁹ aſcē
dere. Hoc autē fuit figuratum in templo
ſalomonis ad quod intrandū oportebat
aſcēdere p.xv.gradus: A quib⁹ dicti ſūt
xv.pſalmi graduales ⁊ dicuntur gradua
les q: ſacerdotes aſcendentes in tēplū
in quolibet gradu cātabāt numerū illoꝝ
incipiētes a primo vſqꝫ ad vltimū. Ubi
ſciēdū ꝙ p tēplū ſalomonis regis paci
fici intelligitur vita eterna: ad quā ſi in
trare volumus oportet nos per.xv.gra-
dus: ſiue p triplicē quinariū aſcendere
idest p fidē: ſpē: et charitatē: ſine quibus
impoſſibile eſt hoiem ſaluari. Dicitur
igitur. Anno.xv.⁊c. Ubi ſciēdū ad intel
lectū hui⁹ litere ꝙ tres fuerūt herodes
ſcꝫ aſcalonita ſub quo nat⁹ eſt Joānes ⁊
herodes antipas q̄ fecit Jo.decolari: q̄
fuit fili⁹ aſcalonite: ⁊ Agrippa q̄ occidit
Jacobū ⁊ poſuit Petrū i carcere q̄ fuit
fili⁹ Ariſtoboli. ¶ Sciēdū eſt igiꝶ ꝙ he-
rodes Aſcalonita fuit monarcha: ſub q̄
nat⁹ eſt xp̄s. Jſte aūt habuit quatuor fi-
lios.ſ. Archelaū herodē antipā: Philip
pū et Liſaniā. Per iſtos quatuor diuiſa
fuit monarchia i quatuor ptes et q̄libet
iſtorū dict⁹ fuit tetrarcha.i.princeps q̄r-
te partis: ab archos qđ eſt pnceps et te
tra.qđ eſt quatuor. Unde Archila⁹ fuit
tetrarcha iudee: tñ q: fuit ſupbus Impera
tor roman⁹ cui oēs ſuberant relegauit
eū in exiliū apđ viēnā in gallia ⁊ poſuit
Pilatū pcuratorē illius tetrarchie.ſ.iu
dee. Uñ dr pcurāte pontio pilato iudeā.
Herodes aūt antipas fuit tetrarcha ga-
lilee Philipp⁹ aūt fuit tetrarcha ytu-
ree ⁊ tracōitidis regionis. Liſanias aūt
fuit tetrarcha abiline. Tēporib⁹ igitur
iſtoꝝ dñorū ſcđꝫ Bedā tēporaliū ſub pn
cipib⁹ Anna ⁊ Caipha incepit p̄dicare
Jo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ ſm legē vnus
deberet eē ſumm⁹ pōtifex: tñ ppter ipo
rū inuidiā diuiſus eſt pōtificat⁹ p plures
⁊ vn⁹ miniſtrabat vno āno: ali⁹ p̄o alio.
¶ Sciēduꝫ eſt etiā ꝙ q: nō ſolū iudeos
ſꝫ etiā gētiles xp̄s vocare venerat: ideo
ſm Greg. nō ſolū dños iudeoꝝ ſꝫ ēt gen
tiliū notauit. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ nō ſo-
lū tpales dñi ſꝫ ēt ſpūales nominanꝶ q:

ſꝫ Greg. in omelia ille qui ventur⁹ p̄dica
batur erat ſimul rex ⁊ ſacerdos. vñ Heb.
vij. Precurſor p nobis itroiuit Jeſ⁹ ſm or
dinē melchiſedech pōtifex fact⁹ ieternū.

¶ Secunda pars.

SEquitur. Factum eſt verbū
domini ⁊c. Ubi tāgit agētis
ſanctitatem decorantē quod
probat informatio gratioſa.
Ubi ſciendū ſm Ambroſiū
ꝙ euangeliſta volens oſtēdere cōgrega
tionem eccleſie nō ab hoie incipere ſꝫ a
ſpiritu ſancto: principaliter dicit Joan
nem nō ab homine eſſe miſſum ad p̄di-
candum xp̄i aduentū hoibus ſed a deo.
Hoc aūt dicit ſm Chryſoſtomū q: aucto
ritate propria homo non debet officiū
predicationis aſſumere ſed ſuperioris li
centiā expectare. Dicit igitur ꝙ factū
eſt verbum dñi.i.diuina inſpiratio ad p̄
dicandum ſuper Jo. in quo notaꝶ pleni
tudo gratie. Unde nō dicit. Joanni: ſed
ſuper Jo. v. ſignificetur ꝙ totū hominē
ſpūs occupauit vt p obediētiā ſpiritui
in oībus eſſet ſubiect⁹. zacharie filiū q̄
interpretaꝶ memorās dñm. in quo nota
tur valitudo memorie recordātis q: me
moriā dei habuit in oībus factis ſuis.
Cōuenienter aūt Jo. q̄ interpretaꝶ in q̄
eſt grā dr filius zacharie q̄ memorās do
minū interpretaꝶ vt detur intelligi ꝙ q̄
vult gratiā habere: oportet ꝙ in memo-
ria ſua primo cōcipiat dñm de quo cōce
ptu poſtmodū oriꝶ fili⁹.i.diuina grā de
qua demū naſciꝶ bōa operatio. vnde in
pſalmo. Memor fui dei ⁊ delectat⁹ ſum:
quātū ad grē inhabitationē: et exercita
tus ſuꝫ: quātū ad operis executionē. Jn
deſerto in quo ſꝫ Theo. Notatur ſancti
tudo vite promerentis. ¶ Sciēdū eſt au
tē ꝙ iſtud verbuꝫ de quo dicitur hic. Eſt

Sanatiuū egrotantium ſua viuacitate.
Directum errantium ſua claritate.
Correctiuū dilinquentium ſua pietate.
Refectiuum eſurientiū ſua ſuauitate.

¶ Primo iſtud verbū eſt ſanatiuū egro-
tantiuꝫ ſua viuacitate. Unde in pſalmo
Miſit verbum ſuum ⁊ ſanauit eos: ⁊ eri
puit eos de interitionibus eorū. Jſtud
eſt illđ verbū de quo figuratiue dixerat
domin⁹ captiuis quos trāſtulerat nabu

cho.rex in babilo.de hieru.Hie.xxiiij.Ui
ſitabo inquit vos ꝛ ſanctificabo ſup vos
verbum meũ bonuz vt reducam vos ad
locum iſtũ ſcʒ hieruſalẽ.Ubi ſciendum
ꝙ per Nabucho.regem qui interpꝛetaꝛ
ſedens in anguſtia agnita:intelligiꝛ dia
bolus qui i ãguſtia penarũ ſedet:quas
cognoſcit ꝛ ſentit.Iſte trãſtulit totuʒ ge
nus humanum de hieruſalem.i.de ſtatu
pacifico.in babilo.i.in ſtatum cõfuſiõis
quãdo ſeduxit pmos parentes vt de fru
ctu ligni vetiti mãducarent.quibꝰ ſic ca
ptiuis:deꝰ pmiſit cõſolationẽ cos dul=
citer cõfoꝛtando:quãdo pmiſit patribꝰ
veteris teſtamẽti redemptoꝛẽ eiꝰ.d.Ui
ſitabo vos ꝛ ſuſcitabo ſup vos verbum
meũ bonũ.i.filiũ meũ quẽ mittã in mun
dũ ad vos redimẽdum qui vos eripiet
de manibꝰ inimicoꝛũ veſtroꝛũ.ꝛ ad locũ
pacificum.i.ad locũ padiſi vos reducet.
¶ Scḋo ẽ directiuuʒ errãtiuʒ ſua clari=
tate.vñ pſalmi.Lucerna pedibꝰ meis vᷣ=
bũ tuũ ꝛ lumen ſemitis meis.Uñ figura
tiue dꝛ de filijs iſrael ambulãtibꝰ p de=
ſertum:vti irent ad terrã pmiſſiõis.Nu
meri.ix.Per vᷣbũ dñi figebãt tẽtoꝛia:et
per vᷣbũ illius pficiſcebantur:erãtqꝫ in
excubijs dñi iuxta imperiũ eiꝰ p mãda=
tum Moy.Ubi ſciendũ ꝙ p filios iſrael
ambulantes nõ ociantes intelliguꝛ fi
deles xp̄iani q̄ debent ad deũ ſe diſpone
re p opera virtuoſa.Per deſertũ vᷣo vbi
nõ eſt habitatio fira intelligiꝛ mũdꝰ in
quo nõ habemꝰ ciuitatẽ manẽtẽ.Heb.x=
iij.In iſto igiꝛ debẽt ambulare p opera
bona:vt veniãt ad terrã pmiſſionis.i.
ad celeſtẽ patriã.de qua.ps.Poꝛtio mea
domine ſit in terra viuẽtium.In iſto au
tem mundo p verbum.i.diuinũ pceptũ
debet figere tẽtoꝛia nõ palatia:cogitãs
ꝙ modicum viuit ꝛ ideo ſufficit ſibi mo
dica habitatio.Et ad verbuʒ debent pꝛo
ficiſci.i.pꝛocurare ſibi gloꝛiaʒ paradiſi.
Itẽ debent facere excubias.i. vigilãter
cuſtodire ne labãtur in peccatuʒ moꝛta=
le ꝛ hoc per mãdatum Moy.i.xp̄i aſſum
pti de aquis mũdanoꝝ:qui nobis inſti
tuit vigilare.d. Matth.xxiiij. Uigilate
qꝛ neſcitis q̄ hoꝛa dñs veſter vẽturꝰ ſit.
¶ Tertio eſt coꝛrectiuũ deliquẽtiũ ſua
poteſtate.vñ pſalmi.Emittet vᷣbum ſuũ
ꝛ liquefaciet ea:flabit ſpũs eiꝰ et fluent
aque p coꝛdis.i.ɔtritionẽ.Unde figura
tiue dicitꝛ Ioñ.iij.ꝙ quãdo Ioñ.pꝛedica
bat niniuitis ſubuerſionẽ ciuitatꝭ:pue=
nit vᷣbum ad regem Niniue ſedẽtẽ in ſo
lio qui ſurrexit ꝛ abiecit veſtimẽtũ ſuũ:
ꝛ indutus eſt ſacco:ꝛ ſedit in cinere: et
clamauit ad dñm miſericoꝛdiã poſtulã=
do.Ubi ſciẽdum eſt ꝙ p iſtum regẽ ſedẽ
tem in ſolio intelligiꝛ quilibet homo q̄
exaltãdo ſe peccat moꝛtaliter.Huic mit
titur Ioñ.j.pꝛedicatoꝛ ad annũciãdum
ſubuerſionẽ ciuitatis.i.ſeueritatẽ diui=
ne iuſticie:q̄ audiẽs verbũ pꝛedicatiõis
dʒ ſurgere ḋ ſolio p pfundã humiliatio
nem:ꝛ abijcere veſtimẽtũ:p mũdanoꝝ
deſpectionẽ:ꝛ veſtire ſe ſacco p penitẽ=
tie aſſũptionẽ:ꝛ ſedere i cinere p moꝛtꝭ
meditationẽ:ꝛ clamare ad dñm p deuo=
tã oꝛationẽ.Uel ſurgere de ſolio p cõtri
tionẽ doloꝛoſam:obijcere veſtimentũ p
cõfeſſionẽ põderoſam.Indui ſacco ꝛ ſe
dere i cinere p ſatiſfactionẽ fructuoſã.
¶ Quarto eſt refectiuũ eſurientiũ ſua
ſuauitate.de quo Deut.viij.Dedit tibi
dñs cibũ mãna qḋ ignoꝛabas tu patres
tui vt oñderet tibi ꝙ nõ in ſolo pane vi
uit hõ:ſʒ in omni vᷣbo qḋ pcedit de oꝛe
dei.Iſtud autẽ vᷣbũ ſatiãs alas nr̃as de
bemꝰ nos diſponere ꝛ ad recipiẽdũ.iu=
xta cõſiliũ Ja.in cañ.ſua.d.j.Abijciẽtes
omnẽ immũdiciam ꝛ abũdãtiã malitie:
in manſuetudine ſuſcipite inſitũ vᷣbum
qḋ poteſt ſaluare animas veſtras. Ubi
Beatus Iacobus duo generaliter tãgit
ſcʒ ſubiecti diſpoſitionẽ cõuenientem:ꝛ
domini cõditionem euidẽtẽ.Diſpoſitio
ſubiecti tãgiꝛ in duobus ſcʒ in ãmotiõe
oppoſiti.Cum dicit abijciẽtes omnẽ im
mundiciam ꝛ abundantiaʒ malitie:que
gratie opponũtur ꝛ in introductione p
poſiti:cũ dicit in manſuetudine:que eſt
cauſa introductionis gratie. Conditio
etiã domini in duobꝰ tãgitur ſcʒ in ad
mirabili incarnatione:quia inſitũ vᷣbũ
ideſt inſertũ humane nature:ꝛ i ſalubꝛi
redemptione:quod poteſt ſaluare alas
veſtras. ¶ Tertia pars.

Sequitur.Et venit in omnem re=
gionem Ioꝛ.vbi tangit loci ha=
bilitatem diſponentem . Quod

probat habitatio virtuoſa. Ubi ſciendū
q iordanis ⁊ loca circūadiacētia in qb⁹
erat aqua fm Orig. erāt loca cōuenientia
habitationi Jo. pro illo tēpore: qꝛ bapti-
zabat hoies aqua: ⁊ iō oportebat q in lo
cis vbi erat aqua habitaret. Signāter au
tem poſt verbū factū ſup Jo. dicit ipz ve
niſſe in regionē iordanis: ad deſignādū
q gr̄a dei hz ſuū effectū interiorē i hoie
ſcz facere eū deo gratū. vnde dz exteri⁹
ad vtilitatē ꝓximi opari hic fm Ambro.
¶ Sciēdū etiā q ior. interꝑtat deſcēſus
⁊ ſignificat hūilitatē. Jordanis igit eſt lo
cus ꝯueniēs ꝑdicationi ⁊ baptiſmo Jo.
qꝛ q̄ vult baptiſmū recipe ⁊ ei⁹ ꝑdicatio
nē audire dz cū hūilitate accedere. vnde
Eccle. vij. Humilia valde ſpm̄ tuū qm̄ vi
dicta carnis impiorū ignis ⁊ v̄mis. Nā
ignis inferni ꝯburēs ⁊ vermis ꝯſciētie
remordēs erūt vindicta hoim impiorū ⁊
ſupboꝝ niſi hūiliauerit ſpm̄ ſuū ⁊ deſcē-
derint vt ſint in regiōe Jordanis. vñ ꝑs.
Qm̄ tu ppl'm humilē ſaluū facies ⁊ ocu
los ſupborū hūiliabis. ¶ Quarta pars.

SEquit. Predicās baptiſmum
penitētie ⁊c. vbi tāgit act⁹ vir
tuoſitatē inſtuētē. qđ probat i
ſtructio vigoroſa. ⁊ duo facit:
quia primo ponit inſtructiōis
offm̄. Scđo ꝓphete teſtimoniū. ¶ Quā-
tū ad primū eſt ſciendū q lz ꝑz doctores
diſtinguat triplex baptiſm⁹. ſ. fluminis
flaminis ⁊ ſanguinis tñ fm aliū modū
diſtinguēdi dicit Greg. naza. q eſt quintu
plex dr̄ia baptiſmi. Ut ait vt aliquid de
baptiſmi differētia diſſeramus baptiſa-
uit Moy. ſed in aqua ⁊ nube ⁊ mari. hoc
aūt figuraliter agebat. baptizauit Jo. nō
vtiqꝫ ritu iudeorū: nō eīn ſolū in aqua: ſz
in remiſſionē pctōꝝ non tñ oino ſpūali
ter nec eīn addidit i ſpū baptizat ieſus ſz
in ſpū. ⁊ hic eſt ꝑfectior. Eſt ꝗꝗꝛ q̄rtū ba-
ptiſmū qđ fit ꝑ martyriū ⁊ ſanguinē: quo
etiā xp̄s eſt baptizatus: ceteris venera-
bilius: qꝛ iteratis cōtagijs nō fedat. Eſt
etiam qntū ex lachrymis laborioſius
tamē iuxta qđ quidā ſingulis noctib⁹ ri-
gāt ſuū cubile i lachrymis. Igit ꝑz Gre-
go. in omel. Jo. baptiſmū nō conferebat
grāꝫ: nec delebat peccata: erat tñ quod-
dā ꝑparatoriū ad baptiſmū xp̄i in q̄ pctā
delēt: ⁊ gr̄a cōdonat. Dicit igit ꝑz Chry
ſoſto. ſup Jo. q venit Jo. ꝑdicās baptiſ-
mū. ſ. ſuū q erat baptiſmi⁹ penitētie. i. ex
hortās ad penitētiā: ⁊ ducēs in remiſſio
nē pctōrum. i. ad baptiſmū xp̄i: ꝑ quē eſt
remiſſio peccatorū oim. ¶ Quātū ad ſe-
cūdū ſcz ꝓphete teſtimoniū dicit. Sicut
ſcriptū eſt ⁊c. Ubi ſciēdū q ꝓphetatum
fuerat de Jo. ꝑ Eſay. xl. q ipſe deberet
eē vox xp̄i idem precurſor ⁊ ennūciator:
nō ſolū ꝑdicādo: ſz etiā baptizando. Di-
cit igitur q venit Jo. predi. ⁊c. ſicut ſcri
ptum eſt in libro ſermonū Eſa. ꝓphete.
Eſa. xl. Uox clamantis ⁊c. Quid aūt cla-
met: aperit cū dr. Parate viā dñi ⁊c. fm
Orig. viā dño parat ⁊ rectas ſemitas facit
q̄ cor ſuū mūdū ſeruat: ⁊ habet ꝯuerſatio
nē honeſtā ⁊ exercet ſe i opib⁹ virtuoſis.
¶ Sciendū eſt q lz quilibet deberet pa
rare viā dño: per quā intraret ad ipm̄: tñ
multi ſunt qui ipſam nō preparent: ⁊ iō
xp̄s neſcit viā itrādi. De quib⁹ figurati-
ue dictum fuit per Salomonē Prouerb.
xxx. Tria mihi ſunt difficilia: ⁊ quartum
penit⁹ ignoro. via aquile in celo. via co-
lubri ſuper petrā. via nauis i medio ma-
ris. ⁊ via viri in adoleſcētia ſua. Ad lite
rā iſta ſunt vera. Moraliter autē ſciēdū
eſt q per Salomonem pacificum: intelli
git xp̄s qui eſt pax mundi: qui fecit vtra
qꝫ vnum. Eph. ij. Iſte lz ſciat oia tā bona
q̄ mala: mala tñ dr ignorare: qꝛ ipſa non
approbat nec ſibi placēt: bona autē ſcit:
qꝛ ipſa approbat. Dicit igit qđ non co-
gnoſcit. i. nō approbat viā aquile in aere
i. viam ſuperborum exaltātium ſe in mo
duꝫ aquile. Scđo nō cognoſcit viā colu
bri ſuper petrā. i. viā liuidoꝝ ⁊ detracto-
rum hñtium linguas venenatas ad mo-
dū ſerpētis venenoſi. Nā ois imūd⁹ vt
plurimum eſt detractor ⁊ maledic⁹. Ter
tio nō cognoſcit viā nauis in medio ma
ris. i. viam auaroꝝ qui dediti ſunt lucris
mundanis q̄ fiunt in mundo ſignificato
per mare. Quarto nō cognoſcit viā viri
i ſua adoleſcētia. i. viam deditoꝝ pecca
to luxurie: qđ plus ceteris parib⁹ i ado-
leſcētia viget q̄ in ſenectute. Iſtas igit
vias xp̄s neſcit: qꝛ ipſas non approbat:
nec ſibi placent. Unde q̄libet iſtarum eſt
illa de qua dr Prouerb. xvj. Eſt via que vi

del homini recta: ⁊ nouiſſimū ei⁹ ducit
ad mortē: quare: q2 in ꝑs. vias peccato-
rum diſperdet. Si aūt volum⁹ rectā viā
ſcire que ducit ad vitam opꝫ ꝙ faciam⁹
illud qđ dr̄. Eſdre. iiij. c. ꝙ ponderemus
ignē: ꝙ mēſurem⁹ ventū: ⁊ ꝙ faciam⁹ re
dire tp̄s preteritum. Ubi ſciendū ꝙ per
ignē intelligit amor. Iſtum aūt amorem
debemus ponderare cogitando q̄ꝰtum
xp̄s nos dilexit: q2 pro nobis redimēdis
voluit mori: ⁊ ſic verſa vice ipm tm̄ dili-
gere ꝙ pro nulla re temporali debemus
ipm offendere: nec ab eius amore decli
nare. Scđo debemus mēſurare ventuꝫ.
Nā per vētum inſtabilem intelliguntur
res tp̄ales: que ſicut patet nullā habent
ſtabilitateꝫ. Iſtas debem⁹ menſurare co
gitando earum paruum valorem: ⁊ ipas
deſpicere: q2 nobiſcum nō poſſunt dura
re. Tertio debem⁹ facere redire temp⁹
preteritū id eſt recognoſcere beneficia
que recepim⁹ a chriſto: ⁊ ſibi regratiari
recognoſcere etiam ſi in tempore prete
to in aliquo d eo offendim⁹ ⁊ de hoc do-
lere. ⁊ ſic preteritū tp̄s redibit: q2 illud
quod in preterito fecim⁹ recordabimur
de p̄ſenti. He ſunt vie quas debem⁹ pe-
tere cum ꝑs. d. Uias tuas dñe demōſtra
mihi ⁊ ſemitas tuas edoce me. Uiaꝫ igit̄
dño parat qui mandata ei⁹ cuſtodit. vn̄-
de ꝑs. Beati immaculati in via qui am
bulant in lege dñi. Rectas facit ſemitas
qui eius conſilia obſeruat. ¶ Sciendū
eſt ꝙ multipliciter paratur via domini:
⁊ dirigit̄ ſemita. Primo per tēperantiaꝫ
que ſeruat hominē mundum. Secundo
per fortitudinē que facit hominem ſecu
rum in aggrediēdo difficilia ⁊ in ſuſtinē
do aduerſa: ne extollatur in proſperis:
nec deiiciatur in aduer. Tertio per iuſti
ciam que facit hominē equalem redde-
re cuilibet qđ ſuū eſt ⁊ nulli offendēdo.
Quarto per prudentiā per quam homo
dirigit̄ in agendis. Quinto per fidem
per quā hō circa credenda informat̄ q̄ꝰ-
tum ad intelligibilē. Sexto per ſpem ꝑ
quam hō eleuat̄ circa ſperanda: q̄ꝰtum
ad iraſcibilem. Septimo per charitatē
per quam homo ordinatur circa diligē
da q̄ꝰtum ad concupiſcibilem.

¶ Quinta pars.

SEquitur. Ois vallis implebi
tur ⁊c. Ubi tāgit ſubiecta ca-
capacitatē retinētem qđ pro
bet inundatio copioſa. Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ valles intelligū-
tur humiles. Nā ſicut in valle eſt aqꝛū
abūdātia prata virētia florū redolētia ⁊
fructu abundātia. ita humiles humectā
tur per gratie infuſioneꝫ vireſcunt per
ſanctā cogitationē: redolēt per honeſtā
conuerſationem: ⁊ fructificant ꝑ virtuo
ſam opationē. Dr̄ igitur ois vallis iple
bit̄. i. in aduētu xp̄i ſm̄ Orige. humiles
q̄ capaces ſunt diuine gratie. implebūt̄
grā ſpūſſancti. Per mōtes xo intelligū
tur ſupbi in corde ⁊ opere: per colles aūt
ſupbi ſolū in corde. Iſti oēs humiliabū
tur: q2 i inferno deiiciet̄. Dicit̄ igit̄ ois
mons ⁊ collis humiliabit̄. q2 dabit̄ ſen-
tētia ꝯtra eos ꝙ perpetuo puniātur. Uñ
hie. lv. dicit dñs figuratiue. Ecce ego ad
te mons peſtifer q̄ corrūpis vniuerſam
terrā ⁊ extēdam manū meā ſup te ⁊ euel-
lam te de petris. ⁊ dabo te in montē com
buſtionis. Ubi ſciendū ꝙ quilibet ſupb⁹
mons dr̄: q2 inter ſuperbos ſemꝑ iurgia
ſunt. Prouer. xiij. ⁊ io totā terrā corrum
punt. Sup iſtos autē dñs manuꝫ ſuā ex
tendit: qñ permittit ꝙ moriātur tempo-
raliter ⁊ ſnīam contra eos profert ꝙ pu
niāt̄ eternaliter tūc de petris. i. de locis
vbi cedebāt eſſe ſecuri. i. de diuitiis ⁊ ho
norib⁹ mūdanꝫ eos euellit: ⁊ ſic q̄ fuerat
mōs peſtifer ꝑ ſuperbiā efficitur mons
ꝯbuſtionis per penā eternalē in iferno.
Per praua intelligūtur mētes deprauā
te ꝑ iniuſticiā. de quib⁹ dr̄ Eccle. ij. Ue
q̄ dereliquerūt vias rectas ⁊ diuerterūt
in vias prauas. Iſti erūt in directa: quia
per aduētū xp̄i ⁊ verbū eius predicatio-
nis rectificabunt̄. Unde dñs Eſa. xlviij.
Ecce locutus ſum ⁊ vocaui eū ⁊ directa
eſt via ei⁹. Per aſpera xo intelliguntur
iracundi ⁊ rixoſi de quib⁹ dicit dñs Ba-
ruch. v. Delicati mei ambulauerūt vias
aſperas. Nā hoies q̄ delicati fuerunt re
ſpectu ieſu xp̄i qui duram paſſionem ꝑ
eis portauit: vias ābulauerunt aſperas
exiſtētes rixoſi. Iſti autē in aduentu xp̄i
⁊ ꝑ verbum predicationis cōuerſi ſunt in
vias planas cū ad māſuetudinē ⁊ patiē

tiam ꝯuertunt: qbus dr Eſa. xj. Tráſite per portas: pparate viam populo: planum facite iter. ¶ Sexta pars.

SEquit. Et videbit oīs caro ſal. dei. Ubi tágit fruct⁹ vbertaté delectantē qd ꝓbat inſpectio glorioſa. Ubi ſciendū ꝙ fruct⁹ ⁊ vtilitas coꝝ qui per aduentū xp̄i ꝯuertētur ip̄m videbūt qui eſt viſio beata et finis totius noſtri laboris. Dicit igitur. Oīs caro. i. omnis hō qui de via mala ad bonā cōuertit. videbit ſalutare dei. i. xp̄m qui ꝑ tanto ſm Cirillū dr ſalutare dei: qꝛ de⁹ pater ip̄ꝫ ꝓ ſalute humani generis miſit in mundum. Ip̄m igit videbit oīs hō deuotus. vñ Jo. iij. Uidebim⁹ eū ſicuti eſt. qd fuit figuratū in viſione illius ſancti patriarche iacob: qui dixit. xxxij. vidi dñꝫ facie ad faciem ⁊ ſalua facta eſt aīa mea. Salua inq̄ in glīa eterna Ad quam ⁊c.

¶ Dominica quarta de aduentu. Euangelium quartum. Expoſitio ſecunda.

ANno. xv. Imperij ⁊c. Luc. iij. Nos videmus per experientiā ꝙ homo gaudet de ỽitate ⁊ certitudine rei quā diligit ⁊ de ip̄a libēter audit. Cū igit aduēt⁹ xp̄i i mūdū multū debeat diligi: ⁊ in magno haberi deſiderio. iuxta illud Eſa. xxvj. aīa mea deſiderauit te. ꝓpter qd ipſe. d. Eſa. lxiiij. Utinā diſrūperes celos ⁊ deſcenderes: multum debemus gaudere cum ip̄m veniſſe conſpicim⁹: ⁊ multiplex ei⁹ narratio dū ſonat in noſtris auribus dꝫ cor nr̄m gaudijs implere. Uidem⁹ etiā hoī fore perutilē cognitionē ſui periculi vt ip̄m poſſit cauti⁹ euitare. Cum igit aduent⁹ xp̄i ad iudicium ſit valde periculoſus hominib⁹ vtile valde eſt ip̄m agnoſcere ⁊ ſepe ad memoriā reuocare. De multiplici igit aduentu xp̄i in euangelio hodierno fit mentio: vt de aliquibus letemur in gaudio ⁊ ex aliquo diligentiam ſollicitam habeamus. In iſto igit euangelio beatus Luc. duo tangit. ſ.

Cognitionē tp̄is faſtigium indicātis.
Diuerſitatē muneris animū excitātis.

¶ Primū probat deſcriptio numeroſa.
¶ Secundū aduentus expreſſio gl̄oſa.
¶ Primū in princi. Scdm ibi. Et factū eſt verbum dñi ⁊c. ¶ Prima pars.

QUantū ad primū vbi tāgit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c. dr Anno. xv. ⁊c. Nota ſuperius in iſto eodem euangelio.

¶ Secunda pars.

SEquit. ⁊ factū eſt ỽbū dñi ⁊c. Ubi tāgit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c. vbi ſciendū ꝙ ſequēdo hiſtoriā euāgelij. Quatuor aduentus xp̄i tangit euange. videlicet.

In mentē hoīs ꝑ ſpūalē inhabitationē.
In mundū: ꝑ exemplarem ꝯuerſationē.
In ỽginis vteꝝ ꝑ corpalē fecūdationē.
Ad iudiciū ꝑ generalem examinationē.

¶ Primū ibi factū eſt ỽbū ⁊c. Scdꝫ ibi et venit in oēm regionē ⁊c. Tertiuꝫ ibi. Omnis vallis ⁊c. Quartum ibi. Et videbit oīs caro ⁊c. ¶ Quātū ad primū aduētum dr. Et factū eſt verbū ⁊c. vbi ſciendum ꝙ ꝑ iſtud verbū dñi dei fili⁹ intelligitur. de quo Eccli. j. Fons ſapiētie verbum dñi. Iſtud aūt verbū licet in excelſis habitet eternaliter. tñ eſt temporaliter nobis datum: qꝛ Jo. j. Uerbū caro factum eſt: ⁊ habi. in nobis: vñ poteſt dicere homo in quo iſtud verbum habitat illud Hie. xv. Factū eſt mihi verbū tuum in gaudiū ⁊ leticiā cordis mei: qm̄ inuocatuꝫ eſt nomē tuū ſuꝑ me dñe de⁹ exercituum. Hoc eſt qd petebat pſalmiſta. d. Ueniat ſuꝑ nos miſericordia tua dñe: ⁊ ſalutare tuum ſm eloquiū tuum. Conſiderādum eſt aūt ſuꝑ quē venit: qꝛ ſuper Jo. filium zach. in deſerto. Naꝫ talis dꝫ eſſe Jo. ꝑ mentis mundificationē: Fili⁹ zacha. ꝑ dei recordationeꝫ. In deſerto ꝑ mūdi deſpectionē. ¶ Primo dꝫ eē Jo. ꝑ mentis mundificationē. Nam Jo. interpretatur in quo eſt gr̄a. ⁊ ſignificat ꝙ ille q̄ debet recipere xp̄m: debet habere i aīa gr̄am que aīaꝫ mūdificat vt xp̄s habitet ibi. ¶ Scdo dꝫ eē fili⁹ zacha. ꝑ dei recordationē. zacha. interpretat memorans dñm. Ille autē qui vult xp̄m in mētē recipere debet dñm retinere memoriter ⁊ beneficioꝝ recordari vt dicat cum pſalmiſta. Memor fui operis tui dñe q̄ memor ab initio miſericordiaꝝ tuaꝝ ⁊ meditabor i oībus operib⁹ tuis. ¶ Tertio dꝫ eſſe in deſerto ꝑ mundi deſpectio

ctz. Nā q̄ vult xp̄m recipere:nō dʒ iſtis terrenis eſſe implicit⁹:ſʒ ip̄a deſpicere mentaliter:⁊ tūc cognoſcet a deo.iuxta illud Oſee.xiij.Ego inq̄t dn̄s cognoui te in deſerto i terra ſolitudinis.Iſte aūt aduēt⁹ fuit ꝓphetat⁹ Eſa.lx.vbi dr̄.Surge illuminare hierl'm:q2 venit lumē tuū:⁊ gloria dn̄i ſup te orta ē.Ubi cōſidera q̄d faciat aduēt⁹ iſti⁹ luminis xp̄i.Nā rectificat indulgēdo.⁊ iō dr̄ ſurge.Clarificat intelligēdo:⁊ iō dr̄ illuminare.Pacificat in vnēdo:⁊ iō dr̄ hieruſalē.Letificat in cōdonādo:⁊ iō dr̄ gloria dn̄i ſup te orta eſt.Nā quādo xp̄s habitat in hoīe ꝑ gratiā:tūc in ipſo oritur gloria:q2 gratia eſt q̄ſidā arra ad habēdā gloriā.Iſte aduentus pōt figurari per iſtū aduētū de quo dixit dominus Moy.Exod.xx.Altare inq̄t de terra facietis mihi:⁊ offeretis ſup eo holocauſta ⁊ pacifica veſtra:oues veſtras: ⁊ boues veſtros loi locoi quo fuerit memoria nois mei:veniā ad te ⁊ benedicaʒ tibi.Ubi ſciendum ꝙ per iſtud altare intelligitur aīa cuiuſlibet hoīs:q2 ſicut totus homo templū dicitur dei.iuxta illud .j.Cor.iij.Templū dei ſctm̄ ē ꝙ eſtis vos ſic aīa in illo templo poteſt dici altare. Iſtud autem altare debet eſſe de terra: q2 homo dʒ ꝯſiderare ſuā ꝑſonam ⁊ vltimū:q2 de terra eſt ⁊ in terrā reuertetur. In iſto dʒ offerre pacificas hoſtias oues ⁊ boues:q2 ſeipſuʒ debet totū dn̄o offerre deo ſacrificiū immaculatū.iuxta illud Ro.xij.Obſecro vos per miam dei vt exhibeatis corda veſtra hoſtiā viuā ſanctā deo placentē rōnabile obſequiū veſtrū. Et tunc eis benedicit gratiam ꝯferēdo.

¶Quantū ad ſcdm̄ aduentū.ſ.in mūdū dicit.Et venit in omnē regionē Jor.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Jor.qui interpretatur deſcēſus:intelligitur mundus q̄ ſemper eſt in deſcenſu:⁊ ſemꝑ deficit.Ut ſit ſicut locuſta demergēs deſcenſus ei⁹ Eccle.xlij. Nā locuſta hʒ crura poſteriora longa:et qn̄ vult ſaltare firmat ſe ſup eis:tn̄ modicū eleuatur a terra ⁊ cito cadit:ſic mūdus multotiens ꝓmittit hoi longā vitā ⁊ ſic homo ſub ſpe viuēdi ſe firmat:et tn̄ cito per mortē cadit.¶Sciendū eſt aūt ꝙ in hoc aduentu:xp̄s primo nos docet ꝑ ſuam ꝑdicationē.Un̄ dicitur ꝑdicans. Un̄ ipſe dicit Luc.iiij.Sp̄us dn̄i ſup me euāgelizare pauperib⁹ miſit me ſanare cōtritos corde:⁊ ꝑdicare captiuis remiſſionē.Scdo nos inducit ad delictorū ſatiſfactionē cū dixit baptiſmū penitētie i remiſſionē pctōꝝ.Un̄ Mat.iij.Penitētiā agite appropinquabit eīn regnū celorū.¶Tertio nos monet ad virtuoſam operationē cū dicit parate viā ⁊c. Un̄ Amos.iiij.preparare i occurſuʒ dei tui Iſrael.Iſte aduēt⁹ fuit ꝓphetat⁹ Abacuc.ij.Ubi dr̄.Uiſus ꝓcul apparebit in finē ⁊ nō mētiet̄ ſi morā fecerit expecta eū:q2 veniēs veniet ⁊ non tardabit.Iſte aduēt⁹ ⁊ iſta viſio ſentētialiter fuerūt figurata Exo.iij.i liberatiōe filioꝝ Iſrael de ſeruitute pharaonis:de q̄bus dixit Moy.Clamor filiorū iſrael venit coram me vndiq3 afflictionē eorū audiui q2 ab egyptijs cōprimuntur ſed veni mittā te ad pharaonē vt educas ppl'm de egypto. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ populū iſrael intelligitur totū genus humanū ꝙ deus fecit:vt in hoc mūdo deū videat ꝑ fidem:⁊ in futuro per ſpeciē.Per pharaonē vero q̄ interp̄tat̄ denudās virū intelligitur diabolus q̄ virū denudauit qn̄ fecit p̄mos parētes peccare.Iſte tenebat totū genus hūanū in ſeruitute:⁊ hoc in egypto.i.in tenebris pctōꝝ.Hoc aūt cognoſcentes p̄res veteris teſtamēti:deū rogabāt clamorib⁹ validis vt eis mitteret redēptorē.vn̄ Exo.iiij.Obſecro dn̄e mitte quem miſſur⁹ es.Quoꝝ vota de⁹ ex alto reſpiciēs filio dilecto ſignificato ꝑ Moy.dixit Uidi afflic.⁊c.ſʒ veni mittā te ⁊c.Cui fili⁹ rn̄dit illud Eſa.vj. Ecce ego mitte me.Et tūc de⁹ pr̄ ipſʒ ꝑ ſalute hūani gn̄is deſtinauit.

¶Quātū ad tertiū aduētū.ſ. in ꝟginis vterū dicit ois vallis iplebit̄ ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illā vallē itelligit̄ beata ꝟgo q2 ſicut vallis ē loc⁹ īfim⁹:ſic beata virgo infima fuit ꝑ humilitatē.vn̄ ipa dicit Luc.j.q2 reſpexit hu.ācil.ſue.Ec.el ex hoc be.me di.oēs ge.Un̄ de ipſa dicit xp̄s ei⁹ fili⁹ Cāti.ij. Ego flos cāpi.i.toti⁹ mūdi:ꝑ odoris redolētiā:⁊ liliū ꝯualliū i.virginis beate de qua naſci volui ꝑ nitoris pudicitiā.In iſto igit̄ aduētu poſſumus p̄mo cōſiderare fecūditatē pleniſſimā:cū dr̄ ois vallis implebit̄.Qd̄ q̄dem

factū fuit: cū angel⁹ ſibi dixit. Lu. j. Aue
gratia plena dominus te. ꝛc. ¶ Scdo cō
ſiderare poſſum⁹ dei filiū humilitatē ꝓ
fundiſſimā: cū dr. Ois mōs ꝛ collis hu
miliabit. Nā per mōtē iſtū excelſum in
telligit dei fili⁹ in trinitate exiſtēs. Iſte
ꝓfundiſſime ſe humiliauit: qn̄ fuit i vte
ro virginis fact⁹ hō. Tūc em̄ ſemetipſuȝ
exinaniuit: formā ſerui accipiēs in ſimi
litudinē hoim fact⁹ ꝛ habitu inuētus vt
hō. Phil. ij. ¶ Tertio cōſiderare poſſu
mus regulā dirigētē obligationē cuȝ dr.
Erūt praua in directa. Nā an̄ aduētū xp̄i
eram⁹ obligati a deo et deprauati p ma
litiā. Ut ſic fuerit gen⁹ humanū gnera
tio praua atqȝ peruerſa. Deut. xxxij. Tū
dei fili⁹ vt nra regula nos direxit. iuxta
illḋ ps. Statuit ſupra petrā pedes meos
ꝛ direxit greſſus meos. ¶ Quarto ꝯſide
rare poſſum⁹ miam mitigātē indignatio
nē cū dr. Et aſpera in vias planas. Naȝ
an̄ aduētū filij dei de⁹ erat indignat⁹ hu
mano generi ꝛ aſper valde. In aduentu
tn̄ filij dei p miaȝ ſuā iſtā auſteritatē pla
cauit ꝛ reconciliauit nos dn̄o. vt ſint in
planis paſcua eoꝝ. i. hoiȝ. Eſa. xlix. Iſte
aduētus fuit ꝓphetat⁹ Aggei. ij. vbi dr
Ueniet deſiderat⁹ cūctis gentib⁹ ꝛ im
plebo domū illā glia. Fuit etiā figurat⁹
j. Reg. iiij. vbi dr. venit de⁹ in caſtra ꝛ in
gemuerūt philiſtiū. d. ve nobis. Ubi ſciē
dū q ꝑ philiſthȝ ꝗ interp̄tant̄ ceciderūt:
intelligunt̄ demones: ꝗ ꝓpter peccatuȝ
ſuperbie ceciderunt de celo: qn̄ igit̄ dei
filius venit in caſtra. i. in beatā virginē:
de qua dr Cāti. vj. q eſt terribilis. ſ. de
moniis vt caſtroꝝ acies ordinata: tunc
demones ingemuerūt. d. ve nobis: qꝛ p
aduētū xp̄i debellata fuit eoꝝ potētia ꝛ
appropinquauit eoꝝ pena. ¶ Quātū ad
quartū aduētū ſcȝ ad iudiciū p generalē
examiationē dr. Et videbit ois caro ꝛc.
Ubi oſtēdit q iſtū aduētū null⁹ poterit
euadere. Primo ꝓpter ei⁹ generalitatē:
qꝛ cū ſm illud Apoca. j. videbit ois ocu
lus. Scdo ꝓpter noſtrā imbecillitatē: qꝛ
caro. vn̄ Eſa. xl. Ois caro fenū. Tertio
ꝓpter ꝓſidētis dignitatē: qꝛ ſalutare. vn̄
ps. Defecit in ſalutare tuū aia mea. iſte
aduentus fuit prophetatus Eſa. iij. vbi
dicit. Dominus ad iudicium veniet cuȝ
ſenibus populi ſui ꝛ principibus eius.
Fuit etiam figuratus Dan. vij. Ubi dr.
Ecce in nubib⁹ celi fili⁹ hois veniebat
et vſqȝ ad antiquum dieꝝ peruenit: qui
dedit ſibi poteſtatē. Iſte antiquus dierū
deſcribitur ſedere ſuper thronū: ꝛ veſti
mētum eius candidū: ꝛ ex ore eius egre
diebatur fluuius igneus rapiduſqȝ ꝛ mi
lia miliū miniſtrabāt ei: ꝛ ad iudiciuȝ ſe
dit ꝛ libri aperti ſunt. Ubi ſciēdū q per
antiquum dieꝝ intelligitur deus pater:
ſiue tota trinitas. Dicit̄ ſedere ſup thro
num in ſignū imperij dominātis. Dicit̄
habere veſtimētum cādidū in ſignū mi
ſericordie cōdonātis que inſtar coloris
candidi eſt placabilis. Et ex ore ei⁹ egre
di fluui⁹ igne⁹ ꝛ rapid⁹ in ſignum iuſti
cie punientis. Et ſibi milia miliū mini
ſtrare ꝛ aſſiſtere: in ſignū faſtigij excellē
tis. Dicit̄ aūt q ad iudiciū ſedit i ſignū
officij diſcernētis. Dicunt̄ etiā libri ap
ti in ſignū ſciētie cognoſcētis: quia oēs
cōſciētie ſibi manifeſtabunt̄ aperte. Ad
iſtum autē antiquum dieꝝ id eſt ad deū
patrē ibit filius hois. i. xp̄s ieſus: cui da
bit poteſtatem iudicādi ꝛ ſentētiandi ſi
cut iudici delegato merita et demerita:
vt pro demeritis reddat penam: ꝛ ꝓ me
ritis gloriam. Ad quam ꝛc.

¶ In vigi. Nati. dn̄i. Euāgelium. v.

Cuȝ eſſet deſpō
ſata mater eius Maria Io
ſeph ꝛc. Mat. j. Cū oībus ho
minib⁹ ſciēdi naturale deſi
deriū eſt inſertū iuxta ſententiam philo
ſophi: qꝛ. j. metaphiſice Oēs hoies natu
ra ſcire deſiderāt. Mḋ quidē cognoſcēs
ps. d. Bonitatē ꝛ diſciplinā ꝛ ſciētiā do
ce me. Quia vero perfecta ſciētia alicu
ius rei dependet a ſua cauſa. hinc eſt q
qn̄ vr̄ aliqs effectus inſolitus ſtatim hō
deſiderat ſcire cauſam: vt per cognitio
nē cauſe veniat in cognitionē effectus.
Quia ỽo inter oēs effect⁹ inſolitos fuit
cōcept⁹ beate virginis: cui⁹ cognitionē
deſiderabat ps. d. Deus miſereat̄ nr̄i et
bn̄dicat nobis: illuminet vultū ſuū ſup
nos ꝛ mi. nr̄i vt co. in terra viaȝ tuā: ꝛ in
oībus gentibus ſal. tuū. Idcirco vt ꝯce
ptionē ꝛ generationē iſtā ſingularē ꝛ ma

gnificã aliqualiter poſſum⁹ adiuti a fide
ↄprehẽdere btũs Mat.iſtã ſacratiſſimã
generationẽ nobis inſinuat.d.q xp̄i gña
tio ſic erat.Cum eſſet deſpõſata mr̄ eius
ꝛc.vt nobis exprimit hiſtoria euangelij
hodierni in q̄ quatuor tangit luculẽter.
Diuinã dignationẽ virginẽ impgnantẽ.
Humanã ſuſpitionẽ humilẽ anxiantem.
Supnã viſitationẽ debilem confortãtẽ.
Promiſſam ↄſolationẽ exulẽ reducẽtẽ.
¶ Primum pbat fecũditas ſingularis.
Scdm mẽtis ppe exit⁹ rõnalis.Tertiũ
regis benignitas paternalis.Quartum
plis vtilitas gñalis.primũ in pncipio
Scdꝫ ibi.Joſeph.aũt ꝛc.Tertiũ ibi.hec
aũt eo co.Quartũ ibi.Pariet ãt filiũ ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantum ad primum vbi tan
git ꝛc.quod pbat ꝛc.dicit cũ
autẽ eſſet ꝛc.vbi ſciendum q
euãgeliſta Mat.volẽs gene
rationem xp̄i tpalẽ de matre
mõſtrare generationẽ antiquorũ patrũ
narrat in pncipio euãgelij ſui.d.Liber
generatiõis ieſu xp̄i filij dauid ꝛc.Igiẗ
ne ſuſpicatio in mẽte alicui⁹ caderet q
xp̄s vt ceteri carnalr̄ fuerit ppagat⁹ hec
remouẽs a fideliũ cordib⁹:ſingularẽ mo
dũ natiuitatis ipſi⁹ exprimit:d.q nõ fuit
in modũ alioꝝ hoim.Sed generatio ei⁹
ſic erat.Cũ eſſet deſpõ.ꝛc.¶ Sciẽdũ eſt
aũt q in parte iſta quãtũ ad generatio
nẽ ſingularẽ xp̄i.v.poſſum⁹ cõſiderare.ſ.
Societatem copulantem.
Dignitatem excellentem.
Puritatem niteſcentem.
Foecunditatem euidentem.
Cauſalitatem emittentem.
¶ Quãtũ ad pmũ dicit.Cũ eſſet deſ.ꝛc.
Sciẽdũ eſt q iter ſpõſam ꝛ ſpõſum eſt ſo
cietas:ſaltẽ copulatiõis aĩoꝝ.nã lꝫ ad
mr̄imoniũ nõ neceſſario reqraẗ carna
lis copula:tñ neceſſario tãq̄ formale re
qriẗ ↄſenſus.In h̄ igiẗ q btã virgo de
ſpõſata fuit daẗ itelligi ſocietas aĩoꝝ q̄
fuit iter ipam ꝛ Joſeph.Nõ tñ fuit inter
eos ↄiũctio corporalis.vñ Orig.Deſpõ
ſata quidẽ fuit Joſeph:nõ tñ in ↄcupiſcẽ
tia iũcta.Nõ vacat a myſterio q fuit de
ſpõſata Joſeph fabro lignario:qꝛ xp̄s ve
niebat in mundũ tanq̄ faber lignarius

Vñ Chryſoſ.ſup Matt.Jõ fabro ligna
rio maria deſpõſata erat:qm̄ xp̄s eccle
ſie ſpõſus ſalutẽ hoim opatur⁹ erat p li
gnũ crucis.¶ Sciẽdũ ẽt q multiplex
aſſignaẗ rõ:quare xp̄s voluit matrẽ ſuã
virginẽ deſpõſari:tũ ex parte matris:tũ
ex pte plis:tũ ẽt ex pte myſterij itellecti
Ex parte mr̄is fm Glo.Prima rõ fuit:vt
gen⁹ beate virginis ſcireẗ p gen⁹ viri.
Cũ ordiatũ fuerit p Moy.Nũeri.xxxvi.
q viri ducerent vxores de tribu ꝛ cogna
tiõe ſua.Qꝛ igiẗ ſcriptura nõ cõputabat
femias ſꝫ mares:ſi virgo beata nõ fuiſ
ſet deſpõſata.neſcireẗ de q̄ tribu fuiſſet
nata.¶ Scdo deſpõſata fuit fm Glo.ne
vt adultera inteficereẗ:qꝛ fm legẽ Moy
ſi Deuturo.xxij.Si i puella nõ eſt iuẽta
virginitas:eiciẽt eã extra fores domus
pr̄is ſui:ꝛ lapidib⁹ obruẽt eã viri ciuita
tis eius ꝛ morieẗ qm̄ fecit nephas i iſrl̄.
¶ Tertio deſpõſata fuit fm Glo.vt fu
giẽs in egyptum cum puero haberet ſo
latiũ viri ſui.¶ Quarto fm Glo.vt par
tus eius diabolo celaretur.¶ Quinto
fm Grego.vt eius infamia vitaretur.
¶ Sexto dicit.Glo.iõ deſpõſata:ne vir
ginib⁹ eſſet excuſatio infamie:q mater
xp̄i infamata fuerat.¶ Ex parte vero p
lis:pma ratio fuit vt ẽt ſciretur de qua
tribu xp̄s natus fuit quantum ad corpu
lẽtam ſubſtantiam ſicut de matre dictuꝫ
eſt.Scdo ne videreẗ incepiſſe a legis in
iuria fm Ambroſium cũ fm legem par
tus mulieris innupte dãnareẗ.Tertio
fm Ambroſium.Ne herodes ꝛ iudei xp̄ꝫ
perſequeretur tanq̄ ex adultera natum.
¶ Ex parte ṽo myſterij fꝫ Glo.Rõ eſt ad
ſignificãdum myſterium deſpõſationis
eccleſie a xp̄o:q̄ ei⁹ dꝛ ſpõſus.Cui dicit.
Canti.iiij.Tota pulchra es amica mea
id eſt aĩa deuota:veni de libano veni co
ronaberis i celeſti glĩa.¶ Quãtũ ad ſe
cũdũ ſcꝫ dignitatẽ excellẽtem.dicit ma
ter eius.Ubi ſciẽdũ q eſſe matrẽ grad⁹
eſt dignitatis:quem beata virgo habuit
cũ fuerit mr̄ xp̄i:vt ſic iuxta illud Eccli.
xv.Fuerit maẗ honorificata.Et reuera
multum honorificata:cũ nõ ſolũ mater
fuerit hois:ſed ꝛ dei.Nã dꝛ mr̄ ei⁹.Ubi
Orige.Mater ei⁹:mater imaculata:ma
ter incorrupta:mater intacta:mater ei⁹:

cuiꝰ eiꝰ mr̄ dei vnigeniti: dn̄i regis olim plaſmatoris: ⁊ creatoris cūctorū: illius q̄ in excelſis eſt ſine matre et in terra eſt ſine patre: illiꝰ q̄ in celis ſm̄ deitatē in ſinu eſt pr̄is ⁊ in terra ſcd̄m corpis ſumptionē in ſinu eſt mr̄is. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ beata virgo xp̄i mr̄ pōt figurari p annā matrē ſamuelis: de qua ſentētialr̄ dr̄. j. Reg. ij. ꝙ cū Samuel miniſtraret corā dn̄o faciebat ſibi anna mr̄ ſua tunicā puā quā afferebat ſibi ſtatutis diebꝰ. Ubi ſciēdū ꝙ p Samuelē q̄ interp̄taꝛ poſtulatus a dn̄o intelligiꝛ xp̄s q̄ fuit a deo p̄re poſtulatꝰ a patribꝰ veteris teſtamēti. vn̄ pſ̄. Oſtēde nobis dn̄e miām tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis. Iſte dr̄ miniſtrare corā dn̄o q: nō ſolū cū in hoc mūdo fuit ſe p nobis obtulit deo p̄ri: ſꝫ ēt nūc p nobis interpellator aſſiſtit iuxta illud heb. ix. ieſus introiuit in celū vt appareat nūc vultui dei p nobis. ¶ Per annā ꝟo q̄ interp̄tatꝛ gr̄a ſiue rn̄dēs intelligiꝛ virgo btā: cui dixit āgelꝰ Luc. j. Aue gr̄a plena dn̄s tecum. Que vt obediēs voci dn̄i rn̄dit. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm̄ ꝟbum tuū. Iſta fecit paruā tunicā filio ſuo: qn̄ ꝟbo incarnato dedit humanitatē q̄ fuit ſibi q̄ſi tunica: q: ſicut tunica tegit corpꝰ ſic humanitas tegebat diuinitatē i xp̄o. Que ſignāter pua dr̄: q: cū ꝟbū ſit infinitū ⁊ hūanitas finita pua merito dici p̄t. O q̄s bn̄ ⁊ deuote ꝯſiderās nō inueniet pui i iſtā tunicā. Nā ip̄e eſt quē totꝰ orbis nō pōt capere ⁊ tn̄ in tā pua tunica ſicut ē nr̄a hūanitas voluit ꝯtineri. Dr̄ ꝙ anna ſtatutis diebꝰ portabat tunicā quā faciebat filio ſuo: p qd̄ datꝛ intelligi ꝙ virgo beata: vt aduocata hūani gn̄is qn̄ ad ip̄am deuote recurrimꝰ pponit xp̄o filio ſuo humanitatē: quā aſſumpſit de ip̄a: vt ſic ad eiꝰ dece vt filiꝰ mr̄i faciliꝰ inclinetur. Un̄ Caſſi. in q̄dā ep̄la dicit. Tu patrona humani gn̄eris tu afflictis medicina ſingularis: q̄s tuo nō egeat munere: cū ſit peccare cōe. Ad ꝯtuēdū aūt filiū huiꝰ mr̄is figuratiue nos inuitat ſp̄us ſctūs Cāti. iij. d. Egredimini filie ſyōn ⁊ videte regē Salomonē i dyademate q̄ coronauit eū mr̄ ſua in die deſpōſatiōis illiꝰ et in die leticie cordis eiꝰ. Ubi ſpūs ſanctus in hac exhortatiōe. vj. tangit. ſ.

Cetum gratioſum.
Actum virtuoſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Ornatum amoroſum.
Feſtum glorioſum.

¶ Primo ſpiritꝰ ſanctus tāgit hic cetū gratioſum. cū dr̄ filie ſyon. Nā per filias ſyon intelligūtur oēs fideles aīe q̄ ſunt per gr̄am dei filie adoptiue. Iſtas ſp̄us ſanctus inuitat vt cōtemplenꝛ hodie cū leticia xp̄m natū humani generis ſaluatorē. vn̄ zach. ix. Exulta ſatis filia ſyon. Jubila filia hieruſalē. Ecce rex tuꝰ veniet tibi iuſtus ⁊ ſaluator. ¶ Scd̄o tāgit actū virtuoſum. Cū dr̄ egredimini. Naꝫ hodie nullꝰ debet eſſe piger nec vacare terrenis delitiis. Sed cum promptitudine ab iſtis egredi: vt poſſit Chriſtum natū hodie libere mētaliter contēplari. vn̄ de cuilibet dr̄. Johel. ij. Egrediatur ſpōſus de cubili ſuo de thalamo ſuo. Nam de cubili ⁊ thalamo conſolatiōis carnalis homo debet hodie egredi. hodiernā ſolēnitatē deuotius cōtēplādo. ¶ Tertio tāgit aſpectū luminoſum: cū dr̄. Uidete. Nam hodie hō nō dꝫ oculos declinare in terrā per deſideriū terrenorum. Sꝫ eos in altū dirigere natiuitatē tam mirificā cōtēplando. Nā hodie iuxta illud. Joh. j. Uerbū caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis. Un̄ omnibꝰ fidelibꝰ dicitꝛ hiero. ij. Uidete verbū domini incarnatum. ¶ Quarto tāgit obiectum generoſum: cum dicitur. Regem Salomonem. Nam per regem Salomonem pacificuꝫ intelligitur chriſtus: de quo Ephe. ij. Ipſe eſt pax veſtra qui fecit vtraqꝫ vnum. Unde iſte eſt rex de quo. pſ̄. Dominꝰ virtutum ipſe eſt rex glorie. ¶ Quinto tangit ornatum amoroſum: cum dicitur. in dyademate quo coronauit eum mr̄ ſua. Ubi ſciēdum ꝙ per illud dyadema intelligiꝛ chriſti humanitas: qua virgo beata hodie filiū coronauit quando humanitatē dedit: quā dei filiꝰ ex amore quē habuit ad genꝰ humanū ſibi aſſumpſit i vnitate pſone vt dicatur de beata virgine illd̄. iiij. Reg. ij. Produxit filiū regis ⁊ poſuit ſup eū dyadema. O quale dyadema fuit iſtud in dei filio p qd̄ palpatꝛ

impalpabilis:vt inuiſibilis:tenet imenſibilis:patit impaſſibilis:lōgitudo breuiat:latitudo anguſtat:altitudo profundat:pfunditas explanat:gaudiuʒ fit vagiēs:ſapiētia fit mutiēs:poculū fit ſitiēs alimētū eſuriēs. ¶ Sexto tangit feſtum glorioſum.cū dr i die deſpō.ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ dies hodierna fuit dies deſpōſationis:qꝛ dei filius ſibi naturā humanā indiſſolubiliter copulauit. Ut merito dicere poſſim⁹ illd Eſa.lxii. Gaudebit ſpōſus ſuper ſpōſam ꝛ gaudebit ſup te de⁹ tuus. Dies ēt hodierna fuit dies leticie beate virginis qn̄ ſe cognouit dei ꝛ hominis genitricē.vñ potuit dicere illd.j.Reg.ii. Letata ſuʒ i ſalutari tuo. ¶ Quātū ad tertium.ſ.puritatē nitefcētēʒ dicit maria. vbi ſciēdū ꝙ maria vno modo interpretatur ſtella maris:qꝛ igit ſtella eſt vere pura ꝛ incorruptibilis:iō ꝑ nomē marie:puritas ꝛ virginitas deſignatur. Hec ē illa ſtella d q̄ ꝓphetatū fuerat Numeri.xxiiii. Ubi dr. Orieť ſtella ex Jacob ꝛ cōſurget virga de iſrael. vñ ipa poterat dicere illd Apoc.xxii. Ego ſum radix ꝛ gen⁹ dauid.ſtella ſplēdida ꝛ matutina. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.fecūditatē euidētē dicit. Anteq̄ ꝯuenirēt inuēta eſt i vtero habēs. Ubi ſciēdū:ꝙ euidēs ſignū fecūditatis btē virginis fuit qn̄ inuēt⁹ eſt vēter ipſi⁹ tumeſcere more ꝑgnātiū hoc aūt inuētū eſt añq̄ ipa ꝛ Joſeph cōuenirēt.ſ.ſm Remigiū ad tēp⁹ nuptiaꝝ inuēta eſt habēs in vtero. hoc aūt eſt qd angel⁹ ſibi dicerat Luc.j. Ne timeas inq̄t Maria:inueniſti em̄ gratiā apud dn̄m. Ecce ꝯcipies in vtero ꝛ paries filiū. Uñ pōt figurari ꝑ mulierē ſunamitē:cui dixit heliſe⁹.iiii.Reg.iiii. In tpe iſto et in hac eadē hora:ſi vita comes fuerit habebis i vtero filiū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſunamitē q̄ interꝑtat mortificās ſiue mortificata:itelligit virgo beata q̄ i ſe ꝛ mortificata fuit a peccatis:qꝛ nl'lū habuit:et mortificās fuit vitia ꝛ nos viuificās deo Nā iuxta illd.j.petri.ii. Jpe ꝑtulit peccata nr̄a ſup lignū:vt petis mortui iuſticie viuam⁹ cui⁹ liuore ſanati ſum⁹. Hnic igitur ſignificate ꝑ ſunamitē angelus ſignificat⁹ ꝑ helyſeū ꝯceptū filii dei ſignificauit. Jſte ꝯcept⁹ mirific⁹ fuit ꝓpheta tus Hie.xxxi. vbi dr. Nouū creauit dn̄s ſup terrā femina circūdabit viꝛū. Nā ꝙ femina circūdet in vtero pueꝝ nouū nō eſt:ſed ꝙ virū perfectū virtutib⁹:hoc eſt nouū. Qꝛ igiť virgo beata in vtero habuit xp̄m pfectū oib⁹ donis ꝛ virtutib⁹: ideo nouū fuit. qd ſignāter dr a deo creatū:qꝛ hoc non eſt poſſibile ꝑ naturā. Jſte conceptus fuit figuratus Exo.iii. in rubo Moy. vbi dr ꝙ Moy. vidit rubū q̄ ardebat et non cōburebať. Per iſtū em̄ rubum in quo erat ignis ꝛ nō ꝯburebať:intelligiť virgo maria:i cui⁹ vtero fuit dei filius:ꝛ tamē remāſit intacta. Fuit ēt figurat⁹ in horologio achaʒ:de q̄ dr Eſa. xxxviii. ꝙ ſol deſcēderat i eo ꝑ dcē grad⁹ Per illud em̄ horologiū itelligiť btā virgo:qꝛ ſicut i horologio iter alia ſunt tria ſcʒ pōdus:mot⁹:et ſonus. ſic ſm Hiero. in beata virgine fuit pōd⁹ grauitatis in cōuerſatiōe:motus ſedulitatis in miniſtratione:ſon⁹ ſuauitatis in iubilatione. Per ſolē aūt intelligiť xp̄s q̄ eſt ſol iuſticie de quo Mal.iiii. Uobis āt timētib⁹ nomē meū orieť ſol iuſticie. iſte ſol deſcēdit ꝑ decē grad⁹ i horologio:qn̄ de ſolio trinitatis infra.ix.ordines angeloꝝ: deſcēdit i vteꝝ ꝟginis fact⁹ hō. ¶ Quātū ad q̄ntū.ſ.cauſalitatē emittētē dr de ſpū ſancto Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ dictū fuit ſuperi⁹ ꝙ mariā inuēta eſt i vtero habēs: ne ſuſpitio poſſit ģnari. ſubdit euangeliſta.d.ꝙ h̄ nō fuit ab hoie:ſʒ a ſpū ſctō. Qualr aūt Joſeph ſciuerit eā de ſpū ſancto cōcepiſſe:dicunt aliq̄ ꝙ ſciuit per diuinam inſpirationem. Orig. autem dicit ꝙ ſciuit ex quibuſdam cōiecturis quas videbat i virgine oppoſitas omni ſuſpitioni de ſue virginitatis violatione. Remi. dicit ꝙ ſciuit ꝑ ſcripturas diuinas ſ.per illud Eſa.vii. Ecce virgo cōcipiet et pariet filium. ꝛ Eſa.ij. Egredietur virga de radice ieſſe. Sʒ occurrit dubiū ex quo ſciebat eā cōcepiſſe de ſpū ſctō:qualiter veꝝ ſit qd ſubdiť. ꝙ volebat eam dimittere. Ñdeť ꝙ nolebat eā dimittere ꝓpť culpā virginis:ſʒ qꝛ reputabat ſe indignuʒ vñ Orig. Jō ergo dimittere volebat qm̄ magnū ſacramētū i ea eē cognoſcebat:cui approximare indignū credebat. ¶ Secunda pars.

Sequitur. Joſeph autem vir eius cum &c. vbi tangitur humanam ſuſpitionem humilem anxietem. quod probat mentis perplexitas rationalis. Ubi ſciendum ſecundum Aug. quod ſatis videbatur rationale quantum ad cognitionem humanem quod Joſeph eſſet perplexus: videns iſtam quam acceperat virginem impregnatam: ſciens quod non acceſſiſſet ad eam. ¶ In parte igitur iſta quantum ad Joſeph. quatuor poſſumus conſiderare. ſ.
Societatem in coniugendo.
Sanctitatem in conuerſando.
Pietatem in relaxando.
Sagacitatem in relinquendo.
¶ Quantum ad primum dicit. Joſeph autem vir eius. Ubi ſciendum ſecundum Glo. quod per virum intelligitur hic ſponſus. ſponſi autem cum ſponſa eſt ſocietas in conueniendo. ¶ Quantum ad ſecundum ſcilicet ſanctitatem in conuerſando dicit. Cum eſſet iuſtus. Ubi ſciendum quod iuſticia aliquando ſumitur in ſcriptura vt eſt ſpecialis virtus ſicut ſapientie. viij. ibi dicitur. ſobrietatem et ſapientiam docet et iuſticiam et virtutem quibus vtilius nihil eſt in vita hominibus. Aliquando accipitur vt est virtus communis ſicut de virtuoſo viro dicitur Eze. xviij. In iuſticia ſua quam operatus eſt viuet. Quando igitur dicitur hic ioſeph iuſtus iuſticia accipitur hic ſecundum Chryſoſto. in omel. vt eſt communis virtus. ¶ Quantum ad tertium. ſ. pietatem in relaxando dicit. et nollet eam traducere. Ubi ſciendum quod ſecundum Glo. vbi nos habemus traducere. greci habent propalare. Joſeph igitur ſicut pius virginem quam pregnantem nouerat: nolebat propalare ne puniretur. ex hoc ſecundum Aug. de verbis domini habemus exemplum non prodendi peccatum alterius dum apud nos eſt occultum. Quantum ad quartum. ſ. ſagacitatem in relinquendo dicit: Uoluit occulte dimittere eam. vbi ſciendum quod Joſeph videns virginem grauidam: neſciens perfecte qualiter hoc factum fuiſſet et nolens propalare voluit ipſam occulte dimittere ſecundum Amb. vt ſic non videretur conſentire adulterio eam retinendo: nec eſſet reus ſanguinis ipſam ad penam tradendo. Secundum autem diſpoſitionem in ſine prime partis dicit Glo. Juſtus erat per fidem qua credebat chriſtum de virgine naſciturum vnde voluit ſe humiliare ante tantam gratiam. Et ideo noluit eam propalare: ſed eam occulte dimittere. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Hec autem eo cogitante &c. Ubi tangitur ſupernam viſitationem delectabilem conſortatiuam: quam exhibet regis benignitas paternalis. Ubi ſciendum quod deus pius pater videns Joſeph in perplexitate poſitum de nouitate impregnationis ſponſe ſue. voluit ipſam ſecundum Remig. conſulendo ſibi per angelum miſſum dirigere quid facturus eſſet in negocio ſupradicto. ¶ Secundum hoc igitur in parte iſta. v. poſſumus conſiderare ſcilicet.
Animum anxiatum.
Nuncium deſtinatum.
Modum deſignatum.
Pauidum roboratum.
Myſterium reuelatum.
¶ Quantum ad primum dicit. Hec autem eo cogitante &c. Ubi ſciendum quod in hoc poſſumus aduertere duplicem commendationem Joſeph. Primo ſecundum Glo. prudentie et diſcretionis: quia nec ex abrupto voluit eam dimittere: ſed cum deliberatione. Secundo modeſtie et celationis quia ipſam ſecundum Chryſo. in omel. iſtud demonſtrando aliis noluit diffamare. Quantum ad ſecundum ſ. nuncium deſtinatum dicit. Ecce angelus domini apparuit. Ubi ſciendum quod dominus videns quod Joſeph cogitauerat Mariam ſponſam ſuam dimittere: quod fuiſſet verecundia eius angelum miſit: vt premoneret Joſeph: ne quod cogitauerat faceret. Et vt virgo immunis ſecundum Anſelmum ab infamia remaneret. ¶ Iſta apparitio angeli annunciantis conceptionem filii dei: poteſt figurari per apparitionem factam manue et vxori eius in conceptione Sanſon. de qua ſententialiter dicitur Judi. xiij. quod angelus domini apparuit manue et vxori eius annuncians quod debebat naſci Sanſon qui debebat incipere liberare populum domini de manibus philiſtinorum. ¶ Ubi ſciendum quod per Sanſon qui interpretatur ſol fortis: intelligitur chriſtus ſol iuſticie: de quo Job. ix. Si fortitudo queritur robuſtiſſimus eſt. Iſte populum domini. i. genus humanum liberauit de manibus philiſtinorum. i. de poteſtate demonum. vt ſic beneficium liberationis recognoſcentes dicamus illud Luc. j. Sine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſeruiamus illi in ſanctitate et iuſticia coram ipſo omnibus diebus noſtris. Sic igitur angelus apparuit primo vxori manue: poſtmodum manue. ad annunciandum conceptionem Sanſonis: ſicut angelus

Joſeph

Joſeph.pmo ne iuſtus homo faceret rē iniuſtā ex ꝓpoſito iuſto.ſcdo ꝑꝑ honorē ipſi⁹ mrīs nā ſi dimiſſa fuiſſet ꝑd inhō-deleſtu rp: ſuſpitiōe carere nō poterat: tertio.vt intelligēs Joſeph.ſanctā ꝯce-ptionē diligenti⁹ ſe cuſtodiret ab illa ꝙ pri⁹. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.modū deſigna tū dr.In ſomnis.Ubi ſciēdū ꝙ multiplex aſſignat rō quare angel⁹ in ſomnis Jo ſeph apparuit.prima ſ3 Aug.qꝛ in ſom nis maxime ſūt ſenſus ſopiti:ꝛ ſic mēs min⁹ impedit ad ſuſcipiēdū reuelatio-nes diuinas.ſcdo ꝑpter ſignificādū my ſteriū:vt ſicut Adā dormiente vxorē ſibi formauit:ita Joſeph dormiēti ſponſam ꝟginē ꝯſignaret.tertio qꝛ nō indigebat expſſiōe ꝯſenſus ſicut virgo btā.q̄rto qꝛ nō erat rudis vt paſtores:nec incredu-l⁹ vt zach.Hec viſio pōt figurari ꝑ viſio-nē quā in ſomnis vidit iacob:de qua ſen tētialr dr Geñ.xxviij.ꝙ vidit i ſomnis ſcalā ſtātē ſuꝑ terrā ꝛ cacumē illi⁹ tāgēs celū angeloſq; dei aſcēdētes ꝛ deſcēdē-tes ꝑ eā ꝛ dñm innixū ſcale.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā ſcalā i ſomnis viſam intelligit xp̄s quē cōceptū de ꝟgine vidit Joſeph in ſomnis:qñ ſibi hoc angel⁹ nūciauit: ipe eſt ſcala ꝑ quā aſcēdim⁹ in ꝑadiſum Signāter dr ꝙ hec ſcala erat ſuꝑ terrā ꝛ cacumē attingēs celū:qꝛ i xp̄o ieſu erat diuinitas i hūanitate terrena:q̄ tñ celū attigebat:qꝛ ſuꝑ oēs celos exhs holb⁹ i celū introitū ꝑparabat.ꝛ iō nō ſine cā dr de⁹ iſti ſcale innix⁹.Per ipā3 aūt dñr aſcē dere ꝛ deſcēdere angeli:qꝛ ad manifeſta tionē aduent⁹ xp̄i ieſu angelici ſpūs ſe-pi⁹ apparuerūt.iuxta ꝙ ipſe dixit Jo.j. Amē amē dico vobis videbitis celū ap tū ꝛ angelos dei aſcēdētes ꝛ deſcēdētes ſupra filiū hoīs.¶ Quātū ad quartū.ſ. pauidū roboratu3 dr Joſeph.filij dauid noli ti.ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ angel⁹ Joſeph fi liū dauid nolat.pmo ſ3 Rabanū vt ma-ria q̄ de eadē tribu erat de dō eē mōſtra-retur.ſcdo ſ3 Chryſo.vt ei ad memoriā reduceret ꝓmiſſionē dei ad dauid factā et de ſemine ei⁹ xp̄s naſceret.Quātum ad quītū.ſ.myſteriū reuelatu3 dr. Qđ ei in ea natū eſt de ſpū ſctō eſt.Ubi ſciēdū ꝙ angel⁹ mal⁹ qñ appet hoī incutit timo rem.ꝛ derelinquit triſtitiā.Angel⁹ autē bon⁹ inducit vigorē ꝛ gaudiū ꝛ iō ange-l⁹ apparēs Joſeph.nō ſolū vigorauit eū t. ꝙ timidū ſed ēt letificauit eū tāꝙ triſ-tē ſm Chryſo.explicādo ſibi myſteriū3 grauidatiōis ꝟginis ꝙ antea nō cogno ſcēt aute tribulabatur. ¶ Sciendū eſt ꝙ ſi gnāter dicit ꝙ in ea natū eſt.qꝛ ſm Glo. Aliud ē naſci i ea.aliud ab ea naſci.eē in ea eſt idē qđ ꝯcipi:naſci ab ea ē ꝓdire in lucem. ¶ Quarta pars.

Sequit:Pariet autē filium ꝛc.Ubi tangit promiſſam conſolationem exulē reducētē.qđ ꝓbat ꝓlis vtili tas gñalis.Ubi ſciendū ꝙ ad certi ficādū hoīem de aliqua re dubia nō ſolū facit narratio ꝑteritorū:ſed ēt ꝓnuncia-tio eueniētiū futurorū3:qꝛ talia futura cōtingētia cognoſcere certitudinalr eſt ſolū dei q̄ nō pōt decipi nec mētiri.Pro pter qđ dr Eſa.xlj.annūciate nobis q̄ vē tura ſūt i futurū:ꝛ ſciem⁹ ꝙ dij eſtis vos. Ut igit angel⁹ ſ3 Chryſoſto.ſ omel.ma-gis certificet Joſeph de ꝯceptu ꝟginis facto de ſpū ſctō iō ſibi annūciat q̄ vētu ra ſunt in ei⁹ ptu:vt ex ipſorū euētu cer ti⁹ ꝯfirmet.ſm hoc igit in ꝑte iſta qua-tuor poſſum⁹ conſiderare.ſ.

Matris fertilitatem gratioſam.
Prolis dignitatem generoſam.
Faminis celebritatem gaudioſam.
Plebis vtilitatem copioſam.

¶ Quantū ad primu3 dicit.Pariet.Ubi ſciēdū ꝙ ꝟgo btā nō fuit ſterilis ſ3 fecū da.Ad cuius fecūdationē l3 Joſeph nō fuerit neceſſarius:qꝛ fecūdata fuit de ꝟ tute ſpirit⁹ ſancti:erat tñ poſt partū ne-ceſſarius:vt ſic non ſolū eſſet tutor femi nee fragilitatis:ꝛ teſtis ſue ꝟginitatis ſed etiam ſm Gloſam.eſſet nutriti⁹ tōte prolis. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ iſte genero ſus partus beate virginis fuit.

Ueraciter prophetatus.
Myſterialiter figuratus.
Preſentialiter demonſtratus.

¶ Pmo iſte ptus fuit veracit ꝓphetat⁹ Uñ Eſaie.vij.Ecce ꝟgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiū ꝛ vocabit nomē ei⁹ emanuel qđ iter ꝑtatur nobiſcū deus.Ubi ꝯſidera qualr in iſta ꝓphetia diuerſi eliminātur erro-res.Nam per hoc qđ dr ꝟgo excludit er ror dicentiū ꝙ xp̄s fuit ex ſemine propa

29

ginis. Per hoc aũt qd dr ↄcipiet i vtero et pariet excludit error dicẽtiũ ꝙ xps habuit corpꝰ fãtasticũ. Per h ỽo ꝙ dr filiũ excludit error dicẽtiũ ꝙ fortuitu luenit puulũ. Per h ãt ꝙ dr emãuel vocabit nomẽ eiꝰ excludit error dicẽtiũ ꝙ nõ fuit deꝰ i mũdo. Uñ hic ẽ d quo Baruch. iij. Hic est deꝰ nr et nõ estimabit aliꝰ aduersus eũ. Hic adinuenit oẽz viã discipline et tradidit eã iacob pucro suo: et isrl dilecto suo post hoc i terrz visus ẽ et cũ hoibꝰ ↄuersatꝰ est. ¶ Scdo iste ptꝰ fuit ministeralr figuratꝰ cuiꝰ figura pcessit in ỽga Aarõ de q Numeri. xvij. dr ꝙ moy. inuenit germinatã ỽgã Aarõ i domo leui et turgẽtibꝰ gẽmis eruperãt flores q foliis dilatat in amigdalas deformati sũt. ¶ Ubi sciẽdũ ꝙ p istã virgã itelligit virgo btã: q instar virge fuit gracilis p paupertatẽ flectibilis p humilitatem et recta p intẽtionẽ et charitatẽ. Ista inuẽta ẽ gẽmis turgẽtibus qñ filiũ dei cõcepit i vtero ex qua flores fructiferi erupunt qñ dei filius de ipsa manẽte ỽgine fuit natꝰ. Nã sicut flos nõ violat arborẽ sz ornat. sic dei filiꝰ nõ violauit ỽginẽ sz magis donis et gr̃iis adornabit et tũc adipleta est illa pphetia Esaie. xlj. Egredict ỽga de radice iesse et flos de radice eius ascẽdet. ¶ Tertio iste ptus fuit pñtialr demõstratꝰ. Unde Luc. ij. Impleti sunt dies Marie vt pareret: et pepit filiũ suũ pmogenitũ: et pãnis eũ iuolutã et reclinauit eum in psepio. ¶ O deuota aia cõsidera i ptu xpi tui pñtialiter demõstrato.

Refectionis pabulum.

Dignitatis fastigium.

Paupertatis spectaculum.

Humilitatis speculum.

¶ Primo ↄsidera refectiõis pabulũ cũ dr ꝙ hoc factuz est in bethlẽẽ. Nã bethlẽẽ domꝰ panis iterpretat. Panis autẽ in scriptura p oĩ cibo accipit. Ille autem q hodie natꝰ est dt de se ipso. Jo. vj. Ego suz panis viuus q de celo descẽdi. Si qs mãducauerit ex hoc pane viuet i eternũ: et panis quez ego dabo: caro mea est p mũdi vita. Istũ panem docuit nos xps petere. Mat. vj. d. ꝙ pri debemꝰ dicere panẽ nrz quotidianũ da nobis hodie. ¶ Scdo ↄsidera dignitatis fastigiũ cũ dr pepit filiũ suũ primogenitũ. Nã pmogenitura sigt in filio dignitatẽ: Iste aũt q hodie natꝰ est: fuit pmogenitꝰ: nõ post quẽ aliꝰ: sz anteꝙ nullꝰ. Nã iuxta illud. Col. j. Ipe est imago dei inuisibilis primogenitꝰ ois creature. ¶ Tertio ↄsidera paupertatis spectaculũ cũ dr pãnis cũ iuoluit. O mira dignatio saluatoris ille q celoꝝ ↄtinet regnũ: quẽ totus nõ capit orbis: q est rex regũ et dñs dñantiũ i q sũt oẽs thesauri sapiẽtie et sciẽ abscõditi: q est altitudo diuitiarum sapiẽtie et sciẽ dei. Col. ij. Hodie p nobis paupertatis scit pãnis inuoluit in aliena domo conspicit. Nã ipe dicturus erat Mat. viij. Uulpes foueas habent: et volucres celi nudos: filiꝰ ãt hois nõ hz vbi caput suũ reclinet. Quarto ↄsidera humilitatz speculũ cũ dr. Et reclinauit eũ i psepio. Nã sicut dr. Lu. ij. Nõ erat ei locꝰ i diuersorio. et iõ virgo btã filiũ i psepio humilit reclinauit. O quãta humilitas xpi dñi ille q ẽ rex glẽ sic hũiliter ponit i psepio nõ i lecto pellibꝰ phalerato. Nã ipse dicturꝰ erat Matt. xj. Discite a me qr mitis sum et humilis corde. ¶ Quãtũ ad secundũ. s. plis dignitatem gñosam dicit filiũ. Nã eẽ filiũ dignitatẽ sigt: qr filius in domo dz hereditare: qr igit xps filꝰ dr in hoc eiꝰ dignitas designat. Nã ipe est de q dixit deꝰ pr. ij. Reg. xij. Ego ero ei in prem et ipe erit mihi in filiũ. Uñ de isto filio hodie mũdo nato dicere possumus cõpletã eẽ pphetiã Esa. di. esa. ix. Paruulꝰ natꝰ est nobis et factus est pncipatus sup humeꝝ eius et vocabit nomẽ eiꝰ admirabilis ↄsiliariꝰ deus fortis pr futuri scli princeps pacis. Ubi ↄsidera. o deuota aia istius regis tui nati et dñi.

Humilitatem profundissimam.

Benignitatem largissimam.

Potestatem magnificam.

Nobilitatem dignissimam.

¶ Primo inquã cõsidera in nato tibi rege humilitatẽ pfundissimã cum dr paruulus natus est nobis. Nã magna fuit humilitas qñ ille q est deus magnꝰ dñs et rex magnus sup oẽs deos hodie p nobis voluit esse paruus. Uñ sibi potuit dicere deꝰ pater illud abdie. i. Ecce puulũ dedi te in gẽtibꝰ cõtẽptibilis tu es val

le:O q̄ ɔtēptibilis hodie apparuit ille q̄ iuxta illud Philip.ij.cū in forma dei eſſet nō rapinā arbitrat⁹ eſt eſſe ſe equalē deo ſ3 ſemetipſum exinaniuit formā ſerui accipiēs in ſimilitudinē hoī3 fact⁹ ⁊ habitu inuētus vt hō. ¶ Scđo cōſidera benignitatē largiſſimā cū dr̄ fili⁹ dat⁹ ē nobis. Nā largiſſima benignitas fuit dei pr̄is qr̄ nō ſeraphin nec cherubi vl' aliquē de ordinibus angelorū dare nobis voluit: ſed filiū ſibi eternalr̄ coequalē. Nā iuxta illud Gal.iiij. Ubi venit plenitudo tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū factū ex muliere factū ſub lege vt eos q̄ ſub lege erāt redimeret vt adoptionē filiorū reciperem⁹. Et h̄ eſt qđ ſibi dixit de⁹ pr̄ Eſa. xlix. Dedi te i lucē gētiū vt ſis ſal⁹ mea vſq3 ad extremū terre. ¶ Tertio cōſidera poteſtatē magnificā cū dicit̄ cui⁹ imperiū ſup humerū ei⁹. Nā magna poteſtas ē huiuſmodi pueri nati cui⁹ de⁹ pr̄ dedit dnīū eternale. Et ſic impletū de ipſo illud .j. Regū.ij. Dn̄s iudicabit fines terre ⁊ dabit iperiū regi ſuo ⁊ ſublimabit cornu xp̄i ſui. Impleta eſt etiā pphetia Eſa.d.Eſa.ix. Multiplicabit̄ ei⁹ imperiū ⁊ pacis nō erit finis ſup ſoliū dauid ſedebit ⁊ ſup regnū ei⁹ vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iuſticia amō vſq3 i ſempiternū. ¶ Quarto cōſidera nobilitatē digniſſimā cū dr̄. Et nomē ei⁹ admirabilis ⁊c. Nā per iſta diuerſa nōia q̄b⁹ eſt appellat⁹ hic puer digniſſima: datur intelligi ei⁹ excellētia generalis. Ut ſic merito ſibi dici poſſit illđ pſ. Dn̄e dn̄s noſter q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. ¶ Quantū ad tertium.ſ. faminis celebritatē gaudioſa3 dicit. Et vocabis nomen eius Jeſum. Ubi nota ſm Ambroſiū q̄ ſicut angelus hoc nomē expreſſerat btē vgini.d.Luc.j. Ecce cōci. in vtero ⁊ paries filiū et vo. nomē ei⁹ Jeſum: ita ipm̄ exprimit Joſeph vt ex h̄ poſſum⁹ aduertere xp̄3 ſaluatorē viroꝝ ⁊ mulieꝝ. ¶ Sciēdum eſt autē q̄ inuenio iſtud nomen Jeſu in ſcriptura.

Deſideratum mentaliter.
Prophetatum veraciter.
Figuratum vtiliter.
Demonſtratum realiter.

¶ Primo inuenio hoc nomē ieſu deſideratū mētalit̄. Un̄ audi. Eſa.di.Eſa.lxiiij. Utinā diſrūperes celos ⁊ deſcēderes ⁊ a facie tua mōtes defluerēt ſicut exuſtio ignis: tabeſcerēt aq̄ arderēt igni: vt notū fieret nomē tuū inimicis tuis a facie tua gētes turbarēt̄ cū feceris mirabilia nō ſuſtinebim⁹. ¶ Ubi l3 propheta videat̄ quātū ad ſenſu3 hiſtorice petere īpoſſibilia vt.ſ. celū diſrūpatur ⁊c. Uide tn̄ q̄tū ad ſenſu3 myſtice qualr̄ apte petit. Ubi ſciēdū q̄ per celos inattingibiles itelligit̄ diuina potētia: quā ɔſiderādā naturalr̄ nō videm⁹: quā ppheta petit diſrūpi.i. miſericorditer ad nos iclinari. Un̄ pſ. Inclina celos tuos ⁊ deſcēde. Per mōtes autē eleuatos intelligūt̄ ſupbi q̄ ſupbia erigunt̄ hos petit defluere ⁊ vt exuſtio ignis tabeſcāt.i. vt corū3 annullet̄ ſupbia. Signant̄ aūt nominat tabeſcerēter ignis aduſtione ex q̄ nō remanēt niſi cineres q̄ ſunt maria hūilis. vt ſupbi recordēt̄ cinerū.i. mort3. Quis tā ſupbus q̄ ſe moritu ꝝ ɔſiderat q̄ ceruicē elatā nō inclinet. Reuera null⁹ d3 eſſe vnde Eccleſiaſtici.xiiij. Memor eſto quoniā mors nō tardabit. ¶ Per aquas fluibiles ⁊ frigidas intelligūt̄ hoīes deditī carnalib⁹ deſiderijs ⁊ terrenis diuitijs que trāſeunt velut vmbra in quib⁹ eſt extinct⁹ amor diuinus ⁊ ideo remanēt frigidi ſicut aq̄. Hos petit propheta vt igne ardeant.i. vt in eis amor diuin⁹ vigeat per quē deū ſup oīa diligant. Ut dicāt cū Apo. Phili.iij. Oīa arbitror vt ſtercora vt xp̄m lucrifiā. Per inimicos autē quibus petit notū fieri nomē eius intelligūtur demones dei ⁊ humani generis inimici. Iſtis igit̄ petit notū fieri nomen dn̄i: vt ſentiāt eius virtutē. Per gentes autem intelligūtur homines q̄ erāt ydolis deditī qui ignorabant deū. Hos petit ppheta turbari a facie dn̄i.i. vt relictis ydolis in quibus confidebāt adhereāt vero deo qđ factum eſt quādo populus gentilis eſt ad fidem xp̄i ɔuerſus. ¶ Audi vero quid ſequitur: cū inq̄t feceris mirabilia non ſuſtinebim⁹. Reuera quando dei filius eſt in vtero vgis factus homo in quo fecit mlta mira: iſta ſuſtinere non poſſum⁹ q2 vires nr̄e naturales nō ſufficiunt ad tot ⁊ tanta mira

bilia intuẽda. ¶ Scḋo iuenio nomẽ ieſu pphetatũ faciẽ. Unde audi Baruch. v. De⁹ inq̃t oſtẽdet ſplendorẽ ſuũ inte. i. ieſum q̃ eſt ſplẽdor glorie hebre. j. q̃ ſub celo ẽ nolabit tibi nomẽ tuũ a deo i ſempiternum pax iuſticie ꝛ honor pietatis pax inq̃ iuſticie q̃n p tuã paſſionẽ in q̃ erat inicia pcti priorũ parẽtũ pacẽ faciẽs generis hũani cũ deo. ¶ Tertio inuenio nomẽ ieſu figuratũ vtilit. vñ Joſ. vj. dr ꝙ poſtq̃ deſtruxit Joſue fũdit⁹ ciuitatẽ hiericho dñs fuit cuʒ eo ꝛ nomẽ ei⁹ in oi terra vulgatũ ẽ. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p ciuitatẽ hiericho q̃ interptat lũa q̃ in ſcriptura ponit p defectu intelligit mltitudo vitiorũ q̃ in hoie ſunt defect⁹. Per Joſ. aũt intelligit xp̃s. Sicut igit Joſ. ciuitatẽ hiericho deſtruxit ſic ieſ⁹ mltitudinẽ vitiorũ. Nã deſtruxit luxuriã p auſteritatẽ: qꝛ voluit feno ſupponi. Deſtruxit auaritiã p paupertatẽ: qꝛ voluit vilib⁹ pãnis inolui ꝛ i aliena domo naſci. Deſtruxit ſupbiã p humilitatẽ: qꝛ voluit in pſepio reclinari. Ad iſta aũt oia alia reducũt. ¶ Sʒ aduerte ꝛ time q̃d inſtar Joſ. dicat xp̃s. Maledict⁹ inq̃t q̃ edificauerit ciuit. hiericho. Reuera q̃ edificat mltitudinẽ vitiorũ ẽ maledict⁹ a deo qꝛ hiere. xvij. Maledict⁹ hõ q̃ ꝯfidit i hoie ꝛ ponit carnẽ brachiũ ſuũ. ꝛ a deo receſſit cor ei⁹. Quid aũt in laudẽ xp̃i dicat inſtar Joſ. audi. Fuit inq̃t dñs cũ Joſ. ꝛ nomẽ ei⁹ i oi terra vulgatũ ẽ. Nã cũ ieſu fuit dñs i vnitate pſone cui⁹ nomẽ vulgatũ eſt in vniuerſo mũdo. Uñ ps. Dñe dñs noſter q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. ¶ Iſte eſt ieſus naue de quo Eccli. xlvj. Fortis i bello ieſus naue ſucceſſor Moy. in pphetis q̃ fuit magnus ſʒ nomẽ ſuũ maxim⁹ in ſalutẽ electorũ dei expugnare inſurgẽtes hoſtes vt ꝯſeq̃ret hꝛditatẽ iſrl. Ubi ſciẽdũ ꝙ p ieſuʒ naue intelligit xp̃s ieſus. cũ quo etiã cõcordat in noie. Cõſidera igit o deuota ala in laudib⁹ xp̃i ieſu. Pͥo firmitatẽ roborantem qꝛ fortis in bello. vñ. j. Regũ. ij. Non eſt fortis ſicut de⁹ noſter Scḋo claritatẽ illuſtrantẽ: qꝛ ſucceſſor Moy. i pphetis. Uñ Luce. vij. propheta magn⁹ ſurrexit i nobis: ꝛ qꝛ de⁹ viſitauit plebẽ ſuã. Tertio dignitatẽ excellẽtẽ: qꝛ magn⁹ ſm nomẽ ſuũ cui ps. Magn⁹ es tu ꝛ faciẽs mirabilia. Quarto pbitatẽ inuadãtẽ: qꝛ ipugnare inſurgẽtes hoſtes. Cui⁹ auxiliũ petebat ps. d. Judica nocẽtes me: expugna impugnãtes me. Quinto vtilitatẽ accedẽtẽ qꝛ vt cõſeq̃ret hereditatẽ iſrael de qua Petrus. j. caň. ſua. j. Regnauit in nos in ſpẽ viuã p reſurrectionẽ Jeſu xp̃i ex mortuis i hereditatẽ incorruptibilẽ ꝛ in ꝯtaminatã ꝛ imarceſſibilẽ ꝯſeruatã in celis. ¶ Quarto inuenio nomẽ ieſu demõſtratũ realr. vñ Math. xxj. hic eſt ieſus ppheta a nazareth galilee. Cui⁹ nois magnitudinẽ cognoſcẽs apl's di. phil. ij. Dñs exaltauit illũ ꝛ dedit illi nomẽ qḋ eſt ſup oẽ nomẽ: vt i noie ieſu oẽ genu flectat cele. terre. ꝛ ifer. ꝛ ois lingua cõfiteat: qꝛ dñs ieſus in glïa eſt dei pr̃is. ¶ Quãtũ ad q̃rtũ. ſ. plebis vtilitatẽ copioſaʒ dr. Ipe ei ſal. fa. pplꝫ ſuũ a peccatis eorũ. Ubi ſciẽduʒ ſm Chryſoſt. in omel. ꝙ angel⁹ interptationẽ nois naſcẽdi pueri Joſeph annũciat: vt ꝛ ipꝫ letificet ꝛ hilari⁹ credat. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ iuenio hũc ſaluatorẽ

Suſpirijs appetitum.

Prophetijs predictum.

Figuris obuolutum.

Preſentijs exhibitum.

Pͥo iuenio hũc ſal. ſuſpirijs appetitũ Cũ quãtis deſiderijs appetit⁹ fuerit audi Eſa. xlv. Rorate celi de ſup et nubes pluãt iuſtũ aperi. ter. ꝛ ger. ſaluatorem. Ubi ꝯſidera q̃liter iſte ppheta eloquẽtiſſim⁹ cognoſcẽs xp̃ꝫ i duab⁹ naturis ꝛ vna pſona ſubſiſtere poſtulat vtrãq; naturãʒ diuinã. ſ. a patre deſcẽdẽteʒ: cũ dt. Rorate celi ꝛc. Et hũanã a matre pcedẽtẽ: cũ ſubdit. Apiat terra ꝛ ger. ſal. ¶ Scḋo iuenio ipm pphetijs pdictũ. vñ Eſa. xix. Clamabunt ad dñm a facie tribulãtis ꝛ mittet eis ſaluatorẽ ꝛ ppugnatorẽ q̃ liberet eos. ¶ Tertio iuenio ipꝫ figuris inuolutũ. Uñ. iiij. Regũ. xiij. ſnaliter dr ꝙ cũ ppl's iſraelitic⁹ feciſſet malũ corã dño irat⁹ eſt furor dñi ꝯ eos: et tradidit eos in man⁹ azahel regis ſyrie: q̃b⁹ ad ipꝫ recurrẽtib⁹ dedit eis ſaluatorẽ ꝛ liberat⁹ ẽ Iſrael de manu regis ſyrie. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per ppl'm ꝛc. intelligitur genus humanũ traditũ i manu dyaboli: recur

rēte añt ad deū patreʒ: miſit eis ſaluato-
rem ieſuʒ xp̄m q̄ liberauit nos de manu
eius. ¶ Quarto inuenio ipſʒ pn̄tus exhi
bitum. vn̄. Luc.ij. Euāgelizo vobis gau.
ma. qđ erit oīpo. qꝛ natꝰ eſt nobis hodie
ſal. mūdi ⁊c. ſal. inq̄ꝫ in p̄ſenti ꝑ gratiam
et in futuro ꝑ gloꝛiam. Ad quam ⁊c.
¶ In natiuitate dn̄i. Euangelium. vj.

FActū eſt ī dieb[9]
illis. Exijt editū a Ceſare au
gu. vt deſcriberet̄ vniuerſus
oꝛbis ⁊c. Luc.ij. Ualde cōue
niēs eſt ⁊ cōſonū ratiōi: ꝙ nouꝰ ēt factꝰ
⁊ inſolitꝰ ꝑ noua ſigna ⁊ mirabilia demō
ſtret̄. Silr̄ etiā eſt cōueniēs ꝙ oꝛtꝰ noui
regis ⁊ dn̄i manifeſtet̄ ſubditis: vt ī ipo
noua ſigna oſ̄dāt̄ leticie: et dona plīma
largiāt̄: ſicut videmꝰ tp̄aliter ꝙ in nati.
regꝫ pꝛio gēiti letat̄ regnū: ⁊ ꝓ ſigno leti
cie tripudia ⁊ iocalia cumulāt̄. Cū igit̄
hodie in natiui. xp̄i fuerit effectꝰ nouꝰ
⁊ inſolitꝰ: atq̄ꝫ humane menti ſupadmi-
rabilis: vtpote: qꝛ v̄bū de v̄gine natus
caro factū eſt: ꝯueniēs fuit ꝙ in ipſiꝰ oꝛ
tu fierēt multa mira. qđ īter alia fuit no
ua deſcriptio pacē gn̄alē ſignificās vni-
uerſi: ſilr̄ qꝛ ip̄e ē rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū
Apoc.xix. nos natiuitas eiꝰ latere nō de
buit: ſʒ magnifice annūciari: qđ q̄dē fece
rūt āgelici ſpūs: gaudiū ⁊ leticiā ānūciā
tes: ⁊ dōa largiētes pleniſſima. qꝛ nobis
natū dederūt ſaluatoꝛē hūani gn̄eris ⁊
pacē ī terra hoibꝰ bōe volūtatis ꝓmul-
garūt. Hoc āt nobꝫ īnuit euāgeliū hodier
nū. In q̄ nobis q̄tuoꝛ gn̄alr̄ ꝓponūt̄ vcʒ.
Mundi vnanimitas generalis.
Xp̄i natiuitas ſingularis.
Nati celebꝛitas ſupernaturalis.
Dicti veritas ſpecularis.
¶ Pꝛimū ꝓbat oꝛbis deſcriptio īchoata
Scđʒ v̄ginis ꝑturitio celebꝛata. Tertiū
hoīs exultatio diuulgata. Quartum ag-
minis p̄teſtatio ꝯfirmata. Pꝛimū in pn̄.
Scđm ibi factū eſt aūt ⁊c. Tertium ibi.
Et paſtoꝛes erāt. Quartum ibi ⁊ ſubito
facta eſt angeloꝝ ⁊c. ¶ Pꝛima pars
QUantū ad p̄mū vbi tāgit̄ mūdi
vnanimitas ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dic̄.
Facta eſt aūt ⁊c. Ubi ſciendum
q̄ quātum ad ītellectū literalem
huius pꝛte ꝑtis: ꝙ Ceſar imperatoꝛ ro
manoꝝ volēs ſcire nūeꝝ regionū ī oꝛbe
q̄ ſuberāt ditiōi impꝫ romani: numerū
etiā ciuitatū in q̄libet regiōe: numeꝝ q̄
q̄ꝫ capitū in q̄libet ciuitate: p̄cepit vt de
ſuburbanis villis oppidis et pagis ad
ſuā ꝯfluerēt oēs ciuitatē vn̄ originē tra-
xerīt ⁊ q̄libet denariū argenteū vbi erat
imago ⁊ ſupſcriptio ceſaris: valēte. x. nū
mos vſuales ꝓpt̄ qđ ⁊ denariꝰ vocabat̄
traderet p̄ſidi ꝓuincie: ꝓfitēs ſe eſſe ſub
iectum impio romanoꝝ. Et qꝛ nūerus
eoꝝ q̄ ſic ꝓfitebāt̄ redigebat̄ in ſcriptis
iō huiuſmodi ꝓfeſſio: deſcriptio eſt vo-
cata. ¶ Hec aūt deſcriptio pꝛia facta eſt
a p̄ſide ſyrie Cyꝛino q̄ dꝛ pꝛia quantū ad
cyꝛinū: qꝛ in iudea vbi p̄ſidebat cyꝛinꝰ
q̄ eſt in vmbilico terre hītabilis ꝓiſuʒ
ē vt hec deſcriptio īchoaret̄ ⁊ demde ꝑ
circūſtātes natiōes alij p̄ſides ꝓſeq̄rēt̄.
Uel foꝛte pꝛia dꝛ: qꝛ pꝛia deſcriptio capi
tū in ciuitate fiebat a p̄ſide. ſcđa q̄ erat
ciuitatū in regiōe fiebat a legato ceſa-
ris: tertia q̄ erat regionū fiebat ī vꝛbe co
rā ceſare. ¶ Joſeph āt aſcendit a naza-
reth galilee ī ciuitatē bethleē eo ꝙ eēt
de domo dauid vt ꝓfiteret̄ cū maria de
ſpōſata ſibi vxoꝛe p̄gnante. ¶ Hic viſis
ꝑʒ lr̄a. dicit igit̄. Factū eſt in diebꝰ illis
⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ille Ceſar auguſtꝰ: fuit
octauianꝰ nepos iulij ceſaris: q̄ a ceſa-
ria dictꝰ ē ceſar. Uel qꝛ ceſus fuit de vē
tre mr̄is in ꝑtu deficiēte: a q̄ poſtea oēs
ceſares appellati ſunt q̄ ēt ſucceſſit iu-
lio ceſari. ¶ Hic aūt octauianꝰ pꝛio di-
ctꝰ eſt auguſtꝰ a q̄ oēs alij vocati ſunt au
guſti. Hoc aūt nomē. ſ. auguſtꝰ ſoꝛtitꝰ eſt
qꝛ valde auxit rēpublicā itātū vt gloꝛiet̄
ꝙ relinq̄ret vꝛbē marmoꝛeā quā inuene
rat lateritiā. Iſte ī tāta pace circa annū
dn̄i regnauit. xij. ānis ꝙ ī memoꝛiā huiꝰ
pacis edificauit tēplū idē. Idē regnauit
lvj. ānis ⁊ āno regni eiꝰ. xlij. natꝰ ē xp̄s
ꝯpletis ab adā ānis tribꝰ milibꝰ ⁊. xlvj.
ſʒ hebꝛaycā v̄itatē ⁊ ſʒ ꝯputationē hie-
ro. A cōdita v̄o vꝛbe ⁊. xxxiiij. āno a nati
uitate xp̄i moꝛtuꝰ ē cui ſucceſſit tyberiꝰ
ceſar. Circa aūt iſtā partem euangeliſta
tāgit quatuoꝛ. ſ. Regētis dignitatē ī im-
perādo. Preſidētis ſedulitatē in exeq̄ndo. Populi generalitatē in ꝓfitēdo. Jo-

ſeph ſingularitatē in cōparēdo. ¶ Quā
tū ad primū dicit. Factū eſt autē dn̄o: ſcʒ
pmittēte ꝛ ordinante in dib⁹ illis. ſ. xlij.
anno ceſaris exijt edictū. i. mādatū ſcri-
pto firmatū ꝛ ex ad ptes remotas voce ꝓ
conis vulgatū ꝛ literis impialib⁹ hoc
ꝯtinētib⁹ exaratū. Unde edictū quaſi ex
tra dictū dr a ceſare auguſto pacifice re
gnāte vt deſcriberet̄ vniuerſus orbis. i.
vt numer⁹ regionū in orbe: nūer⁹ ciuita
tū l regionib⁹: ꝛ numer⁹ capitū familia-
rū in ciuitatib⁹ redigeretur in ſcriptis.
¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. ꝓſidētis ſedulitatē
in exequēdo dicit. Hec aūt deſcriptio ꝓ-
ma facta eſt ꝛc. Qualr̄ aūt hic debeat in
telligi dictū eſt ſuperi⁹. ¶ Quātū ad ter
tiū. ſ. ppl'i gn̄alitatē l ꝓfitēdo dicit ꝛ ibāt
oēs vt ꝓfiterētur. ſ. p cēſus ſolutionē ꝛ
ſ'bi expreſſionē: nō p nūciū ſʒ q̇libet pſo
naliter in ciuitatē ſuā nō l qua hitabāt:
ſʒ l qua nati erāt ꝛ maiores ſui nati fue-
rāt. Uolebat eī ceſar ſcire nō ſolū quā
titatē hoim ſʒ etiā merita pſonaꝝ an. ſ.
nobiles eſſent vel ignobiles. ¶ Quātū
ad quartū. ſ. Joſeph ſingularitatē in cō
parēdo dicit. Aſcendit aūt ꝛ Jo. ꝛc. Uñ
Beda Supna aūt diſpēſatiōe pfeſſio cē
ſus deſcripta eſt vt l ſuā q̇libet patriam
ire iuberet̄ ſm ꝙ ſeq̇t. Et ibāt oēs vt ꝓfi
terētur ꝛc. qđ iō factū eſt vt dn̄s alibi cō
cept⁹ ꝛ alibi nat⁹ inſidiātis herodis fu
rorē facili⁹ euaderet. Unde ſeqnt̄. Aſcē
dit aūt Joſeph ꝛc. ¶ Aſcēdit aūt l iudeā
ciuitatē dauid. i. in qua nat⁹ eſt dauid q̇
vocabat̄ bethleē de q̇ ꝓphetatū fuerat
ꝙ xp̄s l ea erat naſcitur⁹ ſicut pʒ Mich.
v. Ubi dr Et tu bethleē eufrata paruul⁹
es in milibus iuda ex te mihi egredie-
tur q̇ ſit dominator in iſrael: ꝛ egreſſus
ei⁹ ab initio a diebus eternitatis. ¶ Si
gnāter aūt facit mētionem de dauid ſm
Grego. ꝓpter ꝓmiſſionē ſibi factā a deo
ꝙ de fructu ſuo xp̄s eſſet. ¶ Dicit̄ autē
ſm Cirillū. Deſponſatā ꝛ non cōiuncta
vt intelligat̄ xp̄s nat⁹ de virgine nō ꝑce
dēte carnali copula ſʒ ſponſalib⁹ ſolis.
¶ Dicit aūt ipſam pregnantem vt oſtē
dat veritateʒ nature aſſumpte. ¶ Myſti
ce autem exponēdo partem iſtam: qua-
tuor poſſumus conſiderare ſcʒ.
Dominationem imperantem potētius.
pacificationē quietantem ſecurius.
Exarationem certificantē plenius.
Obligationē congruentē decentius.
¶ Primo inq̃ poſſum⁹ ꝯſiderare dn̄atio
nem imperantē potentius qꝛ tunc dn̄a-
bat̄ vniuerſo mūdo. Ratio aūt hui⁹ fuit
ad deſignandū ꝙ xp̄us q̇ naſcebat̄ ſicut
vnus rex ſingularis debebat toti mūdo
preeſſe. Uñ fuit ꝓphetat⁹ zach. xiiij. di.
In illa die erit dn̄s vnus ꝛ nomē eius
vnū ꝛ ꝑtet̄ omnis terra. Nā in die nati
uitatis ieſu vnū dn̄m gn̄alē xp̄ʒ. ſ. habui
mus cui⁹ nomē vnuʒ fuit qꝛ ſingulariſſi
mū qꝛ nunq̃ fuit ſile: qꝛ ieſus interptat̄
ſaluator. Uñ Eſa. lj. Unū vocaui eū ꝛ bn̄
dixi ei ꝛ mltiplicaui eū ꝛ iō oīs terra ad
ipm dʒ reuerti ſibi reuerēter parendo.
Ipe eīm ſaluator exiſtēs generis hūani
eſt de q̇ dicit apl's Rom. x. Nā idem dn̄s
oium diues in omēs q̇ inuocāt illū oīs
eīm quicūqʒ inuocauerit nomē dn̄i ſalu⁹
erit. ¶ Iſte fuit figurat⁹ p iſtū vnū pa-
ſtorē: de quo dr Eze. xxiiij. Suſcitabo in
quit dn̄s ſup oues meas paſtorē vnū q̇
paſcet eas ſeruum meū dauid. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ p dauid q̇ interpretat̄ decorus
aſpectu ſiue manu fortis: intelligit̄ xp̄s
q̇ fuit decor⁹ ꝓpt̄ puritatē quē aīa ſctā
alloq̇t̄. d. Ecce tu pulcher es dilecte mi
lectul⁹ nr̄ florid⁹. Fuit etiā manu fortis
ꝓpter cōſtātiā: qꝛ fuit p nobis pugil in
carce de q̇ Eſaie. xxvij. Ecce valid⁹ ꝛ for
tis ē dn̄s. ¶ Iſtū aūt ſic decorū ꝛ fortē:
de⁹ pr̄ ſup oues ſuas. i. ſup gen⁹ hūanū
ſuſcitauit q̇ſi paſtorē vnū ꝓpter ſuā ſin-
gularitatē qn̄ hodie ipʒ miſit in mundū
de ꝟgine natū. ¶ Scd̄o ꝯſiderare poſſu
mus pacificationē q̇etātē ſecuri⁹ qꝛ tpe
natiuitatis xp̄i fuit pax l toto mūdo. Nō
āt hmōi fuit qꝛ ille naſcebat̄ q̇ debebat
pacificare totū gen⁹ hūanū: Uñ. Ephe.
ij. Ipe eſt pax nr̄a q̇ fecit vtraqʒ vnum.
¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ exarationē
certificātē pleni⁹ qꝛ tpe natiuitatis xp̄i
fuit gn̄alis deſcriptio orbis. Nō aūt hu-
iuſmodi fuit qꝛ ille naſcebat̄: q̇ oēs ſaluā
dos ſcribit in libro vite. iuxta illud ꝑs.
In libro tuo oēs ſcribētur. Uñ pōt figu-
rari p iſtū virū de q̇ dr Eze. ix. Uir q̇dā
vn⁹ l medio eoꝝ erat idut⁹ lineis ꝛ atra
mētariū ſcriptoris ad renes ei⁹. ¶ Ubi

ſciendū q̄ p virū iſtū intelligit xp̄us q̄ dr
vir q: ꝟtutib⁹ adornat⁹: vn⁹ q: ſingula-
riter nat⁹: veſtit⁹ lineis: q: exēplariter
ꝯuerſatus: ⁊ ſtare in medio q: cōiter de
ſignat⁹ ⁊ hēre atramētariū ſcriptoris: q:
ſapientia illuſtrat⁹. ¶ Quarto poſſum⁹
ꝯſiderare oblationē ꝯgruētē decenti⁹
q: offerebant denariū argēteū valentē
x. nūmos vſuales. Nō aūt hmōi eſt q: ho
mo ſignificat p denariū: q: ſicut in dena
rio erat ymago regis ⁊ ſupſcriptio: ita
in hoie eſt ymago dei: q: de⁹ fecit hoiez
ad ymaginē ⁊ ſilitudinē ſuā. In ip̄o etiā
dz eē ſupſcriptio. i. ornamēta ꝟtutū que
poſſūt dici ſupſcriptio dei. ¶ Iſte āt de-
nari⁹. i. hō dz eſſe argēteus: q: hō inſtar
argēti dz habere puritatē in ꝯceptu cla-
ritatē in affatu ⁊ virtuoſitatē in effectu.
H̄ tria ſunt in argento: q: hz venuſtatē in
colore claritatē in clangore: p̄cioſitatem
in valore: Iſtū igit denariū. i. ſemetip̄m
dz offerre xp̄o. Dicit aūt q̄ ille denari⁹
valebat. x. nūmos vſuales q: in hoie dz
eſſe obſeruātia. x. preceptoꝝ. ¶ Sciēdū
eſt igit q̄ p auguſtum pōt xp̄s ꝯgrue de
ſignari q: ip̄e auget i ſe credētes. ¶ Ab
iſto igit exijt edictum vt ſibi vnuſquiſq̄
profiteat: magis ſm Ambro. deuotione
mentis q̄ cenſus. ¶ Dicitur etiam ho
mo eſſe Ioſeph. i. acreſcens in opibus
bonis. Vñ dicit vobis. ij. petri. iij. Cre-
ſcite in gratia ⁊ cogitatione dñi nr̄i ie-
ſu xp̄i. Iſte dz aſcendere in bethleē. i. ad
xp̄m qui eſt panis viuus qui de celo de
ſcendit. Ioan. vj in ip̄o reficiatur. ad qd̄
ipſe nos inuitat Matt. xj. d. Venite ad
me oēs qui laboratis ⁊ onerati eſtis et
ego reficiam vos. Aſcendit autem cum
maria. i. cum puritate mentis: que deſi-
gnatur p mariā virginem: ⁊ amaritudi-
nem de offenſis q̄ intelligitur p mariam
quaſi amaram. ¶ Secunda pars
Sequit. Factū eſt aūt cū ibi
eſſēt ⁊c. Vbi tāgit xp̄i nati
uitas ſinglaris qd̄ probat
ꝟginis pturitio celebrata.
Vbi ſciēdū ad itellectū lr̄e
q̄ pp̄t frequētiaz ⁊ multitu
dinē hoim venerāt in bethleē vt p̄fiterē
tur ibidē: difficile erat paupib⁹ inuenire
domos i qb⁹ poſſent hitare. Maria igit
⁊ Ioſeph q: paupes erāt: nō habuerunt
domū ad hoſpitādū ſ; recollegerunt ſe
in quodā diuerſorio. Dr̄ aūt diuerſoriū
locus q̄ iter duas domos exiſtēs hz co-
opimentū: hn̄s ex vtraq̄ pte exitū ⁊ in-
troitum q: nō hz clauſurā. ⁊ eſt in loco
cōi in q̄ ciues in feſtiuitate vel pp̄t in-
tempiē aeris inſil ꝯuenire p̄nt ad loquē
dū ⁊ ad qd̄ etiā extranei pp̄t aeris intē-
piē ꝯuenire ſolēt. Ibi ḡ recollegerūt ſe
Ioſeph ⁊ maria: q: paupes erāt. In eo-
dē aūt diuerſorio. Ioſeph vt dicūt aliq̄
fecit p̄ſepiū boui ⁊ aſino q̄s duxerat ſm
āt alios ibi erat añ factū p̄ſepiū. ⁊ qñ ali
q̄ paupes veniebāt cū aliq̄b⁹ alalib⁹ po
nebāt ea ibi ad comedēdū. Qualitercū-
q̄ āt dicat certū eſt q̄ ibi fuit p̄ſepiū in
q̄ ꝟgo btā filiū ſuū natū reclinauit. In
illa igitur nocte qua ibi hoſpitabatur
impletum eſt tp̄s btē verginis vt pare-
ret. Et hoc eſt qd̄ dicit. Factū eſt aūt ⁊c.
Vbi. v. poſſumus cōſiderere. ſ.
Locum conuenientem.
Virginem parientem.
Veſtem cooperientem.
Stabulum capientem.
Situm deficientem.
¶ Quantū ad p̄mū dicit. Et factū eſt cū
eſſent ibi. ſ. i bethleē. Vñ Ambro. Breui
ter ſctūs Lu. ⁊ quō ⁊ quo tpe ⁊ quo loco
ſm carnē xp̄s nat⁹ ē explicat. d. Et factū
eſt ⁊c. ¶ Quātū ad ſcd̄m dicit. Impleti
ſunt dies vt pareret. i. tp̄s. ix. mēſiū filiū
ſuū. i. de ſua ſb̄a ſm carnē genitū: vt ex
cludat error dicētiū ip̄m attuliſſe carnē
de celo: vel habuiſſe carnē fantaſticā vt
ſic dicat illud Eccl'iaſtici. xxiiij. Fruct⁹
me⁹ dulcis ſup mel. ¶ Peperit ergo vir
go filiū ſuum primogenitū. nō ſm hie-
ronymuz. poſt quē ali⁹ ſ; āte quē null⁹.
¶ De iſto partu dixit angel⁹ ꝟgini Lu-
ce. j. Ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū ⁊ voca-
bis nomē ei⁹ Jeſum hic erit magn⁹ ⁊ fi
lius altiſſimi vocabit. ¶ Vñ poteſt figu
rari p Sāſonē de quo dicit Judicū. xiij.
q̄ dictum fuit ab angelo matri ſue: caue
ne bibas vinū nec ſicerā: nec aliquo ve
ſcaris immūdo erit enim puer nazare⁹
ab īfantia ſua: ⁊ ex matris vtero vſq̄ in
diem mortis ſue. et ip̄e incipit liberare
iſrael de manu philiſtinoꝝ. ¶ Vbi ſciē-

dicit ꝙ per Sanſonē fortiſſimū q̄ vno mō
interpretat̄ ſol:itelligit̄ ſol iuſtitie Chri
ſtꝰ q̄ fortiſſimꝰ eſt ⁊ liberauit nos de ma
nibꝰ philiſtinorū q̄ interpretātur deuo
ratores.i.demonū qui volunt deuorare
alas nr̄as. ¶ Iſte habuit matrē maxime
ſanctitatis:qd̄ dat̄ intelligi ꝑ hoc qd̄ dr̄
ꝙ nō bibit vinū nec ſiceeã q̄ habēt he-
briare nec aliquo veſcebat̄ immundo.
¶ xp̄s ēt in ſe fuit purꝰ ⁊ mūdus ⁊ ino-
cēs:qr nazareꝰ.i.ꝯſecratꝰ ⁊ ſanctus dn̄s
ab īfantia ſua ⁊ ex mr̄is vtero q̄ ſctitas ī
ipſo ꝑſeuerauit ſemꝑ ⁊ id̄ dr̄ vſq3 ī diem
mortis ſue. ¶ Quātū ad tertiā.ſ.veſtem
coopertētē dr̄ ⁊ pānꝫ eū inuoluit. Pānis
dr̄ pluraľr:qr forte ꝓpter paupertatē nō
habebat vnū ſufficiētē. xp̄s igit̄ ſic inuo-
lutꝰ ſignificari potuit ꝑ arcā teſtamēti
de qua dr̄. Nūeri.iiij. Inuoluent velo ar
cam teſtamēti. Nā ſicut in iſta arca erāt
tabule teſtamēti ⁊ virga aarō que flore
rat:⁊ māna:ita ī xp̄o erāt tabule teſtamē
ti firmitatꝫ ⁊ ꝯſtātie: virga Aarō florida
puritatis ⁊ innocētie:māna dulce ſuaui
tatis ⁊ refectiōis. ¶ Quātū ad quartū.ſ.
ſtabulū capiētē capiētē dr̄. Et reclinauit
eū in p̄ſepio nō ī lecto eburneo. Nā vul.
fo.hn̄t ⁊ volucres celi nidos filiꝰ aūt ho
mis nō hꝫ vbi caput ſuū reclinet. Mat.
viij. ¶ Quātū ad quintū.ſ.ſiſeū deficiētē
dicit. Qr nō erat ei locꝰ ī diuerſorio aliꝰ
ſcꝫ a p̄ſepio. Et tūc vt dicūt aliq̄ aſinus
⁊ bos genufleverūt corā illo. Ut ſic iple
tum fuerit illd̄ Eſa.j. Cognouit bos poſ
ſeſſorē ſuū ⁊ aſinus p̄ſepe dn̄i ſui. ⁊ Aba
cuk.iij. In medio duoꝝ aīaliū cognoſce
ris. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſm̄ expoſitionē
myſticā vel moralē in parte iſta.v.poſſu
mus cōſiderare. Nam xp̄s.

In bethleem naſcitur.
A virgine gignitur.
Uili veſte induitur.
In humili loco reponitur.
In aliena domo conſpicitur.

¶ Primo igitur xp̄s in bethleē naſcitur
Iſte aūt locꝰ fuit ꝯueniēs natiuitati xp̄i
Nā bethleē domus panis interpretat̄.
Quia igitur ille qui naſcebatur eſt panꝫ
viuus qui de celo deſcendit ex quo ſi q̄s
manducauerit viuet ineternuꝫ. Jo.vj. id̄
ſm̄ Greg.ī omel. Naſci debuit ī bethleē
Iſte panis eſt figuratꝰ per panē quē pe-
tijt helyas.iij.Reg.xvij. Ubi inialiter dr̄
ꝙ tp̄e magne ſiccitatꝫ q̄ fuit qn̄ nō pluit
tribꝰ annis ⁊ ſex menſibꝰ. hely.miſſus
eſt ad mulierē ſareptanā vt paſceret eū;
q̄ petijt ab ea vt daret ſibi panē que fe
cit ſibi ſubcinericiū panē ꝑuulū de quo
comedit hely.⁊ mulier ⁊ domꝰ eiꝰ tota.
Ubi ſciendum ꝙ añ aduētū xp̄i ī mundū
erat maxima ſiccitas.⁊ penuria diuine
grē nondū eīn erat ſpūs datus:qr nōdū
erat xp̄s glorificatꝰ Jo.vij. hely.igit̄.i.
p̄res veteris teſtamēti eſurientes miſſi
ſunt ad mulierē ſareptanā q̄ interp̄tat̄
incendiū id eſt ad beatā ṽginē q̄ fuit icē
ſa amore diuino nō ad aliquā aliā:qr nō
fuit alia ſibi ſilis. Ab iſta igit̄ petierunt
panē refectiuū.i.ſaluatorē mūdi.qr cog
uerūt ex ea xp̄ꝫ naſcituꝝ ſicut fuit ī mul
tis locis ſcripture figuratū ⁊ ꝓphetatū:
q̄ fecit ſubcinerītiū panē ꝑuulū qn̄ xp̄m
ꝯcepit in vtero q̄ id̄ puulꝰ dr̄:qr ſemet-
ipſum exinaniuit formā ſui accipiēs in
ſimilitudinē hominū factus:⁊ habitu in
uētꝰ vt hō. Phil.ij. Iſtū aūt panē.i.xp̄m.
helye dedit qn̄ hodie per natiuitatē eiꝰ
ip̄m ꝓtulit mūdo ex quo cōedit helyas
⁊ mulier ⁊ domꝰ eiꝰ tota:qr xp̄s eſt cibꝰ
cū refectionis eterne. ¶ Uel aliter pōt
exponi iſta figura:vbi ſciēdū ꝙ dicta mu
lier hēbat filiū vnū ⁊ habitabat in ſare-
pta ſydōie ⁊ colligebat ligna. Ab iſta he
lyas petijt panē q̄ nō hēbat niſi modicū
farine in hydria:⁊ parū olei in lechito
q̄ fecit ſubcinerītiū pa.⁊c. vbi ſupra ⁊ ex
iſta hora non defecit hydria farine: nec
oleū q̄uſq3 dedit dn̄s abundātiā pluuie
ſup terrā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā mulie-
rē viduā itelligit̄ ſynagoga ⁊ lex moſay
ca:qr carebat xp̄o ſpōſo eccľie. Filiꝰ aūt
huiꝰ vidue erat ppľs iudaicꝰ ⁊ ꝯgrega-
tio ſynagoge. Signāter aūt dr̄ habitaſſe
ī ſarepta ſydonie q̄ interp̄tat̄ incēdiū ⁊
ſydonia inutilis venatio:qr ⁊ ſi in lege
Moy.fuerit aliq̄le charitatis incēdiū ⁊
venatio vite eterne:tñ fuit inutilis qr nul
lus ꝑuenire pfecte potuit:qr ī lege illa
nō fuit ſolutū debitū:nec apta padiſi ia
nua:qr nondū dei filiꝰ fuerat incarnatꝰ.
¶ Per helyā ṽo itelligunt̄ ſctī pr̄es ve
teris teſtī deſiderātes panē refectionis

ſpũalis.i.xp̃m hũani generis ſaluatorẽ
q̇uus rñſuʒ fuit: ꝙ nõ ſolũ habebat panẽ
ſʒ nec oleũ niſi par̃:q: lex Moſayca nec
xp̃m habuit nec abundãtiã grẽ:ſʒ ſemꝑ
vſqꝫ ad tp̃s legis euãgelice habuit gr̃aʒ
diminutã.In fine aũt tempoꝝ cũ iam ſy
nagoga appropinquaret defectui:inuẽ-
ta eſt modica farina.i.virgo beata ſicut
farine alba ꝛ mũdiſſima ꝑ puritatẽ ꝟgi-
nealẽ:de qua fact⁹ eſt panis paruul⁹.i.na
tus ieſus in humilitate ꝓfunda.coctus
ſub cineribus humanitatis nr̃e.Ubi ca
lor decoquẽs fuit amor quẽ ad gen⁹ hu
manũ habuit redimẽdũ.iuxta illð Ephe.
ĳ.Propter nimiã charitatẽ qua dilexit
nos de⁹:filiũ ſuũ miſit in ſimilitudinem
carnis peccati.❡ Ex iſto aũt pane ðr co
mediſſe hel.ꝛc.q: oẽs iſto glorioſo pa-
ne.i.xp̃o ieſu ſaciant.Nam cum natus
eſſet xp̃s de virgine:ſctõꝝ patrũ icepit
q̇etari deſideriũ:figure legis explicari
ꝛ ꝑ ꝯñs totũ gen⁹ hũanũ incepit recrea
ri.Tanta vero ðr fuiſſe hui⁹ panis abũ
dãtia vt exinde nõ deficeret:donec plu
nia abũdaret:q: nobiſcũ manet in ſacra
mẽto altaris xp̃s ꝛ ꝑſeuerabit ĩ finẽ quo
vſqꝫ ſuꝑueniat abũdãtia quã habebim⁹
in gl̃ia.❡ Nõ vacat ꝙ ðr mulierẽ ligna
collegiſſe:q: ſynagoga ligna collegit:dũ
xp̃o crucis parauit patibulũ.in q̃ ꝓ pctĩs
nr̃is deo ſatiſfaciẽs nos redemit.❡ Se
cũdũ qð ꝯſiderare poſſum⁹ eſt quõ naſci
tur:q: de ꝟgine mr̃e vñ ðr ꝙ peꝑit filiũ
ſuũ ṗmogenitũ.Rõ ãt q̃re de ꝟgine na-
ſci voluit fuit q: ip̃e veniebat ad tollẽda
pctã mũdi.ꝛ iõ ſine pctõ eſſe debuit.Uñ
ip̃e pctm̃ nõ fecit nec inuẽtus eſt dolus
ĩ ore ei⁹.i.pe.ĳ.Scð̃a rõ fuit vt pariẽs
ꝛ naſcẽs ſe inuicẽ nobilitarẽt.Uñ Aug.
ſuꝑ Jo.Nobilitas fuit xp̃i naſcẽtis in ꝟ
ginitate parientis:ꝛ nobilitas pariẽtis
in diuinitate naſcẽtis.❡ De magnitu-
dine hui⁹ generatiõis loquit̃ Berñ.ſuꝑ
Canti.ꝺi.Fratres gñatiõeʒ iſtã q̇s enar
rabit:angel⁹ nũciat:virt⁹ obũbrat ſuꝑ-
uenit ſpũs:virgo credit:virgo ꝑturit: ꝟ
go ꝑmanet:q̇s nõ mirat̃:naſcit̃ ꝟbũ in-
fans.Ibi agnoſcit̃ lõgitudo breuis:lati
tudo anguſta:altitudo ſubdita:lux nõ lu
cẽs ꝟbũ infãs:aq̃ ſitiẽs:panis eſuriẽs.
❡ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ ꝙ vilibus
pãnis inuoluit̃.Uoluit aũt xp̃s vilibus
pãnis inuolui ſʒ Bedã:vt nobis ſtolam
imoꝛtalitatis acq̇reret.❡ Quarto ꝯſide
rare poſſum⁹ ꝙ in ꝑſepio cũ aialib⁹ re-
ponit ad deſignãdũ ꝙ ipſe venit ad nos
qui eram⁹ beſtiales:vt nos faceret rõ-
nis capaces ſm Cirillũ.vel ſm Bedã
vt nobis dei regnũ celeſte:ꝛ ita ſe oſten
dat eſſe nr̃m pabulũ refectiuuʒ.Magna
nobis debet eſſe materia humilitatis
qñ videmus dñm vilibus pãnis indutũ
ꝛ ĩ ꝑſepio reclinatũ.In q̇bus duo vicia
repꝛ̃hendit.ſ.pulchritudinẽ veſtimẽtoꝝ:
ꝛ ſuꝑfluitatẽ edificioꝝ.Ip̃e eñ ſʒ Ber.
nec p̃cioſam veſtẽ elegit:nec domũ:ſed
ꝓ purpura pãnũ:ꝓ domo ꝑſepe.❡ Qui
to ꝯſiderare poſſum⁹ ꝙ in alieno loco cõ
ſpicit̃.Uñ ðr ꝙ nõ erat ei loc⁹ in diuer-
ſorio ad deſignãdũ ꝙ dei fili⁹ vni⁹ natu
re cũ patre:naſcebatur in aliena natu-
ra.ſ.humana.quã ſm Grego.ſibi vniuit
in vnitate ꝑſone.Uel ſm bedã naſcebat̃
in aliena domo vt nobis domũ ꝓpꝛiã ꝑ
pararet in ꝑadiſo.❡ Uel moꝛaliter di-
cere poſſumus ꝙ poſtq̃ hõ in nazareth.
i.in puritate floꝛida ꝯcepit filiũ.i.opus
bonũ.In bethleẽ q̃ eſt dom⁹ panis dʒ pa
rere.i.qð concepit corde ponere in ope
re vt poſſit refici pane.vite eterne.Cuʒ
aũt filiũ peperit.i.op⁹ bonũ fecerit non
dʒ ip̃m inuoluere ĩ ſerico.i.gloꝛiã mun
danã in ip̃o q̃rere:q: tũc iã cepiſſet mer
cedẽ ſuã:ꝛ ꝯmutaſſet ſm Greg.rẽ valde
p̃cioſam ꝓ re valde vili q̃ cito trãſit.Dʒ
ſit reclinari ĩ ꝑſepio corã aialib⁹:q: ꝟbo
p̃dicatiõis dʒ ſe facere pabulũ refecti-
uũ holum quẽadmodũ beſtiaꝝ arguẽdo
obſecrãdo increpãdo eoꝝ vitia ꝛ ſemꝑ
cũ modeſtia:vt ip̃os reducat ad bonũ ſʒ
aplm̃.ĳ.Ti.iiĳ.❡ Dʒ etiã eſſe ĩ via pu-
blica:q: ei⁹ p̃dicatio nõ dʒ eſſe in angu
lis:ſʒ oibus manifeſta.Uñ Mat.vltimo
Eũtes in mũdũ vniuerſum p̃dicate euã
geliũ oi creature.

❡ Tertia pars.

SEquit̃.Et paſtores erant in
regiõe ꝛc.Ubi tãgit̃ nati ce
lebritas ſuꝑnaturalis.qð ꝓ
bat hois exultatio diuulga
ta.vbi ſciẽdum ꝙ mos erat
antiquitus in vtroqꝫ ſolſtitio.i.hyemali
et eſtiuali cuſtodire vigilias noctis ꝛ ꝟ

ppter reuerẽtiã ſolis:cui antiq̃t⁹ ꝑpt ſuã claritatem fiebat magna veneratio. Iſte mos.ſ.cuſtodiendi vigilias noctis forte inoleuerat apđ iudeos ex vſu cohabitãtiũ:⁊ tũc illꝫ vigilãtib⁹ ãgel⁹ dñi apparuit annũcians eis ſaluatorẽ natũ in bethleẽ. ¶ Dicit igit̃. Et paſtores erãt i regiõe eadẽ. Ubi ſciendũ ꝙ circa iſtam partem poſſumus ↄſiderare.vij.ſcꝫ.

Cetum congregatum.
Nuncium deſtinatum.
Lumen declaratum.
Animum immutatum.
Debilem roboratum.
Solatium nunciatum.
Inditium demonſtratum.

¶ Quantũ ad pmũ dr. Et paſtores ⁊c. iuxta bethleẽ vno miliario.cuſtodiẽtes vigilias noctis vt dictũ ẽ ſupra. ¶ Dicit aũt vigilias pluraliter:qꝛ q̃tuor vigilijs noctẽ diſtiguebãt. Prima vocat̃ nocticinũ in q̃ vigilabãt pueri. Scđa gallicãt⁹ in q̃ vigilabãt iuuenes. Tertia media nox i q̃ vigilabãt viri. Quarta mane i q̃ vigilabat ſenes. ¶ In q̃li aũt vigilia noctis xp̃s fuerit nat⁹ ⁊ vigilãtib⁹ paſtoribus angel⁹ apparuerit põt haberi ex illo qđ dr. ſapiẽtie.xviij. Ubi dr. Cũ em̃ q̃etatũ ſilentiũ tenerẽt oĩa ⁊ nox in ſuo curſu mediũ iter haberet:oĩps ſermo tuus dñe exiliẽs de celis a regalib⁹ ſedibus venit. ¶ Cõuenienter aũt paſtorib⁹ annũciat̃ xp̃i natiuitas. Primo vt ſimplicitatẽ cõmendaret ⁊ vt teſtimoniũ veri⁹ haberet:qꝛ dr Amb. Simplicitas ſ̃o noua fingere:nec audita nouit mutare. Secũdo vt ſupbiã repmeret. Uñ xp̃s Matthe.xi. Cõfiteor tibi pr̃ dñe celi ⁊ t̃re:qꝛ abſcõdiſti hec a ſapiẽtib⁹ ⁊ pru.⁊ re.ea puulis. Tertio vt ſe paſtorẽ oſtenderet ſꝫ Bedã. Uñ Jo.x. Ego ſuꝫ paſtor bon⁹. Quãtũ ad ſcđꝫ.ſ.nũciũ deſtinatũ dr. Et ecce angel⁹ dñi ſtetit iuxta illos. Rõnabile aũt fuit vt angelus natiuitatẽ dñi nũciaret qꝛ cũ hõ eſſet exulatus a glia celeſti i q̃ dꝫ ↄciuis angeloꝝ:qñ xp̃s per quẽ reducunt̃ ad patriã fuit nat⁹ debuerũt nobꝫ illđ cũ gaudio nũciare. ¶ Iſte angel⁹ credit̃ fuiſſe gabriel:qꝛ ſicut nũciauit ꝟgini ↄceptionẽ ita paſtorib⁹ natiui. ¶ Quãtũ ad tertiũ.ſ.lumẽ declaratũ dr. Et claritas dei circunfulſit illos. Cõueniens aũt fuit vt i natiuitate xp̃i lux appareret ⁊ claritas ad deſignãdũ ꝙ ẽ lux vera q̃ illuminat oẽm hoĩem veniẽtẽ in hũc mũdũ Jo.j. ¶ Dicit igit̃ ⁊ claritas dei.i.diuia ꝟtute facta nõ ab aliq̃ corpe illuminoſo emiſſa circũfulſit illos.i.ex oĩ parte illuminauit illos:qꝛ nõ venit illuminare pticulariť ſꝫ gñaliť totũ mundũ. ¶ Quãtũ ad q̃rtũ.ſ.animũ imutatũ dr. Et timuerũt timore magno. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ natura nr̃a ꝑpter pctm̃ ad infimis ẽ retracta:⁊ ſupnoꝝ ſpirituũ eſt frequẽti ſolatio ꝓpedita:⁊ iõ aſpectu ſpũs angelici efficit̃ timoroſa q̃q̃ igit̃ pacis fuerit angelica familiaritas ſignũ ꝟitatis fuerit magnifica claritas timuit tñ humana fragilitas. ¶ Quantũ ad q̃ntũ ſ.debilẽ roboratũ dr. Et dixit illis angelus nolite timere. Ubi ſciedũ ꝙ differẽtia eſt inter bonũ angelũ ⁊ malũ qñ apparent hoĩbus:qꝛ angel⁹ malus dimittit hoĩem territũ:ſꝫ bonus ↄfortat. Sicut pꝫ de angelo q̃ dixit mulieribus q̃rentib⁹ xp̃m. Mat.vltio. Nolite inquit timere vos:ſcio eñ ꝙ Jeſum q̃ritis. ¶ Quãtũ ad ſextum.ſ.ſolatium nunciatum dicit. Ecce enim euangelizo vobis gaudiũ ⁊c. Grego. Nec ſolũ ſe dat terrorem ſed etiã alacritatem infundit. ¶ Sciẽdũ eſt autem ꝙ in iſta bona legatiõe angel⁹ letabunda.v.innuit.videlicet.

Ueritatem oſtenſiuam:quia ecce.
Charitatẽ diffuſiuã:qꝛ euãgelizo vobis.
Quantitatem intenſiuã: qꝛ gau. magnũ.
Cõitatem extenſiuã.qꝛ erit omni pplo.
Utilitatem allectiuam:qꝛ natus eſt ⁊c.

¶ Quãtũ igit̃ ad primum dicit Ecce.i. pſentialiter ⁊ certitudinaliter qđ dicit euenit. Unde Eſa.lxij. Ecce dominus auditum fecit cũ extremis terre. Nam nõ ſolũ natiuitatẽ ſuã manifeſtauit paſtoribus q̃ſi i medio terre habitabilis et exiſtentibus:ſꝫ etiã in extremis terre:qñ i oriẽte magis apparuit ſtella. ¶ Quãtũ ad charitatẽ diffuſiuam dicit euãgelizo vobis.i.nunciũ bonũ porto. Uñ potuit dicere angel⁹ illđ Lu.j. Ego ſuꝫ gabriel qui aſto ante deum ⁊ miſſus ſum loq̃ ad te:⁊ hoc tibi euãgelizare. ¶ Quãtũ ad quãtitatẽ inteſiuã dicit gaudiũ magnũ.

Magnū inq̄:q̄ ſine triſtitie ꝑmixtione.
Vñ Nee.viij. Nolite ɔtriſtari gaudiū eñ
dñi ē fortitudo veſtra. Magnū ēt:q̄ cū ꝑ
petua duratiōe. Vñ Jo.xvj. Gaudiū ve-
ſtrū nemo tollet a vobis. ¶ Quātuꝫ ad
cōitatē extēſiuā dicit. ꝙ erit oī pp̄lo. Nā
iſtud gaudiū nō fuit particulare:ſꝫ valde
generale:tā eñ ꝑegrinātib⁹ in mūdo q̄
paciētib⁹ i purgatorio vł i lymbo:q̄ etiā
regenerātib⁹ i celo iſtō gaudiū fuit cōe.
Vñ.j.mach.vij. Letat⁹ eſt pp̄ls valde et
egerūt diē iſtā i leticia magna. ¶ Quātū
ad vtilitatē allectiuā dicit q̄ nat⁹ eſt ꝛc.
Hodie igiꝛ.i.i tp̄e iſto in q̄ eſtis ſeruituti
ſubiecti ꝙ oſtēdit ꝓfeſſio facta ceſari et
cēſus ſolutio q̄ ſeruitutē humani gene-
ris ꝑ pctm̄ diabolo figurabat nat⁹ ē ſal-
uator bñficiū redēptōis ipēdēs circa ſer
uitutē diaboli vł peccati q̄ ē xp̄s:q̄ ſꝫ ꝙ
hō vnctus plenitudine gratie. Vñ Jo.j.
Vidim⁹ gloriā ei⁹ gl̃iam quaſi vni.a pa.
p.gratie ꝛ veritatis. Dñs:q̄ ſm ꝙ deus
nos virtute ſue potentie ꝓtegens. Naꝫ
dñs ipſe deus in ps. In ciuitate dauid
i.bethleē:de qua ꝓphetatū erat ꝙ ieſus
naſcereꝛ. ¶ Iſte eſt ſaluator de q̄ ad Ti.
iij. Apparuit benignitas ꝛ hūanitas ſal
uatoris noſtri dei nō eſt ex opib⁹ iuſtitie
q̄ fecim⁹ nos:ſꝫ ſm miāꝫ ſuā ſaluos nos
fecit ꝛc. ¶ Iſtud gaudiū fuit figuratum
heſter.viij. Vbi ſnialiter dr̄ ꝙ cū Aman
aduerſarius iudeoruꝫ ꝓcuraſſet literas
a rege aſſuero ꝙ iterficerēꝛ oēs iudei q̄
tunc erāt popul⁹ dñi heſter regina igreſ
ſa eſt ad regē:ꝛ petijt ab eo gratias ꝙ ve
teres litere Aman q̄ erant litere mortis
corrigerentur ꝛ remouerētur ꝑ aliquas
literas que forēt litere liberatiōis ꝛ vi-
te:quodq̄ꝫ factū eſt:et miſſe ſunt litere ꝑ
vniuerſam prouinciam ꝙ nō interficerē-
tur iudei qui erant populus dei:ſed ho-
norarentur vbiq̄ꝫ. mardocheus etiā de
palatio regis egrediēs ꝓcedebat ornat⁹
ꝛ coronatus oīſq̄ꝫ ciuitas exultauit. Iu
deis aūt noua lux oriri viſa eſt:gaudium
honor ꝛ tripidiū apud oēs populos:ꝛ fa
cta ſunt feſta ꝛ conuiuia magna.ꝛ multi
adheſerūt ſecte iudeoꝝ. ¶ Vbi ſciēdū ꝙ
ꝑ pplm iudaicū:q̄ erat pp̄ls dei:itelligiꝛ
totū gen⁹ humanū ꝙ de⁹ creauit:guber
nat ꝛ regit. de q̄ ps. Ipſe eſt dñs de⁹ no
ſter:nos aūt populus ei⁹ ꝛ oues pa.ei⁹.
Per amā aūt q̄ iterp̄taꝛ iniqu⁹:itelligiꝛ
diabol⁹ iniqu⁹ ꝛ aduerſari⁹ gn̄is hūani.
Per regē ħo aſſuerū q̄ iterp̄taꝛ beatitu-
do itelligit de⁹ q̄ ē beatitudo nr̄a. Diabo
lus inſtar amā ꝓcurauit a deo ɔtra gen⁹
hūanū lr̄as mortis qn̄ de⁹ ꝑmiſit vt tēta
ret primos parētes. Nā inuidēs diabol⁹
hoi q̄ fact⁹ fuerat vt haberet iſtā gloriā
vn̄ ipſe fuit ꝓpter pctm̄ ſupbie expulſus
ꝓcurauit vt caderet ꝛ peccaret. Vñ ſap.
ij. Inuidia diaboli mors intrauit i orbē
terrarū. Per heſter aūt q̄ interp̄tatur pre
parata in tp̄e:ſiue in populis eleuata in
telligiꝛ virgo maria:q̄ tp̄e quo dei filius
voluit icarnari ſola fuit p̄parata ꝛ digna
vt de ip̄a dei fili⁹ aſſumeret carnē hūanā
Exaltata nihilominus in populis dr̄:q̄
nulla pura creatura inueniꝛ:cui de⁹ tan
tam gratiā fecerit:cū ip̄am in ſuā matrē
elegerit. Eſt etiā exaltata:q̄ ſup oēs mu
lieres benedicta ꝛ in neceſſitatib⁹ inuo
cata. Vñ Luc.j. Bn̄dicta tu i mulierib⁹.
¶ Iſta aūt inſtar heſter regine cognoſcēs
mortis ſniam datā ɔtra gen⁹ hūanū:de-
uotis p̄cib⁹ ad Aſſuerū regē.i.ad deū re
curſum habuit:ꝛ nouas impetrauit lite-
ras:ne litere mortis ſuū retinerēt vigo-
rē ſꝫ vita ꝛ honor nūciareꝛ hūano gene-
ri:ꝙ factū ē qn̄ inclinauit dei potētiā bo
nitatē ꝛ clemētiā:vt noſtrā hūanitatē aſ-
ſumeret:ꝛ hodie ꝑuul⁹ naſcereꝛ. ¶ Vñ
ſignāter dr̄ ꝙ Mardoche⁹ q̄ interpretaꝛ
amare cōterēs ipudētē ꝛ ſignificat xp̄m
q̄ diabolū ipudentē ꝛ arrogantē deuicit
de palatio regis.i.de throno deitatis ho
die egreſſus eſt qn̄ viſibilis mūdo appa
ruit:ornat⁹ ħtutib⁹:ꝛ noſtra carne ineffa
biliter ꝛ mirabiłr coronat⁹. Sic autē or-
natū ꝛ coronatū regē excitātur attende-
re oēs fideles anime Cant.iij. q̄b⁹ dicit
ſpūs ſan. Egredimini filie ſyon ꝛ videte
regem Salomonē in dyademate quo co
ronauit eum mater ſua. ¶ Dicitur autē
ꝙ vniuerſa ciuitas exultauit:quia reue-
ra i natiui. tanti regis q̄ſq̄ꝫ deberet leta
ri. iuxta illud Eſa.xxxv. Letabitur deſer-
ta ꝛ inuia:ꝛ exultabit ſolitudo ꝛ florebit
quaſi liliū. Nā tot⁹ mūdus ſignificatus
ꝑ ciuitatē q̄ deſert⁹ erat ꝛ inuius qn̄ nat⁹
eſt iſte q̄ eſt viritas ꝛ vita. Jo.xiiij. meri

ſto dz letari ꝛ florere ꝛ fructificare. ¶ Dicam⁹ igitur ꝙ oi pplo.i.gnēri humano: hodie noua lux oriri viſa eſt xp̄o nato q̄ eſt lux ꝟba q̄ illuminat oēm hoiēz venientē in hūc mūdū.Jo.j.gaudiū ēt honor et tripudiū cumulant̄:q2 hodie gen⁹ humanū vidit hoiem factū deū:ꝛ deū hoiez incarnatū:vn̄ debēt fieri feſta et tripudia ſpiritualia vt hic fiāt participes hui⁹ feſtiuitatis p gratiam ꝛ in futuro p gloriam.

¶ Quātū ad ſeptimū.ſ.iudicium demōſtratū d̄t.h̄ vobis ſignū ꝛc. Tāgit aūt in iſto indicio armirabili tria.ſcilz.

Xp̄i puritatē ꝛ innocētiā:cōtra luxuriā.
Paupertatē ꝛ indigētiā ꝯtra auariciam.
Humilitatē ꝛ obediētiā cōtra ſupbiam.

¶ Ut ſic xp̄s venerit vt deſtructor olz vicioꝝ:ꝛ plātator virtutū. ¶ Quātū igitur ad p̄mū d̄t.hoc vobis ſignū.ſ.nat.ſaluatoris:inuenietis īfantē inocētē q2 agnū ſine macula.Quātū ad pauptatē ꝛ indigētiā d̄t pānis inuolutū.Nā pānis ſericis nō pellib⁹ variatis ſꝫ vilib⁹. ¶ Quātū ad humilitatē ꝯ ſupbiā d̄t Poſitū ī p̄ſepio non in palatio vel lecto eburneo.

¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē p̄ncipalē loquēdo moralr̄ ꝙ p paſtores intelligūt̄ vno mō p̄lati q̄ debēt eē paſtores pplī ſibi ꝯmiſſi:vt eos paſcāt ꝟbo ꝛ exēplo:de quib⁹ dn̄s Hie.iij.Dabo vobis paſtores iuxta cor meū q̄ paſcent vos ſciētia ꝛ doctrina.Uel p paſtores magis ſpāliter loquēdo intelligit̄ aia itellectiua.Per gregem ꝟo multitudo potētiaꝝ ſenſitiuarū Aia igit̄ intellectiua ſicut bon⁹paſtor dz vigilare ſup gregē.i.ſuper potētias ſenſitiuas:ne ꝑpter delectationē excēdāt terminos recte rōnis:extēdēdo ſe ad illicita.vn̄ ſibi d̄r.ij.Ti.iiij.Tu.ꝟo.vigila oibus labora op⁹fac euāgeliſte miniſteriū tuū imple:ſobrius eſto.Vn̄ talis paſtor pōt figurari p dauid q̄ dixit Sauli regi. j.Reg.xvij.Paſcebat ſeru⁹ tu⁹ gregē patris tui ꝛ veniebat leo vl̄ vrſus:tollebatq; arietē de medio gregis:ꝛſeq̄bar eos ꝛ pcutiebā:eruebāq; ouē de medio eoꝝ.ꝛ illi īſurgebāt aduerſuz me:ꝛ app̄hēdebā mētū eoꝝ ꝛ ſuffocabā īterficiebāq; eos. nā ꝛ leonē ꝛ vrſum interfeci ego ſeruus tu⁹.Erit igit̄ philiſte⁹ hic īcircūciſus.ſ. golias q̄ſi vn⁹ ex eis.Quē ēt dauid interfecit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p leonē intelligit̄ pctm̄ ſupbie.q2 leo aial ſuperbū eſt.Per vrſuz ꝟo immūdū:pctm̄ luxurie qd̄ facit hoiem imūdū. Per goliā ꝟo hoiem monſtruoſum:pctm̄ auaricie.Mōſtruoſa em̄ res eſt ꝙ hō ſit deditus temporalib⁹ per pctm̄ auaricie q̄ modicū durāt ꝙ obliuiſcat̄ creatoris ſui. Per iſta igit̄ tria oīe pctm̄ pōt ītelligi.Dū igit̄ dauid.i.hō q̄ dz eſſe manu fortis per cōſtātiā:ꝛ decor⁹ aſpectu per innocentiam:cuſtodit gregē i.potētias ſuas:aliqn̄ inuadūt pctā deſignata p dcā tria:ꝛ tūc hō dz viril̄r ſurgere ꝯ illa:ꝛ ſi aliqn̄ aliquā ouē tāgūt.i.aliquā potētiā alliciūt anq̄ veniāt ad ꝯſenſum dz eā eripere ꝛ nō ꝑmittere p ꝯſenſum eā iterficere.Sicut ſupradictū ē q̄tuor ſunt vigilie noctis:ꝛ ita q̄tuor ſunt etates hoīs.ſ.pueritia:iuuēt⁹:virilitas ꝛ ſenect⁹.In oib⁹ iſtis etatib⁹hō dz vigilare ſup grege ſuo.i.ſuper potētijs ſuis eas ſollicite ī diuina grā cuſtodiēdo.vn̄ oibus ꝛ p oī etate d̄r Mar.xiij. Uigilate ḡ:neſcitis em̄ qn̄ dn̄s dom⁹ veniat:ſero an media nocte an gallicantu an mane: ne cū venerit repente inueniat vos dormiētes:qd̄ aūt vobis dico oib⁹ dico.vigilate.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Et ſubito facta eſt ꝛc. vbi tāgit̄ dicti veritas ſpecularis qd̄ ꝑbat agminis ꝓteſtatio.vbi ſciēdū ꝙ factuz aliquod quāto per plures cōfirmat̄ tāto efficit̄ credibilius:vt igitur natiuitas xp̄i magis ſit credibilis:ꝛ de ip̄a nullus dubitet:iō cū angelo nūciāte paſtoribus multitudo celeſtiū agminū hoc idem dicētium adunatur. ¶ In iſta aūt ſocietate angelorum tria conſidero.

Cuneum vigoroſum.
Canticum iubiloſum.
Affectum dulcoroſum.

¶ Quātū ad primum dicit. Et ſubito.ſ. quaſi in inſtāti:vt hoc idē cōfirmarēt qd̄ prim⁹nūciauerat ne ſi mora fuiſſet inter ipſum ꝛ iſtos forte nō viderēt idē nūciaſſe:facta eſt cū angelo.ſ.p̄mo multitudo celeſtis exercitus:in quo nobis exp̄mit cuneū vigoroſuz q2 exercit⁹ celeſtis vocat̄. ¶ Quātū ad cāticū iubiloſum dicit Laudantiū deum q̄ tam magnū bn̄ficiū

fecit generi humano ⁊ dicētiū gloria in altiſſimis deo. Dicūt aūt ꝙ glīa ſit deo i altiſſimis: qꝛ an̄ natiuitatē xp̄i ſ3 aliq̄s nō oēs angeli cognouerūt myſteriū icar natiōis niſi aliq̄ ſūmmi q̄b⁹ fuit reuelatū a deo. In natiuitate aūt ei⁹ plurib⁹ in notuit: de quo gloriā habuerūt: dum ſm Greg. videbāt nos i p̄rimo redēpturos ⁊ eoꝝ numeꝝ ꝑ hoīes reparādū. ¶ Uel ſm Bedā. iō laudāt vt nō ſolū de redem ptiōe hūani generis grās deo impēdāt ſ3 etiā vt nos inſtruāt: vt de receptis bn̄ ficūs deo gratias ꝑſoluam⁹. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. affectū dulcoroſum dicit. Et in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. Ubi Beda. optāt etiā pacē hoībus: cum ſubdunt: ⁊ in terra pax hoīb⁹ qꝛ quos infirmos ⁊ abiectos deſpexerāt naſcēte i carne dn̄o: iā ſocios venerant. Quib⁹ autē hoībus pacē poſcāt exponit. d. bone volūtatis. eis ſe q̄ ſuſcipiūt natū xp̄m. Nō enim eſt pax impiis ſ3 pax multa diligētibus nomē dei. Un̄ ps. Orietꝛ in diebus eius iuſticia ⁊ abūdātia pacis. Abundātia inquā in preſenti vt magis abūdem⁹ in futuro per gloriam. Ad quam ⁊c.

¶ In natiuitate dn̄i. Euangelium. vij.

Paſtores loq̄bāur adinicē trāſeam⁹ vſq3 ⁊c. Luc. ij. Naturale eſt ꝙ hō bonū diligat. Nā ſicut ꝓpriū obiectū itelligibile ē verū: ita ꝓpriū obiectū volūtatis ē bonū. Qꝛ igitꝛ vnaq̄q3 potētia appetit ſuū obiectū: hinc ē ꝙ volūtas naturalr̄ bonū diligit. Illd āt qd naturalr̄ appetitꝛ a potētia ſi ſit pn̄s ipſam delectat ſi vo abſens poſſibile tn̄ haberi potētia mouetꝛ ad ip̄m hn̄dū. Hō igitꝛ bonū diligēs qn̄ ſibi pn̄s eſt i ip̄o delectatꝛ oſtēſum aūt ſi ſit abſens inq̄rit qn̄ ſperat ip̄m habēdū. Qꝛ igitꝛ hodie angeli paſtorib⁹ nūciauerūt bonū maximū. ſ. xp̄3 natū: ⁊ eis oſtēderūt vbi erat repiēd⁹ qꝛ in bethleem iō paſtores vt viri ſollicite qd ab āgelis audierāt: cū deuotiōe iq̄rūt. ſ. xp̄m natū vt qd ex angeloꝝ annūciatiōe eis admirationē ingeſſerat: viſibilr̄ ꝯtēplētꝛ. Et hoc ē qd nobis Lucas narrat i euāgelio hodierno in q̄ tāgit q̄tuor. ſc3.

Inquiſitionis ſedulitatem virtuoſam.
Congregationis ſocietatem gratioſam.
Conſiderationis claritatē luminoſam.
Confirmationis alacritatē3 gaudioſa3.

¶ Primū probat acceſſus celeritas. Secundum cetus congruitas. Tertiū act⁹ limpiditas. Quartū cantus iocūditas. Primum in prin. ſecundū ibi. Et inuenerūt mariā ⁊c. tertiū ibi: vidētes āt ⁊c. q̄rtū ibi. Et reuerſi ſunt. pa. ⁊c. ¶ Pria ps.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c. qd ꝓbat ⁊c. dicit. Paſtores loque. ⁊c. vbi ſciēdū ꝙ qꝛ āgeli nūciauerūt paſtorib⁹ ſaluatorē natū in ciuitate dauid qd eis admirationē ⁊ gaudiū magnū itulit: ipſi ſicut v̄tuoſi ſtati iuerūt ad ip̄m inq̄rēdū In q̄ ſm Gre. oſtēditꝛ coꝝ ſtrenuitas: qꝛ nō horrore noctis nec dāno ouilis ſui qd ſolū relinq̄bāt retrahūtꝛ ab inq̄ſitiōe ſaluatoris iā nati. Dicit igitꝛ. paſtores loque. ⁊c. ⁊ ita videbam⁹ hoc v̄bū qd factū eſt. i. dei filiū icarnatū: vt ſic quē videre nō poteram⁹ exiſtēs verbū videam⁹ ip̄3 caro factū. ¶ In hoc aūt ſm Bedā intelligitꝛ fides paſtoꝝ: qꝛ nō dixerūt videamus pueꝝ ſ3 v̄bū qd factū eſt: intelligētes ⁊ credētes ip̄3 nō ſolū hoīe3 ſ3 ēt verum deū. Moralr̄ autē dicere poſſum⁹ ꝙ hic euāgeliſta tāgit ſex ſc3.

Suppoſitum gratioſum.
Actum virtuoſum.
Terminum copioſum.
Aſpectum luminoſum.
Obiectum generoſum.
Modum amoroſum.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Paſtores. Ubi ſciēdū ꝙ per iſtos paſtores cuſtodiētes gregē intelliguntꝛ oēs illi q̄ potētias aie cogitatiōes ⁊ act⁹ q̄s habēt ſicut quēdā gregē mūdificāt ⁊ gubernāt ſ3 bedā. iuſto iudicio rōnis: ⁊ paſcūt monitis ⁊ exēplis ſancte doctrine: ⁊ ſeruāt ab inſidiis dyaboli ne ꝑ ip̄m decipiantꝛ. Ut ſi dicāt dn̄o illud Gen. xl. Uiri paſtores ſum⁹ ſerui tui ab infantia noſtra vſq3 in preſens.

¶ Quantum ad ſcd̄m. ſ. actū virtuoſum dicit. trāſeamus. ſ. de vitiis ad virtutes de peccatis ad penitentiam: de terrenis ad celeſtia intrepidi. Unde cuilibet in figura dꝛ Numeri. xxxij. Ois vir armat⁹ bellator: iordanē trāſeat donec ſubuer-

lat dñs inimicos suos ⁊ subijciat ei ois terra. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per iordanē q̄ deſcenſus interp̄tat̄ intelligit̄ pctm̄ p̄ qd̄ hō deſcēdit: qꝛ facit ipſum deſcēdere in infernū. Ois igit̄ vir virtuoſus ⁊ fortis bellatoꝛ ⁊ bonus paſtoꝛ cōtra vicia ⁊ cōcupiſcentias malas: armat⁹ virtutib⁹ et ſp̄us ſcti gr̄a dꝫ trāſire iordanē.i.ſtatuꝫ peccati ⁊ tādiu fortiter pugnare donec cū diuino adiutorio ſubuertat ⁊ vīcat ea. Ut ſic ois terra.i.ois hō terrenus ſubijciat deo p verā obedientiā ⁊ obſeruātiā mādatorū. ¶ Quantū ad tertiū.ſ.terminū copioſum dicit. vſq; bethleē q̄ dom⁹ panis interp̄tat̄. Panis aūt in ſcriptura p omni refectiōe accipit̄. De ſtatu igit̄ peccati vbi eſt eſuries dꝫ i bethleē.i.ad xp̄ꝫ q̄ ē panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdit Jo. vj. ire vt iſto pane reficiat̄ dū peregrinatur in mūdo quouſq; veniat ad gloriam paradiſi. ¶ Hoc antē fuit figuratum.iij. Reg.xix. Ubi ſīlit̄r dr̄ ꝙ cū impijſſima ieſabel. interfectrix bonorū virorū vellet interficere hel. ip̄e fugit ab ea ⁊ iuit in deſertū cui diſplicēs iſta vita penoſa petiuit aīe ſue vt moreret̄ p̄cidenſq; ad terrā obdormiuit ſub vmbra iuniperi: et ecce angel⁹ dñi tetigit eū dicēs ſurge ⁊ comede: q̄ ſurrexit: ⁊ ecce ad caput eius erat ſubcinericius panis ⁊ vas aq̄: q̄ comedit ⁊ bibit: ⁊ iterū obdormiuit. Iterū aūt reuerſus angel⁹ tetigit eū dicens ei ſurge ⁊ comede grandis enīꝫ tibi reſtat via: qui cuꝫ ſurrexiſſet comedit ⁊ bibit: ⁊ ambulaulauit i fortitudine cibi illi⁹.xl. diebus ⁊.xl.noctibus vſq; ad montē dei oreb. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Ieſabelē q̄ interpretat̄ ſterquilinū intelligitur diabolus q̄ eſt habitaculū peccati inficientis ip̄m. Iſte dr̄ impijſſimus ⁊ interfectoꝛ bonoꝝ viroꝝ: qꝛ holm mortē p̄curat dū eos ad peccādū inclinat. Helias aūt.i.vir virtuoſus robuſtus dominatoꝛ dominādo motib⁹ ſenſualib⁹ cognoſcēs p̄ſecutionē ieſabel.i.diaboli dꝫ fugere de peccato in deſertū penitētie. ⁊ ibi exiſtēs dꝫ deſiderare ꝙ chriſt⁹ ip̄m extrahat de hac miſera vita: ⁊ petere mortē tp̄alē vt hēat vitā eternā exēplo ap̄li dicentis phi.j. Cupio diſſolui ⁊ eē cū xp̄o. ¶ Dū aūt viuit in mūdo ⁊ p̄ſeuerat in ſtatu penitētie dꝫ ſe ad terrā proſternere cōſiderando ſuā vtilitatem: qꝛ de terra eſt ⁊ in terrā dꝫ reuerti: ⁊ ſic ſe humiliare: et ſub vmbra iuniperi dormi re.i.requieſcere i cōpūctione ⁊ amaritudine peccatoꝝ. Sic aūt exiſtēti venit angel⁹ dñi et tangit ip̄m per bonā inſpirationē dicens ꝙ ſurgat ad dulcedinē contēplatiōis ⁊ comedat.i.reficiat̄ in ipſa. Qui reſpiciens ad caput.i.ad animā cōuertēs ſe vt in cōtemplationē erigatur: inuenit ſubcinericiū panē.i.chriſtū q̄ eſt panis vite Jo. vj. Subcinerici⁹: qꝛ in vilitate nr̄e humanitatis calore dilectiōis decoctus ⁊ vas aque.i.gratiā ſpirituſſancti refrigerantē concupiſcentiā mundificantē animā ⁊ celeſtib⁹ ymbribus irrigantē. His guſtatis iterū obdormire dꝫ ſub vmbra iuniperi: qꝛ ſemper in amaritudine penitentie p̄ſeuerare dꝫ dū hic viuit. ¶ Et tūc iterū angelus tangit.i.confirmat vt paſcatur in contemplatione: quia grandis reſtat via per quā dꝫ ire.xl.diebus ⁊ xl.noctib⁹.id eſt toto tp̄e quo militat in hoc mūdo donec perueniat ad mōtē dei oreb.i.ad gloriā paradiſi. ¶ Quātum ad quartum.ſ.aſpectum luminoſum dicit. Et videamus quaſi dicāt: illud quod nūciatum eſt nobis ab angelis quib⁹ credimus videamus intuitiōe clara vt nō ſolum hoc credamus per fidem ſed cognoſcamus per ſpecieꝫ vt ſic dicamus illud Jo.j. Uidimus gloriā ei⁹ gloriā q̄ſi vnige.a pa.ple.gr̄e ⁊ verita. ¶ Quātum ad quintum ſcilicet obiectum generoſuꝫ dicit. verbū. Nā iſtud verbū quod hodie viderūt paſtores: eſt deus ⁊ homo. Un̄ Jo. j. Et verbum caro factū eſt ⁊c. ¶ Quātū ad ſextū.ſ.modū amoroſuꝫ dicit. Et venerūt feſtināntes. Nā ad rē que diligitur citius feſtinatur. Unde de quolibet iſtorū pōt dici illud puer.ix. Doce iuſtū ⁊ feſtinabit accipere.

¶ Secūda pars.

SEquit̄. Et inuenerūt mariaꝫ ⁊c. Ubi tāgit ꝯgregatiōis ſocietatem gratioſam: qd̄ p̄bat cet⁹ congruitas. Ubi ſciēdū ꝙ in iſta ſocietate inuēta datur itelligi humilitas xp̄i qꝛ cū eſſet rex regū ⁊ dñs dn̄antium voluit humilit̄r fm̄ Bernardū i excelſis a paſtorib⁹ inueniri.

¶ Signum magne paupertatis fuit q nõ erat ibi ali⁹ q̃ Joseph nec alia q̃ maria ⁊ infans poſitus in preſepio. ¶ Moraliter etiã dicere poſſumus q ver⁹ penitẽs dz inueñire mariã q̃ vno modo interptat̃ amara.i.contritionem ⁊ amaritudinẽ de pctis poſtea Joſeph q̃ interpretatur accreſcẽs:q̃ dz creſcere p opera bona deinde veniat ad infantẽ. Jeſuz q̃ eſt largitor glẽ ſalutaris. ¶ Exẽplo igit̃ ſz Bedã paſtorũ debem⁹ ipſum querere vt ipm inueniamus in preſenti p gratiã ⁊ in futuro per gloriam.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Uidẽtes autem cog. ⁊c. Ubi tangit conſiderationis claritatem luminoſam qđ probat act⁹ limpiditas. Ubi tria tangit ſcz.

Inſpectionem facialem in intuendo.
Dilectionem fraternalem in erudiẽdo.
Diſcretionem virginalem in retinẽdo.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. videtes aũt ⁊c. Ubi ſciẽdũ q rõnabile fuit vt paſtores qui angelis nũciãtib⁹ crediderũt:de cognitiõe fidei ad clarã viſionẽ venirẽt:vt ſz bedã de natiuitate ſaluatoris iã nõ liceret amplius dubitare. Ut q̃libet eorũ poſſet dicere illđ Geñ.xxxij. Uidi dñz facie ad faciem et ſalua facta eſt aĩa mea. ¶ Sciendum eſt autem q multipliciter debemus videre chriſtum. ſcz.

Naſcentem pauperrime.
Conuerſantem humillime.
Predicantem diligentiſſime.
Pacientem acerbiſſime.
Reſurgentem potentiſſime.
Regnantem glorioſiſſime.
Iudicantem equiſſime.

¶ Primo debem⁹ xp̃m inuenire naſcẽtẽ pauperrime. Nã paupimme ⁊ quantũ ad locũ ⁊ q̃tũ ad ortũ xp̃s voluit naſci vt pz hic. ¶ Scđo debem⁹ videre ipſum cõuerſantẽ humillime. Nã i terris viſus eſt ⁊ cũ hoib⁹ cõuerſat⁹ eſt. Baruch.iij. Et q̃liter dr Mat.xj. Diſcite a me quia mitis ſũ ⁊ hũilis corde. ¶ Tertio debem⁹ ipz videre pdicãtẽ diligẽtiſſime. Uñ de ei⁹ pdicatione dr Mat.ix. Circuibat ieſ⁹ ciuitates ⁊ caſtella docẽs in ſynagogis eorũ ⁊ pdicãs euãgeliũ regni:⁊ curãs oẽz lãguorẽ ⁊ oẽz infirmitatẽ. ¶ Quarto debemus eũ videre patiẽtẽ acerbiſſime. Nã ſua paſſio fuit doloroſa. Secũda ⁊ virtuoſa. Quã pdixit aplꝰs Mat.xxvj.di. Fili⁹ hoĩs tradet̃ pricipib⁹ ſacerdotũ ⁊ ſcribis ⁊ cõdẽnabũt eũ morte ⁊ tradẽt eũ gẽtib⁹ ad illudẽdũ ⁊ flagellandũ ⁊ crucifigẽdũ. ¶ Quito debem⁹ eũ videre reſurgẽtem potentiſſime. Nam xp̃s virtute ppria in quãtũ de⁹ ſeipſuz reſuſcitauit ſicut figuratiue dixit iudeis Jo.ij. Soluite tẽplũ hoc ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Hoc aũt vt ibi dr:dicebat de tẽplo corpis ſui: vñ ãnũciãs ſuã reſurrectionẽ diſcipłis dixit Lu.xxiiij. Uidete man⁹ meas ⁊ pedes. q2 egoipſe ſum. ¶ Sexto debem⁹ ipz videre aſcẽdẽtẽ ⁊ regnãtẽ glorioſiſſime. Nam eius aſcẽſio:q2 ſup oẽs celos aſcẽdit ⁊ ſup oẽs ordines ãgelorũ:fuit maxime glorie ⁊ iperij. Uñ ephe.iiij. Qui deſcẽdit ipſe eſt q̃ aſcẽdit ſup oẽs celos vt adimpleret oĩa. Septimo debem⁹ ipſuz videre iudicãtẽ equiſſime. Uñ ps. Dominꝰ iudex iuſtus fortis ⁊ patiẽs. Et idẽ Juſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit equitatez vidit vultus ei⁹. ¶ Quãtũ ad ſcđm. ſcz dilectionem fraternalem dicit. Et oẽs q̃ audierunt ⁊c. Caritas eñ fraterna reqrit vt bonũ qđ q̃ſq3 nouit alteri cõicet. vt i vtriſq3 gaudiũ cumulet̃. Paſtores igit̃ quod nouerãt ⁊ viderãt clara fide de nato dño hoc charitatiue aliis pdicant ſm Greg. vt ipſi tãti gaudij quantũ eſt natiuitas xp̃i ieſu ſint capaces. ¶ Quãtuz ad tertiũ.ſ. diſcretionẽ virginalẽ i retinẽdo dicit. Maria aũt cõſeruabat ⁊c. Beata eñ maria ſicut ſapiẽs ⁊ timoroſa non garrula iſta q̃ de xp̃o audierat ⁊ q̃ tũc nũciauerũt paſtores i corde ſuo tacita cõſeruabat cõferẽs ſz Bedã cũ his q̃ legerat fore futura. ¶ Dicit igit̃ maria cõſeruabat omnia verba hec.ſ. ſalutationẽ angelicã:cõceptionẽ mirificã. parturitionez ⁊ xp̃i exẽplarẽ cõuerſationẽ. Uñ de ipſa poſſum⁹ dicere illđ eccłiaſtici.xliiij. Nõ eſt inuentus ſimis illi q̃ cõſeruaret legẽ excelſi.

¶ Quarta pars.

Sequit̃. Et reuerſi ſunt paſtores ⁊c. Ubi tangit cõfeſſiõis alacritatẽ gandioſaz qđ pbat cant⁹ iocũditas. Ubi ſciendũ ſz Athanaſiũ. q in natiuitate xp̃i nõ ſolũ debuit eẽ talis leticia q̃lꝫ ẽ i

puero hodie nato solū in hūana natura sʒ q̄lis i p̄ntia dei ⁊ hoīs ⁊ illuminati ful gozis. Isti sunt de q̄b⁹ dr̄ Esa. lj. Qui rē⸗ dēpti sūt a dn̄o reuertent̄ ⁊ veniēt i syon laudātes: ⁊letitia sempiterna sup̄ capita eoꝝ gaudiū ⁊ leticiā obtinebūt fugiēt do loꝛ ⁊ gemit⁹. Nā q̄ inuenerūt xp̄ʒ gaudiuʒ sempiternum obtinebunt. Ad qd̄ ⁊c.

¶ Dn̄ica ifra oct. nati. Euangelium. ix.

Erāt p̄r ei⁹ ⁊ mater mirātes sup̄ his q̄ dicebat̄ de illo Luc. ij. Naturale est q̄ nouitas effect⁹ isoliti cui⁹ cā nescit̄: ducat i admirationem videntem cuius rō est: q̄ cū effect⁹ habeat per cām suā cognosci si videat̄ effect⁹ isolit⁹ cui⁹ cā nescit̄ in admiratioñē intellect⁹ indu citur cōsiderās vn̄ p̄cessit iste effect⁹. Et huiusmodi autē admiratione exhorta in cipit causam inq̄rere: ⁊ sic tādē cū ad co gnitionē peruenerit cessat admiratio: ⁊ in ipso scientia generat̄. Vn̄ dr̄ p̄io me⸗ taphisice q̄ exadmirari ceperūt philoso phari. Et ps̄. mirabilia opa tua ⁊ aīa mea cognoscit nimis. Videm⁹ ēt p̄ experiētiā q̄ ista q̄ sunt visitata hō nō admirat̄ sicut nullus admirat̄ solis oꝛtū: q̄ omi die no bis oꝛit̄. Illa aūt q̄ nō sunt vsitata miran tur sicut eclipsym solis: q̄ raro accidit: sic etiā nō mirat̄ multiplicatioñē segetū in agro qn̄ nascūt̄ q̄ vsitate euenit. Mi⸗ rati tn̄ fuerunt in multiplicationē. v. pa⸗ nū in. v. milibus hoim q̄ṽq̄ vtrūq̄ a xp̄o sit factum: sed est q̄ vnū solitū ⁊ aliud ra rum. Q̄ igitur circa xp̄m in eius natiui tate et circumadiacenti tempoꝛe mlt̄a fe cerunt mira ⁊ insolita merito potuerunt homines admirari. Nō solū aūt hec ad⸗ miratio cōiter erat ad aliquos: sed etiaʒ virgo btā ⁊ Ioseph eius nutricius mira bantur: Et hoc est quod dicitur in euan⸗ gelio hodierno qd̄ erant pater eius ⁊c. In quo Lu. quatuoꝛ tangit. s.

Stupendoꝝ p̄digiū insolite visionis.

Futuroꝝum p̄sagium acerbe passiōis.

Virtuosū testimoniū p̄phice exp̄ssiōis.

Gl̄osum habitaculū honeste māsionis.

Primū p̄bat mlt̄itudo nouitatis. Scd̄m certitudo v̄itatis. Tertiū plenitudo cha ritatis. Quartū pulchritudo venustatis. primū in p̄n. scd̄ʒ ibi. Et bn̄dixit eis sy⸗ ⁊c. tertiū ibi. Et erat Anna ⁊c. quartū ibi Et vt p̄ceerūt oia ⁊c. ¶ Prima pars.

Quātū ad p̄mum vbi tāgit ⁊c. q̄ p̄bat ⁊c. dicit. Erant pater eius ⁊c. Q̄ cū v̄go btā circa suū filiū cōtinue videbat no⸗ ua ⁊ mira q̄ intellectū trāscē debant hūanum: ideo merito et tam ipsa q̄ Ioseph poterat admirari quia Greg. Trāscendētiū rex in noticia q̄ties in no ticiā venerit: toties renouat i mēte mira culū. Dr̄ igit̄ erāt p̄r ei⁹. s. ios. p̄r putati u⁹ xp̄i vel p̄r. i. nutrici⁹: ⁊ mater. i. virgo Maria naturalis mater: q̄ xp̄m veracē virtute sp̄ūs sancti cōceperat: genuerat: poꝛtauerat ⁊ pepererat: cogitabāt sup̄ his que dicebāt̄ de xp̄o: q̄ q̄ṽq̄ essent possibi lia tn̄ erāt humanū intellectū trāscendē tia. Vnde poterat christus dicere illud. Sapientie. viij. In cōspectu potentium admirabilis ero. ⁊ facies p̄incipū mira buntur me. admirabat̄. Si autem quera tur a beata virgine quenaʒ sunt dicta de puero Iesu que sint causa admirationis ipsius respondere potest multe. scʒ.

Noua salutatio in annunciatione.

Mira grauidatio in conceptiōe.

Precursoꝛis noticia in visitatione.

Doloꝛis carentia in parturitione.

Dulcoꝛis leticia in diuulgatione.

Pastoꝛum diligentia in requisitione.

Magoꝛum reuerentia in adoꝛatione.

Symeonis complacētia in ꝯtrectatiōe.

¶ Prima igit̄ cā fuit noua salutatio i an nunciatione: vnde dr̄ Lu. j. angelus ga⸗ briel igress⁹ ad Mariā dixit ei. Aue gr̄a plena dn̄s tecū bn̄dicta tu in mulierib⁹. Nūqd igit̄ dicere pōt v̄go btā admirari nō potui: cū mihi virgini i thalamo exi stenti missus fuit gabriel angel⁹ facie ru tilās ⁊ salutationē tā insolitā oꝛe p̄misit. ¶ Scd̄a cā fuit grauidatio in ꝯceptiōe. Nā sine virili semine virgo cōcepit: vn̄ Luc. j. Ne timeas Maria inuenisti gr̄aʒ apud dn̄m. Ecce ꝯci. ⁊ pari. filiū ⁊ vo. no. eius Iesum Cui⁹ causam ⁊ modū q̄rens btā virgo dicit. Quō fiet istud qm̄ vir nō cognosco. Et angelus. sp̄ūs sctūs supue⸗ niet i te ⁊ virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. Nūqd igit̄ dicere pōt v̄go betā admirari nō debui?

nō debui: cū recedēte a meo angelo: me grauidā reperi ⁊ incognitā viro tumeſcē-tem vterū clauſuz virginitatis clauſtrū. ¶ Tertia cā fuit ꝑcurſoris noticia ī vi-ſitatione. Nā qn̄ virgo beata ꝯcepto dei filio iuit ad viſitandū Elizabeth ꝑcurſor Jo. adhuc clauſus ī vtero ipʒ cognouit. Vn̄ dixit Elizabeth virgini Lu. j. Ex quo facta eſt vox ſalutatiōis tue in au-rib⁹ meis: exultauit īfans in gaudio in vtero meo. Nūq̄d igit̄ virgo btā dicere pōt admirari nō potui: cū ad mōtana cō ſcendēs: vt recognatā meā viſitarē. Jo. clauſus in vtero me cognouit dei filiuz ꝯcepiſſe. Vn̄ Eliſa. me btāʒ ꝑdicat. d. Et beata q̄ credidiſti: qm̄ ꝑficient̄ ī te q̄ di-cta ſūt tibi a dn̄o. ¶ Quarta cā fuit doloris carētia in parturitiōe. Nā virgo btā qn̄ parturiuit filiū nullū ſenſit dolorem. Hoc aūt fuit valde rōnabile: ſicut em̄ v̄-go ꝯcepit: ⁊ ſine libidine carnis: ⁊ abſq̄ vllo pctō ſic in partu ſentire dolorez qd̄ ꝑ pctm̄ eſt inflictū nō debuit: ſed ſicut a pctō libera. ita quoq̄ a dolore exiſtere aliena Nūq̄d igit̄ dicere pōt virgo btā: nō potui mirari cū meū ⁊ dei filiū: quē v̄go cōcepi. virgo ꝑtuli: v̄go ſine dolore peperi: q̄s alie femine pariūt cū tāto dolore? ¶ Quinta cā fuit dulcoris leticia in diuulgatiōe. Nā angel⁹ in natiuitate xp̄i annūciauit paſtorib⁹ gaudiū magnū qd̄ erat populo: qr nat⁹ ⁊c. Luc. ij. Nun-q̄d igit̄ dicere pt̄ virgo beata: mirari nō potui. cū iā nato puero angel⁹ apparuit annunciās immēſuz gaudiū: cui exerci-tus angelorꝝ exultantiū adeſt ⁊ cantan-tium glīa in altiſſi. deo ⁊c. ¶ Sexta cauſa fuit paſtorꝝ diligētia in req̄ſitiōe. Nā poſtq̄ angel⁹ tm̄ gaudiū annūciauit pa-ſtorib⁹ ipī ſolliciti xp̄ʒ natū inquirūt: vn̄ Lu. ij. Paſtores loquebant̄ adinuicē. d. tranſeamus vſq̄ ⁊c. Nunquid dicere pt̄ virgo beata mirari non potui cuʒ ad me vidi veniētes paſtores mira de natiuitate filij mei nunciātes ⁊ ſʒ ſignū qd̄ eis dederat angel⁹ reperiētes: qr pānis iuolutum: in preſepio reclinatū: cū ſolatio me ſolā cū Joſeph iuenerūt. ¶ Septia cā fuit magorꝝ reuerentia in adoratiōe. Nā ī tpe natiuitatis xp̄i ī oriēte magʒ apparuit ſtella q̄ direxit illos in bethleem vſq̄ in domū in qua xp̄s cū matre manebat: ⁊ intrātes domū iuenerūt puerū ⁊c. ⁊ procidētes ⁊c. Mat. ij. Hoc aūt fuit ꝓ-phetatū Tob. xiij. vbi dr̄. Nationes de longinq̄ ad te venient ⁊ munera deferen-tes adorabūt in te dn̄m deū tuū. Nūq̄d igit̄ dicere pōt virgo btā mirari non debui: cū meū primogenitū ab oriente ad montis magi ꝑ ſignū ſidereū cū mūerib⁹ veniſſit adorare: hoc ē em̄ qd̄ ꝓphetatū fuerat ꝑ Eſa. d. Eſa. lx. Tūc videbʒ ⁊ af-flues ⁊ mirabit̄ ⁊ dilatabit̄ cor tuū qn̄ ꝯuerſa fuerit ad te m̄ltitudo marʒ ⁊c. ¶ Octaua cā fuit ſymeōis cōplacētia in ꝯtrectatiōe. Nā qn̄ ſctūs ſenex Symeō accepit puerū in manib⁹: ⁊ ipſuz ſaluatorē mundi cognouit magnā cōplacentiā habuit qn̄ qd̄ ſibi ꝓmiſſū m per ſpiritum ſactuz fuerat vidit eſſe cōpletū. Sic dr̄ Luc. ij. rn̄ſum acceperat Symeon a ſpū ſancto nō viſurū ſe mortē niſi videret xp̄m dn̄i. vnde cum vidit benedixit deum ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruū tuū ⁊c. vſq̄ iſrael. Nunquid igitur dicere poteſt beata virgo mirari non potui cū in purificatione baiulās filium in templū ingredior et a Symeone bn̄dicor ⁊ filiū meuz publice gētibus predicat lumē: gloriā ⁊ ſalutare oīb⁹ ꝑpalatum. ¶ Per illa igit̄ ⁊ his ſimilia poterat v̄go Maria mirari: ⁊ dicere illud Dan. iij. Signa ⁊ mirabilia fe-cit apud me de⁹ excelſus: vt ſic dicat cū pſ̄. Mirabilia opa tua ⁊ aīa mea cogno-ſcet nimis a dn̄o factū eſt iſtud: ⁊ ē mirabile in oculis meis. Nec mirū ſi mira in ei⁹ natiuitate ſunt viſa qr ipſe eſt mira-bilis totus. vn̄ pſ̄. Dn̄e dn̄s noſter q̄ admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa terra: vt ſic ſibi dicat̄ illud Heſter. xv. Valde em̄ mirabilis es dn̄e ⁊ facies tua plena ē gratiarꝝ. Qr ipſe ē verbū plenū gr̄e ⁊ veritatis. Jo. j. ¶ Scd̄a pars.

Sequitur. Et bn̄dixit eis Symeon ⁊c. vbi tangit futurorꝝ preſagiū acerbe paſſiōis: qd̄ probat certitudo veritatis. Et quatuor tangit. ſ.

Senis implicationem gratioſam.
Prolis conditionem virtuoſam.
Maris compaſſionem doloroſam.
Plebis conuerſionem virtuoſam.

37

¶ Quantum ad primum dicit. Et bñdi-
xit illis Symeon. Ubi ſciendū q mos
erat in lege Moyſi q quando parentes
portabant puerum in templo: ſacerdos
benedicebat parētibus: qr igit Symeō
erat ſacerdos. ideo ſm Greg. bei :dixit
parentibus preſentantib⁹ chriſtum.
¶ Quātū ad ſcōm .ſ. plis cōditionē vir
ginalem dicit. Et dixit ad Mariā ⁊c. Ubi
ſciendū q poſt benedictionē cōmunē fa
ctam Marie ⁊ Joſeph ſpecialiter ſe ver
tit ad Mariā pphetico ſpū pdicēdo ſibi
occulta de paſſione xpi ⁊ conditionibus
eius ſm Gregorium tanq vere matri.
¶ Dicit igit. Et dixit ei. hoc poſit⁹ ē in
ruinā: ſʒ Orige. nō credentiū: ⁊ reſurre-
ctionē credentiū. Uel poſit⁹ ē ſm Chri
ſoſt. in ruinam vicioꝝ: ⁊ reſurrectionem
virtutū. ¶ Sciēdū eſt autem q ruina vi
cioꝝ facta p xpm pōt figurari p viſionē
quā vidit Nabuc. Dan. ij. Ubi ſentētiali
ter dr q vidit vnam ſtatuam cui⁹ caput
erat de auro. pectus ⁊ brachia de argēto
vēter ⁊ femora de ere tibie ferre pedū q
dā pars ferrea qdā fictilis. vidit autem q
abſciſus eſt lapis de mōte ſine manib⁹ ⁊
pcuſſit ſtatuā ⁊ cōminuit oia. ¶ Ubi ſciē
dū q p iſtā ſtatuā ſic ex diuerſis cōpoſitā
intelligit cōgregatio vicioꝝ que ſignā-
ter dici pōt ſtatua: quia ſicut ſtatua eſt ſi
ne aia ⁊ nō hʒ ſenſuʒ nec motū: ita vicia
faciūt hoieʒ ſine vita vñ nec pōt guſtare
celeſtia nec meritorie opari. In iſta ſta
tua caput eſt de auro: p qd intelligo pec
catū ſuperbie. Nā ſicut aurum inter illa
metalla tenet pncipatū: ſic ſupbus vult
oib⁹ pncipari. Signāter aūt dr caput de
auro qr ſicut caput eſt pncipali⁹ corpis
⁊ influit i certa mēbra: ita ſupbia fuit p-
mū pctm ſicut pʒ i angelis malis ⁊ i pri
mis parētib⁹: a q alia deriuāt. vñ Eccl'ia
ſtici. x. Initiū ois pcti ſupbia: q tenuerit
iſtā adimplebit maledictꝫ. vñ iſtd eſt aurū
de q Eccl'iaſti. xxxi. Qui diligit auꝝ non
iuſtificabit. Brachia vo ⁊ pect⁹ dicūt de
argēto: p qd itelligo pctm auaricie. Nā
qr de argēto fit pecunia quaʒ auari dili-
gūt: ideo p argētū intelligit pdictum pctm
Signāter aūt dr hre pect⁹ ⁊ brachia de
argēto qr p pect⁹ intelligit cogitatio: qr
iuxta pect⁹ ē cor. cui⁹ ē cogitare. Per bra
chia vo opatio qr manu ⁊ brachijs opa
mur. Quia igit auari ⁊ cor ⁊ opa dāt ad
auariciā: ideo dr q pect⁹ ⁊ brachia erāt de
argēto. Nō attēdētes qd dr Eccli. x. Ni-
hil iniqui⁹ q amare pecuniā. Qr Eccle.
Auar⁹ nō implebit pecunia: ⁊ q amat di
uitias fructū nō capiet ex eis. Dicit aūt
hre ventrē ⁊ femora de ere. p qd itelligo
pctm luxurie. qr ſicut es ſi tegit manū in
ficit: ſic hō immūd⁹ aiam ⁊ corp⁹ detur-
pat ppt qd .j. Cor. vj. Fugite fornicatio
nē cui⁹ rōnē ſubdit oē pctm qdcūqʒ fece
rit hō ex corp⁹ ſuū eſt. q autē fornicat in
corp⁹ ſuū peccat. Signāter aūt dicūt vē
ter ⁊ femora de ere. qr maxie circa ptes
iſtas viget luxuria. vñ Job. xl. fortitudo
ei⁹ in lūbis ei⁹ ⁊ virt⁹ illi⁹ in vmbilico
vētris ei⁹. De talib⁹ dr Jo. j. ɔputruerūt
iumēta in ſtercore ſuo. Dicit etiā hre ti-
bias ferreas: p qd intelligit crudelitas
⁊ tyrania: qr crudelis ⁊ tyrān⁹ alios dep
mit vt poſſit liberi⁹ dñari. Uel p tibias
ferreas intelligit obſtinatio in peccatꝫ.
Nā ſicut ferreū ē durū: ita ſunt aliq īdu
rati i malū q nolūt ad penitētiā ɔuerti:
ſʒ ſēp i malꝫ pſeuerare. Nō tn aduertūt
iſtud Rom. ij. vbi inqt apl's. ſʒ duritiam
tuā ⁊ ipenitens cor tuū theſaurizas tibi
irā i die ire ⁊ reuelationis iuſti iudicij
dei: q reddet vnicuiqʒ ſʒ opa ſua. Dicit
autē habere pedes ferreos ⁊ fictiles: ad
deſignādā paruā ſtabilitatē in hoie in hoc
mūdo. Nā ſicut ex ferro ⁊ teſta nō fit bo
na cōpoſitio: ſic hō nō hʒ ſtabilitatem fir
mam: qr neſcit quātum poſſit viuere. qd
ſignanter dat per pedes intelligi ſuper
quos hō ſe firmat: qui dicunt fictiles ad
deſignandum q quantūcunqʒ hō ſuper
biat ⁊ habeat caput aureū: vel ſit dedit⁹
diuitijs: ⁊ ſic pect⁹ ⁊ brachia hēat de ar
gento. Uel ſit deditus carnis deſiderijs
et ſic vētrem ⁊ femora habeat de ere: vel
crudelis ⁊ obſtinat⁹: ⁊ ſic habeat tibias
ferreas: debet tamē ɔſiderare in quāto
piculo eſt: qr nō eſt firm⁹ i pedib⁹ fictili
bus neſciēs qñ mors veniet ⁊ periculū
imminens ei poſt mortē. De talib⁹ dici
tur Job. xxj. Ducūt in bonis dies ſuos
⁊ in pūcto ad inferna deſcēdūt. Uñ que
ritur Baruch. iij. Ubi ſunt pncipes gē-
tiū q dñantur ſuper beſtijs vniuerſe ter

re q̄ in auibus celi ludūt: ⁊ argentū the
ſaurizant ⁊ aurū in quo confidunt homi
nes. Et rūdet ibidē. Exterminati ſunt ⁊
ad īferos deſcēderūt: ⁊ alij loco eoꝝ ſur
rexerūt. Dicit ꝙ lapis abſciſſus eſt de
mōte ſine manib⁹ ⁊ ꝑcuſſit ſtatuā mōſtru
oſam. i. cōgeriē vicioꝝ. i. xp̄s q̄ de mōte
diuinitatis ⁊ in vtero ꝟginis ſine mani
b⁹: id eſt nō virtute hoīs: ſed ſpū ſancti
cōcept⁹: ꝑcuſſit ⁊ cōminuit ipaꝫ: q̄n ꝯ ſu
perbiam nos docuit humilitatē. q̄ꝛ fuit
reclinat⁹ in preſepio: ꝯtra auariciā pau
pertatē q̄ꝛ fuit pānis pauperculis inuo
lut⁹: ꝯtra mollitiem carnis auſteritatē:
q̄ꝛ poſit⁹ fuit ſuper fenū ꝯ crudelitatem
benignitatē q̄ꝛ voluit nos redimere: cō
tra obſtinationē ſctitatē: q̄ꝛ ipſe peccatū
nō fecit. Iſte ē lapis de quo pſ. Lapidē
quem reprobauerūt edificantes hic fa
ct⁹ eſt in caput anguli. ¶ Et in ſignū cui
cōtradicetur. ſicut eñ ſignuꝫ ponitur in
loco euidēti vt pateat ⁊ dirigat vt pꝫ de
crucib⁹ viarū: ſic xp̄s in alto poſit⁹ ē q̄n
poſitus fuit in cruce in qua ꝓ ſalute nr̄a
voluit immolari. ¶ Iſtud ſignum fuit fi
guratū Numeri. xxi. Ubi ſententialr̄ dr̄
ꝙ cū ppl̄s eūdo ꝑ deſertū murmuraſſet
contra dn̄m: miſit dn̄s ignitos ſerpētes
quorū morſib⁹ affligebatur populus ni
mis: venientes autem ad Moyſen dixe
rūt: peccauim⁹: ora vt tollantur a nobis
ſpētes. orauit Moy. ꝓ ppl̄o ⁊ dixit dn̄s
ad eū fac ſerpenteꝫ eneū ⁊ pone ꝓ ſigno
quē cum percuſſi aſpicerēt ſanabantur.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ppl̄m iſraeliticū itel
gunt oēs hoīes hui⁹ mundi q̄ ſunt ppl̄i
dei. Per deſertū autē trāſire dicūtur. q̄ꝛ
in iſto mundo vitā peragunt qui per de
ſertuꝫ ſignificari pōt q̄ꝛ ipm̄ deſerere de
bem⁹ neceſſario per mortem. Iſti aūt di
cuntur murmurare contra dominū quā
do verbo vel facto ſibi detrahunt nō ob
ſeruādo ipſius precepta. Quib⁹ domin⁹
immittit ſerpētes ignitos dum ꝑmittit
eos tentari a malignis ſpiritibus ſigni
ficatis ꝑ ignitos ſerpētes. Iſti morſib⁹
ſerpentuꝫ. id eſt tentationibus quas im
mittunt venenāt alam: ex quo anima de
bet affligi ⁊ ingemiſcere ⁊ dicere pecca
ui ꝯtra dominum ⁊ quia ſibi ipſi nō ſuffi
cit ad reſurgēdum ad ſtatum gratie de
bet auxilium Moy. i. alicui⁹ ſancti viri
require vt oret deum pro ipō: huiuſmo
di autē aliquādo deus orationes exau
diens: ⁊ contritionem peccatoris acce
ptans oſtendit modum recuperāde ſani
tatis. Modus aūt eſt vt reſpiciāt ſerpen
tem eneū poſitum ſup lignū. i. xp̄m q̄ ve
nenū peccati nō hꝫ poſitū pro nobis ſu
per lignū ſctē crucis. Huic aūt ſigno cō
tradicūt oēs pctōres de quibus dr̄ Eſa.
xli. Perierūt viri q̄ ꝯdicunt tibi. ¶ Quā
tū ad tertiū. ſ. matris ꝯpaſſionē doloro
ſaꝫ dicit. Et tuā ipſius animā pertrā. ⁊c.
Per iſtū eñ gladiū intelligit dolor ꝯpaſ
ſionis mortis xp̄i q̄ pertrāſiuit alaꝫ vir
ginis. Iſto gladio debemus penetrari ī
corde vt ad nos intret paſſio ſaluatoris.
vt de nobis poſſit dici illud Hie. iiij. Ec
ce peruenit gladi⁹ vſq; ad aīam. ¶ Quā
tum ad quartā. ſ. plebis conuerſionē fru
ctuoſam dicit. vt reuelent ex multis cor
dibus cogitatiōes: id eſt vt male cogita
tiones que prius occultabant proferan
tur in publicū ⁊ ſꝫ Orige. deſtruantur a
deo ꝙdiu eñ occultant non poſſunt ſa
nari vnde Prouer. xvi. Reuela dn̄o oīa
opera tua ⁊ dirigētur omnes cogitatio
nes tue.

¶ Tertia pars.

SEquit. Et erat anna pphetiſ
ſa ⁊c. vbi tāgit virtuoſum te
ſtimoniū ꝓphetice expſſiōis
qd̄ ꝓbat plenitudo claritatis
Ubi ſciēdū ꝙ teſtimoniū quā
to datur a pſona digniori tāto eſt effica
tius: volēs igitur euāgeliſta oſtēdere ꝙ
teſtimoniū datū de xp̄o ſit efficax: perſo
nam teſtificantē ſcḋm Ambr. ſ. annam pro
phetiſſaꝫ multipliciter ꝯmendat. In iſta
igitur parte duo facit. Primo ponit teſti
ficantis ꝯmendationem. Secundo teſti
moniū ꝓpelationē. Circa primuꝫ tria fa
cit ſcḋm ꝙ ipſam tripliciter commēdat. ſ.
Ut generoſam dignitate.
Ut annoſam etate.
Ut virtuoſam ſanctitate.
¶ Quātū ad p̄mū. dr̄. Et erat Anna ⁊c.
Ubi ſciendū ꝙ eius dignitas nobis oſtē
ditur q̄ꝛ i affectu gratioſa: q̄ꝛ Anna q̄ in
terptatur in q̄ eſt gratia: grā aūt ad affe
ctū ptinet. Q̄ꝛ in intellectu luminoſa. q̄ꝛ
ꝓphetiſſa ꝓphetare ꝑtinet ad intellectū

Quia in ortu generoſa: q2 filia phanue-
lis q fuit vn⁹ de filijs Jacob patriarche
q fuit generoſus valde. ¶ Sciēdum eſt
q inter alias q̇nq3 fuerunt famoſe āne.
Prima mater Samuelis. de q .j. Reguz
.j. Scda vxor Raguelis de q Tobie. vj.
Tertia vxor Tob. ſenioris. tob. j. Quar
ta filia phanualis: de qua dr hic. Quīta
mater btē virginis. ¶ Quātū ad ſcdm.
ſ. annoſitatē etatis dicit hec ꝓceſſerat i
dieb⁹ multis. Ubi ſciēdū q iſta anna in
domo paterna obſeruauit ꝟginitatē: q
tādē copulata viro ſuo ſtetit cū eo. vij.
annis: cū quo ſeruauit caſtitatē cōiuga-
lē: mortuo aūt viro remanſit vidua. in q
ſtatu nolens alteri ꝯiungi: ſeruauit ca-
ſtitatē vidualē vſq3 ad diē mortis. vixit
aūt i vniuerſo. lxxxiiij. annis ⁊ talis ſic
annoſa vidua fuit ꝯueniēs ad dādū xp̄o
teſtimoniū iuxta illud. j. Tim. v. Uidua
eligat nō min⁹. lx. ānorū q fuerit vni⁹ vi
ri vxor i operib⁹ bonis teſtimoniū hñs.
¶ Quātū ad tertiū. ſ. ꝟtuoſitatē ſctita-
tis dicit: q nō diſcedebat ⁊c. vbi ſciēdū
ſm Orige. q q2 iſta mulier fuit caſta ⁊ ꝟ-
tuoſa: ideo habere meruit ſpm̄ ꝓphetie:
⁊ q2 etiā erat intēta ieiunijs. in quo dat
intelligi abſtinētia q maxime viduis cō
petit: q2 ſm aplm̄. j. Ti. v. Uidua q in de
litijs eſt viuens mortua eſt. ¶ Deinde
ſubdit hec ipſa hora ſuꝑueniēs ⁊c. Ubi
tāgit teſtimonū ꝓpalationē. Nā illa ea-
dē hora qua xp̄s fuit p̄ſentat⁹ in tēpluz
hec ſctā vidua venit ad templū vt ſimul
ſua ꝓphetia ꝯcurreret cū ꝓphetia Sy-
meonis vt forti⁹ eſſet duoꝝ teſtimoniū:
vt ſic in ore duoꝝ vel triuz ſtet om̄e ver
bum. Matt. xviij. ¶ Sciendū eſt autē q
in iſto euāgelio nō exp̄mit ꝓphetia mu
lieris. ad notādū q nō eſt officium mu-
lieris publice predicare ſed viri. Uñ. j.
Ti. ij. mulier in ſilentio diſcat cū oi ſub
iectione: docere aūt mulierē nō ꝑmitto
nec dominari in virū ſed eſſe in ſilētio.
¶ Uoluit aūt xp̄s de aduentu ſuo teſtifi
cari viꝝ ⁊ mulierē: vt ſicut ꝑ ipſos mors
intrauerat ſm Glo. ita ꝑ eoſdem ei⁹ nū-
ciaretur aduent⁹. In aduētu xp̄i ꝓpheta
uerunt ꝟgines: vt virgo Maria ⁊ Joā. ba-
ptiſta. ꝓphetauit ſacerdos vt zacharia. et
Symeō ꝓphetauit copulata: vt Eliſa-
beth. ꝓphetauit vidua: vt Anna. hoc aū
tē ſm Greg. idō factū eſt: vt xp̄s ſe oſtēde-
ret ſaluatorē oim̄ i quocūq3 ſtatu ⁊ ſexu.
¶ Moraliter aūt ſciendū eſt q p Annā
intelligit vniuerſalis eccl̄ia ſiue q̄libet
aia fidelis. Nā Anna interp̄tat grā dei:
q̄libet aūt aia fidelis q̄tū eſt ex creatio
ne ſua eſt hitaculū dei ſm illud gr̄e ſpūſ
ſancti. vñ. j. Cor. iij. Neſcitis q2 tēplum
dei eſtis ⁊ ſpūs dei hitat in vobis vñ dz
dicere illd. j. Cor. xv. Grā dei ſuz id qd
ſum: ⁊ grā dei in me vacua nō fuit qd eſt
qn bonū qd mēte ꝯcepit exteri⁹ opatur.
¶ Iſta Anna. i. aia p̄t dici filia Phanue
lis. i. pſōe dei: q2 ē dei filia adoptiua de
qua dñs Thren. ij. cōſolabor te virgo fi
lia Syō. ¶ Dicit phanuel de tribu aſer
q interp̄tat beatitudo: q2 de⁹ eſt beatitu
do cuiuſlibet aie fidel3. ¶ Iſta dr ꝓphe
tiſſa qd idē eſt qd ꝓcul vidēs: q2 dz vide
re ⁊ cognoſcere deū ⁊ ei⁹ beneficia ⁊ de
ipſis ſibi grās exhibere. ¶ Iſta dz virgi
nitatē ſuā ſeruare: dicēdo illud Tob. iij.
mundā ſeruaui aiaz meā ab omni cōcupi
ſcētia: vt tandē copulet viro. i. xp̄o. ⁊ ſibi
dicere illd Exo. iiij. ſpōſus ſanguinū tu
mihi es: q2 xp̄s in cruce ꝑ ſuū ſanginē ſi
bi deſpōſauit aiam in hoc mūdo ꝑ grāz
⁊ in futuro ꝑ gloriā. ¶ Caueat tñ ne de-
relicto xp̄o ſpōſo dicat illd Oſee. ij. Ua
dā poſt amatores meos. i. poſt ꝯcupiſcē
tias carnis: q vident ꝓpter aliquā dele
ctationē amicari hoi: q̄ꝑ magis inimi-
cēt: q2 Jac. j. Cōcupiſcētia cū ꝯcepit pa
rit peccatū: pctm̄ ꝟo cū cōſūmatū fuerit
gñat mortē. Dicat aūt illud Oſee. j. Re-
uertar ad virū meū priorē: q2 mihi bene
erat tūc meli⁹ q̄ ⁊ nūc: q2 reuera ſic ē vñ
dicit Jo. viij. Qui ſeq̇t me non ambulat
in tenebris ſ3 hēbit lumē vite. ¶ Dicit
de iſta q nō diſcedebat a tēplo. in q dat
intelligi q hō nō dz ire ad eccl̄iam tar-
de ⁊ recedere cito ſicut multi faciūt. Di
cit aūt q ieiunabat: ꝑ qd itelligit q hō
per ieiunium vel ceteroꝝ abſtinētiā dz
affligere carnē ſuā. vñ p̄s. Humiliabā in
ieiunio aiam meā. vñ Augu. i quodā ſer
mone de ieiunio. Jeiuniū purgat mentē
ſubleuat ſenſū. carnē ſpūi ſubijcit cor fa
cit contritū ⁊ humiliatuz: nebulas concupi-
ſcētie diſcutit: libidinū ardores extinguit

caſtitatis ꝓ lumē accēdit. Sꝫ mlti ſunt quoꝝ vēter eſt ꝛ glia in ꝯfuſiōe eoꝝ ꝗ ter rena ſapiūt. Phil. iij. Dicit ēt ꝙ rogabat dñm. vt ex hoc itelligam⁹ ꝙ ſicut ꝑ ieiu niū caſtigabat corp⁹ ita ꝑ orōnē reficie bat mētē. Orō em̄ eſt aſcē⁹ mētis i deū. Qđ ei⁹ exēplo facere debem⁹ vñ Phil. iiij. Nihil ſolliciti ſitis ſꝫ in oī oratiōe ꝛ obſecratiōe cū grār̄ū actiōe petitiones vr̄e inoteſcāt apđ deū. Dicit ēt ſeruiēs deo die ac nocte i ꝗ daꝰ itelligi ꝑſeuerā tia in bono icepto. de ꝗ Matt. x. Qui aūt ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finē hic ſalu⁹ erit.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et cū ꝑfeceꝛt oīa ꝛc. vbi tā git gratioſum habitaculū honeſte conuerſationis quod ꝓbat pulchri tudo venuſtatꝫ. Et duo facit nā pꝛio deſcribit loci hūilitatē: ſcđo xp̄i dignita tem. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et vt ꝑfece rūt oīa ꝛc. Ubi ſciēdū ſm aliqs ꝙ poſtꝙ̄ Maria ꝛ Joſeph ꝑfecerūt oīa ꝗ debe bāt fieri in purificatiōe tūc imediate nō ſunt reuerſi i galileā ſꝫ perrexerūt in egy ptū iuxta admonitionē angeli vñ Lucas pꝛemittit hic de figura dñi i egyptū ſm Bed. ꝛ reditu. de qb⁹ habeꝰ Matt. ij. ꝛ cō tinuat factū purificationis in reditu de egypto: qꝛ tunc venerūt in galileā ciui tatē nazareth. ¶ Quātū ad ſcđm vbi tā git xp̄i dignitatē dicit puer āt creſcebat ꝛc. vbi cōmendaꝰ xp̄s quātum ad tria. ſ.

Ut effectu vigoroſus.

Ut intellectu luminoſus.

Ut effectu gratioſus.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Puer aūt creſce. ꝛ cōfor. Xp̄s em̄ quātū ad corp⁹ ita ꝑ in cremēta creſcebat ſicut alii hoīes. non em̄ imediate nat⁹ creuit in ꝑfectā quāti tatē corpis: qꝛ tale augmētū ſm Theo philū viſū fuiſſet magꝭ fantaſticū ꝙ̄ na turale. Dicit igiꝰ puer. i. xp̄s puer a pu ritate creſcebat. ſ. corꝑe ꝛ etate ꝯfortaba tur ꝙ̄tū ad mēbꝛa vꝰ ſꝫ Glo. Cōfortabaꝰ ſpū ſcō vñ potuit figurari ꝑ Samuelē. d ꝗ dꝛ. j. Re. ij. Puer āt ſamuel ꝓficiebat ꝛ creſcebat ꝛ placebat tā deo ꝙ̄ hoībus ſic fuit de xp̄o. ¶ Quātū ad ꝯmēdatiōeꝫ itellect⁹ luminoſi dicit. plen⁹ ſapia. Ab inſtāti em̄ ſue ꝯceptiōis iſta btā aīa ꝓpꝰ vniōnē cū ꝟbo hūit oēm ſapiaꝫ ꝛ ꝑfectio nē ꝟtutū ꝓpꝰ qđ etiā in vtero xp̄s a ſcri ptura vocaꝰ vir. vñ hier. xxj. Nouūꝫ fa ciet dñs ſup terrā femia circūdabit viꝝ qđ exponit de xp̄o. vñ pōt figurari ꝑ be ſelecl architectū. de ꝗ dꝛ Exo. xxxj. ecce vocaui ex noīe beſelecl ꝛ ipleui eū ſpū dei ſapia ꝛ itelligētia i oī ope ad excogi tādū qcqd fabꝛefieri pt ex auro ꝛ argēto ꝛ ere marmore ꝛ gēmꝫ ꝛ diuerſitate ligno rū. Ubi ſciēdū. ꝙ ꝑ Beſelecl ꝗ iterp̄taꝰ obūbꝛaculū diuinū itelligiꝰ xp̄s i ꝗ de⁹ fuit i vmbꝛaculo nature hūane. Jſte eſt maxim⁹ architect⁹: qꝛ oīa ꝑ ipm̄ fa. ſūt Jo. j. Jſtū vocauit de⁹ ex noīe qñ ꝑ āgelū nomē ei⁹ ꝟgini nūciauit Lu. j. d. Ec. xci. ꝛc. vñ pōt dicere illđ Eſa. xl. Dñs ab vte ro vocauit me de vētre mr̄is mee recor dat⁹ ē noīs mei. Jſtū ipleuit dñs ſpū ſa piētie vñ Eccle. xv. Jn medio eccl'ie ape ruit os ei⁹: ꝛ ipleuit eū dñs ſpū ſapie ꝛ i tellect⁹. Jſte ſcit opari in auro charita tis ꝛ amicitie. Jn argēto caſtitatꝫ ꝛ mūdi cie. Jn ere venuſtatꝫ ꝛ eloquētie. Jn mar more firmitatis ꝛ cōſtātie. Jn gemmis hōeſtatis ꝛ refulgētie. Jn diuerſitate li gnoꝝ fertilitatꝫ ꝛ abundātie. ¶ Tertio cōmendaꝰ vt affectu gratioſus: qꝛ gra tia dei erat cū illo. Xp̄s em̄ habuit om nē plenitudinē gr̄e. vñ Joā. j. Uidimus gloꝛiā ei⁹ glo. qſi vnige. a pa. plenū gr̄e ꝛ veri. de cuius ple. oēs ac. gratiam pro gr̄a. ¶ Moꝛaliter circa iſtā vltimā partē euāgeliſta. vj. tāgit ꝗ exēplo xp̄i ꝛ paren tum ſuoꝝ debent eſſe in oībus nobis. ſ.

Operationem virtuoſam.

Habitationem fructuoſam.

Conditionem gratioſam.

Perfectionem vigoroſam.

Jnſcriptionem luminoſam.

Reformationem amoroſam.

¶ Pꝛimo tāgit opationē ꝟtuoſam cū di cit. Et vt ꝑfeceꝛt oīa. Exēplo igiꝰ eoꝝ hō opa ſua dꝫ ꝑficere ſicut xp̄s fecit ꝗ nō ve nit legē ſoluere ſꝫ adiplere Matth. v. vñ cuilibet dꝛ Eccl'a. iij. Fili i māſuetudi ne opa tua ꝑfice ꝛ ſnp hoīꝫ gloꝛiā dilige ris. ¶ Scđo tāgit habitationē fructuo ſam: qꝛ reuerſi ſunt in gali. Nā quilibet exēplo xp̄i dꝫ hitare i ciuitate Nazareth ꝗ eſt in galilea. Nazareth iterp̄taꝰ flos ꝛ homo dꝫ habere hitatiōnē floridam vt

39

poſt flores ſequātur fruct⁹ hic i galilea id eſt i trāſmigratiōe vitioꝝ ad virtutes ꝛ de virtute in ꝟtutē vt vidē videat deū deoꝝ in ſyon in ps. ¶ Tertio tangit cō ditionē gratioſam: qꝛ puer. Nā puritas fecit hoīez magis gratioſuz ſicut videm⁹ ꝙ pueri ſunt magis grōſi ꝙ̄ ſenes et iō hāc debem⁹ ſeruare. ¶ Quarto tāgit ꝑfectionē vigoroſaz: qꝛ creſce. ꝛ ꝯfor. homo em̄ debet ꝯtinue creſcere de bono in meli⁹ vñ Deutero. xxxj. Uiriliter agite ꝛ ꝯfortamini ꝛ nolite timere qꝛ dñs de⁹ tu⁹ ip̄e eſt ductoꝛ tu⁹ ꝛ nō derelinquet te. ¶ Quinto tāgit intuitionē luminoſum qꝛ plen⁹ ſapiētia. hō dꝫ habere ſapientiā p̄ quā ſciat cognoſcere q̄ agēda ſunt ꝛ q̄ vitāda vt dici poſſit d̄ ip̄o illō Eccl'ia ſti. xiiij. Beat⁹ vir q̄ in ſapiētia morabit̄ ꝛ q̄ in iuſticia meditabit̄. ¶ Sexto tāgit reformationē amoroſaz qꝛ grā dei erat cū illo Nā grā ē illa q̄ facit hoīez amabilē deo ꝛ ip̄m ſibi p̄ dilectionē ꝯiungit. hāc gratiā nobis xp̄s p̄ſtare dignet̄ vt cū ipſo ꝯiungamur in glīa. Ad quaꝫ ꝛc.

¶ In feſto circuncisionis dñi. Euāge. x.

POſtꝙ̄ cōſummati ſūt dies. viij. vt circūcideret̄ puer vocatū ē nomē ei⁹ ieſ⁹. Lu. ij. Qꝛ nos videm⁹ ꝙ noīa iponūt̄ ad notificatiōez rerū rationabile eſt ꝙ ſciētib⁹ ad rerū naturas iponāt̄ noīa correſpondētia reb⁹. Qꝛ igit̄ xp̄us hodie qñ fuit circūciſus publice noīari debuit ſicut tp̄e moderno nolant̄ pueri i baptiſmo ꝯueniēs fuit vt noīe ſibi ꝯgruo publice vocaret̄. Qꝛ igit̄ ſaluatoꝛ mūdi aduenerat nomē ſibi d̄buit iponi p̄ qd̄ ſaluatoꝛ gētib⁹ mōſtraret̄. Ideo vocatū eſt nomē ei⁹ ieſus qd̄ idē ē qd̄ ſaluatoꝛ. Qꝛ ꝟo redēptōis myſteriū nō oīb⁹ fuit notū ab illo ſibi iponi debuit q̄ ip̄m cognoſceret redēptorē. Et iō angelus gabriel ſibi reuelatuꝫ a deo nūciauit ꝟgini cū dixit. Uocabis nomē ei⁹ ieſum. Luc. j. Qd̄ q̄dē dictū virgini i ſecreto hodie qñ circūciſus fuit publice fuit ꝓpalatū ſicut narrat hiſtoria hodierna. In quo euāgelio Lucas. vj. tangit ſcꝫ.

Tēporis quātitatē cōgruētem.
Doloris acerbitatē affligētem.
Prolis virginitatē niteſcentē.
Uocabuli vtilitatē delectantē.
Nūcij dignitatē excellentē.
Carnis veritatē euidētem.

¶ Primū ꝓbat expꝛ̄ſſio numeroſa. Scd̄ꝫ inciſio doloroſa. Tertiū conditio grōſa. Quartū ſalutatio gaudioſa. Quintū legatio generoſa. Sextū gignitio ſerioſa. ¶ Primū i pꝛīcipio. Scd̄ꝫ ibi vt circūci. Tertiū ibi puer. Quartū ibi vocatuꝫ eſt nomē ei⁹ ieſum. Quintū ibi Qd̄ vocatū eſt ab angelo. Sextū ibi priuſꝙ̄. ꝛc.

QUantū ad p̄mā vbi tāgit ꝛc. qd̄ ꝓbat ꝛc. dicit. Poſtꝙ̄ ꝯſūmati ſūt ꝛc. Dñs em̄ fecit pactū cū abꝛahā cui p̄mo dedit circuncisionē ꝙ oīs maſcul⁹ deberet circūcidi. viij. die vñ Gen̄. xvij. Infans octo dierū circūcidet̄ in vobis. Poſtꝙ̄ igit̄ Luc. narrauit hiſtoriā natiuitatꝫ dñi ꝯſequēter narrat p̄mū factū poſt ꝓpalationē nat. ſ꞉ Bed. ſ. factū circūciſiōis. Sicēdū ꝙ dies. viij. fuit dies ꝯueniēs circūciſiōi ſ꞉ Ciril. qꝛ dies. viij. ſignificat grāꝫ reſurrectiōis i q̄ electi circūcidēt̄ ab oī pctōꝝ pena. Tūc em̄ abſterget de⁹ oēm lachꝛymā ab oculis eoꝝ: ꝛ moꝛs vltra nō erit nec luct⁹ neqꝫ clamoꝛ neqꝫ doloꝛ erit vltra. Apo. xxj. ¶ Uel p̄ diē. viij. itelligit̄ trāſit⁹ hoīs de h̄ mūdo. Nā tot⁹ decurſus vite hoīs ē i ſeptēnario dieꝝ. Nā p̄. vij. dies totū tēp⁹ ꝟtit̄ addat̄ vnitas facit. viij. ꝛ ſic hō exūt ſtatū merēdi. In iſto igit̄ ſeptēnario dꝫ quilibet eſſe bon⁹: vt i. viij. die qñ morit̄: poſſit aīam deo reddere mūdā. ¶ hoc autē fuit figuratū Leui. xxiij. vbi ſnīaliter d̄r dñs p̄cepit filiis Iſrl̄ vt habitarēt in tabernaculis. vij. dieb⁹ ꝛ i. viij. erat ſabbatū. i. requies. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ habitatiōez tabernaculoꝝ q̄ erat. vij. dieb⁹ q̄ nō ſunt edificia ꝑmanētia itelligit̄ vita quā habemus in hoc mūdo in q̄ nō habem⁹ ꝑfectam māſionē. Nā ſm apl'ꝫ hebꝛeos. xiij. Nō habemus hic manētem ciuitatē ꝛ ideo. vij. dieb⁹. i. toto tempoꝛe quo viuimus debemus nos parare quia ſum⁹ in manſione nō firma: vt. viij. die ſit nobis ſabbatum id eſt requies eterna.

¶ Secunda pars.

SEquitur: vt circūcideret vbi tangit doloris accerbitatē affligentē: qḋ ꝓbat incisio dolorosa. Ubi sciēdum ꝙ de⁹ in signū federis ⁊ ppl'i peculiaris dedit Abrahe ⁊ semini ei⁹ circūcisiōez. Qꝛ ṽo illa circuncisio fiebat in parte valde sensibili: qꝛ in pte illa ꝑ quā in natur. discernitur mas. a femina a quo abscindebat in circulū pellicula ꝓminēs in pte illa: iō dicebat circūcisio ex hoc aūt causabat magn⁹ dolor. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ qꝛ post lapsuꝫ p̄mi hois gen⁹ hūanum remāsit cuꝫ morbo originalis pcti de⁹ ex sua mia voluit morbū curare ex sua medicina. Iō in qualibꝫ lege fuit aliqḋ remediū ꝯtra pctm̄ originale. Nā in lege nature fuerūt aliq̄ sacrificia. lꝫ in scriptura nō nominent iſpirata ſctis p̄rib⁹ a deo. In lege scripta fuit circūcisio. In lege ṽo grē baptism⁹ q̄ est maioris influētie ꝼm Bedā qꝛ aperit ianuā ꝑadisi qḋ nō faciebant alia. ¶ Sciēdū ē etiā ꝼm doctores ꝙ ꝓpt causas multas xp̄s voluit circūcidi lꝫ non haberet pctm̄ originale. Prio ad remouēdū errores multoꝝ hereticoꝝ quoꝝ aliq̄ dicebāt ipm̄ habuisse carnem fantasticā sicut Maniche⁹. aliq̄ dicebāt corp⁹ qḋ xp̄s assumpserat fuisse substātiale diuinitati sicut Apollinari⁹. Aliq̄ ꝙ tulerat corp⁹ de celo sicut Ualētin⁹. Qui oēs eliminātur ꝓpter verā circūcisionē xp̄i. Scḋo voluit circūcidi vt ostēderet ꝙ circūcisio data p̄rib⁹ seruiebat aduentui suo in carnē. Tertio ne iudei qs īstruebat possent ipꝫ reꝓhēdere ꝙ nō eēt similis eis ⁊ p̄rib⁹ ꝼꝫ Epiphaniū hic oia. ¶ Siciēdū etiā ꝙ in xp̄i circūsione ceperūt mysteria redēptiōis nr̄e qn̄ xp̄s suū p̄ciosum sanguinē incepit spargere ꝓ nobis. ¶ Siciēdū ē ēt ꝙ circūsio xp̄i corpal' fuit figura ꝼꝫ Anastasiū nr̄e circūcisiōis spūalis. vt scꝫ spoliemur gnātiōe vetusta ⁊ renouemur ꝑ gnātionē nouā. vn̄ Col. iii. Expoliātes vos veterē hoīeꝫ cū actib⁹ suis ⁊ inductes nouū vt circūcidam⁹ a nobis oēꝫ suꝫ ciuitatē peccati ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo. xii. vbi sententialiter dr̄ ꝙ filii israel q̄ erāt circūcisi poterāt comedere agnū pascalē: ſu⁹ aūt emptitius pegrinus: aduena ⁊ mercēnari⁹ q̄ circūcisi nō erāt de agno comedere non poterant nec pplo dei associari. ¶ Ubi sciendū ꝙ ꝑ filios israel circūcisos: intelligi possunt viri fideles q̄ circūcidētes ⁊ āputātes a se pctā siue maculā ꝑ fidē formatā dn̄m cōtēplāt. Isti in ꝓ mūdo agnū pascalē. i. xp̄ꝫ possunt digne sacramētaliter sumere ⁊ in futuro ipso recreabūt cū angelis in gloria. Per seruū ṽo emptitiū nō circuncisum intelligunt xp̄iani existētes in pctō mortali: q̄ꝙ̄ mali sint tn̄ empti sunt sāguinē iesu xp̄i. Quib⁹ dr̄. i. Coꝛ. v. Empti em̄ estis p̄cio magno glorificate ⁊ portate deū in corpore vr̄o. Isti nisi circūcidāt emputādo pctā nō possunt digne agnū sumere. Per peregrinuꝫ ṽo ⁊ aduenā intelligit quilibet infidelis. Per mercēnariū ṽo illi q̄ nō sincero affectu nec ꝓ salute anime sed pro mercede ⁊ lucro dn̄o seruit. Omnes isti nō sunt digni sumere agnū.

¶ Tertia pars

SEquitur. Puer. vbi tāgit x lis ṽginitate nitescentē qḋ ꝓbat cōditio gratiosa. Qꝛ em̄ puer a puritate dr̄ ideo xp̄s puer ē ⁊ qꝛ sup oēs hoīes fuit pur⁹ vn̄ poterat dicere illud Sap. viii. Puer erā ingeniosus ⁊ sortit⁹ sum aiaꝫ bonā ⁊ cō essem magis bonus veni ad corp⁹ incōquinatū. Licet em̄ dei ṽtus ⁊ dei sapientia xp̄s esset in se bon⁹ essentialiter duꝫ tn̄ ꝓ nob voluit incarnari magis bon⁹ appuit in effectu. In hac aūt auctoritate ṽtut⁹ pueri quatuor tāgit scriptura. scꝫ.

Claritatem luminosam.
Sanctitatem dulcorosam.
Pietatem viscerosam.
Capacitatem gratiosam.

¶ Prio tāgit xp̄i iesu claritatē luminosam cū dicit puer erā ingeniosus. Nā ingeniositas claritatē sapie significat. Qꝛ igit xp̄s est dei ṽt⁹ et sapia. i. Coꝛ. i. iō ingeniosus dici pōt. Un̄ pōt figurari ꝑ esdram de quo dr̄. ii. Esdre vii. ꝙ ascēdit esdras scriba ⁊ igeniosus in lege Moy. q̄ data ē dn̄o deo isrl' dicere ⁊ facere. vbi sciēdū ꝙ ꝑ esdrā q̄ iterp̄tat adiutor siue mia dn̄i intelligit xp̄us q̄ ꝓpter maiam quā ad gen⁹ hūanū habuit cū nobis fa

et⁹ adiutor vñ ps. De⁹ nr̃ refugiũ ⁊ ꝟt⁹
adiutor in opportunitatib⁹ ⁊ tribulatio-
ne. Iſte fuit ſcriba ingenioſ⁹ i lege Moy-
ſi p magnã ſapiẽtiã quã habuit ⁊ qꝛ nobꝫ
dedit legẽ viuẽdi. Iſte dr̃ aſcẽdiſſe dicere
⁊ facere qꝛ xp̃s nõ ſolũ ꝟbalr̃ ſꝫ etiã exẽ-
plarit̃ formã tribuit nob̃ viuẽdi. Nã xp̃s
icepit facere ⁊ docere Act. j. vñ ipſe dixit
aplis Jo. xiij. Exẽplũ eñi dedi vob̃ vt quẽ
admodũ ego feci ita ⁊ vos faciatꝫ. ❡ Se
cũdo tãgit ſctitatẽ dulcoroſam cũ ſubdit
⁊ ſortit⁹ ſũ aĩaꝫ bonã. Nã i bonitate aie
quã xp̃s hñit inquãtũ hõ intelligit̃ eius
ſctitas cui tãta collata ẽ grã ⁊ tantũ fuit
deo placabilis ꝙ fuit a diuinitate aſſum-
pta vñ de ipo Sap. iiij. Placita erat deo
aia illi⁹. ❡ Tertio tãgit pietatẽ viſcero-
ſaꝫ cũ dr̃ ⁊ cũ eſſẽ magꝫ bon⁹ veni. magna
pietas fuit dei filij q̃ non ſolũ remanere
voluit i ſua ſubſtãtia ſꝫ nr̃aꝫ hũanitatem
aſſumere vt q̃ bon⁹ erat eternalr̃ nob̃ ma
gis bonus veniẽs tpalr̃ appareret vñ dr̃
Jo. xvj. Exiui a pr̃e et veni in mundum.
❡ Quarto tãgit capacitatẽ grõſam cũ dr̃
ad corp⁹ icoinq̃natũ Per iſtud corp⁹ ſine
macula itelligit̃ ꝟgo maria de q̃ dei fili⁹
voluit incarnari: vñ de ipſa poſſum⁹ di-
cere illð Sap. iij. Felix ẽ icoinq̃nata ⁊ q̃
neſciuit thoꝝ i delicto habebit fructũ i
reſpectionẽ aiaꝝ ſctãrũ. ❡ Quarta ps.

Sequit̃. Vocatum eſt nomen eius ie
ſus. vbi tãgit vocabuli vtilitatẽ de-
lectãtẽ quod pbat ſaluatio gaudio
ſa vbi ſciendum ꝙ ieſus interpreta
tur ſaluator. Magna enim vtilitas fuit
humano generi et magnum gaudium
quando ſibi innotuit natiuitas ſaluato-
ris p quam a peccatis meruit liberari.
Sciendum eſt aũt ꝙ p ieſum habemus.

Liberationẽ ſeruientis familie.
Ablutionẽ inficientis macule.
Infuſionẽ decorãtis gratie.
Adeptionẽ quietantis glorie.

❡ Pmo p ieſuꝫ hẽm⁹ liberationẽ ſuiẽtꝫ
familie. Nã an aduẽtũ xp̃i eram⁹ ſub ſu
tute ſꝫ ipẽ nos tradidit libertati vt poſſi
m⁹ dicere illð Gal. iiij. Itaqꝫ frẽs iã nõ
ſum⁹ ancille filij ſꝫ libẽe q̃ libertate xp̃s
nos liberauit. ❡ Sðo hẽm⁹ ablutionẽ i
ficiẽtis macule vñ de ipo dr̃ Apoc. j. Di
lexit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̃is in ſuo
guine ſuo. ❡ Tertio hẽm⁹ ifuſionẽ deco
rãtis grẽ. vñ Ro. j. Per quẽ accepimus
grãꝫ ⁊ aplatũ ad obediẽdũ fidei i oib⁹ gẽ
tib⁹ p noie ei⁹ in q̃b⁹ eſtis ⁊ vos vocati
ieſu xp̃i dñi nr̃i. ❡ Quarto habem⁹ ade
ptionẽ q̃ctãtis glĩe vñ ad Ti. iij. ſꝫ mĩaꝫ
ſuã ſaluos nos fecit p lauacrũ regenera
tiõis ⁊ renouatiõis ſpũs ſcti quem effu
dit i nos abũde p ieſũ xpꝫ ſaluatorẽ nrꝫ
vt iuſtificati grã ipſi⁹ hr̃des ſum⁹ ſꝫ ſpẽ
vite eterne. Cũ igit̃ hr̃ditas vite eterne
nos q̃etet ⁊ hãc hẽmus p ieſum merito
dicere poſſum⁹ ꝙ p ipꝫ hẽm⁹ pfectiõeꝫ
glĩe quietãtis. ❡ Iſte eſt xp̃s de quo di-
cit Ber. ſup Cant. ieſu mel i ore: melos
in aure iubil⁹ i corde vñ Aba. iij. Ego aũt
in dño gaudebo ⁊ exultabo in deo ieſu
meo Iterũ Ber. ſup cant. Nomẽ ieſu lu
cet pdicatũ paſcit recogitatũ lenit ⁊ mi
tigat inuocatũ: q̃ exercitatos reparat ſen
ſus: ꝟtutes roborat vegetat mores bo-
nos atqꝫ honeſtos caſtas fouet affectio
nes. Iſtud nomẽ ieſu eſt de quo dr̃ Act.
iiij. Nec aliud nomen eſt ſub celo da-
tum hoibus in quo oporteat nos ſaluos
fieri. ❡ Quinta pars.

Sequit̃. Quod vocatũ eſt ab
ãgelo. Vbi tãgit nũcij dignĩ
tatẽ excellẽtẽ qð pbat lega-
tio grõſa. Nõ eñi q̃cũqꝫ fuit
legat⁹ ad annũciandũ nomẽ
ieſu ſꝫ ãgel⁹ gabriel Angel⁹ aũt int̃ crea
turas q̃s de⁹ ꝯdidit eſt grõſus ⁊ nobilis
ex q̃ iſta legatio dr̃ grõſa. ❡ Conſidera
aũt o deuota aia circa legationẽ redem-
ptiõis noſter p xp̃m multiplex myſteriũ
angeloꝝ Nã reperies angelũ dñi.

Virginẽ ſalutantẽ ſingulariter.
Joſeph ꝯfortantem ſalubriter.
Paſtores letificãtem alacriter.
Puerum gubernantem viriliter.

❡ Primo iuenies angelũ ꝟginẽ ſalutã-
tẽ ſingulariter. Nã qꝛ Eua peccãdo ma
ledictionẽ incurrerat tãꝙ mr̃ peccati ꝟ
go glorioſa tãꝙ mr̃ grẽ benedictionẽ ac
cepit vt ſic maledictio Eue ꝯmutata fue
rit in bñdictionẽ marie vñ Luce. j. Aue
gratia plena dñs tecum bene. in mulie.
❡ Scðo inuenies angelũ Joſ. ꝯfortãtẽ
ſalubriter Nã qñ Joſeph cognouit ꝟgi-
nem pregnantẽ: volẽs dimittere eaꝫ an-

gel⁹ dñi in ſomnis dixit ſibi. Joſeph noli timere accipe mariã cõiugem tuã ꝛc. Mat. j. ¶ Tertio inuenies angelũ paſtores letificãtẽ alacriter. Nã qñ xp̃s nat⁹ fuit angelus gaudiũ magnũ oĩ pp̃lo paſtorib⁹ nũciauit Luc. ij. ¶ Quarto inuenies angelũ puer̃ gubernantẽ viriliter Cũ eñ puer̃ ieſum ꝑſequeret̃ herodes angel⁹ dñi ſomnis apparuit Joſeph. d. Mat. ij. Surge ꝛ acci. pu. ꝛ matrẽ eius ꝛ fuge in egyptũ ꝛ eſto ibi vſq; duʒ dicã tibi: futur̃ eſt eñ vt herodes q̃rat puer̃ ad perdendũ eũ. Et ita. Defuncto herode ãgel⁹ ſibi dixit. Surge ꝛ accipe puer̃ ꝛ matrẽ ei⁹ ꝛ vade in terrã Jſrael defuncti ſunt eñ qui querebãt aiam pueri. Et reuerſus eſt. ¶ Sexta pars.

Sequit̃. Priuſq; in vtero ꝯciperet̃ vbi tangit carnis veritatẽ euidenteʒ qđ ꝓbat gignitio fertoſa. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝯceptio filiũ dei in vtero ꝟginis ꝛ ei⁹ baiulatio ĩ vẽtre. ix. mẽſib⁹: ꝛ ei⁹ ꝑturitio ꝛ lactatio ſiue nutritio ſignũ irrefragabile fuerunt ꝛ argumẽtũ cui ꝯdici nõ p̃t ꝙ dei fili⁹ verã carnẽ ꝛ hũanitatẽ aſſũpſit ꝯ multos hereticos dicẽtes ipʒ vel carnẽ de celo portaſſe vel fantaſticã habuiſſe. vñ ſibi dixit ãgel⁹ Luc. j. Et cõci. ꝛ pari. fi. ꝛc. Nõ eñ filiũ ꝯciperet nec pepat niſi ver⁹ nõ fuiſſʒ Tũc impletũ ẽ illđ Eſa. vij. Ecce virgo ꝯcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ voca. nomẽ ei⁹ emanuel. ¶ Cõſidera igit̃ o deuota aĩa ꝙ ĩ iſta ꝯceptiõe fecundat̃ ꝟginitas: humanat̃ diuinitas tenet̃ icapabilitas; appet inuiſibilis: ꝛ ſi ſenſus deficiat intellect⁹ nõ capiat: nõ mireris ſi deficit in hoc mortalis natura cũ miret̃ angelica ĩ tãta genitura. vñ Amb. Scriptũ ẽ pax xp̃i ſupra oẽm ſenſuʒ: quđ nõ ſupra oẽʒ ſenſuʒ tãta gñatio: tu ergo oři manũ pone: ſcrutari nõ lʒ ſuꝑna myſteria: lʒ ſcire ꝙ nat⁹ ſit: nõ lʒ diſcutere quõ nat⁹ ſit hoc eñ q̃rere met⁹ ẽ. ¶ Jſte ꝯceptus fuit figurat⁹. j. Regũ. j. vbi dr̃ ꝙ poſt circulũ dier̃ ꝯcepit Anna ꝛ peperit filiũ vocauitq; nomẽ eius Samuel. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ Annã q̃ interpretat̃ gr̃a intelligit̃ virgo btã deo gratioſa. vñ Luc. j. Jnueniſti gr̃aʒ apđ deũ. Jſta poſt circulũ dier̃. i. t p̃e quo de⁹ illđ ꝓuidit: ꝯcepit ꝛ peperit filiũ ſuũ ieſum. Signãter ãt dr̃ ꝙ vocauit nomẽ ei⁹ Samuel q̃ interpretat̃ poſtulatus a dño: q: ſaluator noſter obnixe fuit poſtulat⁹ vt nos eriperet de manu inimicor̃ nr̃or̃ vñ p̃s. Emitte manũ tuã đ alto: eripe me ꝛ libera me de aq̃s multis: ꝛ de manu filior̃ alienor̃. i. de tribulatiõib⁹ ꝛ vanitatibus hui⁹ mundi: ꝛ de manu filiorum alienor̃ ꝑ pctm̃ ſuperbie. Et ducat nos in terra de qua p̃s. Portio mea dñe ſit in terra viuentium. Ad quam ꝛc.

¶ Jn vigilia epiphanie. Euãgeliũ. xj.

Defuncto herode. Ecce Angel⁹ dñi apparuit in ſomnis Joſeph di. ꝛc. Matth. ij. Nos videmus per experientiã ꝙ qñ aliq̃s theſaurus precioſus cõmittitur alicui ad cuſtodiã ſi ſit ſapiẽs totis viribus conat̃ ad bene cuſtodiendũ ipuʒ. q: Mat. v. vbi eñ eſt theſaurus tuus ibi ꝛ cor tuũ erit. Nõ ſolũ aũt de cuſtodia theſauri q̃ eſt ex ſua induſtria eſt ſollicit⁹ ſʒ libenter audit ſalubre ſibi datũ ꝯſilium de theſauro ſeruãdo ꝛ conſiliuʒ illud conatur ſeruare. Nõ ſolũ etiã vias excogitat ꝑ quas ipʒ poſſit cuſtodire ſecurũ ſʒ etiã oẽs occaſiões ꝑ q̃s amittere poſſet deuitat ꝛ q̃tũ põt melius in ſecuro loco reponit. Quia igit̃ Joſeph cõmiſſus fuerat theſaur⁹ ꝑmaxim⁹ q: xp̃s dei fili⁹ generis humani ſaluator iõ ip̃m diligẽter ſeruabat; ꝛ ꝯſiliũ ſibi ꝑ angelũ miſſũ a dño prõpte ponebat in ope: ꝛ occaſiones vitabat q̃ poterãt eſſe impedimẽtũ tute cuſtoditionis theſauri: ꝛ ipſum pro poſſe ꝛ ſʒ inſtructionẽ angeli in loco tutiſſimo obſeruabat. Et hoc eſt qđ innuit in euangelio hodierno. Jn q̃ btũs Mattheus tangit quatuor. ſ.

Benignitatis abundantiã in ꝯmouẽdo.
Sedulitatis diligentiã in exequendo.
Sagacitatis ſapientiã in precauendo.
Securitatis prouinciã in conſeruando.

¶ Primũ ꝓbat nuncius deſtinat⁹. Secũdũ actus applicatus. Tertiũ hoſtis declaratus. Quartum ſitus demonſtratus Primũ in principio. Sedʒ ibi. Qui ꝯſurgens. Tertium ibi. Audiens autẽ ꝙ Archelaus. Quartum ibi. Et admonit⁹ in

ſomnis. ¶ Prima pars.

Quantū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qd pbat ⁊c. dt. Defuncto herode ⁊c. Ubi ſciēdū ſicut pōt haberi Matth. ij. ꝙ poſtꝙ herodes vidit ꝙ magi quos malicioſe ⁊ ſimulatorie miſerat ad inquirēdū natū pueꝝ ſuū ſpopōdēs falſum obſequiū dixit. Ite ⁊ interrogate diligēter de puero ⁊c. ⁊ ipſi in ſomnis admoniti nō reuerterēt ad ipm credidit ſe illuſuꝫ ab eis fuiſſe. Irat⁹ igit de natiuitate noui regis in mūdū volēs ipꝫ īterficere vt regnaret: ignorās tn̄ in ſpeciali q̇s eſſet ordinauit ꝙ interficerent oēs paruuli q̇ erāt in bethleē ⁊ in finib⁹ ei⁹ a bymatu: ⁊ infra vt ſic inter eos occideret xp̄s quē nouerat in bethleē fore natū. De⁹ autē cui ſunt oia cognita vidēs herodis cogitationē malignā volēs xp̄m ſaluare miſit angelū ſuū Joſ. d. ſibi. Surge ⁊ accipe pue. ⁊c. Mortuo aūt herode iteꝝ angelus dn̄i appuit i ſomnis Joſeph. d. ꝙ reuerteret in terram iſrael ⁊c. Scdꝫ hoc igit hic tria poſſum⁹ cōſiderare. ſcꝫ.

Uiſionem illuſtrantem.
Monitionem exprimentem.
Rationem confortantem.

¶ Quantū ad primuꝫ dicit. Defuncto. hero. ⁊c. Ubi. v. poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcꝫ.

Tempus determinatum.
Nuncium deſtinatum.
Modum explicatum.
Hominem viſitatum.
Locum deſignatum.

¶ Quantū ad tp̄s determinatū dt. Defuncto herode. Ubi ſciendū ꝙ tres fuerunt herodes. ſ. Aſcalonita. Antipa. et agrippa. Herodes aſcalonita fuit ille q̇ īterfecit pueros vt habet Matt. ij. Iſte fuit fili⁹ antipr̄is qui prim⁹ alienigena regnauit in iudea poſt hircanū. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ ſicut pōt colligi ex hiſtoria ſcholaſtica ⁊ ex dictis Joſephi ꝙ herodes aſcalonita pp̄ter necē innocētiū fuit infirmitate pcuſſus a dn̄o ⁊ iudicio medicoꝝ ſciens ſe incurabilē ſciens ēt ꝙ de morte ſua nō multū triſtarēt iudei fecit capi magnā multitudinē pncipaliorū i iudea ⁊ fecit eos detineri captiuos ordinās cū Salomee ſorore ſua: vt ſtatiꝫ qn̄ eēt mortu⁹ faceret eos īterfici vt ſaltē ſic in iudea i die mortis ſue ploraret. Paulo aūt anꝙ nouiſſimū ipſum redderet ātipr̄eꝫ filiū ſuū iugulauit poſt duos filios quos an̄ necauerat. ſ. alexādrū et ariſtobolū. Talis igit herodis finis qui digna ſupplicia ſcelere qd i bethleē erga puulos geſſerat ⁊ p inſidiis ſaluatoris exact⁹ eſt ab euāgeliſta deſignat cū dr. Defuncto herode. ¶ Quātū ad nunciū deſtinatū dt. Ecce angel⁹ dn̄i apparuit. Angel⁹ em̄ idē eſt qd nūci⁹. Deus igit ſuū bonū nūciū multoties miſit ad Joſ. vt inſtrueret eū q̇d eſſet factur⁹. Herode igit defuncto monet vt in terram iſrael reuertat vt ſic dicere poſſit qd dixit petr⁹ act. xij. Nunc ſcio vero q: miſit dn̄s angelū ſuum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oi expectatione plebis iudeoꝝ. ¶ Quātū ad modū explicatū dt i ſomnis. Q: em̄ Joſ. erat de facili monitionib⁹ angeli credul⁹: iō ſufficiebat vt ei i ſomnis appareret. ¶ Quātū ad hoieꝫ viſitatū dt Joſeph. Q: em̄ Joſ. erat deuotus ſicut nutriti⁹ pueri ⁊ ſicut cōſolator v̄ginis: iō ſibi ſoli fit apparitio vt ſciat quid ſit facturus. ¶ Quantū ad locum deſignatū dt in egypto. In iſta em̄ apparitione angeli Joſ. erat in egypto. vnde Hiero. ſup illud de egypto vocaui filiū meū. hoc inquit. lxx. interp̄tes nō habēt ſed i Ozee pp̄heta ſm hebraicā ſcribit veritatē. ¶ Quātū ad ſcdꝫ. ſ. monu[illegible]ē exp̄mētem dt Surge ⁊ ac. ⁊c. vn̄ ſm dyo. in hoc poſſum⁹ aduertere benignitateꝫ xp̄i q̇ cū de⁹ eſſet ⁊ hō: volebat tn̄ ꝙtum ad iſta q̇ videbam⁹ diſponi p angelos ſꝫ imperiū dei p̄ris. Quantū ad conſortiū ſanctitatē dt puer ⁊ matrē eius. Iſtud fuit gratioſuꝫ conſortiū in quo fuit Joſ. exēplū iuſticie puer ſplēdor ſapiētie: mater virgo ſpeculū pudicitie: vt dicat illd̄ eccli. xxiiij. Ego mater pulchre dilectionis timoris magnitudinis ⁊ ſācte ſpei. ¶ Quātū ad loci ꝯgruitatē dicit: ⁊ vade in terrā iſrael. Ubi ſciēdū. ꝙ q: xp̄s pncipaliter ꝙtum ad habitationē miſſus fuerat a p̄re ad ppl̄m iſraeliticū de q̇ ēt carnē aſſumpſit. vn̄ Mat. xv. Nō ſuꝫ miſſus niſi ad oues q̇ perierant dom⁹ iſrael: vnde pp̄ter hoc non ierat in egyptuꝫ vt

bi magnā morā ꝯtheret ſed vt euaderet rāꝯ herodis ⁊ egyptū curaret ab erroꝛib⁹ uis: reuerſ⁹ ē tñ ī iſrl̄. vt ſic iuſt illō ps. fuerit not⁹ ī iudea de⁹ ⁊ ī iſrael magnū nomē ei⁹. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. rōnē ꝯfoꝛ ātē dicit. Defūcti ſunt em̄ q̄ q̄rebāt aiaȝ pueri vñ Chꝛyſo. Reuerſiōis aūt rō aſſi= nat cū dr̄ defuncti ſunt ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partem pꝛicipalem loquē= do ꝙ in ipſa.vij. poſſum⁹ ꝯſiderare licet alio oꝛdine ꝙ in litera oꝛdinet̄. ſcilicet.

Aſpectum gratioſum.
Situm tenebꝛoſum.
Nuncium amoꝛoſum.
Modum quietoſum.
Pꝛodigium virtuoſum.
Actum virtuoſum.
Terminum fructuoſum.

¶ Quātū ad pꝛimū dicit Joſeph. Per io ſeph em̄ q̄ interp̄tat̄ accreſcēs intelligi= tur q̄libet hō q̄ dȝ eſſe gratioſus deo ꝑ oꝛ namēta virtutū accreſcēdo.ſ. de virtute in virtutē dū hic viuit vt tādē deū deoꝝ videat in ſyon.i. in gloꝛiā. Nā ſm multi tudinē meritoꝝ erit retributio p̄mioꝝ. ¶ Quātū ad ſcd̄m.ſ. ſitū tenebꝛoſum di cit. In egypto. Per egyptū em̄ q̄ interp̄= tat̄ tenebꝛa intelligit̄ ſtat⁹ pcti faciēs ho minē obſcurū ⁊ tenebꝛoſuȝ. Accidit autē multoties ꝙ hō q̄ iſtar Joſ. deberet eſſe deo gratioſus ꝑ illuſtrātē gratiam eſt in ſtar egypti in tenebꝛis pctoꝝ. ¶ Qualit̄ aūt homo in egyptū ducatur fuit figura tū Gen̄.xxxvij. Ubi ſnialiter dr̄ quod fra tres Joſ. inuidētes ſibi vēdiderūt cū yſ= maelitis mercatoꝛib⁹ q̄ duxerūt in egy= ptū vbi fuit ſub ſeruitute regis pharao nis. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Joſ. vt dictū ē in= telligit̄ q̄libet hō ꝑ fratres ei⁹ intelligū tur demones q̄ pꝛo tāto dicunt̄ fratres hoīs: q2 ſicut vn⁹ frater aliqñ aſſimilat̄ alteri: ſic aliqualis ſimilitudo eſt inter hoiem ⁊ demonē inquātū ſunt itellectua les ſubſtātie. Iſti aūt demones vidētes ꝙ ſunt expulſi de paradiſo ad quē ſunt hoīes oꝛdinati eis iuidēt ⁊ cōtinue eos tētāt vt ī pctm̄ labāt̄. ꝑ mercatoꝛes aūt yſmaelis itelligūt̄ vicia q̄b⁹ tūc demōes vendunt hoīem qñ ſibi pꝛoponunt dele= ctationem et complacentiam in pctis. Quib⁹ Eſa.l. Ecce ī iniq̄tatib⁹ veſtris vē

diti eſtis. Et tūc ducūt eos ī egyptū.i. in infernū q̄ ē terra tenebꝛoſa ⁊ opta moꝛ= tis caligine Job.x. vbi ſūt ſub ſeruitute re gis egypti.i. luciferi regis īferni cū ve dānatiōis eterne. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. nūciū amoꝛoſuȝ dicit angel⁹ dñi angeli em̄ ſciētes hoīes ſuos debere eē ꝯciues ad ipſos aſtringūt̄ amoꝛis vinculo. vt ſal uet̄. ⁊ iō ex oꝛdinatione diuina hoīb⁹ ad= miniſtrāt. Nā iuxta illō hebꝛe.j. Oēs ſūt adminiſtratoꝛij ſpūs ī miniſteriū miſſi ꝑ pter eos q̄ hereditatē capiūt ſalutis. Ex quo nobis dat̄ itelligi in deo magna be= nignitas q̄ hoīb⁹ tales aſſignat miſtros ⁊ ex pte angeloꝝ maxima charitas. vñ Hiero. ſup Mat. magna dignitas aiarū vt vna q̄q3 habeat ab oꝛtu natiuitatis in cuſtodia ſui angelū deputatū. Sciēdū eſt aūt ꝙ iuenio angelos iter alia triplex bñficiū ⁊ miſteriū exhibere. Nā p̄mo a malo retrahūt hoīes ⁊ ad bonū īducūt. vñ Nūe.xx. dixit Moy Noſti ꝙ miſit dñs an gelū ſuū ⁊ eduxit d̄ egypto.i. de tenebꝛis pctoꝝ. ¶ Scd̄o oīones hoīm fideliter deo offerūt iuxta illō āgel⁹ raphael dixit tob. Tob.xij. Qñ oꝛabas cū lachꝛymis ⁊ ſepeliebas moꝛtuos ⁊ derelinq̄bas prā= diū tuum ego obtuli oꝛōnem tuam dño. ¶ Tertio vitā hoīs muniūt ⁊ ipſos viri liter ab inimicis defendūt iuxta illō qd̄ dñs dixit Moy.ex.xiij. Ecce īq̄t ego mit tā āgelū meū q̄ p̄cedet te vt cuſtodiat in via ⁊ ītroducat ī locū quā p̄paui. vbi ꝯſi= dera q̄lit̄ hoīb⁹ ſūt āgeli ad cuſtodiā.ſ. q̄ tū ad ingreſſuȝ: ꝓgreſſuȝ ⁊ egreſſū. Quā= tū ad īgreſſū ſapiēter dirigēdo. iō dicit q̄ p̄cedet te vñ exo.xxiij. p̄cedet āgel⁹ me⁹. Quātū ad ꝓgreſſū diligēter ꝓtegēdo iō d̄r ⁊ cuſtodiat te ī via. vñ ps. Angelꝫ ſuis mādauit de te vt cuſtodiāt te ī oib⁹ vijs tuis. Quātū ad egreſſū felicit̄ collocādo iō dicit vt ītroducat te ad locū quē p̄pa= raui. vñ Exo.xv. Introduces eos ⁊ plāta bis ī mōte hereditatis tue firmiſſimo ha bitaculo tuo ꝙ opat⁹ es dñe. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ. modū q̄etoſū dicit in ſomnis. ꝑ ſomniū q̄ irruit ſopoꝛ ſup hoīes dat̄ in telligi ꝙ q̄ vult mereri habere viſionem āgelicā dȝ eē lōgeu⁹ a terrenis ⁊ celeſtia ꝯtēplari. ¶ Quātū ad.v.ſ. ꝓdigiū v̄tuoſū dicit defuncto herode. ꝑ herodeȝ em̄ qui

interp̄tat̄ gloriās i pellib⁹ itelligit̄ diabol⁹ q̄ glīat i pctōrib⁹ p pelles mortuoꝝ designatꝫ. Quib⁹ dr̄ Apoc.iii. Nomē habes ꝙ viuas ⁊ mortu⁹ es. ¶ Quātuꝫ ad vj. ſcꝫ.actū ꝟtuoſum dr̄ Surge ac.pu.⁊ matrē ei⁹.vbi āgel⁹ quātū ad actū ꝟtuoſum.tria tangit q̄ dꝫ pctōr facere ſi vult actū attigere virtuoſuꝫ. ¶ Primo dꝫ deſerere cl̄pā iſicietē iō dr̄ ſurge.vn̄ eccl'i. xvij. Surge ꝯuertere ad dn̄ꝫ ⁊ relīq̄ pctā tua. ¶ Scđo dꝫ iducere innocētiā decorātē.et iō dr̄ ſibi acci.puerum. Nā pctōr poſtq̄ ſurrexit a culpa ⁊ venit ad ſtatum gr̄e dꝫ ipſam p puritatē cōſeruare.vt ſic ſit de numero iſtoꝝ pueroꝝ de q̄b⁹ dicit̄ dan̄.j. In q̄bus nulla erat macula:q̄ erāt decori forma ⁊ eruditi in omni ſapiētia. ¶ Tertio dꝫ aſſumere diligētiā opanteꝫ ⁊ iō ſibi dr̄ accipe m[…]rē ei⁹. Nā hō poſtq̄ recepit diuinā gr̄aꝫ nō dꝫ ociari i ipa ſꝫ dꝫ exercitare in opib⁹ bonis.vn̄ cuilꝫ dr̄ eccl'i.xj. Mane ſemina ſemen tuum ⁊ veſpe nō ceſſet man⁹ tua p mān̄e itelligit̄ iuēt⁹ p veſpe ſenect⁹ i q̄b⁹ hō nō dꝫ ociari ſꝫ virilr̄ ſe exercere. Quantū ad.vij.ſ. terminum fructuoſum dicit ⁊ vade i terram iſrael q̄ interp̄tat̄ vidēs deū.i.i celeſti patria in qua clare deū videbim⁹ cui dr̄ deut.viij. Dn̄s deus tuus deducet te in terrā bonā.

¶ Scđa pars.

Equi͂. Qui cōſurgēs acce.⁊c. vbi tāgit ſedulitatꝫ diligētiā i exequēdo qđ ꝓbat act⁹ applicat⁹. In h̄ eīn ꝙ Joſ.ſtatīꝫ poſuit in executiōe monitiōnē āgelicā dat̄ itelligi ei⁹ prōptitudo in parēdo diuinis mādatis.vn̄ Ber. Uer⁹ obediēs mādatū nō diſcutit ſꝫ ſtatim pat aures auditui linguā voci:pedes itineri man⁹ opiri:⁊ ſic ſe totū int⁹ colligit vt mādatū peragat imperātis.vn̄ quātum bonū ſit obediētia ſalua virt⁹ eſt q̄ mēti ceteras virtutes inſerit inſertaſq̄ cuſtodit. Melior eſt obedientia q̄ victime.

¶ Tertia pars.

Equit. Audiēs āt ꝙ archela⁹ ⁊c. vbi tāgit ſagacitatis ſapiētiā i p̄cauēdo qđ ꝓbat hoſtis declarat⁹. Ubi ſciēdū ꝙ q2 angel⁹ nō determinauerat locū Joſ.ad ſpāliter eūdū debebat applicari ad iudeam q̄ nobilior erat ps regni arbitrās ꝙ tāt⁹ puer nō eēt alibi mittēd⁹ q̄ i hieru.ciuitatē iſignē ⁊ iō diſpoſuerat illuc ire.ſꝫ audiēs ꝙ archela⁹ fili⁹ herodis ibi regnabat timuit illo ire. ¶ Sciēdū ē ꝓpt̄ iſtū archelaū q̄ dr̄ in iudea regnaſſe p herode patre ſuo ꝙ ſicut narrat Joſ. herodes habuit.ix.vxores ex q̄b⁹ numeroſaꝫ ſuſcepit ſobolē primogenit⁹ eſt antipr̄ ex docide. Alexāder et ariſtobol⁹ ex manaute. Archela⁹ ex maracha ſamaritade. Herodes antipas qui poſt tetrarcha fuit ⁊ philipp⁹ ex cleopatra hieroſolimitide.trib⁹ ꝟo primis ab herode iterfectis ⁊ poſt mortē eius occaſiōe teſtamēti p̄ria archelao vſurpāte regni gubernationē:⁊ tn̄ de ſucceſſiōe regni ad ceſarē auguſtū delata d̄ ꝯſilio ſenat⁹ oēꝫ herodis monarchiā diſtribuit: mediā ptē.ſ.iudeā ⁊ ydumeā tradēs archelao ſub noīe tetrarche pollicit⁹ ſe factuꝝ eū regē ſi dignū ſe ꝓbuiſſet. Mediā ꝟo ptē i duas ſecuit tetrarchias ſucceſſitq̄ gallilea in ptē herodis:yturea ꝟo ⁊ traconitidis regio philippo ſ̄ect⁹ eſt q̄ poſt herodē defunctū archela⁹ ꝯſi dyarch⁹ qđ dn̄ij genus hic regnum appellat.

¶ Quarta pars.

Equ͂. Et admonit⁹ in ſomnio receſſit ⁊c. Ubi tāgit ſecuritatis pniciā in ꝯſeruādo qđ ꝓbat ſitus demōſtrat⁹. Ubi ſciēdū ꝙ Joſ.vidēs ꝙ ꝓpter dn̄iū archelai nō poterat ire i iudeā elegit ire in galileam vt ibi ſecurus cū puero habitaret.ſm̄ hoc igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare.ſ.

Complacentem regionem.
Conuenientem manſionem.
Prophetie adimpletionem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Et admonit⁹ i ſom.⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ cū dcm̄ ſit i gte p̄cedēti ꝙ cū herodes monarcha mortuus fuiſſet ⁊ archela⁹ accepiſſet gubernatiōnē q̄uſq̄ p ceſarē auguſtuꝫ fuit diuiſum dn̄iū ⁊ ſic q̄n Joſ.redijt in terrā iſrael ita dn̄aret̄ in galilea ſicut i iudea:poſſet aliq̄s dubitare q̄re Joſ.nō ita timuit ire in galileā ſicut i iudeā. Ad qđ pōt dici ꝙ q2 hieruſalē erat caput regni ibi quaſi aſſidue morabat̄ archela⁹:⁊ nō tm̄ i galilea ⁊ iō nō timuit in galileā ire ſicut in hie

ruſalē. ¶ Quātū ad ſcdm.ſ.cōuenientem mãſionē dr. Et veniēs hi.ꝛc. Quare aūt cū Joſ.eſſet nat⁹ in nazareth nō elegit p mo illuc ire ꝙ̄ i iudeā. Rñdeo qꝛ ſciebat xp̄z natū de virgine ꝛ ꝯceptū de ſpūſctō ꝛ iō ſm Aug. De ꝯſenſu euāgeliſtaꝝ credidit eſſe v̄bū angeli intelligēdū de hieru. tanꝙ̄ de digniori ciuitate. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.ꝓphetie ipletionē dr. vt impleret qđ dictū eſt ꝛc. vbi ſciēdū eſt ꝙ ex h ꝙ dicit ꝓphetas pluralr ꝛ nō ꝓphetā ſingulr dat nobis intelligi ꝙ ſenſuz ſcripturaꝝ ꝛ ꝓphetiaꝝ aſſumpſit nō aūt autoritatē ſrā. Nā qꝛ nazareus interp̄tat ſctūs ꝛ ſm oēs ꝓphetas imo ſm oēz ſcripturā ieſus ſctūs dr immo ſctūs ſanctorū iō aſſumpſit ſenſum nō v̄ba ꝙ̄uis ēt ſꝫ veritatē hebraicā xp̄s nazare⁹ vocet. ¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ ex hoc ꝙ xp̄s dict⁹ eſt nazare⁹ ſm Chryſo. Xp̄iani p̄mit⁹ ſunt vocati nazarei ſꝫ tñ poſtmodū nomē eorū mutatū eſt apđ antiochiā ꝛ xp̄iani vocant. ¶ Moralr aūt loquēdo circa iſtaz partē ſciēdū eſt h ꝙ xp̄s dereliqt egyptū ꝛ venit i galileā ꝛ habitauit in nazareth dat nobis exēplū in hoc mūdo virtuoſe viuēdi vt poſſimus celeſtē pr̄iā adipiſci. vñ p egyptū q interp̄tat tenebra vel obſcuritas intelligit ſtat⁹ culpabilis q facit hoiez tenebroſuz: quē qdē ſtatū oñdit nob xp̄s deſerere i ſuo exitu de egypto. Ad qđ faciēdū admonet qlibet Eſa.lv. Ubi dr. Derelinqt ipi⁹ viā ſuā ꝛ vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas ꝛ reuertat ad dñm ꝛ miſerebit ei⁹. Per galileā aūt q interp̄tatur trāſmigratio intelligit trāſit⁹ quē hō dꝫ facere de vitiis ad v̄tutes quē oñdit nobis xp̄s veniēs in galileā. Per nazareth. q iterp̄tat flos q qdē flos ē pur⁹ redolēs ꝛ pulcher aſpectu itelligit ꝙ hō poſtꝙ̄ deſeruit vitia ꝛ ſic exiuit egyptū: ꝛ trāſiuit ad bōa opa virtuoſa ꝛ ſic venit in galileā: dꝫ pſeuerare i puritate mētis ꝛ corpis p redolētiā bone fame ꝛ cōuerſationē honeſtā. qđ qdē xp̄s dedit nobis itelligere qñ i nazareth habitauit. vñ nobis dr eccl'iaſtici.xxxix. Florete flores qͣſi liliū date odorē: ꝛ frondete in gratiā. Ñ i hō dꝫ cū lilio puritatis redolere p famā bonā ꝛ frōdes facere p opa virtuoſa vt credat i p̄ñti p grāꝫ. ꝛ i futuro p glīā.

¶ In epyphania dñi. Euāgeliū.xii.

Cũ nat⁹ eſſet ieſus in bethleē iude in dieb⁹ herodis regis ꝛc. Mat.ii. Dignitas regalis hoc exigit vt ad p̄ſentiā regis nouiter incipiētis regnare fideles vndiqꝫ cōpareāt ipm recognoſcētes p dño ꝛ vt ei tributa deferāt ꝛ donaria iuxta regalē magnificētiā ꝛ cōſuetudinē regionis. Nato igit xp̄o rege regū ꝛ ſe mūdo viſibilr p̄ñtato congruū fuit vt ad ipꝫ recognoſcēdū p dño ſe p̄ñtarēt ppl'i nationū fidelitatē ſibi ꝓmittētes oimodā ꝛ oblatiōes portātes donorū. hoc aūt hodie factū cōſpicim⁹ in aduētu triū magoꝝ mirabiliū q fuerūt p mitie gētiū faciētes xp̄o p ſe ꝛ poſteris ſuis homagiū ꝛ offerētiū munera p̄cioſa. Et h ē qđ inſinuat euāgeliū hodiernū. In quo Matt. quatuor tāgit.ſ.

Sedulitatem ſollicite inquiſitionis.
Malignitatem perfide perſecutionis.
Pietatem: magnifice deuotionis.
Benignitatem deifice gubernationis.

¶ Primū pbat magoꝝ p̄uētio vigoroſa. Secundū herodis indignatio animoſa. Tertium regum oblatio copioſa. Quartū ſuperna cōmonitio fructuoſa. ¶ Primum in pncipio. Secūdum ibi. Audiēs autem herodes ꝛc. Tertiū ibi. Qui cū audiſſent regem ꝛc. Quartum ibi. Et reſponſum accepto.

¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit ꝛc. qđ pbat ꝛc. dicit. Cū nat⁹ eēt ieſus ꝛc. Ubi ſciēduꝫ ꝙ circa iſtā ptē.vii.tāgit euāgeliſta.ſ.

Subiecti dignitatem.
Loci congruitatem.
Temporis veritatem.
Aduentum virtuoſum.
Queſitum fructuoſum.
Signum gratioſum.
Affectum amoroſum.

¶ Quātū ad primū dr. Cū nat⁹ eſſet ieſus. Jeſus eñi idē ē qđ ſaluator. Saluator nomē eſt dignitatis/ Cū igit nat⁹ eſſet ieſus.ſ. de matre t̄paliter q a patre ē eternaliter: vt ſic ſit xp̄s ieſus heri ꝛ hodie ipe ꝛ i ſecula hebre.xiii. De q Bern.

i quodā ſermone. Xp̄s ieſus fili⁹ dei na-
ſcit in bethleem iude ieſus ſaluator: q̄d
tā neceſſariū p̄ditis: q̄d tā optabile miſe
ris q̄d tā vtile deſperatis. q.d. nihil. Nā
ip̄e eſt p̄ditoꝝ reparatio: miſeroꝝ con-
ſolatio. deſperatoꝝ cōfortatio vñ pōt fi
gurari per ſaluatorē. de quo dr̄. iiij. Re.
xiij. Require. ſ. euangelio. v. parte. iiij.
¶ Quātū ad loci ꝯgruitatē dicit in beth
leē iude. Duplex em̄ inuenitur bethleē
vna q̄ eſt in tribu zabulon: alia in tribu
iuda. ⁊ de iſta ſm̄ Glo. loquit euāgeliſta.
Duplex rō pōt aſſignari quare prius vo
cabatur effrata. vna literalis qꝛ effrata
interp̄tat vno mō vidēs furorē. bethleē
dom⁹ panis: ⁊ ibi primo fuit magna fa-
mes ſicut pꝫ Ruth. i. ⁊ ideo vidēs furorē
paupertatis poſtea vero magna abūdā-
tia: ⁊ ideo dom⁹ panis. ¶ Sp̄ualis rō vt
dicat effrata. i. vidēs furorē ꝓpt furorē
herodis i interfectiōe pueroꝝ. bethleē
aūt qꝛ ibi nat⁹ eſt xp̄s q eſt panis viuus
qui de celo deſcēdit Jo. vi. ⁊ ſic cōgruen
tia loci cōuenit cū locato. ¶ Ille panis
pōt figurari per panē de quo dr̄ Judi. v.
Vidi ſomniū ⁊ videbat mihi ſub cineri
cius panis exordeo volui ⁊ in madiā ca
ſtra deſcēdere: cūq̄ veniſſet ad taberna-
culū ꝑcuſſit illud atq̄ ſubuertit ⁊ terre
fundit' coequauit. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtū
panē intelligit xp̄s q̄ ſubcinericij dr̄ qꝛ
diuinitas fuit ſub cinere nr̄e mortalita-
tis velata ⁊ fuit coct⁹ igne amoris quē
ad genus humanū habuit. Dicit aūt or
deace⁹ ꝓpter aſperitatē pene quā p no-
bis ſuſtinuit q̄ lꝫ xp̄o fuerit aſpera in no
bis fuit dulcis qꝛ p ipꝫ ſum⁹ de iugo dia
boli liberati inſtar ordei qd̄ hꝫ aſperita-
tē in cortice interi⁹ tñ granū qd̄ cōtinet
eſt ſanatiuū. Per madianitas aūt q̄ in-
terp̄tant iniq̄ intelliguntur demones q̄
humano generi aduerſantur. Per caſtra
aūt illoꝝ intelligit mūd⁹ in quo hoies
erāt dediti vanitatib⁹. Panis igit. i. xp̄o
deſcēdens de celo. i. qñ carnē aſſumpſit
venit in caſtra. i. in mūdū cui p ſuā potē
tiā principabat diabolus. ⁊ ſibi dñiū ab
ſtulit ⁊ potētia minorauit iuxta illd̄ Jo.
xii. Nūc iudiciū eſt mūdi nūc princeps
mūdi eiicie foras. Dr̄ aūt ꝑueniſſe vſq̄
ad tabernaculū. i. vſq̄ ad limbū: ⁊ iſtud
percuſſiſſe ⁊ ſubuertiſſe. qñ deſcendit ad
limbū patrū et inde extraxit aīas q̄ ibi
detinebant captiue: et ſic demonib⁹ ge-
mētib⁹ ip̄m expoliauit. ¶ Quātū ad ter
tiū. ſ. tp̄is veritatē dicit. In dieb⁹ hero-
dis regis. ſ. aſcalonite. Iſte ſm̄ Ambro.
nō fuit iude⁹ ſꝫ ydumeus cōſtitut⁹ a ro-
manis in regē vñ ex hoc iudei cognoſce
re poterāt xp̄m iā natū qꝛ trāſlatū ab eis
fuerat regnū iuxta qd̄ ꝓphetatū fuerat
Geñ. xlix. Non auferet ſceptrū de iuda
nec dux de femore ei⁹ donec veniat qui
mittēd⁹ eſt ⁊ ip̄e erit expectatio gētiū. i.
expectat⁹ agētibus. Moralr̄ aūt dicere
poſſum⁹ ꝙ p herodē q̄ interp̄tat pellib⁹
gloriās intelligit diabolus q̄ gloriat in
peccatoribus ſignificatis p pelles mor-
tuoꝝ. ¶ Quātū ad quartū. ſ. aduētū vir
tuoſuꝫ. d. Ecce magi ab ori. ⁊c. vbi ſcien-
dū ſꝫ Raba. ꝙ iſti nō dicunt magi a ma-
leficio: ſꝫ a ſapiētie ſtudio ſm̄ Au. magi.
in chaldeo idē eſt qd̄ philoſophi in gre-
co ⁊ ſapiēs i latino. ¶ Sciēdū eſt aūt de
iſtis magis ſicut narrat Remigi⁹ ꝙ va-
ria ē de ipſis opinio. Quidā em̄ dicūt ip
ſos fuiſſe chaldeos. Chaldei em̄ ſtellā p
deo colebāt iō dixerūt ꝙ nūcupatiu⁹ eo
rū de⁹ oñderat verū deū natū. Alij vo di
cūt ꝑſas eos fuiſſe. Nōnulli vo dicunt
eos de finib⁹ vltimis fuiſſe. Alij vo di-
cūt iſtos fuiſſe nepotes baalā qd̄ magis
eſt credēdū. Bealā iter cetera q̄ ꝓpheta
uit dixit. Orief ſtella ex iacob. Illi vo ha
bētes hāc ꝓphetiā mox vt viderūt ſtellā
nouā intellexerunt regē natū. ¶ Vene-
rūt igit iſti magi ab oriēte cui⁹ duplex ē
rō prima ſm̄ Chry. vt ſicut iſta pars mū-
di eſt principiū luminis ſic iſti ſignrarēt
eſſe principiū fidei in gētibus. ¶ Scd̄a
ratio eſt ſm̄ Remi. qꝛ ille qui querebat
oriens erat. venerūt igit ab oriēte hiero
ſo. vbi erat caput regni: q̄ i toto orbe erat
famoſa: tū qꝛ erat ciuitas magiſteriū qꝛ
habitabāt ibi ſacerdotes: tū qꝛ erat ciui
tas ſacrificij: qꝛ ibi offerebāt hoſtie dño
tū qꝛ erat ciuitas regis ⁊ dñi: qꝛ ibi ha-
bitabāt reges: vt inuenirēt puerū: velut
interrogarēt de ip̄o ſapiētes vt ſm̄ Glo.
⁊ ſꝫ Remig. de natiui. chriſti certificarē
tur ⁊ inexcuſabiles eſſent iudei. ¶ Quā
tū ad q̄ntū. i. q̄ſitū fructuoſuꝫ dt̄ dicētes

Vbi eſt q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ. Nā xp̄s ſpā
liter d̄r rex iudeoꝝ. ¶ Pꝛio q2 eis ſpālr̄
pmiſſus. iuxta illud Mal. vltio. Uobis
āt timētib⁹ nomē meū oꝛiet̄ ſol iuſtitie.
¶ Scd̄o q2 eis ſpālr̄ miſſus iuxta illud
Mat. xv. Nō ſū3 miſſus niſi ad oues que
perierūt dom⁹ iſrael. ¶ Tertio q2 inter
eos ſpāliter cōuerſatus. vñ Lu. iiij. Ip̄e
docebat in ſynagogis eoꝝ. ſ. iudeoꝛu3 et
magnificabatur ab olbus. et venit in na
3areth vbi erat nutrit⁹. Sciēdum eſt etiā
ꝙ magi tria querunt ſc3.
Situm continentem: vbi eſt.
Oꝛtum euidentem: qui natus eſt.
Gradum excellentem: q2 rex iudeoꝛum.
¶ Ad p̄mū dicere poſſum⁹ ꝙ ip̄e eſt vbi
ꝗ ꝑ ſuā potētiā. In ſctis ſpālr̄ ꝑ gratiā.
Attingit vbiq3 ꝑ ſuā inūdiciā. vñ Greg.
ſuꝑ Eze. deus manet intra oīa: ipſe extra
oīa: ip̄e infra oīa: ſuperioꝛ eſt ꝑ potētia3
inferioꝛ eſt ꝑ ſuſtētationē: exterioꝛ ꝑ ma
gnitudinē: interioꝛ ꝑ ſubtilitatē: ſurſum
regēs deoꝛſum ꝯtinēs extra ordinās in
teri⁹ penetrās. ¶ Ad. ij. dicere poſſum⁹
ꝙ eternalr̄ nat⁹ eſt de p̄re tp̄alr̄ de m̄re
iuxta illō Eſa. Puer nat⁹ eſt nobis ꝛ fili⁹
dat⁹ ē nobis. ¶ Ad tertiū dicere poſſu
mus ꝙ ip̄e eſt rex magn⁹ ſuꝑ oēs deos i
p̄s. vñ Apoc. xix. Ip̄e h3 i veſtimēto. i. in
humanitate ꝛ i femore ſuo. i. i diuinitate
ſcriptū rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū. ¶ Quā
tū ad. vj. ſ. ſignū ḡtioſum d̄r. vidim⁹ ſtel
lā ei⁹ in oꝛiēte. Nā illa ſtella nūq̄ alr̄s ap
paruerat. cui⁹ rō eſt ſ3 Fulgētiū: q2 ipa
fuit nouiter creata ꝛ data i ſignū xp̄i na
ti: vt magos duceret ad ip̄3 qđ nūq̄ alr̄s
fuerat oppoꝛtunū. ¶ Ex multis aūt ad
uertere poſſum⁹ ꝙ fuit nouit ꝓducta et
nō aliqua fuit celeſtiū ſtellaꝝ. Uñ Chry
ſo. in omel. Quñ aūt nō celeſtiū vna ſtel
larū hec fuit. Nulla em̄ alia ſtellarū hac
via incedit: hec ab alto i meridie ſereba
tur. ¶ Scd̄o a tp̄e. Nō em̄ in nocte tātū
apparebat ſ3 i media die qđ nō eſt virt⁹
ſtelle ſed lune. ¶ Tertio ab eo ꝙ appe
bat ꝛ occultabatur: ſicut p3 in hieruſalē.
¶ Quarto q2 nec ꝓpriū greſſu3 habebat
ſ3 cū opoꝛtebat ire magos ibat: qñ āt ſta
re ſtabat. ¶ Quīto q2 nec ſurſu3 manēs
partū virginis demōſtrabat ſed deoꝛſu3
deſcēdēs: qđ nō eſt ſtelle mot⁹ ſed virt⁹
q̄dā rōnalis. vñ videt̄ hec ſtella virt⁹ inui
ſibilis fuiſſe in talē apparētiā foꝛmata.
Uñ de iſta ſtella fuerūt opi. ſ3 Remig. et
ſ3 Au. Quidā em̄ dixerūt ꝙ ſp̄us ſanct⁹
fuit in ſpē ſtelle: ſicut apparuit in ſpē co
lūbe qñ xp̄s fuit baptizat⁹. Quidā āt di
xerūt ꝙ fuit angel⁹ i ſpē ſtelle. Uiderūt
ſtellā magi in oꝛiēte qđ duob⁹ modis pō
teſt intelligi. vno mō ſm Beda3 ꝙ ſtella
fuerat fixa ſupꝛa bethleē q̄ erat i occidē
te reſpectu regionis vbi erāt magi: ꝛ tūc
eſt ſenſus ꝙ nos exiſtētes in oꝛiēte vidi
mus ſtellā eius in occidēte. Alio mō ſm
Aug. ꝙ ſtella apparuit in oꝛiēte magis i
hoc eſt in partibus eoꝝ iuxta eos: ꝛ du
catu eius venerūt in bethleē. Et hoc ma
gis videt̄ appꝛobare eccl̄ia. ¶ Sciēdu3
eſt aūt ꝙ de tp̄e apparitionis ſtelle: et de
tp̄e quo magi inceperūt venire xp̄i di
ſtantiam loci fuerūt diuerſe opiniones.
Prima Aug. ꝙ āſi ꝑ bieniū āñ nat. xp̄i
apparuit ſtella ꝛ tūc mirabant magi qđ
eſſet xp̄o aūt nato reuelatū eſt magis ꝑ
angelos ꝙ illa ſtella erat ſignū xp̄i nati:
ꝛ tūc iceperūt venire ꝛ i. xiij. dieb⁹ vene
rūt ꝛ pueꝝ adoꝛauerūt. ¶ Scd̄a opinio
Chryſ. ſ. ꝙ āñ ꝑ multū tp̄s ſtella magis
apparuit ꝛ tūc inceperūt venire ꝛ ꝓpter
nimiā diſtātiā poſuerūt totū illū annū ꝛ
xiij. dies alteri⁹ anni cū xp̄s adhuc eſſet
in cunabulis applicuerūt ipſum adoꝛa
uerūt. ¶ Tertia opinio fuit ꝙ i die nati.
ſtella apparuit: ꝛ tūc inceperūt venire: ꝛ
poſt annū cōpletū. xiij. die. ſcd̄i āni ꝑue
nerūt. S3 iſtđ nō pōt ſtare. q2 Glo. vene
rūt aūt nō poſt annū q2 tūc inueniret̄ in
egypto nō i p̄ſepio: ſ3. xiij. die. ¶ Quar
ta opinio fuit ꝙ i nati. dn̄i ꝛ eſt Fulgētij
p̄mo ſtella magis apparuit ꝛ tūc incepe
rūt iter ſuū ꝛ i. xiij. dieb⁹ venerūt vſq3 ad
xp̄m: ꝛ hoc magis t3 eccleſia. Sed hic q̄
rēdū eſt ſi chaldei vel ꝑſe de vltimis ter
re finib⁹ fuerunt. i. magi quō in tā breui
ſpacio hierl'm venire potuerunt. Rñdet̄
vno mō ſ3 Remigi. ꝙ hoc fuit miraculo
ſe. qđ miraculū potuit facere puer nat⁹.
¶ Scd̄o mō ſm Greg. ꝙ h̄ fuit q2 habue
rūt dꝛomedarios q̄ vadūt velociſſime ꝛ
eoꝝ auxilio ꝑuenerūt. ¶ Tertio mō ſm
Remig. ꝙ iſti fuerūt de ꝓgenie baalā: et
regio eoꝝ nō multū diſtabat a terra ꝓmiſſi

ſionis: idᷓ in breui tpe puenire potuerūt
Qualiter aūt ⁊ a quibꝰ illa ſtella fuerit viſa
narrat Chry. ſe inueniſſe i quibuſdā libris lʒ
apocriphis. d. ꝙ erat quedā gēs i ptibꝰ orie
tis in q̄ fuit multa ſapiētia ⁊ nobilitas.
Iſti inueniētes i libris Baalā ꝙ ꝓphetaue
rat. Orieẜ ſtella ex iacob ⁊c. Intelligētes
ad lrām xp̄o naſcēte apparere hmōi ſtel
lā fuerūt curioſi inueſtigare ortū huiꝰ ſtel
le vt p ipſam cognoſcerēt xp̄m natū. Et
ad hoc meliꝰ inueſtigādū ordinauerūt ꝙ
eligerēt. xii. de melioribꝰ familiis inter
eos: ⁊ ꝙ vno decedēte aliꝰ ſubrogareẜ ita
ꝙ ſp eſſent. xii. q̄ ſollicite ꝯſiderarēt ortū
huiꝰ ſtelle. Et vt hoc meliꝰ facerēt i quodā
altiſſimo mōte in oriēte vbi erat ſp aer
puriſſimꝰ cōſtrui facerūt vnū pulcherri
mū palaciū cū copia oīꝫ rerꝫ neceſſaria-
rū ad victū: ⁊ ibi ſtabāt illi. xii. viri in ſilē
tio ⁊ orōne: vigilia ⁊ abſtinētia expectā
tes ortū huiꝰ ſtelle. Adueniente aūt tpe
natiuitatis xp̄i ⁊ ipſis in orōne pſiſtētibꝰ
in ipſa hora medie noctis apparuit ſu-
pra eos in aere ſtella pulcherrima: in
cuiꝰ ſummitate erat ymago pueri puuli
ferētis ymaginē crucis ex cuiꝰ aſpectu
erāt valde gauiſi ꝙ ſuis tpibꝰ meruerūt
illā videre. ⁊ illud narrauerūt ⁊ oñderūt
ſapiētibꝰ illiꝰ regionis q̄ de ſeipſis tres
nobiliores ⁊ ſapiētiores elegerūt q̄ irēt
⁊ munera pcioſa deferrēt ⁊ natū puerꝫ
vt regē ⁊ dn̄m adorarēt. Qui ſtatim arri-
pientes iter venerūt ſtella duce ad puerꝫ
adorandū ⁊ ei munera pcioſa offerendū.
¶ Conueniens autem fuit ꝙ xp̄s mani-
feſtareẜ p ſtellā qꝛ cum ipe ſit lux q̄ illu-
minat oēꝫ hoīeꝫ venientē in hūc mūdū.
Io. i. In nati. eiꝰ ſtella fulgida debuit ap
parere. ¶ Quātū ad. vii. s. affectū amoro
ſū dicit Et venimꝰ adorare eū. vbi ſciēdū
ꝙ iſti magi ſʒ Chry. ita fixi fuerūt. i. amo
re xp̄i nati ⁊ firmati in fide ꝙ nō obſtāte
ꝙ ſcirēt iuxta edictū iperiale eſſe punie
dū capitali ſnīa q̄cunqꝫ regē aliū ꝙ ſub
iectū romano iperio noiaret xp̄ꝫ tn̄ regē
ꝯfitebāẜ itrepidi. ¶ De iſto affectu amo
roſe adorationis xp̄i dicit pſ. Oēs gētes
q̄ſcūqꝫ feciſti veniēt ⁊ adorabūt te dn̄e.
Nā paſtores vt pmitie iudeorꝫ: magi ſo
vt primitie gētiuꝫ: vt ſic in ipis tanꝙ in
principiis venirēt oēs gētes: qꝛ tūc nō
erat niſi populus iudaicus legē habēs ⁊
gētilis nō legi moyſi obligatꝰ. ¶ Sciē-
dū eſt circa iſtā partē ꝙ iſte aduētꝰ ⁊ inq̄
ſitio magorum ad xp̄ꝫ fuit figuratꝰ p ad-
uentū regine Saba ad regē Salomonē:
de qua ſentētialiter dicit. iii. Reg. x. ꝙ au
dita fama regis Salomonis venit ad ip
ſum cum magno comitatu ⁊ apparatu vi
denſqꝫ ſapiētiā Salomonis ⁊ domū quā
edificauerat ⁊ cibos mēſe eiꝰ ⁊ habitacu
la ſeruorū ⁊ ordinē miniſtrātiū veſteſqꝫ
eorꝫ ⁊ pincernas ⁊ holacauſta q̄ offere-
bāt non habebat vltra ſpiritū: dixitqꝫ ad
regē maior eſt ſapientia ⁊ opa tua ꝙ̄ ru-
mor quem audiui. Beati viri tui ⁊ beati
ſerui tui hi q̄ ſtāt corā te ſemp ⁊ audiūt ſa
pientiā tuā: ſit dn̄s deꝰ tuus bn̄dictꝰ cui
cōplacuiſti ⁊ poſuit te ſup thronū iſrael
regē in ſempiternū. ¶ Ubi ſciēdū q̄d in
iſta figura quatuor tanguntur. s.
Relatio inaudite magnitudinis.
Inſpectio comprobate celſitudinis.
Comendatio congregati collegii.
Recognitio collati beneficii.
¶ Primo tāgiẜ relatio inaudite magnitu
dinis. cū diciẜ ꝙ regina ſaba audiuit ſa-
pientiā ſalomonis. Ubi ſciendū ꝙ p ſalo
monē q̄ iterpretaẜ pacificꝰ itelligit xp̄s
de quo eph. ii. Un̄ eccl'ia cātat. rex pacifi
cus magnificatus eſt cuius vultū deſide
rat vniuerſa terra. Ipſe eſt pax nr̄a q̄ fe
cit vtraqꝫ vnū. Per reginaꝫ aūt ſaba in-
telligūẜ iſti reges qui ēt ad literā de re-
giōe ſaba venerūt ad xp̄ꝫ iuxta illō Eſa.
lx. Omnes de ſaba venient aurū ⁊ thus
deferētes ⁊ laudem dn̄o nūciātes. Iſtis
autem fuit relata ⁊ nunciata fama xp̄i re
gis nati multipliciter.
Baalam prophetante.
Stella refulgente.
Angelis nunciantibus:
Paſtoribus inquirentibus.
Iudeis teſtificantibus.
¶ Primo hmōi pueri nati fuit relata fa
ma baalam prophetante. Dictū eīn fuit
per baalā nueri. xxiiii. Orieẜ ſtella ex ia-
cob. ⁊ cōſurget virga de iſrael ⁊ pcutiet
duces moab: vaſtabitqꝫ oēs filios ſeth
⁊ erit ydumea poſſeſſio eiꝰ. Ubi ſciēdūꝙ
p iſtā ſtellā ⁊ virgā ortā de iacob itelligi
tur xp̄s ſm carnē natꝰ de ſtirpe. Iacob
qui eſt

q̃ eſt ſtella mũdũ illuminãdo ⁊ ỽga ipm gubernãdo. Iſte ꝑcuſſit ⁊ vaſtauit duces moab: q̃ interpretatur ex patre ⁊ filios Seth. q̃ interptať germẽ. i. mltitudinem peccatorũ q̃ ex patre nr̃o primo ortum ⁊ germinant quorũ dux eſt diabol⁹. Iſta in xp̃o omnia ꝑcuſſit qñ ſup lignũ crucis de diabolo ⁊ vitijs glorioſiſſime trũphauit. Dicit aũt ꝙ ydumea q̃ interpretať ſanguinea erit poſſeſſio ei⁹: quia poſſeſſio chriſti in iſto mũdo fuit paſſio quã ꝓ nobis portauit effundẽdo ſuũ ſanguinẽ p̃cioſuz. vnde Apoc. v. Redemiſti nos domine de⁹ in ſanguine tuo. ¶ Secundo fuit relata ſtella fulgente. Nam in natiuitate huius regis apparuit noua ſtella natiuitatem eius demonſtrans ſicut patet hic. ¶ Tertio fuit relata angelis nũciantibus. Unde Luce. ij. dicitur ꝙ angelus dixit paſtoribus. Euangelizo vobis gaudium magnuz quod erit ⁊c. ¶ Quarto fuit nunciata paſtoribus inquirentibus. Unde Luce. ij. ca. Paſtores loquebantur adinuicem. dicẽtes tranſeamus vſq; bethleem ⁊c. ¶ Quinto fuit relata iudeis teſtificantibus: ſicut patet quando herodes congregauit omnes principes ſacerdotũ vt ſciſcitaretur ab eis vbi chriſt⁹ naſceretur: q̃ dixerũt ei in bethleẽ iude allegãtes ꝓphetiã. Iſtis igiť relationib⁹ preuijs Magi deuoti ꝑuenerũt ad Chriſtum. ¶ Secundo tãgitur inſpectio comprobate celſitudinis. cũ dicitur ꝙ videns ſapientiã Salomonis ⁊c. Per illam enim ſapientiaz intelligiť chriſt⁹ dei ſapiẽtia ⁊ virtus. j. Chorinth. j. vnde de ipſo Eccle. j. Fons ſapientie verbuz dei in excelſis. Iſtam ſapientiam inuenerunt: quando inuenerũt dei filium incarnatũ. ¶ Per domum autem intelligitur virgo Maria. quam dei filius in domũ ſibi elegit vt de ipſa acciperet carnẽ humanã. De qua ꝓuer. ix. Sapiẽtia edificauit ſibi domuz. ¶ Per cibos aũt mẽſe intelligiť xp̃i diuinitas qua ipſi⁹ aĩa reficiebať. Unde dicit Tob. xij. Ego cibo inuiſibili ⁊ potu qui ab hominib⁹ nõ poteſt videri vtor. Per ſeruos intelligũtur bos ⁊ aſin⁹ inter quos poſit⁹ fuit xp̃s vt ſic fuerit cognit⁹ in medio duorũ aĩaliũ. Abac. iij. ⁊ Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſorẽ ſuũ ⁊ aſinus preſepe dñi ſui. Per miniſtros ỽo intelligũt maria ⁊ ioſeph nati pueri curã habẽtes. De qb⁹ dr̃ Eſa. lxj. Uos aũt vocabimini miniſtri dei nr̃i Per veſtes vero itelligũtur pãni paupculi qb⁹ eũ mr̃ inuoluit: cui⁹ tabernaculum fuit preſepiũ. Uñ dr̃ Luc. ij. ꝙ nato puero mr̃ eũ pãnis inuoluit ⁊ in p̃ſepio reclinauit. ¶ Cõſidera igiť o deuota aĩa ꝙ in curia hui⁹ regis nati inuenies puritatẽ qꝛ puerũ natũ. humilitatẽ qꝛ i p̃ſepio reclinatũ pauptatẽ: qꝛ pãnis vilib⁹ inuolutũ auſteritatẽ qꝛ feno ſuppoſitũ. Tota igiť xp̃i regis familia nõ eſt niſi chor⁹ virtutũ ⁊ abundãtia gr̃az. Cur igiť nõ erubeſcat hõ mortalis vermicul⁹ in tãto faſtu ſeruoz: comitatu domicellorũ: ornatu veſtimẽtorũ in palatijs illaqueatz: in culcitris d̃licatis: in pellib⁹ variatz. Reuera erubeſcere dz. Uñ Eze. xxxvj. Cõfũdimini ⁊ erubeſcite ſuper vijs veſtris. ¶ Per picernã ỽo intelligiť ſpũs ſan. ꝓpinãs vinũ charitatz eũ inebriãs. Nã a ſpũ ſctõ q̃ ẽ p̃m⁹ amor ꝓpinatũ fuit xp̃o regi vinũ charitatis itẽſiſſime qꝛ tm̃ gen⁹ dilexit humanũ vt inebriat⁹ ꝓ nobis pati voluerit. ⁊ i cruce nudari: vt ſic fuerit Noe q̃ bibẽs vinũ inebriat⁹ ẽ ⁊ nudat⁹ i tabernaculo. ſ. crucz. Geñ. ix. ¶ Per holocauſtũ ỽo itelligiť ipſe xp̃s q̃ in ara crucis ſponte ſe obtulit deo pr̃i. ¶ Qñ igiť tã mirãda inuenerũt hi magi dicere poſſum⁹ ꝙ nõ remãſit in eis ſpũs. Nam inuenerũt maiora q̃ eis teſtificãtib⁹ oĩab⁹ fuerũt nũciata. nec mirũ qꝛ teſte pŝ. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis ei⁹ nõ eſt finis. ¶ Tertio tãgiť commendatio congregati collegij cũ dr̃ beati ⁊c. Merito eñ collegiũ aſtantium chriſto et audientiũ eius ſapientiã poteſt dici beatum quia ipſo teſte Io. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolũ deum vez ⁊ quem miſiſti ieſum chriſtũ. ¶ Quarto tangiť recognitio collati beneficij cum dicitur: ſit dominus de⁹ tu⁹ benedict⁹ ⁊c. vbi ſciendum ꝙ quãto plura beneficia dei recipimus tanto pl⁹ debemus deum laudare. vnde Gregorius in omel. Quanto augentur dona rationes etiam creſcunt donorum.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Audiēs autē herodes rc. vbi tangit malignitatē pfide pſecutionis qd pbat herodis idignatio animoſa. Ubi ſciendum q circa iſtam partem tria tangit. ſcz.

Peruerſitatem indignationis.
Sedulitatem inueſtigationis.
Calliditatem ſimulationis.

¶ Quantum ad primum. ſ. peruerſitatē idignatiōis dt. Audiēs aūt herodes rc. Herodes em̄ audito rege nato: pmo turbat⁹ fuit qz nō erat de gēte iudeorū ſed ydume⁹ r ſic non erat rex naturalis. Jō ſz Chryſo. timuit ne pp̄ter natū regē ex genere iudeorū regnū amitteret: r ideo turbabatur. ¶ Scdo turbat⁹ fuit. qz ſm Glo timuit ſi ille vocaret rex rhoc ſi ipe diſſimularet ne incurreret iram romanoꝝ: q decreuerāt ne aliqs diceret rex niſi imperator roman⁹ vł de cōſenſu eorū. ¶ Nō ſolū autē herodes turbat⁹ ē: ſʒ r ois hieroſolyma cū illo. id ē ois hieroſolymite: nō veraciter ſz Glo. ſed ſimulatorie: qz timebat popul⁹ ne per ipſum male tractaretur. ¶ Quantum ad ſecundum. ſ. ſedulitatem inueſtigationis dt. Et cōgregans omnes principes rc. Jn iſta parte primo ponitur herodis interrogatio. Secundo iudeorum reſponſio. ¶ Quātum ad herodis interrogationē dicit. Et ꝯgregans omnes pncipes rc. Ubi ſciendum ſm Remigiū q per pncipes intelliguntur moraliter ligiſdoctores qui ſm ordinationem dauid erant. xxiiij. Per ſcribas autē doctores legis. Jſtos igitur tanq̄ ſapientiores congregauit r ſciſcitabatur ab eis vbi xp̄s promiſſus in lege naſceretur. ¶ Quātū ad iudeoꝝ reſpōſionem dicit. At illi dixerunt ei. in bethleem iude. Ubi ſciēdū q ſicut xp̄s de paupcula mr̄e naſci voluit. ita ēt ſm Theophi. in vili ciuitate vt daret nobis humilitatis exēplū. Magi igr̄ vt dt Leo papa in ſermone de epiphania credētes ipʒ debuiſſe naſci i ciuitate regali pp̄ter dignitatē nondum intelligētes plene diuinū myſteriū: ipſum q̄rebāt in hieruſalē: cū tamen ibi nō eēt. Judei autē ſm Chryſo. non ſolū reſpōdent veritatem: ſed etiā ipſam cōfirmāt p ꝓphetiā. Judei male fecerūt truncādo autoritatē dimittēdo illō: r egreſſus ei⁹ a dieb⁹ eternitatis. qz ſi hoc ꝓtuliſſēt forte herodes cognouiſſet ipʒ deū r hominē r nō fuiſſet eū pſecut⁹. Unde in h ſm Chryſo. fuerūt cā pſecutiōis xp̄i ab herode: r interfectiōis pueroꝝ in bethleem. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. calliditatē ſimulatiōis dt. Tūc herodes clā vocatis rc. Herodes em̄ auditis teſtimoniis de nato rege ſtatim in corde ſuo cogitauit ipm̄ occidere: ſʒ qz hoc nō potuiſſet p magos q ſibi nō cōſenſiſſent: callide r ſimulate alloqnr̄ magos vt ipm̄ inquirāt r inuentū denuncient ꝓmittēs ſm Chryſo. ſimulatū obſequiū r tn̄ intēdēs ei⁹ mortē. De iſta turbatiōe herodis r iudeorum dicere poſſum⁹ illud ps. Jlluminās tu mirabilr̄ a mōtib⁹ eternis. turbati ſunt oēs iſipiētes corde. ¶ Quātū iſta turbatio pceſſit ex timore ꝯſidera o pctōr miſer[illegible]ne ſi ſic herodes timuit xp̄m q iacebat in cuna: ſi tu nō poterʒ timere ipʒ mūdū imperialr̄ iudicantē reuera timēd⁹ eſt nimis: qz ipe ē rex potēs r metuēd⁹ nimis. Eccli. j. ¶ Quarta ps

Sequitur. Qui cū audiſſēt regē abierunt rc. vbi tāgit pietatē magnifice deuotionis qd pbat regū oblatio copioſa. Jn iſta autē pte poſſumus. vj. ꝯſiderare. ſ.

Jtineris continuationem.
Sideris recuperationem.
Mentis exhilarationem.
Regis manifeſtationem.
Reuerentie exhibitionem.
Magnificentie oſtenſionem.

¶ Quantum ad primū dicit. Qui cū audiſſent regem abierunt. Jſti enim magi audito teſtimonio de xp̄o nato de ſcripturis ſacris accepto: iter qd ceperāt pficiunt donec ad xp̄m perueniāt. Auditis igitur verbis herodis de inq̄ſitiōe pueri nati ipſum q̄runt: non tamen ſm Remigium ad ipſum poſtmodū reuerſuri conſenſuri eius machinationib⁹ malis. in q datur nobis intelligi q ſi a malis aliqua audiamus proficua: debem⁹ verba r nō opera imitari. iuxta illud Matt. xxiij. Sup cathedrā Moy. ſederunt ſcri

de et phariſei. quecunq ergo dixerit vobis ſeruate: ſm autē opera eorū nolite facere: dicūt eīm et nō faciūt. ¶ Quantum ad ſcdm. ſ. ſideris recuperationem dicit. Et ecce ſtella quā viderāt 7c. Ubi ſciendum ꝙ quādo magi intrauerunt hieruſalem ſtellā amiſerūt: qr ſubtracta fuit ab oculis eorū: cui᷒ vna rō pōt eſſe ne in ciuitate hieruſalem conarent ipſum qrere tāꝗ in ciuitate regali. Alia rō qr reuertentes ad humanū auxiliū celicum amiſerunt. Alia Chriſoſtomi vt ex hoc haberēt māīm qrēdi natiuitatē xpi ex ſcripturis prophetarū: et teſtimonio iudeorum ita ꝙ nō ſolū ipſum intelligerent natū ex apparitiōe ſtelle: ſ3 ex ſcriptura ſacra. Quādiu Magi ſteterūt cum herode ſm Auguſtinū ſtella vt Chriſto plenū obſequium redderet ſtetit: ſed nō videbāt eā. Poſtꝗ aūt receſſerunt ab herode apparuit eis et duxit eos vſq ad puer natū: et vltra non apparuit. vnde dr vſq dū3 veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. ¶ Sciendum eſt aūt ſm Remigium ꝙ p iſtā ſtellā intelligit diuina gratia: quā amittunt omēs q ſtāt cū herode ideſt cum diabolo p peccatum: recuperāt autē qui ab ipſo recedunt: et ipſius ducatu ad portum ſalutis perueniūt quia ad chriſtum qui eſt ſalus et ſolatiū aiarum. ¶ Quātū ad tertiū ſc3 mentis exhilarationem dt. Uidētes autem ſtellā ga. Unde Glo. poſtꝗ pmiſit ſtelle obſequiū: ſubiungit euāgeliſta magorū gaudiu3. ¶ Quātū ad quartum ſc3 regis manifeſtationem dicit. Et intrātes domū 7c. Ubi ſciendum ſm Rabanum ꝙ diſpenſatione diuina factum eſt vt tunc ibi non eſſet Joſeph ad omnē ſuſpitionem gentibus admonendā3. Significanter autem vt dicit Leo papa in ſermone de epiphania dt ꝙ inuenerūt puerū: vt ex hoc detur intelligere dei filiu3 verā naturā hominis ſuſcepiſſe. ¶ Quātum ad quintū. ſc3 reuerentie exhibitionem dicit. Et procidentes adorauerunt eum. Ubi Leo papa in ſermone Epiphanie. Adorant magi in carne verbum: in infantia ſapientiam: in infirmitate virtutē: in hominis veritate dñm maieſtatis: vt ſic completa ſit ꝓphetia pſ. o. Et adorabunt eu3 omnes reges terre: omēs gētes ſeruient ei. ¶ Iſta adoratio fuit figurata in benedictione qua Jacob benedixit filiū ſuū Judam. de cuius tribu xp̄s erat naſciturus. Gen. xlix. vbi dicit. Juda te laudabūt fratres tui: man᷒ tua in ceruicib᷒ inimicoꝝ tuoꝝ: et adorabunt te filii patris tui: catulus Leonis Juda: ad predā fili mi aſcēdiſti: reqeſcēs accubuiſti vt leo et quaſi leena: qs ſuſcitabit eu3: non auferetur ſceptum de iuda nec dux de femore ei᷒ donec veniat qui mittend᷒ eſt: et ipſe erit expectatio gentiū. Ligans ad vineam pullum ſuum: et ad viteam o fili mi aſinam ſuā. Lauabit in vino ſtollam ſuam: et in ſanguine vue pallium ſuum: pulchriores ſunt oculi ei᷒ vino: et dentes eius lacte cādidiores. Ubi ſciendū ꝙ in iſta benedictione aſſumpta pro xp̄o ꝗtum ad orationem hodierna3: et quantum ad totum decurſum vite ſue et redemptiōis ſacra ſcriptura. x. tāgit. ſ.

Propaginem generoſam.
Fortitudinem vigoroſam.
Amaritudinem doloroſam.
Nocumentum intentatum.
Tegumentum rubricatum.
Monumentum dedicatum.
Reſurrectionem mirificam.
Adunationem ſalutificam.
Inſtructionem veridicam.
Commendationem dignificam.

¶ Primo ſcriptura tangit de xp̄o propaginem generoſa3. cū dicit. nō auferetur ſceptrum de iuda 7c. vbi ſciendu3 ꝙ xp̄s ꝗtū ad corpulentā ſubſtātiam de tribu iuda nat᷒ fuit qr de eius ſtirpe nata eſt beata virgo: de qua nat᷒ eſt xp̄s. iuxta illud pſ. De fructu vētris tui ponā ſup ſedem tuā. Sceptrū igit regalis dignitatis nō eſt ablatū de iuda nec dux et dom᷒. donec venit xp̄s qui mittēd᷒ erat p ſalute humani generis q expectatio erat gentiū. i. a gentib᷒ expectatus. ¶ Scdo tāgit fortitudinē vigoroſam cu3 dt man᷒ tua i ceruicib᷒ inimicoꝝ tuoꝝ. Nā p manū fortitudo et potētia xp̄i intelligitur ꝯ quē nō pōt aliquis preualere: et idō eſt a qlibet timēdus. Unde Job. x. Scias quia nihil impiū fecerim cu3 ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere. ¶ Tertio tāgit amaritudinem doloroſā3 cū dicit. Aſcēdiſti

46

diſti. Nã per iſtũ aſcẽſum intelligit aſcẽ
ſus xp̄i ſup crucem. vbi p redẽptiõe nr̃a
amariſſimã ſuſtinuit paſſionẽ. Figurat⁹
p dauid de quo dicit. ij. Reg. xv. q dauid
aſcẽdebat cliuũ oliuarũ ſcãdẽs ⁊ flens
operto capite ⁊ nudis pedib⁹ incedens
quẽ blaſphemabat ſemei. d. ei opprobria.
¶ Ubi ſciendũ q p dauid manu fortis ⁊
decor⁹ aſpectu intelligit xp̄s q̇ p nobis
extitit fortis ꝯ diabolum: ⁊ decor⁹ q2 ino
cens ſine peccato. Iſte autẽ aſcendit cli
uum oliuarũ: quãdo iuit ad montem cal
uarie cõiunctũ monti oliueti: vel quãdo
lignum crucis aſcẽdit in qua dicitur li-
gnum oliue fuiſſe. ¶ Dicitur autẽ aſcẽ
diſſe ſcãdens ⁊ flens ppter timorẽ quẽ
xp̄s quantũ ad ſenſualitatẽ habuit: pro
pter qd dicit Matth. xxvj. pater ſi poſſi
bile eſt trãſeat a me calix iſte. Aſcendit
autẽ operto capite: q2 ad literam facies
eius fuit velata. Incedebat etiã nudis
pedibus: q2 ad literã erat diſcalciatus.
Uel ſpũaliter dimiſſis terrenis affecti-
bus ⁊ diuitijs. ¶ Huic fuerũt dicte blaſ
phemie ſibi. d. Mat. xxvj. Uach. qui de-
ſtruis templũ dei ⁊ in triduo reedificas
illud. ¶ Quarto tãgit nocumẽtũ intẽta-
tũ cum dicit ad p̄dã. Nã xp̄s in ſua paſ-
ſione depredat⁹ eſt diabolũ et ſpoliauit
infernum. ¶ Quinto tangit tegumẽtũ
rubricatũ cũ dicit lauabit in vino ſtolã
ſuam ⁊ in ſanguine palliũ ſuum. i. corp⁹
ſuum. Ut ſic fuerit veſtit⁹ veſte aſperſa
ſanguie Apoc. xix. ¶ Sexto tãgit monu
mentum dedicatũ cum dicit. requieſcẽs
accubuiſti vt leo. Ubi ſciẽdum q p iſtã
requiẽ intelligit mora quã xp̄s habuit
in ſepulcro in quo trib⁹ diebus quieuit.
Signãter aũt dr̄ xp̄s leo ⁊ catul⁹ leonis
quia ſicut catulus leonis qñ naſcit ſtat
tribus dieb⁹ q̄ſi mortuus: rugitu ṽo leo
nis reuiuiſcere dr̄: ſic xp̄s i ſepl̄cro mor
tuus fuit vt catulus: ſed poſtmodũ ſua
virtute reuiuiſcit vt leo. ¶ Septio tãgit
reſurrectionẽ mirificã cum dicit. q̇s ſu-
ſcitabit eũ. q. d. nõ alter q̄ ipſemet p ſuã
deitatẽ. ſicut p̄dixerat Jo. ij. Soluite tẽ-
plũ hoc ⁊ in tribus dieb⁹ excitabo illd.
¶ Octauo tãgit adunationẽ ſaluificam
cũ dicit. Ligãs ad vineã ⁊c. Ubi ſciẽdũ q
per vitẽ ⁊ vineam intelligit xp̄s q̇ de ſe
ip̄o dicit Jo. xv. Ego ſũ vitis vos palmi
tes. Per pullũ ṽo idomitũ itelligit po-
pul⁹ gẽtilis q̇ ſine lege viuebat. Per aſi
nã ṽo domitã pp̄ls iudaicus q̇ ſol⁹ legẽ
habebat ⁊ domabat p ipſam. Iſtos autẽ
duos ligauit xp̄s ad vitẽ ⁊ ad vineã qñ
ipſos ad vnitatẽ ſue fidei colligauit. nã
paſtores a iudea magos ṽo ab oriẽte vo
cauit. Ut ſic duos cõdat in ſemetip̄o in
vnũ nouũ hoiem faciẽs pacẽ his q̇ lõge
⁊ his q̇ ppe Ephe. ij. ¶ Nono tãgit in-
ſtructionẽ veridicã cũ dicit pulchriores
ſunt oculi ei⁹ vino ⁊ dẽtes ⁊c. Per ocu-
los ⁊ dẽtes itelligit ſacra ſcriptura. In
ipſa eñi de duob⁹ p̄ncipaliter iſtruimur.
ſ. de mia ⁊ iuſticia. miſericordia ſignifi-
cat p oculos q̇b⁹ hõ allicit ⁊ blãdit. q̇ di
cũtur ꝯiungi vino: q2 miſericordia non
ſeparat a iuſticia p vinũ mordicãs deſi
gnata. Per dẽtes ṽo lacerãtes itelligit
iuſticia puniẽs q̇ dicũt late cãdidiores:
q2 iuſticia nõ ſepat a mia p dulcedinem
lactis deſignata q̇ etiã dr̄ cãdida q2 iuſti
cia ei⁹ ẽ ſine macula vñ ps. Miſericor-
dia ⁊ ṽitas obuiauerũt ſibi iuſticia ⁊ pax
oſculate ſunt. ¶ Decimo tãgit ꝯmẽda-
tionẽ dignificã cũ dr̄. Te laudabũt frẽs
tui. ppter oia eñi ſupradicta q̇ ppt nos
ſaluãdos fuerũt in xp̄o merito debem⁹
ip̄z laudare ⁊ bñdicere ⁊ p̄dicare. vñ ps.
Laudate dñz qm̃ bon⁹ ẽ pſalm⁹ deo nr̃o
ſit iocũda decoraq3 laudatio. ¶ Quãtũ
ad ſextũ. ſ. munificẽtie oſtenſionẽ dicit.
Et apertz theſauris ⁊c. Ubi ſciendũ ſm̃
Glo. q l3 magi more patrie ſue in q̄ abũ
dãt auro ⁊ diuerſis generib⁹ aromatũ ta
liũ oblationẽ fecerint xp̄o tñ ex his aliq̇
myſtice itelligũt i xp̄o. ¶ Quid ãt. Sciẽ
dũ eſt q xp̄us erat de⁹: rex ⁊ ſacerdos et
hõ mortalis. ⁊ iõ Aug. in ſermõe de epi
phania. Aurũ igit ſoluit q̄ſi regi magno
th⁹ imolat vt deo myrrha p̄bet tãq̄ pro
ſalute oĩz morituro. ¶ Utrũ aũt oẽs ob
tulerit oia vel q̄lit l3 aliq̇ aliter dicãt: th
veri⁹ dr̄ vt dicit Remig. q̇ ait. Nõ ſingu-
li ſingula obtulerũt ſ3 ſinguli tria: ⁊ ſin-
guli cũ ſuis munerib⁹ regẽ deũ ⁊ hoiẽ
p̄dicauerũt. Et tũc adipletũ ẽ illd Eſa. lx.
Oẽs de ſaba veniẽt aurũ ⁊ th⁹ deferẽtes
⁊ laudẽ dño nũciãtes. ¶ Sciẽdũ ẽ q l3 p
iſtã oblatiõez itelligãt p̄dicta moralr th

ſm Greg. itelligit pfecta oblatio ⁊ ſatiſ
factio p pctis. Qꝛ em̄ ſm illud .j. Jo. ij.
Quicqd eſt in mūdo ↄcupiſcētia carnis
eſt aut cōcupiſcentia oculoꝝ aut ſupbia
vite. Iſtis rñdet triplicit ſatiſfactio ⁊ ob
latio. Nā ↄ auaritiā dꝫ offerri auꝝ p elee
moſynaꝝ largitionē. ↄ ſupbiā thꝰ: p de
uotā orationē. in q̄ hō humiliat ↄ luxu
riā myrrha: per carnis mortificationeꝫ.
¶ Scitēdū eſt ăt ꝙ iſta oblatio magoꝝ ⁊
nr̄a fuit figurata .ij. Paral. ix. i oblatiōe
facta regi Salomoni. Ubi dr̄. Magnifi
catꝰ eſt igit rex Salomō ſup oēs reges
terre p̄ diuitijs: ⁊ gloria oēſqꝫ reges ter
raꝝ ↄſiderabāt videre faciē Salomōis:
⁊ audire ſapiētiā quā dederat deꝰ i cor
de eiꝰ: ⁊ deferebāt ei munera vaſa argē
tea ⁊ aurea: ⁊ veſtes ⁊ arma ⁊ aromata:
equos et mulos per ſingulos annos.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ in iſta figura ſcriptu
ra tria tangit generaliter .ſ.
Faſtigium excellentie dignitatis.
Affectum inclinātis charitatis.
Obſequium cōplacentis ſanctitatis.
¶ Prio tāgit faſtigiū excellētiꝫ dignita
tis cū dī. Magnificatꝰ eſt rex ſalomō ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ p Salomonē regē intelli
git xp̄s rex pacificꝰ. Iſte aūt magnifica
tus eſt ſup oēs reges: qꝛ nullꝰ ſiłis ſibi.
Uñ .ij. Reg. vij. Magnificatꝰ ē dñe deꝰ: qꝛ
nō eſt ſimilis tui nec eſt deꝰ ex te i oībꝰ
q̄ audiuimꝰ aurībꝰ nr̄is. Uñ ps. Magni
ficētiā glorie ſctitatis tue loquēt ⁊ mira
bilia tua narrabūt. ¶ Quātū aūt de ipſiꝰ
loquamur magnitudie ſemp deficimꝰ.
Maior eſt em̄ oi laude Eccłi. xliij. Unde
ibidē. Terribilis dñs ⁊ magnꝰ veheme
ter ⁊ mirabilis potētia eiꝰ glorificabis
dñꝫ quātūcūqꝫ potueris ſupualebit ad
huc ⁊ pmanebit admirabilis magnificē
tia eiꝰ. ¶ Scđo tāgit affectū inclinātis
charitatis cū oēs deſiderabāt videre fa
ciē ⁊c. Nec mirū qꝛ ip̄e ē de q̄ dr̄ heſter.
xv. Ualde em̄ mirabilis es dñe ⁊ facies
tua plena ē grāꝝ. Hec ē facies quā deſi
derabat videre Moy. d. Exo. xxxiij. Si i
ueni grāꝫ i ↄſpectu tuo oñde mihi faciē
tuā vt ſciā te. ¶ Tertio tāgit obſequiū
ↄplacētis ſanctitatis cū dī ꝙ offerebāt
ei munera ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄o regi in
ſtar oblationis regis Salomonis debe
mus offerre iſta .ſ.
Argentum puritatis niteſcentis.
Aurum charitatis ardeſcentis.
Ueſtes honeſtatis euidentis.
Arma militie expugnantis.
Aromata fame redolentis.
Equos promptitudinis ⁊ obedientie.
Mulos fortitudinis ⁊ tolerantie.
¶ Prio ↄbemꝰ xp̄o offerre argētū puri
nite. Nā p argētū qđ albū eſt puritas in
telligit. Sic aūt argētū offerimꝰ cū de re
lictis vitijs puros nos reddimꝰ deo. Un
de Prouer. xxv. Auſer rubiginē de argē
to ⁊ egrediet vas puriſſimū. ¶ Scđo de
bemꝰ offerre auꝝ charitatis ardeſcētis.
Nā p aurū charitas itelligit quā qui hꝫ
diues efficit. Uñ xp̄s Apo. iij. Suadeo
tibi emere auꝝ ignitū vt locuples fias.
¶ Tertio ↄbemꝰ offerre veſtes hōeſtatꝭ
euidētis. Nā p veſtes apparētes exteriꝰ
ↄuerſatio honeſta itelligit quā ſemp de
bemꝰ habere. iuxͣ illđ Eccłi. ix. Oi tēpo
re veſtimēta tua ſint cādida. ¶ Quarto
debemꝰ offerre arma militie expugnā
tis. Nā qꝛ militia ē vita hoīs ſup terrā
Job. vij. iđ debemꝰ habere arma defēſio
nis ne ſuccūbamꝰ. Que aūt ſint audi .ij.
Coꝝ. x. Nā arma militie vr̄e nō ſunt car
nalia: ſꝫ potētia dei ad deſtructiōeꝫ mu
nitionū. Uñ .ij. Coꝝ. vj. Per arma iuſti
cie q̄ ē virꝰ cōis a dextris ⁊ a ſiniſtris .i.
i tpe pſperitatis ⁊ aduerſitatis. Ne .ſ. ex
tollamur in pſperis: ⁊ ne i aduerſis ſuc
cūbamꝰ. ¶ Quito debemꝰ offerre aroma
ta fame redolētis. Nā p aromata odori
fera itelligi pōt redolēs fama quā q̄libet
dꝫ hr̄e. vt poſſit dici de ipſo illud Cāti.
iiij. Odor vnguētoꝝ tuoꝝ ſup oīa aroma
ta. ¶ Sexto debemꝰ offerre eq̄s prōpti
tudinis ⁊ obediētie. Nā p eq̄s q̄ velocit
currūt intelligit prōptitudo obedientie
quā quilibet dꝫ habere vt de ip̄o dicat il
lud Abachuc. j. Uelociores pdis eq̄ eiꝰ.
¶ Septimo debemꝰ offerre mulos for
titudis ⁊ tolerātie. Nā p mulos fortes
⁊ portātes onera grauia itelligit ↄtus
fortitudis quā debemꝰ habere in aggre
diēdo difficilia ⁊ tolerādo aduerſa.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et reſpōſo accepto ⁊c. Ubi
tāgit benignitatē deifice guberna

tiõis q̄d ꝓbat ſupna cõmonitiõe fructuoſa. Qui eni᷑ herodes iã cõceperat interficere puerũ iuctũ a magis id ipſos magos diuina benignitas ãmonuit ne ad herodẽ redirẽt ne agnoſceret natũ puerũ: nec magis inferret iacturã. Moralr̃ aũt ſciẽdũ eſt ſm Greg. ꝙ redit⁹ iſtoꝝ magoꝝ in ſuã patriã ꝑ aliã viã dat nobis itelligere ꝙ nos q̇ a patria celeſti receſſimus ꝑ peccatũ ſi ad ipaꝫ redire volum⁹ ꝑ aliã viã reuerti debemus ſcꝫ per opa bona.

¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ inuenio q̄druplicẽ viã peccati prioꝝ parẽtũ q̄ itur ad diabolũ: ꝛ q̄druplicẽ viã xp̄i q̄ itur ad gl'iaꝫ de q̄ heb. x. habẽtes fiduciã i itroitũ ſctõꝝ i ſanguie xp̄i q̄ꝫ initiauit nobꝫ viã nouã. Via igitur antiquoꝝ patrum fuit via.

Extollentis ſupbie.
Inflammãtis auaritie.
Exurentis inuidie.
Delectantis ingluuie.

¶ Primo extollẽtis ſupbie. Nã de⁹ pceperat eis ne de ligno ſciẽtie boni ꝛ mali comederẽt de quo ſupbiẽtes puaricãdo pceptũ comederũt. ¶ Scd̄a fuit via inflãmantis auaritie. Nã ſm Greg. Auaritia nõ ſolũ eſt de reb⁹ corporalib⁹ ſꝫ eſt de reb⁹ ſpũalib⁹ ſcꝫ ſciẽtia ꝛ hmõi qñ indebite appetit̃ qꝛ igit̃ primi parẽtis indebite appetierũt ſapiẽtiã volẽtes ſcire bonũ ꝛ malũ peccauerũt per auaritiam. ¶ Tertia via fuit exurẽtis inuidie. Dũ ſ. deo inuidẽtes noluerũt eũ eſſe maiorẽ eis: ſꝫ eſſe ſicut dii: q̄ quidẽ inuidia eſt de qua poeta. Inuid⁹ inuidia cõburit̃ int⁹ ꝛ extra. ¶ Quarta via fuit delectãtis ingluuie: dũ de fructu ligni vetiti comederũt. Iſte vie poſſunt figurari ꝑ illas vias de q̄b⁹ Salomõ. Prouerb. xxx. Tria inquit ſunt mihi difficilia: ꝛ quartũ penit⁹ ignoro via aq̄le in celo: via nauis in medio maris: viã colubri ſupra petrã: ꝛ via viri i adoleſcẽtia ſua. Ad literã hec ſunt vera. Moraliter aũt vias iſtas vũs primoꝝ parẽtũ applicãdo dicere poſſum⁹ ꝙ ꝑ Salomonẽ regẽ pacificũ xp̄s intelligit̃ q̇ eſt pax nr̃a q̇ fecit vtraq꜄ vnum Ephe. ii. Iſte aliqua ignorare dr̃ qñ ipſa non approbat. ¶ Prima igitur via quaꝫ xp̄s ignorare dicitur eſt via aquile in celo id ẽ via ſupbie iuxta illud Judicũ. ix. Nec̄ ſupbi ab initio placuerũt tibi: ſed humilium ꝛ manſuetoꝝ ſemper tibi placuit depcatio. ¶ Secũda via eſt nauis in medio maris id ẽ auaricie. Vñ Eccli. x. Auaro nihil eſt ſceleſti⁹. ¶ Tertia via eſt colubri ſupra petrã ideſt inuidie. Vnde pſ. Detrahentem ſecreto primo ſuo hũc perſequebar. ¶ Quartã via eſt viri in adoleſcẽtia ſua ideſt luxurie de q̄. ii. pe. ii. Multi ſequñt̃ eoꝝ luxurias ꝑ q̄s via dei blaſphemat̃. De quolibet iſtaꝝ dr̃ prouerb. vj. Eſt via q̄ videt̃ hoi recta nouiſſimũ aũtẽ eius ducit ad mortem.

¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ ꝯ iſtas q̄tuor vias xp̄s nobis alias q̄tuor innouauit ſcꝫ.

humilitatis profundiſſime.
Paupertatis altiſſime.
Charitatis feruentiſſime.
Puritatis mundiſſime.

¶ Primo humilitatis profundiſſime ꝯ ſuperbiã. Vñ dicit Matth. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde ꝛ inuenietis ꝛc. ¶ Scd̄o viã pauptatis altiſſime cõtra auaritiã. Unde dicit Matth. viij. Vulpes foueas habẽt vo. ce. ni. fili⁹ aũt hois nõ habet vbi caput ꝛc. ¶ Tertio innouauit viaꝫ charitatis feruẽtiſſime cõtra inuidiam. Nos dilexit nos ꝛ lauit nos a peccatis nr̃is in ſanguine ſuo Apoca. j. Teſte aũt ipo Joh. xv. Maiorem hac dilectionẽ nemo habet vt aiam ſuam ponat q̇s ꝑ amicis ſuis. Nã ſm Grego. Amor dei nunq̄ eſt ocioſus operatur eni᷑ magna ſi eſt. Si aũt operari deſinit iam amor nõ eſt. ¶ Quarto innouauit viã puritatis mũdiſſime cõtra luxuriam ꝛ ideo puer natus eſt nobis ꝛ fili⁹ datus eſt nobis. ¶ Iſte ſunt vie de q̄b⁹ dicitur Prouerb. iii. Vie ei⁹ vie pulchre ꝛ oẽs ſemite ei⁹ pacifice. ¶ Iſte vie pñt figurari ꝑ vias Eſdre. Regre euãgelio q̄rto ex pone iſra pte q̄rta. ſ. Iſte vie ſunt pulchre ꝛ pacifice: qꝛ nos ducũt ad pacẽ eternam. Quam nobis donare ꝛc.

¶ Dominica infra octa. epiphanie euangelium. xiij.

Cum factꝰ eſſet Jeſus ãnoꝝ. xij. aſcendẽtib⁹ illꝭ hieroſolymã ꝛc. Luce. ii. Sacra ſcriptura non ſit ſolũ

nobis narrat historias vt res geſtas ſcia mus: ſed vt ex his inoteſcat quid agere debeamus. Facta igitur xpi ſic nobis ꝓ ponuntur in publicū vt ex ipſis accipia mus exemplum vt ſic nō ſolū xp̄s nos verbis doceat: ſʒ etiam factis. iuxta illō Grego. in omel. di. Dn̄s et ſaluator nr̄ fratres chariſſi. aliquādo nos ſermōib⁹ aliquādo nos operibus admonet. Ipſa etem facta eius p̄cepta ſunt: qꝛ dum aliꝫ qd tacitus facit: qd debeam⁹ facere inoteſcit. In euāgelio igr̄ hodierno aliqua v̄tuoſa nobis narrāt de xp̄o: vt ipm̄ nr̄o poſſe i ſimilib⁹ imitemur. In iſto igitur euāgelio beat⁹ Luc. q̄tuor tāgit d̄ xp̄o. ſ.

Pietatem iuſticie promerentis.

Claritatem ſapientie illuſtrantis.

Sedulitatem obedientie obſequentis

Sanctitatem innocentie decorantis.

¶ Primū ꝓbat culi⁹ deuotior. Secūdū actus prudétior. Tertiū ſtat⁹ humilior. Quartū aſpect⁹ decētior. Primū ī p̄ſ̄c. Scd̄ʒ ibi. Et factū ē poſt triduū ꝛc. Tertiū ibi. Et deſcēdit cū eis ꝛc. quartū ibi. Et ieſus profi. ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit ꝛc. qd̄ ꝓbat ꝛc. dicit. cū fact⁹ eſſet ieſus ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iudei ter i āno celebrabāt feſta ſolénia. ſ. aprili. i iunio ꝛ in ſeptēbri. Primū vocabit̄ phaſe ſiue paſca ſiue feſtū azimoꝝ. Secūdū penth. ſiue feſtū prioꝝ fructuū. Tertiū ſenophegia: ſiue feſtū tabernaculoꝝ. Et i iſtis tribus feſtis oīs maſcul⁹ de vniuerſis finibus iſrael d̄ebat ſe p̄ntare i hieruſalē ꝛ offerre hoſtias deo determiatas i lege. de mulierib⁹ aūt nō erat p̄ceptū: ſʒ ſi ſeq̄bāt viros ſuos bn̄ faciebāt: ꝛ credēdū eſt ꝙ multe ibāt: qꝛ libēter diſcurrūt. ¶ Inter iſtas aūt ſolēnitates pricipalior diceba tur paſcalis. Un̄ i aliis ꝓ minorib⁹ cauſis poterāt remanere: illi q̄ multū diſtabāt: ſed in feſto paſce nō excuſabat niſi i firmitas: vl̄ cā multū ardua. ¶ In iſtis feſtiuitatib⁹ fiebāt oblatiōes diſtincte dn̄o ſm ordinationē legis: de quibus habetur Numeri. xxviij. ꝛ. xxix. ¶ Parētibus igit̄ xpi aſcendētib⁹ in die ſolenni paſche vt legem implerēt ꝛ ſe dn̄o p̄ſen tarent: cū eſſet ieſus annoꝝ. xij. cū ipſis aſcendit ad feſtū: ꝛ hoc eſt qd̄ dī. Cuʒ factus eſſet ieſus ꝛc. vbi tria tangit. ſ.

Sanctitatem deuotionis.

Securitatem mānſionis.

Sedulitatem inquiſitionis.

¶ Quātum ad primū dicit. Cū fact⁹ eſſet ieſus ꝛc. xp̄s eīn paruul⁹ cū parentibus offerētib⁹ ſacrificia aſcēdit i tēplū: vt ſic illud qd̄ de⁹ imperſuerat hominibus p angelos. vt. ſ. ibi offerret ſacrificia i loco determinato: iuxta illud Deut. xij. Ad locū quē elegerit dn̄s de⁹ nr̄ in eo venietis: ꝛ offeretis i illo holocauſta ꝛ victimas vr̄as. ipſe p ſemetipſum facere t: p̄bens ſm Bedā. in omel. nobis exēplū humilitatis. Ad iſtū autē aſcenſum deuotiōis ꝛ ſctītatis nos inuitat xp̄s ieſus Eſa. ij. d. Uenite aſcēdam⁹ ad mōtē dn̄i: ꝛ ad domū dei Jacob ꝛ docebit nos vias ſuas ꝛ ambulabim⁹ in ſemitis ei⁹: qꝛ de ſyon exibit lex ꝛ verbū dn̄i de hieru̅ſ̅l̅m. ¶ In iſtū montē debēm⁹ aſcēdere ſi volum⁹ de inimicis nr̄is ꝛ de peccatis victoriā habere dū in mūdo peregrinamur ꝛ ad gaudia paradiſi peruenire. Hoc aūt figuratū fuit Exo. xvij. Ubi dicitur ſiualiter ꝙ cū popul⁹ dn̄i vadēs per deſertū vt iret in terrā ꝓmiſſiōis ꝓhiberet ab amalech. ꝛ pugnaret ꝯ euʒ Moy. ꝛ Aaron ꝛ hur aſcenderūt in montē ſup verticē collis: cūq̄ȝ in oratiōe leuaret Moy. man⁹ vincebat iſrael: ſi aūt paulu lū remiſiſſet ſupabat amalech: ꝛ ſic libere pp̄l's pertrāſiūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p populū euntē ꝛc. intelligit̄ totū gen⁹ hūanum poſitum in peregrinatiōe in mūdo iſto ſignificato p deſertum: quia xp̄m p mortem deſerim⁹ vt vadam⁹ ad terrā ꝓmiſſionis. i. ad gloriā ꝑadiſi de qua ps. Portio mea dn̄e ſit i t̄ra viuētiū. ¶ Per Amalech aūt ꝛ ſuū pp̄l'm q̄ interpretat̄ gens bruta intelligit̄ diabol⁹ cum multitudie vitioꝝ: gens bruta homines de tur pātem. Iſte igitur occurrit hoib⁹ vt eis iter ꝓhibeat ne vitā eternam poſſideāt. Iſtā pugnā cōſiderās ap'ls nos ad monet Eph. vj. d. Induite vos armaturā dei vt poſſitis reſiſtere aduerſus inſidias diaboli. ¶ Uidens igitur homo iſtā pugnam tam validam: de ſe nō debet cōfidere: ſed imitari Moy. aſcēdens in montē

48

per cōtēplationē ⁊ eleuationē mētis ab iſtis mundialibus: d₃ ſe armis orōnis munire ⁊ ad deū man⁹ ſuas extollere: vt ſic oculos leuet i mōtes vnde veniat au xilium ſibi. Dum igit̄ in oratiōe ꝑſiſtet habebit victoriam: ꝙ ſi qn̄ deſiſteret for tificatur diabolus. Oratio aūt hec intel ligitur ꝑ quodcūq₃ opus virtutis: q₂ te ſte Augu. non ceſſat orare q̇ nō ceſſat bn̄ facere. Et ideo xp̄s Mat. xxvj. Uigilate ⁊ orate vt nō intretis in tētationē. Signā ter eu₃ dicit ꝙ tres. ſ. Moy. hur ⁊ Aarō aſcenderūt in mōtē q₂ in fide trinitatis ⁊ orare debemus ⁊ victoriā obtinebim⁹. ¶ Quātū ad ſecundum. ſ. ſecuritatē mā ſiōis dicit. Cōſummatiſq₃ dieb⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ feſtum paſche cōputando diē azimoꝝ ꝓtēdebat̄ viij. dieb⁹. Finito igi tur feſto ſm̄ Greg. reuertētib⁹ parētib⁹ xp̄s latēter remāſit. Latenter aūt reman ſit: primo ne impediretur per parentes a diſputatione cū doctorib⁹ faciēda ſm̄ Greg. ſcdo ne forte ſi eis non acqeuiſſet inobediēs parētib⁹ videret̄. ¶ Sciendū eſt ꝙ mos erat iudeis euntibus ⁊ re deūtibus de feſtiuitatibus ſupradictis ꝙ ſeorſum ibant viri et ſeorſum mulieres ſicut habet̄ zach. xij. i q̇ dat̄ nob itelligi ꝙ l₃ ſemp: tn̄ qn̄ debent hoies inten ti eſſe diuinis: vitāda ſunt cōſortia mulieꝝ. Uñ Eccli. ix. Auerte faciē tuā a mu liere cōpta ⁊ ne circūſpicias ſpeciē alie nā: pp ſpeciē mulieris multi perierunt. ¶ Sic igit̄ viri et mulieres ibāt ſeorſū: pueri aūt impuberes ſicut inocētes po terāt ire cū vtroq₃ parēte. Nō videns igi tur virgo ſecū ꝑuerū ſm̄ Bedā: credebat ip₃ eſſe cū Joſeph. Jo. autē cū matre. Et ſic diuina diſpenſatiōe: ⁊ pia ⁊ rōnabili parētū intētione factū eſt ꝙ xp̄s reman ſit i hierl̄z. ¶ Chriſt⁹ etiā remāſit in hie ruſalē ad noſtrā iſtructionē: vt. ſ. hō ſi ſit i ſtatu grē: ⁊ deū nō offēderit: ſiue ſi pri⁹ offenderit ⁊ ſibi ꝑ penitētiā recōciliat⁹ fuerit de ſtatu grē nō exeat ſ₃ in ipo per maneat ne malum ſibi cōtingat. ¶ Hoc autē fuit figuratū. iij. Reg. ij. Ubi ſentē tialr̄ d₃ ꝙ cū ſemey offendiſſet dauid q₂ tn̄ recognouit culpā ſuā pepcit ſibi mor tem quē poſtmodū ſalomō cōfinauit in hierl̄m. d. ꝙ edificaret ſibi domū ibi: et nō recederet inde: ⁊ ſi recederet de hieru ſalē trans torrētē cedrō ꝙ moreret: qui non obſeruās ꝓceptū ſalomonis. exiēs de hieruſalē: trāſgreſſus ē terminū ſibi datum ⁊ ideo interfect⁹ eſt. ¶ Ubi ſciē dum ꝙ ꝑ ſemey q̇ interpretatur audi me intelligit̄ quilibet hō cui d₃ Baruch. iij. Audi iſrael mādata vite aurib⁹ ꝑcipe vt ſcias prudētiā. ¶ Per dd̄ aūt regē itelli gitur deus pater manu fortis ⁊ decorus aſpectu de quo. j. Re. ij. Nō eſt ſanct⁹ vt eſt dn̄s: neq₃ eīn eſt ali⁹ extra te: ⁊ nō eſt fortis ſicut de⁹ nr̄. ¶ Per ſalomonē vo regē pacificū intelligit̄ xp̄s de q̇ Coll̄. j. d₃ ꝙ eſt pacificās ꝑ ſanguinē crucis ei⁹ ſiue q̇ in celis ſiue q̇ in terris ſunt. Per hieruſalē vo que interpretat̄ viſio pacis intelligit̄ ſtatus pacificus hois cū deo q̇ quidē eſt ꝑ grām. ¶ Semey igit̄. i. ho mo: aliqn̄ offendit dd̄. i. deū quando mor taliter peccat: tn̄ ſi vult reuerti inuenit indulgētiā: qua inuenta precipit. Salo mon. i. Chriſtus ꝙ edificet ſibi domū in hieruſalē ⁊ habitet ibi. i. ꝙ perſeueret i grā quā accepit. ⁊ ſit cū deo pacific⁹ cui dat⁹ eſt termin⁹ torrēs cedrō. i. ſtat⁹ pe nitentie. Cedron interpretat̄ triſtis me ror: ⁊ ſignificat ꝯtritionē ⁊ merorem quē homo d₃ habere de offenſa torrēs vero aquas ꝯtinēs ſignificat fluuium lachry maꝝ. ¶ Poſtꝙ igitur hō recōciliat⁹ eſt cū deo ⁊ eſt in hierl̄m: d₃ ſtare in termi nis penitētie ꝙ ſi qn̄ trāſgrediatur ⁊ re uertat̄ ad vomitū: inſtar Semey efficit̄ dign⁹ morte. ¶ Quantum ad tertium. ſ. ſedulitatē inq̄ſitiōis d₃. Exiſtimātes āt ⁊c. In hoc eīn oſtēdit̄ magna ſedulitas inq̄ſitiōis: q₂ cū ſicut dictū eſt pueri poſ ſent ire cū vtroq₃ parēte ꝓpter ꝙ vnus credebat eu₃ eſſe cū alio ⁊ ecōuerſo: qn̄ tn̄ de ſero venerūt ad hoſpitiū: ⁊ ipm no uerunt nō eſſe cū alio ipoꝝ ſollicite re quirebāt eū inter cognatos ⁊ notos: ⁊ cū nō inueniſſent eū cum eis reuerſi ſunt hieruſalē cum magna anxietate q̄rētes eū. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm̄ Glo. ꝙ p̄ma die parētes xp̄i venerunt ab hierl̄m: ſcd̄a q̄ ſierūt eū iter cognatos: tertia die reuer ſi ſunt in hieruſalem. ¶ Sciendum ꝙ ꝑ iſtud triduum in quo xp̄s non inuenit̄ intelligitur triduum vitiorum continēs

tiam oīa alia genera peccatoꝝ ſcꝫ luxu⸗
rie:auaricie ⁊ ſupbie. Iſta tria vitia ac⸗
cipiunt̄ ſm̄ tres offenſas quas pōt face
re hō:q2 aut offendit ſeipſꝫ ⁊ ſic peccat ꝑ
carnis ꝯcupiſcētiā:aut offendit ꝓximū
⁊ ſic peccat ꝑ auaritiā aut offendit deū:
⁊ ſic peccat ꝑ ſupbiā. In iſtis aūt xp̄s nō
inueniet. qđ quidē fuit figuratū.iij. Reg.
xix. Ubi ſentētialr̄ dr̄ ꝙ dn̄s dixit helye
ſtanti in ſpelūca deſolato de pctīs filio
rū iſrl̄ q̄ a dn̄o receſſerāt:egredere ⁊ ſta
in mōte corā dn̄o adhuc aūt eo exiſtēte
in ſpelūca ecce ſpūs grādis ⁊ fortis ſub
uertēs mōtes ⁊ ꝯterēs petras ⁊ in ſpū
nō dn̄s:⁊ poſt ſpm̄ ꝯmotio:⁊ in ꝯmotiōe
non dn̄s:⁊ poſt ꝯmotionem:ignis:nō in
igne dn̄s ⁊ poſt ignē ſibil9 aure tenuis ⁊
ibi dn̄s. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ helīā intel⸗
ligi pōt q̄libet ſanct9 homo ꝯpatiēs pec
catoribus derelinquētib9 dn̄m. Iſte dr̄
ſtare in ſpelūca q2 remot9 a tumultu ho
minū:diuinis laudib9 vacat:paſſionem
chriſti iugiter meditādo. ¶ Huic igit̄ ſic
ſolitario dr̄ dn̄s ꝙ egrediat̄ in montem
ꝯtemplationis:vt contēpletur ibi in qui
bus eſt deus per gr̄am ⁊ a quib9 abeſt ꝑ
culpā. ¶ Sic igit̄ ꝯtēplanti oſtēdit̄ ſpūs
grādis ⁊c. ſed nō ibi dn̄s. Ubi ſciendum
ꝙ ꝑ iſtū ſpm̄ ſiue ventum grandem intel
ligit̄ peccatū ſuperbie:ꝑ qđ homo mon
tes id eſt magnos ſubuertit:⁊ petras id
eſt paruos ꝯterit ⁊ ideo ab ipſo quiſq3 dꝫ
cauere. Un̄ Eſa.ij. Quieſcite ergo ab ho
mine cui9 ſpirit9 in narib9 eius quoniā
excelſus reputat9 eſt ipſe. Dicit̄ igit̄ ꝙ
non in ſpū dn̄s:q2 iuxta illud Eccl̄iaſti⸗
ci.x. Odibilis corā deo et corā hoīb9 ſu⸗
perbia. Unde iudith.ix. Nec ſuperbi ab
initio placuerūt tibi. ¶ Per ꝯmotionē
ꝓo intelligi pōt peccatū gule ⁊ luxurie:
quibus corp9 diſſoluitur ⁊ humores in
corpore ꝯmouētur. de quibus. p̄s. Tur⸗
bati ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebri9. Dicit̄ ḡ
ꝙ non in cōmotione dn̄s:q2 cum talib9
non habitat:iuxta illud ſapientie.i. In
maliuolā animam nō introibit ſapiētia:
nec habitabit in corpore ſubdito pctīs.
Per ignem vero intelligit pctm̄ auari⸗
cie:q2 ſicut ignis ex appoſitiōe lignorū
magis auget̄:ſic auarus ex appoſitione
reꝝ tp̄alium non ſatiat̄ ſed magis arde
ſcit. Un̄ Eccl̄i.v. Auarus nō implebitur
pecunia. Dicit̄ ergo:non in igne dn̄s q2
ꝯtra auaros iraſcitur. Un̄ Eſa.lvij. Pro
pter iniquitatē auaritie eius iratus ſū
⁊ ꝑcuſſi eū. ¶ Per ſibilū aūt aure tenuis
intelligunt̄ tres virtutes oppoſite trib9
predictis vitijs in quib9 eſt dn̄s. Nā in
ſibilo delectāte intelligit̄ virtus oratio
nis ⁊ humilitatis ꝯtra ſuperbiā:quia in
oratiōe homo ſe humiliat ⁊ delectat deū
⁊ hominē. In aura vero refrigerāte itel
ligitur virtus tēperantie ⁊ caſtitatis cō
tra gulam ⁊ luxuriā:q2 tēperātia refrige
rat ardorē ꝯcupiſcētie. In tenericitate mo
dicū de materia habēte intelligit̄ virtus
paupertatis cōtra auariciam q2 virtus
paupꝛtatis facit ꝯtēnere tēporalia ⁊ mo
dicū accipere niſi q̄ntū neceſſitas cogit.
¶ In iſtis igitur dr̄ deū eſſe. Nā ꝙ ſit in
humilib9 pꝫ Iac.iiij. De9 ſupbis reſiſtit
humilibus aūt dat gr̄am. Qđ aūt ſit cū
puris ⁊ mūdis pꝫ Matth.v. Beati mun
do corde qm̄ ipi deū videbūt. Qđ etiam
ſit cū pauperib9 pꝫ Eſa.xlix. Conſolat9
ē dn̄s ppl̄ꝫ ſuū ⁊ pauperū ſuoꝝ miſerebi
tur Un̄ Mat.iiij. Beati paupes ſpū qm̄
ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. ¶ Scđa pars.

SEquit̄. Et factum eſt poſt tri⸗
duū. ⁊c. Ubi tāgit claritatē ſa
piētie illuſtrātꝫ. qđ ꝓbat act9
prudentior. Ubi.v. tāgit ſcꝫ.
Sublimitatē faſtigij.
Celebritatem prodigij.
Ueritatem iudicij.
Sedulitatem officij.
Obſcuritatem myſterij.
¶ Quātū ad pmū dr̄: Et factū ē poſt tri⸗
duū ⁊c. vbi q̄tuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Temporis congruitatem
Loci ſanctitatem.
Modi communitatem.
Actus ſagacitatem.
¶ Primo igit̄ ꝯſiderare poſſum9 tp̄is cō
gruitatē cū dicit. Et factū ē ⁊c. Ubi ſciē⸗
dū ꝙ xp̄s ſignāter dr̄ inuentus poſt tri⸗
duū allegorice primo ſꝫ Amb. vt ex hoc
nobꝫ daret itelligere. ꝙ poſt triduū triū
phalis paſſiōis reſurgēdo nobis ſe oſtē
deret in honore diuino. De illo triduo
dicit xp̄s Io.ij. Soluite tēplū hoc ⁊ i tri
bus dieb9 excitabo illud. ¶ Secūdo ſꝫ

Glo.tria tpa fuerũt.ſ.añ legẽ ſub lege ⁊ ſub grã.xp̃s aũt non.eſt inuent⁹ niſi ſub grã. ¶ Moraliter aũt dicere poſſum⁹ q̃ poſt triduũ deuote oratiõis ꝯ̃ ſuperbiã: eleemoſyne largitiõis contra auaritiã: carnis maceratiõis ꝯ̃ luxuriaꝫ inuenit xp̃s.nã oro placat deũ:eleemoſyna ſub leuat primũ:carnis maceratio pugnat ſeipm. ¶ Scd̃o ꝯſiderare poſſum⁹ loci ſcitatẽ cũ dr̃.In tẽplo:tẽplũ em̃ eſt loc⁹ deo dicat⁹:⁊ orõnib⁹ apt⁹:de quo Mat. xxj.Dom⁹ mea dom⁹ orõnis vocabitur. Tẽplũ igit̃ ſm O:ig.eſt loc⁹ in q̃ xp̃s ſi q̃rit̃ inuenit̃.vñ p̃s.dñs i tẽplo ſctõ ſuo dñs i celo ſedes ei⁹.Vñ hoc fuit figuratũ in orõne quã fecit ſalomõ i tẽplo.iij. Reg.viij.d.Si q̃ɔcognouerit plagã cordis ſui ⁊ expãderit man⁹ ſuas in domo hac tu exaudias i celo in loco h̃itatiõis tue ⁊ repropitieberꝫ vt des vnicuiq̃ ſꝫ vias ſuas vt viderꝫ cor ei⁹:q: tu noſti ſo lus cor oĩꝫ filioꝝ hoiꝫ. ¶ Ubi ſciẽdũ q̃ p plagã cordis itelligit̃ pctm̃ i aĩa.Nã ſicut plaga iſicta i corpe ip̃ꝫ cruẽtat ⁊ debilitat:ſic pctm̃ ex h̃s i aĩa deturpat iſiciẽdo:⁊ vires depmit i agẽdo.vñ dr̃ naũ.iij. Nõ ẽ obſcura ꝯtritio tua:peſſima ẽ plaga tua.Cõtritio tũc obſcura nõ cernitur qñ hõ non h̃ꝫ timorẽ nec verecũdiã de pctõ:q̃ faciũt hoiem obſcurari.Eſt etiã plaga peſſima:q: nõ d̃ facili curat̃. ¶ Si q̃s p̃o plagã cordis ſui.i.pctm̃ cognouerit:⁊ ab ip̃ſo ſe retraxerit:reddet ſibi ſm vias ſuas culpã dimittẽdo:⁊ grãꝫ ſibi cõferendo. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſumus modi cõitatẽ cũ dr̃ i medio doctorũ.Ubi ſciẽdũ q̃ loc⁹ medi⁹ eſt loc⁹ magis cõis ⁊ maioris iſluẽtie:q: igit̃ xp̃s cõis eſt oibus:⁊ in oẽs h̃ꝫ influẽtiã ſicut caput in mẽbra:q: ip̃e ẽ plen⁹ grẽ ⁊ veritatis:de cui⁹ plenitudine nos oẽs accepim⁹ gratiã p grã.Jo.j. Jõ in medio inuenit̃ doctoꝝ.Vñ ip̃e dr̃.iij.Reg.vj.habitabo in medio filioꝝ iſrael ⁊ nõ derelinquã populũ meũ iſrael.Vñ ꝓpter ei⁹ influẽtiã põt figurari p lignũ vite in medio padiſi:de quo dr̃ Geñ.ij.plãtauerat aũt.dñs de⁹ padiſum voluptatis a pncipio in q̃ poſuit hoieꝫ quẽ formauerat:pduxitq̃ dñs de⁹ de humo oẽ lignũ pulchrũ viſu ⁊ ad veſcẽdũ ſuaue:lignũ et vite in medio padiſi lignũq̃ ſcie boni,⁊ mali.Ubi ſciẽdũ q̃ p padiſum terrenũ intelligitur ecclĩa militãs:q: dũ viuim⁹ hic i mũdo eterno ſum⁹ q̃ p tanto padiſus voluptatis h̃ꝫ terren⁹ dr̃:q: h̃ꝫ hõ iuſt⁹ ſ.ſ.corpaliter i mũdo:dũ tñ ſe pbabiliter credit eſſe i grã:⁊ expectat remuneratioñẽ eternã in ꝯtẽplatione diuinoꝝ plurimũ delectat̃.Dicit̃ aũt pduxiſſe d̃ humo terre oẽ lignũ pulchrũ viſu ⁊ ad veſcendũ ſuaue:q: de⁹ oĩa neceſſaria hoĩ produxit in mũdo:vt ip̃is debite ⁊ ordĩate vtant̃. ¶ In medio aũt padiſi dr̃ produxiſſe lignũ vite:q: in militãtẽ ecclĩaꝫ miſit xp̃s filiũ ſuũ vt i oẽs gratiaꝝ abũdãtiã influat.qui dr̃ arbor vite.Nã illa arbor. talẽ habebat virtutẽ:q: qñ hõ debilitatẽ ſẽtiebat aliquã ex lõgitudĩe vite ⁊ comedebat de fructu illi⁹arboris reſtituebat̃ ſibi p̃ſtina fortitudo.Sic qñ hõ ſe ſentit debilẽ dꝫ ad xp̃m accedere ⁊ ab ip̃o fructũ accipe grẽ quã guſtãdo fortitudineꝫ recuperat ⁊ vigorem.Signãter aũt dr̃ q̃ ibi pduxit lignũ ſciẽtie boni ⁊ mali:q: i hoc mũdo creauit ſic hoieꝫ q̃ põt bonũ ⁊ malũ cognoſcere vt ad qđ voluerit libere ſe ꝯuertat.Vñ Eccli.Añ hoieꝫ vita ⁊ mors bonũ ⁊ malũ:qđ placuerit ei dabit̃ illi. ¶ Sꝫ multi ſunt q̃ nõ ſic ſunt in medio cõicãdi ſe aliis:ſicut auari ſoluꝫ de ſeip̃is curãtes.Et tales poſſunt figurari p mulierẽ ſtantẽ in medio amphore de q̃ dr̃ zacha.v.q̃ zacha.vidit vnã amphorã ⁊ in ea ſedebat q̃dã mulier cui nomẽ erat impietas:⁊ talẽtũ plũbi miſſum eſt in os ei⁹ ⁊ q̃ due mulieres habẽtes alas q̃ſi miluí leuauerũt amphorã inter terrã ⁊ celũ:⁊ interrogauit quo deferrẽt iſtã amphorã cũ muliere:cui fuit reſponſum q̃ portabãt eã i terrã ſanaar vt edificarent ibi ſibi domũ. ¶ Ubi ſciẽdũ q̃ p iſtam amphorã itelligit̃ ſm Greg.pctm̃ auaritie.Iſta amphora habet os patulũ p qđ intelligit̃ ſitis auaritie q: Eccli.v. Auarus nõ implebitur pecunia. ¶ Iſta amphora h̃ꝫ duas anſas:q: pctm̃ auaritie in duob⁹ ſpecialiter ꝯſiſtit.ſ.in aliena indebite rapiẽdo:⁊ in pp̃ria turpiter retinẽdo.Iſte ſunt due filie ſanguiſuge de quibus dr̃ Prouerb.xxx.Sãguiſuge due ſunt filie dicentes affer affer.Sic re

uera auar⁹ fugit ſanguinē pauperū: ⁊ ha
bet duas dictas filias q̄ nūq̄ ſaciātur ſȝ
ſemper dicūt affer affer. ¶ Per mulierē
vero ſedētē i medio amphoꝛe intelligit
auar⁹ retent⁹ ⁊ ſedēs i ipſa auaritia cui⁹
nomē impietas; q2 oīs auarus eſt cōſeq̄r
impi⁹. Vñ Eccli.x. Auaro nihil eſt ſcele
ſti⁹. ¶ Per plumbū aūt pōderoſum poſi
tū i os ei⁹ intelligit pōd⁹ pc̄ti alaȝ aggra
uās ad aliud peccatū iclināsiuxta illō.
Greg. Peccatū q̄ p penitētiā nō delet ſta
tim ſuo pōdere ad aliud retrahit. Vene
ra pl⁹ plūbo ponderat q2 hoīem vſq; ad
infernū trahit. Per duas mulieres poꝛ
tātes amphorā intelligunt duo peccata
portātia auaritiā.ſ. ſuperbia et luxuria.
Nā qdā ſunt cupidi vt habeāt vñ poſſint
alus pēſſe: et tūc ſuperbia portat auari
tiam: quidā aūt vt paſcāt luxuriā: ⁊ tunc
ipſa portat auaritiā. Et tamē talib⁹ dicit
Eccli.ij. Ve manibus male facientibus ⁊
peccatori ingredienti terrā duab⁹ vijs.ſ.
predictis. ¶ Dicūtur aūt iſte mulieres
habere alas. Nā ſuperbia habet duas.ſ.
inflationem p dignitate: ⁊ elatiōnē p ho
noꝛe: luxuria etiā hȝ duas.ſ. ipudicē aſpi
cere: ⁊ īhoneſte loq̄. q̄ ale ſūt milui.i. dia
boli clamantis ⁊ circūuolātis vt rapiat
peccatores. Et ideo ſobrij eſtote ⁊ vigila
te ⁊c.i. Pe.v. ¶ Iſte autē due mulieres
leuauerunt amphorā ⁊ mulierē.i. auariſ.
inter celū ⁊ terrā. q2 rōne ſupbie ſe exal
tat ad alteratōeȝ, rōne luxurie ſe icuruat ad
fetida. ⁊ ſic nec ē i celo nec i terra. ¶ Sȝ
cōſidera ⁊ expaueſce q̄ deferā āphoꝛam
q2 i terrā ſennaar q̄ interptāt fetoꝛ. iuxta
illō Iohel.ij. Aſcēdet fetoꝛ ei⁹: ⁊ aſcēdet
putredo eius q2 ſupbe egit. ¶ Ibi autē
ſibi edificabit dom⁹: q2 ibi ppetuo in toꝛ
mētis permanebunt. Vñ Matt.xxv. Ite
maledicti in ignē eternū qui parat⁹ eſt
diabolo ⁊ angelis eius. Quarto conſide
rare poſſumus act⁹ ſagacitatē cuȝ dicit.
audiētē illos ⁊ interrogātē. Vbi ſciēdum
q̄ xp̄s i hoc q̄ iuuenis exiſtēs audiebat
et interrogabat doctores: dat nobis exē
plum ſm Orig. q̄ hoīes ſpecialiter iuue
nes dato etiā q̄ ſapiētes ſint nō debēt ſe
iactare de ſua ſciētia: ſȝ doctores ⁊ anti
quiores reuerēter audire. ¶ Quātū ad
ſecūdū ſcȝ celebritatē pdigij dicit. Stu
pebāt aūt ⁊c. Qñ eñ hoīes vidēt aliq̄
quē cui⁹ nō habēt noticiā et iuuenili
etatis interrogātē ſapiētes cū pul. hriis
rationib⁹: et reſpōdētē prudēter. ſolēt
merito admirari. Quia igit iudei vide
bāt xp̄ȝ annoꝝ.xij. ſapiētiſſime reſpōdē
tē vehemēter ſtupebāt. ¶ Quātū ad ter
tiū ſcȝ dignitatē indicij dicit. Et dixit mater
ei⁹ ⁊c. Vbi Grego. Miratā ergo dei geni
trix maternis affecta viſcerib⁹ q̄ſi cū la
crimis inq̄ſitionē doloroſā oſtēdit. ⁊ ꝙ
ſicut mater ⁊ fiducialiter et humiliter et
affectuoſe expreſſit. Nō dolebāt aūt ſm
Orige. q̄ſi credidiſſent periſſe puerū quē
ſciebāt diuinit⁹ fore cōceptū: ſȝ q2 p̄ſen
tia ſua carebant. ¶ Quātū ad quartū ſcȝ
ſedulitatē officij dicit. Et ait ad illos ⁊c.
Vbi ſciendū q̄ in xp̄o ſm Ambroſiū erat
duplex natura ſcȝ humana et diuina ſm
humanā filius erat virginis ſm diuinā
filius erat dei. Dicit igitur xp̄s inquātū
dei fili⁹ q̄ opoꝛtet eſſe in his que patris
ſui ſunt: que quidē ſunt ſalus humani ge
neris ⁊ doctrina virtutis vt p hec ad vi
tam eternā perueniāt oēs fideles. Unde
dicit Jo.ix. Me opȝ opari opera ei⁹ qui
miſit me ſcȝ patris donec dies. ¶ Quā
tū ad qntū.ſ. obſcuritatē myſteriū dicit.
Et ipſi nō intellexerūt verbū ⁊c. Quia
eñ xp̄s ſm Glo. Loquebat de illis que
pertinebāt ad eius diuinitatē cuius nō
dū opa manifeſte oſtēderat ideo nō itelli
gebāt pleniarie q̄ dicebat. ¶ Tertia ps.

SEquit. et deſcēdit cū eis ⁊c.
Vbi tāgit ſedulitatē obediē
tie obſequētis. qō pbat ſta
tus humilioꝛ. Vbi ſciēdū qō
hic duo tangit.ſ.
Prolis conditionem virtuoſam.
Virginis retētionē ſerioſam. ¶ Quātū
ad pmū dicit. Et deſcē. cū eis ⁊c. vbi tāgit
Actum humiliationis pꝛofundiſſime.
Locum habitationis gratioſiſſime.
Habitum cōdeſcenſionis promptiſſime.
¶ Primo tāgit actū humiliatiōis pfun
diſſime. cū dicit. Et deſcēdit cū eis. Per
deſcenſum eñ xp̄i intelligit ei⁹ humili
tas. q2 humilis nō ſe extolit in altum ſed
potius cōtēpnēdo ſeipſm deſcendit ad in
fima: qō fecit dei fili⁹ quādo voluit icar
nari. hāc autē humilitatem quā in ſe ha

buit docuit nos habere. d. Matt. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiē aiabus vr̄is. ¶ Secūdo tāgit locū habitationis gratioſiſſime cū dicit. Et venit in nazareth. Nazareth interpretatur flos. q2 igitur christ⁹ flos eſt: iuxta illud. Canti. ij. Ego flos cā pi ⁊ liliū cōualiū: ⁊ ↄuenictia dȝ eē inter locatum et locū: ideo xp̄s in nazareth dr̄ perueniſſe quia ꝓo flos gratioſitatē habet. Ideo christus qui venit in nazareth dr̄ ibi habitaſſe vt ī loco ḡtioſo. ¶ Tertio tāgit habitū cōdeſcēſionis prōptiſſime. cū dicit. Et erat ſubdit⁹ illis Ex hoc eīm ꝙ xp̄s fuit obediēs parētib⁹: oſtēdit ei⁹ prōptitudo ad illa que placebāt eis. Qđ nō fecit ꝓpter impotētiā q̄ foret in ipo: ſȝ ꝓpter nr̄m exēplū ſȝ Amb. Ut diſcam⁹ nos parētib⁹ obedire nō ſolū carnalib⁹ ſed et̄ ſpūalib⁹. ¶ Quātū ad ſcđȝ ſcȝ virginis retētionē ſerioſam dicit. Et mr̄ ei⁹ cōſeruabat ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ virgo btā illa q̄ videbat a christo fieri: q̄rū aliqn̄ nō plenā cognitionē habebat: ſaltē retinebat memoriē ſm Bedā. Ea poſt modū ꝓ tpe ꝓpalanda. Ut ſic dicatur de ipa illud Eccli. xliiij. Nō eſt inuēt⁹ ſimilis illi qui conſeruaret legem excelſi.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et ieſus ꝓficiebat ⁊c. Ubi tāgit ſctitatē innocētie decorantis qđ ꝓbat aſpectus decentio. Ubi ſciendū ſm Grego. ꝙ ibi triplicē profectum tangit de christo. ſ. etatis quantum ad corpus in creſcēdo: ſapiētie quātū ad intellectū in docēdo: gratie quātū ad affectum in promouēdo. Unde ꝓpter iſtū ꝓfectū pōt figurari ꝑ Iſaac. de quo ſentētialiter dr̄ Gen̄. xxvj. ꝙ ꝓfectus eſt in geraris ⁊ ſeminauit ī terrā ⁊ inuenit in ipſo anno cētuplū bn̄dixitq; ei dn̄s: ⁊ locupletatus eſt. ⁊ ibat ꝓficiſcēs atq; ſe ſuccreſcēs donec magn⁹ vehemēter effect⁹ eſt habuitq; poſſeſſiones ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊ familie plurimū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Iſaac qui interp̄taē riſus intelligiē xp̄s qui eſt riſus noſter ⁊ gaudiū. Iſaac igitur. i. xp̄s colon⁹ exiſtēs ī mūdo ſignificato ꝑ gerara q̄ interp̄tatur incolatio vel peregrinatio: ſeminauit ꝟbū ſue ꝑdicationis inſtar ſemētis in terrā. Inuenit aūt cētuplū q̄ eſt numerus ꝑfect⁹: q2 in aliquib⁹ fecit fructū centuplū. i. ꝑfectū vt in virginib⁹: in aliqb⁹ ſexageſimū vt in viduis: ⁊ in aliquibus trigeſimū vt in coniugatis. ¶ Dicitur aūt ꝙ ei benedixit domin⁹ ⁊ locupletatus eſt: q2 deus pr̄ xp̄m eius filiū bn̄dixit ⁊ locupletauit eū diuerſitatib⁹ gratiarū. Unde de ipſo Eſa. lj. dicit. Unū vocaui eū benedixi et ⁊ multiplicaui eū. ¶ Dr̄ aūt creuiſſe et ꝑfeciſſe donec magn⁹ effect⁹ eſt vehemēter: q2 ↄtinue xp̄s nobis ꝓfuit nos iſtruēdo per verbalē expreſſionē: edificādo ꝑ exemplarē cōuerſationē: redimēdo per corpalē paſſionē: vehemēter aūt fact⁹ eſt magn⁹ ꝑ vigoroſaȝ reſurrectionē: ⁊ glīoſaȝ aſcēſionē. Ut ſic dicam⁹ de ipſo illud p̄s. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i ī mōte ſctō ei⁹. ¶ Dr̄ aūt habuiſſe poſſeſſionē ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊c. Nā ꝑ oues inocētes pacificas ⁊ fecūdas intelligūē ſcti ↄfeſſores q̄ habuerūt mētalē innocētiā: cōuerſationē pacificam ⁊ doctrinā fructiferā. Ut ſic ſint oues de q̄bus dr̄ Io. x. Oues mee vocem meā audiūt ⁊ ego cognoſco eas ⁊ ſequunē me: ⁊ ego vitā eternā do eis. ¶ Per armēta ꝓo q̄ idē ſignificāt qđ arma portētia: vel ad arādū apta intelligunē ſcti martyres: q̄ armati fuerūt ꝑ defenſiōe fidei xp̄iane: et q̄ arauerūt penas diuerſas ſuſtinēdo ꝑ xp̄o ꝓpter q̄ ſalierūt ī gloriā paradiſi. Un̄ Mal. vltimo. Egredimini ⁊ ſalietis ſicut vitulus de armēto. ¶ Per familiaȝ ꝓo magis familiarē dn̄o itelligūē ſcti ⁊ ſctē virgines: q̄ ſequūē agnū q̄cūq; ierit Apo. xiiij. Iſaac igiē. i. xp̄s iſtis oib⁹ p̄dctis locupletatus eſt in gl̄ia. Ad quā ⁊c.

¶ In octa epiphanie euāgelium. xiiij.

Vidit ioānes ieſum ad ſe venientē ⁊ ait Ecce agn⁹ dei ⁊c. Ioā. j. Officiū teſtis veridici fore dignoſciē vt de re ꝓpter quā producitur annūciet veritatē. Nā iuxta illud Prouer. xiiij. teſtis fidelis nō mētieē. in qua ſua denūciatione dȝ rem de qua teſtificaē extollere oſtēdēdo ipſius magnificentiā et vtilitatem cōiter cōſequentē. d. illud Hiere. xxxiij.

Annūciabo tibi grādia ⁊ firma q̄ neſcis: vt ex hoc magis alliciat auditores. Qꝛ igitur beat⁹ Jo. pcurſoꝛ dñi miſſus ē ad teſtificādū de xp̄o iuxta illō Jo.j. Fuit hō miſſus a deo cui nomē erat Jo. hic venit in teſtimonium ⁊c. Ut ſic ipſe dicat illud Jo.xviij. Ego ad hoc natus ſū ⁊ ad hoc veni in mūdū vt teſtimoniū phibeā veritati: idō de xp̄o veracit teſtificari debuit ipſum extollēdo magnifice de illo pꝑter qd erat miſſus: qd quidem erat vt ipſuȝ manifeſtaret poplo humani generis redēptoreȝ: que fuit vtilitas inaudita. Qd quidē ſpecialiter fecit qñ ipſum oſtendit agnum ſine macula mūdum a peccato liberātē. Quod quidem fecit in euangelio hodierno. d. Ecce agn⁹ ⁊c. In quo quidem euangeliſta quatuoꝛ tangit. ſ.

Poteſtatem vigoroſam in operando.
Dignitatem generoſam in exiſtendo.
Sanctitatem gratioſam in continendo.
Ueritatem luminoſam in affirmando.

¶ Primū pꝛobat ablatio purgatiua. Secūdū pceſſio duratiua. Tertiū poſſeſſio permāſiua. Quartū expꝛeſſio aſſertiua. ¶ Primum in pꝛincipio. Secūdum ibi. Hic eſt de quo dixi ⁊c. Tertiū ibi. Et teſtimonium perhibuit ⁊c. Quartum ibi. Et ego vidi ⁊c. ¶ Pꝛima pars.

Quantum ad pꝛimū vbi tangit ⁊c. qd pꝛobat ⁊c. dicit. Uidit Joā. Jeſum ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut narrat Jo. euāgeliſta beatus Jo. ſacerdotib⁹ ⁊ leuitis miſſis a iudeis vt interrogarēt eū q̄s eſſet rñdit ſe non eſſe xp̄m ſed vocem et pꝛecurſorē xp̄i. de quo teſtimoniū eis pꝛhibuit. d. Hic eſt qui poſt me venit: q̄ añ me fact⁹ eſt cui⁹ nō ſum dignus vt ſoluā eius corrigiaȝ calciamenti. Quia ꝓ̄o de xp̄o tūc interrogatus ⁊ ipſo abſente perhibuerat teſtimoniū: poſtmodū xp̄o pꝛeſente nō interrogat⁹ teſtimoniū phibet vt et xp̄s a populo certi⁹ cognoſcat. Fm hoc igit hic duo poſſum⁹ conſiderare. ſ.

Benignitatem ſaluatoꝛis in accedēdo.
Auctoꝛitatē pꝛecurſoꝛis in demōſtrādo.

¶ Quātū ad pꝛimū dicit. Uidit Jo. ieſuȝ venietē ad ſe. Magna enim benignitas fuit xp̄i ieſu regis ⁊ domini ꝙ voluit a ſ Jo. eius pꝛecurſorē venire. vt ſic dicat ſi bi illud Exo.xx. Ueniā ad te ⁊ benedicā tibi. ¶ Ex hoc igit ꝙ xp̄s venit ad Joā. dat nobis humilitatis exemplum vt hō de donis ſibi datis non ſuperbiat: ſȝ magis humiliet iuxta illud Eccleſiaſti.iij. Quanto maioꝛ es humilia te in omnib⁹ ⁊ corā deo inuenies gratiaȝ. ¶ Xp̄s bis legitur veniſſe ad Jo. ⁊ vtraqȝ vice venit de Galilea. Pꝛimo quādo venit vt baptizaretur ab eo. Secūdo poſt baptiſmū de quo aduētu dicitur hic. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ cōueniēs fuit vt xp̄s ſcdo ad Jo. veniret: quia ſicut chꝛiſtus pma vice venerat ad Joā. ⁊ ab ipſo baptizat⁹ fuerat ne forte aliq̄s ipſum vt ceteros q̄ baptizabantur crederet peccatoꝛem: ꝯueniēs fuit vt ſecūdo veniret: vt cum Jo. ſuo teſtimonio oſtēderet ip̄m populo innocētem: vt ſic fm Chꝛyſoſtomū omnis mala ſuſpitio de xp̄o a coꝛdib⁹ hominū tolleretur: qd quidem fecit oſtendēs ipſum agnum ſine macula. ¶ Quātum ad ſecūdum. ſ. autoꝛitatem pꝛecurſoꝛis in demōſtrando dicit. Ecce agnus ⁊c. Ubi ſciēdū fm Augu. ꝙ beatus Joan. aliter de xp̄o locut⁹ eſt: ⁊ aliter pꝛophete pꝛioꝛes. Nā illi de lōginquo pphetauerūt de xp̄o. vñ Abach.ij. Adhuc ē viſus pcu. ⁊ apparebit in finē: ſi morā fecerit expecta euȝ: qꝛ veniēs veniet. Iſte autem qd nunciauit ſuo digito demōſtrauit. d. Ecce agn⁹ ⁊c. ¶ In iſto igit teſtimonio pcurſoꝛis dato de xp̄o tria poſſumus conſiderare. ſ.

Pꝛeſentiam tpaliter aſſiſtentem.
Innocentiam perſonaliter decoꝛātem.
Efficaciam generaliter influentem.

¶ Quātū ad pꝛimū dicit ecce. Ecce eñ eſt aduerbiū demōſtrādi et ſignificat rei demonſtrare certitudinē. Quia igit beatus Jo. xp̄m oſtēdebat pſentē: merito dicere poterat. ecce. vt ſic dicat illud Eſa. xxij. Ecce de⁹ ſaluatoꝛ meus fiducialiter agā ⁊ nō timebo. Quātū ad innocentiaȝ perſonaliter decoꝛātē dicit. Agnus dei Inter alia eñ aīalia: agn⁹ ſignificat innocentiā: qꝛ igitur xp̄s innocēs fuit ⁊ pur⁹ agnus ideo merito pōt dici. ¶ Quantū ad efficaciam generaliter influētē dicit. Ecce q̄ tol. pctā mūdi. Ubi ſciēdum ꝙ ſignāter huic dꝛ qui tollit peccata mūdi: ad deſignādum ꝙ xp̄s veraciter nos mū

dat ab oi peccato:nõ tñ quãtũ ad culpã: ſʒ ét quãtũ ad penã ⁊ oẽm miſeriã cõue- niẽtẽ pctõi iuxta illō.j.Jo.j.Sãguis ie ſu xp̄i filij dei emũdat nos ab oi pctõ.In q̃ ſʒ Chryſo.aduertere poſſum⁹ differē- tiã iter agnũ figuratiuũ q̃ offerebat i le- ge veteri:⁊ illũ agnũ verũ ieſum xp̄m:qꝛ ille nõ auferebat pctã:iſte autem auffert pctã mũdi.Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã par- tẽ principalẽ in qua fit mentio de agno ſignificãte xp̄m:ꝙ ille agnus demõſtra- tus a Jo.fuit in veteri teſtamento.
Mentaliter affectatus.
Veraciter prophetatus.
Multipliciter figuratus.
¶ Primo fuit mẽtaliter affectatus.Nã cum quãto cordis affectu fuit deſiderat⁹ audi Eſa.xvj.Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre de petra deſerti.i.de celo empyreo petra firmiſſima ad mõtẽ filie ſyon.i.cal uarij ad locũ.¶ Scdo fuit veracit̃ ꝓphe tat⁹.Vñ Eſa.liij.Sicut ouis ad occiſio- nẽ ducet̃:⁊ q̃ſi agn⁹ corã tõdẽte ſe obmu teſcet.¶ Tertio fuit multiplicit̃ figura tus audi tñ ꝙ apte figurat⁹ fuerit i agno paſcali de q̃ Exo.xij.Vbi ſnialr̃ dr̄ ꝙ de⁹ volẽs educere pplm̃ iſraeliticũ de egy- pto dixit Moy.ꝙ acciperet agnũ ꝑ fami lias q̃ debebat aſſari ⁊ cõmedi:de cuius ſanguine debebant domos ſuas ſignare vt ſic nõ ꝑcuterent̃ ab angelo quẽ deus miſerat ad egyptios puniẽdos.vbi ſciẽ dũ ꝙ ꝑ egyptios tenebroſos intelligunt̃ pctõres q̃ carẽtes lumine diuine gratie tenebroſi dicunt̃:qꝛ vero ſm̃ iuſticie exi gẽtiã mali nõ remanẽt impuniti.mittit deus angelũ ſuũ:ideſt iuſticie executorẽ vt puniat trãſgreſſores.Per pplm̃ vere iſraeliticũ intelligũt̃ fideles ⁊ boni:deſi ꝑ fidẽ cũ opib⁹ cõtẽplantes.Iſti inſtar fi liorũ iſrael debẽt agnũ aſſatũ.i.xp̄ʒ aſſu mere ⁊ comedere:ei⁹ paſſionẽ meditãdo ⁊ de ſanguine quẽ ꝓ nobis ſparſit in cru ce deuoti⁹ ſe ſignare ſic aũt inſigniti nõ opoꝛtebit ꝙ timeant diuinam iuſticiaʒ.
¶ Sciẽdum eſt autem ꝙ inuenio iſtum agnum.ſ.chriſtum:nos
A culpa miſericorditer redementem.
Ad paſcua liberaliter deducentem.
In patria eternaliter illuſtrantem.
¶ Primo inuenio agnũ xp̄m nos a cul- pa miſericorditer redimentẽ.Nã xp̄s ꝑ ſuã miſericordiã a pctis nos redemit:iu xta illō ad Ti.ij.Qui dedit ſemetipm̃ ꝓ nobis vt nos redimeret ab oi iniq̃tate ⁊ mũdaret ſibi pplm̃ acceptabilẽ ſectato- rẽ bonorũ operũ.Hoc aũt fuit figuratũ i viſiõe Jo.de q̃ ſnialr̃ dr̄ Apoc.v.ꝙ vidit in dextera ſedẽtis ſup thronũ librũ ſcri- ptũ int⁹ ⁊ foris ⁊ ſignatũ ſigillis.vij.quẽ null⁹ nec i celo nec i terra nec ſubt⁹ ter- rã poterat apire:ꝓpt̃ qḋ Jo.deſolat⁹ fle bat.cui cõfortãdo dictũ fuit ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dd:q̃ dign⁹ eſt apire libꝝ ⁊ ſoluere.vij.ſigna- cula ei⁹.⁊ reſpiciẽs vidit in medio thro ni ⁊ q̃tuoꝛ aialiũ:in medio.xxiiij.ſenioꝝ agnũ ſtãtẽ tãq̃ occiſum habẽtẽ cornua. vij.⁊ oculos.vij.q̃ ſunt ſeptem ſpũs dei miſſi in oẽʒ terrã:q̃ cũ aperuiſſet librũ q̃ erat in dextera ſedẽtis ſup thronũ queʒ null⁹ ali⁹ aperire poterat:tũc q̃tuoꝛ aia- lia ⁊.xxiiij.ſeniores cãtabãt cãticũ nouũ dicẽtes.Dign⁹ es dñe de⁹ accipere librũ ⁊ ſoluere ſignacula ei⁹:qm̃ occiſus es ⁊ redemiſti nos deus i ſanguine tuo ex oĩ trib⁹:ligua ⁊ pplo ⁊ natiõe:⁊ feciſti nos deo nr̄o regnũ ⁊ ſacerdotes.Vbi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illũ ſedẽtẽ ſuꝑ thronũ intelligit̃ de⁹ ſedẽs i ſolio diuinitatis ſue de q̃ dr̄ Ec- cli.j.Vn⁹ eſt altiſſimus creatoꝛ ops̃ rex potẽs ⁊ metuẽd⁹ nimis:ſedẽs ſup thro- nũ illi⁹ ⁊ dñans de⁹.Per librũ aũt i quo ſcia ſcribit̃:intelligitur diuina cognitio quãtũ ad redẽptionẽ hũani gñeris:quã de⁹ veraciter habuit ab eterno.Qui ſi- gnãter dr̄ eſſe in dextra ſedẽtis qꝛ redẽ- ptio humani gñis ſolũ erat in ptãte di- uina ꝑ dextera deſignata qḋ cognoſcẽs pſ.dicit.Extẽdiſti manũ tuã et ſaluũ me fecit dextera tua.Dr̄ ꝗ̄t ille liber ſcri- pt⁹ int⁹ ⁊ foris.Vbi ſciẽdũ ꝙ iſta req̃rũt̃ ad nr̄am ſaluationẽ vt ea credam⁹ q̃ req̃ runt̃ ad nr̄aʒ gloꝛificationẽ vt eã ſciam⁹. Ad nr̄aʒ aũt gloꝛificationẽ ꝑtinẽt diuini tas et humanitas iuxta ꝙ xp̄s dixit Jo. xvij.Hec ẽ vita eterna vt cognoſcãt te ſo lũ deũ verũ ⁊ quẽ miſiſti ieſuʒ chriſtũ.Et iõ ad nr̄am ſaluationẽ opʒ ꝙ aliqua cre- dam⁹ de diuinitate:⁊ aliqua de humani tate:q̃ tñ oĩa eternalr̃ de⁹ cognoſcit.Illa q̃ ꝑtinent ad diuinitatẽ intelligunt̃ ꝑ

ſcripturā intrinſecā: et q̄ ad humanitatē p extrinſecā: q2 in xp̄o latebat diuinitas ⁊ humanitas apparebat. ¶ Circa diuinitatē aūt. vij. nobis ꝓponūtur credibilia ſʒ q̄ quātū ad diuinitatē aſſignari poſſunt. vij. articuli fidei. ¶ Ubi ſciēdū q̄ in deitate tria poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo vnitatē eſſentie ⁊ iſte eſt prim⁹ articulus ſcʒ credere vnū deū. Scd̄o trinitatē pſonaꝝ: ⁊ quātū ad hoc ſunt tres articuli. ſ. credere prēʒ filiū ⁊ ſpm̄ ſctm̄: tertio poſſumus ꝯſiderare opa ꝓpa diuinitatis q̄rū pmū reſpicit eē nature: ⁊ ſic ē alt̄ articulus. ſ. credere deū creatorē celi ⁊ t̄re. Secūdū reſpicit eē grē. ⁊ ſic ē alter articul⁹ cōtinēs oīa ptinētia ad ſanctificationē hūanā. ſ. credere remiſſionē pctōꝝ ⁊ collationē grē. Tertiū reſpicit eē glīe. ⁊ ſic ē alt̄ articul⁹. ſ. credere carnis reſurrectionē ⁊ vitā eternā. Circa āt hūanitatē xp̄i alia. vij. nobis ꝓponunt̄ ſm̄ q̄ etiaʒ quātū ad humanitatē pnt alij. vij. articuli aſſignari. Prim⁹ ē credere xp̄ʒ ꝯceptū de ſpū ſancto. Scd̄s eſt credere ipʒ natū de maria virgine. Terti⁹ eſt credere ipʒ paſſū ſub pōtio pilato: crucifixū: mortuū ⁊ ſepultū. Quart⁹ eſt credere ipm deſcēdiſſe ad inferos. Quint⁹ eſt ipʒ credere reſurrexiſſe tertia die a mortuꝫ. Sext⁹ ē credere q̄ aſcēdit i celū ⁊ ſedet ad dexterā prīs. Septim⁹ eſt credere ipm ventuꝝ iudicare viuos ⁊ mortuos. Septē igitur ptinētes ad diuinitatē dant̄ intelligi p ſcripturā libri intriſecā. p. vij. aūt ptinētes ad humanitatē p extrinſecā. Nō vacat aūt q̄ iſte liber nr̄e redēptiōis viſus eſt ſignat⁹ ſigillis. vij. q2 añ aduentū xp̄i in mūdū: nec quātū ad ſcripturā intriſecā nec extriſecā erat nr̄a ſaluatio clari⁹ explicata. Et ideo d̄r q̄ nullus nec i celo vt ſpūs angelici. nec i terra vt ſapiētes phi: nec ſubt⁹ terrā vt ſpūs reꝓbi: hūc librū poterāt aperire vel de ipō pfectā cognitionē haberēt: nec mirū q2 iſtd̄ myſteriū in diuina ſciētia erat clauſum de q̄ Job. ij. Si clauſerit null⁹ eſt q̄ aperiat. Hoc aūt cognoſcēs euāgeliſta Jo. t̄pe iʒ hoc tenēs holʒ veteris teſtamenti. ſ. q̄ nullus librū poterat aperire mō pdicto flebat: vt ſic mereret̄ i pſona oīʒ veteꝝ teſtamēti dicat illd̄ Job. xvj. Facies mea intumuit a fletu ⁊ palpebre mee caligauerūt. Sʒ aduertēte ī diuinā miīaʒ ſemp ſubuenientē ⁊ ꝯſolātē ipm i ſuis neceſſitatib⁹ inuocātē. Nā d̄r ſibi ne fleueris cui⁹ ꝯſolationis cām ſubdit. d. vicit leo de tribu ⁊c. Per iſtū eīm leonē intelligit̄ xp̄s q̄ eſt de tribu iuda: ⁊ de ſtirpe dd̄ quātū ad corpulētiā ſubſtātiā. de quo. j. Mach. iij. Similis fact⁹ ē leoni in opib⁹ ſuis. Iſte viciſſe d̄r qñ ꝓ nobis moriēs in cruce de diabolo triūphauit. vn̄ Jo. Cōfidite ego vici mūdū. Iſte igit̄ ſic victor exiſtēs librū apuit ⁊ ſigna clauſa ſoluit: q2 myſteriū nr̄e ſaluationis tā quātū ad diuinitatē q̄ quātū ad humanitatē clari⁹ reſerauit: vt ſic poſſim⁹ cognoſcere nr̄aʒ ſaluationē ꝯpletā. Uel ſoluiſſe ſignacula d̄r intelligēdo p vij. q̄ fuerūt i puaricatiōe pmi hoīs. q2 ꝯ diuinā orationē nos pacificauit cū deo. ꝯ dñi amiſſionē dedit nobis grīā illi equipollētē. ꝯ prīe exultationē ad celū empyreū nos reduxit. ꝯ exilij relegationē: nos de miſeria hui⁹ mūdi eripuit: ⁊ extraxit prēs veteris teſtamēti q̄ detinebant̄ in limbo. Cōtra debiti oblationē: moriēs i cruce ſatiſfecit ꝓ nobis Cōtra glīe amiſſionē: nobʒ celeſtē glīaʒ ꝯdonauit. Cōtra pene acq̄ſitionē: nos ab inferni ſupplicijs liberauit. Sic igit̄ libro apto et nr̄a redēptiōe ꝯpleta Jo. merito ꝯfortat̄: cui d̄r ne fleueris. Quid aūt ſic ꝯfortat⁹ Jo. viderit: audi q̄d ſequit̄ Nā vidit i medio throni ⁊c. agnū ⁊c. vſq3 ibi t̄rā. Ubi ſciēdū q̄ p illū agnū intelligit̄ xp̄s: nec moueat q̄ ſuperi⁹ leo dict⁹ ē q2 reuera xp̄s leo fuit ⁊ agn⁹. Leo inq̄ q̄ vt d̄r Prouer. xxx. Leo fortiſſim⁹ beſtiarū ad nulli⁹ pauebit occurſuʒ. ꝓpter diuinitatē potētiſſimā ab oīb⁹ metuēdā. de quo Eccli. xliij. Terribilis dñs ⁊ magn⁹ vehement̄ ⁊ mirabilis potētia ei⁹. Agn⁹ aūt alal imolatiuū ꝓpt̄ humanitatē quā ꝓ nobis obtulit voluntarie deo prī. vt ſic verificata fuerit ꝓphetia Eſa. liij. d. Oblatus eſt q2 ipe voluit ⁊ nō aperuit os ſuū. Un̄ rōne humanitatis oblat⁹ vt agnus rōne vero diuinitatis reſuſcitat⁹ vt leo. Iſte agn⁹ d̄r hr̄e cornua. vij. ⁊ oculos. vij. i. vij. dona ſpūs ſctī. Un̄ Eſa. xj. Egredietur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcēdet ⁊ requieſcet ſuper eum ſpūs dñi ⁊c.

Que dona cornib⁹ et oculis deſignāt̄ qꝛ ꝑ ea inſtar oculoꝝ illuminamur: iterius ꝛ iſtar cornuū ſctificamur exteri⁹ ad oīa tollerēda. Dr̄ aūt h̄ agn⁹ ſtare in medio throni ꝛc. i. i medio trinitatis. ſ. patris ꝛ ſpūs ſcti. ꝛ q̄tuoꝛ aīaliū. i. q̄tuoꝛ euāgeliſtaꝝ ꝛ xxiiii. xii. patriarchaꝝ q̄tū ad teſtamētū vet⁹ ꝛ ſenioꝝ. i. xii. apl'oꝝ q̄tum ad nouū. Illi fundamētū leg̅ Moy. Iſti poſt xp̄z fundamētū legis euāgelice: ꝛ eccl'ie militātis. Figurati ꝑ fūdamēta. xii. ciuitatū btō Jo. oſtēſū Apo. xxi. Uel gn̄aliter loquēdo ꝑ oēs p̄dictos: vniuerſitas btōꝝ inter q̄s ē xp̄s. Uidit āt eū ſtātē tāq̄ occiſum. Inter alia em̄ q̄ faciūt xp̄z in medio cordiū hoīz habitare ē memoria paſſionis q̄ debem⁹ meditari. dicendo illō. i. Pe. iii. Xp̄s ꝑ peccatis nr̄is mortu⁹ ē iuſt⁹ ꝓ iniuſtis: vt nos offerret deo mortificatos q̄dē carne viuificatos aūt ſpū. Nō dr̄ aūt mortu⁹ ſimpliciter ſ; tāq̄ mortu⁹. qꝛ l; q̄tū ad humanitatē fuerit veraciter mortu⁹: tn̄ q̄tū ad diuinitatez fuit īmortalis. Sic aūt facta ꝑ xp̄z victoria ꝛ cōpleta nr̄a redēptiōe ꝛ libro totalr̄ apto ꝛ. xxiiii. ſeniores ꝛ q̄tuoꝛ aīalia cātabāt cāticū nouū: qꝛ fideles oēs cognoſcētes bn̄ficium redēptionis facte per xp̄m occiſum debēt inſtar illoꝝ dn̄o cantare ꝛ bn̄dicere ꝛ laudare vn̄ p̄s. Cātate dn̄o cāticum nouū: qꝛ mirabilia fecit. Et ſic cantando debem⁹ extollere diuinā magnificētiā ꝛ dignitatem. d. Dign⁹ es dn̄e de⁹ accipe librū ꝛc. vbi ſupra. ¶ Scd̄o inuenio illū agnū nos ad paſcua liberaliter deducētē. Nā xp̄s nō inuidus ſed liberalis exiſtēs volēs nos ſui regni ꝑticipes facere ad ip̄z nos liberaliter īducit. Hoc aūt fuit figuratū Apo. vii. Ubi ſententialiter dr̄ q̄ cum Jo. vidiſſet multitudinez maximā hoīm indutam veſtibus albis ꝛ ignoraret q̄ eēnt. dictū fuit ei ab āgelo hi ſunt q̄ venerūt de tribulatione magna ꝛ lauerunt ſtollas ſuas in ſanguine agni ꝛ dealbauerūt eas: nō eſuriēt neq̄ ſitient ampli⁹: neq̄ cadet ſuꝑ illos ſol neq̄ vll⁹ eſt⁹: qm̄ agnus qui ī medio throni eſt regit eos ꝛ adducet ad fontes aquarum et abſterget deus oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. Ubi ſciēdū q̄ ꝑ iſtam multitudinē indutā veſtib⁹ albis ītelligit̄ multitudo bonoꝝ hoīz viuētiū in puritate mētis et corporis quoꝝ cuilib; dicitur Eccl'i. ix. Omni tēpore veſtimēta tua ſint cādida. ꝛ oleum. ſ. miſericordie nō deficiat de capite tuo. Iſti dicūt̄ ſtolas lauiſſe ꝛ dealbaſſe ī ſanguine agni qꝛ dū viuūt paſſionē xp̄i meditāt̄ cōtinue: in q̄ ꝯſciētias lauāt. In medio āt iſtorū ē agn⁹. i. xp̄s eos cōfortās. Un̄ Eſa. xii. Exulta ꝛ lauda habitatio ſyō: qꝛ magn⁹ in medio tui ſanct⁹ iſrael. Iſti dn̄r non ſitire ꝛ nō eſurire ampli⁹: quia eis p̄paratur eterna felicitas: de qua p̄s. Satiabor cū apparuerit gloria tua: nec ſuꝑ eos cadet eſtus nec ſol. qꝛ ī patria nō erit tribulationis aduſtio: nec lachryma ſ; oīs cōſolatio. ¶ Tertio inuenio illū agnū nos ī patria eternaliter illuſtrātē. Nā xp̄s ieſus illā celeſtem beatoꝝ patriam ſua illuminat claritate. Un̄ de ip̄o Eccl'i. xliii. Species celi glīa ſtellaꝝ mūdū illuminans ī excelſis dn̄s. Hoc aūt fuit figuratū ī viſiōe Jo. Apoca. xxi. Ubi ſentētialiter dr̄ q̄ ip̄e videbit ciuitatē hierl'm miro mō diſpoſitā ꝛ diuerſimode adornatā de q̄ in ei⁹ cōmēdatione ſubiūxit q̄ ciuitas illa nō eget ſole neq̄ luna vt luceat ī ea: nā claritas dei illumīnat eā: ꝛ lucerna ei⁹ eſt agn⁹. Ubi ſciēdū q̄ ꝑ ciuitatē hieruſalem q̄ viſio pacis dr̄ intelligitur celeſtis patria. Iſta dr̄ miromodo diſpoſita: tū ꝓpter ip̄ius firmitatē ꝛ pulchritudinē: tum ꝓpter eius habitatores ī qua p̄s. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas. Hāc diuia claritas illuminat. qꝛ de⁹ lux ꝑ eēntiā illumiat oēs ſctōs. Cui⁹ lucerna eſt agn⁹. i. xp̄s q̄ in deſinēter ibī lucere dr̄: ītellectū ſctōꝝ illuminādo clarius: ꝛ ardere iungit̄ coꝝ affectū fortius inflamādo. ¶ Scd̄a pars.

SEq̄t̄. hic eſt de q̄ dixi ꝛc. Ubī tangit dignitatē generoſam in exiſtendo qd̄ probat proceſſio duratiua vbi ſciendū q̄ qn̄ aliquis dignitatem alīcui⁹ vult extollere d; vt firmi⁹ acceptetur ei⁹ teſtimoniuz oīs ſuſpitionis materiā ammouere. Quia igitur btūs Jo. chriſtum cōmēdabat de dignitate maxima: ne forte aliquis crederet q̄ hoc affectu dilectionis naturalis que ſibi erat ꝑ parentelā cōiunct⁹ hec diceret: ideo hāc ſuſpitionē

ſpiſſionē a cordib⁹ hoiz āmouet ſʒ ħ igi-
tur in pte iſta duo poſſum⁹ cōſiderare.ſ.
Redēptoris cōmendationē magnificā.
Precurſoris excuſationem veridicam.
Ubi btūs Jo.xp̄m dupliciter ꝯmēdat.ſ.
Quātum ad cōditionem perſonalem:⁊.
Quantum ad durationem eternam.
¶ Quātū ad primū dt.Hic ē de quo ⁊c.
¶ Quātū ad conditionē pſonalē dt.Hic
eſt de quo dixi vobis q̇ ⁊c.Ubi ſciēdū ſʒ
Theo.ꝙ qꝛ Jo.ſacerdotib⁹ ⁊leuitiʒ dede
rat teſtimoniū mōdiſtinctū de xp̄o:qñ eū
interrogauerūt tu q̇s es.d.eis medius
veſtrū ſtetit ⁊c.Jo.j.Iſtud teſtimonium
nūc ſpeciali⁹ explicat dicēs.Hic eſt ⁊c.
¶ Sciēdū ē aūt ꝙ xp̄s vir dr.ꝑ rōne
natiui.tpālis xp̄s erat.xxx.annorū quod
tēpus eſt virilis etatis.ſcd̄o rōe ꝑmitia
tis ſpūalis.Nā ſicut vir reſpectu mulie
ris prim⁹ ⁊ pricipalꝫ dr:ſic ieſ⁹ reſpectu
eccl'ie q̄ ſua ſpōſa ſpūalis ē prior.⁊ pnci
palꝫ ſʒ Theo.dr ⁊ ē.Tertio rōe ſue ſcti
tatis ſingl'aris:qꝛ ipē nō ſolū ſctūs:ſed
ſūt dr Dañ.ix.Ipē eſt ſctūs ſctōꝝ.vt ſic
merito dicere poſſum⁹ de ipō illd Job.
j.ꝙ erat vir ille magn⁹ iter oēs orienta
les.¶ Quātū ad durationē eternalē dt.
Qui añ me fact⁹ ē ⁊c.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s
quātū ad hūanitatē aſſumptā poſterior.
Job.fuit tñ quātū ad diuinitatē q̄ eq̄lis
ē prī fuit prior Jo.⁊ añ oēꝫ creaturā.Uñ
Au.exponēs v̄ba Jo.baptiſte dic.Poſt
me aūt venit qꝛ poſterior nat⁹ ē:añ me fa
ct⁹ ē qꝛ plat⁹ ē mihi.Quātū ad ſcd̄m.ſ.p̄
curſoris excuſationē v̄idicaꝫ dt.Et ego
neſciebā eū.⁊c.Qꝛ eñ Jo.ſm carnē atti
nebat xp̄o ne forte aliq̇s poſſet credere
ꝙ Jo.ex ħ redderet de ipō teſtimoniū:ꝺ
hoc ipē ſe excuſat ſm Chryſo.d.ꝙ xp̄s
pri⁹ erat ſibi ignot⁹ ⁊ ꝙ ad ħ tāq̄ a deo
miſſ⁹ venerat vt ipꝫ pplo ppalaret.Hoc
aūt fuit poſſibile ꝙ Jo.xp̄ꝫ ignoraret qꝛ
⁊ ſi aliq̄ta miracula:circa xp̄s pueꝝ fcā
fuerūt.tñ Jo.tūc erat puulus.Et pueri
tia aūt vſq; ad baptiſmū nō fuerūt fctā
miracula ſm Chry.⁊ ſi facta fuerūt.Jo.
erat in deſerto. ¶ Tertia pars.

SEquit.Et teſtimoniuꝫ phibuit Jo.
⁊c.Ubi tāgit ſctitateꝫ gratioſam in
cōtinēdo qd̄ pbat poſſeſſio permanſiua.
Ubi ſciēdū ꝙ differētia ē inter ſanctita-
tē chriſti ⁊ aliorū ſanctorū.Nā chriſtus
ſic ē ſctūs ꝙ i ipſo habitat plenitudo ſpi
rit⁹ ſcti ſiue ꝑmāſiue ꝙ ipm nō pōt amit
tere.In oibus aūt viatorib⁹:licet aliqua
gr̄a ſpūs ſcti:nō tñ ſicut in xp̄o qꝛ ipam
poſſunt emittere niſi cōfirment a deo.
Et hoc eſt ſm Chryſo.ꝙ p̄curſor in illo
teſtimonio dato de xp̄o ꝯfirmādo prius
dictā teſtimoniū:nos inſtruit luculēter
ſm hoc igit in pte iſta duo poſſum⁹ cōſi
derare.Nā primo dat ſuā teſtificationē.
ſcd̄o oſtēdit hui⁹ teſtificationis reuela-
tionē.¶ Quātū ad primū dt Et teſtimo-
niū phib.⁊c.Ubi p̄curſor i iſto teſtimonio
de habitatiōe ſpūs ſcti i xp̄o.tria tāgit.ſ.
Actum benignitatis ſumme.
Modum congruitatis mire.
Subiectum capacitatis digne.
¶ Quātum ad actū ⁊c.dicit.Et teſtimo
niū ⁊c.Ubi ſciēdū ſʒ Au.ꝙ ſpūs ſctūs
ſup xp̄m deſcēdēs nō deſcēdit ad ipꝫ ſā-
ctificādū:qꝛ iā ſctūs erat:ſʒ hoc fuit ad
figurandū corporis myſtici ideſt cōgre-
gationis fideliū ſanctificationeꝫ p ſpm
ſctm̄ futurā.Cōgruū aūt fuit vt xp̄o ba-
ptizato ſpūs.ſ.ſup eū deſcēderet.Primo
ad filij manifeſtationem.Ut ſicut fili⁹ a
patre genit⁹ ipꝫ manifeſtabat:iuxta qd̄
dt Jo.xvij.Pater manifeſtaui nomē tuū
hoib⁹ quos dediſti mihi.Ita ſpūs ſctūs
pcedēs a filio ſibi teſtimoniū phiberet.
iuxta qd̄ xp̄s dt Jo.xvj.Ille me clarifi-
cabit qꝛ de me accipiet ⁊ annūciabit vo
bis.Scd̄o ad baptiſmi ꝯfirmationē.Nā
qꝛ in baptiſmo Jo.qñ xp̄s baptizat⁹ fuit
incepit quaſi inchoari baptiſm⁹ xp̄i.qui
q̇de debebat dari in fide trinitatis ꝯue-
niēs fuit ꝙ tota trinitas tūc appareret
ſʒ Au.iō fuit ibi xp̄s dei fili⁹:vox prīs
teſtificās:⁊ ſpūs ſctūs dſcēdēs.¶ Quā
tū ad modū ꝯgruitatis mire dicit quaſi
columbā de celo.Ualde ꝯueniēs fuit vt
ſpūs ſctūs i ſpecie colūbe appareret.Primo
ꝑpter nature ſimplicitatē.Nā qꝛ ſpūs
ſctūs libēter cū ſimplicib⁹ habitat ⁊ fu-
git doloſos iux illd Sapi.j.Spūs ſctūs
effugiet diſcipline fictū.Et prouerb.iij.
Cum ſimplicib⁹ ſermocinatio ei⁹.iō cō
ueniēs fuit vt i colūba alali ſimplici ap
pareret.¶ Scd̄o pp gr̄e fecunditatem.
Nam qꝛ gr̄a ſpūſſancti facit hoies fecū-

ristos amicicie viſceroſe. Nā iuxta illud Apo.j. Ipſe dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is i ſanguine ſuo. vn̄ de ip̄o poſſum⁹ dicere illud .ij. Macha.xv. Hic eſt fratrū amator ⁊ ppl'i iſr̄l. ¶ Quātū ad ſecūdū vbi tāgit nati eternalr̄ emanātē qđ pbat naturalr̄ pceſſio cū dr̄ fili⁹. ſciēdū ē q̄ xp̄s fili⁹ dei dr̄ nō q̄dē adoptiu⁹ ſ verus ⁊ naturalr̄ a deo pduct⁹: iuxta illud qđ ſe dr̄ ſub noīe ſapie. Prouer. viij. Ab eterno ordinata ſū ⁊ ex antiq̄s añq̄ terra fieret. necdū erāt abyſſi ⁊ ego iā cōcepta erā. ¶ Quātū ad terciū vbi tāgit dignitatē gñalr̄ pñdētē qđ pbat impialis cōditio cū dr̄ dei. Sciēdū ē q̄ de⁹ eſſentialr̄ nō nūcupatiue dr̄ de⁹ ⁊ dn̄s de q̄ ps. Qm̄ magn⁹ dn̄s ⁊ rex ma. ſup oēs deos. vn̄ ip̄e di. Abraā Gn̄. vlti. Ego ſum de⁹ oīps. Ambula corā me ⁊ eſto pfect⁹. Reuera iſto dn̄o nr̄o ieſu xp̄o dei filio famulare debem⁹ ſibi parēdo i oīb⁹ nr̄is operibus ⁊ in ꝟtutibus eſſe pfecti. Nā iuxta illđ. ps. hic eſt de⁹ nr̄ ineternū ⁊ i ſeculū ſeculi: ⁊ ipſe reget nos i ſcl'a vt verificetur illđ Eſa.lx. Erit tibi dn̄s in lucem ſempiternā: ⁊ de⁹ tu⁹ in gl'iam. Ad quā ⁊c.

¶ Dn̄ica.j. poſt oct. epip. Euāgeliū.xv.

Nuptie fcē ſunt i chana galilee. Joā.ij. Scđz ſniam phōrū generalr̄ loquēdo duplex modus ē aliq̄d cognoſcēdi. Prim⁹ ē qn̄ p cām cognoſcim⁹ effectū ſicut qn̄ cognoſcit q̄ ignis pt calefacere ⁊ iſte mod⁹ eſt pfectior i cognoſcēdo. Scđus mod⁹ ē qn̄ p effectū cognoſcim⁹ cām vt ſi videat q̄ aliq̄d calefacit cognoſcit q̄ ē calidū: ⁊ iſte mod⁹ ē imperfectior. Primo tn̄ cōuenientior q̄ vt plurimū p effect⁹ deuenim⁹ in cās. ¶ Sciedū ē aūt q̄ aliqui effect⁹ ſunt q̄ ſubiacēt cauſalitati create cuiuſmodi ſunt q̄ arbores frōdeſcāt ⁊ floreſcāt in ꝟe ⁊ huiuſmodi. Et p tales effect⁹ nō poſſum⁹ đuenire niſi i cognitionē eſſētie create. Aliq̄ autē ſunt effectus q̄ tranſcendunt cauſalitatē creature cuiuſmodi ſunt q̄ ꝟgo pariat: ⁊ q̄ fiat tranſlatio rex ſicut q̄ panis tranſubſtantiet in corp⁹ xp̄i: ⁊ vinū i ſanguinem ⁊ q̄ vna res ſubito mutet in aliā vt aqua i vinū ⁊ huiuſmodi. ⁊ tales effect⁹ qn̄ eueniūt ducūt nos in cognitionem cauſe increate: ⁊ q̄ ille q̄ talia facit ſit de⁹. ¶ Xp̄s igit volēs oſtēdere q̄ nō tm̄ erat hō ſed ēt de⁹ aliq̄ opa fecit q̄ nō poterāt fieri niſi p potētiā diuinā cuiuſmodi fuerūt reſuſcitatio mortuor ⁊c. Inter q̄ pmū ſignū ſuā diuinitatē ondēs fuit illđ de q̄ fit mētio i euāgelio hodierno qn̄ aquā mutauit i vinū qđ miraculū nō ſolū intuentib⁹ cōtulit materiā admiratiōis ſ etiā diſcipulis firmitatē adheſioni: q̄ diſcipuli adherere deo nō poterant niſi eos per diuinitatē ſuam traxiſſet. Sm̄ hoc igitur .iiij. tanguntur in euāgelio hodierno. ſcilicet.

Conuiuij preparatio copioſa.
Miraculi perpetratio vigoroſa.
Prodigij ppalatio glorioſa.
Collegij adheſio amoroſa.

¶ Primum pbat ferculorū cumulatio. Secundum diuerſorum cōmutatio. Tertium miniſtrorum admiratio. Quartum diſcipulor cōfirmatio. primū i prin. ſcđz ibi. Deficiēte vino ⁊c. terciū ibi. Et dicit eis ieſus haurite ⁊c. quartū ibi. hoc fecit ieſus initiū ⁊c. ¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tangit ⁊c. qđ pbat ⁊c. dicit. Nuptie facte ſunt ⁊c. vbi ſciēdū q̄ de cōplemēto nuptiarū eſt q̄ ſint copioſe ⁊ q̄ ibi ſit diuerſitas ferculor. Notat autē tp̄s iſtar nuptiar: q̄ dr̄ q̄ die tertia nuptie fcē ſunt. ſ hic igit hec quatuor tāgit. ſ.

Conuiuij ſolennitatem gaudioſam.
Loci capacitatem gratioſam.
Collegij ſocietatem virtuoſam.
Temporis cōgruitatem numeroſam.

¶ Quantū ad primū dicit. Nuptie facte ſunt. vbi ſciēdū q̄ quidā heretici fuerūt q̄ nuptias cōdēnabant: qđ tn̄ eſt cōtra ſcripturā diuinā: q̄ matrimoniū inſtitutū ē a deo ſicut pz Gen̄.ij. vbi adā pphetādo dixit facta eua qn̄ deus adduxit eam ad ipſū. hic nunc os ex oſſib⁹ meis ⁊ caro de carne mea. hec vocabit virago: q̄ de viro ſuo ſumpta eſt q̄obrem relinq̄t hō patrē ſuū ⁊ mr̄em ⁊ adherebit vxori ſue ⁊ erunt duo in carne vna. ſ. ad pcreationem filior. Sic ergo pz q̄ ad pbanduz matrimonium a deo primitus inſtitutuz xp̄s nuptijs tēporalib⁹ voluit intereſſe.

ſurrectio vigoroſa: aſcẽſio glorioſa. ¶ Iſte nuptie fuerũt facte tertia die. Ubi ſciẽdũ ꝙ tria gñaliter diſtinguũt tpa.ſ.legis nature legis ſcripte: ꝛ legis grẽ. Tpe aũt tertio.ſ.legis grẽ: fuit dei filius incarnatus. ¶ Iſte nuptie facte fuerũt in chana galilee. Nã galilea interptat tranſmigratio. In tranſmigratione igit diuinitatis ad hũanitatẽ ꝛ econuerſo: vel nature tranſmigrate de pctõ originali ad originalẽ iuſticiã fuerũt iſte nuptie celebrate. in chana pro pp zelũ amoris quẽ habuit ad genus hũanũ. ¶ In iſtis nuptiis fuit mr ieſu pſentiẽs: cõcipiẽs: piens: ꝛ nutriẽs. Fuit xps fecũdãs ornãs illuminãs. ꝛ inflãmãs. Fuerũt diſcipli. i. chorus virtutũ.ſ. puritatis mũdiſſime hũilitatis pfundiſſime: ꝛ paupertatis altiſſime. ¶ Scđo dei filius deſpõſauit ſibi eccliã catholicã in futuro p virtuoſã redẽptiõez. Iſtarũ nuptiarũ fuit ſponſus xps imolatus in cruce. De q deſpõſatiõe loqt ſctã mr ecclia Exo.iiij.d. Sponſus ſanguinũ tu mihi es. ¶ Thalamus fuit lignum crucis in q xps mortuus reqeuit iuxta illõ Phili.ij. Huiliauit ſemetipm factus obe. vſqꝫ ad mor. mortẽ aũt crucis. ¶ Paranimphus fuit ꝛ põt eẽ qlibet doctor ꝛ pdicator fidei catholice redẽptionẽ ãnũciãs hũani gñis p paſſionẽ xpi ꝯpletã. ¶ Iſte nuptie initiate fuerũt in xpi paſſiõe qñ ſanguinẽ ſuũ ſparſit ratificare in reſurrectione qñ a vinculo culpe nos abſoluit: ꝯſũmate in aſcẽſiõe qñ in celũ hũanã naturã primus itroduxit. ¶ Iſtarũ nuptiarũ anulus fuit pcioſus ſanguis xpi quẽ effudit p nobis iuxta illõ Apoc.j. Dilexit nos ꝛ lauit nos in ſanguine ſuo. O qꝫ pcioſus iſte annulus. In iſtis nuptiis fuerũt data localia.ſ.vij. ſacramẽta eccliẽ qbus regeneramur in xpo q fluxerũt de latere ipſius.ſ. baptiſmus ꝯfirmatio penitẽtia mrimonium: euchariſtia ꝛ extrema vnctio. Iſta ſacramẽta fuerũt nobꝫ figurata zach.iiij. vbi dr Uidi ꝛ ecce cãdelabrũ aureũ totũ ꝛ lampas eius ſup caput eius ꝛ.vij. lucerne eius ſup illã. Ubi ſciẽdũ ꝙ p cãdelabrũ totũ aureũ itelligit ſctã mr ecclia auro ſapie illuſtrata: ſup cuius caput ẽ lãpas. i. xps deus ꝛ hõ iſtar lãpadis hñs paſſibile corpus inſtar vitri aĩaꝫ iſtar lichinũ: diuinitatẽ inſtar lumis: plenitudinẽ grẽ inſtar olei. Per.vij. aũt lucernas itelligũt.vij. ſacra pdicta. Iſte nuptie die tertia fuerũt facte. i. in tertia etate xpi. Facte aũt ſũt in chana galilee q interptat trãſmigratio ꝛ zelus: qꝛ tũc trãſmigrauit de hoc mũdo ad prẽ: ꝛ fuit ibi zelus quẽ hũit ad genus hũanũ: qꝛ cũ dilexiſſet ſuos q erãt imũdo in finẽ dilexit eos Jo.xiij. In iſtis nuptiis fuerũt maria xps ꝛ diſcipli aſpicientes: formidãtes: ꝛ plãgẽtes In iſtis nuptiis ſũt.vj. hydrie. ſ. p̄triarche ꝛ pphete xpꝫ pdicantes: apli xpꝫ demõſtrãtes: martyres p xpo morientes: ꝯfeſſores carnẽ p xpo macerãtes virgies ppt xpꝫ ꝯtinẽtes: bõi ꝯiugati pcepta obſeruãtes. Iſte nuptie fuerũt figurate.j. Mach.x. vbi fnialr dr ꝙ alexãder rex petiuit a Ptolomeo rege ꝙ ad ꝯfirmãdã amicitiã daret ſibi cloepatrã filiã ſuã quã ſibi dãs fecit nuptias in magna glia. Ubi ſciẽdũ ꝙ p Alex. regẽ q iterptat auferẽs ãguſtias tenebrarũ itelligit xps dei filius cui appropriat in diuinitate ſapia: cuius ẽ auferre ignorãtie tenebras: qꝛ ipe eſt lux vera q illumiat oẽm hoiez veniẽtẽ in hũc mũdũ Jo.j.vñ. Eph.v. Eratis aliqñ tenebre: nũc aũt lux in dño. Per Ptolomeũ aũt q iterptat ad mẽſurã deducẽs itelligitur deus prẽ. de q Sapie.xj. Oĩa in mẽſura numero ꝛ põdere diſpoſuiſti. In mẽſura inqꝫ quãtũ ad durationẽ: in numero quãtũ ad mltiplicationẽ: in põdere quãtũ ad valorem. Per cleopatram q interptat congregãs agnitos intellit ſctã mr ecclia q ꝯgregat oẽs fideles in vnuꝫ qui cognoſcunt a deo in hoc mundo p grãm: vt tãdez cognoſcãtur in futuro p gloriã. vnde de ipſa poſſumus dicere illõ ps. Edificans hierlm dñs diſperſiones iſraelis ꝯgregabit. Nã dñs edificare hieruſalẽ dr qñ ſanctã matrẽ eccliam paciſicã ꝯſtituit: ꝛ tũc diſperſiões iſraelis cõgregauit in vnũ viculũ charitatꝫ ꝛ fidei Alex. igit. i. dei filius vidẽs ꝙ hũanuꝫ genus p pctm perierat ſciẽs ꝙ occaſio peccandi p ignorantiã acciderat homini q opponit ſapie que ſibi appropriat cõpatiẽs ſibi ꝛ volẽs ipm redimere: dixit prĩ ꝛ ſpũi ſctõ illõ qđ dixit Joñ. Joñ.j. Tollite me ꝛ mittite in mare ꝛ ceſſabit mare a vobis: ſcio em̃ ego ꝙ ppt me tẽpeſtas hec grãdis venit ſup vos. Qđ cũ ſic fctm̃ fuit

ceſſauit tēpeſtas. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ mare itelligit iſte mūdꝰ in q̄ añ icarnationē filiũ dei erat grādis tēpeſtas ꝑpt pctm̄ p̄moꝝ parētū. Per. Joh. aūt q̄ iterp̄tat donatꝰ itelligit dei filiꝰ nobꝫ datꝰ. Jſte igit cōpatiēs hūano generi petiuit mitti in mūdū: q2 ꝑ ip̄z i mūdū vt dictū ē orta fuerat tēpeſtas. Poſtq̄ āt natꝰ fuit ⁊ paſſꝰ: illa tēpeſtas ceſſauit q2 tūc hūanū genꝰ redemit ⁊ recōciliauit deo. Ad pacē igit iſtā faciēdā Alex. i. dei filiꝰ petiuit a patre ſibi dari i ſpōſaꝫ filiā ſuā cleopatrā. i. ſanctā eccl'iaꝫ cui ānuēs deꝰ pr̄ ſibi ip ſaꝫ deſpōſauit ⁊ magnas nuptias fecit i ſuo ſanguīe p̄cioſo: ⁊ i magna gl'ia q2 lꝫ tūc xp̄s paſſꝰ fuiſſet tñ ꝑ paſſionē ſuam magnā igl'iaꝫ acq̄ſiuit. ¶ Tertio dei filiꝰ deſpōſauit alaꝫ deuotā i via ꝑ gr̄oſaꝫ inhitatiōnē. Spōſus in iſtꝫ nuptiis ē dei filiꝰ: ſpōſa v̄o ala deuota de q̄ ip̄e dt Sap. viij. Hāc amaui ⁊ q̄ſiui ſpōſam mihi accipe ⁊ amator factꝰ ſuꝫ forme illiꝰ. Thalamus iſtaꝝ nuptiaꝝ ē pura ꝯſciētia in q̄ xp̄s mo. at ꝑ gr̄aꝫ. Paranimphꝰ aūt eaꝝ eſt bōa inſpiratio idducēs alaꝫ ad ꝯiunctionē ſui ſpōſi ꝑ gr̄aꝫ innuēte quā hꝫ a deo: q2 Act. xvij. Jp̄e dat oībꝰ vitā ⁊ iſpirationē. ¶ Jſte nuptie initiāt in bōa cogitatiōe ratificāt i deuota ꝯtēplatiōe: cōſūmāt i pfecta ↄpatiōe. Cā iſtaꝝ nuptiarum fuit benignitas quā xp̄s habuit ad alaꝫ vñ Ti. iij. Apparuit benignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris nr̄i dei nō ex opibꝰ iuſticie q̄ fecimꝰ nos: ſꝫ ſm ſuā miam ſaluos nos fecit. ¶ Anulꝰ eſt fides. vñ alloquit alaꝫ. Oſee. ij. d. Spōſabo te mihi in fide ⁊ ſcies q2 ego dñs. ¶ Jocalia ſūt vij. virtutes. ſ. ſpes fides ⁊ charitas fortitudo tēperātia prudētia ⁊ iuſticia: Jtē etiā. vij. dona ſp̄uſſcti q̄ debēt i alaꝫ ſctāꝫ reqeſcere qñ fit xp̄i ſpōſa iuxta illō Eſa. xi. Reqeſcet ſup eū ſp̄us dñi ſp̄us ſapiētie ⁊ itellectꝰ ſp̄us ꝯſiliij ⁊ fortitudis ſpiritꝰ ſciētie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū ſp̄us timoris dñi. ¶ Jſte nuptie fiūt die ttia. i. in tertia ꝑte penitētie. ſ. i opis ſatiſfactione. Dñt autē ſctē in chana gallilee. Jn gallilea in quā: q2 fiūt in trāſitu ſtatꝰ culpe ad gr̄aꝫ ⁊ de operibus vitioſis ad opa v̄tuoſa vt ſic in dño cōfidēs trāſmigret i mōtē ſicut paſſer i p̄s. Jn chana v̄o q2 amor quē hꝫ hō ad xp̄z facit alam eiꝰ ſpōſaꝫ vt dicat dño illō. iij. Reg. xix. zelo zelatꝰ ſuꝫ ꝓ dño exercituū. ¶ Jn iſtis nuptijs fuit maria xp̄s ⁊ diſcipli. i. ꝟginalis puritas deſignata ꝑ mariā: arta paupertas ꝑ xp̄m: ⁊ ꝓfūda hūilitas deſignata ꝑ diſcipulos q2 diſcipulꝰ dꝫ eē hūilis. Jn iſtis nuptijs ſunt. vj. hydrie. ſ. vegetatiua: ſenſitiua: itellectiua: volitiua: memoratiua: ⁊ motiua. ¶ Jſte nuptie pñt nobis figurari ꝑ illas q̄s fecit Labā Jacob ⁊ racheli de qbꝰ dr̄ Gen. xxix. ꝙ vocatis multis inimicoꝝ turbis ad ꝯuiuiū fecit nuptias. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Labā q̄ iterp̄tat cādidꝰ et dealbās intelligit deꝰ pr̄ q̄ eſt purꝰ ⁊ cādidꝰ q2 Eccl'iaſti. xliij. pulchritudinē cādoris eiꝰ admirabit ocl's. Per Jacob aūt p̄triachā q̄. xij. filios habuit itelligit xp̄s q̄ p̄triachā exiſtēs noui teſtamēti. xij. apl'os habuit. Per Rachel v̄o q̄ ouis ſiue vidēs deū iterp̄tat: intelligit ala hois q̄ inſtar ouis dꝫ eē innocēs ꝑ cordis puritatē: pacifica ꝑ dilectiōis charitatē: fructifera ꝑ opis fecūditatē vt ſic ouis exiſtēs habeat i p̄ñti gr̄aꝫ vt tādē i futuro ſit deū vidēs ꝑ gl'iā. Labā igit. i. deꝰ pr̄ Jacob. i. xp̄o filio ſuo et Racheli. i. ale deuote facit ſolēnes nuptias qñ ip̄aꝫ xp̄o copulat ꝑ gr̄aꝫ. Signāter āt dr̄ ꝙ ad illas nuptias mltos vocauit: q2 ad hmōi cōiunctionē ale cū xp̄o ꝑ gr̄aꝫ aſſiſtūt ſcti āgeli ꝯgaudētes iux̄ illō Lu. xv. Dico vobis gaudiū erit corā angel' dei ſup vno pctōre pniaꝫ agēte. Nō vacat āt ꝙ licꝫ nuptias fecerit ꝓ Rachele tñ veſpe tradidit Lyā Jacob q̄ maioris erat etatꝫ q2 ꝑ Rachelē q̄ vidēs deū iterp̄tat intelligit vita contemplatiua: ꝑ Lyā v̄o q̄ laborioſa iterp̄tat: itelligit actiua Q2 igit ad habēdā gr̄aꝫ ꝑ quā poſſimus deū ꝯtēplari bōa p̄cedēs opatio neceſſaria eſt: iō p̄mo dat Lya: ⁊ poſtmodū Rachel. ¶ Quarto dei filiꝰ deſpōſat ſibi alam in p̄ria ꝑ gaudioſam gl'ificationē. Jſtorū nuptiaꝝ ſpōſus eſt xp̄s gl'ificatꝰ ſpōſa ala btā. Jſtā ſpōſam ad huc exiſtentē in valle miſerie volēs ſibi copulari inuitat Cant. iiij. di. Ueni de libano ſpōſa mea veni d̄ libano coronaberis. Signāter aūt ter replicat veni. anteq̄ ꝓmittat coronam q2 anteq̄ coronet in gl'ia opꝫ ſ

ouā ꝯmiſit ꝯtra voluntatē diuinā ꝙ prio
veniat ꝑ amarā ꝯtritionē: ſcdo per inte
grā cōfeſſionē: tertio ꝑ perfectā ſatiſfa-
ctionē. ¶ Thalam⁹ iſtaꝝ nuptiaꝝ ē celū
empireū. iuxta ꝙ dicē. Eſa. lxvj. celū ſe-
des mea terra aūt ſcabellū pedū meoꝝ.
Paranimph⁹ eſt ſacra ſcriptura nob̄ denū
ciās i. nēſitatē glie. iuxta illō. j. Coꝝ. ij.
Ocl's nō vidit nec auris audiuit nec in
cor hoīs aſcēdit q̄ preparauit de⁹ illis q̄
diligunt illū. Iſte nuptie initiāt ꝑ grāz:
ratificāt ꝑ pſeuerātiā: cōſūmāt ꝑ gliāz.
iuxta illō ꝑs. Etenī bñdictionē dabit le
giſlator quātū ad grām. ibūt de vtute in
virtutē q̄tū ad pſeuerātiā videbit de⁹
deoꝝ i ſyon quātū ad gliam. Anulus in
iſtis nuptijs ē lumē glie qō de⁹ dat aīa-
bus ſctis vt ipm clare videāt ꝛ diligāt ſi
ne fine. ¶ In iſtis nuptijs maxima dāt
iocalia. ſ. vij. dotes totū hoiem adornā-
tes tres ex pte aīe. ſ. clara viſio fidē eua
cuās. firma tētio ſpē certificās: ꝛ ſuauis
fruitio charitatē pficiens q̄tuor ex pte
corpis. ſ. claritas expellēs obſcuritatē:
ſubtilitas expellēs obtuſitatē: agilitas
expellēs grauitatē. ꝛ impaſſibilitas au-
ferēs mortalitatē. Iſta. vij. iocalia figu-
rant p. vij. ſtellas de q̄b⁹ Apoc. j. dr ꝙ ſi
milis filio hoīs habebat in dextera ſua.
vij. ſtellas. N. i. ſicut res q̄ manu tenetur
parata eſt ad dādum recipiētib⁹: ſic dei fi
lius parat⁹ eſt dare. vij. ſupradicta ioca
lia ſignificata p. vij. ſtellas hoī ꝑ grām
diſpoſito. ¶ Dicunt aūt iſte nuptie tertia
die facte. Nā gnālit loquēdo pm⁹ dies
hoīs dr eſſe nat. ſiue igreſſus. Scdo ei⁹
vita ſiue progreſſus. Tertius mors ſiue
egreſſus. in pmis aūt duobus dieb⁹ nō
celebrantur iſtē nuptie iuxta illud Exo.
xxxiij. Nō videbit me oīs homo ꝛ viuet:
ſed die tertia. i. poſt mortem. ¶ Dicun-
tur iſte nuptie facte i chana galilee. In
galilea inquā que interpretat tranſmi-
gratio: q2 de hoc mūdo trāſmigram⁹ ad
gliam. In chana etiam que interp̄tatur
zelus: quia amor q̄ hic initiatur in via
pficit in patria. In iſtis nuptijs dicunt
fuiſſe maria ieſus ꝛ diſcipli. q2 in patria
eſt maria virgo dña ꝛ regina de qua lo-
quēs ad ipz ꝑs. dicit. Aſtitit regia a dex
tris tuis i veſti. deau. circū. va. Et ibi eſt

xp̄s rex ꝛ dñs de quo dr Apo. xix. ꝙ ha-
bet in veſtimento. i. in hūanitate ꝛ in fe
more ſuo. i. i diuinitate ſcriptū rex regū
ꝛ dñs dñantiū. Sūt etiā diſcipuli. i. ſcti
angeli tanq̄ miniſtri ſeruientes dño de
quibus Dan. vij. Milia miliū miniſtra
bāt ei. ¶ In iſtis nuptijs fuerūt. vj. hy-
drie. ſ. nature integritas: cōditionis no
bilitas: cōgregatiōis ſocietas: vite ppe
tuitas: bonoꝝ ſacietas: ꝛ maloꝝ ſecuri-
tas. Iſte nuptie fuerūt figurate ꝑ illas
quas fecit rex aſſuerus heſter regine de
quib⁹ dicitur ſententialiter heſter. ij. ꝙ
heſter cōducta fuit ad cubiculū regis aſ
ſueri ꝛ amauit eā rex habuitq3 grāz corā
eo ſuꝑ omnes mulieres ꝛ poſuit dyade
ma regni ſuꝑ caput ei⁹ ꝛ iuſſit cōuiuiuz
p̄parari ꝑmagnificū cūctis pncipib⁹ et
ſeruis ſuis pro ꝯiunctione ꝛ nuptijs he
ſter. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per aſſueꝝ qui in
terp̄tat btitudo intelligit xp̄s in quo ꝑ
fecte btificamur. vt ſic ſibi dicam⁹ illud.
iij. Reg. x. Bti ſerui tui hi q̄ ſtāt corā te
ſemꝑ ꝛ audiūt ſapiētiā tuā. Per heſter
autē q̄ interp̄tat eleuata in populis vel
preparata in tꝑe intelligitur q̄libet aīa
btā que dū vixit in hoc mundo prepara
uit ſe per bona opa ꝛ ideo eleuata eſt in
glia. Hec eſt de qua dicitur heſter. ij. ꝙ
erat pulchra nimis quātum ad puritatē
intrinſecā: ꝛ decora facie quātū ad ve-
nuſtatē extrinſecā. Iſtā dicit adamaſſe:
q2 aīam ſibi coniunctā per gliaz ꝑpetua
diliget quā alloquit hiere. xxxj. di. In
charitate ꝑpetua dilexi te iō attraxi te
miſerās tui. huic dr ꝙ rex poſuit dyade
ma ſuper caput eius: q2 deus facit aīam
beatā reginā regni celeſtis. vt ſic dicat
de xp̄o itroducēte animā btām ad patriā
ꝑadiſi quod dr de aſſuero heſter. i. ꝙ p̄ce
pit. vij. eunuchis q̄ miniſtrabāt i ꝯſpe-
ctu ei⁹ vt itroducerēt reginā vaſthi corā
rege poſito ſuꝑ caput ei⁹ dyademate vt
oſtēderet cunctis pplis ꝛ pncipib⁹ illi⁹
pulchritudinē. Ubi ſciendū ꝙ p. vij. eu-
nuchos miniſtrantes coraz rege. i. Chri
ſto. intelligunt. vij. dona ſpūſſcti q̄ dicū
tur deo miniſtrare q2 illi q̄ ea hn̄t xp̄i mi
niſtri dicūtur. Per vaſthi autē que iter-
pretat. diſtinctio ꝯſūmata intelligit aīa
beata: q2 btitudo eſt eius finis ꝛ ſūma-

56

tio vltima. Iſtã igit vaſth. i. aĩam beataꝫ iubet ſibi in ɔſpectu adduci qñ p oĩꝫ ſen tẽtiã mortis aĩa de mũdo egredit. Sup quã dr imponi dyadema qꝛ ipſi dat coro nã regni celeſtis ⁊ tũc cũctis [illegible]s ⁊ pn cipib⁹. Lolb⁹ ſctis tã paruis ꝙ magnis oñdit illi⁹ pulcritudinẽ ſꝫ tñ cõſidera q̇d dr Mat. xxij. de rege q̇ miſit ſeruos ſuos ſꝫ noluerũt venire ſꝫ abierũt ali⁹ i villã ſuã ali⁹ ad negociationẽ ſuã reliq̇ ꝟo tenuerũt ſeruos ⁊ ɔtumeliȷ affectos occiderũt. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p iſtũ regẽ fa ciẽtẽ nuptias itelligit de⁹ q̇ maxias nu ptias facit i gl'ia paradiſi. Ad has oẽs i uitat ⁊ mittit ſeruos id eſt bonas inſpi rationes iternas vl' monitiões externas ꝙ ad illas nuptias veniãt ſꝫ tñ noluit ve nire ſꝫ ali⁹ vadit ad villã p pctm ſupbie: ali⁹ ad negociationẽ p pctm auaritie: ali⁹ ꝟo ſuos. i. bõas iſpirões vl' monitio nes afficiũt ɔtumelia ⁊ inficiũt p pctm luxurie. Nã luxurioſus ⁊ imũd⁹ oẽs bo nas iſpiratiões ⁊ monitiões interficere dr qꝛ ſubdit⁹ carnalib⁹ deſiderȷs iſtar be ſtie iſtas mortificat ⁊ reſpuit. ¶ Scda ps.

Sequitur. Et deficiente vino ⁊c. Ubi tangitur miraculi per petratio vigoroſa qḋ probat diuerſorũ cõmutatio ſubita. Aqua eñ mutata in vinum q̇ ſunt diuerſa naturalr arguit illud mi raculũ fuiſſe p vigoroſã potẽtiã diuinita tis. Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã ptẽ quantũ ad iſtud miraculũ ꝙ hõ qñ petit ab aliq̇ aliqḋ bñficiũ ſi ſtatiꝫ ſibi nõ fiat nõ ꝓpt hoc debet a poſtulatiõe deſicere ſꝫ pſeue rãter petere: qꝛ lꝫ i pria vice hõ nõ exau diat tñ ꝓpter pſeuerãtiã exaudit. Scdꝫ hic igit hec euãgeliſtu ꝗttuor tangit ſcꝫ:
Petitionem rationabilem.
Reſponſionem admirabilem.
Proſecutionem cõmendabilem.
Condeſcenſionem amicabilem.

¶ Quãtum ad primũ dicit. Et deficit ⁊c. Nã valde rõnabilis fuit iſta inſinuatio. Nã virgo btã mater mie vidẽs idigẽtiã eſſe in ſua pñtia ſuſtinere nõ debuit qñ immo potius ex q̇ ptãtem ſubueniẽdi ſẽ tiebat i filio: ſubleuationẽ idigẽtie ꝓcu rare. ¶ Uinũ defecit i his nuptȷs ſꝫ Be dã vt diuinitas manifeſtaret i xp̃o. Mo raliter aũt loquẽdo ibi vinũ defecit qꝛ i nuptȷs xp̃i dꝫ ſolatium carnis deficere ſignificatũ p vinũ. Nã ſicut ſcribit Pro uerb. xx. luxuria res ẽ vinũ: ⁊ tumultuo ſa ebrietas quicũq; his delectat nõ erit ſapiẽs vñ Prouerb. xxxj. Noli regib⁹ da re vinũ qꝛ nullũ ſecretũ erit vbi regnat ebrietas. Nã ebrietas facit hoĩeꝫ beſtia lẽ ⁊ ẽt ipꝫ expoliat diuina grã. ¶ Hoc ãt fuit figuratũ Gen. ix. i noe de quo dr ꝙ plãtauit vineã bibẽſq; vinũ inebriat⁹ ẽ ⁊ nudat⁹ in tabernaculo ſuo. ¶ Ubi ſciẽ dũ ꝙ p noe q̇ plantauit vineã: intelligit homo habẽs curã de delectationib⁹ cor poris ⁊ tũc inebriatur: qñ indebite in ta lib⁹ ſe immergit ad qḋ ſequit denuda tio qꝛ talis ex aſſuefactione inuerecun dus efficitur ⁊ ſic diuina grã expoliat vi nũ etiã deficit poſt qḋ vinũ abũdãter da tur per xp̃m qꝛ triplex eſt vinum. ſ.
Iuſticie mundificantis.
Sapientie letificantis.
Charitatis inebriantis.

¶ Nã inſtar vini iuſticia mũdificat. Sa piẽtia letificat. Charitas inebriat. In le ge antiqua iſta erãt imperfecta ⁊ iḋ po terat dici ꝙ vinũ deficiebat ſꝫ xp̃s iſta pe fecit ⁊ ideo vnũ propinauit habendum. ¶ Primo perfecit iuſticiã mundifican tem vñ ipam nos decet habere. d. Matt. v. Niſi abũdauerit iuſticia veſtra pluſꝙ ſcribarum ⁊ phariſeorum nõ intrabitis regnum celorum. ¶ Scdo pfecit ſapiẽ tiam letificãtẽ vñ Prouer. viȷ. Uiã ſapiẽ tie mõſtrabo tibi ducam te per ſemitas equitatis. ¶ Tertio pfecit charitatem inebrianteꝫ vnde Rom. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus vr̃is p ſpm̃ ſctm̃ qui datus eſt nobis. Et iḋ non dr lex xp̃i lex timoris ſꝫ amoris. ¶ Quãtũ ad ſcdꝫ ſcꝫ reſponſionẽ admirabilẽ di. dr ei ie ſus q̇d mihi ⁊c. Ubi ſciendũ ſꝫ Aug. De ſimbolo ꝙ iſtud totũ põt referri ad xp̃m inquantũ deo vt. ſ. dicẽdo q̇d mihi ⁊ tibi mulier oſtẽdat ſe eſſe ſup oẽs dicẽdo aũt nondũ venit hora mea oſtẽdit ſm Chry ſo. ꝙ ob hoc ꝙ faceret miraculum debe bat rogari ab indignẽtib⁹ nõ a mr̃e: ⁊ ſic ſentiẽtes prio defectũ poſtea bñficium mai⁹ reputarẽt magis eñ appreciat bo nũ qñ hõ preſentit malũ vel ſm Augu.

Quid tibi ⁊ mihi mlier.q.d.facere mira culũ ē diuinitatis.tu aũt mr̄ es hũanita tis vñ a te hic nō habeo ſʒ a p̄re.nõdum venit hora mea.i.tp̄s paſſiõis mee vbi pẽdẽs i cruce cognoſces q̃d a te vt fili⁹ tu⁹ habuerĩ ⁊ cognoſcã te mr̄ē ⁊ a q̃ hũa nitatẽ habui paſſibilẽ. ❡ Quãtũ ad t̃tiũ ſcʒ ꝓſecutionẽ ꝯmẽdabilẽ dt:dicit mater ei⁹ miniſtris ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ qñ hõ ꝓ ſequitur bonũ inceptũ ⁊ ꝑſeuerat ꝯmẽ dabilis eſt.Lʒ igit̃ virgo btã non habuiſ ſet a xp̄o clarã rñſionẽ de faciẽdo mira culũ tñ ſciens ipm̄ piũ ⁊ diligentẽ infeʒ ⁊ ꝑ ꝯñs ꝯdeſcendentem ei⁹ precibus:iõ fʒ Bedã dixit miniſtris quodcũq; dixe rit vobis facite. ❡ Quãtũ ad quartũ.ſcʒ ꝯdeſcentionẽ amicabilẽ dicit.Erant aũt ibi lapi.Ubi duo tangit.ſ.

Uaſorum deſcriptionem.

Materie tranſmutationem.

❡ Quãtũ ad primum dt.Erãt aũt ibi ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ iudei q: crebro lauabãt man⁹ in ꝯuiuiis indigebãt vaſis ad tenẽ dũ aquã ⁊ iõ oportebat ꝙ haberent va ſa q̃ nõ eẽnt magni ꝓciũ ⁊ q̃ faciliter poſ ſent inueniri ⁊ q̃ poſſent diu durare.⁊ iõ hẽbãt vaſa lapidea nõ aurea vel argen tea vel alicui⁹ alteri⁹ metalli capiebãt aũt binas vel ternas metretas.i.duas vł̃ trinas mẽſuras metreta grece latine dr̄.mẽſura. ❡ Quãtũ ad materie trãſmu tationẽ dt:dicat eis ieſus iplete ⁊c.Ma teria eñ hmõi miraculi fuit aq̃ quã xp̄s virtute diuinitatis ſubito ꝯuertit in vi nũ.Et hic lʒ videat̃ ⁊ ſit miraculũ q̃tuʒ ad curſum nature tñ fʒ Au.nõ ẽ miracu lũ ſi ꝯſiderem⁹ iſtũ q̃ de⁹ erat ⁊ ſupra to tã naturã. ❡ Poſſet at q̃ri q̃re xp̄s nõ fe cit h̄ miraculũ añq̃ faceret impleri hy drias aq̃:mai⁹ ei fuiſſet vt vr̄ vinũ ex ni hilo facere q̃ aquã in vinũ mutare.Rñ ſio h̄ fecit ad maiorẽ certitudinẽ miracu li poterat ei ſi voluiſſet aerẽ i vinũ muta re ⁊ ex nihilo creare maluit tñ ſic facere vt miraculũ eẽt clari⁹ ex teſtimonio mini ſtroꝝ. ❡ Sciẽdũ ẽ circa iſtã pte fʒ ſpũalẽ itellectũ ꝙ pmo ꝑ illas.vj.hydrias ſm Au.itelligũt̃.vj.etates mũdi.Pria etas fʒ ipʒ ꝯputat̃ ab Adã vſq; ad Noe.Scd̄a a noe vſq; ad Abraã Tertia ab Abraam vſq; ad Dauid Quarta a dd̄ vſq; ad trãſ migrationẽ babylonis.Quita a trãſmi gratiõe babilo.vſq; ad Jo.baptiſtã.Se xta a Joã.bap.vſq; ad finẽ mũdi ſex igr̄ hydrie.vj.etates ſignificat qb⁹ ñ defuit ꝓphetia:nũc aũt iplete ſunt hydrie.i.ꝓ phetie. ❡ Uel alr̄ diſtiguẽdo etates vt prima ſit ab adam vſq; ad Noe.Scd̄a a Noe vſq; ad Abraã.Tertia ab abraam vſq; ad Moy.Quarta a moy.vſq; ad dd̄ Quita a dd̄ vſq; ad trãſmigrationẽ babi. Sexta a trãſmigratiõe babi.vſq; ad xp̄ʒ Sep.a xp̄o vſq; ad finẽ mũdi.Uł̃ ꝑ iſtas vj.hydrias intelligi pt̄ hõ qui a phis dr̄ microcoſm⁹.i.minor mũd⁹ i quo ſunt.vj. etates.Pria ẽ iſfantia vſq; ad.vij.annũ. Scd̄a pueritia vſq; ad.xviij.annũ.Ter tia iuuẽt⁹ vſq; ad.xxix.q̃rta virilitas vſq; ad.xlvj.q̃nta ſenect⁹ vſq; ad.lxx.Sexta ẽ crepita etas vſq; ad diẽ mortis Accidit at̃ ꝙ in iſtis.vj.etatib⁹ ſignificatis ꝑ.vj. hydrias hõ ẽ lapide⁹:q: hʒ cor iduratũ i pctis iuxta illd̄ Job.xlj.Cor ei⁹ iduras bit̃ i pctis:⁊ vacu⁹ erit a gr̃a.nõ tñ aduer tẽtes tales qd̄ dr̄ Eccl̃i.iij.cor durũ male hẽbit i nouiſſimo.vñ tales pn̄t figurari ꝑ ſedechiã d̄ q̃ ſmialr̄ dr̄ fʒ Para.36.ꝙ fecẽ malũ in ꝯſpectu dñi dei ſui ⁊ nõ rubuit faciẽ Jer.ꝓphe loq̃ntis ſibi ex ore dñi a rege q̃ʒ Nabu.receſſit qui adiurauerat cũ ꝑ deũ.⁊ ita fuit piur⁹:⁊ indurauit cer uicẽ ſuã ⁊ cor vt ñ reuerteret̃ ad dñʒ deũ iſrł̃.Sʒ tñ vid̄ q̃d ſibi accidit q: fuit ca pt⁹ ⁊ duct⁹ i babił̃. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ſe dechiã q̃ iterp̄tat̃ iuſtificãs dñʒ itelligit̃ pctõr q̃ ꝑ tãto dr̄ dñʒ iuſtificare:q: deus punit cũ ꝓ ſuis pctis ex q̃ punitiõe ap paret diuia iuſticia:⁊ ꝙ de⁹ ſit iuſt⁹.per Nabuc.aũt regẽ q̃ iterp̄tat̃ ꝓphetiſans intelligit̃ de⁹ ꝓphetiſat ⁊ oñdit nobis modũ ſaluati cõis nr̄e.Cũ illo facit hõ pactũ ⁊ iurat ſe cũ eo qñ recipit ſacr̃m baptiſmi in q̃ facit homagiũ deo:qñ aũt peccat mortalr̄:tũc facit i ꝯſpectu dñi ⁊ tũc recedit a Nabuc.i.a deo cũ q̃ ſe iura uerat:⁊ ſic efficit̃ piur⁹ ꝑ Hire.aũt rephẽ dẽtẽ ſedechiã itelligit̃ q̃lʒ p̄dicator veri tatis rephẽdẽs peccatorẽ:ſʒ lʒ ſic rephẽ dat̃ tñ nõ vult audire nec erubeſcere de pctis ſʒ indurat ceruicẽ ſuã ⁊ cor ꝑ obſti nationẽ.Sʒ tñ ꝯſidera q̃d ſibi accidit q: capt⁹ fuit ⁊ duct⁹ i babił̃.ſic reuera hõ q̃

57

in pctis ꝑseuerat ducit in īfernū vbi ꝑ-
petuo punit. Hic āt hō .vj. ꝑdictis etati
bꝰ fit durꝰ ⁊ lapideꝰ ꝑ ꝑseuerātiā ī pctis
⁊ sic ꝑ ꝯñs a grā vacuꝰ: tñ pctibꝰ btē ꝟgi-
nis q̄ pctōꝝ ē aduocatrix inclinat deꝰ ꝑ
suā miaꝫ ad dādū pctōri grāꝫ vt pēiteat
⁊ sic replet cū aq̄ grē salutaris: q̄ tūc ī vi
nū ꝯuerti dr̄ qñ hō habita diuina grā de
spicit mūdū ⁊ vitia: ⁊ incipit ꝑ amorē in-
ebriātē spūalr̄ istar vini celestia ꝯtēpla-
re. Tertio ꝑ istas .vj. hydrias ꝯtinentes
aquā isipidā ⁊ nō vinū intelligūt .vj. ꝟtu
tes .s. iusticia tēꝑantia fortitudo ⁊ prudē
tia fides ⁊ spes que ⁊ aliquando sī sint
ī hoīe sine charitate: sunt tñ ī eo sicut aq̄
īnsipida: tñ qñ his adiūgit charitas tūc
efficit vt vinū saporatiuū. ¶ Quarto ꝑ
istas .vj. hydrias ī qbꝰ tenebat aq̄ ad pu
rificādū hoīes ītelligūt .vj. ꝟtutes aīam
purificātes. Pria est fides que purificat
intellectū ab ignorātia. Scd̄a est spes q̄
purificat effectū a negligētia. Tertia ē
ꝯtinētia q̄ purificat a ꝯcupiscētia carnis.
Quarta ē pietas q̄ purificat a ꝯcupiscen
tia mūdi. Quita ē timor q̄ purificat a sup
bia vite. Sexta est charitas q̄ oīno facit
hoīeꝫ obliuisci q̄ exteriora sunt vt se ex-
tēdat ad īteriora: ita ꝙ sibi non sapiat aq̄
mundi: ſꝫ vinū celeste. ¶ Iste .vj. ꝟtutes
possunt figurari ꝑ .vj. calamos egrediē-
tes ď lateribꝰ cādelabri: tres ex vno late
re ⁊ tres ex altero. Ubi sciēdū ꝙ ꝑ illō cā
delabrū aureū ītelligit totꝰ hō quē deꝰ
fecit istar cādelabri erectū ⁊ istar auri ꝓ-
ciosuꝫ: qꝛ ad suā imaginē. In hoīe igit
dici pñt latera .s. corpꝰ ⁊ aīa. Aliq̄ āt ꝟtu
tes sūt q̄ magis respiciūt corpꝰ vt ꝯtinē
tia pietas ⁊ timor: ⁊ aliq̄ respiciūt aīam
vt fides spes charitas. De vtroqꝫ igr̄ la
tere .i. de aīa ⁊ corpore debēt egredi tres
calami .s. tres ꝟtutes. ⁊ sic erūt .vj. ꝑ .vj.
hydrias designate. ¶ Scd̄a pars.

Sequit. Et dixit eis iesus hau
rite ⁊c. vbi tāgit ꝓdigū pro-
palatio gl̄iosa: qđ ꝓbat mini-
stroꝝ admiratio. Nā ministri
vidētes mutationē tā subitaꝫ
aque ī vinū potuerūt merito admira-
ri: In parte igit ista tria tāguntur .s. qꝛ.
Primo publicatio precipitur.
Secundo certitudo percipitur.
Tertio veritas inquiritur.
¶ Quātū ad pmū dic̄. Et dicit eis iesus
⁊c. Nā ſꝫ magistrū historiaruꝫ tricliniū
dr̄ locꝰ vbi erāt tres ordines mensaruꝫ:
vñ aliq̄ archītriclinum dicunt fuisse ali-
quē ex sacerdotibus iudeoꝝ qui inter es
se nuptiis poterat vt illos instrueret q̄li
ter vti deberent. Quātū ad scdm̄ vbi cer
titudo ꝑcipit dicit. vt autē gusta. archi.
⁊c. Nā qñ ministri obtulerūt vinū archi
triclino admiratus fuit bonitatē vini: ⁊
certitudinaliter cognouit ꝙ illđ erat vi
nū optimū lꝫ nesciret vnde haberet: qꝛ
nō viderat hydrias impleri aqua: ⁊ post
ea iđe vinū hauriri: tñ ministri q̄ hoc ex
ꝓcepto dñi fecerāt sciebāt: ⁊ ita ꝯuersio-
nis aq̄ in vinū ſꝫ Chryso. testes erāt mi
nistri: bonitatis ꝟo vini architriclinꝰ q̄
gustauit ⁊ spōsus. ¶ Quātū ad tertium
vbi veritas inq̄rit dicit vocat sponsum
Archi. ⁊c. Nā architriclinꝰ cognoscens
bonitatē vini ⁊ nesciēs vñ veniret volēs
veritatē scire huiꝰ facti vocat spōsuꝫ ad
quē specialit ꝑtinebat scire ħ vt ꝟitatē
cognoscat. Lꝫ aūt nō dicat hoc ꝙ spon-
sus aliq̄d respōderit: tñ ſꝫ Chryso. verisi
mile est ꝙ aliq̄d respōdit ei. ¶ Sciēdū
est loquēdo moraliter ꝙ bñ ī ꝯuiuio xp̄i
pmo ponit vinū qđ deteriꝰ ē. vltimo aūt
optimū vinū: qꝛ q̄ pie volūt viuere ī xp̄o
tribulatiōes ⁊ amaritudines patiūt .ij.
Ti. iij. post tribl'atiōes sequit gaudiū: iu
xta illud Jo. vj. Tristitia vestra vertetur
in gaudiū. ¶ Lꝫ aūt passiones q̄s pati-
mur nobis videātur difficiles: tamen fa
cilius portamus si ꝯsideramus premiū
qđ acquirit vnde Apostolus Rom. viij.
Existimo em̄ ꝙ nō sint ꝯdigne passiones
huius tp̄is ad futurā gloriā que reuela
bit ī nobis. ¶ Istud ē vinū qđ xp̄s figu-
ratiue ꝓmittit aīe sancte Cāt. viij. d. Da
bo tibi vinū cōditū ⁊ mixtū maloꝝ gra-
natoꝝ. Ubi sciendū ꝑ vinū ꝯditum vbi
est dulcedo saporis ⁊ fragātia odoris in
telligitur suauitas poculi glorie pādisi.
Per mixtū ꝟo feruēs ⁊ calidū inebriās
intelligit supabūdēs charitas q̄ sancti
inebriātur in gl̄ia: qđ signanter maloꝝ
granatoꝝ dr̄ qꝛ sicut malū granatum hꝫ
fortē ⁊ durabilē corticē: ī grauis aūt cā-
dorē rubore ⁊ ordinē: sic ī illa celesti pria

eſt vigor idubitatis: cādor puritatis ru
bor charitatis: ⁊ ordo venuſtatꝫ. ¶ Illud
vinū mirificū glorie fuit figuratū p illō
vinū: d̄ q̄ iniat̄r d̄r heſter. j. ꝙ rex aſſue-
r⁹ i ciuitate ſuſis. vij. dieb⁹ iuſſit pparari
cōuiuiū i veſtibulo horti ⁊ nemoris ꝙ re
gio cultu ⁊ manu ꝯſitū erat ad ꝙ inuitauit
maximā multitudinē ppl̄i q̄ inēt⁹ ē i ſu-
ſis: ⁊ erat loc⁹ ꝯuiuij claus⁹ pulcherrime
⁊ fortiſſime diuerſis tētorijs fulcitis co-
lūnis marmoreis: ⁊ erant ibi lectuli au-
rei ⁊ argētei ad q̄ ꝯſcēdū: cib⁹ abūdās ad
veſcēdū pot⁹ larg⁹ ad bibēdū. Nā ibi vi-
nū vt magnificētia. regia digna erat abū
dās ⁊ p̄cioſuꝫ ponebat̄ ⁊ nō erat q̄ nolē-
tes cogeret ad bibēdū. Ubi ſciēdū ꝙ p re
gē aſſuerū q̄ interp̄tat̄ beatitudo: itelli-
git xp̄s in q̄ beatificamur q̄tū ad animā
in ei⁹ diuinitate ⁊ q̄tū ad corp⁹ i ei⁹ hu
manitate. Nā ſicut d̄r Jo. xvij. Hec ē vita
eterna vt cognoſcāt te ſolū deū verum ⁊
quē miſiſti ieſū xp̄ꝫ. Per ciuitatē aūt Su
ſāꝫ q̄ interp̄tat̄ gaudiū vł leticia itelligit̄
celeſtis patria in q̄ ē omne gaudiū ⁊ om
nis leticia plena. Uñ de ibi habitantib⁹
d̄r Eſa. xxxv. Leticia ſempiterna ſup ca-
pita eorū gaudiū et exultationē obtine-
būt. Per veſtibulū v̄o horti ⁊ nemoris ꝙ
cultu ⁊ manu regio ꝯſitū erat itelligitur
amenitas illi⁹ ciuitatis celeſtis i q̄ ame
nitate reqeſcūt beati iuxta ꝙ de ouibus
ſuis dicit dñs Eze. xxxiiij. In mōtib⁹ ex
celſis erūt paſcua eorū ⁊ reqeſcēt in her
bis virētib⁹. Dicit̄ loc⁹ ille fact⁹ cultu ⁊
manu ei⁹: q2 ipſe ſol⁹ ē ⁊ nō ali⁹ q̄ ſctis ⁊
electis ſuis ibi locū p̄parauit. ¶ Dr̄ hic
locus vallatus tētoriis varijs ⁊ firmatis
ad deſignandū ſecuritatē celeſtis patrie
in qua nullū opꝫ dubitare. Nā ibi fures
nō effodiūt nec furāt̄ Mat. vi. ¶ Per cō
uiuiū aūt factū in tā delicioſo loco intel
ligit̄ copioſitas ſuauitatis eterne q̄ xp̄s
facit ſanctis in patria. Preparat̄ autem
iſtud conuiuiū ſeptē dieb⁹ p quos intel-
ligit̄ eternitas durationis ei⁹: q2 numero
ſeptēnario totū tēpus reuoluitur. Con-
uocant̄ aūt ad iſtud conuiuiū oēs q̄ ſunt
in ſuſis q2 ad conuiuiū eternū oēs ſunt
vocati ſꝫ nō oēs intrent. q2 Mar. xx. mul
ti ſunt vocati: pauci v̄o electi. Per lectu
los autem ibi exiſtētes in quibus habet
hō pēſare itelligit̄ delectabilis requies
q̄ fugato omni labore ibi reperit̄. ¶ Iſti
lectuli dicūt aurei pp̄ter charitatis ar-
dorē argētei pp̄ter puritatis nitorē. Per
cibū v̄o q̄ reficit ⁊ fortificat hominē: ⁊ vi
nū qđ letificat cor hois intelligitur illa
ſpiritualis refectio gaudioſa quā habēt
ſancti in patria. De q̄ cibo et potu dixit
angel⁹ Raphael tob. xii. Ego cibo inuiſi
bili ⁊ potu q̄ ab hominib⁹ nō pōt videri
vtor. Dicit̄ aūt ille cib⁹ ⁊ pot⁹ ibi fore in
abūdātia pp̄ter maximā copiā ibi exiſtē
tē. vñ Puer. j. Qui me audierit abſq; ter-
rore reqeſcet ⁊ abūdātia pfruet̄ maloꝝ
timore ſublato. Dicit̄ aūt ꝙ ibi null⁹ co-
git ad deſignādū libertatē pfectā quā ibi
omnes habēt. vñ Ro. viij. Creatura libe
rabitur a ſeruitute corruptionis in liber
tatem glorie filiorum dei.

¶ Quarta pars.

SEquit̄ Hoc fecit initiū ſigno
rū ieſus ⁊c. vbi tāgit̄ collegij
adheſio amoroſa. ꝙ pbat di-
ſcipuloꝝ ꝯfirmatio. Ubi ſciē-
dū ꝙ q̄ vocati fuerāt ad illas
nuptias vidētes h̄ maximū ſignū ꝙ fece
rat ih̄s cui⁹ nullū aliū adhuc viderūt ſi
bi firmit̄ adheſerūt. i ptēāt iſta duo tā-
git ſcꝫ.
Miraculi primitatem.
Diſcipulorum firmitatem.

¶ Quātū ad primū dicit. Hoc fecit ieſ⁹
⁊c. vt ſic dicam⁹ illō p̄s. Dñs v̄tutū ipſe
ē rex gl̄ie. ¶ Quātū ad ſcđꝫ dicit. Et cre
diderūt in eū diſcipuli ei⁹. Sꝫ h̄ ſm Au.
videt̄ vnū dubiū: ꝙ ſi ſolū tūc crediderūt
ergo cū vocati fuerūt ad nuptias nō fue
rūt diſcipuli: cuius oppoſituꝫ dicit euā-
geliū: quia vocatus eſt ieſus ⁊ diſcipuli
ei⁹ ad nuptias. ¶ Ad hoc ſm Aug. dici
pōt ꝙ ante illud miraculū pprie nō fue-
rūt diſcipuli: qđ dicitur contra: quia vo-
cati ſūt diſcipuli ad nuptias debet expo
ni ꝙ erāt futuri diſcipuli: ſed nōdū erāt.
¶ Poſſet queri de tēpore quo illud mi-
raculū fuit factū. Ad qđ reſpondet ma-
giſter i hiſtoriis ꝙ eccleſia tꝫ hec tria: ſꝫ
diuerſis annis: tñ eadē die facta fuiſſe. ſ.
aduentum magorum. xiij. die primi anni
baptiſmū eadē. xxx. anni vel. xxxj. Muta
tionē aque in vinū eadē die reuoluto an
no a baptiſmo vnde pp̄ter iſta tria q̄ ea-

dẽ díe ſunt facta:illa die epiphania ꝑ.i. pluriũ illuſtrationũ vł apparitionũ xp̃i ꝺꝛ.Epiphania eñ illuſtrationẽ ſiue apparitionẽ ſonat vñ dicit magiſter l hiſtorijs ꝙ q̇dã illas apparitiões diſtiguũt ꝓpriis noib᷒ vocãtes epiphaniã apparitionẽ ſtelle deſurſum fctã ab ephi.qꝺ eſt ſupra ⁊ phanos illuſtratio vł apparitio. Theophaniã ꝟo vocãt appꝛitionẽ factã in baptiſmo qñ dc᷒ pr̃ ait.Hic ẽ fili᷒ me᷒ dilect᷒:a theos qꝺ eſt de᷒ ⁊c.Bephaniã ꝟo apparitionẽ factã i domo qꝺ fuit i nuptijs:⁊ ꝺꝛ a bet qꝺ eſt domus ⁊c.quaſi in domo facta.Hoc aũt miraculũ factũ i domo nuptiarũ ſignificat illud cõiuiũ qꝺ fiet in prima domo:de qua dicit p̃s.Letatus ſum in his q̃ dicta ſunt mihi in domũ dñi ibimus.Ad quam domũ nos ⁊c.

¶ Dominica.iij.poſt epiphaniam.Euãgelium.xxj.

Cum deſcẽdiſſet Jeſus de mõte ſecute ſunt eũ turbe multe ⁊c.Matt.viij.Fm̃ õniam ſanctoꝝ gen᷒ humanũ ꝓpter pctm̃ primoꝛũ parẽtũ duo magna incurrerat dãna:qꝛ.ſ.fuit a gratuitis expoliatũ;⁊ l naturalib᷒ vulneratũ ſicut figuratiue ⁊ parabolice ꝺt dñs Lu.x.de hõie deſcẽdẽte ab hieroſolima in hiericho q̇ incidit l latrones q̇ expoliauerũt eũ ⁊ plagis impoſitis ſemiuiuo relicto abierũt.H i adã a ſtatu pacifico ⁊ inocẽtie venit ad ſtatũ hui᷒ miſerie:tũc deſcẽdit ab hieroſolyma q̃ interp̃tat̃ viſio pacis:⁊ ſignificat ſtatũ innocẽtie in q̃ pax erat l hierico q̃ iterp̃tat̃ luna ⁊ ſignificat miſeriã l qua ſum᷒.Tũc aũt a latronib᷒ i.a demonib᷒ fuit expoliat᷒:qꝛ ꝓcurãte diabolo amiſit oꝛiginalẽ iuſticiam ⁊ alia dona gratuita:ẽt fuit vulnerat᷒ i naturalib᷒:qꝛ vires naturales fuerũt in eo debilitate.Xp̃s igit̃ pi᷒ ſamaritan᷒ ⁊ medicus vidẽs eũ ſic denudatũ ⁊ debilẽ:miſericoꝛdia mot᷒ venit in mũdũ:⁊ ipſum curãs a macula:oꝛnauit eũ virtutibus:⁊ debilitatẽ amnouẽs foꝛtitudinẽ reſtaurauit.Hoc aũt dat̃ nobis intelligi in euãgelio hodierno cũ leproſum mũdat:⁊ paralitico reſtituit virtutẽ membroꝝ.Jn quo beatus Mat.duo tangit.ſ.

Curationem leproſi ſignificatiuam collationis gratie decoꝛantis.

Sanationẽ paralitici ſignificatiuã collationis potentie vigoꝛantis.

¶ Primũ pꝛobat mũdincatio inficiẽtis macule.Scd̃m ablatio debilitatis inertie.Primũ in p̃n.Scd̃m ibi.Cũ introiſſet in caphar. ¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit.⁊c. qꝺ ꝓbat ⁊c.dicit.Cũ deſcẽdiſſet ieſus de mõte ⁊c.Ubi ſciẽdum ꝙ ſicut in hõie coꝛpoꝛaliter loquẽdo non põt ſimul et ſemel ineſſe infirmitas et ſanitas:ita ſpiritualiter i aia nõ põt ſimul ineſſe culpa cũ gratia.Sicut igitur qñ hõ ſanatur coꝛpoꝛaliter amouet̃ infirmitas:ita qñ dat̃ ſibi grã:amouet̃ culpa.Jn ſanatiõe igit̃ hmõi leproſi ⁊ amotiõe lepꝛe datur intelligi collatio gratie ⁊ amotio culpe. Sciendum eſt autẽ quãtum ad expoſitionem litere ꝙ in parte iſta.vj.tangit.ſcꝫ.

Chꝛiſti condeſcenſionem paternalem.

Populi deuotionem filialem.

Jnfirmi infectionem perſonalem

Medici compaſſionem virtualem.

Moꝛbi purgationem ſalutarem.

Magiſtri monitionem exemplarem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.Cũ deſcẽdiſſet ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s diſcipulis tanꝙ̃ ꝑfectioꝛib᷒ ⁊ nõ grauatis peccatoꝝ põderib᷒ fecit ſermonẽ l mõte.nõ aũt turbis imperfectis.vñ quãtũ ad diſcipulos dicit Oꝛig.Docẽte in mõte dño diſcipuli erãt cũ ipſo q̇b᷒ datũ erat celeſtis doctrine noſſe ſecreta.Quãtũ ad turbas ſubdit Jn mõtẽ aũt nequaꝙ̃ aſcẽdere poterãt qꝛ q̃s delictoꝛum ſarcina dep̄mit ad myſterioꝛuꝫ ſublimia niſi abiecto onere ſcãdere mĩme valẽt.Xp̃s igit̃ vt dulciſſimus pr̃ ⁊ pi᷒ cognoſcẽs ifirmitatẽ turbarũ nõ valẽtiũ aſcẽdere:⁊ ſciẽs eos idigere ſua doctrina deſcẽdit de mõte vt eos ibi doceret. ¶ Quãtũ a ſcd̃m.ſ.ppl̃i deuotionẽ filialem.ꝺt.ſecute ſunt eũ turbe mlt̃e.Ubi ſciẽdũ ꝙ turbe poſtꝙ̃ xp̃s deſcẽderat de mõte ⁊ eis loq̇bat̃ ꝑ capacitate eaꝝ ipm̃ ſeq̇bãt̃ ⁊ auſcultabãt vt magiſtrũ ſapiẽtiſſimũ vt inſtruerent̃.vñ poterat dicere quilibet eoꝛuꝫ illud Eſai.v. Dñs mane erigit mihi aurẽ et audiã eũ

quaſi magiſtrū. ¶ In hoc aūt q turbis loquebat̃ ſm capacitatē eorū dat nobis exemplum ſm Aymonē condeſcendēdi pplo qñ eis pdicamus vt non loquamur eis nimis alta: ſed ad eis capabilia.

¶ Quātū ad tertiū.ſ.infirmi infectionē pſonalē dicit. Et ecce leproſus ꝛc. Ubi ſciendum q hic poſſumus conſiderare.

Feditatem languoris.
Sedulitatem adheſionis.
Humilitatem deuotionis.
Poteſtatem iuriſditionis.
Celeritatem curationis.

¶ Primo feditatē lāgnoris cū dicit. Et ecce leproſus. Nā lepra ē infirmitas fetida qr igit̃ iſte erat leproſus.idō infirmitate fetida laborabat. ¶ Scdō ſedulitatē adheſiōis cū dicit veniēs.q.d. Scio te dñe dixiſſe.venite ad me oēs q laboratis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiā vos Mat.xj. Cū igit̃ graui infirmitate laborē:idō ad te venio vt me cures qr dñe ſi vis potes me mūdare. ¶ Tertio ꝯſidera humilitatē deuotionis cū dicit adorabat eū.vñ Chriſo. Nō eñ petebat iſtū q̄ſi hoīem artificē ſz adorabat q̄ſi deū. Et vt pfectā orōnē faceret orat mente orat ꝛ vbo:qr ſm Chry. Oratio pfecta ē fides ꝛ ꝯfeſſio. Et Chry. Nihil eñ digni9 offerim9 deo q̄ orōnē fidelē. Iſte igit̃ ſm Orig. Cadēs adorat et ſic ſimplicē obtulit poſtulationē.d. Tu dñe q digne adoraris ꝛ merito coleris te vt deū adoro qr ſi vis potes me mūdare.

¶ Quarto ꝯſidera ptātē iuriſditiōis cū dt dñe. Nā dñs ipe eſt de9.i ps.vñ Orig. Dñe inqt p te oīa facta ſunt ergo ſi vis potes me mūdare. ¶ Quito ꝯſidera celeritatē curatiōis cū dt ſi vis ꝛc. Nā oīa q̄cunq voluit deus fecit.in ps.vñ orig. Uolūtas tua opus eſt:qr ꝛ opa volūtati tue obediūt g̃ ſtatim ſi vis potes me mūdare.mihi ad bñficiū:tibi ad laudē vidētib9 aūt ad miraculū:ꝛ pficiētib9 ad doctrinā. ¶ Quātū ad quartū.ſ.medici cōpaſſionē virtualē dt. Ex extēdens manū ꝛc. Per iſtā eñ manū extēſam q leproſuz tetigit intelligi pōt virt9diuina p quā leproſum curauit vt dicam9 de xpo illud Prouer.vltimo. Manū ſuā apuit inopi ꝛ palmas ſuas extēdit ad pauperē. ¶ Poſſet qri quare tetigit leproſum cū ſit phibitū in lege ſicut pz Leuit.xiij. Rñſio ſz Chry.q dñs hoc fecit vt nō ſe legi ſubiectū oñderet ſz dñm legis.ſcdo ſm ij m vt daret nobis hūilitatis exēplū vt nullū ſpernam9. ¶ Quātū ad qntū.ſcz morbi purgationē ſalutarē dicit. Et cōfeſtim mūdata eſt lepra eius. Ubi ſciēdum ſm Orig.q qr iſte nō dubitauit credere non tardat̃ lanatio:qr nō diſtulit cōfeſſionez nō differt mūdatio. ¶ Quātū ad ſextum ſ.magiſtri monitionē exēplarē dicit. Et ait illi ieſus vide ꝛc.vbi tria pcepit.ſcz.

Occultationem beneficij.
Uenerationem officij.
Oblationem ſacrificij.

¶ Primo precepit occultationez bñficij cum dicit nemini dixeris. Ubi ſciēdum q quadruplex eſt preceptum. Primū eſt pbationis ſicut fuit in Abraā Gen.xxij. de immolatiōe filij. Scdz eſt phibitiōis ſicut ſunt pcepta negatiua q obligāt hominē ſemp ꝛ ad ſemper ſicut nō occides ꝛc. Tertiū ē executiōis ſicut ſūt pcepta affirmatiua q obligāt hoiem ſp ſz nō ad ſp ſicut ſunt memēto vt diē ſabbati ſanctifices ꝛc. Quartū eſt inſtructiōis ꝛ iſtd fuit iſto leproſo. ¶ Scdō pcipit venerationē officij cū dicit ſz vade oſtēde te ſacerdotib9. In lege qdē moſayca officiū ſacerdotis erat iudicarē vtrum hō eſſet mund9 vel immūdus ꝛ reuocare ipm ad alioꝝ cōſortiū vel expellere. Xps āt voluit q iſte oſtēderet ſe ſacerdotib9. Prio ppter legis approbationē. Scdō ſz Hiero.ppter miraculi manifeſtationē. Tertio ſm Orig. propter ſacerdotū ꝯuerſiōnē vt vidētes miraculū cogerēt̃ credere nec excuſationem haberēt. Quarto ſm Gre. propt̃ nrāz inſtructionē:qr i hoc inſtruimur ſacerdotes reuereri ex q xps fecit eis reuerentiam. ¶ Tertio pcipit oblationē ſacrificij cuz dicit. Et offeres ibi mun9 ꝛc. Ubi ſciēdū q ſicut hr̃ Leuit.xiiij. Qñ aliqs leproſus mūdabatur offerebāt determiatū ſacrificiū ſacerdotib9. Xps aūt voluit q iſte offerret. Prio ſm Chryſo. Ut poſtq̄ recepiſſent oblationē nō poſſent calūniare miraculum. Scdō ſm Chryſ. Ne poſtea reputarē eū immundū. Tertio ſm Orig. propter approbationē miraculi. Quātū ad ſpiritua

59

lem expoſitionẽ ſciendũ eſt ꝙ in iſta ꝑte euangeliſta .vj. tangit ſcꝫ.

Humilitatem incarnationis.
Sedulitatem adheſionis.
Feditatem conditionis.
Pietatem compaſſionis.
Celeritatem curationis.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Cũ deſcendiſſet ieſus de mõte. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illum mõtẽ intelligit᷑ vno mõ ſancta trinitas in qua dei fili⁹ eſt media ꝑſona. Alio modo celũ empireũ in quo de⁹ habitat: vñ pſ. Dñs in celo ſedes ei⁹. In illo autẽ mõte erat dei fili⁹ anteꝙ̃ veniret in mũdũ ⁊ tũc ad ipm̃ nõ poteramus accedere ſꝫ tũc deſcẽdit qñ ſibi placuit icarnari iuxta illud Jo. xv. Exiui a prẽ ⁊ veni i mũdũ. Et tũc redemit nos de ſeruitute diaboli ſuo ſanguine ꝑcioſo. ¶ Hac ãt fuit figuratũ. Exo. iij. Ubi ipſe dĩt. Uidi afflictionẽ ppl̃i in egypto ⁊ clamorẽ ei⁹ audiui ⁊ ſciẽs dolorẽ ei⁹ deſcẽdi vt liberarẽ eũ de manibus egyptiorũ ⁊ educerẽ de terra illa in terrã bonã ⁊ ſpacioſam terrã q̃ fluit lacte ⁊ melle. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ pplm̃ exiſtẽtẽ in egypto ſub ſeruitute pharaonis intelligit᷑ gen⁹ humanũ qð añ aduẽtũ xp̃i erat in tenebris peccatorũ ſub ſeruitute diaboli. Qð cognoſcentes patres veteris teſtamẽti clamabant ad dñm vt ipſos ſua miſericordia liberaret. vñ Moy. Exo. iiij. Obſecro dñe mitte quẽ miſſurus es. Quorũ vota dei filiꝰ ex alto reſpiciẽs miſertus eoꝝ dicit. Uidi afflictionẽ ppl̃i mei ꝑ meã ſapientiã: audiui ei⁹ clamorẽ ꝑ meã beniuolẽtiã: ⁊ cognoſcẽs ei⁹ dolorẽ deſcẽdi ꝓpter meã miſericordiã ⁊ in illo deſcẽſu i quo carnẽ aſſumpſi liberaui eũ de manibus egyptiorũ et demonũ ꝑ meã potẽtiam: ⁊ educẽs eos de tenebris introduxi eos i terrã fluẽtẽ lacte ⁊ melle. i. in terrã opulẽtã. de qua pſ. Portio mea dñe ſit in terra viuẽtiũ. ¶ Quãtũ ad ſcðm. ſ. ſedulitatẽ adheſionis dicit. ſecute ſunt eũ turbe multe. Qñ eñ chriſt⁹ erat in ꝓpria ſubſtãtia in celis hõ nõ poterat ad ipm̃ aſcẽdere qñ ꝟo deſcẽdit in mũdũ ꝑ incarnationẽ: predicationem: ⁊ miraculorũ operationẽ tũc turbe multe ſecute ſunt eũ. ¶ Ad iſtã ſequelã hortat᷑ nos ſcriptura. Deutero. xiij. d. Dñm deũ veſtrum ſequimini ⁊ ipſum timete: mãdata illi⁹ cuſtodite ⁊ audite vocẽ ei⁹: ipſi ſeruietis: ⁊ ipſi adherebitis. ¶ Modũ aũt quo debem⁹ ipſꝫ ſequi ipſe nos docet Mat. xvj. dicẽs. Si q̇s vult poſt me venire abneget ſemetipm̃ ꝓpriã voluntatem dimittendo per humilitatem ⁊ obediẽtiã: tollat crucem ſuam carnẽ macerando per puritatẽ ⁊ abſtinẽtiam ⁊ ſequatur me mundum deſpiciendo per paupertatem ⁊ indigẽtiam. ¶ Hoc aũt fuit figuratum Judicũ ix. Ubi ſententialiter dĩ: ꝙ Abimelech ꝑſequẽs aduerſarios. ſcꝫ ſychimitas ꝑcidit arboris ramum impoſituꝗ ⁊ ferens humero dixit ad ſocios: qð me videritis facere cito facite: igit᷑ certatim ramos de arboribus precidentes ſequebantur ducem: quos incendẽtes igne et fumo aduerſarios necauerunt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per Abimelech qui interꝑtatur pr̃ meus: intelligitur chriſtus: qui inquãtum deus pr̃ nr̃ et rex dici poteſt. Per aduerſarios vero ſychimitas q̇ interpretantur oneroſi intelligunt᷑ demones qꝛ ꝙ̃diu ſumus in mundo ꝑmittunt᷑ nos tẽtare: ⁊ nobis moleſtiam facere vt ipſos vincendo poſſim⁹ mereri. modus aũt quo debem⁹ eos vincere docet nos xp̃s portans in humero ramũ. i. crucem hortans ꝙ faciam⁹ qð ipm̃ videm⁹ facere. vñ Jo. xiij. Exẽplum eñ dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci ſic et vos faciatis. Sic aũt admoniti debem⁹ ramos arboris. i. lignũ crucis aſſumere. ſ. ꝑ verã pniaꝫ: ⁊ auſteritatẽ mortificare vicia carnis. Nã q̇ xp̃i ſunt carnẽ ſuã crucifixerũt cũ vicijs ⁊ cõcupiſcẽtijs. Gal. v. Signãter aũt dĩ ꝙ inimicos igne ⁊ fumo necauit: qꝛ xp̃us igne charitatis et fumo deuote orationis qua ꝓ ſuis crucifixorib⁹ exorauit: diabolũ deuicit: cuius exẽplo debem⁹ ⁊ nos inimicos deuincere: qꝛ ſꝫ Gre. Amor dei nũꝙ̃ ociat᷑: operat᷑ eñ ſi ẽ magna ſi aũt opari deſinit: iam amor nõ eſt. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. feditatẽ ꝯditionis dicit. Et ecce leproſus ⁊c. Nã ꝑ illũ leproſum põt intelligi gen⁹ humanũ infectuꝫ peccato originali vel actuali. Nã inſtar lepre peccatũ totũ gen⁹ humanũ infecit iuxta illud Ro. iij. Oẽs peccaue-

fūt ⁊ regēt gloria dei: q̄ꝛ iſtar leproſi erat tumidū ſuperbia: putridū inuidia: fetidū luxuria: ⁊ raucū auaricia. ¶ Poſtq̄ igit̄ dei filius deſcēdit de mōte factꝰ homo: tūc genus humanū inſtar leproſi d3 cognoſcere ſuā maculam q̄ꝛ leproſus. xp̄o exhibere reuerētiā: ⁊ ideo adorare: cōfiteri excellētiā: q̄ꝛ dn̄s: admirari potētiā q̄ꝛ ſi vis potes me mūdare. ſic ēt dici pt̄ de q̇libet peccatore in ſpeciali. ¶ Sciēdum eſt autem q̄ inuenio tres perſonas ꝓpter tria peccata percuſſas lepra. ſ.

Oziā ꝓpter pctm̄ ſupbie ⁊ oſtētationis.

Mariam ꝓpter pctm̄ obloquētie ⁊ murmurationis.

Gyezi ꝓpter pctm̄ auaritie ⁊ extortiōis.

¶ Primo Ozias ꝑpt̄ peccatū ſupbie et oſtentationis de quo ſnialr̄ d̄r. ij. paral̄. xxvj. q̄ eleuatū eſt cor Ozie ⁊ īgreſſus tēplū dn̄i voluit adolere icēſuʒ ſup altare thymiamatis qđ non erat officiū niſi ſacerdotū: q̇ cū ꝓhiberet̄ a ſacerdotibꝰ noluit acq̇eſcere ſ3 minabat̄ eis ſtatiꝙ orta ē lepra ī frōte eiꝰ qn̄ē expulerūt ſacerdotes de tēplo q̇ fuit leproſus vſq ī diē mortis ſue ⁊ habitauit ī domo ſeparata plenꝰ lepra. ¶ Ubi ſciēdū q̄ ꝑ Ozi ī cor de eleuatū intelligit̄ q̇libet ſuperbꝰ q̇ ſe eleuat ꝯtra deū ⁊ obliuiſcit̄ eiꝰ ſicut dn̄s dicit de ipſis Oſee. xiij. Eleuauerūt cor ſuū ⁊ obliti ſunt mei. Q̄ꝛ ꝟo oīs ſupbꝰ eſt ābitioſus iuxta illud Abdie. j. Supbia cordꝫ tui extulit te: iō d̄r q̄ iſte p̄ſumpſit facere qđ nō debebat: q̄ꝛ adolere icēſuʒ. Q̄ꝛ ꝟo ſupbꝰ nō patit̄ corrigi: ſ3 ſcādalizat̄ iuxta illđ eccl̄iaſtici. xxiij. In doctrina oīs ſupbus ⁊ maledictꝰ ſcādalizabit̄ iō d̄r q̄ qn̄ iſte fuit correptꝰ a ſacerdotibꝰ nō audiuit increpatiōes eorū. S3 q̄nis ſic īcrepatiōes hoīm deſpiciat ſnīam tn̄ dei nō p̄t effugere. Nā dies dn̄i ſup oēm ſupbū ⁊ arrogātē hūiliabit̄. eſa. ij. iō ſeq̄t̄ q̄ ꝑcuſſit eū dn̄s lepra ⁊ ſeparatꝰ fuit ab hoībꝰ vt immūdꝰ. Sic reuera q̇libet ſuperbꝰ a deo abiicit̄ vt deſpectꝰ. iuxta illud p̄s. Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbū ī brachio ꝟtutis tue diſꝑſiſti inimicos tuos. ¶ Scđo maria ſoror moyſi fuit leproſa ꝓpt̄ pctm̄ obloquētie ⁊ murmurationis de qua d̄r ſnialr̄ Numeri. xij. q̄ cū detraxiſſet Moyſi iratꝰ dn̄s puniuit eā ⁊ ecce apparuit cādēs lepra q̄ſi nix q̄ extra caſtra expulſa non eſt reuerſa vſq poſt. vij. dies. ¶ Ubi ſciendū q̄ ꝑ mariā detrahente Moyſi frī ſuo itelligit̄ q̇lʒ q̇ p̄rio ſuo detrahit. Cui xp̄s ī p̄s. Detrahētē ſecreto p̄rimo ſuo hūc ꝑſequebar. Sicut igitur qui aufert rē tp̄alē abſolui nō pōt niſi illa reſtituat ſic q̇ ꝑ detractionem aufert a p̄rimo bonā famā non pōt abſolui niſi illā reſtituat. ꝓpter qđ admonemur Jaco. iiij. di. Nolite detrahere alterutruʒ fratres mei. Et q̄ꝛ iſtud vitiū eſt maxime ī mulieribꝰ iđ ſpāliter ap̄ls dicis. j. Ti. iij. Oportet mulieres ſimiliter pudicas nō detrahētes ſobrias fideles ī omnibꝰ. Quia ꝟo pctm̄ iſtud impunituʒ nō remanet. iđ ſequit̄ q̄ maria facta fuit leproſa ⁊ expulſa de caſtris. ſic oīs detractor in anima inficitur ⁊ expellit̄ de caſtris celeſtis patrie. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Numeri. xiiij. ī exploratoribꝰ quos miſit Moyſes ad explorandaʒ terrā promiſſiōis: q̇ q̄ꝛ deo ꝓmittenti ⁊ terre quā viderāt detraxerunt: non intrauerūt ad ipſam. Sic reuera oēs qui detrahūt deo ⁊ p̄rimo ⁊ celeſti patrie per terram ꝓmiſſiōis deſignate moriūtur ſpiritualiter quantū ad animam ⁊ priuantur habitatione glorie paradiſi. Signanter autē d̄r q̄ maria leproſa añ. vij. dies reuocari nō potuerit q̄ꝛ ſi homo vicio detractiōis peccat vt eꝫ caſtra vite eīne mereat̄ expelli nū̄ꝗ̄ reducit̄ niſi priꝰ peracta pn̄ia perfecta que per numerum ſeptēnariuʒ deſignatur: quia eſt numerus perfectꝰ. ¶ Tertio gyezi fuit leproſus ꝓpt̄ pctm̄ auaritie ⁊ extortiōis: de quo d̄r ſententialiter. iiij. Re. v. q̄ accepit a Naamā queʒ Heliſeus curauerat argētū ⁊ veſtes: cui ait Heliſeus. Nūc igit̄ accepiſti argētū ⁊ veſtes vt emas oliueta ⁊ vineas ⁊ oues ⁊ boues: ſ3 lepra Naamā adherebit tibi ⁊ ſemini tuo vſq ī ſempiternū. Et egreſſus ē ab eo leproſus q̄ſi nix. ¶ Ubi ſciēdum q̄ lʒ ꝑ gyezi vendere volētem curationem Naamā intelligant̄ vendētes et emētes ſpiritualia ⁊ per conſequēs peccatū ſimonie: tamen communi nomine loquēdo intelligi poſſunt omnes auari: cui pctō oēs ſunt dediti: iuxta illud Hiere. vj. A minore quippe vſq ad maioreʒ

60

omnes ſtudét auaricie:et a ꝓpheta vſq₃ ad ſacerdoté oēs faciūt dolū. Sȝ audi q̄d dr̄ puer.xv. Cōturbat domū ſuā q̄ ſectat̄ auaritiā:q̄ aūt odit munerat viuet. Sed tn̄ aduerte ꝯ̄ illos ſniam q̄r inſtar gyezi efficiūt̄ leproſi dū ꝓpter diuitias anima maculat̄ ⁊ eternis ſupplicijs deputatur. vn̄ puer.ij. Nō ꝓderūt diuitie in die vl-tionis:iuſticia autem liberabit a morte. ¶ Ul̄ poſſum⁹ dicere ꝙ p̱ lepram itelli-gūt.vij.vicia capitalia. Nā primo in car nis tumore ſignificat̄ ſuperbia:⁊ hoc deſi-gnat̄ p̱ lepraȝ ozie.ij. Parali.xxvj. In exultiōe ſignificat̄ iracūdia:⁊ hoc figu-rat̄ p̱ leprā ſymonis de q̄ Mat.xvij. In ſi ti auaricia:⁊ hoc figurat̄ p̱ lepraȝ gyezi. de q̄.iiij. Re.v. In pōderoſitate accidia: ⁊ hoc figurat̄ per leprā Moyſi.de q̄ Exo. iiij.ꝙ cū miſiſſet manū ſuā ꝓtulit eā le-proſaȝ. In prurigine gula et hoc figurat̄ p̱ leprā.iiij.virorū in porte ſamarie itroi tu.de quo.iiij. Reg.lvij. In putredine in uidia.et hoc figurat̄ in lepra Marie ſo-roris Moyſi Numeri.xij. In fetore anhe lit⁹ luxuria:⁊ ꝙ hoc ſit verū p̱tȝ q̄r leo ex fetore leene naturaliter ſentit qn̄ coit cū alio vn̄ ipſa ſagax lauat ſe anteq̄̄ vadat ad leoné:⁊ hoc figurat̄ in lepra Joab.ij. Re.iij. ¶ Quantum ad quartū.ſ.pieta-tem compaſſionis dicit. Et extédés ma-num ⁊c. Nam manus extenſa fuit ad le-proſum.i.ad genus humanum: quando diuinitas fuit humanitati cōiūcta ex cu ius coniunctione eſt poſtmodū ſanitas ſubſecuta. ¶ Ul̄ moraliter ſm̄ Orig.xp̄s manum extēdit peccatori quādo dat gra tiam:⁊ peccata dimittit. ¶ Quantum ad quintū.ſ.celeritateȝ curationis dicit. Et confeſtim mundata eſt ⁊c. Naȝ ſtatim qn̄ dei filius fuit incarnat⁹ mūdata fuit le pra originalis peccati. ¶ Uel moraliter dicere poſſumus ꝙ quādo Chriſtus ma nu ſua.i.gratia adiuuāte tangit peccato rem ſtatim lepra actualis peccati curat̄: quia ſtatim quādo infunditur gratia cul pa recedit:q̄r nō poſſunt ſimul eſſe gra-tia ⁊ culpa. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ le pra primo mundatur per ablutioné per quam intelligitur cōtritio:vt ſic ſe hō la uet per lachrymarū flumen:⁊ figuratur per lotioné Naaman qui lauit ſe ſep. ies in iordane.iiij. Re.v. ¶ Scd̄o p̱ oſtenſio né ſacerdotib⁹:p̱ quā intelligit̄ cōfeſſio. vt ſic ſe homo manifeſtet ſacerdotib⁹:et hoc ſignrat̄ Lu.xvij.in.x.viris leproſis quib⁹ xp̄s dixit. Ite ⁊ oſtēdite vos ſacer-dotibus ⁊c. ¶ Tertio per ſeparationé p̱ quam intelligitur ſatiſfactio.⁊ hoc figu ratur Numeri.xij.in Maria que fuit ex-tra caſtra.vij.diebus. ¶ Quarto p̱ inclu ſionem:p̱ quā intelligitur religio.⁊ hoc figurat̄ i mūdatione manus moyſi:ſicut habet̄ Exo.iiij. ¶ Quinto p̱ tactū p̱ qué intelligit̄ tribulationū ꝑpeſſio:⁊ hoc fi-gurat̄ nobis hic vbi dr̄ ꝙ xp̄s tetigit le-proſū. ¶ Quātū ad ſextū.ſ.ſagacitaté in ſtructionis dicit. Et ait illi ieſus ⁊c. Ubi tria documenta nos docet.ſ.nō gloriari de bonis actibus:cuȝ dicit. Uide nemi-ni dixeris. Scd̄o reuerentiā exhibere ſu perioribus cū dicit.oſtēde te ſacerdotib⁹ Tertio obtéperare monitis ſalutarib⁹ cū dicit et offer.⁊c. ¶ Moraliter aūt lo-quēdo hic aliqua tāgit q̄ debét eſſe i ꝯfeſ ſiōe. Nā cōfeſſio p̄mo debet eſſe volūta-ria:non coacta ꝙ notat̄ cū dr̄ vade. Scd̄o dȝ eſſe ꝓpria:nō aliena:ꝙ notat̄ cū dr̄ te. Tertio dȝ eſſe diſcreta nō fatua:ꝙ notat̄ cū dr̄ ſacerdotib⁹. Quarto dȝ eſſe mani-feſta nō velata:ꝙ notat̄ cum dr̄ oſtende. Quinto dȝ eſſe ſatiſfactoria nō vacua ꝙ notat̄ cū dr̄ ⁊ offer.⁊c. Sexto dȝ eē̄ firma nō irrita ꝙ notat̄ cū dr̄ i teſtimoniū illis.

¶ Secunda pars.

Sciendū eſt aūt quātū ad emū dationé leproſi:ꝙ ſicut habe-tur leuit.xiiij. hic erat rit⁹ le-proſi mundādi ⁊ reuocādi ad cōmunem habitationem hoiȝ veniebat eñ vſq₃ ad introitū caſtrorū vl̄ oppidorū habens ſecum duos paſſeres viuos quibus licitū erat veſci:lignū ce-drinū ⁊ yſopum et vermiculum.i.filium coccineum:⁊ aquas viuētes ſiue de fon-te fictili ⁊ occurrēs ei ſacerdos et inue niēs leprā mūdatā precipiebat offerri ſu pradicta:⁊ immolabat vnum paſſeré ſtil lans ſanguiné ſuper aquas que erant in vaſe fictili:aliū v̄o paſſerem ligans filo coccineo:ſiue ſerico rubeo cum yſopo in ſummitate ligni cedrini:q̄ñ faciés aſp-ſoriū tingebat iſtud in aquis rubricatis

i ſanguine paſſeris imolati aſpergebat q hoiem mundatū ſepties. Diſſoluens autem paſſerem viuum dimittebat auolare in agrū. Cumq hō lauiſſet veſtimēta ſua radebat omnes pilos corporis: et lot⁹ aqua igrediebat caſtra: ita tñ. xat q remaneret extra propriū tabernaculum vel propriam domum vſq .vij. dieb⁹: die aūt ſeptimo radis capillis capitis et barba et ſupcilijs et oibus pilis corporis: lauabat corp⁹ ſuū et veſtes et tūc poterat intrare domū ſuā. Die vo octauo duos agniculos imaculatos tollebat. et ouē agniculā immaculatā et tres decimas ſimile. i. farine delicatiſſime et aſperſeo leo quā ſacerdos ſtatuebat cū iſtis oibus in oſtio tabernaculi teſtimonij: et immolabat; vnū agnū p delicto in loco ſctō et ſumēs de ſanguine immolati agni ponebat ſup extremum auricule dextere hois et ſup pollicē man⁹ dextere et pedis dexteri. De ſextario autē olei mittebat ſacerdos in manum ſuā ſiniſtram: et tingens pollicem dexterū in loco qđ erat i manu ſiniſtra aſpergebat ſepties ꝯ tabernaculū Reliquū aūt olei qđ erat i ſiniſtra manu fundebat ſup extremū auricule dextere hois: et ſuper pollicē manus dextere. et pedis dexteri et ſup ſanguinē q̄ effuſus ē p delicto. ideſt ſup ſanguinem quē effuderat homini in partib⁹ ſupradictis et ſup caput ei⁹ rogabat ſacerdos pro eo faciens aliquā ſpecialem orationē ad hoc ſtatutam. Deinde faciebat ſacrificiū p pctō de alio agno et onicula: et ſic rite mundabatur. Et nota q ſm magiſtrū hiſtoriarum differentia eſt inter peccatum et delictum: quia peccatū dicitur grauius factum. ſcilicet ex induſtria. Delictū vero leuius factū. ſ ex ignorantia. Uel peccatum dicitur cū fit quod faciēdum non eſt: qđ vocamus peccatum cōmiſſionis. Delictū vo quādo nō fit quod faciendū eſt qđ vocamus peccatum omiſſiōis. Et propter hoc aliquando vocatur ſacrificium p peccato aliquādo pro delicto vtrūq tamē ſacrificium ad ſacerdotem ptinebat. ¶ Secūdum quantū ad expoſitionē hui⁹ oblationis et mundationis leproſi q per illū leproſū qui ſeparabatur a cōmunione hoim intelligitur peccator q̄ ppter peccatū ſeparat a cōmunione fideliū et a cōſortio angelorū. Iſte ſi debeat pfecte recōciliari. Primo reducit ad caſtra. i. ad cōionē plebis. Scđo ad domū ppriā. i. ad cōſiderationē mentis. Tertio ad tabernaculū teſtimonij. i. ad ꝯfeſſionē laudis. In qualibet aūt iſtarum reductionū aliquid fiebat vel ex pte ſacerdotis vel ex pte hois recōciliati vl ex pte vtriuſq ¶ Quātum ad primam reductionē. ſ. cōmunionē plebis. ex parte hois hec fiebāt. Primo ipſe veniebat vſq ad introitum caſtrorū vl oppidi ſed nō intrabat. Scđo portabat duos paſſeres ꝛc. Cōueniēter autē iſta portat mundand⁹ leproſus. Nam q pp leprā expulſus erat ab alijs qñ redijt ad cōionē eoꝝ offert paſſerē aial ſociale. Quarto l lepra ē fetor putredo decoloratio et immundicia. Ideo ꝯ fetorem offert yſopū: ꝯ putredinem cedrinum lignū imputribile: contra decolorationem filium coccineū ſiue rubeū contra vo immundiciam aquam ſordiū purgatiuam. ¶ Peccator igitur recōciliādus dꝫ ſpōte venire nō coact⁹. Scđo dꝫ portare duos paſſeres. i. ſe totum offerre et quantū ad potentias ſenſitiuas et intellectiuas. Qui ſignāter dicunt viui et eis veſci licitum: et ideo mundi: q homo ſeipſum totum viuum et mundum debet offerre deo iuxta illud Ro. xij. Obſecro inquit vos apoſtolus p miſericordiā dei vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiam viuentem ſanctam deo placētē rationabile obſequiū veſtrum. ¶ Tertio debet portare lignum cedrinum. i. deinceps vitam mundam et incorruptā ducere cū odore bone fame: vt ſic dicat illud eccleſiaſtici. xxiiij. In plateis ſicut cynamomum et balſamum aromatizās odorē dedi: q̄ſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris: debet portare yſopū que eſt herba parua et in petris naſcitur. i. dꝫ ſe reputare paruū. cui⁹ fūdamētū vbi naſcit chriſt⁹ eſt: qui dīt de ſeipſo Mat. xj. Diſcite a me q mitis ſum et hūilis corde et de q̄. j. Corint. x. Petra aūt erat xp̄s dꝫ portare filium coccineum. ſ. igne ſpūs ſancti et charitatis incēdi: vt ſic dicat cū apoſtolo Ro. v. ¶ Charitas dei diffuſa

eſt in cordib⁹ nr̃is p ſpiritũ ſanctũ q̃ da- t⁹ ē nobis. ¶ Quarto dꝫ portare aq̃s vi uas i vaſe fictili. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p vas fictile ſiue terreũ intelligit corp⁹ hois. Per aq̃s aũt viuẽtes: intelligit aqua la- chrymarꝫ quã pctõr dꝫ portare: qꝛ dꝫ pec catꝫ dolere ꝛ flere ꝛ pniaꝫ agere vt idul- gẽtiã mereat. Nã pnia ē ꝯmiſſa flere et flẽda nõ cõmittere. Iſtã aquam petebat Hiere. Hiere. ix. d. Quis dabit capiti meo aquã ꝛ oculis meis fõtẽ lachrymarꝫ ꝛ plorabo die ac nocte. ¶ Ex pte ſacerdo tis illa fiebãt. Nã pmo ſacerdos ocurre bat hoi recõciliãdo vbi ſciẽdũ ꝙ p illuꝫ occurſũ itelligit diuia mĩa pueniẽs pec catorẽ: ꝛ dãs ſibi bonã iſpirationẽ vt cõ uertat: ꝛ ipſe ē parat⁹ ſi peniteat: idulge re. Uñ ipe dt Eſa. xviij. Nolo mortẽ pctõ ris ſꝫ vt magꝫ cõuertat ꝛ viuat. ¶ Scdo immolat vnũ paſſerẽ ſtillãs ſanguinem ei⁹ ſup aquas q̃ erãt in vaſe fictili. Ubi ſciẽdũ ꝙ p illũ paſſerẽ q̃ interficit intel ligit ſenſualitas: q̃ dꝫ iterfici ꝛ mortifica ri pctis: qñ pctõr ad deũ cõuertit. Ad qḋ nos admonet apl's. col. iij. d. Mortifica- te mẽbra veſtra q̃ ſunt ſup terrã. i. q̃ ſunt i corpe terreo. ¶ Per ſanguinẽ itelligit peccatũ: qꝛ ſanguis p peccato i ſcriptu- ra ponit vt ptꝫ Mat. xxvij. Sãguis ei⁹ ſu p nos ꝛ ſup filios nr̃os. Sãguis igitur paſſer. i. peccata q̃ hõ ſequẽdo ſenſuali- tatẽ ꝯmiſit: tũc ponit in aq̃s viuẽtib⁹ qñ hõ peccata regitãs: lachrymas fundit. ¶ Tertio ligabat aliũ paſſerẽ viuũ ꝛ yſo pũ cũ filio coccineo ad lignũ cedri faci- ens q̃ſi aſpſoriũ ꝛ tigebat illã i aq̃s ru- bricatis ſangule paſſeris immolati. Ubi ſciẽdũ ꝙ p iſtũ paſſerẽ viuũ itelligit rõ: q̃ mori nõ dꝫ. Hec autẽ in ſanguie intigi tur imolati paſſeris: qñ recordat de pec catis cõmiſſis ſenſualitatẽ ſequẽdo. Sꝫ aduerte ꝙ nõ in puro ſanguine intingit ſꝫ aqua mixto: qꝛ nũq̃ aĩa dꝫ recordari d pctis cõmiſſis quin ipſa doleat ꝛ ducat ad fluuiũ lachrymarꝫ q̃ ſignificat p aquã ¶ Quarto aſpgebat cũ illo aſpſorio aq̃s rubricatis hoieꝫ ſepties. Ubi ſciendũ ꝙ qꝛ pctõr ht peccare ſeptiformiter. ſ. p ſu perbiã inuidiã ꝛc. a quib⁹ opꝫ ꝙ hõ mũ det: ꝛ iõ ſepties aſpgebat. ¶ Quito diſ- ſoluebat paſſerẽ viuũ ꝛ dimittebat eũ vo lare in agrũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ p iſtum paſſe rẽ pmo ligatũ poſtea ſolutũ intelligit anima peccatoris: q̃ pri⁹ dũ erat in pec cato erat ligata: ſed qñ cõuertitur diſſol uitur. Ut ſic poſſit dicere illud ps. Ani- ma nr̃a erepta ē de laqueo venantiũ: la- queus cõtrit⁹ eſt ꝛ nos liberati ſumus. Sic igit anima diſſoluta a vinculo iam ampli⁹ ligari non dꝫ conſentiẽdo pecca tis: vt ſic ampli⁹ non claudat in carce- re: ſꝫ ipa ſit dña ſit libera. ꝛ ſic dꝫ i agrũ volare. i. ſe erigere in agrũ ſancte ſcri- pture ad contẽplãdum diuina p iuge ſtu dium: ꝛ meditatiões deuotas. Ibi ſunt flores ibi odores: ibi ſpirituales ꝯſola- tiões. ¶ Iterũ ex pte hois illa fiebant. ¶ Pmo lauabat veſtimẽta ſua. Per qḋ i telligo cõuerſationẽ bonã ꝛ honeſtã quã hõ recõciliat⁹ dꝫ habere q̃ ornat hoiem ſicut veſtimẽta corpus. Uñ ſibi dr eccle ſiaſtici. ix. Omni tempore ſint veſtimẽta tua candida. ¶ Scdo radebat oẽs pilos corporis: p quos qꝛ ex ſuperfluitate na- ſcuntur: intelligũtur mũdana ſuperflua que dꝫ homo a ſe amputare. ¶ Quarto igrediebat caſtra: p qḋ intelligitur recõ ciliatio hois cũ eccl'ia. Sic igit pecca- tori mũdato dicit eccl'ia. Gẽ. xxxiiij. In gredere bñdicte dñi: cur foris ſtas. q. d. iam foris ſtare non debes. ¶ Quãtũ ad ſecundã reductionẽ. ſ. ad cõſiderationeꝫ mentis: ſciendum eſt ꝙ homo poſtq̃ in greſſus fuerat caſtra: anteq̃ intraret do muꝫ propriã duo faciebat. Primo ſeptẽ diebus ſtabat extra domũ propriã. Ubi ſciẽdũ ꝙ p iſtos. vij. dies: itelligit ſepti- formis ſatiſfactio p peccatꝫ. vij. capita lib⁹ a quib⁹ fuerat primo mũdatus. Naꝫ nõ ſufficit mundatio: niſi ſequat ſatiſfa- ctio. dꝫ hõ igit i q̃ pri⁹ regnauit ſupbia ſatiſfacere p obediẽtiã ꝛ humilitatẽ. In quo inuidia p beniuolentiã ꝛ charitatẽ In quo ira per patientiã ꝛ tolerabilita tem. In alio accidia. per diligẽtiã ꝛ ſtre nuitatẽ. In quo auaricia: p eleemoſynã ꝛ pietatẽ. In quo gula per moderãtiam ꝛ auſteritatẽ. In quo luxuria per cõtinẽ tiaꝫ ꝛ caſtitatem. ¶ Secundo homo die vij. tondebat pilos capitis barbe et ſup ciliorꝫ ꝛ totius corporis. Ubi ſciẽdũ ꝙ p capillos caput ornãtes intelligit curta

ſtas oſtentationis. per barbã qđ eſt ſignũ virile: ferocitas cõuerſatiõis. per ſupcilia eminẽtia ſublimitas dñatiõis. Per capillos corpis q̃ naſcũt ex ſeſtris bꝰ vaporibꝰ ſupfluitas ſrene poſſeſſionis. oĩa illa dnt radi. ab hoĩe q̃ vult igredi domũ ꝯſideratõis mẽtꝫ ſue. ¶ Quartũ ad tertiã reductionẽ. ſ. cõfeſſionẽ laudꝫ. ſciẽdũ ẽ ꝙ ex pte hoĩs dr ꝙ die. viij. tollebat duos agnos immaculatos ⁊ ouẽ anniculã immaculatã: ⁊ tres decimas ſimile ꝯſperſe oleo ⁊ vinũ ſextariũ olei. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p vnũ agnorũ itelligit Xp̃s. q̃ ẽ agnꝰ dei q̃ tollit pctã mũdi. Jo. i. per aliũ vo intelligit chorꝰ oĩꝫ ſctõꝝ qui fuerunt puri ⁊ mundi vt agnus. per ouẽ vero ſine macula intelligitur eccleſia: cui xp̃s Cãt. v. Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nõ ẽ in te. Per tres decimas ſimile intelligit fides trinitatis puriſſime. per ſextariũ autẽ olei qđ ſupernatat aliis liquoribꝰ: intelligit charitas ⁊ mia. Cum iſtis igitur olbꝰ dꝫ ad tabernaculũ teſtimonij accedere: vt poſſit ad confeſſionẽ dignã laudis intrare. ¶ Ex parte autẽ ſacerdotis illa fiebãt. Nã primo hõ cum ſupradictis ſtatuebatur in oſtio tabernaculi: vt iam ſicut mũdatus poſſit audire ⁊ videre que ſunt in tabernaculo. i. in eccleſia ſctã. ¶ Scđo offerebat agnuꝫ vnũ ⁊ ſextariũ olei Ubi ſciẽdũ ꝙ ſacerdos tũc agnũ. i. xp̃ꝫ offert qñ laudat p̄dicat ⁊ explicat xp̃i paſſionẽ qualiter piꝰ pro impiis iuſtus pro iniuſtis: dñs p ſeruis: voluit crucifigi: ⁊ mori. ¶ Per ſextariũ vo olei deſignat q̃to oleo pietatis affluebat Xp̃s cuꝫ p ſuis perſecutoribꝰ exoraret. d. pater ignoſce eis: qꝛ neſciunt q̃d faciunt. ⁊ hoc eſt quo pctã delẽtur. ¶ Tertio ſumebat de ſanguine agni: ⁊ ponebat ſuper extremũ auricule dextere. ⁊ pollicis magnꝰ ⁊ pedis dexteri hominis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ in iſtis tribꝰ locis tangebat ſingularit qꝛ in aure auditus intelligitur: i manu vo ⁊ pede operatio deſignat. Tangit ſanguine. Xp̃i ergo auris vt munda ſit ſempꝙ apta ad audiendũ verbũ dei iuxta illud Luce. viij. Qui habet aures audiẽdi audiat. Tãgit manum ⁊ pedẽ vt bñ operetur: ⁊ currat in via mandatorũ dei. ¶ Signãter nũt tm̃ dextera pars tangitur: vt cum laude nõ admiſceat humana iuxta illud Matt. v. Neſciat ſiniſtra tua q̃d faciat dextera tua. Tangit ſolũ in extremitatibus: per quas intelligit perſeuerantia q̃ debet eſſe in bonis operibꝰ qꝛ Matt. x. Qui pſeuerauit vſq; in finẽ hic ſaluus erit. ¶ Quarto ponebat oleuꝫ in manu ſiniſtra: ⁊ ſpergebat manu dextera ſepties ꝯ tabernaculũ. per. vij. el aſperſiones ꝯ tabernaculum ſignificat recõciliatio pfecta peccatoris ad eum. Ubi ſcendũ ꝙ homo peccans p. vij. vicia dicta ſuperiꝰ. ſi vult ad vitã eternã ingredi. primo dꝫ d̃ ꝯmiſſis dolore: ⁊ iđ dictũ fuit ſuperiꝰ ꝙ ſepties aſpergebat aquã. Scđo dꝫ pro delictis ſatiſfacere: ⁊ iđ dictum fuit ꝙ ſeptẽ diebꝰ debebat ſtare extra domũ ppriã. Tertio deo reconciliet ⁊ iđ dr hic ꝙ ſacerdos aſpergebat oleuꝫ ⁊c. ¶ Signãter autẽ dr de manu ſiniſtra ſpargi cũ manu dextra: qꝛ iſta reconciliatio iſto mũdo inchoatur deſignato p ſiniſtrã ⁊ in alio pficit ſignificato p dexterã. ¶ Quinto fundebat oleũ ſup extremum auricule ⁊c. ⁊ ſup caput. ad deſignanduꝫ ꝙ vbi poſitus erat ſanguis p quẽ hõ redẽptus eſt ibi ponitur oleũ. i. mia p quã hõ deo recõciliat. ⁊ ponit ẽt ſuper caput i. ſuper aĩam qꝛ totus hõ tam q̃tum ad corpus q̃ q̃tũ ad aĩaꝫ deo efficit gratꝰ. ¶ Sexto rogabat ſacerdos p ipſo. Ubi habemꝰ exẽpluꝫ vt hoĩes qui nõ ſunt digni exaudiri a deo ſuffragia petant ſctõrum hoĩꝫ quoꝝ precibꝰ adiuuent iuxta illud Job. v. Uoca ſi eſt qui rñdeat tibi: ⁊ ad aliquẽ ſctõrum ꝯuertere. ¶ Septimo immolabat faciẽs ſacrificiũ ſcđꝫ agnũ ⁊ ouẽ. ⁊ tres decimas ſimile: q̃ tũc immolant qñ chorꝰ ſanctoꝝ ſctã mater eccl̃ia ⁊ fides trinitatis laudãt ⁊ extollũt: quibus ſi hõ mente ⁊ opibus adhereat: ⁊ ite in hoc mũdo mundat per grãm ⁊ tandẽ peruenit ad gloriam. ¶ Scđa pars.

Sequitur. Cũ aũt introiſſet capharnaũ ⁊c. Ubi tãgit ſ natione p liticí ſignificatiuã reſtitutiõis potẽtie vigoratis qđ pbat ablatio debilitãtis inertie. Ubi ſciendum ꝙ ſicut homo paraliticus ẽ debilis virtutis ⁊ ſe iuuare nõ po

62

teſt niſi medicamētis fortificet in mem bris: ſi hoc in petis exiſtens efficit debilis: ꝛ q̄to plus peccat: tanto efficitur debilior ad reſiſtendū: ꝛ ad peccādum pronior niſi ſibi virtus a dn̄o cōferat. Hanc autē virtutē paratus eſt de⁹ conferre ſi ab ipſo modo debito poſtulet ſicut nobis hic innuitur. Circa aūt ipſam partē tā git. vj. euangeliſta ſcꝫ.

Preſidentis ſollicitā ꝓcurationem.
Medicantis benignā condeſcenſionē.
Depoſcentis ꝓfundam hūiliationem.
Adherentis dignā cōmendationem.
Diſcernentis mirā diſtinctionem.
Promittentis firmā conſecutionem.

¶ Quātū ad p̄mū vbi tāgit ꝛc. dt. Cū aūt itroiſſet caphar. ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ poſtq̄ xp̄s iſtruxit diſcip̄los i mōte: ꝛ ſanauit leproſuꝫ poſt mōtē deſcēſū: de gēte iudaica fꝫ Chryſ. venit caphar. vt ibi gētilib⁹ miracl'a faceret q̄ vtroſq̄ venerat ſaluatur⁹. Et h̄ tria poſſumus conſiderare. ſ.

Continentis ſitum.
Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.

¶ Quātū ad ꝯtinētis ſitū dt. Cū itroiſſet caphar. q̄ fuit ciuitas: cui⁹ habitatores erāt xp̄o reuerētes ꝛ ad fidē recipiēdā i diſpoſiti: ppt qd̄ xp̄s fecit i ea miracl'i mlta. ¶ Quātū ad poſtul'itis actū dt. Acceſſit ad eū cēturio. ꝛc. Ubi ſciēdū fꝫ Aug. q̄ cēturio dr̄ ille q̄ hꝫ ſub ſe. c. milites. q2 ṽo illa terra tūc erat ſubiecta romanis: erat ibi ille cēturio ꝓ ip̄s q̄ erat gētilis. Hic igit acceſſit ad xp̄m nō corꝑaliter ſꝫ effectu ꝛ ꝑ internūcios: votū eī ſuū exp̄ſſit ꝛ ꝯmiſit ſeniorib⁹ iudeoꝝ tanq̄ magis familiarib⁹ xp̄i. de q̄ Orig. Acceſſit alienigena gn̄atiōe: ſꝫ domeſticꝰ corde: alien⁹ natione ſꝫ prim⁹ fide: princeps militū: ſꝫ poti⁹ angeloꝝ. Acceſſit aūt reuerēter. q2 rogās hūilr ꝛ. d. fidelr dn̄e: tollēs documētū ap̄li. phili. iiij. d. In oī oratione ꝛ obſecratiōe: cū gratiarū actione petitiones vr̄e innoteſcāt apud deū. ¶ Quātū ad infirmantis modū dicit. Puer me⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ cēturio illū ſeruū ſuum nō ſeruū vocat ſꝫ puerꝝ vel ratione hūilitatis vel dilectionis cōtra illos fm̄ Aug. qui nō ſolū ſeruos ſed coꝝ maiores deſpiciūt. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ vbi tāgit medicātis benignā condeſcēſionē dicit. Et ait illi ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū fm̄ Hiero. ꝛ Chryſo. q̄ ideo xp̄s vēturū ſe ꝓmiſit ad lāguidū: q2 vidit cēturiōis humilitatē ꝛ fidē ꝓ ſeruo ꝑcātē. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. dr̄ poſcētis ꝓfūdā humilitatē dt. Et reſpōdens centurio ꝛc. Ubi tria conſiderare poſſumus ſcꝫ.

Proprie humilitatis confeſſionem.
Diuine poteſtatis ꝓteſtationem.
Inducte exēplaritatis deductionem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Et r̄ndēs cē. ꝛc. Ubi ſciendū q̄ centurio q2 erat gētilis forte adhuc habebat i domo ydola de q̄ timebat xp̄m offendere: cum tn̄ ip̄m deū eſſe crederet: ipſi⁹ immēſitatē cōſiderās indignum ſe reputat vt domū ei⁹ itret. Quia ṽo fm̄ Aug ſe reputauit indignū meruit eſſe dignus. ¶ Quantū ad diuine poteſtatis ꝓteſtationem dicit. ſꝫ tm̄ dic verbo ꝛc. Ubi Bed. Magna fides: q̄ dei dicere credit eſſe facere. Inuenio autē illud verbum de quo hic dicitur eſſe.

Creatiuum non entium.
Sanatiuum languentium.
Saluatiuum pereūtium.

¶ Primo eſt creatiuum nō entiū. Unde Jo. j. Omnia ꝑ ip̄m facta ſunt. ¶ Secūdo eſt ſanatiuum languētium. Naꝫ ipſe eſt qui ſanat oēs īfirmitates noſtras in p̄s. ꝛ idē Miſit verbum ſuum ꝛ ſanauit eos. ¶ Tertio eſt ſaluatiuū ꝑeuntium: Unde p̄s. Iſte pauꝑ clamauit ꝛ dn̄s exaudiuit eū et de oībus tribulationibus ſuis ſaluauit eū ¶ Quātum ad inducte exēplaritatis deductionē dicit. Nā ego homo ſub poteſtate ꝛc q. d. fm̄ Orige. Si ego q̄ licet ſim ſub poteſtate: ſolo imperio ṽbi qd̄ dico ſubditis meis hic faciunt quātomagis tu q̄ ſub nulli⁹ poteſtate es oīa tibi ſubſunt potes imperare vel a te vl' miniſterio angeloꝝ vt recedat infirmitas et ſuccedat ſanitas. q. d. multomagis. A. i de te ſcribit in p̄s. Oīa ſubiecisti ſub pedibus eius. ¶ Quātum ad quartū. ſ. adherentis dignā cōmendationem dicit. Audiēs aūt ieſus mira. ꝛc. Xp̄s fm̄ Aug miratus fuit. i. ad modū admirātis ſe habuit. vl' q2 alios fecit mirari. ¶ Quātum ad quintum. ſ. diſcernētis miram diſtinctionem dicit. Dico au

ſtem vobis ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Augu. ꝙ ꝑ orientem ꝛ occidentem intelligitur tot⁹ mundus dicit igitur dico autē vobis ꝙ multi .ſ.alii ꝙ̄ iudei venient.i.ad cognitionem fidei cōuertētur ꝛ recumbēt.i.requieſcent cū Abraam ꝛc. in regno celorum. Filii aūt regni.id eſt iudei eiicī.ꝛc.

¶ Quantū ad ſextum.ſ.ꝑmittentis firmam cōſecutionem dicit. Et dixit ieſus centurioni vade ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ fides meretur multa.iuxta illud Matth.viii. Oīa poſſibilia ſunt credenti. Quia igit centurio fidē habuit ꝙ xp̄us poſſet ſanare ſeruū: iō ꝓmeruit ſanitatē ſm Chryſoſto. Uñ ſequitur. Et ſanat⁹ eſt puer ex illa hora. ¶ Sciendū eſt autē ꝙ loquendo moraliter circa curationē iſti⁹ infirmi.viii.poſſumus cōſiderare. videlicet.

Hominem infirmantem.
Infirmitatem affligentem.
Conditionem aggrauantem.
Locum continentem.
Dominū impetrantem.
Medicum liberantem.
Modum promerētem.
Succeſſum iocundātem.

¶ Primo cōſidera hominē infirmātē q̄ꝛ erat ſeru⁹. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtū ſeruū intelligit ſenſualitas q̄ d3 rationi ſubiici ratiōi iuxta qd̄ dꝛ Gen.iiii. Subtus te erit appetit⁹ ei⁹: et tu dn̄aberis illi⁹. Si aūt ecōuerſo hō ꝑmitteret ſenſualitatē rationi dn̄ari eſſet res ꝑniciosa. Et hoc fuit figuratū ꝑ Salomonē Prouer. xxx.di. Per tria mouet terra ꝛ quartum qd̄ nō poteſt ſuſtinere. Per ſeruū cū regnauerit. Per ſtultū cū ſaturatus fuerit cibo. Per odioſam mulierē cū in matrimonio fuerit aſſumpta. Et ꝑ ancillā cū fuerit heres dn̄e ſue. Ubi ſciendū ꝙ in hoīe ꝑncipaliter ſunt duo.ſ.corp⁹ ſiue ſenſualitas ꝛ aīa ſiue rō. Per ſeruū igit qui d3 eſſe obediens dn̄o ſuo: intelligit ſenſualitas q̄ debet eſſe obediēs rōni.ꝛ etiam intelligit ꝑ ſtultū q̄ꝛ ibi ſapiētia nō congruit: ſed magis aīe que etiā itelligitur ꝑ mulierē: q̄ꝛ ſicut vir habet regere mulierē ſic ratio ſenſualitatē que ideo odioſa dicitur: q̄ꝛ contrariat in ſuis actib⁹ rationi iuxta illud Roman.vii. Uideo aliā legem in mēbris meis repugnātem legi mētis mee ꝛ captiuitatē me in legem peccati. ſimiliter etiā dat intelligi per ancillā: q̄ꝛ ſicut ancilla bona recipit ad voluntatē dn̄e ſue: ſic ſenſualitas debet recipicere rōnē. Licet aūt ſic deberet eſſe tñ aliquādo cōtrarium accidit: ꝛ tunc ꝑ tria ſit motio in terra.i.inordinatio in hoīe ſ3 quartū nō poteſt ſuſtineri Nam aliquādo contingit ꝙ ſenſualitas dn̄atur rationi: ꝛ tūc ſeruus regnat. aliquādo delectat in illicitis guſtabilibus ꝛ tūc ſtultus ſaturat cibo. aliquando in illicitis: ꝛ tactib⁹: ꝛ tūc mulier odioſa recipitur in matrimoniū. Sed quartū.ſ. ꝙ ancilla ſit heres dn̄e.i. ꝙ habeat hereditatem vite eterne qd̄ rationi debet. hec eſſe nō poteſt q̄ꝛ impoſſibile eſt ſequētē ſenſualitatem vitā eternā poſſidere. q̄ꝛ Rom.viii. Si ſm carnē vixeritis moriemini. ¶ Scd̄o cōſidera infirmitatē affligētem: q̄ꝛ paraliſis. q̄ eſt leſio ꝑtis corporis cū diminutiōe vel priuatiōe ſenſus vel mot⁹ vel vtriuſq3: ꝑ quā intelligit peccator ꝙ̄tū ad corp⁹ ꝛ ſpecialr̃ accidioſus q̄ꝛ in actib⁹ ſpūalib⁹ vel deuotiōe nō ſentit aut vtroq3 priuat. ¶ Sciedum eſt aūt ꝙ paraliſis cauſat vel ex nimio humore ꝑ qd̄ intelligit gula ꝛ luxuria. Uel ex nimio calore per qd̄ auaritia Uel ex frigiditate ꝑ qd̄ inuidia. Uel ex vulnere incidēte vel diuitēte: ꝑ qd̄ ſupbia. aliqñ paraliſis eſt termin⁹ alterius morbi puta appoplexie q̄ eſt opilatio ventriculoꝝ cerebri vniuerſalr̃ ꝛ ſic impedit rōnē ꝑ qd̄ ira. Et ſic pꝫ ꝙ ad cauſandū peccatū accidie ſignificatū ꝑ paraliſim cetera pctā cōcurrūt ex q̄bus ſit hō piger ꝛ inſenſibilis circa ſpūalia et diuia ¶ Unde talis pōt figurari per alchimū de quo dꝛ ſnaliter.i.Mach.ix.ꝙ cum eſſet in malis operib⁹ faciendo deſtrui muros domus ſancte interioris ꝛ opera ꝓphetaꝝ: ꝑcuſſus eſt a dn̄o ꝛ impedita ſunt opa eius. ꝛ cōcluſum eſt os eius ꝛ diſſolut⁹ eſt paraliſi: nec vltra potuit loqui verbum: ꝛ mandare de domo ſua: ſed mortuus eſt in tēpore iſto cū tormento magno. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ alchimū qui interꝑtat fermētū vani cōſilii: intelligit peccator qui vanum conſiliū fermētare dicit ex eo ꝙ ſequēs car

nis deſideria q̄uis vana: tñ fermentum admiſcet in ipſis: q2 q̄uis videātur dulcia: ad penaruꝫ tñ acredinē ducūt. iuxta illud Prouer. xiiij. Extrema gaudij luctꝰ occupat. ¶ Iſte aūt malis operibus inſiſtere dicitur deſtruēs ⁊c. q2 peccator dū ſe laxat ad illicita aperiendo feneſtras exteriorum ſenſuum quibus vallat̄ aīa ꝓpugnabilis mors ſubintrat: iuxta illō Hiere. ix. Aſcendit mors p feneſtras noſtras ingreſſa eſt domus veſtras. Opera etiam ꝓphetarum deſtruit. dum nō precepti dei nec cōſiliis acquieſcit. Ut ſic dicatur de ipō illud ps. Uerba oris eiꝰ iniquitas ⁊ dolus noluit intelligere vt bene ageret. Dicitur autē q̄ iſtiꝰ impedita ſunt opera ⁊c. quia peccator ꝓpter peccata ipedit̄ in virtuoſis operibꝰ: nec debite pōt deū laudare: ⁊ fit inſenſibilis ad diuina. ¶ Dicitur aūt q̄ vltra loqui non potuit nec de domo ſua m idere: q2 pctōr qui dū vixit pſeuerauit in vitiis: in fine qñ moritur nō poteſt vel ſaltē nō de facili aīam ſuā digne diſponere nec ipſā debite ordinare. Ut ſic verificet̄ de ipſo illud Augu. Hac aīaduerſione percutitur pctōr vt moriens obliuiſcat̄ ſui qui dū viueret oblitꝰ eſt dei. Uñ ſeq̄t̄ q̄ mortuꝰ eſt cū tormento magno ita reuera pctōr cū tormēto mori dr̄ q2 non ſolū dolorē ſeparatiōis anime ſentit a corpore ſed etiā aīa eius eternis deputat̄ ſupplicijs. Ut ſic dicatur de ipſo illud Luc. xvj. Mortuꝰ eſt diues ⁊ ſepultꝰ in inferno. ¶ Tertio ꝯſidera cōditionem aggrauantem quia puer ⁊c. Ubi tāgit tres malas conditiones in peccatore ſcꝫ.

Fatuitatē excecantē reſpectu intellectꝰ.
Peruerſitatē obliquātē reſpectu affectꝰ
Anxietatē affligentē reſpectu effectus.

¶ Quātū ad primū dicit puer. pueri eñ conſueuerunt eſſe fatui ⁊ multotiēs p̄cioſa pro vilibus cōmutare: quod quidē faciūt pctōres fatui q̄ ꝺſideria carnis ſequunt̄ de quoꝝ q̄libet dr̄ Eccl'. x. Ue terre cuiꝰ rex puer ē: ⁊ cuiꝰ pn̄cipes mane comedūt. Uñ ꝺt nobis Apo. j. Cor. xiiij. Fratres nolite pueri effici ſenſibus ſed malicia paruuli eſtote ſenſibus aūt pfecti. ¶ Quātū ad ſcꝫ dicit iacet i domo Nā hō iacere tūc dr̄ qñ nō hꝫ affectū directū i deū: ſꝫ ad terra ꝓcliuū. Uñ talis pōt figurari p Noe de quo dr̄ Geñ. ix. q̄ cepit Noe vir agricola exercere terrā ⁊ plātauit vineā: bibenſq̄ vinū inebriatꝰ eſt ⁊ nudatus iacebat in tabernaculo in cuius denudatiōe diſcooperuit ſua pudenda. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p Noe inquātū agricola ⁊ plantas vineā: intelligit̄ homo deditus auaritie ⁊ rebus mundanis inquantū inebriās ſe vino deditus pctō gule qd̄ etiā eſt incitatiuuꝫ luxurie. Iacis aūt deditus facere dicitur q2 affectuꝫ recuruat ad terrena nudatus aūt: q2 ſpoliatus diuina gratia: dicit̄ autē oſtēdiſſe pudenda q2 cum peccator ad examē trahetur in die iudicij: peccata que ꝑpetrare nō erubuit: ⁊ de quibꝰ noluit penitere: erūt oībus manifeſta: ⁊ ſic corā oībus reuelabit̄ eiꝰ putredo iuxta illud. Naū iij. Ecce ego ad te dicit dn̄s exercituū ⁊ reuelabo pudēda tua in facie tua: ⁊ oſtēdā gētibꝰ nuditatē tuā: ⁊ regnis ignominiā tuā: ꝓ piciā ſup te abominatiōes: ⁊ cōtumalius te efficiā: ⁊ ponā te i exēplū. ¶ Quantū ad tertiū dicit. Et male torq̄tur. Nā hō mūdanis deditꝰ ⁊ p anxietatē torquet̄ interiꝰ: ⁊ p diuerſos labores exteriꝰ. Ut ſic verificet̄ de ipſo illō Sap. xj. Per que peccat q̄s p hic ⁊ torq̄tur q2 etiā poſtmodū eternaliter cruciatur. ¶ Quarto cōſidera locū ꝯtinentē: q2 caphar. q̄ interp̄tat̄ ager pinguedinis vel villa cōſolatiōis. ¶ Signanter aūt hic dr̄ eſſe in capharnaū q2 in cōſolationibus mūdanis ⁊ carnalibꝰ homo ſepius per peccatū infirmat̄. Uñ dicitur figuraliter Naū. j. Infirmatꝰ eſt baſan ⁊ carmelus ⁊ flos libani elanguit. ¶ Ubi ſciendū q̄ p baſan qui interp̄tat̄ pinguedo: ⁊ carmelum qui interpretat̄ molli: intelligit̄ hō q̄ ſe dat delitiis corporis ⁊ ſeq̄t̄ mollitiem carnis. Ex quibꝰ ſpūaliter infirmatur. Per florem vō intelligit̄ hūana ꝓſperitas q̄ elanguere dr̄ q2 parū durat iuxta illud Jaco. j. Exortus eſt ſol cū ardore ⁊ areſecit fenū ⁊ flos eiꝰ decidit et decor vultus eius deperijt: ita diues in itineribus eiꝰ marceſcet. ¶ Quinto cōſidera dominium impetrantem: q2 centurio. Ubi ſciendum q̄ per centurionē qui dominabatur militibus intelligi-

tur in hoīe rō:q̇ dʒ habere reſpectu cor‑poris pncipatū. Nā.j.Cor.ij.caput mu‑lieris vir:ſic a ſimili caput corpis dʒ eē rō. ¶ Sexto ꝯſidera medicū liberātē:qꝛ ieſus. Nā iuxta illō ps. Ipſe eſt q̇ ſanat ꝯtritos corde ꝛ alligat cōtritiōes eorū. ¶ Unde pōt figurari p angelū raphaelē q̇ miſſus fuit ad curādū Tob.a cecitate Tob.xiij.q̇ dixit ei me miſit dn̄s vt cura rē ꝛc. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p tob.cecum ꝛ in‑firmū intelligiť peccatoꝛ p malitiā exce catus.de q̄bus Sapiē.ij.Excecauit eos malitia eoꝝ. Per raphaelē aūt q̇ interp tať medicina dei intelligiť. Xp̄s qui eſt medicina omniū ſanatiua. Hūc aūt de⁹ pr̄ miſit in mūdū vt curaret peccatores a ſuis flagitiis per oblationem culpe ꝛ collationē gratie. De quo aduētu Ber. Uenit medicus ad egrotos:redēptoꝛ ad vēditos:ad errātes via:ꝛ mortuos vita. ¶ Septimo cōſidera modum pmerentē quia acceſſit ꝛc. Ubi cōſidera quatuoꝛ:q̇ fecit cēturio:q̇ debet facere volens ab aliquo dn̄o gratiā īpetrare. Nā pmo ac‑ceſſit. Scdo reuerēter petijt:iō dr ꝙ ro‑gauit. Tertio poteſtatē cognouit:iō vo‑cauit eū dn̄m. Quarto neceſſitatem ex‑preſſit:iō infirmitatē expoſuit. Sic qui vult gr̄aʒ obtinere a dn̄o:debet pmo pſo naliter accedere:vel ſaltē alios mittere q̇ meli⁹ ꝙ ipe poſſint gr̄am impetrare. Unde ps. Accedite ad eū ꝛ illuminami‑ni ꝛ facies veſtre nō cōfundētur. Quali ter aūt debemus accedere docemur He br̄.x.vbi dr. Accedam⁹ vero corde ī ple nitudine fidei aſperſi corda a cōſcientia mala ꝛ abluti corpus aque mūda. ¶ Se cundo dʒ eā cum reuerētia petere:qꝛ Ec cleſia.xxxij. Pro reuerentia accedet tibi bona gr̄a. ¶ Tertio debet poteſtatē co‑gnoſcere cum ps.d. Dn̄s ipſe eſt deus. ¶ Quarto dʒ infirmitatē inſinuare. Nā quando quis ſuam infirmitatē inſinuet: tunc ille q̇ poteſt ad eū facili⁹ inclinať. Unde ps. Miſerere mei dn̄e qm̄ īfirm⁹ ſum ſana me dn̄e qm̄ cōturbata ſunt oſſa mea. ¶ Octauo cōſidera ſucceſſuʒ iocū dantem:qꝛ ſanatus eſt puer. Ut ſic veri‑ficetur illud Sap.ix. Per ſapientiā tuā ſanati ſunt q̄cūqꝫ placuerunt tibi ab ini tio. Sanati inqꝫ dum dimiſſis peccatis conſertur eis in preſenti gratia ꝛ gloria in futuro. Ad quā gloriā nos ꝛc.

¶ Dominica.iiij.poſt epyph.
Euangelium.xvij.

Aſcendēte ie ſu in nauiculā ſecuti ſunt eū diſcipuli ei⁹ ꝛc.Matt. viij. Qꝛ hō in iſto mundo poſit⁹ mltos incurſus pa titur ꝛ diuerſa diſpēdia vt ab his libere tur potēti⁹:ab illo dʒ auxiliū q̄rere:qui pōt ꝛ vult ī neceſſitatib⁹ ſubuenire. Qꝛ igiť xp̄s ē refugiū noſtrū ꝛ virt⁹ ꝛ potēs ꝛ beniuol⁹ adiutoꝛ in tribulatiōibus ſm Pſalmiſtā:iō cū īdigem⁹:debem⁹ ad ipʒ recurrere:ipſi⁹ auxiliū īplorādo. Ut di‑cam⁹ cū ps. Auxiliū meū a dn̄o q̇ fecit celū ꝛ terrā. Et cū ī nobis a dn̄o magnū operať:debem⁹ ipſi regratiari:ne de in gratitudine reprehendamur. Qꝛ igiť vt teſtať euāgelica lectio. Xp̄us exiſtētes ī magno picculo naufragij liberauit ſua potentia:impando ventis ꝛ mari ꝛ tran quillitatem faciēs:qđ fuit magnū mira bile debuerūt vidētes ꝛ ſentientes tan‑tū beneficiū cū admiratiōe eius extolle re poteſtatem. ¶ In iſto igitur euāgelio beatus Matth.quatuoꝛ tangit.ſ.
Periculum naufragij imminentis.
Refugium ſubſidij adiuuātis.
Faſtigium dominij preſidentis.
Preconiū collegij admirantis.

¶ Primū pbat valitudo tēpeſtatꝫ. Se‑cūdū plenitudo bōitatis. Tertiū magni tudo poteſtatis. Quartū claritudo maie ſtatis. Primū in principio. Scdʒ ibi. Et acceſſerunt ꝛ ſuſci.ꝛc. Tertiū ibi. Tūc ſurgēs ꝛc. Quartū ibi. Porro hoīes ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad pmū vbi tāgit ꝛc. qđ pbat ꝛc.diť.aſcēdēte ꝛc. Ubi tria tāgit.ſ.
Actum inducentem.
Cetum adherentem.
Uentum concitantem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Aſcēdente ieſu in naui. Ubi ſciendū ꝙ ideo xp̄s aſcēdit nauiculaʒ ſm Orige.vt ſicut in terra mi rabilia oſtēderat:ita ꝛ ī mari. ¶ Quātū ad ſecundū.ſ.cetum inherentē dicit ſa‑

cuti ſunt eū diſcipuli ei⁹. Quales autē fuerint oſtēdit. Orig. di. Nō imbecilles ſꝫ firmi ⁊ ſtabiles in fide. hi ergo ſecuti ſunt eū: ⁊ nō tm̄ greſſus ei⁹ ſequētes ſꝫ ſanctitatē comitātes. ¶ Quātū ad tertium. ſ. vētū cōcitantē dr. Et ec. mot⁹ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli in naui vidētes motū in mari: ꝑꝑ duo principalr̄ timuerūt. Primo ex magnitudie ꝑiculi. Scd̄o ex defectu auxilii. ¶ Quantū ad magnitudinē ꝑiculi di. Et ec. mot⁹ ⁊c. i. cōmotio tēpeſtatis magna fctā ex vētorū concurſu: quā. ſ. xp̄s oriri fecit iux̄ illud p̄s. Qui conturbas ꝓfundū maris ſonū fluctuū ei⁹ ita vt nauicula operiref fluctibus. i. ex fluctuū inundatiōe. ¶ Quātū ad timorē ex defectu auxilii dr. Ipſe ꝟo dormiebat. Ipſo em̄ dormiēte nō credebant diſcipuli poſſe ſaluari. Dormiebat quidē corpore ſed nō dignitate: nec corde iuxta illud Cant. v. Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Sciendū eſt aūt circa iſtā partē loquendo moralr̄: primo ꝙ ꝑ mare intelligit mund⁹: q₂ ſicut in mari modica eſt ſtabilitas: ⁊ in ip̄o multi periclitant ita in mundo nulla eſt fixio: ſꝫ in eo ē diuerſa mutatio: q₂ nūc ſan⁹ nūc viu⁹ ⁊c. Uñ. j. Jo. ii. Trāſit mund⁹ ⁊ ꝯcupiſcentia eius. Similr̄ in ip̄o multi piclitant: q₂ oēs viuentes mundialr̄. Nā mundus totus in maligno poſitus ē. j. Jo. v. Qui vero viuūt in obſeruātia mādatorū iſti trāſeūt donec veniāt ad gloriā ꝑadiſi. ¶ hoc āt fuit figuratuꝫ Exo. xiiii. vbi dr ſentētialiter ꝙ qn̄ filii iſrael egreſſi ſunt de egypto vt irent in terraꝫ promiſſionis: ambulauerunt per mediū ſicci maris ⁊ aque erant eis pro muro a dextris ⁊ a ſiniſtris: ppl's aūt egyptiac⁹ inuolutus fuit in fluctib⁹ ⁊ ſubmerſus. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per pplm̄ egyptiacū intelligunt viuentes in pctis. Iſti operiuntur fluctibus mundanaꝝ cupidinū ⁊ ſubmergunt in ꝓfundū inferni iuxta illō Exo. xiiii. Flauit ſp̄s tu⁹ ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plūbum in aquis vehemētib⁹. ¶ Per pplꝫ ꝟo iſraeliticum qui exierat de egypto. i. de tenebris peccatorū ſpernēdo mūdanas delitias: ⁊ ſtando in obſeruantia mandatoꝝ. Iſti tranſeunt ſicco veſtigio: q₂ affectum non fedant nec balneant in mūdanis: ſic ad terrā ꝓmiſſionis perueniūt id eſt ad gloriā paradiſi. ¶ In illo aūt mari ſignāter dr ꝙ factus eſt motus magnus: q₂ in mundo iſto nos vndiq₃ mala ꝓmūt. Naꝫ hinc peſtilētie: inde fames ⁊c. Et diuerſitas vitiorum. ¶ Qui aūt hunc motū excitat eſt diabol⁹: qui ſuis falſis ſuggeſtionibus hoīes tētat. hoc aūt fuit figuratuꝫ Apoc. xiii. vbi dr ſententialiter ꝙ Jo. vidit quandā beſtiā ſilēm pardo habentē pedes quaſi vrſi: ⁊ os ei⁹ quaſi leonis aſcendentē de mari: ⁊ habebat capita ſeptē ⁊ cornua decē: ⁊ ſuper cornua decē dyademata: ⁊ ſuper capita eius nola blaſphemie. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per iſtā beſtiam intelligit diabol⁹ qui ꝓ tāto dr beſtia: q₂ facit hoīes beſtiales: dū ip̄os allicit vt ſenſualitatē ſequant in qua cōicant cum beſtiis: de quibus dicit p̄s. ho mo cū in honore eſſe non intellexit ꝯparatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis. ¶ Signāter aūt dicit ſimilis pardo qui eſt aīal diuerſis coloribus picturatum: q₂ diabolus homines diuerſimode tentat vñ de ipſo Eccl'iaſti. xxviii. Quaſi pard⁹ ledet eos. ¶ Dicit etiam habere pedes quaſi vrſi q̇ eſt aīal immūdum q₂ homines imūdos facit dū immunditiis carnalibus delectātur vñ de ip̄o Threñ. iii. Urſus inſidians fact⁹ eſt mihi. ¶ Dicit etiā habere os q̄ſi leonis q̇ ē aīal ferox et forte: q₂ diabol⁹ ſua fortitudine ꝯtra hoīes multotiēs preualet: ⁊ tūc ſua ferocitate eos deuorat. hoc aūt cognoſcens beatus Petrus dicit. j. Cano. ſua. v. Sobrii eſtote ⁊ vigilate q₂ aduerſari⁹ veſter diabolus tāq̄ leo ru. circuit querens quē ⁊c. ¶ Dicit aūt habere. x. cornua ꝓpter. x. tranſgreſſiones preceptorum ad quas nititur hoīes inclinare. Et dicitur habere ſuper cornua. x. dyademata: q₂ ſicut dyadema eſt ornamentū capitis: ita diabolus in trāſgreſſione preceptoruꝫ aliquā pulchritudinē apparentē ⁊ delectantē oſtēdit: vt ad eas homines citius inclinētur ſicut fit de piſce cū hamo. ¶ Dicit etiam habere. vii. capita: et ſuper ea nomina blaſphemie ꝓpter ſeptemnerium vitiorum quib⁹ tētat homines: a quibus dum talia perpe

ſtant de⁹ operibus blaſphemat. ¶ Hec igitur beſtia ſic diuerſimode compoſita de mari aſcendere dicitur quia vires ac cipit ad tentandum homines qui habi- tant in hoc mundo. ¶ Sciendũ eſt etiã ꝙ per nauiculaꝫ intelligitur penitentia cuius ratio eſt: quia ſicut homo ſine na- ui non poteſt tranſire mare: ſed ſubmer- gitur: ſic homo non poteſt per mundum tranſire vt ad paradiſum perueniat: niſi penitentie nauem aſcendat: ſꝫ ſine ipſa ſubmergeretur in profundum inferni. ¶ Hoc autẽ fuit figuratum Geñ. vj. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum de⁹ ꝓpter peccata hominum vellet mundũ cõſum mare diluuio. di. repleta ẽ terra iniqui- tate: ⁊ ego diſperdam eos cũ terra: dixit ad Noe fac tibi arcam de lignis leuiga tis: in qua qui inuenti ſunt ſaluati ſunt qui aũt extra fuerũt ſubmerſi ſũt. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per illos homines ꝯtra quos iratus dominus voluit punire per dilu uium: intelliguntur peccatores: contra quos iraſci dr dñs: q2 ſm iuſticiã ſuã ab ipſo merent puniri: quia vero cum iu- ſticia eſt ſemper annexa mia: ideo parat eis euadendi remedium. ſ. ſacramentuꝫ penitentie ſignificate per arcã vel nauẽ in quã ſi q̇s intrare voluerit ſaluari po- terit: ſi ṽo extra ipãꝫ q̇s inuentus fuerit ſubmerget in infernũ eternaliter puniẽ dus. ¶ Iſtã aũt nauem xp̃s aſcendit: qñ voluit infirmitates nr̃as aſſumere. ſ. fa- meſcere ⁊c. Iſtã aũt nauẽ cũ eo diſcipu- li aſcẽderũt: qñ ſuo exẽplo animatiꝫ: ſta- tũ penitẽtie aſſumpſerunt. Ut dicat de eis illud Matt. iiij. Relictis retib⁹. i. vi tijs ⁊ peccatis: ⁊ p̃re. ſ. diabolo: ſecuti ſũt eũ ſcꝫ xp̃ꝫ. ¶ Dum aũt homo xp̃m in na ui ſequit multotiens ꝯcitat mot⁹ in ma ri terrẽtes exiſtentes in naui: q2 multo- tiens exiſtentib⁹ in penitẽtia occurrunt multa diſpẽdia ipos terrẽtia: ⁊ retrahen tia ab operib⁹ bonis. ¶ Cauſa aũt iſti⁹ mot⁹ ⁊ turbationis eſt qñ xp̃s aliqñ dor mit. xp̃s enim dormire dicit qñ ſpeciali influentia ad tẽpus non aſſiſtit laboran tibus: ſꝫ oibus aſſiſtat influentia genera li. ¶ Uel per iſtaꝫ nauẽ intelligit arbor crucis q̃ xp̃s ꝓ redẽptiõe humani gene ris aſcendit iuxta illud Matt. xv. Et di- miſſa turba aſcendit nauiculã ⁊ venit in fines magedã. Nã xp̃s dimiſſa turba. i. diſcipulis q̇ oẽs fugerũt aſcendit nauẽ crucis ⁊ venit vſqꝫ magedã que interpre tat fructus domi vel annũciatio gr̃e: q2 ꝑ paſſionẽ xp̃i in cruce: fuit nobis gr̃a ⁊ fruct⁹ vite eterne donat⁹. ¶ In illa aũt cruce ꝑmo xp̃s aſcendit ad nos docen- dum. Quid aũt nos ibi docuerit anima deuota poteſt aduertere ſi conſideret il- la que dixit in cruce. Nã primo dixit p̃r dimitte eis q2 neſciũt quid faciũt in exẽ plũ liberalis remiſſionis. Scḋo hodie mecũ eris in paradiſo: in exẽplũ libera- lis donatiõis. Tertio Ecce mater tua: in exẽplũ materni honoris. Quarto ecce fi lius tu⁹: in exẽplũ fraterni amoris. Quĩ to. Sitio: in deſideriũ nr̃e ſaluatiõis. Se xto ꝯſummatũ eſt: in ſignũ ꝯplete lega- tiõis. Septimo p̃r in man⁹ tuas ꝯmẽdo ſpm̃ meũ: in ſignũ ardẽtiſſime deuotiõis ¶ Scḋo aſcẽdit ad nos lucrãdũ. Nã añ paſſionẽ xp̃i ꝓpter peccatũ primoꝝ pa- rẽtũ eramus ꝑditi: ſed xp̃s in cruce lu- crat⁹ nos fuit ſuo ſanguine precioſo. In iſtã aũt nauẽ debẽt diſcipuli. i. veri fide les cũ xp̃o ⁊ ſi non corpaliter ſaltem mẽ taliter aſcendere ip̃m imitãdo. vt ſic di- cere poſſit illḋ iob. xxxiij. Ueſtigia ei⁹ ſe cutus eſt pes me⁹: viam ei⁹ cuſtodiui ⁊ nõ declinaui ex ea. ¶ In iſta autẽ naui xp̃s dormiſſe dr: q2 ſuper crucem pro no bis ſpm̃ tradidit deo patri. Et tertia die reſurrexit. iuxta illud qḋ ipẽ. dicit in p̃s. Ego dormiui ⁊ ſomnum cepi: reſurrexi qm̃ dñs ſuſcepit me. ¶ Tũc aũt motus magn⁹ in mari fact⁹ eſt: quĩ paſſiõe xp̃i fuit ſolis obſcuratio: veli diruptio: terre mot⁹ ⁊c. Uñ de hoc poterat dici illḋ p̃s. Cõturbate ſunt gẽtes ⁊ iclinata ſunt re gna dedit vocẽ ſuã mota ẽ terra.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Et acceſſerunt et ſuſci. ⁊c. Ubi tangit ſubſidium refugij adiu- uantis quod probat plenitudo bo- nitatis. Ubi ſciendum ꝙ in parte iſta tria tangit. ſ.

Oſtenſionem amoris.
Expreſſionem timoris.
Reprehenſionem pauoris.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ecce. ⁊ ſuſci

tauerunt cū. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli niſi
amaſſent xp̄z ⁊ ꝯfidiſſent de eo nō acceſ
ſiſſent ad ip̄z. Nā ſicut habet hebre. xiij.
Op3 accedentē credere. acceſſerūt igit
diſcipuli ad xp̄m ſm Orig. in quem cre-
debant ⁊ quē amabāt: q2 vo erant i ma-
gno timore idō feſtināter ſuſcitauerūt cū
a ſomno. ſ. corporali. ¶ Quātum ad ſcd3
i. expreſſionē timoris dt ꝙ dixerunt. do-
mine ſalua nos perimꝰ. Ubi p̄mo extol-
lunt diuinā potentiā omnibꝰ preſidentē
q2 dñe. Q2 de ip̄o p̄s. Dñe dñs noſter ꝙ̄
admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa
terra. ¶ Scdo depoſcūt diuinā clemen-
tiam oībus aſſiſtētem: q2 ſalua nos. Nō
ip̄e eſt deus meus ⁊ ſaluator meꝰ: adiu-
tor meꝰ non emigrabo in p̄s. ¶ Tertio
exponunt ꝓpriā miſeriam ip̄os affligen
tē cū dicūt. perimus. De illo timore dt
Orig. O veraces diſcipuli ſaluatorē ha
betis vobiſcū: periculū timetis. S3 rñ-
deāt. paruuli ſumus adhuc ⁊ infirmi: idēq3
timemꝰ. ¶ Quātum a tertiū ſc3 reprehē
ſionē pauoris dicit. Et dixit eis. q̇d timi
di eſtis modice fidei. q. d. ſm Orige. Si
me potētā ſcitis: ⁊ me vobiſcū habetis:
q̄re dubitatis: Unde poterat dicere diſci
pulis illd̄ zach. ix. Saluabo vos ⁊ eritis
bñdictio nolite timere ⁊ ꝯfortent manꝰ
vr̄e. ¶ Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē loquē
do moraliter ꝙ tria poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Confidentiam ſingularem in adeundo.
Reuerentiam filialem in poſtulando.
Beniuolentiā paternalem in ꝯfortādo.
¶ Primo ꝯſidera ꝯfidentiā ſingu. in adeū-
do cū dicit. Et acceſſerūt. Ubi ſciendū ꝙ
iſta ꝯfidentia ſinglaris oſtēditur in duo-
bus primo in approximatiōe: q2 acceſſerūt
Nam hoīes penitētes exiſtētes in aliq̇
bus periculis ex aliquibꝰ motibus tēta
tionum occurrentibꝰ tanꝙ̄ ad auxilium
⁊ ſingulare refugiū debent ad xp̄m acce
dere: q2 ipſe eſt firmamentū debiliū: ſup
quo debēt ſe fundare iuxta illd̄. j. pe. ij.
vbi ait de xp̄o. Ad quē accedētes lapidē
viuum ab hominibus quidē reprobatu3
a deo aūt electum ⁊ honorificatū et ipſi
edificamini. Sic aūt accedentes ab ip̄o
merēt obtinere qđ poſtulant. ¶ Hoc au-
tem fuit figuratu3 heſter. v. vbi ſentētia
liter dr̄ ꝙ cu3 heſter eſſet in afflictiōe ꝓ
pter ꝑſecutionem quam faciebat iudeis
Amā: iuit ad regem aſſuerū qui ſedebat
ſuper ſolio ſuo: quā cū vidiſſet rex exten
dit ꝯtra eam virgā auream quā tenebat
in manu: q̇ accedēs oſculata eſt ſum. mi
tatem virge: dixitq3 ad eā rex: ꝙ quicq̇d
peteret daret ſibi etiā ſi peteret dimidiā
ꝑte3 regni: ⁊ fecit qđ ip̄a petebat. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ ppl'm iudaicū qui tunc erat
populus dñi quē Amā qui interpretat
iniquus ꝑſequebatur: intelligunt hoīes
penitētes quos diabolus iniquus perſe
quitur varijs tentatiōibus. ¶ Per aſſue
rum aūt qui interp̄tatur beatitudo itelli
gitur xp̄s q̇ eſt btitudo oīm bonorū. iuxta
illud Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt co-
gnoſcant te ſolū deū verū ⁊ quem miſiſti
ieſum xp̄z. ¶ Per heſter vo reginā que
interpretat p̄parata itelligit quilibet ve
re penitens qui ſe debet regere iudicio
rōnis ⁊ animā ſuam cum timore dñi ad
tentationē preparate. iuxta illud Eccli.
ij. Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iu
ſticia ⁊ timore ⁊ prepara aīam tuā ad tē-
tationē. ¶ Hic igitur debet in ſuis affli-
ctionibus cu3 fiducia ad xp̄m accedere:
quē cū xp̄s vidit ad ſe venietē ſibi porri
git virgā aureā: qđ erat ſignū clemētie:
q2 offert ſibi ſuam benignitatem ⁊ mla3
ad ip̄u3 exaudiendū ⁊ viriliter adiuuan
dum. Et tunc homo benignitatē dei cōſi
derās: debet ad vgem accedere: ⁊ ip̄3 cō
gaudendo oſculari deuote: ſe mētaliter
diuine clemētie applicando. Jſta eſt vir
ga de qua dicit p̄s. Uirga tua ⁊ baculus
tuus ip̄a me conſolata ſunt. ¶ Sicut igi
tur aſſuerꝰ petitioni heſter benigniter
ꝯſcendit: ſic xp̄s penitētibus ad ſe venie
tibꝰ ſe p̄bet ⁊ eos dulciter ꝯſolat iuxta
illud p̄s. Accedite ad eū ⁊ illuminamini
⁊ facies veſtre nō ꝯfundent. ¶ Scdo in
euigilatiōe q2 ſuſcitauerūt eū. Ubi ſciē-
dum ꝙ ex magna familiaritate ⁊ ꝯfiden
tia xp̄3 dormientē diſcipli ſuſcitauerūt.
Uñ xp̄s poterat dicere illud Hiere. xxxj.
Quaſi de ſomno ſuſcitatꝰ ſum ⁊ vidi. ſc3
timorē veſtrū. Hoīes igitur penitentes
cū ſe vidēt in afflictionibꝰ: ⁊ cernūt xp̄m
dormire. i. nō ꝯferre ſpeciale ſubſidium:
debēt ip̄m ⁊ orōnibus excitare. d. cū p̄s.
Exurge q̄re obdormis dñe exurge et ne

repellas in finē. Signanter aūt bis dicit exurge: qꝛ in tēptationib⁹ poſit⁹ xp̄z debes inuocare vt p̄rio ſurgat ad adiuuādū vt poſſis reſiſtere. Scdo ad ꝯfortādū vt victoriā poſſis ꝑficere ⁊ idō dicit ⁊ ne repellas i finē: qꝛ debēt in xp̄i adiutorio finalē ꝑſeuerātiā poſtulare. ¶ Scdo ꝯſidera reuerētiā filialē in poſtulādo: cū dicit dn̄e ſaluat nos perim⁹. Ubi sciēdū ꝙ vi penitētes cū in neceſſitatib⁹ aliqd a dn̄o poſtulāt debēt honorare ei⁹ potētiā. Inuocare ſuā miām. Allegare ꝓpriā miſeriā. ¶ Primo debēt honorare ei⁹ potētiā. ⁊ idō cognoſcere eū dn̄m. Nā ipſe ē de q̄ Deutero. x. Dn̄s de⁹ noſter ipſe ē de⁹ deoꝝ: ⁊ dn̄s dominātiū magn⁹ ⁊ potēs. ¶ Unde ipſe ē de q̄ figuratiue dr̄ Eſa. vj. Uidi dn̄z ſedentem ſuper ſoliū excelſum ⁊ leuatū ⁊ plena erat domus a maieſtate ei⁹: ⁊ ea q̄ ſub ipſo erāt replebāt tēplū ſeraphin ſtabāt ſuper ipz ſex ale vni ⁊ ſex ale alteri ⁊ clamabāt alter ad alterū ⁊ di. ſctūs. ſ. ſ. dn̄s exercituū plena eſt terra gloria ei⁹. Ubi ſciendū ꝙ per iſtum dn̄m intelligit deus: qui ſuper ſoliū excelſum ſedere dr̄ ratione ſue dignitatis et ꝑeminētie qua excedere dicitur. Per dn̄m aūt ⁊ templū intelligit eccleſia patria: q̄ repleta dicitur ab his que ſub ipſo erant. i. ab angelis ⁊ creaturis beatis. Per ſeraphin aūt qui interpretatur candor vel incendium qui dicūtur hic fuiſſe duo: intelligit charitatiua ſocietas: q̄ in ardore ſine incendio ⁊ numero binario deſignatur. ¶ Dicuntur aūt ſeraphin ſignificantes ſctōꝝ collegium. ſex alas habere propter ſex q̄ in domino contemplant. Nam beati in patria in deo cōtemplantur. potentiam omnia producentem: miſericordiam iuſtos ꝑmiantem: iuſticiam reprobos punientem: claritatem intellectū illuminātem: bonitatem affectum ſatiantem: eternitatem perenniter exiſtentem. Dicitur aūt ꝙ clamant ter ſanct⁹: dominū exercituum vocando ad deſignandum in iſto domino vnitatem eſſentie cum ternario perſonarum. ¶ Dicit autem ꝙ omnis terra erat plena eius gloria: quia ipſe eſt gloria ⁊ corona omnium ſanctorum. Unde merito poteſt dici de eo illud Judicū xv. Tu gloria hieruſalē. tu letitia iſrael: tu honorificentia populi tui. ¶ Secūdo debent inuocare ſuam miſericordiā di. Salua nos. Ut ſic ſibi dicant cum. ps. Inclina aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba me mirifica miſericordias tuas qui ſaluos facis ſperantes in te. ¶ Tertio debet allegare propriam miſeriam. dic. perimus. d. illud Mar. iiij. Magiſter nō ad te pertinet ꝙ perimus. q. d. Magiſter tu es potens ⁊ ſapiens ⁊ nos ſumus tui diſcipuli ibecilles ⁊ ſum⁹ in magno periculo: in diuerſis tentationib⁹ nec poſſumus nos iuuare noſtris virib⁹: nō ergo ad te ꝑtinet qꝛ potes nobis prebere auxiliū ⁊ de ꝑiculis liberere. ¶ Quarto cōſidera beniuolentiam paternalem in confortādo cum dicit eis. Quid timidi eſtis modice fidei: q̄ſi dicat. Uos non oportet timere cū habeatis me vobiſcū preſentem. Unde confortando nos dicit Luce. xij. Nolite timere puſill⁹ grex qꝛ cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū quaſi dicat. Uos veri penitentes in tentationib⁹ nolite timere qꝛ ero vobiſcum auxilium prebendo vt nō ſuccumbatis. Et tunc ſic confortati a domino dicant cum ps. Non timebo mala populi circūdantis me: exurge domine ſaluū me fac deus meus: quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: dētes peccatorum contriuiſti.

¶ Tertia pars.

SEquitur. Tūc ſurgens imperauit ventis ⁊c. Ubi tangit faſtigium dominij preſidentis: qd̄ probat magnitudo poteſtatis. Ubi ſciendum qd̄ poteſtas: et dn̄m chriſti oſtenditur hic in tribus ſcilicet.

In ventorum tranquillatione.
In fluctuum ceſſatione.
In maris quietatione.

¶ Quātū ad primū dicit. Tunc ſurgens imperauit ventis. Ad cuius imperiū vt oſtenderetur ei⁹ dominum ſtatim ceſſauit ventus. ¶ Quantum ad ſecundū dicit et imperauit mari: quod etiā ad eius imperium ceſſauit. ¶ Quantū ad tertiū dicit ꝙ facta eſt trāquillitas ⁊c. Ut ſic verificet de ipſo illud eccl'iaſtici. xxxix. In verbo ei⁹ ſtetit aq̄. Ex his igit ſm̄ hier.

ptꝫ dñiũ xp̃i ſup oẽs creaturas q̃s fecit. ¶ Moralr̃ ãt loquẽdo p illã trãquillita tẽ quã xp̃s fecit i mari:itelligit̃ tranq̃lli tas ⁊ q̃es quã facit i penitẽtib⁹ ꝯ incur ſus tẽtationũ:i q̃b⁹ aliq̃n fluctuant̃. Uñ de ipõ Thob.iii. Nõ delectaris i pditio nib⁹ nr̃is:q2 poſt tẽpeſtatẽ trãqllũ facis: ⁊ poſt lachrymationẽ ⁊ fletũ exultationẽ infundis. ¶ Mod⁹ aũt quõ facta fuit il la trãquillitas:fuit q2 xp̃s impauit ven tis ⁊ mari. Ubi ſciẽdũ q̃ p vẽtũ agitantẽ nauẽ intelligit̃ peccatũ ſuperbie. Huic autẽ xp̃s imperat.d.Matt.xi. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ humilis corde.⁊ inue nietis requiẽ aĩabus veſtris. ¶ Per ma re vero influxibile intelligit̃ pctm̃ luxu rie.de quo Eſa.lvii. Impii q̃ſi mare fer uens qd̃ q̃ſcere nõ põt ⁊ redundãt fluc ct⁹ ei⁹ in occultationẽ et luctũ. Hoc aũt mitiget xp̃s.d.Mat.v. Beati mũdo cor de quoniam ipſi deum videbunt.

¶ Quarta pars.

Sequit̃ porro hoies ⁊c. Ubi tã git pconiũ collegii admirantis.qd̃ pbat claritudo maie ſtatis. Ubi ſciendum q̃ illi q̃ erãt i nauicula:trãquillitatẽ ti ſubito facta merito admirari ceperũt. Iſtã aũt admirationẽ cõceperunt in mẽ te:expreſſerũt in ore:alleganerũt in ope re. ¶ Quãtũ ad primum dicit. Porro ho mines mirabant̃. Ubi ſciẽduꝫ q̃ p iſtos hoies ſm Orig.nõ itelligunt̃ diſcipuli: ſed alii q̃ erãt in naui.q2 diſcipuli nõ cõ ſueuerunt vocari cõi noĩe ſ.noĩe hoĩs:ſꝫ ſpeciali:puta diſcipuli vl̃ amici. ¶ Uel & ſm Hiero.intelligi pñt diſcipuli q̃ nõ dum erãt in fide perfecti.iõ poterãt ad mirari. ¶ Quãtũ ad ſecundum dicit.d. qualis eſt hic.qd̃ q̃dẽ ſm Orig.nõ inter rogãtes dicunt qualis eſt hic ſed aſſerẽ tes:q2 eſt talis cui vẽti ⁊ mare obediũt. ¶ Qualis ergo eſt iſte.i.quãtus:q̃ for tis:q̃ magn⁹:iubet omni creature et nõ ſupgredit̃ iuſſionẽ eius.ſoli hoies reſi ſtũt ⁊ iõ i iudicio dãnabũt̃. ¶ Et ſi iterro gatiue q̃rit̃:poſſum⁹ rñdere illd̃ baruch. iii. Hic eſt de⁹ nr̃ et nõ extimabit̃ ali⁹ ad eũ ꝗ adinuenit oẽm viã diſciplinẽ.⁊ tra didit illã Jacob puero ſuo ⁊ iſrael dile cto ſuo poſt hoc in terris.viſus eſt ⁊ cuꝫ hoibus cõuerſatus eſt. ¶ Quãtũ ad ter tiũ dicit:q2 vẽti ⁊ mare obediũt ei. Nam ois creatura cũ ipẽ voluerit ⁊ ipa idigue rit nõ ppter ſe ſꝫ ppt̃ alios eſt ſue pote ſtati ſubiecta.iuxta illud eccl'i.xiii. In oĩ neceſſitate oĩa obediũt ei. ¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo moraliter quãtũ ad iſtã ptẽ q̃ hoies penitẽtes in ſuis diuerſis tẽta tionib⁹ ſentiẽtes trãquillitatẽ p diuinũ auxiliũ debẽt ipm extollere ⁊ ꝯmẽdare. d.qualis eſt hic.q2 vẽti.i.tẽtatiões exor te p laſciuiã obdiunt ei cũ virtute ei⁹ in hoie ſopiunt̃. Debẽt igit̃ cognoſcere q̃ hic eſt de⁹ nr̃ in eternũ ⁊ in ſeculũ ſeculĩ ipſe reget nos i ſecula. ¶ Uñ põt figura ri p Hier.de q̃ dr̃.ii.Mach.xv. Hic eſt fra trũ amator ⁊ ppl'i iſrael hic eſt q̃ multuꝫ orat p populo ⁊ p vniuerſa ſancta ciuita te Hiere.pphẽta dñi. ¶ Ubi ſciẽdũ q̃ p Hiere.q̃ interp̃tat̃ excelſus a dño intelli git̃ xp̃s q̃ magnus fuit ⁊ excelſus q2 al tiſſimi filius. Hic dicit̃ amator fratrũ et populi iſrael.i.populi xp̃iani q̃ dꝫ deum videre p cõtẽplationẽ:cui⁹ frater eſt per humanitatẽ aſſumptã. Hic multũ orat p populo ⁊c.i.p ſancta matre eccleſia ⁊ cõ gregatione fideliũ quã ſuis ſanctis pci bus quas fundit apud patrẽ in ſuis tri bulationibus ptegit ⁊ gubernat. Uñ dr̃ Lu.xix.de xp̃o q̃ aſcẽdit i mõtẽ celeſtis patrie vt p nobis patrẽ exoret. Et Hebr. ix. q̃ introiuit in celũ vt appareat vultui dei pro nobis. Ad quam intuitionẽ ⁊c.

¶ Dominica quinta poſt epiphaniam. Euangelium.xviii.

Simile ẽ regnũ celorũ homini q̃ ſeminauit bonũ ſemen in agro ſuo ⁊c. Matt.xiii. Quatuor ſunt ter alia q̃ debẽt aliquẽ ſubditũ circa ſuũ dñꝫ ⁊ ſibi cõmiſſa negocia circũſpectũ red dere. Primũ eſt qñ a ſuo dño magna bñfi cia recepit de q̃b⁹ hꝫ erigẽti reddere ra tionẽ. Tũc eñi dꝫ eẽ ſollicit⁹ valde:nẽ p pter negligẽtiã pdat iſta:aut ſibi ab ali quo p violẽtiã auferãtur. Secũdũ eſt qñ dñs eſt tante ſapiẽtie q̃ ſeruus nihil po teſt facere qd̃ dñm poſſit latere q2 tunc ſubditus dꝫ cauere aliqua dño diſpicibi lia perpetrare. Tertiũ eſt q̃ñ domin⁹ in

factis ſubditi aliquā ƺ patiētiā ipſum ſupportādo: ⁊ iſta patientia non ſemp in dño p̄ieuerat ſed ad punitionē ꝓcedit. Quātū eſt qn̄ dn̄s cognoſcēs opera ſubditi: ipſum punit vel p̄miat iuxta exigētiam operū: que ſi bona fuerint liberalr̄ p̄miat: ſi ꝟo mala punit acerbitatē penarū. Ut ergo xp̄s q̄ eſt noſter dn̄s quantū ad predicta reddat nos ſollicitos i nr̄is operibus: quatuor predicta nobis cōmemorat i parabola euāgelij hodierni. In quo iuxta predicta quatuor tangit. ſcʒ.

Largitatem munificentie in ↄdonando.
Claritatem ſapientie in diſcernendo.
Longanimitatē patiētie in ſupportādo.
Equitatem iuſticie in retribuendo.

¶ Primū probat donoꝝ collatio. Scd̄ʒ occultoꝝ cognitio. Tertiū maloꝝ tolleratio. Quartū ſtipēdioꝝ diſtinctio. Primū in prin. ſcd̄m ibi. Accedētes aūt ſui ⁊c. tertiū ibi. Serui autem dixerūt ei ⁊c. quartum ibi. Et in tempore meſſis ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. qđ pbat ⁊c. dicit. Simile eſt ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ circa iſtā partem tria tangit. ſcʒ.

Diffuſionem bonitatis.
Inductionem prauitatis.
Oſtenſionem falſitatis.

¶ Quantū ad p̄mū. ſ. diffuſionē bonitatis dicit. Silr̄ ē ⁊c. vbi q̄tuor ↄſidera. vʒ.

Propoſiti dignitatem.
Largientis liberalitatem.
Doni precioſitatem.
Suſcipientis capacitatem.

¶ Quātū ad ꝓpoſiti dignitatē dicit. Simile ē regnū celoꝝ. qđ hic i exēplū ponit qđ q̄dē ē magne dignitatis: p qđ vno mō intelligit eccl̄ia militās. vñ Greg. in omel. ꝟginū. Sepe i ſacro eloq̄o regnū celoꝝ p̄ñtis tp̄is eccl̄ia dr̄ cui⁹ rō eſt q̄ i ipſa ⁊ nō alibi acq̄rit regnū celoꝝ. Alio mō p ip̄ʒ intelligit xp̄s. de quo Lu. xvij. Ece regnū dei intra vos eſt. vñ Remig. Regnū celoꝝ appellat ip̄m filiū dei: qđ regnū ſilr̄ dr̄ hoi q̄ ſemiauit bonū ſemē i agro ſuo. ¶ Quātū ad largiētis liberalitatē dicit hoi q̄ ſemiauit. vbi ſciēdū ꝙ p illū holeʒ intelligit de⁹ q̄ dr̄ hō rōne bedignitatis: pietatis et familiaritatis: q̄ ſunt ꝓprietates naturales i hoīe debent eſſe. Uel p iſtū intelligit xp̄s q̄ fuit ver⁹ hō. vñ mat. xiij. Qui ſeminauit bonū ſemē eſt fili⁹ hoīs. ¶ Quātū ad doni p̄cioſitatē dicit. bonū ſemē. Ubi ſciendū ꝙ p iſtud ſemē bonū intelligūt fideles ⁊ iuſti: quos de⁹ ſiue xp̄s dr̄ ſeminaſſe i mūdo q̄ ipſos fecit naſci: ipſos in grā ↄſeruat: vt fructū faciāt et habeāt vitā eternā. vñ Mat. xiij. Bonū ꝟo ſemē hi ſunt filij regni. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ ſemē ad hoc ꝙ ſit bonū ⁊ fructum faciat. dʒ eſſe nouū pōderoſum interi⁹ cādidū ⁊ in terra occultatū. Ita hoīes inſtar ſeminis dn̄t eē noui p vite nouitatē: pōderoſi p vite grauitatē ⁊ honeſtatē: interi⁹ cādidi p ↄſciētie puritatē: electi p intētiōis ſimplicitatē: ⁊ in terra occultati p ꝓfundā humilitatē. ¶ Quātū ad ſuſcipiētis capacitatē dicit in agro ſuo. Per illū eīn agrū intelligit mūd⁹. in quē xp̄s ſeminat bonū ſemē. ſ. fidei ⁊ veritatis: ip̄m p totū mūdū ſua doctrina ſpargēdo. ¶ Uel p agrū intelligit cor hoīs: quē q̄dē agrū debem⁹ excolere extirpādo vitia ⁊ iſerēdo virtutes. Ad qđ admonemur prouer. xxiiij. vbi dr̄ p̄para foris opus tuū ⁊ diligēter exerce agrū tuū vt poſtea edifices domū tuā. Nā foris op⁹ dr̄ p̄parari: qn̄ hō exercet ſe. i. operib⁹ nobis ex q̄b⁹ agrū i. animā ⁊ cor excolit ⁊ exercet: vt dom⁹ efficiat. i. habitatio grē ſpiritusſancti. ¶ Sʒ aliq̄ ſunt qui agrū colere nolūt. ⁊ ideo i ip̄o oriunt ſpine. i. vitia. vñ tales poſſunt figurari p illuʒ pigrū: de quo dr̄ prouer. xxiiij. Per agrū hoīs pigri trāſiui: ⁊ p vineā hoīs ſtulti: ⁊ ecce totū repleuerāt vrtice: ⁊ operuerāt ſupficiē ſpine: et maceria lapidū deſtructa erat. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p agrū ⁊ vineā intelligitur cor hoīs. Per pigrū ꝟo ⁊ ſtultū: q̄libet negligēs de ſua ſalute. In corde igit talis pigri: vrtice et ſpine naſcunt p multitudinē vitioꝝ. Per maceriā ꝟo q̄ eſt agri vl̄ vinee clauſura intelligit amor vel timor q̄ retrahūt hoīem a peccato: q̄ tūc deſtruct: dr̄ qn̄ nec amore nec timore a peccato homo retrahitur: ſʒ ad oīa ſe exponit. ¶ Quantum ad ſcd̄m. ſ. inductionē prauitatis dicit. Cum aūt dormirēt ⁊c. Ubi quatuor conſidera. ſ.

Temporis congruitatem.
Hoſtis iniquitatem.
Actus peruerſitatem.
Loci communitatem.

¶ Quantū ad temporis congruitatē dicit. Cum aūt dormirēt hoīes. Ubi ſciendū q per dormitionē intelligit hois negligētia: cui increpādo dr prouer. vj. Uſq quo piger dormies: qn cōſurges a ſomno tuo. ¶ Quātū ad hoſtis iniqtatē dicit. venit inimicus ei⁹. per illū eñ inimicū intelligit diabolus. vñ Mat. xiij. Inimicus aūt q ſeminat ea eſt diabol⁹. ¶ Quātū ad actus puerſitatē dicit ⁊ ſuperſeminauit zizaniā. per zizaniā eñ ſiue lolium qd p eodē accipit intelligunt heretici cū ſuis erroribus. Loliū eñ hz virtutē inflāmatiuā: venenatiuā: ⁊ turbatiuā: qr caput ⁊ cetera mēbra perturbat: ⁊ ſic recte ſunt heretici. Uñ Mat. xiij. zizania aūt ſunt filij nequā. ¶ Uel p zizaniā intelligitur peccatū mortale qd diabolus ſeminat in cordibus negligētium ad quos venit p ſuggeſtionē et ſeminat per cōſenſum: de ſic ſeminātib⁹ dr Aggei. j. Seminaſtis multū ⁊ intuliſtis parū. ¶ Quātū ad loci cōitatē dicit in medio tritici ⁊ abijt. per iſtud eñ triticū vt dictū eſt intelligunt electi in quorū medio diabol⁹ errores ſeminat. ¶ Signāter aūt dr ⁊ abijt qr diabol⁹ dū aliquē tēptat abire dr dū nō pmittit eū cogitare periculū i quo eſt p pctm ne reſurgat ab ipſo. Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē q cā qre diabol⁹ ſuperſeminauit zizaniā eſt ꝯgruitas tpis i mēte negligēte qd dat itelligi vt dictū eſt p dormitionē. Ubi ſciēdū qr duplex q̄ itā ad pñs ſpectat eſt regimē in hoīb⁹. Nā aliq ſolū hñt regere ſeipſos nō hñtes aliā curā ſibi cōmiſſam: aliq ēt hñt alios regere vt plati cuilibz aūt iſtorū nitit diabol⁹ dū dormiūt. i. dū negligūt illa q tenent facere: ſuperſeminare zizaniā i. errores vel vitia ſm exigētiā pſonarū. Sic igit hoīes p negligētiā quātū ad ſeipſos habitā incidāt in tentationes diaboli: dormire nō debēt ſed ſollicitiꝰ vigilare. Uñ ſibi dr. j. petri. v. Sobrij eſtote ⁊ vigilate: qr aduerſari⁹ veſter diabol⁹ ⁊c. ¶ Sic ēt quātū ad ſuos ſubditos: tam ipſi q ſubditi incidant in tentatiōes diaboli p pl̄ negligētiā dr eis Apoc. iij. Eſto vigilās ⁊ cōfirma cetera q̄ moritura erāt. ¶ Per dormitionē eñ ⁊ negligētiā hoīnibus accidunt multa mala. Nam dormiendo.

Sanſon debilitatur.
Saul expoliatur.
Iſboſeth vulneratur.
Lolium ſeminatur.

¶ Primo p negligētiam Sanſon debilitatur. Nam ſicut ſinaliter dr Judic. xvj. Dalila fecit dormire Sanſonē ſuper genua ſua ⁊ in ſinu ſuo declinare caput vocauitq tonſorem et iuſſit. vij. crines eiꝰ tōdi: ſtatimq ab eo receſſit fortitudo quē philiſtei exoculauerūt: ⁊ poſuerūt eū ad molendinū vt circunduceret molā. Ubi ſciendū q per Sanſon q̄ interpretat ſol fortis intelligit q̄libet qrē deꝰ inſtar ſolis creauit lucidū per intellectus claritatem: fortem per voluntatis libertatē. Per Dalilā que interpretat paupercula intelligunt ſenſualitas ⁊ mūdana ꝯſolatio: que paupercula dicitur: qr illa ſequēdo hō paup efficit. qr pdit vitā eternā. ¶ Hec igit Sanſonē dormire faciūt ſup genua: qn oblita ſua ſalute hoīem ad ſe alliciūt: i qua dormitiōe. vij. crines radūtur a tōſore: qr illa ſequendo ſpoliat donis ⁊ virtutib⁹ animā adornātibus ſunt crines caput. Et tunc huic miſero eruūt oculos: qr diabol⁹ cū ſuis vicijs excecāt hoīes: ne viā veritatis agnoſcāt. vñ ſap. ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. Non autē vacat qd dr q rotā voluendo cū molere fecerūt. qr ſicut rota in circuitu velocit agitatur ita peccator cito ruere dr dum de peccato labit in peccatū. Nam teſte Greg. peccatū qd p penitētiā nō deletur mox ſuo pōdere ad aliud trahit. ¶ Secūdo p negligētiā Saul expoliat. Nā ſicut dr ſinaliter. j. Re. xxvj. venerūt dauid ⁊ abyſei ad populum nocte ⁊ inuenerūt ſaul dormiētē in tentorio: ⁊ haſtā fixā in terrā ad caput ei⁹ abner aūt ⁊ populū dormientē in circuitu eius: tulit ergo dauid haſtā ⁊ ciphū aq qui erat ad caput Saul. ⁊ abierūt ⁊ nō erat q̄ſq̄ q̄ videret ⁊ itelligeret ⁊ vigilaret: ſz oēs dormiebāt. ¶ Ubi ſciēdū q p Saul q̄ vno mō interptat abutens intelligit hō q̄ abutit donis ⁊ gra

tis a dño ſibi datis: qui ideo dormire dr̄ q̄r negligit ſuam ſalutē. Per Abner aūt q̄ vno mō interp̄tat̄ patris lucerna qui erat cuſtos Saulis itelligit̄ i hoīe rō q̄ dz eē in eo ſicut lucerna illuminās: ꝛ cuſtos ipſiuʒ gubernās. Per populū aūt intelligit̄ in hoīe multitudo viriū vel poꝛtētiaꝝ q̄bꝰ deꝰ dotauit hoīem ad ipſius gubernationē. Sʒ lʒ in rōne ꝛ aliis potētūs deberet eē vigilia: tñ multotiens dormire dicunt̄ dū. ſ. negligētia detente nō cauēt q̄ ſunt noxia: ſed magis allecte aliquali cōſolatione lʒ fallaci in ipſis delectātur. ¶ Sic igitur ſopoꝛatus hō ab hoſtibꝰ inuaditur q̄ ipſum expoliant ciphū aq̄ poꝛtātē et haſtā. i. diuinā gratiā alam refrigerātem ꝛ irrigātem: ꝛ virilitatē reſiſtēdi. ¶ Signāter autē dr̄ q̄ expoliationē iſtā nō viderūt hoīes eo q̄ dormiebāt q̄r dū iacēt in negligētia rō ꝛ alie potentie ꝓpter delectationē aliqualē tp̄alē lʒ fallacē quā ſentiūt nō cōſiderāt imminētia hoī p̄icula: ſʒ magis i ipſis tepeſcūt. ¶ Tertio ꝓpt̄ negligētiā yſboſeph vulnerat̄. Nā ſicut dr̄ ſimiliter. ij. Re. iiij. recab ꝛ baana ꝓditoꝛie igreſſi ſunt domū yſboſeph qui dormiebat ſup ſtratū ſuū ꝛ oſtiaria domus purgās triticū obdormiuit ꝛ pcutiētes iterfecerūt eū ſublato capite eiꝰ. Ubi ſciēdū q̄ per yſboſeth q̄ interpꝛetatur vir cōfuſiōis: intelligit̄ peccatoꝛ qui eſt oī cōfuſione dignꝰ q̄ dormire dr̄ dum negligit ſuā ſalutē. Per oſtiariā vo purgātem triticū intelligit̄ rō: q̄ dz diſcernere ꝛ ſeparare p̄cioſuʒ a vili. i. virtutes a vitiis: que tunc dormire dicit̄ qñ nō recte iudicat impetrādo virtutes ꝛ vitia renuēdo: ſʒ ecōuerſo virtutes reſpuit ꝛ vitia āplexat̄. ¶ Dū igit̄ ſic dormit cū oſtiaria: pꝛoditores. i. diaboli in ipſum ruūt atrociter: ꝛ ipſum interficiūt ꝛ caput dicuntur auferre dum conſentiēdo peccatis moritur: ꝛ in eo eneruat̄ iudicium rationis. ¶ Quarto propter dormitionem lolium ſeminatur vt expoſitū eſt ſuperius. ¶ Quātum ad tertium ſcʒ oſtentionem falſitatis dicit. Cum autēʒ creuiſſet herba ꝛc. Per herbam eīm fructiferam intelliguntur boni qui nitēt vigoꝛe pꝛedicationis ꝛ conuerſationis honeſte: vt dictum eſt ſuperius.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Accedentes autē ſerui ꝛc. Ubi tangit claritatem ſapiētie in diſcernēdo quod pꝛobat occultoꝝ cognitio. Ubi ſciēdū q̄ in eo q̄ chꝛiſtꝰ dixit diſcipulis q̄ inimicus homo inter triticū ſeminauit zizania cognouerūt malitiaʒ ſeminātis. Hic autem tria tangit ſcʒ.

Fidelitatem in adeundo.

Sedulitatem in inquirendo.

Sagacitatem in reſpondendo.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Accedētes aūt ſerui p̄rfamilias. Ubi ſciēdū q̄ p̄ iſtos ſeruos itelligunt̄ veri fideles q̄ deo humilit̄ ſeruiūt. De q̄bꝰ dicit Eſa. lxv. Ecce ſerui mei comedēt ꝛ vos eſurietis. Ecce ſerui mei bibent ꝛ vos ſitietis. Ecce ſui mei laudabūt p̄ exultatiōe coꝛdis: et pꝛe cōtritiōe ſpiritus vlulabitis. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. ſedulitatē in inquirēdo dicit. Dixerunt ei dñe nonne ꝛc. Ubi ſciēdum q̄ deꝰ nō ē cā effectiua maloꝝ. lʒ ea euenire p̄mittat: nec malū ꝓpꝛie hʒ cāʒ efficientem ſed deficiētem: et pꝛima cā mali fuit p̄uerſa volūtas mali angeli p̄ quā a deo fuit auerſus: q̄ dixit Eſa. xiiij. In celum aſcēdā ſup aſtra celi exaltabo ſoliū meū aſcēdā ſup altitudinē nubiū ſimilis ero altiſſimo. Olm aūt bonoꝝ deꝰ eſt cā efficiēs. iuxta illud Jaco. j. Omne datuʒ optimū ꝛ omne donū perfectū deſurſuʒ eſt deſcēdēs a patre luminū. Cū igit̄ fideles vidēt in mundo ſignificato p̄ agrū cū bonis cōuerſari p̄uerſos: quos deus effectiue nō ſeminat vt ſciāt diligētius cauſam inquirunt. ꝯ. illud. ij. Coꝛint. vj. Que cōuentio xp̄i ad Belial. aut q̄ pars fidelis cum infideli. ¶ Quātū ad tertiū ſ. ſagacitatē in reſpōdēdo dicit. Et ait illis. Inimicꝰ homo hoc fecit. Utrūq̄ eīm que omni cum admiratiōe fecit. ſ. de cōmixtione maloꝛum cum bonis ꝛ vicioꝝ cū virtutibꝰ. rñderi p̄t q̄ q̄ illa ꝓcurauit fuit diabolꝰ: q̄ iō inimicꝰ dr̄ q̄r deo ꝛ hoī aduerſat̄. Dicit̄ aūt hō q̄r ſepe vtit̄ effigie ꝛ voce hoīs intentādo. ¶ Uñ pōt figurari per ſaul de quo dr̄. j. Re. xviij. Factus eſt ſaul inimicus dauid cūctis diebus. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̄ dauid q̄ iterp̄tat̄

decor⁹ aſpectu ꝛ manu fortis: itelligit q̄libet ver⁹ fidelis q̄ decor⁹ dꝫ eē ꝑ puritatē ꝛ mūdiciā: ꝛ fortis ꝑ firmitatē ꝯ̄ hūaniā. Per ſaul aūt q̄ iterꝑtat abutēs itelligit diabol⁹ q̄ abuſ⁹ fuit donis gratuitꝫ dū ꝯ̄ deū ꝑ ſupbiā ſe erexit. ¶ Sicut igit ſaul pſeq̄bat dauid: ita diabol⁹ pſeq̄t hoīes ꝟtuoſos. Lꝫ aūt ſic ſe erigat ꝯ̄ eos: tñ debēt ſe armādo armis iuſtitie fortit reſiſtere iuxta documētū apl'i. Eph. vj. d. Induite vos armaturam dei vt poſſitis reſiſtere aduerſus inſidias diaboli.

¶ Tertia pars.

Sequi. Serui aūt dixerūt ei ꝛc. Ubi tāgit lōganimitatē paciētie ſupportādo: q̄ ꝓbat malorū tolleratio. Ubi ſciēdū q̄ magna paciētia xp̄i ē q̄n malos ſupportat vt corrigantur ſi velint. Hic autem tria tangit. ſ.

Obedientie ſedulitatem.
Zelus firmitatem.
Clementie pietatem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Serui. aūt dixerūt ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ de rōne boni ſerui eſt q̄ ꝓmptū ſe exhibeat ad volūtatē dñi implēdā. Uñ colſ. iij. Serui obedite per oīa dñis carnalib⁹: nō ad oculū ſeruiētes q̄ſi hoīb⁹ placētes: ſꝫ in ſimplicitate cordis timētes dñm. ¶ Uñ ſignāter dꝛ q̄ dixerūt: vis im⁹ q̄d fuit ſignū obediētie dū ſe exhibuerūt ad eūdē ꝓmittēdo ſue bñplacitū volūtatis. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ. ſ. zelus firmitatē dicit ꝛ colligimus ea. Ubi ſciēdū q̄ ex magno feruore dilectiōis fidei viri fideles ipaciēter prauos fideles ꝛ hereticos tolerāt. Uñ ꝓpter talē feruorē q̄libet eorū pōt dicere illd̄ pſ. zel⁹ domus tue comedit me. ¶ Uñ q̄libꝫ coꝝ pōt figurari per phinees. de q̄ dꝛ. j. Matt. ij. Phinees zelādo zelum dei accepit teſtamētū ſacerdotij eterni. Iſte eſt phinees de quo poſtq̄ ex zelo legis iterfecit virū iſraeliticū ꝛ mulierē madianitidā q̄ faciebāt ꝯ̄ legē ꝛ mādatū dñi ſimul ꝯueniētes dixit dñs ad Moy. phinees fili⁹ eleazari filij Aaron ſacerdotis auertit iram meā a filijs iſrael: q̄ zelo meo ꝯmot⁹ ē ꝯ̄ eos. Ubi ſciēdū q̄ ꝑ mulierē madianitidā q̄ iterꝑtat iniq̄tas vl ꝯ̄dictio itelligūt infideles ꝛ heretici ꝯ̄dicētes ꝟitati operis ꝛ doctrine. Per phinees q̄ zelauit ꝓ lege ꝛ obſeruatiōe mādatoꝝ dei itelligit q̄libꝫ q̄ accēſ⁹ feruore dilectiōis fidei ꝯ̄dicētes fidei ſuſtinere nō pōt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. clemētie pietatē dicit. Et ait nō: ne forte ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ zel⁹ fidei ad nutriēdū fideles ꝛ aduerſarios puniendos dꝫ eſſe ordinat⁹: nec i talib⁹ hō dꝫ nimis ꝑcipitare iudicādo vl ꝑ ſentētiā puniēdo: ſꝫ aliq̄n ſuſtinēdi ſunt mali habitare cū bonis: ſpāliter q̄n nō ē notoria coꝝ malitia nec icorrigibiles iudicāt. Nā ex tali tolleratio malorū cū bonis: vl ſepi⁹ ex doctrina bonoꝝ exhortāt mali ꝛ efficiūt boni: vl boni exercitāt ꝑ ipos: vel ſi mali totaliter eradicāt periculū ē ne cū eis boni paterēt iacturā. ¶ Sapienter igit ꝛ miſericorditer dꝛ q̄ paterfamilias rñdit q̄ nō eradicarēt zizania. i. ifideles: ne forte ſimul eradicarēt: ꝛ triticū. i. fideles ꝛ bonos: ſꝫ dimittāt creſcere vſq̄ ad meſſē. i. vſq̄ ad mortē vl vſq̄ diē iudicij. ¶ Sciendū eſt aūt loquēdo moraliter q̄ per iſtā patiētiā in ſupportando zizania in agro cū tritico quā habuit paterfamilias intelligitur miſericordia ꝛ patiētia quā de⁹ hꝫ in ſupportādo peccatores dū viuunt: quorum mortem ꝛ penam nō deſiderat: ſed magis vt ad bona opera ꝑ penitentiā cōuertant. Uñ Eze. xviij. Nolo mortē peccatoris ſed vt magis cōuertat ꝛ viuat. Uñ i pſ. Miſerator ꝛ miſericors dominus: ſuauis dñs vniuerſis ꝛ miſerationes ei⁹ ſup oīa opera ei⁹. ¶ Hec autē pnīa ꝛ miſericordia fuit figurata i rege dauid ꝛ Semey. Reqre euange. xxiij. parte prima.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et i tp̄e meſſis ꝛc. Ubi tāgit eq̄tatē iuſticie in retribuendo: quod probat ſtipendiorum diſtinctio. Ubi ſciendum q̄ q̄ ſm Aug. nullū malū impunitū nec aliquod bonū irremuneratum: iuſtū eſt vt de⁹ malos finaliter puniat i inferno: ꝛ bonos remuneret in gloria: iuxta q̄ ipſe dicit Apoca. xxij. Ecce venio cito ꝛ merces mea mecū ē reddere vnicuiq̄ ſm opera ſua. Que autem ſit illa redditio: dicitur Matt. xxv. Ibūt hi. ſ. mali i ſupplicitū eternū iuſti aūt i vitā eternā. Circa iſtā partē tria tangit. ſ.

Miniſtrorum

Miniſtrorum commiſſionem.
Malorum punitionem.
Bonorum premiationem.
¶ Quantū ad primū dicit. Et in tēpore meſſis ⁊c. Iſtud eſt tpˢ miſſis in q̄ mori tur Manaſſes. de quo figuratiue dr. Iudith. viij. Manaſſes mortuˢ eſt in diebˢ meſſis ordeacee. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p Manaſſem q̄ interpretat̄ obliuioſus intelli gunt̄ hoīes qui vſq̄ ad finē vite ſue ſine vſq̄ ad cōplemētū malicie obliuiſcēdo suā ſalutem in malitijs pſeuerāt. ¶ Iſti dicunt̄ mori in diebˢ meſſis q2 in cōpleta malitia tā tpaliter q̄ eternal'r moriūt̄ Signāter āt dr hec meſſis ordeacea: q2 ſicut ordeum eſt aſperū ⁊ durū: ſic ꝓpter eorum conſummatā malitiam dure eter naliter punientur. ¶ Per meſſores pro tpe preſenti intelligunt̄ apoſtoli q̄ meſſuerunt duz fuerunt in mundo p doctrinā ſalutiferem ⁊ exēplarem vitam. Pro tempore autē futuro intelliguntur angeli qui in die iudicij metent congregādo ad iudiciū bonos ⁊ malos. ¶ Quātū ad ſcdm. ſ. malorū punitionē dt. Colligite primū zizania ad comburendū. Ubi ſciēdū quātum ad penā reproborum q̄ tria poſſumus conſiderare. ſ.
Pene perpetuitatem durationem.
Diuerſitatem diſtinctiuam.
Acerbitatem afflictiuam.
¶ Quātū ad pmū dicit. alligate ea. nā tunc reprobi ſic erūt ligati: q2 erūt i penis iferni q̄ de ipis exire nō poterūt nec meritorie opari: qñ igit dicet̄ illō Mat. xxij. Ligatis manibˢ ⁊ pedibus mittite eū in tenebras exteriores. ¶ Quātū ad pene diuerſitatē diſtinctiuā dicit. In faſciculos. Nā lz dānati ꝯueniāt in pena dāni q2 oēs carēt viſiōe diuina tñ i pēa ſenſus diuerſificant̄: q2 vnˢ punit̄ alio acerbius ſm multitudinē vel grauitatē peccatorum. ⁊ iō dt in faſciculos in plurali. ¶ Quantū ad pene acerbitatē afflictiuā dicit ad cōburēdū. Nā pena cōbuſtionis eſt multum afflictiua: quā quidē dānati in inferno eternaliter ſuſtinebūt iuxt illud Mat. xxv. Ite maledicti i ignez eternū qui paratus eſt diabolo ⁊ āgelis eius. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. bonorū premiationē dicit. Triticū aūt cōgregate i horreū meū. Ubi ſciendū q̄ p triticū itel ligunt̄ fideles quos xp̄s eternal'r cōgregabit in horreo vite eterne. vbi ppetuo letabunt̄. ¶ Sciendū ē aūt q̄ tria poſſumˢ ꝯſiderare quātū ad veros fideles. ſ.
Sanctitatem decorantem.
Charitatem vnientem.
Securitatem conſummantem.
¶ Primo conſidera ſanctitatem decorātem. Cū dicit triticū. Ubi ſciendū q̄ per triticum quod eſt granum purum ⁊ pcioſum intelligitur ſanctitas fideliū p quā precioſi deo fuerūt. ¶ Secundo conſidera charitatem vnientem cum dicit ꝯgregate. Per cōgregationē em̄ iſtā intelligitur dilectiōis vnitas qua fideles in hoc mundo in fide vna cōueniunt. ⁊ i alio in gloria coniungunt̄. Unde de ipſis Eſa. lx. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide oēs iſti congregati ſunt. venerunt tibi. ¶ Tertio cōſidera ſecuritatē ꝯſummantē: cū dt in horreū meū. p horreū vbi triticū ponit̄ ad cōſeruādū intelligit̄ celeſtis patria i qua veri fideles poſt decurſū huiˢ vite ꝑpetuo collocant̄. Ubi Au. horreū ponit̄ ſingularit̄: lz diuerſe ſint māſiōes vt inſinuet̄ q̄ vna erit in patria cōgratulatio btōrū: q2 gaudia ſingulorū erūt gaudia oim. ¶ Iſta aūt ſunt horrea de quibˢ figuratiue dr. ij. Para. xxxj. q̄ p̄cepit Ezechias vt ꝑpararēt horrea i domo dñi: qd cū feciſſent intulerūt tā primitias q̄ decimas ⁊ quecūq̄ nouerāt fideliter. ¶ Ubi ſciendū q̄ per Ezech. q̄ interpretat̄ auxilium dñi vl' confortauit me dñs intelligitur xp̄s. de quo cōfortādo ppl'm dñi dictuz fuit. ij. Parali. ij. Cōfidentes ſtate videbitis auxiliū dñi ſup vos: o iuda ⁊ hierl'm nolite timere cras egredimini ⁊ dñs erit vobiſcū. Iſte igit̄ in domo dñi. i. in gloria padiſi horrea ꝑcepit preparari. i. ſz diuerſa merita: mlt̄ titudinē manſionū. ¶ Ubi ſignāter dr q̄ in horrea intulerunt tā primitias q̄ decimas: ⁊ quecūq̄ nouerāt fideliter ⁊ volūtarie q2 ex operibˢ iuſticie fideliter factis ſancti remunerabunt̄ in glia: iuxt illō qd dicet xp̄s iuſtis. Mat. xxv. Uenite bndicti prīs mei poſſidere paratū vobis regnum a ꝯſtitutione mundi. Ad quod ⁊c.
¶ Dñica i ſeptugeſima. Euangeliū xix.

69

Simile ē regnū celoꝝ homini prīfamilias q̄ exijt primo mane cōducere operarios in vineā ſuā. Matt. xx. Nos videm⁹ p experiētiā ꝙ qñ aliq̄s ex labore ſuo magnū expectat p̄miū ꝙ q̄uis labor ſit difficilis tñ facili⁹ ⁊ li⸗ beti⁹ operat. Uidem⁹ etiā ꝙ qñ quis ex paruo labore magnā remuneratioñē ac quirit: lȝ operādo p̄ius negligens fue⸗ rit tñ cōſiderādo remunerātis munificē tiā pp p̄cedētē negligentiā nō deſperat.

¶ Scā igitur mr̄ eccl'ia: cui eſt cura de ſuis filijs vt nos ad bonū īducat: volēs nos ad laborē inducere vt dimiſſis deli tijs corporis deo īcipiam⁹ ſuire: hodie cāt⁹ dimittit leticie. Nā alla claudit nec dr̄ glīa ī excelſis: ⁊ nobis p̄ponit magnū p̄miū qd̄ ex nr̄o labore q̄ꝫ modico expe⸗ ctam⁹: ⁊ ne alicui excuſatio pateat diuer ſitatē: p̄ponit laborātiū ⁊ magnitudinē p̄mij vt null⁹ ī q̄cūqꝫ ḡdu vl' ſtatu poſit⁹ cāꝫ hēat negligētie q̄nimo magꝫ exercē⸗ di ſe ī opib⁹ ꝟtuoſis. Hoc aūt nobis oſtē dit parabola euangelij hodierni in quo xp̄s quatuor tangit ſcilicet.

Diuine miſerationis indicium.
Superne largitionis preſagium.
Humane admirationis prodigium.
Future adeptionis indicium.

¶ Primū p̄bat gr̄alis inuitatio Scd̄ꝫ li⸗ beralis p̄miatio. Tertiū eq̄lꝫ retributio Quartum finalis aſſecutio. Primum in prin. ſecunduꝫ ibi. Cū ſero aūt ⁊c. tertiū ibi. Et accipientes mur. ⁊c. q̄rtū ibi. Sic erūt nouiſſimi ⁊c. ¶ Prima ps.

Quantum ad primū vbi tangit ⁊c. qd̄ probat ⁊c. dicit. Simile eſt regnum celoꝝ ⁊c. vbi ſe ptem poſſumus ꝯſiderare. ſ.

Quid ſit regnum celorum.
Quis paterfamilias.
Quid vinea.
Quid operarij.
Quid ſint hore.
Quis exitus patriſfa.
Quid denarius.

¶ Quātū ad primū ſciēdū ē ꝙ p regnū celoꝝ intelligit eccl'ia militās q: ī ea ⁊ nō alibi regnū celorū acq̄rit vl' q: in ipa p fidē ⁊ gratiā xp̄i regnat. Un̄ ap'ls nos fideles q̄s de⁹ ſic vocauit ad fidē ⁊ regnū ex ſua benignitate nō ex nr̄is meritꝫ do cet regr̄tiari Coll'. j. d. Grās agētes deo ⁊ pr̄i q̄ nos dignos fecit ī p̄tē ſortis ſctōꝝ ī lumine: q̄ eripuit nos de p̄tāte tenebra rū ⁊ trāſtulit in regnū filij dilectiōis ſue ī q̄ habem⁹ redēptionē ⁊ remiſſionē pec catoꝝ. Infideles eīn ſunt in tenebris ⁊ vmbra mortꝫ: qñ aūt ad fidē catholicā et regnū dei vocāt tūc trāſferūt ad lumē ī q̄ q̄dē lumīe ⁊ regno. i. ī eccl'ia militante redēptionē ⁊ remiſſionē pctōꝝ aſſequūt p diuinā miſericordiā mediātib⁹ ſacr̄is. tranſlati igit ad lucē dnt̄ regratiari deo cui⁹ benignitas eos attraxit. ¶ Quis ſit pr̄familias p ipſum ītelligit de⁹ q̄ dr̄ hō rōe pietatis ī ꝯdonādo nobis nālia: ī relaxādo vicia. Pr̄ aūt familias dr̄ rō⸗ ne creatiōis gubernatiōis ⁊ īſtructiōis Un̄ ſibi dr̄ Eſa. lxiij. Tu dñe pr̄ nr̄ es et redēptor nr̄ a ſeculo nomē tuū. ¶ Sꝫ lꝫ iſta bn̄ficia nobis ꝯtulerit: tñ m'ti nō re cognoſcūt ab eo ſibi reuerētiā exhibēdo iux̄ qd̄ ipe cōq̄rēdo dt malach. j. Fili⁹ in q̄t honorat patrē ⁊ ſeru⁹ dn̄m ſuū. ſi er⸗ go pr̄ ego ſum vbi ē honor me⁹: et ſi dn̄s ego ſum vbi ē timor me⁹. Lꝫ aūt miſerri m⁹ pctōr recedat ab eo: ipſe tñ ſua ſolita pietate nō deſerit hoīeꝫ: lꝫ quātū in ſe ē ipſuꝫ reuocat vt dimiſſis vitijs ipſū pa⸗ trē cognoſcat. ¶ Hoc aūt fuit nobis figu ratū Hiere. iij. ſub metaphora mulieris adultere diſcedētis a viro quā dn̄s ad ſe p ſuā miaꝫ reuocat. d. vulgo dr̄: ſi dimiſe rit vir vxorem ſuā ⁊ recedēs ab eo duxe rit viruꝫ alterū: nunq̄d reuertetur ad eā vltra nunq̄d non polluta ⁊ contaminata erit mulier illa tn̄ āt fornicata es cum amatorib⁹ m'tis: tñ reuertere ad me dr̄ dn̄s ⁊ ego ſuſcipiā te leua oculos tuos ī directū ⁊ vide vbi nūc p̄ſtrata ſis. ergo ſaltē amodo voca me pater me⁹ dux vir ginitatis mee tu es. Ubi ſciendū ꝙ ſpiri tualiter loq̄ndo xp̄s dr̄ ſponſus anime quā ſibi deſponſat in baptiſmo gratiā in fundēdo: que tandiu ſpōſa eius dr̄ q̄diu cōſeruat gratiā: quando ꝟo peccat mor taliter tunc recedit ab ipſo. ⁊ tunc eā di⸗ mittere dr̄: dū permittit eā ſequi arbitrij libtatē: ⁊ tūc virꝫ aliū accipit qñ obedit

ſuggeſtionibꝰ diaboli: mūdi blādimēs ⁊
delitijs carnis ex qbꝰ cōtaminata dr̄ ⁊
polluta. ¶ Hāc aūt miſerā aīaꝫ ſic a xp̄o
recedētē ſua ſolita mīa cū reprehēſiōe pr̄
na ipſā de inueſtigatiōe delictoꝝ ad ſe re
uocat. d. tu fornicata es cū amatoribus
tuis vbi tāgit aīe feditatē quā icurrit ſē
ſuales delitias ſequēdo: tn̄ cū dr̄ q̄ ad ſe
reuertat ⁊ ipāꝫ ſuſcipiet: tāgit pietatē be
nignīſſimā ipāꝫ reuocādo. Cū nihilomi
nꝰ addit q̄ in directū leuet oculos vt vi
deat ſua dilecta tāgit circūſpectionem
quā dꝫ habere aīa culpā cognoſcēdo: cui
ꝯcludēdo dr̄: ergo ſaltē amō voca me ⁊c.
tāgit bonitatē ⁊ ſapiētiā ipſaꝫ dirigēdo.
Iſte pr̄familias pōt figurari p̱ Booz. de
quo dr̄ inial'r Ruth. ij. q̄ dixit Ruth ad ſo
crū ſuā noemi. Si iubes vadā in agruꝫ et
colligā ſpicas q̄ metētiū fugiūt manus
vbicūq; clemētis ī me pr̄familias repe
ro gratiā q̄ venit ī agro Booz q̄ fuit ſibi
clemens ⁊ dixit q̄ ſecure colligeret: ⁊ q̄
hora veſcēdi veniret ad meſſores ⁊ cōe
deret panē ⁊ īttingeret bucellā in aceto:
qđ ⁊ fecit: ⁊ quia fuit prudēs ⁊ ſollicita.
Booz accepit eā in vxorē. ¶ Ubi ſciens
dū q̄ p̱ Booz q̄ interpretat̄ in quo eſt ro
bur intelligit̄ deꝰ de quo dr̄. j. Re. ij. Nō
eſt fortis ſicut deꝰ noſter. Iſte dr̄ clemēs
q̄ ſua clemētia oēs regit ⁊ gubernat. iux
ta illud. ij. Paralip. xxx. Piꝰ em̄ ⁊ clemēs
ē dn̄s deꝰ noſter: ⁊ nō auertet faciē ſuaꝫ
a vobis ſi reuerſi fueritis ad eum. Per
agrū aūt quē hꝫ iſte paterfamilias intel
ligit̄ mundꝰ per ruth. aūt q̄ interpretat̄
vidēs intelligit̄ quibꝫ fidelis q̄ dꝫ deum
videre eiꝰ bn̄ficia cōtēplando. Ad qđ cō
fortat̄ Eſa. xxx. Erunt oculi tui videntes
p̄ceptorē tuū. dꝫ ēt videre qual'r ſapien
ter icedat: iuxta illđ Ephe. v. Uidete ita
q̄ fr̄es quomodo caute ambuletis non
quaſi inſipientes: ſꝫ quaſi ſapientes re
dimētes tēpus qm̄ dies mali ſunt. Per
meſſores intelliguntur virtuoſe laborā
tes in hoc mundo: quos quilibet fidelꝫ
inſtar Ruth. dꝫ ſequi. dꝫ etiā ī aceto buc
cellā intingere. i. ꝯſiderare paſſiōis xp̄i
beneficiū quī p̱ acetū acerbū deſignat̄.
¶ Si aūt ſic fidelis quilibet iſtar Ruth.
in bonis operibꝰ pſeuerauerit paſſiōeꝫ
xp̄i iugiter meditādo ipſam ſibi deꝰ iſtar
Booz in ſpōſaꝫ accipit in p̄nti p̱ grām
⁊ ī futuro p̱ gloriā. iuxta qđ ipe dr̄ Oſee.
ij. Sponſabo te mihi in ſempiternum.
¶ Quantū ad tertiū. ſ. quid ſit vinea ſciē
dū eſt q̄ primo p̱ iſtā vinea inelligit̄ aīa
cuiuſlibet hoīs. cuiꝰ rō eſt q̄ ſicut vinea
ꝯſtat ex multis vitibꝰ. ita aīa ꝯſtat ex mł
tis potētijs qbꝰ dn̄s eā adornauit. Hanc
vineā deꝰ plātauit in terra ſcꝫ in corpo
re terreno. hāc deꝰ trāſtulit de tenebris
pctōꝝ ad lucē grē in baptiſmo. ¶ Hec
eſt vinea quā dū viuimꝰ debemꝰ fode: e
p̱ humilitateꝫ ⁊ obediētiā: putare p̱ pau
ptatē ſupflua abdicādo: extendere p̱ cha
ritatē pximū diligēdo: ligare per caſtita
tē corpꝰ macerādo ⁊ ſic ſe exercēdo pue
niet ad gl'iaꝫ. ¶ Hoc aūt fuit figuratum
Leuiti. xxv. vbi dr̄. vj. annis ſeres agruꝫ
tuū ⁊. vj. annis putabis vineā tuā collis
geſq; fructꝰ eiꝰ. Septimo aūt anno ſab
batū erit requietiōis dn̄i agrū nō ſeres
⁊ vineā nō putabis. Ubi ſciēdū q̄ ī hoīe
ſunt due ptes. ſ. corpꝰ ⁊ aīa: corpꝰ intellī
git̄ per agrū aīa ṽo per vineā. Nā ſicut
ager incultꝰ generat ſpinas ⁊ tribulos:
ita in corpe multa pctā naſcuntur ſicut
aūt vinea fert fructū ſuauē: ſic aīa in ſe
ꝯtinet ſuauitatē ꝯtēplatiōis. ¶ Dr̄ āt q̄
ager. vj. annis dꝫ putari. Ubi ſciendū q̄
p̱ numerū ſenariū in quo deꝰ fecit mun
dum: intelligit̄ vita actiua in qua hō ſe
dꝫ exercitari in opibꝰ bonis. Uineā aūt
id eſt aīam dꝫ putare auferendo vitia vt
fructus vberiores faciat. ¶ In iſtis aūt
vj. annis dꝫ fructꝰ tam agri q̄ vinee re
colligere. i. opa ad ſui meritū cumulare
vij. anno dr̄ eſſe ſabbatū ⁊ requies dn̄i. i.
ꝯtemplatio ⁊ requies q̄ ſequit̄ vitā acti
uā. ¶ Signāter aūt dicit̄ q̄ anno. vij. in
agrum non ſeret nec putabit vineam: q̄
in beata requie in celeſti p̄ria nec corpꝰ
indigebit cultura nec aīa vt putetur: ſed
oīa erūt opulenta. ¶ Sed multotiēs cō
tingit q̄ hō qui deberet vineam. i. aīam
excolere: tn̄ eā dimittit ſine fructu ſꝫ ma
gis per pctā hꝫ eam diſſipatā. ¶ Hec eſt
vinea de qua ſiłaliter dicit dn̄s Eſa. v. q̄
plantauit vineam ⁊ ſepiuit eam et edifi
cauit turrim in medio eius ⁊ torcular ex
truxit in ea expectans vt faceret fructū
⁊ fecit labruſcas. ¶ Ubi ſciendūꝫ q̄ hāc

70

vineā.i.aīam plātauit deꝰ in terra.i.in copore terreno: ſepiuit eā qñ dedit ſibi cuſtodiā angeloꝝ: edificauit turriꝫ q̄ eſt locꝰ fortitudinis: qꝛ dedit ſibi liberū ar bitriū: ꝙ cū nemo pōt cogere: extruxit torcular: qꝛ dedit ſibi cōſciētiā remordē tē iſtar torcularis vuā ꝯprimētis. ¶ Li cet aūt ſic aīam ornauerit vt fructꝰ face ret: tñ fecit labruſcas. Nā ex aīa deꝰ mul totiēs expectās opa bona tñ facit vitio ſa. ¶ Aduertat tñ pctōꝛ miſerrimꝰ q̄d de ipo cōminādo dicat dñs Eſa.v. oſtēdā in q̄t vobis q̄d faciā vinee mee auferā ſe pez eiꝰ ꝛ erit in direptionē. Diruā mace riā eiꝰ ꝛ erit in cōculcationē: ꝛ ponā eā deſertā: nō putabit nō fodiet: ꝛ aſcendēt ī eā vepres ꝛ ſpine: nubibꝰ mādabo ne pluāt ſup eā ymbꝛē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ qñ deꝰ vidit ꝙ hō nō opatur virtuoſe: ſꝫ vi tam ducit cum pctis aufert ab ea ſepez ꝛ maceriā.i. angeloꝝ cuſtodiā: ꝛ ſic ī di reptionem ꝛ cōculcationē efficit: qꝛ tūc occurrentibꝰ malis cogitatiōibꝰ aīa cō culcatur ꝛ fit deſerta: qꝛ ab angelis deſe ritur: a q̄bꝰ ante ſociabat. ¶ Dr aūt ꝙ nō putat nec foditur: qꝛ miſer dū in vi tiis pſeuerat ab ipo nō amputat nec fo dit deſideriū mūdanarum cupidinū. Cō ſequēter igit ſequitur vt ſup ipam aſcē dant vepres ꝛ ſpine.i. pctā cumulentur. ¶ Terribile eſt aūt qđ ſeq̄t.ſ.ꝙ mādat nubibus ne pluāt ymbꝛē: qꝛ pctōꝛ ſe red dit indignum vt humoꝛ gratie aīam di ſponētis ad fructū ſibi a deo infundat. ¶ Secūdo per vineam intelligit eccl'ia militans iuxta illud Eſa.v. Uinea dñi exercituū domꝰ iſrael eſt. Iſta eccl'ia in ſtar vinee plantat in gentiū cōuerſione: putat in baptiſmatis ſuſceptione ꝛ pec catoꝝ remiſſione: excollit in ſctā pdica tione floꝛet in fideliū honeſta ꝯuerſatio ne fructificat ī bonoꝝ operū mltiplica tione ꝛ meritoꝝ cumulatione. vt de ipa dicat dñs illud Hiere.ij. Ego te plātaui vineā electā omne ſemē veꝝ. ¶ In iſta igitur vinea quilibet dꝫ vt vitis ꝛ arboꝛ bona fructificare: ſꝫ multi ſunt qui ecō uerſo nunꝙ̄ ſe exercent in operibꝰ bōis ſed malis q̄bꝰ cōmīnit a dño pena eter nā. ¶ Iſti figurāt p illā arborē de q̄ ſimi litudinarie dicit xp̄s Luc.xiij. Arboꝛez fici habebat quidam plātatam in vinea ſua ꝛ venit querēs fructū in illa ꝛ nō in uenit. dicit aūt ad cultoꝛē vinee: ecce ānī tres ſunt ex quo venio querēs fructum in ficulnea hac ꝛ nō inuenio: ſuccide er go illā: vt q̄d terrā occupat. Et ille rñdēs dixit illi: dñe dimitte illā ꝛ hic āno vſꝙ̄ dum fodiā circa illā ꝛ mittā ſtercora ꝛ ſi quidē fecerit fructū: ſin aūt ī futurū ſuc cides eā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p illuꝫ hoīem deus intelligit. Per vineā mūdꝰ vel ec cleſia militās. Per arborē xp̄o. fici q̄libet hō q̄ dꝫ eſſe arboꝛ fructificās deo ꝛ ſibi. Per cultorē aūt huiꝰ vinee ſummꝰ pōti fex ꝛ ceteri boni plati: q̄bꝰ deus cōmiſit curā eccl'ie gñal'r ꝛ cuilibet ſingul'r. vel ēt ſctī angeli ad cuſtodiā hoīꝫ deputati. Uenit igit deꝰ ad hoīem ſignificatū p ar borē tribꝰ ānis q̄rēs fructū ꝛ nō īuenit. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos tres ānos ītelligit vita hoīs gñal'r: q̄ gñal'r diſtinguit ī tres ptes.ſ.ī tp̄s augmēti: ī tp̄s ſtatꝰ: ꝛ in tp̄s decremēti: ſiue in iuuentutē virilitatē ꝛ ſenectutē. Uenit igit deꝰ p'mo ad hoīeꝫ ꝛ q̄rit ſi ī iuuētute fecit aliquē fructū bōi opis ꝛ nō īuenit: qꝛ ipaꝫ expēdit in deli tiis carnis. d. cū ipſis illđ Sapi.ij. frua mur bōis q̄ ſunt ꝛ vtamur creatura tāꝙ̄ in iuuētute celerit. vino pcioſoꝛ vnguē tis nos impleamꝰ: ꝛ nō ptereat nos flos tp̄is coronemꝰ nos roſi anꝙ̄ marceſcāt nullū pratū ſit qđ nō ptereat luxuria nr̄a nemo veſtrū ſit exoꝛs luxurie nr̄e vbiꝙ̄ relinq̄mꝰ ſigna letitie qm̄ hec eſt ps nr̄a hic ē ſoꝛs nr̄a. ¶ Sꝫ aduertāt miſeri ſic. d. q̄d ſeq̄t. hec cogitauerūt ꝛ errauerūt ex cecauit eñ illos malitia coꝝ ꝛ neſcierūt ſacra dei: neꝙ̄ mercedē ſperauerūt iuſti cie. ¶ Uenit etiā ſcđo.i.ī virilitate: ꝛ q̄ rit fructū ꝛ nō īuenit qꝛ ipam expēdit in ſupbia ꝛ excellētiis terrenis. Sed talis aduertat q̄d ſibi accidet in die iudicii: qꝛ tūc quātū ſe exaltauerit p ſupbiā: humi liabit p penā: iuxta illđ Eſa.ij. Dñs exer citū ſup oēꝫ ſupbū ꝛ excelſuꝫ: ꝛ ſup oēꝫ arrogātē ꝛ hūiliabit. ¶ Uenit nihilomi nus tertio āno.i. in ſenectute q̄rēs fru ctū ꝛ nō īuenit: qꝛ ſicut miſer natural'r p pter ſenectutē incuruat ad terrā ita mē taliter ē ad auaritiam obſtinatꝰ: qꝛ teſte Beda. Cū cetera vitia ſeneſcēte hoīe ſe

neſcāt: ſola auaricia iuueneſcit. ¶ Sȝ tñ aduertat miſer ſenex ⁊ auar⁹ qd ſibi dñs dr e ſa.lvii. Propt inqtatē inqt aua ritie ei⁹ irat⁹ ſuȝ ⁊ pcuſſi cū: abſcōdi a te faciē meā ⁊ īdignat⁹ ſuȝ. ¶ Veniēs igit de⁹ ad miſerū hoiem ⁊ nō inueniēs fructū: pcipit vt ſuccidat cruciatur⁹ eternalit p ſniaȝ mortis. Unde Matth.vii. Ois arbor q nō facit fructū bonū excidet ⁊ in ignē mittet. Sȝ aduertat miſer pctōr nō obediēs p̄latis qd ex pietate dicunt ad dñȝ ſic ſeuerā ſniaȝ ꝯminātē: dñe dimitte illā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ videntes p̄lati ⁊ angeli ꝙ pctōr ꝑpter ſuā maliciā meret ſniaȝ a dño inferēdā: cōpaſſi fragilitati illi⁹ ⁊ deſiderātes ei⁹ cōuerſionē ꝙꝙ in pctis vixerit: rogāt vt adhuc det ei ſpaciū penitēdi. Unde dicūt dñe dimitte illā ⁊ hoc anno. q.d. ⁊ ſi nō in dictis tpib⁹ miſer pctōr fecit fructū tñ da ſibi aliqd ſpaciū penitēdi ⁊ ad te ꝯuertēdi p pniaȝ ¶ Quid aūt pmittāt p̄lati ⁊ angeli circa peccatorē obſtinatū audi qd ſeqt vſqȝ dū fodiā circa illam et mittā ſtercora. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut qñ circa arborē fodit amouet terra: ſic peccator fodi dr qñ a corde ei⁹ p p̄dicationē ⁊ doctrinā p̄ſidētiū amouet amor terrenoꝝ: tūc aūt ſtercora vł fimus ad radicē ponit qñ cor hoīs cogitat ſuā vilitatē: conſiderando qd ē ⁊ qd erit. ¶ Si igit hic cogitās voluerit ad pniaȝ cōuerti meret indulgētiā ſinaūt p ſniaȝ mortis ſuccidit ⁊ tradit penis eternalit cruciād⁹. ¶ Tertio p vineā itelligit penitētia q ad modū vinee aſpera videt exterius inſtar vitū q habēt aſperitatē in cortice: tñ ſicut vites afferūt fructū ſuauem qr vinū dulciſſimū ſic penitētia meretur ſuū premiū: qr eternā glīaȝ. ¶ In iſta vinea debemus laborare vt fructū accipiam⁹ ex ea: ⁊ lȝ in ea multotiēs aduerſet nobis diabol⁹ volēs impedimēta preſtare: tñ ipſi debem⁹ reſiſtere cum cōſtantia. ¶ Hoc aūt fuit figuratū iudi. xiiii. vbi ſnaliter dicit ꝙ cū Sanſon deſcēderet in thānata ⁊ veniſſet ad vineas oppidi appuit catul⁹ leonis ſeu⁹ rugiēs ⁊ occurrit ei: irruit autē ſpiritus dñi in Sanſon: ⁊ dilacerauit leonem quaſi hedū in fruſta decerpēs. nihil oino habēs in manu. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Sanſon qui interpretat ſol fortis intelligit vir penitens qd ad modū ſolis hȝ virorū itelligētiā ⁊ inſtar viri fortis aggredit ardua: ⁊ in ipſis firmiter pſeuerat. ¶ Hic aūt i thānata deſcēdere dr q interptat necās exploratores odoris qr penitētia eſt vinculū ligās ⁊ ſtringēs penitētes explorātes ⁊ inqrētes odorē ſuauiſſimū ⁊ refectionē ſupnā. ¶ Sȝ aduerte qd ſubdit, Nā cū veniſſet ad vineas oppidi appuit ei catul⁹ ⁊c. Nā multotiēs accidit ꝙ homini exiſtēti in vinea fructifere penitētie aduerſat diabol⁹: q iō ſeu⁹ ⁊ rugiens dr qr hoiem exiſtētē in pnia ſua maligni tate nitit pturbare. ¶ Cōfortari aūt dȝ penitēs ⁊ ad deū recurrere vt ad ſingulare refugiū: ⁊ ſic in ipſuȝ ſaliet ſpiritus dñi ſicut in ſanſonem: ⁊ leonem. i. diabolū interficiet ⁊ dilacerabit in fruſtra: dū reſiſtens ſuis tentatiōib⁹: a ſe viriliter effugabit. ¶ Cōſideret tñ modū fugandi diabolum: qr nihil oino habēs in manu: nam inter oīa per q ſupatur diabol⁹ eſt cum ſpretis terrenis delitiis hō contēplatur celeſtia. Hec vinea. i. penitētia germinās florens ⁊ fructificās dicit qr facit hoiem germiare p ſctām cogitationem florere p honeſtam cōuerſationeȝ. fuctificare p vberem opationem. Hāc ieſus in ſe aſſumpſit quādo abſtinere ⁊ ieiunare voluit i deſerto iuxta illud Matthei. iiii. duct⁹ eſt ieſus in deſertū vt tētaretur a diabolo. ⁊ cū ie. ⁊c. Hāc etiam os aſſumere docuit. d. Matth. iiii. Penitētiam agite appropinquabit eīn regnū celorū. ¶ Quarto per vineam intelligit cumulatio oīm meritorū que nomine iuſticie deſignātur: qr ſicut in vinea ſunt multe vites ita in iuſticia alie ꝟtutes radicātur. ¶ Quantū ad quartū. ſ. q ſunt opatii. Sciendū eſt ꝙ opatii ſunt p̄dicatores veritatis: q iō dicuntur opatii: qr debent opari opa a xp̄o inſtituta opa ad deū deducētia: ⁊ opa deū ſignificantia. ¶ Iſtos aūt opatios ſemp ab initio mūdi vſqȝ ad finē miſit deus in vineam ſuā i. in mundū ⁊ eccleſiam militantem. Ad hanc opationē nos hortatur apł's gal. vi. d. Ergo dū tp̄s habem⁹ opemur bonū ad oēs maxie aūt ad domeſticos fidei. Nā ſicut habetur puer. xiiii. Anima opantiū

71

impugnabitur.ſ.in hoc mūdo p gratiam
ꝛ in futuro p gloriā iuxta illō Ro.ij.Glo
ria āt honoꝛ ꝛ pax oī opanti bonū. ¶ Iſti
opariȷ̃ poſſunt figurari p oparios Salo
monis de qb⁹ ſimiliter dr.iij.Reg.v.ꝙ
Salomon elegit oparios de oī iſr̃l.xxx.
milia viroꝝ ꝛ mittebat eos i libanū ad li
gna incidēda p domo dn̄i. ¶ Ubi ſciē
duȝ ꝙ per Salomonē regē pacificū intel
ligit xp̄s q̇ iuxta illō eph.ij.eſt pax nr̄a
q̇ fecit vtraqȝ vnū. Iſte elegit oparios d̄
oī iſrael.i.de eccl̃ia militāte.xxx.milia
viroꝝ. Ubi ſciendū ꝙ in triceſimo ſunt
tres denariȷ̃:millenari⁹ q̄̃o eſt numer⁹
pfectus per qḋ daṫ intelligi ꝙ viri ope
rariȷ̃ xp̄i debēt eſſe pfecti in fide catholi
ca trinitatis diuine:ꝛ in obſeruātia.x.p
ceptoꝝ. Dicitur aūt ꝙ Salomō mitte
bat illos ad montē libani ad ligna ꝛc.qꝛ
chriſt⁹ ſuos operarios mittit ad purita
tem cōſcientie ſignificate per libanū q̇
interpͥtatur cādidatio:vt ibi ligna forti
tudinis ꝛ cōſtantie accipiāt ad cōſtruen
dum ſpirituale edificium cōgregatiōis
fideliū p virtutes ꝛ moꝛes. ¶ Quātū ad
quintū.ſ.quid ſint hoꝛe. Sciēdū eſt ꝙ p
mo p illas hoꝛas ſm Aug.pōt intelligi
tot⁹ decurſus mūdi a pͥncipio creatiōis
vſqȝ ad diē iudiciȷ̃. Scdo p illas hoꝛas
intelligiṫ decurſus vite hoīs a naṫ.ei⁹
vſqȝ ad moꝛtē. Uñ mane pueritia ē:hoꝛa
tertia adoleſcētia:qꝛ quaſi iā ſol in altū
pficit dū caloꝛ etatis creſcit. ſexta autē
iuuent⁹:qꝛ velut intēſio ſolis figiṫ:dū in
ea plenitudo roboꝛis ſolidetur. ſeptima
aūt ſenectus:in qua ſicut ſol ab alto axe
deſcendit:ſic a caloꝛe iuuētutis deficit.
Ultima vero eſt que decrepita vocatur.
¶ Quantū ad ſextū ſcȝ quis ſit exit⁹ pa
triſfamilias. Sciēdū eſt ꝙ per pͥmū exi
tum intelligitur eius manifeſtatio p ſe
vel p alios facta hominib⁹ in qualibet
hoꝛa mundi. Nā in pꝛima hoꝛa que fuit
ab Adam vſqȝ ad Noe:deus exīt:quādo
Adam plaſmauit ad imaginē ſuam.dās
ſibi preceptū ꝙ de omni ligno paradiſi
comederet excepto fructu arboꝛis ſciē
tie boni ꝛ mali per quod voluit nos eſſe
ſubiectos ſuis mandatis. In tertia hoꝛa
que fuit a Noe vſqȝ ad Abrahā exīt qñ
fedus cum Noe pepigit.dando ſignum
federis arcum in nubibus:p quod deſi
gnatur Chꝛiſtus naſciturus de virgine
humanum genus federans ꝛ recōciliās
ipſi deo. ¶ In ſexta aūt hoꝛa que fuit ab
Abraaȝ vſqȝ ad Moyſen exīt quādo de
dit circunciſionē populo iudaico:vt per
illud ſacramentū tanꝙ populus peculia
ris diſcerneretur ab aliis populis natio
num. In nona etiā hoꝛa que fuit a Moy
ſe vſqȝ ad aduentum chꝛiſti exīt quan
do Moyſes dedit precepta ꝛ legem ſȝ q̄
debebāt viuere. In vndecima que eſt ab
aduentu chꝛiſti vſqȝ ad finē mundi exīt
quando dei filius de ſinu patris deſcen
dens in mundum voluit in vētre virgi
nis mirabiliter incarnari. ¶ Quātū ad
etates ſumptas in homine de⁹ exire di
citur ad eos conducendū ad laboꝛādum
in vinea.qꝛ aliquos vocat hoꝛa tertia.
id eſt i adoleſcētia:ꝛ ſic de aliȷ̃s. ¶ Quā
tum ad ſeptimuȝ.ſ.quid ſit ille denari⁹.
Sciēdum eſt ꝙ ſignificat vitam eternā
cuius ratio eſt qꝛ denarius hȝ formā oꝛ
bicularēȝ in quo deſignatur vite eterni
tas:hȝ regis imaginē in quo deſignatur
aīe ad deū expreſſa cōfoꝛmitas.hȝ pul
chꝛitudinē delectabilem:in quo ſignifi
catur in dotib⁹ coꝛpoꝛis pfecta foꝛmoſi
tas:valet.x.nummos vſuales in quo de
ſignaṫ meritoꝛū eq̄tas.ꝛ ꝙ nō danṫ niſi
obſeruātib⁹ pcepta pͥducētia ad gloriā.
Unde.Matth.xix. Si vis ad vitā ingre
di ſerua mādata. ¶ Hoc pͥmiū beatoꝛuȝ
fuit figuratū Apoc.vj.vbi dr ꝙ Jo.audi
uit vnā vocē dicentē bilibꝛis tritici de
nario vno ꝛ vinū ꝛ oleū ne leſeris. Ubi
ſciēdū ſm Aug.ꝙ duplex eſt vita meri
toꝛia in hoc mūdo.ſ.actiua ꝛ cōtēplati
ua:vtriuſqȝ aūt idē eſt pͥmiū qꝛ denari⁹
vnus.i.vita eterna. ¶ Uita cōtēplatiua
in qua eſt delectatio mētis ꝛ ſapoꝛ diui
noꝛum daṫ intelligi per triticum ſuaue.
¶ Diciṫ aūt bilibꝛis tritici qḋ eſt vas
cōtinēs duas libꝛas:qꝛ hō circa xp̄ȝ pōt
cōtēplari ei⁹ diuinitatē ꝛ ei⁹ humanita
tē aſſumptā. ¶ Uita aūt actiua qꝛ aliqñ
hoī aſpera videṫ intelligiṫ per oꝛdeū:qḋ
lȝ exterius ſit aſperū tamē interi⁹ eſt ſa
pidū:ſic hȝ hec vita aſpera videaṫ.tamē
habemus per ipſam dulcedinem gloꝛie
eternalis. Signāt aūt dr illō vas oꝛdeī

tres bilibres ꝗ faciūt.vj.libras qꝛ ſena
rius numerus eſt ꝑfect⁹ ⁊ ſignificat ꝑ
fectionē opeꝝ mie quā dꝫ vir actiu⁹ ha
bere. Utriuſqꝫ igit vite erit vnū ꝑmiū:ſi
cut dꝛ fuiſſe olim laborātiū i vinea:vt in
euāgelio ꝯtinet. ¶ Signāt aūt ſubdit ꝙ
nō ledat vinū nec oleū.i.iuſticia ⁊ mia
per hic deſignata:ꝗ tunc nō ledūtur qn̄
homo nō tātum timet diuinā iuſticiā ꝙ
deſperet:nec tātū cōfidit de mia ꝙ i pec
catis ꝑſeueret. ¶ Sicut aūt denari⁹ va
lebat.x.nūmos vſuales ſic i ꝑmio bea
toꝝ poſſum⁹ ꝯſiderare tria reſpectu aīe
ſ.clarā viſionē:ſuauē fruitionē⁊ firmā tē
tionem.⁊ ꝗtuor reſpectu corꝑis.ſ.clari
tatē ſubtilitatē agilitatē ⁊ icorruptibili
tatem.et tria reſpectu totius compoſiti
ſcꝫ ſocietatem allectiuā charitatē diffu
ſiuā:⁊ eternitatē ꝑmāſiuā.

¶ Secūda pars.

Sequit. Cum ſero aūt factū
eēt ⁊c. Ubi tāgit ſupne lar
gitiōis ꝓſeqūū.qđ ꝓbat li
beralis ꝑmiatio. Ubi ſciē
dū ꝙ hic tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ. Tēpo
ris ꝯgruitatē. Act⁹ eq̇tatē Modi diuerſi
tatē. ¶ Quātū ad ꝑmū dicit Cū aūt ſe
ro ⁊c.vbi ſciēdū ſꝫ Rabanū ꝙ p iſtud ſe
ro in ꝗ eſt ꝯſūmatio diei intelligit finis
mūdi ſiue dies iudicij in ꝗ erit ꝯgruētia
tpis in retribuēdo. Per illū aūt ꝓcura
torē intelligit xp̄us ꝗ dꝛ ꝓcurator eo ꝙ
nr̄aꝫ ſalutē ꝓcurauit:naſcendo:ꝑdicādo
conuerſando moriēdo:⁊ in oib⁹ actibus
ſuis. Nā iuxta illđ Jo.xiij. Ipſe ē cui oīa
dedit pr̄ i manu.i.i poteſtate ſua. ¶ Di
cit igit cū ſero factū eēt.i.cū tp̄s iudicij
aduenisset:dixit dn̄s vinee.i.de⁹ trini
tas:ꝗ eſt dn̄s eccl'ie eā creādo: gubernā
do:et inſtruēdo ꝓcuratori ſuo.i.xp̄o ꝗ ꝓ
curator eſt trinitatis ſua dona ꝯferēdo.
¶ Quātū ad ſcđm.ſ.actus eq̇tatem di
cit. Uoca oꝑarios ⁊ redde illis mercedē
ſuā. Ubi ſciendū ꝙ per illā vocationem
operarioꝝ itelligitur vocatio oim ad iu
diciū. ¶ Unde voca operarios.i.ſtatue
ante tribunal tuū. ¶ Quid aūt ꝓcura
tor i iudicio hēat facere ſubdit.reddes
illis mercedē ſuā. Nā vnicuiqꝫ reddet ſꝫ
ꝙ laborauerit.iux illđ.i.Coꝝ.iij. Unuſ
ꝗſqꝫ aūt ꝓpriā mercedē accipiet ſꝫ ſuū
laborē. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.modi diuer
ſitatem dicit. Incipiēs a nouiſſimis ⁊c.
Ubi tria tangit.ſ.

Actum retributionis diſtinctorum.
Premium vltimo vocatorum.
Premium primo vocatorum.

¶ Quātum ad ꝑmum dicit. Incipiēs a
nouiſſimo vſqꝫ ad ꝑmos. Ubi ſciēdū ꝙ
in hoc ꝙ retribuēdo nō ſeruauit ordinē
remunerādo prius ꝑmos ꝗ͂ vltimos iꝫ
ecōuerſo oſtēditur diuīa mia ſm Chryſ.
Qui gratis dat ꝗbus vult nō aſpiciēs or
dinem imaginationis humane. ¶ Quā
tū ad ꝑmiū vltimo vocatoꝝ dicit. Cū ve
niſſent ergo ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illos vo
catos vltima hora itelligūt gētiles ꝗ ad
fidē vltio ſunt ꝯuerſi quoꝝ ꝗlibet in die
iudicij accipiet denariuꝫ.i.ꝓpriā glīaꝫ.
¶ Quātum ad ꝑmium primo vocatoꝝ
dicit. Uenientes aūt ⁊ primi ⁊c. Ubi quā
tum ad iſtos duo tangit.ſ.

Eorum cogitationem.
Eorum remunerationem.

¶ Quātū ad eoꝝ cogitationē dicit. Ue
niētes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ iudei ꝑmo voca
ti vidētes ꝙ gētiles vltimo vocati acce
perūt vnū denariū itra ſe poterāt cogi
tare remūeratio dꝫ ꝯſidere labori:cū er
go iſti ꝗ modicū laborauerūt accipiāt vnū
denariū:nos ꝗ pl⁹ laborauim⁹ pl⁹ debe
mus recipere ⁊ digniorē locū in gloria
obtinere. ¶ Quātū ad eoꝝ remuneratio
nē dicit. Acceperūt aūt ⁊ ipſi ſingulos de
narios.i.ꝓpriā glīaꝫ. ¶ Sciēdū eſt aūt
ꝙ per iſtā equalitatē ꝑmij itelligit ꝙ in
remuneratiōe beatoꝝ erit equalitas ꝗ͂
tū ad aliqua:ꝗ͂tū ad aliā erit inequali
tas. Nā quātū ad obiectū i ſe equalitas
erit:qꝛ oēs deū videbūt:quātū etiam ad
durationē:qꝛ tantū durabit vn⁹ quātum
alius:qꝛ ꝗlibet ſine fine:quātum etiam
ad ſatietatē appetitus:qꝛ ꝗlibet de glo
ria quā habebit erit contētus. Erit etiā
ibi inequalitas ꝑmo quātū ad cognitio
nem intuitiuā:quia vnus intuebit deū
clari⁹ alio. Scđo quātū ad fruitionē vo
litiuā qꝛ quāto clarius itnebitur:tāto in
tenſius fruetur:⁊ ſic de multis aliis ⁊c.
¶ Hoc aūt dictū de horis ⁊ etatib⁹ mun
di poteſt ad etates hoīs adaptari. Nā cō
tingit aliqñ ꝙ aliqui qui vocāt in ſenec

72

etute ad penitentiam citius moriunt ꝙ multi qui ſunt in ſua iuuentute vocati ⁊ ideo citius premiantur.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Et accipientes murmurabāt ⁊c. Ubi tāgit hūane admirationis ꝓdigiū qḋ ꝓbat equalis retributio. Et duo tangit. Primo operātiū cōqueſtionē. Secūdo coqueſtiōis cōfutationē. ¶ Quantū ad primū dt. Et accipiētes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ illud pōt exponi primo de iuſtis iudeis in iudicio ⁊ tūc murmuratio hic accipitur ꝓ admiratiōe nō pro cōq̄ſtione: q̄z videntes iudei tātā liberalitatē in deo: ꝙ gentiles nouiter conuerſos reſpectu ipoꝝ remunerauit equali premio: fuerūt nō īmerito admirati. ¶ Scḋo pōt exponi de malis iudeis ī iudicio. Ubi ſciendū ꝙ iudei oēs vocati fuerunt ad ꝑmiū vite eterne. ſed m̄lti fuerūt q̄ in aliquib⁹ portātes legis grauamina pondus diei et eſtus dicūt portaſſe: tñ quia mali fuerūt ad premiū vite eterne non ſunt per adoptionē vocati. Hi igit̄ vidētes gentiles qui fuerūt ſine legis onere remūerari eternaliter eis inuidentes murmurabūt. ¶ Tertio poteſt exponi de ſanctis patrib⁹ qui longo tēpore ſteterūt in limbo. ⁊ apoſtolis et eos ſequentibus. ¶ Quantum ad cōfutationē cōqueſitionis dicit. At ille reſpondens ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſic conquerenti ſuppoſito ꝙ ibi ſit murmuratio reſpōdet dn̄s ꝑ quatuor rationes ꝑmo ſic. Ille non facit iniuriam alicui q̄ dat ſibi qḋ dare promiſit ego do tibi qḋ ꝓmiſi. ſ. denariū: q̄z ex denario cōueniſti mecū: ergo nō facio tibi iniuriā: ergo tolle qḋ tuū ē ⁊ vade. i. ceſſādo a murmuratiōe: intra ī gaudiū dn̄i tui. ¶ Scḋo arguit ſic illud qḋ totaliter eſt in volūtate alicui⁹ dare vel non dare: cuicūq̃ iſte det null⁹ iuſte pōt conqueri: ſꝫ dare premiū eternū totaliter eſt in voluntate mea vl̄ nō dare: ergo. Uñ dt Uolo aūt huic nouiſſimo. i. gentili ppl̄o noviter cōuerſo dare premiū ſicut ⁊ tibi. ¶ Tertio arguit ſic Ille q̄ eſt liber ⁊ pōt dare multis ⁊ paucis nō dꝫ reprehendi ſi dat m̄ltis ex ſua liberalitate: ſi igit̄ ego do iſti ſicut ⁊ tibi nō debes ꝯq̄rere: q̄z liber ſum ⁊ lꝫ mihi facere qḋ volo. Uñ dt. An nō lꝫ mihi qḋ volo facere. ¶ Quarto arguit ſic. Null⁹ dꝫ alteri inuidere ſi aliq̄s q̄ ſit bon⁹ facit bonū alteri tu āt inuides q̄z habes oculū nequā: q̄z ego bon⁹ ſuꝫ ⁊ bonū facio alteri: ſed hoc nō debes facere igit̄ non debes me reprehēdere ſi do iſti ſicut ⁊ tibi.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Sic erunt nouiſſimi primi ⁊c. Ubi tāgit adeptiōis iudiciū: qḋ ꝓbat finalis aſſecutio. Et duo tangit. Unū qḋ ꝑtinet ad operarios ſpāliter. Aliud ad oēs gn̄aliter. ¶ Quantum ad primum dt Sic erunt nouiſſimi ⁊c. i. hūiles ꝑ ſuā reputationē: erūt primi in premio ꝑ exultationē: q̄z q̄ ſe humiliat exaltabit̄. Et primi. ſ. ꝑ ſupbiam quantū ad ſuā reputationē erūt nouiſſimi ī ſupplicio ꝑ extremā deiectionē q̄z q̄ ſe exaltat humiliabit̄. Uel ꝑ nouiſſimos intelligit̄ gētiles ꝑ ꝑmos ṽo iudei. ¶ Quātuꝫ ad illud qḋ ꝑtinet ad oēs gn̄aliter dicit. Multi ſunt vocati: pauci ṽo electi. Ubi Grego. Ad fidē plures veniūt: ad celeſte regnū pauci ꝑducūt̄. pleriqꝫ cū deū vocibus ſequūtur: morib⁹ aūt fugiūt ex hoc ergo duo pēſare debem⁹. Primū eſt vt d̄ ſe quiſqꝫ nullaten⁹ ꝑ̄ſumat: q̄z ⁊ ſi ad fidē vocat⁹ eſt vtrū ad regnum eligēd⁹ ſit neſcit. Scḋꝫ eſt vt vnuſquiſqꝫ primū ſuū quē iacere iniquū ꝯſpicit: deſpicere nō audeat: q̄z diuine mie̅ diuitias ignorat. Iſta aūt multoꝝ vocatio ⁊ paucorū electio fuit figurata Judi. vij. Ubi dr̄ ſnialr̄ ꝙ cū madianite ꝯgregati fuiſſent ꝯ̄ populum dn̄i: ⁊ hic ſciuiſſet Gedeō: ſpū dn̄i irruit ſup eū ⁊ clāgens buccina vocauit vniuerſuꝫ ppl̄ꝫ dn̄i: ⁊ venerāt ad eū. xxxij. milia viroꝝ. Uidēs aūt dn̄s magnā multitudinē ppl̄i: nolēs ꝙ attribueret̄ m̄ltitudini ſꝫ deo victoria: dixit Gedeōi ꝙ faceret ꝓclamari ſicut moꝝ erat ī lege moſayca vt habet̄ Deut. xx. ꝙ q̄ edificauerat domū nouā ⁊ ñ dedicauerat eā: ⁊ q̄ plātauerat vineā ⁊ nō fecerat cōeꝫ ad veſcēdū oib⁹: ⁊ q̄ deſpōſauerat vxorē ⁊ ñ acceperat eā: ⁊ q̄ erat formidoloſ⁹ ⁊ corde pauid⁹ reuerterentur in domū ſuā ne iret ad ꝑliū. Qua ꝓclamatiōe facta reuerſi ſunt de ppl̄o gedeōis. xxij. milia ⁊ tm̄. x. milia remāſerūt. Uidēs āt dn̄s ꝙ adhuc

multus erat ppl's: iterũ voluit pbare qui
apti eēnt ad pliũ ꝛ dixit gedeōi ꝙ duce-
ret ppl'z ad aq̄s ꝛ q̄ manu ꝛ linguas aq̄s
liberēt ſeparet i pte vnā: oēs vero q̄ flexo
poplite aq̄s biberēt ſeparēt i ptez aliā ꝛ
nō poſuerūt inuēti niſi trecēti q̄ aquam
manu ꝛ lingua lamberēt. Tūc ſibi dicit
dñs ꝙ cū illis trecētis liberaret ppl'm
de manu madianitaꝝ ꝛ ſic ſoli illi trecē
ti int oēs fuerūt electi ad pugnā. Mod⁹
aūt quē tenuerūt pliādo ꝯ inimicos fuit
ꝙ in manib⁹ portabāt lagenas vacuas: ꝛ
lāpades i medio lagenaꝝ ꝛ tubas. Cūq̄
veniſſent ad locū plij fregerūt lagenas
ꝛ tenuerūt i ſiniſtris manib⁹ lāpades et
dextris ſonuerūt ꝛ clamauerūt gladius
dñi ꝛ gedeonis ſtātes ſinguli i loco ſuo p
circuitū caſtroꝝ oſtiū. Uidentes igitur
inimici tot lumina ſubito apparētia ꝛ cla
morē pualidū timuerūt. ꝛ fugerūt citiſſi
me vbi ſciendū ꝙ per populū dñi intel-
ligit gen⁹ humanū p madianitas vero
q̄ interpretant iniqui: intelligunt diabo
li q̄ vidētes ꝙ de⁹ fecit hoiem vt acq̄re-
ret gloriā quā ſupbiendo pdiderant ſibi
ꝯtinue inimicant: ꝛ ꝯgregāt exercitū vi
tioꝝ ad pugnandū ꝯ hoiem vt vincat et
ſeparet a deo. Per gedeonē vero q̄ inter-
pretat tentatio humilitatis ſue: intelli-
git xps qui humilitatē in ſeipo tentauit
iuxta illō Phil.ij. Humiliauit ſeipm fa-
ctus obediēs vſq̄ ad mortē. Iſte igit p-
bus gedeon. i. xps videns humanū ge-
nus ſic in arto poſitū plenus ſpūſancto
venit ad pugnā qn voluit icarnari vt p
nobis pugnaret: ꝛ p ſuā pdicationez q̄ſi
clāgēs tuba nos ꝯgregaret ad pugnam.
Quia vero in ſpūali plio hō nō dz ꝯfidere
de ſuis virib⁹ ſz diuina virtute dr ꝙ ge-
deon cū tāta multitudine nō iuit ad pre
liū. Ni hō ꝯfidens de diuina vtute effi-
cit fortis ꝯfidēs vero in ſua ppria debili-
tat. iuxta illud Iud.vj. Dñe de⁹ nō dere
linq̄s pſumētes de te de ſe ꝛ de ſua vtu-
te gl'iantes humilias. Quał'r aūt bella-
tores electi fuerūt audi quid ſequit. Nā
primo clamat ꝙ q̄ edificauit domum ꝛc.
Ubi ſciēdū ꝙ p edificiū dom⁹ nō dedica
te intelligit pctm̄ ambitiōis ꝛ vane gl'ie
q̄ multotiens oriūt in hoib⁹ ex reb⁹ mun
danis: puta caſtris villis ꝛ palatijs ꝛc. ta

lia ſi dicūt dño dedicari. Per vineā āt fru
ctiferā intelligit abundātia reꝝ: q̄ tunc
oib⁹ cōis nō efficit: qn hō iſtis abundās
eſt impius nulli bona ſua per miam lar-
giēdo per ſponſam vero q̄ a ſponſo diligit
intelligit fides catholica quā q̄libet de-
bet amare dicendo illud Sap.viij. Hanc
amaui ꝛ exq̄ſiui a iuuentute mea ꝛ q̄ſiui
ſpōſaz eā mihi aſſumere. ꝛ amator fact⁹
ſuz forme illi⁹. q̄ q̄dez tūc duci nō dr. qn
hō p fidē nō operat nec facit aliquē fru
ctū. Per viꝝ vero timoroſuz itelligit vir q̄
ex puſillanimitate ſua timet icipe aliqđ
opus arduū ꝛ meritoriū: ſed ſemp pigre
ſcit. Per virū vero corde pauidū itelligit
hō qui aliqn opus aliquod bonū incipit
puta ieiunare: orare. ꝛc. ſz tñ in ipis ien
tiēs aliquē grauedinē deijcit ꝛ icipit ab
incepto bono ope reſilire. Oīs igit q̄ p-
dictis vel aliquo pdicto detinetur re-
uertat nec vadat ad preliū: q2 non poſ-
ſet cū diabolo cui⁹ voluntatē ſeq̄t pliari
q2 ab ipo vinceret. Sicut aūt de exerci-
tu gedeōis receſſerūt.xxij.milia: ſic reue
ra ſi eūdo ad ſpūalē pugnā irretiti ſupra
dictis vitiis excludi debeāt: multi fugiēt
ꝛ pauci remanebūt. ¶ Secūdo fuerūt p
bati ad aq̄s vt. ſ. q̄ lāberent aquā ꝛc. Ubi
ſciēdū ꝙ p aq̄s itelligūt res mūdane q̄ i-
ſtar aquaꝝ ſunt labiles: nullā firmitatez
hñtes. Iſtis aūt reb⁹ aliq̄ ad neceſſitatē
vtūt ꝛ hoc ē licitū ꝛ hi ſunt q̄ lābūt ma-
nu ꝛ ligua. Aliq̄ ad ſupfluitatē ꝛ hoc ē p
hibitū: ꝛ hi ſunt q̄ flexo poplite bibūt: q2
eis reuerētiā faciunt dū ſe flectūt ꝛ hau
riūt auide dū os in ipis demergūt. i. cor
i ipis ꝯſtituūt eas ꝯtinue ꝯgregādo. de
q̄b⁹ Baruch.iij. Nō ē finis poſſeſſiōis eo
ruz. Qui igit reb⁹ iſtis ad ſuperfluitatē
vtunt non vadāt ad pugnā q2 ſuccumbe
rent: qui vero ſolū ad neceſſitatem ſecure
vadāt q2 victoriā obtinebūt. Sicut autē
in probatiōe aquaꝝ exceptis trecentis
oēs alij reuerſi ſunt ſic reuera ſi veliz p
bare hoies bellatores i pdictis paucos
inueniem⁹: q2 teſte ſcriptura Hie.vj. A
maiore vſq̄ ad minorē: oēs auaricie ſtu
dent. Modus aūt pugnādi ſequit: qui ꝛ
portātes lagenas cū luminibus ꝛc. Ubi
ſciendū ꝙ per lagenas terreas itelligit
homo q̄tum ad corpus terreuz. In iſto

73

Et lampas cum lumine.i.aïa cũ splẽdore fide & grẽ & charitatis ardere. Has debẽt cũ vadũt ad ꝑliũ ꝯstringere.i.corpa dignis flagellatiõib⁹ castigare. Ut sic dicãt illd.j.Cor.ix.Castigo corp⁹ meũ & i seruitutẽ redigo. Et tũc luminaria occulta manifestãt.i.fides & grã & charitas q̃ in xpo lũt icipiũt p opera relucere. Debẽt etiã tuba canere p verã doctrinaʒ alios instruẽdo. Dr̃ ãt ꝙ tenebãt lãpades i sinistrʒ manib⁹ &c.q2 lumẽ fidei & grẽ charitatis dʒ i corde seruari qd est situ i sinistra pte corpis. Doctria vo dʒ recta intẽtiõe fieri:q2 ad laudẽ dei & vtilitatẽ ꝓximi & clamare gladi⁹ gedeõis &c.i.nõ ꝯfidere d ꝓpria vtute sʒ d diuio auxilio.q̃ hẽm⁹ i pñti victoriã & i futuro gl'iaʒ ad quã &c.

¶ Dominica sexagesime. Euãgeliũ.xx.

Cum turba plurima cõuenirẽt & de ciuitatib⁹ ꝓperarent ad illũ dixit p similitudinẽ. Exiit q̃ seminat seminare semẽ suũ &c. Lu.viij. Nos videm⁹ p experientiã ꝙ qñ aliquis bonus pictor dʒ facere aliquã pulchrã imaginẽ:ꝑopʒ ꝙ requirat subiectũ dispositũ:in q̃ possint colores recipi fʒ figure exigentiam depingẽde. Nã super rem fluidaʒ vel humidã inequalẽ vel asperã vel huiusmodi:non bene recipit. sed instrumẽto pleno & proportionato &c. Unde dt phs ꝙ actus actiuoꝝ sunt in patiẽte disposito. Sicut igit in naturalib⁹ ꝯspicimus ista: sic in spũalibus. In doctrina igitur veritatis & fidei fm diuersitatem audientiũ sermo recipit:& verbũ seminatum fructificat plus vel min⁹. Xp̃s igitur tanꝗ sol mundũ illuminãs sua doctrina oẽs gñaliter instruit & i oẽs gñalr̃ influit sʒ ꝙ i aliq̃b⁹ ista doctrina fructificet:i aliq̃b⁹ vo nõ ex dispositiõe audiẽtiũ hic diuersitas hʒ ortũ. Et hoc ẽ qd nobis isinuat i euãgelio hodierno in parabola hois seminãtis. In quo quidẽ euangelio.v.tangũtur luculẽter. Uidelicet.

Xp̃i predicãtis benignitas reuerenda.
Subiecti recipiẽtis diuersitas studẽda.
Preconis admonẽtʒ sedulitas attẽdẽda
Collegiũ inquirẽtis sanctitas imitãda:
Magistri exponẽtis claritas admirãda.

¶ Primũ ꝓbat instructio amorosa. scdʒ dispositio numerosa. tertiũ excitatio vigorosa. quartũ petitio grõsa. qntũ explicatio fructuosa. Primũ in pncipio. scdm ibi. Et dũ semiat &c. tertiũ ibi. Hoc dicẽs cla. &c. quartũ ibi. Interrogabãt autẽ &c. qntũ ibi. Est aũt h̃ pabola &c. ¶ Pria po.

Quãtum ad pmũ vbi tãgit &c. qd probat &c. dt. Cum turba &c. vbi duo possum⁹ ꝯsiderare s. Deuotionẽ ppl'i i accedẽdo Locutionẽ xp̃i in instruẽdo. ¶ Quãtuʒ ad primũ dicit. Cũ turba &c. Ubi sciẽdũ ꝙ lʒ pharisei pncipes sacerdotum & scribe ꝓpter inuidiã persequerẽtur xp̃m:tamẽ populus simplex & innocens & deuot⁹ videns eius sanctitatẽ in vita:veritatem in doctrina:vtutẽ in miraculis:& honestatẽ in exẽplis:de ciuitatib⁹ galilee in q̃b⁹ exierat fama de illo cum magno desiderio properabãt ad xp̃m tanꝗ ad medicum clementissimum vt curarẽtur. Magistrum sapientissimũ vt illuminarent. Et pastorẽ humillimũ vt reficerẽtur. Et hoc est qd dicit. Cũ turba &c. Iste ꝯcursus turbaꝝ venientiũ ad xp̃m fuit figurat⁹ Numeri.x.x. vbi dicit sententialr̃ ꝙ dixit dñs Moy. Fac tibi duas tubas argẽteas ductiles q̃b⁹ ꝯuocare possis multitudinẽ:cumqꝫ ꝯcrepueris tubis congregabitur ad te oĩs multitudo ante ostiũ tabernaculi federʒ. Ubi sciẽdum ꝙ per Moy. intelligit xp̃s. hic duas tubas habuit.i.duo testamẽta:vetus qd exposuit:& nouũ qd ꝯdidit q̃ signãter dicũtur tube q̃b⁹ son⁹ diffundit late: q2 sic veritas duoꝝ testamentoꝝ p totũ mũdũ vniuersaliter pdicat. Dicunt aũt argentee:q2 sicut argẽtũ qd quidẽ est albũ puritatẽ significat:ita veritas ꝯtẽta i ipis ẽ pura & mũda sine admixtiõe aliq̃ falsitatis dicuntur aũt ductiles:q2 sicut res ductilis fabricat in malleo & in cute sic sacra scriptura i duob⁹ testamẽtis ꝯtẽta docet nos corp⁹ macerare dignis castigatiõib⁹ vt obediat rõni. His aũt xp̃s tubãdo & ꝯcrepãdo p suã pdicationẽ cõgreget turbã ad ostiũ tabernaculi.i.ad fidẽ catholicã p quã hõ federet cũ deo. Sciẽdũ ẽ ãt ꝙ i vet. testõ int̃ alia erat triplex vsꝰ tubaꝝ.i.vocãdi hoies ad pliũ

ad cōuiuiū ⁊ ad ſolēnitates: ſic p ſacrā ſcripturā inſtruimur q̄liter debem⁹ nos ad bella parare: ꝯ inimicos dimicare viſta ⁊ malignos ipſos ſupare: docet etiam nos q̄liter i ꝯuiuio ꝯgregatōis fideliū.i. in corpore ⁊ ſanguine xp̄i paſcimur ⁊ potamur vt virtuoſe viuam⁹: i via mādatorū dei curram⁹: mores nr̄os ꝯponam⁹: et deo laudes reddam⁹. Docet etiā nos q̄liter i ſolēnitate quā expectam⁹ finaliter in gloria padiſi beatificemur quantū ad corp⁹ ⁊ aīaꝫ. ¶ Quātū ad ſecūdū ſcꝫ locutionē xp̄i in inſtruēdo dicit. Dixit p ſimilitudinē ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ multiplex cā aſſignat a ſctis q̄re xp̄o i ſua p̄dicatiōe loq̄bat parabolice. P̄ria ē vt morē patrie ſeruaret. Nā paleſtini q̄ ſunt magni ꝓlocutores i ſuis colloquijs puerbijs vtebāt. Secūda vt illō ꝙ dicebat magis cōmedaret memorie. Tertia vt nobis oſtēderet exponere ſcripturas. vt per cognita exponam⁹ icognita: ⁊ itellectū ſpūalē in eis eſſe q̄rēdū. ¶ Sciēdū ē ſm Bedā ꝙ ſator eſt xp̄s: ſemē v̄bū dei ſiue p̄dicatio veritatis exit⁹ aūt ſatoris ē exit⁹ filij dei de ſinu patris i mūdū. Iſte exit⁹ xp̄i fuit figurat⁹ Apo.vj. vbi dr̄. vidi ⁊ ecce equ⁹ alb⁹ ⁊ q̄ ſedebat ſuper illū habebat arcū. ⁊ data ē ei corona: ⁊ exiuit vincēs vt vinceret. Ubi ſciēdū ꝙ per illū equū intelligitur humanitas xp̄i: que ideo alba dicitur q̄r pctm̄ nō fecit: nec inuētus eſt dol⁹ in ore ei⁹.i.pe.ij. Per equitē v̄o intelligitur xp̄i diuinitas: que ideo ſedere dicitur ſup hūanitatē: q̄r ſicut ſeſſor dignior eſt equo: ita diuinitas i xp̄o dignior erat humanitate. Per arcū v̄o q̄ ē arma expugnatiua hoſtiū intelligit xp̄i p̄dicatio ex q̄ vel ex ſagitte micātes cūctos vna vulnerat inimicos. Per coronā v̄o q̄ ē ornamētū regiū: intelligit regalis dignitas xp̄i q̄ ē rex regū: ⁊ dn̄s dn̄antiū. Apo.xix. cui dr̄ Eze.xxiiij. Corona tua circūligata ſit tibi. Iſte autē ſic ermat⁹ ⁊ coronat⁹ vt miles ſtrenuus ad pugnā exiit cōtra diabolum: ⁊ nō quidē vt vinceretur ſicut Adam vet⁹ hō: ſꝫ vt nouus hō noua bella eligēs ſupauit ⁊ ideo exiit vincens vt vinceret. Unde nos cōfortās dicit Ioā. xvj. In mūdo preſſurā habebitis: ſꝫ cōfidite: q̄r ego vici mūdū. ¶ Scd̄a pars.

SEquitur. Et dum ſeminat ⁊c. Ubi tāgitur ſubiecti recipiētis diuerſitas intuenda: qđ probat diſpoſitio numeroſa: vbi duo tangit̄ ſcilicet.

Subiectum diſpoſitionis incōgruētis.
Subiectū diſpoſitionis congruentis.

¶ Quantum ad primū dicit. Et dum ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ inter alia tria impediūt profectū verbi dei in anima viatoris.ſ.

Tenebra ignorātie reſpectu itelligibil̄.
Proteruitas materie reſpectu iraſcibilis.
Anxietas auaricie reſpectu ꝯcupiſcibilis.

¶ Quātū ad p̄mā indiſpoſitionē q̄ impedit pfectū v̄bi dei.ſ. luxuriā ſignificatā ꝑ viā ꝑ quā intelligibilis obfuſcabat: dicit. Et dū ſeminat aliud ce.ſec⁹ viā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ viā intelligit̄ cor hominis deditū peccato luxurie. Cui⁹ rō eſt: q̄r ſicut via eſt publica cōmunis ⁊ omnib⁹ patēs ita cor luxurioſi eſt publicū ⁊ patēs omnib⁹ cogitationib⁹ immundis occurrētib⁹: q̄r nulli reſiſtit ſed in eis delectatur. Unde cuilibet tali dicit̄ Eſa.lj. Poſuiſti vt terram corpus tuum ⁊ quaſi viam tranſeuntibus. Sic igitur ad literam ſemē qđ cadit in viam quia non eſt occultatū ſub terra conculcetur ab hominibus ⁊ comedit̄ ab auib⁹: ſic ſpūalr verbū dei qđ cadit i corde ſic publico cōculcat̄: q̄r male cogitationes ſm̄ cōculcāt ſꝫ Cirilū ⁊ diaboli ſignificati ꝑ aues dicūt̄ illud comedere: dū de corde auſerūt ne afferat bonū fructū. Dicūtur aūt diaboli aues rōne velocitatis i diſcurrēdo: rōne impetuoſitatis in ipugnādo: et rōe rapacitatis i rapiēdo. Uolucres v̄o celi dicūt̄.i. aeris: q̄r demones ſm Au. vſq̧ ad diē iudicij erūt i iſto aere caliginoſo ad hoim̄ exercitationē. Sꝫ tamē cōſideret peccator miſerrimus: ⁊ ad mēteꝫ ſuā recurrat ꝙ malum eſt vt ſit via infructifera ⁊ patens oībus malis: ⁊ ſeipſum diſponat vt iam via nō ſit ſꝫ ager fructifer. Ubi ſciēdum ꝙ ſi via debet fructifera fieri: opꝫ ꝙ vomere ſcindat̄: i circuitu fodiatur: ⁊ clauſura ſepiatur. Sic peccator inſtar vie: opꝫ ꝙ vomere ſcindat̄ ꝑ veraꝫ cōtritionē: in circuitu fodiat̄ ꝑ internam ſui cōſiderationē: clauſura ſepiatur per mādatoꝝ obſeruationē. Ad hec aūt

tria faciēda admonētur peccatores a do-
mino Johel.ij.qbus dr cōuertimini ad
me.ſ.per mādatoꝝ obſeruationē in toto
corde veſtro in ieiunio fletu ⁊ plāctu ſcꝫ
ſe fodiēdo per internā ſui ꝯſiderationē:
et ſcindite corda vr̃a ⁊ nō veſtimēta vr̃a
ꝑ verā cōtritionē.¶ Tali aūt peccatori ſic
volēti cōuerti dr dn̄s Prouerb.iiij.Viā
ſapiētie mōſtrabo tibi ⁊ ducāte per ſemi
tas eqtatis q̄s cū ingreſſus fueris non
artabunt greſſus tui ⁊ currēs nō habe-
bis offendiculū.¶ Quātū ad ſcdam in-
diſpoſitionē q̄ impedit ꝓfectū ꝟbi dei.ſ.
ſupbiā ꝑ quā iraſcibilis idurat deſigna
tā ꝑ petrā dicit.Et aliud ce.ſupra pe.⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ petrā intelligit cor hois
induratū qd nō pōt humiliari nec a ſua
ſnia reſilire.vn̄ de ipis dr Hie.v.Indu-
rauerūt facies ſuas ſupra petrā:nolue-
rūt reuerti.Nō aduertētes miſeri illud
Eccl.iij.Cor duꝝ male habebit i nouiſ
ſimo.Sic igit ad literā qn̄ ſemē cadit ſu
pra petrā durā q̄ nō hꝫ humorē aqueū:⁊
ſi naſcat ſtati morit:ſic ꝟbū dei receptū
in corde ſuperbi ⁊ in ſua ꝓteruia indura
ti:⁊ ſi aliqn̄ ex aliqua curioſitate ſibi pla
ceat tn̄ cito morit:nec ad ꝓfectū venit ꝑ
opera:qꝛ caret gr̃e ⁊ charitatis humore.
Sed tn̄ debet aduertere miſer peccator
inſtar lapidis in ſuis malitijs indurat⁹
ꝙ lapis q̄uis durus ſit tamē aliquando
frāgit vel liquore humectante:vel igne
ardeſcēte:vel malleo feriēte.Sic pecca
torē obſtinatū dꝫ frāgere humor.i.paſſio
nis xp̄i lachrymoſa meditatio:vl' ignis.
i.penaꝝ iferni cōſideratio:vel malle⁹.i.
naturalis mortis expectatio.De pecca
tore aūt ſic ꝯuerſo cū lachrymis p̄dictis
ꝯſideratis pōt dici illd ps.Educēs aquā
de petra.i.de corde.Modus aūt ꝑ queꝫ
dꝫ peccator aquas educere fuit figurat⁹
Numeri.xx.in Moy.de quo dicit ꝙ cū
eleuaſſet Moy.manum percutiēs virga
bis ſilicēꝫ:egreſſe ſunt aque largiſſime.
Ubi ſciēdum ꝙ per Moy.hec intelligit
pctōr:qꝛ ſicut habet ibi Moy.nō credi-
dit deo:ſic peccator volūtati diuine reſi-
ſtit.Per manū firmā ⁊ validam intelligi
tur volūtas ſiue liberum arbitriū:qꝛ nul
laten⁹ pōt cogi.Per virgā vero que eſt
inſtrumētū caſtigatiuū iuuenum intelli
gitur ratio q̄ debet ſenſualitatē corrige-
re.Per ſilicem ꝟo ſiue petrā duriſſimā:
intelligit cor in vitijs obduratū.Moy.
igit.i.pctōr cognoſcēs cor ſuum duriſſi
mū dꝫ volūtatē in altū erigere.i.ad ꝯpla
centiā diuinoꝝ.⁊ tūc virga.i.recta rōne
percutere ſilicē.i.cor durū corrigere:vt
a duritia ſua frāgatur.Signāter aūt di-
cit ꝙ bis percuſſit ſilicē:qꝛ inter alia q̄
dꝫ ratio cordi duro vt molliat oſtendere
ſunt pncipalr duo.ſ.amiſſio eterne glo-
rie et acquiſitio eternalis pene.Cū igit
iſta miſer pctōr cōſiderat bis petra ꝑcu-
titur:⁊ tūc cor durum frāgitur per cōtri-
tionē amarā ⁊ egrediūtur aque largiſſi-
me per fluuiū lachrymaꝝ.¶ Quātū ad
tertiā indiſpoſitionē que impedit profe
ctū verbi dei.ſ.auaritiā ꝑ quā ꝯcupiſci-
bilis anxiatur deſignatā per ſpinas di-
cit.Et aliud ce.inter ſpi.⁊c.vbi ſciēdū ꝙ
per ſpinas iuxta dictū ſaluatoris intelli
gūtur diuitie:cui⁹ rō eſt:qꝛ diuitie male
acq̄ſite inſtar ſpinarū pungunt in p̄ſenti
mētē verme cōſciētie:in futuro vero cor
pus igne infernalis gehēne.Sicut igit
ad literā quādo ſemē ſimul cū ſpinis ori
tur qꝛ ſpie ſunt fortiores ipꝫ aliqn̄ ſuffo
cāt:ſic lꝫ verbū dei aliquando audiat ab
aliquo tamē qꝛ in ipo ſunt fortiores cogi
tationes diuitiaꝝ ⁊ voluptatū mundi q̄
ſit verbū diuinū in corde receptuꝫ:ideo
ſm Chryſo.ipſum verbū ſuffocāt ne poſ
ſit facere fructū.¶ Quantū ad ſcdm ſcꝫ
ſubiectū diſpoſitiōis cōgruētis dicit.Et
alid ce.i terrā bonā ⁊c.Per terrā em̄ bo-
nā intelligit cor vel aia hois bn̄ diſpoſi-
ti ad ſemē recipiēdū ſm Cirillum ⁊ ipm
retinēdū ⁊ fructificādū.¶ Sciēdū eſt āt
ꝙ illa dr bona terra q̄ hꝫ ſufficiētē pigue
dinē:cōueniētē tēperiē:⁊ irrigātem ym-
brē:⁊ qn̄ talis ē tūc portat vberē fructū:
talis terra ſunt corda deuota ad ſuſcipiē
dū ꝟbū dei apta.Habēt em̄ ſufficientem
pinguedinem charitatis ⁊ affectiōis:cō
ueniētem temperiē ſobrietatis ⁊ diſcre
tiōis:irrigātem ymbrē gr̃e et deuotiōis
⁊ ſic fructuꝫ faciūt meritorie opationis.
Iſta ē terra de qua ps.Dn̄s dabit beni-
gnitatē ⁊ terra dabit fructū ſuuꝫ.¶ Iſta
fructificatio bone ſre fuit figurata Ge.
j.vbi dr.Protulit terra herbā virentē et

afferētē ſemē iuxta genus ſuū:lignum quoqꝫ faciēs fructū ⁊ habēs vnūquodqꝫ ſementē ſcḋm ſpeciem ſuā. Ubi ſciēdū ꝙ in illa ꝓductione terre quatuor tāgunt̄ ſemē:fruct⁹:herba ⁊ lignū. Per ſemē qḋ occultatur ⁊ virtualiter ꝯtinet plantā et fructū intelligit̄ cogitatio hoīs que occulta tenet̄ in corde ex qua opa exteriora procedūt. Per fructum ꝟo intelligit̄ opus bonū. Per herbam autē attractabilem ⁊ mollē:intelligit̄ affabilitas ⁊ humilitas:quibus homo efficitur aliis tractabilis ⁊ benign⁹. Per lignū ꝟo firmū ⁊ ſolidum:intelligit̄ virtus conſtātie ⁊ ꝑſeuerātie. Hō igit̄ ſpūaliter intellectus ꝑ terrā bonā dꝫ proferre ſemē cogitationis mūde:fructū oꝑationis bone:herbā humiliatiōis benigne:lignū durationis firme. Sicut igitur ad literā ſemē in bona terra fructificat:ſic et ꝟbū dei in aīa bene diſpoſita. ❡ Sciēdū eſt autem ꝙ ſicut dicit̄ Mat.xiii.ſemē qḋ cecidit ī terrā bonā attulit fructum aliud cēteſimū: aliud ſexageſimum:⁊ aliud trigeſimum. Ubi ſciendū ꝙ generaliter loquēdo triplex eſt ſtatus hoīꝫ bonoꝝ.ſ.virginū:viduarum:⁊ cōiugatorum. Semē igitur in virginib⁹ affert fructū Cēteſimū:qꝛ virgines excellētiori vita viuunt ꝙ̄ vidue nec ꝯiugati. Qꝛ ſcḋꝫ Hiero. In carne ꝑter carnem viuere vita eſt angelica non humana. Semē autem in viduis affert fructum ſexageſimū.quia habent obſeruātiā decē preceptoꝝ cum ſex operib⁹ pietatis. Semē vero in cōiugatis affert fructum trigeſimum.ideſt obſeruātiā decēꝫ preceptoꝝ cum fide ſancte trinitatis.

❡ Tertia pars.

Sequit̄. Hoc dī. clamabat ⁊c. Ubi tangit̄ ꝑcōnū admonētis ſedulitas attēdenda.qḋ ꝓbat excitatio vigoroſa. Ubi ſciēdū ſcḋm Baſiliū ꝙ audire ꝑtinet ad intellectū.vñ ſcḋm Bedā quotieſcunqꝫ in ſcriptura admonemur ad aliqḋ audiēdū ſignū eſt ꝙ illud qḋ dr̄ eſt myſticū.⁊ ꝙ ſignificatio eius eſt a nobis attēti⁹ acq̄rēda. Dicit igit̄ hic.d.ſ.ſimilitudinē de ſemīe ꝓponēs:clamabat ī ſignū deſiderii ſalutis aīaꝝ ⁊ vt nos redderet attētiores:qui hꝫ aures audiēdi audiat mētal̄r interius intelligendo ⁊ opere adīplēdo. ❡ Sciēdū eſt autē ꝙ aliq̄ ſunt qui deū audire deſiderāt vt deuoti cōtēplātes. Et iſti figurātur per iſtos reges terraꝝ:de quib⁹ dr̄.ii.Paral.ix.ꝙ deſiderabāt videre faciē Salomonis vt audirent ſapientiā quā dederat dñs in corde ſuo. Aliqui ſunt qui deū audire timēt vt veri penitētes q̄ timore magno deū audiūt cōſiderātes preuaricationē ⁊ offenſam ꝯmiſſam. Et iſti figurātur per Adā. de quo dr̄ Gen.iii.ꝙ cū poſt ꝑuaricationē vocaſſet eum dñs.d. Adā vbi es. ait. Uocē tuā audiui in paradiſo ⁊ timui:eo ꝙ nudus eſſem:⁊ abſcōdi me expone denudatiōe. Aliqui ſunt qui deū audire renuūt vt pigri:de quib⁹ ꝯquerit̄ dñs per pſalmiſtā.d. Nō audiuit popul⁹ me⁹ vocem meam ⁊ iſrael nō intēdit mihi. Unde tales increpat dñs Eſa.j.d. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ⁊ aſinus preſepe dñi ſui. Iſrael aūt non cognouit et populus meus nō intellexit. Ad literā eñi ſic inuenitur ꝙ multi peccatores ſunt magis ingrati beſtiis nō vtētib⁹ rōne. Nā bos et aſinus dñm ſuum cognoſcūt ⁊ faciunt eorum ſeruitia:⁊ tñ pigri ſtolidiores aīalib⁹:dū cognoſcere nolūt nec ipm audire:nec l ei⁹ ſeruitiis occupari. Aliq̄ ſunt q̄ deū audire nolūt ſꝫ mundū ⁊ carnalia deſideria:inſtar adā qui ſpreto mandato dñi audiuit vocem vxoris ſue. Gen.iii.

❡ Quarta pars.

Sequit̄. Interrogabāt aūt eū ⁊c. Ubi tāgitur. Collegii inq̄rētis ſanctitas imitāda.qḋ probat petitio gratioſa. Et duo tangit̄.ſ.

Diſcipulorum inquiſitionem.
Chriſti reſponſionem.

❡ Quātum ad primum dicit. Interrogabāt ⁊c. Ubi ſciēdum ſcḋm Orig. ꝙ differētia eſt inter parabolam ⁊ enigma. Nā parabola eſt ſermo quaſi facti:ſed nō facti tamen poſſibilis fieri. Enigma ꝟo eſt ꝓceſſus ſermonis in his que dicūt̄ quaſi ⁊ facta tñ nō ſunt facta nec poſſibilia fieri:ſignificāt ꝟo aliquid in occulto:ſicut qḋ dicitur in libro iudicū ꝙ ligna ierūt vt vngerent ſr̄ ī regem. Nō eſt aūt factū quod dr̄ exiit qui ſeminat ⁊c. poſſibile tñ

fieri. Dicit igit quod interrogauerunt ut eum ſed nō ſtati finita parabola ſm Bedā ſed poſt ſicut eius familiares. ¶ Quātū ad ſcdm. Xpi rñſionē dicit qđ ipſe dicit vobis da tū eſt ꝛc. Ubi ſciēdū quod apoſtoli dolentes quod ppl's nō intelligebat q̄ parabolice di cebant a xpo: moti charitate q̄ non ſuā ſed alioꝝ querit ſalūt: interrogauerunt xpm de expoſitione parabole: ꝑ hoc nobis dantes exemplum ſm Chryſoſto. vt de ſalute aliorum tanq̄ de ꝓpria ſolliciti ſimus. ¶ Quinta pars.

Sequit. Eſt aūt hec parabola ꝛc. Ubi tangit magiſtri expo nētis claritas admirāda: qđ pbat explicatio fructuoſa. Et duo facit. Pmo oñdit qđ ſignificet ſemē ſeminatū. Scđo qđ ſubiectū ꝓparatū. ¶ Quātū ad pmū dicit. Eſt hic aūt ꝛc. ſemē ſenſibile quod ſeminat eſt. ſ. ſigt vbū. i. doctrinā vitatis: de quo vbo dr Deut. viij. Nō in ſolo pane viuit hō ſed in omni vbo qđ ꝓcedit de ore dei. ¶ Quātū ad ſcđz dicit quod aūt ſecus viā ꝛc. Et quatuor facit ſm quod exponit q̄ ſignificēt quatuor ſubiecta ſemē recipiētia. ſ. qđ via: qđ petra: qđ ſpine: qđ terra bona. ¶ Quātū ad pimū dicit qđ aūt ſecus viā ꝛc. Expone de omnibus quatuor ſicut ſtat in textu. Voles autē deſiti diuitiis terrenis ꝑ ſpinas deſignatis poſſunt figurari per illū figulū. de quo dicit Eccli. xxxviij. Figulus ſedēs ad opus ſuū cōuertēs pedibus ſuis rotam qui in ſolitudine poſitus eſt ꝓpter opus ſuū: ꝛ innumera eſt oīs operatio eius in brachio ſuo formauit lutū: ꝛ ante pedes ſuos curuauit virtutem ſuā: cor ſuum dabit vt cōſumet linitionē ꝛ vigilia ſua mūdabit fornacē omnes hi in manibus ſuis ſperauerūt. Ubi ſciēdū quod per figulum qui operatur de terra. intelligunt homines dediti terrenis diuitiis qui poſſunt quantū ad pñs ſpectat in quadruplici differentia reperiri. Nam quidam ſunt ſolliciti acquerere diuitias per vſuras: quidam ꝑ mercationes: aliqui per labores: quidā per redditus eccleſiaſticos vt clerici ꝛ ſymoniaci. Uſurarū intelligunt per figulū ſedentem ad opus: quia ſedent ad bāchum ꝛ ſine labore lucrant. Mercatores vero per figulum vertentem pedibus rotā: quia totum mundum circueūt modo in franciam ꝛc. Laboratores vero per ipm q̄ in brachio ſuo formauit lutum ꝛc. Nam laboratores manibus ꝛ pedibus ſe exercēt vt poſſint diuitias cōgregare. Clerici ꝛ ſymoniaci intelligūtur per figulum cor ſuum dans ad linitionem ꝛ vigilantē et mundantem fornacē quia iſti multotiēs pluſq̄ laici ardent: quia machinari nō deſinunt qualiter valeant prebendari: oēs iſti dicūtur in manibus ſuis ſperare: quia confidentes de ſua induſtria credūt honores et diuitias adipiſci. Dicitur aūt terra bona quod fructum affert in patiētia: quia teſte Jacob. J. i. patiētia opus perfectum hz: perfectū inq̄ ideſt in hoc meritoriū ꝛ i futuro glorioſum. Ad quā ꝛc.

¶ Dñica i q̄nquageſima. Euāgeliū. xxj.

Aſūpſit ieſus. xij. diſcipulos ꝛ ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolimā ꝛc. Luc. xviij. Tria ſunt inter alia q̄ ptinēt ad bonū medicū. Pimū eſt quod cognoſcat infirmitatis morbū. Scđm quod cognoſcat ſanitatis remediū. Tertiū quod artē ſuā reducat ad effectū. Nam ſi illa negligeret eius ars parū valeret. Ad infirmum vero pertinet vt poſtq̄ ſanitatē recepit regratiet medico de ſuſcepto bñficio et ſibi preſtet obſequia iuxta eius poſſibilitatē. Sicut igitur illa in infirmitate corporali cōſpicimus: ita ſuo modo poſſumus i infirmitate ſpirituali intueri. Nam in ipſa ſpiritualis medicus eſt xpus. Infirmus vero miſer peccator. In chriſto vo tria pdicta euidēter cognoſcimus. Unde ex parte peccatoris curati dz reperiri cognitio tanti beneficiū. Hec aūt nobis innuuntur in euāgelio hodierno in quo fit mentio de paſſione chriſti que eſt medicina noſtra efficaciſſima: ꝛ de ceco infirmāte q̄ cecitas ſignificat morbū peccati. ꝛ de illuminatiōe que ſignificat operationem chriſti circa peccatorē. Et ſm hoc hec quatuor tanguntur. ſ.

Remedium ſanitatis rigoroſe.
Morbum calamitatis doloroſe.
Donum pietatis viſceroſe.
Actum ſedulitatis virtuoſe.

¶ Primū ꝓbat paſſiōis myſteriū admirādū. ſcdʒ peccatoris flagitiū deteſtādū tertiū ſaluatoris beneficiū appetendū. quartū viatoris obſequiū imitādū. Primum in prin. Secundum ibi. Factuʒ eſt autem ⁊c. Tertiū ibi. Erāt autē ieſus. Quartum ibi. Et ſequebatur illum ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c. quod probat ⁊c. dicit aſſumpſit ieſus ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ circa iſtam partem .v. poſſumus conſiderare .ſ.

Collegium gratioſum.
Exemplum virtuoſum.
Supplicium doloroſum.
Solatium gaudioſum.
Ingenium nubiloſum.

¶ Quātum ad primum dicit. Aſſumpſit ieſus ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ ideo chriſtus ſm Chryſo. ſolū illos .xij. diſcipulos aſſumpſit ad manifeſtandum eis ſue paſſiōis ſecreta. Primo ad oſtendendū ꝙ nō niſi firmis in dilectione xpi: denunciāda eſt xpi paſſio ⁊ qui ipſaʒ velint deuotiſſime imitari. ſecūdo quia numerus duodenarius eſt numerus ſuperabundans ad deſignandum iſtam paſſionē xpi eſſe ſuperabundātem ad redemptionem humani generis: ideo ipſaʒ .xij. diſcipulis voluit nunciari. ¶ Quantum ad ſecundū .ſ. exēplū virtuoſum dr. Et ait illis. Ecce aſcē. Hiero. ꝑ quā q̄ interp̄tatur viſio pacis intelligitur actus virtuoſus quē habere debemus dū viuimus vt poſſimus ad celeſtē hieruſalē peruenire. ¶ Qualiter aūt debemus aſcēdere fuit figuratum Gen. xxv. Ubi dr ſententialr ꝙ dñs dixit ad iacob Surge ⁊ aſcēde bethel: et habita ibi. fac ꝙ altare deo q̄ apparuit tibi. q̄ cōſurgēs conuocata oī domo ſua ait: abiicite deos alienos q̄ ī medio vrī ſunt: et mūdamini ac mutate veſtimēta vra ſurgite ⁊ aſcēdamus ī bethel. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Bethel q̄ interp̄tatur domus dei: intelligitur celeſtis patria. Ad hāc aūt inſtar Jacob inuitāmur ꝙ ſurgētes per eleuationē mētis ⁊ deſideriū ab iſtis rebus terrenis: nos erigendo ad contemplationē celeſtiū aſcēdere debeamus. Sed ſi aſcēdere cupimus inſtar Jacob debemus noſmetipſos altare dñi facere in quo per mortificationeʒ vitiorum carnalium inſtar pecuduʒ que offerebātur antiquitus: debemus hoſtiā ſugit imolare: iuxta illud Ro. xij. Obſecro vos fratres ꝑ miſericordiā dei vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā deo viuētē ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū veſtrū. ¶ Qualr aūt nos debeamus altare deo dignum cōſtruere: audi q̄d ſequitur Nam dicit ꝙ Jacob precepit ablationē idolorū .i. cupidinū. qr Col. iij. Auaritia eſt idolorū ſeruitus. Mundationē aliorū id eſt libidinū. Mutationē veſtimētorū. i. cōpoſitionē morū. vñ Eccl. ix. Oī tempore veſtimēta tua ſint cādida. Expletioneʒ preceptorū: in eo qd dicit eos ſurgere ⁊ aſcēdere. ¶ Quātū ad tertiū .ſ. ſupplicium doloroſum dicit. ⁊ cōſummabūtur omnia ⁊c. Ubi duo predicit .ſ.

Scripturarum adimpletionem.
Eius mirabilem paſſionem.

¶ Quātū ad primū dicit. ¶ Et cōſumma ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ſcriptura ⁊ ꝓphete oculū habuerūt ad xp̄m prenunciādo eius incarnationeʒ: cōuerſationē ⁊ paſſionē. Unde xp̄s duobus diſcipulis eūtibus in Emaus apparēs poſt reſurrectionē increpauit eos Luc. xxiiij. dicēs. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credēdū ⁊c. ⁊ incipiēs a moy. et omnibus ꝓphetis interp̄tabatur illis in omnibus ſcripturis que de ipſo erāt. Unde etiam in cruce exiſtēs cū videret oīa cōpleta que de ipſo quātū ad predicta ſcripta erat dixit Jo. xix. Cōſummatum eſt. ¶ Qualia aūt ſcripta de ipſo fuerit ſubiūgit tāgens modum ſue mirabilis paſſionis. ꝺ tradetur ⁊c. Nam a iuda eius diſcipulo fuit fraudulēter traditus et vēditus: figuratus per Joſeph quē fratres vēdiderūt yſmaelitis trigita argēteis. Gen. xxxvij. Scdo fuit illuſus. Primo in domo ſacerdotis Luc. xxij. Illudebāt ei ⁊ velauerūt eū. d. ꝓphetiza quis eſt qui te percuſſit. ſecūdo in domo Pilati. Unde Mat. xxvij. Clamidem coccineam circūdederūt ei plectentes coronas de ſpinis poſuerūt ſuper caput eius ⁊ genuflexo illudebant ei. Tertio in domo herodis. Unde Luce. xxiij. Spreuit eū herodes cum exercitu ſuo ⁊ illuſit eū indutū veſte alba. Quarto in cruce. Unde Matt. xxvij.

Principes ſacerdotū cū ſcribis ꝛ ſenioribꝰ illudentes dicebāt. Si rex iſrael eſt deſcēdat nūc de cruce ꝛ credimꝰ ei. Uñ figuratꝰ fuit p Sāſon de q̄ dꝛ Iudic. xvj ꝙ philiſtei letātes p ꝯuiuia ſumptis iā cpiſtolis ꝓceperūt vt vocaret Sāſon ꝛ ante eos luderet q̄ eductꝰ de carcere laudebat ante eos. ¶ Tertio fuit flagellatꝰ figuratꝰ p hieremiā. de q̄ dꝛ hiere. xxij. ꝙ irati ꝯ hiere. ꝑncipes: ceſuꝫ cū miſerūt in carcerē. ¶ Quarto fuit cōſputꝰ: figuratꝰ p Job. q̄ dicit de ſeipſo Job. xxx. Filij ſtultoꝝ ꝛ ignobiliū: ꝛ i terra penitꝰ nō parētes. nūc aūt in coꝝ cāticū v̄ſꝰ ſum: ꝛ factꝰ ſum eis in ꝓuerbiū abhoiant me et lōge fugiūt a me ꝛ faciē meā ſpuere non verēt. ¶ Quinto fuit occiſus. figuratus per Abel. de quo dꝛ Gen. iiij. ꝙ cū eſſent in agro ipſe ꝛ Cayn frater ſuꝰ: ſurrexit: Cayn adu'ſꝰ Abel ꝛ iterfecit eū. ¶ Hec igit ſūt o dn̄e ieſu que de te ſcripta: figurata ꝛ ꝓphetata ſunt: que pro ſalute humani generis in te cōſpicimus impleta. ¶ In extaſi igit ꝛ cōtēplatione conſiderando ſupradicta xp̄m ieſum poteſt aīa qui aīa deuota ꝛ querere. d. O dulcis ieſu que nam ſunt que de te vidimꝰ mirabilia: nam tu bone ieſu es rex glorie dn̄s fortis ꝛ potens in p̄s. Nam de te dꝛ Jo. j. Oīa ꝑ ipſum facta ſunt ꝛ ſine ipſo factū eſt nihil. quō ergo hec potētia tradetur. Tu etiā dulcis ieſu es dei virtꝰ ꝛ ſapiētia. j. Coꝛ. j. per te eīn oīa ſubſiſtūt ꝛ ordinātur: quomodo ergo hec ſapientia illudetur. Tu etiā dulcis ieſu es agnꝰ innocēs tollēs pctā mundi. Jo. j. de quo dicitur. j. pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit nec iuētus eſt dolꝰ in ore eius: quomodo igitur hec innocētia flagellabitur. Tu etiā dulcis ieſu es ſpecioſus forma pre filijs hominū: in p̄s. In quē deſiderant angeli ꝓſpicere. j. pe. j. quomō igit hec decoꝛ cōſpuetur. Tu etiā dulcis ieſu es vita que eſt lux hominū Jo. j. Qui dicis de teipo xiiij. Ego ſum via veritas ꝛ vita quomodo igit hec vita morietur. Ex effectu o domine ieſu vellem tāti myſterij cauſaꝫ cognoſcere: tāti ſupplicij fructuꝫ pcipe tanti ſpectaculi culmē aſpicere. ¶ Cui poteſt rn̄deri ꝙ cā tāti myſterij eſt amor ꝛ charitas: Nā ꝓpter nimiā charitatem ſuā q̄ dilexit nos deꝰ: cuꝫ eſſemꝰ mortui peccatis: viuificauit nos i xp̄o: cuiꝰ gr̄a ſaluati iumꝰ Ephe. ij. ¶ Fructꝰ aūt huiꝰ ſupplicij eſt nr̄a redēptio ꝛ glorificatio. Uñ Apoc. v. Occiſꝰ es ꝛ redemiſti nos in ſanguine tuo. Culmē aūt tāti ſpectaculi eſt vt eius veſtigia imitemur. Uñ. j. pe. ij. Xp̄s paſſꝰ ē ꝓ nobis vobis relinquēs exemplū vt ſequamini veſtigia eiꝰ. Uñ potētia tradi voluit vt de nr̄a potētia nō ſupbiamꝰ. Sapiētia illudi voluit: vt de nr̄a ſapiētia inanē gloriā nō habeamꝰ. Innocētia flagellari voluit vt nos q̄ pleni ſumꝰ pctis: ꝑ caſtigationē carnis vitiā ꝯprimamꝰ. Decoꝛ etiā cōſpui voluit vt nobis daret exēplū: ne nimis de ornatu faciei ꝛ corporis curemꝰ ꝯ ſe pingentes ꝛ ſuperflue ſeornātes. Uoluit etiā vita mori: vt nobis daret exemplū moriendi pctis. ¶ Quātū ad q̄rtū. ſ. ſolatiū gaudioſuꝫ dicit Et tertia reſurget. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ſciēs diſcipulos de annūciatiōe paſſiōis turbatos vt piꝰ pr̄ adiecit ꝯſolationē reſurrectionē ſuā i ꝓximo futurā nūciādo. ¶ Quātū ad quintū. ſ. igeniū nubiloſuꝫ dꝛ. Et ipi nihil hoꝝ itellexerūt. Ubi ſciendū ꝙ duplex ratio eſt q̄re diſcipuli paſſionē xp̄i nō intelligebāt. Prima ē q: nō ſolū ſciebāt xp̄ꝫ eſſe verū innocētem: ſed etiam verū deum. ꝛ ideo exiſtimabāt eum mori nō poſſe. Secūda ratio eſt q: xp̄s eis parabolice loq̄ conſueuerat: ꝛ ideo credebāt ipm loq̄ parabolice: cū eis de ſua paſſiōe aliq̄ loq̄batur. h. ſm Bedā. ¶ Scd̄a pars.

Sequitur factū eſt autem cum ap. ꝛc. Ubi tangit morbū calamitatis doloroſe. ꝙ ꝓbat peccatoris flagitium deteſtādū. Ubi ſciendum ꝙ hic. v. poſſumus conſiderare. ſ.

Xp̄i humilitatem ꝛ miſericordiam.
Infirmi calamitatem ꝛ miſeriam.
Inquiſitoris diligentiam.
Inuocationis inſtantiam.
Continuationis perſeuerantiam.

¶ Quātū ad primū dicit. Factū eſt aūt cū appro. hierico. Ubi ſciēdum ꝙ hierico interpretat luna ꝛ ſignificat defectū et poteſt ſignificare iſtū mūdum qui ad modū lune eſt defectuoſus ꝛ inſtabilis: nam ſicut

nã ſicut luna ſm nr̃am appētiã appet
nũc magna nũc parua ſic in iſto mũdo ſunt
aliq̃ aliq̃n in magnis pſperitatibus: ali
q̃n in magnis calamitatib⁹. ¶ Xp̃s igit̃
dr̃ appropinquaſſe. hierico q̃n verbũ dei
aſſumpſit carnē humanã. iuxta illud Jo.
j. Uerbũ caro factũ eſt ⁊ habitauit in no
bis. ¶ Quantũ ad ſcd̃m. ſ. calamitatē et
miſeriã dr̃ ſec⁹ quidã ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ
p iſtũ cecũ itelligit̃ totũ gen⁹ hũanũ qđ
ꝑpter pctm̃ pmoꝝ parētũ fuerat exceca
tũ. Uł q̃libet pctõꝛ q excecat⁹ dr̃ p pctm̃
q: Sap. ij. Excecauit illos malicia eoꝝ.
¶ Jſte dr̃ ſecus viã ſedere ſm Gregoriũ
Dũ ad cognitionē veritatis q̃ chriſt⁹ eſt
venire deſiderat. Mēdicare autē dr̃ dũ
rogat ſibi viam ſalutis a domino demõ
ſtrari. ¶ Sciendũ eſt autem ꝙ gen⁹ hu⸗
manũ vel quilibet peccatoꝛ p peccatum
excecat⁹ põt figurari p Sãſon de quo dr̃
ſententialiter Judicum. xvj. ꝙ cum ada
maſſet quãdam mulierē q̃ vocabat̃ Da⸗
lila philiſtei q̃ aduerſabant̃ Sanſoni cũ
ꝑpter fortitudinem ſuã nõ poſſent ei no
cere ordinauerunt cũ iſta ꝙ blandiretur
Sanſoni ⁊ diceret ſibi in quo erat forti
tudo ſua magna ⁊ quomodo poſſent eũ
vincere: q̃ querēs ab eo: dicit ꝙ ſi ſeptē
neruiceis funib⁹ nondũ ſiccis. ⁊ adhuc
humentib⁹ ligaretur: ꝙ eſſet debilis ſi⸗
cut ceteri homines. quibus cũ ipſa ligaſ
ſet eum dormientē clamauit philiſtiim
ſuper te Sanſon: q̃ ſurgens rupit vin⸗
cula quomodo ſi rumpat quis filum ſtu
pe tortum. Cumq; illa cõqueretur ꝙ nõ
diligeret eaꝫ eo ꝙ nõ dixiſſet ſibi verita
tem. Jterum interrogauit eum quomo⸗
do debilis fieret. cui reſpõdit ſi ligat⁹ fue
ro. ix. funib⁹ qui nũq̃ fuerunt in opere
infirmus ero ⁊ alioꝝ hominum ſimilis
quibus cum ipſa eum dormienteꝫ ligaſ⸗
ſet: clamauit philiſtiim ſuper te Sãſon
qui euigilans ita rupit vincula quaſi fi⸗
la tele: cumq; iterũ conquereretur ꝙ eã
non diligeret eo ꝙ veritatē ſibi non di⸗
xiſſet dixit ei: ſi ſeptē crines capitꝫ mei
cum licio. i. cum filo ſtaminis plexeris ⁊
clauũ his cuiq; ligatũ terre fixeris in⸗
firmus ero: quod cũ eo dormiente feciſ
ſet clamauit philiſtiim ſuper te Sanſõ:
qui conſurgens extraxit clauum cũ cri⸗
nibus ⁊ licio. Cumq; illa cõquereret̃ ꝙ
eam non diligeret eo ꝙ ter ſibi mentit⁹
fuiſſet aperuit ſibi veritatē. d. ferrũ nũq̃
aſcēdit ſuꝑ caput meum quia nazareus
ideſt conſecrat⁹ deo ſum de vtero mr̃is
mee: ſi raſum fuerit caput meũ recedet
a me fortitudo mea. Uidēs autē ꝙ cõfeſ
ſus fuerat veritatē fecit eũ dormire ſuꝑ
genua ſua ⁊ in ſinu ſuo reclinare caput:
vocauitq; tonſorem ⁊ raſit ſeptē crines
ei⁹ ⁊ ſtatim receſſit ab eo fortitudo: dixit
q; philiſtiim ſuꝑ te Sãſon: q̃ cõſurgens
dixit in animo ſuo egrediar ſicut pri⁹ fe
ci neſciēs ꝙ dñs receſſiſſet ab eo: quem
apprehēdētes philiſtiim ſtatim eruerũt
ſibi oculos ⁊ duxerũt gazam vinctũ ca⸗
tenis ⁊ clauſũ icarcere molere fecerũt.
Ubi ſciēdũ ꝙ p Sãſon q̃ interpretat̃ ſol
fortis: intelligi põt anima in qua inſtar
ſolis ē intellect⁹ cognoſcēs ⁊ inſtar for
titudinis eſt diuina gratia ſignificata p
capillos Sanſonis in quo erat maxima
fortitudo. Per Dalilã vero q̃ interpreta
tur paupcula quã multum dilexit San⸗
ſon intelligit̃ ſenſualitas quam anima
multũ diligit quaſi naturali federe ſibi
cõiuncta q̃ ideo paupercula dicit̃: q: ſpi
ritusſancti gratia p quã efficimur diui⸗
tes in ſenſualitate nõ recipit̃: ſꝫ i aĩa rõ
nali. Per philiſtiiꝫ vo itelligunt̃ diabo
li inimici hoīs cui inuidēt vt ſupradi⸗
ctũ fuit. Uidētes ergo diaboli ꝙ pp cla⸗
ritatē intellect⁹ ⁊ liberi arbitrij fortitu⸗
dinem: nõ poſſent animã ſic de facili vi⸗
cere recurſum habēt ad Dalilã. i. ad ſen
ſualitatem vt blandiat̃ anime ꝙ ſibi con
ſentiat vt per eã poſſit decipi ⁊ ab inimi
cis deuinci. Dalila igit̃. i. ſēſualitas Sã
ſonē. i. aĩam conatur decipere vt dicat
in quo poſſit ab hoſtib⁹ ſuperari: ⁊ nõ ceſ
ſat allicere vt inclinet eam ad ſibi placi
bilia: ⁊ tādē paulatim allicit ꝙ ſua emit
tit fortitudinē ⁊ a diabolo captiuat̃. Ali⸗
q̃n autē cōtingit ꝙ ſenſualitas aĩam dor
mientem. i. de ſua ſalute negligentē ner
uiceis funib⁹ ligat q: ipſaꝫ iclinat ad car
nis delitias. Aliq̃n ergo ipſam ligat nouē
funibus de canapo. i. ipſam aliq̃n iclinat
ad mundanas excellentias ſignificatas
p funes de canapo: q: ſicut funis tort⁹ ē
⁊ fit circũuoluēdo rotã: ita hoies dediti

17

mūdanis excellētijs torti dicūtur dū p multas cōbinationes circunuoluendo nūc illū nūc iſtū pcurant ad excellētias ꝛ dignitates venire. Aliquādo autē contingit ꝙ crines cū lilio cōpreſſos circūuolutos cū clauo figit in terrā.i.ipſam inclinat ad diuitias temporales ſignificatas p terrā: in qua finguntᷓ qn̄ ad diuitias inclinātur. Sed tn̄ in tribus predictis anima nondū amittit ſuā fortitudinē: qꝛ inclinatio ad hec tria ꝙꝙ in ipſis ſit aliqualis ſenſualis cōplacētia p peccatum veniale: nō eſt tanta ꝙ ad deliberatū conſenſum pueniat p peccatū mortale: ſed ſicut Sanſon excitatꝰ a ſomno rupit vincula ſic hō dum a ſe excutit negligētiā ꝛ conſiderādo ſuā ſalutē incipit vigilare: reſiſtit tētationibus ſibi a ſenſualitate ppoſitis: ꝛ rūpit vincula ipſis reſiſtēdo. Caueat tn̄ aīa ne tātū alliciatᷓ a ſenſualitate ipſam inclināte cū feſtinatione cōtinua ꝙ ſibi cōtingat qđ dicitur contigiſſe Sanſon. Nā dr̄ ꝙ Dalila fecit eū dormire ꝛc. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ anima tunc dormit ſup genua dalile id eſt ſenſualitatis: ꝛ in ſinum ſuū caput reclinat: qn̄ ſuggeſtionibꝰ eiꝰ ſuā ſalutē poſtponens deliberate conſentit et tūc arte tonſorie id eſt pcuratiōe diaboli caput. Sanſonis id eſt anime radiᷓ qꝛ deliberate conſentiēdo ſenſualitatis ſuggeſtionibꝰ peccat mortaliter: ꝛ ſic pdit gratiā q̄ inſtar capillorum caput ornatium animā adornat. Sic autē raſa remanet debilis: quia gratiam fortificantem amiſit ꝛ tunc cōtra eā ferociter philiſteꝝ hoſtes inſurgūt id eſt diaboli: q̄ amiſſa fortitudine neſcit nec pōt reſiſtere: ꝛ tūc ab ipſis capitur ꝛ ligatur culpe vinculo: ꝛ excecatᷓ vtroq; oculo: dextero: qꝛ nō ꝯſiderat quātā peccādo amiſit gloriā: ſiniſtro quia non conſiderat quantam penam incurrit. Sic autē ligata ꝛ excecata: in carcere ponitur quia ſeruituti diaboli mācipatur. Et ad rotā molendini: vt ipſam circūducat ponitur: quia rotādo de peccato in peccatū labitur. Nam teſte Gregorio. Peccatum quod per penitētiā nō deletur mox ſuo pōdere ad aliud trahit et ſic rotādo labitur donec demergatᷓ in profundū inferni. Unde Eſa.xiiij. In inferni traheris in pfundū laci. ¶ Quātum ad tertium ſcꝫ inquiſitionis diligētiam dicit. Et cum audiret turbā pte.ꝛc. Ubi duo tangit ſcilicet.

Inquiſitionem ſollicitam.

Reſponſionem veridicam.

¶ Quantum ad primum dicit. Et cū audiret ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ cecꝰ ille qui carebat viſu ꝛ non poterat chriſtuꝫ cognoſcere. ſollicitus de ſua curatiōe interrogabat illos qui cognoſcebant q̄d hoc ſit In quo datur intelligi peccatori ꝙ ſi ppter peccatorum ſarcinā cognoſcere viā veritatis nō valeat: exemplo ceci debet interrogare ſciētes vt ad ipſaꝫ valeat puenire. Quos aūt iterrogare debeat patet in euāgelio: quia ambulātes cū chriſto id eſt vite euangelice ſectatores. Uñ Deuter.xxxij. Interroga patrē tuū ꝛ annūciabit tibi maiores tuos ꝛ dicēt tibi. ¶ Quātū ad reſponſioneꝫ veridicam dt dixerunt aūt ei ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ppter deuotionē quā populus habebat ad xp̄ꝫ mlt̄a turba ip̄m ſequebatᷓ. ceco igitᷓ querēti quid eſt hoc: reſpōderūt ꝙ ieſus nazarenus trāſiret. Moraliter aūt peccatori volēti cōuerti ad penitentiā ꝛ interrogāti quid eſt hoc.i.q̄ inſpiratio q̄ ſibi venit de penitēdo de peccato: reſpondetᷓ ꝙ ieſus nazarenus trāſit qꝛ ip̄e eſt via ſalutis vñ ſaluator dicitur. Ipſe eſt etiam q̄ trāſit p cor peccatoris ipſuꝫ inſpirādo. ¶ Quātum ad quartum.ſ.inuocationis inſtantiā dicit. Et clamauit domine ieſu ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ ille cecus audiens xp̄ꝫ inde trāſire quem videre nō poterat de quo per famam audierat ꝙ faciebat multa miracula: firmiter credidit ꝙ ip̄ſ poterat liberare. Et iō dixit. Jeſu fili dauid miſere mei.q.d.tu q̄ de ſinu patris in mundum veniſti: de ſtirpe dauidica p redimendis hominibus factꝰ homo miſerere mei indigentis. Moueat eñi te o domine Jeſu connaturalitas tui ꝛ mei: qꝛ hō es: ꝛ pietas diuina qꝛ deus miſericors es. Nā đ te ſcribitᷓ Sap̄.xj. Miſereris oīm qm̄ oīa potes: ꝛ diſſimulas pctā hoīꝫ ppter penitētiā diligis eñi oīa que ſunt ꝛ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. ¶ Quantum ad quitū.ſ.cōtinuationis pſeuerantiā dicit: ꝛ qui preibāt ꝛc. Ubi duo tāgitᷓ

ſcʒ turbe icrepationē: ⁊ ꝑcū ꝯtinuationē
¶ Quātū ad primū dt. ⁊ q̄ ꝓibāt ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ q̄ ꝓibāt timētes ne cec⁹ clamās
xp̄m faſtidiret: dicebant ſibi vt taceret.
¶ Quātū ad ꝑcū ꝯtinuationē dt: ip̄e ve
ro multomagis cla. ⁊c. Iſte eñ quāto pl⁹
ꝓhibebat a turba: tāto pl⁹ clamabat ad
xp̄m vt ſui miſereretur in quo apparet
ſua ꝑſeuerātia in rogādo. ¶ Sciēdū eſt
autē loquēdo moraľr ꝙ ꝑ iſtos q̄ ꝓibāt ⁊
icrepabāt cecū. i. pctōrem intelligiť ſen
ſualitas ⁊ multitudo cogitationū ſenſua
liū: q̄ mľtotiēs retrahūt peccatorē ⁊ ip̄m
impediūt ne ad penitentiā conuertatur.
¶ Lʒ autem ſic rōni ꝯdicat ſenſualitas:
nō tñ ꝓpter hoc eſt deſiſtēdū a bono pro
poſito quin poti⁹ ꝑ continuū clamorē. i.
deuotā orationem ⁊ exercitiū bonuʒ de
bet a rōne vt a dñā: ſenſualitas ſuꝑari ſi
ſtar ceci q̄ cōſtanter ꝑſeuerauit: ⁊ tūc ſi
cut cec⁹ illuminari meruit ita pctōr me
rebitur exaudiri. ¶ Tertia pars.

SEquitur. Stās aūt ieſus ⁊c.
Ubi tangit donū pietatis vi
ſceroſe qđ probat beneficiuʒ
appetendum. Ubi. v. poſſum⁹
conſiderare. ſ.
Chriſti benignitatem in expectando.
Chriſti exemplaritatem in inquirendo.
Ceci ſagacitatem in rñdendo.
Chriſti poteſtatem in operando.
Facti veritatem in conſequēdo.
¶ Quātū ad primū dt Stās ieſus. Ubi
ſciendū ꝙ magne pietatis ſignū fuit in
xp̄o: ꝙ i[..] cecū expectare voluit: ⁊ ad ſe
fecit adduci. Hoc autē ſm Cirilū fides
ꝓmeruit inuocātis. ¶ O benignitas ſal
uatoris nō eñ perſonā reſpicis vtrum.
ſcʒ diues vľ pauꝑ ⁊c. vtrū multū pecca
uerit vľ parū. oēs expectas dñe ieſu olʒ
miſereris oibus indulges. Quis igitur
tardabit reuerti ad chriſtuʒ niſi imemor
ſue ſalutis. Et iō dr Eſa. lv. Querite dñʒ
dum inueniri poteſt inuocate eum dū ꝓ
pe eſt. ¶ Quātum ad ſecundū. ſ. xp̄i exē
plaritatē in inquirendo dicit: ⁊ cum ap
propinquaſſet ⁊c. Ubi ſciendum ſm Am
bro. ꝙ chriſtus nō interrogat quaſi igno
ret quid ſec⁹ petere debeat: ſʒ vt nobis
ꝓberet exemplū ꝙ ſi volumus ſaluos fie
ri hic per vere fidei cōfeſſionem firmā.

¶ Quantum ad tertium. ſ. ceci ſagacita
tem in reſpondendo dicit: at ille dixit do
mine vt videam. Ubi ſciendum ꝙ ille ce
cus ſapienter reſpondit ⁊ magnū donuʒ
petijt lumen ſcʒ ſpirituale ⁊ corporale.
In quo dat nobis exemplū ꝙ de tēpora
libus non debemus multum curare qꝛ
tranſeūt: ſed de ſpiritualib⁹ eternaliter
permanentib⁹. Unde Grego. Cecus au
tē a domino non aurum ſed lucem que
rit: ⁊ nos non falſas diuitias: ſed lucem
queramus quam videre cuʒ ſanctis an
gelis poſſimus. ¶ Quantum ad quartū
ſcʒ chriſti poteſtatem in operando dicit.
Et ieſus dixit illi. reſpice ⁊c. Ubi ſcien
dum ſm Chryſoſto. ꝙ quando homo in
petitione ſua tenet conuenientē modū
tunc meretur a domino exaudiri ⁊ iō qꝛ
ille cecus tenuit moduʒ congruū fuit a
domino exauditus. ¶ Quantuʒ ad quin
tum. ſ. facti veritatem in cōſequendo di
cit ⁊ confeſtim vidit. Nam ſtatim ad ver
bum chriſti cuius dicere eſt facere: cec⁹
lumen recepit. ¶ Non vacat autē a my
ſterio ꝙ cec⁹ ter clamauit petēdo lumē.
Nam hoc ideo factuʒ eſt vt detur nobis
intelligi ꝙ ſi homo cecus per peccatum
velit a deo illuminari per gratiā: debet
ter dominuʒ inuocare. ſ. corde: ore: ⁊ ope
re. ⁊ ſic perſeuerando illuminari mereť.
¶ Quarta pars.

SEquiť. Et ſeq̄bať eū ⁊c. Ubi
tāgiť actus ſedulitatis vtuo
ſe qđ ꝓbat viatoris obſeq̄uʒ
imitandū. Ubi duo tangit. ſ.
Ceci imitationem ſollicitā.
Populi edificationem veridicam.
¶ Quantū ad primū dicit. Et ſequebať
eū ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ exemplo hui⁹ ceci
quando homo recipit a deo aliquod be
neficium: nō debet eſſe ingratus ſed ip̄ʒ
recognoſcere ⁊ regratiari ip̄m ſequen
do i opib⁹ bonis. Ut ſic dicat illđ Matt.
viij. Magiſter ſequar te quocunq̄ ieris.
¶ Talis aūt ſic illuminat⁹ ſequēs xp̄m
pōt figurari ꝑ helyſeū de quo ſimiliter
dicit. iij. Re. xix. ꝙ helyas repit helyſeū
arātem. in xij. iugis boum: ⁊ ipſe in. xij.
arantib⁹ vnus erat cūq̄ helyas miſiſſet
palliuʒ ſuū ſuꝑ eū relictis bobus cucur
rit poſt helyā: ⁊ valefaciēs parētib⁹: tu

78

ſit par boū ꝛ mactauit illud: ꝛ in aratro boū coxit carnes ꝛ dedit pplo ad cōedēdū conſurgēſq abiit ꝛ ſecutus eſt helyā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ helyā q̄ interp̄tat̄ de⁹ dñs: intelligit xpus q̄ eſt nr̄ deus ꝛ dñs Per helyſeū xo arātē: itelligit hō deditus tpalib⁹ q̄ ſignāter dr̄ araſſe: i. xij. iugis boū: q2 duodenari⁹ nūer⁹ eſt nūer⁹ ſupabundās: ad deſignādū hoīem vltra ſuā neceſſitatē deditum terrenis. Licet aūt hō aliqñ idebite terrenis ſit dedit⁹ tñ aliqñ hely. i. xp̄s venit ad eū ꝑ aliquā bonā inſpirationē: ꝛ iponit ſup eū palliū. i. ꝯfert ſibi grāz aiaz ornātē ſicut palliū corp⁹. hō igit̄ ſic iſpirat⁹ ꝛ fact⁹ grā diuina iſtar helyſei dz terrena relinq̄re: ꝛ parentū carnaliū obliuiſci ꝛ poſt xp̄m currere. Un̄ fideli aīc p̄s. Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tuā obli. pplm tuū ꝛ domū pr̄is tui. ꝛ ꝯcupiſcet rex decorē tuū. ¶ Quid aūt volēdo ſeq̄ hely. i. helyſeus ſequit̄ ꝙ par boū mactauit ꝛ coxit carnes i aratro deditq pplo. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ par boū qđ vno iugo ꝯiungit̄ intelligit̄ i hoīe cor ꝛ aīa vno iugo naturalis cōnexiōis federe colligati. Jſtud par boū dz hō interficere pctīs. iuxta illud Col. iij. Mortificate mēbra veſtra q̄ ſunt ſup terrā. Per aratrū xo qđ eſt ligneū ꝛ cui ferrū apponit̄ ꝛ terrā ſcindit intelligit̄ paſſio xp̄i: quā ſup lignū crucꝫ portauit: cui ferrū fuit appoſitū qñ fuit clauat⁹ ꝛ lāceat⁹ in cruce qđ q̄dem arratrū dz cor terrenū cuiuſlibet pctōris ſcidere vt ad pniam cōuertat̄ ¶ Jn iſto igit̄ aratro: dz hō carnes boū decoq̄re. i. ſeipm iā mortuā vitijs i paſſiōe xp̄i ꝑ amoris icēdiū totalit̄ cremare recogitādo tm̄ bñficiuꝫ receptū a xp̄o: q̄ ꝓ amore quē ad hūanū gen⁹ habuit: voluit crucifigi. ¶ Signāt̄ aūt dicit̄ ꝙ de carnibus boum coctis in aratro helyſeus tradidit pplo: ad deſignādum ꝙ hō mortu⁹ vitijs ꝛ ardeſcēs in amorem xp̄i crucifixi: nō ſoluꝫ ſibi ꝓficere: ſꝫ alios poſſet inſtruere xbo pariter ꝛ exēplo. ſic igit̄ hō ſpretis terrenis diuitijs ꝛ mortificat⁹ vitijs ꝛ cū xp̄o mētaliter crucifixus dz ſequi ipꝫ alacriter ꝛ ſeruile miniſtrare: nō vlteri⁹ reſpiciēs ad p̄terita: ſed mittēs manum ad fortia iſtꝫ ſequi vt poſſit fieri particeps regni dei. Nā teſte xp̄o Luc. ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ꝛ aſpiciēs retro: apt⁹ ē regno dei. ¶ Quātū ad ſcđm. ſ. ppli edificationē vendicā dr̄. Et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. Ubi ſciēdū ꝙ qñ homines vidēt a deo ꝯferri alicui aliq̄ bñficia debēt ſibi regratiari mētaliꝫ: ꝛ ipm vocaliter collaudare: iuxta illđ p̄s. Laudate dñm qm̄ bonus ē dñs: pſallite noi ei⁹ qm̄ ſuaue. Nā tātā benignitatē vidētes i xp̄o in bñficijs nob collatꝫ dꝫ ipm laudare. Nā ſoli⁹ dei ē pctā dimittere ꝛ grāz ifundere ꝛ gl̄iaz ꝑpare. Ad quā ꝛc.

¶ Dñica pma. xl. Euāgelium. xxb.

Ductꝰ eſt ieſus i deſertū a ſpiritu vt tentaret a diabolo ꝛc. Matth. iiij. Sciēdum eſt ꝙ ſm ſententiā ſctōꝝ primus homo ꝛ per ꝯñs totum genus humanuꝫ ꝓpter pctm̄ incurrit duplex dānum. ſ. mortem ꝛ debilitatem in viribus naturalib⁹: duplicē aūt mortem incurrit. ſ. corporalē ꝛ ſpūalem. Nā mors eſt pena pctī: ſi igit̄ hō ſtetiſſet i ſtatu innocentie nō fuiſſet mortu⁹ nec corpalit̄ nec ſpūaliter: q2 ſemp i ſe habuiſſēt grāz aīam viuificātē. ¶ Jncurrit etiā debilitatem in virib⁹ naturalib⁹: q2 in ſtatu innocentie oēs vires inferiores erāt ordinate ꝛ ſubiecte rōni. Nunc aūt ſenſualitas ei cōtradicit: ꝛ pleruq3 eā captiuat. vnde Rom. vij. Uideo aliā legem in mēbris meis repugnātē legi mētis mee ꝛ captiuātem me in legeꝫ pcti. Xp̄s igitur reparator humani generis venit vt auferendo mortē: vitam nobis tribuat cōferēdo gratiā: ꝛ auferēdo debilitatē reddat vigorē. Nā. j. Cor. xv. Sicut in adaꝫ oēs moriūt̄: ita ꝛ in xp̄o oēs viuificabūt̄. Jn tētatiōe ēt ſua in qua fuit victor nos fortificauit. Un̄ Auguſt. Jpſe quoq ſcꝫ xp̄s tentādū ſe p̄buit vt ad ſuperādas tētatiōes diaboli mediator eſſet nō ſolum ꝑ adiutoriū verū etiā ꝑ exēplū. De iſta autē tentatione xp̄i nos fortificante fit mentio in euangelio hodierno. Jn quo beatus Matthei. iiij. tangit ſcilicet.

Qualitatem occaſionis admirāde.
Sagacitatem ſuggeſtionis p̄cauende.
Probitatem defenſionis imitāde.

¶ Primū ꝓbat indigētia ſubſecuta. Secundū malitia ꝓſecuta. Tertiū victoria aſſecuta. Primū i pn. Scdʒ ibi. Accedēs ten. ꝛc. Tertiū ibi. Tūc reliquit euʒ ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad pmū vbi tāgit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dič. Duct9 ē ieſ9 ꝛc. Ibi sciēdū ſm Chryſ. ꝙ diabol9 aliq̄ viderat in xp̄o ꝓpt q̄ opinabat ipm eſſe dei filiū qui in mundū veniſſet: tū ꝓpter cantus angeloꝝ quos audierat i ortu ei9 annūciantiū paſtorib9 xp̄i. nati. tum ꝓpter ortum noue ſtelle deducētis magos ad p̄ſepiū: tum ꝓpter Jo. bapti. teſtimoniuʒ di. Ecce agn9 dei ꝛc. tum ꝓpter colūbā apparētē ſup eū in baptiſmo: ꝛ vocē p̄rnā teſtificantē: ꝛ di. Ecce fili9 me9 ꝛc. Aliqua aūt videbat in xp̄o ꝓpter q̄ opinabatur ipm eſſe ſolū hoīeʒ: vtputa: qꝛ venit ad baptiſmū. Jo. ſicut alij pctōres ſimiliter ipm eſurire ꝛ ſitire ꝛc. ¶ Specialiter autē qꝛ ſicut in hoc euāgelio narrat: vidit ipm ieiunare ꝓpria virtute. xl. diebus ꝛ. xl. noctibus: qđ erat ſupra naturā hominis: vidit etiā ipm eſurientē quod erat ꝯtra diuinā: ꝛ iđ ſm Chryſ ſicut dubius de xp̄o ex his accepit occaſionē temptandi ipm ꝛ experiri vtꝝ eſſet fili9 dei vel nō. Dicit igit ꝙ duct9 ē ieſ9 ꝛc. Ubi. vij. poſſumus cōſiderare: lʒ nō eodē ordie. ſ.

Loci aſperitatem.
Perſone ſanctitatem.
Flaminis libertatem.
Actus virtuoſitatem.
Hominis veritatem.
Temporis congruitatem.
Demonis improbitatem.

¶ Quātū ad pmū dicit in deſertū. Ubi sciēdū ꝙ illđ deſertū dr fuiſſe inter hieruſalē ꝛ hiericho: diſtās ſm magiſtrū hiſtoriaꝝ ꝑ duo miliaria a hiericho ꝛ vocabat pri9 doroym. i. loc9 ſanguis: eo ꝙ ibi latitabāt latrones ꝛ interficiebāt multos hoīes. ꝛ ille ē loc9 de q̄ figuratiue xp̄us dixit Luc. x. parabolā hoīs deſcēdētis a hierl'm in hiercho q̄ incidit i latrones a qb9 fuit ſpoliat9 ꝛ vulnerat9 ꝑ illum ſignificās adaʒ q̄ a demonib9 fuit expoliatus gratuitꝭ ꝛ i naturalib9 vulnerat9. Cōueniēs igit fuit vt ibi xp̄s diabolū ſuperaret vbi ꝙ mū hoīeʒ ſub figura dict9 fuit ſupaſſe. Ille aūt locus nūc vocat quarētena: eo ꝙ xp̄s ibi ieiunauit. xl. dieb9 et xl. noctib9. ¶ Sciēdū ē āt moralr loquēdo ꝙ ꝑ illū deſertū intelligi pōt ſtat9 penitētie: cui9 rō eſt: qꝛ deſertū ē loc9 apt9

Meroꝛi ꝛ contritioni: qꝛ ſolitarius.
Peccatoꝝ ſatiſfactioni: qꝛ auſterus
Orationi ꝛ deuotioni: qꝛ quietus.
Diuine inſpirationi: qꝛ ſecretus.

Sic in penitentia debet eſſe.
Contritio doloroſa.
Satiſfactio virtuoſa.
Deuotio amoroſa.
Inſpiratio dulcoroſa.

¶ Tria p̄cedentia diſponūt ad quartū. ſ. grē ſuſceptionem q̄ inuenit in deſerto pnie iuxta illđ hiere. xxxj. Inuenit grāꝫ popul9 in deſerto. Unde ſub figura ciuitatis hierlꝫ đr de ala peccatrice hiere. ij. Clama in aurib9 hierl'm di. hoc đt dñs tu9 recordat9 ſuʒ tui miſerās adoleſcentiā tuā ꝛ charitatē de ſpōſationis tue qñ ſecuta es me in deſerto. Nam qñ hierl'm. i. ala pecatrix q̄ a voluntate dei diſceſſerat ꝑ pctm̄: xp̄m ſeqr̄ in deſerto pnie tūc xp̄s recordat9 ſui eam reſpicit oculo pietatis. ꝛ cōſiderās charitatē q̄ ipam deſpōſauit: ꝓpt ipaʒ voluit crucifigi ne eā pderet: miſeret ſuā adoleſcētiā. ſ. indulgēdo ſibi pctā q̄ ꝓpt ꝓnitatē ſenſualitatis ſignificate ꝑ adoleſcētiā in q̄ magis viget ſenſualitas perpetrauit. ¶ Quātū ad ſcđʒ. ſ. ꝑſone ſctitatē dič ieſus. Ubi sciēdū ꝙ ieſ9 maxie ſctūs fuit: qꝛ de ipo đr illđ. j. Pe. ij. Qui pctm̄ nō fecit nec inuēt9 eſt dol9 in ore ei9. Jđ aūt xp̄s ſine pctō ꝛ innocēs deſertū intrare voluit: vt nos q̄ ſum9 pctōres ad pniam alaret. Quā em̄ excuſationē hʒ hō ꝙ nō agat pniaꝫ qñ videt ipʒ inocētē vt agnū deſertū pnie itrare: certe nullā. ¶ Quātū ad ꝭtiū. ſ. flaminis libertatē đt. duct9 eſt a ſpū. i. ꝑ iſtinctionē ſpūſſancti. iuxta illud G: ego. in Omel. Abſq3 vlla q̄ſtione cōuenięter accipit vt a ſpū ſctō in deſertum duct9 credat vt illuc eū ſu9 ſpūs duceret vbi eū ad tētādū ſpūs malign9 inueniret. ¶ Ideo aūt i deſertū a ſpū. ſ. xp̄s duci voluit vt daret nobʒ exēplū: ꝙ qñ aliquod bonū facim9 nō debem9 illđ

79

facere pꝑter laudē hūanā ſꝫ ꝑpter laudē diuinā:iuxta illō Matt.v. Attendite ne iuſticiā veſtrā.i.bona opa faciatis corā hoibus videamini ab eis alioqn mercedē nō hēbitis apō patrē veſtrū q̄ i celis eſt. ¶ Quātū ad quartū.ſ.act⁹ virtuoſitatē dicit. Et cū ieiunaſſet ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ illō ieiuniū.qꝛ fuit virtute ꝓpria ꝛ ſine pena eē nō potuit niſi virtute diuina. Nā ſi legim⁹ Exo.xxxiiij. Moy.ieiunaſſe.xl.dieb⁹ ꝛ.xl.noctib⁹ h̄ nō fuit virtute ꝓpria ſed recreatus diuino conſortio. Et helyas cibo ſibi ꝓpinato ab ágelo cōfortat⁹. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ xp̄s ſm Chryſo.nō ieiunauit ꝓpt̄ ſuā indigentiā.ſꝫ vt ieiunādi nobis daret exemplū. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ eccl'ia ſꝫ Gre. Inſtituit vt exēplo xp̄i oēs fideles ieiunēt p̄mo vt de noſtro tpe deo decimā reddere m⁹. Scōo ſꝫ Greg.vt tātoꝑe ieiunem⁹ pro ſatiſfactiōe pene quā multotiēs viuēdo incurrim⁹ dū viuendo in mortali corpe transgredimur p̄cepta decalogi ꝛ euāgelicā legē. Quadragenari⁹ eñ nūerus pducit ex ductu q̄ternarū i denarū ꝛ ſignificat pfectā ſatiſfactionē p oibus traſgreſſiōib⁹ legis ꝛ euāgelij. ¶ Hꝫ aūt q̄dragesima dies.xlij.vt p hoc ſm Aug. det nobis itelligi:ꝙ ſicut filij Iſrael in veteri teſtō q̄dragīta dnab⁹ mīſiōib⁹ venerūt ad terrā pmiſſiōis:ita q̄ꝫ nos.xlij. dieb⁹ ventam⁹ ad reſurrectiōeꝫ dn̄i ſigniſicatiuā nr̄e reſurrectiōis finalis.qꝛ ꝟo p ſubtractionē.vj.dierū.dn̄icaliū remanēt:xxxvj.deficiūt q̄tuor.vt ſint.xl.ſicut ieiunauit xp̄s ideo ante primā dn̄icā.xl. adducunt q̄tuor dies:vt nūer⁹ quadragenari⁹ cōpleatur. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ numerus quadragenarius eſt aptus.

Deplorationi malitie deprauantis.
Purgationi macule deformantis.
Emendationi iniurie concitantis.

¶ Primo eſt apt⁹ deplora.malitie deprauātis.qꝺ fuit figuratū Gen.vij.in.xl.diebus inundatiōis aquarū q̄bus ois caro deleta eſt:in quo dat itelligi ꝙ.xl.dieb⁹ dꝫ eſſe pflux⁹ lachrymarū in penitētie:q̄bus ois affectio carnalis iclināſ hoieꝫ ad malū denit⁹ deſtruat. ¶ Scōo ē apt⁹ purgatiōi macule deformantis. Et hoc fuit figuratū Leuit.ij.in.xl.dieb⁹ purgatiōis puerpe. Nā ſicut mulier poſt ptū filij in quo erat feditas: ſtabat.xl.diebus in purgatiōe:ita hō qui ſe fetendo mala opa fecit:dꝫ ſe purgare ab oi macula alam inficiēte. ¶ Tertio eſt apt⁹ emēdatiōi iniurie concitantis. Et hoc fuit figuratū in expectatiōe niniuitarū q̄ fuit p xl.dies vt h̄r Jone.iij.ꝙ.xl.diebus aſſliixerunt ſe:ꝛ ieiunauerūt ꝛ placauerūt irā dei. ita reuera i iſta ſctā.xl.hoies q̄ peccādo ꝯ ſe deū cōcitauerunt:debēt venire ad verā pniam:ꝛ ſe affigēdo ieiunare: ꝛ de⁹ miſerebit eis. ¶ Quantū ad q̄ntū ſcꝫ hois veritatem d̄t poſtea eſurijt. Ubi ſciendū ꝙ eſurire ꝛ ſitire nō eſt diuinitatis ſꝫ hūanitatis aſſumpte in q̄ erat xp̄s ſm hilariū victorioſiſſime cū diabolo pugnatur⁹. ¶ Siendū eſt aūt loquendo moralit̄ ꝙ eſuries xp̄i ſignificat deſideriū qꝺ ipſe hꝫ de noſtra ſalute:iuxta illō Jo.iiij. Ego cibū habeo mādu care quē vos neſcitis. ¶ Licet āt xp̄s ſic eſuriat ꝛ ſitiat noſtrā ſalutē:tñ q̄dā ſunt q̄ eſuriēti offerūt lapides ſicut fecit hic diabol⁹. ꝛ hi ſunt peccatores obſtinati i malitijs q̄ emoliri nō poſſunt:ſꝫ cōtinue indurātur.de quib⁹ Jo.xlj. Cor malleatoris ineus. Ubi oſtēdit maria pctōris obſtinatio:qꝛ nō ſolū eſt ſicut lapis q̄ ſꝫ nō frangat paruis pcuſſiōib⁹ frāgit tñ magnis ſed eſt etiā ine⁹ malleatoris qui quanto plus pcutitur tanto vr̄ magis indurari. ſic obſtinat⁹ nullis pcuſſiōib⁹ vel inſpiratiōib⁹ bonis mollit:ſꝫ idurat. ¶ Quidā aūt ſunt q̄ xp̄o offerūt folia ſine fructu.i.ꝟba penitētie ſꝫ nō facta.figurati p arborē quā eſuriens xp̄s reperit vt h̄r Matth.xxj. Cui tñ maledixit ꝛ cōtinuo arefacta eſt. Ita reuera ꝟboſi ꝛ nō facientibus fructū pnie maledicit dn̄s et areſcūt qꝛ ſunt ſine grā:ꝛ efficiunt pabulū ignis eterni. ¶ Quidā aūt ſunt qui xp̄o eſuriēti offerūt fel ꝛ acetū:ſicut fecerūt crucifigentes eum:vt habetur Joan.xx. Et hi ſunt peccatores q̄ exiſtētes i peccato mortali aliqua opera de genere bonorum faciunt ſibi:etſi videantur paſcere xp̄m tamen eſt cibus ꝛ potus amar⁹ de quibus pſalmiſta. Dederunt in eſcā meā fel ꝛ in ſiti mea potauerūt me aceto. Qui autem vult xp̄m ſuauiter paſces

re:dʒ bona q̄ facit in grā dei ⁊ nō in pctī macula opari. ¶ Eſuriit aūt xp̄s vt nobʒ oſtēderet φ nr̄aʒ ſalutē deſiderare debemus: ſicut eſuriēs deſiderat cibū. Unde Luc. vj. Beati q̄ nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. ¶ Quātuʒ ad ſextū. ſ. tp̄is congruitateʒ dicit. tūc. Xp̄s em̄ immediate poſt baptiſmū deſertū intrauit ſicut ptʒ in euāgelio Matth. vbi dꝛ φ tūc. i. immediate poſt baptiſmū. ¶ Sciendum eſt φ poſt baptiſmū xp̄s imediate deſertuʒ intrauit p̄mo vt nobis daret exempluʒ: φ hō poſt receptā a deo grām nō dʒ ociari ſed ſe in bonis opibus exercere: iuxta illud. j. Cor. vj. Exhortamur ne grām dei in vacuū recipiatʒ. Nā teſte Greg. Amor dei nūq̄ eſt ocioſus: opatur em̄ magna ſi eſt: ſi aūt opari deſinit iam amor non eſt. ¶ Scd̄o immediate poſt baptiſmuʒ intrauit deſertum vt intelligamus φ ſi hō vult facere penitentiā fructuoſaʒ: debet p̄mo conſciētiam ab oī macula mundare. Uñ Apoc. j. Cor. xiij. Si diſtribuero in cibos pauperū facultates meas ⁊ ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā charitatem autē nō habuero nihil mihi prodeſt ſcʒ ad vitā eternā. ¶ Si queras ⁊ dicas ergo videt φ hō exiſtēs in pctō mortali nō debet bn̄ opari. Rn̄deo φ lʒ bona facta in pctō mortali nō ſint remuneratiua i vita eterna vt dictū eſt: tñ ppt̄ hoc non dʒ deſiſtere. Primo ſm Greg. qꝛ de⁹ remunerat ea temporali remuneratiōe. Secundo ſʒ Aug. in libro de pnīa qꝛ ex hoc φ hoīes aliqua bona agunt: tolerabili⁹ patiētur extremū iudiciū. ¶ Quātum ad ſeptimū. ſ. demonis improbitatem dicit. Ut tentaret a diabolo. Ualde fuit mirabile φ xp̄s ab īmūdo ſpū ſe tētari permiſit: ⁊ magis ex parte demonis fuit p̄ſumptio φ ip̄m attētauit ſuis falſis ſuggeſtionib⁹ inclinare. ¶ Chriſtus aūt a diabolo ſe p̄miſit tētari. Prio vt tētatis cōſolationē daret: quia ppter hoc non eſt minus in ſua pnīa ſʒ Hiero. deo acceptus. Scd̄o ſm eundē vt de pugna ſpūali certos nos redderet. ¶ Uidem⁹ multotiens φ quando hoīes ſanctiores ſunt tanto a diabolo forti⁹ impugnant. Unde Hilarius In ſanctificatis em̄ maxime diaboli tentamenta graſſant: quia victoria eis eſt magis exoptata de ſctis.

¶ Secūda pars.

Sequit. Et accedēs tentator ⁊c. Ubi tāgit ſagacitatē ſuggeſtiōis p̄cauēde φ pbat malitia p̄ſecuta. Ubi Chryſo. Qꝛ diabol⁹ vidēs p. xl. dies xp̄m ieiunaſſe deſperauerat: poſtq̄ eſurientē ſentit iterū cepit ſperare. Uñ ſeq̄tur. Et acce. tē. ⁊c. Sciēdū eſt aūt ad euidētiā iſtaꝝ tētationū φ adā de trib⁹ fuit tentat⁹ in q̄b⁹ a diabolo fuit ſuperat⁹. de q̄b⁹ p̄portionalr̄ voluit tentare ſcd̄m Adā. i. xp̄m. Nam p̄mum Adā tētauit de gula: vanagloria: ⁊ auaritia in q̄bus ſuccubuit. de iſtis trib⁹ fuit xp̄s a diabolo tentat⁹ tñ fuit a xp̄o deuictus. Hic igit tria facit ſm φ dictas tres tentationes tangit. Nā primo tangit tentationem.

Gule inficientis.
Uanegloriae extollentis.
Auaritie eſurientis.

¶ Sciēdū eſt etiā ſm Hiero. φ ſicut i oībus tētatiōib⁹ hic agit diabol⁹ vt itelligat ſi fili⁹ dei ſit: ſic xp̄s rñſuʒ tēperat vt ambiguū eū relinquat. ¶ Quātū ad p̄mā tētationē dicit. ⁊ accedēs tentator ⁊c. Et duo facit: qꝛ p̄io ponit diaboli tētationē ſcd̄o xp̄i rñſionē. ¶ Quātū ad diaboli tētationē dt̄. Et ac. ten. ⁊c. Ubi ſciendū ſm Chryſo. φ diabolus cogitauit apd̄ ſe φ ſi xp̄s poſſet de lapidib⁹ panes facere: φ eſſet de⁹. ſi vo nō: nō ſʒ hō. Nā de deo dꝛ in ps. Ipſe dixit ⁊ facta ſūt. Nō ſolū aūt ſm Hilariū experiri voluit an de⁹ eſſet: ſed etiā vt hoīem allicere voluit vt eſuriēs ſe idebite delectaret in cibo ⁊ ſic vitio gule peccaret. ¶ Quantū ad xp̄i rñſionem dicit. Qui rñdens ⁊c. Ubi ſciēdū φ cū hō conſtet ex aīa ⁊ corpore indiget duplici cibo. ſ. corporali ⁊ ſpūali q̄ q̄dē cibus eſt verbū dei. i. omnis veritas p̄cedens a deo immediate vel mediate p ſuos p̄dicatores. iuxta illd̄ Deute. viij. Afflixit te de⁹ tuus penuria ⁊ dedit tibi cibum mānā qd̄ ignorabas tu ⁊ p̄res tui vt oſtēderet tibi φ nō in ſolo pane viuit homo ſʒ in omni verbo qd̄ p̄cedit de ore dei. ¶ Sciēdū eſt etiā φ xp̄s ſm Greg. i ſua reſpōſione vtitur autoritate ſcte ſcripture magiſ q̄ potētie: vt nos doceat ma

gis doctrina ꝛ patientia ꝙ ſupbia pugnare. ¶ Quãtuꝫ ad ſcdm tentatiõeꝫ ſcꝫ vane glorie extollẽtis dr. tũc aſſumpſit eũ diabolꝰ ꝛc. et duo facit: qꝛ primo ponit diaboli tẽtationẽ. Scdo xp̄i reſpõſionẽ. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dr tũc aſſũpſit ꝛc. Ubi Chryſo. Cũ ex p̄miſſo xp̄i reſpõſo nihil certũ diſcere diabolꝰ potuiſſet vtrũ xp̄us deꝰ eẽt an hõ aſſumpſit eũ ad aliã tẽtationem dicens apud ſe. Iſte q̄ fame non vincitur. ꝛ ſi non eſt filius dei: tamẽ ſanctus eſt. valent enim ſancti homines non vinci ſed poſtꝗ̄ oẽm neceſſitatẽ carnis vicerũt p vanã gl'iã cadũt. ¶ Sciẽdũ eſt ꝙ ſctã ciuitas in qua dr diabolus xp̄ꝫ aſſumpſiſſe erat hieruſalẽ ſꝫ Raba. In qua pp̄ter templum ꝛ ſctã ſanctorũ erat locꝰ ſacrificij ꝛ orõnis de qua. Eſa. lij. Induere veſtimẽtis glorie tue ciuitas ſctã. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt pinaculũ ſupra qđ ſtatuit xp̄m diabolꝰ dr a pinna qđ eſt ſummitas: ꝛ maxime dr ſummitas murorum vel tẽplorum. vñ ſm Remi. Pinnaculũ erat ſedes doctorum. Qꝛ igit̃ ſm gl. diabolꝰ p appetitũ inanis gl'ie multos decepat qꝛ. j. Cor. viij. Sciẽtia inflat credidit xp̄m ibi decipe ſicut aliq̄s p inanẽ gl'iaꝫ. ¶ Lꝫ aũt diabolꝰ xp̄m tẽtando teſtimoniũ ſcripture acciperet di. Angelis ſuis deꝰ mãdauit ꝛc. tñ male adducebat ſcripturã. Primo qꝛ nõ ad itellectũ fuit conducta qꝛ non fuit dicta de capite xp̄o ſꝫ hiero. Sed de membris ꝛ ſctis hominibus. ¶ Secũdo qꝛ truncabat eã nõ expremẽs ſm Chry. qđ dictũ fuerat: ſuper aſpidẽ ꝛ baſilicũ ambulabis ꝛc. ¶ Sciẽdũ eſt etiam ſm Glo. ꝙ diabolus ſuadet xp̄o p̄cipitari: qꝛ ſicut ipſe pp̄ter peccatũ ſupbie p̄cipitatꝰ eſt d paradiſo in infernũ: ita querit oẽs p̄cipitari. ¶ Quantũ ad xp̄i reſpõſionẽ dicit. ait illi ieſus rurſum ꝛc. Ubi ſciendũ ſm Chryſo. ꝙ ſicut diabolus lꝫ falſo intellectu xp̄o ſcripturas adduceret ad tentandũ: xp̄s tñ veraciter eas adducit ad ipſum ſuperanduꝫ ¶ Adducẽdo igit̃ veraciter ſcripturã dr ieſus diabolo. Scriptũ eſt enĩ ſ. Deute. vj. Non tẽtabis dñm deũ tuũ. Ubi ſciendũ ſm Chryſ. ꝙ ille deũ tẽtat q̄ illud qđ poteſt facere hũano ꝯſilio cõmittit diuino adiutorio volendo diuinã potẽtiã experiri. ¶ Hoc autẽ homo facere non dꝫ qꝛ peccatum eſt iuxta illud Eccli. xviij. Noli eſſe quaſi hõ qui deum tentat xp̄o igitur qui per gradus poterat deſcendere humano conſilio: voluit explorando diuinam potentiaꝫ ſe precipitare iactãtiam ꝛ inanem gloriã appetẽdo. ¶ Quãtũ ad tertiã tẽtationẽ. ſ. auaricie eſuriẽtis dr. Iteruꝫ aſſumpſit eũ diabolus ꝛc. Et duo facit qꝛ primo ponit diaboli tentationẽ. Scđo xp̄i rñſionẽ. ¶ Quantum ad primum dr. Iterum ꝛc. Ubi Chry. Diabolus ex ſecundo rñſo victus: trãſit ad tertiã tentationẽ. Qꝛ enĩ xp̄s retia ventris diruperat retia vane glorie tranſierat ponit ẽt retia auaricie. Aſſumpſit ãt eũ ſꝫ Chryſo. in montẽ excelſuꝫ valde: vt inde poſſet oñdere loca plana. ¶ Iſte ãt mons dr fuiſſe in deſerto cõtra galileã diſtãs duo miliaria ab illo loco vbi xp̄s ieiunauit q̄ dr quarẽtena. Ex iſtẽs aũt in mõte oſtẽdit ei oĩa regna mundi ꝛ gl'iaꝫ eorum. i. oẽs partes mũdi in q̄bus ſunt regna. nõ ſm Chryſo. vt ip̄a regna vł ciuitates videret: ſed ptes terre in q̄bꝰ vnũ quodꝗ̄ regnum vel ciuitas poſita erat. Uel ſm Orige. oĩa regna mũdi oſtẽdiſſe dr. i. diuerſitatẽ hominũ in q̄bꝰ regnat p vitia ꝛ peccata. ¶ Poſtꝗ̄ ãt ſibi iſta oſtẽdit fallaciter ſubiunxit ꝛ hec oĩa dabo tibi ſi cadens adorauers me. Ubi Remi. Mirãda eſt diaboli dementia: illi pmittebat dare regna terreſtria ꝛ gl'iam mũdi q̄ ẽ celeſtis gl'ie dñs. ¶ Signãter ãt dr ſi cadẽs adoraueris me: qꝛ nõ põt ſm Glo. Adorari diabolꝰ ſine caſu adorãtiꝫ. ¶ Quantũ ad xp̄i reſponſionẽ dr tũc dicit ei ieſus. vade ſathana ꝛc. Ubi Chry. Uidẽdũ eſt autẽ qꝛ xp̄s cũ paſſus fuiſſet tentationis iniuriã di. ſibi ſi filiꝰ dei es mitte te deorſum: nõ eſt turbatꝰ nec diabolũ increpauit: nũc aũt qñ diabolꝰ dei ſibi vſurpauit honoreꝫ exaſperatꝰ eſt ꝛ repulit eum di. vade ſathana: vt nos huius diſcamus exẽplo: noſtras quideꝫ iniurias magnanimiter ſuſtinere dei aũt iniurias nec vſꝗ̄ ad auditũ ſufferre ꝙꝗ̄ in proprijs iniuriis eſſe quempiã patiẽteꝫ laudabile eſt iniurias dei diſſimulare impium eſt.

¶ Tertia pars.

SEquit. Tunc reliqt eum ⁊c. Ubi tāgit xpītatē defensiōis imitandā: qđ probat victoria assecuta. Ubi sciendū q diabol⁹ volēs tentare xp̄z creditur fuisse lucifer: q̄ ēt p̄mū hoīem tentauit ⁊ supauit: qđ nō potens facere in xpo eū reliqt: nec q̄dē simplr sed ad tps vt habet Luc. iiij. Nā tpe passionis rediens putauit ipz deuicere timore mortis: sꝫ nō potuit: sed deuict⁹ a xpo religatus est in inferno. Secūdū Augustinū. Post tētationē: sctī angeli dn̄o ministrabāt ⁊ p hoc magis ac magis innotescebat demonib⁹ quāt⁹ esset. Vn̄ sequit. Et ecce angeli accesserūt ⁊ mīstrabāt ei. Quātū aūt angeli sint ministri pꝫ p illud qđ Dan. vij. Milia miliū ministrabāt ei.

¶ Modus pugnandi.

SCiēdū est aūt q i isto euāgelio fit mētio de pugna: victoria xpī in quo dat nobis intelligi q si volum⁹ possidere regnū celorum: opꝫ nos pugnare ꝯ diabolum ⁊ vitia. ⁊ ipm deuincere. Hoc aūt fuit figuratū p pugnā ⁊ victoriam quā fecit dauid ꝯ golīā: de quo dr sñaliter. j. Reg. xvij. q cū ppl's israeliticus haberet guerrā cū philistīꝫ inter quos erat q̄dā gigas: ⁊ nō inueniret q posset ꝯ eū pugnare: fecit p̄clamari rex q si aliqs posset pugnare ꝯ eum ⁊ ipm deuincere q ditaret eum magnis diuitijs: ⁊ daret sibi filiam suam in vxorem ⁊ eū traderet libertati. Audiens illa dauid: dixit se velle pugnare cū eo: quē saul fecit vestiri ⁊ armari armis ferreis: ⁊ poni galeā ferreā sup caput ei⁹: ⁊ accingi gladio. Cū igitur dauid sic esset armat⁹ cepit tētare si sic armat⁹ posset incedere nō eñ hēbat armorū ꝯsuetudinē. q̄ dixit saul nō possuꝫ sic incedere: qr nō habeo vsum ⁊ deponens arma ferrea: accepit baculū quē ꝯsuet⁹ erat portare i manib⁹: ⁊ elegit sibi. v. lipidissimos lapides d torrēte: ⁊ misit eos i perā pastoralē quā hēbat secū ⁊ accepit fundā i manu: ⁊ iuit aduersus Goliā. Cūq Golias ipꝫ despiceret: fortificat⁹ dauid spū iuit ad pugnā: ⁊ accipiēs fundā p̄iecit lapidē ⁊ fixit eū in frōtē Golie: q̄ cecidit i terra ad pedes Dauid. ⁊ accepto Dauid gladio Golie: abscidit sibi caput: qđ videntes philistij oēs fugerūt. ¶ Ubi sciendū q p ppl'ꝫ israeliticū. itelligit totū gen⁹ humanū qđ de⁹ creauit vt ipz videat i gloria. Hui⁹ aūt populi rex dr Saul qui interp̄tatur petit⁹. i. xps quē petebāt patres veterꝫ testamēti. vñ d'r. Exo. iiij. Obsecro dn̄e mitte quem missurus es. ¶ Per philisteos aūt q interp̄tant cecīderūt itelligūt demones q ꝓpt pctm̄ supbie ceciderūt de celo inter qs fuit Golias qui interp̄etat transmigrās: siue robust⁹. i. lucifer qui de celo trāsmigrauit in infernū. Robustus etiam dr: quia in naturalib⁹ a deo factus fuit dignior ⁊ robustior ceteris. ¶ Isti igit cū exercitu vitioꝝ pugnant ꝯ populū dn̄i. i. ꝯ genus humanū: ⁊ tanta est fortitudo eoꝝ q vix est aliquis qui possit eis resistere quin aliquando decipiat eorum versutijs. Unde possumus dicere illud. ij. Parali. xx. In nobis non est tāta fortitudo vt possim⁹ resistere huic multitudini q irruit super nos. Ita reuera nō est q̄ possit sine diuino auxilio diabolū superare Vñ ps. Nō timebo mala qm̄ tu mecū es exurge dn̄e saluū me fac de⁹ me⁹ qm̄ tu pcussisti oēs aduersantes mihi ⁊c. ¶ Videns aūt Rex Saul. i. xps rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: potētiā inimicoꝝ tā validā facit p̄clamari p mundū q si q̄s pliari voluerit ꝯ Goliā id est diabolū. ipz ditabit diuitijs. i. virtutibus ⁊ donis spūs. s. et faciet liberū a seruitute diaboli: ⁊ debit sibi filiā suā in vxorē id est gloriā paradisi: cui copulabit in eternū. ¶ Audiēs āt q̄libet xpian⁹ hāc p̄missionē magnificā figurat⁹ p Dauid: quia debet esse decorus aspectu p innocentiā ⁊ manu fortis per ꝯstātiam: exēplo Dauid debet elari ad preliū ⁊ constanter aggredi diabolū cum suis vitijs. ¶ Sꝫ considera q̄liter Dauid iuit ad pugnā. nō eñ voluit ire armat⁹: nec ferro ornat⁹ qr tūc non habuisset victoriā sꝫ iuit cū baculo ⁊ q̄nqꝫ lapidib⁹ de torrēte. Ubi sciēdū q p ferrū ponderās intelligūtur pctī multuꝫ ponderātia de quib⁹ Grego. Pctm̄ qđ p pniāꝫ nō delet mor suo pōderat ad aliud trahit. Pōderat⁹ igit hō pctīs nō dꝫ ꝯ

diabolū ad pugnā ſcedere ne ſuccūbat. ¶ Per baculū vō intelligitur crux xpi ꝛ paſſio. Per torrētē vō eiꝰ ꝑcioſus ſanguis quē ꝑ nobꝫ velut quēdā fluuiū effudit. In iſto torrēte dꝫ hō accipe.v.lapides limpidiſſimos.i.v.vulnera xpi ꝛ ipſos in perā ponere.i.ī memoria recōdere:ꝛ cū ipis ire ꝯ diabolū ꝛ qn ipm vult tētare de aliquo pctō:dꝫ ꝯtra ipm lapidem vnū proijcere cū funda actualis cōſiderationis paſſionis xpi ꝯſiderādo.ſ. dolorē quē xps portauit plagatꝰ ꝑ ipiꝰ oia redimēda:ſic cōfuſus diabolus cadit vt mortuꝰ:ꝛ hō ſtrenuiſſime liberaṫ. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſicut magiſter in hiſtorijs dicit. Dauid tres lapides infixit in frōte Golie: per qḋ datur nobis intelligi ꝙ ꝯtra tres generales tentationes. ſ.ſupbie auaricie ꝛ luxurie debemꝰ diabolū ferire tripliciter ꝑ tres vtutes cōtrarias.ſ.humilitatē:paupertatē ꝛ caſtitatem. Hoc aūt facere poterimus ſi cōſideremus paſſionem xpi ꝛ vitam:qui nobis dedit exemplum de virtutibus predictis. Nā de ipſius humilitate ipſemet dicit. Matt.xj. Diſcite a me quia mitis ſum et humilis corde. De paupertate dicit Matt.viij. Uulpes foueas habens ꝛ volucres celi nidos filiꝰ autē hominis nō habet vbi reclinet caput ſuum. De puritate patet. Exemplo igitur xpi vt dictū eſt pugnare debemus modo ſupradicto. ¶ Sed tñ ſunt aliqui qui non ſunt ad bellandum apti:ꝛ ideo licentiatur ab exercitu pugnatoꝝ. Hoc aūt fuit ſpialiter figuratum Deut.xx. vbi dr ꝙ dñs pcepit Moy. qñ exibat ad belluꝫ cōtra hoſtes ꝙ debebat facere proclamari ꝙ ille qui edificauerat domū nouā ꝛ qui plantauerat vineā nec eā fecerat cōem: et q̇ vxorē deſpōſauerat:ꝛ q̇ erat formidoloſus ꝛ corde pauidus oēs iſti debebāt reuerti ꝛ nō ire ad ꝑliū. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per hoiem edificātem domuꝫ nouaꝫ intelligitur deditus pctō ſuperbie. Nā ꝛ ſuperbia generatur in magnis palatijs ꝛc. Uñ dicebat Nabuc.rex. Dañ. iiij. Nōne hic ē Babylō ciuitas magna quā edificaui ī robore fortitudinis mee ꝛ in gloria decoris mei. ¶ Per illū āt q̇ plantat vineam ꝛ nō facit eam ꝯmunem intelligitur deditus pctō auaricie. Naꝫ auarus nō vult bona ſua alteri cōmunicare. ¶ Per illū aūt qui deſpōſauit vxorem intelligit dedit' deſiderijs carnis: qꝛ.j.Cor.vij. Qui cū vxore eſt ſollicitus eſt q̇ ſunt mundi:quō placeat vxori ꝛ ſic diuiſus eſt. ¶ Per formidoloſuꝫ ꝛ corde pauidū intelligiṫ quilibet q̇ ꝓpter timorē nō audet aggredi aliquod opus difficile puta ieiunare ꝛc. ¶ Signāter āt dꝫ ꝙ oēs predicti debebāt ad domū reuerti ne alios in fugā verterēt qꝛ dediti predictis vitijs nec pugnare poſſunt vt vicāt:ꝛ ſuo malo exēplo multotiēs debilitant alios ꝛ offendūt. Tales autem non merētur coronā:qꝛ ſm apoſtolū.ij. Tim. ij. Nō coronabiṫ niſi qui legitime certauerit. Ad quam coronam ꝛc.

De diuerſis tentationibus.

Sciendū eſt autem ꝙ iſte tres tētationes predicte poſſunt intelligi de peccato infectionis oſtentationis ꝛ erroris ꝛ ſic poſſunt adaptari tribus potentijs anime. Prima concupiſcibilī inclinari. Secunda iraſcibili eleuanti. Tertia rationabili oberranti. Per primam tentaṫ homo per infectioneꝫ. Per ſcdāꝫ ꝑ oſtētionē. Per tertiā per excecationem. ¶ Iſtis aūt tribus modis qbꝰ homo tētaṫ debet exemplo xpi reſiſtere ne ſuccumbat. vt ſic dicaṫ de ipſo illud Eccliaſti.xliiij. Inuētus eſt in tentatiōe fidelis. ideo iureiurādo dedit illi gloriā in gente ſua:qꝛ fideli datur ſempiterna. ¶ Sed multi ſunt qui poſt mlta recepta beneficia in tentationibus ſuccumbūt ꝛ iō nullus debet de ſe preſumere:qꝛ ſm Apo.j.Cor.x. Si quis ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Aliq̇ eñ tentāṫ per concupiſcibilē inclinantē ꝑ infectioneꝫ. Et iſti nobis figurāṫ ꝑ Sanſonē:dd et Salomonē. Cōſidera nāq ſanſoneꝫ fortiſſimū:dd ſanctiſſimū. Salomonē ſapientiſſimum:qui poſt multa beneficia multas gratias eis factas a deo tētati ſunt vt ſupra. Nā ſanſon poſt tantā fortitudineꝫ et ſtragē hoſtiū amauit dalilā meretricē:q̇ poſtea fecit eū capi ꝛ oculos erui ꝛ ī carcerē poni:vt habeṫ Judic.xvj. ¶ Ita venera homini diligēti ꝯcupiſcentiam car

nis multotiēs videmus occidere q̄ ob
ipſa decipit ⁊ i manib⁹ tradit demonū q̄
eruūt ſibi oculos qꝛ faciūt eum auertere
ſenium ne videat equū. Et ponāt eū i car
cere. vū capiūt i culpa qđ plorabat apo.
Ro.vij.di. Uideo aliaꝫ legē in membris
meis repugnātē legis mētis mee et ca⸗
ptiuātē i lege peccati. Infelix ego hō q̄s
me liberabit de corpore mortis huius.
¶ Dauid ēt q̄ ita fuit ſanct⁹ q̄ i neceſſita
te noluit bibere aquā: ſꝫ libauit ea dño.
vt habet.ij. Regū.xxiij. tamen tentatus
p carnis cōcupiſcentiam cecidit: ⁊ fecit
adulteriū cū Berſabee: ex quo ſequuta
fuit pditio ⁊ homicidiū vrie ſicut habe⸗
tur.ij.Reg.xj. ppter qđ miſſ⁹ fuit ad eū
Nathā di. parabolaꝫ diuitis ⁊ pauperis
cui diues abſtulit ouiculā ⁊ Dauid ſen⸗
tētiauit illū dignū morte: ſꝫ de Dauid di
ceret. Ita reuera q̄ carnis concupiſcen
tiam ſequit dign⁹ eſt morte: qꝛ qui talia
agunt digni ſunt morte. Ro.j. tamen ad⸗
uerte q̄ qꝛ humiliauit ſe Dauid peper⸗
cit ei dñs mortē. Ubi Ber. exaltās diui⸗
nā miam i vbo triſſyllabo tria ſibi pecca
ta dimiſit. Nā i hoc vbo peccaui ſūt tres
ſyllabe i quo dimiſit ſibi pctm̄ adulterij:
pditiōis ⁊ homicidij. Salomō etiā poſt
tātā a deo receptā grāꝫ.ſ. ſapientiā diui
tias: ⁊ trāquillitatē regni: ſicut pꝫ in ter⸗
tio libro Reg. cū iā eſſet ſenex deprauatū
ē cor ei⁹ vt ſeq̄ret deos alienos. ſicut ha
bet.iij.Reg.ij. ob hoc aūt irat⁹ dñs dixit
q̄ regnū ſcinderet et daret inimico ſuo.
¶ Ita reuera a carnalib⁹ auferet regnū
celoꝝ: qꝛ Ro.xiiij. Regnū dei nō ē eſca ⁊
potus. ⁊ datur inimicis. i. mundis corde
hec iuxta illđ Matt.v. Beati mūdo cor⸗
de q̄ñ ipſi deū videbūt. pꝫ ergo quō aliq̄
tentātur vt ſupra. ¶ Scđo aliqui tentāt
per iraſcibilem eleuantē p oſtentatiōeꝫ.
Iſti figurantur p Ezechiam que poſt tā
tam victoriam hoſtium quam fecit dñs
q̄ñ miſit angelū ſuū qui pcuſſit i caſtris
egyptioꝝ.clxxxvj.milia viroꝝ ſicut ha⸗
bet. Eſa.xxxvij. poſtq̄ etiā: de⁹ liberauit
eū a morte: ⁊ fecit reuerti vmbrā ſolis.x.
lineis ſicut habet Eſa.xxxviij. Cecidit in
tētationē oſtētatiōis oſtēdēdo nūcijs re⸗
gis babylonie vniuerſos theſauros. qđ
factū diſplicēs deo: ⁊ punitionē illi⁹ pec
cati babylones oēs theſauros exporta
rūt ⁊ captiuos filios ſuos duxerūt Eſa.
xxxix. ¶ Ita reuera quādo hō oſtētat in
diuitijs mūdanis: ⁊ oia q̄ hꝫ cōmunicat
nūcijs regis babylonis. i. turpib⁹ ⁊ illi⸗
citis actib⁹ q̄ ſunt nuncij diaboli regis
ꝯfuſionis: multū diſplicet deo q̄ excellē
tias amittit ſalutē i morte: ⁊ filij ei⁹ corp⁹
⁊ aia in babylo. id ē in locū cōfuſiōis. ſ.
in inferno ducūt. ¶ Tertio aliqui tētāt
p rationalē oberrātē p excecationē. Iſti
figurāt p petrū q̄ poſtq̄ dixerat de xp̄o.
Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Mat.xvj. poſtq̄
dixerat ſe paratū ſeq̄ xp̄m vſq̄ ad mortē
poſtea negauit eū ſicut habet Mat.xxvj.
Ita reuera multi ſunt q̄ i tētatiōe nō ſūt
fideles nec firmi. de q̄b⁹ Luc.viij. Ad tē
pus credūt ⁊ i tpe tētatiōis recedūt. Nō
aūt ſic debem⁹ vinci. ſꝫ fortes cū dei ad
iutorio ſupare: iuxta illud.j.Pe.ij. Nouit
dñs pios de tētatiōe eripere: iniquos vo
in die iudicij: cruciandos reſeruare: ⁊ iđ
docet nos xp̄s in oꝛōne dñica dicere. Et
ne nos inducas in tentationē: ſed libera
nos a malo. Ut liberati a malo cōiunga⸗
mur ſummo bono qđ nobis cōcedat. ⁊c.

¶ De virtutibus moralibus.

Sciendum eſt q̄ in iſto totali
euangelio oſtēdit q̄ xp̄s fuit
vtuoſ⁹ moralr qꝛ habuit oēs
vtutes morales. Nā habuit.
Actū fortitudinis i ſufferēdis.
Actum temperantie in vincendis.
Actum prudentie in eligendis.
Actum iuſticie in reddendis.
¶ Qꝛ igitur ois xp̄i actio nr̄a eſt inſtru⸗
ctio ideo i noſtris actib⁹ debem⁹ imita⸗
ri xp̄ꝫ vt ſimus virtuoſi ſicut ipſe fuit. In
actibus eīm ſuis docet nos habere iſtas
virtutes. iuxta illđ ſapiētie.viij. Sobrie
tatem eīm ⁊ ſapientiaꝫ docet: ⁊ iuſticiam
⁊ veritatē: quibus nihil vtilius ē in vita
hominibus. Ut ſic p ſobrietatē itelligat
tēperātia. Per ſapientiā prudentia. Per
iuſticiam: iuſticia: ⁊ per virtutem virtutis
fortitudinis deſignet. ¶ Primo xp̄s ha
buit actū fortitudinis in ſufferēda. For⸗
titudo eīm attendit in aggrediendo diffi
cilia: ⁊ in ſuſtinendo patienter aduerſa.
xp̄us igitur qꝛ agreſſus eſt rem difficilē
qꝛ intrauit deſertū ⁊ ieiunauit qꝛ etiā tē⸗

tari ſe ſuſtinuit a diabolo:et ipm viriliṫ ſuperauit:merito habuit vn tutē fortitudinis:iuxta illud Job.xij.Apud ipſum eſt fortitudo ꝛ ſapientia.Si igiṫ fortitudo q̄rit robuſtiſſim⁹ eſt Job.ix.Vn̄ rōne ſue fortitudinis pōt figurari per ieſuꝫ naue ſucceſſorem Moy.in ꝓphetis q̄ fuit magnus ꝑm nomē ſuū.maxim⁹ in ſalutē electoꝝ dei ipugnare inſurgētes hoſtes vt cōſeqret hereditatē iſrael.Eccleſi.xlvj.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ieſum.q̄ interꝑtaṫ ſaluator:et naue quod interpretatur pulchritudo intelligiṫ xp̄s q̄ ſaluator mūdi eſt ꝛ pulcher ꝑ ſanctitatē.quē alloquitur aīa ſancta Cāt.j.di.Ecce tu pulcher es dilecte mi et decor⁹.Iſte ſucceſſit Moy.iter oēs alios ꝓphetas:iuxta illud qd̄ dixit Moy.populo Deutero.xviij.Prophetā de gēte tua ꝛ de fratrib⁹ tuis ſicut me ſuſcitabit tibi dn̄s de⁹ tuus:ipm audies.
¶ Iſte dr̄ fortis in bello ꝛ impugnās hoſtes:q2 vicit diabolū tētātē ꝛ petā:iuxta qd̄ ipe dicit Jo.xvj.Cōfidite q2 ego vici mūdū Nō ſolū aūt pugnauit ꝓ ſe ſ3 et ꝓ nobis.Exo.xiiij.Dn̄s pugnabit ꝓ nobis.¶ Exēplo igr̄ xp̄i q̄lꝫ dꝫ ſtudere habere hāc virtutē fortitudinis.Ut ſit fortitudo et decor indumētū eius.Prouer.xxxj.ꝛ ridebit in die nouiſſimo.¶ Ut figuraṫ ꝑ Iſachar de q̄ Gen̄.xlix.Iſachar aſin⁹ fortis accubās inter terminos vidit requiē ꝙ eſſet bona ꝛ terrā ꝙ optia:ꝛ ſuppoſuit humerū ad portādum.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Iſachar q̄ interꝑtaṫ memorās dn̄m intelligiṫ q̄libet xp̄ianus q̄ dꝫ ſemꝑ deū habere in mēte:ei⁹ bn̄ficia recolēdo iuxta illud Eccli.xij.Memento creatoris tui i die iuuētutis tue.Iſte dꝫ eſſe aſinus fortis:nō q̄dē natura:ſ3 quātū ad ſupfluorū reſecationē ꝛ neceſſariorū ſumptionē:corꝑis caſtigationē et bonorū operū exercitationē:iuxta illud qd̄ dr̄ Eccli.xxxiij.Cibaria virga ꝛ on⁹ aſino panis ꝛ diſciplina ꝛ op⁹ ſeruo.¶ Dꝫ etiā accubare iter terminos.Ubi ſciēndū ꝙ terminꝰ q̄ dn̄s claudere vitā cuiuſꝫ xp̄iani ſunt p̄cepta:infra q̄ debem⁹ manere ea ꝓſa obſeruando.iuxta illud Prouer.xxij.Ne trāſgrediaris terminos antiquos:quos poſuerūt p̄res tui.Dꝫ etiā ꝯſiderare bonitatē ꝛ requiē terre.i.glīaꝫ paradiſi de qua Eſa.xxxij.Sedebit popul⁹ me⁹ i pulchritudine pacis ꝛ i tabernaculis fiducie ꝛ i reqe opulēta:ꝛ i terra viuētiū.Et iō oꝫ eē fortis ꝛ ſupponere humerū ad portādū.¶ Qualis aūt debeat eē fortitudo ſequētiuꝫ dicit Gre.viij.moraliū.Iuſtoꝝ inqt fortitudo eſt carnē vincere ꝓprijs volūtatib⁹ cōtraire:delectationē vite p̄ntis extinguere:huius mūdi aſpera ꝑ eternis p̄mijs amare ꝓſperitatis blādimēta cōtēnere aduerſitatis metuꝫ i corde ſupare.¶ Vn̄ hiero.ſup Johel.Fortis viri.ꝛ iuſti e:nec i aduerſis frāgi nec i ꝓſperis ſubleuari.¶ Scd̄o xp̄s habuit actuꝫ tēperātie i vtēdis.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑm philoſophū.iij.ethi.Temperātia cū ꝑm delectatiōes ꝛ ꝯcupiſcētias tact⁹ iter quas cōputaṫ cōcupiſcētias ꝑtinēs ad guſtū q̄ ē q̄dā tact⁹.Cū igiṫ xp̄s circa guſtū tēperate ꝛ virtuoſe ſe habuerit:q2 noluit ſuggeſtiōi diaboli cōſentire vt de lapidib⁹ faceret panes.vt poſſet ſup cibū indebite ſe effundere:pꝫ ipſum habuiſſe virtutē tēperantie.Sciebat enim ſcriptū eſſe eccli.xxxvij.Noli auid⁹ eſſe in oi epulatiōe.et nō te effūdas ſup oēꝫ eſcā:in multis eīn eſcis erit infirmitas.
¶ Vn̄ rōne tēperātie pōt figurari ꝑ Sāſonē de quo dr̄ Judicū.xiij.ꝙ eſſet nazare⁹ ab infantia ſua ꝛ ex matris vtero et ꝙ debebat liberare iſrael de manu philiſtinoꝝ ꝛ debebat abſtinere vino ꝛ ſicera:nec veſci aliquo imūdo.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Sāſonē q̄ interꝑtaṫ ſol fortis intelligiṫ xp̄s de quo Malach.iiij.Orieṫ vobis timētibus nomē meū ſol iuſticie.Iſte dr̄ nazare⁹ ex m̄ris vtero qd̄ interꝑtaṫ ſit ſanct⁹ vt flos vel cōſecrat⁹ dn̄o:q2 xp̄s ab ortu ſue ꝯceptiōis dr̄ flos ꝑ puritatē niteſcētē ſanctus ꝑ diuinitatē inhabitātē:ꝯſecrat⁹ dn̄o ꝑ charitatē trāſformantē.Iſte incepit liberare iſrael.i.genus humanū de manu philiſtinoꝝ.i.demoniorū.Iſte abſtinuit a vino ꝛc.i q̄ daṫ intelligi abſtinētia magna q̄ fuit in xp̄o.
¶ Exēplo igiṫ xp̄i debem⁹ habere virtutē tēperātie iuxṫ qd̄ nos docet.Luc.xxj.D.Attēdite ne forte grauētur corda vr̄a i crapula ꝛ ebrietate.¶ Ut ſic figureṫ ꝑ pueros in q̄b⁹ nulla erat macula:de q̄b⁹ dr̄ Dan.j.ꝙ noluerunt pollui de menſa

Nabuc.regis Babil. nec de vino potus ei⁹. ſʒ petierūt legumina ad veſcēdum ⁊ aquā ad bibēdū quoꝝ tñ vult⁹ apparuerūt corpulētiores ꝑ oib⁹ pueris q̄ veſcebant cibo regio. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p regē Nabuc.q̄ īterp̄tat ſedēs i anguſtia agnita intelligit diabol⁹ q̄ dānat⁹ eſt ad penā ⁊ anguſtiā eternā. Iſte dr rex babil.i. cōfuſionis:qꝛ inferni. ¶ Cib⁹ aūt ⁊ pot⁹ quos ꝓpinat ſunt delectatiōes carnales et vitia. Sʒ hō inſtar illoꝝ nō dʒ in iſtis coinquinari.qꝛ ſm apoſtolū Ro.viij. Si ſm carnē vixeritis moriemini:ſʒ dʒ corpus macerare p abſtinētiā:qđ intelligit p eſum legumīnū ⁊ potū aq̄.⁊ ſic vultus eorum.i.aīe deo apparēt qui oia intuet pulchriores p grām quā habent q̄ vult⁹ i.aīe mūdanoꝝ qui cibis regis.i.diaboli ſequēdo deſideria carnis veſcūtur. ¶ Quantū aūt ſit fructuoſa temperātia docet nos ꝓſper de vita cōtēplatiua.d. Tēperātia facit abſtinētē ſobriū:moderatū tacitū ⁊ verecundū hec aūt virt⁹ in aīo habitat:libidines frenat affect⁹ temperat:deſideria ſancta multiplicat:vitia caſtigat:oia inter nos cōfuſa ordinat:cogitatiōes prauas remouet.ſanctas inſerit:mētem placida trāq̄llitate cōponit: ⁊ totā ſp ab oi tēpeſtate vitioꝝ defendit. ¶ Tertio xp̄s habuit actū prudētie i eligendis. Prudētia ſm Señ.eſt examinare cōſilia:et nō cito falſa credulitate ad falſa plabi. Qꝛ igit xp̄s nō cito credidit diabolo de p̄cipito pinnaculi:iō dr prudētiā habuiſſe. Uñ rōne prudētie pōt figurari p ſolomonē de q̄.iij.re.iiij. Dedit qʒ de⁹ ſapiētiā ſalomoni ⁊ prudētiā mł-tā nimis:⁊ p̄cedebat ſapiētia ſalomonis ſapiētiā oim oriētaliū ⁊ egyptioꝝ:⁊ erat ſapiētior oib⁹ hoīb⁹. ¶ Ubi ſciendū q̄ p ſalomonē q̄ interp̄tat rex pacific⁹:itelligit xp̄s de quo eph.ij. Ip̄e eſt pax nr̄a q̄ fecit vtraq; vnū. ¶ Iſti igit de⁹ pr̄ dedit ſapiētiā ⁊ prudētiā nimis:qꝛ ip̄e eſt dei virt⁹ ⁊ ſapiētia xp̄s.i. Cori.j.ſapiētia āt xp̄i p̄cedebat ſapiētiā oim oriētalium.i. oim beatoꝝ ſpirituū ⁊ ꝯprehēſoꝝ ⁊ oīʒ egyptioꝝ.i.oim reproboꝝ ſpirituū ⁊ dānatoꝝ. ¶ Exēplo igit xp̄i debem⁹ habere virtutē prudētie.qꝛ prouer.ij. Cōſiliū cuſtodiet te ⁊ prudētia ſeruabit te vt eruaris de via mala ⁊ ab homine qui peruerſa loquit. ¶ Qualiter aūt hō ſe hr̄e debeat cū prudētia docet nos Sene.d. Si prudens eſt animus tuus tribus temporibus diſpēſetur:preſentia ordina:futura preuide:preterita recordare. Nam q̄ nihil de preteritis cogitat:vitem perdit q̄ nihil de futuris meditatur:in oia incaut⁹ incedit. ¶ Quarto chriſt⁹ habuit actum iuſticie in redendis. Iuſticia eñ ſm philoſophum.v.ethi.eſt reddere vnicuiq; qđ ſuū eſt. Cum igitur chriſtus honorem adorationis qui ſoli deo cōuenit diabolo reddere noluit ſʒ ſoli deo:ideo habuit virtutē iuſticie. Uñ ps. Iuſt⁹ dñs ⁊ iuſticiā dilexit:equi.vi.vult⁹ ei⁹. ¶ Uñ ratione iuſticie poteſt figurari p noe.de quo Geñ.vj. Noe vir iuſtus atq; pfect⁹ fuit in generationib⁹ ſuis:cū dño ambulauit. ¶ Per noe enim qui interp̄tat requieſcēs vel requies.intelligit xp̄s qui p nobis requieuit i ſepulchro. Iſte dr iuſtus et perfect⁹ in toto gñe humano. Dr cum deo ambulaſſe ꝓpter cōformitatem quā habuit cū deo inquātum hō. Ut dicere potuerit illud Eccli.lj. Ambulauit pes meus iter rectum a iuuentute mea. ¶ Exēplo igit debem⁹ habere virtutē iuſticie.d.illud Iob.xxix. Iuſticia indut⁹ ſum ⁊ veſtiuit me ſicut veſtimento. ¶ De iſtis autem qui ſicut habēt iuſticiā dicit Sap.v. Iuſti aūt imꝑpetuū viuēt ⁊ apđ dñm eſt merces eoꝝ ⁊ cogitatiōes eoꝝ apud altiſſimum:iō accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema ſpeciei de manu dñi. Qđ regnum ⁊ dyadema nobis preſta.⁊c.

¶ Dominica.ij.quadrageſime. Euangelium.xxiiij.

ET poſt dies ſex aſſumpſit ieſus Petrū.Iaco. ⁊ fratrē ei⁹ ⁊ duxit eos in mōtē excelſum ſeorſuʒ ⁊ trāſfiguratus eſt añ eos ⁊c. Mat.xvij. Nos vidēmus p experiētiā q̄ qñ alicui afflictio ꝓmittit aliq̄ futura ꝓ certo cōſolatio:vt de labore certa ⁊ magna remuneratio:facili⁹ laborē ſupportat. Nā ⁊ cū plangenti puero pomuʒ oñdit:ceſſat a fletu:ſic de mercatore cuʒ ei oſtēdit lucrum. ¶ Sāncta igit mater eccl'ia cui eſt cura d' ſalu

filios: vidés eos in afflictione ꝛ labore te iunij poſitos: ſciens debilitatē eorū: ne forte tedio affecti grauent opib⁹ pnie. eis pmittit ſi i bono pſeuerauerit ꝯſolationē et remunerationē per maximā. qꝛ gl'iā eternā: in q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit. nec i cor hoīs aſcēdit q̄ ꝑparauit deus his q̄ diligūt illū. j. Corinth. ij. Vñ Greg. Delectat igit mētē magnitudo pmioꝝ ſ3 nō deterreat certamē laborū. ¶ Hāc ꝯſolationē ꝛ remunerationē iā dictā in euāgelio hodierno nobis Mat. iſinuat in trāſfiguratiōe humanitatis xp̄i corā ap'lis in q̄ vt ſol facies ei⁹ reſplēduit. per hoc nobis dās intelligere gl'iā quā habebim⁹ ꝑpter dignos fruct⁹ pnie. In quo euangelio. v. tāgunt. v3

Iocunditatis figuratio eternalis.
Bonitatis decoratio ſupernaturalis.
Fecūditatis teſtificatio paternalis.
Fragilitatis improportio corporalis.
Utilitati inſtructio exemplaris.

¶ Primū pbat trāſformatio gl'ioſa. Secūdū delectatio gaudioſa. Tertiū expſſio amoroſa. Quartū cōditio pōderoſa. Quītū iformatio fructuoſa. Primū i pn. ſcd3 ibi. Rn̄dēs āt petr⁹ ꝛc. tertiū ibi. Ad huc eo loq̄nte ꝛc. q̄rtū ibi. Et audientes diſci. ꝛc. q̄ntū ibi. Et deſcēdētib⁹ illis ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad pmū vbi tāgit ꝛc. qd̄ pbat ꝛc. dicit. Et poſt dies ſex ꝛc. Ubi ſciendū q xp̄s pmiſerat ap'lis q aliq̄ de eis an̄q̄ morerētur viderēt ipm glorificatū. vn̄ Mat. xvj. dicit Sūt de hic ſtantib⁹ qui nō guſtabūt mortem donec videāt filiū hoīs venientē in regno ſuo. Qd̄ volēs ſeruare poſt dies. v. transfiguratus eſt an̄ aliq̄s iſtorū qd̄ ſignificat iocūditatem eterne glorie. Hic autem. v. poſſumus conſiderare. ſ.

Temporis congruitatem euidentem.
Collegij virtuoſitatem promerentem.
Loci ſublimitatem eminentem.
Prodigij venuſtatem delectantem.
Conſortij ſanctitatem excellentem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Et poſt dies. vj. ſ. a pmiſſione facta vt ſupra. Ubi ſciēdū q p. vj. dies intelligit vita actiua ꝛ meritoria q̄ in hoc mūdo agit. cui⁹ rō ē: qꝛ i vj. dieb⁹ de⁹ mundū creauit vt p3 Gen. j. ¶ Xp̄s igit poſt dies. vj. claritatē ſuā diſcipulis oſ̄dit ad deſignandū q dū hō viuit in hoc mūdo: d3 ſe in bonis opib⁹ exercere poſt qd̄ exercitiū ducet ad cōtēplandā diuinā eſſentiā in cui⁹ ꝯtēplatione erit pfecta requies beatorū. Hoc aūt fuit figuratum. Exo. xxiij. vbi dixit dn̄s Moy. vj. dieb⁹ operaberis. ſeptima die ceſſabis vt reqeſcat bos ꝛ aſin⁹ tu⁹: ꝛ refrigeretur filius ancille tue et aduene. ¶ Ubi ſciēdū q p bouē aīal immolatiuū ꝛ aſinū portās on⁹: intelligit corpus nr̄m qd̄ inſtar bouis d3 deo immolari p carnis mortificationē. Vñ apo. Ro. xij. Obſecro vos p miam dei vt exhibeatis corpora vr̄a hoſtiā viuētē ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū veſtrū. ¶ Inſtar āt aſini d3 onerib⁹ ſubiici p cōtinuū exercitiū in opib⁹ bonis. Per ancillā vo ꝛ aduenā intelligit aīa nr̄a: q̄ p tāto dr̄ aduena: qꝛ ꝑpter pctm̄ primoꝝ parētū fuit a celeſti gloria exulata: ꝛ in hoc mundo vt aduena collocata. Ancilla vo dr̄ qꝛ ēpta ſanguine ieſu xp̄i. iuxta illd̄. j. Corinth. v. Empti eſtis pcio magno glorificate ꝛ portate deū in corde veſtro. Ut igit hō quantū ad corpus ꝛ animā requiē inueniat ſex diebus operari d3. i. dū viuit in mundo: vt tandem ad requiem poſſit in patria peruenire. ¶ L3 ſex dieb⁹ d3 opari. i. exercere ſe in ſex operib⁹ miſericordie in quib⁹ diſceptabit dn̄s in die iudicij cū hominib⁹. Que ſunt hec vt hētur Mat. xxv. ſ. Eſuriētes alere. Sitibūdos potare. Hoſpites colligere. Nudos veſtire. Infirmos viſitare. Et i carcere poſitis ſubuenire. Tales autē poſt. vj. hos dies inueniēt requiē: q̄b⁹ dr̄ a dn̄o Mat. xxv. Uenite bn̄dicti pr̄is mei pcipite regnū qd̄ vobis paratū eſt ab origine mundi. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. collegij virtuoſitatē pmerētē dicit. Aſſumpſit ieſus pe. ꝛc. Ubi ſciendū q iſte Ia. fuit Iaco. maior fili⁹ zebedei: qd̄ p3 ex hoc qꝛ in textu dr̄ q aſſumpſit Petrū Iacobū ꝛ Ioannē fratrē ei⁹ conſtat aūt q Ioannes nō fuit frater Ia. alphei: ſ3 Ia. zebedei. ¶ Cur aūt illos tres aſſumpſit chriſt⁹ int̄ alios dici pōt lr̄alr̄ loquendo ſm̄ Chry. q hoc fecit qꝛ iſti erāt pfectiores. Vñ ꝛ in ſuſci

ratiõe filie archiſinagogi nõ admiſit quẽ ꝙ ſecũ itroire niſi hos tres:vt hr Mat⸗the.v. Siliꝛ in paſſiõe qñ orauit:vt habet Matt.xxvj.ꝛ Lu.xxij. ❡ Spirituales ãt cõgruẽtie aſſignãt multe. Pͥma ꝓ illos tres itelligi pñt hoies virtuoſi:q̇ ex ſuis virtuoſis operibus deũ merent videre. Ubi ſciẽdũ ꝙ petrꝰ interpͥtat agnoſcẽs ꝛ in hoi c virtuoſo triplex dꝫ eẽ cognitio ſ.dei ſui ꝛ pximi. Cognitio dei generat dilectionẽ ꝛ cauet deſperationẽ. Cogni⸗tio ſui generat humilitatẽ ꝛ cauet pͥſum ptionẽ. Cognitio pximi cauet crudelita tẽ ꝛ generat dilectionẽ:ꝯpaſſionẽ. ❡ Ja⸗cobꝰ aũt interpͥtat luctator ſiue ſupplã⸗tator. Jn hoie aũt virtuoſo dꝫ eẽ triplex lucta ꝛ ſupplãtatio.ſ.carnis iſiciẽtis:mũ di allicieẽtis:ꝛ diaboli decipiẽtis. Et cõ⸗tra iſta ſi homo vult coronari dꝫ luctari. q̄ꝛ.j.Ti.ij. Nõ coronabit niſi q̇ legitime certauerit. Jn figura huiꝰ dꝛ Geñ.xxxij. ꝙ Jacob poſt luctã in qua viriliter ſe ha buit nec fuit deuictꝰ obtinuit bñdictio⸗nẽ ab angelo. ❡ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ Jacob luctãtem intelligit homo in cõflictu po ſitus vitiorum.de quo dꝛ Job.vij. Mili⸗tia eſt vita hois ſup terrã. Qui aũt forti⸗terꝛ dimicat nec ſuccũbit a dño meret bñ dictionẽ. ❡ Joannes vero interpͥtat in quo eſt gratia. Jn hoie aũt virtuoſo tri⸗plex eſt gr̃a.ſ.incipiẽs ꝓficiẽs ꝛ pficiẽs. Uñ dicebat apo.i.Corinth.xv. Ego eñ ſum minimꝰ apoſtolorũ q̇ nõ ſum dignꝰ vocari apoſtolꝰ:qm̃ ꝑſequutꝰ ſum eccle⸗ſiam dei.gratia autem dei ſum id quod ſum:quãtũ ad gratiã incipientem.ꝛ gr̃a eius in me vacua nõ fuit:quãtũ ad gr̃az ꝓficientem:ſed abundantius illis oibꝰ laboraui:nõ aũt ego ſed gratia dei mecũ quãtũ ad gratiã perficiẽtem. ❡ Uel per illos tres intelligũtur tres ſtatus homi num.ſ.coniugatorum viduarꝫ ꝛ virginũ vt per petrum intelligant qui ſunt in ſta tu cõiugali. Per Jac.qui in ſtatu vidua⸗li. Per Joãnẽ q̇ in ſtatu virginali. Jſtos autem tres duxit xp̃s in mõtem:ad deſi⸗gnãdum ꝙ de quolibet iſtorum triũ ſta⸗tuũ deus ſaluat exercitantes ſe in operi bus bonis. ❡ Uel ꝑ illos tres itelligũt tres ſtatꝰ hoim.ſ.prelati in petro. Acti⸗ui in Jacobo Contemplatiui in Joanne

❡ Quãtũ ad tertiũ.ſ.loci ſublimitatem eminẽtẽ dicit. Et duxit illos in mõtẽ ex⸗celſum ſeorſum. Ubi ſciẽdum ꝙ lꝫ alibi q̄ in mõte potuiſſet gl'iam apoſtolis oñ⸗dere:tamẽ ibi. Remi. Jn hoc docet nos ꝙ neceſſe eſt olbus qui deum cõtempla ri deſiderant:vt non in infimis volupta tibus iaceãt:ſed amore supernorũ ad ce leſtia erigant. ❡ Seorſum autẽ.i.a ſtre⸗pitu mũdi ſeparatos eos ducit in mõtẽ ad deſignãdũ ꝙ ſoli illi q̇ ſtrepitum mũ⸗di derelinquũt:claritatẽ dei i celeſti pa⸗tria videbũt. ❡ Sciẽdũ eſt igit ꝙ per il lum mõtem q̇ fuit mõs thabor:q interpͥ⸗tat veniat lux.itelligit celeſtis patria:q̇ dici põt mons lucidus claritate refulgẽ te. Altꝰ dignitate precellẽte. Fortis ſe⸗curitate ꝓtegente. Amenus iocũditate delectante. ❡ Jſte eſt mons de quo dicit deꝰ Eze.xxxiiij. Paſcã oues meas i mõ⸗tibus iſrael:i riuis ꝛ paſcuis vberrimis paſcam eas:ꝛ in mõtibus excelſis erũt paſcua earũ ibi requieſcent. ❡ Ubi ſciẽ dum ꝙ per iſtas oues intelligunt hoies boni:innocẽtes ꝛ bñ fructificãtes.iſtos paſcit dñs i celeſti patria q̇ eſt mõs vt ſu pra:i quo ſunt riui ꝛ paſcua piguia:qꝛ io cunditate amenus:ibi requieſcẽt:qꝛ for tis. ❡ Jſte eſt mõs de quo querit ꝓpheta.d. Quis aſcẽdet in mõtem dñi:aut q̇s ſtabit in loco ſancto ſuo. Et rñdet ibidez Jnnocẽs manibꝰ ꝛ mũdo corde q̇ nõ ac⸗cepit in vano animã ſuã:nec iurauit in dolo pximo ſuo:hic accipiet bñdictionẽ a dño ꝛ miam a deo ſalutari ſuo. Naz hõ q̇ hꝫ in corde puritatem:in ore veritatẽ ĩn operibꝰ bonitatem:ꝛ q̇ aiam ſuã in va nũ nõ accipit ꝓ rebꝰ tpalibus ſpaz amit tẽdo vl' poſtponẽdo q̄ſi aliq̇d velle:ſꝫ ea appͥciat vt creatã ad dei imaginẽ:ꝛ redẽ ptam ſanguine ieſu xp̃i ꝛ glorificataz in celis cũ angelis.talis inuenit in mũdo miſericordiam.ꝛ in patria benedictionẽ a deo nr̃o. ❡ Jn aſcenſu aũt huiꝰ mõtis ſunt gradꝰ.i. Abiectio ſui.vñ Mat.xvj. Qui vult venire poſt me abneget ſemet ipſum ꝛ tollat crucem ſuã et ſequat me. Mortificatio carnis tollat crucẽ ꝛc. Cõ⸗tẽptꝰ mũdi ꝛ ſequat me. ❡ Jſte mõs põt figurari per mõtẽ:de quo dicit Jo. Apo. xxj. Suſtulit me in montẽ magnũ ꝛ altuꝫ

84

⁊ oſtēdit mihi ciuitatē ſanctā hieruſalē q̄ ciuitas ſicut ſimiliter ibi dr̄ erat in q̄dro poſita habēs ab oriēte portas tres et tot ab occaſu: ⁊ tot ab aq̄lone: ⁊ totidē a meridie: cui⁹ muri erāt altiſſimi. ⁊ lōgitudo ⁊ latitudo ⁊ altitudo erāt equalia q̄ ciuitas nō eget ſole neq̄ luna vt luceāt i ea. Nā claritas dei illuminat eā et lucerna ei⁹ eſt agn⁹. ⁊ ambulabūt gētes i lumine ei⁹. ❡ Ubi sciēdū p̄ iſtā ciuitatē hieruſalē itelligit̄ celeſtis patria de q̄ pſ. hieruſalē q̄ edificat̄ vt ciuitas cui⁹ participatio ei⁹ in idipm̄. hec ē in q̄dro poſita propter ei⁹ firmā ſubtilitatē: ſicut figura q̄dra i terra firmiter figit̄. ❡ Dr̄ aūt a q̄tuor plagis mūdi habere tres portas p̄ quas quis ciuitatē ingredit̄: ad deſignādū q̄ generaliter illa ciuitas eſt cōis oībus voletibus ſaluos fieri. Rō. ij. Ti. ij. De⁹ vult oēs hoīes ſaluos fieri ⁊ ad cognitionem v̄itatis venire. ❡ Signanter aūt dicūt̄ ille porte tres eſſe ex q̄libet p̄te mūdi: q̄ vtz oēs volētes ipſaz intrare in fide trinitatis viuere. Un̄ xp̄s diſcipulis Mat. xxviii. Euntes ergo docete oēs gētes baptizātes eos i noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſ̄ancti. ❡ Dicūt̄ muri ei⁹ altiſſimi p̄pter ſecuritatē nimiā q̄ repit̄ i ea. ❡ Dicit̄ aūt q̄ lōgitudo: latitudo: ⁊ altitudo erāt equalia. Ubi ſciēdū q̄ p̄ lōgitudinē itelligit̄ duratio. Per latitudinē: dilectio: q̄ dilectio i aliū dilatat̄. Per altitudinē vo cōtēplatio. Que q̄dē id dicūt̄ equalia: q̄ oēs ciues hui⁹ ciuitatis perpetuo in ipſa durabūt: deū ſup oīa diligent trinitatē clare videbunt. Nā teſte Aug. de ciui. dei. In ciuitate illa rex veritas lex: charitas: dignitas: equitas: pax: felicitas vita ⁊ eternitas. ❡ Dr̄ autez q̄ hec ciuitas nō eget ſole neq̄ luna vt i ea luceāt: q̄ luce clariori illuſtrat̄. ſ. diuinitate. Et agn⁹ lucerna eius. i. chriſtus. Et in lumine claritatis dei ⁊ agni gētes ibi ambulant q̄ omnes ciues celici claritate diuinitatis ⁊ humanitatis clari⁹ illuſtrātur. Ut ſic de eis dici poſſit illḋ. Eſa. lx. Ambulabūt gētes in lumine tuo ⁊ reges in ſplendore ortus tui. ❡ Quantū ad quartum. ſ. prodigiū venuſtatez dicit. Et transfiguratus eſt ⁊c. Ubi duo tangit. ſ. transfigurationis actū ⁊ modū. ❡ Quātū ad p̄mū dicit. Et transfigurat⁹ eſt ante eos. Ubi ſciēdū q̄ figura dupliciter accipit̄ vno modo p̄ut eſt in quātitate alio modo p̄ut eſt in qualitate. Et ſm̄ hoc duplex transfiguratio. Xp̄s in illa trāſfiguratiōe: nō fuit trāſformat⁹ ſm̄ ſubſtātiā: ita q̄ nō fuerit idē hō nec etiā ſm̄ quātitatē ita q̄ fuerit maior vel minor. ſ3 ſolū ſm̄ qualitatē ⁊ formā accidentalē. Et ita corporis veritatē nō ſubtraxit ſm̄ hiero. S3 ſplēdorē addidit. ❡ Quātū ad trāſfigurationis modū dicit. Et reſplēduit facies ei⁹ ⁊c. Ubi ſciendū q̄ illa duo exēpla de ſole ⁊ niue poſita ſūt: nō q̄ facies non appareuerit ſole clarior: ſed quia in his que videmus nihil videm⁹ ſole clarius: ideo nō potuit adducere pro exemplo aliquid conuenientius. ❡ Sciendū eſt aūt quia licet facies chriſti ſic reſplēduerit: tamen eā viderūt apoſtoli: q̄ niſ ſolez in ſua rota nō poſſint inſpicere: q̄ lux ſolaris eſt ledens oculū: lux vero illa nō erat ledens ſed demulcens: q̄ lux ſolis eſt cū calore qui habet diſgregare viſum q̄ h3 diſſoluere humorem glorialē in oculo iſta ŭo erat cū calore. ❡ Hec aūt claritas fuit vera ⁊ ſupernalis ⁊ glorie ſm̄ quid: q̄ fuit ad t̄ps ⁊ non p̄petua. ❡ Moraliter aūt loquēdo eſt q̄ in trāſfiguratiōe illa reſplēduit facies xp̄i ſicut ſol ⁊ veſtimenta ei⁹ alba ſicut nix vt per hoc det̄ intelligi q̄ q̄ vult in patria xp̄m glorificatū videre: debet habere claritatem mētis q̄ ſignificat̄ in reſplendentia faciei: ⁊ puritatem corporis ſignificataz in claritate veſtis. Un̄ eccl'e. ix. Omni tēpore veſtimenta tua ſint cādida. i. corpus ⁊ oleū de capite tuo non deficiat. i. de mēte. ❡ Uel poſſum⁹ dicere q̄ illa trāſfiguratio facta in xp̄o fuit figura glorie noſtre quā habebimus in futuro. Q̄ eī gloria noſtra erit tā in aīa q̄ in corpore per faciē q̄ eſt pulchrior pars corporis intelligit̄ anima que eſt pulchrior pars hoīs. Reſplendebit igit̄ hec facies ſicut ſol quantū ad ſuā beatitudinem q̄ ſicut ſol h3 claritatē ardorē ⁊ p̄petuitatem: ſic aīa nr̄a in gloria habebit claram viſionē feruentē dilectionem ⁊ eternalē tētionē. ❡ Un̄ Iudic. v. Qui diligunt te ſicut ſol in ortu ſuo ſplēdet ita rutilāt. ❡ Per veſtimentum

admētū tegit corp⁹:ita corpus ſuo mō te
git aiam qđ q̃dē erit clariſſimū:ſubtiliſſi
mū agiliſſimū:ꝛ puriſſimū. Vł poſſum⁹ di
cere ꝙ ꝑ illā trāſfigurationē itelligi pōt
aīa beatitudo quātū ad obiectū beatifi
cū qđ quidē erit diuina eſſentia ꝛ huma
nitas xp̄i.iuxta illđ Jo.xvij.hec eſt vita
eterna vt cognoſcāt te deū verū ꝛ quē mi
ſiſti ieſuz xp̄z. ¶ Jſta gl'ia ꝛ facies eſt il
la quā petebat Moy.ſibi oſtēdi Exo.xxx
iij.d. Si inueni gratiā in ꝯſpectu tuo oſtē
de mihi faciē tuā cui rn̄dit dn̄s. Ego oſ
dā tibi oē bonū ſʒ nō videbit me hō ꝛ vi
uet. ſʒ ecce ē loc⁹ apđ me et ſtabis ſupra
petra cūq̧ trāſibit gl'ia mea ponaʒ te in
foramine petre ꝛ ꝓtegā dextera mea do
nec trāſeā tollāq̧ manū meā ꝛ videbꝫ po
ſteriora mea faciē aūt meā videre nō po
teris. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Moy. deſiderā
tē videre faciē dn̄i.i.glīā etnalē itelligit
q̄libet viator cupiēs deū videre nec mi
rū q2 de ipo heſter.xv. Ualde admirabił
es dn̄e ꝛ facies tua plēa ē grāꝝ. ¶ Quā
tū aūt bonū ſit qđ petit ipe oſ̄dit.di.oſ̄
dā tibi oē bonū.q.d.ſi petis faciē meā ꝛ
gloriā nō modicū petꝫ ſʒ bonū maximū
q2 oē. Uñ ē illđ bonum de q̄ đt Greg.in
omel. Que aūt ligua dicere vł q̄s intel
lect⁹ cape ſufficit illa ſuperne ciuitatis
quāta ſint gaudia ꝛc.q.d.nulla. ¶ Sʒ tñ
vide qñ illa facies pōt videri nā đt non
videbit me ois hō ꝛ viuet.q.d.dū in hoc
mūdo viuis faciē quā deſideras videre
nō poterꝫ. Qđ cognoſcēs Apl's đt phi.
j.cupio diſſolui et eſſe cuz xp̄o. ¶ Quid
aūt ꝯſulat viatori ad aliquā ꝯſolationē
habēdā audi q̄d ſeq̄t. Ecce inquit ē loc⁹
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illū locū ꝓpinquum
dn̄i itelligit fides catholica Nā oēs qui
ſūt extra fidē longe dicūt a deo q̄ ħo ſūt
i ipa appropiquāt ad ipm iuxta illđ Ro.
v. Juſtificati igit ex fide pacē hēam⁹ ac
deū ꝑ ieſuz xp̄z dn̄z noſtrū ꝑ quē ꝛ acceſ
ſuz hēm⁹ ꝑ fidē i gratiā illā in q̄ ſtam⁹ et
gloriā i ſpe glīe filioꝝ dei. ¶ Per petrā
aūt.ſ.quā ſtare debem⁹ itelligit xp̄s iux
illđ.j.Corith.x. Petra aūt erat xp̄s q̄ po
nit in fide catholica ſicut fundamētū in
domo. ¶ Supra hāc ſtabat ꝓpheta qñ di
cebat. Statuit ſupra petrā pedes meos
ꝛ direxit greſſ⁹ meos.ꝛ imiſit i os meuz

cāticū nouū carmē deo nr̄o. Ubi ꝯſiderā
mirabilē ꝯnexionē ordinatorū cū xp̄o.ſ.
cordis oris ꝛ opis. Cordis.q2 ſtatuit.ſ.
petrā pedes.i.affect⁹ cordis: Opis aūt:
q2 direxit greſſ⁹ q̄ exercēt exteri⁹. Oris
ħo:q2 imiſit in os ꝛc. Jſta eīn ſe hñt ꝑ or
dinē:vt ꝓmo cor ꝛ affect⁹ firment ꝑ ordi
nē in xp̄o. Scđo ex affectu ꝓcedāt opa.
Tertio collaudet de⁹. ¶ Per gloriā aūt
q̄ trāſire đr.itelligit xp̄i aſcēſio q̄ tūc trā
ſiſſe đr q2 a diſcipulis tūc corporalr re
ceſſit iuxta qđ đt.Jo.xx. Aſcendo ad pa
trē meū ꝛ patrē veſtrū deū meū ꝛ deū ve
ſtrū. ¶ Per foramē ħo petere i q̄ Moy.
ponit intelligunt vulnera xp̄i:in quib⁹
dꝫ collocari q̄libet xp̄ian⁹ deuot⁹ iux il
lud hiere.xl. Relinq̄te ciuitates.i.mū
dana ꝛ habitate in petra.i.xp̄o. ¶ Per ꝓ
tectionē aūt dextere q̄ đt ſe ꝓtecturum
Moy.itelligit defenſio oim fideliū exi
ſtētiū i foramib⁹ petre.i.meditātiū paſ
ſionē xp̄i q̄b⁹ đt ꝑ pſ. Protegā eū qm̄ co
gnouit nomē meū. Per manū āt quā đt
ſe tollere:intelligit velamētū figuratuꝫ
ꝛ ꝓphetatū de xp̄o in veteri teſtō dictaꝝ
q̄rū velamē abſtulit qñ qđ figuratū ꝛ ꝓ
phetatū fuerat ope adimpleuit. ¶ Per h̄
aūt ꝙ đt ablata manu videbit poſterio
ra faciē aūt videre nō poterit itelligit ꝙ
amoto velamie veteris teſtamēti: viſus
fuit xp̄us quātū ad hūanitatē iux illud
baruch.iij. Jn terris viſ⁹ ē ꝛ cū hoib⁹ cō
uerſat⁹ ē ſʒ nō quātū ad diuinitatē iuxta
illđ.j.Jo.iiij. Deum nemo vidit vnq̄.
¶ Quātū ad cultū.ſ.cōſortū ſctitatē ex
cellētē đt. Et ecce apparuerūt illis moy.
ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ mlte rōnes aſſignant
a doctorib⁹ q̄re Moy.ꝛ hely.apparuerūt
hic cū xp̄o. Pria ē vt oſ̄deret ſm Chry.
xp̄s ſe nō eē heliā neq̧ moy.nec aliquē
ex ꝓphetis:ſʒ ſaluatorē in lege ꝓmiſſū
Scđa rō ē ſm Chryſo.vt oſtēderet ſe nō
eſſe trāſgreſſorē legis vel blaſphemū ſi
cut phariſei dicebāt. Tertia rō ē ſʒ hie
ro.vt oſ̄deret đ aduētu ſuo ſe habere ve
ruꝫ teſtimoniū a lege:ꝛ iđ ibi moy.ꝛ a ꝓ
phetis.ꝛ iđ ibi helyas. Quarta eſt ſm
hiero.vt a ſuperiorib⁹ ꝛ inferioribus ha
beat teſtimonium:ꝛ ꝑ hoc augeat fidem
apoſtolis. Quinta ſm Chryſo.ad oſten
dendū myſterium crucis apoſtolis ꝛ ad

ſeƀfirmādū eos in fide ⁊ ad fortificandū eos vt nō timeāt paſſionem ⁊ mortem. ¶ Uľ moraľr iſti duo appuerūt ad oñdē dū ꝙ q̄ volūt eē cū xp̄o in gl'ia:debēt mū dū ꝯtēnere qḋ ſignificat ꝑ moy.q̇ interꝑtat aſſumpt⁹ de aq̄s.i.a cōtemptu mū danoꝝ. dñt etiā I amore ⁊ ꝯtēplatiōe diuinoꝝ ꝓficere:qḋ ſignificat ꝑ helyā: q̇ vno mō interꝑtat aſcēdēs dñm. ¶ Moyſes eñ mortu⁹ appuit ⁊ helyas viu⁹:vt nos ꝯſiderātes paſſionē xp̄i:mortui ſim⁹ mūdo:viuētes āt deo.Un̄.j.Pe.ij.Pctā nr̄a ip̄e.ſ.xp̄s ꝑtulit I corꝑe ſuo ſuper lignū vt pctis mortui:iuſtitie viuamus. ¶ Si q̄rat quō apl'i cognouerūt moy.⁊ hely.cū eos nūꝗ vidiſſent:dici pōt vno mō ꝙ fuit eis reuelatū a xp̄o vľ ſ3 zacha. eoꝝ formas I maieſtate dñi diſcreuerūt eo munere gr̄e q̄ vnuſquiſq ſctōꝝ vniuerſos poſt reſurrectionem cognoſcet.

¶ Secunda pars.

Sequit̃. Reſpōdēs aūt petr⁹ ⁊c.Ubi tangit̃ bonitatis dulcoratio ſupernaturalis qḋ ꝓbat delectatio gaudioſa.Ubi ſciēdum ꝙ petrus tanta delectatiōe in cōtēplatiōe illi⁹ claritatis fuit replet⁹:vt iā inde nollet recedere:ſ3 ꝑpetuo remanere:nec miꝝ:q̄ teſte Rabano Quo ampli⁹ q̄ſq̄s deguſtat dulcedinē vite celeſtis.eo ām̄pli⁹ oīa faſtidit I illis. ¶ Signāter aūt dicit bonū ē nos hic eſſe:quia ibi vidit qḋ petebat moy. exo.xxxiij.b.Oſtēde mihi faciem tuā cui rñſum fuit. ¶ Oſtēdā tibi omne bonum hoc ē illud bonū de q̄.j.Corinth.ij.Qḋ nec ocl's vidit nec auris audiuit:nec in cor hoīs aſcēdit q̄ p̄pa.de⁹ his q̄ diligūt eū. ¶ Due cāe ſunt q̄re petr⁹ petijt ibi fieri tabernacula.P̄ria ē ꝑpter locutionē moy.⁊ helye cū xp̄o:q loq̄bant̃ d̄ exceſſu ſue paſſiōis.Sc'da eſt ꝑꝑ delectatiōnē quā habuit in illa ſr̄na ⁊ ſingulari trāſfiguratiōe xp̄i. ¶ Quātū ad primam ſciēdū ē ꝙ q̄ moy.⁊ hely.loq̄ebantur cū xp̄o de ſua paſſione petr⁹ petijt tria tabernacula ibi fieri.vt.ſ.remanēte xp̄o ibidē hieroſolym ī nō aſcēderet:⁊ ꝑ hꝰ manꝰ iudeoꝝ euaderet ⁊ paſſionē predictā.Nō fuit aūt auſus petere vt xp̄s nō moreret ꝑꝑ rephenſionē quā xp̄s al's ſibi fecerat qñ ꝑdixit eis ſuā paſſionem Mat.xvj.ipſe dixit ſibi.Abſit a te dñe nō erit tibi hoc.Qui cōuerſus dixit petro:vade poſt me ſathanas ſcandalū tu mihi es.q̄ nō ſapis q̄ ſunt dei:ſed q̄ ſūt hominū. ¶ Quātū ad ſc'dam cām ſciendū eſt ſm Orig.ꝙ petr⁹ ꝑꝑ delectationē quā habuit in oſtēſiōe gl'ie corporis xp̄i dixit ꝙ bonū erat ibi eē ⁊ tria tabernacula figi.Ubi Bed.O quāta felicitas viſionis deitatis inter angelos dꝫ eē ꝑpetuo:ſi tm̄ humanitas xp̄i ⁊ duorum ſocietas ad punctū viſa delectat vt eis petr⁹ p̄ſtare velit obſequiū ne diſcedāt.Procul dubio ibi erit illud quod dt p̄s.Satiabor cum apparuerit gloria tua. ¶ Si queratur quare petr⁹ non petit ꝑ ſe fieri tabernaculū.dici pt vno mō ꝙ ꝑpter intēſum amorē quē habebat ad xp̄m ſperabat recipi in tabernaculo xp̄i:nec volebat hr̄e tabernaculū ſeparatum. Al'r pt dici ꝙ petr⁹ tāta ſuauitate illi⁹ claritatis fuit abſorpt⁹ ꝙ nihil de ſe ſentiēs viſus eſt nō curare. ¶ Sciēdum ē autē loquēdo moraľr.ꝙ per illa tria tabernacula q̄ petijt petr⁹ fieri:intelligit̃ quelibet anima fidelis q̄ ſe dꝫ dño tabernaculum preparare.Quia ꝟo ſm Chry.in vnitate diuinitatis eſt trinitas ꝑſonarū merito tabernaculā duo dicunt̃ ⁊ vnū. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ inſtar materialis tabernaculi Moy.inuenio aliud ſp̄ale tabernaculū quod debet in quodlibet homine conſtrui vt habitaculū deo dignū vbi ſciendū ꝙ ſicut habetur ſententiaľr.Exo.xxvj.vt magiſter hiſtoriarum narrat:dominus precepit Moy.fieri tabernaculum in hunc modum ſcꝫ domū quadrā longā que erat clauſa vndiq niſi ab oriente:ex qua parte erat introit⁹. In quo p̄rio erat clauſura de tabulis de lignis ſethym ſibiinuicem cōiūctis ⁊ incaſtratis fūditus ſup baſes argenteas perforatas:in quarum foraminib⁹ cardines aurei īmittebantur firmatis vectib⁹ de lignis ſethyꝫ inauratis. ¶ Tertio ibi erant quatuor coopcrimenta. Primum erat.x.cortinaꝝ de byſſo retorta ⁊ hyacitho ⁊ purpura coccoq bis tincto variatarum.ſecundū erat.xi.ſagorū cilicinoꝝ.tertiū erat de pellib⁹ rubricatis.quartū de pellib⁹ hyacinthinis.

¶ Tertio erāt ibi due ptes pncipales: vna q̄ dicebaꝛ ſctā ⁊ alia ſctā ſctōꝝ. Et q̄tuoꝛ colūne de lignis ſethyȝ deaurate. habētes baſes argēteas ⁊ capitella aurea: añ q̄s erat velū de byſſo retoꝛta hyacintho purpura bis tīcto: diſtinguēs ſcā a ſctā ſctōꝝ. ¶ Quarto ī ſctā ſctōꝝ erat archa teſtamēti ⁊ virga aarō q̄ frondue-rat: ⁊ māna in vrna aurea eratq̨ ibi ꝓpiciatoꝛiū. In ſctā aūt erat cādelabꝛū cuȝ lucernis ad auſtrū ⁊ mēſa ꝓpoſitiōis ad aq̇lonē: ⁊ altare aureū in q̄ adolebaꝛ in-cenſuȝ in medio aūt velū nō lōge ab auditu. ¶ Quinto in introitu tabernaculi erāt. v. colūne de lignis ſethym deaurate q̄rū capita erāt d̄aurata: ⁊ baſes enee. añ q̄s erat tētoꝛiū de hyacītho ⁊ purpu-ra: q꞉ coccoq̨ bis tincto ⁊ byſſo retoꝛta. ¶ Sciendū eſt igiꝛ exponēdo illa moraliꝛ ꝙ ꝑ illud tabernaculū itelligiꝛ hō in q̄ p̄rio debēt eē tabule de lignis ſethym qḋ eſt lignū foꝛte ⁊ iputribile: ꝑ quas intelligo firmitatē fidei quā hō dȝ hēre: q̄ eſt fūdamētū ōmū in nōie iuxta illḋ Hebre. ix. Impoſſibile eſt ſine fide placere deo. Dicunꝛ aūt ille tabule fundari ſup duas baſes agēteas ī q̇b⁹ erāt cardines aurei: q꞉ fides ſupꝛa xp̄ȝ fundaꝛ ī q̄ iſtar duaꝝ baſiū argēteaꝝ qḋ quidē eſt puruȝ metallum: fuit humanitas puriſſima in coꝛpoꝛe ⁊ aīa ſine peccato: ⁊ inſtar cardinū aureoꝛū fuit diuinitas: q꞉ ſicut aurū nobili⁹ ē argēteo: ſicut fuit diuinitas humanitate nobilioꝛ. ¶ Firmabāꝛ aūt he tabule vectib⁹ de lignis ſethyȝ deaurati ſ. ī ſpe roboꝛāte ſignificata ꝑ foꝛtitudinē ligni: ⁊ in charitate inflammāte ſignifi-cata ꝑ aurū. ¶ Tertio inſtar tabernaculi dȝ habere m̄lta cooperimēta. Nā pri-mū fuit. x. coꝛtinarū: ꝑ quas intelligiꝛ p̄ceptoꝛū obſeruātia. Et illa obſeruantia dȝ coloꝛari byſſo puritatiſ ⁊ mūditie. Nā byſſus eſt albi coloꝛis. Iſta autem byſ-ſus d̄ꝛ remota: q꞉ iſta puritas dȝ in aīa ⁊ coꝛpoꝛe reperiri. Dȝ ēt coloꝛari hyacintho claritatis ⁊ ſapiētie: q꞉ hyacīth⁹ hȝ coloꝛeȝ celeſtē. Debet etiā coloꝛari purpura que habet cum aliquali cādoꝛe rubedineȝ. ſ. miſericoꝛdia in cādoꝛe ⁊ iuſticia. in rubedine deſignata. Unde ſapientie. j. Diligite iuſticiā qui iudicatis terrā

Dȝ ēt cocco bis tīcto q̇ eſt tot⁹ ſangui-ne⁹. ſ. charitate ⁊ amoꝛe dei. ſ. ⁊ ꝓximi ī q̄bus tota lex pēdet ⁊ ꝓphete. ¶ Sc̄dȝ cooꝑimētū fuerūt ſagacilicina ꝑ q̄ ſignificaꝛ auſteritas vite ⁊ pnīa: q꞉ ſicut cilicīū eſt veſtis aſpera: ita pnīa vr̄ aſperitatē habere. ¶ Signāter aūt dicūꝛ. xj. Q꞉ cum in vera pnīa ſint tria ꝯtritio: ꝯfeſ-ſio ⁊ ſatiſfactio. In ꝯtritione ſunt qua-tuoꝛ. ſ. pauoꝛ eterni ſupplicij. Pudoꝛ ꝑpetrati vitū: doloꝛ ꝯmiſſionis: ⁊ dulcoꝛ deuotiōis. In ꝯfeſſiōe ſunt quatuoꝛ ſcȝ denudatio ſceleris: diſtinctio criminis diſcretio iudicis ⁊ deteſtatio hoſtis. In ſatiſfactiōe ſunt tria. ſ. ieiuniū macerās oꝛatio eleuās: ⁊ eleemoſyna mitigās: ⁊ ſic in vniuerſo. xj. dignoſcūꝛ. ¶ Tertiū cooperimentum fuit de pellibus arietū rubꝛicatis ꝑ quas intelligiꝛ paſſio chriſti rubꝛicata in ſuo ſanguine p̄cioſo. Et hac dȝ homo cooperiri: ipſaȝ meditādo. ¶ Quartum cooperimentū fuit de pellibus hyacinthinis per quas intelligiꝛ ꝯtemplatio diuinoꝛum: q꞉ hyacinthus ē celeſtis coloꝛis. ¶ Tertio ī homine in-ſtar tabernaculi ſunt due ptes principales: vna que vocaꝛ ſancta ⁊ alia ſctā ſan-ctoꝝ. Prima eſt coꝛp⁹ iuxta illud. j. Co-rinth. vj. Neſcitis q꞉ mēbꝛa veſtra tem-plū ſunt ſpūs. ſ. q̇ in vobis eſt. Sc̄da ṽo eſt anima q̄ ē nobilioꝛ pars hoīs: q꞉ iu-xta illud Gen. j. Ad imaginē dei creata. ¶ Iſtam aūt diſtinctionem facit velum coloꝛatum quatuoꝛ coloꝛib⁹: ⁊ columne quatuoꝛ deaurate. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ velū coloꝛatū quadrupliciter intelligunꝛ q̄-tuoꝛ elemēta quib⁹ coꝛpus ꝯponiꝛ: q̄ ad animā nō attingūt. Per byſſum: eni q̄ de terra naſcitur: intelligiꝛ terra. Per hyacinthū coloꝛis aerei intelligiꝛ aer. Per coccū ṽo ignei coloꝛis: ignis. Per pur-purā ṽo q̄ ſanguine piſciū. ſ. cōche marine tingiꝛ. intelligiꝛ aqua vbi piſces na-ſcūtur. Q꞉ igiꝛ ex iſtis coꝛp⁹ ꝯponiꝛ ⁊ nō anima. idō merito per velū: taberna-culū dicebaꝛ diſtingui. ¶ Aū vero qua-tuoꝛ colūnas d̄ꝛ poni velū diſtinguens habitacula: ī q̄ dignoſcitur ꝯiungi q꞉ q̄-tuoꝛ ſunt virtutes cardinales quib⁹ dū viuim⁹ anima habet regi. ¶ Signāter aūt dicūtur p̄dicte colūne habere capi

86

teſſa aurea:q2 q̄tuor p̄dicte ꝟtutes dꝫbēt i ꝟtute charitatis firmari. ¶ Quarto di co ꝙ in p̄ncipali pte tabernaculi q̄ dr ſā cta ſanctoꝝ p quā ſignificat̃ aīa erat ar ca teſtamēti i q̄ erāt tabule Moy. ꝛ ꝟga Aarō ꝛ māna ꝛ oraculū. ꝛ cherubyn alas expādētia. Ubi ſciēdū ꝙ p arcā pōt itel ligi aīa facta ad dei imaginē in q̄ inſtar tabularū eſt mēoria: iſtar ꝟge itelligētia ꝛ iſtar māne volūtas. Iſte tres potentie exiſtētes in vna aīa intelligūt̃ p illa tria q̄ erāt in arca. ¶ Oraculū aūt ibi dr eē: q2 ad aīam orare p̄ncipalr ptinet: q2 ora tio eſt aſcēſus mētꝫ ad deū. ¶ Sūt ēt ibi cherubyn obūbrātia ꝓpiciatoriū: vl' ora culū ꝛ expādētia alas ꝛc. i. ꝓuidētia an gelorū gubernātiū ꝛ ꝓtegētiū ꝛ adiuuā tiū alaꝫ ab īſidiātib⁹ īimicis. ¶ In ſcda ꝟo pte q̄ vocat̃ ſctā p quā itelligit̃ corp⁹ erat cādelabrū mēſa ꝛ altare aureū. Ubi ſciendū ꝙ p cādelabrū vbi erāt lucerne ardētes intelligit̃ clara ꝛ exēplaris cō uerſatio q̄ ad corp⁹ pertinet: quā hō dꝫ habere. Per menſam ꝟo in qua ponebā tur panes: ex quibus hō reficitur intel ligitur pietas ꝛ mīa pauperū refectiua. Per altare ꝟo i medio tabernaculi poſi tum intelligit̃ corpus in hōīe ſitum īme dio qđ dꝫ eſſe aureū: q2 charitate plenū. ¶ Quinto in introitu illi⁹ partis taber naculi q̄ dr ſctā p quā corpus intelligit̃ erant. v. colūne auree cū baſis eneis: an te quas ponebat̃ tentoriū aureū eiuſdē coloris cum velo. Ubi ſciendū ꝙ p iſtas v. columnas intelligūt̃. v. ſenſus: q̄ dicū tur aurei: q2. v. ſenſus debent ſuo modo in deū dirigi p amorē. Baſes ēt eneas habent: q2 ſtabiles ꝛ firmi debent eſſe in hōīe ꝛ nō in mūdanis vagari. ¶ Per tē torium ꝟo eorūdem colorū cum velo p quos vt dictū eſt quatuor elemēta intel ligunt̃: intelligit̃ ꝙ iſti. v. ſenſus tāq̄ po tentie organice in organis exiſtunt cor poreis ꝯſiſtentib⁹ ex quatuor elemētis. ¶ Signāter aūt dr ꝙ tabernaculū ex p te orientis nō erat clauſum ſed inde ha bebat introitū. per qđ itelligit̃ ꝙ homo quantum ad corpus ꝛ aīam ad orientem aperire ſe dꝫ: vt inde recipiat gratiam ꝛ cōſolationem ꝛ illuminatiōes diuinas.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Adhuc eo loq̄nte ꝛc. Ubi tā git̃ fecūditatis teſtificatio p̄rnalis: ꝙ probat expſſio amoroſa. Ubi tan git duplicem teſtificationem. ſcꝫ.
Tegminis materialis.
Eloquij paternalis.

¶ Quātū ad p̄mum dicit. Adhuc eo lo quen. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ petro querēte ta bernaculū corpale vt ſciat i reſurrectiōe non tegmine domoꝝ: ſꝫ ſpūs. ſ. grā: ele ctos eſſe ꝓtegēdos: iđ eos nubes lucida obūbrauit. Uñ xp̄s ſm hiero. ꝛ Orig. Et petenti tabernaculū: ad oſtēdēdū quale tabernaculum haberet in glīa: nō reſpō dit ei verbo: ſed facto p vmbrationē nu bis ſignificātis ſpūs. ſ. gratiā. ¶ Quātū ad ſcđm. ſ. teſtificationem eloquij pater nalis dicit. Et ecce vox de nube ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ad teſtificationē de filio ſpūs ſcꝫ in baptiſmo acceptat: mūditiā puri tatem ꝛ ſimplicitatē mentis q̄ ſignificā tur p columbā. In trāſfiguratiōe ꝟo ap paret nubes lucida ad deſignādū lucem et claritatē quā habebimus poſt reſurre ctionē. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm Remi. ꝙ iđ pater hāc vocē miſit: vt multiplex teſti moniū haberet de xp̄o. Nā vndiqꝫ dn̄s habuit teſtes. Ex celo vocē pr̄is. Ex pa diſo heli. Ex inferis Moy. Ex hoībus aplos. Ut in noīe ieſu oē genu flectat̃ ce leſtiū terreſtriū ꝛ ifernoꝝ. ¶ Ut igr̃ xp̄ꝫ audiam⁹ vt hec vox pr̄is nobis ꝓnūciat admonemur baruch. iij. vbi dr. Audi iſrl' mādata vite: aurib⁹ percipe vt ſcias pru dentiā. Ante eñ aduētum xp̄i in mūdū auditu auris auditus fuit: q2 p ſcriptu ram ſacri canonis nunciat⁹ poſt ꝟo ei⁹ aduentū fuit viſus corporaliter q2 Jo. j. Uerbū caro factū eſt ꝛ habitauit in no bis. Unde Job. d. Job. xlij. Auditu auris audiui te: nunc aūt oculus me⁹ videt te: idcirco meipm̄ reprehendo ꝛ ago pniaꝫ in fauilla ꝛ cinere. Nā q2 xp̄s fuit corpa lis viſus: hō debet agere pniam i fauil la accēſa ꝛ parū durāte. i. in cōſideratio ne vilitatꝫ mūdi ꝛ i ardore charitatis di uine. In cinere ꝟo. i. i ꝯtinua memoria mortis. ¶ Ut aūt xp̄ꝫ audiam⁹ clamat ꝑ pater di. hic eſt filius me⁹ dilec. ꝛc. Cla mat mr̃ di. Jo. ij. Quecūqꝫ dixerit vobis facite. Clamat legiſlator Deut. xviij. d.

Prophetā ſuſcitabit vobꝫ dñs de fratribus vr̄is ip̄m tāq̄ me audietis. Oīs eīm q̇ nō audierit ꝓphetā illū exterminabitur de pplo ſuo. Clamat etiā ip̄e ſaluatoꝛ Eſaie.lv.d. Audite audiētes me ꝛ comedite bonū. ꝛ delectabiť in craſſitudie aīa vr̄a. ¶ Quis igiť pctōꝛ ſic mltiplicit̄ vocatus vt xp̄m audiat excuſare ſe poterit: cū a dn̄o de ſuis trāſgreſſionib⁹ rep̄hēdetur: certe null⁹. Vñ dixit xp̄us Jo. xv. Si nō veniſſem ꝛ locut⁹ non fuiſſem pctm̄ nō haberet nūc aūt excuſationem nō habent de pctō ſuo. ¶ Sꝫ o bone ieſu quot ſunt q̇ te audire nolūt. Nō eīm te audiūt pctōres: quos tn̄ tua benignitate erudis di. Eccli. vij. Noli facere mala ꝛ nō te appꝛehēdēt Et ideo dicit p̄ p̄s. Nō audiuit ppl's me⁹ vocē meā ꝛ iſrl̄ nō intēdit mihi. ¶ Sed q̇d dn̄e eis accidat: audiat q̇d ſubdis. Et dimiſi eos ſꝫm deſideria coꝛdis eoꝝ ibūt in adinuētionib⁹ ſuis. Nam reuera eos dimittit. q̄uſq̧ finaliter ſꝫm adinuentiōes ſuas peſſimas eternaliter cruciātur. ¶ Quarta pars.

Seq̇ť. Et audiētes diſcipli ꝛc. Ubi tāgiť fragilitatis impꝛoportio coꝛpalis qd̄ ꝓbat ꝯditio pōderoſa. vbi ſciēdū q̄ h̄ tria conſiderare poſſumus. ſ.
Stupoꝛem inuadentem.
Paſtoꝛem confortantem.
Saluatoꝛem aſſiſtentem.

¶ Quātū ad p̄mū d̄t. Et audiētes ꝛc. vbi hiero. hūana fragilitas cōſpectū maioris glīe ferre nō ſuſtinet. ꝛ toto aīo ꝛ coꝛpe cōtremeſcēs ad terrā cadit. Quanto eīm q̇s altioꝛa q̄ſierit: tāto magis ad altioꝛa collabiť ſi ignoꝛauerit mēſurā ſuā hoc aūt deploꝛās Greg. ait O i quā tam miſeriā cecidim⁹: q̇ ip̄m bonū ferre nō poſſum⁹ ad qd̄ creati ſum⁹. ¶ Signāter aūt ſꝫ Remigiū d̄t q̄ ceciderīt in faciem ſuā. i. aīn: non retro: qꝛ mali retro tanq̄ a deo fugiētes dicūť cadere boni ī faciē: q̄ſi deo reuerentiā faciētes. ¶ Dicit aūt q̄ timuerūt valde. ¶ Pꝛio qꝛ cognouerīt ſe erraſſe: qꝛ tabernaculū de frōdib⁹ q̄rebāt. q̄ autē erroꝛ ꝛ fatuitas reddant hoiēꝫ timidū ptꝫ ex hoc q̄ d̄ꝛ Eccli. xxij. Coꝛ timidū in cogitatiōe ꝯ timoꝛis impetū nō reſiſtet. ¶ Scd̄o p̄ fulgoꝛis magnitudine videntes nubē lucidā ipſos obūbꝛātē. Qd̄ aūt nimia claritas timoꝛē inducat ptꝫ ex hoc qd̄ d̄ꝛ Matthe. vltimo q̄ āgel⁹ apparēs mulierib⁹ cui⁹ aſpect⁹ erat ſicut fulgur dixit eis. Nolite timere ꝛc. ¶ Tertio qꝛ vocē patris audierāt: quā adhuc fragiles ſuſtinere nō pote. āt Qd̄ ēt vox mirabilis hoies terreat. ptꝫ ex h̄ qd̄ d̄ꝛ Exo. xx. q̄ filij iſrl̄ pterriti dixerūt. Moy. loq̄re tu nobis: ꝛ audiem⁹: nō loquať dn̄s nobꝫ: ne foꝛte moꝛiamur. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ. ſ. paſtoꝛē cōfoꝛtātē d̄t. Et acceſſit ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ qꝛ diſcipuli debiles erāt ex timoꝛe p̄habito. Xp̄us vt pi⁹ paſtoꝛ eos ſuo tactu cōfoꝛtat vt ſurgāt. vn̄ xp̄s eos tripliciť ꝯſolať quo ad triplicē actū quē fecit circa eos Nā acceſſit: tetigit: ꝛ locut⁹ fuit. Acceſſit inquā qꝛ p̄ ſe ſurgere nō poterāt p̄ qd̄ intelligiť gratia p̄ueniēs: ſine qua homo non poteſt ſurgere a culpa. Tetigit etiā eos vt eoꝝ mēbꝛa ad literā ſolidareť q̄ debilia remāſerāt ex timoꝛe: in quo intelligiť gr̄a concomitās q̇ hoiēꝫ in bono cōfoꝛtat. vnde Dan. x. Man⁹ tetigit me et erexit me ſuper genua mea. ¶ Dixit etiam q̄ ſurgerēt ꝛ nō timerent Ubi hiero. O ſaluatoꝛis benignitas ad ſubueniēdum miſeris ꝛ fragilib⁹ in neceſſitatibus ſuis. Nā nullū deſerit cōfidentem in ſe. Accedit eīm ad debiles: vt q̇ p̄ ſe nō poſſunt ſurgere ſua p̄ſtāte virtute ꝛ gr̄a ſubleuēťur. Quis igiť miſer peccatoꝛ ſurgere nō deſiderat habens tam validū adiutoꝛē ꝛ ꝓperare ad xp̄ꝫ mīam poſtulādo: certe nullus eē deberet vnde Eph. v. Surge qui doꝛmis ꝛ exurge a moꝛtuis ꝛ illumiabit te xp̄s. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. ſaluatoꝛē aſſiſtente dicit. Et leuātes oculos ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ diuina diſpenſatiōe factū eſt ſꝫm hiero. q̄ ſolū ieſum viderūt ne ſi alios vidiſſent cū xp̄o dubitaſſent: pꝛo quo illa vox patris fuiſſet ꝓlata. hic eſt filius ꝛc. Dum igiť ip̄m ſolū viderūt: cognouerūt vocē illā ꝓpter xp̄m eſſe ꝓlatam. Nam ſicut habetur Luc. ix. Moy. ꝛ hely. receſſerunt anteq̄ Petrus loquereť ꝛ anteq̄ vox patris audiretur. Uel ideo viderunt ſolū ieſum vt per hoc daretur intelligi q̄ in xp̄o ꝯplebatur ꝛ finē habebat lex Moy.

87

ſcd̄m hierony. ⁊ ſcriptura ꝓphetarū: vt verificaret illd̄. j. Coꝛ. xiij. Cōuenerit qd̄ pfectū eſt euacuabit qd̄ ex parte eſt.

¶ Quinta pars.

Sequit. Et deſcēdētib⁹ illis ⁊c. Ubi tāgit vtilitatis inſtructio exēplaris. qd̄ ꝓbat informatio fructuoſa. Ubi Jo. Nō vult ergo i populos ꝑdicari: ne icredibile eſſet ꝓ rei magnitudine. ¶ Scd̄o ex hoc noluit xp̄s hec diſci ſecūdū Remigiū: ne forte ex hoc paſſio ei⁹ impediretur. ¶ Tertio ꝓhibuit illā viſionē dici moraliter loquēdo primum ſecundum Ambro. vt in laudando aliquem circūſpectos nos redderet. Nā homo nō ſemꝑ debet laudari iuxta illd̄ Eccl'i. ij. Ante mortem ne laudaueris hoiez. ¶ Scd̄o vt in noſtris bōis actib⁹ nos ;vitare gloriā humanā doceret. Un̄ Mat. v. Attendite ne iuſticiam veſtrā faciatis coram hominib⁹ vt videamini ab eis. Queram⁹ igitur in noſtris actibus principalr̄ deo placere: ⁊ ipſe nobis retribuet gratiam in p̄ſenti ⁊ gloriaz in futuro. Ad quam ⁊c. ¶ Dn̄ica. iij. in quadrageſima. Euangelium. xxiiij.

Erat ieſ⁹ eijciēs demoniū ⁊ illd̄ erat mutū ⁊c. Lu. xj. Rōnale eſt ⁊ cōgruum vt hō qui dz laudari ab aliis in ſe habeat vnde poſſit laudari. Nā ſecūdū Philoſophū. iij. politicoꝝ Laus eſt ſermo elucidās magnitudinē virtutis. ex quo euident appet q hō q̄ dz laudari debet virtutē habere: ⁊ alia per que poſſit cōgrue commēdari. ¶ Inter alia aūt que reddunt hominē cōmendandū ſunt potentia in operādo: patiētia in tolerando: ſapientia in cognoſcendo: ⁊ benignitas i inſtruēdo. Quia igit xp̄s fuit in operādo potēs: in tolerādo patiēs: in cognoſcendo ſapiens: ⁊ in inſtruēdo diligens: ideo merito potuit cōmēdari. Et hoc eſt qd̄ nobis oſtendit hiſtoria euangelij hodierni. In quo quidem beatus Lucas. v. tangit. ſ.

Liberātis virtuoſitatem vigoroſam.
Detrahētis malignitatem inuidioſaz.
Reſpōdentis ſagacitatem luminoſam.
Inſtruentis benignitatem amoroſam.
Cōmendantis celebritatem gaudioſaz.

¶ Primū ꝓbat prodigiū admirandum. Scd̄m indiciū deteſtādū. Tertium indiſtiū attēdēdū. Quartū periculū precauēdū. Quintū ꝑconiū audiendū. ¶ Primū in princi. ſcd̄z ibi. Quidaz aūt ex eis ⁊c. Tertiū ibi. Ipſe aūt vt vidit ⁊c. Quartū ibi. Cū immūdus ſpūs ⁊c. Quintū ibi. Factum eſt autē ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. qd̄ ꝓbat ⁊c. dic. Erat ieſus eiciens ⁊c. Ubi quatuoꝛ poſſumus conſiderare. ſ.

Obſeſſi calamitatem.
Chriſti poteſtatem.
Miraculi propalationē.
Populi admirationem.

¶ Quātū ad primū dicit. Erat ieſus eiciēs demoniū. Ubi ſciēdū q ille hō ſecūdū q pōt colligi ex v̄bis euāgelij ⁊ ex dictis ſanctoꝝ erat mut⁹ cec⁹ ⁊ ſurd⁹ ⁊ demoniac⁹. ¶ Quātū ad ſcd̄z dicit q erat ieſus eiciēs demoniū. Uidēs eñ chriſtus hūc demoniacū ſibi oblatū vt ipm curaret ſua ptāte ab ipo eiecit demoniū. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. miraculi ꝓpalatiōe dicit. Et locut⁹ eſt mut⁹. Et hoc eñ q ille q̄ ante mut⁹ fuerat recuperauit loquelā fuit miraculū circūſtātib⁹ ꝓpalatū. ¶ Quātū ad quartū. ſ. populi admiratione dicit ⁊ admirate ſūt turbe. Ubi ſciēdū q turba q̄ erat ſimplicioꝛ: videns tam ſtupēdū miraculū: merito fuerunt mirati. ¶ Moralr̄ autē loquēdo p illum demoniacū intelligit qlibet exiſtens in pctō mortali: q̄ primo dr̄ demoniac⁹: qꝛ diabol⁹ ipſum poſſidet: qꝛ ſe ſibi p peccatū donauit. Ubi ſciēdū q inuenis diabolū peccatorē dupliciter poſſidentem. Primo ſicut hō poſſidet agrū quem laborat. Ubi ſciendū q ſicut homo agrū ſuū arat: ſeminat ⁊ metit: ſic diabol⁹ arat hominē per malā ſuggeſtionē: ſeminat per conſenſum ⁊ cogitationē: metit p opis cōſummationē. ¶ Scd̄o diabolus poſſidet peccatorē ſicut miles equū quē equitat. Nā ſicut miles cū freno ducit equū ad ſuū libitū: ſic diabol⁹ poſtq̄ accepit dn̄ium in pctōre: ⁊ ſibi impoſuit frenum culpe: ducit eū q̄ vult: ⁊ facit eū de peccato in pctm̄ currere: quouſq ducat eū

In pfundū abyſſi. ¶ Hoc aūt fuit figura
tum Apoc.vj.vbi dr̄. Uidi ⁊ ecce equus
pallidus ⁊ qui ſedebat ſup eū nomē illi
mors ⁊ infernus ſequebat eum.et data
eſt illi poteſtas ſup quatuor partes ter-
re interficere gladio ⁊ fame ⁊ morte ⁊ be
ſtijs terre. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū equū
intelligit pctōr qui ſignāter dr̄ pallid⁹:
qr caret humore gr̄e:⁊ charitatis calore
⁊ vita ſpūali ſicut in hoīe pallor accidit
vel ex nimia ſiccitate:vel ex nimio fri-
gore:vel ex carentia virtutis ⁊ vite. Ut
ſic ſit Heſter.de qua dr̄ Heſter.xv.ꝙ ꝓ ni
mio timore ⁊ debilitate virtutis: cū vi-
diſſet regē aſſuerū ardētib⁹ oculis furo
rē pctōris indicātib⁹ corruit et in pallo
rem colore mutato:laſſum ſup ancillam
reclinauit caput. Ita reuera peccator q̇
peccādo ꝯ̄ ſe furorē dn̄i cōcitauit in ter
rā corruit:cū ad iſta tēporalia poſſidēda
deijcit:⁊ colorē gratie mutat in pallidū.
i.in culpā Et iō aīa ſup ancillā.i.ſenſua
litatē caput reclinat:cū ei in deſiderijs
ſuis cōſentit. ¶ Signāter aūt dr̄ ꝙ ifer
nus ⁊ equū et militem ſequebat:qr tam
peccatori ꝙ̄ diabolo ifernalis pena eter
naliter ꝑparatur. Nam Prouer.ij. Incli
nata eſt ad mortem dom⁹ eius ⁊ ad infe
ros ſemite eius. ¶ Dicitur aūt ꝙ eſt da
ta ſibi poteſtas ſup quatuor ptes terre
ꝓpter poteſtatē quā de⁹ ꝑmittit diabo-
lum habere ad hoīm ꝓbatione ⁊ hoc in
mūdo gn̄aliter:qđ per q̄tuor deſignat.
de qua poteſtate Job.xlj. Non eſt pote-
ſtas ſup terrā que cōparet ei q̇ fact⁹ eſt
vt nullū timeret:oē ſublime videt ⁊ ipe
ē rex ſup oēs filios ſupbie. ¶ Dicit aūt
ꝙ hec poteſtas eſt ſibi data ad iterficiē-
dū hoīes gladio.ſ.guerre ⁊ diſſenſionis
ꝑ diſcordiā. Fame duritie ⁊ icōpaſſiōis
ꝑ miām. Morte odij ⁊ emulationis per
inuidiam. Beſtijs ꝑ laſciuiā ⁊ gulam. Et
ideo dicitur nō eſt poteſtas que cōparet
ei q̇ fact⁹ eſt vt nullū timeret. Reuera
tanta eſt cautela diaboli ⁊ potētia ꝙ niſi
de⁹ ipam reſtringeret:difficile foret ho
mini ſibi reſiſtere virtutib⁹ ꝓprijs:cū di
uino aūt adiutorio de facili. ¶ Scđo dr̄
peccator mut⁹. Ubi ſciēdū ꝙ ille pōt di
ci mutus qn̄ alter illū nō intelligit.ſicut
q̇libet barbarus inquātū ipm nō intel-
ligo:pōt dici reſpectu mei mut⁹. Pecca
tor ergo:qr nō intelligit nec audit a deo
qr nō eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris
Eccl'ie.xv.iō pōt merito dici mut⁹. Un
de in ꝑs. Erubeſcāt ipij et deducāt in in
fernū muta fiant labia doloſa. ¶ Cuili
bet talis pōt figurari per helyodorū ꝑ er
ſecutorem populi dn̄i:de quo ſentētiali-
ter dicitur.ij. Macha.iij.ꝙ cū vellet ſpo
liare templum dn̄i fuit verberat⁹ a dn̄o
et in terram cōcidit ⁊ per diuinā virtu
tem iacebat mut⁹ atq3 omni ſpe ⁊ ſalute
priuatus. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ helyodorū
volētē ſpoliare templū dn̄i vbi erat ſub
ſidiū populorū ⁊ viduarū:intelligit pec
cator dedit⁹ temporalibus:⁊ alijs iniu
riando:quē quidem dn̄s aliqn̄ flagellat
aliquib⁹ aduerſitatib⁹ qui flagellat⁹ nō
ꝓpter hoc cōſurgit ad celeſtia ſed curua
tur in terrā per deſideriū mūdanorū:et
ſic mutus in terra iacere dicit.⁊ ſpe ſue
ſalutis ꝑuatur. ¶ Tertio dicitur pecca
tor cecus. Ubi ſciendum ꝙ ſicut macula
corporalis in oculo viſū aufert:ſic pec
catum in aīa tollit viſum:iuxta illđ Sa-
pien.ij. Excecauit illos malitia eorum.
¶ Qualiter aūt homo efficiat cecus.q̇e
re figurem dn̄ica ſecūda de aduētu par-
te ſecunda euangelij. ¶ Quarto dicitur
peccator ſurd⁹. Ubi ſciendū ꝙ ſicut ſur
dus dr̄ ille q̇ caret auditu:ita peccator
ſurdus dicit qui nō vult deū per obediē
tiam audire. Unde ꝯquerit ur per ꝑs.l.
Non audiuit ppl's meus vocem meā et
iſrael nō intendit mihi. ¶ Iſtū peccato
rem curat dn̄s.primo ab ipſo demoniū
expellendo dum ipm inſpirat ſua gratia
preueniēte:vt recogitet ſue paſſiōis be
neficiū per quā ipm redemit.⁊ ſic dimit
tēdo peccata:diabolū derelinquat. Hoc
aūt fuit figuratū Tobie.vi.vbi ſentētia-
liter dicit ꝙ cū Tobias eſſet in itinere
⁊ iret ad accipiendū decē talenta argēti
de hereditate patris ſui:habuit comitē
angelum:⁊ cum prima māſione māſiſſet
iuxta fluuiū tygrī:exijt vt lauaret pedes
ſuos ī flumie.⁊ ecce piſcis exiuit ad de
uorādum eū ⁊ expaueſcēs Tob.clama
uit ad angelū.d.domine inuadit me cui
angelus:apprehende brāchiū ei⁹ ⁊ trahe
eum ad te:quē cū traxiſſet in terrā dixit

88

ei angel⁹:ceteꝛa hūc piſcē ⁊ coꝛ ei⁹ ⁊ iecur ⁊ fel repone tibi ſunt eñi hec neceſſaria ad medicaméta vtilr quē cū Tob. interrogaſſet ad q̇d iſta valerēt reſpōdit angel⁹ ꝙ ſi particula coꝛdis ſiue iecoꝛis poneret ſup carbones:fum⁹ exterminabit oē gen⁹ demonioꝝ:⁊ fel valebit ad vngendum ocl'os i q̇b⁹ eſſet albugo:qd ⁊ factuȝ eſt:qꝛ ꝑ particulam iecoꝛis ſup carbones poſitā expulit demoniū vexātē Sarā et ꝑ linitionē fellis ſup oculos patris reſtituit ei viſum. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Tob. viatoꝛē intelligit quilibet homo viatoꝛ:qꝛ i hoc mūdo nō habet habitationē firmam:ſed noſtra habitatio eſt in celis ꝓꝑ quā ſum⁹ pꝛincipalr creati. Unde hebꝛe.xiij. Nō habem⁹ hic ciuitatem manentē ſed futurā īquirim⁹. Et ideo hoꝛtat nos btūs Pe.cañ.ū.d. Obſecro vos tanꝙ̄ peregrinos ⁊ aduenas:abſtinere vos a carnalib⁹ deſideriis q̄ militant aduerſus aiam. Quia iuxta illō.j. Coꝛ.xv. Caro ⁊ ſāguis regnū dei poſſidere nō poſſunt. ¶ Signāter autē dicit ꝙ angel⁹ ipſum comitabatur:qꝛ de⁹ hāc gratiā fecit homini que ē valde magna quia quādo creat aīam:immediate dat ſibi angelū ad cuſtodiā:qui continue hominē dum viuit aſſociat vt ipſum defendat a diabolo ⁊ retrahat ipſuȝ a malis ⁊ inducat ipſum ad bonū. ¶ Ad quid aūt Tob .in itinere ſuo vadat:audi q̇d dicit quia ad accipiendū.x.talēta argenti de bonis patris. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ numerū denariū qui eſt numerus perfect⁹ intelligit recta retributio que eſt de diuitiis dei q̄ eſt pater noſter et dñs:quā diligēter debem⁹ querere duȝ peregrinamur in mundo.vt poſſimus eā finalr obtinere. ¶ Signāter autē dicuntur.x.talenta argēti:qd quidē eſt purum metallum:ad deſignādū puritatē illius glorie quā habent in puritate viuētes. Unde Mat.v. Beati mūdo coꝛde qm̄ ipſi deū videbūt. ¶ Per tygrum autē fluuiū qui interpꝛetatur veloꝛ:intelligitur mūdus q̄ veloꝛ dicitur:qꝛ velociter tranſit:⁊ hoc docet experiētia:qꝛ vita hoīs breuis . Et ideo non debet homo in ipſo coꝛ ſuū ponere Unde.j.Joā.ij. Nolite diligere munduȝ neqꝫ ea que in mūdo ſunt.⁊ quare:quia ſubdit. Mundus tranſibit ⁊ concupiſcētia ei⁹:qui aūt facit volūtatē dei manet in eternum. ¶ Dicit ꝙ pꝛima māſio fuit iuxta tygrum:qꝛ qñ naſcit hō pꝛimo venit in mundū. Multoties aūt accidit ꝙ viatoꝛ inſtar Tob. intrat fluuium vt ibi pedes balneat quia multi ſunt qui affectū ⁊ deſideriū ſignificatū ꝑ pedes balneāt ⁊ ponūt in terrenis ⁊ mūdanis diuitiis ⁊ delitiis:ipſis totaliter adherentes. ¶ Sȝ aduertāt q̇d Tob. accidit dū ſtaret in flumine:qꝛ piſces ingens cum voluit deuoꝛare. Ubi ſciendū ꝙ per piſcem qui ſuauis eſt guſtu intelligit xp̄s qui ſuauis eſt et dulcis. iuxta illud ꝑs. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs. Hic tob. deuoꝛare volebat ⁊ ſic ei magnū timoꝛē immiſit. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ terroꝛeȝ iſtū intelligit terroꝛ ⁊ comminatio quaȝ xp̄s facit hoīb⁹ deditis mūdanis diuitiis ⁊ delitiis vt īducat eos ad celeſtia diligēdū. Qualiter autē eis ꝯminetur:audi Luc.vj. vbi dicit. Ue vobis diuitib⁹ q̄ habetis ꝯſolationē vr̄am. Ue vobis q̄ ſaturati eſtis:qꝛ eſurietis. Ue vobis qui nūc ridetꝭ:qꝛ lugebitꝭ ⁊ flebitꝭ. ¶ Quid aūt ad remouendū timoꝛem ⁊ ad ꝯfortādū Tob. audi angelū ſibi di. trahe piſcē ad te ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iſtū piſcē.ſ.xp̄m hō dedit⁹ mundanis:qñ ab eo ꝑ increpationē terret dȝ ad ſe trahere:ipȝ ad ſe bonis opibus inclināDo. Et cū attraxerit: debet ipȝ aperire.i.in ipo cognoſcere:q̄ pꝛius nō cognoſcebat ſȝ erāt ſibi abſcōſa inſtar rei q̄ dum clauſa eſt:non cognoſcūtur que ꝯtinent in ea. ¶ Aperto aūt xp̄o.i.cognito:debet ibi accipe:coꝛ fel ⁊ iecur. Ubi ſciendū ꝙ per coꝛ qd eſt p̄ncipiū vite:intelligit vita xp̄i quā dedit nobis in exēplum viuendo:⁊ in pꝛeciū moriendo. Hāc igitur peccatoꝛ debet cognoſcere vt ipam imitetur ⁊ eius beneficio regratietur pꝛo poſſe. ¶ Per fel aūt qd amaꝝ eſt:intelligitur amaritudo paſſionis xp̄i. Hāc pctōꝛ dȝ cognoſcere:⁊ ipaȝ ſup oculos ſuos mentales ponere ⁊ tūc ammonebit ab eo oēm humoꝛē ſupfluū. i. oēs coꝛpoꝛales delectatiōes aīam excecanteſ:⁊ ſic reſtituet ei viſum. ¶ Per iecur ꝟo ſiue epar qd eſt pꝛincipiū caloris ⁊ amoꝛis:iuxta illud poeticuȝ Cogit

amare ſecur intelligit amor xp̄i ad nos q̄ fuit cauſa nr̄e ſalutis iux̄ illd̄ Eph.ij. Deus aūt qui eſt diues in mīa ꝓpter nimiā charitatē ſuā q̄ dilexit nos: cū eſſemus mortui pctīs: ꝯuiuificauit nos in [illegible] ſaluati. ¶ Huc amorē debem' ponere ſup carbones ⁊ ipz incēdere.i.ſup cor noſtrū inflāmatū diuino amore: ponere amorē xp̄i ꝯſiderādo quā tū nos dilexit: ⁊ eū ſimiliter diligamus iuxta illud.j.Jo.iiij. Nos ergo diligam' deū q̄m ipſe prior dilexit nos. ¶ Ex iſto igit̄ amore xp̄i ſic ꝯcrematiōi poſito nobis reſultat fum' ⁊ vapor ſuauiſſimus expellens oē pctm̄ p demoniū deſignatum. ¶ Scd̄o curat peccatorez mutū: ei loquelā reſtituēdo. iuxta illd̄ Sap.x. Sapiētia apuit os mutoꝝ ⁊ linguas infantiū fecit diſertas. Nā ſapiētia.i.xp̄s dei ꝟtus ⁊ ſapiētia.j.Coꝝ.j. Apit os mutorū q̄n ora pctōꝝ prius tacētia in laudo exercitat creatoris. Tertio curat pctōrē cecū ſibi lumē reddēdo vt ꝟificet illd̄ Eſa.lv. Tūc apiēt ocli cecoꝝ. Et idē Mat.xj. Ceci vidēt. Quarto curat pctōrē ſurdū: ſibi reſtituēdo auditū. Vn̄ ꝟificatum fuit illd̄ Eſa.xxix. Audiēt i die illa ſurdi ꝟba libri. ꝟba libri.i.xp̄i q̄ eſt liber vite. Apoc.xix.

¶ Scd̄a pars.

Equit̄. Quidā aūt ex eis ⁊c. Ubi tangit detrahētis malignitatē inuidioſaz: qd̄ ꝓbat indicium deteſtādū. Ubi ſciendum ꝙ ſcribe ⁊ phariſei inuidentes xp̄o: videntes autē mirabilia q̄ faciebat: q̄ negare nō poterāt q̄dā coꝝ ſicut malicioſi ⁊ inuidi: ipſa opera xp̄i nō attribuebāt deo ſed diabolo. Aliqui ꝟo ab ipo petebāt ſignum quare illa faciebat. ſm̄ hoc igit̄ hic duo facit: qr̄ p̄io ponit primū ſcd̄o ſcd̄m. ¶ Quātū ad p̄muz ſcz detractionez malignā dr̄. Quidā aūt ex eis ⁊c. vbi ſciēdū ſz Bedā. ꝙ lz turba q̄ ſimplicior erat mirarent̄ de miraculis xp̄i phariſei tamen ⁊ ſcribe vt dictuz eſt illa diabolo attribuebāt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ſm̄ Bedā belzebub de' erat Acharō. Nam bel ipſe eſt baal. zebu. aūt muſca vocat̄. Dicit̄ ergo belzebu q̄ſi vir muſcarū: ex cui' ſpurciſſimo ritu: principē coꝝ nominabāt demonioꝝ. Ubi ſciēdum ꝙ nominia demonioꝝ ortum habēt a belo patre nini qui Niniue cōdidit ⁊ nominē ſuo ciuitatē nominauit. Nin' cū nimis diligens patrē ſuū: ⁊ de morte eius valde dolens fecit ſibi aureā ſtatuā pr̄is ſimilitudinē exprimentē: quā habuit in tāta reuerētia vt ſi qui fugitiui vel facinoroſi ad eā ꝯfugerent eſſent ſecuri. Jdō ceperūt hoīes illi imagini thurificare et diuinos honores exhibere ⁊ vidētes hnino placere quo exēplo ceteri de locis adiacētib' in honorem patrū ſuoꝝ ſtatuas fecerūt fieri: ⁊ eas adorauerūt ⁊ ſic pullulauit idololatria. Judei ꝟo vnius dei cultores: irriſiōis cā: idolū ſyclomorū q̄ erāt eis vicini vocabāt belzebub q̄ſi virum muſcaꝝ: qr̄ muſce ꝯgregabant ſup idolū ꝓpter cruorē eoꝝ q̄ immolabāt, principē aūt demonioꝝ.ſ.luciferꝝ dicebāt p̄ſidere huic ydolo. cui' ꝯſederatiōe credebāt minores demones obedire Chriſto: vt ad volūtatem ſuā exirēt de corpib' obſeſſis. ¶ Quātū ad tertiū. ſcz detractionē malignā dr̄. Et aliū tentātes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝓprietas iudeorum fuit in factis mirabilib' ſigna q̄rere. iuxta illd̄.j.Coꝝ.j. Judei ſigna petūt. Petebāt igit̄ iſti ſm̄ Cirillum ſignuz de celo fieri a xp̄o: vtputa tonitruū ſicut accidit tp̄e ſamuelis.j.Re.xij. Uel ignē de celo ſicut accidit tp̄e helye.iij.Reg.xviij. vel aliq̄ ſigna mirabilia manifeſtātia potentiam xp̄i.

¶ Tertia pars.

Equit̄ ipſe autem vt vidit cogitationes eoꝝ ⁊c. Ubi tangit reſpondentis ſagacitatem luminoſam: quod probat indicium attendenduz. Ubi duo poſſumus conſiderare: ſcilicet.

Sapientie pſpicuitatē in cognoſcendo.
Prudentie ſagacitatem in arguendo.

¶ Quantū ad primum dr̄. Ipſe aūt ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s phariſeis querētib' ſignum de celo: nō dedit eis ſignum viſibile: tn̄ dedit eis ſignum diuinitatis ſue dū cogitatiōes eoꝝ cognouit qr̄.iij.Regū.viij. Tu ſolus noſti corda hominuz. Vn̄.j.Reg.xvj. Hō videt ea q̄ patēt de' aūt intuetur cor. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcz prudētie ſagacitatē in arguendo dr̄. Oē regnum ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ phariſei tria imponebāt xp̄o. ſcz ꝙ nō erat autor

89

miraculi. Et q̄ erat miniſter diaboli. Et q̄ opus qđ fecerat nō erat opus dei ſed diaboli. Scđm hoc igit̄ hic tria facit qꝛ primo oſtēdit q̄ diabolus non eſt autor miraculi. Scđo q̄ ipſe non eſt miniſter diaboli. Tertio q̄ opus ſuū eſt opꝰ dei ꝛ nō diaboli. In prima parte duo facit. quia ſicut ſapiens p̄mo remouet falſita tē. ſcđo iſtruit veritatē. ¶ Primo remo⸗ uet ratiōe reducēte ad impoſſibile. ſcđo rōne oſtenſiua. Quātū ad primum dicit. Omne regnū ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ſm̄ ſan ctos. p̄latio inter demones ꝛ poteſtas ad tentandum hoīes quātum deus per mittit: durabit vſq̄ ad finem mundi: ꝛ qꝛ vt dicit Salu. Concordia parue res cre ſcunt: diſcordia aūt maxime dilabuntur euidēter app̄et q̄ diuiſio ē cauſa deſtru⸗ ctionis verum: ꝛ augmentatio maloꝝ. ¶ Ex iſtis ſic arguit xp̄s. Diuiſio in re⸗ gno aliquo eſt cauſa deſtructionis illiꝰ. Si ergo demones eſſent diuiſi adinuicē ita q̄ vnus impugnaret aliū qđ eſſet ſi ego in p̄ncipe demonioꝝ eiicerē demo⸗ nes: impoſſibile eſſet q̄ regnū eoꝝ dura ret ſed durabit vſq̄ ad diē iudicij. ergo nō ſunt diuiſi. ꝛ per ꝯñs in p̄ncipe demo nioꝝ nō eiicio demones. ¶ Quātū ad rationem oſtenſiuā dicit. Si aūt in belze bub ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ iudei dicebāt exor ciſtas ſuos ꝛ ap̄los qui dicunt̄ filij eoꝝ qꝛ de ipſis nati: eijcere demones de cor⸗ poribꝰ obſeſſis diuina v̄tute tñ xp̄ū vir⸗ tute diaboli. ꝛ ſic p̄z q̄ per inuidiam lo quebātur. Ubi ſciēdū q̄ ſicut dicitur ab aliquibus Salomō tradidit quoſdā ex⸗ orciſmos iudeis cooperātibus quibuſ⸗ dam herbis ꝛ gēmis: exorciſte iudeoꝝ expellebāt demones de corporibꝰ obſeſ ſis in virtute dei. Apoſtoli etiā ſibi ꝯſcij erant nihil male artis a xp̄o didiciſſe q̄ etiā demones expellebāt. ¶ Intēdit igi tur xp̄s talē rationē. Idem effectus de bet p̄cedere ab eadem cauſa ſicut p̄z q̄ omnis calefactio p̄cedit a calore: et oīs frigefactio a frigore. Sed ſꝫ vos filij ve ſtri: vt ſupra nō eiiciūt demones in v̄tu te demoniorum: ſed in virtute dei. ergo nec ego cum expellere demones ſit idē effectus. Et qꝛ ipi hoc de me credūt qđ vos nō creditis: ideo ipſi iudices veſtri erunt: nō quidē autoritate ſed ꝯparatio ne melioris operis: qꝛ vobis de me ma le opinantibus ipſi bene opinati ſunt. ¶ Quātum ad inſtructionē veritatis di cit. Porro ſi in digito ⁊c. Ubi ſciendū q̄ pater comparatur corpori: quia ſicut cor pus eſt fundamentū oīꝫ membroꝝ: ita p̄r eſt principiū in tota trinitate. Filius au tem ꝯparat̄ manui qꝛ ſicut homo operat̄ per manum: ita pater operatur per fi lium. Spiritus vero ſanctus comparat̄ digito: qꝛ ſicut digiti p̄cedunt a corpore ꝛ manu: ita ſp̄ūſſctūs a patre ꝛ filio. Et ſi cut digiti multiplicant̄ in vna manu: ita diſtincta ſunt dona ſcti ſp̄ūs: licet ipe in ſe ſit vnus iuxta illud. j. Cor. xij. Diui⸗ ſiōes grāꝝ ſunt: idē aūt ſp̄ūs. ¶ Dicit igit̄ porro ſi i digito dei. i. v̄tute ſp̄ūſſan ctꝰ eiicio demones venit in vos. i. ꝯ vos regnum dei. Ubi ſciendum quod per re gnum dei vno mō intelligit̄ iudiciaria poteſtas: qua dabitur ſententia condem nationis ꝯ reprobos p̄ culpa quā cōmi ſerunt. Et hec quidem ſnīa ſm̄ Tytum. Propter icredulitatē iudeoꝝ veniet ꝯ eos. qñ in finali iudicio a xp̄o iudicabū tur. Alio mō p̄ regnū dei: intelligit̄ adi tus regni celeſtis qui in xp̄imo erat: qꝛ in xp̄imo debebat aperi ianua celeſtis fidelibus. Quod licet p̄ximū eſſet credē tibus: tñ ꝯ iudeos incredulos ꝛ phari⸗ ſeos inuidos longe erat. iuxta qđ xp̄s di xit eis. Luce xj. Ue vobis legiſperitis: qꝛ in iſtis clauē ſcientie: ipi v̄o nō itroi⸗ tis: ꝛ eos q̄ itroibāt p̄hibuiſtis. ¶ Quā tū ad prudentie ſagacitatē in arguendo q̄ ipſe nō eſt miniſter diaboli dt. Cū for⸗ tis armatꝰ ⁊c. Ubi Chryſo. Fortem vo⸗ cat diabolū nō qꝛ naturaliter fortis ſit: ſed innuēs antiquā eiꝰ tyrānidē quā pu ſillanimitas vr̄a creauit. ¶ Iſte armatꝰ. dr̄ cuiꝰ arma ſꝫ Tho. Sunt oēs ſpecies pctōꝝ. ¶ Per atriū v̄o intelligit̄ ſꝫ Be dā iſte mundꝰ: in quo velut in ſuo atrio diabolo habitabat. ¶ Per iſtos autem quos poſſidet: intelligunt̄ pctōres: q̄ in pace dicūtur poſſideri a diabolo: qꝛ eos qui ſui ſunt: ſm̄ Greg. non vult inquieta re. ¶ Per fortiorem aūt diabolo intelli git̄ xp̄s: de quo dicitur Iob. ix. Si fortis tudo queritur robuſtiſſimꝰ eſt. Iſte ſube

veniſſe dz qn dei fili⁹ humanam carnem aſſumpſit: ⁊ diabolũ ſua potẽtia diuicit. ⁊ ab eius poteſtate hoies liberauit. Unde Beda Fortiori potẽtia xp̃s victor homines liberãdo ipſuz eiecit. ❡ Dicit autẽ xp̃s abſtuliſſe ei⁹ arma. Ubi Beda. Sũt aũt arma ei⁹ aſtutie: doliq̧ neq̃tie ſpũalis. Spolia ṽo ei⁹ ipſi homines ſunt ab eo decepti. Que ſpolia xp̃s diſtribuit q̃ peccatores vocauit ad fidem p̄ grãm eos i diuerſis gradib⁹ ſm. Bedã ordinãdo. ❡ Ex p̄dictis igit̃ intẽdit xp̃s talẽ rõnẽ. Fortior nõ idiget auxilio debilioris: ſz ego ſum fortior p̄ncipe demonioꝝ: q̄z demonẽ fortẽ cuſtodiẽtẽ atriũ ſuũ. i. mũdũ: deuinco. ergo nõ egeo adiutorio ei⁹: ⁊ p̄ ꝯſequẽs vt miniſter ei⁹ demonia nõ eijcio. q̄z ſeruus nõ eſt potẽtior domino. ❡ Oſtendens etiã q̄ opus ſuum non eſt opus diaboli dicit. Qui nõ eſt mecũ ⁊c. Hoc autem oſtendit per duas rationes. Quantũ igitur ad p̄mã dicit Qui nõ eſt mecum ⁊c. Ubi intendit talẽ rationẽ cõtrarietas cauſarũ arguit contrarietatez effectuum. Sed ego ⁊ diabol⁹ ſumus cõtrarie eſſentie quia non eſt mecũ ſed cõtrarius mihi. ergo effectus erũt ꝯtrarij. Effectus igit̃ meus qui eſt eijcere demonia nõ eſt effect⁹ diaboli: ſed virtute diuina factũ. ❡ Quantũ ad ſecundã rationem dicit. Et qui nõ colligit mecũ diſp̄git. Ubi intendit talẽ rationez. contrarij effectus arguunt cõtrarias cauſas. Sed effectus me⁹ ⁊ effect⁹ diaboli ſunt ꝯtrarij: q̄z effectus me⁹ eſt cõgregare hoies ad fidem vt habeant vitã eternã: effect⁹ aũt diaboli eſt diſpergere eos a fide. Ergo habem⁹ effect⁹ cõtrarios. ergo ſum⁹ cõtrarij. Sed cõtrarij nõ iuuant ſe adinicẽ. Ergo iſte effect⁹ nõ ẽ effect⁹ diaboli ſz fact⁹ ṽtute diuina. ❡ Quarta pars.

Sequit̃. Cuz immũd⁹ ſpũs ⁊c. Ubi tãgit inſtructiõis benignitatẽ amoroſam q̄ probat piculũ precauẽdũ. Ubi ſciendũ q̄ p̄ iſtũ hoiem intelligit̃ q̄libet pctõr a quo receſſit diabol⁹ p̄ penitẽtiã ⁊ ad quẽ vult iterũ tentãdo redire. Unde hic q̄nq̧ poſſumus cõſiderare: videlicet
Demonis egreſſum appetendum.
Progreſſum vagabundum.
Regreſſum attendendum.
Ingreſſum metuendum.
Succeſſum deteſtandum.

❡ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Cũ immũd⁹ ſpũs exierit ab homie. Ubi ſciẽdũ q̄ diabol⁹ dz immũd⁹ ſpũs vl̃ formalr̃: q̄z in ſe hz immũditiã pctĩ: vl̃ effectiue q̄z ſibi cõſentiẽtes p̄ culpã deformat. ❡ Iſte aliq̃n dz exire a peccatore virtute diuina vel p̄ baptiſmũ vel p̄ penitẽtiã verã. iuxta quod ipſe promiſit zacha. xiij. di. Spiritũ immundum auferam de terra. i. de corpore hominis terreni. ❡ Sciendum eſt autez q̄ diabolus de quibuſdam non exit ſed in ipſis p̄pter pigritiam eorum quieſcit ſicut auari ſupbi ⁊c. Ab aliquib⁹ ṽo exit ⁊ poſtmodũ ad eos nõ redit: ita q̄ in ipſis habitet. Et hi ſunt q̃ tentationib⁹ ſuis reſiſtunt. Ab aliquib⁹ ṽo exit: ſed nõ multũ longe recedit: ſed expectat de p̄pe vt itez eos tẽtet. Et iſti ſunt qui ſepe recidiuãt. ❡ Quantũ ad ſecũdũ: ſcilz p̄greſſuz vagabundũ dicit. ambulãs per loca ⁊c. Ubi Raban⁹. Loca arida ſunt corda fideliũ q̃ a mollitie fluxe cogitatiõis expurgata: callid⁹ inſidiator explorat ſi quos greſſ⁹ ifigere poſſit: ſz caſtas mẽtes effugiens. in ſolo corde prauoꝝ gratam ſibi põt inuenire quietẽ. Uñ ſciendũ q̄ ſic eſt de cordibus hominũ reſpectu diaboli. ſicut ẽ de diuerſis materijs repectu ſigilli q̄z aliq̃ ſunt fluxibiles ⁊ iſti ſtatiz tẽtationib⁹ ꝯſentiũt ſignificati p̄ loca humida. Aliqui ſunt fortes ⁊ inflexibiles ⁊ iſti viriliter ſibi reſiſtunt ſignificati p̄ loca arida ⁊ inaquoſa. ❡ Quantũ ad regreſſum attẽdẽdũ dicit. Reuertar i domũ meã ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Raba. q̄ diabolus aſtut⁹ vidẽs q̄ ſctõs homies p̄pter eoꝝ fortitudinẽ ſupare nõ põt intra ſe cogitat. o. tu al̃s decepiſti talẽ peccatorẽ: a quo exiſti p̄ penitẽtiã: ex quo igit̃ nõ potes in iſtis fortiorib⁹ p̄ficere: reuertaris ad illũ quẽ al̃s debilẽ inueniſti. Ueniens aũt aliq̃n inuenit hoiez vñ exierat ocioſuz ſz p̄ penitẽtiã p̄ſtinã mũdatũ a vitijs ⁊ ornatum aliq̃ ſimulata ṽtute ⁊ ſic de ipſo victoriã ſperat hr̃e. Ocioſitas eñ iter alia vitia ẽ inductiua maloꝝ opeꝝ: vñ Prouer. xxiij. Uacãtes potib⁹ ⁊ dãtes ſymbola ꝯſumũtur: vñ ad ip̃am euitãdam dicit hierony.

90

Semp aliqͣd op̄is facitō vt te diabol⁹ inueniat occupatū. ¶ Quātū ad ingreſſuȝ metuendū dicit. Et tunc vadit ⁊ aſſumit ſeptē ſp̄ūs ⁊c. Ubi sciēdū ꝙ ꝑ iſtos ſeptē ſp̄ūs intelligit̄ vniuerſitas vitioꝝ. Naȝ ſm̄ Greg. ꝑ numerū ſeptēnariū vniuerſitas deſignatur. Uel ꝑ ſeptē ſp̄ūs intelliguntur ſeptē vitia capitalia in quib⁹ cetera vitia cōtinēt̄. ¶ Dicunt̄ aūt iſta vitia ſp̄ūs nequiores diabolo: qꝛ illud qđ pl⁹ nocet hoi eſt ſibi pei⁹: pctm̄ aūt plus nocet hoi ꝙ̄ diabol⁹: qꝛ diaboli nō poſſent vnā aiam ſine pctō mortali i infernū dānare: ꝙ tm̄ facit qđlibȝ pctm̄ mortale quātūcūqȝ ſit p̄uū. ¶ Quātū ad ſucceſſuȝ deteſtādū dicit. ⁊ ſunt nouiſſima hoīs illi⁹ peiora priorib⁹ vbi sciēdū ꝙ ſicut i infirmitatib⁹ corporalib⁹ recidiuatio eſt piculoſior ꝙ̄ p̄ma infirmitas: ita qn̄ hō venit de ſtatu culpe ad ſtatū gratie: ⁊ poſtea in pctm̄ recidiuat: qꝛ p̄mo ex tali recidiuatiōe: hō aſſueſcit pctīs ⁊ fit ꝓnior ad peccādū. ¶ Scđo qꝛ i prima trāſgreſſiōe hō forte vno pctō. In recidiuatiōe ꝟo multis: qꝛ pctō quo peccat ⁊ pctō ingratitudinis: nō cognoſcēdo grām ſibi factam a deo q̄ ip̄m eduxerat de pctō. ¶ Tertio qꝛ punit̄ graui⁹: qꝛ punit̄ de pctō ꝙ recidiuādo ꝑpetrauit: ⁊ forte de illis q̄ aū cōmiſerat vr̄ innuere q̄dā Glo. rabani. ſup Leuit̄. Uñ ps. In memoriā redeat iniq̄tas patrū eius ⁊ pctm̄ matris nō deleat̄. ¶ Sciēdū eſt āt quātū ad ſeptē ſp̄ūs q̄s ſecū diabol⁹ aſſumit: ꝑ q̄s vt dictū eſt intelligunt̄ vitia capitalia. ꝙ inuenio i ſcriptura ſeptē noīa demonū principantiū. iſtis ſeptē vitiis: vt hoīes i tētatiōnē inducāt: ſcđm ꝙ ip̄os viderit inclinatos. Primū nomē demonis ſm ordinē vitioꝝ eſt lucifer q̄ p̄mo ꝯ ſuū creatorē ſuperbiuit appetendo equalitatē diuinam Iſte ſicut caput ſupbie: ꝺ iſta hoīes tētat vt eos apoſtatare a deo faciat ſicut ipſe ab eo ſupbiēdo receſſit. Uñ Eccli. x. Initiū ſupbie hominis eſt apoſtatare a deo qm̄ ab eo q̄ illū receſſit cor ei⁹ qm̄ initiū peccati oīs eſt ſupbia q̄ tenuerit illā ad implebit̄ maledictis ⁊ ſubuertit eum in finē. ¶ Quāta aūt mala facit ſupbia: audi Inno. de vilitate cōditiōis hūane. d. Superbia tumet: euertit linguā ꝯfundit proſtrauit goliā: ſuſpēdit amā: interfecit nicanorē: ꝑemit antiochiā: ⁊ pharaoneȝ ſubmerſit: ſedes ducū ſupboꝝ deſtruxit de⁹: ⁊ radices gētiū ſuperbaꝝ areſecit. ¶ Hui⁹ filia eſt vanagloria de qua etiaȝ lucifer multoties homines tētat ſȝ qualis ſit: audi qđ dicit̄. j. pe. j. Omnis caro fenū ⁊ flos decidit. Ita reuera homo inſtar feni areſcit per mortē: ⁊ tūc oīs glīa ei⁹ ad nihilū redigitur ſicut flos. ¶ Secundū nomē demonis eſt ſathanas qui interp̄tat̄ aduerſarius p̄ſimatori: iuxta illud zach. iij. Oſtendit mihi dn̄s ieſum ſacerdotē magnū ſtantem coram angelo dn̄i: et ſathan ſtabat a dextris eius vt ad uerſaretur ei. ¶ Iſte ſicut caput inuidie: hoīes de ipſa tētat. Nā inuidia eſt ꝑ quā vn⁹ alteri aduerſat̄: qꝛ gaudet ſȝ Augu. de aduerſis p̄rimi ⁊ de ꝓſperis ꝯtriſtat̄. ¶ Tertiū nomē demonis eſt leuiathā q̄ interp̄tat ꝑſequēs eos: ⁊ ſignificat irā ꝑ quā hō i corde ꝯcipit vt aliū perſequat̄. ¶ Iſte eſt leuiathā: de quo dꝛ Eſa. xxvij. In die illa viſitauit dn̄s i gladio ſuo duro ⁊ grandi ⁊ forti ſuper leuiathā ſerpētem veterū ⁊ ſuper leuiathā ſerpētē tortuoſum. ¶ Iſte ſicut caput ire: homines ad iram nititur prouocare vt inter ſe nō poſſint pacifice ꝯuerſari. ¶ Quartū nomen demonis eſt aſmodeus: qui interpretatur plaſmatio iudicantis: quiquidem impediebat cōiunctionem matrimonialem inter ſarram et viros ſuos ne ꝓles naſceretur: ⁊ ſignificat accidiā ꝑ quā homo piger ſit ne faciat aliquod bonū: qui ideo plaſmator iudicātis dicit̄: qꝛ adeo plaſmat⁹ eſt qui habet pigros de negligētia iudicare. Nā ſm Ber. Accidia eſt quidā animi torpor quo q̄s negligit aliqua bona inchoare: aut faſtidit ꝑficere. ¶ Iſte ſicut caput accidie: homines de ipſa tentat ⁊ negligētes facit circa ſpiritualia. ¶ Quintum nomen eſt māmona qui interpretat̄ diuitie vel cupiditas: et ſignificat auariciā ꝑ quā hō cupidus efficitur circa mūdana. vñ Augu. in quodā ſermone. Auarus velut infernus oīa deuorans vellet nullū hoiem eſſe: vt oīa ſolus poſſideret. ¶ Iſte ſicut caput auaricie hoīes de ipſa tētat: dū eos ad terrena inclinat. De ip̄m ſequētibus dꝛ. Eſa.

xvj. Oēs in viā ſuā declinauerūt vnuſq̄ſ q̄ ad auariciā ſuā a ſummo vſq̄ ad nouiſſimū. ¶ Sextū nomē ē belzebu q̄ interp̄tat̄ vir muſcarū ⁊ ſignificat peccatū gule per qđ homo incōtinēs fit circa guſtabilia: et ſicut libenter muſce comedūt dulcia: ita guloſi l ſaporoſis dapib⁹ delectantur. ¶ Iſte homines de gula tentat. Sed quātū damnū homini ex gula proueniat: audi Inno. de vilitate conditionis humane di. Gula paradiſum clauſit ſuſpēdit paſtorem. Baptiſtā decollauit. ¶ Septimum nomē eſt beemoth qui interpretat̄ beſtialis ⁊ ſignificat peccatum luxurie ꝑ qđ homo beſtia dicit̄. de qua Hugo. luxuria eſt imoderata carnis cupiditas dulce venenū: importuna mors pernicioſa potio: que humanū corp⁹ debilitat: ⁊ virile ale robur eneruat. ¶ Iſte ſicut caput luxurie hoies de ipſa tentat quib⁹ dicitur Iaco. v. Epulati eſtis ſup terrā ⁊ luxurijs enutriſtis corda veſtra. ¶ Iſte ſeptēnarius vitiorum ⁊ demonū impugnātiū homines virtuoſos: poteſt figurari ꝑ ſeptē boues deformes. ſeptē priores pulchras ⁊ pingues deuorātes: ⁊ per ſeptem ſpicas percuſſas que ſeptē alias pulchras ⁊ plenas deuorabāt Ge. xlj. ¶ Ubi ſciēdum q̄ per ſeptem boues pigues. ⁊ ſeptē ſpicas plenas: intelligūtur virtuoſi q̄ ꝓpter virtutes oppoſitas ſeptē vitijs p̄dictis inſtar boum ⁊ ſpicarū dicunt̄ pulchri. ⁊ pleni. ¶ Per ſeptē autem boues macillētas: ⁊ per ſeptē ſpicas percuſſas vredine: intelligunt̄ ſeptē ſpiritus reprobi cū ſeptem vitijs capitalibus: qui propter impugnationē ſuā ⁊ tētatiōes varias infeſtant virtuoſos homines: ⁊ ab eis multoties pulchritudinem quē habebāt ex virtutib⁹ auferūt. Itē diabolus cū ſeptē vitijs p̄dictis pōt figurari ꝑ draconē rufum de quo dicitur Apoc. xij. Uiſū eſt ſignū in celo. et ecce draco magnus ⁊ rufus habēs capita ſeptē ⁊ cornua decē ⁊ in capitibus ei⁹ dyademata ſeptē. et cauda ei⁹ trahebat tertiā ptē ſtellarū celi: ⁊ miſit terrā. ¶ Ubi ſciēdū q̄ ꝑ draconē illū intelligit̄ diabolus q̄ in forma ſerpētis decepit mulierē i paradiſo. Dr̄ aūt magn⁹ ꝓpter magnitudinē potētie quā h₃ ſi de⁹ ipm ꝑmitteret. Un̄ Job. xlj. Nō ē ptās ſub celo q̄ cōparet ei q̄ fact⁹ ē vt nl'lū timeret. ¶ Dr̄ āt ruffus ꝓp̄ tracſidiā ⁊ inuidiā quā h₃ ad gen⁹ humanū cognoſcēs q̄ hō eſt factus a deo vt recipiat illā gloriā quam ſuꝑbiēdo amiſit. ¶ Per ſeptē ṽo capita itelligunt̄ ſeptē vitia capitalia. Per decē ṽo cornua intelligūt̄ decē trāſgreſſiōes cōtra precepta decalogi: de quib⁹ hoies tētat ſi pōt. ¶ Signāter dr̄ habere i capitibus diademata: q̄r ſicut diadema ē ornamentum capitis: ita diabolus qn̄ vult tētare holem de aliquo peccato: ornat ipz oſtēdendo ſibi aliquā delectationē. ex̄eplifica de ſingulis. ⁊ ſic capit hoīe₃ ſicut capit̄ piſcis ad hamu. ¶ Per caudā ṽo q̄ canes aliqn̄ blādiunt: intelligit̄ ſuggeſtio qua diabolus applaudit homini S₃ aduerte q̄ ſicut canes homini aliquādo applaudunt et poſtmodū cum mordent ſic diabolus multoties homini videtur blādiri: ⁊ tn̄ cū mordet atrociter cū ipſū facit cadere i pctm̄. ¶ Per ſtellas āt celi intelligunt̄ oēs hoies q̄ inſtar ſtellarū debēt eſſe puri ⁊ mundi ꝑ deſertionē oī₃ vitioꝝ: ⁊ i celo fixi ꝑ deſideriū eternoꝝ: vt tādē in celo ſint ſiti vt ſocij angelorū. ¶ S₃ l₃ ſic deberet eē: aduerte tn̄ q̄ diabol⁹ ſua cauda. i. ſua ſuggeſtiōe has ſtellas. i. hoies ꝑcutit ⁊ trahit tertiā partē ſecū: ⁊ dimittit eas in terrem. dū. ſ. viuūt in hoc mūdo: terrenis dediti. Et poſt modū qn̄ moriunt̄: eos in infernū demergit vt dicat̄ de ipſis illđ Apoc. vj. Stelle celi ceciderūt ſup terrā. Quāuis autē hic de tertia parte dicatur: vtinā tn̄ plures nō eēnt. O quāti nō ſolū īfideles ſ₃ xp̄iani ſaltē noīe dimittūt ſe decipi: ⁊ ad terrā a diabolo trahi. Nā trahunt̄ oēs ſupbi oēs auari ⁊c. Un̄ pōt merito dici de diabolo illud Job. xxj. Poſt ſe oē₃ hoie₃ trahit: ⁊ ante ſe innumerabiles.

¶ Quinta pars.

Sequit̄. Factū eſt autē cū hec ⁊c. Ubi tāgit cōmēdantis celebritatē gaudioſā: qđ ꝓbat p̄conū audiēdū. Ubi duo facit. q̄r primo ponit mulieris virtuoſam commēdationē. Scđo xp̄i fructuoſam conformitatē. ¶ Quātū ad primū dicit. Factum eſt aūt ⁊c. Ubi ſciēdū

q magna fidei cõmendatio in hac mulie
re cognoſcit ſꝫ Bedã qñ ſcribis ⁊ phari
ſeis in lege ſapientibus:cõtradicentib⁹
xp̃o ipã incarnationẽ ipſi⁹ euidẽter expͣſ
ſit. ¶ Quantũ ad ſcdm.ſ.xp̃i fructuoſam
cõfirmationeꝫ dicit. At ille dixit ⁊c. Ubi
ſciẽdũ ſm Chryſoſt.q qñ dr quĩmo bea
ti ⁊c.nõ tenet puatiue:ſꝫ additiue.q.d.
Nõ tm̃ beata eſt maria q̃ me portauit ⁊
lactauit:ſꝫ maxime beata eſt q̃ informa
ta fide ⁊ virtutib⁹ ĩpcepta dei ope ſerua
uit. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ſꝫ Chryſo.q hoc vbũ xp̃i fuit magne ꝯſolatiõis ⁊ ſolacij dũ
nõ ſolũ ad beatitudinẽ habẽdã reqrit q
corporalr xp̃m portem⁹:ſed q mẽtalr et
in operibus bonis. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt q q̃
vbũ dei audiũt ⁊ illud cuſtodiũt poſſunt
figurari p virũ:de quo dr Matt.vij. Ois
q̃ audit vba mea hec ⁊ facit ea aſſimila
bit viro ſapiẽti q̃ edificauit domũ ſuã ſu
pra petrã:⁊ deſcendit pluuia:⁊ venerũt
flumina ⁊ flauerũt vẽti ⁊ irruerũt in do
mũ illã ⁊ nõ cecidit fundata em̃ erat ſu
pra firmã petrã. ¶ Ubi ſciẽdũ q p viruꝫ
ſapiẽtẽ intelligit q̃libet virtuoſus Iſte
domũ ſuã.i.vitã ſuã ⁊ cõuerſationẽ ſtabi
lẽ firmat ſupra petrã.i.ſupra xp̃m q̃ inſtar
petre q̃ in fundamẽto ponitur vt ſit fir
muꝫ eſt fundamẽtũ toti⁹ ſpũalis edificij
⁊ virtuoſe vite. Uñ.j. Corin.x. petra aũt
erat xp̃s. In vita igit virtuoſa iuxta eun
dẽ apoſtolũ.j.Corinth.iij. Fundamentũ
aliud nemo põt ponere pͤter illd qd poſi
tum eſt qd eſt xp̃s ieſus. ¶ Fundata igit
domo ſup fundamẽto tã valido:nõ ꝯcu
tit nec ruit:ſiue luadat a pluuia ⁊c. Ubi
ſciendũ q p pluuiã intelligit tẽtatio car
nalis ꝯcupiſcẽtie.q̃ pluuia in terra vni
uerſalr diffundit:bladũ ingredit:p eam
terra mollis efficit.ſic cõcupiſcẽtia car
nalis gñalr diffundit in oia mẽbra hois
per naturalẽ inclinationẽ. Bladũ ingre
dit p ſenſualem delectationẽ per eã hõ
mollis efficit p pernicioſaꝫ ꝯtinuationẽ
Iſta eſt pluuia de q̃ ps. Poſuit pluuias
eorũ grandinẽ:ignem cõburẽtẽ in terra
ipſorũ.i.in corpore terreno. ¶ Per flumi
na vo intelligit auaritia q̃ ſicut flumia
habẽt inſtabilitatẽ ſic ⁊ auaritia. ¶ Per
ventum aũt intelligitur ſuperbia q̃ vẽ
tus aliqñ inflat.vt pꝫ in veſica.aliqñ ele
uat vt pꝫ i turbine.aliqñ deprimit vt pꝫ
in fulgure. Sic ſupbia hominẽ inflat p
ppriã reputationẽ Ipſum eleuat p inde
bitã ambitionẽ Ipſum deprimit p diui
nã punitionẽ. ¶ Hõ aũt virtuoſus q̃ do
mũ ſuã ſupra petrã xp̃m fundauit pͣdicta
timere nõ hꝫ cũ xp̃m habeat ſuſtentantẽ
⁊.d.ſibi Hiere.xlvj. Et tu ne timeas ſer
ue me⁹ iacob ⁊ ne paueas iſrael:q̃ ecce
ego te ſaluũ faciã. Nã ſaluos nos facit p
pñti p grãm ſuã vt tandẽ nos perducat
ad gloriã ſempiternã. Ad quem ⁊c.

¶ Dñic.iiij.q̃drageſime Euãgeliũ.xxv.

Abijt Ieſ⁹ trãs
mare galilee qd eſt tyberia
dis ⁊c. Ioã.vj. Nos videm⁹
p experientiam q offm boni
medici habentis aliquẽ infirmũ eſt dare
ſibi medicinã morbo contrariam.q̃ ſm
Greg. Cõtraria contrarijs curentur. Si
aũt videt infirmũ pp̃ter medicinam ſibi
datã effici nimis debilẽ dat ſibi aliqd re
ſtauratiuũ cõfortãs eũ vt poſſit medici
naꝫ ſupportare. ¶ Sicut igit eſt in iſtis
corporalibus.ita ſuo mõ eſt in ſpiritua
lib⁹. Xp̃s igit q̃ eſt ſpiritualis medicus
vidẽs hoies infirmari diuerſitatib⁹ pec
catorũ:dat eis ſalutiferam medicinã.ſ.
pniam quã debẽt facere de commiſſis.⁊
ad hoc eſt ſpãliter ordinatũ tp̃s quadra
geſime vt q̃ alio tpe trãgreſſi ſunt volũta
tem diuinã p qd ſunt ſpũaliter infirmati
medicinã amarã ſuſcipiãt carnẽ p abſti
nẽtiã macerãdo. Q̃r vo ppͤ debilitatẽ ⁊
fragilitatẽ hoiꝫ hec medicia eos debili
tat:dat eis reſtauratiuũ pcioſuꝫ.ſ.pmiſ
ſionẽ vite eterne ⁊ ſacietature:quã hoies
p verã pniaꝫ finalr aſſequunt. Que q̃dẽ
refectio patrie dat intelligi p refictionẽ
corporalẽ ſequẽtiũ xp̃m:qñ de quĩq3 pa
nib⁹ ⁊ duob⁹ piſcib⁹ quĩq3 milia hoiꝫ ſa
tiauit:vt narrat hiſtoria euangelij ho
dierni In quo euãgeliſta q̃tuor tangit.ſ.
Actum virtuoſum ⁊ immutabilem.
Affectum viſceroſum ⁊ cõpaſſibilem.
Effectum vigoroſum ⁊ admirabilem.
Succeſſum fructuoſum ⁊ cõmẽdabileꝫ.
¶ Primum pbat mũdanorum deſertio.
Scdꝫ afflictorũ inſpectio. Tertiũ fame
licorum refectio. Quartũ populoꝝ ꝯmẽ

ratio. Primũ i pñ. ſcdm ibi. Cũ ſubleuaſſet ḡ oculos ⁊c. tertiũ ibi. Dixit ei vnus ex diſcipulis ⁊c. quartũ ibi. Illi ergo homines ⁊c. ¶ Prima pars.

Quãtum ad primũ vbi tangit ⁊c. qđ pbat ⁊c. dicit Abijt ieſus ⁊c. Ubi quatuor poſſum⁹ conſiderare. ſcz.
Chriſti exemplaritatem.
Populi ſedulitatem.
Loci ſublimitatem.
Temporis congruitatem.
¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Abijt ieſus ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ hoc mare nõ erat mare ſalſum. ſed quedã congregatio aquarũ ex fluxu iordanis. Quod quidam mare vocabatur ſm proprietatem hebrei ſermonis qui omnem congregationez aquarũ vocabãt mare. Unde Geñ. j. Congregationeſq̧ aquarum appellauit maria. Illud autem ſtagnuz appellabatur multis modis. Nã dicitur mare gallilee a regione adiacẽte. Dicitur mare tyberiadis a ciuitate que tyberias dicitur quam edificauit herodes in honorem tyberij. Ceſaris. Dicit̃ ẽt mare geneſareth a natura lacus: q: ex ſe criſpãtib⁹ vndis generat auras. Nã geneſareth grece: q̃ i generãs auram latine đ. ¶ Hoc mare chriſt⁹ trãſijt vt ſm Tho. verbum predicationis impẽderet populo. ¶ Quantum ad ſecunduz. ſ. populi ſedulitatem dicit. Et ſequebatur eum multitudo magna cui⁹ cauſam aſſignãs dicit q: videbant ſigna que faciebat ⁊c. Ubi ſciẽdum ſm Chry. ꝙ homines groſſiores ſequebãtur chriſtum propter ſigna que videbãt ab eo fieri. Sapientiores autem nõ ſolum ꝑpter hoc ſed propter excellẽtem eius doctrinã. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. loci ſublimitatem dicit. Subijt ergo ieſus ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ iſte mõs erat iuxta litt⁹ tyberiadis ex oppoſito. ¶ Quãtum ad quartum. ſcz temporis congruitatem dicit. Erat primum paſca ⁊c. Ubi ſciẽdum ſm Alcunũ ꝙ imminẽte paſca chriſtus turbam refecit: ſignificat ꝙ q̃ſquis pane verbi ⁊ corpore et ſanguine deſiderat refici: debet ſpũale paſca facere. id ẽ de vitijs ad virtutes tranſire. ¶ Sciendum eſt autem circa iſtã partem principalem loquẽdo moraliter: ꝙ per mare intelligitur mundus: q: ſicut mare eſt amarũ: ita in mũdo ſunt mlte amaritudines ⁊ pene: ſicut etiã mare eſt periculoſum nauigãtibus iuxta illud Eccli. xliij. Qui nauigãt mare enarrãt pericula eius: ita mundus periculoſus eſt in ipſo viuentibus: quia in ipſo multi ſpiritualiter moriũtur. ¶ Signãter autem dicitur hoc mare galilee. q: gallilea vno modo interp̃tat̃ rota: ſicut aũt rota inſtabilis eſt ⁊ facile volubilis ita mũdus inſtar rote inſtabilis eſt ⁊ volubilis q: homo mõ ſan⁹ ⁊c. ¶ Iſte mũdus ſic periculoſus põt figurare ꝑ illud mare: de quo ſnialr đ: Danielis. vij. Uidebam inquit in viſione mea ⁊ ecce quatuor venti celi pugnabãt in mari magno ⁊ quatuor beſtie grãdes aſcendebant de mare diuerſe inter ſe. Pria erat q̃ſi leena: ⁊ alas habebat aquile. Secũda ſimilis erat vrſo ⁊ habebat tres ordines dẽtiũ i ore ei⁹. Tertia ſiſs erat pardo ⁊ habebat alas q̃ſi auis ſuꝑ ſe quatuor. ⁊ quatuor capita. Quarta beſtia erat terribilis ac mirabilis ⁊ fortis nimis: dẽtes ferreos habebat magnos comedẽs atq̧ cõminuẽs ⁊ reliq̃ pedibus ſuis conculcãs hec beſtia erat diſſimilis ceteris beſtijs quas viderãt et habebat cornua decem. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per illud mare vt dictũ eſt intelligitur mundus: de quo ꝑs. Hoc mare magnũ et ſpacioſum manib⁹. Per quatuor aũt vẽtos pugnãtes adinuicem intelliguntur quatuor q̃ in mundo conſiderari poſſunt. ſ. natiuitas ſignificata ꝑ ventum orientalem. Mortalitas ſignificata ꝑ occidentalẽ. Proſperitas ſignificata per auſtralẽ. Aduerſitas ſignificata per aquilonarem. ¶ Iſti quatuor venti pugnare dicuntur adinuicez: quia nunc homo naſcitur: nunc moritur: nũc ꝓſperatur: nũc tribulatur. Et quãdoq̧ homo in tali pugna non firmat ſe ſupra petrez ieſum vt pugnãdo poſſit reſiſtere: ſz magis in ipſa deijcitur: dũ conſiderãdo ſuã natiuitatem erigitur: conſiderãdo mortẽ nõ flectitur. exiſtens in ꝓſperis extollit̃ exiſtẽs in aduerſis cõcutit̃. ¶ Per q̃tuor aũt beſtias mõſtruoſas aſcẽdentes de mari intelligunt̃ q̃tuor vitia i mũdo quibus quaſi generalr ſunt homines ir

retiri. Nā p pmā beſtiā q̄ leene erat ſimilis: itelligit pctm̄ ſupbie. q2 ſicut leo inter aialia bruta h3 dniu3 ppter qḋ rex dr ita ſuperbꝰ ſp appetit dn̄ari. iuxta illud Job. xi. Uir vanꝰ i ſupbiā erigit 2 q̄ſi pullū onagri ſe liberū natū putat. ¶ Signāter aūt dr ꝙ hec beſtia habebat alas ſicut aq̄la q2 ſicut aquila ſupra alias aues volat: ſic ſupbꝰ ſemp appetit ſupra alios exaltari. ¶ Per ſecundā beſtiā q̄ erat ſilis vrſo: itelligit pctm̄ luxurie. Nā ſicut vrſꝰ eſt aial imūdū: ita p luxuriā hō iſicit. Uñ Eccli. xxv. Propter pctm̄ luxurie hō execauit vultū ſuū tāꝗ vrſꝰ 2 q̄ſi saccū oſtēdit in medio primorū. Nā luxuria mētē excecat: 2 q̄ſi saccꝰ corā aliis oſtēdit vilē. ¶ Signāter aūt dr ꝙ hec habebat tres ordines dētiū ppt tria q̄ reperiunt in luxurioſo. Nā talis h3 fedas cogitatiōes: inhoneſtas locutiōes: 2 turpes opatiōes q̄ ſūt tres ſpecies q̄ odiuit dn̄s vt habet Eccli. xxv. ¶ Per tertiā beſtiā que ſilis erat pardo: intelligit pctm̄ vane glorie. Nā ſicut pdꝰ ē aial de diuerſis colorib9 picturatū ſic vane glorioſꝰ de gratiis ſibi datis ad meritū ecōuerſo laniter gloriat. ¶ Signāter aūt dr ꝙ hic alas habebat: q2 vana gloria eſt filia ſupbie: per quam hō in altū exaltat. Dr ēt ꝙ habebat quatuor capita: q2 homo de quatuor pōt inaniter gloriari. Prio de rebꝰ ſpūalibꝰ ſicut de ſcia 2 ſenſu 2c. Scḋo de rebꝰ corporalibꝰ 2 hoc dupliciter: vl' de naturalibus ſicut de pulchritudine: fortitudine 2c. vl' de acq̄ſitis 2 hoc dupliciter. vel de imobilibꝰ vt poſſeſſionibꝰ caſtris 2c. vel de mobilibꝰ. ſ. indumētis: ornamētis 2c. In his em̄ hō inaniter gloriari dr q2 oia illa de ſe vana cernuntur iuxta illud Eccl's. i. Uidi cuncta q̄ fiūt ſub ſole. 2 ecce vniuerſa vanitas 2 afflictio ſpiritus. ¶ Per quartā vo beſtiā cuiꝰ nomē nō ponitur: q̄ tñ habebat dētes ferreos 2 cōterebat oia intelligit pctm̄ auaricie. cuiꝰ nomē nō ponit: q2 auaricia nō ſolū vno mō ɔmittitur: ita vt vno ſolo poſſit vocari noīe. ſed mltis. ſ. p vſurā rapinā 2c. q̄bus poſſit tēporalia ſibi aggregare: et iō dr habere dētes ferreos. Dicit etiā hec beſtia comedēs dū diuitias ad ſe trahit 2 cōminuēs dū aufert ab aliis 2 reliqua pedibus cōculcans 2ū acq̄ſita ſolum ſibi retinet nec curat aliis ſubuenire. Uñ auarꝰ eſt de gnatiōe illa de qua Prouer. xxx. Gn̄atio q̄ p dētibꝰ gladios h3 et comedit molaribꝰ ſuis: vt comedat inopes de terra: 2 paupes ex holbꝰ. ¶ Signanter aūt dr ꝙ erat diſſilis: q2 nullū aliorū vitiorū tm̄ offendit primu3: ſicut maledicta auaritia. Uñ Eccli. x. Auaro nihil eſt ſceleſtiꝰ. Dr ēt habere cornua decē propter decē trāſgreſſiones preceptorū ɔtra q̄ auarꝰ nō ptimeſcit facere: vt ſolū poſſit diuitias cōgregare de quibꝰ dn̄s Numeri. xiiii. Tētauerūt me iā decē vices. nec obedierunt voci mee nō videbūt terrā p qua iuraui pr̄ibus eoru3. ¶ Sed cōſidera o miſer peccator q̄d iſtis beſtiis accidat: vt pctā ſignificata p ipſam facere pertimeſcas. Nā ſicut dicit Dañ. vii. de punitione iſtarū beſtiaru3. Uidi inq̄t Dañ. ꝙ iterfecta eſſet beſtia 2 piſſet corpus eius: 2 traditū eſſet igni ad cōburendum. Aliarū q3 ablata eſſet ptās. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per illā beſtiā quā dicit interfectam 2c. intelligit auaritia. vꝫ. hō igit auaritie deditꝰ interfici dr: qñ moritur: 2 tunc igni 2 penis infernalibꝰ cruciādꝰ tradit. vñ hiere. xxii. Tui vo oculi 2 cor ad auaritiā: 2 ad ſanguinē inocētē fundendū: 2 ad calūniam: 2 ad curſum mali operis. ppterea hec dicit dn̄s: ſepultura aſini ſepeliet putrefactꝰ 2 piectus extra portas hierl'm. Nā reuera ſi eſſe deberet vt auari et ſcelerati ad modū aſini decoriarēt 2 expoliarent diuitiis 2 in foratis nō i ſacro cimiterio ponerēt. Ut ſic putrefacti in ala extra portas hierl'm piciantur 2 in infernū cruciāt. ¶ Per alias vo beſtias tres itelligūt alie tres ſupra nominate q̄ ſignificant alia tria peccata ſupradicta. A quibꝰ auferri poteſtas dicit q2 ab omnibus illis tribꝰ irretitis aufertur poteſtas peccandi: dum per mortem deficiūt. Si aūt vis ſcire q̄d illis beſtiis ſpecialiter accidat: audi q̄d de prima dicitur Dañ. vii. Aſpiciebā inquit donec euulſe ſunt ale eiꝰ 2 ſublata eſt de terra. Nā ſicut auis cū habet alas euulſas volare nō pōt ſ3 cadit inferius: ita veniet tempus ꝙ ſuperbꝰ ſic deplumabit: ꝙ ia3 nō poterit in altū aſcēdere: ſed demergitur in

getur in profundū inferni. Unde tali dr Abdie .j. Si exultatꝰ fueris vt aq̄la: τ ſi inter ſydera poſueris nidū tuū inde detrahā te dī dn̄s. ¶ De ſcd̄a .ſ. luxuria dr Apo. xviij. Quātū glorificauit ſe τ in delitijs fuit tātum date ei tormētum τ luctū. ¶ De terra .ſ. ꝑdo .i. vana gloria dr Hiere. ix. Nō glietur ſapiēs i ſapia: τ nō glorieť fortis in fortitudine ſua: τ diues in diuitijs ſuis. ſed in hoc glorietur q̄ gloriať ſcire τ noſſe me: q2 ego ſum dn̄s q̄ facio miſericordiā τ iudiciū τ iuſtitiā in terra: miſericordiā inq̄ȝ bonis τ iudiciū malis. ¶ Uľ aľr dicere poſſumꝰ ꝙ ꝑ quatuor beſtias intelliguntur.

Seuitia tyrannorum.
Perfidia hereticorum.
Fallacia ſimulatorum.
Malitia emulatorum.

¶ De pma Threñ. iij. Urſus inſidiās factus eſt mihi leo i abſcōditis. ¶ De ſecūda Eze. xix. Leo factus eſt τ didicit capere ꝑdam hoieſq̄ȝ comedere .ſ. ſine fallacijs. ¶ De tertia Prouer. ij. Simulator ore decipit amicū ſuū. vñ legiť de q̄dam philoſopho ꝙ cum quidā ipſum laudaret. ipſe ſibi reſpondit. Quid laudas nū quid me vendere vis. ¶ De quarta inominabili .ſ. malitia emulatorꝫ dr habere cornua .x. q2 detractor .x. modis alteri detrahit. Primo in abſētia male de alio loquēdo. Scd̄o modis quibꝰ pōt alteri malū inquirēdo Tertio malū qd̄ fit de alio publice diuulgando. Quarto per aliqua ſigna eum deſpiciēdo: vel ſubſanando .d. bn̄ ſcio quis τ q̄lis ſit ille peſſime ſuſpitionē ingerēdo. Quīto famā alteri denigrando. Sexto alteri adulando: q2 ſi non pōt detrahere: adulatur ei. Septimo falſo aliū accuſādo. Octauo .d. ꝙ hoc ex cōſciētia facit. Nono dictis ſuis dilectionē illiꝰ de q̄ detrahit oñdēdo. Decio honorē ſuperioris ad quem loq̄tur ſimulādo. Sciās te dilatare in his. Uñ Bern̄. ſup cāti. ſmone .xxiiij. Detractores aūt quodā ſimulate verecundie vultu: cōceptā maliciā quā retinere nō poſſūt: obūbrare conantur. ¶ Idem Ber. in quodā ſermōe detractor ſi pauper es vilē te reputat. Si diues ambitioſum auarū τ cupidum. Si affabilem diſſolutum. Si ꝑdicator vel doctor es: honoris τ h̄ūani fauoris acq̄ſitorē. Si taces inutilē. Si ieiunas yprocritā. Si cōedis: deuoratorē. ¶ Per mortē q̄ alibi deſertū dr. intelligiť pnia. q̄ inſtar deſerti vř holbꝰ aſpa. Ad quā trāſeūtes mare .i. deſerētes mūdū τ vitia debent aſcendere per affectū τ opa bona. ¶ Qualr autē homo ire debeat in deſertū penitētie ad pugnādum cōtra vitia fuit figuratū .j. Mach. vbi ſētentialiter dr ꝙ iudas machabeꝰ τ ionathas frater eius tranſierunt iordanem τ abierūt viam triū dierum per deſertū τ pugnantes contra inimicos: obtinuerūt victoriam. Ubi ſciēdum ꝙ per iudam q̄ interpretatur confitens τ ionatham qui interpretať colūba veniens intelligitur quilibet chriſtianꝰ qui inſtar colūbe dꝫ habere ſimplicitatem: τ inſtar iude deū firmiter confiteri. Ut ſic dicat cū pš. Cōfitebor tibi dn̄e in toto corde meo in cōſilio iuſtorum τ cōgregatiōe. ¶ Per iordanem vero q̄ interpretať deſcenſus intelligiť mūdus: in quo hō verſus mortē vadit q̄tidie deſcēdēdo iuxta illud Eze. xxvj. Deſcendent de ſedibꝰ ſuis oēs pncipes marꝫ .i. mūdi amari. ¶ Per deſertum aūt intelligiť ſtatus penitētie: q2 ſicut in deſerto pauci hoies habitant: ita pauci ſunt q̄ velint ad penitētiā venire corporales delitias dimittēdo. Et tamē fructus eius eſt vita eterna: iuxta illud Mat. iij. Penitentiā agite appropinquabit enim regnū celorum. ¶ Per viā autem trium dierum intelliguntur tres ꝑtes pnitentie que ſunt cordis contritio. oris confeſſio τ operis ſatiſfactio: τ hec ſunt de quibus dn̄s eccł. xxv. In tribus beneplacitum eſt ſpiritui meo. Sic autē pōt hō ſecure cōtra inimicos accedere τ de ipſis victoriā obtinere q̄bꝰ. leuiti. 26. Perſeq̄mini inimicos vr̄os τ corruēt corā vobis. ¶ Uel ꝑ mōtē itelligiť celeſtis pr̄ia. ad quē exēplo xp̄i trāſito mari .i. mūdo τ derelictis vitijs debemꝰ aſcēdere. Ad qd̄ nos inuitat xp̄s Exo. xxiiij. d. Aſcēde in mōtē τ eſto ibi. ¶ Iſte ē mōs libani de quo figuratiue dr eccleſiaſti .l. ꝙ ſymō ſacerdos magnꝰ ſtāt iuxta arā: circa ipſum corona fratrū: quaſi plantatio cedri i mōte libano ſic circa illū ſicte

33

runt quaſi rami palme: ⁊ oēs filii aaron in gloria ſua. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſymonē q̄ interpretat̄ obediēs: intelligit xp̄s qui iuxta illud phi.ii. Fact⁹ eſt obediēs uſq; ad mortē. Qui ſacerdos magn⁹ dici pōt quia pro ſalute humani generis ſe obtulit hoſtiā deo patri. Iſte iuxta araȝ ſtare dr: q: eſt in gloria ꝑadiſi qui pōt dici ara et tēplum dei. Circa quem fratruȝ corona eſſe dr: q: oēs fideles q̄ ſunt i pria: q̄ fr̄s ei⁹ dicūtur rōne humanitatis aſſūpte. ipſum glorioſe circūdant. ¶ Dicit̄ et quaſi plātatio cedri in mōte libano q̄ interpretat̄ cādidatio ꝓpter nimiā puritatē q̄ eſt ibi. Circa qd̄ ſcti q̄ ſunt in patria ſtare dicunt̄ vt rami palme: q: victorioſe vincendo mundum: diaboluȝ carnē ⁊ vitia ad celeſtem patriam peruenerūt. Et ſic in gloria ſua ſint oēs filii aarō. i. omnes fideles. De q̄b⁹ Eſa. xxxii. Sedebit ppl's meus in pulchritudine pacis ⁊ in tabernaculi fiducie et in requie opulētia.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Cum ſubleuaſſet ergo oculos ieſus ⁊c. Ubi tangit affectum viſceroſum ⁊ cōpaſſibilem quod probat afflictoruȝ inſpectio. vbi quatuor poſſumus conſiderare. ſcilicet.

Xp̄i compaſſionem.
Ipſius interrogationem.
Cuiuſdam dubitationis remotionem.
Apoſtoli reſponſionem.

¶ Quātū ad p̄m̄ dicit. Cū ergo ſuble. ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Bedā. ꝙ eleuatio oculorum chriſti ſignificat compaſſionē quā habuit chriſtus ad turbam indigentem iuxta illud ps. Oculi eius in pauperem reſpiciunt. ¶ Eleuatio etiā oculoꝝ xp̄i ſm Bedā eſt nobis exemplū honeſtatis et pudicitie. ſ. hincinde oculos vertam⁹ vagabundos. ¶ Quantum ad chriſti interrogationē dicit: dixit ad philippū ⁊c. Ubi ſciēdum ſm Chry. ꝙ xp̄s interrogauit philippū: vt ex rñſione ei⁹ miraculū euidēti⁹ appereret. ¶ Quantū ad cuiuſdā dubitationis remotioneȝ. dicit. Hoc aūt dicebat tētās eū ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ quia xp̄s interrogauit philippū. vñ ememus panes ⁊c. poſſet aliquis credere ꝙ hec interrogatio veniret ex ignorantia xp̄i: q̄ſi neſciens vnde poſſet paſcere turbā. q̄d ſȝ Chryſo. Remouet euāgeliſta. d. Sciebat em̄ q̄d eſſet factur⁹. ¶ Interrogauit etiā eū ſȝ Chryſo. Ut ex reſpōſiōe ſua ꝓbaret eū: vt ꝑ ſignū factū duceret in certā cognitionē de ſua potētia. ¶ Quātuȝ ad quartū. ſ. apoſtoli reſponſionē dr. ⁊ reſpōdit ei Philipp⁹ ⁊c. Ubi ſciendum ſm Alcuinū ꝙ Philipp⁹ in hac reſpōſione tarditatē ſuam oſtendit. Nā ſi ꝑfecte de creatiōe inq̄t intelligeret: de ei⁹ potētia ⁊ largitate nō diffideret. ¶ Sciēdū ē autem circa iſtam partē in qua fit mētio de cōpaſſiōe quā xp̄s oſtēdit ad turbas q̄d ſignificat pietatē quā de⁹ hȝ ad totū gen⁹ humanū. Que ꝯpaſſio diuina fuit nobis figurata Exo. iii. vbi ſentētialr̄ dicitur ꝙ cum populus iſraeliticus eſſet in egypto ſub ſeruitute pharaonis. clamanerunt ad dominum: quorum vota exaudiens deus dixit Moy. clamor filiorum iſrael venit corā me: vidiq; afflictionem eorū qua ab egyptiis opprimūtur: ſȝ veni mittam te ad pharaonē vt educas filios iſrael de egypto. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ppl'm iſraeliticū exiſtentē ſub ſeruitute Pharaōis intelligit̄ totū gen⁹ humanū q̄d ante aduētū filii dei erat in tenebris pctōꝝ ⁊ hoc ſub ſeruitute diaboli ſignificati ꝑ pharaonē. ¶ Uidētes aūt patres veteris teſtamēti miſeria in q̄ erat totū gen⁹ humanū clamabāt totis p̄cordiis: vt eis dñs mitteret redemptoreȝ vñ ps. Emitte manū tuā d̄ alto ⁊c. ¶ Dñs aūt benign⁹ ⁊ pi⁹ vidēs afflictionē ppl'i ſui miſit moy. i. xp̄ȝ. Et iſte vt fortis ⁊ ꝓuid⁹ gen⁹ hūanū de ptāte diaboli liberauit. Uñ ipleta eſt ꝓphetia Eſa. d. Eſa. ix. Populus qui ambulat i tenebris vidit lucē magnam: habitātib⁹ in regione vmbre mortis. lux orta eſt eis.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹ ⁊c. Ubi tāgit effectū vigoroſū ⁊ admirabilē q̄d ꝓbat famelicoꝝ refectio. Ubi q̄tuor poſſum⁹ ꝯſiderare ſcȝ.

Naturam adiacentem.
Situm continentem.
Actum euidentem
Exceſſum eminentem.

¶ Quantū ad primū dr. Dixit ei vn⁹ ex

diſcipulis ⁊c. Ubi sciẽdũ ꝙ illud miraculũ: ꝙuis potuiſſet facere creãdo de nihilo: tñ noluit. Uñ Chryſo. Nõ eĩn materia ſubiecta indigebat: ſʒ ne creature aliene viderent eſſe ab ei⁹ potẽtia: ipſis creaturis vtiẽ ad materiã miraculorũ.
¶ Quãtũ ad ſitũ cõtinẽtẽ: dt ergo ieſus facite eos ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Tho. ꝙ fenũ de q̃ hic dr: erat herba viridis. Erat ẽm paſca qd in primo mẽſe veris ꝑſiſtebat. ¶ Quantũ ad actũ euidentẽ dt. Accepit ergo ieſus panes ⁊c. Ubi ſciendũ ſm Augu. ꝙ quinqʒ panes quos xp̃s ſic multiplicauit fuerũt quaſi q̃dam ſemia q̃ xp̃s ꝑ potentiam que in ipſo erat multiplicauit eo modo quo per ſuam potẽtiã multiplicãt ſemia terre mãdata. ¶ Sciẽdum eſt etiam ſm Chryſo. ꝙ xp̃s volẽs facere tã ingens miraculũ orauit ⁊ gratias egit deo. pmo vt daret exemplũ comedẽtibus deo gratias agere. Secũdo vt nos in bñficijs poſtulandis ad orãdũ induceret. Tertio vt ex hoc turbã edificaret. ¶ Quãtum ad exceſſum eminẽtẽ dicit. Ut autem impleti ſunt ⁊c.
Ubi tria poſſumus conſiderare ſcilicet.
Populi refectionem copioſam.
Collegũ executionem virtuoſam.
Chriſti impoſitionem amoroſam.
¶ Quantũ ad primũ dicit. vt aũt ipleti ſunt. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s populũ famelicũ ſatiauit ipſum ſequẽtẽ ⁊ in ipſo ſperãtẽ. Ut impletũ ſit illud pſ. Oculi oĩm in te ſperãt dñe ⁊ tu das eſcã illoꝝ ĩ tpe oportuno ⁊c. ¶ Quantũ ad xp̃i impoſitionẽ amoroſam dicit. Dixit diſcipulis ſuis: colligite ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſm Au. ꝙ xp̃s ꝑcepit diſcipulis vt fragmẽta colligerẽt: nõ ꝙ turbe ea colligerẽt vl̃ portarẽt ad oſtendẽdũ ꝙ diſcipuli debebãt eſſe magiſtri orbis terrarum: quib⁹ cõmittebãtur occulta ſcripturaꝝ alijs pandere q̃ poſſunt itelligi per fragmẽta. ¶ Quãtũ ad collegũ executionẽ dicit. Collegerũt ergo ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſʒ Chryſo. ꝙ xp̃s ꝑcepit apoſtolos fragmẽta colligere: nõ quidem ad oſtẽtationem ſed vt oſtenderet miraculum factum non fuiſſe fãtaſticum: ſed verum. ¶ Sciendũ eſt aũt circa iſtam partẽ loquendo moraliter ꝑ ꝙ quinqʒ panes intelligũẽ quinqʒ que debent eſſe in vera pnĩa. ſcʒ.
Contritio doloroſa.
Confeſſio puderoſa.
Ieiunium macerans.
Eleemoſyna recreans.
Oratio eleuans.
¶ Prim⁹ panis eſt ꝯtritio doloroſa. Nã peccator ꝯſiderãs pctm̃ alam deformãs dʒ ꝯteri ⁊ dolore. Et ſic ſacrificiũ ſe offerat deo qꝛ pſ. Sacrificiũ deo ſpũs ꝯtribulatus: cor ꝯtritũ ⁊ humiliatũ de⁹ non deſpicies. ¶ Iſte eſt panis de quo pſ. Cibabis nos pane lachrymaꝝ. ¶ Quid aũt ſit ꝯtritio audi Chry. in lib. de ꝯpunctiõe cordis. d. Cõtritio ẽ humiliati cordis vera ꝯpunctio: magna agere ⁊ humilia loq̃: iuſte opari ⁊ ſup peccatis timere ac tremere. Uñ Chry. ibidem Sola ꝯpũctio eſt q̃ facit alam horreſcere purpurã deſiderare ciliciũ amare lachrymas fugere riſuʒ. ¶ Scd̃s panis ẽ ꝯfeſſio puderoſa. Nã poſtꝙ hõ de pctõ doluit dʒ ipſũ verecũdia nõ cũ riſibus ꝯfiteri. iuxta illud Eccli. xvij. Cõfiteberis viuẽs viu⁹ ⁊ ſan⁹ ꝯfiteberis [illegible] deũ ⁊ glorificabis in miſer[illegible] ¶ Quãtũ aũt bonũ ſit ꝯfeſſio: audi. Au. l lib. de penitẽtia. d. Cõfeſſio ẽ ſal⁹ animaꝝ: diſſipatrix vitioꝝ: reſtauratrix ꝟtutũ: expugnatrix demonũ: q̃d plura: obſtruit os inferni: portas apit paradiſi. ¶ Terti⁹ panis eſt ieiuniũ macerãs. Nã qui deliq̃t ꝑ delitias corpis: dʒ ipm̃ affligere ꝑ ieiuniuʒ ⁊ alias auſteritates corpis. vnde Johel. ij. Cõuertimini ad me ĩ toto corde veſtro ĩ ieiunio ⁊ fletu ⁊ plãctu: ⁊ ſcindite corda vr̃a ⁊ ñ veſtimẽta vr̃a. ¶ Quãtũ aũt bonũ ſit ieiuniũ: audi Aug. in ſermone de ieiunio. d. Ieiuniũ purgat mẽtẽ: ſubleuat ſenſũ: carnẽ ſpũi ſubijcit cor facit ꝯtritũ ⁊ hũiliatũ: ꝯcupiſcentie nebulas diſpgit: libidinũ ardores extiguit charitatis volumẽ accẽdit. Quartus panis ẽ eleemoſyna recreãs. Nã q̃ ꝑ pctm̃ auaritie deũ offẽdit. aliena vſurpãdo: vl̃ ſua idebite ꝛtinẽdo. dʒ largas eleemoſy. facere: qꝛ Tob. 4. eleemoſyna ab oĩ pctõ ⁊ a morte liberat ⁊ nõ patiẽ alam ire in tenebras. Uñ Eſa. lviij. nobis dr. Frãge eſuriẽti panẽ tuũ egenos vagoſq; idnc ĩ domũ tuã cũ videris nudũ opi eũ ⁊ car

94

nē tuā ne deſperes. ¶ Quātū aūt bonum ſit eleemoſyna: audi Chry. ſuper Matt. d. Medicamētū forti⁹ qđ maxime opat i pnia: eleemoſyna ē. ¶ Quit⁹ panis eſt oratio eleuās. Nā q̄ offendit deū ſupbiēdo: dʒ orationi inſiſtere: vt p orationē ſe hūiliās: adipiſcat veniā de peccatis. Ut dicat de ipo illud Eccli. xxxix. Apiet os ſuū in orōne ⁊ p delictis ſuis dep̄cabit. Iſte eſt panis de quo ps. Panē angelo℞ mādūcauit hō ⁊ cibaria miſit eis i abundātiā. Nā ſicut angeli deū cōtinue cōtēplant: ſic hō dʒ in deū erigi p oratiōēʒ deuotā. ¶ Quātū aūt bonū ſit oratio: audi Caſſiodo℞ ſup ps. d. Oratio pura eſt p quā ira dei ſuſpēdit venia p̄curat: pena refugit ⁊ premio℞ largitas impetrat: cū dn̄o loquit cū iudice fabulat p̄ſentē ſibi facit quē videre nō p̄ualet: ad penetrabilia iudicis peccator admittit: ⁊ null⁹ inde reſpuit vbi q̄ in ea tepid⁹ iuenit. ¶ Quis ꝟo dignā orationē deo faciat: audi Greg. ii. libro moraliū. d. Ille deo verā orationē exhibet q̄ ſemetipſū: qꝛ puluis ſit. hūiliter videt: q̄ nihil ꝟtutis ſibi attribuit. q̄ bona q̄ agit. eſſe de mia cōditoris agnoſcit. ¶ Quia ꝟo iſti quinq̧ panes ſunt ordeacei ⁊ aſperi: qꝛ durū eſt hoi predicta facere. vt tolerēt facili⁹. duo piſces adiūgunt. vt panibus ſaporem indicāt. Ubi ſciendū ꝙ p duos piſces intelligit duplex ꝯſideratio quā penitēs dʒ habere. ſ. cōſiderare ꝙ q̄uis pnia ſit aſpera: tn̄ p ipam acq̄rit iocunditatē p̄mij: ⁊ euadit eternitatē ſupplicij. ¶ Uel p quinq̧ panes: itelligūtur quinq̧ que hō debet cōſiderare. ſcʒ.

Cognitio ſui.
Pudor commiſſi.
Dolor amiſſi.
Timor iudicij.
Horror inferni.

¶ Prima cōſideratio eſt cognitio ſui. dʒ eñ cognoſcere quis ſit: qꝛ formatus de vili materia. Unde ſupbiēti ⁊ nō cognoſcenti cōditionem ſuā dꝛ Eccli. x. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. q. d. materiā ſupbiēdi nō habes. qꝛ ſm̄ Ber. cōceptio culpa: naſci miſeria. viuere pena ⁊ mori anguſtia. ¶ Secūda eſt pudor cōmiſſi. Nā i homo dū cogitat vilitatem peccati ⁊ turpitudinem. dʒ ꝯfundi ⁊ erubeſcere. Unde ps. Induāt q̄ detrahunt mihi pudore: ⁊ operiāt ſicut dyploide confuſiōe ſua. Et Eze. xxxvi. Cōfundimini ⁊ erubeſcite ſu p vi̅ris. ¶ Tertia eſt dolor amiſſi. Nā q̄ cōſiderat ꝙ amiſit diuina gra℥ quā receperat in baptiſmo āgelo℞ ſocietatē ⁊ imēſa℥ gloriā quā in futuro expectat multū dʒ dolere dicēdo cū ps. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis ꝯturbauerūt me. ¶ Quarta eſt timor iudicij. Nā peccator cōſideras ꝙ in die iudicij oportebit eū de. ſuis offenſiōib⁹ reddere rōnē: multū dʒ timere et dicere cū ps. Timor ⁊ tremor venerūt ſup me ꝯtexerūt me tenebre. ¶ Quīta eſt horror inferni. Nā peccator cōſiderās ſeruitutē penar℞ inferni ⁊ ſocietatē malignā dʒ horrere Nā ibi ē terra tenebroſa ⁊ operta mortis caligine ſra miſerie ⁊ tenebrarū vbi vmbra mortis ⁊ null⁹ ordo: ſʒ ſempitern⁹ horror inhabitat. Job. x. Ubi ſicut dꝛ Eſa. lxvi. ꝟmis nō morieť ⁊ ignis eorum nō extingueť. ¶ Iſta quintuplex cōſideratio q̄ peccatorē debet affligere fuit figurata per cruciatū quinq̧ mēſiū locuſtaru℥: de quo dꝛ ſentētialiter Apo. ix. ꝙ locuſte exierūt in terrā ⁊ preceptū eſt eis: ne lederēt fenū terre: neq̧ omne viride: neq̧ omnē arborē: niſi tm̄ hoies qui nō habēt ſignū dei in frontib⁹ ſuis: ⁊ datum eſt illis ne occiderēt eos: ſed vt cruciarent mēſib⁹ quinq̧. ⁊ cruciat⁹ eorum vt cruciat⁹ ſcorpij cū p̄cuti hominē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p locuſtas q̄ ſunt animalia terre naſcentia corrodētia: intelligitur ſinderesis ſiue ꝯſciētia q̄ debet de peccatis perpetratis hoie℥ mordere: intelligi remorſu: dʒ cruciari grauiſſime p cōtritionem amarā: qui cruciat⁹ inſtar ſcorpionis dʒ eē: qꝛ ſicut ſcorpio cauda p̄cutit: ⁊ percuſſo dolore℥ ingenit: ſic homo ſe cogitando mortalē: que mors per caudā q̄ eſt vltima pars aialis pōt intelligi dū ſua delicta cogitat: ⁊ qđ de ipis hʒ rationē reddere: ⁊ penā debitā ſuſtinere: dʒ merito p doloris amaritudinē cruciari. ¶ Iſte aūt cruciat⁹ dicit eſſe q̄nq̧ menſiū p̄pter quinq̧ cōſiderationes p̄dictas. Iſte ꝟo cruciat⁹ ad mortē nō dꝛ qꝛ q̄uis hō de pctis mltū dolere debeat

tamē deſperare nō oꝫ:ſed ſperare in diuina mīa vt veniā mereať. ¶ Signāter dicūt ďr ꝙ ledere nō debebāt fenū tre ꝛc. qꝛ per fenū terre intelligiť vir humilis: qui inſtar feni vilē ſe reputat:dū terraꝫ ſe cognoſcit futurū ꝛ eē. Per omne viride ꝟo intelligitur vir habens diuinam gratiā alam irrigantē. Per arborē autē fructiferā:vir fructificās ꝑ opera bona. Hos locuſte.i.remorſus ꝯſcientie nō oꝫ ledere qꝛ ſūt ſine pctō. ¶ Per hoīes ꝟo nō habētes diuinā imaginē in frontib⁹.i.in mentib⁹ ſuis:intelligūť peccatores in q̇b⁹ ꝑ pctm̄ eſt imago dei abolita. Et hos debēt cruciare.i.recordare cōſcientia ꝯſiderādo ſupradicta. ¶ Qꝛ ꝟo i hoc cruciatu ꝛ remorſu cōſcientie:inſtar panū de ordeo ſentitur aſperitas ne hō deſperet de venia:adducūť duo piſces ſaporē ꝓbentēs.ſ.redēptio ſufficiēs ꝛ mīa indulgēs. Magna em̄ cōſolatio eſt peccatori:qñ cogitat ꝙ ſanguine xp̄i ieſu eſt ſufficiēter redēptus Et qñ cōſiderat xp̄i miſericordiā q̄ tante immenſitatis eſt:ꝙ omnē ad ſe recurrētē recōſiliat ſibi. Unde ꝑs. Apō dominū miſericordia ꝛ copioſa apō eū redēptio. ¶ Per.xii.autez cophinos q̄ ſupauerūt ꝛ reſeruati ſunt intelligiť eterna gloria q̄ veris penitētibus q̄ reficiunť quiq̄ ꝓdictis panibus ꝛ duob⁹ piſcib⁹ reſeruať:q̄ eſt ſuperabundāns ſicut numerus duodenari⁹. ¶ Uel per quinq̄ panes quos habebat puer intelligūtur.v.plage xp̄i:quas xp̄us ſicut puer ſine macula purus ꝛ innocēs ꝓ nobis ꝑtulit. Qui ordeacei dicūtur ꝓpter aſperitatē grauiſſimā ei⁹ ꝛ dolorē. Per duos aūt piſces itelligūtur in xp̄o diuinitas ꝛ humanitas:qꝛ ſicut piſces dū comedūť guſtū delectāt:ſic ďlectatio hoīs eſt in viſiōe diuia ꝛ humanitate in xp̄o. Iſti duo piſces hoīeꝫ reficiētes poſſunt figurari ꝑ duas ꝟgas de quib⁹ ďr zach.ii. Aſſumpſi mihi duas virgas:vnā vocaui decorē:ꝛ alterā funiculū ꝛ pani gregeꝫ. Per virgā em̄ que vocať decor:intelligitur xp̄i diuinitas decoꝫ imēſus. Per virgam ꝟo que vocať funicul⁹ itelligiť xp̄i humanitas:qꝛ funiculus fit de canabo qď habet ortū a terra ita xp̄s habuit corpus nobis ſimile ꝛ terrenū. His duo bus virgis dicitur gregem paſcere: qꝛ grex beatoꝝ reficitur:dum cōtemplatur diuinitatem ꝛ hūanitatē in xp̄o. Uel per v.panes ꝛ duos piſces q̄ ſatiūt.vii.itelligunť.vii.dotes btōꝝ in patria. Unde q̄libet btūs pōt figurari ꝛ cādelabrū de q̄ zach.iiii. Uidi ꝛ ecce cādelabrū aureū totū:ꝛ lāpas ei⁹ ſup caput ei⁹: ꝛ.vii.lucerne ipſi⁹ ſup illď. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illud cādelabrū totū aureū intelligiť qꝫ ſanctus q̄ ad modū candelabri:erectus fuit in deū per rectā intētionē ꝛ fuit aure⁹ ꝑ intenſam deuotionē. Per lāpadē autem domū illuminantē intelligitur xp̄s illuminās hieřlm ſupnam. Uñ Eſa.lxii. Saluator eius vt lampas accēdať. Per.vii. vero lucernas itelligūtur.vii. dotes q̄s habet q̄libet ſanct⁹. Iſte.vii. dotes poſſunt figurari per.vii.ſtellas de quibus ſilaliter ďr Apoc.i. Uidi.vii. cādelabra aurea ꝛ i medio eoꝝ ſimilē filio hoīs veſtitum podere ꝛ ꝓcinctum ad mamillas zona aurea ꝛ habebat in dextera ſua.vii. ſtellas. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſimilē filio hoīs itelligiť xp̄s formā ſerui accipiēs in ſimilitudinē hoīm fact⁹ ꝛ habitu iuētus vt hō Phil.ii. Per ſeptē ꝟo candelabra aurea intelligiťvniuerſitas ſctōꝝ in prima qꝛ.vii.vniuerſitatē ſignificat. Uñ dixit āgel⁹ raphael tob. Ego ſum raphael angel⁹ vnus ex.vii.qui aſtam⁹ añ dñm. Per veſtem ꝟo poderis:itelligiť xp̄i humanitas.vt dicať de ip̄o ſap.xviii. In veſte em̄ poderis quā habebat:totus erat orbis terrarū ꝛ parētum magnalia in q̄tuor ordinibus lapidū erāt ſculpta. Nā reuera in veſte poderis.i.in humanitate xp̄i poteſt dici ꝙ erat tot⁹ orbis terrarum:qꝛ in ea cōtinebať diuinitas totuꝫ mundum gubernās. Parentū quoq̄ magnalia ſcripta erāt in podere.i.in hūanitate:et hic in q̄tuor ordinib⁹ lapide:qꝛ ſi reſpiciamus parētes:eius deū ſcꝫ q̄tuꝫ ad diuinitatē ꝛ virginem quātum ad humanitatē:inueniem⁹ ex parte ꝟginis in xp̄o natiui.ꝛ mortalitatē. Ex parte vero dei:reſurrectionē et aſcenſionē:q̄ q̄tuor per quatuor ordines lapidū deſignātur Per zonā ꝟo aureā:intelligiť itenſā charitas:quam ad humanū genus xp̄s habuit ꝓpter quā voluit icarnari. Per.vii.

35

aūt ſtellas itelligūt. vij. dotes ꝑdicte: qꝛ ſicut celū ſtell' ornat: iuxͣ illō Eccl'. xliij. Species celi glīa ſtellaꝝ: ita ſcti in pria ꝑdictꝫ dotibꝰ decorant. Unde Baruch. iiij. Stelle dederūt lumē i cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt. i. letari ſctōs fecerūt per xij. cophinos q̄ ſuperfuerant: intelligit ſupabūdās beatitudo: qꝛ nō tm̄ poſſunt haurire de btitudine: q̄ adhuc ſupabundāter remaneat in obiecto: qꝛ īfinitū a finito nō pōt totalit cōprehendi. hoc aūt fuit figuratū. Exo. xv. vbi ſilr dicit ꝙ filii iſrael egreſſi de egypto venerūt in helym: vbi erāt. xij. fontes aquaꝝ. ⁊ lxx. palme ⁊ caſtrametati ſūt iuxta aq̄s. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ filios iſrael qui egreſſi ſunt de egypto: intelligūt ſancti in patria: q̄ egreſſi ſunt de mūdo ſignificato ꝑ egyptū per helym ꝙ̄ q̄ iterp̄tat fortis coꝝ: intelligit deꝰ: de q̄. j. Reg. ij. Nō eſt fortis ſicut deꝰ noſter. Ad illū aūt dicuntur veniſſe: dū ſibi in pria ꝑ glīaꝫ cōiungūtur. Per. xij. ꝙ̄ fontes: itelligit ſupabūdās gloria q̄ continet in deo: quā nō poſſunt totaliter exhaurire: ſꝫ ſicut a fonte ſempꝛ emanat riuulus ⁊ fons non deſiccatur: ſic a deo emanat glīa ad beatos in patria: ⁊ tamen in ipo ſemper remanꝫt plus ꝙ̄ credi vꝉ itelligi poſſit. Per palmas ꝙ̄ q̄ ſunt in ſignū victorie: itelligit victoria quā ſcti de vitijs habuerūt viuēdo. Unū de iſtis Apo. vij. Qui ſunt ſtantes ante thronū ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibꝰ eorū. Signanter autem dicit ꝙ caſtrametati ſunt iuxta aq̄s: qꝛ ſancti i glīa iuxta deū in quo ē inſtar aquaꝝ abūdātia glīe ſuā ſtationē firmēt. Per ſeſſionē āt ſuꝑ fenū itelligit dñiū qd̄ dꝫ hr̄e aīa ſuꝑ corpꝰ ⁊ ſenſualitatē: qꝛ corpꝰ ſiue ſenſualitas ſignificat ꝑ fenū: qꝛ Eſa. xl. Omnis caro fenū ⁊ omnis glīa eiꝰ q̄ſi flos agri. Qui igit vult ꝯuenire ad celeſtē patriā vt ſatiet ſeptē ꝑdictis dotibꝰ: dꝫ ſuꝑ fenum ſedere: id eſt anima ⁊ ratio ſuper corpus ⁊ ſenſualitatem principatum tenere.

¶ Quarta pars.

Sequit. Illi ergo homies cū vidiſſent ⁊c. Ubi tāgit ſucceſſiuꝫ fructuoſum: qd̄ ꝓbat populoꝝ cōmēdatio. Ubi ſciēdū ſcd̄m Aug. ꝙ turba cū vidiſſet ſignū qd̄ fecit ieſus mirabat: qꝛ ipm nōdū perfecte cognouerat deū eē: q̄ ſi vere deū cognouiſſet mirari nō debuiſſet cū videat continue maiora fieri q̄ tā hoīes nō mirant. ¶ Sciendum eſt autē ꝙ iſte ꝓpheta de quo fit hic mentio fuit

Prophetatus veriſſime.

Figuratus nobiliſſime.

Demōſtratus certiſſime.

¶ Primo fuit ꝓphetatus veriſſime vñ Moy. Deutero. xviij. Prophetā ſuſcitabo eis ſimilē tui: ⁊ ponā ꝟba in ore eiꝰ. loqueturq̄ ad eos omnia q̄ precepero illi q̄ autem verba eiꝰ que loquet in nomine meo audire noluerit: ego vltor exiſtā. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ iſte ꝓpheta chriſtꝰ ſimilis fuit. Moy. q̄ eduxit ipm de egypto ⁊ de ſeruitute pharaonis vt terrā ꝓmiſſionis acq̄rerent: ita chriſtꝰ genꝰ humanū de tenebris peccatoꝝ eduxit ⁊ de ſeruitute diaboli: ⁊ ſic pōt terrā ꝓmiſſionis ꝑcipere. qꝛ trāſeundo ꝑ deſertū penitentie poterit ad celeſtē prīaꝫ ꝑuenire. ¶ Dicit aūt ꝙ qui hunc prophetā. i. chriſtū noluerit audire: deꝰ vltor exiſtet: ideſt vt eū eternaliter puniat. ¶ Scd̄o fuit figuratꝰ nobiliſſime ꝑ ſamuelem de quo dicit. j. Reg. iij. Cognouit vniuerſus iſrael a dā vſq̄ berſabe ꝙ fidelis ſamuel ꝓpheta eſſet domini. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſamuelem qui interpretatur poſtulatus a domio: intelligitur chriſtꝰ qui magnis deſiderijs fuit poſtulatus a patribꝰ veteris teſtamēti. Unde Moy. Exo. iiij. Obſecro dñe mitte quem miſſurꝰ es. Per dan autē q̄ interp̄tatur iudiciū intelligunt viatores qui adhuc iudiciū diuinuꝫ expectant. Per berſabee que interpretatur puteus ſatiās: intelligūt cōp̄heſores q̄ in celeſti patria diuina glīa ſatiantur. ¶ Per iſrael autē intelligūt oēs hoīes q̄ creati ſunt vt in hoc mūdo deum videant per fidē ⁊ in futuro ꝑ ſpeciē. Uniuerſus igit iſrael a dan vſq̄ berſabee. i. tam viatores ꝙ̄ cōp̄heſores cognouerūt ꝙ fidelis ſamuel. i. xp̄s ꝓpheta dñi eēt. ¶ Tertio fuit demōſtratꝰ certiſſime. Unū Luc. vij. Qꝛ ꝓpheta magnꝰ ſurrexit i nob̄ ⁊ qꝛ viſitauit deꝰ plebē ſuā. Nā nos viſitauit vt a pctīs nos redimeret ⁊ ad vitā eternā nos ꝑduceret. Ad quā ⁊c.

¶ Dñica de paſſione. Euāge.xxvj.

Quis ex vobis arguet me de pctō. Jo.viij. Nos videm⁹ ꝙ inter alia q̄ deſiderat homo eſt ſcire. vnde pħs.j. Meta. Oēs homines natura ſcire deſiderant. Videm⁹ etiam ꝙ tantum eſt deſiderium ſciendi naturaliter inſertum hoī: ꝙ ſi aliquādo paru videat alios inuicē loquentes: ſtatim appetit ſcire q̄d dicūt. Silr ſi ocul⁹ aliqñ videat fedatū difficile ē hoī a talib⁹ oculū auertere: quin ad illa ītuēda fortius inclinet: qđ ex alio nō eſt: niſi ꝙ homo ſcire deſiderat: ⁊ cognoſcere q̄ nō nouit. ¶ Quod aūt hō naturaliter ſcire deſideret eſt valde cōſonū rationi: qꝛ naturaliter vna queqꝫ res appetit pfectionē ſibi debitā tāq̄ ſuū ꝓpriū cōplemētū. Cum igit pfectio anime rōnalis ſit ſciētia: merito hō ſcire deſiderat vt poſſit eē pfectus. Quia vero huiuſmodi ſcientia a ſe homo aliqñ inuenire nō poteſt: doctore indiget inſtruente: quē dꝫ attenti⁹ audire. ¶ Quia igit xp̄s eſt bon⁹ doctor et verax: ideo merito debet reuerēter audiri. Et hoc eſt quod nobis hic innuit. vbi quatuor tangit. ſcꝫ.

Euidentiā doctrinalē in inſtruendo.
Excellentiā imperialem in eſſendo.
Exiſtentiam eternalem in durando.
Pacientiā virtualem in ſupportando.

¶ Primū pbat claritas ſciētialis. Scđꝫ dignitas ſingularis. Tertiū poteſtas tpalis. Quartū hūilitas exēplaris. Primū in pncipio. Scđꝫ ibi. Dixerūt ergo iudei ⁊c. Tertiū ibi. Dixerūt ergo iudei q̄nq̄. ⁊c. Quartū ibi. Tulerūt ergo lapides ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primum vbi tangit ⁊c. quod pbat ⁊c. dicit. Quis ex vobis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ illa doctrina que non ſolum defectum nō habet: ſed etiā eſt valde proficua merito debet audiri. Ut igit xp̄s ſuā doctrinam nō ſpernendam: ſed audiendā demōſtraret eā oſtendit carere defectu ⁊ magnā vtilitatē habere. Et inquātum oſtendit eam carere defectu: duo facit: quia primo facit hoc ſecūdo ponit iudeoꝝ calūniatio. ¶ Ad euidētiā pmi ſciēdū eſt ꝙ xp̄s mltociēs arguerat iudeos ꝙ nō credebāt veritati quā publice pdicabat qui forte potuiſſent malitioſe dicere: ꝙ hoc erat ppter defectum ex parte xp̄i vel ipſius doctoris: hoc aūt excludit xp̄s: oſtendens ꝙ nō eſt defect⁹ ex parte ſua nec ex parte ſue doctrine: ſed magis ex parte ipoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ad hoc ꝙ aliqua doctrina nō audiatur: poteſt eē triplici de cā. Primo ppter malitiā docentis. Unde Grego. in quadā omel. Cuius vita deſpicitur: reſtat vt eius pdicatio cōtēnat. Plus em̄ hodie trahunt exempla: q̄ v̄ba. ¶ Secūdo poteſt eſſe ppter falſitatē doctrine: nam licet aliquādo doctor ſit bonus moraliter: ſi tamē ignoret veritatē doctrine: ⁊ neſciat pferre eam: non libēter audit. ¶ Tertio poteſt eſſe ex defectu ⁊ malitia audientis: qꝛ poteſt eſſe audiens ita malus ꝙ non curat addiſcere quia. Sap.j. In maliuolam animā nō introibit ſapientia nec habitabit in corpe ſubdito peccatis. ¶ Secundū hic xp̄us tria facit: qꝛ pmo oſtēdit ꝙ nō eſt ex parte docentis iniquitas. ſcđo nec ex parte ſue doctrine aliqua falſitas. tertio ꝙ eſt ex parte audientiū pūerſa malignitas. ¶ Quātum ad primū dicit. Quis ex vobis arguet me de pctō. Ubi ītēdit xp̄s talē rationē. In doctore q̄ nō poteſt argui de peccato: nō eſt malitia: ⁊ per ꝯſequēs nec doctrina ſua q̄tū eſt ex parte docētis eſt defectuoſa. ſed ego non poſſuꝫ argui de pctō: ergo i me nō ē ⁊c. Et hoc eſt qđ dicit. Quis ex vobis arguet me de pctō. q.d. null⁹. qꝛ de me dꝛ.j. Pe.ij. Qui peccatū nō fecit nec inuent⁹ eſt dolus in ore eius. Licꝫ aūt chriſt⁹ ſic ſine pctō fuerit: tamē ſm Greg. ppter ſuā māſuetudinē nō dedignatus eſt ſe iudeis oſtēdere rōnabilit eē ſine peccato. ¶ Sciendum eſt ꝙ xp̄s peccare non potuit: quia peccatum nō cadit niſi in animam que patitur aliquā vacuitatē gratie. Illa igitur anima q̄ totalit eſt plena gratia nullam vacuitatem habens peccare nō poteſt. Sed aīa xp̄i fuit talis quia Joan.j. Uidim⁹ gloriā eius gloriā quaſi vnigeniti a pře plenū gratie ⁊ veritatis: ergo

peccare nõ potuit. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ lꝫ xp̄s peccatũ nõ habuerit: tñ ꝑ peccatis humani gñis ſatiſfecit. Hoc autẽ fuit figuratũ. Leui. xvj. vbi ſentẽtialr̄ dr̄ ꝙ qñ popul⁹ peccauerat ⁊ debebat expiari a peccatis offerebat duos hircos quorum vn⁹ interficiebat: ⁊ de ſanguine ei⁹ aſpgebat totũ tabernaculũ ⁊ mũdabat. Ad aliũ autẽ hircũ accedens ſacerdos confitebat ⁊ dicebat ſacerdos ſup caput ei⁹ oĩa peccata in generali. Et ſicut dr̄ magiſter hiſtoriaꝝ ſcribebat ea in vna charta ⁊ illaꝫ imponebat collo hirci ⁊ ille hircus non interficiebatur: ſed mittebat in deſertum: ⁊ ſic portando peccata populi populus expiebat a peccatis: ⁊ recõciliabatur deo. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per populum tranſgreſſorem intelligitur totuꝫ gen⁹ humanũ in qđ intrauit peccatũ ꝓpter tranſgreſſionẽ primorũ parẽtũ. Ut autẽ genus humanũ expiaretur a pctõ: ⁊ recõciliaret deo: oportebat ꝙ offerrentur deo hirci. per quos itelligit xp̄s. de quo Eph. v. dilexit nos: ⁊ tradidit ſemet ip̄m ꝑ nobis oblationẽ ⁊ hoſtiaꝫ deo in odorem ſuauitatis. Ubi ſciendum ꝙ in xp̄o erãt due nature in eadem ꝑſona ſcꝫ diuinitas ⁊ hũanitas ſignificate ꝑ duos hircos. Nã per hircum qui interficiebatur: de cui⁹ ſanguine totum tabernaculũ madebatur: itelligitur hũanitas xp̄i ſecũdũ quã ip̄e veraciter fuit pro nobis mortu⁹: ⁊ tunc totum tabernaculũ id eſt totuꝫ genus humanum in quo inſtar tabernaculi debet habitare chriſt⁹ per gratiam fuit ſufficienter expiatũ. Et hoc eſt quod dr̄ ap̄lus Heb. ix. Si enim ſanguis hircorum aut taurorũ ⁊ cinis vitule aſperſus inquinatos ſanctificat ad emundationeꝫ carnis quantomagis ſanguis xp̄i qui ꝑ ſpiritũ ſcm̄ ſemetip̄m obtulit immaculatũ deo: emundabit conſciẽtiã noſtram ab operibus mortuis ad ſeruiẽdũ deo viuenti. ¶ Per hircũ ꝟo q̄ nõ interficiebat: itelligit xp̄i diuinitas: q̄ nec mortua fuit nec mori potuit. Sicut autẽ hircus ille quantũ in ſe erat peccatũ nõ habebat: ſed peccata erãt ſcripta ſolũ in charta que nõ erat de corpe hirci. Portabat aũt peccata totius ppl̄i. Sic xp̄s peccatũ nõ habebat nec habere potuit: peccata autẽ toti⁹ generis hũani portauit iuxta illud. j. Pe. ij. Pctã noſtra ip̄e tulit i corpe ſuo ſup lignũ: vt peccatis mortui iuſtitie viuam⁹: cuius liuore ſanati eſtis. ¶ Signãter ãt dr̄ hirc⁹ iſte. i. chriſtus in deſertũ emiſſus: qꝛ tp̄e paſſionis ſue: qñ pctã noſtra pertulit fuit duct⁹ extra hierl'm ad mõtẽ caluarie: ſic aũt emiſſo ⁊ crucifixo xp̄o ieſu gen⁹ humanũ expiationẽ a peccatis recepit: ⁊ reconciliationẽ cũ deo. Uñ. ij. Coꝛ. v. De⁹ recõciliauit nos ſibi ꝑ xp̄m. ¶ Sciendũ eſt aũt ſm Chryſo. ꝙ lꝫ xp̄s de ſeip̄o dixerit ꝙ non hẽbat pctm̄: nõ tñ nos ſic dicere poſſumus. Uñ Prouer. xx. Quis põt dicere mũdum eſt cor meũ: ⁊ purus ſuꝫ a pctõ. q. d. nullus. Nã. j. Jo. j. Si dicerimus qꝛ pctm̄ non habem⁹: nos ip̄os ſeducim⁹ ⁊ veritas in nobis nõ eſt: qꝛ Ro. iij. Oẽs peccauerũt ⁊ egẽt grã dei. ¶ Lꝫ aũt hõ peccauerit: attẽdat tñ miam dei: qui ſe humiliãtes ad ſe recipit: iuxta qđ ip̄ſe dr̄ Ezechielis. xviij. Si aũt impius egerit penitẽtiaꝫ: ab oĩbus pctis ſuis q̄ opat⁹ eſt: ⁊ cuſtodierit aĩa p̄cepta mea ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã: vita viuet ⁊ nõ morieṫ omniũ iniquitatũ ei⁹ q̄ operat⁹ eſt nõ recordabor. ¶ Hoc aũt fuit figuratum. ij. Reg. xij. in Dauid: de quo ſentẽtialiter dicit ꝙ cũ grauiter offendiſſet deuꝫ in adulterio berſabee ⁊ in ꝓditiõe ⁊ interfectione vrie ⁊ cominatus fuiſſet deus ſibi morteꝫ per nathan prophetaꝫ qui edixit ei parabolice de ouibus: ꝓpꝫ ctus dauid dixit peccaui. Cuius hũilitatẽ videns dominus dimiſit ſibi peccatũ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per dauid inquãtũ deũ offendit intelligit q̄libet peccator. Per nathan ꝟo dei nunciũ: intelligitur inſpiratio iterna vl' predicatio externa ꝑ quã hõ reprehenditur de peccato. Uñ homo autẽ ſic reprehẽdit ꝺꝫ inſtar dauid: cum humilitate dicere peccaui: ⁊ tunc de⁹ ſibi parcet ſicut dauid. Uñ Ber. Dum dauid ſe humiliauit. dixit peccaui: i verbo triſyllabo: dimiſit ſibi de⁹ tria peccata ꝑmaxima. ¶ Cõſidera igitur o miſer peccator imẽſaꝫ dei miſericordiã ⁊ cõuertere ad penitentiã: Unde Eſa. lv. Derelinq̄t impius viam ſuã: ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiões ſuas et reuertat ad dñm ⁊ miſerebi

tur eius ⁊ ad deum noſtrum: qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcendum. Licet autem de⁹ ſic ſit miſericors: tñ aliqui ſunt ita obſti nati in vitiis q̄ nolunt ad deum ↄuerti. De quib⁹ figuratiue dicit̄ Hiere.xvij. Peccatum iuda ſcriptū eſt ſtylo ferreo ī vngue adamātino: ⁊ exaratū ſup latitudine cordis eoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iudā q̄ interp̄tat̄ confitēs vel gloriās intelligit̄ quilȝ hō qui dȝ p verā fidem deū ↄfiteri ⁊ ip̄m de receptis bñficiis gl̄ificare iuxta illud p̄s. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē ei⁹. annūciate īter gentes opera eius. Per vnguem ṽo adamātinū intelligit̄ pctōr obſtinat⁹ in ſua malitia: q̄ iō vnguis dr̄ q: ſicut vnguis non ſentit niſi inquātū ↄiuncta carni: incōiuncta ṽo non: ita pctōr q: nō eſt ↄiunct⁹ deo p grām non hȝ ſenſum ſp̄ualē vt aliquam ſuauitatē ſentiat de diuinis. Adamantinus aūt dr̄: q: ſicut adamas eſt lapis duriſſim⁹ ⁊ īfrāgibilis: ita pctōr obſtinatus vñ in vnge adamātino ſcriptū eſſe dr̄: iuxta qd̄ de ip̄is dr̄ zacha.vij. Cor ſuū poſuerunt adamātē ne audirēt legē ⁊ ṽba q̄ miſit dñs exercituū ī ſpiritu ſuo p manū pphetarū.i.p̄dicatoꝝ. Per ſtylū autē ferreuȝ quo ſcribit̄ hoc pctm̄: intelligit̄ valida tentatio diaboli: qui intētādo tāte poteſtatȝ eſt: q̄ iuxta illd̄ Job.xlj. Nō eſt poteſtas ſuper terrā que ↄparet̄ ei. Cui niſi reſiſtat hō viriliter exaratur ſuper latitudinē cordis q: nō ſolū diabol⁹ ſup vnā partē cordis ⁊ aīe pctm̄ imprimit ſed totalr̄ corp⁹ ⁊ animā occupat p multitudinem vitioꝝ. ¶ Conſideret tamē peccator īpenitens ⁊ indurat⁹ in vitiis q̄ lȝ adamas ſit lapis duriſſim⁹: ſcindit̄ tñ ſanguine hirci calido: ſi igit̄ tāte virtutis eſt ſanguis beſtie: vt lapidēȝ tā validū frangat: multo maioris virtutis eſt ſanguis xp̄i quem ſi peccator ſup cor ſuum duꝝ poſuerit: eius paſſionem meditando: frangitur cor ſuū per ↄtritionē ad penitētiā: ⁊ ſic iuxta illud.j.Jo.j. Sāguis xp̄i Jeſu emundat nos ab oī pctō. ¶ Quātū ad ſecūdū.ſ. q̄ non eſt falſitas ex parte ſue doctrine dicit Si ṽitatē dico vobis ⁊c. Ubi xp̄s intēdit talem rōnē Jlla doctrina non deficit nec eſt falſa: ⁊ per ↄſequens audienda q̄ continet veritatem. ſed doctrina mea eſt hmōi. ergo. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. q̄ ex parte audientiū eſt peruerſitas dr̄. Qui ex deo eſt ⁊c. Ubi xp̄s intēdit talē rationē. Si me nō auditis nō eſt defectus ex p̄te mei doctoris: q: ſuȝ doctor bonus ſine pctō: nec ex parte doctrine mee: q: eſt vera. ergo relinquit̄ q̄ ſit ex parte veſtra: q: non eſtis ex deo: quia ip̄m nō amatis: nec ṽba ei⁹ libēter auditis. Nā videmus q̄ amic⁹ libenter audit bona de amico: de inimico autē non. Q: igitur iudei deū nō diligebant: ideo verba ei⁹ nō libenter audiebant. Dicit igit̄ q: ex deo nō eſtis nō naturaliter: ſȝ q̄rū ad pctm̄: q: deus nō eſt auctor peccati: ppterea vos nō auditis. Deinde dr̄: rn̄derunt ergo iudei ⁊c. Ubi ponit̄ iudeoꝝ calūniatio. Et duo facit q: primo ponit ip̄am. Scd̄o xp̄i reſponſionem. ¶ Quantū ad primū dicūt reſponderūt ergo iudei ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ iudei duo īponebant xp̄o.ſ. q̄ erat ſamaritan⁹ ⁊ q̄ habebat demoniū. Mouebāt autem ad dicendū xp̄m ſamaritanū q: ſamaritani erant odioſi iudeis: ⁊ libenter male dicebant de eis. Q: igit̄ xp̄s reprehēdebat iudeos ⁊ dicebat q̄ non erāt filii dei ſed diaboli mouebātur dicere ip̄ȝ ſamaritanum. Mouebātur autē ad dicenduȝ ip̄m habere demoniuȝ ſm̄ Orige. Quia demōis eſt capere multa que nō capiūt homines: cū ex ſuis naturalib⁹ habeat clariorem intellectū. Et q: xp̄s dicebat ſermones tranſcēdētes humanū intellectuȝ: vtputa q̄ pceſſiſſet ex deo. ⁊ q̄ eēt equalis patri ⁊ ſimilis. ideo mouebant̄ dicere ip̄m eē demoniacū. ¶ Quātū ad chriſti rn̄ſionem dr̄. reſpondit ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ de p̄mo qd̄ iudei īponebāt xp̄o ſcȝ q̄ eſſet ſamaritan⁹ nō excuſat ſe ſcd̄m Aug. Rōne interpretatiōis nōis. q: ſamaritanus cuſtos interp̄tatur. Et q: xp̄s erat cuſtos humani generis iō non negauit ſe fore ſamaritanū. De ſecūdo lȝ q̄ nō haberet demoniū h̄ oſtēdit rationabiliter. Et intendit talē rationeȝ proprietas demonis ē q̄rere in ſuis ſermonibus gloriā propriā ⁊ per ↄſequēs non glorificare deum. Sed ego propriā gloriam non quero: ſed gloriā p̄ris mei ergo nō habeo demoniū. Sȝ lȝ glorificē

97

patrem meū:tū vos inhonoraſtis me et per ꝯſequēs patrē meum. Ipſe aūt pater gloriam meā q̄rit ⁊ ipſam iudicat. Attendat xp̄ianus quilibet ad magiſtrū ſuū ⁊ caput ſcȝ xp̄m māſuetum.⁊ diſcat paciētiam habere q̄ audito tanto improperio vt ꝙ eſſet demoniac⁹ qui erat ver⁹ de⁹ nō iraſcitur ſed ſic benigne ſe excuſat. Unde Grego. Ecce iniuriā ſuſcipiēs de⁹ non ꝯtumelioſa verba reſpōdet. ¶ Sciēduȝ eſt aūt hic vbi xp̄s nō negat ſe ſamaritanū qui interpretat̄ cuſtos:ꝙ xp̄s eſt ille cuſtos de quo ps. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem fruſtra vigilat qui cuſtodit eam. Uñ poteſt figurari p iſtum cuſtodē de quo dr̄ Eſa.xxj. Onus duma ad me clamat ex ſeyr cuſtos quid de nocte:cuſtos q̄d de nocte:dixit cuſtos:venit mane venit nox:ſi queritis querite cōuertimini ⁊ venite. Ubi ſciendū ꝙ per duma qd̄ idē eſt idumea q̄ ꝙ interp̄tat̄ terrena intelligit̄ mund⁹ terrenus. Per ſeyr vero q̄ interpretat̄ hiſpidus:intelligit̄ diuina iuſticia q̄ valde hiſpida eſt ⁊ aſpera peccatorib⁹. Per onus vero intelliguntur penalitas ⁊ grauitates q̄ ſunt in mūdo. Hoies igitur exiſtentes in penalitate hui⁹ mūdi:ꝯſiderātes aſperitatē diuine iuſticie clamāt ad xp̄m:⁊ interrogāt d. cuſtos q̄d de nocte:cuſtos quid de nocte. Ubi ſciendū ꝙ p noctē obſcuraȝ:intelligit̄ peccator exiſtēs in tenebris peccatorum. De hoc igitur peccatore q̄d ſit ⁊ q̄d futurum ſit interrogant. Et ſignāter his interrogāt:q2 dupliciter pōt ꝯſiderari peccator ſcȝ q̄tū ad ſtatū vite ſpiritualis:⁊ quantum ad ſtatum vite temporalis. de quorum quolibet q̄d de ipſo ſit:queſtio proponit̄ chriſto. His aūt q̄onib⁹ r̄ndet xp̄s.d. Uenit mane:venit nox. Ubi ſciendū q̄tum ad ſtatum naturalē peccatoris r̄ndet xp̄s ꝙ venit mane ſue natiuitatis:⁊ nox ſue mortalitatis. ¶ Quātū ad ſolutioneȝ alterius q̄onis. ſ. q̄tum ad ſtatum ſp̄ualeȝ peccatoris dr̄ ꝙ venit mane.ſ.g̅re quā receperat pctōr in baptiſmo. Et q2 ipſam ſeruare noluit: ſed lapſus eſt in pctm̄:venit nox culpe p quā peccator ad penā eternalem vbi eſt obſcuritas finaliter ordinat̄. Licet aūt iſta de pctōre cuſtos annūciet:attēdēdū tñ eſt ſalubre ꝯſilium qd̄ ſubiungit. Si q̄ritis inquit q̄rite ꝯuertimini et venite. Nā peccator de quo annunciat̄ pena p̄dicta:dȝ multū timere ⁊ ſic q̄ ꝯſilium ſibi datum. vt. ſ. q̄rat dñm diligenter. Uñ Eſa. lv. Querite dñm dum inueniri pōt:inuocate eum dum ppe eſt. Ut aūt ipȝ digne q̄rat dȝ ad ipſum ꝯuerti. Uñ Jo.iij. Conuertatur vir a via ſua mala ⁊ ab iniquitate que eſt in manibus eius:quis ſcit ſi ꝯuertatur ⁊ ignoſcat deus ⁊ reuertat̄ a furore ire ſue ⁊ nō pibim⁹. Deinde dicit Amē amē dico vobȝ ⁊c. Ubi ondit doctrīnā ſuā eē cū magno pfectu ⁊ idō apperēdā. Ubi ſciēdū ꝙ inuenio ſ̄monē chriſti.

Sanatiuum a culpa inficiente.
Uiuificatiuum gratia decorante.
Conſeruatiuum conſtantia roborante.
Beatificatiuum gloria quietante.

¶ Primo inuenio ſ̄monē xp̄i ſanatiuū a culpa inficiēte. Nā ſermo xp̄i ſi cuſtodiat̄ in mente:inficiētem culpā expellit vñ Sapien.xvj. Etenim nec herba nec malagma vel medicamētū ſanauit illos ſ; tuus dñe ſermo qui ſanat oia. ¶ Scd̄o ē viuificatiu⁹ g̅ra decorāte iuxta quod dr̄ Hebr.iiij. Uiuus eſt [illegible] ſermo dei ⁊ efficax ⁊ ex q̄ eſt viuus viuificat ip̄m cuſtodientem. ¶ Tertio inuenio ip̄m ꝯſeruatiuū ꝯſtantia roborāte. Uñ Sap.xvj. Ut ſcirent filij tui quos dilexiſti dñe qm̄ nō natiuitatis fruct⁹ paſcūt hoies ſed ſermo tuus hos qui in te crediderint ꝯſeruat. ¶ Quarto inuenio ip̄m beatificatiuū gloria quietāte. Ut ſic poſſimus dicere de ſermone dei pducente hoiem ad gloriā illud Eccleſiaſtes.viij. Sermo illius poteſtate plenus eſt. ¶ Scd̄a pars.

Sequit̄. Dixerunt ergo iudei nūc cognouimus ⁊c. Ubi tangit excellentiā imperialeȝ in eſſendo qd̄ pbat dignitas ſingularis. Et duo facit. q2 primo ponitur iudeoꝝ obiurgatio. ſecūdo xp̄i rationabilis reſpōſio. ¶ Quātū ad primū dicit. Dixerūt ergo iudei nūc cognouimus ꝙ demoniū habes. Ubi ſciēduȝ ꝙ iudei duo chriſto imponebāt. ſ. ꝙ dicebat verbuȝ falſum ⁊ ꝯtra experiētiā ſecundo ꝙ dicebat verbū arrogans per ſuperbiā. ¶ Quātuȝ ad primum dr̄. Di

Dixerūt ergo iudei ⁊c. Ubi īt*ē*dūt talē rōnē. Qđ hō nō moriat ē ꝯ illđ qđ exꝑimur cō tinue ⁊ ꝑ ꝯñs ē falſuꝫ. Cū igit tu dicas ꝙ q̇ ſmonē tuū ſuauerit nō morieť ineter nū ꝯ experiētiā loq̇ris:⁊ ꝑ ꝯñs falſum. ❡ Sciēdū ē aūt ꝙ hic iudei eq̇uocāt cū xp̄o de morte q̄ ipſi loq̇bāť de morte naturali xp̄s v̄o de morte eternali. ❡ Quātū ad ſcđꝫ in q̇ imponebať xp̄o ꝙ dicebat vbū arrogāṡ ꝑ ſupbiā dr̄. Nūq̇d tu maior es ⁊c. vbi intēdūt talē rationē. Ille ſuperbe ⁊ arrogāter loquiť qui ſeip̄m cōmēdat ⁊ preponit ſe maioribus. Sed tu ſeip̄m cōmēdas dicēdo. Et q̇ ſeruauerit ſermonē meū nō morieť. et te preponis maioribꝰ: q̄ Abrae ⁊ ꝓphetis q̇ mortui ſunt ergo ſupbe ⁊ arroganter loqueris. Deinde dicit. reſpōdit ieſꝰ ⁊c. Ubi ponitur xp̄i rationibilis reſpōſio. Ubi ſciēdū ꝙ iudei ip̄m reꝑhendebāt de duplici arrogontia. ſ. ꝙ ſe laudabat ⁊ ꝙ ſe maioribus ꝑponebat. Et ſm hoc xp̄s dupliciter reſpōdet. ❡ Quātū ad primū dicit. reſpōdit ieſus. ſi ego glorifico ⁊c. Ubi intēdit talem rationē Arrogantiū ⁊ ſuperboꝝ ē propriū querere ī ſuis dictis ⁊ factis ꝓpriā gloriā ⁊ ſeipſos laudare. Sꝫ ego nō quero gloriā meā: q̄ tūc gloria mea nihil eſſet ergo nō ſuꝫ ſupbꝰ nec arrogās. ❡ Quātum ad ſecūdum vbi oſtēdit ꝙ pr̄ eū glorificat dicit. Eſt pater q̇ glorificat me ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ pater multipliciter glorificauit filiū ſcꝫ tēpore baptiſmi qñ colūba deſcēdit ſuper eū ⁊ vox p̄ris intonuit. d. hic eſt filiꝰ meus dilectꝰ ⁊c. Mat. iij. ſimiliter ī mōte quādo nubes lucida obumbrauit eū ⁊ vox patris intonuit. d. hic eſt filius meus ⁊c. Matth. xvij. Et tēpore paſſionis quādo vox facta eſt ad eū de qua dixit turba ꝙ tonitruū factū erat Jo. xij. Et poſtꝫ paſſionem qñ eum in ſua dextera collocauit. Deinde dicit. Abraā pater veſter exultauit ⁊c. Ubi oſtēdit ꝙ maioribus ſe nō preponit arrogāter. Et probat ꝑ talē ratiōeꝫ. Quicūq̇ expectat aliquod bonū vt donū aliquod ab alio. ē minor illo a quo expectat illđ. Sꝫ abraā expectauit videre diem meū quē videns gauiſus ē. ergo Abraam eſt minor me et per conſequēs preponēdo me ſibi nō loquoꝛ arrogāter. ❡ Sciēdū eſt ꝙ abraam deſiderabat videre dieꝫ xp̄i: id eſt verbū incarnatum ⁊ natum de virgine. quē vidit nō in vita ſua ſed credidit. Seu poſt mortē exiſtens in limbo quando natus fuit in mūdū de quo die natiuitatis gauiſus fuit q̄ plurimū quia tēpus appropinquabat vt xp̄s ip̄ꝫ cū ceteris patribꝰ in limbo detentis extraheret ac ſecū ad ꝑadiſum trāſferret. ❡ Tertia pars.

Sequiť. Dixerunt ergo iudei ad eum ⁊c. Ubi tāgit exiſtentiā eternalem in durando: qđ probat prioritas tp̄alis. Ubi duo poſſumus conſiderare. ſ.

Judeorum admirationem.

Chriſti reſponſionem.

❡ Quātū ad primū. dicit. Dixerūt ergo iudei. L. annos ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Criſ. ꝙ iudei conſiderantes xp̄m ſoluꝫ ſm humanitatem mirabantur qđ ipſe dixerat Abraam ſuum diem vidiſſe cum xp̄s nō eſſet niſi. xxxiij. annorū vel circa ⁊ multi anni iā eſſent elapſi ꝙ abraā mortuꝰ erat. ex q̇ ꝑꝫ ꝙ ſolū carnaľr xp̄ꝫ cōſiderabāt. Si queriť quare xp̄m dixerūt. l. annoꝝ eſſe: cū eſſet. xxxiij. vel circa. Rñdeo. ꝙ dixerūt ſicut occurrit eis. Tamē ſm Alcuinū hoc nō vacat a myſterio: quia ſicut annus. L. ſm legē erat annꝰ iubileus ī quo ſerui dimittebanť ſibi liberi ſic q̄ xp̄s venit ad redimendū nos de ſeruite diaboli ⁊ facere liberos. quinquageſimū numerū annorū expreſſerūt. Uel poteſt dici ꝙ ꝓpter abſtinentiā quā xp̄s faciebat nō dādo ſe delitiis carnis maioris etatis apparebat q̄ eſſet: ſicut in talibus videmus continue. ❡ Quātū ad ſcđꝫ ſcꝫ xp̄i rñſionē dicit. Dixit ergo eis ieſus. Amē ⁊c. Cuiꝰ rō ē q̄ ille ꝑ quē facte ſunt creature ē prior illis creaturis. Cū igiť per xp̄m ī quātū dei filiꝰ facte ſunt oēs creature q̄ oīa per ip̄ꝫ facta ſunt Jo. j. Ergo ip̄e prior oī creatura. Et ſic ē anteq̄ abraā factus eſt. ❡ Quarta pars.

Sequiť. Tulerunt ergo lapides ⁊c. Ubi tangit patiētiam virtualē in ſupportādo: qđ ꝓbat hūilitas exemplaris vbi duo poſſumus conſiderare. ſ.

Judeoꝝ malignitatem in perſequendo.

Chriſti humilitatem in declinando.

¶ Quātū ad primū dicit. Tulerūt ergo lapides ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iudei ſicut dura ceruice cucurrunt ad lapides vt xp̄m lapidibus obruerent. Unde Aug. Tāta duricia ꝗ curreret niſi ad ſimiles. q. d. ꝙ ſicut ipi duri erāt ita ad durā materiā cucurrerūt. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. xp̄i humilitatem in declinādo dicit. ieſus autē abſcondit ſe ꝛ exiuit de tēplo. Ubi ſciēdum ſm Aug. ꝙ chriſtus nō abſcōdit ſe in aliquo angulo tēpli quaſi timens: aut in aliquā domūculā fugiens: ſed celica ptāte inuiſibilē inſidiātibus ſe ꝯſtituēs ꝑ mediū illoꝝ exiuit. ¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ abſcōſio chriſti primo fuit ſignū maxime hūilitatis qua inimicis cedere voluit: cū potuiſſet ſʒ Gregoriū ſolo velle eos adnihilare. ¶ Scd̄o fuit exēplū nr̄e imbecillitatis ſm Gregoriū. Ut ſcʒ hō nō exponat ſe morti: ſʒ magis dādo locū ꝑſequētibus: eorū irā declinet. ¶ Tertio fuit documētū digne capacitatis: vt ſcʒ nos doceret a q̄b⁹ ſe abſcōdit ſm Greg. ꝛ in q̄b⁹ habitat: qꝛ ab illis ſe abſcōdit q̄ ei⁹ v̄ba cōtēnūt. Illis autē habitat q̄ ei⁹ verba digne recipiūt. ¶ Sciēdū eſt ēt loquēdo moralr̄ ꝙ ꝑ tēplū in quo erat chriſtus intelligitur aīa cuiuſlibet hoīs q̄ dʒ eē tēplū dei: iuxta illud. ij. Cor. vj. Eſtis tēplū dei viui. Lʒ aūt chriſt⁹ deberet habitare in aīa vt in tēplo ꝑ gratiā: tn̄ mlt̄i ſunt q̄ inſtar iudeorū cū lapidib⁹ ipſum eiciūt q̄ lapides ſunt male cogitatiōes ꝛ praua opera. Uñ Bed. quoquot males cogitationes q̄s aſſumit: q̄ſi tot lapides in ieſum mittit. ac deinde quātum ad ſe pertinet: ſi ad liberationem trāſit: ieſum extinguit. ¶ Sciendnm eſt autē ꝙ inuenio xp̄m inter alios abſcōdere ſe ad quatuor generibus hominum. ſcʒ.

A ſuperbis ꝛ elatis.
A malitioſis et inuidis.
Ab auaris et cupidis.
A luxurioſis ꝛ immundis.

¶ Primo a ſupbis ꝛ elatis. Nā qꝛ iuxta illud Eccl'iaſtici. x. Odibilis eſt corā deo ꝛ hominib⁹ ſuperbia. ideo xp̄s ab eis ſe abſcondit: iuxta qd̄ dr̄ Matt. xj. Abſcōdiſti hec a ſapiētibus ꝛ prudētibus ꝛ reuelaſti eis paruulis. ¶ Scd̄o a malitioſis et inuidis. Nam qꝛ iuxta illd̄ Prouer. xiiij. putredo oſſiū eſt inuidia. ꝛ xp̄s l. reb⁹ im mūdis nō habitat: ideo a talib⁹ ſe abſcōdit iuxta qd̄ de ipſis dr̄ Deutero. xxxij. Deū qui te genuit dereliquiſti et oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Et ſequit̄. Abſcōdā faciē meā ab eis ꝛ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ. ¶ Tertio ſe abſcondit ab auaris et cupidis. Nā qꝛ iuxta illud Ephe. v. Auaritia eſt idoloꝝ ſeruit⁹. et xp̄s habitare nō pōt cū idolis: iō a talib⁹ ſe abſcōdit: iuxta qd̄ dr̄ Eſa. lvij. ꝑpter iniq̄tatē auaritie eius irat⁹ ſum: et ꝑcuſſi eū: abſcōdi faciē meā ꝛ indignat⁹ ſuʒ. ¶ Quarto abſcōdit ſe a luxurioſis ꝛ immūdis. Nā qꝛ iuxta illd̄. ij. Pe. ij. Multi ſequunt̄ eorū luxurias ꝑ q̄s via veritatis blaſphematur ꝛ xp̄s veritas eſt: cum talib⁹ xp̄s habitare nō poteſt ſed abſcōdit faciē ſuā. iuxta illud Eze. xxxix. Iuxta immūditiā eoꝝ ꝛ ſcel⁹ feci eis ꝛ abſcōdi faciē meā ab eis. Ut aūt xp̄s nō abſcōdat̄ a nobis ſed ipʒ reuelata facie videam⁹: debem⁹ habere humilitatē charitatē ꝛ largitatē ꝛ caſtitatē cōtra quatuor p̄dicta. Nā beati mūdo corde qm̄ ipſi deū videbunt. Uidebūt inquaʒ in hoc mūdo eū ꝑ fidē in gr̄a in futuro facie ad faciē in gloria ſempiterna. Ad quam nos perducat ꝛc.

¶ Dominica palmarū. Euāgeliū. xxvij.

Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis ꝛ veniſſet bethphage ad mōtē oliueti. ꝛc. Matt. xxj. Diuerſitas opinionū fuit antiquitus cui debebat honor ꝛ reuerētia exhiberi. Aliq̄ dixerūt ꝙ nobilitati generis vt quāto q̄s eſſet nobilioris generis: tāto pl⁹ honorari debeat. Aliqui diuitijs: vt quāto ditior tāto honorabilior. Aliqui dixerunt potētie vt quāto q̄s potentior tāto maioris honoris. Aliqui ſapientie: vt quāto ſapiētior: tāto honorabilior. Aliī virtuti: ꝛ huius ſententie fuit Ariſt. d. Ethicoruʒ. iiij. honor eſt exhibitio reuerētie in teſtimoniū virtutis. Et inter illas. v. vltima fuit verior: qꝛ honor nō debet̄ alicui niſi inquātū eſt bon⁹: ꝛ ideo primū qd̄ ſit honorādū eſt de⁹ q̄ eſt eſſentialiter ſummū bonū. Et qꝛ virtuoſus bonus ꝑ virtutes efficit̄: ideo tali debet̄ honor. Qꝛ vo

cũ primis quatuor põt q̇s carere virtutibus ⁊ p̄ ↄſequ:s bonitate ideo ꝑpter illa honor p̄ncipaliter non debetur. Si tñ hec oĩa ſimul reperirentur in aliquo talis eſſet merito honorãdus: precipue qñ eſſet tante mĩe ꝙ tribulatis miſericorditer ſubueniret. Cũ igitur h̄ oĩa excellenter reperiãtur in xp̄o. Nam ipſe notabiliter genit⁹ q: Matt.xxvij. Vere filiꝰ dei erat iſte.i.xp̄s. Diuitijs opulẽt⁹: q: Ro. x. Ipſe eſt dñs oim diues in oẽs q̇ inuocãt illũ. Potẽtia magnus q: Luc.xxiiij. Ipſe fuit potẽs in ope ⁊ ſermone. Sapiẽtia clarus: q:.j.Cor.j. Ipſe eſt dei virt⁹ et ſapiẽtia. Virtutib⁹ predit⁹. Unde ip̄e dt Sap̄.xxiiij. In me oĩs grã vite ⁊ virtutis. Cũ etiã ipſe ꝑpter ſuã mĩam generi humano captiuato in pctõꝝ vinculis ſubuenerit. iõ eſt ab oib⁹ merito cũ reuerẽtia honorãdus: de quo honore ſibi facto fit mẽtio in euangelio hodierno. In quo btũs Mat. generaliter tria tãgit ſcʒ

Captiuitatem affligentem amarius.

Pietatem liberãtem benignius.

Societatem honorãtem iocundius.

¶ Primũ probat detẽtio nebuloſa. ſcdʒ ereptio vigoroſa. tertium proceſſio populoſa. primũ in prin. ſcdm ibi. Soluite ⁊c. tertiũ ibi. Plurima aũt ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ⁊c. q̄d ꝓbat ⁊c. dicit cũ appropinquaſſet ieſus ⁊c. Ubi ſciẽduʒ ꝙ añ aduẽtũ xp̄i in mũdũ genus humanũ erat captiuatũ in vĩculis pctõꝝ q̇ captiuatio dat itelligi p illa aĩalia ligata de q̇b⁹ fit h̄ mẽtio. ¶ Sciẽdũ eſt aũt quãtũ ad intellectũ litteralẽ ꝙ poſtq̄ xp̄s ſuſcitauit Lazaꝝ et comedit in domo ſymonis leproſi curati a chriſto q̄d prãdiũ ſm magiſtrũ hiſtoriarũ fuit in bethania in quo maria magdalene attulit labaſtrũ vnguẽti. et effudit ſup caput ieſu q̄d fuit die ſabbati añ dñicã palmaꝝ: ꝙ xp̄s q̇euit tota illa die ⁊ nocte in bethania: i craſtinũ ꝟo voluit venire hieroſolymaʒ ⁊ venit betphage. vbi ſacerdotes morabant in recte rõne: poſtq̄ miniſtrauerãt in tẽplo q̇ vĩcul⁹ eſt in latere montis oliueti. Et iude miſit duos diſciplos q̇ dicũt fuiſſe petr⁹ ⁊ philippus. Et dicit eis ꝙ irẽt in caſtellũ q̄d [illegible]. ante eos. ſ. hieruſalẽ eſt. quã vocat caſtellũ propter ipſius futurã ruinam que fuit tempore. Tyti ⁊ Veſpaſiani. Et ibi inuenirẽt aſinam alligatã et pullum cũ ea. Ubi ſciẽdũ ſm magiſtrum hiſtoriarum ꝙ in hieruſalẽ ꝑpter vſum pauperũ tenebatur in quodã loco cõi dicta aſiña: ita ꝙ qñ aliquis indigebat ſeruitio aſine accipiebat eã: et illo die quo laborabat cũ ea paſcebat illã: ⁊ i ſero reducebat eã ad locũ ſuũ et ligabat eã ibi: Uñ ex hoc ſm aliquos vocabat ſubiugalis. Tamẽ melius eſt dicẽdum ꝙ vocabat ſubiugalis: q: in lingua greca idẽ ſubiugalis q̄d aſina in latina. Hic igitur tria poſſumus conſiderarẽ ſcʒ.

Xp̄i ad ciuitatem approximationem.

Diſcipulorum deſtinationem.

Animalium conditionem.

¶ Quãtum ad primũ dicit. Cum appropinquaſſet ieſus ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſignãter hic dicit ieſum appropinquaſſe hieroſolymã: quia iam inſtabat tempus ſue paſſiõis: q̇ paſſio fuit hieroſolymis: iuxta q̄d p̄dixit apoſtolis Matt.xx. dicẽs. Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolymã ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis ⁊ cõdẽnabũt eum morte. ¶ Quãtũ ad ſcdm. ſ. diſcipuloꝝ deſtinationẽ dicit. Tũc miſit duos ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ diſcipulos dr xp̄s miſiſſe ad deſignãduʒ ꝙ miniſteriũ eccl'iaſticũ: puta p̄dicatiõis vl' abſolutionis: nemo dʒ ſibi ex autoritate ſua aſſumere: iuxta illd̄ hebr.v. Nec quiſq̄ ſumit ſibi honorẽ: ſʒ q̇ vocat a deo tanq̄ Aaron. ſed dʒ autoritatẽ ſuperioris habere. Propter q̄d Ro.x. Quõ predicabũt niſi mittãt. ¶ Signãter etiã dicunt duo ad deſignãdum ꝙ debẽt habere geminã charitatẽ dei. ſ. ⁊ proximi. Unde Gre. in omel'. Ecce eñi binos in predicatiõe mittit: q: duo ſunt p̄cepta charitatis. Nõ vacat autem myſterio ſm Chryſoſto. ꝙ hi duo fuerũt petrus qui interp̄tatur agnoſcẽs ⁊ philippus qui interp̄tatur os lampadis: ad deſignãdum ꝙ in predicatore dʒ eſſe cognitio illuminans ⁊ predicatio inſtruẽs. ¶ Quantũ ad tertiũ. ſ. aĩaliũ cõditionẽ dt. Et ſtatim inuenietis aſinã ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ q: ciuitas erat in mon

fe et habebat penuriã aq̃.iõ erat ibi aſi-
na.vt ſupradictũ eſt. Moraliť aũt loquẽdo
ꝑ hieruſalẽ q̃ interpretať viſio pacis:intel
ligiť celeſtis pr̃ia:de qua pſ. hieruſalez
q̃ edificať vt ciuitas cui⁹ pticipatio ei⁹
in idipm. Per bethaniã ꝟo q̃ interptať
dom⁹ obediẽtie:itelligiť obſeruãtia pce
ptoꝝ q̃ hõ dz obſeruare. Vñ Mat.xix. Si
vis ad vitem ingredi ſerua mãdata. Per
bethphage q̃ interptať dom⁹ orõnis in-
telligiť laus vocalis q̃ dz ex corde pce-
dere vt ſit deo accepta quã debem⁹ hẽre
dicẽdo cũ pſ. Lauda aĩa mea dñm lauda
bo dñm i vita mea:pſallã deo meo q̃diu
fuero. Per mõtẽ oliueti q̃ eſt mõs oliua
rũ ex q̃b⁹ fit oleũ ſignificãs miam:intel-
ligiť xp̃s q̃ ꝑ ſuã miaz ſaluos nos fecit.
nã ſicut hẽtur Act.iiii. Nec eñ aliud no
mẽ eſt ſub celo datũ hoib⁹ in q̃ oporteat
nos ſaluos fieri. Iſte eſt mõs de q̃ Gen.
xix. In mõte ſaluũ me fac. Qui igit exẽ-
plo xp̃i vult ire ad celeſtẽ pr̃iã ſignifica-
tã ꝑ hieruſalẽ dz i bethania q̃eſcere ꝑ p̄
ceptoꝝ adipletionẽ. Venire i bethpha-
ge ꝑ oci glĩficationẽ Venire ad mõtẽ oli
ueti.i.ad xp̃z vt ad ſuũ ſaluatorẽ. ¶ Sciẽ
dũ eſt ẽt q ꝑ caſtrũ ad qđ xp̃s mittit diſci
pulos:intelligiť hic mũd⁹:q̃ iõ nec hie-
ruſalẽ.nec ciuitas dr:ſꝫ caſtrũ:qꝛ cũ i ipo
inſtar ciuitatis deberet eẽ ciuiũ vnitas
ꝛ inſtar hieruſalẽ pax ꝛ cõcordia ꝛ cõtẽ-
platio diuinoꝝ:i eo magis ſunt his op-
poſita.exẽplifica. Signãter aũt dr de il-
lo caſtro.ſ.mũdo.diſcipulis q cõtra vos
eſt qꝛ reuera mũdus cũ ꝯcupiſcẽtia ſua
ꝯtr⁹ eſt volẽtib⁹ ſeq̃ viã xp̃i. Vñ de ipſo
Numeri.xxii. Peruerſa via tua mihiq
ꝯtra. Nã reuera via mũdi ꝑuerſa eſt.qꝛ
ducit ad damnationem.hoiq volẽti deo
ſeruire ꝯtraria.qꝛ inclinat ipm ad vitia.
Vñ Ro.vii. Uideo aliã legẽ in membris
meis repugnãtẽ legi mẽtꝫ mee. Signanť
aũt dr q miſit duos. Petruz ſcꝫ ꝛ philip-
pũ.ꝑ q̃s intelligi põt duplex vita actiua
ſ.ꝛ cõtẽplatiua.vt ꝑ petrũ cõtẽplatiua q̃
interpťať cognoſcẽs.ꝛ ꝑ philippũ ꝟo q̃
interpťať os manuũ ꝑ q̃s itelligũť opa:
vita practica deſignet. Per aſinã aũt alli
gatã ꝛ pullũ itelligiť totũ gen⁹ humanũ
pp petm̃ factũ beſtiale. Vñ pſ. hõ cũ in
honore eẽt nõ intellexit:ꝯparat⁹ eſt iumẽ

tis inſipiẽtibus ꝛ ſimilis ſi fact⁹ eſt illis.
Qualr aũt intelligať:ſciẽdũ eſt q añ xp̃i
aduẽtũ erãt duo genera hoim.ſ.iudei q̃
viuebãt ſm legẽ acceptã ꝛ gentiles q̃ legẽ
nullã ſcriptã habebãt. Iudei igiť ſm le-
gẽ viuẽtes q̃ ipos dom..bat:ſignificãt ꝑ
hiero.ꝑ aſinã q̃ portãdo beſtiã ꝛ onera ex
fecta fuerat domita ex laborib⁹ multis.
Gẽtiles aũt nllo iugo legis grauati ſigni-
ficant ꝑ pullũ indomitũ q̃ nec beſtiũ nec
onera ꝯſueuerat portare. Signãter aũt q̃
duo aĩalia dicunť ligata.qꝛ cõtra prece-
ptũ dñi faciẽtes primi parentes nõ ſolũ
ſeipos ligauerũt peccati vinculo ſꝫ Chry
ſo.ſꝫ oẽs qui naſcunť ex eis. Nã nõ ſolũ
in pceſſu tpis ꝑ mala opera que faciunt
viuẽdo peccãt hoies:ſꝫ etiã in ipſius na
tiuitatis exordio:cum peccato naſcunť.
Propť qđ gemẽs dicit dauid. Ecce in ini-
quitatibus cõceptus ſum ꝛ in peccatis
ꝯcepit me mater mea. Oẽs igiť tã iudei
legẽ habẽtes q̃ gentiles ſine lege viuẽ-
tes ꝛ gñaliter oẽs taz maſculi q̃ femine
ligati erãt vinculis peccatoꝝ iuxta illđ
Ro.iij. Oẽs peccauerũt:ꝛ egẽt gr̃ia dei
Iſta ligatio humani generis fuit ꝓphe-
tata Exo.iiij.d. Ecce data ſunt ſuper te vĩ
cula ꝛ ligabũt te i eis. Vñ iſti ligati poſ-
ſunt figurari per Lazarum de quo dicit
Io.xi.q erat ligatus man⁹ ꝛ pedes inſti
tis ꝛ ſudario facies ei⁹ erat ligata. Vbi
ſciẽdũ q per peccatũ inter alia incurri-
mus tria damna. ¶ Primũ eſt q noſtruz
deſiderium qđ deberet in deum ferri li-
bere:captiuam⁹ ad temporalia et dele-
ctabilia:in quibus ſatiari nõ põt:ꝛ ſic di
cuntur pedes ligati. ¶ Scđo eſt q opa
noſtra q̃ deberẽt eẽ deo placibilia:ſibi
odioſa redduntur.iuxta illud Eſa.j. Ka
lẽdas vr̃as ꝛ ſolẽnitates veſtras odiui
aĩa mea.et ſic man⁹ ſunt ligate. ¶ Ter
tiũ eſt q dũ hõ in peccato exiſtit:priuať
viſiõe diuina:qđ ꝑ ligationẽ faciei intel
ligiť. Iſta ligatio fuit ẽt figurata Dañ.
iiii. Vbi ſententialr dr q Nabucb. vidit
vnã arborẽ maxime pceritatis ꝛ latitu-
dinis:qꝛ cacumen ei⁹ tangebat celum ꝛ
ramos habebat latiſſimos attingẽtes ꝑ
vniuerſum orbẽ:ꝛ folia pulcherrima et
fructum vinum ꝛ ſubter eam habitabãt
animalia et in ramis ei⁹ volucres celi.

Vidēs autem hanc arborem ⁊ admirās eius pulchritudinem: audiuit vocē magnam.d. Succidite arborem ⁊ precidite ramos eius: ⁊ excutite folia ei⁹ ⁊ diſpergite fructum eius. fugiant beſtie et volucres: verūtamen germen radicum ei⁹ in terra ſinite. ⁊ alligētur vinculo ferreo: ⁊ cū feris ſit pars eius cor eius ab humano mutetur: ⁊ cor fere detur ei: ⁊. vij. tempora mutentur ſuper eum. Ubi ſciendū ꝙ per illā arborē intelligitur homo qui ſm philoſophos dicitur arbor euerſa q̄ quēadmodū bone arbores debet fructificare. Ut ſit bona arbor q̄ fruct⁹ bonos facit Mat. vij. De illa tamen arbore ſcriptura in figura duo tangit. ſcʒ.

Statū nature īſtitute glorioſū ⁊ mirabilē.
Statū nature lapſe calamitoſū ⁊ flebilē.

¶ Quātum ad primū: primo dr ꝙ arbor erat magna attingēs celum. Ubi ſciēdū ꝙ deus ſic creauit hoīem ꝙ per ſuū deſideriū eleuabatur in altū: ⁊ poterat p cōtemplationē deo coniūgi. Ut ſic eſſet homo añ lapſum quaſi oliua pullulās ⁊ cypreſſus in altitudinē ſe extollens Eccleſiaſtici. l. ¶ Secūdo dicit ꝙ habebat ramos extenſos. Ubi ſciēdū ꝙ per ramos huius arboris intelligunt vires ⁊ potētie naturales: quas de⁹ dederat homini per quas in latū dicebat extēdi: qr ſuis potentijs poterat libere ſine rebellione deo ſeruire. qr tūc erāt omnes vires ſubiecte et ratio deo. Et ſic eſſet homo ante lapſum in extēſiōe ſicut therebynthus ⁊ ſicut querc⁹ q̄ extēdit ramos ſuos Eſa. vj. ¶ Tertio dicit ꝙ habebat folia pulcherrima p que intelligunt dona ſpūalia quibus deus ornauerat hoīeʒ inter q̄ erat donuʒ originalis iuſticie: ⁊ potētia ad nō mori: ſi in ſtatu in quo creat⁹ fuerat perſtitiſſet. Ut ſic potuerit dici de homine ante lapſum illud Hie. xvij. Erit folium ei⁹ viride ⁊ in tēpore ſiccitatis nō erit ſollicitū: nec aliquādo deſinet facere fructū. ¶ Quarto dicitur ꝙ fruct⁹ ei⁹ erat nimius. Ubi ſciēdū ꝙ per fructum: qui tamē vltimū de arbore expectatur: intelligunt opera hoīs: ꝓpter q̄ vt operaretur meritorie fuit factus: tūc aūt fruct⁹ dicitur fuiſſe nimius: qr oīa opa que tūc opat⁹ fuiſſet deo fuiſſent placibilia et hō meritoria: ⁊ p cōſequēs in celeſti patria premiāda. ⁊ tūc adimpleret illd Sap. iij. Bonorū laborum glorioſus eſt fructus. ¶ Quīto dr ꝙ ſub illa arbore erāt beſtie ⁊ in ramis eius volucres: p qd dat intelligi vniuerſale dñiū qd homo habuiſſet ſuper omnia animalia: tanꝗ ꝓpter ipm creata. Tūc enim fuiſſet dominiū homīnis ꝙ omnia animalia ſibi obediſſent ad nutū iuxta qd dixit dñs Gen. j. Faciam⁹ hoīem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē noſtrā vt preſit piſcib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs vniuerſe terre ⁊ oī reptili qd mouet in terra. Sic igit ptʒ ſtat⁹ hoīs q̄tū ad naturā mirabiliter inſtitutā. ¶ Quātum ad ſcdm ſtatū ſcʒ nature lapſe calamitoſuʒ ⁊ flebilē vide qd ſeqtur. Primo dr ꝙ arbor ſuccidat Ubi ſciēdū ꝙ qñ arbor ſuccidit ad terrā ꝓſternitur q̄ ante erat erecta. Sic hō poſt pctm̄ ad terrā fuit deiectus: qr grauat⁹ eſt pōdere qd ſꝫ ipſuʒ ad terrā trahit. Quod deplorās dd dicit humiliata eſt in puluere aīa mea cōglutinat⁹ eſt in terra venter nr. ¶ Scdo dr ꝙ ꝑcidātur rami ei⁹. Nā potētie naturales hoīs tā aīe q̄ corpis qb⁹ hō vtebat ad libitū ſuū: poſt pctm̄ ſic ſunt ꝑciſſe vt intellectiue ſūt debilitate ī actib⁹ ſuis. Et ſenſitiue q̄ pri⁹ extēdebant ſolū ad licita nec inclināt ad vitia ⁊ pctā. vt ſic verificet illd Ro. 7. Nā ſi velle adiacet mihi pficere aūt bonū nō inuenio. nō em̄ qd volo bonū hoc facio: ſʒ qd volo malū h ago. ¶ Tertio dr ꝙ excutiant folia. Nā dona ſupnaturalia vt iuſticia originalis ⁊ ſimilia q̄ hoīem more foliorū ornabāt: ſic hō poſt peccatū amiſit: vt expoliat⁹ ⁊ nud⁹ remāſerit. Cui rephēdēdo dr Apo. iij. Dicis qr diues ſuʒ: ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ neſcio qr tu es miſer ⁊ miſerabilis: paup ⁊ cecus: et nud⁹. Ut ſic hō his excuſſis ſit querc⁹ deficiētibus folijs: ⁊ velut hort⁹ abſqz aq̄ Eſa. j. ¶ Quarto dr ꝙ diſpgat fruct⁹. Nā opa hoīs ſignificata p fruct⁹ dicūt diſpgi dū opa q̄ prius fuiſſent deo accepta ⁊ hoī meritoria: qr bōa poſt peccatū ſunt deo diſplicibilia ⁊ nobis penā accelerātia: qr ſunt mala iuxta qd hoī dr Apo. iij. Nō em̄ inuenio opa tua plena coram deo meo. Et ideo ps. Fructū eorū de terra pdes. ¶ Quīto dr ꝙ fugiūt beſtie

⁊ volucres. Nã aīalia q̄ erāt ad obediētiã hoīs ⁊ ſolatiũ: facta ſũt in obediētia: ⁊ qđ peiꝰ ē: multa de ipſis ad ſuppliciũ. Ut ſic dicat illud Mat. xxvj. Relicto eo: oēs fugierũt. Signãter aũt đr ꝙ germē radicũ eiꝰ dimittat ĩ terra. Ubi ſciēdũ ꝙ p germē radicis ex q̄ ꝓcedit vita arboris: itelligit aīa q̄ dat vitã hoī: hec ĩ terra dimiſſa đr qꝛ ꝓpter pctm̄ aīa nõ ē ablata ab hoīe: tñ qꝛ remãſit: magis ē ĩmerſa corpori: ⁊ iõ đr eſſe dimiſſa ĩ terra. Qꝛ ſꝫo radix dũ in terra ē: adhuc pōt ꝓducere arborē ⁊ facere fructũ: ſic aīa exiſtēs in corpore vt germē radicis: pōt p bona opera pullulare. vt dicat de ipſa dñe illđ Eze. xvj. Quaſi germē agni dedi te. Aduertat tñ miſer peccator q̄d ad eiꝰ penã dicat q̄tũ ad peccati detētionē. Nã ſubiũgit. Alliget vīculo ferreo. Ubi ſciēdũ ꝙ per illud vinculũ: intelligit peccatũ ligãs aīam q̄ vinculo poſt lapſum fuit ligata. Quod ſignãter đr ferreũ ꝓpter fortitudinē vinculi q̄ tãta erat ꝙ diſſolui nõ poterat p aliquã creaturã. Nã oīes tã magni q̄ parui iſto peccato erãt generaliter alligati. qꝛ reges eorũ in cõpedibꝰ ⁊ nobiles eorũ ĩ manicis ferreis. in pſ. Aduertat ēt q̄d ad eiꝰ penã dicat quantum ad ſocietatem. Nã dicitur cũ feris ſit pars eius. Nã homo in paradiſo terreſtri ante lapſum habuiſſet multas cõſolatiões ex viſitationibus angelorum cum autẽ aſſumptus fuiſſet ad patriã tũc habuiſſet cõſolationem perfectã ex viſione dei ſica. poſt lapſum vero habuit pro viſitationibus angelorum: tentationes demonum que ſignificãtur per feras: ⁊ pro celeſti gloria infernum vel limbũ. Ut de ipſo dici potuerit illđ. ij. Mach. v. Inter feras vitam in mõtibus cũ ſuis agebat. Aduertat etiam quid ad eius penam dicatur quantũ ad intellectus cognitionē Nam dicit. Cor eius ab humano mutetur ⁊ cor fere detur ei. Ubi ſciendũ ꝙ p cor humanũ intelligitur intellectꝰ quo debet homo in ſuis actibꝰ regi. Per cor ſꝫo fere ſilueſtris intelligit ſenſualitas quam hõ habet cum feris communē. hõ igit ſi nõ peccaſſet rexiſſet ſe iudicio rationis. ⁊ ſic dictꝰ fuiſſet habuiſſe cor humanum. Poſt lapſum vero quia vt plurimum ſenſualitate regitur beſtiale. cor dicit habuiſſe. de quo Hie. xvij. Prauũ eſt cor hoīs ⁊ iſcrutabile quis cognoſcet illud. Tali aũt homini habēti cor prauũ comminando đr in pſ. Nõ adheſit mihi cor prauum declinãtē a me malignũ nõ cognouit. Nã Prouerb. xj. Abominale eſt deo cor prauũ. Aduertat etiã quid ad eiꝰ penam quantũ ad tpis durationē. Nam dicitur ⁊ ſeptem tēpora mutentur ſuper eam. Ubi ſciendum ꝙ per numerũ. vij. qui vniuerſitatẽ ſignificat. intelligitur vniuerſitas tēporis: qua hõ viuit ĩ mundo. vij. igit tempora in dãnis ⁊ penis ſupradictis dicũt mutari ſup hoīem: qꝛ q̄diu hõ viuit illa damna ⁊ penas ſuſtinet. Ut ſint iſta. vij. tpa ſterilitatis in vniuerſa terra egypti. Gen. xlj. Ut p illa duo aīalia intelligũt duo que ſunt in hoīe ſcꝫ ratio et ſenſualitas. Nam per aſinam que eſt pigra ſtolida ⁊ laſciua. in anterioribꝰ debilis ⁊ ĩ poſterioribꝰ fortis intelligit ſenſualitas: que pigra eſt ad opera bona Stolida ad cognoſcendũ proficua. Laſciua: ſequēdo delectabilia ĩ anteriori parte debilis nolēs ſe ꝯuertere ad ſpiritualia ⁊ in poſteriori fortis cõuertens ſe ad tpalia: q̄ ſũt viliora ſicut poſterior pars. Miſerabilis autē ſenſualitas ſemp ſpretis celeſtibus ad illa temporalia et delectabilia ſe cõuertit iuxta illud Gen. viij. Sēſus enim ⁊ cogitatio humani cordis in malum prona ſunt ab adoleſcētia ſua Per pullum autem liberum ⁊ indomitũ intelligitur aīa vel ratio que exiſtens in libero arbitrio a nemine pōt cogi. Utrũ ꝙ aũt iſtorum animaliũ inſtar pulli ⁊ aſine ligatum dicitur. dũ voluptatum illecebris ratio a ſenſualitate allicitur ⁊ ſic vtrumq̄ vinculis irretitur. Hoc aũt fuit figuratum p mulierem garrulam de qua ſentētialiter dicit. Prouerb. j. ꝙ apprehenſum deoſculabat iuuenē et irreticũ multis ſermonibꝰ protraxit illũ: qui ſtatim eam ſequitur quaſi bos qui ducit ad victimam ⁊ neſcit ꝙ ad vincula ſtultꝰ trahatur. Ubi ſciendum ꝙ per illã mulierē garrulam quietis impatientē: intelligit ſenſualitas: que ratiõi volētis quieſcere ⁊ aliquando dominum cõtemplari impatiens eſt ⁊ multotiens ipſam perturbat.

Per iuuenem

Per iuuenē vero qui deberet eē fortis virib⁹ intelligit ratio que deberet in homine dominari. Senſualitas igit hominem iuuenē.i.rationē apprehendit dū ipſam ad ſe nitit trahere ⁊ mltis blāditijs.i. multis apparētib⁹ delectatiōib⁹ ſibi ppoſitis eam ligat. Et ipſaʒ deoſculans.i.ſibi conſenſum iā eam trahēs vt ſibi in delectationib⁹ velit coniūgi: allecta ratio ſēſualitatē ſequitur quaſi bos duct⁹ ad victimam. qꝛ feſtinat ad mortem: ⁊ iaʒ excecata eſt inſtar ſtulti hominis qui ignorat ꝙ trahat ad vicula peccatorum. ¶ Secunda pars.

SEqt ſolui.⁊c. Ubi tāgit pietatē liberātē benign⁹ ꝙ put ereptio vigoroſa. vbi qtuor poſſum⁹ cōſiderare.ſ.

Officiū commiſſionem.
Facti excuſationem.
Prophetie adimpletionem.
Mandati executionem.

¶ Quantū ad pmū dicit. Soluite ⁊ adducite mihi. Soluite i quā a vinculo peccati potētia auctoritatis: ⁊ adducite ad fidei conſtātiā doctrina veritatis: ⁊ xpi grām exemplo ſanctitatis. Ubi ſciendū ꝙ lʒ ſoluere peccata pncipalr cōueniat deo iux illud pſ. Dñs ſoluit cōpeditos miniſterialit tñ datū fuit apl'is ⁊ ſuis ſeqcib⁹ tāꝙ miniſtris xpi iuxta qđ ipſe dicit Mat.xviij. Quecūqꝫ ſolueritis ſuper terrā erūt ſoluta ⁊ in celo. hoc autē fuit figuratum Judith.vj. vbi dꝛ ſententialiter ꝙ cū Achior p ſuos holofernis fuiſſet ligat⁹ manibus ⁊ pedib⁹ ad arborē filij iſrael venerunt ad eū quē ſoluētes duxerunt bethuliam. Ubi ſciendū ꝙ p achior qui iterpretat frater me⁹ mōtanus intelligit quilibet homo q fr dei dici pōt ppter humanitatē quā ſimilēt nobis aſſumpſit: qui mōtanus dꝛ: qꝛ ad ſupna dʒ ſe per cōtemplationē leuare. Per ſeruos autē holofernis qui iterpretat infirmans vitulum ſaginatuʒ: ⁊ ſignificat diabolū qui homines viuentes i delitijs infirmat ſpūaliter ⁊ debilitat. Uel ligi poſſunt peccata p q hō diaboli ſubdicitur ſeruituti. Quia Jo.viij. Omnis q facit peccatum ſeru⁹ eſt peccati. Iſti igitur ſerui.i.peccata Achior.i.diaboli: hominem ligāt manibus ⁊ pedibus quia dum hō peccatis ꝯſentit: ligātur quātū ad effectum ſignificatum p pedes. ligat etiā quātū ad opa ſignificata p man⁹. ne poſſit meritorie facilr opari. Ut ſit Lazarus ligatus man⁹ ⁊ pedes inſtitis Joā.xj. Signāter autē hō dꝛ ligari ad arborē qꝛ arbor fuit primū intercorporalia qđ dedit māʒ hoi delinquēdi ſicut ptʒ Geñ.iij. Per filios aūt Iſrl q iterpretant videns deū: intelligūtur viri eccleſiaſtici q debēt deū p contēplationeʒ videre: ⁊ ſignificant illi q dignitate ſacerdotali pcellūt. Iſti peccatorē vinculis peccatoꝝ ligatū ſoluūt vt xpi miniſtri: qñ ꝯfeſſiōe ipſorū pmiſſa bñficiū abſolutionis ipēdūt. ¶ Sic autē abſolutū: debēt Bethuliā q interptat virgo vl caſta pducere: qꝛ ipm debēt inſtruere vt pſeueret i icepti bonis opib⁹ ⁊ nō recidiuari: iuxta qđ figurat iuē dixit dñs illi quem ſanauerat Jo.v. Ecce ſan⁹ fact⁹ es: iā noli peccar ne deteri⁹ aliqđ tibi cōtingat. ¶ Quātū ad ſcđm.ſ.facti excuſationē dt. Et ſi qs aliquid vobis ⁊c. Ubi ſciēdum ſʒ Chryſo. ꝙ domin⁹ nō dixit diſcipulis: dicite ꝙ dominus noſter vl dñs tuus ſed dixit ſimpliciter dominus ad oſtendendū ꝙ ipſe erat dñs vniuerſe creature ghalr ſumpte: iuxta illđ pſ. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo eius orbis terrarū ⁊ vniuerſi q habitāt in eo. In hoc aūt ſm Remigiū Dat exemplū pdicatoribus vt ppter aliqua aduerſa occurrentia: a predicatiōe ⁊ bonis operibus nō deſiſtant. ¶ Quantum ad tertiū.ſ.pphetie impletionem dicit. hoc autem totū factū eſt ⁊c. vbi ſciendū ſʒ Rabanū ꝙ ſyon mōs erat in hieruſalem: in quo erat templū ⁊ habitāt ibi ſacerdotes. Et dicit mr hierlm: qꝛ ab ipſa ſyon. hierlm tanꝙ a matre ptegebat ⁊ iſtruebat ¶ Scđʒ hoc aūt dic. hoc āt totū factū eſt: vt adimpleret qđ dictū ē p prophetā.ſ.zacha.ix. ⁊ ſi nō eadē vba tñ eādē ſniaʒ: dicite filie ſyō.i.ciuitati hierlʒ quē eſt filia ſyon. Ecce rex tuus venit tibi ⁊c. Ecce iquā qꝛ mirabilis ad vidēdū iuxta illud Eſa.xij. Ecce deus ſaluator me⁹ rex. qꝛ venerabilis ad colendū. Nā iuxta illđ pſ. Dñs virtutū ipſe ē rex glie tuus: quia deſiderabilis ad habendum. Unde ipſe in pſ. Ego ſum dominus de⁹

tuus q̄ eduxit te de terra egypti id eſt de tenebris peccatoꝝ.venit.vt ipm poſſis amplexari iuxta illud Eſa.lx.Surge et illuminare hierlm qꝛ venit lumē tuū et glīa dn̄i ſup te orta ē.Māſuet⁹ vt cū ipo poſſis cōuerſari iuxta qḋ ipſe dt Eſa.lj. Ego quaſi agn⁹ manſuet⁹ q̄ portaꝛ ad victimā.i.ſedēs ſuper aſinā ꝛ filiū ſubiugalis.Jn quo debes ipſi⁹ humilitatē imitari.Non em̄ venit in curribus ꝛ deſtrerūs ꝛc.ꝯtra mltos qui de pr̄imonio crucifixi.i.de redditibus eccl'ie habēt eq̄s albos ꝛ rufos ꝛc.quos tamē dn̄s iſtar exercitus pharaonis ꝓfundat in mare.i.ꝓfundū inferni.Ut dicatur de eis illud Exo.xiiij.Jngreſſ⁹ ē em̄ eques pharao. cū currib⁹ ꝛ eq̄tib⁹ ei⁹ i mare:ꝛ reduxit ſup eos dn̄s aquas maris. ¶ Quātū ad quartū.ſ.mādati executionē dicit.Euntes aūt diſcipuli ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ in iſto actu aplīco inuit euāgeliſta quatuoꝛ.ſ.

Animalium ſolutionem.
Ipſorum deductionem.
Ueſtium impoſitionem.
Domini ſeſſionem.

¶ Jn quo itelligitur ſpūaliter ꝙ ſoluiꝛ peccatoꝛ per ſacerdotis abſolutionem.
Adducitur per fidei inſtructionem.
Ueſtitur per virtutum adoꝛnationem.
Sedet xp̄s per gratie collationem.

¶ Quātū ad primū per qḋ ſignificaꝛ primū dicit Eūtes ꝛc.cui⁹ ſignificatū ꝯpletum cōſpicimus Marci vltimo.Ubi dꝛ ꝙ dixit xp̄s diſcipl'is.Eūtes i mūdū vniuerſuꝫ p̄dicate euāgeliū oī creature.Et ſubdiꝛ illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt ꝛc.Qui bus dedit poteſtatē dimittēdi pctā Joā. xx.d.Accipite ſpiritūſctm̄ quoꝝ remiſeritꝭ pctā remittūꝛ eis ꝛ quoꝝ retinueritis retēta ſunt. ¶ Quātū ad aīaliū deductionē dicit.Et adduxerūt aſinā ꝛ pullū Ubi ſciēdū ꝙ infideles nō dicūꝛ ad xp̄ꝫ adduci:ſꝫ ab ipſo deuiāt:qꝛ dū a veritate recedūt:poſſunt dici a xp̄o q̄ veritas eſt deuiare.Dum autē aliquis i fide inſtruit tunc dici poteſt ad chriſtū adduci. ¶ Quātū ad veſtiū impoſitionē qḋ ſignificaꝛ virtutū adoꝛnationē dicit.Et impoſuerūt ſup eū veſtimēta ſua.Per veſtes eū intelligūꝛ virtutes ꝛ exempla ſctōrum inducētia homin̄s ad opera bona.

Uñ Job.xl.Circūda tibi decorē ꝛ in ſublime erigere ꝛ eſto glioſus ꝛ ſpoſus induere veſtibus. ¶ Sciēdum eſt autē ꝙ inuenio in ſcriptura diuerſas veſtes q̄bus homo debet veſtiri.Uidelicet.

Ueſtē ſaccinā ꝑ vilitatē:cōtra ſuperbiā.
Ueſtē purpureā ꝑ charitatē:ꝯtra inuidiā.
Ueſtē lapideā ꝑ patientiam:cōtra iram.
Ueſtē hiacithinā ꝑ cōtēplationē:ꝯ accidiā.
Ueſtē ſtragulatā ꝑ miaꝫ:cōtra auariciā.
Ueſtē ſilicinā ꝑ abſtinētiā:cōtra gulam.
Ueſtē albā ꝑ puritatem:contra luxuriā.

¶ Primo hō dꝫ idui veſte ſaccina ꝑ vilitatē ꝯ ſupbiā. Nā ſicut veſtis ſaccina eſt deſpect...:ita hō dꝫ ſe vilē reputaꝛ:ꝯſiderādo ei⁹ igreſſū:ꝓgreſſū ꝛ egreſſuꝫ.Nā i ei⁹ igreſſu ē ſemē fetidū.Jn ꝓceſſu:vas stercoꝝ.Jn egreſſu cib⁹ v̄miū.Iſta veſtꝭ ē placās deū ne ſubuertaꝛ hō ꝙ fuit figuratū Joh.iij.Ubi ſnlaꝛ dꝛ ꝙ cū Joh.p̄dicaſſet ſubuerſionē niniue p̄dicauerūt ieiuniū ꝛ veſtiti ſunt ſaccis:ꝛ de⁹ miſert⁹ ē eis.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ niniuitas q̄ deū offenderāt:intelligūꝛ pctōres:q̄b⁹ ſi i malis pſeuerēt:denūciaꝛ ipſoꝝ ſubuerſio in pꝛofundū inferni q̄ tū ſi ſe humiliēt ꝛ penitētiā agāt:miam inueniēt. ¶ Secūdo debet idui veſte purpurea ꝑ charitatē ꝯtra inuidiā.Jſta eſt veſtis q̄ iubemur idui Matt.xxij.vbi dꝛ.Diliges dn̄ꝫ deū tuū ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua.ꝛ ꝓximū tuū ſicut teipꝫ. ¶ Tertio dꝫ idui veſte lapidea ꝑ patiētiā contra irā:nam ſicut lapis ē fortis:ita hō dꝫ eē fortis in aduerſis:iuxta qḋ dixit dd.Salomoni. iij.Reg.ij.Confoꝛtare ꝛ eſto vir fortis:ꝛ obſerua mādata dn̄i dei tui.Hoc fuit figuratū Apoc.xv.vbi dꝛ.ꝙ exierunt.vij. angeli veſtiti lapide mūdo ꝛ cādido ꝛ p̄cincti circa pectoꝛa zōis aureis.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ.vij.āgelos q̄ ſeptēnari⁹ numer⁹ vniuerſitatē ſignificat intelligūtur oēs holes hui⁹ mūdi.Iſti debēt exire ad preliādū ꝯtra vitia veſtiti veſte lapidea mūda ꝛ candida:ꝑ fortitudinē ꝛ patientiaꝫ:ſe defēdētes a vitiis:ꝛ p̄cīgi circa pectora zōis aureis ꝑ ꝯtinētiā moꝝ. ¶ Quarto debēt idui veſte hyacithina ꝑ ꝯtēplationē ꝯ accidiā.Per hyacinthū coloris aurei: intelligiꝛ ꝯtēplatio diuinoꝝ.Uñ Job.xxxv.Suſpice celū ꝛ intuere:ꝛ cōtē

plere ethera q altior te sit.q.d.cõsidera
diuina: ꝛ inuenies deũ altissimũ i q̃ dz ma
xime delectari. ¶ Quīto hõ dz indui ve
ste stragulata p miaʒ ꝯ auaritiã. Nã p ve
stẽ stragulatã.i.diuersoꝝ coloꝝ:intelli-
git pietas q̃ mltiplicit dz idigẽtibꝰ exhi
beri infirmos visitãdo ꝛc. de qbꝰ i die iu
dicij xp̃s cũ hoibꝰ disceptabit. Uñ Tob.
Quo potuerĩs:ita esto misericors:si mltũ
tibi fuerit abũdant tribue:si exiguũ tibi
fuerit et exiguũ libẽter ipartiri. Talis
aũt põt figurari p mlierẽ fortẽ:de q̃ Pro
uerb.vltimo. Stragulatã vestẽ fecit sibi
byssus ꝛ purpura indumẽtũ eiꝰ Ubi sciẽ
dũ q p mulierẽ fortẽ intelligit̃ qlibꝫ vir
tuosus q̃ stragulatã vestẽ dz sibi facere
p diuersa opa mie:cum quibus dz habe
re byssum.i.puritatẽ mẽtis ꝛ corporis ꝛ
purpurã.i.dilectionẽ dei ꝛ ꝓximi. ¶ Se
xto dz indui veste cilicina p abstinentiã
cõtra gulã. Nã p vestẽ cilicinã q̃ ẽ asper
sa:itelligit̃ asperitas gule quã hõ dz ha
bere. Uñ Eccl.xxxvij. Noli eẽ auidꝰ i ol
epulatiõe:ꝛ nõ effundas te sup oẽʒ escã
in mltis eñ escis erit ifirmitas. Talis
aũt sic vestitus põt figurari p Jacob de
quo sentẽtialr̃ dr Gen.xxxvij. q cũ nun-
ciatuʒ fuisset sibi q Joseph mortuꝰ erat
cõcisis vestibus:indutꝰ est cilitio lugẽs
filiũ multo tp̃e. Ubi sciendũ q p Jacob
qui interpretat̃ luctator intelligit̃ quili
bet hõ qui luctãdo cõtra peccata debet
ea supplãtare. Iste cũ nunciat̃ sibi mors
filij.i.bonoꝝ operũ q̃ istar filij i corde cõ
cipiuntur:ꝛ velut nascẽs filius exteriꝰ
exercentur.dz vestimenta delicata scin-
dere.i.a se abijcere delectatiões corpo-
ris ꝛ cilitio austeritatis indui ꝛ sic sicut
filiũ lugere opera prius fctã. ¶ Septio
debet indui veste alba p puritatẽ cõtra
luxuriã. Ut possit dicere illd To.iij. Tu
scis dñe qr nunq̃ cõcupiui virũ ꝛ mun
daʒ seruaui aiam meã ab oi concupiscẽ
tia. Uñ cuilibꝫ dr Eccl.ix. Oi tp̃e sint ve
stimẽta tua cãdida ꝛ oleũ de capite tuo
nõ deficiat. ¶ Quãtũ ad quartum.s.dñi
sessionẽ quod significat grẽ collationeʒ
dicit. Et eũ desuper sedere fecerũt. Quã
do enim homo est ornatus virtutibꝰ.tũc
efficit̃ dignũ dei habitaculũ per gratiaʒ
Uñ Greg. Saluator noster sup asellum
sedens hierusaleʒ tendit qñ vnusq̃sq; fi
delis aiaʒ regens a pacis intime visio-
nem ducit. ¶ Tertia pars.

SEquit̃. Plurima aũt turba ꝛc. Ubi
tãgit societatẽ honorãtẽ iocũdius.
qd̃ ꝓbat ꝓcessio populosa. vbi tria
signa honoris possumꝰ ꝯsiderare.s.
Prostrationem vestimentorum.
Deportationem virgultorum.
Cumulationem canticorum.
¶ In quo nobis ostendit̃ q debemꝰ deũ
tripliciter honorare.s corde ore et ope.
Opere significat̃ in vestimentoꝝ ꝓstra
tione vt simꝰ similes martyribꝰ. Corde
in ramoruʒ delatione: vt similes simꝰ v̄
ginibꝰ. Ore in canticorum proclamatio
ne: vt simꝰ similes cõfessoribꝰ. Per hoc
igitur q vestimenta sternebant in via si
gnificat̃ q exemplo sanctoꝝ martyrum
qui mortẽ sustinerunt pro xp̃o corpora
morti subijciẽdo: debemꝰ corpora nostra
per penitẽtiã castigare. Ut dicamꝰ Gal.
vj. Ego eñ stigmata dñi iesu in corpore
meo porto. Per hoc aũt q portabant ra
mos: significat̃ q de corde nostro puro
a quo ꝓcedũt rami bonarum cogitatio-
num virides ꝛ floridi exemplo sanctaꝝ
virginum: debemꝰ deo per mentis ꝛ cor
poris pudicitiam redolere. Ut dicat̃ de
nobis illd Gen.27. Ecce odor filij mei
sicut odor agri pleni. Per hoc autẽ q cã
tabant canticum nouũ laudis ꝛ letitie: si
gnificat̃ q nos exemplo sanctorum con
fessorum: debemꝰ deo deuote psallere ꝛ
dicere cũ apostolo illd .j. Cor.xiiij. Ora
bo spũ orabo ꝛ mente: psallaʒ spũ psallã
ꝛ mente. Quales autem ramos honorã
do xp̃m debeamꝰ nobiscum ferre. fuit fi
guratũ Nee.viij. Ubi sententialiter dici
tur q post egressuʒ filiorum israel de ca
ptiuitate egypti: in recordationem tãti
bñficij. debebãt sibi facere ãnuatl taber
necula de diuersis lignis. Uñ dictũ fuit
eis. Egredimini in mõtẽ ꝛ ferte frõdes
oliue ꝛ frõdes ligni pulcherrimi: fron-
des myrti ꝛ ramos palmaꝝ: ꝛ frõdes li
gni nemorosi. vt fiant tabernacula. Ubi
sciendũ q p filios israel existẽtes i egy-
pto captiui: itelligit̃ totũ genꝰ humanũ
qd̃ añ aduẽtũ xp̃i i tenebris peccatoruʒ
existẽs a diabolo tenebat̃ captiuũ. Sed

102

chriſt⁹ p nobis moriens ipm liberauit.
Nā Gal.iiij. Jam nō ſum⁹ ancille filij ꝫ
libere: qua libertate: xp̄s nos liberauit.
In recordationē ſibi tāti bñficij: debem⁹
egredi in mōtez cōtēplatiōis deuote: et
ibi diuerſitatē ramorū.i.virtutū aſſume
re. Per ramos oliue id ē habere cū deo
⁊ primo pacē ⁊ ɔcordiā. Et dicere cū ps.
Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo
dei.i.i eccl'ia militāte. ¶ Scdo debem⁹
accipere ramos ligni pulcherrimi.i.vir
tutē humilitatis q̄ dr decor aliarū virtu
tū: qr facit hoiem in oib⁹ grōſuz. ⁊ affert
fructū ſuauē: qr q̄ ſe humiliauerit exal
tabit.ſ.in gloria. Lu.xiiij. ¶ Tertio frō
des myrti.i.virtutē puritatis que aiam
cōſeruat a putredine: ſicut myrtum cor
pus. Ut de nobis dicat illō Eſa.lv. Pro
vrtica aſcēdet myrt⁹. ¶ Quarto ramos
palmarū.i.victoriā in cōflictu vitiorū.
Nam qr iuxta illud Job.vij. Militia eſt
vita hois ſuper terrā: debem⁹ viriliter di
micare. Ut de nobꝫ dicat illō Apoc. vij.
Amicti ſunt ſtolis albis ⁊ palme i mani
bus eoꝝ. ¶ Quinto frōdes ligni nemo
roſi.i.virtutem mie q̄ habet multos ra
mos. qr Matt.v. Bti miſericordes: quo
niā ipi miam cōſequētur. Honor fact⁹ ho
die a pplo xp̄o fuit figuratus.j. Reg.x.
Ubi ſentētialiter dicit ꝙ cū ſamuel vn
xiſſet ſaulem in regez iſrael dedit ſibi ſi
gnum ad hoc ꝙ ſciret ſe regez.d. Cū in
greſſus fueris vrbez: ibi obuiū habebis
gregem pphetarum deſcendentiū de ex
celſo: ⁊ ante eos pſalteriū ⁊ tympanuz: ⁊
tybiā ⁊ cytharā ipſos pphetantes. Ubi
ſciendum ꝙ p ſaulem q̄ vno modo inter
pretatur expetit⁹ a dño: intelligit xp̄us
petit⁹ a patrib⁹ veteris teſtamēti. Exo.
iiij. Obſecro dñe. mitte quē miſſur⁹ es.
Per ſamuelē aūt rectorē populi: intelli
git de⁹ rector ⁊ dñs omniū creaturarū.
Iſte igitur ſamuel.i.deus pater vnxit.
Saulē.i.xp̄m in regem iſrael.i.toti⁹ ge
neris humani. In cuius ſignū cuz intra
ret ciuitatem hieruſalē ſicut teſtat hiſto
ria euāgelij hodierni ppls ciuitatꝫ ſibi
occurrit cum gaudio laudātes deū ⁊ di
centes. Benedict⁹ qui venit in noie dñi.
Ut ſic dici poſſit de ciuitate hieruſalem
illō Eſa.lj. Gaudiū ⁊ leticia inuenient

in ea gratiaꝝ actio ⁊ vox laudis. Et cō
ſideret homo deuotus honorē quem ho
die iudei xp̄o fecerunt: ⁊ quō eū poſtea
deſpexerunt. Et ideo qr hodie eſt p̄ma
dies i qua de libertate cogitauerūt xp̄z
occidere: ideo ſctā mater eccl'ia ponit p̄
mo honorē in pceſſiōe poſtea in paſſiōe
vituperiū. Quō vituperiū fuit maius ho
nore ſibi ipēſo. Nā q̄ hodie veſtimēta p
ſternebāt in via: poſtea eū nudū ſuſpēde
runt in cruce. Qui hodie regē iſrael eū
vocauerūt: in paſſione dixerūt nō habe
mus regez niſi Ceſarē. A quo hodie mi
ſericordiā poſtulauerūt.d. Oſanna ⁊c.i.
obſecro ſaluifica.i paſſiōe dixerūt. Alios
ſaluos fecit: ſeipſum nō pōt ſaluū face
re: ⁊ alibi. Salua temetipſum deſcēdēs
de cruce. Et alibi. Uach q̄ deſtruis tem
pluz dei ⁊ in triduo reedificas illō. Sal
ua temetipſum. Cui hodie ramos p̄fere
bant in paſſiōe eū ligatum ad colūnam:
nudum flagellis crudeliſſime cedebāt.
Cui hodie dixerūt. Benedictus q̄ venit
in noie dñi: in paſſione Pilato dixerūt.
Crucifige eum. Licet igitur honorē mū
danum xp̄o fecerit: tāmē mutat⁹ eſt in lu
ctū. Uñ vere poterat dicere illō Job.xxx.
Uerſa eſt i luctū cythara mea ⁊ organū
meū in vocem flentium. Nō ſic nos cha
riſſimi honorem⁹ dñm: ſed cū pſeuerā
tia: dicendo cum ps. Benedicamus dñz
in omni tempore ſemper laus ei⁹ in ore
meo. Cōſideret etiā quilibet deuotus q̄
vilis eſt gloria mūdi: quia ipam ſequit
calamitas: ⁊ querāt diuinā faciēdo ope
ra deo placibilia. qr Joan.j. can.ſua.ij.
Qui facit volūtatē dei manet in eternū
ſcꝫ in gloria paradiſi. Ad quā me ⁊ vos
perducat qui eſt benedictus ⁊c.

¶ Dominica reſurrectionis dñi. euāge
lium.xxviij. Introductio.

Maria magda
lene ⁊ maria Jacobi ⁊ Sa
lome emerunt aromata: vt
veniētes vngerēt ieſuz ⁊c.
Mar.xvi. Nos videm⁹ per
experiētiā ꝙ vnuſqꝫ delectat i p̄ſentia
illi⁹ qd diligit: ⁊ ſi illō ſit abſens ſi adſit
poſſibilitas ipm diligēter inq̄rit. Inq̄
rēs aūt diligēter illō cū affectu ⁊ deſide

tio magno ſi pl⁹ inuenit ꝙ ſperabat tūc
in ipſo augmētať gaudiū tantū quantū
in illo inuēto amplius reperitur. Exēpli
grã. Qꝛ ſi q̄s quereret centū libras cuꝫ
magno deſiderio ꝛ mille reperiret tan⸗
tū augmētaret in ipo gaudiū quātū mil
le cētū excedere dignoſcūť. Qꝛ igiť iſte
ſctē mulieres deuotiſſime qñ xp̄m habe
bāt preſentē: qꝛ ipſuꝫ diligebāt delecta⸗
bātur in ei⁹ p̄ſentia: qñ fuit eis abſens
ipꝫ q̄ſierť cū magno deſiderio ꝛ affectu.
Qꝛ ꝟo ipſum querebāt in monumēto ia
centem ꝛ mortuū ꝛ ip̄m inuenerūt iam
reſuſcitatū ꝛ viuum tm̄ potuit cumulari
in eis gaudiū q̄tū viuū excellit mortuū
ꝛ q̄tū glorioſum excellit paſſibile ꝛ mor
tale. Et hoc eſt qđ nobis teſtať hiſtoria
euangelij hodierni. In quo euangeliſta
tangit quatuor luculenter. ſcꝫ.

Auiditatem inquiſitionis amoroſe.
Nouitatem apparitionis gratioſe.
Sublimitatem cōditionis glorioſe.
Celeritatē legationis gaudioſe.

¶ Primū pbat obſequij ſedulitas. Scđꝫ
angeli claritas. Tertiuꝫ loci vacuitas:
Quartū facti celebritas. Primū in prin
cipio. Scđm ibi. Introeūtes in monu⸗
mentū ꝛc. Tertiū ibi. qui dixit illis ꝛc.
Quartū ibi. Sꝫ ite et dicite diſcipłis ꝛc.

¶ Sciendū eſt aūt ad intellectū huius
euāgelij ꝛ hiſtorie reſurrectiōis xp̄i ꝙ ſi
cut pōt colligi ex quatuor euāgeliſtis: ꝙ
reſurrectio xp̄i ſic fuit manifeſtata p or
dinē. Nā poſtꝙ xp̄us in die veneris ſan
cto ſepult⁹ fuit: ꝛ mulieres ſancte ſeq̄bā
tur ipſum viderunt locū vbi poſit⁹ fuit
ꝛ reuerſe domū ceperūt parare aromata
vt iuxta morē iudeorū vngerēt corp⁹ ie⸗
ſu. Et iminēte ſabbato nō potuerť pfice
re qđ inceperant ꝛ tota die ſabbati quie
uerunt pp̄ter ſolennitatē diei: que ſolē⸗
nitas a veſpera in veſperā ptendebať
ex lege. Tranſacto autē ſabbato poſt ve
ſperas parauerūt aromata que die pre⸗
cedēti parare inceperāt vt ſic cū vnguē
tis irent ꝛ vngerēt corp⁹ ieſu. Cū ergo
trāſiſſet ſabbatū vt hic dicitur in Mar.
maria magdalene ꝛ maria Jacobi ꝛ ſalo
me emerūt aromata: vt venientes vnge
rent ieſum. Anteꝙ autē venirent ad mo
numentū: xp̄s clauſo ſepulcro exiuerat
et terremotus magnus factus fuerat.
Nam ſicut dicit Matt. angelus domini
deſcendit de celo habitu candido: cui⁹
aſpectus erat ſicut fulgur pre cui⁹ timo
re exterriti cuſtodes receſſerūt a monu
mento ſm̄ aūt Mar. valde mane vna ſab
batorū predicte mulieres venīūt ad mo
numētū orto iam ſole. i. quādo ſol inci⸗
piebat albeſcere: ſicut quādo incipit fie
ri aurora. Venientes aūt ad monumētū
loquebātur q̄s eis poſſet reuoluere la⸗
pidem ab oſtio monumēti. Erat em̄ ma⸗
gnus valde. Reſpicientes autē viderūt
ip̄m lapidem reuolutum. Nā ſm̄ Matt.
angelus dn̄i deſcēdit de celo: ꝛ reuolue
rat lapidem ꝛ ſup eum ſedebat: qui dixit
mulierib⁹. Noli timere. Scio enim ꝙ ie
ſum qui crucifixus eſt queritis. Non eſt
hic. Surrexit em̄ ſicut dixit. Venite ꝛ vi
dete vbi poſit⁹ fuerat dn̄s. Et ſm̄ Mar⸗
cum introeuntes in monumētū inuene
rūt iuuenē ſedentē a dextris coopertuꝫ
ſtola cādida: ꝛ obſtupuerūt. Qui dixit il
lis. Nolite expaueſcere. ieſum q̄ritis na
zarenū crucifixū. Surrexit nō ē hic. Ec⸗
ce loc⁹ vbi poſuerť eū. Dixit aūt eis an
gel⁹ ꝙ irēt ꝛ dicerēt diſciplis ei⁹ ꝛ Pe⸗
tro: ꝙ pcederet eos in galileā: ꝛ ibi eū vi
derēt ſicut dixit eis. Redierūt ergo iſte
ſctē mulieres ad diſcipulos ꝛ nūciauerť
eis illa q̄ inuenerāt. Que viſa ſunt eis ꝙ
ſi deliramēta. Sicut aūt dt Jo. Petr⁹ ꝛ
ioan. audito ꝙ xp̄s reſurrexerat cucur⸗
rerť ad monumētū: ꝛ Joā. pcurrit ci⸗
tius petro ꝛ venit prior ad monumentū:
nō tm̄ introiuit. Petr⁹ aūt cū veniſſet in
troiuit ꝛ nō inuenit corpus ieſu ſꝫ lintea
mina ꝛ ſudariū qđ fuerat ſup caput ieſu
ꝛ reuerſi ſūt ad ſuū locū. Maria aūt mag⸗
dalene q̄ ſecuta fuerat iſtos duos ſtabat
ad monumētū foris plorās Inclinauit
ergo ſe: ꝛ vidit duos āgelos: vnū ad ca⸗
put ꝛ vnū ad pedes vbi poſitum fuerat
corp⁹ ieſu q̄ dicūt ei. Mulier q̄d ploras.
Que ait. Quia tulerūt dn̄ꝫ meū: ꝛ neſcio
vbi poſuerūt eū. Et cōuerſa vidit ieſum
ſtantē: ꝛ neſciebat qꝛ ieſus eſt Dicit ei
ieſus. Mulier q̄d ploras? Quē q̄ris? Il⸗
la exiſtimās qꝛ hortulan⁹ eēt ait. Dn̄e ſi
tamen ſuſtuliſti eum dicito mihi vbi po
ſuiſti eū: ꝛ ego euꝫ tollā. Dicit ei ieſus.

Maria ꝛ ſtati ipſa cognouit eum. Et ait Rabboni qđ idē eſt qđ rabbi.i.magiſter. Et ꝓcidēs voluit tāgere pedes ei⁹ ſicut cōſueuerat. Et ait ieſus. Noli me tāgere nōdū eñi aſcēdi ad patrē meū: ſupple in corde tuo.q.d. Quē tātū mortuū queris viuentem tangere nō mereris. Sꝫ vade dic fratrib⁹ meis. Aſcēdo ad patrē meū ꝛ patrē veſtrū. hoc eſt in ꝓximo eſt vt videant me aſcēdentē. Maria igiꞇ magdalene iā credēs xp̄m reſurrexiſſe reuertebaꞇ: ꝛ inuētis aliis ſctis mulierib⁹ q̄ cū illa prius fuerāt nūciauit eis ꝙ xp̄m viderat. Et dū irent ad diſcipulos iā certe de reſurrectiōe occurrit eis ieſus dicēs Auete. ſicut dicit Matt. Ille ꝟo accedētes ad pedes ei⁹ adorauerūt eū. tūc eñi permiſit ſe tāgere: q2 credebāt eū a mortuis reſurrexiſſe. Et dixit eis ieſus. Ite ꝛ nūciate fratrib⁹ meis vt eāt in galileā ibi me videbūt. hāc aūt viſionē dicit in galileā fieri. lꝫ añ apparuerit eis q2 in illa viſiōe galilee credūꞇ fuiſſe oēs diſcipuli. In aliis autē p̄cedētib⁹ nō oēs fuerāt. Abierūt ergo mulieres: ꝛ ſc̄ꝫ Luc. nūciauerūt vndecim lugentib⁹: ꝛ q̄ cū eis erāt. Et viſa ſunt aliq̄b⁹ ſicut delirameta ꝟba hec Petr⁹ aūt ſurgēs cucurrit ad mounmētū vt Lu. dicit. Et tūc veriſimile eſt ꝙ xp̄s apparuit ei et ſi nō legaꞇ in euāgelio qñ vel vbi ſibi apparuerit: tñ dicit ibi Luce ꝙ ſurrexit dñs ꝛ apparuit ſimoni. ¶ Eadem die apparuit duob⁹ diſcipl'is i ema⁹ vt Lu. d̾t: quorū vnus vocabaꞇ cleophas alter ꝟo dr̄ fuiſſet lucas: ſꝫ tacuit nomē ſuū more ſcriptorū q̄ ſe nō nomināt. Sꝫ btūs Ambroſius d̾t ꝙ fuit q̄dā ali⁹ q̄ vocabaꞇ amaon. ſꝫ quiſq̄s fuerit tñ certū ē ꝙ duo fuerūt. ¶ Eadē etiā die apparuit decē aplis cū ſero iā eſſet ꝛ fores eſſēt clauſe vbi erāt ꝯgregati ꝓpter metū iudeoꝝ ſicut dicit Jo. Et in iſta apparitione nō fuit Thomas. Patet igiꞇ ꝙ quinq̄ vicibus ſc̄ꝫ diuerſos euāgeliſtas: apparuit xp̄s i die reſurrectiōis. Credēdū eſt aūt ꝙ p̄mo oim̄ apparuit virgni glorioſe: ſꝫ non fit mētio in euāgelio quia apparitiōes iſte ponūꞇ ad teſtificādū reſurrectionē xp̄i teſtimoniū aūt matris ꝓ filio nō eſt efficax: et iō nō fuit fctā mētio de apparitione ſibi facta. ¶ Quinq̄ ēt vicib⁹ appuiſ chriſt⁹ poſt diē reſurrectōis. p̄lo eñi. xj. aplis p̄nte Thoma poſt dies octo. Joa. xx. ſcđo ſeptē diſcipulis in piſcatiōe ad mare tyberiadis. Jo. xxj. t̾tio i mōte thabor: qñ ꝯuenerāt in galileā ſicut cōſtituerat illis ieſus. Matt. xxviij. Et ſic poſt diē reſurrectiōis: ꝛ añ diē aſcēſiōis apparuit ter. Ipſa aūt die aſcēſiōis apparuit bis. ſemel dū comederēt i cenacl'o qñ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duriciā cordis: ſicut dr̄ Marci vlti. ꝛ ſemel i mōte oliueti. poſt cōeſtionē qñ aſcēdit in celū: vt dr̄ Luc. vltio. In q̄ apparitiōe fuerūt. xj. apl'i: ꝛ alii diſcipuli ꝛ ſctē mulieres. Et hec ſupradicta ſcđꝫ Augu. de cōſenſu euāgeliſta. Ex q̄b⁹ ptꝫ ꝙ a reſurrectione vſq̄ ad aſcēſionē iclusiue: decies apparuit. Ex q̄b⁹ apparitiōib⁹: q̄libet fidelis xp̄i añ dꝫ certificari: ꝛ ipꝫ credere reſurrexiſſe ꝛ ſpare ꝛ credere i die iudicij reſurrecturū ꝛ redditurū de factis ꝓpriis rōnē. ¶ Uiſa aūt hiſtoria reſurrectiōis xp̄i ĝnaliter: ad id qđ in euāgelio hodierno: de ipa Mar. loq̄tur: iā ad nr̄m propoſitū redeamus. ¶ Prima pars.

Quātū ad p̄mā ptē euāgel'. vbi tangit auiditatē inq̄ſitionis amoroſe. qđ ꝓbaꞇ obſequū ſedulitas dr̄ Maria magđ. ꝛc. Ubi ſex poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Cetus gratioſitatem.
Actus pietatem.
Temporis cōgruitatem.
Mentis anxietatem.
Affectus ſacietatem.
Lapidis qualitatem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit Maria magda. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iſtas tres marias. ꝙ anna habuit tres viros. ſ. Joachi: cleophā: ꝛ ſalome. Et de iſtis trib⁹ viris habuit tres marias: q̄s duxerūt tres viri. ſ. Joſeph. alphe⁹ ꝛ zebede⁹. Et iſte habuerūt filios: ꝛ aliqñ iſte nomināꞇ a patrib⁹: aliqñ a viris: aliqñ a filiis. ſicut cū dicitur maria iacobi. ſ. mater. ꝛ Maria ſalome ſ. filia. hec aūt patēt his verſib⁹. Anna trib⁹ Joachim: cleophā Salomeq̄ Marias: Tres parit has ducūt Joſeph Alpheus zebede⁹: Xp̄m p̄ma Joſeph. Jacobū cū Symōe Judā Altera q̄ ſequiꞇ

Jacobū parit atq̄ Joannē. Unius hec mater hic q̄tuor iſta duoꝝ. ¶ Maria eñ que fuit nupta Joſeph ſcʒ btā virgo habuit ſolū xp̄m. Maria que fuit nupta alpheo habuit quatuor ſupradictos. Maria q̄ fuit nupta zebedeo habuit duos.

¶ Dicit igit̄ Maria magdalene q̄ tñ nō fuit de ſupradictis ſʒ fuit ſoror Lazari: dicta magdalena a magdalō caſtro ſuo ꝛ Maria iacobi.ſ.mater: ꝛ ſalome.ſ.filia ¶ Quātū ad ſcðm.ſcʒ actus pietatē dicit emerūt aromata ꝛc. Ubi ſciendū ſm Glo. ꝙ iſte mulieres ſepulto dño cū licuit operari.i.vſq̄ ad ſolis occaſum vnguēta parauerūt vt dicit Luc. ꝛ qꝛ p̄ anguſtia tp̄is nō potuerūt explere: mox trāſacto ſabbato qñ parādi licētia rediit feſtināter emerūt aromata vt veniētes vngerēt ieſum. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ mos erat iudeoꝝ vngere corpora defūctorū: vt corp⁹ nō feteret. Iſte igit̄ ſancte mulieres nōdū perfecte cognoſcētes xp̄m cui⁹ corpus corrūpi nō poterat: qꝛ erat diuinitati cōiunctū: iuxta illud p̄s. Nō dabis ſctm̄ tuū videre corruptionē: ſed credētes ip̄m ſimilē aliis mortuis vt ipʒ ſm Seuerianū ex deuotiōe vngerēt aromata parauerūt. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.tēporis ꝯgruitatē dicit Et valde mane ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſabbatū tripliciter accipitur in ſcriptura Aliqñ p̄ tota ſeptimana ſicut cū dꝛ Luc.xviij. Ieiuno bis in ſabbato.i.in ſeptimana. Aliqñ accipit̄ pro die ſeptimo ſeptimane. ſicut cum dicit̄. Exo.xx. Memēto vt diē ſabbati ſanctifices.i.diē ſeptimū. Aliquādo accipit̄ p̄ quacūq̄ die ſeptimane cū iſtis nominibus numeralib⁹. prima ſcða tertia quarta quinta ſexta. vt prima ſabbati. ſecūda ſabbati ꝛc. ſicut latini dicunt p̄ma feria ſcða feria ꝛc. Et iſto modo ſm Bedā accipitur hic cū dicitur vna ſabbatorū.i. p̄ma ſabbati. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ quātum ad tēpus quo mulieres dicūtur veniſſe ad monumentū: videtur ſuperficialiter eē quedā cōtrarietas inter euāgeliſtas. Nam Matthe. dicit. veſpere autem ſabbati que luceſcit in prima ſabbati ꝛc. Mar. dicit. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniunt ad monumentuʒ orto iam ſole Lucas dicit. Una autē ſabbati valde diluculo ꝛc. Joānes dicit. Una autē ſabbati Maria magdalena venit mane: cū adhuc tenebre eſſent ad monumētum. Ad euidētiā igit̄ iſtoꝝ ſciēdū eſt ꝙ ſʒ Aug. de ꝯcordia euāgeliſtarū. veſpera duobus modis accipit̄. vno mō p̄ fine diei ꝛ principiū noctis. Alio modo p̄ fine noctis ꝛ p̄ncipio diei. ꝛ iſto mō loquit̄ Matt. Si ẜo velimus dictū Matt. accipere p̄mo modo tūc illō qð dꝛ refertur ad mulierū p̄parationē: qꝛ tūc veſpere ſabbati licuit vnguēta p̄parare. Illud aūt qð dicit Joannes cū adhuc tenebre eſſent: et illud quod dicit Luc. ꝙ valde diluculo ꝛ illō quod Mar. ꝙ valde mane intelligendū eſt: quādo mulieres inceperunt iter: ſed cum peruenerunt ad monumētū ſol iā erat ort⁹. id eſt incipiebat albeſcere. Et ſic diuerſis reſpectib⁹ ſm Augu. diuerſimode euangeliſte loquuntur. ¶ Sciēdū eſt ꝙ in hac nocte terminatus eſt ordo diei naturalis qui erat vt dies p̄cederet noctem nūc aūt nox p̄cedit diem. Quia ſm Augu. ante reſurrectionē xp̄i homo a luce paradiſi peccando lapſus eſt in tenebras. ſed p̄ fidem reſurrectionis a peccati tenebris ad lucē vite: xp̄o largiēte deducimur. ¶ Quātū ad quartum ſcʒ mentis anxietatē dicit. Et dicebant ad inuicem ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iſte ſancte mulieres quia viderant lapideʒ magnum poſitum ad oſtium monumēti ſentientes ſe debiles viribus: nō credētes xp̄m reſurrexiſſe nec angelū lapidē amouiſſe anxiebantur cogitantes ꝙ in monumentum ad vnguēdum corp⁹ xp̄i niſi lapis amoueret̄ nō poterāt itroire. ¶ Quātum ad quintum.ſ. affect⁹ ſacietatem dicit. Et reſpicientes ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ poſtq̄ xp̄us clauſo ſepulcro reſurrexerat angelus domini deſcendit ꝛ reuoluit lapidem vt ſic poſſet videri ſepulcrum vacuū ꝛ per cōſequēs crederēt reſurrexiſſe xp̄m. ¶ Siendū eſt autē circa iſtaʒ partē p̄ncipalē loquēdo moraliter qð qui vult q̄rere xp̄m. Primo debet eē maria q̄ interp̄tat̄ amara. dʒ enim qui digne vult q̄rere xp̄ʒ habere amaritudinē de offenſis. debet etiaʒ eē maria ſalome que interpretatur pacificans: qꝛ dʒ eſſe pacificus ꝛ manſuetus. Debet etiā eſſe

maria iacobi q̃ interp̃tat̃ luctator: ⁊ ſup⸗ ſupplantator: dȝ em̃ luctari ꝯ inimicos ipſum impugnãtes. carnẽ: mundũ: ⁊ dia bolũ: ⁊ ipsos ſupplantare ⁊ vincere. Dȝ etiã eẽ maria magdalene q̃ iterp̃tat̃ ma⸗ gnifica qꝛ dȝ eſſe magnific⁹ in exercẽdo opa virtuoſa. vt ſic dicat̃ de ipo illud. ij. Eſdre. ij. Nõne magnificus eſt q̃ hoc fe cit. ¶ Scd̃o dico ꝙ dȝ venire cũ vnguẽ⸗ tis ⁊ aromatib⁹. i. cũ redolẽtia virtutũ ⁊ bone fame. ¶ Sciẽdũ eſt antẽ vt ſciam⁹ cũ q̃bus virtutibus redolẽtib⁹ inſtar vn guẽti debeam⁹ xp̃m q̃rere ꝙ ſicut habet̃ Exo. xxx. ⁊ magiſter hiſtoriaꝝ narrat vn guẽtum ſctm̃ fiebat de quatuor reb⁹ aro maticis. ſcilicet de ꝟgultis myrrhe ele cte de cynamomo de calamo ⁊ de caſia q̃ omnia terebant̃ et miſcebãtur cũ oleo oliuarum ⁊ inde fiebat vnguentũ. ⁊ ſm̃ aliquos ponebatur etiam ibi balſamuȝ. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ myrrha eſt arbor que naſcit̃ in arabia cuius virgulta arabes comburũt vt melius pullulẽt ⁊ fructifi⸗ cẽt. Dicit̃ ẽt myrrha gũma eiuſdẽ arbo⸗ ris ⁊ dicit̃ myrrha qꝛ amara. Gutta autẽ ſponte manãs eſt precioſior. Elicita ꝟo corticis vulnere vilior reputat̃: ⁊ valet ad arcẽduȝ carnes putredine: ⁊ vermes occidit. ¶ Per iſtã igit̃ myrrhaȝ intelli gi poteſt ꝟtus penitentie in qua ẽ ama⸗ ritudo p̱ doloroſam cõtritionẽ. Nam ve rus penitẽs debet de ꝯmiſſis dolere: vt veniã mereat̃. de qua exiit gũma: p̱ verã ꝯfeſſionẽ q̃ q̃n eſt ſpõtanea eſt p̃cioſior. In qua etiã eſt vnctio ſeruans carnes a putredine ⁊ occidens vermes per cõdi gnã ſatiſfationẽ. Naȝ homo ſatiſfaciẽdo de peccatis ſuis. ⁊ exercendo ſe i ꝟtuo⸗ ſis operibus ſeruat ſe putredie: quia ad priſtina peccata inficentia alaȝ nõ reuer titur et vermes interficit: qꝛ concupiſcẽ tiã carnis domat. ¶ Signãter dicitur p̱ myrrha exuſta melius fructificat: quia ſi homo penitens calore charitatis arde⸗ ſcat: tũc magis operat̃ meritorie. ⁊ ſua penitentia deo efficitur magis grata. ¶ De iſta penitẽtia loquitur Augu. i li bro de penitẽtia di. Penitentia lãgores ſanat: leproſos curat: mortuos ſuſcitat: ſanitatẽ auget: gratiã cõſeruat: claudis greſſum: aridis copiam: cecis viſuȝ reſti tuit: vitia fugat: ꝟtutes exornat: menteq̨ munit ⁊ roborat. ¶ Cynamomũ ãt eſt ꝟ gultũ idie vel ethiopie q̃ũ ad modũ can ne h̃ns calamos ſubtiles ⁊ replicatos: coloris cinerei: ⁊ q̃d eſt ſubtili⁹ ⁊ meli⁹: ⁊ cũ frãgit̃ emittit ſpiramẽtũ ad moduȝ nebule vel pulueris. ¶ Per iſtud igit̃ cynamomũ intelligit̃ virt⁹ humilitatis q̃ d̃r coloris cinerei q̃ eſt color deſpect⁹ ⁊ vilis qꝛ ver⁹ humilis ſeipſuȝ deſpicit ⁊ vilificat: Et in iſta cynamomi calam⁹ quãto ſubtilior tãto apud deũ magis re putat̃. Et ſi dicat̃ ſibi vñ frãgi poſſit tãto plus redolet qꝛ in vili pẽſiõe gaudet ⁊ cum deſpicitur amplius glorıatur. ¶ Calamus eſt ſpecies aromatica ad ſi militudinẽ calami vſualis ⁊ gignit̃ i in dia multis nodis geniculatus fului co loris flagitans ſuauitatem ſpiritus. ¶ Per iſtum igitur calamũ intelligi po teſt virt⁹ miſericordie q̃ poteſt dici ful ui coloris: quia ſicut fulu⁹ color eſt pul⸗ cher ⁊ delectabilis ad videndũ ita pius ⁊ miſericors omnibus redolet cuȝ om⸗ nibus indigentib⁹ ſubueniat affectu vl̃ effectu. ¶ Signanter autem dicit̃ mul⸗ tis nodis geniculatus: quia opera miſe ricordie multipliciter exercẽt̃. ¶ Caſia reputatur inter arbores aromaticas: et naſcit̃ in locis aquoſis ⁊ creſcit in imẽ ſum et eſt robuſti corticis et habet folia purpurei coloris. Per iſtam igitur caſiã intelligit̃ virtus pacientie que robuſti corticis eſſe d̃r: qꝛ vir patiẽs ſupportat oẽs iniurias: nec frãgit̃ i aduerſis. Di⸗ cit̃ ãt naſci in locis aq̃ſis qꝛ vir patiens radicat̃ in gr̃a ſignificata p̱ aquas: ⁊ cre ſcit in immenſum: quia quãto plus ad⸗ uerſi patitur: tanto in patiẽtia roborat̃. ¶ Signãter aũt d̃r habere folia coloris purpurei qui eſt color q̃ſi ſanguine⁹: qꝛ vir patiẽs etiã anteq̃ȝ frangat̃ penis vl̃ iniurijs: ſeipȝ morti exponit. ¶ De iſta pacientia loquit̃ Grego. ſuper illud. Cũ audieritis ꝑlia. ⁊c. d. Pacientia ẽ aliena mala equanimiter ꝑpeti ꝯtra eũ quoq̨ que mala irrogat nullo dolore morderi: ¶ Iſtas igit̃ ꝟtutes ſupradictas. ſ. peni tẽtiã verã hũilitatẽ ꝓfundã: mıaȝ largã patiẽtiaȝ firmam debemus miſcere cuȝ oleo oliuaꝝ. i. cũ gratia ſp̃ũſſancti: ⁊ ſic

...ſacim⁹ vnguētū redolēs ꝛ dño ꝑcioſuꝫ. Debem⁹ aūt huic vnguēto balſamū bone fame adiūgere. ❡ Tertio debēt venire valde mane: orto tñ iā ſolo q꞉ nō dꝫ exſpectare ad q̄rēdū deū ꝙ ipe ſit ſenes: q꞉ nō eſt cert⁹ ſi ad ſenectutē veniet: ſꝫ dꝫ a iuuētute xp̄ꝫ q̄rere dei ſapiētiā: vt ſic dicat illud Sap.viij. Hāc ſcꝫ ſapientiā q̄ xp̄s eſt amaui ꝛ exq̄ſiui eā a iuuentute mea. ❡ Dꝫ ēt orto iam ſole.i. cū claritate ꝯſcientie ipm querere diligenter: vt ſic dicat cū ps. Deus de⁹ meus ad te de luce vigilo. ❡ Secunda pars.

SEq̄r. Et introeūtes in monumētuꝫ ꝛc. Ubi tāgit nouitatē apparitiōis gl'oſe qd̄ ꝓbat angeli claritas. vbi duo poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Angeli decorem euidentem.
Mulierum tremorem euadentem.

❡ Quantuꝫ ad primū d̄r. Et introeūtes ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ lꝫ Mat. dicat angeluꝫ ſedere ſup labidē. Mulier ꝟo ſedere in monumēto in dextris qd̄ nō eſt ꝯtrarietas: q꞉ potuit eſſe ꝙ idē angel⁹ primo viſus eſt ſedere ſup lapidē: poſtmodū ꝟo in monumēto. Uel ſm Aug. de ꝯcordia euāgeliſtaꝝ forte fuerūt duo: ꝛ Mat. loquitur de vno ꝛ Mar. de alio. ❡ Sciēdū eſt aūt de iſto angelo dicunᷓ tria ſcilꝫ ꝙ viderūt euꝫ iuuenē ꝙ̄tum ad aſpectū ſedentē a dextris ꝙ̄tum ad ſitū coopertū ſtola cādida ꝙ̄tū ad amictum. ❡ Primo viderūt eū iuuenem ꝙ̄tum ad aſpectum. Ubi ſciendū ꝙ angelis iuuenis ꝛ in forma hūana apparuit vt ſecuri⁹ eas alloq̄reᷓ. ❡ Uiderunt ſedētem a dextris.i. ad partē meridianā. ❡ Uiderūt etiā coopꝰtū ſtola cādida. Ubi ſciendum ſꝫ Sene. ꝙ iſta veſtis nō erat corporea ſed q̄dam reſplēdentia ex ꝟtute ſpirituali angeli ad ſilitudinem veſtis. ❡ Quātū ad ſcd̄ꝫ ſcꝫ mulieꝝ timorē euadentem d̄r. Et obſtupuerūt. vbi ſciēdū ꝙ hō ex ꝯcurſu alicui⁹ inſoliti obſtupeſcit. Q꞉ igiᷓ iſte ſctē mulieres inſolitū q̄d viderūt angelum ſcꝫ reſplēdentē q̄rentes xp̄ꝫ mortuū iō merito potuerūt admirari. ❡ Sciēdū ē aūt circa iſtam partē ſcd̄am ꝙ loquēdo moraliter qui vult mereri viſionē angelicā nō dꝫ venire cū pellis ꝛ vitūs fetētibus ſꝫ ſm Greg. in omel. cū odore ꝟtutū ꝛ bonoꝝ opeꝝ. ❡ Tertia pars.

SEq̄r. Qui dixit illis ꝛc. vbi tangit ſublimitatem conditiōis glorioſe qd̄ ꝓbat locū vacuitas. Ubi quatuor poſſumus ꝯſiderare ſcilicet.

Terroris exclusionem.
Intentionis expreſſionem.
Reſurrectionis affirmationem.
Confirmationis oſtentionem.

❡ Quantū ad primū d̄r. Qui dixit illis Nolite expaueſcere. Ubi ſciēdū ꝙ differentia eſt inter apparitionē boni angeli ꝛ mali. Nā mal⁹ angelus terret ꝛ nō cōfortat: bon⁹ āt ꝛ ſi aliq̄n ex ſubita viſiōe terreat tñ imediate ꝯfortat ſicut pꝫ d̄ angelo q̄ apparuit Dañ. de q̄ ſuialiter d̄r Dañ.x. Qd̄ cū ſtupefact⁹ eēt ad viſionē angeli āgel⁹ ꝯfortauit eū.d. Noli timere vir d̄ſiderioꝝ pax tibi ꝯfortare ꝛ eſto robuſt⁹. ❡ Eodem mō iſte angelus qui apparuit mulierib⁹: lꝫ in principio timuerunt tñ eas ꝯfortauit dicēs. Nolite expaueſcere. Ac ſi dicat ſm Gre. in omel. Paueant illi qui nō amāt aduentū ſupnoꝝ ciuiū: ꝑtimeſcāt q̄ carnalib⁹ deſiderūs preſſa ad eoꝝ ſocietatē ſe ꝑtingere poſſe deſperāt. Uos aūt ꝑtimeſcitis q̄ veſtros ciues videtis. ❡ Sciendū eſt āt ꝙ differētia fuit inᷓ timorē cuſtodū ꝛ iſtaꝝ mulieꝝ. nā q꞉ cuſtodes nō q̄rebāt xp̄m iō nō meruerūt ab angelo ꝯfortari ſicut mulieres. Uñ Seuerianꝰ. Cuſtodiebāt eñ crudelitatis ſtudio: nō pietatis obſeq̄o. Stare eñ non pōt qd̄ ꝯſcientia deſtruit impellit reatus. Hinc eſt ꝙ angel⁹ impios propellit pios alloquiᷓ ꝛ cōſolaᷓ. ❡ Quātū ad ſcd̄m. ſcꝫ intētiōis expꝛ̄ſſionem d̄r. Ieſum q̄ritis nazarenū crucifixū. ❡ Ubi ſciendū ꝙ angel⁹ vidēs has mulieres cognouit ꝙ ieſum q̄rerent ꝛ iō vt eas magis ꝯfortet denunciat eis illud qd̄ q̄rūt q꞉ ieſum. ❡ Lꝫ aūt iſte mulieres cū deuotiōe xp̄ꝫ q̄rerēt mortuū in ſepulcro: tñ ibi nō inuenerūt q꞉ xp̄s iaꝫ reſurrexerat imortalis. ❡ Hoc āt fuit figuratū.iiij. Reg.ij. In inq̄ſitione helye q̄n ꝑ diuinā potētiā fuit portat⁹ in padiſum terreſtrē. Ubi ſimiliᷓ d̄r ꝙ filij ꝓphetaꝝ fuerūt ad q̄rēdū eū: quē cum q̄ſiuiſſent trib⁹ diebus nō inuenerūt. ❡ Ubi

ſciēdū ꝙ ꝑ helyā qui interꝑtat aſcēdēs dñs intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ in die reſurrectiōis ſue tāq̄ de⁹ ꝛ dñs inſtar helye q̄ aſcēdit ad ꝑadiſuz tereſtrē de ſepulcro reſurrexit. iuxta illō qḋ ꝑdixit diſcipulis ſuis Mat. xvj. Opoꝛtet filiū hoīs ire hieroſo. ꝛ multa pati ꝛ occidi et tertia die reſurgere. Per filios aūt ꝓphetaꝝ q̄rētes heliā ꝛ nō inuenientes intelligi poſſunt ille ſcte mulieres q̄ q̄ſierūt xp̄m moꝛtuū ꝛ nō inuenerūt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. reſurrectiōis affirmationez dicit. Surrexit nō eſt hic. vt ſic verificet de ip̄o illō Luc xxiiij. Qḋ ſurrexit dñs vere ꝛ apparuit ſymoni. ¶ Quātuz ad quartū. ſ. ꝯfirmatiōis oſtēſionē dicit. Ecce locus vbi poſuerūt eū. Unñ ḋ iſto loco dici potuit. j. Reg. xx. Apparuit loc⁹ dd vacuus. Nā ꝑ dauid q̄ interꝑtat manu foꝛtis intelligi ṗt xp̄s ieſus q̄ ꝓ nobis foꝛtiter pugnauit in cruce: cui⁹ loc⁹ apparuit vacu⁹: qñ de monumēto ſurrexit. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ reſurrectio xp̄i fuit figurata Gen̄. xxviij. vbi ſentētialr ḋr ꝙ cū Jacob egrederet de Berſabee ꝛ ꝑgeret aran: venit in Luzā ꝛ volēs ibi req̄ſcere ꝛ doꝛmire ꝑoſt ſolis occubitū: accepit ḋ lapidib⁹ ꝛ ſuppoſuit capiti ſuo doꝛmiuitq̄ ibidē: viditq̄ i ſomnis ſcalā ſtātez ſuꝑ terrā cui⁹ cacumē tāgebat celū angelos quoq̄ dei aſcēdētes ꝛ deſcēdētes ꝑ eā. ꝛ dñm innixū ſcale q̄ ꝓmiſit ſibi dare totā terrā quā ꝯſpiciebat. ſurgēſq̄ Jacob mane tulit lapidē quē ſuꝑ poſuerat capiti ſuo ꝛ erexit in titulū fundēs oleū deſuper. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Jacob q̄ iterꝑtat luctatoꝛ vel ſupplātatoꝛ intelligi ṗt xp̄s. q̄ in ligno crucis luctādo cū diabolo ip̄m ſupplātādo ꝛ potētiā ei⁹ debilitando deuicit. Et ſic diſſipās inimicitias quas ꝓcuratione diaboli habemus cū deo recōciliauit nos ſibi. iuxta illud apl̄i Ephe. ij. Ip̄e em̄ ē pax noſtra q̄ fecit vtraq̄ vnū. ꝛ infra. Per crucē iterficiēs iimicitias vr̄as i ſemetip̄o ¶ Ip̄e igit volēs ire de Berſabe in arā id eſt de iſto mundo ſignificato ꝑ Berſabee: ad patrē ſignificatū ꝑ arā q̄ interꝑtat excelſus ꝛ de⁹ pater eſt ille de quo dicit p̄s. Qm̄ dñs excelſus rex magnus ſuꝑ oēm terrā venit in luzā. i. i ſepulcrū qḋ ſignificat per Luzā q̄ interꝑtat nux ꝛ ſepulcrum nux fuit: q2 ſicut in nuce eſt teſta ꝛ nucleus ꝛ teſta dura continet nucleuz ſapidū. ſic teſta ſepulcri. i. lapis durus exterioꝛ ꝯtinuit illar nuclei ſapidū coꝛpus xp̄i. ¶ In iſto igit ſepulcro illaꝝ luze req̄euiſſe ꝛ doꝛmiſſe ḋr xp̄s poſt ſolis occubitū. i. poſt moꝛtē ei⁹ q̄ eſt ſol iuſticie: illo tp̄e quo iacuit in ſepulcro. In quo ſomno vidit viſionē mirabilē q2 ſcalam attingentē de terra ad celuz ꝛ angelos aſcendētes ꝛ deſcendētes ꝛ dñm innixum ſcale. ¶ Ubi ſciendū ꝙ añ moꝛtē xp̄i nō fuit via aliqua ſcala que de terra celū attingeret ꝑ quā hoīes poſſent celum aſcendere: q2 nullus erat q̄tum cūq̄ iuſtus q̄ ante paſſionē xp̄i poſſet celum aſcendere: ſed oēs deſcendebāt ad limbū. hui9 aūt rō eſt: q2 ante paſſionez xp̄i nō fuerat ſolū debitū quo obligabamur deo ꝓpter peccatū ꝑrimoꝛum parentū. Poſtq̄ āt xp̄s paſſus fuit q2 in paſſione ſoluit ꝓ nobis debitū ꝛ nos pacificauit cū deo tunc viſa fuit ſcala aſcēdens de terra ad celum q2 facta fuit nobis via illuc aſcendēdi. Et hoc eſt quod figuratiue. d. xp̄s. Jo. xij. Et ego ſi exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meip̄m. Quod exponēs euangeliſta ſubdit. hoc autem dicebat ſignificās qua moꝛte eēt moꝛiturus ex quo apparet ꝙ paſſio xp̄i fecit nobis ſcalā iſtam. ¶ In iſta autem ſcala viſi ſunt angeli aſcendere ꝛ deſcēdere. ad ſignificādum ꝙ poſt moꝛtez xp̄i ꝓpter meritū paſſiōis ip̄i⁹ nobis familiarioꝛes ꝛ magis obſeq̄oſi facti ſunt angeli in nos ꝯfoꝛtādo qḋ ſignificat ꝑ eoꝝ deſcenſuz ꝛ nos deo offerendo qḋ ſignificat per eoꝛum aſſenſuz. ¶ Dicit autē dñs innixus ſcale: vt nos doceat ſemꝑ baculo ꝟtutis ꝛ bonoꝛum opeꝝ ip̄m inniti. ¶ Signāter autem ḋr ꝙ xp̄s volēs doꝛmire lapidem capiti ſuo ſuppoſuit. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ lapidē intelligitur in xp̄o humanitas. Per caput ꝟo diuinitas ſuppoſuit igit xp̄s i ſepulcro humanitatē diuinitati q2 q̄tum ad humanitatē xp̄s veraciter fuit moꝛtu⁹ remāſit aūt q̄tum ad diuinitatē totaliter imoꝛtalis. Nā vacat aūt qḋ ſubdit ſurgens mane iacob tulit lapidē quē ſuppoſuerat capi

ſi ſuo ⁊ erexit i titulū fundēs oleū deſup qꝛ xp̄s reſurgēs a mortuis humanitatē ſignificatā p lapidē erexit in titulū.i.in memoriale ⁊ ſignū noſtre reſurrectiōis: dū ipam imortalitatē erexit.oleūqȝ fun diſſe ſup eā dr.dum eā diuerſis dotibus adornauit.q̄ per oleū deſignantur.iuxta illud ps.vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie pre cōſortib⁹ tuis. ¶ Quarta pars.

Sequit̄.Sȝ ite et dicite diſ.⁊c. Ubi tāgit celeritatē legatiōis ſtudioſe qd̄ pbat facti celebritas.Ubi ſciendū q̄ mulieres ꝯgrue fuēt nuncie reſurrectiōis.Ubi ſciēdū q̄ ſicut fuit ordo dānatiōis ⁊ mortis humani generis ſic debuit eſſe ordo denūtiatiōis reparationis vite ⁊ beatitudinis.Nā p myſteriū mali angeli mulier fuit p̄m⁹ nūci⁹ mortis et pcti:qn̄ dedit adā de pomo:hic vo p myſteriū boni angeli ē pm⁹ nūci⁹ vite ⁊ gratie annūciās reſurrectionē xp̄i p quā ſumus iuſtificati. ¶ In denūciādo aūt diſcipulis ſignāter nolat petr⁹. Pmo propter pncipalitatē quā tenebat inter aplos:et iō tāq̄ pncipali dr q̄ ſibi denūciet.Scd̄o ad tollēdā materiā deſperatiōis qꝛ forte deſperaſſet de remiſſione ſui crimis de q̄ tn̄ veniā meruit:qꝛ poſtq̄ peccauit ſtatim doluit. ¶ Quid aūt debeāt dicere ſubdit. Precedet vos in gali.⁊c.Ubi ſciēdum q̄ hāc viſionē dicit i galileā fieri:ꝗ ante cepit eis qꝛ in illa viſiōe galilee credūtur fuiſſe oēs diſcipuli:i aliis aūt p̄cedētib⁹ nō.ſicut pȝ ex ſupi⁹ dictis. ¶ Cōfirmat aūt certitudinē iſti⁹ viſiōis i galileā futurā p dictū xp̄i.d.ſicut dixit vobis.Ubi ſciēdū q̄ xp̄s iminēte ſua paſſiōe ad ꝯfortandū ſuos diſcipulos dixit Mat.xxvj. poſtq̄ aūt reſurrexero p̄cedā vos i galileā.Quā q̄dē pmiſſionē ſciēs āgel⁹ dixit mulierib⁹ q̄ ad certificādū eos deberēt eis iſtud ad memoriā reuocare. ¶ Sciēdū ē aūt moralr loquēdo q̄ xp̄s i galileā ſe viſur pmittit ad deſignādū q̄ ſi de vitiis ad vtutes trāſierim⁹ qd̄ p galileā q̄ trāſmigratio iterp̄tat̄:itelligit̄ eū poterimus clari⁹ ītueri. ¶ Trāſeam⁹ igit̄ de vitiis ad vtutes:de carnis delitiis ad auſteritatē penitētie ⁊ mūdem⁹ oculos mētis nr̄e:vt ſic poſſim⁹ habere viſionē quē nobis pmittit̄.ita Jo.iiij.Ubi dr.Scim⁹ qm̄ cū appuerit ſimiles eis erim⁹ qm̄ videbim⁹ eū ſicuti eſt.Ad quā viſionē ⁊c.

¶ Feria.ij.poſt paſ.Euangeliū.xxix.

Duo ex diſcipu. Jeſu ibāt ipſa die in caſtellū quod erat in ſpacio ſtadiorū.lx.ab hierl'm nomine Emaus ⁊c.Luc.xxiiij.Rationabile eſt ⁊ valde ꝯgruū qd̄ res notabiles maxime quando ſunt vtiles ſꝑaciter et ſolenniter debeāt demonſtrari vt ex hoc ſciant certius et amentur iocundius ⁊ ſolliciti⁹ inquirātur.Quia igitur reſurrectio chriſti ieſu fuit res admirabilis ⁊ nobis vtiliſſima: quia confirmatio noſtre reſurrectionis future.qꝛ ſicut ip̄e reſurrexit ⁊nos reſurgem⁹:iuxta illd̄ apl̄i.j.Ti.iiij.Si em̄ credim⁹ q̄ ieſ⁹ mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit:ita et de⁹ eos q̄ dormierūt p ieſū adducet cū eo.Qꝛ ēt ei⁹reſurrectio ē cauſa nr̄e iuſtificatiōis p grāȝ:iuxta illd̄ Apo.Ro.iiij. Traditus ē xpter delicta nr̄a ⁊ reſurrexit ꝓpt iuſtificationē nr̄am.Idcirco multipliciter nobis debuit ꝓpalari.Cū igit̄ fuerit nūciata ab angelo mulieribus et per ip̄as apoſtolis.⁊ ipſe tā mulieribus q̄ aliquibus diſcipl'is diuiſim apparuerit voluit tamē duobus ſimul appere diſcipulis.vt ſic nō ſolum duoꝝ hoīm teſtimoniū ſit verū:ſed multiplicatis teſtib⁹ mundo ſic certitudinaliter xp̄i reſurrectio manifeſtata. ¶ In iſto igit̄ euāgelio in q̄ fit mētio de reſurrectione xp̄i beat⁹ Lucas.quantū ad xp̄m q̄tuor tangit ſcȝ

Apparitionem congruentem.
Interrogationem excitantem.
Reprehenſionem aggrauantem.
Magnifeſtationem euidentem.

¶ Primū pbat effigies demōſtrata.ſcd̄ȝ q̄ſtio poſtulata.tertiū ignorātia increpata.quartū veritas ꝓpalata.pmū in prin. ſcd̄ȝ ibi.Et ait ad illos ⁊c.tertiū ibi.Et ipſe dixit ad eos.O ſtulti ⁊c.quartū ibi.Et appropinquauerunt caſtel.⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad pmū vbi tangit apparitionē cōgruentē.qd̄ pbat effigies demōſtrata dicit:duo ex diſcipl'is ⁊c.Ubi quatuor

107

poſſumus conſiderare ſcʒ.
Sedulitatem obſequij.
Sanctitatem eloquij.
Unitatem conſortij.
Paruitatem ingenij.
¶ Quātū ad primū dicit.duo ex diſcipulis ⁊c. Nā iſti diſcipuli non tanq̄ ocioſi dicunt ſteiſſe vel iacuiſſe: ſed ſicut obſequioſi dicunt iuiſſe. ¶ Sciēdū eſt aūt de iſtis duob' diſcipulis q̇ fuerit fuit diuerſitas inter doctores. Nā q̇dā dixerunt q᷑ vn' fuit cleophas: ⁊ hoc eſt certū q: nomē ei' inferi' exprimit: ali' aūt d: fuiſſe Luc. ſʒ nomē ſuū tacuit more ſcriptorū q̇ ſe nō nomināt ne de ſe videant iactare. Ambroſi' dicit q᷑ fuit q̇dā q̇ vocabat Amaō. ¶ Sciēdū eſt etiā q᷑ hic dies i q̄ dicunt iuiſſe iſti duo fuit dies reſurrectiōis dn̄i: de qua cū gaudio loquit propheta.d. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus ⁊ letemur i ea. ¶ Hec dies fuit nobis figurata.iiij.Reg.vij. Ubi d: ſnlatr q᷑ cū Rex Syrie cū magno exercitu obſideret ſamariā: ita q᷑ ciues erāt in magna afflictiōe ⁊ penuria cōtigit q᷑ q̄tuor viri leproſi q̇ habitabāt ex ciuitatē iuerūt hora veſperina ad exercitū ⁊ dn̄s fecit audiri in exercitu regis Syrie maximū ſtrepitū q̄ſi equoꝝ ⁊ curruū: intm̄ q᷑ exercit' ſic timuit q᷑ dimiſerūt oīa bona ſua ibidē ⁊ receſſerūt cupiētes vitā ſaluare. Iſti q̄tuor hoīes iuerūt ad exercitū ⁊ neminē repererūt: tūc dixerūt adinuicē. Hec dies boni nuncij eſt: ſi tacuerimus ſceleris arguemur: ⁊ tūc ꝯcito gradu venerūt nūciare in ciuitatē qḋ acciderat ⁊ tūc egreſſus pplus inuenerūt hoſtes fugiſſe ⁊ ſic liberatā ciuitatē ab obſidione regis Syrie. Qui tulerūt bona q̇ remanſerant: ⁊ facta eſt in ciuitate abundantia maxima ita vt modi' ſtatere ſimile eſſet: et duo modij ordei ſtatere vno. ¶ Ubi ſciēdū q᷑ p iſtā ciuitatē Samarie q̇ interp̄tat cuſtodia itelligi pōt totū genus humanū qḋ dʒ p̄cepta dei inuiolabili cuſtodire: iuxta illḋ qḋ ſibi d: Leui. Cuſtodite p̄cepta mea ⁊ facite ea: q: ego dn̄s q̇ ſanctifico vos. ¶ Per regem aūt Syrie q̇ interp̄tat ſublimitas: itelligi p̄t diabol' q̇ ad ſublimia ſe voluit erigere qn̄ petijt eq̄litatē diuinā.d.Eſa.14. Aſcēdā in altū ⁊ ſimilis ero altiſſi. Iſte rex.ſ. diabol' fecit magnū exercitū ꝯtra gen' hūanū: q: ipm nō ceſſat diuerſitatib' vitioꝝ impugnare. iuxta illud.j.Pe.v. Aduerſari' veſter diabolus tanq̄ leo rugiēs circuiuit ⁊c. Lʒ aūt gen' hūanū p diabolū fuerit ſic poiēter obſceſſum: tn̄ de' fecit audiri in exercitu clamorē magnū ⁊ validū: qn̄.ſ.in morte xp̄i petre iciſſe ſunt et monumēta apta.⁊c. hmōi q̇ in ſua paſſione fuerūt qn̄ etiā aīa xp̄i deſcēdit ad limbū vbi tenebant captiui patres veteris teſtamēti cui' clamor fuit tā validus q᷑ expulſis demonijs dimiſſa fuerunt ſpolia: ⁊ liberati q̇ tenebātur captiui ⁊ ſic liberata fuit ciuitas.id eſt gen' humanū quia poſt paſſionem chriſti quādo ſurrexit ⁊ redit victor ab inferis: potētia diaboli ſup hoīes fuit diminuta. ¶ Nō ſolū autē per chriſtū fuit facta hmōi liberatio ſed etiam in mundo fuit abundantia maxima: vt ſic modius fuerit ſimilis ſtatere: ⁊ duo modij ordei fuerunt ſimiles ſtatere vno. ¶ Ubi ſciēdum q᷑ totum genus humanū in duabus conſiſtit differētijs ſcʒ boni ⁊ mali: boni em̄ itelligi p̄nt p vnum modiū ſimile. Naʒ ſimila eſt de frumento ⁊ eſt pura et munda et ſignificat bonos homines ⁊ puros: ⁊ ſignanter dicunt vnus modius: q: cōiūcti ⁊ vniti cū deo. ¶ Mali autē ſignificant per ordeum amarū ⁊ inſipidum: ⁊ inuolutū cū cortice quantū ſunt inſipidi: q: nō cōtēplātur celeſtia: ⁊ amari: i: q: iniuriantur p̄ximis ⁊ inuoluti in multitudine vitiorū: qui dicunt duo modij. q: nūer' binarius eſt primus nūerus deuiās ab vnitate: ⁊ ideo d: nūer' infamis: ſic homines mali ab vnitate deuiāt: p bono cōmutabili bonū incōmutabile dimittēdo. Oēs autē ſiue boni ſiue mali empti ſunt vno ſtatere.i.xp̄o p ſtaterem deſignato. Ubi ſciēdū q᷑ ſtater eſt quoddā pōdus valēs tres ſolidos. In xp̄o aūt tria fuerūt que p̄nt p tres ſolidos deſignari. Nā in ipſo fuit diuinitas corpus ⁊ aīa. ⁊ iſtos tres ſolidos.i.ſeipꝫ totū inſtar ſtateris: dedit ad redimendū totū genus humanū. Q: igit tantū aſſeq̄mus bn̄ficiū de paſſione dn̄i: ⁊ reſurrectiōe mirifica: iſtḋ nō dʒ taceri ſʒ dʒ oīb' publicari. qḋ q̇dē quatuor

viri leproſi faciunt.i.q̄tuor euāgeliſte.q̄
ꝓ tāto leproſi dicunť vel q: ex cōditione
nature ſicut ⁊ ceteri pctōres ſaltē pctō
originali: vel etiā pctō actuali: cū in paſ
ſione xp̄i ipm̄ ſi nō verbis tn̄ negauerint
opib⁹ dn̄ eo relicto oēs legunť fugiſſe.
¶ Iſtud aūt caſtellū deſcribit dī.ꝙ erat
i ſpacio ſtadioꝝ.lx.ab hierl̄m quātū ad
iſtū noīe Emaus quātū ad vocabulū. vn̄
Beda. Emaus ipſa eſt nicopolis ciuitas
inſignis paleſtine: q̄ poſt expugnationē iu
dee ſub Marco aurelio ⁊ Antonio p̄nci
pe reſtaurata cū ſtatu mutauit nomen.
Hec āt ciuitas dr̄ eē i ſpacio ſtadioꝝ.lx.
ab hierl̄z. Ubi ſciēdū ꝙ ſcriptores gre
ci tradūt herculē gigantē vno anhelitu.
cxxv. paſſus cucurriſſe ⁊ ſtetiſſe: ⁊ a ſtan
do ſpaciū huiuſmodi vocāt ſtadiū. cumq̄
viij. ſtadia facit vnū miliare: in ſummā
lx. ſtadia faciūt. vij. milia paſſuū ⁊ quin
gentos ſeptē miliaria ⁊ quatuor ſtadia.
i. dimidiū miliare. ¶ Quātū ad ſanctita
tē eloqui dicit. Et loquebanť adinicē ⁊c.
nō quaſi ſm̄ Theo. credētes: ſz ſicut ſtu
pentes in rebus extraneis. ¶ Quātū ad
veritatē cōſortiū dicit. Et factū eſt dū fa
bularenť ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s diſcipu
lis ſuis de ſe loquētib⁹ ⁊ adhuc dubitā
tibus ſe aſſociat: vt dubitationē de cordi
bus eoꝝ ammoueat ⁊ vt verificeť dictuz
ſuū. Mat. xviij. Ubi ſunt duo vel tres cō
gregati in noīe meo in medio eoꝝ ſum.
¶ Quātū ad paruitatē īgenij dicit. Ocu
li aūt eoꝝ tenebanť ne eum agnoſcerēt.
¶ Ubi ſciēdū q: legitur in Mar. ꝙ appa
ruit eis in alia effigie: potuit rō ꝙ aliq̄d
erat in corpe xp̄i reſuſcitato ⁊ impaſſibi
li ⁊ immortali qđ nō fuerat an̄: dū ip̄z vi
derāt paſſibilē ⁊ mortalē qđ nō potuit fie
ri ſine aliqua alteratione corpali ꝑ qua
ſubito viſus nō cognoſcereť: vt ſi q̄s ali
quē puer ⁊ videret ⁊ poſtea hoīem. hic ſz
Theo. Cōgruū āt fuit vt xp̄s iſtis diſci
pulis appareret i effigie aliena ⁊ nō ꝓ
pria: vtpote: q: d̄ ſe loq̄banť ſe exhiberet
p̄ſentē. q: ꝯo ip̄m dubitabāt reſurrexiſſe
talis appareret exteri⁹ qualē interi⁹ co
gitabāt. hec ſm̄ Gre. ¶ Sciēdum eſt aūt
circa iſtā partē loquēdo moraliter ꝙ hō
q̄ vult ꝙ xp̄s appareat ſibi i hoc mūdo ꝑ
grām ⁊ i futuro ꝑ gl'iam: dz eē diſcipul⁹.

Per humilitatē profundiſſimam.
Duo per charitatem ardentiſſimā.
Ire per ſedulitatē promptiſſimā.
Loqui per vocalitatē gratiſſimam.
¶ Primo dico ꝙ q̄ vult ⁊c. debet eſſe diſ
cipulus per humilitatē ꝓfundiſſimam
Diſcipul⁹ em̄ debet eſſe humilis ⁊ obe
diēs ſuo magiſtro. ¶ Qualis āt debeat
eſſe diſcipul⁹ xp̄i. ipſe dicit Lu. xiiij. Ni
ſi q̄s renunciauerit oībus que poſſidet
non pōt meus eſſe diſcipul⁹. ¶ Qui er
go vult eſſe diſcipulus xp̄i debet.
Renūciare mūdo per pauptatē.
Concupiſcentie carnis ꝑ puritatē.
Diabolo ſupbo per humilitatem.
¶ Qui ergo vult. Un̄ dixit xp̄s diſcipl'is
ſuis Luce. ix. Qui vult venire poſt me
abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucē ſuam ⁊
ſequať me. Abneget ſemetip̄m: diabolo
renūciando per humilitatē ⁊ obediētiā.
Et tollat crucē ſuā: carnē macerādo per
puritatē ⁊ mūdiciā. Et ſequať me: mūdū
ꝯtēnēdo ꝑ paupertatē ⁊ penuriā. ¶ Sc̄o
debēt eſſe duo ꝑ charitatē ardentiſſimā.
Per numerū em̄ binariū itelligiť amor
dei ⁊ primi: q: amor ⁊ charitas admin⁹
ꝙ̄ inter duo haberi nō pōt. Un̄ Greg. Ec
ce em̄ in p̄dicatiōe binos diſcipl'os mit
tit: q: duo ſunt p̄cepta charitatis. dei ſcz
amor ⁊ primi ⁊ min⁹ ꝙ̄ inter duos chari
tas haberi nō pōt. ¶ In figura igiť iſti⁹
charitatis habēde ſignificate ꝑ binariū
dicit ſententialiter Exo. xxxvij. ꝙ de⁹ pre
cepit fieri tabernaculū ⁊ i ip̄o inter alia
poni arcā in qua erāt tabule teſtamēti ⁊
virga Aaron ⁊ māna in vrna aurea ⁊ pre
cepit poni ꝓpiciatoriū ⁊ duo cherubin
expādentia alas ⁊ ſe mutuo. ⁊ ꝓpiciato
riū reſpicientia. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud
tabernaculum intelligi poteſt congrega
tio fideliū qui tabernaculū dei poſſunt
dici q: habitat i ipſis ꝑ grām. iuxta illud
Apo. xxi. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹
⁊ habitabit cū eis: ⁊ ipſi popul⁹ ei⁹ erūt
⁊ ipſe de⁹ cū eis erit eoꝝ de⁹. Per arcā
vero intelligi pōt vnitas diuine eſſentie
quā oēs fideles dn̄t cōfiteri. ¶ Signanť
autē dr̄ ꝙ in iſta arca erant tabule teſta
mēti ⁊ virga Aaron florida ⁊ māna in vr
na aurea: q: cum vnitate diuine eſſentie
eſt perſonaꝝ trinitas: quā etiā fideles

cõfiteri tenent: p tria hic poſita deſigna
ta. Nã per tabulas teſtamẽti q erãt lapi-
des: ⁊ p cõſequẽs fortes intelligit pr̃ cui
appropriat potẽtia. Per virgã aũt flori-
dã ⁊ placibilẽ intelligit fili⁹ cui appro-
priat ſapiẽtia. Per mãna ꝟo dulce ⁊ ſua-
ue intelligit ſpũſſanct⁹ cui appropriat
bonitas ⁊ ideo in vrna aurea dr: qr aurũ
vno mõ charitatẽ ſigt: q charitas princi
palius dr ſpũſſanct⁹. ¶ Per ppiciatoriũ
ꝟo itelligi põt xp̃s q ẽ ppiciatio p nr̃is
peccatis: iuxta illð. j. Jo. ij. Si qs pecca
uerit aduocatũ habem⁹ apud patrẽ ihm
xp̃m iuſtũ: ⁊ ipſe ẽ ppiciatio p peccatis
nr̃is nõ p nr̃is aũt tm̃: ſed p toti⁹ mũdi.
¶ Per duo aũt itelligi põt amor ⁊ chari
tas. Signãter aũt cherubyn dicunt hic
duo alas expãdere ⁊ reſpicere ppiciato
riũ ſeſeqʒ mutuo: qr p expãſionẽ alaꝝ di
uinorũ cõtẽplatio intelligi põt: quã fide
les debẽt hr̃e erigẽdo ſe dimiſſis terre-
nis ad celeſtia cõtẽplãdũ. Reſpiciẽtia ſe
mutuo: qr charitatiui debẽt tẽdere amo
rẽ ad deũ ⁊ ꝓximũ. ¶ Tertio dʒ ire p ſe-
dulitatẽ promptiſſimã. Nã dr ꝙ iſti duo
ibãt in quo dat intelligi ꝙ hõ nõ dʒ ocia
ri: ſʒ ſe exercitare in operib⁹ virtuoſis:
eũdo ſemp de bono in meli⁹ vt ſic deum
videãt: iuxta illud pſalmiſte. Ibũt de vir
tute i virtutẽ: ⁊ videbit de⁹ deorũ i ſyon.
¶ Hoc ãt fuit nobis figuratũ Eze. j. Ubi
ſnialit dr ꝙ Ezechiel vidit duas rotas
Unã in medio alteri⁹: in qb⁹ erat ſpiri-
tus vite. Poſt quas ibãt quatuor aialia
habentia quatuor facies ſcʒ. hois. Leo-
nis. Bouis et Aqle. Et erãt oculata an-
te retro ⁊ vnũqdqʒ añ faciẽ ſuã ambula-
bat. Nec reuertebat cũ ãbularet. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ p iſtas duas rotas intelligi poſ
ſunt duo teſtamẽta: vetus. ſ. tẽpore legis
moſayce ⁊ nouũ tpe legis euãgelice: hꝝ
vnũ inſtar rotarũ cõtinebat in altero: qr
nouũ virtualiter in veteri. Uñ Augu. di
cit legẽ veterẽ fuiſſe grauidã xp̃o. ¶ Si
gnãter aũt hic duo teſtamẽta deſignant
p rotas: qr ſicut figura rotunda eſt inter
alias figuras pfectiſſima ſic in eis cõti-
net pfectiſſime forma viuẽdi. Uñ ⁊ ſpiri
tus vite in eis eſſe dr: quia inſtruunt ho
mines operari meritorie p quod homo
deducit ad vitã eternã. ¶ Per aialia ꝟo
poſſunt intelligi hoies hui⁹ mũdi q in-
ſtar aialiũ adhuc in terra degũt q debẽt
has rotas ſequi obſeruãdo illa q cõtinẽ
tur in ipſis. ¶ Dicunt ãt iſta aialia ha
bere quatuor facies. Ubi ſciẽdum ꝙ fa-
cies eſt principalior pars in hoie p quã
cognoſcit. Per iſtas igit quatuor facies
dant nobis intelligi quatuor q deus dʒ
cognoſcere in quolibet homine. ſ.

Manſuetudinem in conuerſando.
Fortitudinem in aggrediendo.
Sanctitudinem in immollando.
Altitudinem in contemplando.

¶ Primo dico ꝙ de⁹ debet cognoſcere
in homine Manſuetudinẽ in conuerſan
do. ⁊ hoc notatur in facie hois qui dicit
animal manſuetũ natura. Nã hõ dʒ eſſe
mãſuetus: benign⁹ ⁊ pius. iuxta illð pſ.
Jocũd⁹ hõ q miſeret ⁊ cõmodat iuſticia
ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. ¶ Scðo dʒ in
ipſo cognoſcere fortitudinẽ in aggrediẽ
do. ⁊ hoc notatur in facie leonis de quo
dicitur Prouer. xxx. Leo fortiſſimus be-
ſtiarũ ad nulli⁹ pauebit occurſum. Nam
homo dʒ fortiter aggredi opa virtuoſa
q ſunt difficilia: ⁊ i ipſis pſeuerare. vt di
cat de ipo illud. j. Mach. iij. Silis fact⁹
eſt leoni i opib⁹ ſuis. ¶ Tertio dʒ i ipo
cognoſcere ſanctitudinẽ i imolãdo. ⁊ hꝫ
notat in facie bouis. Nam hõ dʒ ſeipſuʒ
imolare p carnis ⁊ vitioꝝ mortificatio-
nem. ¶ Quarto dʒ in ipſo cognoſcere al
titudinem in contẽplando: et hoc notat
in facie aqle q vltra alias aues in altuʒ
volat. Nã hõ dʒ inſtar aqle p cõtẽplatio
nem diuinorũ erigere ſe in altũ. Signã-
ter autẽ dicuntur hec animalia ãterius
⁊ poſteri⁹ oculata. vt per hoc det intelli
gi ꝙ hoies ⁊ pterita debent reſpicere vt
ſi mala doleant: ⁊ ſi bona: gaudeãt et fu-
tura: vt ſibi puideãt ne labant in vitiis.
ſed potius in virtutibus augmentẽtur.
¶ Dicunt etiã ire ⁊ nõ reuerti: vt p hoc
det intelligi ꝙ hoies in bonis inceptis
debẽt proficere ⁊ nõ reuerti ad vicia pri-
ſtina: ſi volunt eternam gloriaʒ adipiſci.
Unde Luce. ix. Nemo mittẽs manũ ad
aratrũ ⁊ aſpiciens retro aptus eſt regno
dei. ¶ Hoc autẽ fuit figuratũ Geñ. xix.
Ubi dicitur ſententialiter ꝙ quando an
gel⁹ dñi liberauit loth cũ vxore. ⁊ duab⁹

filiabus ſuis de regione illa℞ quinq₃ ciuitatū quas dñs ꝓpter pctm̄ illo℞ holm volebat ſubuertere:dixit eis ꝙ irēt velocit̄ ⁊ poſt tergū ſuū nō reſpicerēt q̄d more mulie℞ male obedientiū:vxor eius nō obſeruās verſa eſt i ſtatuā ſalis. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtas quinq₃ ciuitates in q̄b⁹ erant homines peccatores intelligi pōt mundus in quo viuūt homines ſm̄ delectatiōes q̄nq₃ ſenſuū. q̄b⁹ cōminat̄ dñs ſubuerſionē ⁊ penā ſi ꝑſeuerent in ipſis ¶ Per loth aūt habitantē in regiōe ꝑedicta intelligi pōt quilibet homo quātū ad animā rationalem q̄ debet in hoīe dominari. ¶ Per duas autē filias intelligi poſſunt volūtas ⁊ ratio:q̄b⁹ hō tanq̄ a filiabus d₃ adiuuari. ¶ Per vxorē eius intelligi pōt ſenſualitas. q₂ ſicut vxor d₃ ſubiici imperio viri ſui:ita ſenſualitas d₃ ſubiici rationi. Hō igit̄ ſic cōpoſit⁹ ex ſupradictis. de⁹ ex ſua benignitate volēs ipm̄ eripere:ne cū peccatorib⁹ ſubuertat̄:ſibi mittit angelū ſuū.i.aliquam inſpirationē internā vel p̄dicationē externā:ipm̄ amonēdo:vt de ſtatu pctī veniat ad ſtatū ſalutis. Cui d₃ ꝙ poſt ſe nō reſpiciat.i.ad p̄ſtina vitia. ¶ S₃ aduerte quid ſequit̄. Nā d₃ ꝙ loth cū duabus filiab⁹ ſuis:ſemꝑ an̄ iuit:nec retro reſpexit vxor eius illi⁹ ſicut inobediēs retro reſpexit:⁊ verſa eſt in ſtatuā ſalis. Ubi ſciēdum ꝙ homo quantū ad animam ex recto iudicio rationis:ſemꝑ allicit̄ ad an̄cedēdū in operibus virtuoſis:ſ₃ ſenſualitas ab ipſis ipſum multotiens retrahit. Quod deplorans apl's Ro.vij. dicebat. Uideo aliam legē in mēbris meis repugnātem legi mentis mee ⁊ captiuantem me in legē peccati q̄ eſt in mēbris meis: infelix ego hō q̄s liberabit me de corpore mortis huius. Et rn̄det ibidē. gratia dei per ieſum xp̄m. Nā reuera nō habemus aliud refugiū niſi grām quā habemus per xp̄m iuxta illud Joā.j. Lex per Moy. data eſt grā ⁊ veritas ꝑ ieſum xp̄₃ facta ē. ¶ S₃ tn̄ aduertat ꝙ retro reſpiciens vertitur.i.efficit̄ infructuoſus ⁊c. ¶ Quarto d₃ loq̄ per vocalitatē gratiſſimā. Nam homo nō d₃ loq̄ vana ⁊ turpia: ſed deo placibilia. ⁊ dicere cū p̄s. Laudationē domini loquetur os meum. ⁊ tunc recipit a deo multas cōſolatiōes ſp̄uales.

¶ Secunda pars.

Sequit̄. Et ait ad illos ⁊c. Ubi tāgit interrogationem excitantem. quod ꝓbat q̄ſtio poſtulata. Ubi duo poſſumus conſiderare ſm̄ duas queſtiones quas fecit iſtis xp̄s. Nam primo q̄rit de mutua collocutiōe Scd̄o de operis ꝑpetratione. ¶ Sciēdū eſt aūt propter iſtas duas q̄ſtiones ꝙ xp̄s non q̄rit tanq̄ ignorans:q₂ ipſe nouit oīa ſ₃ querit vt de ſuis queſtionib⁹ det eis materiā rn̄dēdi ⁊ ex eo℞ reſponſionibus habeat occaſionē eis ꝑ ſcripturas oſtēdendi. ¶ Quātū igit̄ ad primā q̄ſtionē p̄mo ponitur xp̄i petitio. ſcd̄o diſcipuli rn̄ſio. ibi. Et rn̄dēs vn⁹ ⁊c. ¶ Quātū ad xp̄i petitionē dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ iſti diſcipuli dolentes de his que de chriſto acciderant loquebant̄ adinuicem conferētes q̄l'r illud aduenerat ⁊ reducētes ad memoriā ꝟba q̄ xp̄s cū ipſis cōuerſans dixerat nō credētes ipm̄ viuere. Un̄ Grego. Cōferebāt q̄dē infra ſe quaſi nō ampli⁹ expectantes chriſtū viuentē:ſ₃ doloroſi quaſi perēpto ſaluatore. ¶ Quantū ad diſcipuli rn̄ſionē dicit. Et rn̄dens vnus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ qualr chriſtus fuit mortuus:paſſus ⁊ ſepult⁹: ita fuit vulgatū in illa patria. tum ratione eius vite ſancte:tum ratione ignominie mortis:tum etiam ratione illorum q̄ tempore mortis ſue acciderāt ſicut fuit ſolis obſcuratio:terre commotio:monumētorum apertio ⁊ mortuorum reſurrectio ⁊c. huiuſmodi q̄d nulli⁹ de hoc niſi valde lōginquus ⁊ extrane⁹ poterat dubitare. Q₂ igit̄ xp̄s velut neſciēs iſta interrogabat diſcipulos quaſi admirando ꝙ de hoc dubitabat:dixit cleophas. Tu ſol⁹ peregrin⁹ es in hieruſalem ⁊c. q.d. ſm̄ Theo. Tu ſol⁹ quaſi peregrinus es ⁊ extra cōfinia hierl'm habitas ⁊ expers eo℞ q̄ in medio eius contigerūt vt hoc ignores. ¶ Sciendū eſt etiā ꝙ iō xp̄s peregrinū vocat q₂ ipſū nō cognoſcebat ⁊ formā ꝑegrini habebat. Un̄ Beda. Peregrinū putabāt cui⁹ vultū nō cognoſcebāt. ¶ Quātū ad ſcd̄am q̄ōnē.ſ. de operis perpetratiōe dici. Quibus ille dixit Que. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s videns ꝙ di

ſcipuli non reſpondebāt ſibi niſi in ver-
bis generalibus: adhuc ſcđo interrogāt
vt in ſpeciali magis exprimāt ſuā ītētio
nem. ¶ Qui rñderunt de ieſu nazareno
ꝛc. In qua reponſione. vj. tangunt ſcʒ.

Xp̄i commendationem.
Ipſius paſſionem.
Ipſorum intentionem.
Temporis expreſſionem.
Mulierum denunciationem.
Apoſtolorum inquiſitionem.

¶ Quātū ad primū dicit. Et dixerunt de
ieſu naza. Ubi exprimūt in cōmēdationē
xp̄i: nomē ſaluificū: qꝛ de ieſu. cognomē
ſanctiſſimū: qꝛ naza. ſexū firmiſſimum. qꝛ
vir. habitū clariſſimū: qꝛ ꝓpheta. actum
magnificū: qꝛ potens opere et ſermone.
¶ Quātū ad xp̄i paſſionem dicit. Et quō
tradiderūt eū ſummi ſacerdotes ꝛc. Ubi
ſciēdū ꝙ ſummi ſacerdotes et p̄ncipes
ſacerdotū ꝓpter inuidiā xp̄ʒ tradiderūt
Pilato q̇ erat gētilis. iuxta qđ ip̄e p̄dixe
rat diſcipulis Mat. xx. d. Ecce aſcēdimꝰ
hieroſolymā ꝛ filiꝰ hoīs tradet̄ p̄ncipi-
bus ſacerdotū ꝛ ſcribis ꝛ condēnabūt eū
morte: ꝛ tradēt eū gētibꝰ ad illudēdū: fla-
gellādū: ꝛ crucifigēdū. ¶ Quātū ad diſci
puloꝝ intētionē dicit. Nos aūt ſperaba-
mus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli credebāt
xp̄m regnaturū tēporaliter: ꝛ liberaturū
populum iſrael a malis imminātibus ꝛ
ſpecialiter a populo romanoꝝ: quē cum
vidiſſent mortuum: nec ſm opinionē ip̄o
rum potuiſſe mortem euadere: credebāt
ſe fruſtra in ipſo ſperaſſe. hec ſm Theo.
¶ Quantum ad temporis expreſſionē di
cit. Et nunc ſemꝑ hec omnia tertia ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ iſti diſcipuli exprimēdo
tempus quo xp̄s paſſus fuit videt̄ recor
dari illius qđ ipſe dixerat Mat. xx. d. ter
tia die reſurget: ꝛ ſic ſm Theo. nō omni-
no increduli. ¶ Quātū ad mulierū de
nunciationeʒ dicit. Sed ꝛ mulieres que
dam ex ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſancte mulie-
res cum aromatibꝰ venerāt vt vngerent
corpus ieſu quibꝰ angelus dixit ꝙ xp̄s
reſurrexerat. ¶ Iſti igit̄ diſcipuli xp̄o tā
ꝙ̄ hoc neſciēti referūt famā reſurectōis
quē diuulgauerāt apoſtolis mulieres: ꝫ
ipſum reſurrexiſſe nō crederēt firmiter
ex relatione ipſarum: ſed ſtupefacti: hoc
ſecūdū Greg. ¶ Quātū ad apoſtoloꝝ in
q̄ſitionē dicit. Et abierūt q̄dā ex noſtris
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iſti diſcipuli nō ſolū nō
credebāt ꝓpter dictū mulierū chriſtū re
ſurrexiſſe: ſed nec petro: cui nūciatū fue
rat ꝙ Chriſtus reſurrexerat: ꝛ iuerat ad
monumētū in quo nō inuenerat corpus
ieſu: ꝑ hoc cōuincēs ipſum reſurrexiſſe.
¶ Sciēdū eſt autē circa iſtā ſecūdā par-
tem in qua fit mentio de ꝑegrino in cu-
ius effigie xp̄s apparuit duobꝰ diſcipu-
lis ꝙ vidēda ſunt duo. ſ. quare in effigie
peregrini apparuit ꝛ qualiter ꝯditiōes
peregrini habuit. ¶ Quātum ad primū
poteſt eſſe quadruplex ratio. prima ē qꝛ
chriſtus erat peregrinꝰ in corde diſcipu
lorum: quia nō credebāt ipſum eſſe chri-
ſtū. Unde Greg. hoc foris egit dominus
in oculis eoꝝ qđ apud ipſos agebatur
in oculis cordis. ¶ Scđa ratio fuit quia
xp̄s peregrinus in hoc mūdo dici potuit
eo ꝙ cōditiones peregrini habuit. qꝛ in-
ſtar peregrini manſionem nō habuit: iu-
xta illud Matth. viij. Uulpes foueas ha
bēt ꝛ volucres celi nidos: filiꝰ autē hoīs
nō hꝫ vbi caput ſuuʒ reclinet. ¶ Tertia
rō fuit qꝛ xp̄s de hoc mūdo ꝑgebat ad ce
lū ſicut peregrinꝰ ꝑgit ad patriā. Un̄. Jo.
xvj. Exiui a p̄re et veni ī mūdū: iteꝝ relin
quo mūdū ꝛ vado ad p̄rem. ¶ Quarta rō
fuit qꝛ nos docuit eſſe peregrinos ī exi-
lio huiꝰ mūdi iuxta illđ p̄s. Aduena ego
ſuʒ apđ te ꝛ ꝑegrinꝰ ſicut oēs p̄res mei.
Et qꝛ ſumꝰ ꝑegrini audi de q̄ nos āmo-
net Apo. petro. j. cañ. ij. d. Obſecro vos
tāꝙ̄ aduenas ꝛ ꝑegrinos abſtinere a car
nalibꝰ deſiderijs q̄ militāt aduerſꝰ aīam
cōuerſationē veſtrā inter gētes habētes
bonā. ¶ Qualr̄ autem xp̄s conditionis
peregrini hūit. ſciēdū eſt. ꝙ ip̄as habuit

Quantum ad habitum quem aſſumpſit
Quantum ad vias quas fecit.
Quantum ad hoſpitia que intrauit.
Quantum ad pericula que ſuſtinuit.
Quantum ad ſigna que reportauit.

¶ Primo dico ꝙ xp̄s ꝑegrinꝰ dr̄ q̄tū ad
habitum quem aſſumpſit. Ubi ſciēdū ꝙ
inter alia peregrinus quantum ad habi
tum habet quatuor. ſ. ſcaluinam ſcarcel-
lam capellum ꝛ bordonuʒ. ¶ Per ſcalui
nam intelligi poteſt chriſti humanitas.

que ſuber

q̄ iſtar veſtis coopiebat diuinitatē i xp̄o
Ut ſic virgo maria fuerit figurata p an-
nā. de qua ſimilr̄ dr̄. j. Reg. ij. q̄ anna tu-
nicā paruam faciebat ſamueli filio ſuo.
¶ Ubi ſciēdū q̄ p annā que interpretat
grā intelligi pōt virgo maria q̄ fuit grā
plena. ¶ Per ſamuelē q̄ interpr̄at poſtu-
latꝰ a dn̄o itelligit xp̄s q̄ fuit poſtulatꝰ a
pr̄ibꝰ veteris teſtamēti. Btā igit virgo
xp̄o filio ſuo tunicā paruā fecit: qn̄ ſibi cor
pꝰ donauit q̄ id parua dr̄: q2 ſi hūanitas
cōparet diuinitati in xp̄o parua dici p̄t: q2
finita diuinitas ꝟo imēſa. ¶ Per ſcarcel
lā aūt q̄ portat in dextero latere ⁊ i q̄ re
ponit theſaurꝰ vl̄ pecunia itelligi poteſt
vulnus laterale xp̄i ſitū i dextero. de q̄
fluxit theſaurꝰ pinarimꝰ: q2 ſacr̄a eccle
ſie: ⁊ oīs abūdantia grāꝝ. Nā p aquā ſa
cramētū baptiſmi dat intelligi p qd̄ re-
mittūt pctā ⁊ cōdonat grā. Per ſangui-
nē ꝟo ſacr̄m euchariſtie. p qd̄ grā i hoie
augmētat. Un̄ apl̄s col. iij. Uita nr̄a abſ
cōdita ē cū xp̄o in deo. ¶ Ul̄ p ſcarcellā
pōt intelligi ala xp̄i: triplici thaſauro re
pleta. ſ. theſauro gl̄ie: grē ⁊ ſapiētie iux
illud Joā. j. vidimus gloriam eius: ecce
primus theſaurus. plenum gratie: ecce
ſecundus. ⁊ plenū veritatis: ecce tertiꝰ.
¶ Per capellū aūt intelligi pōt corona
ſpinea. Ubi ſciendū q̄ peregrini ſolent
portare capellū ꝯ eſtū vētū ⁊ pluuiā ſic
cōſideratio illiꝰ corone quā xp̄s porta-
uit in cruce dz eē nobis in vmbraculum
ab eſtu voluptatū: q2 vt dicit Augu. Nō
decet ſub capite ſpinoſo mēbrū fieri de-
licatū. ¶ Dz eē in defenſionē a pluuia
tribulationū vt nō alienemur q2 ſicut dt
Grego. Si paſſio xp̄i ad memoriā redu-
cit nihil ē qd̄ nō equo animo tolleretur.
¶ Dz eſſe in abſconſionem a vento tē-
peſtatū: vt ſic illā paſſionē ſaluificā quie
tiꝰ cōtemplemur. Nā in ipſius contem
platiōe duota erit ſalꝰ ⁊ vita nr̄a. ¶ Per
baculum vel bordonū intelligitur crux
xp̄i. Peregrini eīm portāt baculū vt fati-
gati aliqn̄ ſe ſuſtētēt: ⁊ vt ab incurrenti-
bus aduerſariis ſe protegāt ⁊ vt aliquā
do ad tranſuadationē alicuiꝰ riuuli ad-
inuenr̄. Sic xp̄s lignum crucis mlt̄ipli
citer fatigatꝰ ex diuerſis gn̄eribꝰ ſue paſ
ſionis aſſumpſit vt baculū. Et vt arma-
turā fortiū ad pugnandū q2 etiā erat pu
gnaturꝰ aduerſus diabolū inimicū hūa
ni generis. q̄ ip̄m viriliter ſuperauit in
ſtar dauid q̄ in baculo ⁊ funda deuicit ſu
perbiētē Goliā. j. Re. xvij. Quia vero de
h̄ mūdo trāſibat ad patrē: quaſi trāſiēs
fluuiū tribulationū tēporaliū ⁊ iam va-
dens ad requiē i baculo crucis trāſiuit.
¶ Un̄ potuit figurari p patriarcham Ja
cob q̄ dt̄ de ſeipo Gen̄. xxxij. In baculo
meo trāſiui Jordanē iſtū: nunc autē cum
duabus turmis regredior. ¶ Ubi ſcien
dū q̄ p patriarchā Jacob q̄ luctator vel
ſupplātator dr̄ intelligit xp̄s q̄ luctā pro
nobis ꝯ diabolū ⁊ ip̄z ſuperādo diuicit.
¶ Per iordanem q̄ interpretat deſcen-
ſio intelligit iſte mūdus qui ſp deſcēde
re dignoſcitur dū eiꝰ duratio continue
minorat. In baculo igit crucis hūc mū
dum inſtar iordanis xp̄s trāſiſſe dicitur
q2 in ligno crucis moriēs de hoc mūdo
tranſmigrauit ad patrē. ¶ Signāter aūt
dicitur q̄ cū duabus turmis regredit.
q2 xp̄s qui in hunc mundū miſſus a pa-
tre venerat cum ad ipſum redūt dum tā
animam dotatam ſuis dotibus q̄ etiam
corpꝰ ſuis inſtar duarū turmaꝝ colloca
uit i glr̄ia paradiſi. ¶ Scd̄o xp̄s dr̄ per-
egrinus quātū ad vias quas fecit. Nā p
egrini ſolent vias ſecuras ⁊ rectas tene
re ⁊ in via non diu morari: ſed expedire
iter ſuū peragere ⁊ in via nullū offende
re: ſic xp̄s in hoc mūdo viuēs viā ſecurā
⁊ rectā tenuit p hūilitatē pfundiſſimā ⁊
paupertatē altiſſimā. Eundo ēt in hoc mū
do fuit ſollicitus dū ſalutē noſtrā tā ver
bis q̄ operibus ſollicite procurauit. nul-
lum etiā in hoc mundo offendit. ſz fuit
pacifice cōuerſatus: vt ſic potuerit dici
de viis eiꝰ illud prouer. iij. Uie eiꝰ vie pul
chre ⁊ oēs ſemite eiꝰ pacifice. ¶ Ter
tio dicitur chriſtus peregrinus quātum
ad hoſpitia que intrauit. Ubi ſciēdū q̄
in hoc mūdo xp̄s intrauit tria hoſpitia
in quoꝝ quolibet dicitur ꝯuiſſe: i vte-
rū virginis: in patibulum crucis: ⁊ in ſe
pulchrum lapidis. Propter p̄mum pōt
nobis figurari p helyſeum de quo ſentē
tialiter dr̄. iiij. Re. iiij. q̄ cū fcā eēt dies
quedam veniens helyſeꝰ diuertit in ce
naculum qd̄ parauerat ſibi mulier ſuna

miſſis:⁊ ibi requieuit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ helyſeum q̄ interpretat̃ de⁹ me⁹ intelli gi pt̄ ſaluator xp̄s. ¶ Per mulierē ſunamitē q̄ interpretat̃ mortificata intelligi pōt btā ꝟgo q̄ mortificata fuit mūdo ⁊ vitijs. Jſta ꝑparauit xp̄o cenaculū. i. ſuum virgineū vterū. Cū igit̃ fctā fuit dies q̄dā. i. qn̄ venit plenitudo tp̄is in q̄ de⁹ pr̄ mittere voluit filiū ſuū i terris: itrauit i illud cenaculum. i. in virginis vterū de qua noſtrā humanitatē aſſumpſit. ¶ De alijs duob⁹ hoſpitijs dr̄ i p̄s. Caro mea reqeſcet in ſpe. Nā caro xp̄i reqeuit i ſepulcro i ſpe reſurrectiōis future: qꝛ tertia die reſurrexit. ¶ Quarto dico ꝙ xp̄s fuit pegrin⁹ quātū a ꝑicula q̄ ſuſtinuit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑegrini aliqn̄ ſuſtinent pericula a ſocijs q̄ eos ꝑdūt. Aliqn̄ ab hoſpitib⁹ q̄ eos occidūt. Aliqn̄ a latronib⁹ q̄ eos expoliāt. Sic xp̄s a ſuo ſocio. i. iuda ſuo diſcipulo fuit tradit⁹ iuxta illud qđ ipſe dixit Mat. xxvj. Amē dico vobis ꝙ vnus veſtrū me traditur⁹ ē. Fuit etiā a iudeis cū q̄b⁹ cōuerſando hoſpitatus interfect⁹. Fuit nihilomin⁹ a militib⁹ ſpoliat⁹. Et ſic impleta fuit ꝓphetia p̄s. d. Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortem. ¶ Quinto dico ꝙ xp̄s peregrin⁹ fuit quātū ad iſignia q̄ portauit. Ubi ſciendū ꝙ peregrini portant aliq̄ inſignia in ſclauina triplici de cā. Pͥo ad oſtēdēdū ꝙ ꝯpleuerūt ꝑegrinationē ſuā. Scđo vt hoīes moueant̃ citi⁹ ad ei⁹ bn̄faciēdū. Tertio vt ſecuri ꝯ timorē hoſtiū ꝑ viā incedāt. Sic xp̄s ad patrē rediēs cicatrices i carne retinuit. ¶ Pͥo i oſ̄ſionē paterne obediētie. pꝛ em̄ ſibi ꝯmiſerat vt gen⁹ hūanū ſua paſſione redimeret: ⁊ iō cicatrices retinuit vt ſignū ꝯplete legatiōis oſ̄deret. ¶ Secūdo retinuit ꝑꝑ iuocationē pr̄ne mīe: vbi his pr̄i oſ̄ſis eū ad mīam ꝓuocet vt nob̄ pctōrib⁹ debeat miſereri. vn̄ apoc. hebre. ix. Jntroiuit ieſus in ip̄z celū: vt nob apareat nūc vultui dei. ¶ Tertio iſtas retinuit in ſignū ſecuritatis nobis acq̄ſite: ne. ſ. de cetero hoſtes timeam⁹ i via: qꝛ iuxta illđ p̄s. Timebūt qui habitant terminos a ſignis tuis. hoſtes maligni multum illa inſignia timent.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Et dixit ad eos. O ſtulti ⁊c. vbi tāgit reprehēſionē aggrauātē. qđ ꝓbat ignorantia icrepato. Ubi tria poſſum⁹ conſiderare. ſcilicet.

Reprehenſionem paternalem.
Expeditionem ſalutarem.
Expoſitionem magiſtralem.

¶ Quātū ad p̄mū dt̄. Et ipe dixit ad eos ⁊c. vbi duplicit̃ eos rep̄hēdit. i. de parua intellect⁹ claritate ad cognoſcēdū. Et d̄ nimia affect⁹ tarditate ad aſſentiēdum. ¶ Quātū ad p̄mū dt̄. Et dixit ad eos. O ſtulti. Ubi ſciēdum ꝙ i tātū iſti diſcipuli ſtulti erāt ꝙ nō cognoſcētes virtutē xp̄i ſciētes ipſuz mortuū nō intelligētes ip̄z ſua potētia reſurrexiſſe q̄ſi in eūdē errorē iciderūt in quē inciderāt illi q̄ dixerūt tp̄e mortis ſue dū eēt i cruce: ꝙ alios ſaluos fecerat: ⁊ ſeipſū nō poterat ſaluū facere. ¶ Quātū ad nimiū affect⁹ tarditatē ad aſſētiēdū dt̄. Et tardi corde ad credēdū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ dictis ꝓphetatuz hō nō dꝫ eē tard⁹ ad credēdū ſꝫ prōpt⁹. lꝫ aūt ꝯtigat aliqn̄ ꝙ hō dictis ꝓphetaꝝ ⁊ non oīb⁹ gn̄alr̄ credat: ſic iſti diſcipuli videbāt̃ aliq̄ dicta ꝓphetica credere puta ad paſſionē xp̄i ꝑtinētia: nō aūt ꝑtinētia ad ipſi⁹ reſurrectionē. ¶ Quātuz ad ſcđm. ſ. expeditionem ſalutarē dt̄. Nōne hec oportuit pati xp̄m ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ xp̄m ſꝫ diſpoſitionē diuinā pati oportuerit ꝑꝑ redēptionez humani gn̄is tn̄ ſui crucifixores nō fuerūt excuſati: qꝛ illud nō faciebāt vt adimplerēt diſpoſitionē diuinā: ſed ꝓpter inuidiā. ⁊ eoꝝ malitiā. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. expoſitionē magiſtralem dicit. Et incipiens a Moy. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s ſicut magiſter ſciētific⁹ exponit iſtis diſcipulis dicta ꝓphetaꝝ ⁊ myſteria: vt ex hoc cognoſcāt ꝙ illa que in ip̄m venerūt non fuerūt caſualia: ſꝫ diuina ꝓuidētia ordinata. ¶ Sciēdū ē ꝙ paſſio ⁊ reſurrectio xp̄i fuit ꝓphetata in ſacra ſcriptura ⁊ mltiplicit̃ figurata. ¶ Pͥo fuit ꝓphetata ꝑ eximiuz ꝓphetarū dauid. d. i ꝑſona xp̄i. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi ⁊ reſurrexi qꝛ dn̄s ſuſcepit me. ¶ Fuit ēt ꝓphetata ſophonie iij. Ubi dicit̃: ⁊ pōt eſſe verbuz xp̄i. Expecta inquit me dt̄ dn̄s in die reſurrectio

nis mee in futurū:qꝛ iudiciū meū vt cō gregē gētes ꝛ colligā regna. ¶ Fuit ēt multipliciṫ figurata. p̄rio illo ſacrificio Abrahe de filio ſuo yſaac. de q̄ ſnīaṙr dꝛ Gen̄.xxij.ꝙ abrahā ad p̄ceptū dei tulit filiū ſuū yſaac:ꝛ volēs eū immolare deo in mōte quē ſibi de⁹ oſtēderat l altari ſup ſtruē lignoꝝ:vt ver⁹ obediēs accepit eū ꝛ ligatū poſuit ſup ſtruē lignoꝝ arripiēſ ꝗ gladiū voluit eū occidere. Cui⁹ obedictiā cernēs:dn̄s miſit angelū q̄ dixit ſibi ne īterficeret filiū:leuāſqꝫ oculos abrahā vidit poſt tergū arietē herētē cornib⁹ quē accipiēs īterfecit ꝛ obtulit holocauſtū loco filij.viuo filio p̄manēte. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p abrahā p̄triarchā q̄ interp̄taṫ pr̄ multarū gētiū intelligiṫ de⁹ pr̄.a q̄ ſm aplꝫ Eph.iij.Oīs paternitas in celo ꝛ in terra nominaṫ. ¶ Per yſaac ṽo filium vnigenitū:intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ quātū ad diuinitatē eſt vnic⁹ fili⁹ dei patris qui ſignāter yſaac qui riſus interpretatur dꝛ:qꝛ nobis procurauit riſum ꝛ gaudiū regni celeſtis. ¶ Deus igiṫ pater ſignificatus p abrahā:filium ſuū immolare voluit ligatū ſup ſtruem lignorū qn̄ in ligno crucis eleuatū:eū tradidit hoſtiam pacificādo pro redemptione humani generis captiuati. ¶ Nō vacat autem myſterio qḋ diciṫ ꝙ yſaac ſup ſtruē poſitus nō fuit mortuus:ſed aries queꝫ viderat inter vepres. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ i xp̄o fuit diuinitas que mori nō potuit:ꝛ hūanitas que erat mortalis. Diuinitas ſignificatur per yſaac primogenitū abrahe. Humanitas ſignificatur per arieteꝫ. que ſignanter inter vepres fuiſſe diciṫ. quia ſicut vepres aliquando pūgūt ꝛ lacerāt ſic humanitas xp̄i dū fuit lacerat⁹ flagellat⁹:ſpinis coronat⁹:ꝛ clauis perforatus fuit puncta ꝛ multipliciter lacerata. Et ſic aries.i.hūanitas mortua eſt yſaac ṽo.i.diuinitas nō. ¶ Fuit ēt figurata in ſamuel. de q̄ dꝛ.j.Reg.ix. Dormiuit antē ſamuel vſqꝫ mane aperuitqꝫ oſtia dom⁹ dn̄i. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſamuelem qui interpretaṫ poſtulatus a dn̄o intelligi pōt xp̄s:quem patriarche ꝛ prophete poſtulabant redemptorē. Iſte dorminit vſqꝫ mane:qꝛ ab hora nona dei veneris vſqꝫ mane diei dn̄ice qn̄ ꝯmortuis reſurrexit. Et tūc aperuit nobis oſtia domus domini:qꝛ per paſſionem mortem ꝛ reſurrectionem iaꝫ ſoluto debito humani generis: nobis aperuit ianuā paradiſi.

¶ Quarta pars.

Sequiṫ ꝛ appropinquauerunt caſtello ꝛc. Ubi tāgit manifeſtationē euidētē:qḋ p̄bat veritas p̄palata. vbi q̄tum ad diſcipulos q̄bus facta fuit iſta manifeſtatio tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcꝫ.

Pietatem viſceroſam in inuitando.
Claritatem luminoſam in intuēdo.
Sedulitatem virtuoſam in nunciando.

¶ Quantum ad occaſionem admirādā dꝛ ꝛ appropinquauerūt ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ex eo ꝙ fingit ſe lōgi⁹ ire xp̄s:occaſioneꝫ habuerunt diſcipuli vt moti pietate ipſum ad hoſpitium inuitarent. ¶ Quātum ad expreſſionē imitandā dꝛ. Et coegerūt illū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ actū pietatꝫ iſti diſcipli exprimūt i duob⁹.ſ.realiter ꝛ vocaliṫ. ¶ Quātū ad actū realē dꝛ. Et coegerūt illum ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ iſti diſcipuli cum quib⁹ ambulabat xp̄s:qꝛ ip̄e erat charitas:eſſe nō poterāt ꝙ eſſent a charitate diſiuncti:ꝛ iō ip̄i ex charitate cogebāt vt cū eis in hoſpitio remaneret quoꝝ exemplo debent hoīes ad ſilia incitari. Un̄ nō ſolum p̄egrini ſunt inuītādi ſꝫ trahēdi. ¶ Quātum ad actū vocalē dꝛ. Mane nobiſcū ꝛc. vn̄ Glo. non ſolū factis eum cogūt ſꝫ etiā ṽbis eum inducūt. ſequiṫ eñ mane nobiſcū ꝛc. ¶ Quātū ad cōſecutionem appetendā. Et intrauit cum illis. Ubi ſciendum ꝙ hic dō dꝫ appetere vt.ſ.xp̄s cū eo habitet quod fit p opa miſericordie exhibita ſuis ſuis. ¶ Quātum ad ſecundum ſcꝫ claritateꝫ luminoſam in intuendo diciṫ. Et factuꝫ eſt dū recumberent ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s exiſtens cuꝫ iſtis duobus iuxta moreꝫ quē tenere ꝯſueuerat in miniſtrādo aplis:etiā iſtis duob⁹ miniſtrabat ſequitur eñ. Accepit panē ꝛ benedixit:ac fregit ꝛ porrigebat illis. ¶ In iſta igiṫ parte tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Aſpectum veridicum.
Diſceſſum mirificum.
Remorſum intrinſecum.

¶ Quantum ad primū diciṫ. Et factum

eſt dum ⁊c. vbi ſciendum ꝙ illa apertio oculorum: non intelligitur de apertiōe oculoꝝ corporaliū q: illos clauſos nō habebāt: ſed de oculis interioribus q̇b⁹ quis eſſet nō intelligebant. Unde Chryſoſto. Non de ſenſibilib⁹ oculis dictū eſt ſed de cōſenſu mentali. ¶ Quantum ad diſceſſum mirificū dicit. Et ip̄e euanuit ab oculis eorum. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s iā habebat corpus glorificatū: cui⁹ locus nō erat iſte mund⁹: ſed celū empyreum. Idcirco ad hoc deſignādū nō diu remāſit cū iſtis: ſed vt fuit ab eis cognit⁹: ſtatim diſceſſit. Un̄ Theo. Non eīm tale corpus habebat vt diuti⁹ cū eis morari deberet. ¶ Quātū ad remorſuz intrinſecū dicit. Et dixerūt adinuicez ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſm Origenē. Per hoc innuunt iſti diſcipuli: ꝙ prolati ſermones a ſaluatore accendebāt audiētiū corda ad amorē diuinū. Unde etiā Grego. Ex audito eīm ſermone inardeſcit anim⁹ corporis frigus recedit fit mēs in ſupno deſiderio anxia: audire libet p̄cepta celeſtia: ⁊ quot mādatis inſtruunt̄ quaſi tot facibus inflammat̄. ¶ Quātū ad tertium. ſ. ſedulitatē virtuoſam in nunciādo dicit. Et ſurgentes eadem hora ⁊c. vbi tria tangit. ſ.

Iter feſtinatum.
Dictum diuulgatum.
Factum comprobatum.

¶ Quantum ad primum dicit. Et ſurgētes eadē hora regreſſi ſunt in hieruſalē. Ubi ſciēdū ſm Theophi. ꝙ iſti diſcipuli agnito xp̄o a deo ſunt letati vt nullam moraȝ paſſi mox reuerſi ſunt in hieruſalem. ¶ Quātum ad dictum diuulgatum dicit. Et inuenerunt cōgregatos. xi. ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ anteꝙ̄ iſti duo reuerſi fuiſſent in hieruſalē iaȝ erat diuulgatū ꝙ xp̄s reſurrexerat ⁊ apparuerat mulieribus ⁊ Petro. ¶ Quantum ad factum cōprobatum dicit. Et ipſi narrabant ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ poſt apparitionē factaȝ mulierib⁹ ⁊ petro poſtea apparuit aliis diſcipulis ſm Theo. Aliquādo plurib⁹ aliquādo paucioribus. ¶ Sciendū eſt circa partem iſtā in qua fit mētio de hoſpitalitate: ꝙ propter ipſam homo inter alia acquirit duo bona. quia a periculis liberat̄ ⁊ donis gratuitꝫ munerat̄. ¶ De primo fuit figuratū Gen̄. xix. Ubi ſimiliter dicitur ꝙ cū Loth recepiſſet āgelos hoſpitio propter hoſpitalitatez eis exhibitam: liberatus fuit ab incēdio ciuitatis ſodome quā deus propter peccata illoꝝ ſubuertit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per Loth qui interpretatur declinans intelligitur hō qui dū viuit in hoc mūdo difficile eſt ꝙ poſſit recte incedere quin aliquando deuiet in via veritatis. iuxta illō Prouer. xxiiii. Septies enim in die cadit iuſtus ⁊ reſurget. Per angelos aūt quos Loth recepit hoſpitio intelligi p̄nt peregrini: quos homo miſericordia motus debet recipere gratulāter. ¶ Per ciuitatē aūt ſodomā in qua erant peccatores hoīes intelligitur hic mūd⁹ in quo homines viuūt vt plurimū in pctīs. vt ſic ſit ciuitas de qua dr̄. Ezechie. vii. Terra plena eſt iudicio: ⁊ ciuitas plena eſt iniq̇tate. Si aūt homo hoſpitalitatē exerceat ad inſtar Loth merebit̄ a periculis pctōꝝ liberari. ¶ Scd̄o dico ꝙ ꝓpter hoſpitalitatem homo donis gratuitis munerat̄. Hoc aūt fuit figuratū Gen̄. xviii. Ubi dr̄ ſentētialiter ꝙ cum Abraaȝ recepiſſet tres viros ſibi apparētes ad hoſpitiū ditauerunt eum prole qua caruerat. d. Habebit filium ſara vxor tua. qd̄ quidē fuit vt dixerunt. ¶ Ubi ſciēduȝ ꝙ per abraā intelligi poteſt quilibet homo qui eius exēplo debet hoſpitalitatē ſectari. iuxta illud apoſtoli Ro. xii. Neceſſitatib⁹ ſanctorum cōmunicantes hoſpitalitatē ſectantes. Per illos autez tres viros itelligi pōt q̇libet peregrin⁹ qui dȝ cū charitate hoſpitio recipi. Qui ſignāt̄ dicūt̄ tres: q: in fide trinitatis deifice iſta dȝ exercere. ¶ Sed audi q̇d ſequit̄. Naȝ ex hoc fuit ꝓmiſſ⁹ fili⁹ Abrahe patriarche Per iſtū igit̄ filiū heredē q̇ poſt patrē reliquit̄ itelligit̄ p̄miū ꝙ d̄bet̄ hoī ex ſupradictis iuxta qd̄ xp̄s dixit Io. xvi. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis. Ad qd̄ ⁊c.

¶ Feria tertia reſurrectionis. Euangelium. xxx.

Stetit ieſus in medio

Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ dixit eis Pax vobis. Luce. xxiiii. Nos videm⁹ ꝙ

experiētiā q̄ vna q̄q̄ res: q̄to a plurib⁹ potētus cognoſcit ei⁹ certitudo citius experit. Ut aūt certitudo reſurrectiōis xp̄i firmior habeat: eā voluit p̄ potētias diuerſas cognoſci. ſ. cognitiuas intellectuas: ⁊ ſēſitiuas. Et hoc ē qd̄ nobis inſinuat hiſtoria euāgelij hodierni. In quo beat⁹ Luc. quātū ad manifeſtationē reſurrectiōis xp̄i. generaliter duo tangit. ſ. q̄ xp̄s dupliciter ſe oſtendit. ſ.
Corporal'r quātū ad potētias ſenſitiuas
Et ſpūal'r quātū ad potētias itellectuas
¶ Primū p̄bat experiētia comprobata.
Scd̄m intelligētia declarata. Primū in prin. ſcd̄m ibi tūc ap̄uit eis. ⁊c. ¶ Quātū ad p̄mū vbi xp̄s ſe oſtēdit eis ⁊c. dicit Stetit ieſus in medio ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s quātū ad potentias ſenſitiuas ſuis diſcipulis quadrupliciter ſe oſtendit. ſ.
Quantū ad auditū p̄ceptiuū ſonorum.
Quantum ad viſum intuitiuum colorū.
Quātū ad tactū apprehenſiuū groſſor̄.
Quātum ad guſtum diſcretiuū ſapor̄.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Stetit ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ vox auditu p̄cipit. quā q̄dē vocē xp̄s vt h̄ d̄r. p̄tulit diſcipl'is ſuis ideo auditu potuerūt de ipſius reſurrectione habere experiētiā. Circa aūt p̄tem iſtam. tria poſſumus conſiderare.
Xp̄i apparitionem mirificam.
Diſcipulor̄ admirationem magnificā.
Xp̄i confortationem ſalutificam.
¶ Quātū ad apparitionē mirificā dicit. Stetit ieſus ⁊c. vbi tria tangit. ſ.
Situm conuenientem.
Uocem delectantem.
Dictum confortantem.
¶ Quātū ad ſitū cōuenientē dicit. Stetit ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ mediū eſt ſit⁹ cōueniens ⁊ cōis olbus circūſtātib⁹ vt ille q̄ in medio eſt cognoſcat. Ut igr̄ xp̄s a diſcipl'is ꝯmuni⁹ poſſet cognoſci: iō d̄r in medio cor̄ ſtetiſſe. Ut ſic potuerit dici de ipo illd̄ Deuter. vij. De⁹ de⁹ tuus in medio tui eſt. ¶ Quātū ad vocē delectantē dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdū q̄ pax eſt vox delectabilis: q̄r eſt cōiunctiua hoim p̄ amorē iuxta illud qd̄ admonet apo. Eph. iiij. Solliciti ſitis ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis.
¶ Sciendum eſt aūt q̄ xp̄s fuit.
Pacis lator in predicatione.
Pacis reformator in paſſione.
Pacis dator in glorificatione.
¶ Primo fuit pacis lator in p̄dicatione iuxta qd̄ dixit apl'is qn̄ miſit eos ad predicādū Matt. x. Intrātes aūt domū ſalute eam. d. Pax huic domui: ⁊ ſiq̄dē fuerit dom⁹ digna veniet pax vr̄a ſup eā. ſin aūtē reuert ad vos. ¶ Scd̄o xp̄s fuit pacis reformator in paſſiōe. nā pax q̄ p̄ius fuerat inter deū ⁊ holez qn̄ ipm creauit fracta fuit qn̄ ꝯ p̄ceptū dn̄i fecit comedēdo fructū ligni vetiti: quā q̄dē pace xp̄s p̄ paſſionē ſuā reformauit ⁊ recōciliauit nos deo: iuxta illd̄ apo. Eph. ij. Uos qui aliq̄n eratis lōge facti eſtis xp̄e in ſanguine xp̄i. ipē ei ē pax vr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnū. ¶ Tertio xp̄s fuit pacis dator in glorificatiōe. Nā xp̄s nō ſolū pacē dat nobis i p̄nti p̄ gr̄az: ſed ēt in futuro p̄ gl'iaz. iuxta qd̄ ipe itur⁹ ad patrē dixit diſcipulis ſuis Jo. xiiij. Pacē do vobis: pacem meā relinq̄ vobis nō quō mūd⁹ dat ego do vobis. q. d. reliquo vob̄ pacē quā habeatis vobiſcū: dū i hoc mūdo viuetis: ⁊ do vobis pacem quā habebitis in gl'ia.
¶ Quātū ad dictū ꝯfortātē d̄r. Ego ſum nolite timere. q. d. lȝ videritis me mortuū ſȝ hūanitatē: tñ ſm diuinitatē ſurrexi: ⁊ iō nolite timere. Un̄ d̄r Apoc. j. Noli timere ego p̄m⁹ ⁊ nouiſſimus ⁊ viuus ⁊ mortu⁹ fui: et ecce ſuȝ viuēs i ſecula ſeculor̄. ¶ Quātū ad ſcd̄ȝ. ſ. diſcipulor̄ admirationem dicit. Cōturbati v̄o ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Bedā q̄ diſcipl'i nouerāt xp̄z fuiſſe verū holez tāto t̄p̄e cū eo ꝯuerſati ſȝ poſtq̄ mortu⁹ ē: nō credūt verā carnē de ſepulcro tertia die potuiſſe reſurgere vn̄ ſeq̄t. Cōturbati v̄o ⁊ p̄territi exiſtimabāt ſe ſpiritū videre. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. cōfortationem ſalutificam dicit. Quid turbati eſtis. ⁊c. Ubi ſciendū ſm Theo. q̄ q̄r p̄ verbum pacis nō eſt ſedatus turbo in oībus apl'or̄ aliūde indicat eis ſe filiū dei eſſe q̄ mētis cognoſcebat arcana. Unde ſequitur. Et dixit eis quid tur. ⁊c. q. d. Ex eo q̄ cogitatiōes veſtras cognoſco: poteſtis cognoſcere me eſſe filium dei: ⁊ a mortuis reſurrexiſſe.
¶ Quantum ad ſcd̄m vbi xp̄s ſe oſtēdit diſcipulis ſuis quātū ad viſum intuiti

112

nū colorum dicit. Uidete man⁹ ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s volēs certificare diſcipulos de ſua reſurrectiōe oſtēdit eis man⁹ ꝛ pedes quos in ligno crucis viderāt ꝑforatos vt ex hoc ipſi cognoſcerēt ipm̄ exuiſſe mortalitatē ꝛ reſurrexiſſe cū glīa. ¶ Quātū ad tertiū vbi Xp̄s ſe oſtēdit ꝗ̄tum ad tactū apph̄enſiuū groſſorū dicit. Palpate ꝛ videte. Ubi ſciendū ꝙ inter alios ſenſus: tact⁹ h̄ꝫ iudicare de duricie vel groſſitie alicui⁹. Qꝛ igit̄ chriſtus oſtēdit ſe ad cognoſcendū vtrū eſſet corpus vel ſp̄us cui⁹ corpis eſt habere duriciē ꝛ groſſitiē tō hic oſtendit̄ ei⁹ manifeſtatio ꝑfecta per tactū. ¶ Quantū ad quartū vbi Xp̄s ſe oſtēdit diſcipulis ꝗ̄tū ad guſtū diſcretiuū ſaporū dicit. Adhuc aūt illis nō credentib⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ inter alia ꝗ indicāt hoiem viuū eſt vera manducatio: quia quantū ad auditū ꝛ quantū ad viſum ꝛ etiā quantum ad tactū poſſet eē aliqua illuſio: tn̄ vera mā ducatio eſſe nō pōt niſi ab hoie viuo. Ut igit̄ Xp̄s ſe veraciter viuū oſtēderet. iō voluit poſt reſurrectionē cum diſcipl'is veraciter māducare. ¶ Circa aūt partē iſtā quatuor poſſumus conſiderare. ſcꝫ

Poſtulationem pabuli.
Oblationem cibi.
Comeſtionem edulij.
Expoſitionem myſterij.

¶ Quātū ad poſtulationem pabuli dicit Adhuc aūt illis ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s videns diſcipulos ad huc nō ꝑfecte credētes tn̄ aliqual'r opinātes ꝓpt̄ illa ꝗ dixerat ꝛ eis oſtēderat ſe reſurrexiſſe ex quo cū admiratiōe gaudebāt: vt firmi⁹ eos certificaret petijt ad comedēdū. ¶ Quātū ad oblationē cibi dicit. At illi obtulerūt ei ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ante reſurrectionem xp̄i in lege moſayca p̄ceptū fuit vt agn⁹ paſchalis comederet̄ cuꝫ lactucis agreſtibus: qꝛ gen⁹ humanū adhuc erat ī amaritudīe qꝛ nōdū erat redēptū. Poſt ꝟo reſurrectionē mel xp̄o diſcipuli offerunt: qꝛ ꝑ mortē ꝛ reſurrectionē xp̄i fuit amaritudo hūani generis dulcorata: dū redēptum fuit miſericorditer ꝛ introit⁹ paradiſi reſeratus. ¶ Quātū ad cōeſtionē edulij dicit. Et cū mādu. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut dictū ē vt xp̄s ſe oſtēderet veracit̄ reſurrexiſſe: comedit corā diſcipulis vt aūt modū ꝯſuetū teneret reliquas eis tradidit mādūcādas. ¶ Sciendū eſt ꝛ ſūt ꝟba Bede. Poſt reſurrectionē xp̄s nō quaſi cibo indigēs: nec q̄ſi nos in reſurrectiōe quā expectam⁹ cibis indigere ſignificās: ſed vt eo modo naturaꝫ reſurgentis aſtrueret. ¶ Quātū ad expoſitionē myſterij dicit. Et dixit ad illos: hec ſunt verba ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ poſtꝗ̄ chriſtus ſe manifeſtauit diſcipulis ꝑ experientiam quatuor ſenſuum vt non credant illuſos fuiſſe ſenſus hūanos ꝓbat ſuam paſſionē ꝛ reſurrectionē ꝓphetatā in ſcripturis ꝛ mltipliciter figuratā. Ubi ſciendū ꝙ paſſio chriſti ꝛ reſurrectio pzio fuit ſcripta ſub mō ꝓphetico ꝛ figuratiuo ī libris moyſ Gene. xlix. ī bn̄dictiōe qua Jacob bn̄dixit filios ſuos: ꝗ cū veniſſet ad iudā īter alia de eo dixit. Catul⁹ leonis iuda ad p̄dā fili mi aſcēdiſti reqeſcēt ꝛ accubuiſti vt leo ꝛ q̄ſi leena: ꝗs ſuſcitabit eū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s fuit catul⁹ leonis in ſua p̄dicatiōe qua iuſtos cōfortauit ꝓmittēdo p̄miū: ꝛ malos terruit annūciādo ſuppliciū vt ſic dicat̄ de eo illud Amos. iij. Leo rugiet ꝛ ꝗs nō timebit. ¶ Aſcendit ad p̄dā ī ſua paſſiōe in qua ꝑ mortē ſuā depredat⁹ eſt diabolū ꝗ gen⁹ hūanū tenebat captiuū: iuxta illd̄ Nūeri. xxj. Pugnauit cū eo et victor exiſtēs: duxit ex eo p̄dā. Dicit̄ et accubuiſſe in ſua tumulatiōe: vt ſic potuerit dicere illud p̄s. In pace in idipm̄ dormiā ꝛ reqeſcā. Dicit̄ etiā ꝗs ſuſcitabit eū ī ſua reſurrectiōe: qd̄ ſignāter ſub interrogatiōe ponit̄: qꝛ vere ē op⁹ mirādum: deo aūt facile cui⁹ potētia fuit ſuſcitat⁹: iuxta illd̄ Actuū. ij. Hūc ieſū ſuſcitauit de⁹ cui⁹ nos teſtes ſum⁹. ¶ Secūdo ſcripta fuit mō ꝓphetico ꝛ figuratiuo in libris pħetarū. Quātū ad modū ꝓphēticū tāgentem ſuā paſſionē dr̄ Eſa. liij. Sicut ouis ad occiſionē ducet̄. et q̄ſi agn⁹ corā tōdēte ſe obmuteſcet ꝛ nō aperiet os ſuū. ¶ Quātū aūt ad reſurrectionē dr̄ Eſa. xlv. ꝛ p̄t eſſe ꝟbū dei pr̄is de xp̄o. Ego ſuſcitaui eū ad iuſticiam ꝛ oēs vias ei⁹ dirigā: ip̄e edificabit ciuitatem meā: ꝛ captiuitatē meā dimittet nō ī p̄cio neqꝫ in munerib⁹: dicit dn̄s exercituū.

¶ Quātū ad modū figuratiuū dr Amos. ix. In die illa suscitabo tabernaculū dauid qd cecidit ꝛ reedificabo apturas muroꝝ eius: ꝛ ea q̄ corruerāt restaurabo dt dn̄s. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ dauid intelligit xp̄s iesꝰ q̄ istar dauid fuit decorꝰ ꝑ puritaté ꝛ fortis ꝑ ꝓbitaté. Per tabernaculū aūt dd itelligi pt corpꝰ iesu: qd q̄dē cecidisse dr: qn̄ depositū de cruce fuit positū i sepulcro. In die ergo resurrectiōis xp̄i deꝰ h̄ tabernaculū suscitauit qn̄ resurrexit. Reedificauit aūt apturas muroꝝ eiꝰ qn̄ plagas q̄s i cruce portauerat: sua ṽtute sanauit. Restaurauit ēt ea q̄ corruerāt: qr decoré ꝛ pulchritudiné corp̄alé: q̄ per morté i xp̄o corruerāt: restituta: sunt per diuinā potētiā. ¶ Sciēdū ē aūt circa istā ptē p̄ncipalé in qua fit mētio de pisce ꝛ fauo mellis q̄ xp̄s comedit ꝙ s̄m Bedā mystice loquēdo: piscis assꝰ quē xp̄s cōedit: significat xp̄m passum. Ipse em̄ dignatꝰ est latere in aq̄s generis hūani: capi laq̄o mortis nostre: ꝛ q̄si tribulatione assatus est tpe passiōis: sed fauꝰ mellis nobis extitit in resurrectione. Hoc autē fuit nobz figuratū Judic. xiiij. Ubi snialiter dr ꝙ cū Sanson eēt i itinere iuenit in ore leōis mortui fauū mellis quē cōedit in via. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ Sansoné qui interp̄tat sol fortis intelligi potest quilibet hō: q̄ instar solis dz esse lucidꝰ per cōsciētie claritaté: fortis ꝑ operis ꝓbitaté. ¶ Iste signāter itinerare dr: qr dū homo viuit in hoc mūdo viator dr: cuiꝰ iter rectū dz eē: qr dz mādata dei iuiolabilr obſuare. vt sic dicere possit illd Eccli. li. Ambulauit pes meꝰ iter rectū a iuuētute mea. ¶ Per leoné aūt bestiaꝝ fortissimū intelligit xp̄s: de q̄ dr Job. ix. Si fortitudo q̄rit robustissimus est. Iste dr mortuꝰ: qr ꝑ salute hūani generis i cruce mori voluit. In ore aūt istiꝰ leonis inuētꝰ est fauꝰ mellis qn̄ a viris fidelibus cognitꝰ ē deꝰ ꝛ hō ꝛ in eiꝰ cognitiōe: ipz degustādo mentalr spūaliter sunt refecti. Uñ cuilibet dr Prouer. xxiiij. Comede fili mi mel: qr bonū est ꝛ fauū dulcissimū gutturi tuo: sic doctrina sapientie aie tue: quā cū inueneris habebis in nouissimo spez: ꝛ spes tua non peribit.

¶ Secunda pars.

Sequit. Tūc apuit illis sensuz ꝛc. Ubi xp̄s se ostendit discipulis spūalr q̄tū ad potētias itellectiuas: qd ꝓbat itelligētia dclarata. vbi tria possumꝰ cōsiderare. s.

Intellectus illuminationem.
Affatus expressionem.
Cetus adunationem.

¶ Quātū ad p̄mū dt. Tūc apuit ꝛc. Ubi sciēdū ꝙ ꝯueniēs ꝛ cōsequēs fuit ꝙ post q̄ xp̄s se manifestauerat quātū ad potētias sensitiuas ꝛ scripturas q̄ de ipo dicta erāt: illuminaret intellectū eoꝝ vt intelligerēt scripta de ipo. Et hoc est qd q̄libz discipuloꝝ petebat in p̄s. di. Seruꝰ tuus suz ego. da mihi intellectū vt sciā testimonia tua. Si em̄ nō apuisset eis intellectū vt q̄ legerēt itelligerēt: i scripturaꝝ diuiaꝝ studio vacillassent. ¶ Quātū ad affatꝰ expressionem dt. Et dixit eis ꝛc. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s vt discipuli meliꝰ intelligerēt scripturas: nō solū aperuit eis sensuz sed etiā specialr dixit: de quo specialr scripture erāt ad ꝓpositū. s. que eius passioné ꝛ resurrectioné tāgebant. ¶ Quantū ad cetꝰ adunatioñe dicit. Et predicari in noīe eiꝰ ꝛc. Ubi sciēdū s̄m Bedā ꝙ post comēdatā sui corporis veritaté cōmendat eccl̄ie vnitaté: cum subdit. Et p̄dicari ꝛc. Quia q̄ vult de pctīs suis remissioné accipere: oportet ipz veraciter penitere. vnde Eusebiꝰ. Oportebat aūt conuersos ex gentibus expiari a quolibet cōtagio ꝛ macula ꝑ virtutem ipsiꝰ quasi ꝯtaminatos ab errore demonū ꝛ idololatrie: ꝛ quasi nuꝑ conuersos. Ideo dicit ꝙ oportet p̄dicari priꝰ penitētiā: ꝯsequēter remissioné pctōꝝ in omnes gentes. Unde xp̄s dixit discipulis. Matt. vltimo. Eūtes docete oēs gentes baptizātes eos i noīe p̄ris ꝛ filij ꝛ spiritussctī. Et de penitētia. Matt. iij. Penitētiā agite: appropinquabit em̄ regnū celorū. Ad qd regnū ꝛc.

¶ Dñica octoua resurrectiōis dn̄i. Euangeliū xxxi.

Cum esset sero die illo ꝛc. Joannis vigesimo. Bonus prelatus dz erga suos subditos. Int̄ alia quas

drupliciter ſe habere. Primo eñ debet habere circa eos beniuolentiã ⁊ familiaritatē: iuxta illud Eccli. xxxii. Rectorem te poſuerunt noli extolli. Eſto in illis q̄ſi vnꝰ ex illis. ¶ Scđo debet habere munificentiã ⁊ liberalitatem. Nam de ſuis gratijs dꝫ eſſe liberalis ⁊ nō parcus. Ut ſic de ſuis gratijs dicere poſſit illđ qđ đ ſapiētia đr Sap. vij. Quã ſine fictiōe didici ⁊ ſine inuidia cōico: ⁊ honeſtatē eiꝰ nō abſcōdo. ¶ Tertio dꝫ hēre miam et pietatē. Nã qñ videt aliquē de ſubditis deficere nō dꝫ eum nimis aſpe obiurgare ſed miſericorditer ip̄m corrigere: q̄ multotiēs miſericors ⁊ blãda correctio trahit hoiem citius ad emendã. vñ cuilibet p̄lato đr Eccli. iiij. Noli eſſe ſicut leo in domo euertens domeſticos tuos ⁊ opprimēs ſubditos tibi. ¶ Quarto dꝫ habere diligentiã ⁊ ſedulitatē. Nam prelatus diligens ⁊ ſolicitus debet eē vt gubernet ſuos ſubditos: ⁊ ſi aliquando deuiant debet eos reducere ⁊ non permittere eos ſm ſua deſideria vagabundos. ¶ Xp̄s igiť ſicut bonꝰ p̄latꝰ ⁊ dñs ⁊ ſuis diſcipulis familiarē ſe exhibuit qñ ip̄is poſt mortē appꝫuit. Et liberalē cũ eis ſua dona diſtribuit dãdo poteſtatē dimittendi pctã Et miſericordē ⁊ piũ qñ Thomã diſcedētē expectauit: nec ipſum punire voluit. Et ſollicitudinē ⁊ diligētiã qñ ip̄ꝫ reducere voluit ad gregꝫ apoſtolici vnitatē. Et hoc ē qđ nobis inſinuat hiſtoria euangelij hodierni. In quo beatus Jo. quatuor tangit: ſcilicet.

Reſurrectiōis mãifeſtationē gaudioſaꝫ
Poteſtatis collationē vigoroſam.
Quis ſeparationē ruinoſam.
Gregis adunationem amoroſam.

¶ Primũ probat apparatio ſingularis. Scđm iuriſditio ſp̄ũalis. Tertiũ abſentatio corporalis. Quartũ requiſitio paternalis. ¶ Primũ ł pn. ſcđm ibi. Dixit ẽ eis iterũ pax ⁊c. tertiũ ibi. Thomas aũt vnꝰ ⁊c. q̄rtũ ibi. Et poſt dies octo ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ: vbi tãgit reſurrectionis manifeſtationē gaudioſam: qđ probat apparitio ſingularis dicit. Cũ eēt ſero die illo ⁊c. Ubi quiq̧ poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Apoſtoloꝝ incluſionem.
Chriſti apparitionem.
Ipſius allocutionem.
Corporis manifeſtationem.
Gregis congratulationem.

¶ Quãtũ ad primũ đt. Cũ eſſet ſero ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ diſcipłi audiētes ꝙ Maria ãnũciauerat eis xp̄ꝫ reſurrexiſſe aut oportebat eos nō credere: ⁊ ſic erraſſēt: aut oportebat eos credere: ⁊ ſic habebãt doloꝝ materiã q̄ſi ip̄ꝫ vidēdi reputaſſet eos idignos. Ne igiť xp̄s eos in errore p̄mitteret: ⁊ eos ꝯfortãdo auferret triſticiã: voluit eis ſine dilatiōe eadeꝫ die q̄ ſurrexit euidētius apparere. hic ſcđm Chryſ. ¶ Sciēdũ eſt ēt ꝙ diſcipłi ꝑpter timorē iudeoꝝ q̄ viderãt chriſtũ morti tradiderãt ſe ꝯgregabãt in vnũ: ⁊ ſimul ianuis clauſis ſtabãt. hec Beda. ¶ Sciēdũ eſt ēt ſꝫ Theo. iđ ſero appꝫuit eis: q̄ p̄ſtolabať vt oēs ꝯuenirēt. ſcđo ſecundũ Bed. q̄ xp̄s apparebat eis ad eos ꝯfortãdũ iđ debuit appꝫere illa hora q̄ magꝫ poterãt timere. ſ. hora nocturna. ¶ Quare aũt ianuis clauſis: audi Theo. Oſtijs ꝓo clauſis īrauit vt oſtēdat qꝫ eodē mõ reſurrexit adiacēte lapide ſup monumētum: ⁊ ſic cũ corpore glorioſo. ¶ Quãtũ ad ſcđꝫ. ſ. apparitionē xp̄i dicit. Uenit Jeſus ⁊ ſtetit ⁊c. Ubi ſciēdũ ꝙ mediũ fuit locꝰ conueniēs in quo xp̄s debuit diſcipulis appꝫere. Primo q̄ mediuꝫ eſt locꝰ ꝯnexionis ⁊ coherētie: q̄ in medio coniungũtur extrema. ¶ Chriſtꝰ igiť quia ꝯiunxit nos deo patri iuxta illud Eph. ij. Ip̄e eſt pax noſtra q̄ fecit vtraq̧ vnuꝫ Cōuenienter in medio diſcipuloꝝ diciť ſtetiſſe. Ut dicere potuerit illđ Deu. v. Ego ſequeſter ⁊ medīꝰ fui inter dñm et vos. ¶ Scđo q̄ mediũ ē locꝰ firmitatis ⁊ ꝯfidētie ad alios ꝯfortãdũ. Xp̄s igitur in medio fideliũ ſuoꝝ exiſtēs ip̄os ꝯfortat ⁊ regit. ¶ Tertio q̄ mediũ eſt locus influentie. Xp̄s igiť đr ſtetiſſe in medio q̄ in ſuos fideles gr̄aꝫ ⁊ ſalutē influxit: iuxta illud pš. Deus aũt rex nr̄ ante ſecula operatus eſt ſalutem in medio terre. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. xp̄i allocutionem dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdũ ꝙ diſcipuli ꝑpter paſſionē xp̄i erãt val

deſtupefacti ⁊ diſpſi in méte ⁊ iō xp̄s vo
lens eos ꝯfortare dixit eis pax vobis:
i.ne turbemini ꝑpter illō qd̄ de me acci
dit vacillātes. Jn quo ēt ſ₃ Bedā cōme
morat ṽbū qd̄ añ crucē dixerat. Pacem
meā do vobis. Et rurſū. Jn me pacē hē-
bitis. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.corpis mani-
feſtationē dr̄. Et cū hoc dixiſſet oſtendit
eis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s volēs certifica
re diſcipulos de ſua reſurrectiōe pfecta
q̄ꝫ ad corp⁹ ⁊ alā ne ipē ſolū ſpiritum
crederēt oñdit eis man⁹ ⁊ latus. vñ dr̄.
Luc.xxiiij. ꝙ ipē dixit eis. Palpate ⁊ vi
dete qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hꝫ ſicut vi-
detis me hēre. ¶ Quātū ad q̄ntū.ſ.gre-
gis ꝯgratulationē dr̄. Gauiſi ſunt igit̄ di
ſcipuli ⁊c. Ubi ſciendū ſ₃ Chryſoſto. Et
qꝛ añ crucē dixerat eis. Jterum videbo
vos ⁊ gaudebit cor vr̄ꝫ hoc ope implet̄.
¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā p̄tē pncipalē
in q̄ fit mētio de pace ꝙ loquēdo morali
ter ſcd̄m Aug. de ṽbis dñi. Pax eſt sere
nitas mentis: ⁊ trāquilitas animi; ſim-
plicitas cordis: vinculū amoris: ⁊ cōſor
tiū charitatis. Hec aūt pax nō dat̄ pctō
rib⁹ iuxta illud Eſa.xlviij. Nō ē pax im-
pijs dicit domin⁹. Quib⁹ aūt datur hec
pax: audi angelū Luc.ij.d. Et i terra pax
hoib⁹ bone volūtatis. ¶ Sciēdū eſt aūt
ꝙ ſicut videm⁹ in ſanatiōe infirmitatū
corpaliū. ſic eſt in ſanatiōe infirmitatū
ſpūaliū. Jn infirmitatib⁹ āt corpalibus
videm⁹ ꝙ bon⁹ medic⁹. primo dat medi
cinā morbū remouētē. ſcd̄o medicinā ſa
nitatē inducētē. tertio medicinā ſanita-
tē ꝯſeruātē. Sic ſuo mō ſpūaliter hō in
firm⁹ p odiū ⁊ diſcenſiōes. ſi vult pfe-
cte ſanari pmo opꝫ ꝙ volūtas ab omni
guerra iſtar morbi purget̄. ſcd̄o ꝙ pax
iſtar ſanitatꝫ ab hoie pcuret̄. tertio ꝙ
hita firmiter obſeruet̄. ¶ Primo dico ꝙ
opꝫ voluntas ab oi guerra inſtar morbi
purget̄. Et q̄re: qꝛ ſemp hoib⁹ multipli-
citer eſt dānoſa. vñ hō credēs ꝑpt guer
rā pficere: multotiēs deficit ⁊ ſuccūbit.
Hoc āt figuratū.ij. Parali.xxv. Ubi ſnia
lit̄ dr̄ ꝙ cū amaſias creuiſſet i ſupbiā ꝑ
pter victoriā habitā de ydumeis: vſus
ꝯſilio peſſimo miſit ad Joas regē iſrl̄ q̄
multo nobilior erat eo ꝙ volebat bella
re secū.d. veni videam⁹ nos mutuo. Rex
āt ioas ſicut vir ſapiēs volēs guerrā fu
gere ⁊ ipſa ſua audatia reꝓmere: miſit ſi
bi p nūcios pabolā iſtā.d. Card⁹ q̄ eſt in
libano miſit ad cedrū libani dicēs. Da
filiā tuā filio meo vxorem ⁊ ecce beſtie q̄
erāt i ſilua libani trāſierunt ⁊ ꝯculcaue-
rūt cardū. Quā pabolā applicās ad ama
ſiā dixit. Dixiſti pcuſſi edon ⁊ iō erigit̄
cor tuū in ſupbiā. ſede in domo tua. cur
malū aduerſuꝫ te ꝓuocas vt cadas tu ⁊
iudas tecū. Quē amaſias noluit audire
ſꝫ ꝯ ipm̄ ſurrexit in ꝓliū q̄ diuino iudi-
cio ⁊ ſua exiſtēte ſupbia cū gēte ſua fuit
deuict⁹ ⁊ capt⁹. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ in iſta fi
gura inter alia habem⁹ tria vtilia docu
mēta. Primū eſt ꝙ hō dꝫ guerrā q̄tuꝫ pt
fugere ſicut rex Joas qd̄ q̄dē facit qñ ē
ꝯtent⁹ ſuis; nō inuadēs rē alienā: ⁊ qñ
vn⁹ alteri iniurias illatas indulget. Ad
qd̄ nos admonet apo. Col.iij. di. Sup-
portate iuicē ꝯdonātes vobiſmetipis ſi
qs aduerſus aliquē hꝫ q̄relā ſicut ⁊ xp̄s
donauit vobis ita ⁊ vos: ⁊ pax xp̄i exul-
tet in cordib⁹ veſtris. ¶ Scd̄m eſt ꝙ hō
nō dꝫ guerrā q̄rere ſicut fecit Amaſias
ne forte credēs vincere malū ſibi ꝯtin-
gat ſicut illi. vñ Eccl̄i.vij. Noli q̄rere ab
homine ducatum neqꝫ a rege cathedrā
honoris. Tertiū eſt ꝙ hō nō dꝫ vltra il-
lud qd̄ eſt de ſe p̄ſumere arrogāter. Et
hoc inſinuat̄ nobis i dicto pabolico de
cedro ⁊ cardo. qꝛ hō modici valoris nō
dꝫ ſe tātū p̄ſumere ꝙ hoi maiorꝫ valorꝫ
velit equipari. qꝛ de talib⁹ dr̄ Judith.vj.
Nō derelinqs p̄ſumētes de te: de ſe ⁊ de
ſua ṽtute gloriātes hūilias. ¶ Scd̄o di
co ꝙ opꝫ ꝙ pax inſtar ſanitatis pcuret̄.
Nō eīm ſufficit ꝙ hō ſit placat⁹ i alo: ni-
ſi pcuret pacē cū alijs ſuo poſſe: ne offē
dat aliquos nec ab ipis indebite offēda
tur. vñ ps. Diuerte a malo ⁊ fac bonū i-
quire pacē ⁊ pſequere eā. Hoc autē fuit
figuratū Joſ.ix. Ubi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cum ga
baonite audiſſent famā Joſue ⁊ ꝙ dñs
erat cū eo timētes ne eos interficeret ſi
cut faciebat alīs natiōes callide cogita-
tiōes inierūt ꝯſiliū vt ad eū nūcios deſti
narēt portātes cibaria ſaccoſqꝫ veteres
aſinis imponētes: ⁊ vtres vinarios ſciſ
ſos atqꝫ ꝯſumptos: calciamēta p antiq̄
ad iudiciū vetuſtatis ꝯſumpta pitatijs: in

duti veterib⁹ veſtib⁹: ꝛ panes duros: ꝛ i
fruſtra ꝯminutos. Qui ꝑgẽtes ad Joſ.
dixerũt de terra lõginqua venim⁹ pacẽ
vobiſcũ facere cupiẽtes. Quib⁹ cum di
ceret Joſ. ꝙ cauerent ne forte eſſent de
terra q̇ forte debebat ei cui⁹ habitato-
res oẽs de mãdato dñi debebat iterfice
re. rñderũt ꝙ nõ erãt. d. quõ oia ſupradi
cta noua tulerãt ꝛ ꝑ longitudine vie oia
ꝯſumpta erãt. Audiẽs hoc Joſ. iurauit
pacẽ cũ eis: pollicẽs ꝙ nõ occiderẽtur.
Cũ ãt deueniſſet ad eoꝝ noticiã ꝙ erat
terra ꝓpinqua ꝓmiſſa ſibi a dño turba-
tus ꝙ ipm deceperãt reprehendit eos. ꝓ
pter iuramentũ aũt qđ eis fecerat pep-
cit ne morerẽt. excuſauerũt em̃ ꝙ hoc fe
cerãt timẽtes interfici. Jn penã aũt de-
ceptiõis eoꝝ decreuit Joſ. eos eſſe in
miniſterio cũcti ppli ꝛ alteris dñi ſcin-
dẽtes ligna ꝛ aquã portãtes i locũ quẽ
dñs elegiſſet qđ q̇dẽ ordinatũ ẽ: ꝛ i lege
executiõi mãdatũ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ inter
alia habem⁹ tria notabilia documenta.
Primũ ẽ ꝙ hõ dꝫ ſollicite pacẽ inq̇rere.
Nã ex quo iſti gabaonite cauteloſe Joſ.
q̇ſierũt: multo magis nos debem⁹ pa-
cem inq̇rere maxime qñ ipaꝫ poſſumus
inuenire qꝛ pax habita cũ deo ꝛ ꝓximo
affert vitã ꝛ gloriã: vñ dꝛ Job. xxij. Acq̇e
ſce ei ꝛ habeto pacẽ ꝛ ꝑ hoc habebis fru
ct⁹ optimos. ¶ Scđꝫ eſt ꝙ hõ dꝫ iuramẽ
tum ſuũ q̈ũtum pt obſeruare. Nã lꝫ Joſ.
deberet interficere gabaonitas: tñ qꝛ il
lis iurauerat ꝙ nõ morerẽt eis pepcit
vitã. Uñ dꝛ Nũeri. xxx. Jſte eſt ſmo quẽ
pcepit dñs: ſi q̇s viroꝝ votũ dño voue-
rit: aut ſe ꝯſtrĩxit iuramẽto: nõ faciet irri-
tũ ỽbũ ſuum ſꝫ oẽ qđ ꝓmiſit implebit.
¶ Tertiũ ẽ ꝙ hoies ꝓpt ſuas ỽſutias
tacita ỽitate ꝛ expſſa falſitate: aliquas
grãs ſibi ꝓcurãt: non dꝫ eis coꝝ ỽſutia
ſuffragari q̇netiã puniãt ſicut fecit Joſ.
ſupradictꝫ. Uñ dꝛ. Deu. v. Nõ vſurpabis
nomẽ dei tui fruſtra: qꝛ nõ erit ipunitus
qui ſuꝑ te vane nomẽ ei⁹ aſſumpſerit.
¶ Tertio dico ꝙ opꝫ ꝙ pax habita ꝯſer
uetur. Nã modicum eſſet pax vtilis niſi
diuti⁹ ꝑmaneret. Uñ Petr⁹. j. Canẽ. ſua
j. Gratia vobis ꝛ pax multiplicet. Jnter
alia aũt q̇ pacẽ ꝯſeruant eſt ꝯmunitas
viuendi: ꝛ per oppoſituꝫ eſt ambitio do
minandi. ¶ Hoc aũt fuit figuratũ Judi.
ix. vbi ſinaliter dꝛ ꝙ Gedeõ habuit. lxx.
filios legitimos ꝛ vnũ ſpuriũ de ancil-
la nole abimelech. Jſte aũt ſicut hõ am-
bitioſus ꝓcurauit cũ viris ſichẽ ꝙ face
rent ipꝫ dñm qđ ꝛ fecerũt q̇ fact⁹ dñs in
terfecit oẽs fr̃es ſuos: vno ſolo excepto
q̇ man⁹ ei⁹ fugit. Uidẽs aũt ille q̇ remã
ſit iniq̇tatẽ quã fecerãt viri ſichẽ dñi pa
tris ſui q̇ fratres ſuos interfecerãt ꝛ fi-
liũ ancille ꝯſtituerãt ſuum dñꝫ: dixit eis
parabolam ſubſequentẽ. Jerũt inquit li
gna vt vngerẽt ſuꝑ ſe regẽ: dixerũtq̧ oli
ue impera nobis. Que rñdit. Nũq̇d poſ
ſum deſerere pinguedinẽ meã qua ꝛ dij
vtunt ꝛ hoies: ꝛ venire vt inter ligna ꝓ
mouear. Dixerũtq̧ ad arborẽ fic⁹: veni
ꝛ ſuꝑ nos regnũ accipe. Que rñdit. Nũ-
quid poſſuꝫ deſerere dulcedinẽ meã fru
ctuſq̧ ſuauiſſimos: ꝛ ire vt iter cetera li
gna ꝓmouear. Locutaq̧ ſunt ad viteꝫ ꝛ
dixernnt hic ſimile ꝛc. Dixerũtq̧ oia li-
gna ad rhãnuꝫ: veni ꝛ impera ſuꝑ nos.
Que rñdit. Si vere me regẽ cõſtituiſtis
vobis: venite ꝛ ſub vmbra mea req̇eſci-
te. Si aũt nõ vultis: egrediatur ignis de
rhãno ꝛ deuoret cedros libani. Quã pa
rabolã applicãs ad ꝓpoſitũ dixit. Nunc
ergo ſi ratione ꝛ abſq̧ pctõ ꝯſtituiſtis ſu
ꝑ vos regẽ abimelech filiũ ancille pr̃is
mei ꝛ fr̃es meos occidiſtis letemini ho
die in abimelech ꝛ ipe letet i vobis: ſin
aũt ꝑuerſe: egrediat ignis ex eo ꝛ cõſu-
mat habitatores ſichẽ qđ quidẽ factnm
ẽ qꝛ ignis inuidie fuit inter abimelech
ꝛ viros ſichẽ ꝛ multos interfecit ex eis ꝛ
ipe fuit ab eis finalr̃ interfect⁹. ¶ Ubi
ſciendũ ꝙ inter alia habem⁹ hic duo do
cumẽta. primũ eſt: ſi hõ vult pacifice vi-
uere nõ debet ambigere dñiũ: qꝛ ex hoc
multoties inter ipꝫ ꝛ quib⁹ vult preeſſe
ponit guerra ꝛ diminutio reꝝ tpaliuꝫ ꝛ
interfectio ꝑſonaꝝ ſicut ꝛ ſupradictis.
Unde Bernar. in quodã ſermõe. Pote-
ſtatis ambitio felicitate angelica priua
uit: ſciẽtie appetit⁹ hoiem immortalita
tis glĩa ſpoliauit. Euã cibus deflexerat
vt mãdatoꝝ deſtituerat obliuio ſꝫ pro-
miſſio honoris ãbitio illecebroſa dece-
pit. ¶ Scđm documentuꝫ eſt ꝙ quanto
hoies ſunt ſapiẽtiores ſufficiẽtiores ꝛc.

tāto magis vitant pīcula dn̄ationū. Aliq̄ aūt inſipiētes ⁊ paupes ⁊c. vt alios expo licēt appetūt dn̄ari. Et hoc nota i parabo- la p̄dicta de arborib᷒ ⁊ applica de q̄libet. ¶ Pro iſtis aūt trib᷒ ſil' ſcȝ guerre expul ſiōe: pacis inq̄ſitōe: ⁊ ei᷒ conſeruatione fuit nob̄ figuratū. j. Mach. xiij. Ubi ſnia- liter dr̄ ꝙ cū int̄ Symoné ſummū ſacer- doté gētis iudeoꝝ ⁊ regé demetriū eſſet maxima guerra. miſit ſymon ad eū ꝓ pa ce cū ipſo habēda. Cui rex gratioſe re- ſpōdit. Parati ſum᷒ facere vobiſcū pacē magnā i modū ſubſcriptū. vt. ſ. munitio- nes quas edificaſtis ſint vob: remittim᷒ quoqȝ ignorātias et peccata vſqȝ in ho- diernū dié ⁊ coronam quā debebatis ⁊ ſi quid aliud erat tributariū in hieł'm: iā nō ſit tributariū: ⁊ ſi q̄ ex vobis apti ſunt ꝯſcribi iter nr̄os ꝯſcribāt̄ ⁊ ſit inter nos pax. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ quatuoꝛ iter alia pa cē ꝯſeruāt q̄ exprimunt̄ in iſta figura. ſ. relinq̄t̄ aliis qđ eoꝝ ē ſicut fecit rex de- metrius qn̄ dixit munitiōes q̄s edifica- ſtis ſint vobis. Scđm qn̄ remittit̄ iniu- ria illata qđ nota qn̄ dixit. Remittim᷒ q̄ȝ ignorātias et pctā vſqȝ in hodiernū dié. Tertium qn̄ vn᷒ alteri non curat dn̄ari Et h̄ notat̄ qn̄. d. Et coronā q̄ debebatis ⁊ ſi q̄d aliud erat tributarium ⁊c. Quar tū qn̄ fit debita diſtributio officioꝝ ⁊ bo noꝝ in cōmunitate q̄ viuit. ꝙ notat̄ cū dixit. Et ſi q̄ de vobis apti ſunt ⁊c. Et iſto mō pax longo tp̄e cōſeruat̄. Sed tn̄ ſunt aliqui q̄ pacem volūt facere eo modo ꝙ Naas voluit facere cū viris iabes gala- ad hāc figurā req̄re euāgelio. lv. p̄te. j. h. ¶ Sciēdū ē etiā circa iſtā p̄té principa- lē in qua fit mentio de latere xp̄i qđ oſtē dit diſcipulis: qđ in iſto latere inuenio.

Amaritudinem affligentis pene.
Certitudinem dirigentis regule.
Plenitudinem iuſtificantis gratie.
Promptitudinem introducentis ianue.

¶ Prio inuenio in iſto latere amaritudi nē affligētꝫ pene. qđ fuit figuratū. ij. Pa rali. iiij. Ubi ſnialiter dr̄ ꝙ cū Salomō feciſſet fieri tēplū poſuit mare in latere dextro ꝯ orientē. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtud tēplū intelligit̄ humanitas xp̄i in q̄ ha- bitauit diuinitas: q2 xp̄s fuit verus de᷒ ⁊ hō. Per mare vo qđ ē amaꝝ intelligit̄ amaritudo quā xp̄s i ſuo coꝛpe poꝛtauit qđ q̄dē mare. i. amaritudo i latere dextro fuit qn̄ ibi fuit lāceat᷒ in cruce. ¶ Scđo inuenio i iſto latere certitudiné dirigē- tis regule. Et hoc fuit figuratū Deute. xxxj. Ubi ſnialiter dr̄ ꝙ poſtq̄ Moy. ſcri pſit vba legis in volumine: pcepit leui- tis q̄ poꝛtabāt arcā federis dn̄i di. Tolli te librū iſtū ⁊ ponite eū in latere arce vt ſit ibi ꝯ te in teſtimoniū. ¶ Ubi ſciēduȝ ꝙ ꝑ iſtā arcā federis dn̄i itelligi pōt xp̄s iēſus q̄ nos federauit cū deo. Sicut igit̄ in teſtamēto veteri lex moſayca fuit poſi ta i latere materialis arce vt ſic eſſet in teſtimoniū cōtra nō obſeruātes. Sic cū nouū teſtamētū incepit qđ poſuit in paſ ſiōe xp̄i: lex euāgelica poſita fuit in late re arce q2 i xp̄i lāceato latere vt ſic eſſet cōtra nō obſeruātes ipm̄ in teſtimoniū pūnitionis ⁊ pene: ꝓ obſeruantib᷒ vero regula dirigēs in agēdis. ¶ Tertio inue nio i latere xp̄i plenitudinē iuſtificātis gratie. Hoc aūt fuit figuratuȝ Eze. xlvij. Ubi ſnialiter dr̄ ꝙ vidit aquā egredientē de dextro latere tēpli q̄ tāte virtutis erāt ꝙ omnia que tangebat viuificabant̄ per ipſam. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud tēplū in- telligit̄ xp̄i hūanitas de cui᷒ latere dex tro exiuit aqua grē ſalutaris: q2 ſicut il- la aq̄ oēs quos tāgebat viuificabant̄ ſic gratia xp̄i quos tāgit ſpūaliter viuificat. ¶ Quarto iuenio i latere xp̄i ꝓmptitudi nē itroducētꝫ ianue. Hoc aūt fuit figura- tū Gen. 6. Ubi ſnial'r dr̄ ꝙ tp̄e q̄ de᷒ voluit delere mūdū per diluuiū dixit Noe. Fac tibi arcā de lignis leuigatꝫ feneſtrā i ar ca facies ⁊ i cubito cōſummabis ſumita tē ei᷒ oſtiū aūt arce pones ex latere deoꝛ ſuȝ. In iſta arca oēs q̄ fuerūt euaſerūt di- luuiū: oēs aūt alii gn̄al'r fuerūt ſubmer- ſi. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ arcā intelligit̄ xp̄s ꝑ feneſtrā autē ſiue oſtiū poſitū in latere intelligitur vuln᷒ laterale in coꝛpe xp̄i factum: ꝙ ſignanter dr̄ fuiſſe poſitū in la tere deoꝛſm. i. in hūanitate xp̄i ⁊ nō i di- uinitate q̄ ē ſupioꝛ. ¶ Sicut igit̄ tēpoꝛe gn̄alis diluuij qui extra arcā inuēti ſunt oēs fuerūt ſubmerſi: qui vo in arca oēs ſaluati. Ita oēs qui ſunt extra fidē catho licam cui᷒ xp̄s eſt fundamētū in ſua in- fidelitate dānantur: qui vero in fide cā

operibus virtuoſis ſaluantur.

¶ Scḋa pars.

Sequit. Dixit ergo eis iterū pax vobis. Ubi tāgit poteſtatis collationē vigoroſam. qḋ probat iuriſditio ſpiritualis vbi ſciēdum quod iuriſditio ſpiritualis ṗncipalr̄ eſt circa duo. ſcꝫ circa ſciētiā ⁊ cognitionē ⁊ ṗſidētiā ⁊ dn̄ationē ⁊ iō dr̄ ꝙ claues eccleſie ſunt due. ſcꝫ ſcia ⁊ poteſtas. Scḋm hoc igit̄ circa iſtā partē duo poſſumus cōſiderare: ſcꝫ.
Commiſſionē eruditionis.
Collationem prelationis.
¶ Quantum ad primum dicit. Et dixit eis iterum ⁊c. et duo tangit: ſcꝫ.
Animorum vnitatem.
Predicationis poteſtatem.
¶ Quātū ad animoꝝ vnitatē dicit. Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ xp̄us ṗmo annūciauit diſciplis pacē: tn̄ ſcḋo eis replicat vt nō ſolūmō quātū ad ſeipſos pacē habeāt ſꝫ etiā quātū ad iudeos q̇ eos expugnabāt. Uñ Chryſo. Quō ṗſiū inexpugnabile habebant ad iudeos rurſus eos pacē annūciat. ¶ Quātū ad predicatiōis ptātē dt̄. Sicut miſit me pr̄ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s miſſus a pr̄e in mūdū ad paſſionē tolerādā ſciēs diſciplos pp̄ p̄dicationē fidei mlta paſſuros. iuxta illud Mat. x. Mitto vos ſicut oues i medio luporum. Ut eos cōfortet in ſuis tribulatiōib⁹ ponit ſe etiā in exēplum: vel vt oſtēdat ꝙ ſicut ipſe nō autoritate propria: ſed pr̄is: ita aplī non autoritate ꝓpria ſed xp̄i mittunt̄ ad p̄dicādū. Et hoc eſt ꝙ dicit aplus Ro. x. Quō inq̄t p̄dicabunt niſi mittantur. ¶ Quātum ad ſcḋm ſ. collationē p̄latiōis in ſentētiādo dicit hec cū dixiſſet ⁊c. Ubi duo tāgit. ſ. Actū informatiuum ⁊ effectum ſubſecutiuꝫ. ¶ Quātū ad primū dicit. hec cū dixiſſet inſuf. ⁊c. Ubi ſciēdū ſꝫ Aug. iiii. de trinitate. ꝙ flatus ille corporeus nō fuit ſubſtātia ſpūſſancti: ſed demōſtratio p congruā ſignificationē nō tm̄ a pr̄e: ſed etiā a filio pcedere ſpm̄ſctm̄ ¶ Sciēdū ē aūt qn̄ xp̄s dt̄. Accipite ſpm̄ſctm̄. ſpūſſctūs ibi nō accipit̄ p tertia ꝑſona i trinitate ſed ꝑ dono ſpūſſcti. ¶ Quātum ad effectū ſubſecutū dicit. Quoꝝ remiſeritis petā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ charitas hꝫ iſtā ṗprietatē ꝙ q̇ ipam participāt ſunt immunes a pctō: q̇ xō nō participāt ſunt cum pctō. Et iō poſtq̄ xp̄s dedit aplis charitatē vt donū ſpūſſcti cōſequēter dat eis autoritatē ſoluēdi illos quos quantum fert humana fragilitas cognoſcūt diſpoſitos ad participandum charitatē ⁊ gratiam. Ligandi vero quos participes tāti bn̄ficij nō cognoſcūt. hoc ſm Auguſt.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Thomas aūt vn⁹ ⁊c. Ubi tāgit ei⁹ ſeparationem ruinoſaꝫ. qḋ ꝓbat abſentatio corpalis. Ubi ſciēdum ꝙ qn̄ hō eſt abſens et imminet ſibi periculū ꝓpter ſuam abſentiā dꝫ ſibi annūciari ⁊ audiri ei⁹ reſpōſio vt poſſit in tētio ſua cognoſci. Scḋm hoc igit̄ i parte iſta tria poſſumus cōſiderare: ſcꝫ.
Diſceſſionem periculoſiſſimam.
Reuelationem veriſſimam.
Reſponſionem duriſſimam.
¶ Quātū ad primū dicit. Thomas aūt ⁊c. Ubi ſciēdum ſicut hr̄ Lu. vj. ꝙ ieſus vocauit diſcipulos ſuos: et elegit. xij. ex ipſis quos aplos noiauit inter q̊s Thomas fuit vn⁹. Dr̄ aūt didim⁹ ⁊ gemin⁹. Nā didim⁹ grece dr̄ geminus latine. Uñ ſciēdū ꝙ Thomas eſt nomē cōe hebreis ⁊ ſyris: ⁊ hꝫ duas iterp̄tatiōes. Uno mō iterp̄tat̄ gemin⁹. Alio mō abyſſus. Joānes q̇ ſcripſit hoc euāgeliū in greco dixit de thoma q̇ dr̄ didim⁹: q̄ vacillās in fide. ¶ Pōt aūt Thomas dici abyſſus q̄ eū vocauit ꝓfunditas diuine mie. Nā in abyſſo ꝓfunditas denotat̄. Uel ideo abyſſus dicit̄ q̄ lꝫ primo incredulus tn̄ poſtmodū altitudinē diuinitatis certa fide penetrauit: cū clamauit. Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. ¶ Iſte inquā thomas nō erat cū aliis apoſtolis qn̄ venit ieſus i apparitione facta eis die ſabbati de ſero vbi erāt ſimul cōgregati. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ abſentia Thome caſualis nō fuit. Uñ Gregorius. Nō autem caſu geſtum eſt vt elect⁹ ille diſcipul⁹ tūc deeſſet: egit nāqꝫ miro modo ſuperna clemētia vt diſcipulus dubitans: dū in magiſtro ſuo vulnera palparet carnis in nobis vulnera ſanaret infidelitatis. Pl⁹ enim nobis inſi

delitas Thome ad fidē:ꝙ fides diſcipu
lorū credētiū ꝓfuit:qꝛ dū ille ad fidē pal
pādo reducit̄:nr̄a mēs omni dubitatiōe
poſtpoſita:in fide ſolidat̄. ¶ Quātum ad
reuelationē veriſſimā dicit. Dixerūt ergo
ei alij ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ cū qd⁹ Thomas
non erat:qn̄ xp̄s eis apparuit:veniente
Thoma narrauerūt ei quomō xp̄ꝫ vide
rāt. ¶ Quātū ad rn̄ſionē duriſſimā dicit.
Niſi videro ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſicut om-
nib⁹ dictis credere facilit̄ eſt leuitatis
mētis. ita nimis velle iueſtigare atteſta-
tur duricies capitis. Qꝛ igit̄ Thomas
nimis inueſtigare de reſurrectione chri
ſti petūt:in eo ⁊ duriciam capitis ⁊ groſ
ſitiem mentis ſm̄ Chryſo. deſignat.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Et poſt dies octo ⁊c. Ubi tāgit gregis adunationem amoroſam:qd ꝓbat req̄ſitio paternalis. Ubi ſciēdum ꝙ officiū boni paſtoris eſt. et ſi ouis aliquando diſcedat a grege nō propter hoc debet ip̄am deſpicere ſꝫ ip̄ſam diligēter querere ⁊ cum alijs adunare. Secūdum hoc igitur in parte iſta quinq̄ poſſumus conſiderare:ſcꝫ.
Xp̄i cōmunem apparitionem.
Thome ſpecialem reductionem.
Ipſius veracem confeſſionem.
Xp̄i placibilem confortationem.
Euangeliſte excuſantem epilogationeꝫ.
¶ Quātū ad primum dicit. Et poſt dies octo ⁊c. Ubi quatuor tangit:ſcꝫ.
Temporis expreſſionem.
Gregis adunationem.
Chriſti apparitionem.
Ipſius allocutionem.
¶ Quātū ad tp̄is expreſſionem dicit. Et poſt dies octo. Ubi ſciēdū ꝙ nō ſtatī poſt ꝙ dictū fuit Thome ab alijs ꝙ viderāt dn̄m:xp̄s eis appuit ſꝫ poſt dies octo. vt in illo interuallo tp̄is ſm̄ Chryſo. Audiret relationē reſurrectiōis xp̄i:⁊ ex hoc inflāmaret̄ ardēti⁹ ad hoc ſciēdū ⁊ firmi⁹ credendū. ¶ Quātū ad gregis adunationē dicit. Iterū erāt diſcipu. ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s Thome per ſe exiſtenti:qꝛ dubius erat de ſua reſurrectione nō apparuit:ſꝫ in aliorū collegio:vt p̄ hoc detur intelligi ꝙ nō diuiſis p̄ diſſentionē:ſed vnitis per dilectionē xp̄s apparet iuxta illud qd ipſe dixerat Matth. xviij. Ubi duo vel tres fuerint congregati in noīe meo:in medio eoꝝ ſum. ¶ Quātum ad xp̄i apparitionē dicit Uenit ieſus ianuis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s habēs iā corp⁹ glorioſum clauſis ianuis intrauit ad diſcipulos. Quomodo aūt audi Aug. In ſermone paſchali. Queris a me ⁊ dicis. Si per iſta oſtia clauſa intrauit:vbi eſt corporis mollities? Et ego rn̄deo. Sup mare ambulauit:vbi eſt corpis pōd⁹? Sed fecit id dn̄s tanꝙ dn̄s. Nunquid ergo qꝛ reſurrexit deſtitit eē dn̄s? q.d. nō. Sꝫ ſicut p̄ ſuā potētiā fecit vnū facere potuit ⁊ reliquū. ¶ Quātū ad ipſi⁹ allocutionē dicit Et dixit eis pax vobis. Ubi ſciēdū ꝙ p̄mo ab angelis annūciata eſt pax. iuxta illd. Luce. ij. Et in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. ſc̄do ē pax a xp̄o p̄cepta. iuxta ilud Mar. ix. habete inter vos pacem. tertio eſt pax a xp̄o promiſſa:iuxta illud Ro. ij. Glīa honor ⁊ pax homini operanti bonum. ¶ Quantū ad ſc̄dm. ſ. Thome ſpecialē reductionē dicit. Deinde dicit Thome ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ in hoc oſtēditur magna benignitas xp̄i:ꝙ nō expectauit ꝙ interrogaret̄ a Thoma:ſed ex ſua benignitate quaſi eū preueniēs inuitat eū ad ſe cognoſcēdū primo di. Affer digitū tuū huc ⁊c. ſc̄do inſtruit eū ad ſe credendū. d. Et noli eſſe incredulus ſꝫ fidelis. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. Thome veracē cōfeſſionem dicit. Rn̄dit Thomas:dn̄s meus ⁊ deus me⁹. Ubi ſciendū ꝙ Thomas quaſi p̄fectus theologus fact⁹ confitet̄ duas naturas in chriſto:ſcilicet diuinam ⁊ humanam. humanam cū dicit dominus meus. Diuinā tamē ſubiūxit deus meus. Dominus inquā quia quātum ad humanitatē patiendo nos redemit. Deus quantum ad diuinitatē:quia in eē nature nos creauit iuxta illd Geñ. j. In p̄ncipio creauit deus celū ⁊ terrā. ¶ Quātū ad quartū. ſ. fideliū placibileꝫ cōfortationē dicit. Qꝛ vidiſti me ⁊c. vbi ponit p̄mo Thome de ſua tarditate rep̄hēſionē:cum dicit. Qꝛ vidiſti me ⁊c. ſc̄do nō videntiū iōm corpaliter cōſolationē eū ſubiūgit. Beati q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt. In qua ſentētia nos ſpecialiter ſ

gurati ſumus.qui eũ quẽ in carne nõ vidim⁹:mente retinemus:ſi tñ fidẽ noſtrã opibus ſeq̃mur etẽm vere credit:q̃ exercet operando qđ credit. ❡ Quãtũ ad q̃ntũ.ſ.euangeliſte excuſantẽ epilogationẽ dicit multa quidem et alia ſigna ꝛc. Ubi duo poſſumus conſiderare ſcʒ.

Iſtius ſcripture breuitatem.

Ipſiuſqꝫ vtilitatem.

❡ Quantũ ad primũ dicit. Multa quidẽ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ pars iſta poteſt duob⁹ modis intelligi:vel ꝙ Joannes excuſet ſe de breuitate quãtum ad oĩa mirabilia xp̃i et oĩa facta eius que fecit dum vixit mũdo q̃ ipſe nõ ſcribit:vel de multis factis a xp̃o ad manifeſtationẽ ſue reſurrectiõis que etiã omiſit gratia breuitatis. ❡ Quãtũ ad ſcripture vtilitatem dicit. Hoc aũt ꝛc. tãgit duplicẽ ſcripture vtilitatẽ.ſcʒ quãtũ ad fidei edificationẽ ꝛ quantũ ad glĩe acquiſitionẽ. ❡ Quãtũ ad primũ dicit.hoc aũt ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ ex ſerie hui⁹ euãgelij:poſſum⁹ accipere triplicẽ noſtre fidei edificationeʒ ex manifeſtatione diuina. Aut eñ primo edificata eſt fides noſtra per viſum in xp̃i p̃ntia:ꝛ hoc fuit factũ in thoma:cui fuit dictum. Qr vidiſti ꝛc. Aut in abſentia per auditum. Et de tali dictum. Beati q̃ viderũt ꝛc. Aut in teſtimonium in ſcriptura. Et de hoc dicit hic in litera. hec aũt ſcripta ꝛc. ❡ Quantũ ad glorie acq̃ſitionẽ dicit. Et vt credẽtes ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ hõ p fidẽ nõ acq̃rit vtilitatẽ illi q̃ credit: ſed ſibi:q̃ vtilitas eſt glĩa ꝛ vita ſempiterna. Unde.j.Joan.v. hec ſcribo vobis vt ſciatis q̃m vitam habetis eternã qui creditis in noĩe filij dei. Ad quam. ꝛc.

❡ Dñica ſcđa poſt paſcha. Euãge.xxxij.

EGo ſum paſtor bon⁹ Joã. Nos videmus loquendo naturalr ꝙ vnaqueqꝫ res põt duob⁹ modis cognoſci:vno mõ ꝓprie et directe cognoſcẽdo ꝓprietates ſibi cõueniẽtes. Alio mõ improprie ꝛ indirecte:cognoſcẽdo ſibi non eẽ ꝓprietates illi⁹ qđ ſibi opponit. Uerbi gratia.res calida põt cognoſci p proprietates calidas ipſam ꝯſequẽtes:ꝛ ſic ꝓprie cognoſcit:vel qꝛ cognoſcim⁹ ſibi nõ ieẽ ꝓprietates frigiditatis ſibi oppoſite ꝛ ſic cognoſcit indirecte. Xp̃s igit in hodierno euãgelio volẽs oñdere ſe eſſe bonũ paſtorẽ:iſtũ duplicẽ modũ tʒ. Nam oñdit ſe carere ꝓpetatib⁹ mali paſtoris ꝛ mercẽnarij:ꝛ ſe hñe ꝓpetates ꝯueniẽtes bono paſtori. Et ſic fʒ dicta iſtđ euangeliũ i duas ptes diuidit. Nã p̃mo tãgit admirabilẽ diuerſitatẽ obſequij. Scđo. Commendabilem proprietatem officij. ❡ Primũ ꝓbat diſimilitudo operatiõis ſcđm multitudo perfectionis. Primũ in prin.ſcđm ibi. Ego ſum paſtor bonus ꝛc.

❡ Prima pars.

QUantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc. dicit. Ego ſuʒ paſtor bon⁹ ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ q̃n aliq̃s vult aliq̃d facere vel dicere.p̃mo dʒ ꝓponere qđ itẽdit poſtmodũ dʒ illud rationabiliter ꝓſequi vt opʒ quẽ modũ tenet hic xp̃s. Scđm hoc igit in parte iſta duo poſſumus conſiderare.

Primo concluſionem propoſitam.

Scđo diſtinctionem explicitam.

❡ Quantum ad primũ dicit. Ego ſuʒ paſtor bon⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ lʒ multi in eccleſia nominentur paſtores:ſicut prelati eccleſie:tñ xp̃s principalr nomẽ boni paſtoris hʒ:qꝛ alij oẽs participatiue dicuntur paſtores. ❡ Sciendũ eſt ꝙ in iſta cõcluſione chriſtus de ſe tria tangit ſcʒ.

Suam excellentiam ꝛ dignitatem.

Suam diligentiam ꝛ affabilitatem.

Suam beniuolentiam ꝛ ſanctitatem.

❡ Primo xp̃s tangit ſuã excellentiã ꝛ dignitatẽ cuʒ dicit. Ego ſum. Uñ ipſe dicit Apoc.xxj. Ego ſum radix ꝛ genus dauid ſtella ſplẽdida ꝛ matutina. Nã radix ꝛ genus dauid dici potuit qꝛ de eius ſtirpe. Stella ỽo ſplendida et matutina:qꝛ ſua claritate prefulgida mũdũ illuminauit. ❡ Secũdo tangit ſuam diligẽtiam ꝛ affabilitatem:cũ dicit paſtor. Ut ſic de xp̃o dicatur illud Eze.xliiij. Suſcitabo ſuper oues meas paſtoreʒ vnũ qui paſcet eas ſeruum meũ dauid. Nã ſup gen⁹ humanũ qđ oĩs dici põt.iuxta illud pſ. Nos aũt populus eius ꝛ oues paſcue ei⁹:ſuſcitauit deus pater paſtorẽ vnũ q̃n filiuʒ miſit in mũdũ q̃ ſignanter vn⁹ dʒ:qꝛ ipſe ſingulariter fuit paſtor. Uñ de ip̃o deus

pater Eſa.lj. Unum vocaui eũ et bñdixi eum. ¶ Signãter etiam dr dauid: q2 ipe decorus ꝛ fortis. Uñ de ipſo Eze.xxxvij. Seruus meꝰ dauid rex ſup eos ꝛ paſtor vnus erit oim eoꝝ. ¶ Tertio tãgit ſuaʒ beniuolentiam ꝛ ſanctitatem: cum dicit. Bonus. vnde de ipſo pſ. Quam bonus iſrael deus his q̃ recto ſunt corde. Nam ipſe ſolus bonus eſſentialiter: alij ſoluʒ participatiue: iuxta illð Lu.xviij. Nemo bonus niſi ſolus deus. ¶ Quantum ad ſecundum. ſ. diſtinctionem explicatã dicit. Bonus paſtor ꝛc. Et duo facit: quia primo ponit boni prelati actum. ſ. imitãdum ſecũdo mali prelati actum ad deteſtandum. ¶ Quantum ad primum dicit. Bonus paſtor animam ſuam dat ꝓ ouibus ſuis. vitam ſuã qñ pro nobis tanq̃ ꝓ ouibus voluit mori in cruce. In quo dat nobis exemplũ vt q̃ bonꝰ paſtor eſt: non ſolũ ſua ſed ꝛ ſeipſum dʒ ꝓ defenſione ſuarũ ouiũ exhibere. Et qui ſua ſuis ouibus denegat: non eſt credendum ſm Greg. in omel. ꝙ ꝓ ipſis exponeret vitã ſuam. Quantũ ad mali prelati actum deteſtandũ dicit. Mercennarius autem: et qui non eſt ꝛc. Ubi tria tangit. ſcʒ.

Prelati negligentiam in cuſtodiendo.
Inimici violentiam in offendendo.
Dicti euidentiam in accuſando.

¶ Quantum ad primum dicit Mercennarius autem ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ aliquãdo nõ cognoſcitur verus paſtor a mercẽnario tempore pacis. ſed cũ tempus alicuius aduerſitatis accidit: tunc apparet differẽtia: quia tunc ſm Grego. in omel. Bonus paſtor oues conatur defendere: mercennarius autẽ fugit. ¶ Quantũ ad inimici violentiam in offendẽdo. Et lupus rapit ꝛc. Ubi ſciẽdum ꝙ ſicut quando paſtor recedit ab ouibꝰ oues remanẽt in piculo ꝛ diſpergunt hincinde et multoties rapiũtur a beſtijs. Sic qñ p̄latus dimittit ſuos ſubditos ſicut mercẽnariꝰ ꝛ nõ paſtor i periculo remanet grex ſuꝰ. Uñ de talibꝰ põt dici illud. iij. Reg. xxij. Uidi cunctũ iſrael diſpſum in mõtibus quaſi oues nõ habẽtes paſtorẽ. ¶ Quãtũ ad dicti euidentiã in accuſando dicit. Mercẽnariꝰ aũt fugit q2 ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ cauſa quare mercẽnariꝰ fugit ſm Grego. eſt quia plus amat lucrum tẽporalẽ q̃ oues. ¶ Sciendum eſt etiã ſm Augu. ꝙ li apli iuxta dicta ſaluatoris qñ pſeqbant de ciuitate i ciuitatẽ fugerẽt nõ tñ ꝓpt hoc dicti fuerũt mercẽnarij ſed veri paſtores. Ad cuiꝰ euidẽtiã ſciẽdũ eſt. ꝙ miniſter eccl'ie tunc iuſte põt fugere: qñ perſecutio eſt perſonalis. vtputa quãdo ipſe ſolus perſequit: q2 tũc eius miniſterium per alios poteſt ſuppleri: qñ auteʒ perſecutio eſt cõmunis: ita ꝙ prelatꝰ cũ ſubditis perſequitur: tũc quando videt ſubditos indigere ſua preſentia nõ debet eos deſerere. ſed tanq̃ bonus paſtor eos defendere ꝛ tueri.

¶ Secunda pars.

Sequit. Ego ſum paſtor bonꝰ ꝛc. Ubi tãgit cõmẽdabilem ꝓprietatẽ officiũ qð ꝓbat multitudo ꝓfectionis. Ubi ſciẽdũ ꝙ qñ aliquis vult cõmẽdare alicuiꝰ officium. primo dʒ ꝓponere officiũ iſtud: poſtmodũ cõditiones illiꝰ officiũ explicare: quem modũ hic xp̃s tenet. Scðm hoc igitur in parte iſta duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Euidentem ſaluatoris concluſionem.
Multiplicem paſtoris commẽdationẽ.

¶ Quãtũ ad primum dicit. Ego ſum paſtor bonus. Ubi ſciendum ꝙ poſtq̃ xp̃s ſuam cõcluſionem probauit per differẽtiam que eſt inter bonum paſtorẽ ꝛ mercennarium: nũc eã replicat euidentius eam probet. vnde Chryſ. Chriſtꝰ a mercẽnarijs ſeipſuʒ diſtinxit qui contẽnunt luporum rapinas: ex eo ꝙ ꝓ ouibꝰ aiam ponit: ꝛ ideo quaſi cõcludẽs ſubdit. Ego ſum paſtor bonꝰ. ¶ Quãtũ ad ſcðʒ. ſ. multiplicem paſtoris cõmẽdationẽ dicit. Et cognoſco oues meas ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ paſtor dʒ oues ſibi cõmiſſas cognoſcere vt ſciat q̃ ſunt ꝓprie ꝛ que non. Scðo dʒ eas ab incurrẽtibꝰ beſtijs nociuis defendere. Tertio dʒ eas inſimul adunare. ſʒ hoc igitur in parte iſta tria tangit. ſcʒ.

Apprehenſionem euidentem.
Defenſionem preſeruantem.
Congregationem vnientem.

¶ Primo dico ꝙ paſtor dʒ hr̃e apphẽſionẽ euidẽtẽ. Et quãtũ ad hoc dicit. Et cognoſco oues meas ꝛc. Et intẽdit talẽ rõ-

117

nem Boni paſtoris eſt cognoſcere oues ſuas ⁊ cognoſci ab eis. Sʒ ego cognoſco oues meas: ⁊ ipſe cognoſcũt me. ergo ſuʒ bon' paſtor. ❡ Poſtea ponit cognitionis modũ. d. Sicut cognouit me pr̄. ⁊c. ❡ Secũdo dico ꝙ dʒ habere defenſionẽ ꝑeruã tẽ. Et ꝙtũ ad h̄ dicit. Et aīaʒ meã pono ꝓ ouibus meis. Ex q̄ ꝓprietate xp̄s ſic arguit. Signũ boni paſtoris ẽ aīaʒ ſuã ponere ꝓ ouib' ſuis. ſʒ pono animã meã ꝓ ouibus meis. ergo. ❡ Sciẽdũ eſt etiã qđ ponẽdi aīaʒ ſuã ꝓ oīb' ſuis pōt ſumi iõ ex ordie diligẽdoꝝ. Nã ſciẽdũ ꝙ ſʒ Au. p̄rio de doctrina xp̄iana. q̄tuor ſunt ex charitate diligẽda. i. de' aīa ꝓpria: aīa p̄rimi: et corp' ꝓpriũ. In diligẽdo aũt ordo debit' eſt: vt p̄rio diligam' qđ ſupra nos eſt. i. deũ. Scđo id qđ ſum'. i. aīaʒ nr̄aʒ. Tertio id qđ iuxta nos ẽ. i. aīaʒ p̄rimi. Quarto id qđ extra nos ẽ. i. corp' ꝓpriũ. Cum igit hō rōnabiliter loquẽdo teneat̃ ꝑtermittere min' diligẽdũ ꝓpter magis diligẽdũ: tenet̃ paſtor bon' ꝑtermittere corp' ꝓpriũ qđ ẽ in q̄rto gradu diligendoꝝ ꝓpter ſalutẽ aīe p̄rimi cui' rō ẽ q: ſpũalis ſal' gregis ꝑpõderat vite corporali paſtoris. ❡ Tertio dico ꝙ dʒ h̄re cõgregationẽ vnientẽ. Qđ notat̃ c̄ i d̄t Et alias oues habeo ⁊c. vbi ĩtẽdit tal̄ rõnẽ. Offm̄ boni paſtoris ẽ oues ĩſimul cõgregare. Ego aũt oues meas ꝯgrego ĩ vnũ ouile ergo. ❡ Qualẽ oñdit Greg. ĩ omel. d. q̄ſi ex duob' gregib' vnũ ouile efficit: q: iudaicũ ⁊ gẽtilẽ pp̄lm̄ ĩ ſua fide cõiũgit. Et q̄ũo audi Theo. d. Idẽ nãq; oīb' ẽ baptiſmã ſignaculũ: vn' paſtor ꝟõũ dei attẽdãt ergo manichei qm̄ vnũ ouile et vn' paſtor ẽ noui ⁊ veteris teſtamẽti. hoc aũt ẽ qđ innuit petrus. j. Cañ. ij. d. Eratis em̄ aliq̄ñ ſicut oues errãtes ſed ꝯuerſi eſtis nũc ad paſtorẽ ⁊ ep̄ʒ aīaꝝ vr̄arũ. ❡ Sciẽdũ eſt aũt quãtũ ad totũ iſtud euangeliũ in quo fit mentio de paſtore ꝙ myſtice loquẽdo p̄imo per paſtorẽ intelligi poteſt xp̄s ſʒ qđ ipſemet de ſe loquebat̃. d. Ego ſum paſtor bonus habet autem xp̄s conditiones paſtoris. Nam oues ſuas.

Cognoſcit ſcientia veritatis.

Defendit beniuolentia pietatis.

Redimit abundantia largitatis.

Paſcit affluentia bonitatis.

Congregat diligentia ſedulitatis.

❡ P̄rio dico ꝙ xp̄s inſtar boni paſtoris oues ſuas cognoſcit ſciẽtia ꝟitatis. Vñ poterat dicere illđ ps. Cognoui oīa volatilia celi et pulchritudo agri mecũ ẽ. Nã xp̄s tã celeſtia p aues deſignata q̄ volãt ĩ altũ: ꝙ̄ terena ſignificata p agꝛ cognoſcit infallibil'r ⁊ diſcernit. ❡ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ diuerſe res diuerſimode cognoſcũt. Nã denari' q̄ʒ cognoſcit p imaginẽ regis. Miles p arma ſui dñi ouis per rubeũ ſignũ. hō igit̃ cognoſcit̃ ſi ſit denari' xp̄i ver' ⁊ non falſus. ſi habet imaginẽ xp̄i: q̄ q̄dẽ eſt gratia aīaʒ ipſi' decorãs. ❡ Hũc denariũ poſtulabit ſibi oſtẽdi in die iudicij: ⁊ q̄ñ aīa cuiuſlibet erit. d. Mat. xx. Oſtẽdite mihi numiſma cẽſus: at illi obtulerũt ei denariũ: ⁊ ait illis cui' ẽ imago hec ⁊ ſuꝑſcriptio. Et ſi q̄dẽ inueniat ꝙ in denario illo ſit gratia q̄ eſt imago ei' tũc q̄dẽ retinebit eũ: vt verũ denariũ. Si ꝟo ſit imago ceſaris. i. diaboli: q̄ quideʒ imago eſt macula pc̄ti deformãs aīaʒ dicet reddite que ſunt ceſaris ceſari. i. diabolo eternaliter cruciãd'. ❡ Cognoſcit̃ etiã ſi ſit miles xp̄i ſi portat ipſius arma que ſunt ſacramẽta eccl'ie ⁊ ꝟtutes aīam adornãtes. ad que arma habẽda admonet nos ap̄ls Ro. xiij. Abijciamus arma tenebrarũ ⁊ induamur arma lucis. q. d. vitia et peccata que ſunt arma diaboli: Abijciamus viriliter ⁊ induamur arma lucis. i. ꝟtutib' quib' anima illuſtratur ⁊ ſunt arma xp̄i. ❡ Cognoſcit̃ etiam homo ſi ſit ouis xp̄i per ſignum rubeũ. i. ſi ſit rubricata ſanguine xp̄i eius paſſionẽ meditando. Nam ſanguis xp̄i hominib' ipſo ſignatis eſt tutamentũ ꝑſecutionis diabolice: ne ab ipſo aliqualiter offendã tur. ❡ Hoc autem fuit figuratum Exo. ij. vbi ſententialiter dicit̃ ꝙ cum ꝓpter maliciam egyptiorũ deus vellet interficere egypti p̄imogenita ordinauit cũ populo iſraelitico ꝙ ſignarẽt domos ſuas ſanguine agni vt poſſẽt euadere. d. Erit aũt vobis ſanguis in ſignũ in edibus in quibus eritis ⁊ videbo ſanguinem: et tranſibo vos: nec erit in vobis plaga diſpdẽs quando percuſſero terrã egypti. ❡ Ubi ſciendum ꝙ p egyptios qui interpretãtur tenebroſi ĩtelligi poſſunt peccatores

exiſtentes

exiſtentes in tenebris peccatorū: ꝛ quia non eſt conueniēs ꝙ reportent de malitus ſuis lucrum: aliqñ vult de⁹ interficere ꝑ iuſticiam puniētē vt impleat illud Eſa. decimotertio. Ecce dies dñi veniet crudelis ꝛ indignationis plen⁹ ꝛ ire: furoriſqꝫ ad ponēdā terrā in ſollitudinem: ꝛ peccatores eius conterēdos de ea ꝑ filios autē iſrael q̇ interpretat̄ vidēs deū intelligi poſſunt viri iuſti q̇ dñm cōtem plātur. quib⁹ dr Deuter. xxxiij. Beatus tu iſrael: q̇s ſimilis tui popule q̇ ſaluaris i dño. ¶ Iſti aūt vt euadēt ſniaꝫ dñi datam ꝯ egyptios. i. peccatores: q̇ quidē eſt ſnia mortis debent ſe ſignare ſanguine immaculati ieſu ꝛ ſic ipſum nō timebūt. Uñ figuratiue dictū fuit Apoc. vij. Q̄tuor angelis qb⁹ datū eſt nocere terre ꝛ mari: nolite nocere terre ꝛ mari neqꝫ arborib⁹ quoad vſqꝫ ſignem⁹ ſeruos dei noſtri in frontibus eorum. Nā tales qui ſunt ſignati in frontibus. i. in aīab⁹ ſuis ſigno paſſiōis chriſti ab exterminā te angelo nō opꝫ timere. ¶ Secundo dico ꝙ xp̄s inſtar paſtoris ſuas oues defēdit beniuolētia pietatis. Nā xp̄s ꝑp beniuolentiā quā habuit ad genus hūanū tanq̄ ad ſuas oues pro earum defenſione animam dedit vt ſic potuerit dicere illud hier. xij. Reliqui domum meaꝫ dimiſi hereditatem meā ꝛ dedi dilectā animam meam in man⁹ inimicoꝝ ei⁹. Dimiſit domū ꝛ dimiſit hereditatē qñ de ſinu patris venit in mundum: dedit animam dilectam quando voluit pro nobis crucifigi. ¶ Unde potuit nobis figurari ꝑ Achab regē iſrael: de quo ſentētialr dr. iij. Reg. xxij. ꝙ iuit ad pugnam cōtra Aſſyrios ꝑ defenſione ſui populi: cōmiſſumqꝫ eſt ꝑliū in die illa: ꝛ rex iſrael ſtabat in curru ſuo cōtra aſſyrios ꝛ mortu⁹ eſt veſpere. fluebat aūt ſanguis plage i ſinum currus. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Achab qui interpretat̄ fraternitas intelligi p̄t chriſtus qui eſt fr̄ noſter quātum ad humanitatem qui ſignanter rex iſrael dicitur quia ipſe eſt rex omnium cōtemplātium tam viatorū q̄ beatorū. Per ſyros autē qui interpretant̄ ſublimes: inimicos populi iſraelitici intelligi poſſunt diaboli inimici ppl̄i xp̄iani: q̇ iō dicuntur ſublimes: qꝛ ꝑ ſuperbiā ſe ꝯ dñꝫ erexerūt ꝓpter quā ſunt i infernū deiecti. Ut ſic verificet de eis illud ꝓū. x. Sublimes humiliabunt. ¶ Per currum vero vbi ſunt quatuor rote intelligi pōt crux xp̄i in qua fuerunt quatuor brachia inſtar quatuor rotarū ꝑ q̄ poſſunt intelligi quatuor virtutes quas xp̄s habuit pendēs in cruce. Nā habuit prudentiā in eligēdo cōuenientē modum nr̄e redemptionis: vt qꝛ hō lapſus erat delectabilr: ipſum redimeret penalr moriēdo. habuit virtutē iuſticie quꝫ iux̄ quātitatē delicti portauit penā in ſuo corpore hōi debitā ꝑ pctis. habuit virtutē tēperātie: qū ad ſupfluitatē nullis mūdanis delectabilibus vſus ē: imo nec ad neceſſitatē. Nā ibi vidim⁹ eū nudū pendentē ꝑ ſupfluitatē terrenarū cupidinū: vidim⁹ euꝫ ſitibundum cōtra oēs delectationes carnales. habuit etiam virtutem fortitudinis qū ꝓ nobis ꝯtra diabolū voluit dimicare. ¶ Sic aūt exiſtēs xp̄s i hoc curru mirifico in pugna contra diabolū: dr mortu⁹ fuiſſe veſpere: qꝛ circa horā nonā q̇ declinat ad veſperā inclinato capite emiſit ſpiritū: cui⁹ ſanguis in ſinū curr⁹ fluxit qꝛ eius ſanguis ꝑcioſiſſimus exiens de eius manib⁹ latere ꝛ pedibus lignū crucis multipliciter rubricauit. ¶ Tertio dico ꝙ xp̄s inſtar paſtoris ſuas oues redemit abūdātia largitatis. Nā gen⁹ hūanum propter pctm̄ primoꝝ parētū erat obligatū deo maximo debito: de quo nullus purus homo poterat ſatiſfacere quilibet ſibi ꝑ ſeipo tenebatur. xp̄s aūt exiſtens deus ꝛ homo: rōne qua deus ſatiſfacere potuit: rōe q̇ hō ſatiſfacere d̄buit ꝛ ideo nos ſufficiēter redemit. iuxta qđ ſibi dr Apoc. v. Redemiſti nos dñe deus in ſanguine tuo ex oī tribu: lingua populo ꝛ natione ꝛ feciſti nos deo nr̄o regnū. ¶ Quarto xp̄s iſtar paſtoris oues ſuas paſcit affluētia bonitatis. Nā xp̄s vt bonus paſtor genus humanū inſtar ſuarū onium ſua bonitate paſcit ꝛ nutrit: dum ſua bonitas eſt eis obiectuꝫ ſufficiēs refectiuū. Unde gregi diuino dicit̄ ꝑ ꝓū. Spera in dño ꝛ fac bonitateꝫ ꝛ inhabita terram ꝛ paſceris in diuitiis ei⁹. Et iō ipſe dicit Eze. xxxiiij. Ego paſcam oues

meas in mōtib⁹ iſrael.i.in celeſti pr̄ia. vbi delectabunť in ipo. ¶ Quinto xp̄s i ſtar paſtoris oues ꝯgregat diligentia ſe dulitatis.nā xp̄s genus humanū inſtar ouiū ſuaꝝ i vnū cōgregat in hoc mūdo ꝑ fidē ꝛ grāꝫ:ꝛ in futuro ꝑ glīam iuxͣ qḋ de ipo ḋr Eſa.xl.Sicut paſtor gregē ſuū paſcet in brachio ſuo:ꝯgregabit agnos in ſinu ſuo leuabit:fetas ipſe portabit. Scḋo ſciēdū ē ꝙ ꝑ iſtū paſtorē intelligi pn̄t p̄lati eccleſie q̄ poſiti ſūt ad cuſtodiā gregis ſibi commiſſi.iuxͣ illud apoſtoli Ephe.iiij.Ipſe.i.xp̄s inq̄t:dedit quoſdā q̄dē apoſtolos:q̄ſdā aūt ꝓphetas alios ꝟo euāgeliſtas:alios aūt paſtores ꝛ doctores. ¶ Iſti boni paſtores poſſunt figurari ꝑ Moy.de q̄ ḋr.Exo.iij.ꝙ Moy. paſcebat oues ietro ſoceri ſui ſacerdotꝫ madiā cūq̄ꝫ minaſſet gregē ad īteriora deſerti venit ad mōtē dei oreb.appuitq̄ꝫ ei dn̄s in flamma igni de medio rubi:ꝛ videbať ꝙ rub⁹ arderet ꝛ nō cōbureret.dixit ergo Moy.vadā ꝛvidebo viſionē hāc magnā quare nō cōburiť rub⁹.cernens aūt dn̄s q̄ ꝑgeret ad vidēdū.vocauit eū de medio rubi:ꝛ ait Moy.Moy.q̄ r̄ndit adſum:at ille:ne appropies huc.ſolue calciamēta de pedib⁹ tuis:loc⁹ eīm in q̄ ſtas terra ſancta eſt:ꝛ ait:ego ſuꝫ de⁹ patris tui:deus abraā:de⁹ yſaac:ꝛ deus iacob.aſcōdit Moy.faciē ſuā:nō ei audebat reſpicere ſupra dn̄m. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū rubū in q̄ erat ignis itelligi pōt xp̄s ieſ⁹ in quo erat humanitas paſſibilis ꝛ penalitatib⁹ m̄ltis ſubiecta ſignificata ꝑ rubū ſpinoſum.erat etiā diuinitas lucē ꝑ ſapiētie claritatē:ꝛ ardēs per intēſiſſimā charitatē ſignificata ꝑ igneꝫ lucētē et ardētē:ꝛ ſignāter ardere ḋr ꝛ nō comburere:q: diuinitas lꝫ habitaret in humanitate xp̄i:ꝛ ipſam illuſtraret lumine claritatis ꝛ inflāmaret īcēdio charitatis:th̄ ipſaꝫ nō ꝯburebat:ſꝫ poti⁹ conſeruabat.vt ſic dici potuerit de chriſto.illḋ Colľ.ij.In ip̄o habitat oīs plenitudo diuinitatis. ¶ Per Moy.ꝟo qui paſcebat oues ietro ſacerdotis madiā itelligi p̄t q̄libꝫ paſtor q̄ paſcit oues.i.xp̄ianos ſue cure cōmiſſos:q̄ p̄ncipaliter ſunt oues xp̄i ſignificati ꝑ ietro ſacerdotꝫ madiā q̄ interpretať ꝯiudicās:ꝛ xp̄s ſm̄ p̄s.ē ſacerdos ieternū ſꝫ ordinē melchiſedech q̄ hꝫ mūdum iudicare iuxta illud Jo.v. Dedit ei.ſ.pr̄ filio poteſtatē iudiciū facere q: fili⁹ hoīs ē. ¶ Paſtor igiť cupiēs rubū ardētē.i.dei filiū humanatū īſpicere:ꝛ reſpiciēs curā gregis dn̄ici ḋꝫ iſtar Moy.pmo ſuꝑ gregē vigilare quātū ad exteriora ꝑ ſollicitudinē circūſpectiōis ꝛ ſic gregē paſcere exēplo ꝛ doctrina.vt ſic ſit de illis de q̄b⁹ dicit dn̄s Jere.iij. Dabo vobis paſtores iuxͣ cor meū q̄ paſcēt vos ſciētia ꝛ doctrina.Scḋo ḋꝫ q̄ntū ad ſeipꝫ ꝛ gregē intrare interiora deſerti per ſollicitudinē recollectiōis.Nā bon⁹ paſtor ꝛ ſeipꝫ ꝛ gregē ḋꝫ recolligere ad mentis quietudinē ſignificatā per deſerti introitum.vn̄ in ꝑſona dn̄i dixit Moy.pharaōi.Exo.v.Dimitte ꝑopulū meū vt ſacrificet mihi i deſerto.Tertio ḋꝫ aſcēdere ad ſuꝑiora ꝑ celſitudinē deuotiōis:vt ſic iſtar Moy.veniat ad montē dei oreb:iuxta illḋ qḋ ſibi ḋr.Exo.xxiiij.Aſcēde ad me i mōtē ꝛ eſto ibi. ¶ Si aūt paſtori triformiter cū ſuo grege diſpoſito xp̄s de⁹ ꝛ hō familiariter apparebit.Ut ſic dici poſſit ſibi illud Gen.xxvj. Apparuit dn̄s yſaac:ꝛ ait ne deſcēdas i egyptū ſꝫ quieſce in terra quā dixero tibi ꝛ peregrinare in ea eroq̄ꝫ tecū ꝛ bn̄dicam tibi.Nā tali paſtori cū grege ſuo q̄ ad mōtē altum per cōtemplationē aſcenderat dicit dn̄s ꝙ nō deſcēdat in egyptū i.ad vitia tenebroſa.ſed peregrineť.q̄ſi abſtract⁹ a mundo in terra quā ſibi oſtēdit dn̄s q̄ eſt orationis ꝛ deuotiōis.ꝛ tūc ſibi benedicit ſuam gratiā conferendo. ¶ Sciēdū eſt autē ꝙ q̄ vult ad iſtā cōtēplationē aſcendere ḋꝫ pmo habere obediētiā p̄ōptam inſtar Moy.qui dn̄o vocāti reſpondit adſuꝫ.figuratus ꝑ vnā de illis ſtellis:de quib⁹ ḋr Baruch.iij.Stelle dederunt lumē in cuſtodiis ſuis ꝛ letate ſunt vocate ſunt ꝛ dixerūt adſum⁹:Secūdo ḋꝫ habere innocētiā probatā vt ſic inſtar Moy.deponat calciamenta.Nam per calciamēta.que fiunt de pellib⁹ animaliū mortuorum intelliguntur vitia ꝛ peccata que homo debet ḋponere:ꝛ mūdom animam ſeruare.Tertio ḋꝫ habere reuerentiaꝫ profundam:vt inſtar Moy. abſcōdat faciē ſuaꝫ ſe inclinās ad terrā.

iuxta qđ dr de helya.iij.Re.xviij.Helyas aūt aſcēdit in verticē carmeli et xn' in terrā poſuit faciē ſuā. ¶ Tertio ſciēdū ē ꝙ ꝑ iſtū paſtorē intelligi pōt ala rōnalis in homine ſiue ipſe hō inquantū ad animā rationalem cuius oues poſſunt dici alie potētie tā intellectiue ꝙ̄ ſenſitiue q̄ debent regi ꝛ regulari iudicio ratiōis.vt ſic in homine nō ſint plures paſtores ſequentes potentiarū deſideria ſed ſolummodo vnus ſequēs ratiōis iudiciū. ¶ Iſte paſtor fuit nobis figurat' per Iacob.de quo ſentētialiter dicitur. Gē.xxix.ꝙ vt haberet Rachel filiā laban in coniugium que erat pulchra ꝛ venuſto aſpectu paſcebat oues laban ꝛ ſeruiuit pro ea ſeptem annis quam cū vellet introducere nō potuit niſi prius Lyā q̄ erat lippis oculis et prior tpe ſorore ſua acciperet:ꝓ qua etiā paſcēdo gregē aliis ſeptem annis ſeruiuit:qr ꝯſuetudo nō erat illa prima vt iuniores añ traderētur nuptui ꝙ̄ priores. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ Labā q̄ interpretat̃ cādidatio itelligi pōt de'.q̄ iuxta illud Sap.vij.Eſt cādor lucis eterne ꝛ ſpeculū ſine macula. quē ala ſctā alloquit̃ Can.v.d.Dilect' meus candidus ꝛ rubicundus elect' ex milib'.Iſte habet duas filias.ſ.Rachelē ꝛ Lyam.i.duas vitas vnam in pñſenti:que ſignificatur per Lyā que interpretat̃ laborioſa.quia dum in hoc mundo viuimus ſumus in cōtinuo labore iuxta illud Job.v.Hō naſcit̃ ad laborē ꝛ auis ad volandū. Aliam habet in futuro ſignificatam per Rachelem q̄ interpretat̃ vidēs dn̄m:qr ibi cōtēplabimur deū clara luce.iux illd.j.Jo.iij.ſcim' qm̄ cū apparuit ſiles erim' ei qm̄ videbim' eū ſicuti ē. Signāt̃ aūt dr Lya lippis oculis eē qr dū in iſta vita exiſtim'.clare deū non poſſum' videre iuxta illd.j.Corint.xiij. Uidem' nūc ꝑ ſpeculū in enigmate. Uñ Exo.xxiij. Nō poterꝭ videre faciē meā nō eñ videbit me hō ꝛ viuet. ¶ Signanter etiā dr ꝙ rachel erat decora facie venuſtoqꝫ aſpectu qr in illa celeſti pr̄ia ē omnis pulchritudo ꝛ decor. Unde ps. Dñe dilexi decorem domus tue ꝛ locum habitationis glorie tue.vt ſic de ibi exiſtētibus dicatur illud Eſaie.xxxv. Ipſi videbūt gloriā dñi ꝛ decorē dei nr̄i. ¶ Per iacob autē q̄ interpretatur luctator:vel ſupplātator intelligi pt hō ꝯtinui ad rationē qui dꝫ luctari ꝯ vitia ꝛ ea ſua prudentia vincere ꝛ ſupplātare. Ut xp̄s ſibi dicat illud Apoc.ij. Uincenti dabo edere de ligno vite qđ eſt i ꝑadiſo dei mei. Iſte debet paſcere oues ſuas idest alias potētias tā ale ꝙ̄ corpis ſm rectū iudiciū rōnis. Has oues.i.potētias alias a rōne q̄ poſſunt dici oues labā.i.dei:qr a deo ſūt hōi date:vt copulet̃ racheli.i. vt vitā eternā habeat ꝑ rachelē.deſignatam:dꝫ paſcere ꝛ deſeruire labā ſeptem annis.i.toto tpe quo viuit ꝙ ſeptēnario dieꝝ reuoluit̃. ¶ Sed tñ aduertat quilibet volēs habere rachelē.i.vitā eternā quod opꝫ ipm̄ lye ante copulari.i.vitā actiuā ꝛ laborioſam habere ꝛ ꝙ pro ea etiā ſeptē annis ſeruiat.i.perfectis operib' ſignificatis per perfectionē ſeptēnarij:q̄ vita actiua prior dꝫ eē cōtēplatiua.iuxta qđ dicit̃ Act.xiiij. Quātū per multas tribulatiōes opꝫ nos itrare in regnū dei. Uñ cuilibet dr.j.Timoth.ij. Labora ſicut bon' miles xp̄i ieſu. Nā ꝑ talē laborē dū viuimus qui tā breuis eſt:qr vita noſtra acquirimus gloriā ſine fine. Ut ſic quilibet dicat illud Eccli.l. Modicū laboraui ꝛ inueni multā requiem. ¶ Sciendum eſt autē ꝙ malus paſtor ſiue preſidens qui vel gregē ſibi ſubditū debite non gubernat vel potentias alias a ratione iuſte nō regulat poteſt comparari.

Lupo gregem demolienti.
Latroni gregem expolianti.
Mercennario gregem dimittenti.
Ydolo gregem negligenti.

¶ Primo dico ꝙ malus paſtor pōt ꝯparari lupo gregē demoliēti. Nā aliq̄ ſunt ꝑſidētes q̄ gregē ſuū inſtar lupoꝝ deuaſtant ꝛ deſtruūt iuxta illud Hiere.xii. Paſtores multi demoliti ſunt vineā meā: ꝯculcauerūt ptē meā:dederūt portionē meā i deſiderabilē in deſertū ſolitudinis poſuerūt eā in diſſipationē. Nā multi ſunt q̄ vineā dñi.i.gregē ſibi cōmiſſum vel potētias anime que ſunt pars domini.qr a deo create conculcāt ipas opprimendo ꝛ diſſipationē penāt:eos nō ſol

119

licite gubernãdo. ¶ Tertio põt cõparari latroni gregẽ expoliãti. Nã multi ſunt q̃ gregẽ ſibi cõmiſſuz inſtar latronũ expoliabãt bõa tpalia auferẽdo: de q̃bꝰ dr Eſa. xxi. principes tui infideles ſocij furũtur oẽs diligũt munera ſequũt retributiões. ¶ Tertio põt cõparari mercẽnario gregẽ dimittẽti. Nã multi ſunt q̃ ſolũ ꝓpter lucrũ tẽporale p̃ſidẽt ꝛ de grege defendẽdo modicũ curãt: ſꝫ in tẽpore aduerſitatis fugiũt ꝛ gregẽ relinquũt. iuxta illud Hiere. xlvi. Mercẽnarij quoq; eiꝰ q̃ verſabãt in medio eiꝰ quaſi vituli ſaginati vſi ſunt ꝛ fugierũt ſimul: nec ſtare potuerũt. Nã multi ſunt q̃ preſident alijs vt ſeipſos velut vituli ſaginati impiguẽt ꝛ viuãt i delitijs: ꝛ tñ qñ grex eis indiget fugiunt nec eum ſuſtentant.

¶ Quarto põt cõparari idolo gregẽ negligenti. Nã quidã ſunt p̃ſidẽtes ad modum idoli Molech q̃ nihil de grege curant ſed ſunt ſicut ſtatua Nabuch. ꝛ volunt ab oĩbus adorari. ¶ Iſti tales poſſunt figurari per ſobnam p̃poſituz tẽpli de quo dicit dñs Eſa. xxij. Uade ꝛ ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad ſobnam p̃poſitum tẽpli: ꝛ dices ei: q̃d tu hic: aut q̃ſi quis hic: q2 excidiſti tibi hic ſepulchꝝ excidiſti in excelſo memoriam diligẽter in petra tabernaculũ xp̃i ecce deꝰ aſportari te faciet ſicut aſportatur gallꝰ gallinatiꝰ ꝛ q̃ſi amictũ ſic ſublenabit te: coronãs coronabit te tribulatiõe. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtũ ſobnã p̃poſitũ templi: intelligi põt q̃libet p̃latꝰ p̃poſitus gregis ſui ſiue potentiaꝝ ſuarum: ſenſitiuarum: q̃ figuratur ſobnas dr qui interp̃tatur ſedes q2 tũc hõ ſedet ꝛ ociatur quãdo nõ regulat ꝛ diſponit ſupradicta ſibi cõmiſſa ſed negligendo ſuũ officiũ inſtar prepoſiti ſobne qui fuit valde tumidus ꝛ ſupbus ꝛ datus voluptatibꝰ: qui etiaz vt dicit fuit proditor ciuitatis ſue. Illa q̃ ſunt ſibi ꝯmiſſa negligunt ꝛ in laſciuijs ꝛ voluptatibus delectant: ꝛ ſic ciuitatem ꝑdunt: dum quãtuz eſt in ſe ꝑ negligentiã beneficio iuſte relegatiõis: ꝛ eterne remunerationis priuãt. ¶ Huic mittitur p̃dicator a dño. i. cõmendatio ſibi facta ab angelo vel hoĩe vl' ſcriptura vel inſpiratione interna: ꝛ p̃mo reprehẽdit de vitio ocioſitatis: cũ dicit quid tu hic aut quaſi q̃s hic: et ſignãter dicit quaſi q̃s: q2 in veritate nõ eſt q̃s: q2 nõ facit diligẽter officiũ ſuũ ſed eſt q̃ſi q̃s: q2 ſolũ locũ occupat. ꝛ tñ de regimine non curat: iuxta illd Apoc. iij. Nomẽ eñi habes ꝙ viuas ꝛ mortuꝰ es. Reuera talis hꝫ nomẽ p̃lati: et tñ nõ vere p̃latꝰ. ¶ Secũdo reprehẽdit de vitio carnalitatis cũ dicit q2 excidiſti tibi hoc ſepulchꝝ: ꝛ ſignãter nominat domũ quã ſibi edificauerat ſepulchꝝ ꝑpt fetorẽ hoĩs in pctõ luxurie exiſtentis. ¶ Tertio rep̃hẽndit de vitio ſuperbie cũ dicit in excelſo memoriã diligẽter q̃ſi ſe extollẽs ꝑ ſupbiã arrogãter. ¶ Quarto rep̃hẽdit de vitio obſtinationis: cũ dicit: excidiſti in petra tabernaculũ tuũ quaſi dicat. Obduratꝰ es ꝛ obſtinatꝰ in vitijs ꝛ peccatis: iuxta illud Hiere. v. Indurauerũt facies ſuas ſupra petrã ꝛ noluerũt reuerti. ¶ Sꝫ tñ aduerte diligenter ꝛ cõſidera cõminationẽ ꝛ penã q̃ ſubiũgit tali prelato. Nã ſubditur. Ecce dominus aſportari te faciet ſicut aſportatur gallus gallinatius. Ubi ſciendum ꝙ gallus gallinatius eſt capo qui ideo gallinatius dicitur: quia facit officium galline: ducẽdo pullos ꝛ crocitans cõuocando: quomodo aũt aſportetur: vno modo poteſt intelligi: q2 transfert de ordine maſculino ad femininũ: fouendo pullos: ꝙ nõ eſt officiuz maſculi ſꝫ femelle. Sic talis p̃poſitꝰ negligẽs et defectuoſus vt ſobnas trãſferri dicit de ordine nobiliori ad viliorem: q2 cum eſſet factus vt eſſet in ordine angeloꝝ propter malam vitã ꝛ ſua demerita trãſfertur ad ordinẽ demonum in inferno. ¶ Alio modo poteſt intelligi ꝙ ſicut qñ gallus gallinatiꝰ eſt bene pinguis: tunc exportatur ꝑ pedes capite verſo ad terram vt interficiatur: ſic prelati negligẽtes ꝛ dediti vitijs carnalibus ꝛ mundanis delitijs quãdo fuerunt bene impinguati et craſſi proijcientur in tenebras exteriores: vbi erit fletꝰ et ſtridor dẽtiũ. ¶ Dicitur autem quaſi amictum ſublenari: quia ſicut amictuz leuiter portatur ſuper humeros ita talis leuiter extra ciuitatem proijcietur hieruſalem. Dicit autem ꝙ coronabitur corona. non de la

pide precioſo: ſed corona tribulationis ⁊ anguſtie ſempiterne. ¶ Nos aũt nõ debemus eſſe de numero taliũ ſic coronandorum ſed ſollicite et fideliter exercere officiũ cõmiſſum alios ⁊ noſmetipſos debite regulãdo vt mereamur eternalr p̄miari ⁊ xp̄i p̄miſſam recipere Apo.ij. Ubi dicit. Eſto fidelis vſ᷑ ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam vite. Ad quam ⁊c.

¶ Dominica tertia poſt paſcha. Euãgelium .xxxiij. Introductio.

Modicũ etiam nõ videbitis me ⁊c. Jo.xvj. Nos videm⁹ p experiẽtiã ꝙ qꝛ res amata p̄ſens diligit ⁊ delectat amãtẽ et⁹ abſentia ⁊ abſtractio eſt cũ diſplicẽtie ⁊ doloris. Licꝫ aũt ipſi⁹ abſentia ſit diſplicibilis: tñ ſi ſit ſpes de recuperatiõe illi⁹ eius abſentia facilius toleratr. Xp̄s igitr ſciẽs ꝙ ſua p̄ſentia corporalis erat delectabilis ſuis diſcipulis: ſciẽs etiã ꝙ de ſua corporali abſentia que inſtabat: diſcipuli turbarẽtr: ſicut pius ⁊ dulcis magiſter eos conſolatur benign⁹: p̄dicẽs iſtam abſtractionem nõ eſſe perpetuaꝫ: ſed ad tempus. ¶ Quia etiaꝫ ſm Greg. minus iacula feriunt que puidentur: ⁊ chriſtus ſciebat diſcipulos poſt morteꝫ ſuam multa paſſuros diſpendia: illa eis prenunciat vt cũ venerint ea equanimiter tollerent ⁊ non turbentur iuxta illđ Jo.xvj. hec dixi vobis vt cũ venerit hora eorum reminiſcamini: quia ego dixi vobis. Et hoc eſt ꝙ nobis innuit chriſt⁹ in euangelio hodierno in quo beat⁹ Joannes tangit quatuor luculenter et generaliter. videlicet.

Chriſti ſubtractionem affligentem.
Collegij obfuſcationem dubitãtem.
Periculi denũciationẽ perterrentem.
Exempli deductionem euidentem.

¶ Primuꝫ pbat abſentatio corporalis. Secũdum perplexio mentalis. Tertiũ perſecutio temporalis. Quartum cõditio naturalis. Primum in prin. ſecundũ ibi. Dixerunt ergo diſcipuli ⁊c. Tertiũ ibi. Cognouit autem ieſus ⁊c. Quartũ ibi. Mulier cum parit ⁊c.

¶ Prima pars.

Quãtũ ad p̄mũ vbi tãgit ⁊c. Et Modicũ ⁊ iã ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ qñ aliqs amicus recedit a ſuo dilecto vidẽs ipm de ſuo receſſu dolere dꝫ aliq̄ ſibi p̄mittere vnde poſſit aliqualiter cõſolari quem moduꝫ chriſtus hic tenet ſm hoc igitur in parte iſta: tria poſſumus conſiderare que de ſe nobis innuit xp̄s. ſ.

Suam paſſionem ſalutificam.
Suam reſurrectionem mirificam.
Suam aſcenſionem magnificam.

¶ Quãtũ ad ſuã paſſionẽ ſalutificã dicit Modicum ⁊ iam nõ videbitis me. Ubi ſciendũ ꝙ xp̄s cũ cenaſſet cũ diſcipulis ſciens ſuã paſſionẽ in proximo iminere ⁊ ſic p mortẽ abſtrahi ab eis vt eos aliq̄liter cõſoletr: ipſam eis p̄nũciat. q.d. Modicũ ⁊ iam nõ videbitis quaſi dicat modicũ tẽp⁹ eſt quo ſtabo vobiſcũ. ⁊ capiar vt trãdar crucifigẽdus poſt qđ ſm Bedã nõ videbitis me. ſ. illđ triduũ quo in ſepulchro reqeſcã. Uñ potuit dicere illđ Jo.xiiij. Adhuc modicũ vobiſcũ ſum et mũd⁹ me iã nõ videt. ¶ Quãtũ ad ſcđm ſcꝫ ſuã reſurrectionẽ mirificam dicit. Et iteruꝫ modicũ ⁊ videbitis me. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̄s in ſepulchro abſconſus ab humanis aſpectibus fuit p triduũ accipiẽdo partem p toto: ſicut ipſe predixerat Matt.xij.d. Sicut fuit Joñ. in vẽtre ceti tribus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹: ſic erit fili⁹ hois in corde terre trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus. qđ quidẽ tẽpus fuit modicuꝫ poſt qđ reſurrexit ⁊ diſcipulis apparuit. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. ſuã aſcenſionem magnificã dicit: qꝛ vado ad patreꝫ. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̄s poſt reſurrectionẽ ſuã: licꝫ apparuerit diſcipulis tñ qꝛ corp⁹ glorioſum reſumpſerat: cui⁹ nõ eſt in hoc mũdo ppria habitatio: cum ipſis non ſemp permanſit corporaliter: ſed aſcẽdit in celum: quod prenũciat apoſtolis ad eoruꝫ conſolationẽ. d. Uado ad patrẽ. q.d. etſi videbitis me poſt reſurrectionẽ: nõ tñ ſemp in hoc mũdo qꝛ vado ad p̄rem hec ſm Chryſo. Uñ ad eorũ cõſolationẽ dicebat Jo.xiiij. Ego ad p̄reꝫ vado: ⁊ quodcũqꝫ petieritis patrẽ i nomine meo hoc faciam. ¶ Sciẽdũ eſt ꝙ ſecũdũ Augu. aliter pōt exponi iſta pars. vt. ſ. modicũ

tempus in quo xp̄s dicit nō ſe viſurū intelligaꝶ totū temp⁹ p̄ſentis vite vſqꝫ ad dié iudicij qḋ quidé tp̄s iō modicū dr̄:q꞉ eſt finitū:duratio aūt q̄ erit a die iudicij vltra erit infinita:ꝛ q꞉ finitū reſpectu infiniti eſt modicū:ideo iſtud tp̄s vſqꝫ ad dié iudicij pōt dici modicū. ¶ Sciendū eſt aūt circa iſtā partem principalē in q̄ xp̄s dt Modicū iā ꝛc. Quantū ad hoc qḋ dicit modicū:ꝙ loquédo moralit:genus humanū ꝓpter peccatum primoꝝ parē tum inter alia incurrit.vij.dāna.ſ.

Sterilitatem fructus.
Timiditatem occurſus.
Inſtabilitatem proceſſus.
Cecitatem intellectus.
Debilitatem effectus.
Inſaciabilitatem affectus.
Vilitatem ſtatus.

¶ Secundum hoc igitur in iſto euangelio dicitur modicum ad deſignandum ꝙ in hoc mundo eſt modicū fertilitatis ad cōgregandū. Modicū fidelitatis ad cōfidendū. Modicū ſtabilitatis ad cognoſcēdū. Modicū claritatis ad ꝑmanendum. Modicū firmitatis ad reſiſtēdū. Modicū ſuauitatis ad ſaciēdū. ¶ Primo dico ꝙ gen⁹ humanū ꝓpter pctm̄ primorū parentū incurrit ſterilitatē fructus. Nam ante lapſum hominis: terra erat fertilior q̄ fuerit poſt peccatū:q꞉ in penā primi hominis fuit maledicta a deo. iuxta illud Geñ.iij. Ade vero dixit de⁹. q꞉ audiſti vocem vxoris tue ꝛ comediſti de ligno ex quo p̄ceperā tibi ne comederes maledicta terra i ope tuo. ¶ Hoc aūt nō ſolū de terra materiali itelligit: ſꝫ etiā ſpiritualr̄ loquēdo de toto homine. Vñ ſciēdū ꝙ in hoīe ſūt due ꝑtes principales.ſ.rō ꝛ ſēſualitas.rō aūt ſꝫ Aug. ꝯparaꝶ viro cui⁹ offm̄ eſt p̄ſidere i domo: q꞉ rō hꝫ alijs potētijs iperare:ſenſualitas vo cōparaꝶ vxori:cui⁹ offm̄ eſt obſeq̄ ꝛ obedire viro:q꞉ ſenſualitas hꝫ ſubijci impio rōnis:qñ igiꝶ hō audit vocē vxoris ſue.i.qñ rō ꝯſentit delectatiōib⁹ ſenſualitatis.tūc hō mereꝶ maledictionē a deo:ꝛ terra ſua.i.corp⁹ terrenū fructus bonos nō portat ſed ſpinas ꝛ tribulos gñat.i.diuerſas malas cogitatiōes:ꝛ ſic ſterilitas eſt in eo q̄tū ad opa virtuoſa.

¶ Huic igit defectui i hoīe.ſ. ſterilitatis fruct⁹ dū viuit in mūdo correſpōdet primū modicū poſitū i euāgelio.ſ. modicū fertilitatis ad ꝯgregādū. ¶ De q̄ poſſumus accipe illḋ Deutero.xxvj. ſem.etem multā iacies in terrā ꝛ modicū ꝯgregabis:q꞉ locuſte oīa deuorabūt:ſic reuera dū hō mltā ſemētē i terrā ꝓijcit.i.dū corpus ſuū terrenū nutrit multis delitijs modicū fructū ꝯgregat:imo nullū.q꞉ locuſte.i.diaboli oīa ipſi⁹ opa deuorāt dū de ipſis hō nō recipit p̄miū:ſꝫ eternalr̄ cruciaꝶ. ¶ Scḋo occurrit timiditatē occurſus. Nā hō ſi nō peccaſſet timorē nō hūiſſet:q꞉ iuꝶ illud.j.Io.iiij.timor penā hꝫ.pena āt nō debeꝶ alicui niſi ꝑꝑ culpā: igiꝶ hō ſi nō peccaſſet culpā nō hūiſſet.ꝙ nec penā ꝛ ꝑ ꝯſequēs nec timorē. Et ſic de ipo poterat dici illḋ Iob.xlj. Fact⁹ ē vt nullū timeret ꝓpꝶ pctm̄ vo timorē incurrit. Vñ p̄s timor ꝛ tremor venerūt ſuꝑ me ꝛ cōtexerūt me tenebre. Huic igiꝶ defectui in hoīe corrñdet ſcḋꝫ modicū poſitū in euāgelio.ſ.modicū fidelitatis ad ꝯfidēdū. vñ de hoc poſſum⁹ accipe illud qḋ dixit xp̄s diſcipulis i mari exn̄tibus ꝛ timētib⁹ Matt.viij. Quid timidi eſtis modice fidei? ¶ Tertio icurrit inſtabilitatē ꝓceſſus.nā hō ꝓpꝶ pctm̄ nō hꝫ in hoc mūdo ꝑſiſtētiā dū viuit ſꝫ eſt i ꝯtinua afflictiōe ꝛ tribulatiōe ꝛ in cōtinuo motu.iuꝶ illḋ Iob.xiiij. hō nat⁹ de muliere breui viuēs tpe repleꝶ mltis miſerijs q̄ q̄ſi flos egrediꝶ ꝛ ꝯteriꝶ ꝛ fugit velut vmbra ꝛ nunq̄ in eode ſtatu ꝑmanet. Huic igiꝶ defectui corrñdet tertiū modicū ſcꝫ modicū ſtabilitatis ad ꝑmanēdū: iuxta illḋ Iaco.iiij. Que ē vita vr̄a vapor eſt ad modicū parēs ꝛ deincepꝰ exterminabiꝶ. Nā reuera bñ eſt vita hoīs vapor parēs ad modicū:q꞉ null⁹ eſt cert⁹ de lōgitudie vite ſue:ſꝫ ſubito cū nō aduertit: exterminaꝶ ꝛ moriꝶ. ¶ Quarto icurrit cecitatē intellect⁹. Nā hō ſi nō peccaſſet: habuiſſet intellectū clarū:ꝛ ꝓpꝶ peccatū hꝫ notabilr̄ offuſcatū. Vñ ſapiētie.ij. Excecauit eos malitia eoꝝ. Vñ rep̄hendiꝶ hō a deo Eſa.i.c. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū:ꝛ aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. iſrael aūt nō cognouit me popul⁹ me⁹ nō intellexit. Huic igiꝶ defectui correſpōdet q̄rtū mo-

dicēs.ſ.claritatis ad cognoſcēdū.z de h dixit ieſus turbe nō itelligēti ſuā paſſionē Jo.xii. Adhuc modicū lumē i vob3 ē. Nā reuera in hoīb⁹ q̄ in peccatis viuūt eſt lumē modicū:quia habēt intellectu3 offuſcatū ad cognoſcēdū diuina. ¶ Quito icurrit debilitatē effect⁹. Nā homo ſi nō peccaſſet promptus fuiſſet ad virtuoſa opera:qz aīa ſubiecta fuiſſet deo:z ſenſualitas rōni.z ſic igit̄ obediſſet oēs potētie ſenſitiue.ꝓpter pctm̄ ꝓo lapſus eſt i tātā miſeriā vt ꝓuertat̄ ordo naturalis in ipo.Uñ deplorās apoſtol⁹ dicit Ro. vii.Nā velle adiacet mihi ꝑficere autē bonū nō inuenio:nō em̄ qđ volo bonū h facio:ſ3 qđ nolo malū hoc ago ſi aūt qđ nolo illđ facio nō ego opor illđ:ſ3 qđ habitat i me peccatū.Huic igit̄ defectui in hoīe correſp̄ōdet qītū modicū ſc3 modicū firmitatis ad reſiſtēdū. Unde Apo. iii.Scio opa tua:ecce dedi corā te oſtiū apertū qđ nemo pōt claudere:qz modicam habes virtutē. Reuera i hoīe ē modica virt⁹ ad reſiſtendū vt aperto oſtio ideſt ſibi ꝓpoſita via lata ꝑ quā ſi quis vadat ad penā eſt difficile claudere:qz ꝓpter peccatū ad vitia magis:q̄ virtutes homo inclinat̄. ¶ Sexto icurrit inſaciabilitatē affect⁹. Nam ſi hō nō peccaſſet: nullā ſenſiſſet penuriā ſed quātū ad res tēporales fuiſſet i animo q̄etat⁹ ꝑ pctm̄ ꝓo cū hoc ꝙ cōtinue laborat anxiat̄ nec pōt ſatiari.Uñ Eccle.i.Non ſatiat̄ oculus viſu nec auris implet̄ auditu.Huic igit̄ defectui correſpōdet ſextū modicū ſc3 modicū ſuauitatis ad ſatiādū. vnde Eccle.iiii.Hō laborare nō ceſſat nec ſatiātur oculi ei⁹ diuitiis. ¶ Septimo incurrit vilitatē ſtatus.Nā hō ante lapſu3 erat valde digne ꝯditiōis z quaſi par angelis.tñ ꝓpt̄ peccatū eſt valde diminorat⁹ z deſcēdit quaſi ad ſimilitudinē beſtiarū.Unde ps.Hō cū in honore eēt nō intellexit:cōparatus eſt iumētis inſipiētibus et ſimilis fact⁹ eſt illis.Huic igit̄ defectui correſpondet ſeptimū modicū ſc3 modicū dignitatis ad ꝑſidēdū.Uñ de hoc pōt dici illđ Jo.xxiiii. Eleuati ſunt ad modicū z nō ſubſiſtens:z humiliabūtur ſicut omnia z auferētur.Na3 homo ante peccatū i dignitate maxima fuit ꝓpter quā dici poterat eleuat⁹.tñ hec dignitas ſibi durauit ad modicū:qz nō ꝑſeuerauit in ſtatu in q̄ creatus fuerat:z iō humiliat⁹ eſt in hac valle miſerie z ſicut alia corruptibilia aufert̄:qz de nō mortali fact⁹ eſt corruptibilis z mortalis.Propter hoc igit̄ oīa que modica inueniunt̄ in mūdo dr̄ figuratiue Eſa.28.Māda remāda:māda remāda:expecta reexpecta: expecta reexpecta:modicū ibi modicu3 ibi.Nā l3 hō habeat intētionē: fiduciā z ſpem:z quātumcūq3 mādet et remādet rebus tēporalibus z quantūcūq3 ab eis expectet z reexpectet cōſolationē z auxiliū:tñ in eis inueniet valde parū:et ſic pōt dici modicū ibi:modicū ibi.z ſignāter geminant̄ hec ṽba:qz tā quātū ad affectū:q̄ quantū ad effectū:ſiue mandēt ſiue reexpectēt:ſemper modicū inueniūt. Iſti ſeptem defectus q̄ iuſto diuino iudicio reperiuntur in humano genere ꝓpter peccatum primorum perētum:quibus correſpondēt ſeptē modica in euāgelio poſita poſſunt figurari per ſeptem phyalas ire dei effuſas in terrā ꝑ ſeptē angelos de q̄b⁹ ſimiliter dicitur Apo.xvi. vbi Jo.dicit.Audiui vocē magnā de tēplo.d.ſeptem angelis ite z effundite ſeptē phyalas ire dei in terram:z abiit ꝑimus z effudit phyalā ſuam in terrā z factum eſt vuln⁹ ſeuū z peſſimū in hoīes: qui habebant characterē beſtie z in eos qui adorauerūt imaginem eius.Et ſecūdus effudit phyalam ſuam in mare:z factus eſt ſanguis tāq̄ mortui:z oīs aīa viuēs mortua eſt in mari.Et terti⁹ angelus effudit phyalam ſuā ſup̄ flumina et ſuper fontes aquar3:z fact⁹ eſt ſanguis. Et quartus angelus effudit phyalā ſuā in ſolē:et datū eū illi eſtu afficere hoīes et igni:z eſtuauerūt hoīes eſtu magno. Et quintus angelus effudit phyalā ſuā ſuper ſedē beſtie et factū eſt regnū eius tenebroſu3:et māducauerūt linguas ſuas pre dolore.Et ſext⁹ angel⁹ effudit phyalam ſua3 in flumē illud magnū eufratē: et ſiccauit aquā eius.Et ſeptim⁹ angel⁹ effudit phyalā ſuam in aerē z facta ſunt fulgura z voces z tonitrua et terremot⁹ fact⁹ eſt magn⁹ qualis nūq̄ fuit ex quo hoīes fuerunt ſuper terram.Ubi ſciēdū

ꝙ ꝑ iſtos ſeptē āgelos effundētes ſeptē phyalas ire dei itelligi poſſunt ſeptē punitiones: ſiue ſeptē dāna q̄ ꝓꝑ peccatum ꝯſecuta ſunt gen⁹ humanū de q̄b⁹ dictū eſt ſupra: q̄ ſignāter dicūtur phyale ſiue vaſa ire dei. q2 de⁹ puniens gen⁹ humanū ꝓꝑ peccatū: ad modū irati ſe habuit iuxͣ illud Eſa. v. Irat⁹ ē furor dñi i populo ſuo ⁊ extendit manū ſuā ſup eū. Dicitē deſcēdēdo ad iſtos defect⁹ ſpūalr: ꝙ primꝰ angel⁹ effudit phyalā ſuam in terraꝫ in quo datur intelligi primus defect⁹ q̄ eſt ſteriltas fruct⁹: ⁊ ſic fuit in eo modicū fertilitatis ad congregādū: q2 terra cui datur fructus facere nullū attulit fructū bonū. vt verificetur illud Pſ. Poſuit terram fructiferam in ſalſuginē a malitia inhabitātiū in ea. Nēz terram fructiferā idest corpus terrenū creatuꝫ fructiferum poſuit in ſalſuginem vicioſū: nō faciēs fructū. Et hoc eſt qđ dicitur ꝙ factum eſt vulnus ſeuū in hoīes q̄ habebant characterem beſtie ⁊ q̄ adorauerūt imaginem eius. Magnum em̄ vulnus ⁊ iactura ē in hoīe: quādo ad tātā miſeriā deuenit ꝙ ille q̄ debēbat ſatiſfacere i bonis operib⁹ factus eſt ſterilis ⁊ ifructuoſus. ¶ Secundus autem angel⁹ effudit phyalaꝫ in mare: in quo daꝭ intelligi ſecūd⁹ defect⁹ q̄ eſt timiditas occurſus: et ſic fuit in eo modicū fidelitatis ad cōfidendū. Nā per mare in quo hoīes timēt ꝓpter pericula ei⁹: daꝭ intelligi timor q̄ propter peccatū eſt in hoībus ex quo nō cōfidit vnus de alio: ſed ſemper ſunt in timore. Unde dicitur ꝙ in effuſione iſti⁹ phyale: factus ē ſanguis tanꝙ mortui; ⁊ oīs anima viuēs mortua eſt in mari: q2 hoīes ex timore efficiuntur pallidi ⁊ q̄ſi amittūt ſanguinē: ⁊ quaſi dicūtur mori. ¶ Tertius angelus effudit phyalā ſup flumina in quo datur intelligi terti⁹ defect⁹ ſcꝫ inſtabilitas ꝓceſſus ⁊ ſic fuit in eo modicū ſtabilitatis ad permanendū. Nam per aquaꝫ que etiā continue fluit ad infima intelligi poteſt modica ſtabilitas vite hoīs q2 ꝯtinue declinat ad mortē iuxta illud. ij. Reg. xiiij. Omnes morimur ⁊ quaſi aque dilabimur q̄ nō reuertūtur. Unde dicitur ꝙ in effuſione iſtius tertie phyale factus eſt ſanguis qui etiā ē de natura fluxibilis ſicut aq̄. ¶ Quartus angel⁹ effudit phyalā in ſolē: i q̄ daꝭ intelligi q̄rt⁹ defect⁹ ſcꝫ cecitas itellect⁹: ⁊ ſic fuit i eo modicū claritatꝫ ad cognoſcēdū. Nā p ſolē q̄ eſt planeta lucid⁹: intelligi pt intellect⁹ hoīs: q̄ a deo eſt creatus pur⁹: ⁊ clar⁹: q̄ tñ fact⁹ eſt obſcur⁹ in hoīe per pctm̄. Unde dicitur ꝙ in effuſiōe iſtius quarte phyale eſtuauerūt homines eſtu magno: q2 offuſcata ratiōe: ⁊ debilitato ei⁹ imperio. viget in hoīe cōcupiſcentia carnis ipꝫ male inflāmās ⁊ exurēs eſtu carnaliū vitioꝝ. ¶ Quint⁹ autēz angel⁹ effudit phyalā ſup ſedē beſtie in quo daꝭ intelligi quint⁹ defectus ſcꝫ debilitas effect⁹ ⁊ ſic fuit in eo modicum firmitatis ad reſiſtendū. Nā p ſedē in q̄ cū hō ſedet firmiter ſtat intelligi pt firmitas quam hō habuit añ lapſum ad reſiſtēdū pctis q̄ poſt lapſum facta eſt ſedes beſtie. i. diabol⁹ debilis ad reſiſtēdū ei. Uñ ad effuſionē iſti⁹ q̄nte phyale dr ꝙ factū ē regnū ei⁹ tenebroſuꝫ: q2 dū homo non reſiſtit pctis efficiꝭ tenebroſus. ¶ Sextus autē angel⁹ effudit phyalam in flumē illđ magnū eufratē in q̄ daꝭ itelligi ſext⁹ defectus ſcꝫ inſacietas affect⁹ ⁊ ſic fuit in eo modicū ſuauitatis ad ſatiādū. Nā p flumen eufratē qui ſpōgia interꝑtatur intelligi poteſt habundātia quā habuiſſet hō ſi in ſtatu inocētie ꝯſtitiſſet poſt lapſum ꝓo reduct⁹ eſt ad magnā miſeriā. iuxta illđ Deu. viij. Afflixit eū de⁹ penuria. Uñ ad effuſionē iſti⁹ ſexte phyale dr ꝙ ſiccauit aquā ei⁹. Nā poſt pctm̄ eſt abūdātia reꝝ tpaliū hoīs ablata ꝙ in eis nō pt mētaliter ſatiari. ¶ Septim⁹ angel⁹ effudit phyalam in aere i quo daꝭ intelligi ſeptim⁹ defect⁹ ſcꝫ vtilitas ſtatus: ⁊ ſic fuit in eo modicū dignitatis ad pſidendū. Nā p aerem qui aque ⁊ terre preeminet intelligi pōt dominiū qđ hō habuiſſet ſi ñ peccaſſet ſup alias creaturas. iuxͣ qđ dixit de⁹ Geñ. j. Faciam⁹ hoīem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nrāꝫ ⁊ pſit piſcib⁹ maris ⁊ volucribus celi ⁊ beſtijs vniuerſe terre. ſꝫ poſt pctm̄ fact⁹ ē ita debilis ꝙ ēt minimis aīalib⁹ ē ſubiect⁹. Uñ ad effuſionē iſtius ſeptime phyale dr ꝙ facta ſunt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ terremotus magn⁹.

qualis nūꝗ̄ fuit ſup terrā: per q̄ oia dat intelligi vilis ꝯditio hoīs poſt pctm̄ cui oia aduerſant qui tn̄ an̄ pctm̄ creat⁹ fuit vt oibus preſideret. ¶ Scḋa pars.

Sequitur. Dixerūt ergo ex diſcipulis ei⁹ ꝛc. Ubi tangit collegiū dubitationem offuſcātem: qḋ probat ꝑplexio mentalis. Ubi ſciendum ꝙ homo aliqñ pt̄ dubitare de aliquo dicto in ſe: vel de aliquo vocabulo poſito in dictis locis q: hꝫ aliquā obſcuritatē ſꝫ ħ igit in parte iſta duplicem apoſtolorum dubitationē poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo dubitationem de xp̄i dicto. Scḋo de ipſo vocabulo. ¶ Quātū ad primā dubitationem dt̄. Dixerūt ergo ex diſcipulis ei⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli nō intelligebant dictum xp̄i: ſꝫ de ipſo dubitabant duplici de cā. Primo q: triſtes erant de annūciata ſibi xp̄i paſſione imminēte: ꝛ iō impediebātur a cognitiōe dicti iuxta illud poeticum. Impedit ira animuꝫ ne poſſit cernere veꝝ. Scḋo ꝓpter obſcuritatem dictoꝝ xp̄i: que videbant q̄ſi concludere ꝯtradictoria: q: dicebat videbitis ꝛ nō videbitis. Et quia etiā dicit: vado ad patrem: quaſi dicāt: quō ſi vadit ad patrem eum videbimus. ¶ Quantum ad ſecundā dubitationē dicit. Dicebāt ergo quid ē hoc quod dicit nobis modicum ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ diſcipli neſcientes applicare ſignificatū hui⁹ vocabuli modicum ad diuerſa tempora videbat ſm Chryſoſto. xp̄m obſcure loqui ita ꝙ fatebantur ſe illud neſcire.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Cognouit autem ieſus ꝛc. Ubi tangit periculi denunciationem perterrentem qḋ probat perſecutio temporalis. Ubi ſciendum ꝙ ille qui aliqua occulta cognoſcit qui non cognoſcunt alij dꝫ eis ſpecialiter ſi eos diligit illa annunciare: ꝛ ſi ſint terrorem incutientia dꝫ eos vt melius poteſt ꝯſolari quem modū hic xp̄s tenet. Scḋm hoc igitur in parte iſta quatuor. poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Secretorum inſpectionem.
Dictorum replicationem.
Periculorum expreſſionem.
Diſcipulorum conſolationem.

¶ Quātū ad ſecretorꝫ inſpectionē dicit. Cognouit autē ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ chriſtus inquātum de⁹: cui⁹ eſt ꝓpriū cognoſcere occulta: iuxta illud. j. Regū. xvj. Hō enim videt ea q̄ parent: dn̄s aūt intuet cor. cognouit ꝙ diſcipuli de v̄bis q̄ dixerat: dubitabāt: ꝛ iō voluit eos certificare. ¶ Quātū ad dictoꝝ replicationem dicit. Et dixit eis de hoc q̄ritis ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ cā q̄re diſcipuli dubitabāt erāt v̄ba q̄ xp̄s dixerat: ꝛ iō volēs clarificare replicat ea. ¶ Quātū ad tertium ſcilicet periculorum expreſſionē dicit. Amen amen dico vobis ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s volens declarare dicta ſua: vt diſcipuli ampli⁹ nō dubitent oſtendit eſſe duplex temp⁹: vnum in quo ipſū flerent morteꝫ ſuā: quia tunc nō viderent eum: aliud in quo gauderent propter reſurrectionem: quia tunc euꝫ viderent: ꝛ ſic videre nō videre que videbātur contradictoria diſcipulis nō ſunt: quia referunt ad diuerſa tempora. Dicit igitur. Amē dico vobis q: plorabitis per lachrymas exteri⁹: ꝛ flebitis ꝑ dolorem interi⁹ ſcꝫ ꝑ illo tēpore modico quo nō me videbitis. mūd⁹ autem gaudebit. i. hoīes amatores mundi. ꝛ etiam ſm Alchuinū. poteſt intelligi de oībus preſſuris eis futuris. ¶ Quātum ad quartū ſcꝫ diſcipulorum ꝯſolationem dicit. Sed triſticia veſtra vertet in gaudiū. Ubi ſciendū ꝙ q: xp̄s p̄dixeret diſcipulis ꝙ ꝯtriſtarentur ꝓpter eius abſentiā: ne forte crederent in iſta triſticia ſe ꝑmanſuros eos vt pi⁹ pater cōſolat benigne. d. triſticia veſtra quā habebitis de morte mea vertet in gaudiū: qñ videbitꝫ me a mortuis reſurrexiſſe. vł triſticia quā habebitis ex p̄ſſuris ꝛ ꝑſecutiōib⁹ tyrānoꝝ: v̄tet i gaudiū qñ poſſidebitꝫ regnū celoꝝ. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partē p̄ncipalem in qua fit mētio de gaudio ꝛ triſticia ꝙ loquēdo moraliter: inuenio duplicē ſtatuꝫ in mūdo ſibi ꝯ̄tuꝫ ad p̄ncipium ꝛ finem ꝯtrarios ſcꝫ ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famulātiū ꝛ iniquorum diabolo obſequentium.

¶ Primo dico ꝙ inuenio ſtatū iuſtoꝝ xp̄o famulātiū ꝛ iſtorū ſtat⁹ incipit a luctu et terminat in gaudiū. iuxta illḋ Matt. v. Bti q̄ lugēt quoniā ipſi ꝯſolabunt: tamē

122

Iſte tribulatiões ſunt que reſpectu ꝯſolationū futurarꝫ: iuxta illō Apo. Ro. 8. Nō ſunt ꝯdigne paſſiōes huiꝰ tpis ad futurā gl'iaꝫ q̄ reuelabit i nobis. Hoc autē fuit figuratum Heſter. ix. Ubi ſnialr dr ꝙ cū Amā q̇ ꝑſeq̄bat pplm iudeoꝝ q̇ tunc erat ppls dn̄i ex q̄ ꝑſecutiōe ppls erat in magna triſticia rex aſſuerꝰ ad ꝓcurationē regine Heſter feciſſet īterfici: ꝛ iudei ſe vīdicaſſent de ſuis aduerſariis: luctꝰ ꝛ triſticia in hilaritatē gaudiūq; conuerſa ſunt. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ pplm iudaicū q̇ tūc erat ppls dn̄i: intelligi poſſunt omnes viri fideles dn̄o ſeruientes. Per Amā ꝟo q̇ interp̄tat iniquꝰ intelligi p̄t diabolꝰ ꝛ q̄lꝫ aliꝰ tyrānꝰ ꝑſequēs iuſtos: ex q̄ ꝑſecutione triſtari dicūt. Per regē aūt aſſuerꝝ q̇ interp̄tat btitudo: itelligit deꝰ q̇ eſt beatitudo ſctōꝝ. Per Heſter āt q̄ interp̄tat p̄parata vel eleuata i ppls: intelligit aīa cuiuſlꝫ xp̄iani fidelis q̄ dꝫ eē p̄parata ad grāꝫ ꝛ eleuata a mundialibꝰ ꝑ ꝯtēplationeꝫ eternoꝝ. Iſta inſtar regie Heſter: dꝫ ad regē aſſuerꝝ. i. ad deū accedere: ꝛ ip̄m deuotiꝰ dep̄cari vt non ſuccūbat i hoſtiū ꝑſecutionibꝰ ſꝫ vt eos virilr deuincat: cuiꝰ vota deꝰ ex alto reſpiciēs: ip̄aꝫ exaudit ꝛ ſibi dat de inimicis victoriā ꝛ ip̄os inficiēdo. i. puniēdo eīnalr: eripit ſuos fideles de ip̄oꝝ ꝑſecutiōibꝰ: ꝛ ad vitā eternā ꝑducit: ꝛ tūc luctꝰ ꝛ triſticia vertūt eis in gaudiū. Unde Tob. iii. Non eñ delectaris in ꝑditionibꝰ nr̄is: qꝛ poſt tēpeſtatē trāquilluꝫ facis ꝛ poſt lachrymationē ꝛ fletū exultationē īfundis.

¶ Scdo dico ꝙ īuenio in iſto mūdo ſtatū iniquoꝝ diabolo obſequētiū. Et iſte incipit a gaudio ꝛ terminat in luctū. iuxta illud Prouer. xiiii. Et via q̄ vr̄ hoi recta nouiſſima autem eiꝰ deducūt ad mortē riſus dolore miſcebit ꝛ extrema gaudij luctꝰ occupat. Iſti ſunt de q̄bꝰ dr Job. xxi. Tenēt tympanū ꝛ cytharā ꝛ gaudēt ad ſonū organi: ducūt in bonis dies ſuos ꝛ i pūcto ad inferna deſcēdūt. Nam lꝫ hoies delectētur i ꝯſolatiōibꝰ mūdanis: tñ nō aduertūt ꝙ ſubito venit aliq̄ infirmitas ꝛ q̄ſi in pūcto deſcendūt ad ꝓfundū inferni. Hoc aūt fuit figuratum in dicto ꝑabolico xp̄i Lu. xii. Ubi ſnialr dr ꝙ cū quidā hō eſſet multū ditatus cogitans in corde ſuo fruitionis temporalibus aīam ſuaꝫ alloquebatur dicēs. aīa mea habes multa bona poſita i annos plurimos: requieſce: comede: epulare ꝛ bibe. Hic autēꝫ intra ſe dicēte: dixit illi deꝰ: ſtulte hac nocte animā tuam repetūt a te: que aūt paraſti cuius erunt: quaꝫ parabolā applicans ip̄s ad ꝓpoſitū dixit: ſic eſt qui ſibi theſaurizat ꝛ nō eſt in deū diues. Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ iſtū hoieꝫ diuitē ꝛ delectantē in rebꝰ tēporalibꝰ p̄t intelligi q̇libꝫ deditꝰ cibis ꝛ potibꝰ ꝛ delectatiōibꝰ carnis: iſte aliq̄ñ p̄ſumit de lōgitudine vite. d. ꝙ hꝫ multa bona poſita i annos plurimos: ſꝫ multoties decipit qꝛ aliq̄ñ q̄ñ credit multū viuere: ꝛ eſſe in meliori ſtatu: ſubito mors ſupuenit et ſic oīa tp̄alia amittit. vnde Job. breues dies hois ſunt numerꝰ mēſiū eiꝰ apud te ē. Uñ ſubdit i ꝑabola ſtulte aīam tuā repetūt a te. nā ab eis repetit aīa vt reddat rōneꝫ de oībꝰ ꝯmiſſis ꝛ omiſſis: iux̄ illō Lu. xvi. Redde rōnē villicatiōis tue. ꝛ Mat. x. Dico āt vobꝫ ꝙ oē ꝟbū ocioſum qō locuti fuerit hoies reddēt rōnē de eo i die iudicij. Cogitēt ergo pctōres miſerimi q̇ q̄ſi a cunabulis vſq; ad diē mortꝫ vitā ſuā ducūt i vitijs. quā rōnē reddere poterūt q̄ñ vocabūt a xp̄o vt reddāt rōnē vſq; ad minimū q̄drātēꝫ. Sup quē āt dct hec ſnīa: audiat xp̄m exp̄licātē ꝑabolā ꝛ dicētēꝫ ſic eſt q̇ ſibi theſaurizat ꝛ nō ē in deū diues. Nam hō q̇ vult theſaurizare ꝛ ditari rebꝰ tp̄alibꝰ: cadit i p̄dictā ſnīaꝫ. Uñ. i. Timo. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt in tētationeꝫ ꝛ i laqueū diaboli ꝛ in deſideria multa ꝛ inutilia ꝛ nociua que mergūt homines in interitū ꝛ ꝑditionē. Qui aūt vult iſtā penā euadere nō dꝫ curare de terrenis ſꝫ eſſe diues in virtutibꝰ ꝛ opibus bonis vt ſic dicat diues i deū ꝛ efficiat heres regni celoꝝ: qꝛ tales diuites xp̄s diligit ꝛ celoꝝ regnum eis ꝓmittit. iuxta illō Ja. ii. Deꝰ elegit paupes i hoc mūdo diuites i fide ꝛ heredes regni qō repromiſit deꝰ diligētibꝰ ſe. ¶ Quarta ps.

Sequit. Mulier cū parit triſticiā hꝫ ꝛc. Ubi tāgit exēpli ꝯductionē cui ꝯdētē qō ꝓbat ꝯditio naturalis. Ubi ſciēdum ꝙ q̄ñ homo vult loq̄ exem

plariter: primo debet exemplū proponere. de-
inde ipſum ad propoſitū applicare. Secū-
dum hoc igitur in parte iſta duo poſſu-
mus conſiderare ſcilicet.
Exempli deductionem.
Exempli applicationem.
¶ Quantū ad exempli deductionē dicit.
Mulier cū parit ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vo
lens oſtēdere ꝙ triſticia diſcipulorū non
erat ppetua ſ₃ eis ſuccederet gaudiū ad
ducit exemplū de muliere parturiēte ſ₃
Chryſ. que dū parit h₃ dolorē: ſ₃ iſte do-
lor nō eſt ei ꝯtinu' ſed terminat in gau-
dium p puerū ſibi natū. ¶ Quantum ad
exēpli applicationē₃ dī. Et vos igit nūc
triſticiā habetis ꝛc. Ubi tria tangit ſc₃.
Deſolationem aſſiſtentem.
Conſolationem imminentem.
Durationem permanentem.
¶ Quātū ad deſolationē aſſiſtētē dicit.
Et vos nūc ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ diſcipuli de
abſentatiōe xp̄i p mortē q̄ iā ab ipſo p̄ns
denūciabat multū deſolabant qꝛ ab eis
corporaliter recedebat. vn̄. Jo. xvj. Ua-
do ad eū q̄ miſit me ſ₃ qꝛ hec locut' ſum
vobis triſticia ipleuit cor vr̄₃. ¶ Quātū
ad ꝯſolationē iminētē dicit. Jterū aūt vi
debo vos ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s poſt re
ſurrectionē ſuā diſcipulis q̄ pri' triſtes
erāt de ſua paſſiōe apparuit iā glorioſ'
exiſtēs: de q̄ apparitiōe apoſtoli ꝙ̄pluri
mū ſunt gauiſi. iuxta illd̄. Jo. xx. Gauiſi
ſunt diſcipuli viſo dn̄o ¶ Quātū ad du-
rationē pmanētē dicit. Et gaudiū vr̄₃ ne
mo ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ pmū gaudiū qd̄ ha-
buerūt diſcipuli de xp̄o i ſua p̄ſentia qn̄
ꝯuerſabat cū eis ablatū fuit qn̄ xp̄s mor
tu' ē ꝛ ſepult' gaudiū aūt qd̄ ipſi habue-
rūt de ſua reſurrectione: ab eis auferri
nō potuit ꝙ̄tū ad xp̄₃: qꝛ fact' erat imor-
talis. iuxta illd̄. Ro. vj. Xp̄s reſurgēs ex
mortuis iā nō morit: mors illi vltra non
dominabit. nec ēt ꝙ̄tū ad diſcipulos qꝛ
p̄deſtinati ad gloriā ꝛ ad ipā₃ adepti cū
xp̄o eternaliter ꝯgaudebūt. Unde q̄libet
eorū pōt dicere illd̄ p̄s. Cōuertiſti plan-
ctū meū i gaudiū mihi conciſiſti ſaccū
meū ꝛ circūdediſti me leticia. ¶ Sciēdū
eſt aūt circa iſtā ꝑtē ꝙ ſpūaliter loquēdo
p iſtā mulierē intelligi pōt ſancta mater
eccleſia q̄ dī mulier ppter fecūditatem
bonorū operū et quia ſpūales dei filios
generat. Dī autē hec mulier parere dū
in mūdo inſiſtit pfectib' virtutū: in quo
partu triſticiā habere dī: dū vndiqꝫ tē-
tat ꝛ diuerſimode affligit ſ₃ Alchu. Gau
det autē de fructu partus q̄ fruct' dicit
puer nat' ꝛ triſticie p̄cedētis nō memi-
nit: quia cū iā in celeſti gloria eius filū
collocant: aufert dolor et gemit' vt iam
ſ₃ Alchuinū ampli' triſtari neſciāt: ſed
ſolū eternaliter iocūdari. Nec mirū ſm
Be. ꝙ hō mūdo mortu' ꝛ adeptus cele-
ſtē gloriā dī nat': qꝛ ſicut aliqs naſci di-
cit cū de vtero matris procedens in hāc
lucē venit: ita pōt nat' appellari q̄ ſolu-
t' a vinculis carnis ad lucē eternā ſubli
mat. vn̄ ſctōꝝ ſolennia nō funeralia ſed
natalitia appellāt. ¶ Sciēdū ꝙ hec mu
lier pōt figurari p illā mulierē: de qua dī
Apoc. xij. Signū magnū apparuit in ce
lo: mulier amicta ſole ꝛ luna ſub pedib'
ei': ꝛ i capite ei' corona ſtellaꝝ. xij. Ubi
ſciēdū ꝙ p ſolē intelligi pōt xp̄s: qꝛ ſicut
ſol materialis mundū illuminat: iuxta
illud Eccli. xlij. Sol illuminās p oia re-
ſpexit. ſic xp̄s ſol iuſticie illuminat ſpūa
liter oēs hoies hui' mūdi. iuxta illd̄ Jo.
j. Erat lux vera q̄ illuminat oēm hoiem
veniētē i hūc mūdū. Jſto ſole dī amicta
mulier. i. ſctā mater eccl'ia vl' q̄l₃ fidelis
aia: qꝛ p grām habitat i toto corpore ma
tris eccl'ie: ꝛ ſingulariter in qualibet aia
ſibi fideli. Per lunā aūt q̄ ſicut dī Eccli.
xliij. ē luminare ꝙ innuit i ꝯſummatio-
ne intelligi p̄nt tpalia: q̄ iſtar lune inſta-
bilitatē hn̄t: ꝛ cōtinue ſunt in defectu: q̄
q̄libet aia fidelis debet habere ſub pedi
bus. i. ipſa cōtēnere tanꝙ̄ friuola ꝛ cadu
ca. Ad qd̄ figuratiue admonemur Jo. x.
Ubi ſimilr̄ dī ꝙ Joſ. habuiſſet victoriam
de q̄nqꝫ regib' aduerſantib' pplo dei di
xit ad principes exercit' q̄ ſecū erāt. Jte
ꝛ ponite pedes vr̄os ſup colla regū iſto
rū. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos q̄nqꝫ reges ipu
gnātes dei pplm: intelligi pōt ſenſuali-
tas q̄ maxime viget i q̄nqꝫ ſenſib' corpo
ris q̄ ad iſta terrena maxime iclināt ꝛ im
pugnāt aiam cū ſuis potētiis q̄ deberēt
eſſe pp̄'s dei. Per Joſ. aūt regētē ꝛ gu-
bernantem pplm intelligit rō in hoie q̄
habet alias potentias regulare. Cū igi-

tur rō p ſuū imperiū habuerit victoriaz de q̄nqꝫ ſenſib⁹:q2 ab ipſis ſe nō pmittit ſeduci tūc dꝫ imperare ceteris potētius ꝙ ponāt pedes ſup colla.v.Regū.j.ſub⸗iungent ſibi ſenſualitatē ad plenum iſta tpalia deſpiciētes.Per ſtellas autē.xꝗ. intelligi pōt doctrina ꝛ vita xp̄i:eccleſie ꝛ ale fideli:per.xij.apoſtolos predicata quā velut coronā debem⁹ portare i capi te:q2 in mētib⁹ nr̄is ſignificatis p caput debem⁹ tegere ꝛ p viribus opere adim⸗plere.Ut per iſtas ſtellas.xij.intelligit remuneratio i celeſti p̄ria:quā q̄libꝫ fide lis deſpiciēs tpalia ꝛ amict⁹ diuina gr̄a: obtinebit:iuxta illō qd ipe pmittit Apo. ij.d.Eſto fidelis vſqꝫ ad mortem ꝛ dabo tibi coronā vite.quā nobis donare ꝛc.

¶ Dn̄ica quarta poſt paſcha.Euāgeliū trigeſimumquartum Introductio.

Vado ad eū qui miſit me:ꝛ nemo ex vobis in⸗terrogat me quo vadis Joā. xvj.Nos videm⁹ p expe.ien⸗tiā ꝙ q̄n aliq̄s recedit a pſona quā dili⸗git:ꝙ ipſam cōſolat̄ ꝗ̄ melius pōt:ꝛ hoc quātū ad p̄ns ſpectat tripliciter pōt eē. Primo ipſaꝫ recōmēdādo alicui de quo multū cōfidat:ſicut fecit xp̄s receſſurus de mūdo tpe paſſiōis:q̄n recommēdauit matrē ſuo fideli diſcipulo Jo.d.pēdēs i cruce.Joā.xix.Ecce mr̄ tua:ex qua hora accepit eā diſcipul⁹ in ſuā.ſcdo ſibi pro⸗mittēdo ſuū redditū eſſe ppinquum ſi⸗cut fecit xp̄s ſuis diſcipulis.Jo.xvj.q̄n annūciās eis ſuū receſſum:ꝛ qd nō vide rent corpalr̄ dixit.Iterū aūt videbo vos ꝛ gaudebit cor vr̄m.tertio pmittēdo ali⸗qd donū ſibi miſſurū:vt p donū miſſum ſciat ipm viuere:ꝛ in domo quaſi in dile cti p̄ntia delectet̄.qd donū tūc eſt magis placibile:q̄n eſt precioſius ꝛ vtili⁹ ꝛ ma ioris valoris.ꝛ hoc facit xp̄s diſcipulis i euāgelio hodierno:in q̄ pmittit eis ꝙ lꝫ ſe abſentet corporaliter:tn̄ mittet eis ſpm̄ſctm̄:q̄ eſt donū p̄cioſiſſimū:q2 p̄mū ꝛ vltimū donoꝝ inſpirādo ꝛ declarando viā veritatis ꝛ vite.Jn iſto ꝟo euāgelio btūs Jo.tangit quatuor luculenter:ſcꝫ.

Chriſti abſentationem corporalem.
Doni promiſſionem liberalem.
Mali reprehenſionem generalem.
Boni inſtructionē ſalutarem.

¶ Primū probat aſcēſio glorioſa.Secū dū elargitio gratioſa.Tertiū correctio vigoroſa.Quartū eruditio virtuoſa. Pri mū in pncipio.Secūdū ibi.ſed ego veri tatē dico ꝛc.Tertiū ibi.Et cū venerit il le arguet ꝛc.Quartū ibi.Adhuc multa habeo ꝛc. ¶ Primu pars.

Quantū ad pmū vbi tāgit xp̄i ab⸗ſentationē corporalē.quod pbat aſcēſio glorioſa dicit.vado ad eū ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ q̄n aliq̄s reces⸗dit corporalr̄ ab amico ꝛ amic⁹ nō ignos rat ipſum recedere:ꝛ nihil q̄rit ab eo de ſuo receſſu:merito pōt argui:ꝗ̄uis ille q̄ recedit:ſi ſit ver⁹ amic⁹ hoc nō debeat attēdere:ſꝫ ipſuꝫ de ſuo receſſu dꝫ vt me lius pōt cōſolari.Scđm hoc igit̄ in par te iſta tria poſſum⁹ cōſiderare:ſcꝫ.

Chriſti diſceſſionem.
Diſcipulorum increpationem.
Ipſorum deſolationem.

¶ Quātū ad xp̄i diſceſſionem dicit.Ua⸗do ad eū qui miſit me.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vidēs diſcipulos triſtari de ſua corpora li abſentia ſm Chryſo.eis predixit ſe re ceſſurū vt eos aliqualr̄ cōſolet̄.¶ Quā⸗tum ad diſcipulorū increpationeꝫ dicit. Et nemo ex vobis iterrogat ꝛc.Ubi ſciē⸗dum ꝙ quia xp̄s ante iſtud dixerat diſci pulis.Uenit hora vt ois q̄ iterficit vos: arbitret̄ obſequiū ſe p̄ſtare deo ita fue⸗runt cōtriſtati et timidi facti:ꝙ quaſi nō audebant xp̄o aliq̄d dicere:q̄b⁹ quaſi re⸗prehēdēdo dicit ſꝫ Chryſ.ſum receſſur⁹ a vobis ꝛ iturus ad patrem.et tamen vi⸗demini negligētes:quia null⁹ ex vobis interrogat me quo vadis.¶ Quantū ad ipſorum deſolationem dicit.Sed q2 hec locutus ſum vobis ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ q2 chriſtus dixerat diſcipulis multa paſſu⸗ros diſpendia:ꝛ ipſi adhuc more huma⸗no erant debiles:quia nondum cōforta⸗ti plenarie gratia ſpiritusſancti:timebāt valde vtrum talia ſibi nunciata poſſent viriliter portare:ꝛ ſic triſticia replebant̄ quam ſm Chriſoſto.prenunciando ſuaꝫ abſ.ntiā ne ex iſperato ab eis recederet mitigabat.¶ Sciēdum eſt aūt circa iſtā partē euāgelij in qua fit mētio de reddi⸗

ſu xp̄i ad p̄rem ꝯpleta ſua legatiõe:hoc
ſuit figuratū in angelo Raphael:de q̄ dr
Thob.xij.ꝙ poſtq̄ religauit diabol⁹ in
deſerto ſuperioris egypti:ꝛ poſtq̄ illumi-
nauit tob.antiquū ꝛ ditauit tob.iuuenē:
dixit eis tp̄s eſt vt reuertar ad eū q̄ mi-
ſit me:vos aūt bñdicite deū et enarrate
oīa mirabilia ei⁹.Ubi ſciēdum ꝙ p Ra-
phaelē q̄ interp̄tat ſanās deo.vel medi-
cina dei:intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ velut
medicina efficaciſſima a pctīs oib⁹ nos
ſanauit:iuxta illud ps.Miſit vbū ſuū et
ſanauit eos ꝛ eripuit eos de interiectio
nib⁹ eoꝝ.Nā de⁹ pr vbū ſuū.i.filiū vo-
luit tpalr incarnari ꝛ naſci de virgine vt
hoies pp pctm infirmos ſua virtute ſa-
naret ꝛ eriperet nos a morte.Iſte dr re-
ligaſſe diabolū in deſerto ſupioris egy-
pti:qꝛ p nobis pugil exiſtēs i cruce ipm
deuicit et religauit in pfundū inferni:q̄
ſignant dr deſertū egypti:qꝛ ibi exiſten-
tes deſerti ſunt ab oī diuina gr̄a ꝛ ab oī
claritate ꝛ ſp i.i tenebris pmanebūt.Nā
iuxta illd.Job.x.Illa eſt terra tenebroſa
ꝛ opta mortis caligine terra miſerie ꝛ te
nebraꝝ i qua null⁹ ordo ſꝫ ſempiternus
horror ihabitat.Iſte ēt illuminauit tob.
antiquū q̄ añ fuerat cec⁹.Ubi ſciēdū ꝙ p
tob.cecū ꝛ antiquū intelligit totū gen⁹
humanū ꝙ pp pctm primoꝝ parētū ce-
cū dici poterat:qꝛ amiſerat lumē gratie.
iuxta illd Sopho.i.Ambulabūt vt ceci:
qꝛ dño peccauerūt.Idd ſic culpabilr ex-
cecatū i aduētu ſuo xp̄s illuminauit:iu-
xta illd Eſa.xxv.De⁹ ipe veniet ꝛ ſalua-
bit nos tūc aperient oculi cecoꝝ ꝛ aures
ſurdoꝝ patebūt.Nā iuxta illd ps.Dñs
ſoluit cōpeditos dñs illuminat cecos.
Iſte ēt ditauit Tob.iuuenē ꝛ pauperē.i.
gen⁹ ēt humanū pp pctm debitis obliga
tū ſub ſeruitute diaboli vt ſic dicat illd
ps.Ego ſuꝫ paup ꝛ dolēs paup qꝛ nō po
terat ſoluere debitū dolēs qꝛ ſub ſuitu-
te diaboli exulatū a gl'ia paradiſi.Xp̄s
aūt ihs ipꝫ ditauit qñ moriēdo ꝛ ſpergē-
do ſuū pcioſum ſanguinē ſoluit debitū ꝛ
a ſeruitute liberās apuit ſibi ianuā para
diſi:vt ſic dicat illud Gen.x.Ditauit me
dñs dote bona ēt hac vice.Signant aūt
dr vn⁹ Tob.antiqu⁹ ꝛ alter iuuenis:qb⁹
ambob⁹ ſubuenit:qꝛ tā hoib⁹ veteris te
ſtamēti ſignificatis p antiquū:quā noui ſi
gnificatis p iuuenē paſſio xp̄i ſubuenit
Un Apo.i.Timo.iiij.Sꝑām⁹ i deū viuū
q̄ eſt ſaluator oīm hoīm:maxime fideliū.
Xp̄s inſtar angeli Raphael cōpleto offi
cio ꝛ legatiōe ſua.i.hūano genere redē-
ptor:vincēdo ꝛ religādo diabolū illumi-
natis ꝛ ditatis hoibus p collationē gr̄e
dicere potuit ꝯñter tp̄s e vt reuertar ad
eū q̄ miſit me.Auertat aūt fidelis q̄libet
q̄d vadēs ad p̄reꝫ ꝛ relinquēs mūdū cor
poraliter pſuadeat remanētib⁹.Nā ſub-
dit.Uos aūt bñdicite deum ꝛ enar.ꝛc.ꝙ
q̄libet fidelis dꝫ humilr cū deuotiōe im
plere.d.illud ps.Bñdicaꝫ dñm in omnī
tpe ſemꝑ laus ei⁹ in ore meo.ꝛ illd dañ.
iij.Signa ꝛ mirabilia fecit apud me de⁹
excelſus. ¶ Secūda pars.

SEquit.Sed ego veritatē dico
vobis ꝛc.Ubi tāgit dñi pmiſ
ſionē generalē.qd pbat clar-
ſitio gratioſa.Ubi ſciēdū ꝙ
qñ aliquis amic⁹ videt queꝫ
diligit turbari de ſuo receſſu dꝫ ipm quā
tū pōt dulci⁹ cōſolari oſtēdēdo ꝙ eſt vti-
lis et remāſio dānoſa.Sed hoc igitur in
parte iſta tria poſſum⁹ cōſiderare ſcꝫ.
Abſentationis actum.
Remanſionis dānum.
Abſentationis fructum.
¶ Quātum ad pmū iſtoꝝ dicit.Sed ego
veritatem dico vobis ꝛc.Ubi ſciendū ꝙ
ſi diſcipuli ſciuiſſent vtilitatem que ſibi
debebat euenire de abſētatōe xp̄i:qꝛ miſ-
ſio ſp̄us ſan.qui eos cōſolaret:non fuiſ-
ſent triſtati ſed magis gauiſi.Et hoc eſt
qd dicit xp̄s nō debetis triſtari de meo
receſſu corporali a vobis:cui⁹ cōtrariuꝫ
eſt.qꝛ triſticia impleuit cor vr̄m ſed ego
veritatem dico vobis expedit vobis vt
ego vadam.q.d.ſm Chryſoſto.ꝛ ſi mill-
ies cōtriſtemini:oportet vos audire me
recedere a vobis.Un Luc.xxiiij.Nōne
oportuit xp̄m pati et reſurgere a mor-
tuis ꝛ intrare in gloriam ſuam.¶ Quan
tum ad remāſionis dānum dicit.Si ego
nō abiero ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ q̄ volūt diui-
nā cōſolationē habere:nō debēt mūda-
nas q̄rere:ſꝫ eas deſpicere ꝛ p nihilo re
putare:ꝛ ſic ħſi p triſticiā ad cōſolationē
venire.vt ſic verificet illud Mat.v.Bea

ti q̄ lugēt qm̄ ꝯſolabunt. Vn̄ Ber. Deli⸗cata eſt nimis diuina ꝯſolatio nec datur hn̄tib⁹ alienā. Et hoc ē qđ dt. Si nō abie ro paraclet⁹ nō veniet ad vos. Ac ſi apte diceret ſꝫ Greg. ſi ab itētōis vre oculis corp⁹ nō ſubtraho: ad intellectū vos in⸗uiſibilē: per cōſolatorē ſpm̄ nō perduco. ¶ Quātū ad abſentatiōis fructū dt. Si aūt abiero mittā eū ad vos. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s q̄ quātū ad diuinitatē eſt eq̄lis pa tri: a quo vna cū prē procedit ſpūſſctūs: poſt ſuā aſcēſionē ꝓmittit eū diſcipulis miſſuꝝ. vt ſic potuerit dicere illud Luc. xxiiij. Ego mittā ꝓmiſſuꝫ prīs mei i vos. qđ q̄dē ꝓmiſſum erat ſpūſſctūs. ¶ Sciē dū eſt aūt ꝙ lꝫ xp̄s eēt olpotēs ꝛ ſic quā⸗tū eſt de potētia abſoluta potuiſſet dare ſpm̄ſctm̄ diſcipulis an̄ ſuam aſcēſionē tn̄ hoc nō fuit cōueniēs: ꝛ iō dixit eis ꝙ ex pediebat ad hoc vt ſpm̄ſctm̄ haberēt ꝙ iret ad prēm. ꝛ primo pp̄ cōueniētiā q̄ dꝫ eſſe inter donū ꝛ dātē. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s an̄ ſuā reſurrectionē nō habuit corp⁹ glo rioſum ꝛ ideo nō habebat totā dignitatē corpis: quātā habuit poſt reſurrectionē: qꝛ igiṫ ſpūſſctūs eſt donū digniſſimū: iō nō fuit conueniēs vt dareṫ a xp̄o niſi qn̄ fuit i ſtatu digniſſimo: qđ fuit qn̄ habuit corpus glorioſum ad dexterā prīs. Vn̄ Joā. vij. Spūs nōdū erat datus qꝛ xp̄s nōdū erat glorificat⁹. ¶ Scđo pp̄ cōue⸗niētiā q̄ dꝫ eē inter donū ꝛ recipiētē. Vn̄ ſciēdum ꝙ diſcipuli q̄ debebāt recipere ſpm̄ſctm̄ an̄ xp̄i paſſionē ꝛ mortē nō erāt recōciliati deo: qꝛ p̄ mortē ſuā cū eo xp̄s nos recōciliauit iuxta illud Coll̄ꝰ. j. In ipſo inq̄t apl's cōplacuit oēm plenitudi nē inhabitare: ꝛ p̄ eū reconciliare oīa in ip̄m pacificās p̄ ſanguinē crucis: ſiue q̄ in celis ſiue q̄ in terris ſunt: qꝛ igiṫ ſpūſ ſan. non debebat dari niſi reconciliatis: igiṫ ꝛc. ¶ Tertio ꝓpter impedimētū qđ erat in apl'is ad ip̄m recipiēdū. Vn̄ ſciē⸗dū ꝙ diſcipuli an̄ paſſionē xp̄i adhuc ſi⸗bi more humano inherētes ꝛ gaudētes de ſua p̄ñtia: nō eleuabanṫ mētalr̄ ad cō⸗ſiderādū celeſtia: ꝛ iō nō diſponebanṫ ad receptionē ſpūſſan. xp̄o aūt recedēte ſi⸗bi inherebant inuiſibilr̄. ꝛ quodā amore ſpūali in eum eleuabanṫ qđ diſponebat eos ad receptionē ſpūſſan. ꝛ ſic non fuit cōueniēs ꝙ an̄ mortē ſuā daret ſpm̄ſan. Vn̄ in pſona ip̄i loquiṫ Aug. d. Si ali⸗mēta terrena q̄b⁹ vos alui nō ſubtraxe⸗ro: et ſolidū cibū nō eſurieritis: ſꝫ carnē carnalr̄ adheſeritis: capaces ſpūs non eritis. ¶ Tertia pars.

Sequiṫ. Et cū venerit ꝛc. Ubi tangit mali reprehenſionē gnālē: qđ ꝑ dat correctio vigoroſe. Ubi ſciēdū ꝙ qn̄ aliq̄s vult ordinate rep̄hēdere aliquē primo dꝫ rep̄hēdere gnālr̄ vitia: poſtmodū in ſpeciali dꝫ deſcēdere ad il⸗la q̄ tāgūt illū magis in ſpeciali. quē mo dū dicit xp̄s ꝙ tenebat ſpūſſctūs. Scđm hoc igiṫ in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſidera⸗re. Primo rep̄hēſionē ſumptā gnālr̄. Se cūdo explicitā ſingulariter. ¶ Quātum ad p̄mū dicit. Et cum venerit ille ꝛc. vbi ſciēdum ꝙ lꝫ xp̄s dicat ſpm̄ſan. arguere mūdū: nō tn̄ ꝓpter hoc excludit q̄n ipſe mūdū arguerit: cū indiuiſa ſint opa tri⸗nitatis: ſꝫ daṫ intelligi ꝙ ſpūſſan. datus apl'is aufert ab eis timorē ꝛ dat eis au⸗datiā ſꝫ Aug. rep̄hēdēdi pctōres. Dicit igiṫ cū venerit ſpūſſan. arguet hoīes de iuſticia quā nō habēt: ꝛ de iudicio qđ nō timēt. ¶ Quātū ad ſcđm dicit. De pctō q̄dē ꝛc. Ubi tria explicat ſcꝫ rep̄heſionē culpe iſicietis iuſticie deficiētis. ꝛ iudi⸗cij nō terrētis. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. De pctō q̄dē qꝛ nō crediderūt i me. Ubi ſciēdū ſm̄ Aug. ꝙ h̄ pctm̄ accipiṫ p̄ pctō infidelitatis de quo ſpālr̄ter rep̄hēdenṫ hoīes mūdani tanꝙ̄ de illo qđ eſt funda mētū oīm maloꝝ. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ ſi gnāter xp̄s dicit: qꝛ nō crediderūt i me. Unde ſciēdum ꝙ aliud eſt credere deuꝫ: aliud deo: aliud in deum. credere deū: eſt credere eū olpotētē ꝛ p̄miatorē bonoꝝ: ꝛ punitorꝝ maloꝝ. iuxta illđ heb. xj. cre⸗re eīm opꝫ accedētes ad deū qꝛ eſt ꝛ inq̄⸗rētib⁹ ſe remuneratorē fieri. credere aūt deo eſt credere v̄ba eē q̄ dicit. iuxta qđ de abraā dr̄ Geñ. xv. Credidit abraā deo et reputatū eſt ei ad iuſticiā. vnde Eccl'i. ij. Qui timēt deū nō erūt incredibiles v̄bo illius Credere v̄o in deū eſt credēdo eū amare ꝛ firmiter ei inherere ꝛ de tali di cit xp̄s Jo. v. Oīs q̄ viuit ꝛ credit in me nō morieṫ ineternū. ¶ Quātū ad rep̄he ſionē iuſticie deficientis dt. De iuſticia

ko ſcʒ arguet ſpūs ſanct⁹ mūdū quã nõ
bʒ:qꝛ nõ credit qđ nõ videt:vos aũt ha-
betis:quia creditis etiã qđ nõ videtis:
cuius ſignũ eſt quãtũ ad diuinitatẽ quã
in me creditis ꝛ quãtũ ad humanitatem,
quia ad patrẽ vado ꝛ iam non videbitis
me:ꝛ tñ in me credetis:ꝛ qꝛ mūdus hoc
nõ in me credit iõ de hac iuſticia argue-
tur.de iſta iuſticia dicitur.j.pe.j.vbi lo
quens de chꝛiſto dicit.quem cum nõ vi-
deritis diligitis quem nũc quoqꝫ nõ vi
dẽtes creditis:credẽtes aũt exultabitis
leticia inenarrabili ꝛ gloꝛificata repoꝛtã
tes finem fidei vr̃e ſalutem aiarũ veſtra
rum. Alio modo poteſt exponi hec parti
cula de iuſticia xp̃i quã habuit in vita.
Ubi ſciendũ ꝙ xp̄s in vita ſua fuit iuſtiſ
ſim⁹ ꝛ ꝑfectiſſimus oĩ ꝟtute vt ſic de ipo
dici potuerit illud ps. Juſtus dñs ꝛ iuſti
ciã dilexit eq̃tatẽ vidit vult⁹ ei⁹. Hãc aũt
iuſticiã nõ credebãt hoĩes eẽ ĩ xp̃o:ſʒ ipʒ
reputabant iniuſtũ et malũ iuxta illud.
Jo.viij. Demoniũ habes ꝛ iõ de iſta iu-
ſticia quã nõ crediderũt ĩ xp̃o:a ſpũ ſan.
merito repꝛehẽdunt. ¶ Quãtũ ad repꝛe
henſionẽ iudicij nõ terrẽtis dicit. De iu
dicio aũt qꝛ pꝛinceps hui⁹ mūdi iã iudi
catus eſt. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſm Aug. diabo-
lus dr̃ pꝛinceps huius mūdi.i iniquoꝝ
qui coꝛde non habitãt niſi in hoc mũdo
quẽ diligunt. Ille aũt merito põt argui:
q̇ adheret alicui ꝯdẽnato maxie et qñ eſt
ita debilis potẽtie ꝙ nõ põt eũ vicere ſʒ
ab eo vinci. Cũ igit̃ diabolus ſm Aug.
de ꝟbis dñi:lʒ in mundo ꝑmittat̃ a deo
ad noſtrũ exercitiũ:ipm tamẽ ſi volum⁹
poſſumus vincere.et eſt cũ ſuo exercitu
iudicat⁹.igit̃ merito poſſunt argui q̇ ipʒ
ſequuntur ꝛ iudiciũ diuinum nõ timẽt.
¶ Quãtũ igit̃ ad iſtas tres repꝛehẽſiões
factas mundo a ſpm ſan. vt ipſas hoĩes
caneãt loquit̃ Au.ſup Jo.d. Credãt ita-
ꝙ hoĩes in xp̃m ne arguant̃ de pctõ infi
delitatis ſue quo pctã oĩa detinent̃.trãſ-
eant in numeꝝ fideliũ ne arguãt̃ de iniu
ſticia eoꝝ ꝙ iuſtificatos nõ imitant̃.ca-
neãt futurũ iudiciũ:ne cũ mũdi ꝑncipe
iudicent̃:quẽ iudicatũ imitant̃. ¶ Sciẽ
dũ eſt aũt circa iſtã partẽ pꝛincipalẽ in q̃
fit mẽtio de pctõ.ſ.infidelitatis:et de iu-
ſticia ꝛ de iudicio ꝙ loquẽdo moꝛalr̃ hõ
dʒ pctm̃ vitare qꝛ pctm̃ ſeparat hoĩem a
deo ꝛ ꝑuat ipʒ viſiõe diuina.iux̃ illđ Eſa.
lix. Iniq̃tates vr̃e diuiſerũt inter vos ꝛ
deũ vr̃m:ꝛ peccata veſtra abſcõderũt fa-
ci⁹ eius a vobis. Uñ Eccli.xxj. Quaſi a
facie colubꝛi fuge peccata.ꝛ ſi acceſſeris
ad illa ſuſcipiẽt te dentes leonis dẽtes
ei⁹ interficientis aias hoĩm. Lʒ aũt oĩa
peccata debeam⁹ vitare generaliter tñ
in ſpeciali pctm̃ infidelitatis qꝛ eſt pꝛin
cipiũ oĩm maloꝛum et grauiſſime punit̃
a deo. Hoc autẽ fuit figuratũ Exo.xxxij.
Ubi ſentẽtialr̃ dr̃ ꝙ cũ aarõ ad petitio-
nem ppl̃i feciſſet vitulum cõflatilẽ quez
ppl̃s adoꝛaũt dixit dñs ad Moy.q̇ erat
cũ ipſo in mõte. Uade ꝛ deſcende:pecca
uit ppl̃s tu⁹ quẽ eduxiſti de terra egypti:
fecerũtqꝫ vitulum cõflatilem ꝛ adoꝛaue
rũt quẽ vidẽs Moy.ꝛ arripiẽs vitulũ cõ
buſſit ꝛ ꝯtriuit vſqꝫ ad puluerẽ quẽ ſpſit
ĩ aquã ꝛ dedit ex eo bibere filijs iſrl̃ ꝑce
pitqꝫ filijs leui:q̇ ĩ hoc peccato nõ ꝯſen-
ſerũt ꝙ ſumptis armis interficerẽt tãti
ſceleris noxios ꝛ ĩterfecerũt ĩ die illa q̃
ſi vigintitria milia hoĩʒ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ fi
lios iſrl̃ ĩtelligi poſſunt xp̃iani fideles:ꝛ
q̃s Moy.i.xp̄s eduxit de egypto ideſt de
tenebꝛis pctõꝝ. Uñ Deutero.iiij. Nos
aũt tulit dñs ꝛ eduxit de foꝛnace ferrea
egypti vt haberet ppl̃m hꝛ̃ditariũ.ſicut
fit ĩ pñti die. Sʒ tñ mlt̃i ſunt miſerabiles
ꝛ ingrati tãti bñficij deũ obliuiſcẽtes.et
inſtar idololatraꝝ ꝛ ĩfideliũ ſibi fabꝛicãt
ꝯflatilẽ vitulũ quẽ adoꝛãt dũ pl⁹ mũda-
nis ſeruiũt q̃ xp̃o.q̇ eos ꝓpꝛio ſanguine
acq̃ſiuit. Sʒ aduertat peccatoꝛ miſerri-
mus ſic oblit⁹ dei ſui: ꝛ magis reuerẽs
iſtis mũdanis q̃d dr̃. Nã dr̃ ꝙ Moy. vitu
lũ cõflatilẽ quẽ adoꝛauerãt cõminuit in
puluerẽ:ꝛ miſcẽs cũ aq̃ dedit ppl̃o ad bi-
bẽdũ:ſic accidet miſero peccatoꝛi:ꝙ iſte
res tpales q̇b⁹ fuit dedit⁹ cõminuent̃ in
puluerẽ:dũ.ſ.quãtũ ad ſe ad nihilũ redi-
gent̃:qđ erit ĩ moꝛte vbi diuitie nõ pote
rũt eũ liberare:q̇ tñ ſibi dabunt̃ in potũ:
dũ ꝑ ipas eternalr̃ cruciabit̃. Uñ Luc.
xvj. Moꝛtu⁹ eſt diues ꝛ ſepult⁹ eſt ĩ ĩfer-
no. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ꝙ hõ dʒ habere iuſti
ciã.iuxta illud Eccli.ij. Fili accedẽs ad
ſuitutẽ dei ſtat ĩ iuſticia ꝛ timoꝛe ꝛ ꝑpara
aiam tuã ad tẽtationẽ.Q̃re:qꝛ Prouer.xj.

Nō pderūt diuitie in die vltionis: iuſti-
cia aūt liberabit a morte. Nā oēs diuitie
q̄ ſunt ī mūdo: ꝓtiū ē de ſe hoīez nō libe-
rarēt. ſ. a morte penaꝝ inferni. q̄ tñ facit
iuſticia ſi ī hoīe ſit iūcta. hoc aūt fuit fi-
guratū Dañ. vj. Ubi innuit ꝙ: qđ cū ad
ꝓcurationē aliquoꝝ inuidētiū Dañ. rex
Dari⁹ feciſſet eū mitti ī lacū leonū vt de-
uoraret ab eis: iuit ī craſtinū ad vidēduz
ſi mort⁹ eſſet quē viuū et ſanū reperiēs:
admirat⁹ fuit cui dixit Dañ. deus miſit
angelū ſuū ꝛ cōcluſit ora leonū ꝛ nō no-
cuerūt mihi q: corā eo iuſticia inuēta ē
in me. Ubi ſciendum ꝙ p Dañ. q̄ vir de-
ſiderioꝝ dict⁹ ē intelligit q̄libet fidelis
xp̄ian⁹ q̄ toto corde deſiderare dꝫ eſſe cō
iūct⁹ cū deo: ad cui⁹ imaginē ē creat⁹. v.
cū ps. Quēadmodū deſiderat ceruus ad
fontes aquaruz ita deſiderat aīa mea ad
te deus. Per lacū aūt leonū intelligi pōt
hic mūd⁹: q̄ ē lac⁹ miſerie: q: ī ipſo ſemꝑ
ſum⁹ in miſerijs ꝛ tribulatiōib⁹ multis.
Signāter aūt ꝺꝛ lac⁹ leonū hic mūd⁹: q:
in ip̄o ad noſtrū exercitiū habitāt demo
nes nos tentātes ꝛ deuorare volētes: ſi-
gnificati p leones feroces iuxta illud. j.
Pe. v. Aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tanꝗ leo
rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret In iſto
igit lacu id ē mūdo. poſit⁹ ē hō ad ꝓcura
tionē diaboli. Qui aūt vult ꝑicula leonū
i. demonū. ꝛ mortē ſpūalē in hoc mundo
et eternalē in alio euadere. opꝫ ꝙ inſtar
Dañ. habeat iuſticiā: ꝛ tali mittit deus
angelū defenſorē q̄ eū liberat ne interfi-
ciat: vel ledat ab hoſtib⁹ cū volētib⁹ de-
uorare. Uñ ps. Immittit angel⁹ dñi ī cir
cuitu timentibus eum et eripiet eos. Et
Prouer. xj. Iuſt⁹ de anguſtia liberat⁹ ē: ꝛ
tradet impi⁹ ꝓ eo. ¶ Sciēdū ē etiā ꝙ hō
debet vitare iudiciū diuinū qđ ſcit certi
tudinalr futuꝝ iuxta illđ Iob. xix. Fugi-
te a facie gladij qm̄ vltor iniquitatū gla-
di⁹ eſt ꝛ ſcitote eſſe iudiciū. Uñ ad Ro. ij.
Exiſtimas aūt hoc o hō q̄ iudicas eos q̄
talia agūt ꝛ facis ea: q: tu effugies iudi-
ciū dei. q. d. nullo mō qđ cognoſcēs ps. ꝛ
idm ꝑtimeſcēs dicebat. Nō intres in iu-
diciū cū ſuo tuo dñe: q: nō iuſtificabit in
ꝯſpectu tuo oīs viuēs. Iſte iudex faciēs
iſtud iudiciū pōt figurari p dd: de quo. ꝺꝛ
ij. Reg. viij. Faciebat quoqꝫ dd iudiciū ꝛ
iuſticiā oī populo. Ubi ſciēdū ꝙ p dauid
q̄ interpretatur decorus aſpectu ꝛ manu
fortis intelligit xp̄s. q̄ decorus aſpectu
fuit ꝓpē ſanctitatē ꝛ manu fortis ꝓpter
inſuꝑabilē poteſtatē: iuxta illud. j. Re.
ij. Nō eſt ſanctus vt eſt dñs. neqꝫ enim eſt
alius extra te ꝛ nō eſt fortis ſicut de⁹ nr̄
iſtud ꝺꝛ facere iudiciū ꝛ iuſticiā: q: ipſe
hꝫ totū mūdū iudicare. Uñ ps. Parauit
in iudicio thronū ſuū ꝛ ip̄e iudicabit or-
bē terre ī eq̄tate iudicabit pplōs ī iuſti-
cia. Quale aūt ſit ſuū iudiciū ꝛ q̄ iuſtuz
ꝺꝛ figuratiue Apo. xj. Aduenit ira tua et
tēpus mortuoꝝ iudicari ꝛ reddere mer-
cedē ſeruis tuis ꝓphetis ꝛ ſctis ꝛ timē-
tib⁹ nomen tuuz puſillis ꝛ magnis ꝛ ex
terminandi eos q̄ corruperūt terrā. Ubi
aduertere poſſum⁹ diuerſitatem ſtipen-
diorum que dant diuerſis hoibus ſm di-
uerſitatem operū. Nā iuſtis ꝛ bonis dat
mercedē retributionis eterne: pctōres
aūt exterminat in ꝓfundū inferni. iuxta
illud qđ ipſe dicit Matth. xxv. Ibūt in-
quit hi. i. peccatores in ignem eternū. iu
ſti aūt in vitā eternaz. Quare aūt ſit iſta
ſtipendiorum diuerſitas. quia in hoc mū
do diuerſimode operati ſunt: ꝛ iō debēt
recipere ſicut laborauerūt. iuxta qđ ꝛ ps
ꝺꝛ Apo. xxij. Ecce venio cito: ꝛ merces
mea mecū ē reddere vnicuiqꝫ ſꝫ opa ſua.

¶ Quarta pars.

SEquit. Adhuc multa habeo
ꝛc. Ubi tāgit boni inſtructio-
nem generalē: qđ ꝓbat erudi
tio vigoroſa. Ubi ſciēdū ꝙ q̄
alios vult inſtrue dꝫ reſpice-
re capacitatē audientiū et ſm ꝙ ſunt ca-
paces eos debet inſtrue: q: igit diſcipu-
li nō erant capaces dictoꝝ xp̄i: q: nōduz
illuſtrati lumine ſpūſſancti: ideo ꝓmittit
eis ꝙ ſpūſſan. docebit eos cū venerit. Et
ſm hoc hic quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Collegij debilitatem ad capiendum.
Paracleti viuacitatē ad dirigendum.
Dicti neceſſitatem ad credendum.
Chriſti celebritatem ad reuerendum.
¶ Quantū ad primū iſtoꝝ dicit. Adhuc
multa ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ doctrina dꝫ eſſe
ſm capacitatē gentiū: q: paruis legēda
ſūt groſſiora: magnis aūt ſubtiliora. Uñ
Apoſt. di. j. Coꝝ. iij. Nō potui vobis loq̄

quaſi

quaſi ſpūalib⁹: ſ3 q̄ſi carnalib⁹: ſicꝫ ꝑuus ſis i xp̄o lac vobis potū dedi nō eſcā.q.d.ī pfectꝫ hō d3 loq̄ facilia ad capiendū ſignificata ꝑ lac qḋ ſine difficultate bibit ꝑfectꝫ aūt ſubtilia ſignificata ꝑ eſcā durā: ꝛ h̄ eſt qḋ dī: Adhuc mīta alia ꝛ ſubtilia habeo vob dicere ſ3 nō poteſtis portare mō: qꝛ nōdū eſtis capaces. ❡ Quātū ad pacleti viuacitatē ad dirigēdū dī. Cū aūt vēerit ꝛc. Ubi xp̄s pꝛio cōmēdat iſtū doctorē.i. ſpm̄ ſctm̄ a nobilitate eſſēdi: qꝛ dī eū ſpm̄ veritatis: q̄ iō ſpūs v̄itatis dī qꝛ a p̄re ꝛ filio q̄ v̄itas ē eternalr̄ ꝓcedit. ❡ Scḋo cōmēdat eū a mō docēdi: qꝛ docebit celerit̄ vtilr̄ ꝛ vniuerſalr̄: celeriter: cū dī cū venerit.q.d.ita celeriter docet: ꝓ ſtatim q̄n venerit vos docebit. Uñ Greg. in omel. penul.d. Audi q̄lis ē iſte artifex ſpūs. nulla ad docendū moꝛa igit̄ ſ3 mox vt tetigerit mētē docet: imo ip̄ȝ tetigiſſe docuiſſe ē. ❡ Quātū ad doctrinā vtilē dī docebit vos veritateȝ: qḋ ē q̄n ꝑ ſpm̄ ſctm̄ diffuſū i cordib⁹ nr̄is v̄a ꝛ bona itelligūt̄: ꝛ itellecta appetūt̄. ❡ Quātū ad ei⁹ doctrinā vniuerſalē dī oēm v̄itatē. Ubi ſciendū ꝙ ſpūſſan. oēm v̄itatē ad ſalutē neceſſariā docuit ap̄los q̄n venit in eos in abūdātiā.ſ. fidei. Uel pōt dici: docebit vos oēȝ veritatē qꝛ gn̄aliter loquēdo triplex ē veritas.ſ. doctrine vite ꝛ iuſticie. docet igit̄ pꝛio v̄itateȝ doctrine dū docuit q̄d credēdū. ꝛ iō ſibi dicere poſſumus illud Mat.xxij. Magiſter ſcimus qꝛ verax es ꝛ viā dei in v̄itate doces. ❡ Scḋo docuit v̄itatē vite dū docuit q̄d agēdū de q̄ dixit rex Ezechias Eſa.xxxviij. Obſecro dn̄e memento q̄ſo quō ambulauerim coꝛā te in veritate: ꝛ in coꝛde pfecto: ꝛ qḋ bonū ē i ocl̄is tuis fecerim. ❡ Tertio docuit nos veritatē iuſticie: q̄n docuit quō ē ad ꝓximū ſe habēdū: qꝛ ad ꝓximū d3 benigne ꝛ ſm̄ iuſticiā ſe habere iux̄ illud Prouer.xviij. Accipe ꝑſonā ipiꝰ in iudicio nō eſt bonū vt declines a v̄itate iudicij. ❡ Quātum ad dicti neceſſitatē ad h̄ credēdū dī. Nō eīm loquet̄ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ xp̄s dixerat ap̄l'is. qꝛ docebit vos oēȝ veritatē: vt hoc certitudinalr̄ credāt oñdit ꝙ aliud loq̄ nō pt̄ niſi veritatē: qꝛ cū ip̄e ꝓcedat a filio q̄ ē v̄itas ꝛ nō loq̄t̄ a ſemetip̄o ſ3 a filio nō pt̄ loq̄ nec docere niſi v̄itatē. ❡ Quātū ad xp̄i celebꝛitatē ad reuerēdū dī. Jlle me clarificabit ꝛc. vbi pꝛimo ponit iſti⁹ celebꝛitatis actū ſcḋo cauſaȝ ❡ Quantū ad actū dī. Jlle me clarificabit.i. me gloꝛioſuȝ oſtēdet coꝛā mundo. Ubi ſciēdū ſ3 Au. ꝙ gl'ia ē frequēs fama cū laude. Jſta th̄ gl'ia aliq̄n pt̄ eē falſa: ꝛ h̄ trib⁹ modis. pꝛio q̄n laudātes errāt in reb⁹ ſc3 q̄n putāt illud qḋ ē bonū eē malū vl' ecōuerſo. ſcḋo q̄n laudātes nō errāt i reb⁹ qꝛ bn̄ ſciūt diſcernere q̄d ſit bonū: ꝛ q̄d malū: t̄n errāt i hoīb⁹: qꝛ putant aliq̄n eē bonū illū q̄ ē mal⁹ vl' ecōuerſo, tertio poſſunt errare vtroqꝫ mō. Spūs igit̄ ſctūs clarificādo reddēdo xp̄ȝ gl'ioſuȝ mūdo: nullo iſtoꝝ modoꝝ errare potuit cū ſit ſapiētie infinite: ꝛ ꝑ ꝯ̄ñs laus ſua annunciata de xp̄o ſimplr̄ fuit vera. ❡ Quātū ad iſti⁹ celebꝛitatis cāȝ dī: Qꝛ de meo accipiet ꝛ annūciabit vob̄. Ubi ſciēdū ꝙ ſpūſſan. alr̄ accepit eſſe a deo ꝛ alr̄ creatura. Nā creatura ſic accepit eē a deo ꝙ nō ē ip̄e de⁹. Spūs aūt ſctūs ſic accepit eē a p̄re ꝛ filio ꝙ ē idē cū eis in eſſentia. ꝛ iō ſ3 Au. nō ē minoꝛ filio. Dicit igit̄ ſpūſſanct⁹ me clarificabit: ꝛ hoc eſt cōueniēs qꝛ de meo accipiet.i. de me ꝓcedit. q̄ autē eſt ab alio d3 clarum facere ꝛ gloꝛificare illū a quo ē. igitur debet me clarificare ſicut ego patrē clarifico a quo eternalr̄ naſcoꝛ. ❡ Quid aūt annūciet nobis ſpūſſanctus audi ipſū dicētē Eſa.xlij. Que pꝛima fuerūt. Ecce venerūt noua quoqꝫ ego annūcio anteq̄ oꝛiātur audita vobis faciā. Nā nobis annūciat deſiderata de xp̄o a ſanctis patribus: qꝛ iam xp̄s fuit immolat⁹ et paſſus: noua quoqꝫ nobis annūciat ſc3 ex paſſiōe xp̄i apertionem ianue paradiſi: nobis etiāȝ annunciat que ventura ſunt anteq̄ oꝛiātur ſc3 gloꝛiā paradiſi quā expectamus de qua expectatione loqt̄ Petrus.ij. cano.iij.d. Nouos v̄o celos ꝛ nouā terram ꝛ promiſſa ipſius expectamus in q̄bus iuſticia habitat: que autē ſint iſta ꝓmiſſa dicitur Jac.i. Beat⁹ vir q̄ ſuffert tētationē q̄m cum pꝛobatus fuerit accipiet coꝛonā vite quā repromiſit de⁹ diligētibus ſe. Ad quam coꝛonam ꝛc.

❡ Dn̄ica.v. poſt paſcha. Euāg. l.xxxv. Sermo. Philip. de mon calerio. p

Amen amē dico vobis ſi q̄d petieritiʒ patrē i noīe meo dabit vobis ꝛc. Jo.16. Nos videmꝰ ꝑ experientiā ꝙ ꝗtuor ſūt inter alia q̄ faciūt hoīeʒ gratioſuʒ ꝛ diligibilē alteri. ¶ Primū ē mūeris liberalitas Nā q̄n hō mltū ē liberalis i largiēdo: talis ḡtioſꝰ efficit͛ et amicꝰ. iux̄ illō Prouer. xix. Multi colūt ꝑſonā potētꝫ ꝛ amici ſūt oōa retribuētis. ¶ Scōꝫ ē amoris fidelitas. Nā q̄n vnꝰ diligit veracit͛ aliū ꝛ ſine fictiōe ab eo diligitur: tūc inter eos amicitia ꝯfirmat͛: ſicut ptꝫ de ionatha ꝛ dō qꝛ vidēs ionathas ꝙ diligebat͛ a dō: ꝛ ipē diligebat eū. iux̄ illō. j. Regū. xviij. Nā ionathe colligata ē aīa dauid: ꝛ dilexit eū ionathas ꝗſi aīaꝫ ſuā. ¶ Tertiū ē ḡnis nobilitas. Nā q̄n hoīes ſunt magꝫ ḡnoſi ꝛ meliꝰ morigerati: tūc ſt͛ magꝫ placibiles. ſicut ptꝫ Dan. j. de nabucho. rege q̄ ordinauit cū ſeruis ſuis ꝙ introducerēt de filijs iſrael ꝛ de ſemine regio ꝛ tyrānoꝝ id eſt magnatoꝝ ꝛ nobiliū: pueros in q̄bꝰ nō eēt macula ꝛ decoros forma vt nutriētur in palatio regis ꝛ tanꝙ̄ accepti ſibi: ꝛ gratioſi: ſtarent in ꝯſpectu eiꝰ. ¶ Quartū eſt ſapiētie claritas. Nā q̄n aliq̄s eſt prudēs ꝛ ſapiens: eſt magis acceptꝰ hoībꝰ: ꝙ̄ ſi eſſet ſtultꝰ iuxta illud Prouer. xiiij. Acceptꝰ eſt regi miniſter intelligēs. Ut igit͛ xp̄m diligimꝰ ꝛ ꝙ̄ꝓ nobis gratioſum ꝛ placabilem: beatꝰ Jo. in euāgelio hodierno tāgit de ipſo quatuor predicta. Nam tangit.

Largitatis munificentiam diffuſiuam.
Charitatis beniuolentiam amatiuam.
Dignitatis excellentiam proceſſiuam.
Claritatis intelligentiam cognitiuam.

¶ Primū ꝓbat exhibitio liberalis. ſcōꝫ dilectio ſpūalis: tertiū emanatio ſinglaris: quartū intellectio ḡnalis. ¶ Primū in p̄n. ſcōm ibi. hec in ꝓuer. locutꝰ ſum. tertiū ibi exiui a p̄re ꝛc. quartū ibi. dixerunt ei diſcipuli ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad p̄mū vbi tāgit largitatis munificētiā ꝛc. dt. Amē amē dico vob. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ hō q̄ vult aliq̄d petere: dꝫ int͛ alia attēdere tria. ¶ Primū ē ꝙ ſciat illū ex q̄ dꝫ peteř eē liberalē ꝛ volūtariū ad ſibi dādū: vt ſic ſperet ꝙ ſibi dicat illud. ij. Reg. xix. Oē qđ petieris a me ipetrabis. ¶ Scōm ē ꝙ expectet ꝛ ꝯſideret tp̄s cōueniēs ad petēdū. Nō eīm qđ lꝫ tēpus eſt aptum ad petēdum aliq̄d ab aliquo vtputa q̄n eēt melācholicus: ſꝫ magis q̄n eſt hilaris ꝛ iocundus: ſicut fecit regina heſter: de qua dr̄ ſinalr̄ heſter. v. ꝙ vidit regem aſſuerum in bona diſpoſitiōe animi ꝛ itrauit ad eū. cui dixit rex q̄d vis regina heſter: q̄ eſt petitio tua: et͛ ſi dimidiā regni partē petieris: dabit͛ tibi. Uñ Eſa. xlix. In tp̄e bn̄placito exaudiui ꝛc. ¶ Tertiuʒ eſt ꝙ debet petere rē iuſtam Nam q̄n aliquid vile ꝛ iniuſtum peteret: nō deberet exaudiri. Ad quod monebat Tob. filium ſuū. tob. iiij. d. Omni tp̄e bñdic deuʒ ꝛ pete ab eo vt vias tuas dirigat: et omnia conſilia tua in iſo permaneant. Scōm hoc igitur i parte iſta tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Dantis promptitudinem.
Temporis aptitudinem.
Donis magnitudinem.

¶ Quātū ad primum dicit. Amen amē dico vobis ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s recedēs a diſcipulis: volens eos ꝯfortare: ꝛ eis oñdere ꝙ nō fraudabūt͛ a petitiōibꝰ ſuis: nec indigebūt mediatore oñdit eis ſm̄ Chry. ꝙ virtute noīs ſui q̄cq̄d petierint impetrabunt. ¶ Quantum ad tp̄is aptitudinem dicit. Uſq; mō nō petiſtis quicꝙ̄ ꝛc. vbi ſciēdum ꝙ petitio ad hoc vt exaudiatur debet fieri in virtute noīs xp̄i: illud ergo tp̄s eſt aptum ꝛ cōgruum ad petendum quo nomen xp̄i ē clare cognitum ꝛ diuulgatū: qđ quidem tp̄s poſt reſurrectionem xp̄i ꝛ aduētum ſpūſſan. qui cōfortās diſcipulos eos fecit fortes ꝛ promptos ad nomen xp̄i viriliter ꝑdicādū. Dicit igitur vſq; mō. i. vſq; ad tp̄s iſtud quo fui vobiſcū: nō petiſtis quicꝙ̄ i noīe meo: qꝛ virtꝰ noīs mei fuit vobis ignota ſꝫ cū nota fuerit petite ſm̄ Tho. cū obtinēdi fiducia ꝛ obtinebitis qđ petetꝫ cū magna leticia. ¶ Quātū ad doni magnitudinē dicit. Ut gaudium vr̄m ſit plenū. Ubi ſciēdū ꝙ hō dꝫ a deo petere p̄cipalr̄ illud propter qđ eſt creatꝰ qđ

q̄dē ē regnū dei q̄ ad ei᷒ petitionē ⁊ ade
ptionē oīa alia ↄſequunt̄. iux̄ illō Mat.
vj. Primū q̄rite regnū dei: ⁊ h̄ oīa adij=
ciēt vob̄ l q̄ regno inenit gaudiū vr̄z. in
fra illō. Esa. lj. Gaudiū ⁊ leticia inuenieē
in ea grāꝝ actio ⁊ vox laudis. Sciēdū ē
autē circa iſtā p̄tē p̄ncipalē l q̄ fit mētio
de gaudio: q̄ inuenio triplex gaudiū. ſcz.

Uacuū ⁊ pernicioſum.
Imperfectum ſed gratioſum.
Perfectum et glorioſum.

¶ Primo inuenio gaudiū vacuū ⁊ p̄nicioſū
⁊ illō eſt gaudiū hoīm mūdanoꝝ: q̄ḋ q̄dē
dr̄ p̄nicioſūz q̄ nullā h̄z ſtabilitatē vt q̄
dicit Job. Job. xx. hoc ſcio a p̄ncipio ex
q̄ poſit᷒ ē hō ſup terrā q̄ la᷒ impioꝝ bre
uis ſit ⁊ gaudiū hypocrite ad inſtar pun
cti. ¶ Scḋo inuenio gaudiū impfectūz ſ;
gratioſum. ⁊ hoc eſt gaudiū ſpūalis gr̄e
hoīs adhuc exn̄tis in mūdo. Et hoc gau
diū p̄rio eſt l ſpe futuroꝝ bonoꝝ: de q̄ dr̄
Luc. x. Uerūtñ in hoc nolite gaudere q̄
ſpūs ſubijciunt vob̄ gaudete aūt q̄ noīa
vr̄a ſcripta ſunt l celis. ¶ Scḋo ē in ado
ptione virtutū ⁊ donoꝝ. de q̄ dr̄ Esa. lxj.
Gaudēs gaudebo in dn̄o ⁊ exultabit aīa
mea l deo meo: q̄ īduit me veſtimēto ſa
lutis ⁊ īdumēto iuſticie circūdedit me ⁊
quaſi ſpōſūz decoratū corona ⁊ q̄ſi ſpon
ſam monilib᷒ ſuis. ¶ Tertio eſt gaudiū
de ↄpeſſiōe maloꝝ: de q̄ dr̄ Act. v. Ibāt
apli gaudētes a cōſpectu ↄcilij: q̄m di=
gni habiti ſūt p̄ noīe ieſu ↄtumelias pa
ti. p̄pter qḋ. d. Apo. ij. Coꝝ. xij. Libēter
igit gl̄iabor l infirmitatib᷒ meis vt iha=
bitet l me vr̄t᷒ xp̄i. ¶ Tertio inuenio gau
diū p̄fectū ⁊ glorioſūz. ⁊ hoc eſt gaudiūz
eternalis gl̄ie qḋ q̄dē dr̄ plenū p̄imo q̄
īplet ⁊ ſatiat hoīs appetitū iux̄ illō ps.
Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. ⁊ alibi.
Adimplebis me leticia cū vultu tuo. ſcḋo
q̄ cū dilectiōe ⁊ clara viſiōe. tertio q̄ pu
rum ſine admixtione ↄtrarij. Un̄ Apoc.
xxj. Abſterget de᷒ oēz lachrymā ab ocul᷒
eoꝝ: ⁊ mors vltra nō erit neq̄ luct᷒ ne
q̄ clamor: neq̄ dolor erit vltra. ¶ Quar
to q̄ ſecurū ⁊ ſine amiſſione: iuxta illud
Jo. xvj. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit
cor veſtrū ⁊ gaudiū vr̄z nemo tollet a vo
bis. ¶ Quale aūt ſit iſtud gaudiū dicit
Au. j. de trinitate. hoc inq̄t ē plenū gau
diū vr̄m quo ampli᷒ nō eſt frui trinitate
dn̄i ad cui᷒ imaginē facti ſum᷒. ¶ Sciē
dū ē āt circa iſtā p̄tē in q̄ fit mētio de ob
tinēdo. q̄ hō qḋ vult exaudiri a dn̄o: dz
p̄ ſeipo rogare. q̄: forte ſi rogaret p̄ aliis
ipſi forte eſſent idiſpoſiti q̄re ſ; Au. Nō
mereret a deo exaudiri. Un̄ dixit Hie.
orāti p̄ pp̄lo hie. vij. Noli orare p̄ pp̄lo
hoc: nec aſſumes p̄ eo laudē ⁊ orationē
⁊ non obſiſtas mihi: q̄ ego non exaudiā
te. Ubi Glo. Cor impenitens nō permit
tit exaudiri. ¶ Sciendum eſt aūt q̄ in
ter alia debemus a deo petere: ſcz.

Ablutionem culpe inficientis.
Infuſionem gratie decorantis.
Adeptionem glorie quietantis.

¶ Primo debem᷒ petere ablutionē cul
pe inficiētis. Nā hō qui ſe ſentit īfectū
aliqua pc̄ti macula dz ad deū recurrere
p̄ miſericordia obtinēda. d. illō Tob. iij.
Peto dn̄e vt de vinculo improperij hui᷒
abſoluas me. Nā hō exn̄s in pc̄ō morta
li dz faciē ſuā ⁊ oculos ad deū erigere:
q̄ alibi nō inuenit adiutoriū ſufficiēs: vt
ſic dicat cū ps. Leuaui oculos meos ad
mōtes vn̄ veniet auxiliū mihi: auxiliūz
meū a dn̄o ⁊c. Signāter āt dr̄ pc̄m mor=
tale vinculū: q̄ tenet aīaz captiuatā ſub
ſeruitute diaboli. Un̄ figura. loquendo
de Pharaone ⁊ egyptijs dr̄ Sapiē. xvij.
Magna eñ ſunt iudicia tua dn̄e ⁊ īenar
rabilia opa tua: p̄pter hoc idiſciplinate
aīe errauerūt: dum eñ p̄ſuaſum habent
iniq̄ poſſe dn̄ari nationi ſctē: vinculis
tenebrarum: ⁊ longe noctis ↄpediti in=
cluſi ſub tectis fugitiui perpetue proui
dētie iacuerūt. Ubi ſciēdū quātū ad ſen
ſum litere q̄ p̄ iſtos viros indiſciplina=
tos ⁊ iniquos: intelligūt egyptij q̄ erāt
indurati: p̄pter quod dr̄ hic. q̄ p̄ſuaſum
ē dn̄andi populo iſraelitico q̄ vocat̄ hic
natio ſctā. cū aūt eſſent in iſto propoſito
ſic detinēdi eos in egypto ⁊ eis dn̄andi
de᷒ oſtēdit ſua magna mirabilia ⁊ iudi=
cia: q̄ in egypto fuit obſcuritas magna
p̄pter q̄ vocant̄ vinculis ↄpediti tenebra
rū ⁊ lōge noctꝫ. q̄ñ āt de᷒ miſit āgelū ex=
terminatorē q̄ īfecit p̄mogenito egypti
tūc fugierūt ⁊ īcluſerūt ſe ī domib᷒ p̄p̄t
qḋ hic dr̄ iacuerūt īcluſi ſub tectis fugi
tiui ⁊ tamē p̄pter hoc nō euaſerunt di

minū iudiciū: qm eoꝝ pmogenita fuerūt
interfecta. ppt qḋ ḋr ꝙ fuerūt sub ppe-
tua .i. sub diuina puidētia Moralr autē
loquēdo sciendū eī ꝙ p istos egyptios
possunt intelligi pctōres q aliqñ habent
spē viuēdi longo tpe ⁊ dñandi in mūdo:
q dicūt cōpediti vinculis tenebraꝝ ⁊ no
ctis: qꝛ sunt ligati velut vinculis i pctis
q faciūt alaꝫ tenebrosā. Licet aūt sic spe
rēt de longa vita: ⁊ tpali dñio tñ nō eua-
dūt diuinū iudiciū sꝫ dñs exterminato-
rē angelū .i. sniaꝫ mortis mittit: ⁊ sic eos
interficit tpalr: ⁊ eternalr dū eternis de
putāt supplitijs. ¶ Scḋo dico ꝙ debe-
mus petere infusionē grē decorātis. Nā
hō qui se sentit puatū ornamēto grē: dꝫ
ipam attētissime petere ⁊ tūc paratā inue
nit iuxta illḋ Eze. xxxvj. Effūdā sup vos
aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oibus in
qnamentis vr̄is: ⁊ dabo vobis cor nouū
⁊ spm nouū ponā in medio vr̄i. Nā spūs
sc̄s gr̄a inter alia duo facit in ala: qꝛ au-
fert culpā: ⁊ sic ḋr mūdare ab inqnamen
tis .i. pctis: ⁊ ornat alam: ⁊ sic ḋr spūs po
sit° i medio hois .i. in ala rōnali. ¶ Ter
tio dico ꝙ debem° petere adeptiōeꝫ glie
qetātis. Nā hō postꝗ acqsiuit a deo re-
missionē culpe ⁊ īfusionē grē: qꝛ adhuc i
his nō satiat hois appetit° dꝫ petere a-
deptionē glie i q deo cōiungit: ⁊ i quo p
fectissime quietat. Vñ Aug. Fecisti inqt
nos dñe venire ad te ⁊ inqetū est cor no
strū donec requiescat i te: ⁊ hoc est qḋ pe
tebat. ps. d. Vnā petij a dño hāc reqrā vt
inhabitē i domo dñi oib° dieb° vite mee.
Si aūt hāc hō petat sollicite vt superi°
dictū est: nō ē dubiū qn ipam obtinebit.
Vñ ps. Vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei lōgi
tudinē dieꝝ in seculū ⁊ in sclm scli. hoc
aūt fuit figuratū Josue. xv. Vbi ḋr sniālr
ꝙ cum Caleph expugnaret cariathse-
pher dixit q pcusserit cariathsepher et
ceperit eā: dabo sibi axā filiā meā vxorē:
cepitqꝫ eā qdaꝫ q vocabat othoniel cui
dedit filiā suā vxorē: dū aūt simul pgerēt
suasa est a viro suo vt peteret a prē agrū
illa vō more mulierū que cito plangūt
eū volūt: suspirauit sedēs i asino: cui di-
xit caleph: qd habes: at illa rñdit: da mi-
hi benedictionē: terrā australē: ⁊ arentē
dedisti mihi: iūge ⁊ irriguū. Dedit igr ei
Caleph irriguū superi° ⁊ irriguū inferi°.
Vbi sciēdū q p Caleph q interptat oē
cor. intelligit de° q omne cor ḋr. qꝛ sicut
in hole cor ē sedes pncipiū vite: ita de°
est oia gubernās ⁊ pseruās ⁊ oib° pbēs
vitā. Vñ sapiētie. xvj. Tu es dñe q vite
⁊ mortis habes ptātem deducis ad por-
tas mortis ⁊ reducis. Per axam vō q in
terptat furibundā: intelligit aia hois: q
iō furibunda dici pōt qꝛ sicut furibūd°
caret discretiōe: ita aia hois: dū peccat.
Ista Axa .i. aia ḋr filia caleph .i. dei quia
ipse eam creauit: ⁊ homini sua potestate
infudit. iuxta illud Geñ. ij. Creauit igit
dñs deus holeꝫ de lymo terre: ⁊ inspira
uit in faciem ei° spiraculū vite et fact°
est homo in alam viuentem. Per otho-
niel aūt q interptat signū dei intelligit
xp̄s: qui eo qḋ est filius dei: ⁊ est similitu
do patris potest dici signum dei. Per ci-
uitatem aūt cariathsepher q interptat
ciuitas literarū intelligi potest limbus
sanctorum patrū veteris testamēti: que
ideo ciuitas literaruꝫ dici potest: qꝛ dū
lex mosayca fuit obseruata solū quātuꝫ
ad sensum litere: oēs ibant ad limbum:
vbi detinebātur: qꝛ literalis obseruātia
nō viuificabat sicut facit nūc eius spūa
lis intelligentia. Vnde. ij. Cor. iij. Lite
ra enim occidit. Spūs aūt viuificat. Ca
leph igitur idest deus pater facit preco
nizari ꝙ si qs pcusserit cariathsepher.
id est limbū ⁊ ceperit iā dabit sibi Axa-
filiam .i. alaꝫ in vxorē ⁊ spōsaꝫ. sic igitur
preconizante deo: null° inuētus est nisi
othoniel .i. xp̄s q pugnās p nobis ⁊ vin
cens diabolū descēdit ad inferos: ⁊ lim
bum instar ciuitatis Cariathsepher p
cussit fortissime. Et inde extraxit aias om
nium scōꝝ patrū. ⁊ sic axam .i. animam
hois quā acqsiuit sibi p fidē. spūalit de-
sponsauit. cui dicit Osee. ij. Spōsabo te
mihi i fide ⁊ scies qꝛ ego dñs. Ista axa .i.
aia ḋr sedere sup asinū: qꝛ est sita in cor-
pore p asinum designato. Ista axa .i. aia
sedēs in asino ḋr suspirare: qꝛ cognoscēs
se creatā ad dei imaginē cui deberet eē
cōiuncta ⁊ vidēs se captiuatā in carcere
corpis merito potest suspirare: ⁊ cū apo
stolo suspirādo clamare ⁊ dicere illḋ Ro.
vij. Infelix ego hō: quis me liberabit de

corpore hui⁹ mortis. Iſta hʒ terrã aren tẽ ꝛ ſterilẽ: q̃ eſt ĩ terreno corpore qḋ nõ ſolum de ſe eſt ſterile: ſed etiã aliaʒ facit pigrã: ꝛ inhabilẽ ad fruct⁹ dignos pnĩe. Un̄ ſapiẽtie.ix. Corpus qḋ corrũpitᷣ ag grauat alam: ꝛ deprimit terrena inhabita tio ſenſuʒ multa cogitãtẽ. Huic aie tan̄ ſpõſe ſue ſuadetᷣ a xp̄o: ꝙ petat a caleph patre ſuo. i. a deõ ꝙ det ſibi terrã magis fructiferã ꝛ aquis irrigatã: cum fiducia obtinendi. Nã ipſe dicit Io. xv. Si mãſe ritis in me ꝛ v̄ba mea in vobis mãſerit: qḋcũq̧ volueritis petetis: ꝛ fiet vobis. Quid aũt aia ſic indigẽs debeat petere audi. Nã dixit patri. iũge ꝛ irriguũ. q. d. da mihi terrã aq̄s irrigatã q̃ poſſit fru ctificare. i. da mihi ſpũs ſcti grãʒ p aquã deſignatã: q̃ me irriget. i. faciat fructuo ſuʒ. Si aũt hanc deuotẽ petatᷣ dabit ſibi de⁹ abundãti⁹ ꝙ ſciat petere ſcʒ irriguũ inferi⁹. i. grãʒ ĩ p̄ſenti ꝛ irriguũ ſuperi⁹. i. gloriã in futurõ. Ut ſic merito poſſit di ci de aia ſic dotata illud. Hiere. xxxi. Ue nient ꝛ laudabũt in mõte ſyon ꝛ cõfluẽt ad bona dñi ſup frumẽto: vino ꝛ oleo: et fetu pecorũ ꝛ armẽtorũ eritq̧ aia eoꝛuʒ quaſi hort⁹ irriguũ⁹ ꝛ vltra nõ eſuriẽt tũc letabitᷣ virgo in choro iuuenes ꝛ ſenes ſimul ꝛ cõuertã luctũ eoꝝ in gaudium.

Secunda pars.

Equitᷣ. Hec in prouerbũs lo cutus ſuʒ vobis ꝛc. Ubi tan git charitatis beniuolẽtiam amatiuã qḋ probat dilectio ſpũalis. Ubi ſciendũ ꝙ qui vult aliq̄d ab alio petere īter alia debet habere duo. Nã p̄mo debet habere illi⁹ a quo petitᷣ notitiã q̃ ſi ipſum nõ cogno ſceret ille a quo peteret ip̄m fatuum re putaret. Scḋo debet hr̄e petendi aliquã cãm: ſi em̃ ſine cauſa peteret eſſet ſtult⁹. Inter alias aũt cauſas potiſſima eſt: ꝙ ſibi per dilectionẽ ſit ꝯiunctus: quia di lectio auſum dat hoĩ vt ad amicũ recur rat. Secundum hoc igitur in parte iſta duo poſſumus conſiderare ſcʒ.

Illius a quo petitᷣ cognitionẽ euidẽtẽ.

Illius qui petit dilectionẽ cõiungentẽ.

Quãtũ ad p̄mũ dicit. Hec in prouer. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ apoſtoli an̄e aduentũ ſpũſancti erant adhuc groſſi ꝛ nõ pote rant celeſtia capere: nec ꝑ cõſequens ꝑ ſecte patrem nouerant: nec ꝛ ſm̄ in cui⁹ noie debebãt aliqua poſtulare: ꝛ iõ xp̄s eis in ꝓuerbus loq̄batur. et hoc eſt ſm̄ Aug. quod dicit xp̄s. hec in ꝓuerbũs lo cutus ſum vobis. Sciendũ eſt etiã ꝙ apl̄i poſt aduẽtũ ſpũſſcti facti ſunt ſpũa les ꝛ ſic celeſtia itelligere potuerũt nec ampli⁹ oportuit in ꝓuerbus eis loq̄. et hoc eſt qḋ dicit ſm̄ Aug. Uenit hora cũ iã in ꝓuerbũs nõ loquar vobis. Scien duʒ eſt aũt ſm̄ aliq̄s ꝙ illa hora nõ intel ligitur de hora glorie p̄adiſi: nec etiã lo lũ de ſpatio illo ꝑ quadraginta dieꝝ qui bus poſt reſurrectionẽ fuit ĩ mũdo: ſʒ de toto tp̄e a reſurrectiõe xp̄i ꝛ acceptione ſpũſſcti vſq̧ ad diẽ iudicii: in quo tp̄e iã xp̄s non dᷣ loqui in ꝓuerbũs ꝛ obſcure: ſʒ clare ꝛ manifeſte: q̃ remoto velamine figuraꝝ: figure veteris teſtamẽti ſũt no bis clari⁹ ꝑpalate. Apl̄i etiã ꝛ alii docto res īſpirati ſpũſancto. nobis ita clare lo cuti ſũt de patre ꝛ filio ꝙ poſſum⁹ patrẽ cognoſcere creatorẽ olm: ꝛ xp̄m redẽpto rẽ hũani gñis: ꝛ ſic in ei⁹ noie ad ſalutẽ neceſſaria poſtulare. Quãtũ ad ſcḋm ſcʒ illi⁹ q̃ petit dilectionẽ ꝯiũgẽtẽ dᷣ. Et nõ dico vobis ꝛc. Ubi xp̄s oſtẽdit ꝙ apl̄i ſecure poterãt petere ꝑ amorẽ quẽ ha bebãt ad patrẽ q̃ eos amabat: ꝛ ꝑ ſidem quã habebãt ad filiũ in cui⁹ nomine po ſtulabant. Unde hic duo tangit ſcʒ.

Charitatis inflãmationem.

Fidei illuſtrationem.

Quãtum ad charitatis inflãmationẽ dicit. Et nũc dico vobis ꝛc. Ubi ſciẽduʒ ꝙ xp̄s dicit ſe nõ rogare patreʒ ꝓ apl̄is qḋ vno modo intelligẽdũ eſt ſm̄ Hilariũ ꝙ non rogabit ꝓ illis tan̄ ꝓ his q̃ nihil habent in ſe ꝑpter qḋ exaudiri mereãtᷣ: q̃ apl̄i habebãt fidẽ ꝛ charitatẽ median te qua poterant exaudiri. Alio mõ ſʒ Aug. dicit ſe nõ rogaturũ patrẽ ꝓ apl̄is ita intelligẽdo ꝙ ſic ſolũ habeat rõnem rogãtis ꝙ nõ habeat ratiõeʒ exaudiẽtis. Ubi ſciẽdũ ꝙ in xp̄o ſunt due nature ſcʒ diuina ꝛ hũanã. ſm̄ naturã diuinã hʒ rõ nẽ exaudientis ꝛ nõ rogãtis ꝛ ſm̄ hanc dicit ꝙ nõ rogabit. ſʒ ſm̄ naturã hũanã hʒ rõnẽ rogãtis: ꝛ quãtum ad iſtã nõ ne gat ſe rogatuꝝ. Dicit igitur: ꝛ non dico

128

vobis q: nō rogabo patrē p vobis tāq̄ ſcʒ p illis q̄ nihil habēt in ſe vnde cōfi⸗dāt accedere. quia vos habitis amorē: ⁊ idō ſecure poteſtis rogare: ⁊ ꝙ habeatis amorē ptʒ. Ipſe enim pater amat vos: vobis infundēdo amorem quo eū diligitis cui⁹ ſignū ē q: vos me amaſtis. ¶ Quātū ad fidei illuſtratiōeʒ dicit. Et credidiſtis q: a deo exiui ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ lʒ xp̄s de matre fuerit nat⁹ tēporaliter: tñ de patre eſt genit⁹ eternaliter: qđ q̄dem credentes apoſtoli de fide cōmēdātur a xp̄o. Cū dicit. ⁊ crediſtis: q: a deo exi⸗ui: et ſic verificatū fuerit dē me illđ Eſa. ij. De ſyon exibit lex ⁊ vbū dñi de hie⸗ruſalē. Nā xp̄s q̄ ē vbū patris de hieru⸗ſalē pacifica. i. de ſancta trinitate exiſſe dr̄ qñ venit in mundū q̄ ſyon q̄ interp̄tat̄ ſpecula ⁊ ſignificat trinitatē omnia ſpe⸗culantē exiuit vt lex: q: ipſe eſt p̄ncipiū legis euangelice que dicit̄ lex amoris

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Exiui a patre: et veni in mūdū ⁊c. Ubi tāgit digni tatis excellētiam p̄ceſſiuam qđ p̄bat emanatio ſinglaris. Ubi ſciēdū ſm Chryſo. ꝙ lʒ apoſtoli multū ꝯfortarēt̄ de reſurrectio ne xp̄i quā eis p̄dixerat: multo vo ap̄li⁹ ꝯfortabātur qñ nunciauit eis ꝙ iturus erat ad patrē tā. p̄ protector eoꝝ: ⁊ ideo hoc annūciat eis. ¶ Sciēdū ē aūt circa iſtam partē euāgelij in qua fit mētio de exitu xp̄i: ꝙ loquēdo moraliter inuenio multiplicit̄ xp̄ʒ ad nos exire. ſcʒ ad nos

Docendum veraciter.
Excitādum viriliter.
Admonendū exemplariter.
Redimendum ſalubriter.
Irrigandum ſuauiter.
Iudicandum finaliter.

¶ P:io inuenio xp̄m exire ad nos, docēdum veraciter. Nam xp̄s de ſinu patris veniens in mūdum docuit nos

Carnem affligere per auſteritatem.
Mundum deſpicere per paupertatem.
Superba reſpuere per humilitatem.

¶ P:io docuit nos carnē affligere p au ſteritatē. d. Mat. x. Qui nō accipit crucē ſuā ⁊ ſeq̄tur me nō eſt me dign⁹. q. d. ꝙ hoies q̄ volūt viuere in carnis volu⸗ptatib⁹ ⁊ delitijs ⁊ nolūt corp⁹ caſtigā⸗re p auſteritatē q̄ ſignificat̄ p crucē non eſt dign⁹ conſortio xp̄i. ¶ Scđo xp̄s docuit nos mūdū deſpicere per paup̄tatē. Nā ipſe paup̄ eſſe voluit: iux̄ illđ Matt. viij. Uulpes foueas habēt: volucres ce li nidos. fili⁹ aūt hoīs non hʒ vbi caput reclinet. Uñ dr̄ Matt. xix. ꝙ cū q̄dā adoleſcēs dixiſſet xp̄o cōmēdādo ſe ꝙ obſeruaſſet mādata: ⁊ petēs ſi aliq̄d deeſſet ſibi ad hoc ꝙ eſſet p̄fect⁹: ait illi ieſus. Si vis p̄fect⁹ eſſe vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da pauperib⁹ ⁊ habebis theſaurū i celo ⁊ veni ⁊ ſeq̄re me. ¶ Tertio docuit nos ſup̄ba reſpuere p hūilitatē. Uñ ipſe dixit apoſtoli Mat. xj. Tollite iugū meū ſup vos ⁊ diſcite a me q: mitis ſuʒ ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiē aīabus vr̄is. Uñ p̄p̄t iſtā doctrinā tā verā et tā vtilez potuit de ſe dicere illđ Eſa. xlviij. Ego dñs deus tu⁹ docens te vtilia. De iſto exitu parabolice dr̄ Lu. viij. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſemē ſuū vbi ipſe qui veritas eſt exponit ibidē. d. ſemē eſt verbuʒ dei. Iſtud igit̄ verbū dic. i. doctrinā veracē venit ſeminare in hūc mundū ieſus: qñ exiēs de ſinu patris ⁊ hūanā carnē dei virgine aſſumēs: mūdo vtiliter p̄dicauit. ¶ Scđo inuenio xp̄m venire ad nos excitādū viriliter. Nā aliq̄ ſunt ita pigri ⁊ negligētes dū viuūt ꝙ nihil boni opant̄ i mūdo: quoꝝ pigritiā deteſtādo ſapiētiſſim⁹ Salomon ad minima aīalia mittit ſine rōe ꝯſiderāda: vt ſaltē ibi exēplū accipiāt alicui⁹ exercitij virtuoſi. d. Prouerb. vj. Uade ad formicā o piger ⁊ ꝯſidere vias ei⁹ ⁊ diſce ſapiētiā ab ea q̄ cū nō habeat ducē nec p̄ceptorem nec p̄ncipē: parat eſtate cibū ſibi ⁊ ꝯgregat i meſſe qđ comedat. Si igit̄ aīal ita minimū ē tāte īduſtrie ꝙ a ſeip̄o ſine duce p̄uidet de futuro tp̄e: q̄ītū ſunt rep̄hēſibiles pigerrimi q̄ cū habēt talē ducem excitātē eos xp̄ʒ ieſum nō faciūt dum in hoc mūdo viuūt i p̄ſperis qđ ſignificat̄ per eſtatē floridā: vt qñ tp̄s aduenerit ꝙ iſta t̄rena eis deficiēt qđ erit i die mortiſ habeāt vñ poſſint i alio mūdo perēnit̄ ſatiari. Et h̄ ē qđ admōet nos xp̄s Io. vj. d. Opamini cibū q̄ nō perit: ſʒ q̄ p̄manet i vitā eternā: quē fili⁹ hoīs dabit. De iſto

exitu dr parabolice ꝛ figuratiue Matt. xx. Simile eſt regnū celoꝝ hoī pr̄iſamilias q̄ exijt pmo mane ꝯducere operarios i vineā ſuā. Conuētiōe aūt fcā cū operarijs ex diurno denario miſit eos i vineā ſuā. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā vineā ītelligit̄ ſtat⁹ penitētie ꝑ pr̄em ꝟo familias intelligit̄ xp̄s. Iſte igit̄ ad excitādū hoīes pigros exīt: dū de ſinu pr̄is venit in mūdum vt eos ꝯducat i vineā penitētie eis ꝓmittē do eterne vite ꝓmium ſignificatū per denarium. Et ſignāter dicitur ꝙ mane cōduxit cōtra multos pigerrimos: qui nulla bona nec aliquos fruct⁹ penitētie dū viuunt volūt facere nec ad eccleſiā nec ad confeſſionem venire ſed expectāt vl timum dié mortis: ꝛ tunc videtur eis ꝙ ſatiſfaciāt: ſi confeſſos ſe oſtendant: que cōfeſſio pōt dici talis qualis: qꝛ hoc ſolū faciūt vt habeant duos cubit⁹ terre: vbi ad vitandū mūdanā verecūdiā poſſint eoꝝ cōrꝑa ſepeliri: ſꝫ ſic nō deberet eſſe: ſꝫ pmo mane ſicut vocāt a xp̄o ītrare vineā pnīe: ꝛ in eā vſq̄ ad ſero .i. vſq̄ ad dié mortis viril̄r laborare. ¶ Tertio inuenio xp̄ꝫ exire ad nos admonēdū exēplarit̄. Nā xp̄s ſicut regula ꝛ exēplar oīꝫ virtutū eſt nobis ꝓpoſit⁹: vt ip̄m in nr̄is actib⁹ imitari debeam⁹: ſicut a deo dictū fuit illi mitiſſimo Moyſi Exo. xxv. Inſpice inq̄t ꝛ fac ſꝫm exēplar qḋ tibi in monte mōſtratū eſt Nā ſꝫm exemplar qḋ nobis mōſtratū eſt a xp̄o ſignificato per montē debem⁹ facere et nos in noſtris actib⁹ regulare. Et hoc eſt qḋ dr̄ Jo. xiij. Exēplū eñ dedi vobis vt quēadmodum ego feci vob̄ ita ꝛ vos faciatis. ¶ Quarto inuenio xp̄m exire ad nos redimēdū ſalubriter. Nā dei fili⁹ cognoſcens gen⁹ hūanū obligatū grauiſſime ita ꝙ nō poterat ſatiſfacere deo: ſua benigna mīa venit i mūdū vt ꝑ ip̄o ſolueret debitū: ꝛ liberaret a morte: vt ſic in ip̄o verificatū fuerit illud Oſee. xiij. De manu mortis liberabo eos de morte redimā eos: ero mors tua o mors: ero morſ⁹ tu⁹ īferne. qḋ fuit qñ aīas ſanctoꝝ patrū exiſtētes in limbo q̄ erat pars inferni extraxit ꝛ ad celeſtia regna ꝑduxit. ¶ Quīto inuenio xp̄ꝫ exire ad nos irrigādū ſuauiter. Nā xp̄s i hoc mūdo veniēs pui⁹ aridos per pc̄m irrigauit diuina gr̄a: vt ſic verificet̄ illud Jo. j. Uidim⁹ gl̄iaꝫ ei⁹ gl̄iaꝫ quaſi vnigeniti a pr̄e plenū gr̄e ꝛ veritatis. ꝛ infra de plenitudīe ei⁹ oēs accepimus gr̄am ꝓ gr̄a. ¶ De iſto exitu poteſt xp̄s dicere illḋ figuratiuū dictū de ſapia Eccl̄i. xxiiij. Ego quaſi fluui⁹ dorix. ꝛ ſicut aq̄duct⁹ exiui de paradiſo dixi rigabo hortū meū plātationū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtū fluuiū dorix: q̄ interp̄tat̄ genit⁹ fuit: vel gn̄atiōis medicamētū intelligitur xp̄s ieſus q̄ a patre genit⁹ eſt eternaliter: ꝛ a matre ꝟgine tēporalr̄: q̄ medicamētum gn̄ationis dicit̄ qꝛ genus humanum lāguidū ꝛ infirmū ſua virtute ſanauit. iuxta illud ꝓpheticum Hiere. xxx. A vulnerib⁹ ſanabo te dr̄ dn̄s. ¶ Iſte igitur dei fili⁹ ſignificatus ꝑ hunc fluuiū: exiuit de ſinu pr̄is: nō q̄dē ꝑcus de ſuis gratijs: ſed vt aqueduct⁹ cū abundātia magna. ¶ Quid aūt iſte fluui⁹ ꝛ aqueductus faciat: audi q̄d ſequit̄. rigabo inq̄t hortū meū plantationū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtum hortū intelligi pōt quelibet fidelis aīa ꝛ deuota: q̄ ideo hort⁹ plātationū dicit̄: qꝛ ſicut in horto plātant̄ herbe redolentes: ꝛ fructifere arbores: ſic aīe fideli velut in horto xp̄i debent eſſe inſtar herbaꝝ redolentiū cogitatiōes deuote: et inſtar arboꝝ fructificātiū: opa virtuoſa. vt ſic dicat inuitādo xp̄m ſpōſum ſuū illud Cant. v. Ueniat dilect⁹ me⁹ i hortuꝫ ſuū ꝛ comedat fructū pomoꝝ ſuoꝝ. ¶ Sextū inuenio xp̄ꝫ exire ad nos iudicādū finaliter ſicut ipſemet dicit Jo. v. Pater oēm iudiciū dedit filio: qḋ eſt valde cōueniēs. Nā qꝛ hoīes ſunt iudicādi iudex dꝫ habere ſimilitudinē cū eis: ꝛ ꝑ igit̄ eſſe xp̄s dei fili⁹: q̄ ver⁹ eſt hō ꝛ hāc rationē videt̄ innuere xp̄s ibidē. d. Poteſtatem dedit ei. ſ. de⁹ pater filio: iudiciū facere qꝛ fili⁹ hoīs eſt. De iſto exitu xp̄i dr̄ figuratiue Apoc. xiiij. Ubi ſentētialr̄ dr̄ ꝙ beatus Jo. vidit duos angelos exeūtes de tēplo qḋ erat i celo ꝛ de altari: quoꝝ vnus habebat in manu falcē acutam: cui alius angel⁹ clamauit voce magna dī. Mitte falcem tuā acutā ꝛ vindemia botros vue terre: qm̄ mature ſunt vue eius ꝛ miſit angelus falcē ſuā i terrā ꝛ vindemiauit vineā tre ꝛ miſit in lo

cū ire dei magnū. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iſtū
angelū qui exiuit de tēplo habentē fal
cē acutā intelligit xp̄s ieſus q̄ ventur⁹ eſt
ad iudicādū mūdū q̄ ſignāter dr habere
falcē acutā.i.ſnīaz vniuerſalis z final' iu
dicij. per aliū aūt angelū clamātē intel
ligunt ſctī angeli:q̄ bonoꝝ deſiderāt cō
ſortiū:z executionē diuine iuſtitie ꝯ ma
los.Clamāt igit xp̄o:z dicūt q̄ falcē ſuā.
i.ſnīaz ſuā finalē promulget. Per vineā
autē iſtā intelligit iſte mund⁹:qui quan
tū ad malos z reprobos dicit vinea ter
re:q: terrene z mūdane vinctes vident
de celeſtibus nō curare.botri aūt z vue
iſti⁹ terrene vinee ſunt oēs peccatores:
xp̄s igit tēpore q̄ diſpoſuit z nouit ipſe
q̄ eſt ſapiētia annuēs clamoribus ange
loꝝ: pmulgauit per vniuerſum mundū
finalē ſentētiam vt oēs moriant:et poſt
modū reſuſcitētur cū alijs mortuis z ve
niēt ad iudiciū ſtipēdia de ſuis opērib⁹
recepturi. Mittet igit ſuā falcē z botros
vindemiabit vinee tre.i.pctōres q̄ terre
ne vixerūt in mūdo. z mittet eos in lacū
magnū ire dei:q: ſnīabit q̄ deſcendāt in
iſernū etern alr cruciādi. ¶ Quarta ps.

Sequit. Dixerūt ei diſcipuli
zc. Ubi tāgit claritatis intel
ligētiā cognitiuā:qd pbat in
tellectio gnāl. Ubi ſciēdū q̄
cognitio tūc clara dici pt qū
ē certa i docēdo:qū ē ircſa pl'r cognoſcē
do z illis q̄ hnt talē cognitiōez credēdū
ē ſibi adherēdo. Scdz hoc igit in pte iſta
tria poſſumus conſiderare ſcz.

Doctrine certitudinem.
Scientie plenitudinem.
Fidei promptitudinem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Dixerūt diſci.
zc. Ubi ſciēdū q̄ lz xp̄s dixerit ſup⁹ diſ
cipulis q̄ veniret hora in q̄ nō loq̄ret eis
in parabolis:p quā horā itelligebat xp̄s
poſt ſui reſurrectiōez:qd qū diſcipli di
xerūt ſibi illō qd h dr. Ecce nūc palā lo
q̄ris.i.clare z manifeſte z puerbiū nul
lū dicis. q̄ iſtō ſz Aug. dixerūt diſcipuli
tāq̄ ignorātes nō ſolū illa q̄ dicebat xp̄s
eē puerbia vl nō:ſz etiā ignorātes ſe in
telligere. ¶ Quātū ad ſcdz.ſ. ſciētie ple
nitudinē dr. Nūc ſcim⁹ zc. Ubi ſciēdum
q̄ diſcipuli audiētes qd xp̄s eis dixerat
q̄ erāt amici pris:z q̄ pater eos dilige
bat:credētes ex hoc q̄ ipe cognoſcebat
occulta cordiū arguebāt ex hoc ipm cog
noſcere oīa tā publica q̄ occlta. Uñ di
cunt. Nūc ſcim⁹ q: ſcis oīa.q.d. reſpōdi
ſti ad oīa q̄ erāt in mēte nr̄a z ex hoc ar
guim⁹ ſz Chrīſi.q̄ ſcis oīa z nō eſt opus
vt qs te interroget. ¶ Quātū ad tertiū
ſcz fidei prōptitudinē dr. Et in hoc cre
dim⁹ zc. Ubi ſciēdū q̄ q: xp̄s maniſeſta
uerat diſcipulis aliq̄ occulta:vt qū di
xit pr amat vos:z occulta cordiū cogno
ſcere eſt ppriuz dei. Et hoc intellexerāt
ſm hilariū filium dei eē z a deo exiiſſe.
¶ De hoc qd xp̄s dixit. exiui a patre ad
mirati fuerūt diſcipuli nō de hoc qd di
xit z veni i mūdū:cui⁹ indiciū q: xp̄s co
gnoſcebat occulta:z iō ipz eſſe deū firmi
ter crediderūt dicētes:in hoc credim⁹.
ſz hilariū q: a deo exiiſti. ¶ De iſto ex
tu filij dei gētib⁹ letabūdo figuratiue dr
Deut.xxxiii.i. benedictiōib⁹ Moy.vbi
Moyſes venit ad benedicēdū zabulō z
yſachar. z dixit. Letare zabulō in exitu
tuo z yſachar i tabernaculis tuis. ¶ Ubi
ſciendū q̄ p zabulon q̄ interptat habita
culū pulchritudinis pt itelligi xp̄s iħs
q̄ q̄tū ad humanitatē fuit habitaculū
diuinitatis exiſtētis in ipo:in qua ē pul
chritudo ſup oīa admirāda. vt ſic de ipo
dicat illō ad Colo.ij. In ipo habitat oīs
plenitudo diuinitatis corpaliter. nā in
humanitate xp̄i corpali diuinitas habi
tauit. Per yſachar vō q̄ interpretat me
morās dn̄m:intelligi poſſunt hoīes hu
ius mūdi:q̄ rōne creatiōis redēptiōis z
gubernatiōis:quas in hoc mūdo:a deo
ſe experiunt hre:z glorificatiōis quā de
bēt in alio ſēculo expectare:debēt deū i
cordib⁹ ſuis memoriter retinere. Dicē
do cū ps. Memor fui operuz dnī:q: me
mor ero ab initio mirabiliū ſuoꝝ. ¶ Za
bolon igit.i.xp̄o dr q̄ letet in ſuo exitu
q: dū a pre exiēs venit in mūdū:z rede
mit gen⁹ humanū:letat q̄tū ad humani
tatē dū videt gen⁹ humanuz a ſeruitute
diaboli liberatū:z aptā padiſi ianuā:vt
illa ſupna ciuitas rſtaurarent. Uñ ps. Sit
gloria dnī i in ſeculū:letabit dn̄s in ope
rib⁹ ſuis. ¶ yſachar ēt.i.generi hūano
dicit q̄ letet in tabernaculis ſuis:q: in

glia padiſi vbi recipiūt hoīes iuſti ⁊ boni ppetuo letabūt: vt ſic ꝗlʒ dicat dū viuit in hoc mūdo illud ps. Letat⁹ ſum in his q̄ dicta ſunt mihi i domū dñi ibim⁹: cū beatʒ adepta glia dicat. ps. Exultabūt ſcti in glia letabūt in cubilib⁹ ſuis. Ad quā ⁊c. ¶ In aſcēſiōe dñi. Euāge. xxxvj.

Recūbētib⁹ vndecī diſcipulis apparuit illis ihs ⁊c. Mar. xvj. Qriter magiſtrū ⁊ diſcipulū: plātū ⁊ ſubditū ſeruū ⁊ dñm eſt relatio aliq̄: ⁊ iō ad cōplementū hui⁹ relatiōis aliqua debēt eē ex pte magri: plāti ⁊ dñi: ⁊ aliq̄ ex pte diſcipli: ſubiecti ⁊ ſui. offm aūt boni magiſtri prelati ⁊ dñi eſt ꝙ qñ hʒ pſonalr a grege ſibi cōmiſſo recedere ꝙ dimittat aliquē ſuū vicariū q̄ in ei⁹ abſentia habeat curā de grege. hūc aūt vicariū dʒ p̄mo diligēter iſtruere: ⁊ ſi hʒ in ſe aliquē defectū dʒ ipm corrigere: ne forte gregē ſibi cōmiſſum induceret in errorē. Scdo dʒ ſibi explicare ptātē ⁊ offm qđ ſibi ſupra gregē cōmittit: vt ſciat q̄d circa ipm debeat exercere. Tertio dʒ ſibi p̄dicere q̄lr vicari⁹ poſſit aduertere ſuū offm eē vtile ⁊ pficuū ne in vanū dubitet laborare: offm āt vicarij eſt ꝙ in ſibi cōmiſſis ſit ſollicit⁹ cum auctoritate ſupioris plāti. Xps igit magr ⁊ dñs toti⁹ hūani gnis. iuxta illd Jo. xiij. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis ſum etem: volēs de hoc mūdo: in quē ad nos redimēdum venerat redire ad prēʒ in celū: vicarios dimiſit ſuos aplos: quos añq̄ ab eis recederet corpalr certificauit ⁊ ꝯfirmauit i fide: ne facerēt errare ſubditos: ſʒ eos veracit ſolidarēt: officiū ēt docendi eis gnalr tribuit oñdēs q̄d ſecutuꝝ erat ex eoꝝ officio: qꝛ poteſtas p̄ualida in miraculis faciēdis. Ipi vo tāq̄ boni diſcipli ⁊ vere obediētes filij p̄cepta xpi: ipo iuuāte: executiōi ſollicite mādauerūt. Et h̄ ē qđ nobis inuit i euāgelio hodierno. In quo btūs Mar. gnaliter qnq̄ tāgit: ſcʒ.

Reprehenſionem tarde credulitatis.
Cōmiſſionem doctrine veritatis.
Oſtenſionem mirande poteſtatis.
Aſcenſionem aſſumpte humanitatis.
Executionem commiſſe autoritatis.

¶ p̄mū pbat correctio pſnalis. Scdm diuulgatio gnalis. Tertiū oparatio ꝟtualis. Quartū collocutio ſupnalis. Quītū diſperſio ſitualis. ¶ Primū ibi. E. dʒ ibi: Et dicit eis. Eūtes in mudū ⁊c. Tertiuʒ ibi. Signa āt eos ⁊c. Quartū ibi. Et dñs q̄dē ieſus ⁊c. Quītū ibi. Illi aūt pfecti predica. ⁊c. ¶ Prima ps.

Quātū ad p̄mū vbi tāgit ⁊c. dicit Recumbētib⁹. xj. diſcipulis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ille q̄ vult aliū paternaliter increpare dʒ ipʒ pſonaliter nō per internūciū corripe vt ei⁹ correctio libētī⁹ ⁊ reuerenti⁹ audiat. dʒ etiā ipm priuate ⁊ nō publice corrigere ne auferat ei⁹ famā: nec eū verecūdiā inferat. iuxta illud ſaluatoris Matt. xviij. Si peccauerit in te fr tu⁹ vade ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipm ſolū: ſi te audierit lucrat⁹ eris fratrē tuūʒ. dʒ etiā illi cām ſue reprehenſionis oſtēdere ne in rephēdēdo ſe moueri irrationabilr videat. Scdʒ hoc igit in pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Xpi manifeſtationem euidentem.
Ipſius correctionem arguentem.
Cauſe expreſſionem congruentem.

¶ Qnātū ad p̄muʒ dr. Recūbētib⁹. xj. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ Mar. volens cōplemētū xpi appitionū factaꝝ ſuis diſcipulis oñdere: narrat ſʒ gl. h̄ vltimā eis factā. ¶ Cur autem iſtis. xj. ſimul apparuerit audi. hiero. dicentē apparuit autem. xj. ſimul ꝯgregatis vt oēs teſtes ſint ⁊ enarrent qđ cōiter viderunt ⁊ audierūt. De iſta apparitiōe qua apparuit diſcipulis ipm deſiderātib⁹ oñdēdo q̄bus apparet dr Sap. j. Sentite de dño in bonitate ⁊ in ſimplicitate cordis q̄rite illum qm̄ inuenitur ab his q̄ nō tētant illum apparet aūt his q̄ fidē habēt in illū. ¶ Quātū ad ſcdm ſcʒ ipſi⁹ correctionē arguētē dr. Et exprobrauit ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ iō xps recedens ab aplis increpauit eos de incredulitate quā hūberāt: vt in cordib⁹ eoꝝ hec obiurgatio ſʒ Hie. magis remaneret. ¶ Cur etiam eos exprobret audi hiero. dicētē. Exprobrat inq̄t icredulitatē vt ſuccedat credulitas exprobrat duriciā cordis lapidei vt ſuccedat cor carneū charitate plenū vt ſic viſice

ſur illō Eze.36. Auferā cor lapideum de
carne vrā ⁊ dabo vobꝫ cor carneū ⁊ ſpm̄
meū ponā ī medio vrī. ¶ Quātū ad ter
tiū ſcꝫ cauſe expreſſionē dī. Qꝛ his q̇ vi
derāt ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ cā q̄re xp̄s rep̄
hendit diſcipl'os fuit qꝛ nō crediderunt
narrātib⁹ eis reſurrectionē ſuā. Ut ſic ꝟi
ficatū fuerit de eis illud p̄s. Non credi
derūt in deo nec ſperauerūt in ſalutari
ei⁹. Et hoc eſt quod dicit. Qꝛ his q̇ vide
rant eū reſurrexiſſe a mortuis nō credi
derunt. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ꝑtem
in qua fit mētio de appitiōe xp̄i diſcipu
lis eos rectificādo ⁊ ꝯfortādo in fide ꝙ
de ip̄a poterāt dicere illud. Ti. ii. Appa
ruit grā dei ſaluatoris nr̄i oīb⁹ hoībus
erudiēs nos: vt abnegātes impietatem
⁊ ſecularia deſideria: ſobrie iuſte ⁊ pie vi
uamus in hoc ſeculo. Nam vt apoſtoli ⁊
aliꝗ pctā ⁊ deſideria mundi deſpicerent
⁊ vt virtuoſe viuerēt: iō chriſt⁹ diſcipu
lis appuit increpās infidelitatis pctm̄.
qd̄ eſt fundamētū oīm vitioꝝ: ⁊ ſuadens
eis verā fidelitatem: q̄ eſt fundamētum
oīm virtutū: ⁊ opeꝝ deo acceptabiliū.
Nā iuxta illud Heb. xi. Sine fide impoſ
ſibile eſt placere deo. ¶ Hec appitio ſu
pradicta fuit figurata Geñ. xxvi. vbi ſen
tēntialr̄ dr̄ ꝙ cū ī terra in qua habitabat
yſaac eſſet magna fames ⁊ penuria: iuit
ad abimelech regē paleſtinoꝝ ī gerara:
appuitq̄ ei dñs ⁊ ait ne deſcēdas ī egy
ptum: ſꝫ q̇eſce in terra quā dixero tibi ⁊
pegrinare ī ea: eroq̄ tecū ⁊ bñdicā tibi:
q̇ volēs obedire voci dñi remāſit ī gera
ris: ⁊ nō iuit ī egyptū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p
yſaac habitātē ī terra penurioſa intelli
gi p̄t q̄lꝫ viator habitās in hoc mūdo q̇
eſt terra penurie. Per abimelech aūt q̇ īter
tāt pr̄ me⁹ rex: intelligit̄ de⁹ q̇ eſt pr̄ et
rex hūani gn̄is. q̇ iuxta illud p̄s. Eſt de⁹
magn⁹ dñs et rex magn⁹ ſup oēs deos.
Per egyptū ꝟo q̇ interp̄tat̄ tenebra ītel
ligit̄ ſtat⁹ pcti qd̄ facit aīam tenebroſam
iuxta illō Prouer. iiii. Uia impiorum te
nebroſa. ¶ Yſaac igit̄. i. hoī viatori: dr̄ a
deo ꝙ nō deſcēdat in egyptū. i. ꝙ nō in
clinet̄ ad pctā: ſed maneat in geraris q̇
interp̄tat̄ aduene ⁊ appropinquātes. i. ī
hoc mūdo in quo ſum⁹ peregrinis adue
ne ꝯſeruātes diuinā grām ꝑ quā ſumꝰ
appropinquātes deo ⁊ cū quo ſic q̇eſcen
te eſt de⁹ ꝑ grāꝫ: ⁊ ſibi bñdicit multipli
cando ei⁹ ꝟtuoſa opa: ⁊ p̄miū p̄parando
vt ſic talib⁹ dicat xp̄s illud Hie. xlii. Si
quieſcētes māſeritis ī terra hac edifica
bo vos ⁊ nō deſtruā: plātabo ⁊ nō euellā.
Nā tales xp̄s edificat ⁊ plātat vt fructi
ficent meritorie ⁊ poſtmodum eternali
ter premientur. ¶ Scd̄a pars.

Sequit̄. Et dixit eis. Eūtes in mun
dū ⁊c. Ubi tāgit ꝯmiſſionē doctri
ne ꝟitatis qd̄ ꝓbat diuulgatio gñā
lis. Ubi ſciēdū ꝙ illa p̄t dici doctri
na ꝟitatis ad quā ſi audita fuerit ſequit̄
vtilitas aliq̄: ſi ꝟo audita nō fuerit ſeq̄t̄
pena. Scd̄ꝫ h̄ igr̄ in tpe iſta q̄tū ad ip̄aꝫ
doctrinā tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. ip̄aꝫ.
Promulgantium actum virtuoſum.
Audientium fructum dulcoroſum.
Non obtemperātiū dānū pernicioſuꝫ.
¶ Quātū ad primū dr̄. Et dixit eis eūn
tes ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ oēm creaturā hō
p̄ōt ītelligi ꝑpter ꝑticipationē aliqualē
quā hꝫ cum oībus creaturis vñ Grego.
Ois creature noīe ſignificat̄: oīs enim
creature aliqd hō hꝫ. Nā ꝯmune eſſe cū
lapidib⁹: viuere cū arborib⁹: ſentire cū
aīalib⁹: intelligere cū angelis. Si igit̄
ꝯmune hꝫ aliquid cū oī creatura homo
iuxta aliq̄d oīs creature eſt. oī ergo crea
ture p̄dicat̄ euāgeliū: cum hoī ſoli pre
dicat̄. de iſta p̄dicatione dr̄ Luc. xxiiii.
Oportebat xp̄m pati ⁊ reſurgere a mor
tuis die tertia: ⁊ p̄dicari in noīe ei⁹ pe
nitentiā ⁊ remiſſionē pctōꝝ in oēs gen
tes. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcꝫ audiētiū fru
ctū dulcoroſū dr̄. Qui crediderit ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ ad cōſequēdā ꝑfectā ſalutē nō
ſufficit q̄cunq̄ credulitas: qꝛ cathecu
mini credūt: ⁊ tñ nōdū ſunt in ſtatu ſa
lutis: ſed ſ'ꝫ Tho. req̇rit̄ ꝙ hō baptizet̄:
qꝛ baptiſm⁹ eſt fundamētū fidei ⁊ radix
ad intrādū in vitā eternā hec aūt fides
dꝫ eē cū opib⁹: qꝛ iuxta illud Jac. ii. Ex
opibus iuſtificat̄ hō nō ex fide tantum.
¶ Quātū ad tertium. ſ. nō obtēꝑātiū
dānum pnicioſum dr̄. Qui ꝟo nō credi
derit cōdēnabit̄. Ubi ſciendum ꝙ ſcd̄m
aplm̄ Heb. xi. ſine fide impoſſibile ē pla
cere deo. ⁊ qui nō placet deo nō eſt eius
amicus: ⁊ ꝑ conſequens non poteſt eſſe

regni xp̄i: vñ ꝑ ꝯñs deputat̃ eternis ſupplicijs. dicit ergo dñs: q̄ nō crediderit cōdēnabit̃. hoc aūt fuit nob̄ figuratū Nūeri. xx. Ubi ſententialiter dr̄: ꝙ cū Moy. ꝛ aarō noluiſſēt credere dño: dixit ad eos dñs. q2 nō crediditis mihi ꝛ ſanctificaſtis me corā filijs iſrael: nō itroducetis hos pplos in terrā quā dabo eis quod ita factū eſt q2 ipſi nō itrauerūt: ꝛ ꝑ ꝯñs pplos nō introduxerūt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Moy. ꝛ Aaron deo incredulos intelligi poſſunt hoīes qui nō habent fidē cum operibus. Per terram aūt quā de⁹ ꝓmiſerat filijs iſrl̄ intelligi pōt celeſtis patria oib⁹ a deo ꝓmiſſa: ſʒ q̄ inſtar Aaron ꝛ Moy. nolūt credere nec opa facere virtuoſa: nō itrāt regnū eternū ſignificatuʒ ꝑ terrā ꝓmiſſiōis. vñ eis dr̄ Matth. xxj. Auferet̃ a vobis regnū dei ꝛ dabit̃ gēti faciēti fruct⁹ ei⁹. ꝛ ita ē reuera: q2 talib⁹ predictis datur. ¶ Tertia pars.

Sequit̃. Signa aūt eos q̄ crediderint ꝛc. Ubi tāgit oſtēſionē mirāde ptātis. qd̄ ꝓbat opatio ꝟtualis. Ubi ſciendū ꝙ qnqꝫ opa ꝟtuoſa ꝛ mirabilia tāgit xp̄s i iſta pte. Primū ē ꝙ fideles habuerūt poteſtatē eiciēdi demonia ab obſeſſis: ꝛ hoc ē qd̄ dicit. In noīe meo demonia eiciēt. Uñ dixerūt xp̄o Luce. iiij. ēt in noīe tuo demonia ſubijciūt̃ nobis. ¶ Scdm̄ eſt ꝙ veri fideles habuerūt gratiā loquēdi ꝛ intelligendi diuerſitatē linguaꝝ: et hoc eſt qd̄ dicit linguis loquent̃ nobis: vñ Actuū. ij. Apparuerūt illis diſpartite lingue tanq̄ ignis: ſeditqꝫ ſupra ſingulos eoꝝ ꝛ repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto ꝛ ceperūt loq̄ varijs linguis put ſpiritusſanct⁹ dabat eloq̄ illis. ¶ Tertiū ē ꝙ venenoſa aīalia nō erant eis nociua: ſed ſup illa habuerūt mirabilē poteſtatē: ꝛ hoc qd̄ dicit. Serpētes tollēt: vñ eis dixit xp̄s Luce. x. Ecce dedi vobis poteſtatē calcādi ſup ſerpentes ꝛ ſcorpiones ꝛ ſupra omnem virtutē inimici: ꝛ nihil vobis nocebit. Exemplū de paulo de quo dicitur Act. xxviij. ꝙ cum vipera inuaſiſſet manū eius nō leſit eū ſed excuſſit eam in ignem: ꝛ nihil mali paſſus eſt. ¶ Quartū ē ꝙ potiōes venenoſe ꝛ aliās mortifere eis nō nocuerūt: ꝛ hoc ē quod dicit. Et ſi mortiferū quid biberint nō eis nocebit. Exemplū huius habem⁹ in multis q̄bus nō nocuit potio venenoſa. ¶ Quintū eſt quod habuerūt gratiam a domino infirmitates curādi: ꝛ hoc ē qd̄ dicit. Sup egros manus imponent: ꝛ bene habebūt. Unde Act. v. Per man⁹ aūt aplōꝝ fiebant ſigna ꝛ prodigia multa in plebe. Non ſolum aūt faciebant ſigna in infirmitatibus corporaliter: ſed etiam ad impoſitionem manuū dabatur ſpiritusſanct⁹. iuxta illud Act. viij. Imponebant manus ſuper illos ꝛ accipiebāt ſpiritūſanctū. ¶ Sciēdū eſt aūt ſm̄ Greg. ꝙ licet credētes modo nō faciant euidētia miracula ſicut faciebant in eccleſia primitiua: nō ꝓpter hoc debēt diffidere: q2 in exordio eccl̄ie: ad augmētatiōnē ipſi⁹ hoc erant neceſſaria: nūc aūt iā multiplicata eccl̄ia ꝛ ꝯgregatiōe fideliū nō ſūt neceſſaria talia. ¶ Si aūt bñ iſpicim⁹ ſʒ Gre. lʒ credētes nō faciāt euidētia miracula corpalia tñ mlta faciūt ꝛ tāto maiora: q̄to ſpūalia ꝓpōderāt tpalib⁹ ꝛ q̄to nō corpa ſed aīe ſuſcitant̃. h. Gre.

¶ Quarta pars.

Sequit̃. Et dñs quidem ieſus ꝛc. vbi tangit aſcenſionem aſſumpte humanitatis qd̄ probat collatio ſupernalis. Nā ſm̄ Thē. Dominus ieſus qui de celo deſcēderat ad liberādam infirmitatis nr̄e naturā ip̄e etiā ſup celos aſcendit vt ſic dicat̃ de ip̄o illd̄ Ro. xiij. De⁹ enī illū aſſumpſit. Nā hūanitas xp̄i ꝟtute diuinitatis ē eleuata in celū. ¶ Sciēdū eſt circa iſtā ptē vbi fit mētio de aſcēſiōe xp̄i in celuʒ ꝙ ſicut feſtū annūciatiōis ē ꝑncipiū oīm ſolēnitatū ad aduētū xp̄i pertinētiū ſic feſtū aſcēſiōis ē ꝑfectio earūdē. Ut ſic iuxt̃ illd̄ ps. Sit a ſūmo celo egreſſio ei⁹ ſcʒ i incarnatiōe: ꝛ occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſummū ei⁹ in ſua aſcēſiōe. Ut ſic de ipſo ꝟificet̃ illd̄. Eccl̄s. j. Orit̃ ſol ꝛ occidit ꝛ ad locū ſuū reuertit̃. Et hoc qd̄ dicebat diſcipulis Jo. xvj. Exiui a patre et veni in mūduʒ ꝛ iterū relinq̄ mūdū ꝛ vado ad patrē. ¶ Sciēdū ē igit̃ ꝙ aſcēſio xp̄i prius in teſtō veteri latens ſub ꝓphetiaꝝ ꝛ figuraꝝ velamen nouiſſime fuit euidēti⁹ explicata. Uñ ſciēdū ꝙ in iſta ſolēnitate

ſeptē poſſum⁹ ɔſiderare:q̄ lʒ in veteri te
ſtamēto latuerint:tñ in nouo ſunt euidē
tius explicata ⁊ completa:ſcʒ.
Meritū dignitatis generoſe.
Sceptrum poteſtatis vigoroſe.
Titulum pꝛiuitatis dignitoſe.
Ducatum ſocietatis gratioſe.
Iubilum ſolennitatis gaudioſe.
Gradum ſublimitatis glorioſe.
Actum vtilitatis fructuoſe.
¶ Primo dico ꝙ ſolennitas aſcenſionis
prius figurabat qđ poſtmodū fuit expli
catū ſcʒ meritū dignitatis gñeroſe. Ubi
ſciēdū ꝙ ſicut prim⁹ hō volēs rapere di
gnitatis honorē p appetitū ɔtumacie:p
lapſum inobediētie:corruēdo deſcēdit:
ſic dei fili⁹ deitatē ⁊ humanitatē iclinās
per humilitatis obediētiā vſq; ad mortē
crucis deſcēdit:⁊ in ipa triūphator exñs
i celū glioſus aſcēdit quē poſtmodū ſeq̄
tur ois multitudo iuſtoꝝ. hoc aūt fuit fi
guratū nobis zach. j. vbi dr. Uidi ⁊ ecce
vir aſcēdēs ſup equū rufuʒ:⁊ ipſe ſtabat
inter myrteta ⁊ poſt eū equi ruſi varij et
albi. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ iſtū virū intelligit
xp̄s:q̄ fuit vir amore ⁊ fortitudine dict⁹.
iuxta illud Prouer. xxiiij. vir ſapiēs for
tis eſt:⁊ vir doct⁹ robuſtiſſim⁹ et valid⁹.
¶ Iſte hodie viſus ē aſcēdere ſup equū
rufuʒ. i. ſup celū empyreū:qđ eſt rufuʒ ⁊
flāmeū ſignificās claritatis ardorē:vt ſic
verificet illud ps. Aſcēdit ſup celos ce
lorū ad oriētē. Dicit aūt ſtare inter myr
teta:ppter ɔditionē glorificatā humani
tatis aſſumpte:quā impaſſibilē ⁊ glioſaʒ
introduxit in celū. ⁊ iō inter myrteta ſta
re ſignāter dr:qꝛ ſicut myrt⁹ hʒ ɔſeruati
uam virtutē:ita xp̄s humanitatē noſtraʒ
introduxit imarceſſibilē:⁊ incorruptibi
lē ⁊ immortalē in celū. vt ſic verificet il
lud Roma. vj. Xp̄s reſurgēs ex mortuis
iā nō morit:mors illi vltra nō dñabitur.
¶ Poſt iſtū autē viſi ſunt aſcēdere eq̄ ru
ſi varij ⁊ albi. Ubi ſciēdū ꝙ p equos ru
fos itelligit exercit⁹ martyrū:q̄ fuerunt
pprio ſanguine rubricati. Per eq̄s vero
varios intelligit cet⁹ doctoꝝ ⁊ ɔfeſſorū
qui fuerunt diuerſis virtutib⁹ adornati.
Per equos ℞o albos itelligit chor⁹ ſctō
rū ⁊ ſctārū virginū:q̄ fuerūt lilio pudici
tie cādidati. q̄ tria ſanctoꝝ genera:gene
raliter pñt ɔprehēdere oēs ſanctos. Iſti
poſt aſcēſionē xp̄i q̄ hodie aſcēndit in ce
lum aſcenderunt:cum quo etiā aſcende
runt patres veteris teſtamēti q̄ prius in
limbo detinebantur captiui. ¶ Illud figu
ratū i teſtamēto veteri fuit explicatū in
nouo per Paulū Phil. ij. dicētē. Semet
ipm exinaniuit formā ſerui accipiēs i ſi
militudinē hoim fact⁹ ⁊ habitu inuēt⁹
vt hō:humiliauit ſemetipſum fact⁹ obe
diēs vſq; ad mortē:mortē aūt crucis:ꝓ
pter qđ de⁹ exaltauit illū et donauit illi
nomē qđ eſt ſup oē nomē. ¶ Scđo figu
rabatur ſceptrum ptātis vigoroſe. Ubi
ſciēdū ꝙ xp̄s aſcēdit in celū nō aliena ſʒ
ppria virtute:nō em̄ trāſlat⁹ eſt vt enoch
nec vect⁹ in curru igneo vt helyas. vt ſic
verificatū fuerit illud ps. Exaltare dñe i
virtute tua. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Eſa.
liij. vbi dr. Aſcēdet ſicut virgultū coram
eo:et ſicut radix de terra ſitienti. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ p iſtā terrā ſitientē ſiue aridam
de qua orta eſt radix vel virgultū intelli
gitur btā virgo maria:de qua natus eſt
xp̄s q̄ radix dr iuxta illđ qđ ipe de ſeipo
dicit. Apoc. xxij. Ego ſum radix ⁊ genus
dauid:Stella ſplēdida ⁊ matutina. Di
cit etiā virgultū viride p gratiā:qꝛ iuxta
illud Jo. j. Ipſe eſt plen⁹ grā et veritate.
Signāter aūt virgo btā ſicca terra dr:qꝛ
ſicut terra arida infructuoſa:dr. ita vir
go beata naturalr infructuoſa dici pote
rat:qꝛ natura non patit ꝙ femina virgo
exiſtēs filiū generet nec pariat vllo mō.
vñ ꝙ virgo btā fructuoſa fuerit portādo
xp̄m ieſum. hoc fuit diuino miraculo. ſʒ
qđ ei dixit āgel⁹ Luc. j. Spūſſctūs ſuper
niet i te ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi.
¶ Iſta aūt terra q̄ p carnē erat infructi
fera: p miraculū fecit fructū. iuxta illud
Geñ. j. Protulit terra herbā virētē. i. xp̄ʒ
dictū virēs virgultū:q̄ inſtar virgulti vi
ridis aſcēdit:ex vētre matris naſcēdo:in
mūdi ingreſſione:ex morte reſurgēdo in
reſurrectiōe:in celū aſcēſiōe. Iſtud figu
ratū i teſtō veteri fuit explicatū Lu. vlti
mo vbi dr de xp̄o ⁊ diſcipulis ei⁹. Eduxit
aūt eos foras in bethaniā ⁊ eleuatis ma
nib⁹ ſuis bñdixit eis ⁊ factū eſt dū bñdi
ceret illis:receſſit ab eis:⁊ ferebat i celū.
¶ Tertio figurabat titulū dignitatis pri

militatis dignitoſe. Ubi ſciendū q xp̄s ſi-
cut iuſt⁹ poſſeſſor regni celoꝝ: aſcēdere
debuit oēs alios q̄ debebant ad illud re
gnū intrare. Nā heres ⁊ legitim⁹ filius
pcederet debuit oēs alios coheredes et
filios adoptiuos. Hoc aūt fuit figuratū
Mich. ij. Ubi dr̄. Aſcēdet eñ pādēs iter
añ eos ē diuidēs ⁊ trāſibūt portā ⁊ trāſi-
bit rex eoꝝ corā eis ⁊ dñs i capite eoꝝ.
¶ Ubi ſciēdū q p iſtū regē ⁊ dñm intelli
git xp̄s q̄ iuxta illō Apoc. xix. eſt rex re-
gū ⁊ dñs dñantium. Iſte hodie qñ celos
aſcēdit tanq̄ naturalis heres regni cele
ſtis aſcēdit añ oēs ſanctos quos ſecū du
xit i celū ⁊ ſic dñs i capite eoꝝ fuit: poſt-
q̄ aſcēdētes trāſierūt portā ciuitatis ſu-
perne hieruſalē: cū ipo eternalr̄ regna-
turi. D̄r rex. i. xp̄s corā eis trāſiſſe q͛ iu
xta illud Act. j. Uidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt
⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Iſtō
figuratū in teſtō veteri fuit explicatū p
aplm̄ Heb. x. dicētē. Habētes itaq fr̄es
fiduciā i introitu ſctoꝝ i ſanguine xp̄i q̄
iniciauit nobis viā nouā ⁊ viuētē p ve-
lamē. i. carnē ſuā. Nā xp̄s per mortē ſuā
quātū ad humanitatē ſignificatā p vela-
mē q͛ deitatē velabat i ſanguine ſuo tā-
q̄ pcio ſufficiēti p nobis: initiauit viam
nouā q̄ in aſcēſiōe primo patefecit viā
paradiſi p quā cū eo introierūt oēs ſcti
q̄ añ detinebant i limbo in quoꝝ introi
tū debem⁹ fiduciā firmā hr̄e. ¶ Quarto
figurabat ducatum ſocietatis gratioſe.
Ubi ſciēdū q xp̄s i celū noluit ſol⁹ aſcē
dere nec ſuā decuit dignitatē ſꝫ vallat⁹
fuit multitudine ſocioꝝ. Nā cū ipo aſcē
derūt pr̄iarche pphete: reges: duces. et
oēs alij iuſti q̄ añ ipꝫ mortui fuerāt. Hoc
aūt fuit nobis figuratū Ioſ. viij. Ubi dr̄
Ioſ. aūt nocte illa in medio māſit ppl̄i:
ſurgēſq diluculo recēſuit ſocios ⁊ aſcē-
dit cum ſenioribus in fronte exercitus
vallatus auxilio pugnatoꝝ. ¶ Ubi ſciē
dū q p Ioſ. q̄ ieſus naue dr̄ q̄ etiā ſalua-
tor interp̄tat̄ itelligit̄ xp̄s ieſus cui no-
mē ⁊ interp̄tatio nōis dignoſcit̄ cōueni
re. Nā ipſe ⁊ ieſus ſaluator nr̄ ē iuxta qō
dixit angel⁹ Ioſeph. Mat. j. de virgine.
pariet īqt tibi filiū ⁊ vocabis nomē ei⁹
ieſum ipſe eñ ſaluū faciet pplm̄ ſuum a
pctis eoꝝ. Iſte nocte. i. qñ corp⁹ eius in
ſepulchro latuit māſit in medio ppl̄i dū
aīa ſua ad limbū pr̄m deſcēdit q̄ ſurgēs
diluculo. i. illo mane quo ſurrexit a mor
tuis ⁊ viu⁹ exijt de ſepulchro recēſuit ⁊
nūerauit ſocios: q͛ certitudinalr̄ cogno
uit multitudinē ſctoꝝ quos exiit de lim
bo: die ho aſcēſiōis aſcēdit cū ſeniorib⁹.
i. cū oib⁹ ſctis veteris teſtamēti ⁊ tanq̄
pncipalis inter eos ⁊ dux ⁊ dñs in frōte
ſtetit exercit⁹ eos glo͛ſe deducēs ⁊ ſic dr̄
vallat⁹ pugnatoꝝ auxilio nō p indigen
tiā: ſꝫ p oſtēſionē ſue nobilitatis ⁊ mira-
bilis dignitatis. Iſtud figuratū in teſtō
veteri fuit explicatū p aplm̄ Eph. iiij. vbi
dr̄ Aſcēdēs xp̄s in altū ceptiuā duxit ca
ptiuitatem dedit dona hoībus. Naꝫ xp̄s
in altū. i. in celū aſcēdēs q̄ in limbo de-
tinebant captiui ſecū duxit ad patrem:
dās eis mirabilia dona. ¶ Quia ſempi-
ternā gl̄iam. ¶ Quinto figurabat iubilū
ſolēnitatis gaudioſe. Ubi ſciēdū q aſcē
dente xp̄o in celū occurrētib⁹ ei angelis
letabundis ⁊ choris alternātib⁹: cū gau-
dio iubilabāt. vñ p̄s. Aſcēdit de⁹ in iubi
lō: ⁊ dñs in voce tube quoꝝ gratulatiōi
alludēs xp̄s: ſecū ducēs comitiuā ſctoꝝ:
ad augmentū gaudij dicebat illud. Luc.
xv. cōgratulamini mihi: q͛ inueni ouem
quā pdiderā. i. gen⁹ humanū. Quē ange
li videtes venire cū tāta gl̄ia admirātes
q̄rebant a ſctis q̄ aſcēdebāt cū xp̄o: illud
p̄s. di. Quis eſt iſte rex glorie: qb⁹ ſcti cū
gaudio rn̄debāt. Dñs virtutū ipſe eſt rex
gl̄ie. Hoc aūt fuit nobis figuratū Abac.
iij. vbi dr̄ Sup excelſa mea deducet me
victor in pſalmis canentē. ¶ Ubi ſcien
dū q p iſtū victorē intelligit̄ xp̄s q̄ vicit
diabolū: mūdū ⁊ carnē. iuxta illud Apo.
v. Uicit leo de tribu iuda: radix dauid.
Uñ cōfortādo aplos dixit Ioan. xvj. Cō
fidite ego vici mūdū. ¶ Iſte igit̄ victor.
i. xp̄s ieſus hodie qñ celos aſcēdit: gen⁹
humanū deduxit i pſalmis canēs: q͛ cuꝫ
magno iubilo ſunt deducti. Ut ſic verifi
catū fuerit illō figuratū dictū de iona-
tha. j. Mach. x. vbi dr̄. Reuerſus ē iona-
thas i hierl̄m. cū ſuis habētib⁹ ſpolia ml̄
ta. Nā xp̄s ſignificat⁹ p ionathem cū ſan
ctis qui ſecū erāt reuerſus ē qñ aſcēdit
in celū. Iſtud figuratū in teſtamēto vete
ri: fuit explicatū i nouo Lu. vltio. vbi dr̄

qđ cũ xp̃s aſcẽdiſſet i celũ diſcipuli orã tes reuerſi ſunt in hieruſalez cũ gaudio magno. ¶ Sexto figurabat gradũ ſublimitatis glõſe. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s i aſcẽſu ſuo i celũ: gradũ ſublimẽ acq̃ſiuit dũ ſup oẽs celos ⁊ ordines angelorũ aſcẽdit: et ad dextrã dei ſedet. Uñ pſ. Aſcendit ſup cherubin: ⁊ volauit: volauit ſup pennas ventoꝝ. Hoc fuit nobis figuratum Eſa. xxxviij. vbi dĩ. Reuerſ⁹ ẽ ſol decẽ lineis p grad⁹ q̃s deſcẽderat. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p ianũ ſolẽ itelligit xp̃s q̃ ẽ ſol iuſticie illuminãs mũdũ. Iſte in icarnatiõe ſua decẽ lineis deſcẽderat: qꝛ p icarnationẽ deſcẽderat de decẽ celis corporalib⁹ q̃ ſꝫ theologos aſſignãt. ſ. ſeptẽ ſm numerũ ſeptẽ planetaꝝ. ⁊ tres ſupiores aliĩ. ſ. Syderũ Criſtallinũ ⁊ empyreum. Per illos igit decẽ grad⁹ p q̃s i incarnatiõe deſcẽderat: ẽ i aſcẽſiõe reuerſ⁹. qñ ſup oẽs celos ⁊ ordines angelorũ aſcẽdit. ¶ Iſtđ figuratũ i teſtõ veteri fuit explicatũ i nouo p apl̃m Heb. j. d. Sedet ad dexterã maieſtatis i excelſis tãto melior angelis effect⁹: q̃to differẽti⁹ pre illis nomẽ hereditauit. Et hoc ẽ qđ dicit et Marc⁹ i euãgelio hodierno. Dñs q̃dẽ ieſ⁹ poſtq̃ locut⁹ ẽ eis aſſumpt⁹ eſt i celũ ⁊ ſedet ad dexterã dei. ¶ Septimo figurabat actũ vtilitatis fructuoſe. Ubi ſciẽdũ ꝙ magnã vtilitatẽ habem⁹ de xp̃i aſcẽſiõe: dũ p nobis ad prẽz aduocat⁹ exiſtit iuxta illđ Heb. vij. Sẽpiternũ hꝫ ſacerdotiũ vñ ⁊ ſalutare i perpetuũ põt accedẽtes p ſemetip̃m ad deũ ſp viuẽs ad iterpellãdũ p nobis Nã aduocat⁹ exiſtẽs prĩ p̃ſentat vulnera paſſiõis vt p nobis ipetret grãz remiſſiõis. Hoc autẽ fuit figuratũ Deut. xxxiij. vbi dicit Moy. pphetãdo. Nõ ẽ ali⁹ de⁹ vt de⁹ rectiſſimus aſcẽſor celi: auxiliator tu⁹ magnificẽtia ei⁹ diſcurrunt nubes: habitaculum ei⁹ ſurſum. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per iſtum rectiſſimũ intelligit xp̃s p̃ter quẽ ali⁹ nõ ẽ de⁹. iuxta illđ. Deuter. iij. neq; eñ eſt ali⁹ deus vel in celo vel in terra q̃ poſſit facere opa ſua. Iſte aſcẽſor celi dictus eſt qñ hodie ſup oẽs celos aſcẽdit: auxiliator aũt dicit qꝛ ibi ẽ noſter aduocatus: magnificẽtia ŷo ei⁹ nubes dicũtur diſcurrere quia ipſe mutat etates et tẽpora ſm ei⁹ beneplacitum: iuxta illud Dan. ij. Sapiẽtia et fortitudo ei⁹ ſunt et ipſe mutat tpa ⁊ etates. trãſfert regna atq; cõſtituit. Habitaculũ ei autẽ ſurſuz dicitur qꝛ nõ in terra ſꝫ i celo dicit habitare ꝓpter qđ nullũ volẽs ĩbi ꝯparere pſ. dicit. Quis ſicut dñs de⁹ noſter q̃ in altis habitat ⁊ humilia reſpicit i celo ⁊ in terra. q. d. nullus eſt ſiĩis ſibi. ¶ Illud figuratũ in veteri teſtõ: fuit explicatũ i nouo p apoſtolũ Heb. ix. d. Nõ eñ in manufacta ſancta ieſus introiuit exẽplaria verorũ: ſꝫ ip̃m celũ: vt appareat nũc vultui dei p nobis. Nã celũ i q̃ xp̃s aſcẽdit: nõ eſt manufactũ alicui⁹ creati artificis: ſꝫ ſola diuina potẽtia i quo xp̃s vt nr̃ aduocat⁹ extitit. ¶ Sciendũ eſt etiã ꝙ aſcenſio xp̃i eſt nobis poſita in exẽplũ: ꝓpter quod ipſe inuitat nos ad ſecũ aſcendendum Iudic. j. d. Aſcende mecũ in ſortez meã. Nã in ſortẽ xp̃i aſcendere debem⁹: vt. ſ. ſicut aſcendit ſequentes noſtrũ exẽplar nos pariter aſcẽdam⁹. Ubi ſciendũ ꝙ inter alia ſeptem aſcenſiones de xp̃o legim⁹ ſꝫ. vij. gradus q̃ poſſunt in volẽtibus meritorie aſcendere. Nã aſcendit.

De aqua vt exemplar innocentium.
In nauim vt exemplar laborantium.
In montem vt exemplar cõtemplãtiũ.
In hieruſalem vt exemplar patiẽtium.
In templum vt exemplar preſidẽtium.
In crucẽ vt exemplar penitentium.
In celum vt exemplar triumphãtium.

¶ Primo dico ꝙ xp̃s aſcẽdit de aqua vt exemplar innocẽtiũ: de quo dicit Mat. iij. Baptizatus autem cõfeſtim aſcendit de aqua ⁊ ecce aperti ſũt celi ⁊ vidit. ſcꝫ Io. ſpiritum dei deſcendentẽ ſicut colũbã ⁊ venientem ſup ſe. Ubi ſciendũ ꝙ in hoc datur nobis a xp̃o exemplũ innocẽtie. Nã ſi volumus hr̃e grãm ſp̃ũſſancti. In ablutiõe baptiſmali xp̃i datur nobis intelligi ꝙ debemus mundari a vitiis ⁊ peccatis. Per deſcenſuz vero colũbe ſuper ipſum: datur nobis intelligi ſpirit⁹ ſancti gratia: que nõ niſi in homines purificatos deſcẽdit. ¶ Secundo Chriſt⁹ aſcẽdit in nauim vt exemplar laborãtiũ de quo ſententialiter dicit Luc. viij. Factum eſt autem vna dierũ: ⁊ ipſe ſcilicet ieſus aſcendit in nauiculã et diſcipuli eius: et ait ad illos tranſfretem⁹ trans

ſtagnū ⁊ aſcēderūt. Nauigātib⁹ aūt illis obdormiuit ⁊ deſcendit procella vēti in ſtagnū ⁊ periclitabant: ad quē cōcurrentes p̄ auxilio: fecit ceſſare procellā: ⁊ ſic fuerunt liberati: vbi ſciēdū q̄ p̄ iſtud ſtagnū intelligit̄ iſte mund⁹ p̄ quē trāſeundo debemus aſcēdere nauē: nauigādo p̄ exercitationē bonorū operū: vt ſimus in terra firma vbi eſt ſecuritas id eſt habitare poſſimus in gloria paradiſi: in qua ſunt oēs ſecuri. ¶ Si qn̄ vero procella tribulationū ⁊ aduerſitatū in hoc mundo nos agitet Chriſto dormiente id eſt ipſo p̄mittēte: nō debemus p̄pter hoc deſperare ſ; ad chriſtū recurrere qui eſt refugiū nr̄m ⁊ virtus: ⁊ ipſe nos miſericorditer adiuuabit. ¶ Tertio Chriſt⁹ aſcendit in mōtē vt exēplar cōtēplātiū: de quo dr̄ Matthei. xiiij. Dimiſſa turba aſcendit in mōtē ſolus orare. Ubi ſciēdū q̄ p̄ mōtē excelſum ⁊ altum intelligit̄ diuinitas excedens oīa: ad quē; exemplo Chriſti: dimiſſa turba id eſt exercitūs exterioribus ⁊ tumultib⁹: debemus mentalr̄ aſcēdere per orationem deuotā;. ¶ Quarto Chriſt⁹ aſcēdit hieruſalem vt exemplar patientium: de quo dr̄ Matthei. xx. Ecce aſcendim⁹ hieroſolymā ⁊ fili⁹ hominis tradetur p̄ncipibus ſacerdotū ⁊ ſcribis et cōdemnabunt eum morte. Ubi ſciēdū q̄ ſicut aſcendit hieroſolymā vt ibi pateretur pro nobis: dat nobis exemplu; vt aduerſitates ⁊ diſpendia patienter toleremus: ⁊ ſcḋm pro virib⁹ imitemur: iuxta illud. j. Petri. ij. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: vobis relinquēs exemplum vt ſequamini veſtigia ei⁹. ¶ Quinto chriſt⁹ aſcēdit in templū vt exemplar p̄ſidētiu; de quo dr̄ Jo. vij. In die feſto mediante ieſus aſcēdit i tēplū ⁊ docebat. Ubi ſciēdū q̄ docere alios actū p̄ſidētie dicit. Sicut igit̄ Chriſt⁹ in docēdo fuit ſollicit⁹: ſic dat nobis exemplū vt ſimus ſolliciti ſubditos iſtruere morib⁹ ⁊ doctrina. Un̄ ap̄ls ad Tytū. ij. Tu autē loq̄re q̄ decet ſanā doctrinā. ¶ Sexto xp̄s aſcēdit i crucē vt exēplar penitentiū. de quo apoſtolus nos admonēdo dicit Hebre. xij. Aſpicientes inquit in auctorē fidei ⁊ cōſummatorē; ieſum: q̄ p̄poſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucem confuſiōe contēpta: atq; in dextera dei ſedet. Ubi ſciēdu; q̄ ſicut xp̄s p̄ nobis i crucē aſcēdere voluit per quā ſignificat̄ penitentia ſic nos exēplo ipſius debem⁹ crucē auſteritatis ⁊ penītētie ſumere iuxta qḋ ipſe nos admonet̄ Matt. xvj. d. Si q̄s vult venire poſt me: abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. ¶ Septimo xp̄s aſcēdit i celum vt exēplar triumphantiū. de quo dr̄ in p̄s. Si aſcendero in celum tu illic es. Ubi ſciendū q̄ quia habitatio xp̄i in celis eſt iuxta illud p̄s. Ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis. ideo oēs beati qui poſt ipſum aſcendūt ibi ipſum inueniūt tanq̄ regem ⁊ dn̄m ⁊ obiectu; beatificum omnium beatorum.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Illi aūt profecti predicauerūt ⁊c. Ubi tangit executionem cōmiſſe autoritatis: qḋ p̄bat diſperſio ſpūalis Ubi ſciendū q̄ apoſtoli: vt veri obedientie filij executi ſunt ſollicīte commiſſionem ſibi factam a xp̄o vbiq̄ locoꝝ veritatē fidei p̄dicādo. iuxta illud p̄s. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Et q̄r tūc p̄dicatio vera eſt ⁊ ꝯmēdabilis qn̄ p̄ opera confirmat̄: ideo ſequit̄ q̄ p̄dicauerūt ſeq̄ntib⁹ ſignis. Un̄ Gre. Quid aūt i his cōſiderādū: niſi q̄ p̄ceptū obediētia: obediētiā vo ſigna ſecuta ſunt. ¶ De iſta p̄dicatiōe apoſtoloꝝ in vniuerſo mundo: dici poteſt illud Judith. ij. Nunciat̄ eſt induſtria animi tui vniuerſis gētibus: ⁊ indicatū eſt oī ſeculo quoniā tu ſol⁹ bonus ⁊ potēs es in omni regno tuo ⁊ diſciplina tua oib⁹ p̄uinciis p̄dicatur. ¶ Ad predicationē hāc nos admonet apoſtol⁹ ij. Timo. iiij. d. Predica: iſta opportune: importune argue obſecra: increpa i oī paciētia et doctrina. ¶ Nos igit̄ ſequētes admonitionē ap̄li: ſumētes p̄dicationis offm̄ orationē fūdam⁹ ad dn̄; dicētes cū illo doctore deuoto theologo. Fiat autē o xp̄e vt nr̄i ſermones q̄s de tui virtute dicimus p̄ opera cōfirmētur ⁊ actus: vt tandem ſimus perfecti te cooperāte in oib⁹ verbis ⁊ operib⁹: q̄r te decet ⁊ ſermonū ⁊ operū gl̄ia. vt ſic de te verificet̄ illḋ p̄s. Te decet hymn⁹ de⁹ in ſyō ⁊ tibi reddet votū in hierl̄m. Ad quā; hierl̄m ⁊c.

¶ Dominica infra octa. aſcẽſiõis. Euã-
gelium. xxxvij.

Cum venerit paraclet⁹ quẽ ego mittã vobis
rc. Jo. xv. Propterea verus ami
cus é vt qñ videt amico ſuo imi
minere piculũ ꝙ ſibi debeat iudicare vt
ipſuz poſſit vitare cauti⁹ aut facili⁹ tolle
rare. Nã teſte Greg. Min⁹ iacula feriũt
q̃ puidẽt: ꝛ nos tollerabili⁹ mũdi mala
ſuſcipim⁹ ſi ꝯ hoc ꝑ puidẽtie clipeũ mu
nimur. Nõ ſolũ aũt oꝫ ſibi notificare pi-
culũ iminẽtia: ſꝫ et ſi põt ſibi p̄bere auxi
liũ: ꝛ ſꝫ vt meli⁹ põt ꝯſolari. ¶ Xp̃s igĩ
q̃ veraciter diligebat ſuos diſcipulos: vi
dẽs eis iminere multa picula ꝛ multas
aduerſitates: eas vt ver⁹ amic⁹ paſtor et
magiſter denũciat ne ex iſperato dũ re-
pẽte venerint nimis ꝯturbẽt: ꝓmittit ẽt
eis ſe ꝯſolatorẽ ꝛ ꝯfortatorẽ daturũ vt in
aduerſitatib⁹ magis paciẽter ſe habeãt:
ꝛ non ſuccũbãt in ipſis. Et hoc eſt quod
Jo. narrat in euãgelio hodierno in quo
quatuor tangit. ſcꝫ.

Promiſſionem cõſolationis ꝯfortantis.
Expreſſionem ꝑſecutionis exterrentis.
Conditionem diſpoſitionis excecantis.
Allegationeꝫ predictionis affligentis.

¶ Primũ ꝓbat leticia nũciata. ſcd̃ꝫ mali-
cia cogitata. tertiũ ignorãtia explicata.
q̃rtũ memoria excitata. ¶ Primũ i prin.
ſcd̃m ibi. hec locut⁹ ſuꝫ vobis rc. tertiũ
ibi. Et hoc facient vobis rc. quartuꝫ ibi.
Sed hec locutus ſum vobis rc.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit rc.
dicit. Cũ venerit paclet⁹ rc.
Ubi ſciẽdũ ꝙ i ol actu inquã
tũ bon⁹ eſt: de⁹ eſt principale
agẽs: creatura aũt ſcd̃ariũ et
min⁹ pncipale. In teſtificãdo igĩ de xp̃o
ſpũſſ. ncr⁹ q̃ de⁹ eſt pncipalis intelligĩ
apl̃i ṽo roborati ſpũſſancti virtute ſcd̃a-
rio teſtimoniũ ꝑhibebãt. Scd̃m hoc igĩ
in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. Te-
ſtificationẽ xp̃i factã a ſpũſctõ pncipalr
et ſcd̃o ab aplis miniſterialiter. ¶ Quã-
tũ ad p̃mũ dĩ. Cũ venerit paraclet⁹ rc.
Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ xp̃s in p̃cedentib⁹ dixe
rat diſcipulis: loquẽdo de iudeis: licet ho
fecerat multa mirabilia: ꝙ hoc nõ obſtã
te oderãt eũ et patrẽ ei⁹. poterãt timere
diſcipuli q̃liter ipſi miſſi a xp̃o poſſent p̄
dicare iudeis cũ minoris virtutis eſſẽt
q̃ xp̃s: ꝛ iõ ſm Chryſo. eos cõfortat ꝛ ro
borat ꝓmittendo eis cõſolatorẽ ſpirituꝫ
ſ. de celo miſſurũ. ¶ Sciendũ eſt ꝙ para
cletus grece latine idẽ eſt qđ cõſolator.
Miſſ⁹ eſt igĩ ſpũs. ſ. ſm Didimũ ad cõ
fortãdũ apoſtolos velut orphanos quia
ꝓpter abſentiã xp̃i lugebãt: ꝛ quaſi ſe or
phanos reputabãt. iuxta qđ xp̃s de eis
predixerat Mat. ix. Nũquid poſſunt filij
ſponſi lugere q̃diu cum illis eſt ſpõſus
rc. qꝛ igitur ſpiritus. ſ. miſſus eſt ad con
ſolandũ apoſtolos ideo cõſolator dꝛ ab
effectu. ¶ Dicĩ aũt miſſ a filio. cũ di-
cit: quem ego mittã vobis a patre vt ſit
ſenſ⁹: quẽ ego mittã vobis ꝛ etiã pr̃ vel
ſit ſenſus: mittã vobis ſpm̃ ſanctũ ꝛ hoc
habeo a pr̃e ſm Didimũ: qꝛ ſicut ipſe di-
cit Jo. v. Nõ poſſuꝫ a meipſo ego facere
q̃cq̃ ſed ſicut audio iudico. q. d. Sicut a
meipſo nõ ſum ita ab eo habeo vt mittã
ſpiritũ ſctm̃. ¶ Dicĩ etiã ſpũs ṽitatis.
vel qꝛ eſt ſpirit⁹ filij q̃ eſt veritas: vel vt
oſtẽdat ſm Hiero. ſpm̃ ſanctũ eſſe ſuo te-
ſtimonio fide dignũ. ¶ Dicĩ aũt ſpũſſ-
ſan. virt⁹ digit⁹: nex⁹: ꝛ flat⁹: qꝛ igĩ virt⁹:
iõ dꝛ paraclet⁹: qꝛ digit⁹ ideo dꝛ ſpiritus
veritatis. qꝛ ṽo nexus: iõ dicĩ a patre
procedere: ꝛ filio mitti. quia ṽo flatus di
citur teſtimoniũ habere. Et hic quatuor
tanguntur in prima parte iſtius euange
lij ſicut patet. quia ipſe eſt.

Uirtus tribuens omnem libertatem.
Digitus ſcribens omnem veritatem.
Nexus coniungens omnem diuerſitatẽ.
Flatus influens omnem ſuauitatem.

¶ Primo ſpũſſctũs dꝛ virt⁹ tribuens oẽm
libertatẽ. Nã hõ ꝑ pctm̃ fit ſeru⁹ p grãm
ṽo ſpũſſ. fit liber ꝛ fili⁹ dei iuxta. ij. Cor.
iij. Ubi ſpũs dñi libertas ꝓpter hanc li-
bertatẽ dꝛ paraclet⁹. i. cõſolator. Nã ille
q̃ ꝯſolaĩ aliũ: opꝫ ꝙ in ſe habeat ꝯſolãdi
virtutẽ qꝛ igĩ ſpũſſan. cõſolator dꝛ igĩ
opꝫ ꝙ i ſe ſit magne virtutis. vt ſic poſſit
dicere illud Job. xxix. Eraꝫ merentiũ cõ
ſolator. ¶ Sed aduerte quid põt dicere
peccator miſerrimus exiſtẽs in peccato
mortali: quia illud quod dꝛ. Threno. j.

Idcirco

Idcirco ego plorās ⁊ ocul⁹ me⁹ ↄducēs
aquā:q: lōge fact⁹ eſt a me cōſolato: cō
uertēs alaꝫ meā. Nā reuera bñ pōt dole
re ⁊ flere dū a ſe ſentit elōgatū ſpm̄ſctm̄
cōſolatorē merētiū ⁊ alas cōuertētē ad
deū. ¶ Scđo dr digit⁹ ſcribēs oēm veri
tatē ⁊ iō dr ſpūs v̄itatis. Uñ ſciēdū ꝙ di
git⁹ eſt diſtinctiu⁹ diuerſorū medicatiu⁹
īfirmorū ⁊ certificatiu⁹ dubioꝝ. ¶ Pmo
ē diſtinctiu⁹ diuerſoꝝ. Nā ſicut videm⁹
ꝑ experiētiā cū digito diuidim⁹ vnū ab
alio ſicut pꝫ pecuniā numerādo:q: igit
ſpūſſan. diuidit bonos a malis. iuxͣ illud
Aug. Sola charitas eſt q̄ diuidit inter fi
lios dei ⁊ filios ꝑditiōis:iō ſpūſſ. digit⁹
pōt dici iuxta illō Exo.viij. Digit⁹ dei ē
hic. ¶ Scđo ē medicatiu⁹ īfirmoꝝ. Nā ſi
cut videm⁹ ꝑ experiētiā medici tā phiſi
ci ꝙ̄ chirurgici vtūt digitis ad ſanādū i
firmos:q: igit ſpūſſ. ſanat alas nr̄as: iuxͣ
illō Ro.viij. Spūs adiuuat infirmitatē
nr̄am iō pōt digit⁹ appellari ꝑꝑ qđ xp̄s
dicebat Lu.xj. In digito dei eijcio demo
nia eijciūt i digito dei.i.ꝑ ſpiritūſctm̄.
q: ci⁹ gr̄a habitās i ala expellit oē pctm̄.
¶ Tertio eſt digit⁹ certificatiu⁹ dubio-
rū. Nā ſicut videm⁹ ꝑ experiētiā:qñ hō
de aliq̄ via vl' loco dubitat:certificat de
illis ꝑ aliquē q̄ ſibi digito oñdit:q: igit
ſpūſſ. nos certificat i dubijs:⁊ docet nos
recta ⁊ v̄a iuxta illud Jo.xvj. Cū aūt ve
nerit ille ſpūs veritatꝫ docebit vos oēm
v̄itatē. iō digit⁹ merito dici pōt. ¶ Iſte
digit⁹. ſ. ſpūſſ. cū diuerſitate donoꝝ ſuoꝝ
pōt nobis figurari ꝑ illos digitos: de q̄
bus dicit ſtatiꝰ Dan. v. ꝙ appuerūt di-
giti q̄ſi man⁹ hois ſcribētis q̄ ſcribebāt
mane: thechel: phares. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ iſtos digitos ſcribētes itelligi p̄t ſpūſ.
cū ſuis dōis q̄ ad modū v̄acis ſcripture
nos docet q̄d agere debeam⁹. Quid aūt
ſcribāt hi digiti audi q̄d ſubdicit ſcribe
bāt mane ⁊c. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ mane iter
pretat nūerauit thechel appēſuꝫ ē in ſta
tera. phares diuidēs vl' diuiſ⁹ docet igit
nos ſpūſ. ꝙ de⁹ oia opa ⁊ act⁹ dinumerat
iuxta illud Job.xxxj. Nōne ⁊ ipſe cōſide
rat oēs vias meas ⁊ cūctos greſſ⁹ meos
dinumerat. q.d. reuera ſic:q: ipē oia no-
uit. Docet ēt q̄lr de⁹ oia fctā nr̄a ponde
rat vt cognoſcat q̄ plura ſūt bōa vl' mala
ꝙ q̄dē cernēs Job ⁊ timēs dicebat Job.
xxxj. Appēdat i ſtatera iuſta ⁊ ſciat de⁹
ſimplicitatē meā. Docet ēt q̄lr de⁹ poſtꝙ̄
pōderauerit: ſꝫ opa holꝫ diuidet eos ab
inuicē malos puniēdo ⁊ bonos p̄miādo
¶ Tertio dr nex⁹ ↄiūgēs oēꝫ diuerſita-
tē ⁊ iō dr ꝙ ꝓcedit a p̄re: ⁊ mittit a filio:
q: ſpūſſanct⁹ amo: ē. iō ē nex⁹ coniūgēs
patrē ⁊ filiū ⁊ oia alia ꝑ amorē. Et iō nos
admonet apl's eph.iiij.d. Solliciti eſtote
ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis.
¶ Quarto dr flat⁹ influēs oēꝫ ſuauitatē.
iō dr ꝙ ꝑhibebit teſtimoniū. Nā ſicut vi
demus ꝙ qñ hōi loquit: flatum paulatim
emittit: ⁊ ſic ꝑ vocē manifeſtat occulta ⁊
teſtimoniū ꝑhibet: ita ſpūſſ. nobis mlta
occulta manifeſtauit clari⁹: ⁊ q: teſtimo
niuꝫ verū ꝑhibuit: flatus merito dici p̄t
de cui⁹ ſuauitate dr Sapien.xij. O ꝙ̄ bo
nus eſt ⁊ ſuauis ſpūs tu⁹ dn̄e in nobis.
¶ Quātum ad teſtificationē factam ab
apoſtolis myſterialiter dr. Et vos teſti-
moniū perhibebitis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ
ſpūſſ. principaliter xp̄o teſtimoniū ꝑhi-
buerit: tñ ꝑ charitateꝫ ⁊ gr̄am habitans
in diſcipulis: inſpirauit in eoꝝ cordib⁹
⁊ fortificauit eos ad teſtimoniū ꝑhiben-
dū de xp̄o. Uñ de ipſis dr Act.iiij. Uirtu
te magna reddebāt apl'i teſtimoniū reſur
rectiōis ieſu xp̄i dñi noſtri ⁊ gr̄a magna
erat in oīb⁹ illis. ¶ Sciēdū ē igit quā
tū ad diuerſitatē ⁊ multitudinē de xp̄o te
ſtificantium ꝙ p̄r primo ꝑhibuit teſtimo
niū de xp̄o in baptiſmo ⁊ in trāſfiguratio
ne: qñ dixit Mat.iij. ⁊ Mat.xvij. Hic eſt fi
lius me⁹ dilectus in q̄ mihi bñ ↄplacui.
¶ Scđo ꝑhibuerūt xp̄o teſtimoniū mira
cula ⁊ ꝓdigia que fecit. iuxta illud quod
ipſe dixit Jo.viij. Ipſa opera que ego fa-
cio: teſtimoniū ꝑhibēt de me. ¶ Tertio
teſtimoniuꝫ perhibuit xp̄o ſpūſſanct⁹ de
ſcēdēs in ſpecie columbe ſuper ipſū: qñ
fuit a Joanne in iordane baptizatus. de
quo dicitur Jo.j. Teſtimonium ꝑhibuit
quaſi columbam de celo ⁊ manentē ſuꝑ
eum. ¶ Quarto teſtimoniū ꝑhibet ſcri-
ptura: iuxta quod ipē dixit Jo.v. Scruta
mini ſcripturas: q: vos putatis in ip̄is
vitam eternam habere: ⁊ ille ſunt que te
ſtimonium perhibent de me. ¶ Sciēduꝫ
eſt igit ꝙ inueni- ſcripturā teſtimoniuꝫ

perhibere de xp̄o de q̄tuor inter alia.ſcʒ
De potentia effectiua.
De miſericordia remiſſiua.
De iuſticia punitiua.
De munificentia largitiua.
¶ Primo inuenio ſcripturā teſtimoniū
phibere de xp̄o d potētia effectiua.de q̄
dr Jo.vj.Opa q̄ ego facio in noīe pr̄is
mei:ipſa teſtimoniū phibēt de me.Naʒ
ſubito infirmos curare:cecos illumina
re:mortuos ſuſcitare oñdebāt ī xp̄o po
tētiā infinitā ⁊ p ꝯñs eē deū ¶ Scḋo p
hibet de xp̄o teſtimoniū de mīa remiſſi
ua.de q̄ dr Act.x.Huic oēs pphete teſti
moniū phibēt remiſſiōeʒ pctōꝝ accipe
re p nomē ei⁹ oēs q̄ credūt ī eū.¶ Ter
tio teſtimoniū phibet de iuſticia puniti
ua.de q̄ dr in ps.Mandaſti iuſticiā teſti
monia tua ⁊ veritatē tuā nimis.Nā ipſe
ē de⁹ iuſt⁹ fortis ⁊ patiēs ī ps.¶ Quarto
teſtimoniū phibet de xp̄o d munificētia
largitiua de q̄ dr Jo.j.Jo.teſtimoniū p
hibet de ipo:⁊ clamat di.Hic erat quē di
xi q̄ poſt me ventur⁹ eſt:añ me fact⁹ eſt:
qr prior me erat:⁊ de plenitudine eius
oēs accipim⁹ grām p grā:quā ab ipo in
hoc mūdo accipim⁹ que eſt arra eterne
glie ſi ipſaʒ in vacuū non accipim⁹.vt.ſ.
nō ociemur in ipſa ſʒ ſi exercitem⁹ nos
in opib⁹ virtuoſis accipiem⁹ pādiſi gliā
q̄ dr grā cōſummata.¶ Hoc aūt fuit no
bis figuratū Eze.viij.Ubi dr.Emiſſa eſt
ſſitudo man⁹ ⁊ apphēdit in cincinno ca
pitis mei:⁊ eleuauit me ſpūs īter terrā
⁊ celū ⁊ eduxit me in hierl'm ivisiōe dei.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā manū emiſſaʒ ītel
ligit fili⁹ dei īcarnat⁹ emiſſus ī mūdum
quā q̄dē manū cū magno deſiderio pete
bat ps.d.Emitte manū tuā de alto eripe
me ⁊ libera me de aq̄s mľtis ⁊ de manu
filiorū alienoꝝ.Nā añ aduētū xp̄i gen⁹
humanū erat in multis tribulationib⁹
ſignificatis p aquas.erat etiā ſub ſerui
tute diaboli ſignificati p manum filioꝝ
alienorum.⁊ ideo hoc cernēs dauid pe
tebat vt de alto.i.de celo mitteret auxi
liū.ſ.dei fili⁹ p manū validam deſigna
tus.Per cincinnū ho capitis q̄ ē modi
cū capilloꝝ ſupeminēs alios capillos:
intelligi pōt mortis memoria.naʒ ſicut
capilli ſunt inſenſibiles ita īſenſibile re
manet corpus poſt mortē.manus igit̄.i.
xp̄s accipit hoīem p capillos:qñ ſibi in
ſpirat mortis memoriā q̄ eſt cā vt hō faci
liter iſta mūdana deſpiciat iux̄ illud Hie
ro.Facile contēnit oīa q̄ ſe ſemp cogitat
moriturum.⁊ Eccli.vij.Jn oīb⁹ operib⁹
tuis memorare nouiſſima tua ⁊ ieternū
nō peccabis.¶ Sic aūt hō mūdana de
ſpiciēs ⁊ peccata recipit a dño gratiā de
corātem ⁊ tunc hoieʒ ſic diſpoſitū p gra
tiam in ipſo exiſtentē eleuat inter terrā
⁊ celū:qr ipſuʒ de ſtatu peccati q̄ hoieʒ
ad terrā deijcit:ſurſum erigit ſpretis p
dictis.tenet autem eū adhuc dum viuit
infra celum in quo ſunt ſancti:qr dū via
tor exiſtit nō pōt in celū aſcendere:⁊ ſic
dicitur inter celū ⁊ terram:quis lʒ cor
poraliter ſit in terra:mētaliter tñ ſurſuʒ
eleuatur.¶ Licet autem in celo pfecte
nō habitet.tñ ſi in gratia recepta perſe
uerauerit manus.i.xp̄s ⁊.ſſ.adducēt eū
in hieruſalem.i.in glorioſam patriā.vt
ſic talis poſſit dicere illud ps.Letat⁹ ſū
in his que dicta ſunt mihi in domum do
mini ibimus. ¶ Secunda pars.

SEquit̄.Hec locutus ſum vobis ⁊c.
Ubi tangit expreſſionem perſecu
tionis exterrentis:quod pbat ma
litia cogitata.Ubi ſciendum ꝙ qñ
aliquis predixit alicui aliqua diſpendia
imminentia:debet etiaʒ ſi poteſt aliqua
dicere vt poſſit in aduerſitatib⁹ aliqua
liter conſolari.Chriſtus igitur annun
ciās aduerſitates imminētes apoſtolis
eos cōſolat̄ de miſſione ſpiritusſancti q̄
eos cōfortabit. Scḋm hoc in parte iſta
duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Allocutionem conſolantem.
Perſecutionem imminentem.
¶ Quantum ad primum dicit.hec locu
tus ſum vobis ⁊c.Ubi ſciēdum ꝙ ſpūs
ſ.habitans in apoſtolis eos confortabit ne
pꝑter pſecutiones imminētes ſcanda
lum patiantur.Unde Aug.Cum enim
charitas dei diffundatur in cordib⁹ ve
ſtris per ſpiritumſanctum qui datus eſt
vobis fit pax multa diligentibus legem
dei:⁊ non eſt illis ſcandalum.vñ dr Ec
cli.xxiij.Doctrinam amoris audite filū
⁊ q̄ cuſtodierit illā nō periet labijs ſuis
nec ſcādalizabit̄ in opib⁹ nequiſſimis.

¶ Quātū ad ſcđz. ſ. ꝑſecutionē iminētē
dicit. Abſqꝫ ſynagogis faciēt vos ꝛc. Ubi
duplicem tangit perſecutionem. ſcꝫ
Exulationem patrie.
Priuationem vite.
¶ Quātū ad ṗmū đt. Abſqꝫ ſynagogis
ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iudei nō recipiētes do
ctrinā xp̄i eos nolebāt recipere nec eos
audire ī ſuis ſynagogis: ꝛ ſic expellebāt
ab coꝝ ꝯſortio. ꝛ ī h̄ affligebant apl'i ſꝫ
Au. vidētes ꝙ renuerēt xp̄m. ¶ Quātū
ad ṗuationē vite đt. Sꝫ venit hora vt ꝛc.
Ubi ſciēdū ꝙ iudei occidēdo diſcipulos
xp̄i arbitrabāt ſe bñ facere: qꝛ hoc facie
bāt ꝑꝑ zelū legis. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ iſta
ꝑſecutio fctā diſcipl'is fuit nobis figura
ta in ꝑſecutiōe pharaonis ꝛ egyptioꝝ q̄
ꝑſecuti ſunt filios iſrael. de q̄ ſiml'r đr.
Exo. xiiij. ꝙ indurauit dñs coꝛ pharaōis
regis egypti ꝛ ꝑſecut⁹ ē filios iſrael: q̄s
cū vſqꝫ ad mare ꝑſecut⁹ fuiſſet: mare di-
uiſū ē ꝛ ſicco veſtigio trāſierūt filij iſrael
Pharao ṽo cū oī exercitu ſuo ſubmerſ⁹
ē in mare. ¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ ꝑ pharaonē
q̇ interp̄tat̄ denudauit virum: intelligit̄
diabol⁹ q̇ virū denudaſſe đr qñ ſua mala
ſuggeſtione pctōꝛez deuicit. Iſte đr eſſe
rex egypti q̇ intelligit̄ tenebꝛa: qꝛ rex in
ferni ē: vbi ē obſcuritas tenebꝛaruꝫ. Uñ
Job. x. Illa ē t'ra tenebꝛoſa opta mortis
caligine terra miſerie ꝛ tenebꝛaruꝫ vbi
null⁹ oꝛdo ſꝫ ſempitern⁹ hoꝛroꝛ inhabi-
tat. Per egyptios ṽo q̇ intepꝛetant̄ tene
bꝛoſi ſunt faciētes opera diaboli: de qui
bus đr Prouer. ij. Qui dereliquerūt iter
rectum ꝛ ambulant per vias tenebꝛarū
q̇ letant̄ cū male fecerit ꝛ exultāt ī reb⁹
peſſimis: q̄rū vie ꝑuerſe et īfames greſ
ſus eoꝝ. ¶ Per filios aūt iſrael q̇ iterp̄
tant̄ vidēs deū: ītelligūt̄ viri apoſtolici
iuſti ꝛ boni q̇ ꝑ fidē verū dñm cōtemplā
tur. ¶ Per mare ṽo plenū ꝑiculꝫ ītelli-
git̄ hic mūd⁹ in quo viuendo ſunt mul-
ta pericula. de quo đr. j. Jo. v. Mūd⁹ to-
tus in maligno poſit⁹ eſt. Sancti igit̄ vi
ri ſignificati ꝑ filios iſrael dū a diabo-
lo ꝛ aliis malis hoīb⁹ q̇ ſunt ſui diabo
li ſignificātis ꝑ pharaonē ꝛ egyptios q̇
ſequunt̄ iſtū mundū ſignificatū ꝑ mare
tranſeūt ſicco veſtigio: qꝛ effect⁹ ſuos ſi
gnificatos ꝑ pedes non īmergūt ī mū
duꝫ dātes ſe carnalib⁹ deſiderijs ſed de
mundo non accipiunt niſi ſuſtentationē
nature. egyptij aūt tenebꝛoſi per culpaꝫ
dantes ſe mundo tam mentaliter q̄ coꝛ
poꝛaliter in ip̄o dū iuſtos perſequūtur
ſubmergunt vt ſic in hoc mūdo ſubmer
ſi in pctīs ꝛ vitijs ī īferno crucient̄ eter
naliter ī ſupplicijs coꝛpus ꝛ aīaꝫ aggra
uantibus ſine fine. ¶ Tertia pars.

Equit̄. Et hec facient vobis ꝛc.
Ubi tāgit ꝯditionē diſpoſitio
nis exhoꝛtātis qđ ꝓbat igno
rātia explicata. Ubi ſciēdum
ꝙ ſi iudei cognouiſſent xp̄ꝫ dei
filiū cognouiſſēt ꝛ pr̄eꝫ. ip̄ꝫ ṽo nec pr̄eꝫ
cognouerūt iuxta qđ ip̄e dixit eis Jo. viij.
Neqꝫ me ſcitis neqꝫ pr̄eꝫ meū: ſi me ſci
retꝫ foꝛſitā ꝛ patrē meū ſciretis. Si ēt co
gnouiſſent xp̄ꝫ veꝝ filiū dei nūqꝫ ꝑſecu
ti eū fuiſſent neqꝫ diſcipl'os iuxta illđ. j.
Coꝛ. j. Si eī cognouiſſent: nūqꝫ dñꝫ gl'ie
crucifixiſſent. Ignoꝛātia igit̄ ꝛ cecitas
ītellect⁹ q̇ erat in iudeis ꝓpter malitiā
coꝝ erat mala diſpoſitio ad cognoſcēdā
viā ṽitatis p̄dicatā ab apl'is: et iđ ipſos
ꝑſeq̄bant̄. q̇b⁹ đt p̄s. Ip̄i ṽo nō cognoue
rūt vias meas quib⁹ iuraui in ira mea
ſi introibūt in requiē meā. q. d. Nō intra
būt qꝛ ī tenebꝛis ambulāt. iuxta illđ p̄s.
Neſcierūt neqꝫ intellexerūt ī tenebꝛis
ambulāt. Sciēdū ē aūt loquēdo moꝛali-
ter ꝙ nolētib⁹ deū cognoſcere ſꝫ ip̄ꝫ de-
relinquētibus et beneficia ipſius nō re
cognoſcētib⁹ nō cōtingit ꝓſpere: qꝛ coꝝ
malis exigētib⁹ tradūt̄ ī man⁹ demonū
eternaliter cruciādi. iuxta illđ. ij. Theſ
ſal. j. Juſtū eſt apud deū retribuere re-
tributionē in flāma ignis dātis vindi-
ctā his q̇ nō nouerūt deū ꝛ q̇ nō obedie
rūt voci dñi nr̄i ieſu xp̄i. ſi hoc aūt fuit
nobis figuratū Judic. ij. Ubi ſiml'r đr ꝙ
poſt moꝛtē Joſ. ſurrexerūt alij q̇ nō no-
uerāt dñꝫ ꝛ opa q̄ fecerat in iſrael: q̄ſi
ſcꝫ eduxerat eos de egypto ꝛ duxerat ꝑ
deſertū p̄cedētib⁹ colūna nubis ꝑ diē et
colūna ignis ꝑ noctē ꝛ pauerat eos mā
na ſuauiſſimo cibo. Feceruntqꝫ filij iſrl'
malū ī ꝯſpectu dñi: ꝛ dimittētes dñꝫ deū
patrū ſuoꝝ ſecuti ſūt deos alienos ꝛ ſer
uierūt Baaliꝫ ꝛ Aſtaroth ꝓpl' ꝙ irat⁹ ī
iſrael tradidit eos ī man⁹ inimicoꝝ ſuoꝝ

q̄b⁹ nō potuerūt reſiſtere ⁊ a q̄b⁹ fuerūt afflicti. ❡ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ filios iſrl̄ q̄b⁹ de⁹ fecerat multa bona ſupradicta intelligi p̄nt xp̄iani fideles q̄s xp̄s ꝑ paſſionē ſuā eduxit de ſuitute diaboli ⁊ tenebris pctōꝝ. q̄b⁹ i hoc mūdo poſuit ad directionē eoꝝ miaꝫ ſuā ſignificatā ꝑ colūnā nubꝭ ſolis refrigerātē ardorē: qꝛ mlahꝫ diuinā iuſticiā ⁊ dei irā erga hoies tēperare. Poſuit etiā iuſticiā ſignificatā ꝑ colūnā ignis q̄ dū ꝯburit ledit hoiēꝫ qꝛ iuſticia illi⁹ circa quē ꝓfert ſnīa valde eſt afflictiua. Dedit eis etiā cibū dulciſſimū māna: qꝛ corp⁹ ſuū eis reliq̄t i ſpūale cibū q̄ eſt cib⁹ ſuauiſſim⁹ recipiētib⁹ ⁊ guſtātib⁹ digne. Iſta ſunt opa ad q̄ ꝯſiderāda iuitat nos. p̄s. v. Uenite ⁊ videte opa dn̄i q̄ poſuit ꝓdigia ſup terra. Nā ſi ꝯſiderem⁹ xp̄i opa i ipſis iueniem⁹ verificatū illō Eccl̄i. Mirabilia opa altiſſimi ſoli⁹ ⁊ glioſa ⁊ abſcōſa ⁊ iuiſa opa illi⁹. ❡ Lꝫ aūt tā magna ⁊ mirabilia opa fecerit dn̄s tn̄ mlti ſunt igrati q̄ nolūt ħ cognoſcere ſꝫ ipꝫ total'r derelinquūt. in quoꝝ rep̄henſiōe d̄r Deut. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄ſti oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Nō ſolū aūt ipꝫ derelinquūt ꝑ negligētiā ſꝫ iſtar idololatraꝝ mūdo ſuiūt carni ⁊ diabolo velut idolis vanis. iux̄ illō Deute. 32. Imolauer̄t demonijs ⁊ nō deo diis q̄s ignorabāt. ❡ Quib⁹ āt diis ſeruiāt: indi q̄ i d̄r qꝛ Baaliꝫ ⁊ Aſtaroth. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Baaliꝫ q̄ iterp̄tat̄ ſupiores vel deuoratores itelligi pōt pctm̄ ſupbie ꝑ qō hō vult eē ſupior alijs ⁊ vltra ſua merita exaltari: pōt ēt itelligi pctm̄ auaritie ꝑ qō auarus alios deuorare d̄r dū eos ſpoliat tpalib⁹ bōis. ❡ Per aſtaroth aūt q̄ iterp̄tat̄ cubiculū: itelligi pōt pctm̄ carnalitatis: qꝛ hō luxurie dedit⁹ q̄rit q̄eta ⁊ delectabilia: q̄ ꝑ cubiculū deſignāt̄. Qꝛ igit̄ oia pctā ad iſta tria velut ad radices olm reducūt̄ q̄ ſignificāt̄ per Baaliꝫ ⁊ Aſtaroth vt dictū ē. iō ꝑ illos q̄ iſtis ſuiūt intelligūt̄ ſuiētes oib⁹ pctis iuxta illud Joā. viij. Ois qui facit pctm̄ ſern⁹ ē pcti. Quib⁹ rep̄hēdēdo d̄r Ro. j. ꝙ mutauerūt veritatē dei in mēdaciū ⁊ coluerūt ⁊ ſuier̄t creature poti⁹ ꝙ creatori q̄ eſt bn̄dictus in ſcl'a amē. ❡ Sꝫ ad uertāt pctōres miſerrimi q̄d ꝯtigit filijs iſrael. Nam irat⁹ tradidit eos in manus inimicoꝝ: ita reuera pctōrib⁹ accidet ꝙ tradent̄ in ptāte diaboli de q̄ nō poterūt liberari. iuxta illō p̄s. Introibūt i iferiora terre tradēt̄ in man⁹ gladij ꝑtes vulpiuꝫ erūt. Nam ꝑ inferiora terre intelligitur infern⁹ q̄ eſt locus penarū in centro terre poſit⁹: ad quē introibūt impij ꝑpetuo cōdēnandi. Per manū ṽo gladij oia genera tormentoꝝ deſignant̄: q̄ peccatores patient̄. Per vulpes ṽo fraudulētas ⁊ malas intelligūt̄ mali ſpūs crudeles ⁊ fraudulēti pctōrib⁹ quoꝝ pars erūt oēs pctōres maligni qn̄ in die iudicij iuſti ab iniuſtis localiter diuident̄.

❡ Quarta pars.

Equit̄. Sꝫ hec locut⁹ ſum vobis ⁊c. Ubi tāgit allegationē p̄dictiōis affligētis: qō ꝓbat memoria excitata. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s duplici de cā p̄dixerat aplis ꝑſecutiōes quas erāt paſſuri. Primo vt eos aliq̄lit̄ cōſolaret̄ ⁊ ſibi meli⁹ ſꝫ Aug. p̄uiderēt de virtute patiēcie. Scd̄o p̄dicit eis vt ex hoc qn̄ ille ꝑſecutiōes venerit recognoſcerēt ſꝫ Chryſo. xp̄m eē veracē deū: qꝛ p̄dicebat futura. ❡ Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē loq̄ndo moral'r ꝙ xp̄s diſcipulos: ⁊ ꝑ ꝯñs noſ ipſos iducit ad virtutē paciētie i aduerſis. Ubi ſciendum ꝙ aliqua patimur.

A deo paternaliter demulcente.

A proximo temporaliter offendente.

A diabolo culpaliter inſtigante.

❡ In iſtis aūt oibus debem⁹ eſſe patiētes vt. ſ. circa flagella dei nō murmuremus ſꝫ patiēter ſuſtineam⁹ ꝓpt̄ offenſaꝫ ꝓximi ip̄m nō offendam⁹. cōtra tētationē diaboli. ne ipſi cōſentiam⁹. Un̄ Greg. ſup Eze. omel'. vij. trib⁹ modis virt⁹ paciētie exerceri ſolet. Alia nāꝙ ſunt q̄ a deo Alia q̄ ab aduerſario. Alia q̄ a ꝓximo ſuſtinem⁹: A ꝓximo nāꝙ ꝑſecutiōes. dāna ⁊ ꝯtumelias. Ab antiquo aduerſario tentamēta. A deo aūt flagella tolleram⁹ Sꝫ in his oib⁹ modis vigilāti aio ſemel ipſam dꝫ mēs circūſpicere: ne ꝯ̄ mala ꝓximi ꝓtrahat̄ ad retributionem mali: ne cōtra tentamenta aduerſarij ſeducat̄ ad tētationē delectationē vel cōſenſum delicti ne cōtra flagella opificis ꝓruat

ad exceſſum murmuratiōis. ¶ Primo igitur aliq̄ patimur a deo p̄rnalr affligēte. Nā de⁹ vt bon⁹ pater volēs nr̄am experiri paciētiā aliq̄n tpalr nos affligit: exēplū de Job. ⁊ Tob. ibi reqre. ¶ Scdo aliqua patimur a p̄ximo tpalr offendente. Nam multotiens bonos ꝑſequūt mali. iuxta illō Aug. i ſmone ino. di. Fratres chariſſimi bonos ⁊ iuſtos viros ꝑſecutionē maloꝝ ſemꝑ ſuſtinuiſſe cognoſcimus. ¶ Iſto mō Saul fuit ꝑſecut⁹ dd. de q̄ ſnialr dr. j. Re. 24. Qd cū ſaul ꝑſeq̄retur dd ⁊ incidiſſet i man⁹ dd. dauid ſicut fortis ⁊ patiēs noluit ipm offēdere: ſed hūiliter dixit: quē ꝑſeq̄ris rex iſrael canē mortuū ꝑſeq̄ris ⁊ pulicē vnū: cui⁹ paciētiā cōmēdās Saul dixit: iuſtior tu es q̄ ego: tu eni tribuiſti mihi bona. ego aūt reddidi tibi mala. ¶ Ubi ſciēdū q̄ ꝑ Saulē q̄ vno mō interp̄tat abutēs itelligit hō crudelis ⁊ malus q̄ māſuetudinē ſibi datā a deo i ferocitatē abutit: alios ꝑſequēdo. ¶ Per dauid aūt q̄ interp̄tat manu fortis itelligit vir fortis ⁊ patiēs q̄ inſtar dauid lz mali ꝑſequāt eū: dz viriliter ⁊ paciēter portare vt de ipo dicat illō Prouer. x. In eternū nō ꝯmouebit. ¶ Tertio aliq̄ patimur a diabolo culpabiliter inſtigāte. Nā diabol⁹ multotiēs ad malū inſtigat hoies q̄bus tn̄ ſuggeſtionib⁹ cōſentire nō debēt ſz vt fortes virilr reſiſtere: ⁊ nō turbari ꝑpter occurrētes tētatiōes: qr in reſiſtendo merent. Un̄. j. Pet. v. Sobrij inq̄t eſtote ⁊ vigilate qr aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tāq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. Nā diabol⁹ q̄uis videat hoiem paciētē dū eū vult tentare ⁊ fortē ad reſiſtendū tanto cōtra ipm forti⁹ aiat. Un̄ Greg. i moral. Sepe hoſtis callidus cū ꝑpinquā mētē ad tolerātiā videt: q̄d ob ea maxie diligat inq̄rit ⁊ ibi ſcādali laq̄os inſerit q̄ magis res queq̄ diligit eo ꝑ eā facili⁹ paciencia turbet. ¶ Iſto mō perſequit diabolus hoies ſicut figuratiue dr Apoc. xij. Qd poſtq̄ vidit draco q̄ ꝓiectus eſt in terrā: perſecutus eſt mulierē q̄ peperit maſculū: ⁊ date ſūt mulieri due ale aq̄le magne vt volaret in deſertū locū ſuū. ¶ Ubi ſciēdū q̄ ꝑ draconē intelligit diabol⁹. q̄ in terrā ꝓiect⁹ dicit: qr in iſto mūdo eſt vſq̄ ad diē iudicij ad tentādū hoies ꝑ diuerſa pctā. Per mulierē aūt quā iſte draco ꝑſequit q̄ maſculū peperit intelligi pōt q̄libet fidelis aia q̄ in ſe bonū opus cōcipiēs ad effectū ꝑducit: vt de ipſa dici poſſit illud Ruth. iij. Scit ois popul⁹ q̄ habitat intra portas vrbis mee mulierē te eſſe virtutis. Per alas aūt q̄s habuit iſta mulier: intelligitur cōtēplatio ꝑ quā dz in deū mentalr eleuari. Licz aūt ſic mentalr eleuari ꝑ ꝯtēplationem in deū debeat tn̄ dz corporalr in deſerto. i. in auſteritate pnie vt a deo grām inueniat cōuerſari. Nā ꝑ auſteritatem pnie hō meretur grām ⁊ indulgentiam de offenſis. ¶ Hāc patiētiā habendā viros ſanctos in perſecutionib⁹ cognoſcēs apoſto. dicebat. ij. Timo. iij. Omnes q̄ pie viuere volūt in xp̄o ieſu: ꝑſecutionē patiunt: q̄ tn̄ ſm veritatē virū pacientē ⁊ fortē terrere nō debet ꝑpter magnū premiūz qd patientibus promittitur a xp̄o dicente Mt. v. Beati qui perſecutionē patiuntur ꝑpter iuſticiam: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celorum. Ad quod regnum ⁊c.

¶ Dn̄ica in penteco. Euāgeliū. xxxviij.

SI q̄s diligit me ſermonē meū ſeruabit Jo. n. xiiij. Sciendū eſt loq̄ndo de vera amicitia meritoria ⁊ deo placibili quantum ad p̄ns ſpectat q̄ ſex cōditiōes inter alias requirunt. ¶ Prima eſt ex parte ſe mutuo diligentiū ꝑfectio virtualis. Naz ibi vera dilectio eſt dz eſſe bonoꝝ adinuicē nō malorū cui⁹ rō eſt: qr cū vera dilectio ordinet ad deū ⁊ ad ipm mali nō ordinēt ſed boni iō ſe diligētes adinuicē debent eē boni. Un̄ dr Eccli. xxv. Timor dei initiū dilectionis. ¶ Scda eſt exhibitio ꝑſonalis. Nā inter alia q̄ amicos edificāt eſt cum ſe pñtialr vidēt ⁊ tenēt iuxta qd dicit aia ſctā Cāt. iij. Inueni quē diligit aia mea: tenui eū nec dimittā. ¶ Tertia eſt ꝑduratio eternalis. Nā de rōne vere amicitie eſt q̄ nō ſit labilis: ſz q̄ oī tpe duret ꝑpt qd dr Prouer. xvij. Omni tpe diligit q̄ amic⁹ eſt. ¶ Quarta ē reuelatio ſecretoꝝ. Nā int amicos ſolet eē ſecretoꝝ

reuelatio in cui⁹ ſignū dixit xp̄s diſcipu
lis ſuis Jo.xv. Jā nō dicā vos ſeruos:
q: ſeru⁹ neſcit qd faciat dn̄s eius. Uos
aūt dixi amicos q: oīa q̄cunq̧ audiui a
patre meo nota feci vobis. ¶ Quita eſt
cōſolatio ſalutaris. Nā amici ſolēt ſe in
ſuis aduerſitatib⁹ cōſolari: iuxta qđ đr
Job.ij.ꝙ cū Job.eēt ī magnis afflictiōi
bus: ⁊ hoc audientes tres amici iob oē
malū qđ accidiſſet ei venerūt ſinguli de
ſuo loco cōdixerāt eñ ſibi vt parit ve-
nientes viſitarēt eū ⁊ ꝯſolarēt. ¶ Sexta
eſt ꝯfortatio vigoroſa. Nā amici adin-
uicē ſolent ſe in ſuis neceſſitatib⁹ ꝯfor-
tare et adiuuare. iuxta qđ đr.ij. Re.iij.ꝙ
Abner miſit nūcios ad dd per ſe dī. fac
mecū amicitias ⁊ erit man⁹ mea tecū ⁊
reducā ad te vniuerſuꝫ iſrael. Scđm igr̄
iſta ſex q̄ reperiūt in vera amicitia lꝫ nō
eodem ordine ſex correſpondētia tāgit
xp̄s in euangelio hodierno in quo de di
lectiōe facit principal'r mentionem. ſcꝫ
Simultatem preſentie delectantis.
Jocunditatem leticie cōſolantis.
Firmitatem beniuolentie cōiungentis.
Uiuacitatem eloquentie confortātis.
Serenitatem conſcientie pateſcentis.
Sanctitatem exiſtentie excellentis.
¶ Primū pbat habitatio gratioſa. ſcđꝫ
pmiſſio gaudioſa. tertiū duratio moro-
ſa. quartū exortatio gloſa. q̄ntū reuela-
tio amoroſa. ſextū ꝯditio gnoſa. Primū
in prin. ſcđm ibi. hec locut⁹ ſum ⁊c. ter-
tiū ibi. Pacē relinquo vobis ⁊c. quartū
ibi. Nō turbet cor veſtrū ⁊c. quintū ibi.
Et nūc dixi ⁊c. ſextum ibi. Jā non multa
loquar vobiſcū. ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū. vbi tāgit
⁊c. Si quis diligit me ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm̄ Caſſiodoꝝ
ꝙ q: ad pfectā dilectioneꝫ
req̄rit ſimultas ſe diligen
tiū q̄ dicit in epiſtola. Si-
ne amicis oīs cogitatio tediū oīs opa-
tio labor: omnis terra peregrinatio oīs
terra tormētū ſine quoꝝ ſolacio viuere
eſſet mori. Ideo in pte iſta xp̄s vt veraꝫ
dilectionē inſinuet oſtendit ſe eſſe cū di
ligente. ¶ Sciēdū eſt aūt ad intellectū
litere ꝙ cū xp̄s dixiſſet apoſtolis: ꝙ ma
niſeſtatur⁹ erat ſe eis ⁊ nō mūdo req̄ſi-
tus fuit a iuda fratre ſymōis dicēte. Dn̄e
quid factū eſt: q: nobis maniſeſta
tur⁹ es teipſum: ⁊ nō mūdo cui reſpon-
det xp̄s ⁊ dixit ei illud qđ ſequit. Si q̄s
diligit me ⁊c. ¶ Ex his igit̄ apparet ꝙ
dilectio dei eſt cā ſue maniſeſtatiōis di
ligētib⁹: nō diligētib⁹ ſe nō maniſeſtat.
Scđm hoc igit̄ in pte iſta cōſiderare poſ
ſum⁹ differentiam inter diligentes ⁊ nō
diligētes. q: diligentes cuſtodiunt eius
mādata nō diligentes aūt nō ſeruāt. Et
ſic hic duos poſſumus conſiderare. ſcꝫ
Actum obediētie quātū ad amātes.
Actū inobediētie quantū ad cōtēnētes.
¶ Quantū ad primū dicit. Si q̄s diligit
⁊c. Ubi quātū ad deū diligētes duo poſ
ſumus conſiderare. ſcꝫ
Meritum virtuoſum.
Primum gratioſum.
¶ Quantum ad meritū virtuoſum dicit
Si quis ⁊c. Ubi ſciēduꝫ ꝙ vera dilectio
nō ſolū cōſiſtit in verbis adulatoriis ſꝫ
magis in veris operibus. Propt̄ qđ đr
j. Jo.iij. Filioli mei nō diligamus vbo
neq̧ lingua ſed ope ⁊ veritate. Nā ſicut
ibidem đr ſcđo capl'o. Qui dicit ſe noſſe
deū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodit mēdax eſt
⁊ veritas in eo nō eſt. qui aūt ſeruat ver
bū ei⁹ vere in eo charitas dei pfecta eſt.
Ex q̄b⁹ euidēter apparet ꝙ vera dilectio
p opa demonſtrat̄. Un̄ Grego. in omel.
Probatio eñ dilectiōis exhibitio ē ope
ris. Ad hāc dilectionē nos īducit Joā. j.
Cañ.iiij.d. Nos ergo diligam⁹ deū. quo
niā ipſe prior dilexit nos. ¶ Sciēdū eſt
aūt ꝙ triplex eſt dilectio. pma eſt carna-
lis. ⁊ mūdana ⁊ noxia ⁊ h̄ eſt deteſtabilis
Un̄ tales rep̄hēdēdo alloq̄t ſalomō pro
uer.j.d. Uſq̧quo paruuli diligitis inſi
tiam ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt: ⁊
prudētes odibūt ſciētiā. cōuertimini ad
correctionē meā en pferā vobis ſpiritū
meū ⁊ oſtendā verba mea. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ p paruulos ⁊ ſtultos ītelligi poſſunt
ſequētes carnalia deſideria q̄ quidē eis
ſunt noxia q: ducunt ad morteꝫ. iuxta il
lud Ro.viij. Si ſꝫ carnē vixeritis morie
mini. Hos aūt ſalomō. i. xp̄s rex pacific⁹
ad ſe volēs reuocare dicit ꝙ reuertant̄
ad ſuā correctionē. d. illud. Johel.ij. Cō
uertimini ad me ī toto corde veſtro ī ie

ſomio ⁊ fletu ⁊ plāctu.qḃ⁹ pmittit ſuum ſolaciū.d.en ꝑferā vobis ſpiritū meū.i. gratiam meā vos cōſolantē. ¶ Scḋa eſt dilectio ſpiritualis que diligitur de⁹ et ꝓximus ⁊ iſta eſt laudabilis ⁊ premialis ad quā dilectionē nos īducit xp̄s Mat. xxiij.d. Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo:⁊ ex tota ala tua:⁊ ex tota mē-te tua.ſequit.⁊ proximum tuuz ſicut ⁊c. ¶ Tertia eſt dilectio naturalis.qua di-ligūt parētes:⁊ hec lʒ nō ſit deteſtabilis tn̄ non eſt p̄mialis.de hac dr Eccli.xiij. Omne aial diligit ſibi ſimile:ſic ⁊ ois hō ꝓximū ſibi ois caro ad ſimilē ſibi cōiun get ⁊ ois hō ſociabit ſibi ſimili. ¶ Poſſu mus aūt conſiderare in dilectione qua chriſtus ſe dicit debere diligi tria ſcʒ.
Interaum charitatis actum.
Supernum felicitatis obiectum.
Externum probabilitatis ſignum.
¶ Primo paſſumus cōſiderare internū charitatis actū et quātum ad hoc dicit. Si q̇s diligit.q.d.q̇libet dʒ hunc actum dilectionis habere.qḋ quidē cernēs ꝓ pheta dicebat. Diligā te dn̄e fortitudo mea dn̄s firmamētū meū et re.m.⁊ libe rator meus. ¶ Scḋo poſſum⁹ cōſidera-re supernū felicitatis obiectū cū ſubdit me.Nam ipſe eſt obiectū cōtinens in ſe omnē plenitudinē abūdātie vite ⁊ veri-tatis.iuxta qḋ de ſe dicit Eccli.xxiiij.In me ois gratia vite ⁊ veritatis:in me ois ſpes vite ⁊ virtutis:trāſite ad me oēs q̇ cōcupiſcitis me ⁊ a gn̄atiōib⁹ meis ad-īplemini:ſpūs em̄ me⁹ ſup mel dulcis ⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fauū. ¶ Ter tio poſſum⁹ cōſiderare externū ꝓbabili tatis ſignū:cū dicit.ſermonē meū ſerua bit.Nā illud eſt verū ſignū apparēs exte ri⁹ ꝙ hō diligat deum qn̄ ſeruat ei⁹ mā-data.Vn̄ p̄s.Cuſtodiuit aia mea teſtio-nia:tua ⁊ di.ea ve.ſeruaui mādata tua et teſti.tua.q2 oēs vie mee in ↄſpectu tuo. Vn̄ ad iſta tria nos admonēs xp̄s dice-bat Jo.xv.Manete in dilectiōe mea.Si p̄cepta mea ſeruaueritis manebitis in dilectiōe mea:ſicut ⁊ ego p̄cepta patris mei ſeruaui ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. ¶ Quātū ad p̄miū grosum dicit.⁊ pater me⁹ diliget eū ⁊c. Vbi cōſiderare poſſu mus triplex p̄miū noſtre dilectiōis ſcʒ.
Amorem dei reciprocum.
Aduentum eius mirificum.
Mundum eius hoſpitium.
¶ Quātuʒ ad primū dicit.Et pater me⁹ diliget eum.Vbi ſciēdū ꝙ q2 pater et fi-lius vnū ſunt:⁊ ꝑ ↄn̄s ſpūs.ſ.⁊ de natu ra amoris eſt reciprocatio:ideo qui ve-re diligit xp̄m:ab eo diligit.⁊ ꝑ ↄſequēs a patre.⁊ iō dicit.Pater me⁹ diliget eū. Unde Jo.xvj.Ipſe euʒ pater amat vos q2 vos me amaſtis. ¶ Quantum ad ad-uentum ei⁹ mirificū dicit.Et ad eum ve niemus.Vbi ſciēdū ꝙ ſi diligim⁹ dn̄ʒ et mādata eius ſeruam⁹.nō ſolū ipſe nos diligit per charitatē cōiungentē:ſʒ etiā ad nos venit per gr̄am decorātē: de cu-ius aduētu nos letificans dicit zech.ix. Exulta ſatis filia ſyon ⁊ iubila filia hie-ruſalem.Ecce rex tuus veniet tibi iuſt⁹ ⁊ ſaluator. ¶ Qualiter aūt pater ⁊ filius ad nos veniāt.audit Aug.dicentem.Ve niūt q̇dē ad nos dū venim⁹ ad eos: ve-niūt ſubueniēdo dū venim⁹ obediēdo:ve niūt illuminādo dū venim⁹ intuēdo:ve niūt iplēdo:dū venim⁹ capiēdo vt ſit no bis eoꝝ nō extranea viſio ſʒ interna ⁊ ī nobis eoꝝ nō trāſitoria māſio ſʒ eterna. ¶ Quātū ad mundū ei⁹ hoſpiciū dicit Et manſionē apḋ eū faciem⁹.Vbi ſcien dum ꝙ ſi deū dilexerim⁹ nō ſolū nos di ligit:nec ſolū ad nos venit:ſʒ quantū in ſe eſt ī nobis ſemꝑ manet:nec peccando ip̄m abijciam⁹.vn̄ xp̄s dicit Jo.xv.Ma nete ī me ⁊ ego ī vobis.Cui⁹ rōnem aſſi gnās ſubdit.Qui manet ī me ⁊ ego ī eo h̄ fert fructū multū:cui⁹ p̄miū aſſignās addit.Si māſeritis ī me ⁊ ꝟba mea ī vo bis māſerint q̇dcūq3 volueritis petetis ⁊ fiet vobʒ. ¶ Quātū ad actū ī obediētie quātū ad cōtēnētes dicit.Qui nō diligit me ⁊c. Vbi duo poſſum⁹ cōſiderare.Pri mo q̇ ſunt q̇ ſermonē ei⁹ nō ſuāt. Scḋo cui⁹ eſt ſmo quē ſeruare debem⁹. ibi: ⁊ ſermonē quē audiſtis ⁊c. ¶ Quātū ad p̄ mū dicit.Qui nō diligit me ⁊c. Vbi ſciē dū ꝙ radix ſeruādi ſmones et mandata dei ē dilectio:iuxta illḋ Jo.xiiij.Si dili-gitis me:mādata mea ſuate et īfra.Qui habet mādata mea ⁊ ſeruat ea:ille ē q̇ di ligit me.Per oppoſitū ergo q̇ caret dile ctione nō obſeruat mādata. ¶ Quātum

136

ad ſcdm.ſ.cuiꝰ ē ſermo dt:ꝙ ē pris ꝛ nō ſuꝰ. Sequit̃ sermonē quē audiſtis nō eſt meꝰ ꝛc. Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē pnci palē in q̄ fit mētio de aduētu pris ꝛ filij ꝛ ſpūſcti loquendo moralr ꝙ iſtū aduē tū placibilē ꝓphetauit nobꝫ malachi.d. Malac.3. Stati veniet ad tēplū ſuū dña toꝛ quē vos q̄ritis. ꝛ āgelꝰ teſtamēti quē vos vultis. Nā ad hoiez q̄ tēplū dei ē ve nit dñs ad habitādū i ipo iuxͣ illd.ij. Co ri.vj. Uos ei eſtis tēplū dei viui ſicut dt dñs. qm inhabitabo i illis ꝛ inhabitabo inter illos:ꝛ ero illoꝝ deꝰ:ꝛ ipſi erūt mi hi pplꝰs. Sciēdū ē autē ꝙ poſtq̄ hō tātaꝫ meruit a deo gr̄am:ꝙ ꝑ inhabitātē eū in ipꝫ: ē factꝰ hoſpitiū dei:dꝫ iſtā grāꝫ ꝓ vi ribꝰ ꝯſeruare.iuxta qd ſibi dr. Apoc.iij. tene qd habes. Ubi ſciēdū ꝙ gratia ſpi ritusſcti igni cōparat̃.iuxta illud ſalua toris Luc.xij. Ignē veni mittere i terrā ꝛ q̄d volo niſi vt accēdat̃. iſtar igit̃ ignis grā ſpūſcti dꝫ in hoie tripliciter conſer uari. Nā ignis cōſeruat̃ tripliciter: ſcꝫ
Per cinerum ſuppoſitionem.
Per validam ſufflationem.
Per lignoꝛum appoſitionem.

¶ Sic i nobis ſpūſctūs ꝯſeruat̃ ꝑ moꝛ tis meditatiōnē. Per deuotā oꝛationeꝫ. Per bonoꝝ opeꝝ mltiplicationē. ¶ Pꝛi mo dico ꝙ ſicut ignis ꝯſeruat̃ ꝑ cineruꝫ ſuppoſitionē ſic ſpūſctūs i hoie ꝯſerua tur ꝑ moꝛtis meditationē. Nā moꝛtꝫ me ditatio ꝑ quā homo in puluerē redit fa cit dictā grāꝫ cōſeruare. vnde Eccli.vij. Memoꝛare nouiſſima tua et in eternum nō peccabis. ¶ Scdo dic ꝙ ſicut ignis cōſeruatur ꝑ validā ſufflationē:ſic ſpūſ ſctūs in homie cōſeruatur per deuotam oꝛationē. Nam oꝛatio deuota q̄ eſt eleua tio mentis in deū:grām ſpūſancti con ſeruat dū facit nos terrena deſpicere:ꝛ celeſtibꝰ inherere ꝓpter qd dicit Petrꝰ j.can.iiij.d. Eſtote prudētes et vigilate i oꝛonibꝰ. ¶ Tertio dico ꝙ ſicut ignis cōſeruatur per lignoꝝ appoſitionem ſic ſpūſctūs in homine per bonoꝛū operuꝫ multiplicationē. Nam ſicut aſſiduitas i malis opibus reſiſtit grē:ita cōtinuatio in bonis operibus ipſam cōſeruat. ꝓpt qd dicit aplꝰs Coll̃.j. In omī ope bono fructificātes in ſciētiadei ꝛ in omni vir tute. ¶ Iſta ꝯſeruatio ſpūſancti ſignifi cati per ignē ꝑ opa virtuoſa fuit nobis figurata Leuit.vj. Ubi ſnialiter dr ꝙ do minꝰ dixit Moy. volēs ſemꝑ eſſe in alta ri ſuo. Ignis inquit ſemper in altari ar debit quē nutriet ſacerdos ſubiiciēs li gna ꝑ ſinglos dies:ꝛ impoſito holocau ſto deſuꝑ adolebit adipes pacificoꝛum. ignis iſte eſt perpetuꝰ q̄ nunq̄ deficiet in altari. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtū ignem intelligitur ſpūſctūs q̄ linguis igneis apparuit ſuꝑ diſcipulos:vt dr Actuū.j. Per altare autē intelligit̃ aīa cuiuſlibet hoīs:qꝛ totꝰ hō eſt templū dei iuxta illd j.Coꝝ.iij. Neſcitis qꝛ templū dei eſtis ꝛ ſpūſctūs habitat in vobis. Aīa ergo q̄ eſt nobilioꝛ pars in hoie pōt dici altare qd ē honoꝛabiliꝰ in templo. In iſto igit̃ altari.i.i aīa hoīs:dꝫ ſemꝑ ardere ignis i.grā ſpūſſ. quā dꝫ nutrire ꝑ appoſitionē lignoꝛum.i.per ꝯtinuationē opeꝝ ꝟtuo ſoꝝ:ꝛ ſic cōſeruādo i ſe diuinā:grām dꝫ ſe offerre deo holocauſtū ꝛſacrificiū imma culatum per moꝛtificationem omnium vitioꝛum ꝛ adeptionem virtutum.

¶ Secunda pars.

Sequit̃. Hec locutus ſum vobis ꝛc. Ubi tāgit iocunditatem leticie cō ſolantis:quod ꝓbat promiſſio gau dioſa. Ubi ſciendum ꝙ quis de rō ne perfecte dilectionis eſt ꝙ diligentes ſe adinuicem ꝯſolant̃. Ideo in iſta parte xp̄s vt verā dilectioneꝫ inſinuet dicit di ligentibus ipm̄ miſſurū ſpm̄ conſolātē. ¶ Sciendū eſt autem ad intellectum li tere:ꝙ qꝛ xp̄s aliq̄n aliq̄ dixerat aplīs:q̄ ipſi nō poterāt intelligere ſicut ptꝫ Lu. xviij. Ubi cū xp̄s ꝑdixiſſet eis ſuā paſſio nē ꝛ reſurrectionē futurā:ꝙ ipi nihil ho rū intellexerūt. ꝛ Jo.xvj. cuꝫ predixiſſet eis ſuā coꝛpalem abſentiam dicit. Mo dicū ꝛ iā non videbitis me ꝛc. dixerūt di ſcipuli adiuicē q̄d eſt hoc qd dixit nobis modicū ꝛc. ꝛ infra. Neſcimus q̄d loquit̃ Nolēs igit̃ diſcipulos dimittere dubios poſt ſuū receſſuꝫ de his q̄ dixerat exiſtēs cū eis:ſꝫ ipos volens cōſolari predicit eis paracletū foꝛe miſſuꝝ q̄ declarabit oīa dicta ſua. In pte iſta igit̃ duo poſſu mus ꝯſiderare. Pꝛio expꝛſſionē nō itelle ctiōis affligētis. Scdo ꝑmiſſionē cogni

nōis ꝯſolātis. ¶ Quātū ad p̄mū dī. Hec locut⁹ ſum ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s manēs corꝑaliter cū diſcipl'is nondū clarificatis q̄tū ad intellectū ꝑ grāſ ſpūſſcti aliq̄ loquebaꝛ q̄ nō intelligebāt: q̄ poſtmodū intellexerūt: iuxta qḋ exponēs aliq̄ q̄ cū eis exiſtēs dixerat: dicit Luc. xxiiij. Hec ſunt v̄ba q̄ locut⁹ ſuz vobis cū adhuc eſſez vobiſcū. ꝛ infra tūc aꝑuit eis ſenſuz vt intelligerēt ſcripturas. ¶ Quātū ad ꝑmiſſionē cognitiōis ꝯſolātis dī. Paraclet⁹ aūt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s q̄ ſciebat diſcipl'os deſolari de ſua abſētia corꝑalr ip̄os ꝯſolaꝛ ſm Chryſo. ꝑmittēs ſpm̄ ſctm̄ vētuꝝ ꝑ quē plura itelligerēt q̄ añ intellexiſſent. Uñ ſequiꝛ. paraclet⁹ autē ꝛc. ¶ Ubi ſciendū ꝙ paclet⁹ vno modo interpretaꝛ aduocatus: qꝛ ipſe eſt aduocat⁹ noſter. iuxta illḋ Ro. viij. Nā q̄d oremus ſicut opꝫ neſcim⁹ ſꝫ ip̄e ſpūs poſtulat ꝑ nobis gemitib⁹ ienarrabilib⁹. i. poſtulare nos facit. ¶ Alio mō paclet⁹ dī ꝯſolatoꝛ: qꝛ hoīeꝫ letificat ꝛ ꝯſolaꝛ: qḋ cognoſcēs p̄s dī. Redde mihi leticiā ſalu. tui ꝛ ſpū p̄ncipali ꝯfirma me. ¶ Dicit ip̄m miſſuꝝ in noīe ſuo hoc ē i noīe filij: qꝛ ſpūſſctūs hos ad q̄s mittiꝛ filios dei facit: iuxta illud Rom. viij. Qui ſpū dei agūꝛ hi fili dei ſunt. Sicut igiꝛ xp̄s dei fili⁹ ſubiectos ꝛ filios facit oēs fideles ꝑ̄r: ita ſpūſſctūs ſꝫ Didimū ſubijcit ꝛ filios per adoptionem facit patri ꝛ filio. ¶ Sciēdū eſt ꝙ iſte ſpūſſctūs fidelibus miſſ⁹ i noīe filij occulta q̄ in p̄ntia pſona ſi xp̄i apl'i nō nouerāt eis veraciter idicauit: ꝛ ſic eos docuit oīa: iuxta qḋ predixit eis Jo. xiiij. Adhuc multa habeo vobis dicere ſed non poteſtis portare modo cū āt venerit ille ſpūs v̄itatis docebit vos oēꝫ v̄itatē. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partē in qua fit mētio de ſpūſctō ꝙ ipſi⁹ precioſitas cognoſcitur per eſſectus quos facit in aīa ipſe eſt.

Purgatiuus culpe inficientis.
Infuſiuus gratie viuificantis.
Collatiuus glorie quietantis.

¶ Primo ip̄e ē purgatiu⁹ culpe īficiētis Nā qꝛ aīa ſm ſtatum ordinatū a deo non pōt ſimul eſſe cum pctō ꝛ cuꝫ grā: iō adueniēte ſpūſſcti grā in animā: expellitur pctm̄ ꝛ ſic aīa purgaꝛ a culpa. Uñ figuratiue dī Eſa. iiij. Si abluerit dñs ſordes filiaꝝ Syon ꝛ ſanguinē hierl'm lauerit de medio ei⁹ i ſpū iudicij ꝛ ſpū ardoris. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ filias ſyō ꝛ hierl'ꝫ intelligi poſſunt oēs aīe fideles q̄ inſtar Syon q̄ dī ſpecula: debēt ſpeculari eis vtilia ꝛ neceſſaria ad ſalutē ꝛ inſtar hieruſalē q̄ interp̄taꝛ viſio pacis: debēt habere pacē cū deo: ip̄ꝫ nō offendēdo vt de eis verificeꝛ illud p̄s. Leteꝛ iſrael in eo q̄ fecit eū ꝛ filie ſyō exultēt in rege ſuo. ¶ Per ſordes aūt ꝛ ſanguineꝫ intelligi poſſunt pctā tā ſpūalia ꝙ carnalia: vt ꝑ ſordes intelligant spiritualia q̄ aliquando regnāt in hoīb⁹ iuxta illud Prouer. xxx. Gnatio q̄ ſibi mūda vr ꝛ tñ non eſt lota a ſordibus ſuis. Per ſanguinē vero carnalia q̄ ſepe in hoībus regnant. iuxta illud Eſa. j. Manus eñ veſtre ſanguine plene ſunt. ¶ Si igitur dñs debeat iſta pctā taꝫ ſpiritualia q̄ carnalia abluere ꝛ aīas lauare hoc facit in ſpū iudicij ꝛ ardoris. i. ꝑ grāꝫ ſpūſſācti q̄ ideo ſpūs iudicij dī qꝛ ſicut ille qui iudicat diſcernit bonū a malo ꝛ verū a falſo ſic ſpūſſāctus ſiue charitas diſcernit ſꝫ Aug. bonos a malis qui dī ſola charitas eſt q̄ diuidit inter filios regni ꝛ filios ꝑditiōis Uñ Ro. 8. Si q̄s aūt ſpm̄ xp̄i nō habet hic nō ē ei⁹. ¶ Diciꝛ etiā ſpūs ardoris qꝛ inflāmat aīaꝫ ad amorē eternoꝝ. Nā ſicut amoꝛ terren⁹ facit hoīeꝫ deſiderare tꝑalia ꝛ carnalia: ita charitas ſpūs facit anhelare ſpūalia. iuxta illḋ Ro. 8. Qui eī ſꝫ carnē ſunt: que carnis ſunt ſapiūt q̄ v̄o ſꝫ ſpm̄ ſunt q̄ ſunt ſpūs ſentiunt. Hāc aūt ablutionē petebat p̄s. dī. Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea: ꝛ a pctō meo mūda me. Iſta ablutio ſctā ꝑ ſpm̄ ſctm̄ fuit nobꝫ figurata Eze. xxxvj. vbi dī. Effundam ſuper vos aquā mūdā ꝛ mūdabimini ab oīb⁹ inq̄namentis veſtris ꝛ ab vniuerſis idolis veſtris mundabo vos ꝛ dabo vobis coꝛ nouuꝫ ꝛ ſpm̄ nouū ponā in medio veſtri ꝛ auferā coꝛ lapideū de carne vr̄a: ꝛ dabo vobis coꝛ carneū ꝛ ſpiritū meū ponā in medio veſtri ꝛ faciā vt i p̄ceptis meis ambuletis ꝛ iudicia mea cuſtodiatis ꝛ operemini. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ coꝛ vetus ꝛ durū itelligunꝛ hoīes antiquati ꝛ obſtinati in

137

peccatis de quib⁹ dr. Eccli.iij. Cor durum male habebit i nouiſſimo. Per cor vero nouū carneū ꝛ molle itelligūt hoīes renouati p opa mie ꝛ pietatis ſequentes veſtigia xp̄i q̇ nou⁹ hō dr. Ad quā renouationē nos admonet aplus Eph.iiij.d. Deponite vos ſm priſtinā ꝯuerſationē veterē hoīez q̇ corrūpit ſm deſideria erroris renouamini aūt ſpū mētis veſtre ꝛ induite nouū hoīez q̇ ſm deū creatus eſt in iuſticia ꝛ ſctitate virtutis. ❡ Hāc innouationē inſtar pſalmiſte dz quilibet petere.d. Cor mundū crea in me deus ꝛ ſpi.re.inno.in vi.meis. q̇b⁹ benigne rn̄dens dn̄s dr. Effundā ſup vos.i.in alas veſtras aquā mūdā.i.grām ſpūſcti alaz lauātem. ꝛ mūdabimini ab oībus inquinamētis vr̄is q̄tū ad pctā carnalia: q̇b⁹ vos coinquinaſtis: ꝛ mūdabo vos ab oībus idolis vr̄is.i.ab oīb⁹ pctis ſpūalibus quib⁹ ſupbiēdo me derelinquiſtis: qꝛ veniente ſpūſcti grā oīa iſta pctā expellēt ꝛ auferā a vobis cor lapideū.i.ſequēs antiquū parentē ꝛ dabo vobis cor nouum: id eſt ſequens nouum hominē chriſtum. et dabo vobis cor carneum.i. piū ꝛ miſericors: ꝛ molle ad ꝯterēdū de pctis in q̇b⁹ fuiſtis hacten⁹ obſtinati: et ſic renouati p ſpūſan. grām faciam vos obediētes mihi vt in p̄ceptis meis ambuletis ꝛ iudicia mea cuſtodiatis. vt q̇libet poſſit dicere illud Jo.xxxij. Ueſtigia ei⁹ ſecutus eſt pes me⁹ viā ei⁹ cuſtodiui nō declinaui ex ea a mādatis labiorū ei⁹ nō receſſi. ❡ Scd̄o dico ꝙ eſt iſuſſu⁹ grē viuificātis. Ubi ſciēdū ꝙ aīa ſine ſpūſctō ſpūaliter dr mortua: qꝛ ſicut corp⁹ ſine aīa mortuū dr: ita anima ſine grā qꝛ grā eſt ſpūalis vita aīe. iuxta illd̄ Jo.vj. Spūs eſt q̇ viuificat caro aūt nō prodeſt quicquā. vn̄ Ro.viij. Si ſpirit⁹ ei⁹ qui ſuſcitauit xp̄z a mortuis habitat in vobis viuificabit ꝛ mortalia corpa veſtra ꝑpter inhabitātem ſpm̄ ei⁹ i vobis. ❡ Hoc aūt fuit nobis figuratū Eze.xxxvij. vbi ſententialr dr q̇ dn̄s duxit Ezechielē in cāpum plenū oſſib⁹: ꝛ dixit ſibi fili hoīs putas ne viuent oſſa iſta. q̇ rn̄dit dn̄e de⁹ tu noſti cui dixit dn̄s vaticinare de oſſib⁹ iſtis ꝛ p̄dica eis.d. oſſa arida audite ṽbū dn̄i: ꝛ incepit ꝓphetare ꝛ p̄dicare: factū eſt aūt eo p̄dicante: ꝛ ecce ꝯmotio ꝛ acceſſerūt oſſa ad oſſa vnūq̇dq̄ ad iūcturā ſuā: ꝛ ecce ſup ea nerui et carnes aſcēderūt ꝛ extenta eſt in eis cutis deſup: lz tn̄ adhuc ſpm̄ nō habebant cui dixit dn̄s ꝙ inuocaret a quatuor vētis ſpm̄ vt ſufflarēt ſup itertectos illos ꝛ reuiuiſcerēt: q̇ facto igreſſus eſt in eis ſpūs ꝛ vixerūt ꝛ ſteterūt ſup pedes ſuos exercit⁹ grādis nimis valde. ❡ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtū cāpū intelligit tot⁹ mūd⁹. Jn iſtū duxit dn̄s ezechielē.i. hoīem contēplatiuū q̇ videt in ipo multa oſſa arida. ideſt multos pctōres ſignificatos p oſſa ſicca: qꝛ ſunt ſine virore grē. de q̇b⁹ dn̄s interrogat hoīez deuotū.d. putaſne oſſa iſta viuēt. q.d. credis ne pctōres iſti mortui et ſicci poſſint viuificari: q̇ rn̄dit ei dn̄s de⁹ tu noſti: ꝛ ſignāter dr ſe non ſcire: ſed ſolum deū: qꝛ nō eſt aliq̇ creatura q̇ poſſit peccatorē ſpūaliter mortuū viuificare. ꝛ extrahere de pctō: qꝛ hic ſoli⁹ eſt dei: qui pōt ipſos iuſtificare. Nam lz hō ex ſe poſſit in pctm̄ labi: tn̄ non p̄t ab ipo p ſe ſurgere niſi adiuuet a deo propter qd̄ dr Luce.v. Quis pōt dimittere pctā niſi ſolus deus. q.d. nullus alius. ❡ Huic āt hoī ſignificato p ezechilē: p̄cipit dn̄s ꝙ p̄dicet ꝛ peccatoribus dicat: oſſa arida audite ṽbum dn̄i.i. verbū dei aure percipiāt: corde credāt: ꝛ operibus exequātur iuxta illud Eſa.xlvj. Audite me duro corde q̇ lōge eſtis a iuſticia. q.d. vos peccatores q̇ obdurati i peccatis fuiſtis ꝛ longinqui a ṽtuoſis opibus: audite me ꝛ ꝯuertimini a vijs vr̄is malis. ❡ Sic aūt poſtq̄ ſunt pctōres admoniti debent habere in eis q̇ in hac figura tāgunt. Nam primo dr ꝙ Ezechiele ꝓphetāte ꝛ predicante: eſt facta commotio p quā intelligi pōt ꝯtritio quaz peccator cum de pctis reprehēdit. debet habere. ❡ Scd̄o dr ꝙ acceſſerūt oſſa ad oſſa per quem acceſſum intelligi pōt pacificatio quā debent habere hoīes adinuicē. ſibi remittendo iniurias ꝛ faciēdo pacē: nō ꝙ ſtent ſeparata p diſcordiā. ꝛ ſignanter dr ꝙ vnūquodq̄ acceſſit ad ſuā iuncturam: vt det intelligi ꝙ vnuſquiſq̄ debet recōciliari ſuo proximo ſm ꝙ congruit ſuo ſtatui. Nam ſicut membra in corpe

nõ ſemꝑ ſunt equalia:nec ad hoc ꝙ aptũ corpꝰ faciãt:qualitercũq; cõiungũt ſed ſe cũdũ ꝓportionẽ conuenientẽ:ex illã ⁊ nõ equaliter vnũ cũ alio.ſic in vna ciuitate vel regiõe: nõ oẽs homines debẽt equa les eſſe et iõ oportet ꝙ quilibet in ſuo gra du ſit cũ alio ad hoc ꝙ ſint apte adinuicẽ ordinati:ſed in ſuis gradibꝰ ꝓportiona ti.⁊ ſic vnũquodq; ad iuncturam ſuã.Ad quẽ acceſſuz eos inuitat dñs Eſa.xlv.d. Ego dñs loquẽs iuſticiã annũcians re cta:ꝯgregamini ⁊ venite:⁊ accedite ſimꝉ q̃ ſaluati eſtis ex gẽtibꝰ. ¶ Tertio dr ꝙ ſuꝑ oſſa fuerunt nerui. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ neruos in q̃bꝰ conſiſtit ſenſus tactꝰ:in quo alij ſenſus fundanꝉ itelligi põt ali qualis cognitio:quã hoĩes dũ iſtruũtꝉ ab aliquo debẽt habere de deo.q̃bꝰ dr Sap. j.Diligite iuſticiã q̃ iudicatis terrã:ſen tite de dño in bonitate ⁊ in ſimplicitate cordis q̃rite illũ. ¶ Quarto dr ꝙ ſuꝑ oſ ſa fuerũt carnes.Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ carnez mollez ⁊ tractabilem intelligiꝉ natura lis pietas quã homines adinuicem ha bẽt.Nõ eñ factꝰ eſt hõ naturaliter cru delis vt bruta aĩalia:ſed naturaliter cõ paſſiuꝰ ⁊ piꝰ.iuxta qd legiꝉ Geñ.xxxvij. iudã dixiſſe fratribꝰ ſuis de ioſph:manꝰ noſtre nõ polluãꝉ:frater noſter ⁊ caro no ſtra ẽ:cuiꝰ ſermonibꝰ acq̃euerũt fratres eiꝰ. ¶ Quinto dr ꝙ ſuꝑ oſſa extẽſa eſt cu tis.Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ cutẽ ⁊ pellẽ apparẽ tẽ exteriꝰ intelligiꝉ honeſta conuerſatio quã hõ debet habere.iuxta illð.j.Pet.ij. Cõuerſationẽ veſtrã iter gẽtes habẽtes bonã. ¶ Sed tñ aduerte mirabile qð ibi ſeq.Nã ĩ dr ꝙ iſta corpora adhuc ſpm̃ non habebãt.Uñ ſciẽdũ ꝙ hõ quinq; ſupra dicta aliqualiter põt habere:⁊ tñ adhuc eſſe ſine gratia aĩam informante.Nã po teſt habere aliquã attritionem pctĩ ante perfectã contritionẽ:⁊ hoc q̃tũ ad pri mũ põt etiã habere aliquã pacẽ politi cam cũ primo:quantũ ad ſecũdũ. poteſt etiã aliquã cognitionẽ naturalem habe re de deo:⁊ ſic de ipo aliq̃d ſentire quan tũ ad tertiũ.poteſt etiã aliquã cõpaſſio nem naturalẽ ex ſimilitudine quã habet cũ proximo habere ad ipm quantum ad quartũ.poteſt etiã habere ꝯuerſationez honeſtam moraliter quantũ ad quintum

⁊ tamen nondum habere ſpiritũ viuifi cantem:per gratiam anima decorãtem. Nã hec omnia in multis paganis phi loſophis fuerunt reperta:⁊ tamen viuifi cantem ſpiritum nõ habebant. ¶ Ut igi tur ſpiritusſanctus homines ſic adhuc mortuos ſpiritualiter viuificet dicit ꝓ phete ꝙ a quatuor ventis inuocet ſpiri tum qui ſuper interfectos inſufflet vt vi uant. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtos qua tuor vẽtos intelligi poſſunt primo qua tuor virtutes ſignificatas per quatuor qualitates proprias quatuor vẽtis.Nã quatuor venti principales inueniuntur in mundo ſcilicet orientalis ⁊ occidenta lis:auſtralis:⁊ aquilonaris.Orientalis lz ſit calidus ⁊ ſiccus.tñ caliditas eſt ſua qualitas principalis.Occidentalis lz ſit frigidus ⁊ humidus tñ frigiditas eſt ſua qualitas principalis.Auſtralis lz ſit ca lidus ⁊ humidꝰ tamẽ humiditas eſt ſua qualitas ſpecialis.Aquilonaris licet ſit frigidus ⁊ ſiccus tñ ſiccitas eſt ſua quali tas ſpecialis. ¶ Per ſiccitatẽ igiꝉ q̃ eſt ꝓ ꝓpria qualitas aquilonaris intelligiꝉ de ſpectꝰ mũdanoꝝ.q̃ debent velut ſicca et arida nihil ab hoĩe reputari.Per frigi ditatẽ aũt q̃ ẽ ꝓpria q̃litas vẽti occidẽta lis itelligiꝉ carnis mortificatio ꝑ quam amor carnalis cõcupiſcẽtie ĩ hoĩe refre naꝉ.Per humiditatẽ vo q̃ eſt ꝓpria q̃li tas meredionalis:intelligitur mĩa ⁊ pie tas ꝑ quã iſtar rei humide.quilibet ad ſub ueniẽdũ primo in ſuis neceſſitatibꝰ ſe diffundere debet.Per caliditatẽ aũt que ꝓpria qualitas oriẽtalis intelligiꝉ amor dei ⁊ primi:vt homo diligat deũ ſuꝑ oĩa ⁊ primũ ſicut ſeipſum. ¶ Ab iſtis igitur quatuor ventibꝰ.ſ.paupertate altiſſima caſtitate puriſſima:pietate pleniſſima:⁊ charitate feruẽtiſſima debet inuocari ſpi ritusſctũs vt viuificet iterfectos q̃ inuoca tio nõ ẽa aliud q̃ ſe iſtis exercere ⁊ tunc ſi deuote petatur venit ad viuificandum hoĩes.Unde ſequiꝉ ꝙ ingreſſꝰ eſt in eis ſpũs ⁊ vixerũt:⁊ ſteterũt ſuꝑ pedes ſuos id eſt mẽte eleuati in deũ per ſupnoꝝ cõ tẽplationẽ ⁊ deuotã orationẽ. ¶ Scðo ꝑ iſtos quatuor ventos intelliguntur qua tuor conſiderationes quas hõ de ſe debet habere ꝑ quas ſi eſt ſine ſpũſſancti gr̃a

138

diſponit ad ipſam recipiēdā. ⁋ Primo hōm dʒ conſiderare ſuā natiuitatē ꝙ ſcʒ ſit de vili materia: ⁊ vitā: ꝙ ſit miſerabilis ⁊ ſic humiliari ⁊ erubeſcere: et tūc inuocabit ſpm̄ a vēto oriētali. ꝑ quē natiuitas deſignat̃. ⁋ Scđo cōſiderare dʒ ſuū finē. ſ. ꝙ neceſſario ē mortalis ⁊ ignorat diē ⁊ horā: ⁊ ſic ꝑtimeſcere: ⁊ tūc inuocabit ſpm̄ a vento occidētali ꝑ quē mors deſignat̃. ⁋ Tertio cōſiderare dʒ ꝓſperitates mūdanas q̄ſ̄ ſunt labiles: ⁊ iō nō dʒ de ipſis extolli ſʒ deo regratiari. ⁊ ſic inuocabit ſpm̄ a vento auſtrali ꝑ quē ꝓſperitas deſignat̃. ⁋ Quarto dʒ cōſiderare occurrētes aduerſitates in mūdo: quas ſuſtinebim⁹ patiēter ꝓ xp̄o: ſunt valde meritorie ⁊ iō nō dʒ in ipſis deijci: ſʒ in ipſis firmari patiēter ⁊ ſic inuocabit ſpiritū a vēto aq̄lonari ꝑ quē aduerſitas deſignatur. hō igit̃ q̄ ſuā natiuitatē cōſiderādo efficit̃ humilis: cōſiderādo finē efficit̃ timid⁹ cōſiderādo ꝓſperitatē nō extollit̃: ſʒ eſt deo grat⁹. ⁊ conſiderādo aduerſitates nō deijcit̃ ſʒ ꝑ patiētiā roborat̃: ſi deuote inuocet ſpiritū: ipm̄ recipiet ꝑ inhabitātē gr̄az: ꝑ quā ſpiritual̄r viuificat̃ deo. vn̄ dr̄ ꝙ ingreſſus eſt ſpūs ⁊c. vbi. ſ. ⁋ Tertio dico ꝙ ē collatiu⁹ gl̄ie quietātis. Ubi ſciēdū ꝙ qñ hō ꝑ ſpm̄ ſctm̄ receſpit purificationē mētis et vitā ſpiritualē: ſi ꝑſeueret: adipiſcit̃ fructū ſuauiſſimū: q: gloriā eternalē. qđ cognoſcēs ꝓpheta di. Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā ⁊ ꝑp nomē tuū vi. me i equi. tua. Un̄ Ro. viij. Qui ſpū dei agunt̃ hi filij dei ſunt: cū aūt fili⁹ heres debeat eſſe p̄ris ꝯñs eſt ꝙ q̄ ſpū dei regūtur ex quo efficiunt̃ filij dei heredes ſint ipſi in gloria paradiſi. hoc aūt fuit nobis figuratum Ezechiel. xliij. Ubi ſen̄tētialiter dr̄ ꝙ ſpūs eleuauit eū ⁊ introduxit in atriū interius tēpli et repleta erat domus dñi gl̄ia cui dixit dñs. fili hominis loc⁹ ſolij mei: ⁊ locus veſtigioꝝ meoꝝ vbi habito eſt in medio filioꝝ iſrael ineternū et nō polluet vltra dom⁹ iſrl̄ nomē ſctm̄ meū. ⁋ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtud templū intelligitur celū empyreū: qđ eſt tēplū beatoꝝ bñdicentiū deū. vt verificet̃ illud ps̄. In tēplo ei⁹ oēs dicēt gl̄iam. Per atriū autē interi⁹ intelligi pōt i celeſti p̄ria approximatio cognitiōis diuine eſſentie. in q̄ cognoſcūt beati vnitatē eſſentie: ⁊ trinitatē ꝑſonaꝝ in quibus eſt beatitudo ꝑfecta. ⁋ Signāter aūt dicit̃ ꝙ repleta erat domus dñi gl̄ia: q: illud celeſte tēplum qđ eſt vocatū ſepius dom⁹ replet̃ gl̄ia maieſtatis. iuxta illud Ezech. viij. Ecce i gl̄ia dei iſrl̄ ineternū: q: dñs glorificās ſctōs i patria ſignificatos ꝑ filios iſrael q̄ interpretat̃ videns deum: ⁊ ipſi deuʒ vidēt ibi viſione clara: in medio eoꝝ habitat: eos reficiēs et delectans: iuxta illud qđ ipſe ꝓmiſit. iij. Reg. vj. d. habitabo i medio filioꝝ iſrael. ⁊ nō derelinquā populum meū iſrael. Nō vacat aūt qđ ſubdit dñs in figura: non pollueut vltra nomē meum: q: ſancti poſtq̄ ſunt in patria cōfirmati ꝑ gl̄iam amplius peccare nō poterūt: ſʒ ſp̄ īdiſſolubiliter dño adherebūt vn̄ Ezech. xiiij. Scietis q: ego dñs vt nō erret vltra dom⁹ iſrael a me: nec polluatur in vniuerſis preuaricatiōib⁹ ſuis ſʒ ſit mihi in ppl̄m: et ego ſim eis in deum. ⁋ Qui aūt in hāc celeſtē patriā introducant̃: ⁊ q̄ illa priuāt̃: fuit nobis figuratū i filijs iſrael quos dñs eduxerat de egypto de q̄b⁹ ſimil̄r dr̄ Numeri. xiiij. ꝙ dñs dixit Moy. Oēs qui viderūt maieſtatem meā ⁊ ſigna q̄ feci i egypto i ſolitudine: ⁊ tētauerūt me: nec obedierūt voci mee nō videbūt terrā ꝓ qua iuraui p̄rib⁹ eorū: ſeruū aūt meum caleph q̄ plen⁹ alio ſpū ſecutus eſt me: inducā in terrā hanc ⁊ poſſidebit eā. ⁋ Ubi ſciendū ꝙ hoīes iſtos quos deus eduxit de egypto: ⁊ per deſertū in ſignis ⁊ mirabilib⁹: intelligūtur hoīes huius mūdi quos xp̄s eduxit de tenebris peccatorum ſignificatis per egyptum. que interpretat̃ tenebra: quos in iſto mundo conſeruat ſignificato per deſertū: q: ſicut deſertū nō eſt ꝓprie habitatio hoīs: ita hoīes in hoc mūdo non hn̄t ꝑmanentem habitationē ſʒ eā debēt expectare in celeſti patria: vbi manſio oībus ꝑparat̃ ꝑpetua: niſi propter pctm̄ ſe priuēt. vn̄ Heb. xiij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manētē: ſʒ futurā inq̄rim⁹. ⁋ Inter aūt iſtos hoīes ſunt aliq̄ deum tentātes nec ſibi obediētes: nō ꝯſiderātes magnalia que facit ſibi de⁹ qđ eos oēs creauit et oīa fecit ad ſeruitiuʒ hoīs: in cuius ſi

ſnũ poſt alias creaturas hõ vltimo fuit formatus. vñ Gen.j. Faciamus hoīez ad imaginē ꝛ ſimilitudinē nřaꝫ ꝛ p̄ſit piſcib⁹ maris ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ beſtijs vniuerſeq; terre. ¶ Nõ ſolũ aũt hec bñficia habem⁹ ab eo ſꝫ ꝛ bñficiũ nře redēptionis. iuxta illð.j.pe.j. Sciētes q̄ nõ corruptibilibus auro vel argēto redēpti eſtis de vřa vana cõuerſatiõe pr̄ne traditiõis: ſꝫ p̄cioſo ſanguine q̄ſi agni incõtaminati ꝛ immaculati xp̄i ieſu. ¶ Nõ ſolũ ēt habemus ab eo bñficiũ redēptiõis: ſꝫ ēt glorificatiõis eterne. iuxta qð dixit.j. Reg.ij. Quicũq; honorauerit me gl'ificabo eũ. Sꝫ tñ multi ſunt q̄ iſta bñficia nõ recognoſcũt nec ſibi regratianť: ſed qꝫ pei⁹ eſt dicendo corde ꝛ ore murmurãt et opib⁹ ſibi cõtrariantur. de quib⁹ Hiere.xliij. Ingreſſi ſunt terrã egypti q̄ nõ obedierũt voci dñi. re vera q̄ nõ ſunt obediētes deo puanť celeſti p̄ria ꝛ deputanť vt ingredianť egyptũ.i. i tenebras īfernales. Sꝫ tñ caleph q̄ plen⁹ alio ſpũ ſecut⁹ eſt dñꝫ ille introduct⁹ eſt terrã p̄miſſionis. Ubi ſciēdũ q̄ p̄ caleph q̄ vno modo interp̄tatur quaſi viride ꝛ ſeru⁹ dr: intelliguntur hoīes q̄ i ſe hñt viriditatē grē ꝛ ſunt ſerui.i. hũiles ꝛ deo ſubiecti ꝛ ꝓmpti ad oīa opa virtuoſa. Iſti q̄dē nõ pleni ſpũ arrogãtie ſꝫ alio ſpũ.i. ſpũſctõ introducēťur ad eternã p̄riaꝫ ſignificatã p̄ terrã p̄miſſionis: de qua p̄s. Portio mea dñe ſit in terra viuentiũ. ¶ Tertia pars.

Sequitur pacem relinquo vobis ꝛc. Ubi tangit firmitatē beniuolētie ꝯiũgētis. qð ꝓbat duratio moroſa. Ubi ſciendũ q̄ de rõne perfecte dilectionis eſt ꝑpetuitas. Uñ Caſſio. in quadã ep̄la Qui vere amic⁹ eſt oī tp̄e diligit: nã tormēta nõ ſeparãt labor nõ laxat: theſaur⁹ nõ ſuperat: alien⁹ amor nõ occupat. Iõ xp̄s vt dilectionē ſuã oñdat eſſe ꝑpetuã: in parte iſta dicit ſe dare pacē ſuã diſcipulis al'r q̄ det mund⁹: q̄ pax mundi nõ eſt perpetua ſicut ſua. In iſta igiť parte duo poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Doni congruentiam.

Doni differentiam.

¶ Quãtũ ad p̄mum dicit. pacē meã ꝛc. Ubi ſciēdũ q̄ īť alia dona pax eſt donũ ꝯueniēs: q̄ p̄ ipaꝫ trãq̄llať hõ i hoc mũdo ꝛ p̄ eã adipiſcit vitã eternã. iuxta illð Sap.iij. Qui cõfidũt in illũ intelligēt veritatē ꝛ fideles in dilectiõe acq̄eſcēt illi qm̄ donũ ꝛ pax eſt electis dei. vñ Augu. Eſt aũt pax ſerenitas mētis tranq̄llitas aī ſimplicitas cordis amoris vinculũ cõſortiũ charitatis: nec poterit ad hereditatē dñi puenire q̄ teſtim̄ pacis noluerit obſeruare nec poterit concordiã hr̄e cũ xp̄o q̄ diſcors voluerit eſſe cum xp̄iano.

¶ Sciēdũ eſt ēt q̄ inuenio triplicē pacē. Prima eſt pctõꝝ quoꝝ affect⁹ terren⁹ eſt de qua dicit p̄s. zelaui ſup iniquos pacē pctõꝝ videns: ꝛ iſta eſt deteſtabilis deo iuxta illð Eſa.xlviij. Nõ ē pax impijs dicit dñs. ¶ Scða eſt pax iuſtoꝝ q̄ affectũ hñt ordinatũ quãtũ ad ſe ꝛ quãtũ ad proximũ ꝛ quãtũ ad deũ p̄mo hñt iſti pacē ad ſe de qua p̄s. Pax multa diligētibus nomē tuũ ꝛ nõ eſt illis ſcãdalũ. ſcðo ad proximũ. de qua admonet ap̄ls Eph.iiij. Solliciti ſitis ſeruare vnitatē ſpũs i vinculo pacis. tertio ad deũ de qua etiã Ap̄ls Ro.v. Juſtificati igiť ex fide pacem habeam⁹ ad deũ p̄ ieſuꝫ xp̄m dñꝫ nr̄m. ꝛ idē Phil.iiij. Pax dei q̄ exuperat oēꝫ ſenſuꝫ cuſtodiat corda vřa ꝛ itelligētias vřas. ¶ Tertia eſt pax btõꝝ q̄ hñt affectũ ſuũ totaliter quietatũ in deo. de qua p̄s. Poſuit fines tuos pacem ꝛ adi. frumē. ſatiat te. Pacē pctõꝝ xp̄s excluſit. d. Matth.x. Nõ veni pacē mittere ſed gladiũ. Pacem iuſtoꝝ xp̄s diſcipulis reliquit: ꝛ iõ dicit pacē relinquo vobis. Pacē btõꝝ xp̄s diſcipulis ſe daturꝫ p̄mittit. d. ꝛ pacē meaꝫ do vobis. ¶ Sciendũ eſt etiã q̄ xp̄s. di. diſcipulis pacē relinquo vobis nõ addidit meã: cũ aũt dicit pacē meã do vobis addidit meã vt ſm Augu. daret differentiã inter pacē quã habem⁹ in hoc mũdo cũ proximo ꝛ pacē quã habebim⁹ in futuro. Unde ſciendum ſm Aug. q̄ amicitia vni⁹ ad alteꝝ in hoc mundo: ideo ꝑfecta nõ pōt bñ haberi q̄ cogitationes ꝛ dilectiones mētales vni⁹ ad alteꝝ non pateſcũt ſꝫ magis credite. In futuro xo ſeculo qn̄ erim⁹ bti i patria poterũt eē note.

¶ Quãtũ ad ſcðm. ſ. modi differētiã dt. Nõ quõ mũdus dat ꝛc. Ubi ſciendum q̄ pax mũdi eo q̄ mũdus nõ eſt hoī ꝑpetu⁹.

iuxta illd.j.Jo.ij.Mundus trãſit ⁊ cõcu piſcentia ei⁹.idõ pax ei⁹ nõ eſt firma:nec ſtabilis vt merito de ea poſſit dici illud Eze.xiij.Deceperũt pplm meũ.dicẽtes pax pax:⁊ nõ erat pax reuera.mundana hoīez decipiũt:cũ ex aliquali cõplacen ua ipſ allitiũt innuẽdo ꝙ pax ſit in eis: ⁊ tñ non eſt. ¶ Quarta pars.

Sequit.nõ turbet cor vrm ⁊c.Ubi tã git viuacitatẽ eloquẽtie ꝯfortãtis: qd ꝓbat confortatio animoſa.Ubi sciẽdũ ꝙ qꝛ de rõne vere amicitie eſt ſe adinuicẽ fidelr confortare iuxta illud Caſſio.ſup pſ.Amic⁹ eſt q̇ nobis vſu vi te ſimul pio ac fideli amore cõiungit.idõ xps vt oſtendat ſe vere diligere diſcipu los:eos confortat.d.Non turbetur ⁊c. Jn qua xps tria facit.Nam.
Primo animã diſcipuloꝝ fortificat.
Secundo cauſam timoris aſſignat.
Tertio cauſam cõſolationis allegat.
¶ Quãtũ ad primũ dicit.Nõ turbet cor vrm neqꝫ formidet.Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ xps diſcipulis mltas pſecutiões dixerat ex qb⁹ merito adhuc carnales timere pote rãt vt pius paſtores eos cõfortat di.Nõ turbet ⁊c. ¶ Quantũ ad ſcdm.ſ.cauſe ti moris aſſignationez dt.Audiſtis qꝛ ego dixi vobis ⁊c.Ubi ſciendũ ſm Aug.ꝙ lꝫ xps in ſuo receſſu annũciaret diſciplis ſuũ reditũ.tñ ipi adhuc debiles:qꝛ nõdũ roborati p ſpũſancti aductũ timebãt ne illo interuallo inter medio aliqua gra uia forẽt paſſuri ⁊ idõ turbabã. ¶ Quan tũ ad tertiũ.ſ.cauſe conſolatiõis allega tionẽ dicit.ſi diligeritis me ⁊c.Ubi ſcie dũ ꝙ in xpo erant duo.ſ.diuinitas ⁊ hu manitas per diuinitatez eſt eq̃lis patri: et ſemper idẽ cũ eo.per humanitatẽ vo eſt minor patre:⁊ per hanc ibat ad ipm.

¶ Quinta pars.

Sequit.Et nunc dixi vobis ⁊c.Ubi tãgit ſerenitatẽ cõſciẽtie pateſcen tis:quod ꝓbat reuelatio amoroſa. Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ de rõne vere ami citie eſt ſua ſecreta pandere iuxta illud Aug.lxxxiij.qõnũ.Jllũ in amicitiã reci pere debem⁹ cui oĩa nr̃a cõſilia refunde re audeam⁹.idõ xps vt ſe veraciter oñde ret diligere diſcipulos eis occulta ma nifeſtat:vt ipſ verũ deũ cognoſcerẽt qñ ꝙ euenirẽt eis pdixit.iuxta qd dixit eis Jo.xiij.A modo dico vobis priuſꝙ fiat vt cũ factũ fuerit credatis qꝛ ego ſum. ¶ Qua aũt fide hic diſcipuli crediderũt eſſe potuit ꝙ eadẽ fide quã habuerũt an paſſionẽ:tñ aucta poſt ei⁹ reſurrectionẽ. vl'ſi in paſſiõe xpi fidẽ amiſerũt ipam ſꝫ Aug.poſt ei⁹ reſurrectionẽ recuperaue rũt ⁊ ſic nõ prima ſꝫ noua fide hoc credi derunt. ¶ Sexta pars.

Sequit.Jã non multa loquar vobiſcũ ⁊c.Ubi tãgit ſcitatẽ exiſtẽtie excellẽtis:qd ꝓbat conditio generoſa.Ubi ſciẽ dum ꝙ de ratiõe vere amici tie eſt bonos diligere et nõ malos:nec vicia amicorũ:ſꝫ poti⁹ rephẽdere.iuxta illd Aug.in quodã ſermone.q̇ dt de ami citia.Eſto ſimilis medico:medicus non amat egrotantem ſi nõ odit egritudinez vt liberet egrotũ febrẽ perſequit.Jdeo xps vt oñdat ſe veraciter diligere diſci pulos oſtendit ſe eſſe ſine peccato qꝛ dia bolus nihil habet in ipſo.Jn iſta autem parte tria poſſumus conſiderare:ſcꝫ.
Paruitatem permanentie.
Puritatem innocentie.
Sedulitatem obedientie.
¶ Quãtũ ad primũ dicit.Jam nõ multa loquar vobiſcum.Ubi ſciẽdũ ꝙ qꝛ inſta bat tẽpus paſſiõis xpi:qñ iſta loquebat aplis ⁊ modicũ erat manſurus cũ eis iu xta illud Joã.xiij.Filioli adhuc modi cũ vobiſcũ ſum.Jdeo ꝑpter breuitatem tpis dicit ſe nõ multa diſcipulis locutu rũ. ¶ Quãtũ ad puritatẽ inocẽtie dicit. Uenit eñ princeps hui⁹ mundi ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ diabolus q̇ hic vocat a xpo pri ceps mũdi nõ eſt intelligẽdũ ꝙ ipſe ha beat principatũ in mũdo niſi ſup pecca tores q̇ ſe faciunt ſibi ſeruos:iuxta illud Job.xl.Jpſe ẽ rex ſup oẽs filios ſupbie. qd inſinuãs aplis dicit Eph.vj.Nõ eſt no bis colluctatio aduerſus carnẽ ⁊ ſangui nẽ ſꝫ aduerſus principes ⁊ ptãtes aduer ſus mũdi rectores tenebrarũ harũ.p te nebras intelligẽs pctõres.qb⁹ diabol⁹ dñat. ¶ Lꝫ aũt diabolus in peccatorib⁹ habeat poteſtatẽ:tñ qꝛ xps nullũ pecca tũ habuit nec habere potuit:iuxta qd de ſe dt hiere.ij.Abſqꝫ pctõ ⁊ innocẽs ego

ſum diabol⁹ ſm Aug.in ipſo nullum habuit principatū. ¶ Quātū ad ſedulitatē obediētie dicit. Sed vt cognoſcat mūd⁹ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ q: Xps diſcipulis dixerat ꝙ princeps huius mūdi.id eſt diabolus in eo nō habebat quicq̄:q: erat ſine pctō:ꝛ tñ diſcipulis ſuā paſſionē ꝑdixerat poterat aliq̄s xp̄o dicere cur eēt moritur⁹:cui xp̄s rñdet ſm Aug.cū ſubdit. Sed vt cognoſcat mūdus q: diligo prēꝫ ꝛ ſicut mandatū dedit mihi pater ſic facio.q.d.etiā nō merear mortē ꝓpt pctm̄ qd̄ habeā:tñ eam volo:vt ſim obediens patri qui pro redemptiōe humani generis me miſit. ¶ Sicut igitur chriſtus cōformabat ſe patri:ꝛ nos debem⁹ ipſi operib⁹ ꝯformari:vt eueniat in nobis illud Jo.xiij. Si hec ſcitis ꝛ ea feceritis:beati eritis. Ad quam benedictionem ꝛc.

¶ Feria.ij.poſt pētecoſtē.Euāge.xxxix.

Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitū daret ꝛc.Joā.iij. Nos videmus per experientiaꝫ ꝙ qñ aliquod nouum magnū ꝛ inſolitum fit in aliqua regione ꝙ hoīes regionis illius ſepius ꝛ longo tempore conferūt de materia illa.Q: igiē in die pentecoſtes fuit facta magna nouitas inaudita et inſolita:q: ſpūſſanctus abūdāter de celo fuit dat⁹ diſcipulis:q: ſpūſſctūs eſt amor:a quo oīs ordinatus amor vt a fonte deriuatur:ideo ſctā mr̄ ecclīa de dilectiōe in tota iſta hebdomada facit mētioneꝫ aliqualiter. Uñ in hodierno euāgelio oñditur qualiter deus mūdum dilexerit ex nimia charitate:qua in mundū filiū ſuū miſit. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ q: de natura veri amoris eſt reciprocatio.vt ſcꝫ q̇ diligitur:diligat diligētē:ꝙ ſi ille qui diligitur diligētem non diligit:eſt valde reprehēſibilis vt ingratus:ꝛ hoc cōmuniter accidit in homine ex vitio in ipſo reprehēſibiliter exiſtēte. ¶ Lꝫ igiē xp̄s homines hui⁹ mūdi dilexerit:tñ multi ingrati reperiunē q̇ ꝓpter maliciam eorꝫ ipſum nō diligunt. Scdm̄ hoc igiē btūs Joannes in hoc euāgelio tria tangit:ſcꝫ

Quantum ad deum affectionem charitatis inclinantis.

Quātū ad hominē:diſtinctionem fidelitatis inherentis.

Quātum ad vitiū deſcriptionē malignitatis retrahentis.

¶ Primū ꝓbat ꝑcioſitas mūeris. Scdꝫ diuerſitas ſtamis. Tertiū ꝑuerſitas operis. Primū in ꝑn. ſcdꝫ ibi. Qui credit in eū ꝛc. Tertiū ibi. hoc aūt eſt iudiciū ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primum vbi tangit ꝛc. dicit Sic deus dilexit mundum ꝛc. Ubi quatuor poſſumus conſiderare:ſcilicet.

Ex parte amātis charitatem amoroſaꝫ.
Ex parte amati infirmitatem ruinoſam.
Ex parte muneris ꝑcioſitatē generoſaꝫ.
Ex parte finis vtilitatem fructuoſam.

¶ Quātū ad primū dicit. Sic de⁹ dilexit mūdū ꝛc. Magna eñ charitas eſt qñ de⁹ tñ vult ſe iclinare vt nos velit diligere qd̄ tñ ex ſua benignitate facit.iuxta illd̄ iij.Reg.x. Dilexit dñs iſrl̄ ſempiternū vñ hieē.xxxi. Jn charitate ꝑpetua dilexi te iō attraxi te miſerās tui. ¶ Quātū ad ſcdꝫ.ſ.ex ꝑte amati infirmitatē ruinoſam dicit mūdū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ mundū intelligunē hoīes mūdi q̇ añ xp̄i aduētū in carnē erāt pctīs obnoxij ꝓpter ꝑuaricationē primoꝝ parētū.magna igiē charitas fuit dei.qñ filiū miſit vt moreref iuſtus ꝑ iniuſtis vt nos a ſeruitute diaboli liberaret.vñ Ro.v. Cōmēdat aūt de⁹ ſuā charitatē i nobis qm̄ cū adhuc pctōres eſſem⁹ xp̄s ꝑ nobis mortu⁹ ē. Sicut igiē de⁹ nos dilexit ꝛ nos debem⁹ ipſꝫ diligere iuxta illud.j.Jo.iiij. Nos ergo diligamus deū qm̄ ipſe prior dilexit nos.quōd aūt ipſe dixit Joan.xiiij. Si diligitis me mādata mea ſuate. Nā ſm Greg. Probatio dilectiōis exhibitio ē opis. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.ex ꝑte muneris ꝑcioſitatē generoſam dī.vt filiū ſuū vnigenitū daret. Ubi ſciēdum ſm Chryſ.ꝙ ſignū magne dilectiōis fuit ꝙ nō creaturā aliquā nobis dedit ſꝫ ita ꝑcioſum iocale ſicut filiū. ¶ hic ſic nobis dat⁹ eſt ille de quo ꝓphetauit Eſa. Eſa.ix.dī.p̄uul⁹ nat⁹ ē nobis ꝛ fili⁹ dat⁹ eſt nobis. ¶ Jſte filius ſic ꝓphetat⁹ fuit nobis figurat⁹ ꝑ effraym de q̇ dī hiere.xxxi. Si fili⁹ honorabilis fili⁹ delicat⁹. Ubi ſciendū ꝙ per effraym

140

ꝙ iterꝫtat delicat⁹ creſcēs itelligit xp̄s in quo hūanitas nr̄a tm̄ creuit ⁊ exaltata fuit ꝙ nō potuit ampli⁹ exaltari q: fuit cū diuinitate ꝯiūcta: ⁊ ſic xp̄s rōe diuini tatis dici pōt fili⁹ honorabilis q: ſuper oīa diuinitas dꝫ honorari rōne ṽo hu manitatꝫ dr̄ a puritate puer q: ī xp̄o hūa nitas fuit puriſſima ⁊ ſine q̄cunqꝫ pctō. Dr̄ hic puer delicat⁹ q: in xp̄o humana natura fuit nobiliſſime complexionata. ¶ Hūc ſi ꝓphetaꝫ ⁊ figuratū vidit apl's iuxta qꝺ ipſe dr̄ Gal.vj. At vbi venit ple nitudo tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū factū ex muliere factū ſub lege vt eos q̄ ſub lege erāt r̄dimeret vt adoptionē filioꝝ dei re cipem⁹. ¶ Quātū ad q̄rtū.ſ.ex pte finis vtilitatē fructuoſā dr̄. Ut oīs q̄ credit ī eū nō peat ⁊c. vbi iter alia triplicē vtilitatē poſſum⁹ ꝯſiderare quā habem⁹ ꝑ xp̄ꝫ.ſcꝫ.
Euaſionem pene affligentis.
Collationem glorie quietantis.
Remiſſionem culpe inficientis.
¶ Pr̄io ꝑ xp̄ꝫ habem⁹ euaſionē pene af fligētis. ⁊ hoc cū dr̄. Ut oīs q̄ credit ī eū nō peat. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illꝺ nō ꝑire itel ligit euaſio eternal' pene ī quā q̄ incidūt dicūt ꝑire ⁊ tales ſūt oēs pctōres de q̄b⁹ dr̄ .ij. Pet.ij. Hi ṽo velut irrōnabilia pe cora ī captionē ⁊ ī pniciē ī his q̄ ignorāt blaſphemātes ī corruptionē ſuā pibūt ꝑ cipientes mercedē iuſticie. ¶ Euaſionē aūt iſti pene habem⁹ ꝑ xp̄ꝫ iuxta ꝙ ſibi dr̄ Eſa.xxxviij. Tu aūt exuiſti aīaꝫ meaꝫ vt nō ꝑiret: piciſti poſt tergum tuū oīa pctā mea. ¶ Mod⁹ aūt euadēdi ne hō ꝑ eat fuit nob figurat⁹ Gen̄.xix. Ubi ſnīalr dr̄ ꝙ cū dn̄s ꝓpt' pctā hoīꝫ vellet ſubuer tere regionē pētapolyꝫ.i.q̄nqꝫ ciuitatū a pēta qꝺ ē q̄nqꝫ ⁊ poliſ ciuitas dixerūt an geli ad Loth. ſurge tolle vxorem tuā et duas filias q̄s habes ne ⁊ tu parit' peas ī ſcelere ciuitatꝫ: cui adiūxit angel⁹ ſalua aīaꝫ tuā ⁊ noli reſpicere poſt tergū. Qui ide ſurgēs ⁊ fugiēs vt angel⁹ dixerat ſibi vxor illi⁹ poſt tergū reſpiciēs ṽſa ē ī ſta tuā ſalis. ipſe ṽo cū duab⁹ filiab⁹ ante ꝑ grediēs ſaluat⁹ fuit ī ciuitate puula. ſe gor. Nā vt ibi dr̄ ſol egreſſus ē ſup terrā ⁊ Loth igreſſ' eſt ſegor. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ de nūero hoīm: q̄dā ſunt boni ⁊ iuſti. q̄dā vero pctōres. iuſti nō hn̄t timere ꝑiculū quia tales ꝑire nō debēt. de numero ṽo pctōꝝ: quidā ſunt obſtinati in ſuis ſce lerib⁹ ſignificati per peccatores qui ha bitabant: per pentapolyꝫ: ⁊ q: vt obſtina ti noluerūt conuerti: ideo ꝑ diuinā ſnīaꝫ perierunt vt de ipſis dicat' illud pſ. Fa cti ſunt in deſolationē ſubito defecerūt perierunt ꝓpter iniq̄tatē ſuā. ¶ Quidā aūt ſunt q̄ cōuertūt ⁊ exeūt de ſtatu pec cati: tn̄ nō pſeuerāt: ⁊ iſti ſignificant per vxorē Loth. q̄ retro reſpexit: q̄ em̄ redeūt ad pr̄ſtina vitia fiūt aridi ⁊ infructuoſi q: amittūt diuinā gratiā: ⁊ ſic inſtar vxoris Loth cōuertūt in ſtatuā ſalis. Un̄. Luce ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ aſpi ciens retro apt⁹ eſt regno dei. ¶ Qui dā autē perſeuerādo in gratia ſemꝑ va dunt in antea de bono in melius ⁊ iſti ſi gnificātur per Loth ⁊ duas filias ſuas ⁊ iſti ſaluātur. Ut de ipſis verificetur il lud pſ. Ibūt de virtute in virtutēꝫ. vide bitur deus deoꝝ in ſyō. ¶ Signāter aūt dr̄ ꝙ iſti ſaluantur in ſegor: que interpre tat' paruula.i. in virtute humilitatis ei⁹ mandata ſeruādo. De talibus dicit do mīn⁹ Mat.xix. Sinite paruulos ⁊ noli te prohibere eos venire ad me. taliū em̄ eſt regnum celorum. ¶ Tunc aūt debet intrare ſegor.i. accipere virtutē humili tatis quādo ſol. id eſt chriſtus ſol iuſticie egreſſus eſt ſuper terram.i. quando nat⁹ eſt in mūdum. Nā hō videns ꝙ xp̄s hu miliauit ſemetipꝫ fact⁹ obediēs vſqꝫ ad mortē Phil'.ij. dꝫ ſe humiliare vt inue niat requiē ſm̄ qꝺ ſibi dr̄ a xp̄o. Mat.xj. Diſcite a me: q: mitis ſum et humilis corde ⁊ inuenietis requiē aīab⁹ veſtris. ¶ Scꝺo ꝑ xp̄m habem⁹ collationē glo rie quietantis ⁊ quātū ad hoc dicit: ſꝫ vt habeant vitā eternam. Ubi ſciendū ꝙ fi nalit' poſt diē iudicij nō erit niſi duplex locus.ſ. pene vel glorie. ⁊ quia xp̄s quan tuꝫ eſt in ſe a pena nos eripit: ꝯn̄s eſt vt quantum eſt in ſe nobis cōferat gloriaꝫ ſempiternā ⁊ hec eſt differētia ſꝫ Theo. noui teſtamenti ⁊ veteris: q: vetus teſta mentum promittebat temporalia: nouū aūt vitam promittit eternam. ¶ Quali ter aūt hanc vitā quam perdideramus nobis recuperatā per chriſtū valeam⁹ percipere nobis oſtēditur a chriſto Lu

ce.x.in legiſperito de q̃ dr ꝙ interrogauit xp̃z.d.Magiſter q̇d faciẽdo vitã eternã poſſidebo.cui ieſus q̇d ſcriptũ eſt in lege vr̃a.rñdit.Diliges dñz deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua ⁊ ex oĩb⁹ virib⁹ tuis:⁊ ex om̃i mẽte tua ⁊ ꝓximuz tuũ ſicut teip̃m:quam rñſionẽ approbãs xp̃s dixit.hoc fac et viues. ¶ Tertio ꝑ xp̃z habem⁹ remiſſionẽ cl'pe inſiciẽtis:⁊ quãtũ ad h̃ dt.Nõ em̃ miſit de⁹ filiũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃i ṗncipal'r legit duplex aduẽt⁹.ſ.in mũdũ ⁊ ad iudiciũ.Aduẽt⁹ in mũdũ eſt aduent⁹ mĩe ad indulgendũ ⁊ idõ in iſto aduẽtu dr veniſſe ad ſaluãdũ de q̃ Lu.xix.Uenit em̃ fili⁹ hoĩs q̃rere ⁊ ſaluũ facere qđ perierat:⁊ idõ hic dr qđ venit in mundũ vt mund⁹ ſaluet̃ ꝑ ipſũ. ¶ Aduẽt⁹ aũt ad iudiciũ erit iuſticie ad retribuẽdũ.Nã in ip̃o cuicũq; retribuet ſm oꝑa ſua ſiue bona fuerint ſiue mala. iuxta illđ Ro.ij.In die ire ⁊ reuelatiõis dei iuſticie iudiciũ dei:reddet vnicuiq; ſm oꝑa ei⁹:his q̇ ſc̃ ſz patiẽtiã boni operis:gl'iaz ⁊ honorẽ ⁊ incorruptionẽ q̃rẽtib⁹ vitã eternã.his aũt q̇ ex contẽtione ⁊ q̇ nõ acq̇eſcũt ṽitati credũt aũt iniq̇tati:ira ⁊ indignatio tribulatio ⁊ anguſtia in oẽm aĩam operantis malũ. ¶ Lz aũt i ṗmo aduẽtu xp̃s vt miſericors venerit ad ſaluandũ:tñ nõ dz aliq̇s tm̃ de mĩa ipſi⁹ ſperare vt credat ſibi oĩa que omitti ꝑ negligẽtiã:vł opat̃ ꝑ malitiã dimitti:ſz dz cõſiderare ſcđm aduẽtũ in q̃ veniet vt iudex equiſſim⁹ hoĩb⁹ ſm ſua merita vł demerita retribuẽdo.⁊ ſic mãdata ei⁹ ſeruare ne ſit ſibi cã perditiõis. ¶ Iſte aũt ſaluator põt nobis figurari ꝑ othoniel:đ q̃ ſnia'r dr Judic.iij.ꝙ de⁹ ꝑꝑ pctã populi iſraelitici tradidit eos i man⁹ chuſan raſathaiz regis ſyrie ⁊ ſeruierũt ei mł'tis annis tãdẽ vidẽtes ſe in ſeruitute ⁊ miſeria clamauerũt ad dñm q̇ ſuſcitauit eis othonielẽ ſaluatorẽ qui egreſſus ad pugnã deuicit inimicos ⁊ liberauit populũ iſraeliticũ ab hoſtib⁹ et tradidit dñs i man⁹ ei⁹ chuſan raſathaim regẽ Syrie. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ chuſã raſathaim q̇ interpretat̃ tenebroſa iniq̇tas:intelligit̃ diabol⁹ q̇ ꝓpter diſformitatẽ peccati iniqu⁹ ⁊ tenebroſus dicitur Iſte vero rex ẽ Syrie q̇ interp̃tatur ſublimitas:⁊ ſignificat ſuꝑbiã:qr ipſe eſt rex ſuꝑ oẽs filios ſuperbie.iuxta illud Jo.viij.Omnis q̇ facit pctm̃ ſeru⁹ ẽ pcti.i.diaboli.populus aũt iſraelitic⁹.i.gen⁹ humanũ longo tp̃e fuit in iſta ſeruitute quouſq; fuit redemptum per ſanguinez ieſu:qđ cognoſcẽtes p̃res veteris teſtamenti petebãt ipſuz ſaluatorẽ.vñ Moy. Exo.iij.Obſecro domine mitte quẽ miſſurus es.⁊ Eſa.Eſa.lxiiij.Utinã diſrumperes celos ⁊ deſcenderes. ¶ Sanctoꝝ aũt patrum miſericors de⁹ ex alto vota reſpiciẽs miſit eis ſaluatorẽ othoniel.i.filiũ ſuuz ꝑ othoniel deſignatum:qr eſt ſignum dei ⁊ ſimilitudo patris:iuxta illđ heb.j.Ip̃e eſt ſplendor gl'ie ⁊ figura ſubſtãtie ei⁹.Iſte igit̃ othoniel.i.xp̃s egreſſus eſt ad pugnã:qñ nat⁹ fuit in mundũ. Nã extunc incepit pugnare:cuĩ⁹ pugne fecit victoriã:qñ moriẽs diabolũ ſuperauit.Uñ apoc.v.Uicit leo đ tribu iuda radix dauid.Uñ gen⁹ humanũ ſic liberatũ a ſeruitute diaboli põt ſibi regratiando dicere illđ Eccli.lj.Liberaſti me ſm mł'titudinẽ miſericordie noĩs tui a rugiẽtibus preparatis ad eſcã de manib⁹ querentium animam meã ⁊ de multis tribulationibus que circunderunt me.

¶ Secunda pars.

Equit.Qui credit in eum nõ iudicat̃ ⁊c.Ubi tãgit quãtum ad hoĩez diſtinctionẽ fidelitatis adherẽtis:qđ ꝓbat diuerſitas flaminis.Ubi ſciẽdũ ꝙ aliqui homines ſunt qui voluntatẽ ſuã conformant cum voluntate dei:⁊ iſti dicunt̃ in ip̃m credere:aliq̇ vero ſunt q̇ voluntatẽ habent diuerſam a deo:⁊ iſti dicuntur in ip̃m nõ credere:nullũ aũt iſtorum venit xp̃s ad iudicãdũ:qr q̇ credũt in eũ ſicut fideles nõ iudicant̃:q̇ ṽo nõ credit ſicut infideles iã iudicatus eſt:qr non credit in noĩe vnigeniti filij dei ꝙ̃ xp̃s nõ venit vt iudicet mũdũ. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ duplex ẽ iudiciũ.ſ.diſcretionis ⁊ cõdemnationis.Judicio diſcretionis dicitur homo iudicari:quãdo diſcernitur vnus ab alio:iſto iudicio in aduẽtu ſuo chriſtus dicitur hoĩes iudicaſſe quia ipſo adueniẽte homines diſcreti ⁊ indiſcreti diſtincti ſũt abinuicẽ dũ quidã

In ſua cecitate pmāſerunt q̄dā autem lu
mē gratie acceperūt. Judicio aūt cōdē-
natiōis dr q̄s iudicari: qñ ſīnalr cōdem
nat: ⁊ iſto iudicio chriſt⁹ in aduentu ſuo
i mūdū: neminē iudicauit: qꝛ non venit
ad dānandum ſed ad ſaluandum: quan-
tum i ſe fuit: niſi hō ſibiipſi ponat obſta-
culū p pctm̄. ¶ Quid aūt ſentiendū eſt
de paruulis baptizatis et nō baptizatis
quātū ad iudiciū: audi Aug. dicētē. Ubi
ergo paruulos ponim⁹ baptizatos niſi
inter eos q̄ crediderūt: hoc eñ eis acq-
rit p virtutē ſacramenti: et offerentium
reſponſionem. Ac per hoc eos q̄ bapti-
zati non ſunt: inter eos qui nō credide-
runt ſtatuimus.

¶ Tertia pars.

S[i]quit. Hoc aūt eſt iudiciū
⁊c. Ubi tāgit quantū ad iu
dicium: deſcriptionē mali
gnitatis retrahētis qd p-
uat puerſitas operis. Ubi
circa poſſum⁹ ꝯſiderare ſcꝫ
Affectus obliquationem declinantem.
Effectus deteſtationem aggrauantem.
Actus diſtinctionem euidentem.
¶ Quātū ad primū dicit. Hoc aūt ē iu-
dicium ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ xp̄s dixerat
ſuperius ꝙ q̄ nō credit iam iudicat⁹ eſt:
volēs cauſam iſti⁹ iudicii reddere: dicit
ſm Alchi. ꝙ cauſa ē iordinatio affect⁹:
qꝛ magis dilexerunt tenebras q̄ lucē.
¶ Sciēdum eſt etiam ſm Bedam ꝙ hic
xp̄s appellat lucem ſeipſum ⁊ opera vir
tuoſa: tenebras autē appellat peccatū.
¶ Sciendū eſt autē ꝙ chriſtus qui hic
lux dicitur eſt lux.
Cordialiter affectata.
Ueraciter prophetata.
Subtiliter figurata.
Preſentialiter demonſtrata.
¶ Primo xp̄s eſt lux cordialr affectata.
Nā ante aduētū xp̄i: aduent⁹ hui⁹ lucis
cū magnis cordis affectibus fuit deuo-
ti⁹ poſtulata. iuxta qd dr Eccli. xxxvj. Mi
ſerere nři olm de⁹: ⁊ reſpice nos: ⁊ oſtē
de nobis lucē miſationū tuaꝝ. ¶ Scdo
fuit veraciter pphetata. Nā vidēs ieſ⁹
afflictionē humani generis exiſtētis in
tenebris peccatoꝝ ad eis ꝯſolationē p
phetauit Eſa. ix. d. Popul⁹ q̄ ſedebat in
tenebris vidit lucē magnā habitantib⁹
in regione vmbre mortis lux orta ē eis.
¶ Tertio fuit ſubtilr figurata. Nā xp̄s
q̄ vt lux vera debebat illumiare oēs cre
dētes in ipſuꝫ: nō credētes aūt remane
bāt i tenebris pctōꝝ. ¶ Hoc fuit figura
tū Exo. x. Ubi ſīnalr dr ꝙ fcē ſunt tene
bre horribiles in vniuerſa terra egypti
ita vt egyptij nō poſſent adiuicē ſe vide
re. vbicūqꝫ aūt habitabāt filij iſrael lux
erat. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p egyptios q̄ iterp̄
tāt tenebroſi: itelligūt pctōres: qꝛ pctm̄
obtenebrat aiaꝫ: vt ſic v'ificet illd Job.
iij. Obtenebrent̄ ſtelle caligine ei⁹. Naꝫ
aie q̄ iſtar ſtellaꝝ deberēt eē lucide: ob-
tenebrāt caligine pctī: ⁊ id dr ꝙ i vniuer
ſa terra egypti fcē ſunt tenebre: qꝛ oēs
pctōres obſcuri ſūt: ⁊ ſpiritualr tenebro
ſi. ¶ Per filios aūt iſrl̄ q̄ iterp̄tat̄ vidēs
deū intelligunt̄ iuſti ⁊ boni q̄ deū men-
talr cōtēplant̄. Uñ Ozee. v. Iſrael nō ē
abſcōdit⁹ a me ⁊ id dr ꝙ vbicūqꝫ erāt fi
lij iſrael: lux erat: qꝛ xp̄s q̄ ē lux vera ha
bitat i eis p gratiā illuſtrātē. ¶ Quarto
fuit p̄ſentialr demōſtrata. Nā hec lux ſic
antiquit⁹ deſiderata pphetata ⁊ figura-
ta fuit cū magno gaudio mōſtrata p illū
eſtaticū euāgeliſtā Jo. dicētē. Jo. j. Erat
lux vera q̄ illuminat oēꝫ hoiem veniētē
in hūc mūdū. Uñ ipſe de ſeipſo Jo. xiij.
Ego lux mūdi veni vt ois q̄ credit i me
i tenebris nō maneat. ¶ Quātū ad ſcdꝫ
ſ. effectus deteſtationē aggrauātē dicit.
Erāt eñ eoꝝ mala opa. Ubi ſciēdū ꝙ eā
quare hoies īfideles ⁊ peccatores magi
dilexerunt tenebras q̄ lucē erat: qꝛ eoꝝ
opera erāt mala. quib⁹ tñ per dñm comi
natur ve damnationis eterne: iuxta illd
Eſa. xxix. Ue qui pfūdi eſtis corde vt a
dño abſcōdatis cōſiliū: quorum ſunt in
tenebris opa ⁊ dicūt quis videt nos: p
uerſa ē eñ hec nřa cogitatio. ¶ Quātū
ad tertiū. ſ. actus diſtinctionē euidētem
dicit. Omnis enim q̄ male agit ⁊c. Ubi
primo tangit.
Modum operandi malorum.
Secundo operandi bonorum.
¶ Quātū ad pmū dicit. Omnis q̄ male
agit ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ duplex eſt act⁹ lu
cis. Primus eſt lucere in ſe. Scdo ē ma
nifeſtare alia qꝛ igit hō q̄ male agit non

vult manifeſtari. iõ ſʒ Alchi. dr lucẽ odi
rẽ de q̃bus Job. xxxviij. Aufert ab ipys
lux ſua ꝛ brachiũ excelſum ꝯfringet. Ab
imperijs lux aufert dũ ipʒ audiũt ꝛ bra-
chiũ eoꝝ. i. mũdi ꝓſperitas in qua con
fidũt. aufert ab eis dũ iſta nõ poterũt ei
ꝓdeſſe. ¶ Quãtũ ad modũ opãdi bono-
rũ dr. Qui aũt facit veritatẽ ꝛc. Ubi ſciẽ
dũ ꝙ q̃ amat lucẽ: facit opa cõſona luci.
ꝛ qꝛ opa iuſticie ꝛ ỽitatʒ ſunt ꝯſona luci.
iõ q̃ veritatẽ ꝛ iuſticiã opat venit ad lu-
cẽ. vñ Prouer. iiij. Iuſtoꝝ ſemita q̃ſi lux
ſplẽdẽs ꝓcedit ꝛ creſcit vſqꝫ ad ꝑfectũ
diei. ¶ Sciẽdũ eſt etiã ꝙ aliquẽ facere
veritatẽ intelligi põt dupliciter. primo
dr facere veritatẽ q̃ cõcordat ỽitati iu-
bẽti. ꝛ iſto mõ facit veritatẽ q̃ facit bõa
opa ſicut de⁹ ꝓcepit facer iux illd Apoc.
ij. Memor eſto vñ excideris ꝛ age pniaʒ
ꝛ pma opa fac. pma inquã. i. mihi placi
bilia: ꝛ talis dr ad lucẽ venire. ¶ Scdo
mõ dr facere veritatẽ q̃ cõcordat verita
ti redarguẽti nã de rõne veritatis ẽ pec
cata accuſare ꝛ redarguere. q̃ igit pctã
ſua ꝑ ꝯfeſſionẽ accuſat ꝛ redarguit. dr ſʒ
Au. ad lucem venire. ¶ Que q̃dã ꝯfeſ-
ſio nõ ſolũ de peccatis grauiorib⁹ ſʒ ẽt
de minorib⁹ dʒ eẽ. qꝛ. Eccli. xix. Qui ſp-
nit modica paulatim decidit in maiora.
¶ Sciẽdũ ẽ ẽt ꝙ manifeſtatio opis põt
intelligi de approbatiõe diuina operũ
nroꝝ ꝛ talis nõ diſplicet deo. vt ſic hõ i
ſuis opib⁹ nõ ſeipſuʒ cõmẽdet ſʒ cõmen
dationẽ attribuat deo. Uñ. ij. Corinth. x.
Nõ em̃ q̃ ſeipſum cõmẽdat ille ꝓbatus
eſt ſed quem deus commẽdat. ꝛ iſto mõ
dicebat Job. Job. xvj. Ecce ei i celo teſtꝭ
me⁹ ꝛ cõcius meus in excelſis. ¶ Scdo
poteſt intelligi de conſolatione interna
quam habemus de operibus noſtris bo
nis ꝛ talis etiã nõ diſplicet deo de qua
ij. Corinth. j. Nã gloria noſtra hec eſt te
ſtimoniũ cõſcientie nr̃e. ¶ Tertio põt
itelligi de manifeſtatiõe noſtroꝝ operũ
quãtum ad proximũ ꝛ ſi talis manifeſta
tio queratur ꝓpter laudẽ hominũ talis
diſplicet deo. ꝛ ꝓhibet a xp̃o Mat. v. c.
Cũ facis eleemoſynã noli tuba canere
an te ſicut hypocrite faciunt in ſynago
gis vt honerẽt ab hoibus. Si ỽo q̃ratur
principaliter propter laudẽ dei ꝛ ad edi
ficationem proximi talis etiam eſt pla-
cibilis deo iuxta illud quod chriſt⁹ ſua-
det Mat. v. c. Sic luceat lux veſtra corã
hoibus vt videant opera veſtra bona: ꝛ
glorificent patrem veſtrum: qui in celis
eſt. Et tunc non erit de illis de quibus
apoſtolus. Omnes que ſua ſunt querũt
non que ieſu chriſti. ¶ Nos igitur vt
opera nr̃a deo accepta: nõ debemus te
nebras diligere. ſʒ magis eas abijcere
et ſequi lucem chriſtuʒ in operibus vir
tuoſis. iuxta admonitionem apoſtoli di-
centis Ro. xiij. Nox preceſſit dies autẽ
appropinquauit. abijciamus ergo ope-
ra tenebrarum ꝛ induantur arma lucis:
ſic vt in die honeſte ambulemus. Ut in-
duti in hoc mundo armis lucis per gra
tiam peruenire valeamus ad gloriam
ſempiternam. Ad quam ꝛc.

¶ Feria tertia poſt pentecoſten. Euan-
gelium. xl. ¶ Introductio.

AMen amẽ di-
co vobis qui nõ intrat per
oſtium ſed aſcendit aliun-
de in ouile ouium ille fur
eſt ꝛ latro ꝛc. Jo. x. Scien-
dum eſt q̃tum ad preſens ſpectat ꝙ qua
tuor ſunt de ratione boni magiſtri. Pri-
mum eſt ꝙ debet diſcipulos ignorãtes
inſtruere: vt nõ remaneãt in ignorantia
mentis. Secundum eſt ꝙ dʒ diſcipulos
errantes dirigere ne remaneãt in erro
ribus ſuis. Tertium eſt ꝙ dʒ diſcipulis
veritatem oſtendere: vt in ip̃a firment.
Quartum eſt ꝙ diſcipulis anteponere
debet vtilitatem: vt videntes vtilitateʒ
quam ſequunt ex ſua doctrina ad adi-
ſcendũ fortius animentur. ¶ Chriſtus
igitur vt bonus magiſter ꝛ pius in ho-
dierno euãgelio q̃tum eſt in ſe a nobis
ammouet ignorantiã diſtinguens inter
bonũ paſtorem ꝛ malũ: vt ſciamus ip̃m
cognoſcere: dirigit etiaʒ nos in noſtris
actibus oñdens qualiter ad bonũ paſto
rẽ nos debeamus habere: docet ẽt nos
veritatẽ vt ſciamus quis ſit ver⁹ paſtor
quẽ imitari debeam⁹. ꝓponit etiam no-
bis vtilitatẽ quã habem⁹ in ſequẽdo ve
rum paſtorẽ qꝛ ſalutem animarũ noſtra
rũ vt ſollicitius imitemur vt ſic veracis

142

ter poſſit xps cuilibet dicere illd Pro-
uer.iiij. Uiã ſapiẽtie mõſtrabo tibi du-
cã te p ſemitas equitatis quas cũ ingreſ-
ſus fueris nõ artabuntur greſſus tui et
currẽs nõ habebis offendiculum. Scdʒ
hoc igitur xps hic quatuor tangit ſcʒ.
Diſtinctionem clarius diſcernentem.
Conditionem plenius condecedentem
Expreſſionem certius confirmantem.
Promiſſionem iocundius delectantem
¶ Primum pbat diuerſitas acquirendi
Scdm ſedulitas gubernãdi. Tertiũ ſin-
gularitas criſtẽdi. Quartũ ſecuritas ob
tinẽdi. Primũ in princi. Scdm ibi huic
oſti.⁊c. Tertiũ ibi. H pucrbiũ ⁊c. Quar-
tũ ibi. Ego ſũʒ oſtiũ ⁊c. ¶ Prima pars.

QUantũ ad pmum vbi tangit
⁊c. qd pbat ⁊c. dt. Amẽ amen
dico vobis ⁊c. Ubi ſciẽdum
quãtũ ad intellectũ huius p
me partis ⁊ etiã toti⁹ euãge-
lij in quo fit mentio de oſtio p qd intrat
ad ouile: ꝙ oſtiũ dicit aliqd introducto-
riũ ad aliqd intrinſecũ. Et ſm hoc oſtiuʒ
põt accipi mltis modis ſʒ qd itrinſecũ
ad qd intram⁹ p oſtiũ multis modis ac-
cipit. Ubi ſciẽdũ ꝙ pmũ intrinſecũ põt
dici intellect⁹ ſcripture. cuius oſtiũ ad
intrãdũ eſt fides. iuxta illd Eſa. iij. Niſi
credideritis nõ intelligetʒ. i. niſi habue
ritis fidẽ tãꝙ oſtiũ: nõ intrabitis ad in-
telligẽtiã interiorẽ ſcripture. Uñ de illo
oſtio fidei qd debem⁹ habere dicit aplˢ
Heb. xj. Credere opʒ accedẽtẽ ad deũ: qʒ
eſt. Iſtud oſtiũ. i. fidẽ apuit xps gentib⁹
qñ fidẽ ſuã eis p pdicatores ſuos aplos
ppalauit: iuxta illd Act. xiiij. De⁹ apuit
gentib⁹ oſtiũ fidei. ¶ Iſtud oſtiũ põt fi-
gurari p illd de quo legitur Gen. xviij.
Qd cũ abraam ſederet in oſtio taberna
culi ſui: in ipſo feruore diei: in ↄualle mã
bre apparuit ei dñs: cũqꝫ eleuaſſet ocu-
los appuerũt tres viri ſtãtes pe eũ: qs
cum vidiſſet occurrit in occurſuʒ eoꝝ: ⁊
adorauit ⁊ inuitauit eos ad prãdiũ qui
bus acquieſcentib⁹ tulit butyrũ ⁊ lac et
vitulũ quẽ coxerat cũ panib⁹ ſubcineri
tijs ⁊ poſuit corã eis: ipſe vo ſtabat iuxta
eos ſub arbore. Ubi ſciẽdũ ꝙ p abraam
qui dr pater fidei noſtre ſedentẽ in oſtio
tabernaculi. intelligit quilibet hõ fide-
lis q in oſtio tabernaculi. i. in fide catho
lica inſtar ſedẽtis: dʒ firmiter pmanere.
iuxta illd Col. j. Permanetis i fide fun-
dati ⁊ ſtabiles. ¶ Dicit autẽ ſedere in
ipſo feruore diei: qʒ hõ cum fide dʒ ha-
bere charitatẽ dei ⁊ primi. iuxta illd. ij.
Timo. ij. Sectare vo iuſticiã fidẽ chari-
tatẽ ⁊ pacẽ cũ his q inuocãt dñm de cor
de puro. Dicit etiã ſedere in conualle
mãbre q vno mõ interpretat claritudo:
qʒ ſtare in hũilitate pſundo ſignificata
p vallẽ per quã meret videre claritateʒ
diuinã. Nam teſte ſalomone Prouer. ij.
Ubi humilitas: ibi ⁊ ſapiẽtia. Qʒ igitur
de rõne ſapientie eſt illuminare ⁊ clarũ
facere: ita hũilitas ducit ad claritatẽ vi
ſionis diuĩe: qʒ iuxta illd Luc. xiiij. Qui
ſe humiliat exaltabit. ſ. in gloria. ¶ Sic
aũt ſedẽti vt dictũ eſt apparet dñs ad cõ
ſolationẽ ipſi⁹ iuxta illud Sap. j. Appa-
ret aũt his q fidẽ habẽt i illũ. Dicit aũt
ꝙ cũ abraaʒ leuaſſet oculos: vidit tres
viros quos ſingularit vocauit dñm: ad
deſignãdũ ꝙ fundamẽtũ nr̃e fidei eſt vni
tas diuĩe eſſẽtie trinitas pſonarũ: iuxta
illd Jo. v. Tres ſunt q teſtimoniũ dãt in
celo: pr̃ vbũ: et ſpũſſanct⁹ ⁊ hi tres vnũ
ſunt. ¶ Attendat aũt diligẽter fidelis q
libet ⁊ diſcat ab abraã reuerẽtiã ⁊ obſe-
quiũ exhibitũ trinitati. Nã dr quãtũ ad
reuerentiã ꝙ adorauit in terra ad deſi-
gnãdũ ꝙ deo ſoli debem⁹ reuerẽtiã exhi
bere. Uñ Deut. vj. Dñm deũ tuũ adora-
bis ⁊ illi ſoli ſuies. Quãtũ ad obſequiũ
dr ꝙ inuitauit eũ ad prãdiũ: ad deſignã-
dũ ꝙ debem⁹ nos i opib⁹ pietatis exer
cere. ¶ Diſcat etiã ab abraã qd obtulit
quia butyrũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ p butyrum
quod eſt pinguedo lactis. intelligit mẽ
tis deuotio ſpũaliter mẽtẽ impinguãs.
Per lac vo purum: ⁊ candidũ: intelligit
puritas mentis ⁊ corporis. Per vituluʒ
vo iugum portantẽ: intelligit virt⁹ obe
dientie. Per panẽ vo ſubcinericiũ: intel
ligit mortalis cõditio hois q eſt puluis
⁊ in puluerem reuertet. Homo igitur cõ
ſiderans ſuã mortalitatẽ ⁊ eternitatẽ di
uine eſſentie: dʒ ſe humiliare: ⁊ eius mã
datis colluʒ ſubdcere: ⁊ ſeruare ſe purũ
a peccatis: ⁊ in deũ mẽtaliter eleuari: et
ſic deo pdicta offert. ¶ His aũt oblatis

debet inſtar abrahā ſtare ſub arbore.i.ſub cruce xp̄i paſſionem iugiter meditādo: quia p ipſum ſumus ſaluati ⁊ liberati a morte:⁊ reſuſcitati ad vitā.¶ Scdm̄ intrinſecū eſt illō qd̄ realiter ſcriptura cōtinet tanq̄ materiam de qua pncipalit̄ loquit̄:cuiuſmodi eſt de⁹ ⁊ xp̄s in duab⁹ naturis cui⁹ oſtium eſt ſcriptura.vn̄ Jo.v.Scrutamini ſcripturas ille ſūt q̄ teſtimonium phibent de me.¶ Jſtud oſtiuʒ fuit figuratuʒ Eze.viij.Ubi ſnialiter dr̄. Eleuauit me ſpirit⁹ ⁊ introduxit me ad oſtiū atrij ⁊ vidi ⁊ ecce foramē vnū in pariete ⁊ dixit ad me:fili hoīs fode parietē et cū perfodiſſem parietē aperuit oſtiū vnum:⁊ dixit ad me ingredere ⁊ vide.

¶ Ubi ſciendū q̄ per iſtud oſtiū atrij intelligitur ſacra ſcriptura. Ad quam dr̄ ſignāter ſpūſſanct⁹ hoīem introducere:qꝛ ad illā intelligendā n[illegible] pōt accedere niſi p ſpm̄ſctm̄.iuxta illō.ij.Corinth.xij. Nemo pōt dicere dn̄s ieſus:niſi in ſpūſancto. Per parietē aūt in quo ē foramē vnuʒ intelligit̄ ſpūs literalis ad quē introire faciliter poſſum⁹.qꝛ ſicut paries apparet exteri⁹ ē ⁊ infra ipʒ pn̄t mlt̄a latere:ita lʒ ſenſus literalis exteri⁹ appareat:tn̄ infra ſe ꝯtinet multos alios ſenſus. ¶ Huc autē pietē dicit ſpūs.ſ.q̄ hō fodiat:p qd̄ intelligit̄ ſollicitū ſtudiū qd̄ homo dʒ habere in ipa aſſidue ſi vult ad intellectū ſpūalēʒ venire:⁊ ſi ſic aſſidue foderit:inueniet reſeratū ſibi oſtiū ⁊ poterit ſubtilia cōtēplari.¶ Cū aūt ſic ingreſſus fuerit pfunda ſcripturaꝝ:videre poterit creatorē potētiſſimū.iuxta illud Gen̄.j.Jn prin.creauit de⁹ celū ⁊ terrā. Redēptorē piiſſimū.iuxta illō Apoc.v.Redemiſti nos dn̄e de⁹ i ſanguine tuo. Remuneratorē iuſtiſſimū.iuxta illud qd̄ ipſe dt̄ Apoc.xxij.Ecce venio cito ⁊ merces mea mecū eſt dare vnicuiqꝫ ſm̄ opa ſua.¶ Tertium intrinſecū pōt dici corpus eccl̄ie vel ꝯgregatio fideliū copulata p vnitatē fidei ⁊ vinculū charitatis: cuius oſtiū eſt xp̄s:qꝛ ad illud intrinſecum nullus intrat niſi p xp̄m:cui⁹ ratio eſt:qꝛ remouet obſtaculū.ſ.pctm̄ ⁊ ꝯfert gratiā per quā q̄s intrat. ¶ Jſtud oſtiū deus aperuit quādo filiū miſit in mūdū qui nos ad vnitatem fidei congregauit.

¶ Quartū intrinſecū poteſt dici pmiū quod expectamus in patria:cui⁹ oſtiū eſt opus meritoriū per qd̄ homo meret̄ vitā eternā.Sed qꝛ null⁹ mereri poteſt ſine xp̄o:iuxta illud qd̄ ipſe dicit Jo.xv. Sine me nihil poteſtis facere:idō ſʒ hoc poteſt etiaʒ xp̄s oſtiū appellari.Un̄ ipe hoc eodem euāgelio dicit.Ego ſuʒ oſtiū per me ſi q̄s introierit ſaluabit̄. ¶ His igit̄ viſis ſciēdū eſt q̄ circa iſtā partē pncipalem duo poſſum⁹ cōſiderare ſm̄ duplicem modū acq̄rēdi p̄lationem ⁊ pmatum.Nā quidā acq̄rūt p̄lationē mō indebito:quidā aūt modo debito. ¶ Quātuʒ ad modū indebitū dicit.Amē amē dico ꝛc.p oſtiū.i.p fidē vel p opa bona vel p xp̄m l ouile ouiū.i.in ꝯgregationē ppli ille fur eſt ⁊ latro.¶ Quātū ad modum debitū dicit.Qui aūt intrat p oſtium paſtor eſt ouiū.Ubi Aug.de v̄bis dn̄i.Jntrat p oſtiū q̄ intrat p xp̄m:q̄ imitet̄ paſſionēʒ xp̄i q̄ cognoſcit humilitatē xp̄i:vt cum de⁹ factus ſit hō pro nobis:cognoſcat ſe nō eſſe deū ſʒ hoīem.Qui eīm vult deus videri cū ſit hō nō imitat̄ illum:q̄ cum de⁹ eſſet:hō factus eſt:⁊ ſic minus q̄ eſſet fact⁹ eſt:tibi autē nō dr̄ eſto min⁹ q̄ es.ſed agnoſce q̄d eſt. ¶ Sciēdum eſt autē q̄ loquēdo moraliter p oſtiuʒ intelligitur cōſcientia hoīs:p quod ingredit̄ aliquid in alam.Et hoc oſtium dʒ claudi pctis ⁊ diabolo.⁊ aperiri virtutib⁹ ⁊ deo. Un̄ dr̄ homini.iiij. Reg.iiij. Jngredere ⁊ claude oſtiū cū intrinſecus fuerit tu ⁊ filij tui.Nā hō dʒ ingredi infra ſeipſum ad cōſiderādū ſuā fragilitatē quantū ad corpus:qꝛ de terra eſt:⁊ in terrā reuertetur:⁊ ſuā nobilitatē quātum ad alam:qꝛ ad imaginē dei factus.⁊ ſic cū itrinſec⁹ fuerit ipſe ⁊ filij ſui.i.cogitationes cōcepte in mēte:dʒ claudere oſtiū ne in alaʒ ingrediat̄ aliqd̄ vitiū p qd̄ ala ad dei facta imaginē deturpet̄. ¶ Hoc aūt fuit figuratū.iiij.Re.vj.Ubi ſnialr̄ dicit̄ q̄ cū Jorā rex impius mitteret nūciū vt amputaret caput Heliſei pphete viri dei: dixit Heliſe⁹ cū venerit nūci⁹ claudite oſtium ⁊ nō ſinatis eū introire.Ecce eīm ſonitus pedum dn̄i eius poſt eū eſt.Ubi ſciēdum q̄ p Joram volentem interficere Helyſeum:intelligitur diabolus qui

143

tãq̄ principali paſtori. Nam ipſe.
Nouit oues notati p eternã ꝑdeſtinatiõez
Emittit eas p peccatorum remiſſionem.
Anteceedit eas p reſurrectionē ꝛ aſcēſionē
¶ Primo xp̄s nouit oues ꝛc. Nam xp̄s certitudinaliter cognoſcit nota ſaluãdo rum. iuxta illd̄. ij. Timo. ij. Cognouit dominus q̄ ſunt ei9. Un̄ ipſe dicit Luce. x. Gaudete aūt q2 noīa veſtra ſcripta ſunt in celis. ¶ Scd̄o emittit eas per pctõꝝ remiſſionez. Nā xp̄s peccata ouiū ſuaꝝ ſm̄ Aug. dimittit. vt eū liberius poſſint ſequi. Hoc fuit ꝓphetatū per. d. p̄s. Eduxit eos de tenebris ꝛ vmbra mortꝫ ꝛ vincula coꝝ diſrupit. ¶ Hoc aūt fuit figuratuꝫ Deut. iiij. vbi d̄r q Moy. dixit populo. Uos aūt tulit dn̄s ꝛ eduxit de fornace ferrea egypti vt haberet populuꝫ hereditarium. ¶ Ubi ſciēdum q per illū dn̄m intelligit xp̄s qui eſt rex regū ꝛ dominus dominãtum. Per pplm̄ xp̄o gen9 humanum hūc aūt xp̄s eduxit de fornace ferrea. qn̄ per paſſionē ſuã de potentia diaboli ꝛ de penis iſernalib9 liberauit. quem fecit ſibi pplm̄ hereditariuꝫ gratiã ꝯferendo. ¶ Scd̄o antecedit eas per reſurrectionē ꝛ aſcenſionē. Ubi ſciēdum q xp̄s oues ſuas preceſſit reſurgēdo ꝓpter qd̄ primo genitus mortuorum appellatur vn̄ Apoca. j. Eſt teſtis fidelis primogenit9 mortuoꝝ ꝛ princeps regū terre. Preceſſit etiã in celū aſcēdendo ſicut ꝓphetatū fuit Mich. ij. Aſcēdet eñ pãdens iter ante eos ꝛ trãſibit rex eorū corã eis ꝛ dn̄s in capite coꝝ. Un̄ Aug. Et quis eſt q̄ oues ꝑceſſit: niſi q̄ ſurgēs a mortuis iam nõ moritur: et patri dixit quos dediſti mihi volo vt vbi ego ſum ꝛ ipſi ſint mecū. ¶ Quantū ad actum gregis ad paſtorē dicit. ꝛ oues illum ſequūtur ꝛc. Ubi duos actus: cõſidera. ſ. quantum ad bonum paſtorem actum adherētium: ꝛ quãtum ad malū paſtorem actuꝫ renitētium. ¶ Quãtum ad primuꝫ dicit Et oues illum ſequunt q2 ſciunt vocem eius. Sicut eñ de ratiõe boni paſtoris eſt gregem ꝑcedere ꝛ ipſum in viã verã iſtruere: ſic de rõne boni gregis ē paſtorē ſequi ꝛ ip̄m reuerēter audire. ¶ Quãtum ad actū renuentē reſpectu mali paſtoris dicit. alienū aūt nõ ſequuntur ꝛc. Nam bonus grex cognoſcēs malū ꝛ falſum paſtorē: ipſum nõ ſequit nec vocem eius audit attendēs ꝯſiliū xp̄i. d. Matt. vij. Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ veniunt ad vos in veſtimētis ouiū intrinſec9 autem ſunt lupi rapaces. ¶ Sciēdū eſt autem circa iſtam partem in qua fit mētio de actu quē debent habere oues ad paſtorem q moraliter loquēdo: oues debēt
Accedere p charitatis dilectionem.
Paſtorē cognoſcere p gratiaꝝ actionē.
Ipſum audire p mãdatoꝝ impletionez.
Sibi ſuire p bonoꝝ opꝝ fructificatiõez.
¶ Primo debent ad paſtorē accedere p charitatis dilectionē. Oues eñ relinquētes paſtorē p terrenoꝝ dilectionē dicūt errare: q2 habēt affectū curuū: ꝛ id̄ ſi volunt gratificari debēt reuerti ad xp̄m. vt ſic dicat de ipſis illd̄. j. Pet. ij. Eratis eñ ſicut oues errãtes: ſed ꝯuerſi eſtis ad paſtorem ꝛ ep̄m aiaꝝ veſtrarū. ¶ Scd̄o debēt paſtorē cognoſcere p gratiaꝝ actionē vt dicere poſſit xp̄s illd̄ Jo. x. Ego cognoſco oues meas ꝛ cognoſcūt me mee. ¶ Tertio debēt paſtorem audire p mãdatoꝝ impletionē. Ut ſic poſſit dicere xp̄s de eis illud Jo. x. Oues mee voceꝫ meã audiunt ꝛ cognoſco eas ꝛ ſequunt me. ¶ Quarto debēt paſtori ſeruire per bonorum operum fructificationem. Ut de ipſis dicatur illd̄ Gen̄. xxxj. Oues tue ꝛ capre ſteriles non fuerunt.

¶ Tertia pars.

Sequit. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ieſus ꝛc. Ubi tãgit expoſitionē certi9 ꝯfirmãtem: qd̄ probat ſingularitas exiſtendi. Ubi duo ꝯſiderare poſſumus ſcꝫ.
Inſinuationem locutionis parabolice.
Expoſitionem eruditionis enigmatice.
¶ Quãtum ad p̄mū dicit. Hoc ꝓuerbiū dixit ꝛc. Ubi ſciēdū q ſm̄ Ugonē: ꝓuerbiū eſt ſimilitudo vel parabola vbi vnū d̄r ꝛ aliud intelligit. vn̄ ꝓuerbiū quaſi ꝓ verbo poſitum: ꝛ q2 ieſus dicebat quedã de paſtore corporali. volēs itelligere de paſtore ſpirituali: vel de ſeipſo q̄ eſt p̄ncipalis paſtor. Ideo dicitur dixiſſe ꝓuerbium. ¶ Quantum ad expoſitionez eruditiõis enigmatice. dicit. Dixit ergo eis iterum. Ubi duo conſidera ſm̄ qd̄ certiſſ

cat nos de duob⁹. Primo eñ nos certi-
tificat quantū ad ſuam entitatē introdu
cētē. Scđo quātū ad alioꝝ malignitateʒ
decipiētē. ¶ Quātū ad pmū dicit. Dixit ergo
eis ⁊c. Ubi ſciēdū ſcʒ Augu. ꝙ illō qđ di-
xerat ſuperi⁹ parabolice de oſtio: clari⁹
hic explanat. In illo eñ euāgelio xp̄s dicit
oſtiari⁹: oſtiū ⁊ paſtor. Nomē aūt paſtorꝭ
ſcʒ Aug. cōmunicauit ſuis mēbris: ſʒ no
men oſtiū ſibi retinuit: q2 ſicut eſt ſolum
vnum baptiſma. i. xp̄i: qđ ē ianua intrādi
in corp⁹ eccl'ie: ita ſolū vnū ē oſtiū. i. xp̄s
ꝑ cui⁹ paſſionē hʒ baptiſm⁹ ꝟtutē vt ec
cleſie incorporemur ⁊ xp̄o. ¶ Quātū ad
certificationē malignitatʒ alioꝝ decipiē
tes dicit. Omes q̃tquot añ me venerūt ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ oēs q̇ venerūt ꝑter nomē
xp̄i q̇s ipſe nō miſit nō fuerunt veri pa
ſtores ſʒ ſeductores gregis. De q̇b⁹ ipſe
dicit Hiere. xxiij. Seduxerūt populū meuʒ
in mēdacio ſuo ⁊ in mirabilib⁹ ſuis cuʒ
ego nō miſiſſem eos. ¶ Sciēdū eſt autē
ꝙ ex hoc qđ xp̄s hic dicit ꝙ oēs q̇ fuerunt
añ eū: fures ſunt: non ꝓꝑ hoc ꝓphete et
ꝑ'iarche veteris teſtamēti latrōes fue-
rūt. Primo ſm Aug. q2 tales lʒ añ xp̄ʒ ve
nerint: tñ nūcij eius fuerūt: ⁊ iō non au-
ctoritate ꝓpria ſʒ xp̄i venerūt. Scđo ſm
Chryſo. q2 eādē fidē habuerūt patres ve
teris teſtamēti nobiſcū. Intātū autē dif
ferebat q2 qđ nos credim⁹ eē factū: ipſi
ſperabāt i futurū. ¶ Dicit igit ſʒ Aug.
Oēs q̃tq̃t ꝑter me venerūt: fures fuerūt ⁊
latrōes. i. ad furādū ⁊ occidēdū venerūt.

¶ Quarta pars.

SEquit. Ego ſum oſtiū ⁊c. Ubi
tāgit ꝓmiſſiōeʒ iocūdius de
lectātē: qđ ꝓbat ſecuritas ob
tinēdi. Ubi duo conſidera. ſcʒ
Boni paſtoris vtilitateʒ demulcentem.
Mali ⁊ boni diuerſitatem euidentem.
¶ Quātū ad pmū dicit. Ego ſum oſtiū ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ hic xp̄s ſe oñdit eē oſtiū
ex duplici vtilitate quā hō conſequitur
¶ Quātū ad primam xp̄s ſic arguit. Per
oſtiū q̇s igredit ad domū vt ſaluet i ea.
ſed ſi q̇s ꝑ me itroierit ſaluabit ⁊ guber
nabit: igit ego ſum oſtiū. ¶ Quātum ad
ſcđaʒ ſic arguit. Per oſtiū q̇s ingredit ⁊
egredit: ſed ego ſuʒ ordinat⁹ ad ſpūalem
ingreſſum et egreſſum. igitur ego ſum
oſtium. ⁊ ideo dicit et ingredietur ſcili-
cet ꝑ me ⁊ egredietur ⁊ paſcua inueniet.
¶ Quātū ad ſcđm ſcʒ mali ⁊ boni paſto
ris diuerſitatē dicit. Fur nō venit ⁊c. Et pri
mo tāgit actuʒ ꝑniciosum mali paſtoris
d. Fur nō venit niſi vt furet. Ubi Chryſ.
fur. i. diabol⁹ venit tentādo vt furetur.
⁊ deinde per opera deſtruit. ¶ Scđo tā-
git boni paſtoris actū gaudioſuʒ. d. Ego
veni vt vitā habeāt ſcʒ in p̄ſenti ꝑ grāz:
⁊ vt abundanti⁹ habeant ſcʒ in futuro ꝑ
gloriem. Ad quam ⁊c.

¶ Dñica pma poſt penthecoſten. Euāge
lium quadrageſimumprimum.

EStote miſeri-
cordes ſicut ⁊ pr̄ veſter miſe
ricors ē Luc. vj. Nos videm⁹
ꝑ expientiā ꝙ bon⁹ magiſter
diſcipl'os inſtruit: quēlibet i ſuo gradu
nō eñ oībus dat lectionē eandē: ſʒ ſm
capacitatē cuiuſlibet. Xp̄s igitur magi-
ſter noſter ꝑfect⁹ gen⁹ humanuʒ gñalit
inſtruit: ⁊ quēlibet in gradu ſibi ꝯpetēti.
Ubi ſciendū ꝙ humanū gen⁹ pōt diui-
di gñaliter in tres ꝑtes. Quidā eñ ſunt
p̄ſidētes q̇ habent alios corrigere ⁊ gu-
bernare. Quidā ſunt ſapiētes: q̇ habent
alios iſtruere. Quidā ſunt obſequētes
q̇ habent ſuperiorꝝ p̄cepta ꝑficere. Pri-
mi debēt eſſe ſine culpa. Scđi debēt eſſe
vidētes. Tertū benigni. vt ſic q̇ete poſ-
ſint inuicē viuere. Iſta igit tria genera
hoim lʒ nō eodē ordie: xp̄s inſtruit ⁊ quē
libet in gradu ſibi debito i euāgelio ho-
dierno in quo ſm triplicem doctrinā ge
neraliter tria tangit ſcʒ.
Pietatem viſceroſam ſubleuantem.
Claritatem luminoſam dirigentem.
Bonitatem gratioſam decorantem.
¶ Primū ꝓbat ꝯpaſſio affligētis miſe-
rie. Scđm excuſſio excecātis ignorantie
Tertiuʒ expulſio inficiētis macule. Pri
mū in principio. Scđʒ ibi. Dicebat aūt
illis ſimilitudinē ⁊c. Tertiuʒ ibi. Quid
autem vides feſtucam ⁊c.

¶ Prima pars.

QUantum ad primum vbi tā-
git ⁊c. quod probat ⁊c. dicit.
Eſtote ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ i om
ni opere virtuoſo q̄ntum ad

preſens ſpectat inter alia tria poſſum⁹
conſiderare ſcilicet.
Actum.
Modum.
Fructum.
¶ Et ſm hoc hic ꝯtū ad pietatez que eſt
opus virtuoſuz xp̄s tria tangit ſcilicet.
Actum inclinantem.
Modum conuenientem.
Fructum correſpondentem.
¶ Quātū ad p̄mū dr. Eſtote miſericor-
des ſicut ꝛ pr̄ vr̄ miſe. ē. q. d. filius dꝫ imi
tari bonū prēz i actib⁹ bonis: cū igit̄ de⁹
pr̄ ſit pr̄ veſter. et ip̄e ſit pi⁹: ita qlꝫ dꝫ vt
bon⁹ fili⁹ miſericors eſſe. Vn̄ Ephe.iiij.
Eſtote aūt inuicē benigni miſericordes
donātes inuicē ſicut ꝛ de⁹ in xp̄o dona-
uit vobis. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ in-
uenio deum humano generi ſuam miſe
ricordiam multipliciter oſtendiſſe: ſcꝫ.
In dimiſſione inficientis culpe.
In collatione informantis gratie.
In liberatione aggrauantis potentie.
In mitigatione affligentis pene.
In condonatione quietantis glorie.
¶ Primo de⁹ hūano generi ſuā miſeri-
cordiā oſtēdit in dimiſſiōe inficiētis cul
pe. Ni de⁹ ſua pietate q̄uis pctōr ip̄m
offenderit: tñ ſi vult ad ip̄m ꝯuerti indul
get. iuxta illd̄ Eccli.ij. Pi⁹ ꝛ miſericors
eſt de⁹ ꝛ remittet i die tribulatiōis pctā.
Hoc aūt fuit figuratū in illa pabola quā
xp̄s dixit Mat.xviij. de ſeruo q̄ debebat
regi decē milia talenta q̄ cū nō haberet
vñ ſolueret pcidēs rogabat eū di. pacie
tiā habe in me ꝛ oīa reddā tibi: cui⁹ hu-
militatē vidēs dñs miſert⁹ ē ſerui illi⁹
ꝛ oē debitū dimiſit ſibi. Ubi ſciēdū ꝙ p
illū regē intelligit̄ de⁹ q̄ ē rex magn⁹ ſu
p oēꝫ terrā in p̄s. Per ſeruū āt ſic obli-
gatū debitis intelligit̄ peccator. Sꝫ ad
uertat pctōr penitēs ꝛ diſcat ab illo ſer-
uo. Nā vidēs ſe inſufficiētē ad ſatiſfaciē
dū dꝫ ad fontē miſericordie veniā poſtu
lare ꝛ emēdā p poſſe humiliter pmitte-
re. d. pacientiā ꝛc. qꝛ p̄s. Miſerator ꝛ mi
ſericors dñs pa. ꝛ multum miſericors ꝛ
tūc omne debitū dimittit ſibi. ¶ Scdo
de⁹ ſuā miſericordiā oſtēdit in collatiōe
reformātis gratie. nā nō ſolū pctōri pec
catū dimittit: ſꝫ qꝛ mortu⁹ ſpūalit̄ erat:
viuificat per ſuā gratiā. Qd̄ cognoſcēs
p̄s. d. Scdꝫ miſericordiā tuā viuifica me
ꝛ cuſto. teſ. oris tui. Hoc aūt fuit figura-
tū Lu.xv. in filio pdigo q̄ receſſit a prē
q̄ cū bono ſua diſſipaſſet fatue: in factus
famelic⁹ ſtatum ſuū miſer̄ cognoſcens
ad patrē redijt de p̄teritis culpā dicens
cui⁹ humilitatē ꝛ bonum propoſitū cōſi
derans pr̄ miſericordia mot⁹ recepit in
grām oſculat⁹ eſt eū: ꝛ iuſſit eum indui
ſtola prima ꝛ dari anulū in manu ei⁹ ꝛ
occidi vitulū ſaginatū ꝛ fecit grande cō
uiuiū: qꝛ fili⁹ ſu⁹ mortuus erat ꝛ reuixit
p̄ierat ꝛ inuēt⁹ eſt. Ubi ſciendū ꝙ p iſtū
filium pdigum intelligit̄ quilibet pctōr
qui peccādo recedit a patre qui dr̄ iuue
nis duz nō regit̄ ſapientia: ſed ſequitur
carnis deſideria. Hic autem miſer pec-
cator bona ſua dr̄ diſſipaſſe: qꝛ dona gra
tuita accepta a deo in baptiſmo p pecca
tum amiſit ꝛ ſic diuina gratia efficit̄ fa-
melicus. Hoc aūt ꝯſiderās dꝫ ad ꝯſcien-
tiam reuerti ꝛ ad deum. Vn̄ Eccli.xvij.
Cōuertere ad dñm ꝛ relinque peccata.
p̄care autem faciē dñi ꝛ minue offendi-
cula. Nam qñ cognoſcit diuinā iuſticiā
ꝛ ſuam culpā ale infectiuā debet ad deū
conuerti priſtina peccata relinquendo
ꝛ ip̄ꝫ pro venia humiliter deprecari ꝛ di
cere. pater peccaui in celū ꝛc. Lꝫ aūt nō
ſit dign⁹ diuina filiatiōe: qꝛ ſe priuauit
voluntarie tamen dꝫ ſe offerre diuinis
obſequijs ꝛ dicere fac me ſicut vnum de
mercenarijs tuis: qꝛ Job.vij. Militia eſt
vita hoīs ſup terram ꝛ ſicut mercenarij
dies eius. ¶ Quantā aūt fiduciaꝫ de ob
tinēda venia habere debeat peccator pe
nitēs ꝯſideret quid ſequit̄. Nā dicit̄ ꝙ
pater vidēs eū contritū, ip̄m ſuſcepit in
gratiā ad deſignādū ꝙ quātūcūqꝫ homo
peccauerit: ſi vult ad deū reuerti ip̄m re
cipit. Vn̄ dixit Hiere.iij. Reuertere ad
me ꝛ ego ſuſcipiā te. Quid āt pr̄ ſibi fe
cerit audi q̄d ſeq̄tur. Nā primo oſculat⁹
eſt euz: per qd̄ intelligitur pax facta dei
ad pctōrez. quia oſculū eſt ſignū pacis.
Secundo fecit indui eū ſtola prima: per
quam indumētuz intelligit̄: qꝛ eū induit
diuina gratia que eſt primum ꝛ p̄ncipa-
le ale indumentum. Tertio iuſſit dare
annuluz in manu eius. per quem intelli-

gitur fidelitas quā peccator poſtq̄ recō
ſiliat⁹ eſt deo d3 ſibi tenere. vt. ſ. amplius
eū nō derelinquat peccādo. Un̄ in ſignū
fidelitatis anul⁹ dat ſpōſo. Quarto iuſ
ſit dari calciamēta in pedib⁹ eius. Ubi
ſciendum q̄ per calciamētū ſtringēs pe
dem ⁊ reſeruās ne deturpet a luto intel
ligitur v̄tus conſtātie in bono ꝓpoſito:
ꝑ quā homo reſtringēs ſe ab allicientib⁹
ad pct̄m ſeruat aīa3 mundā. Quinto iuſ
ſit occidi vitulū ſaginatū. ꝑ quem q2 eſt
aīal imolaticū intelligit xp̄s q̄ ꝓ redem
ptione nr̄a hoſtiam ſe obtulit deo in cru
ce. Sexto d2 q̄ fecit grāde ↄuiuium in ſi
gnum letitie: q2 fili⁹ fuerat mortu⁹ ⁊c.
q2 qn̄ homo q̄ per pct̄m mortu⁹ fuerat ⁊
perdit⁹: per pniā3 ad deū reuertit ⁊ gra
tiam recipit viuificātē aīam eſt angelis
dei ⁊ ſctis in patria magnū gaudiū. Un̄
Luc. xv. Gaudiū erit corā angelis dei ſu
per vno pctōre pniā3 agente. ¶ Tertio
de⁹ hūano generi ſuā miam oſtēdit i li
beratiōe aggrauātis potentie. Nam de⁹
etiam qn̄ videt aliquos aggrauatos pro
pter pctā a diabolo. ipos adiuuat ſi ip̄m
voluerint inuocare. Un̄ p̄s. Si dicebam
mot⁹ eſt pes meus mia tua dn̄e adiuua
me. hoc aūt fuit figuratū. iiij. Reg. xiij.
Ubi ſententialiter dicitur q̄ cū azael rex
ſyrie affligeret ppl'3 iſrael corꝑ pctis exi
gentib⁹ ⁊ deus eos dereliquiſſet dep̄ca
tus dn̄s ꝓ liberatiōe ipſoꝝ miſert⁹ eſt
dn̄s eoꝝ: ⁊ reuerſus eſt ad eos. Ubi ſciē
du3 q̄ ꝑ azael qui interp̄tatur fortitudo
intelligit diabolus q̄ fortis eſt ad expu
gnādos hoīes. q̄ d2 rex ſyrie q̄ interpre
tatur ſublimitas: q2 ipſe eſt rex ſuꝑ oēs
filios ſuꝑbie. Per filios aūt iſrael q̄ reli
querūt dn̄3 intelligunt pctōres q̄ peccā
do dn̄m derelinquūt ꝓpter qd̄ a diabolo
affligunt: ſi tn̄ ad dn̄m reuertunt ꝑ peni
tentiā: dn̄s eis parcit ⁊ ipſos adiuuat ꝑ
grām ſuā. ¶ Quarto de⁹ ſuā miam oſtē
dit i mitigatione affligētis pene. qd̄ co
gnoſcēs p̄s. d. Miſericordia tua dn̄e ma
gna eſt ſuꝑ me ⁊ eruit aīam meā ex ifer
no inferiori. Nā l3 hō ꝓpter pctā ſua di
gnus eēt pena eterna: tn̄ de⁹ ei⁹ miſeret
ſi ad ip̄3 vult reuerti. ¶ Quinto de⁹ ſuā
miam oſtendit in ↄdonatiōe quietantis
glorie: q2 nō ſolū pctōri pctā dimittit ⁊
confert grām ſed etiā ex ſua liberalita
te gl'iam ſuā. Quorum aūt de⁹ miſereat
⁊ quoꝝ nō: fuit figuratu3 Ezech. ix. Ubi
ſinaliter d2 q̄ cum ꝓpter pctā filioꝝ iſrl'
de⁹ eſſet irat⁹ ⁊ vellet eos punire miſit
ſex viros vt punirēt habitatores hieru
ſalem in quoꝝ medio fuit vir veſtit⁹ li
neis cui dixit dn̄s q̄ trāſiret ꝑ mediam
ciuitatē hieruſalem ⁊ ſignaret thau ſuꝑ
frontes viroꝝ gementium ⁊ dolētiū de
cūctis abominatiōibus q̄ fiebāt. ſex aūt
viris dixit q̄ trāſirēt poſt illū ⁊ oē3 ſuꝑ
quem nō inuenirent thau: interficerent
d. nō parcat ocul⁹ veſter nec miſereami
ni. Ubi ſciendū q̄ ꝑ illos hoīes deū of
fendētes intelligūt pctōres ↄ quos ira
tus dn̄s vult eos ꝑ iuſticiā punire: q̄ qdē
iuſticia ꝑ ſex viros intelligit. S3 aduer
tat peccator penitens diuinā miſericor
diā: quia nō ſolum vult peccatorem pu
nire: ſed per miſericordiā reuocare. Un
de dicit q̄ in medio illoꝝ ſex virorum
viſus eſt vn⁹ indut⁹ lineis: ꝑ quē ſigni
ficatur xp̄s: hic p̄cedere d2 ſex viros ſi
gnificātes iuſticiā vt ſignaret thau que
eſt triangularis figura ſuꝑ frontes viro
rum. i. in aīabus hoīm: eos inducēdo ad
vera3 penitentiā que inſtar thau habet
tres angulos: q2 conſiſtit in contritione
cordis: ↄfeſſione oris: ⁊ ſatiſfactiōe ope
ris. ſuꝑ quos aūt ſcribatur: audi q̄d ſeq̄
tur: q2 ſuꝑ frontē gemētium ⁊ dolētium
de peccatis. Si v̄o in peccatis ꝑſeuera
uerint per iuſticiam punient. ¶ Quātū
ad ſcd̄m ſc3 modū cōuenientem dicit. No
lite iudicare ⁊c. Ubi ſciēdum q̄ quātum
ad preſens ſpectat modus ↄueniens in
oſtendendo miſericordiā q̄tum ad pro
ximum p̄t intelligi q̄tum ad quatuor ſc3
q̄tum ad intellectum: q̄tum ad affatu3:
q̄tu3 ad affectum: ⁊ q̄tum ad effectum.
⁊ ſm̄ hoc hic quatuor poſſimus ↄſide
rare ſm̄ q̄ iſtum quadruplicem modum
docet habere. ¶ Quantu3 ad miſericor
diam quam debemus habere q̄tum ad
intellectū cognoſcentem d2. Nolite iu
dicare. ⁊ nō iudicabimini. Ubi ſciēdū q̄
aliq̄ ſunt facta hominū totaliter nobis
occulta: ⁊ de illis nullo modo poſſumus
iudicare: aliqua ſunt nobis manifeſta.
Et hec ſunt in duplici genere: q2 aliqua

ſunt de ſe totalr̄ mala ſicut blaſphemare
deū ⁊ hꝫ ſilia ⁊ iſta opa poſſim⁹ iudica
re eſſe mala:tñ qꝛ ſic faciēs per diuinā
miām pōt fieri bon⁹:iō nō debem⁹ ipꝫ fi
nalr̄ iudicare. Aliqua aūt ſunt q̄ poſſūt
⁊ bona ⁊ mala intētiōe fieri:iſta etiā nō
debem⁹ iudicare:qꝛ peioꝛ pars nō ē ab
hōie eligēda:ſꝫ bona. ¶ Quātū ad miſe-
ricordiā quā debem⁹ habere q̄tū ad affe
tū ꝓferētē dicit. Nolite ꝯdēnare ⁊ nō cō
dē. Ubi ſciēdū ꝙ ille dꝛ cōdēnare aliquē
q̄ poſtq̄ in corde ipm̄ iudicauit:poſt mo-
dū ṽbo affirmat illū dignū pena ſicut fe
cerūt duo ſenes cōtra ſuſannā. Uñ de ta
libus dꝛ. Prouer. xvij. Qui iuſtificat im-
piū ⁊ qui cōdēnat iuſtū:abominabilis ē
vterq꜡ apud deū. ¶ Quātū ad miaꝫ quā
debemus habere quātū ad affectū incli
nātē dicit. Dimittite:⁊ dimittet vobis.
Ubi ſciēdū ꝙ hic accipit dimiſſio ꝓ di-
miſſione culpaꝝ ⁊ iniuriarū quas hō ab
alio recipit:ſi autē indulgere nollet nō
eſſet dign⁹ indulgētiā inuenire:iuxta cō
ſiliū xp̄i. Mat. vj. Si eñ dimiſeritis hoī-
b⁹ pctā eoꝝ dimittet vobis pr̄ veſter ce-
leſtis delicta veſtra:ſi aūt nō dimiſeritis
hoībus:nec pr̄ veſter dimittet pctā vr̄a.
¶ Quātū ad miam quā debem⁹ habere
quātū ad effectū ſubleuantē dicit. Date
⁊ dabit̄ vobis. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ hoc dare
intelligit̄ ſubuentio proximi in reb⁹ ſibi
neceſſariis in q̄b⁹ hō ſm̄ ſuā poſſibilita
tē dꝫ idigētib⁹ ſubuenire ſicut vellet ſibi
ſubueniri. vñ Luc. xi. Date elemoſynā
⁊ ecce oīa mūda ſunt vobis. O ſi q̄s hoc
faceret q̄ta bona ſeq̄rent̄. ¶ Quantū ad
tertiū. ſ. fructū correſpōdētē dicit. Mēſu
ram bonā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſm̄ diuerſi-
tatē operū de⁹ tribuet vnicuiq꜡ premiū
vel penam. Et ſm̄ hoc hic duo tangit:ſcꝫ.
Bonoꝝ operum plenā retributionem.
Diuerſorum operū iuſtā ꝓportionem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit mēſurā bonā ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ in mēſura materiali:q̄tuoꝛ
poſſum⁹ ꝯſiderare ad hoc ꝙ ſit cōmēda-
bilis. Pꝛio ꝙ ſit iuſta ⁊ nō falſa:⁊ ſm̄ hoc
dꝛ bona. ſcd̄o ꝙ ſit plena ⁊ non diminuta
⁊ ſm̄ hoc dꝛ cōferta. tertio ꝙ ſit cōpreſſa
⁊ calcata:⁊ ſm̄ hoc dicit̄ coagitata. quar
to ꝙ ſit culma:⁊ ſm̄ hoc dꝛ ſup effluens.
¶ Scd̄m hoc igitur cōparando illā men

ſurā ad meritū qd̄ p̄cedit premiū dicere
poſſum⁹ ꝙ menſura dꝛ eſſe bona in iudi
cando:cū in alienis factis ⁊ dubia interp̄
tant̄ in meli⁹. Mēſura ṽo cōferta:cū cō
paratione alteri⁹ facta noſtra in deteri⁹
iudicam⁹. Coagitata aūt:cū i factis alie
nis malis eos excuſantes:circūſtātias
allegam⁹. Sup̄fluēs ṽo dicit:cū malū fa
ctū excuſare nō volentes fiducia ſupera
būdantie diuine miſericordie de nulli⁹
penitētia deſperam⁹. Comparando autē
illam menſuram ad premium qd̄ ſequit̄
meritum. ſciendū eſt ꝙ inter alia in pre-
mio reperiunt̄ quatuoꝛ. Nā in hōie erit
quadruplex gaudium. Pꝛimo gaudebit
de gloria interioris. ſ. aīe dotate ſuis do
tib⁹ ⁊ ſic habebit mēſurā bonā. ſcd̄o gau
debit de gloria inferioris. ſ. corporis glo
rificati qd̄ inferius eſt ipſa ⁊ ſic habebit
confertā. tertio de gloria exterioris ſcꝫ
aliorū ſctōꝝ de quoꝝ gloria gaudebit ſi
cut de ſua. ⁊ ſic habebit mēſurā coagita-
tā. quarto de gloria ſup̄ioris ſcilicet dei
tatis q̄ erit ei⁹ obiectū beatificū: ⁊ ſic ha
bebit mēſurā ſup̄fluētē. Que quatuoꝛ in
nuens apl's ⁊ fundati dicit Ephe. iij. In
charitate ſitis radicati vt poſſitis ꝯp̄hē-
dere q̄ ſit latitudo:⁊ hoc quātū ad gloriā
exteriorē:longitudo:⁊ hoc quātū ad glo
riam interiorē ſublimitas ⁊ hoc quantū
ad gloriam ſuperiorē ⁊ profundū:et hoc
quantū ad gloriā inferiorem. Uñ capa-
citas tam ſancti q̄ angeli dicta mēſura
poteſt figurari per menſurā gomoꝛ q̄ im
plebantur māna de qua ſimiliter dicitur
Exo. xvj. ꝙ filij iſrael collegerūt manna
ali⁹ pl⁹ ⁊ ali⁹ min⁹ ⁊ meſſi ſunt ad mēſu-
rā gomoꝛ:nec q̄ plus collegerat ampli⁹
habuit:nec qui min⁹ parauerat repperit
min⁹ ſed ſinguli illud qd̄ edere poterant
ꝯgregauerūt. Ubi ſciēdū ꝙ p̄ mēſurā go
moꝛ q̄ erat mēſura triū modioꝝ itelligit̄
capacitas cuiuſlibet angeli vel aīe i q̄ in
ſtar triū modioꝝ:ē memoria itelligētia ⁊
volūtas. Per māna ṽo ſuauiſſimū itelli-
git̄ diuinitas i q̄ ē oē delectamētū. Per fi
lios ṽo iſrl' colligētes māna intelligūt̄
oēs ciues celici deū facie ad faciē ꝯtē-
plātes q̄ dicūt̄ māna colligere qꝛ fruūt̄
bonitate diuina ⁊ licet ali⁹ alio i celeſti
glīa ſit beatioꝛ tñ q̄libꝫ dꝛ iplere mēſurā

ſuā gamor: qꝛ appetit⁹ cuiuſlibet ſatiat. qꝛ gloria cuiuſꝫ eſt glīa ſingulorū: et ideo tm̄ congregare quilibet dꝛ: quātum ſibi ad edendum ſufficit: qꝛ ibi de gloria quam habet: quilibet contentat. ¶ Quātum ad diuerſorum operū iuſtam ꝓportionē dicit. eadē quippe mēſura qua ꝛc. Ubi baſili⁹. Qua eīm mēſura vnuſquiſq; veſtrum mēſurat in bn̄ operādo vel peccando: eadē vel premia vel penas feret.

¶ Secunda pars.

SEquit. Dicebat aūt illis ſimili ꝛc. vbi tāgit claritatē dirigētem quātū ad inſtruentes: qđ ꝓbat excuſſio excecātis ignorātie. Ubi ſciendū ꝙ hō q̄ hꝫ alios inſtruere ꝙuis habeat ſuperiorē magiſtrū: dꝫ habere noticiam illoꝝ q̄ docet: et ſupra principalē magiſtrum nō dꝫ ſe ꝑponere arrogāter. Et ſm hoc: hic igitur duo tāgit quātum ad talem doctorē. Primo ꝙ dꝫ habere illuſtrātem cognitionem. Scđo nō arrogantem preſumptionem. ¶ Quātū ad primū dicit. Dicebat aūt illis ꝛc. Nam qui debet aliū inſtruere nō debet eſſe cecus ꝑ ignorātiā ſꝫ vidēs per ſapiētiā: qꝛ illa eſt vna de abuſionibus q̄ recitat Gilbert⁹. d. Ridiculoſa res aut magis periculoſa ſpeculator cecus doctor inſci⁹: ꝑcurſor claud⁹: ꝑlatus negligēs: ꝑco mut⁹. ¶ Quātū aūt piculum ſit habere talē doctorē innuit. cum ſubdit. nōne ambo in foueā cadunt. Uñ Greg. Dū paſtor ꝑ abruta vitiorū gradit neceſſe eſt vt grex i ꝑcipitiū trahat. Hoc aūt fuit figuratum. ij. Reg. xviij. Ubi dꝛ ſnialr ꝙ cū abſalon ſuis blāditūs ꝛ verſutūs ſubuerteret ppl'm ꝛ auerteret eū a dd̄ pr̄e ſuo: ꝛ ꝯ patrē pugnaret: ꝛ fuiſſet a ioab interfect⁹ tulerūt eū et ꝓiecerūt in ſaltū in foueā grādē ꝛ portauerūt ſup eū aceruū lapidū nimis. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ abſalon q̄ ſubuertebat ppl'm ſuis falſis blāditūs ꝛ auertebat eū a dd̄: intelligit q̄libet errone⁹ doctor: q̄ ſuis errorib⁹ a xp̄o rege ꝛ pr̄e decipiūt hoīes ſimplices docēdo falſam doctrinā. quē tn̄ ſuis exigētibus demeritis ioab. i. diabol⁹ interficere dꝛ. dū ipꝫ labi facit in errorē: ꝛ ipm̄ in eo cōſeruat ex quo ſpūaliter morit: q̄ ſic mortu⁹ dū poſtmodū morit corpalr: ꝓijcit in ſaltū in foueā grādē. i. in ꝓfundū inferni: ſup quē ꝯponit magn⁹ aceruus lapidū. i. magnitudo penarū infernaliū. Qꝛ igit xp̄s ſciebat ſuos diſcipulos futuros paſtores et doctores ſui ppl'i: ꝑ ſimilitudinē eis ꝑpoſitā oñdit qualr ipſi vel quicūq; alij eis ſuccedētes q̄ habēt alios regere ꝛ docere nō debēt eſſe mali: ignorātes et ceci: ſꝫ boni ꝛc. ¶ Quātū tū ad ſcđm ſcꝫ ꝙ nō debeāt habere arrogātē ꝑſumptionē: dicit. Nō eſt diſcipul⁹ ſup magiſtrū ꝛc. Nā q̄libet xp̄ian⁹ ꝙuis etiā inter alios habeat gradū doctoris: tn̄ reſpectu chriſti q̄ eſt ꝑncipalis doctor pōt dici diſcipulus: ſuper quem non dꝫ ſe per ſuperbiam extollere: iuxta qđ ipe dixit Matt. xxiij. Nō vocemini magiſtri: quia magiſter veſter vnus eſt xp̄s.

¶ Tertia pars.

SEquit. Quid autē vides fe. ꝛc. Ubi tangit bonitatē gratioſam decorantē quantū ad ꝑſidentes: qđ ꝓbat expulſio inficiētis macule. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut videm⁹ in iſtis corpalibus: ꝙ ſi medic⁹ habēs magnā infirmitatē nollet eam curare: paruam ꝟo infirmitatē i alio curare vellet ꝛ ſuaderet īfirmāti vt ꝑmitteret ſe curari ab ipſo: diſſimulans infirmitatē propriā ꝛ aggrauans alienā: merito eſſet reprehēſibilis. Uñ Luc. iiij. Medice cura teipm̄. Sic etiā ſpūaliter ſi ſit aliq̄s ꝑlat⁹ defectuoſus in multis ꝛ aggrauat⁹ magnis criminibus: q̄ in ſeipſo negligat ꝛ in ſubditis leuia repꝛhēdat merito eſt repꝛhēſibilis. Et iđ poſſet ſibi dici illud Ro. ij. Qui ꝑdicas nō furādū furaris. q̄ in lege gloriaris: ꝑ ꝑuaricationē legis deū inhonoras. Scđꝫ hoc igit in parte iſta tria tāgit ſꝫ ꝙ de trib⁹ reprehendit malum prelatum: ſcꝫ.

De peruerſitate cordis in iudicendo.
De peruerſitate oris in admonendo.
De peruerſitate operis in ſimulando.

¶ Quātū ad reprehēſionē cordis in iudicādo: dicit. Quid autē vides feſtu. ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ per oculū: cui⁹ inter alia organa corporalia eſt cognoſcere: intelligit aīa hominis quā deus dotauit itellectiua potētia: cui propriū cognoſcere nō ſolū tpalia ꝛ corpalia ſed ſpūalia ꝛ eter-

na ꝛ ꝙ p ſuā cognitionē habet holem diſrigere in actib⁹ ſuis. Ut ſic poſſit ſibi dici illud Matth. vj. Lucerna corporis tui eſt oculus tuus. Si fuerit ocul⁹ tu⁹ ſimplex totū corp⁹ lucidū erit: ſi aūt nequā fuerit: totum corpus tenebroſuȝ erit. Et ideo ne ꝑ pctm̄ alam permittamus obtenebreſcere. ne. ſ. totus homo ſit tenebroſus inſtruit hoīes xp̄s. d. Luc. xj. Uide ne lumē qđ ī te eſt tenebre ſint. Per feſtucam aūt tenuem ꝛ leuē: intelligūtur peccata venialia leuia: quib⁹ ſepe homines implicātur. ꝑ trabem vero groſſam ꝛ durā intelligūtur peccata mortalia difficilia. Sunt igitur aliqui preſidētes grauati peccatoꝝ magnoꝝ ſarcina. q̇ ſua peccata nō corrigunt ꝛ ſic non vident trabē in oculo proprio: in ſubditis aūt paruos defect⁹ arguunt: ꝛ ſic ſm Tho. vidēt feſtucā in oculo fratris ſui. Sicut etiā oculus corporalis ſuper ſe nō reflectit: ita ꝙ ſe videat: lȝ videat exteriora: ſic ſȝ Baſiliū intellect⁹ mali hominis ſup ſe non vult reflecti ad cōſiderandū magnos defectus: et tamē paruos iudicat aliorum. ¶ Quātū ad ſecundū ſcȝ reprehenſionē ꝑuerſitatis oris in admonēdo dicit. aut quomō potes dicere fratri tuo ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ doctrina ꝛ medicamentū ſi debēt cōgrue exerceri: dȝ hō primo incipere a ſeipſo: vt ſeip ſum primo doceat ꝛ curet: ꝛ poſtmodū alios inſtruat et eis medelā conferat. Et hoc ē qđ hic innuitur cum dr̄ aut quomō potes dicere fr̄i tuo: frater ſine vt eiciā feſtucā. i. leue pctm̄ ꝛ veniale de oculo tuo. i. de ala tua. trabē id eſt peccatū graui⁹ ꝛ mortale nō vides q. d. ſm Cirillū q̇ grauibus obnoxi⁹ eſt pctis: qualiter dānet qui paucs: ꝛ quaſi nil mali cōmiſit. q. d. hoc nō poteſt cōuenienter eſſe. Nā ſm Greg. Sordes tergere nō poteſt man⁹ q̇ lutū tenet. ¶ Quantum ad tertium ſcȝ reprehēſionem ꝑuerſitatis operis in ſim [illegible]do dicit. O hipocrita eīce primū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ hipocrita dicit̄ qui aliud eſt: ꝛ aliud vult apparere. Et talis ſm Tho. eſt prelat⁹ malus qui alios puniendo vult iuſtus videri: ꝛ tamē quantū ad ſe iniuſtus eſt. Uñ talis dicit Cirillus. teipſum primo mūdum oſtendas magnis peccatis: ꝯſequē ter conſules proximo modica ꝯmittētl. Iſta eiectio vitioꝝ ab anima quē hic intelligitur per eiectionē trabis ab oculo fuit figurata Jo. ij. in eiectione aliquorū incompetētium de templo. Ubi dicitur ꝙ cum ieſus feciſſet quaſi flagellū de funiculis oēs eiecit de tēplo: oues quoq ꝛ boues: ꝛ nummulariorum effudit es ꝛ menſa ſubuertit et his qui vendebāt columbas dixit auferte iſta hinc: et nolite facere domum patris mei domum negociationis. Ubi ſciendum ꝙ per illud tēplū intelligi poteſt anima cuiuſlibet hominis in qua chriſtus debet habitare ꝑ gratiam iuxta illud. j. Cor. iij. Templū dei ſanctum eſt: id eſt ſanctum debet eſſe ꝙ eſtis vos. Licet tamē ſic eſſe deberet: tamen multi ſunt qui illud templuȝ per diuerſitatem pctōꝝum pollunt. vt ſic de ipſis poſſit dici illud ps. Polluerūt templum ſanctū tuum: ꝛ ideo in ipſo aliquādo inueniūtur oues: id eſt peccatū hipocreſis: ſub ſpecie ouina habētes vitā lupinā. A quibus nos admonet xp̄s cauere Matth. vij. d. Attendite a falſis ꝓphetis q̇ veniūt ad vos in veſtimētis ouiuȝ intrinſecus autē ſunt lupi rapaces. Aliquādo inueniunt̄ boues cornuti. i. pctm̄ ſuperbie. per qđ homines vt cornuti eleuant̄ in altum alios deprimendo. Aliqñ inueniunt̄ nūmularij q̇ ſunt ſolliciti pecuniis: id eſt pctm̄ auaricie: a qua nos admonet cauere chriſt⁹ Luc. xij. dī. Uidete ꝛ cauete ab omni auaricia: ꝛ quare: qꝛ Eccleſiaſtici. x. Nihil ſceleſti⁹ quā amare pecuniā. Aliqñ inueniunt̄ vēdētes colūbas: id eſt ſimoniaci vēdētes bona ſpiritualia. per columbas deſignata: quia in ſpecie columbe ſpūſſanct⁹ viſus eſt non attēdentes cominationē quā fecit petr⁹ ſimoni mago volenti emere donū ſpiriſſan. Act. viij. dicit. Pecunia tua tecū ſit in ꝑditiōe quoniā donū dei exiſtimaſti pecunia poſſideri. Iſta aūt vita inſtar xp̄i q̇ eiecit de tēplo materiali ꝓdicta: dȝ hō de anima ſua eīcere cuȝ funiculis q̇ quātum ad preſens ſpectat eſt duplex. ſ. timoris pene eternalis ꝛ amoris glorie celeſtis. quibus funiculis coniūctis dȝ homo ſupradicta eijcere de anima ſua. vt ſic dom⁹ ſua id eſt ala non ſit domus

negociatiõis.id eſt peccati ſʒ dom⁹ dei in hoc mundo per gratiã ꝛ in futuro per gloriam. Ad quam nos ꝛc.

¶ In feſto corporis chriſti. Euangelium quadrageſimum ſecundũ. Introductio.

CAro mea vere eſt cib⁹ ꝛ ſanguis me⁹ vere eſt pot⁹ ꝛc. Jo.vj. Nos videm⁹ per experiẽtiã ꝙ quãto res eſt in ſe nobilior ꝛ ꝑcioſior ꝛ plures eſſect⁹ hʒ magnos ꝛ vtiles tãto ſi cognoſcitur: pl⁹ diligit ꝛ appreciat: ſicut pʒ in lapidib⁹ ꝑcioſis. Qr igit inter ſacramenta eccl'ie altiſſimũ ſacramentũ euchariſtie eſt in ſe nobilius ꝛ plures effect⁹ nobis vtiles in ſe hʒ idõ pre ceteris appreciari dʒ ꝛ deuoti⁹ venerari. Nã quãte ꝑcioſitatis in ſe ſit ex hoc potes aduertere: qr in ipo veraciter continetur ille q̇ eſt. Nõ poteſt eſſe maioris dignitatis. cuʒ ſit verus fili⁹ dei. Quãte vero vtilitatis in ſuis effectibus pʒ primo: qr xp̃s in hoc ſacramẽto cõtẽtus nos ſatiat ſpũaliter. iuxta qd̃ ipe dicit Mat.xj. Venite ad me oẽs q̇ laboratis ꝛ onerati eſtis: ꝛ ego reficiaʒ vos. Scd̃o qr nos viuificat mẽtaliter. iuxta qd̃ dt Jo.x. Ego veni vt vitã habeãt ꝛ abundantius habeant. Tertio qr nos ꝯſeruat eternaliter: iuxta qd̃ dicit Jo.x. Oues mee vocem meã audiũt ꝛ ego cognoſco eas: et ſequuntur me: ꝛ ego vitã eternam do eis: ꝛ nõ peribũt in eternũ. Et hoc eſt ꝙ xp̃s nobis innuit in euãgelio hodierno in quo quatuor tangit. ſ.

Vnitatem cõiungentem intimius.
Soſpitatem vigorantem viuacius.
Dignitatem excellentem ſublimius.
Perhẽnitatem perſeuerantẽ prolixius.

¶ Primũ probat refectio ſpũalis. Scd̃z cõditio vitalis. Tertiũ ꝓceſſio ſupnalis Quartũ duratio eternalis. Primũ in pncipio. Scd̃m ibi. Sicut miſit me ꝛc. Tertiũ ibi. Hic eſt panis ꝛc. Quartũ ibi. Nõ ſicut manducauerunt patres ꝛc.

¶ Prima pars.

QVantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc. qd̃ probat ꝛc. dicit Caro mea ꝛc. Vbi ſciẽdũ ꝙ de rõne veri cibi eſt ꝙ ex cibo ꝛ cibato fiat vnũ. Vñ hic duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Cibi ꝛ potus ſpũalis entitatẽ veridicã.
Ipſius conformitatem mirificam.

¶ Quãtum ad primum dicit. Caro mea ꝛc. Vbi ſciẽdũ de ratiõe veri cibi et potus inter alia ſunt duo. id eſt ꝙ ſatiet et qd̃ fortificet: ſcd̃m hoc igitur ſic põt oñdi hui⁹ cibi. ſcʒ corpis et ſanguinis xp̃i. Vt arguat ſic. Ille eſt verus cib⁹ ꝛ pot⁹ qui ſatiat hoiem ꝛ ipm̃ fortificat ſʒ caro mea ꝛ ſanguis meus vere ſatiat ꝛ fortificat. ergo Maior eſt manifeſta ꝑ cõditiones veri cibi. Minor ꝓbat. qr ille q̇ hʒ vitã eternã eſt pfecte ſatiatus. iuxta illud pſ. Satiabor cũ apparuerit gloria tua: ſʒ iuxta illud chriſti Joã.v. Qui manducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ ſanguinẽ habet vitam eternam. ergo iſte cibus pfecte ſatiat. ergo caro mea vere eſt cibus ꝛc. Vñ de iſto cibo põt dici illud Abac.j. Cibus eius electus. ¶ Quantũ ad ſecundum dicit. Qui manducat meã carnem ꝛc. Vbi ſciẽdum ꝙ differentia eſt inter cibum corporalem ꝛ cibũ ſpiritualẽ. Nam cibus corporalis per virtutem mãducantis in manducãtem conuertit. Cibus autem iſte ſpiritualis manducantẽ ad ſe trahit et ſibi ſpũaliter vnit. Ex quo fit vt chriſtus etiam per gratiam mãducanti vniatur. et ſic chriſtus ꝛ mãducãs per vnionẽ ſpiritualẽ cõformant ꝛ ſic ꝑ mãducationẽ hui⁹ cibi ſpũalis ꝛ potus. hõ incorporat xp̃o ꝑ gratiã: ꝛ eccl'ie ſctẽ ꝑ fidẽ dũ viuit vt tãdẽ vniat in patria cõſortio beatorũ. Ad illã ſpũalẽ manducationẽ et potationẽ nos inuitat xp̃s figuratiue Ezechiel.xxxix.d. Cõuenite ꝛ preparate: ꝛ cõcurrite vndiqʒ ad victimam meã quã ego immolo vobis victimã grãdẽ ſuper mõtes iſrael vt comedatis carnes et bibatis ſanguinẽ. Vbi ſciẽdũ ꝙ ꝑ victimaʒ intelligit xp̃s ieſus q̇ dicit de ſe Hiere.ij. Ego quaſi agn⁹ manſuetus q̇ portatur ad victimam. Iſtam victimaʒ.ſ. ſeipʒ immolauit ieſus ſup mõtes iſrael quãdo in mõtẽ caluarie ſuper lignũ crucis voluit immolari ꝑ nobis: iuxta illd̃ Luce.xxiij. Poſtq̃ venerunt in locum q̇ dicitur caluarie: ibi crucifixerũt eũ. Iſta dicitur victima grãdis: qr fuit ſufficiẽs ꝑ toto humano genere redimẽdo. Que

Iis aūt ſit cibus quē debemus comede
re et pot⁹ quē debemus bibere:audi q̄d
ſequit̄ vt comedatis carnes ꝛc. Nā ille
cibus caro xp̄i eſt ſub ſpecieb⁹ panis:ſi-
gnificata per carnes agni typici:de qui-
bus dixit dn̄s Moy. ꝛ populo Exo. xvj.
Veſpere comedetis carnes et mane ſa-
turabimini panib⁹ ꝛ ſcietis q2 ego ſum
dn̄s deus veſter. Potus aūt eſt precio-
ſus ſanguis xp̄i:nobis ſub ſpeciebus vi
ni mirabiliter ꝓpinat⁹. Qḋ factum tam
mirabile nobis ad memoriam reducēs
apoſtol⁹ dt. j. Cor. x. Ut prudētib⁹ loq̄r.
Uos ipſi iudicate q̄ dico calix bn̄dictio
nis:cui bn̄diximus:nōne cōicatio ſangui
nis xp̄i eſt:ꝛ panis quem frāgim⁹ nonne
participatio corporis dn̄i eſt:qm̄ vn⁹ pa
nis vnū corp⁹ multi ſum⁹ oēs q̄ de vno
pane ꝛ vno calice participam⁹. Merito
ergo de talibus dici pōt illud Mat. viij.
Manducauerunt ꝛ ſaturati ſunt.

¶ Secunda pars.

SEq̄t. Sicut miſit me ꝛc. Ubi
tāgit ſoſpitatem vigorātem
viuaci⁹:qḋ ꝓbat cōditio vi-
talis. Ubi ſciēdū q̄ vigor hu
ius ſacramēti altiſſimi eſt vi
uificare aīas ipm̄ digne recipientiū. Nō
quidē intelligendo ſm̄ Chryſ. de vita di
cta ſimpliciter:q2 iſta viuūt etiā fideles
ſed de vita que diſponit ad gloriā. Ut ſic
poſſimus xp̄o in hoc ſacramēto cōtento
dicere illḋ Nee. ix. Tu dn̄e viuificas oīa
ꝛ exercitus celi te adorat. ¶ Scd̄m hoc
igit̄ xp̄s hic intēdit talē rōnem. Propter
vnitatem cū chriſto. Recipit viuacitatē
a chriſto:ſed iſte qui digne recipit iſtud
ſacramētum habet vnitatem cū xp̄o vt
patet ex parte precedēti. ergo recipit vi-
tam ab ipſo. In illa rōne xp̄s ſic ꝓcedit
q2 primo dicit ſe ꝓcedere a patre. Secū
do infert ſimilitudinē qualiter ille q̄ ipſū
in hoc ſacramēto manducat viuit ꝓpter
ipm̄. ¶ Scd̄m hoc igit̄ hic duo poſſum⁹
cōſiderare. Primo xp̄i a patre ꝓcedētis:
viuendi modum eternalē. ¶ Scd̄o ho-
minis ſacramētū hoc recipientis viuen-
di modū ſpūalē. ¶ Quantū ad primū di-
cit. Sicut miſit me pater ꝛc. Ubi ſciendū
q̄ q2 deus pr̄ viuit ꝑ eſſentiā. iuxta illud
Hiere. x. Dn̄s aūt de⁹ ver⁹ eſt ipſe de⁹ vi
uēs ꝛ rex ſempitern⁹:ꝛ fili⁹ ꝓcedit ab ip
ſo eternalr̄ idē in eſſentia. ꝯ̄ns eſt q̄ fili⁹
ſit viuens. Propt̄ qḋ de ſeipſo dr̄ Jo. xiiij.
Ego ſū via veritas ꝛ vita. ¶ Quātū ad
ſcd̄ꝫ dicit. Et q̄ māducat me ꝛ ipſe viuit ꝓ
pter me. Ubi ſciēdū q̄ ſicut pr̄is ē viuifi
care:ita ꝛ filij:iux illud Joā. v. Sicut enī
pr̄ ſuſcitat mortuos ꝛ viuificat:ſic ꝛ fili⁹
quos vult viuificat. Propter qḋ dt apl's
j. Cor. xv. Sicut in adā oēs moriuntur:
ita ꝛ in xp̄o omnes viuificabunt̄. Et hoc
eſt qḋ cōfortādo apoſtolos xp̄s dicit Jo.
xiiij. Ego viuo ꝛ vos viuetis. In illo die
vos cognoſcetis quia ego ſum in patre
meo ꝛ vos in me. Et ego in vobis. Sꝫ lꝫ
xp̄s ſit vita:tamē multi miſeri ſunt q̄ iſtā
vitā nō ſequūtur. ſed potius ipam dere-
linquūt:de quib⁹ cōquerēdo ipſe figura-
tiue loquit̄ Hie. ij. d. Duo mala fecit po-
pul⁹ meus:me dereliq̄rūt fontem aque
viue ꝛ foderūt ſibi ciſternas diſſipatas.
Ubi ſciēdum q̄ hō ḡnaliter loquēdo pōt
peccare dupliciter. vl' pctō ꝯmiſſiōis. vl'
pctō omiſſionis. pmū mūdo tāgit cū dt
dereliquerunt me fontē aq̄ viue. i. nō fa
ciendo q̄ facere tenebāt̄. Quorū cuilibet
rephēdēdo dr̄ Deut. xxxij. Deū q̄ te ge-
nuit dereliquiſti oblit⁹ es dn̄i creatoris
tui. Scd̄ꝫ modū innuit cū dicit ꝛ foderūt
ciſternas diſſipatas. Ut ſic de quolꝫ tali
dici poſſit illud Prouerb xvj. Uir impi⁹
fodit malū ꝛ in labijs ei⁹ ignis ardeſcit.

¶ Tertia pars.

SEquit̄. Hic eſt panis viuus
ꝛc. Ubi tāgit dignitatē excel
lentē ſublimius:qḋ ꝓbat ꝓ-
ceſſio ſupnalis. Ubi ſciēdū
q̄ in hoc qḋ xp̄s dicit. Hic eſt
panis viuus q̄ de celo deſcēdit quatuor
poſſumus conſiderare. Primo q̄ xp̄s eſt
ipſe panis iuxta quod dicit Joā vj. Ego
ſum panis viuus q̄ de celo deſcēdi. Se-
cundo q̄ chriſtus quantum ad carnē p̄n
cipaliter dicit̄ iſte panis. iuxta qḋ dicit
Jo. vj. Panis quem ego dabo caro mea
eſt pro mundi vita. Tertio q̄ iſte panis
i. caro chriſti eſt verbo dei vnit⁹. iuxta il
lud Jo. j. Verbum caro factum eſt ꝛ ha-
bitauit in nobis. Quarto q̄ lꝫ iſte panis
ratiōe diuinitatis dicatur deſcēdiſſe:tn̄
rōne humanitatis eſt de virginē nat⁹. vt

ſic poſſit veraciter dicere illud. Sap. vij.
Sũ quidẽ ⁊ ego mortalis hõ et ex genere
terreno illius qui prior factus eſt ⁊ i vẽ
tre matris fact⁹ ſum caro. ¶ Sciendũ ẽ
aũt circa iſtã ptẽ vbi fit mẽtio de iſto ſa
cramẽto ſub noĩe panis: ꝙ iſte ẽ panis.
Azimus habens omnem pudorem.
Celicus habens omnem ſaporem.
Angelicus habens omnem decorem.
Uiuificus habens omnem vigorem.
¶ Primo ẽ panis azim⁹ habẽs oẽm pu
dorẽ. Nã ꝑ panem azimũ dulcẽ ⁊ ſapidũ
ſine fermẽti agredine intelligit puritas
⁊ mũditia hui⁹ ſacramẽti quã i ſe ꝯtinet:
⁊ quã ipſuȝ recipiẽs debet in ſe habere.
iuxta illđ. j. Cor. v. Itaq; iqt epulemur
nõ in fermẽto veteri nec in fermẽto ma
litie ⁊ neqtie ſed i azimis ſinceritatis ⁊
veritatis. ¶ Scđo ẽ panis celic⁹ habẽs
omnẽ ſaporẽ. Uñ Jo. vj. Ego ſum panis
viu⁹ q de celo deſcẽdi. Et Sapiẽtie. xvj.
Panẽ de celo pſtitiſti eis ſine labore om
ne delectamẽtũ i ſe habẽtẽ ⁊ omnẽ ſapo-
rẽ ſuauitatis. ¶ Tertio eſt panis ange
lic⁹ habẽs omneȝ decorẽ. Nã chriſt⁹ ſub
ſpecieb⁹ panis in ſacramẽto content⁹
eſt ſpecioſus forma p filios hoim in ps.
In quẽ iuxta illđ. j. Pe. j. deſiderãt ange
li pſpicere. ⁊ de quo ps. Panẽ angeloꝝ
manducauit hõ. ¶ Quarto eſt panis vi-
uificus habẽs omnẽ vigorem. Nam iſte
panis nõ ſolum cõſeruat corporis vitã
vt panis materialis: ſꝫ auget ⁊ nutrit ſpi
ritualem. Unde dicit Jo. vj. Ego ſum pa
nis vite qui venit ad me nõ eſuriet: et q
credit nõ ſitiet vnq̃. ¶ Sciendũ eſt etiã
ꝙ iſte glorioſus panis. i. chriſtus eſt.
Inimicorum debellatiuus.
Beneficiorum recompenſatiuus.
Puſillorum confortatiuus.
Supernorum acquiſitiuus.
¶ Primo eſt inimicorũ debellatiu⁹. Nã
chriſt⁹ ſua fortitudine vicit mũdũ et vi-
tia: iuxta qđ ipſe dixit Jo. xvj. Confidi-
te quia ego vici mundũ. Uicit etiam dia
boluȝ quãdo ipſuȝ debellauit in cruce ⁊
extraxit patres veteris teſtamẽti de lim
bo. Hoc autem fuit nobis figuratuȝ Iu-
dicũ. vij. vbi ſentẽtialiter dicit ꝙ cũ Ge
deon pugnaret ꝯtra madianitas: fuit vir
qui vidit ſomniũ quod narrans pximo
ſuo dixit: vidi ſomniũ ⁊ videbat mihi q̃
ſi ſubcinerici⁹ panis ex ordeo volui ⁊ in
madiã caſtra deſcendere: cũq; ꝑueniſſet
ad tabernaculũ: pcuſſit illđ atq; ſubuer
tit ⁊ terre funditus coequauit. Cui ille
cui narrauit ſomniũ: nõ ẽ inqt hoc aliđ
niſi gladi⁹ gedeonis: tradidit eĩm de⁹ in
magn⁹ ei⁹ madiã ⁊ oĩa caſtra ei⁹ qđ q̃-
dẽ ſic factũ eſt. Ubi ſciẽdũ ꝙ p madiani-
tas q interptãt iniq itelligũt demones
q humano generi inimicãt. Per taberna-
culũ ꝟo intelligit limb⁹ i quo demones
patres veteris teſtamẽti detinebãt ca-
ptiuos. ꝑ panẽ ꝟo ordeaceũ ⁊ cinericiũ
intelligit xp̃s q dicitur panis ſubcineri
ci⁹: qꝛ ſicut ille panis ꝟtute caloris de-
coqtur ſub cinerib⁹. ſic dei fili⁹ ex dile
ctione quam ad gen⁹ humanum habuit
ſub cineribus noſtre mortalitatis coct⁹
dici potuit: quãdo noſtrã humanitatẽ aſ
ſumpſit. Ordeaceus autẽ dicitur quia ſi-
cut ordeũ habet aſperitatẽ in cortice: eſt
tamẽ granũ ſalubre ifirmis. ſic xp̃s aſpe
ritatem ſuſtinuit in paſſione quã pro no
bis portauit acerbiſſima. que tamẽ fuit
peccatorũ totius humani generis ſana-
tiua. Hic panis tunc deſcendiſſe dicitur
in tabernaculuȝ madiam: quãdo illa glo
rioſa anima xp̄i lꝫ ſeparata a corpore ta
men diuinitati cõiũcta i illo triduo quo
chriſtus in ſepulchro iacuit: deſcẽdit ad
limbum ⁊ inde deſtructis portis. portis
inferni ⁊ ſuperata poteſtate diaboli ex-
traxit patres veteris teſtamẽti. Quẽ q̃
dem limbum inſtar tabernaculi pcuſſit
⁊ ſubuertit fonditus coequans ipſuȝ ter
re. quia extunc limbus patrum non fuit
locus per ſe diſtinctus ſed cõiunct⁹ fuit
inferno. ¶ Secũdo ille panis ẽ bñficio-
rum recomprehenſatiuus. Nã xp̃s vt in
oĩb⁹ oſtẽderet debere regratiari deo pa-
tri ſuo regratiabatur in actibus ſuis. iu
xta quod de ipſo dicit Jo. xj. ꝙ volẽs re
ſuſcitare lazarũ eleuatis oculis dixit. pa
ter gratias ago tibi qꝛ audiſti me. In in-
ſtitutione etiam huius ſacramenti gra-
tias deo egit. Hoc autem fuit figuratum
Geñ. xiiij. Ubi ſententialiter dicit ꝙ cũ
quatuor reges pugnaſſent contra quin-
q; et eos deuiciſſent et captiuum dedu-
xiſſent loth et omnem ſubſtantiam eius

nunciatũ

nūciatū fuit abrahe:qui inſecut⁹ ē illos quatuor reges ⁊ abſtulit eis ſpolia loth q̄ de ipoꝝ manib⁹ liberauit.Qđ factuꝫ tā magne ꝓbitatis vidēs malchiſedech rex ſalē:q̄ erat ſacerdos dei in recōpenſatione tāti bñficij obtulit Abrae panē ⁊ vinū.Ubi ſciēdū q̄ ꝑ illos q̄tuor reges intelligunt demones:cui⁹ rō eſt q2 ſicut primus nūerus qui recedit a ternario ē quaternari⁹:ſic ꝑma creatura q̄ receſſit a deo trino ⁊ vno fuerunt demōes.Per quinq; vo reges intelligunt ꝑmi parentes:cui⁹ rō ē:q2 cū eſſent a deo creati in rectitudine rationis:tñ derelinquētes rōnis:rectū iudiciū ſecuti ſunt ſenſualitatē vt beſtie q̄ ꝯtinet q̄nq; ſenſus corporis.Demones autē ſignificati ꝑ q̄tuor reges fecerunt preliū cōtra quinq;.i.cōtra primos parentes quādo ipſos tentauerunt vt facerent ꝯtra diuinū preceptū. In qua pugna vt debiles ſequentes ſenſualitatē ſuccubuerunt totaliter conſentiētes eorū ſuggeſtionib⁹ ⁊ ſic fuerūt miſerabiliter captiuati.Uñ ⁊ loth.i.Adaꝫ ſignificatus per loth qui interpretat̄ declinans:quia ipſe declinauit a diuino ꝑcepto expoliatus fuit a ſua ſubſtātia:q2 perdidit dona gratuita:⁊ captiuatus viribus naturalib⁹.Sic autem captiuato ⁊ per cōſequēs omnis poſteritas ſua venerunt nuncij ad Abraā patriarcham.i. ad dei filiū patrem multarum gentiū q2 olm creaturaruꝫ.ꝺ.illud pš.Emitte manum tuā de alto eri.me ⁊ li.de aq̄s mul. ⁊ de manu filiorum alienorum.Quoruꝫ vota de⁹ ex alto reſpiciens:humanū genus volens liberare:venit in mūdum ⁊ ſicut fortis bellator cōtra diabolū abſtulit ſpolia:quia totuꝫ genus humanū de ipſi⁹ ſeruitute liberauit necnō ⁊ loth.i. Adam cū alijs patrib⁹ veteris teſtamēti exiit de carcere in q̄ detinebant captiui.In recompenſatiōe autem tāti bñficij melchi.dꝫ offerre abrae panē ⁊ vinū. Ubi ſciendū q̄ per melchi.ſacerdotē intelligit̄ q̄libet ſacerdos qui rex dr̄ ad deſignādum dignitatē ſacerdotij.ſalē vo q̄ interpretat̄ pax.q2 ipſe dꝫ eſſe pacific⁹. Iſte igit̄ inſtar melchi.dꝫ offerre abrae. i.xp̄o panem ⁊ vinum ideſt hoc ſacramētum eucharistie ſub ſpeciebus panis ⁊ vini a dño iſtitutū.¶Tertio iſte panis eſt puſillorum conſortatiuus.Nā chriſtus in hoc ſacramento cōtētus:in omibus nos cōfortat:iuxta qđ de ipſo dicit̄ Mat.xvij.q̄ cū diſcipuli audiſſent vocē patris de nube.di.hic eſt filius me⁹ dilect⁹ ⁊ timentes cecidiſſent in facie ſuā acceſſit ieſ⁹ ⁊ tetigit eos.dicēs ſurgite ⁊ nolite timere.qđ cognoſcēs ap̄ls dicit ij.Timo.iiij.Dñs eñ mihi aſtitit ⁊ confortauit me.Hoc aūt fuit figuratū Geñ. xviij.vbi ſentētialiter dicit̄ q̄ cū abraaꝫ vidiſſet tres viros trāſeuntes per viam inuitauit eos ad hoſpitium di.lauētur pedes vr̄i ⁊ req̄eſcite ſub arbore ponā q̄ buccellā panis ⁊ cōfortet cor veſtrū: ⁊ ſic tranſibitis:qđ ⁊ factum ē q2 obtulit panem ⁊ carnes vituli ⁊ lac et butyrū:q̄ comederunt ⁊ poſtea abierunt.Ubi ſciedum q̄ per iſtos tres viros ambulātes ꝑ viam intelligi poſſunt homines viatores.per Abraam qui commēdatur de fide ⁊ obediētia iuxta illud Geñ.xv.Credit abraā deo ⁊ reputatum eſt ei ad iuſticiam:intelligitur ſancta mater eccleſia q̄ vt deo obediens debet in fide manere:⁊ ipſam pro virib⁹ defenſare.Hic igitur omnes viatores inuitat vt ad ſuū hoſpitiuꝫ veniant.i.ad vnitatē fidei ⁊ charitatꝫ.vbi debēt pacifice ꝯmorari.Quid autē inuitatio ſuadeat.audi quid ſequitur.lauētur inquit ⁊c.Ubi ſciendū q̄ per iſtam ablutionē pedum.ꝑ quos intelligūtur affectus.itelligit̄ ſpūalis ablutio aīe a peccatis.Ad quē quidem admonemur.Eſa.j.vbi dr̄.Lauamini mūdi eſtote auferte malū cogi.vr̄arū ab oculꝫ meis q̄eſcite agere peruerſe.diſcite bñ facere.Per arborē ſub qua inuitātur q̄eſcere:intelligitur crux ⁊ paſſio xp̄i:ſub qua debēt hoīes ipaꝫ recogitādo deuoti⁹ cōtēplari.Ut ſic dicat quilibet illud Cāti. ij.Sub vmbra illi⁹ quē deſiderauerā ſedi ⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo.Quid autē iſtis promittat ſequitur:ponā iquit bucellā ⁊c.Ubi ſciēdū q̄ ꝑ bucellam panis cor hoīs cōfortantē intelligit̄ illud altiſſimū ſacramētū iſtitutū ſub ſpecieb⁹ panis ⁊ vini.de q̄ pš.Panis cor hominis ꝯfirmat.Signāter aūt dr̄ q̄ obtulit eis panes ⁊ carnes ⁊ lac ⁊ butyrū q̄

Hoc ſacr̄m lʒ ſub ſpeciebus panis appareat: tn̄ in ſe veraciter ↄtinet carnes illius vituli ieſu q̇ ꝓ nobis fuit immolatꝰ i cruce: q̇bꝰ lac albū ⁊ butyrū pingue adiūgitur: vt ex hoc detˀ nobis intelligi puritas ſacr̄i in lactis albedine: ⁊ abundātia gr̄e i butyri pinguedine. ¶ Quarto ille panis eſt ſuꝑnoꝝ acq̇ſitiuꝰ. Nā ꝑ ſm̄ in hoc ſacr̄o ↄtētum habemꝰ vitā eternam: iuxta illud Jo. v. Uitā eternā dedit nobis deꝰ. ⁊ hec vita i filio eiꝰ eſt: qui habet filium habet vitā. Un̄ Apoſt. Coll. iij. Cū xp̄s apparuerit vita veſtra tunc ⁊ vos apparabitis cuʒ illo in gl̄ia. Hoc autem fuit figuratum. iij. Reg. xix. vbi ſentētialr̄ dicit ꝙ cū helyas fugeret ꝑſecutionē impiiſſime Jezabelis iuit in deſertum: qui attediatus viuere petiuit vt moreretˀ: ꝓiecitq̧ ſe ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelꝰ dn̄i tetigit illum ⁊ dixit illi: ſurge: comede: q̇ ſurgēs reſpexit: ⁊ ecce ad caput ſuū ſubcinericiꝰ panis ⁊ vas aque. Comedit ergo ⁊ bibit rurſumq̧ obdormiuit. Angelꝰ ꝙ dn̄i ſcd̄o tetigit eū. Dixitq̧ illi. Surge ⁊ comede. Grandis enī tibi reſtat via: qui cū ſurrexiſſet comedit ⁊ bibit ⁊ ābulauit i fortitudine cibi illiꝰ quadragīta diebus: ⁊ quadraginta noctibꝰ vſq̧ ad mōtē dei oreb. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iezabelē īmūdiſſimā ⁊ ꝑſecutionē bonoꝝ: q̇ iterp̄tatur ſterquilinū: intelligitˀ diabolus q̇ inſtar ſterquilinij per pc̄ti maculā eſt fetidꝰ: qui bonis ⁊ iuſtis inimicatur. Per helyā vero ſcm̄ itelligitˀ quilʒ fidelis xp̄ianus. Quādo igitur aliquis bonꝰ ſentit ſe tētari ⁊ ꝑſequi a diabolo dʒ fugere ad deſertū. i. ad penitētiā. Ut ſic iuxta illḋ Matth. iiij. exemplo xp̄i ducatur in deſertū ab ſpū. Et attediatus de valle huiꝰ miſerie dicere cuʒ ap̄lo Phili. j. Cupio diſſolui ⁊ eē cū xp̄o. Sed aduerte q̇d de helya dr̄. Nā ꝓiecit ſe ⁊c. Nā aliquādo fatigatꝰ auſteritate penie i opibꝰ virtuoſis pigreſcit: ⁊ tūc dr̄ dormire: ⁊ i vmbra iuniperi q̄ eſt arbor ſpinoſa: q2 talis ſentit pūctiones ꝑ remorſuʒ. Conſidera tn̄ diuinā clemētiā hoīem pigrū ad virtuoſa excitantem. Nam dr̄ ꝙ angelꝰ dn̄i ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū angelū intelligitˀ bona inſpiratio quā deꝰ imittit hoī: vt a ſōno ſurgere nō pigreſcat. Sic aūt excitatꝰ inuenit ad caput ſuū ſubcinericiū panē ⁊ vas aq̄. Per aquā enī itelligitˀ diuina gr̄a q̄ ꝓparatˀ cuilibʒ. Per panē vo ſubcinericiū hoc altiſſimū ſacr̄m qḋ eſt verū viaticū dū viuimꝰ ī mūdo. q̄ inſtar helye dʒ q̇libet refici ⁊ ire ꝑ deſertū penitētie vſq̧ ad mōtē dei oreb qui interp̄tatˀ mēſa ſiue ardor. i. ad celeſtē p̄riā in q̄ eſt plena refectio cū ardore charitatis. Sʒ nota ꝙ helyas bis excitatˀ ⁊c. q2 aliqn̄ homo recipit diuinam gratiā et hoc altiſſimum ſacramentum ⁊ poſtea iterū pigreſcit: aliquādo vero perſeuerat: ⁊ ille amplius non dicitur dormire.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Nō ſicut mādu cauerunt ⁊c. Ubi tāgit perēnitatē perſeuerātem prolixꝰ: quod ꝓbat duratio eternalis. Ubi ſciendū ꝙ huius ſacramēti figura fuit manna quo deꝰ pauit filios iſrael. Figura vo non eſt tāte efficacie ſicut eſt figuratū. Jō ſʒ Bed. lʒ māna nō daret homini vitā nec gr̄am: hoc tn̄ ſacramētuʒ dat vitam eternam. ⁊ ſic viuunt ineternum. ¶ Sciēdū eſt etiā ſm̄ Chry. ꝙ ſicut fuit dn̄o poſſibile ꝑ māna ꝑ quadraginta annos paſcere filios iſrael i deſerto: ita eſt ſibi poſſibile ꝑ illū ſpiritualē cibū dare vitā eternam. iuxta illud Jo. vj. Ego ſuʒ panis viuus q̇ de celo deſcēdi. ſi q̇s māducat ex hoc pane viuet ieternū ⁊ panis quē ego dabo caro mea eſt ꝓ mūdi vita.

¶ Transgreſſio.

Sciendum eſt circa totū iſtud euāgeliū de quo fit mētio de magnitudine ⁊ virtute huius ſacramenti ꝙ de ipſo dicere poſſumꝰ illḋ apl̄i Eph. v. Sacramētū hoc magnū eſt. Nā ita magnuʒ et mirabile ē ꝙ nō poteſt a viatore totaliter comprehendi: quia ꝑs. Magnitudinis eius non eſt finis. Si aūt queratˀ a predicāte que ſunt mirabilia huiꝰ ſacramēti poteſt reſpōderi illud qḋ dr̄ ſapientia de ſe Prouerb. viij. Audite inq̇t q̄m de rebꝰ magnis locutura ſum ⁊ aperiētur labia mea vt recta predicēt. ¶ Sciēdum eſt autē ꝙ inuenio magnitudinem huius ſacramenti altiſſimi.

Exhibitiuam admirationis.
Explicatiuam figurationis.
Excitatiuā conſiderationis.
¶ Primū inuenio huius ſacramēti ma
gnitudinem exhibitiuam admiratiōis.
Ubi ſciendum ꝙ in hoc ſacramēto inter
alia innenio ſeptem mirabilia:ſcʒ
Quō vna res in aliā conuertatur.
Quō magnū corp⁹ ī paruo loco capiat.
Quō idē corp⁹ in locis plurib⁹ videat.
Quō ſine ſubiecto:accidens ſuſtētatur.
Quō purū accidēs partialiter diuidat.
Quō ab accidēte aliquis nutriatur.
Quō de accidēte ſubſtantia generatur.
¶ Hec autē oīa reperiunt in hoc ſacro.
Nā in iþo. Primo ſubſtātia panis trāſub-
ſtātiat ī corp⁹ xp̄i verū. Scdo corp⁹ xp̄i
ita magnū ſicut fuit in cruce:ꝛ ſicut nūc
ē in celo:infra q̄titatē parue hoſtie cō
tinet. Tertio idē corp⁹ miro vr̄ in diuer
ſis altarib⁹. Quarto eadē quātitas que
pri⁹ fuit accidēs panis ibi remanet ſine
pane. Quīto purū accidēs frangit ꝛ di
uidit:ſicut pʒ qꝛ hoſtia ꝯſecrata diuidit
vbi nō ē ſubſtātia panꝭ.nec tn̄ corp⁹ xp̄i
ꝙ ibi ꝯtinet diuidit ſm̄ iþa q̄titas ſola.
Sexto de ſpecieb⁹ illis ꝯſecratis hō poſ
ſet nutriri:ſicut pʒ p Gl. ſup illō .j. Cor.
xi. Un⁹ q̄dē eſurit:ali⁹ aūt ebri⁹ ē. Septi
mo ex iþis accidentib⁹ ſi nimis p iniuriā
vel negligentiam dimittant poſſet aliq̄
ſubſtātia:puta vmis generari. ¶ Sciē-
dum eſt aūt ꝙ lʒ poſſibilitas horū poſſit
aliqualiter oſtēdi:tn̄ ꝙ ſic ſit de ſctō no-
bis eſt creditū:ꝛ ex hoc nobis meritū cu
mulat. Nā teſte Greg. Fides nō hʒ meri
tū cui humana ratio prebet exp̄imētum
ꝛ iā nobis ſunt valde mirabilia. vn̄ Job.
v. Facit magna ꝛ iſcrutabilia:ꝛ mirabi
lia abſq numero. Un̄ hoc ſacramētū:ſic
magnū ꝛ inſcrutabile poteſt figurari p
illum librū. de quo dicit Jo. Apoc. v. Ui
di in dextera ſedētis ſup thronū librum
ſcriptum int⁹ ꝛ foris ſignatū ſigillis ſe-
ptē. Ubi ſciēdū ꝙ p illū librū intelligit
hoc ſacrm̄ ꝙ inſtar libri ꝯtinētis ſciētia
cōtinet dei virtutē ꝛ ſapientiā xp̄m:qui
in dexterā dei dr̄:qꝛ potētia hn̄s hoc
ſacramentū nō ꝯficitur ſed diuina. Qui
etiā ſcriptus intus ꝛ foris dr̄:qꝛ int⁹ cō
tinet verum corpus xp̄i. a exteri⁹ accidē
tia panis. Qui ſignāter dr̄ ſeptē ſigillis
ſignatus pp̄ter illa ſeptē dicta ſuperi⁹
mirabilia magna. ¶ Scdo inuenio ma-
gnitudinē hui⁹ ſacri explicatiuā figura
tiōis. Ubi ſciēdū ꝙ in hoc ſacro ſeptē i-
uenio q̄ nobis explicāt ſeptē figuras ve
teris teſt. mēti. Nā hoc ſacramētuʒ eſt.
Ignitiuum dilectionis.
Inductiuum compunctionis.
Allectiuum deuotionis.
Effectiuum vnionis.
Rememoratiuum paſſionis.
Roboratiuum actionis.
Dulcoratiuum refectionis.
¶ Propter primū nobis explicat figurā
agni typici imolati. Propt̄ ſcdm̄ figurā
gedeōis heduli elixati. Propt̄ tertiū figu-
rā mellis ī ore leonis fuati. Propt̄ q̄rtū
figurā ſacrificij Noe de mūdis aīalib⁹
imolati. Propter q̄ntū figuraʒ interfecti
vituli ſaginati. Propt̄ ſextū figurā vniſ-
ſe pportiōis. Propter ſeptimū figuram
māne ſuauis deguſtatiōis. ¶ Primo hͦ
ſacramētum eſt ignitiuū dilectiōis. Nā
multū dʒ hoc ſacrm̄ charitatē incēdere
cū iþ; cōſpicim⁹ a xp̄o ex dilectiōe q̄
ad humanū gen⁹ habuit inſtitutū ad qd̄
nos admonet ap̄ls Jo. j. cā. ſue. iiij. di.
Nos ergo diligam⁹ deū qꝛ iþe prior di-
lexit nos. Rōne aūt hui⁹ eſt explicatiuū
illi⁹ figure agni typici:de q̄ ī niat̄ dictū
fuit filijs iſrael poſt iþoꝝ exitum de egy
pto Exo. xij. ꝙ. ſ. certo ꝛ determinato tp̄e
agnū ānículū ſine macl'a p domos ſuas
ꝛ familias occiderēt ꝛ ederēt ei⁹ carnes
aſſas igni ꝛ panes azimos cuʒ lactucis
agreſtib⁹. Ubi ſciendū ꝙ p illū agnum
aīal innocēs intelligit xp̄s q̄ iuxta illud
Jo. j. eſt agn⁹ dei q̄ tollit pctā mūdi. q̄ ſi-
gnāter dr̄ annicul⁹. i. vni⁹ anni:qꝛ ī ipſo
eſt ſacrificiū innouatū. Nā ī lege Moy.
offerebant deo aīalia ꝛ volucres ꝛ peco
ra: ſʒ in hoc ſacro offert nouū ſacrificiū
qꝛ corp⁹ xp̄i verū. Dicit ēt agn⁹ ille maſ-
cul⁹:qꝛ nihil hʒ molle nihil femineum
ſʒ eſt ſtabile ꝛ virile. Dicit etiā ſine ma-
cula qꝛ iuxta illō. j. Pe. ij. Xp̄s pctm̄ nō
fecit nec inuēt⁹ ē dol⁹ ī ore ei⁹. Iſtū agnū
i. xp̄ʒ debem⁹ comedere certo ꝛ determi
nato tp̄e:qꝛ q̄libet fidelis ꝛ verus chri-
ſtianus ex p̄cepto eccl'ie:ſic ſe dʒ diſpo-

nere q ſaltez ſemel in anno ſcz paſcate poſſit ipm digne recipere. Signāter aūt ſubiungit vt comedāt panes azimos: qz carnes huius veri agni nō typici.ſ.xpi ſiūt de panib9 azimis: dū virtute diuina panis trāſubſtātiāt i corp9 xpi verū. Nō aūt vacat a myſterio q carnes igni aſſā tur: qz hoc ſacrm̄ dz ſumi cuz charitatis incēdio. Qđ aūt addit cū lactucis agre⸗ ſtib9 hoc deſignat q hoc ſacrm ſumat cū paſſiōis xpi memoria quā p nobis por⸗ tauit accerbā. ¶ Scđo hoc ſacrm eſt in⸗ ductiuū cōpūctiōis. Nā multū dz hō oſ⸗ tendēs magnitudinē hui9 ſacramēti cō⸗ pungi mētalr ſi prius cōmiſerat aliq̄ pp q̄ repellebat a receptiōe ei9 ɔdigna. Ra tione aūt hui9 fuit explicatiū figuratiue hedi elixati: de quo ſnlaliter dr Judicū vj. q cū angel9 dñi apparuiſſet Gedeo⸗ ni: tulit Gedeō hedū ꝛ coxit in aq̄ ꝛ por⸗ tauit carnes ꝛ azimos panes in caniſtro ꝛ ius carniū i olla: ꝛ obtulit angelo ſub ter quercū: cui dixit angel9 tolle carnes ꝛ azimos panes: et pone ſupra petrā et ius deſup funde: qđ cum feciſſet angel9 dñi extēdit virgā quā tenebat in manu: ꝛ tetigit carnes ꝛ azimos panes aſcēdit q ignis de petra: ꝛ carnes azimoſq pa⸗ nes cōſumpſit. Ubi ſciendū q p illū an⸗ gelum intelligit de9 q̄ tūc apparet hoi qn̄ aliquā bonā iſpirationē immittit. Et tūc hō inſtar Gedeonis dz offerre ſibi ſa crificiū: hedū.ſ.elixatū ꝛc. Ubi ſciēdū q p illum hedū intelligit xp̄s. Nā ſicut he dus imolabat a multitudie filioꝝ iſrael ad veſperā p pctō: vt habet Exo.xij. ſic xp̄s imolat9 fuit a iudeis i cruce p pec⸗ catis hūani generis abluēdis ꝛ hoc ad veſperā: qz hora veſptina q̄nte ferie iu⸗ das pditor ſpm iudeis tradidit: ꝛ pecu⸗ niā ab ipſis recipit: hora ēt veſptina. vj. ferie.i.tēdēte die ad veſperā: xp̄s fuit p nobis imolat9 in cruce: qz circa horā no nā ſpm̄ tradidit deo patri. Dr hed9 ille lixat9 ad deſignādū q ad ipm debem9 ac cedere cū fluuio lachrymaꝝ cui9 carni⸗ bus addunt panes azimi: qz vt ſupradi⸗ ctuz eſt: de panib9 azimis carnes ille cō ſecrātur. Quibus ius ſiue brodium pin gue adiungit: qđ gratiā ſpūſſan. ſignifi⸗ cat: qz nullus dz ipm accedere niſi cum ſpūſſan. grā q̄ in digna ſuſceptione ipſi9 augmētat in hoie. Uel iō ius carnib9 ꝛ panib9 iungit: vt intellig.m9 q in hoc ſacro plenitudo pinguedis ſpūſſan grē ɔtinet. Hoc igit ſacrm̄ hō dz inſtar Ge⸗ deonis offerre deo ſignificato p angelū ꝛ hoc ſub quercu q̄ eſt arbor fortiſſ.ma.i. cū memoria crucis ꝛ p.ſſiōis xpi ſignifi cate p fortē arborē: i qua diabolū inimi cū hūani generis debellauit. Sz aduer⸗ te q̄d angel9 dixerit Gedeoni: qz q po⸗ neret que obtulerat ſupra petraz de qua exiuit ignis ꝛ flāma ſurſum aſcendens. Ubi ſciēduz q p petrā que eſt fundamē tuz materialis edificū intelligit fides q̄ fundamentū eſt aliaꝝ virtutū. P er ignē autem intelligit charitas. Per aſcenſu3 vero flāme ſpes pōt deſignari. Nā fides inſtar petre hoiez firmat: charitas inflā mat: ſpes ſurſum eleuat Dz igit hō hoc ſacramentū offerre cuz fide firma chari tate inflamāte ꝛ ſpe eleuāte. Qualit au⸗ tē oblatio Gedeonis pfecta fuerit audi quid ſequit. qz hoc fuit quādo angelus oblationem virga tetigit. ꝛ nō ante. Ubi ſciendum q p virgā illā intelligit diuia potentia olm regitiua. Nam videm9 q rectores terrarū in ſignuz dominij vgā portant. Ad deſignādum igit q hoc ſa⸗ cramentū mirificum nō conficit huma⸗ na virtute: ſed ſolū diuina potentia hoc agēte pncipaliter licet hoies miniſtros huius ſacramenti inſtituerit: iō Gedeo⸗ nis oblatio nō fuit ante pfecta: quā an⸗ gelus tetigerit ipaz virga: qz reuera niſi aſſit diuina potentia virtus humana ad hoc ſufficere non valere. ¶ Tertio hoc ſacramētū eſt alectiuū deuotiōis. Nā q̄ debet hoc ſacramētū recipere dz multū eſſe deuot9 ad quā deuotionē habendā ſacramentū hic nos inducit. Rōne autē hui9 fuit explicatiuū figure mellis inuē ti a Sanſone i ore leonis: de q̄ ſnlaliter dicitur Judic.xiiij. q Sāſon in itinere poſit9 inuenit in ore leonis mortui exa⸗ mē apum ꝛ fauū mellis: de quo comedit in via: deditq patri ſuo ꝛ matri: q̄ come derunt de ipſo. Ubi ſciendū q p Sanſo nem poſitū in itinere intelligit quilibet viator. Per leonē mortuū intelligit xp̄s paſſus ꝛ mort9. qui iuxta illud Apoc.v.

Eſt leo de tribu iuda:radix dd. per mel
lū ſua dulcedine guſtū alliciēs: intelli
git hoc ſacꝛm alliciēs hoīez ad deuotio
nē internā. Sicut igit ſanſon in itinere
poſit⁹ īuenit fauū mellis ī oꝛe leōis moꝛ
tui:ſic q̇libet viatoꝛ ī xp̄o ꝑ nobis in cru
ce moꝛtuo īuenit hoc ſacꝛm:quo inſtar
Sāſonis dꝫ in via refici.i.dū viuit eo ꝑ
deuotionē paſci. Nec vacat qđ dꝛ ꝙ de⸗
dit patri ⁊ matri:qꝛ hoc ſacꝛm eſt gn̄ale
viaticū a xp̄o inſtitutū tā ꝑ viris ꝙ pro
mulierib⁹:lꝫ ei⁹ ꝯſecratio ⁊ miniſtratio
cōmiſſa ſit ſolis viris. ¶ Quarto hoc ſa
cramētū eſt effectiuū vnionis. Nā ꝑ hoc
ſacꝛm ſit oblatio deo gr̄a per quā genus
humanū reconciliat̄ cū ip̄o:iuxta qđ de
xp̄o in hoc ſacramēto ꝯtento dꝛ Eph.ij.
ꝙ ipſe eſt pax noſtra q̇ fecit vtraq; vnū.
Rōne aūt hui⁹ fuit explicatū figurati⸗
ue oblatiōis noe:de quo ſnialiter dicit̄
Gen. ꝙ noe poſt diluuiū egreſſ⁹ de arca
edificauit altare dn̄o ⁊ tollēs de cunctis
pecoꝛib⁹ ⁊ volucrib⁹ mūdis obtulit ho
loc auſta ſuper altare odoꝛatuſq; eſt dn̄s
odoꝛem ſuauitatis:⁊ ait noe:nequaꝙ vl
tra maledicā terre ꝑpter hoīes:⁊ ſic pa⸗
cificatus fuit de⁹ cū hoīe. Ubi ſciendūꝫ
ꝙ per noe quē deus liberauit a diluuio:
intelligunt̄ hoīes quos de⁹ liberauit ne
ſubmergerēt ī aq̇s mūdanaꝝ cupiditnū
⁊ in fluxu moꝛtaliū vitioꝝ. Qui ſic libe⸗
rati inſtar noe debent offerre deo ſacrifi
ciūꝫ ꝑ opera bona. Ut ſic dicāt illđ Luc.
j. Sine timoꝛe de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
liberati ſeruiamus illi in ſanctitate ⁊ iu
ſticia coꝛaꝫ ip̄o oībus dieb⁹ noſtris. Sꝫ
aduerte qualis fuit oblatio noe:qꝛ de pe
co. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ peccoꝛa in terra
gradentia:intelligitur ſtatus viatoꝛum
qui in vita actiua exercitāt̄ in operibus
bonis. Per volucres autē volātes in al
tum:intelligitur ſtatus cōpꝛehenſoꝛum
qui deū ꝯtemplātur. Qualis aūt fruct⁹
ſequatur aduerte:quia inſtar oblatiōis
noe in qua fuit ablatio maledictiōis di
uine ⁊ pacificatio humani generis cum
deo:ſic per iſtā oblationem ſacratiſſimā
xp̄i ieſu:deus nos ſibi pacificat ⁊ ꝑ ma
ledictione culpe datur coꝛona glīe. Pro
pter quod.j.Pe.iij. In hoc vocati eſtis:
vt benedictionē hereditate poſſideatis

¶ Quinto hoc ſacramētū eſt memoꝛati
uum paſſiōis:qꝛ dum offert̄ quotidie in
eccl̄ia:moꝛtē ⁊ paſſionē xp̄i ad memoꝛiā
nobis reducit. Propt̄ qđ xp̄s dixit Luc.
xxij. Hoc facite in meā cōmemoꝛationē.
Rōne aūt huius fuit explicatū figurati
ue parabole xp̄i de vitulo ſaginato:de q̄
ſnialiter dꝛ Luce.xv. qđ cū filius prodi
gus receſſiſſet a patre ⁊ ad ſe reuerſus
cognouiſſet ſuū defectū ⁊ hūiliat⁹ rediſ⸗
ſet ad patrē. d. pater peccaui in celum ⁊
coꝛam te ⁊c. pater eius miſert⁹ recepit
eum in gratiam. In cuius ſignum fecit
interfici vitulum ſaginatū. Ubi ſciendū
ꝙ per filium ꝓdigum recedentem a pa⸗
tre:intelligitur totuꝫ genus humanū ꝙ
per peccatum pꝛimoꝛum parētum a deo
receſſerat:qđ tamē volēs ad deū redire
fuit receptum miſericoꝛditer ⁊ peccatū
dimiſſum. In cuius ſignū voluit ꝙ ſagi⸗
natus vitul⁹.i.xp̄s ieſus pinguis ſp̄ūſ⸗
ſanc. gratia. inſtar vituli aīalis immola⸗
tici offerret̄ ⁊ moꝛeret̄ ī cruce:cui⁹ paſ
ſionem ſaluificā nobis reduceret ad me
moꝛiam hoc ſacramētum. Sexto hoc ſa
cramētum eſt roboꝛatiuū actiōis. quia
conferendo homini augmētum gratie.
ipſum nō ſolum roboꝛat quātum ad aīā
mā:ſed etiaꝫ in oībus operibus bonis.
Unde Jo.iiij. Manus laxas roboꝛaſti.
Ratione autem huius fuit explicatiuū
figure panum propoꝛtiōis. De quibus
ſententialiter dicitur Exo.xv. ꝙ domin⁹
dixit Moy. pones ſuper mēſam panes
propoꝛtiōis in conſpectu meo ſemper.
Ubi ſciēdum ꝙ per Moy. intelligūtur
omnes miniſtri xp̄i q̇bus de⁹ loquit̄ ꝙ
ſuper mēſam.i.ſuper altare qđ eſt men⸗
ſa dn̄i ponāt panes.i. hoc ſacramētū ro⸗
boꝛatiuum offerant. de quo ps. Panis
coꝛ hominis ꝯfirmat. Et debet poni ſem
per.i.continue vſq; ad cōſummationeꝫ
ſeculi. Et hoc eſt quod dn̄s dixit Petro
Luc.xxij. Ego pꝛo te rogaui petre vt nō
deficiat fides tua. ¶ Septimo hoc ſacra
mētum eſt dulcoꝛatiuū refectiōis:quia
in ſe cōtinet ſp̄ūalem dulcedinē aīma
rum. Propter qđ ps. Q̄ magna mltitudo
dulcedinis tue domine quam abſcōdiſti
timentibus te. Ratione autē huius fuit
explicatiuum figure māne quo deus pa

151

pit filios iſrael in deſerto: de quo ſimiliter
Exo. xvj. q dñs pluit filiis iſrael manna de
celo: cuius guſtus quaſi ſimile melli: qđ cũ
appáruiſſet album ſuper terram dixerunt
filii iſrael manhu. i. quid ẽ hoc. et ideo vo
cauerũt nomen eius man. de quo dixit
Moy. populo. hic eſt panis quem dedit
vobis dominus ad veſcẽdum. Ubi ſciẽ
dum q per filios iſrael ambulãtes per
deſertum intelliguntur viatores. Illis
autem dedit domin9 mãna ſuauiſſimũ
i. corpus chriſti et ſacramentum hoc refe
ctiuum omnium deuotorũ. Unde Sap.
xvj. panem de celo preſtitiſti eis ſine la
bore omne delectamẽtũ in ſe habentẽ et
omnis ſaporis ſuauitatẽ. Unde ꝓpter iſta
magnalia explicatiua figurarum veteris
teſtamẽti dicere poſſum9 de xpo ipm in
ſtituẽte illđ pſ. Magn9 dñs et magna vir
tus ei9 et ſapiẽtie eius non eſt numer9.
¶ Tertio inuenio magnitudinem hui9
ſacramẽti excitatiuã cõſideratiõis. Ubi
ſciendũ q hõ volens ad hoc ſacrm ac
cedere: dꝫ propter ipſius magnitudinem
diligenter conſiderare et examinare ſe
ipſum. Ad cui9 diligentẽ cõſiderationeꝫ
ſeptem inter alia requiruntur: ſcilicet
Examinatio conſcientie.
Extirpatio immundicie.
Excuſſio negligentie.
Excluſio irreuerentie.
Premeditatio diſcretionis.
Predispoſitio deuotionis.
Preoccupatio orationis.
¶ Primo ad cõſideratiõẽ hominis ac
cedẽtis ad ſacramẽtũ hoc: requirit exa
minatio cõſcientie. Nam talis debet cõ
ſciẽtiam ſuã diligenter examinare: vt ac
cedat cũ cõſciẽtia bona: iuxta illđ heb.
x. Accedam9 cũ vero corde i plenitudine
fidei aſperſi corda et conſcientia mala et
abluti corpus aqua munda. ¶ Secũdo
requirit extirpatio malitie. Un. j. Cor.
v. Expurgate vet9 fermẽtũ vt ſitis noua
cõſperſio ſicut eſtis azimi. ¶ Tertio req
rit excuſſio negligentie. vñ. Deut. viij.
Caue ne qñ obliuiſcaris dñi dei tui et ne
negligas mãdata ei9. ¶ Quarto reqrit ex
cluſio irreuerẽtie. Et ꝗre qꝛ Eccli. xxxij.
Pro reuerẽtia accedet tibi bona gratia.
¶ Quinto requiritur ꝑmeditatio diſcre
tiõis vt ſic poſſit dicere illđ Eſa. xxxviij.
Sicut pullus hirũdis ſic clamabo: me
ditabor vt columba. ¶ Sexto requirit
predispoſitio deuotiõis exẽplo illorũ q
ad cõſtructionẽ tabernaculi: de quo ꝓce
perat dñs Moy. de quo Exo. xxxv. q oẽs
viri et mulieres deuota mente obtulerũt
donaria vt fierent opa q iuſſerat dñs ꝑ
manum Moy. cũctiqꝫ filiij iſrael volũta
rie dño dedicarũt. ¶ Septimo requirit
preoccupatio oratiõis vt ſic dicat cũ pſ.
Ego ad te dñe clamaui et mane oratio
mea preueniet te qꝛ Tob. xij. Bona eſt
oratio cũ ieiunio et eleemoſyna magis
q theſauros auri recõdere. Ad cõſidera
tionem igitur ſollicitã vt hoc ſacrm ho
mo digne recipiat inſtruit apoſtol9 quẽ
libet accedẽtem ad ipſum. j. Cor. ij. di.
Probet autem ſeipſum homo. et ſic de pa
ne illo edat: et de calice bibat. Qualiter
autem homo hoc ſacramẽtũ ſumere de
beat: fuit figuratũ in comeſtione agni ty
pici. de quo dr Exo. xij. Renes veſtros
accingetis: calciamẽta habebitis in pe
dib9 tenẽtes baculos in manib9 et come
detis feſtinanter. Ubi innuitur q reci
piens hoc ſacramentum debet habere
Puritatem corporis.
Sanctitatem mentis.
Firmitatem virtutis.
Sedulitatem operis.
¶ Primo dꝫ habere puritatẽ corporis. qđ
notat cũ dr. Renes vros accingetis. Nã
ꝑ cincturã renũ itelligit caſtitas et puri
tas corporalis. Ad quam nos admonet
xps Luc. xij. d. Sint lũbi vri ꝓcincti etc.
Ubi Greg. Lũbos ꝓcingim9: cũ carnis
luxuriam ꝑ continentiam coartam9. Et
iđ petebat pſ. d. Ure renes meos et cor
meũ. ¶ Scđo dꝫ habere ſãctitatẽ mẽtis
qđ notat cũ dr: calciamẽta habebitis in
pedib9. Nã ꝑ duos pedes intelligit in
tellectus et volũtas. Per quorum vnum
ſcꝫ intellectũ tẽdit in cognitionẽ. Per al
terũ vo in dilectionẽ. Et iſti duo pedes
debent eſſe calciati: ne in tꝑalib9 detur
pẽtur. Un Ezech. xxiiij. Coronas habe
bitis in capitib9 veſtris: et calciamẽta in
pedib9. Coronas ſcꝫ quã. i. diuinã grãz in
anima. et calciamẽta. ne laxet intellectũ
nec volũtatẽ ad temporalia et carnalia.

¶ Tertio debet habere firmitatẽ virtutis qđ notatur cũ dicit͛: tenẽtes baculos in manibus. Nam p̱ baculũ ſuper quem ſuſtentatur hõ ⁊ cum quo defendit ſe ab aduerſis incurſib⁹: intelligũt virtutes: in quibus hõ inſtar baculi ſe debet cõfirmare ⁊ a vitijs oppoſitis viriliter defenſare. Et ſic tot virtutes quot h3 homo tot ſpũales baculos habet. Nã ſi h3 humilitatẽ: h3 baculũ cõtra ſupbiam: ⁊ ſic de ſingulis. Propter qđ ps. Virga tua ⁊ baculus tu⁹ ipſa me ꝯſolata ſunt. ¶ Quarto debet habere ſedulitatẽ operis quod notatur cũ dicit͛: ⁊ comedetis feſtinãter. Nam p̱ feſtinã cõmeſtionẽ: intelligit͛ ꝙ recipiens hoc ſacramẽtũ non d3 eſſe piger nec negligẽs: ſed ſollicit⁹ in opib⁹ ſuis exẽplo paſtoꝝ querẽtiũ xp̃m: de quibus d͛ Luc. ij. ꝙ venerũt feſtinãtes: ⁊ inuenerunt mariã ⁊ ioſeph ⁊ infantẽ poſitũ in p̱ſepio. Pro iſtis q̃tuoꝛ ſimul nos hortãs apl̃us dicit Eph. vj. Eſtote ergo ſuccincti lumbos v̄ros in veritate: q̃tũ ad puritatez coꝛporis ⁊ calciati pedes in preparationẽ euãgelij pacis: quantũ ad ſanctitatẽ mẽtis. ⁊ induti loricã iuſticie in oibus ſumentes ſcutum fidei in quo poſſitis oia tela nequiſſimi extinguere: quãtum ad firmitatem virtutis. ⁊ galeã ſalutis aſſumite ⁊ gladium ſpũs qđ eſt verbum dei: quãtũ ad ſedulitatẽ operis Sicut autem armati debem⁹ feſtinãter ⁊ non negligenter ad hoc ſacramentum accedere: in quo nobis cõfertur augmẽtum gratie vt tandem accipiamus complementum gloꝛie. Ad quam ⁊c.

¶ Domica ſecunda poſt pente. Euangelium quadrageſimumtertium.

Homo q̃dam fecit cenã magnã ⁊ vocauit mľtos ⁊c. Luc. xiiij. Nos videm⁹ p̱ qđ qñ aliq̃s dñs eſt potens in diuitijs ⁊ famoſus i liberalitate ⁊ curialitate: ꝙ hoies ſecuri⁹ accedũt ad ei⁹ curiã: maxĩe qñ liberaliter inuitãt͛ ab ipſo. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ licet act⁹ liberalitatis ſit: petentib⁹ largiter bñ facere: tñ act⁹ maioꝛis liberalitatis eſt: qñ aliquis aliũ ad ſibi bñfaciendum inuitat. Maxim⁹ autem qñ non ſolum inuitat: ſ3 etiã ad ſua recipiẽda beneficia cogit. ¶ Xp̃s igitur magiſter noſter ⁊ doctoꝛ volens nobis dare ſecuritatẽ ⁊ audaciã vt ſine timoꝛe accedamus ad eũ: vt eius recipiamus bñficia: ipſius potẽtiã ⁊ liberalitatẽ oſtendit: q2 nõ ſolũ ſi petim⁹ nobis ſua dona ꝯfert liberalit͛: nec etiã ſolum inuitat: ſed etiã cogit: vt ipa poſſimus plenius poſſidere qđ quidem facit in hodierno euãgelio ſub metaphoꝛa cene magne quã quidã homo fecit ad quã nõ ſolum inuitauit hoies ſed coegit intrare. In quo quidem euangelio quatuoꝛ generaliter tanguntur: videlicet.

Diuina benignitas in inuitãdo.
Humana p̱uerſitas in renuendo.
Condigna ſeueritas in tranſferendo.
Iuſta equitas in ſententiando.

¶ Primũ p̱bat affect⁹ cõmẽdãd⁹. ſcđm cõtẽptus deteſtãd⁹. tertiũ effect⁹ [illegible]rãdus. quartũ affat⁹ merẽd⁹. Primũ in pnc. ſecũdũ ibi. Et ceperũt oẽs ſimul ⁊c. tertium ibi. Tũc iratus ⁊c. quartum ibi. Dico autez vobis ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantũ ad p̱mũ vbi tãgit ⁊c. qđ p̱bat ⁊c dicit. Homo q̃dã fecit ⁊c. Vbi ſciẽdũ ꝙ affect⁹ dei ad nos valde cõmẽdãd⁹ eſt dũ ſic liberal͛ ad nos ſe habet: ꝙ nos ad participationẽ bonoꝝ ſuoꝝ inuitat. Circa igitur iſtam partem quatuoꝛ poſſumus conſiderare ſc3.

Condeſcenſionem amoꝛoſam.
Refectionem copioſam.
Inuitationem numeroſam.
Executionem gratioſam.

¶ Quãtũ ad p̱mũ dicit. Homo q̃dã ⁊c. Vbi Gregorius. Quotieſcũq3 eni p̱nitiuã ſniaz indicare vult de⁹: vrſus: pard⁹: leo ⁊ hmõi nuncupat͛: quando vero miam exp̱mere vult deus d͛ hõ. ¶ Quãtum ad ſcđm. ſ. refectionẽ copioſam dicit. fecit cenam magnã. vbi ſciẽdum ꝙ p̱ cenã in q̃ hõ reficit͛ coꝛpoꝛalr̃ itelligit͛ refectio ſpũalis quã xp̃s nobis parat ſ3 Grego. vel in hoc mũdo p̱ grãm vel in futuro p̱ gloꝛiam: que quidẽ tanto auidius debet cõcupiſci: quãto ſpũalia coꝛpoꝛalib⁹ p̱ponũtur. Hec eſt cena ad quã inuitãtur oẽs fideles Apo. xix. Vbi d͛. Venite cõgregamini ad cenã magnã dei. ¶ Quan

152

tū ad tertiū ſcz inuitationē numeroſā dr:
ꝫ vocauit multos. Ubi ſciēdū ꝙ de⁹ nō ſi
cut auar⁹ vł inuid⁹ bōa ſua ſibi retinet:
ſꝫ ſicut liberalis ad ea ꝑticipāda nos vo
cat. Uñ Pe.j.ca.v. De⁹ aūt oīs grē qui
vocauit nos ad eternā ſuā gl̃iaꝫ in xp̄o
ieſu. modicū paſſos ip̄e ꝑficiet: cōfirma
bit: ſolidabitq̄. Uñ apl's cuilibꝫ dr. j. Ti
mo. vj. Apprehēde vitā eternā ī q̄ voca
t⁹ es. ¶ Quātū ad quartū. ſ. executionē
ſtioſꝫ dr. miſit ſeruū ſuū hora cene ꝛc.
Ubi ſciēdū ſm Greg. ꝙ de⁹ vidēs aliq̄ñ
hoīes pigros ad petēdū ſua bona ſpūa
lia: ꝛ ꝙ illū ī ip̄is faſtidiūt: ſollicitudine
magna eos excitat ad ꝑdicta bona appe
tēda. ¶ Sciēdū ēaūt ꝙ ꝑ illū ſeruū vno
mō intelligiꝉ xp̄s: quē de⁹ pr̄ miſit ī mū
dū ad vocādū hoīes ad ſpūalia bōa: nec
mirum ſi xp̄s vocaꝉ ſeru⁹: qꝛ iuxta illud
Phil. ij. cū in forma dei eēt nō rapinā ar
bitrat⁹ ē eē ſe eq̄lē deo: ſꝫ ſemetip̄ꝫ exīa
niuit formā ſerui accipiēs in ſilitudinē
hoīm factus ex habitu inuentus vt ho.
Miſit autem dicere inuitatis: quia ſicut
miles portans arma ꝛ ſigna regia: ſemꝑ
ipſo facto eſt inuitatus ad curiā regis:
ſic quilibet cū portet arma regis dei: qꝛ
factus eſt ad imaginem eius: ſemper ē
inuitatus: ꝛ non indiget niſi vt vocetur
ad cenam. Per horam vero cene que eſt
vltima refectio in qua xp̄s miſſus eſt vo
care hoīes: intelligiꝉ vltima etas q̄. ſ. eſt
a xp̄o vſq̄ ad finē mūdi in qua xp̄s tēpo
raliter fuit miſſus. Uñ. j. Cor. x. Nos ſu
mus in quos fines ſeculoꝝ deuenerūt.
Per paratiōnē vō qua xp̄s dicit oīa eſſe
parata: itelligiꝉ ꝑparatio eternalis glo
rie: quā de⁹ ab eterno diſpoſuit dare hoī
b⁹ bonis. iuxta illō Matth. xxv. Uenite
benedicti pr̄is mei: percipite regnū vo
bis paratū a conſtitutione mūdi. Uł ſm
Augu. Homo iſte eſt xp̄s mediator dei ꝛ
hoīs: iſte miſit vt venirent inuitati. i. ꝑ
miſſos prophetas vocati: qui olim iuita
bāt ppl'm iſrael vt ad horā cene venirēt
hi autē inuitātes acceperunt: cenā repu
diauerūt: prophetas legerūt: ꝛ xp̄m occi
derūt: ꝛ tunc neſciētes cenā parauerūt:
ꝑ ꝛata aūt iaꝫ cena. i. imolato xp̄o miſſi
ſūt apoſtoli ad quos miſſi fuerāt ꝓphe
te. Sciendū eſt autē circa iſtam partem
in qua fit mentio de cena ꝙ inuenio tri
plicem cenam: ſcilicet.
Spiritualem ꝛ virtuoſam.
Sacramentalem ꝛ gratioſam.
Supernalem ꝛ glorioſam.
¶ Primā facit homo xp̄o in puritate cō
ſciētie. Secūdā facit xp̄s viatori ī ſacra
mento euchariſtie. Tertiaꝫ facit de⁹ cō
prehēſori in ꝯgregatiōe celeſtis patrie.
¶ Quantū ad primā cenā ſciendū eſt ꝙ
hō q̇ vult xp̄m recipere ī aīa ſua ꝑ grāꝫ:
dꝫ aīaꝫ purificare a vitijs ꝛ eā ornare vir
tutib⁹: vt ſic xp̄s reficiat cū ip̄o. Ad qđ fi
guratiue ip̄e inuitat aīam deuotā Apo
ca. iij. d. Ecce ſto ad oſtiū ꝛ pulſo: ſi quis
audierit vocam meā ꝛ aperuerit ianuā
intrabo ad illā ꝛ cenabo cū illo ꝛ ip̄e me
cū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illā pulſationē xp̄i:
intelligiꝉ bona inſpiratio quā xp̄s imit
tit in cor hoīs: ꝑ quā inducit vt aperiē
do ſibi cordis ianuā recipiat ip̄ꝫ ꝑ grāꝫ
iuxta qđ dr ſctā Cāti. v. Uox dilecti mei
pulſantis aperi mihi: ſoror mea: amica
mea colūba mea: immaculata mea: qꝛ ca
put meū plenum eſt rore. Nā xp̄s ex ſua
benignitate aīam deuotam ſororem vo
cat per nature cōformitatem: amicā per
dilectionis charitatē: columbā per intē
tionis ſimplicitatem: immaculatā ꝑ con
ſcientie puritatē: quā quideꝫ vt alliciat
ad ſibi aperienduꝫ cor: vt ad ip̄am intret
per grām. dicit caput meū plenū eſt rore
id eſt ſeip̄m qui eſt caput eccleſie eē gra
tia plenum ſignificatā per rorem. Nam
Jo. j. Ipſe eſt plenus gratia et veritate.
de cuius plenitudine omnes accepim⁹
gratiam pro gratia. Si autem ſic homo
vocem Chriſti audiens. cor aperuerit
intrabit ad illum per gratiam ſuam ꝛ ce
nabit cum illo ꝛ ipſe ſecum per ſpiritua
lem refectionem ꝛ leticiam quā xp̄s cō
placet in ſanctitate deuote aīe: et q̄ ipſa
ex intenſa charitate reficitur ꝛ delectaꝉ
in xp̄o. ¶ Sciendū eſt auteꝫ ꝙ ad dignā
ꝛ ſufficientem cenam fiendam ab homi
ne xp̄o ſeptem requiruntur: ſcꝫ.
Fide ꝛ intelligibilem dirigens.
Spes iraſcibilem erigens.
Charitas concupiſcibilem delectans.
Prudentia in eligendis.
Temperantia in vtendis.

Fortitudo in tolerandis.
Juſticia in reddendis.
¶ Primo requirit fides intelligibilẽ di-
rigẽs. Nã q2 ſcd̃m Aplm̃ heb.xj. Sine fi-
de impoſſibile eſt placere deo. Jd̃ ſi hõ
vult Chriſto cenã ↄgrue p̃parare: op3 q̃
habeat fidẽ verã p quã ſua intelligibi-
lis reguleť. Nã Abac.ij. Ecce qui incre-
dul⁹ eſt: nõ erit recta aĩa ei⁹ in ſemetipſo
Juſtus autẽ in fide ſua viuet. Ad cõmẽ-
dationẽ em̃ fidei audi Auguſtinũ de ver-
bis dñi. d. Nulle maiores diuitie. nulli
theſauri: nulli honores: nulla hui⁹ mũdi
maior eſt ſubſtãtia q̃ fides catholica: q̃
peccatores hoies ſaluat: cecos illumi-
nat: infirmos curat: cathecuminos ba-
ptizat: fideles iuſtificat: penitẽtes repa-
rat: iuſtos augmentat. Martyres coro-
nat: virgines ⁊ viduas ⁊ ↄiugales caſto
pudore ↄſeruat: clericos ordinat: ſacer-
dotes ↄſecrat: in eterna hereditate cum
ſuis angelis collocat. ¶ Scd̃o requiriť
ſpes iraſcibilẽ erigens. Nã iuxta illud
Ro.v. Spes non ↄfundit. id̃ homo d3 ha-
bere firmã ſpe3 per quã ſpũaliter erigať
in deũ. Ut ſic poſſit dicere cũ p̃s. In deo
ſalutare meũ ⁊ glĩa mea: de⁹ auxilij mei
⁊ ſpes mea in deo eſt. Uñ ad commẽda-
tionẽ ſpei dicit Ber. in quodã ſermone.
Tu es dñe ſpes mea: ſi mihi p̃mia pmit-
tuntur pte obtinẽtia ſperabo: ſi inſurgãt
aduerſum me p̃lia: ſi ſeuiat mund⁹ ſi fre-
mat malign⁹ ſpũs: ſi ipſa caro aduerſus
ſpm̃ ↄcupiſcat: in te ego ſperabo. ¶ Ter-
tio requiriť charitas ↄcupiſcibile3 dele-
ctãs. Nã q2 iuxta illd̃. j. Ti. j. Finis p̃ce-
pti eſt charitas. ideo hõ d3 charitatem
habere vt poſſit xp̃o in ſua aĩa dignũ cõ-
uiuiũ p̃parare. Nã Caſſio. ſup p̃s. Cha-
ritas eſt mors criminũ: virt⁹ pugnãtiu3
palma victoꝝ: ↄcordia merentiu3: ſocie-
tas electoꝝ: quã fides ↄcipit: ad quam
ſpes currit: cui pfect⁹ oĩ3 bonoꝝ ſeruit.
vñ Aug. de laude charitatis. In chari-
tate paup ẽ diues: ſine charitate oĩs di-
ues eſt paup. hoc i aduerſitatib⁹ tolerat
in pſperitatib⁹ tẽperat: i duris paſſioni-
bus fortis eſt in bonis opib⁹ hylaris ẽ
in corporalib⁹ ditiſſima: in hoſpitalita-
te latiſſima: inter bonos fruct⁹ letiſſima
int falſos patiẽtiſſima. Quid plura. Si
linguis hominũ loquar ⁊ angeloꝝ chari-
tatẽ aũt nõ habeã nihil ſum ipſa em̃ ẽ vi-
ta moriẽtiũ. ¶ Quarto reqriť prudẽtia
i eligẽdis. Nã q2 iuxta illd̃ Prouerb.14.
Qui patiẽs eſt multa gubernãť pruden-
tia id̃ hãc vt ſit ſapiẽs d3 hr̃e ſi vult xp̃o
cenã ↄgruã p̃parare. Quid aũt ſit prudẽ-
tia docet nos Jſido. in lib. etymologiaꝝ
d. Prudẽtia eſt rõ ducta a gr̃a ſtudẽs vi-
tare ↄtria iuſticie pter iuſticiã. ¶ Quin-
to requiriť tẽperãtia in vtẽdis. Nã q2 iu-
xta illud. j. Ti. ij. Mulier ſaluabiť per fi-
liorum generationem ſi permanſerit in
fide ⁊ dilectiõe ⁊ ſanctificatiõe cũ ſobrie-
tate: id̃ hõ qui ſalutem ſuam deſiderat:
debet temperantiã habere vt poſſit xp̃o
cenã ↄgruã preparare. Ad quã nos hor-
tať aplˢ. Ti. ij. Abnegãtes impietatẽ et
ſecularia deſideria: ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie vi-
uamus in hoc ſeculo expectantes beatã
ſpem ⁊ aduentũ glorie magni dei. Quid
autem faciat temperantia: audi Senecã
vltima epiſtola. d. Tẽperãtia voluptati-
bus imperat: alias odit atq3 abigit alias
diſpenſat ⁊ ad ſanũ modum redigit: nec
nũq̃ ad ipſas propter ipſas venit ſit opti-
mũ eſſe modũ cupidoꝝ nõ q̃tum velis
ſed q̃tũ debeas ſumere. ¶ Sexto requi-
riť fortitudo in tolerãdis. Ad quam ha-
bẽdã vt chriſto poſſint cenã ↄgruã prepa-
rare admoneť iij. Re. ij. Ubi d2. Cõforta-
re ⁊ eſto vir fortis: ⁊ obſerua vt cuſtodias
mãdata dei tui vt ambules in viis ei⁹ ⁊
cuſtodias cerimonias eius atq3 iudicia
vñ Vict. ſup Eſa. Fortitudo atq3 ↄſtãtia
via regia eſt: a qua declinare ad dexterã
d2 qui temerari⁹ ẽ ⁊ pertinax ad ſiniſtrã
q̃ formidoloſus eſt ⁊ pauidus. Sed tamẽ
vir fortis nõ ſic declinat a via regia nec
i aduerſis deiicit: nec i pſperis eleuať.
¶ Septimo reqriť iuſticia i reddẽdis.
Nã q2 iuxta illud Prouerb. ij. Juſticia
ſimplicis diriget viam eius. id̃ homo q̃
vult dum viuit in mũdo viam ſuã a deo
dirigi d3 hr̃e vtutẽ iuſticie vt xp̃o poſſit
cenam congrue p̃parare. Ad quã habẽ-
dã nos docet eccleſiaſtic⁹. Eccleſiaſtici.
ij. d. Filij accedẽs ad ſeruituť dei ſta in
iuſticia ⁊ timore. Uñ in commẽdationez
eius d2 Bern. in quodã ſermone. Bona
vinea iuſticia imo bona vinea vir iuſt⁹

cui⁹ viri⁹ vitis: cui⁹ actio palmes: cui⁹
vinū teſtimoniū conſciētie: cui⁹ lingua
torcular expſſiōis ⁊ lachryme pie cōtri
tiōis. ¶ Iſte ſeptē ꝟtutes cū q̄b⁹ hō dꝫ
facere xp̄o cenā fuerūt figurate ꝑ ſeptē
mulieres: de q̄b⁹ dr Eſa. iiij. Apprehen
dēt ſeptē mulieres virū vnū in die illa.
d. panē noſtrū comedem⁹ ⁊ veſtimentis
nſis operiemur: tantūmō inuocetr nomē
tuū ſup nos aufer opprobrium noſtruꝫ.
¶ Ubi ſciēduꝫ ꝙ ꝑ iſtum virꝫ intelligit
quilibet hō qui virilis eſſe dꝫ ad ꝓlian
dum contra vitia iuxta qḋ ſibi dicitur. j.
Reg. xviij. Eſto vir fortis ⁊ ꝓliare bella
dn̄i: qḋ vt meli⁹ poſſit facere ſeptē mulie
ras. i. ſeptem ꝟtutes decet ipm̄ apphen
dere. d. panē noſtrū ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ lo
quēdo ſpūaliter tunc ꝟtutib⁹ fit oppro
brium: qn̄ homo eas deſpicit: ⁊ ipſas ꝑ
poſſe nō conatur habere. qḋ quidē op
probrium tūc auferr qn̄ homo exercitat
ſe in bonis operib⁹ vt ꝟtutes acquirat:
Ad qḋ quidem faciendū vt alliciat libē
tius oſtenditur ꝙ ipſas acquirendo non
oportet expenſas facere: ꝓpter qḋ dicit
panem noſtrū ⁊c. q. d. Uirtutes nō opor
tet ꝙ ad eas poſſidendas expendat: ſed
ſufficit animū cū bonis opib⁹ ꝑparare.
¶ Iſta cena facta. Chriſto ab hoīe ꝟtuo
ſo pōt figurari ꝑ illam cenā. de qua di
citur Jo. xij. Jeſus ante ſex dies paſche
venit in bethaniam vbi fuerat Lazarus
mortu⁹: quē ſuſcitauit ieſus: fecerūt au
tem cenā ibi ⁊ Martha miniſtrabat. La
zarus ꝟo vn⁹ erat ex diſcumbentibus.
Maria ꝟo accepit libram vnguenti nar
dipiſtici ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ exterſit ca
pillis ſuis pedes ei⁹ ⁊ domus impleta
eſt ex odore vnguenti. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
per bethaniam vbi fuit facta cena xp̄o q̄
interp̄tatur domus obediētie: intelligit
humilitas in qua hō debet xp̄o cenam
ꝑparare ſi vult ꝙ ſibi ſit accepta. Unde
Deut. xxx. Elige ergo ⁊ tu vitā ⁊ vt tu vi
uas ⁊ ſemē tuū diligas dn̄m deū tuū et
ꝙ obedias voci ei⁹ ⁊ illi adhereas. Per
Lazaꝝ ꝟo q̄ mortu⁹ fuerat ⁊ reſuſcita
tus a xp̄o q̄ ſimul recūbebat cū eo: itelli
gitur hō q̄ per pctm̄ mortu⁹ fuerat: queꝫ
venientem ad pniam de⁹ reſuſcitat ſibi
gratiā cōferēdo: ⁊ ſic dicit cū xp̄o recum
bere: qꝛ ei⁹ amic⁹ efficit ⁊ reficit ſpiri
tualib⁹ bonis. ¶ Per marthā ꝟo mini
ſtrātem intelligit vita actiua in qua ho
mo debet exercere opa mie. ¶ Per ma
riam ꝟo portātem vnguētum odoriferū
vita ꝯtemplatiua. ¶ Non vacat autē ꝙ
dicitur domus fuiſſe odore repleta: qꝛ q̄
vult cenam xp̄o digne facere: nō ſolū in
ſeipo debet habere ꝟtutes ſed debet vt
alios edificet per bonam famam ⁊ ꝯuer
ſationem honeſtā exemplariter redole
re: iuxta qḋ dicitur Eccli. xxxix. Florete
flores quaſi lilium: date odorē ⁊ frōdete
in gratia ⁊ collaudate cāticum ⁊ benedi
cite deum in operib⁹ ſuis. ¶ Quātū ad
ſecundā cenam dico ꝙ inuenio cenaꝫ ſa
cramentalem gratioſam quaꝫ facit xp̄s
viatori in ſacramento eucharistie. Ubi
ſciēdū ꝙ xp̄s imminēte tp̄e ſue paſſio
nis fecit cenā cum diſcipulis in qua cor
pus ſuum ⁊ ſanguinē ſub ſpē panis ⁊ vi
ni tradidit inſtituens eucharistie ſacra
mentū. ¶ Sciēdū eſt autē ꝙ ſeptē inter
alia ꝯſiderare poſſum⁹ que vnū ꝯuiuiū
vel vnā cenā ꝑficiunt ⁊ decorāt. vꝫ.

Precioſitas pabuli.
Suauitas poculi.
Gratioſitas miniſtrantium.
Dignitas recumbentium.
Temporis congruitas.
Dilectionis charitas.
Locutionis alacritas.

¶ Scđm igitur illa ſeptē poſſum⁹ ꝯſide
rare ſeptē que xp̄s fecit i cena diſcipl'is
trāſitur⁹ ad patrē in memoriā ſue paſſio
nis: ⁊ in ſignū refectiōis ſpūalis quam
ſub ſacramento eucharistie dimiſit ſcꝫ.

Ferculum precioſiſſimum.
Poculum ſuauiſſimum.
Miniſtrum benigniſſimum.
Cetum digniſſimum.
Tempus congruiſſimum.
Amorem intenſiſſimum.
Sermonem preclariſſimum.

Quia corpus xp̄i verꝝ. Qꝛ ſanguinē xp̄i
meꝝ. Qꝛ xp̄m ſummū deū. Qꝛ apl'orum
cunctū. Qꝛ vite xp̄i terminuꝫ. Qꝛ clarita
tem exprimentē. Qꝛ veritatē ꝯtinētem.
¶ Primo in hac cena dn̄i cui⁹ memoria
hoc tempore ſolēnizat eccleſia cōſidera
re poſſum⁹ ferculū p̄cioſiſſimū: qꝛ corp⁹.

xp̄i verū. Nā in hac cena xp̄s apoſtolis ſub ſpecie panis ſuū corp⁹ verū vt ꝓ cibo ſum ferculū tradidit mādūcādū: de q̄ ꝓdixerat diſcipulis Joan. vj. Ego ſum panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdi: ſi quis māducauerit ex h̄ pane viuet i eternū: ⁊ panis quē ego dabo caro mea ē ꝓ mūdi vita. ❡ Iſte panis pōt figurari ꝑ māna datū i cibū filiis iſrael ambulātib⁹ ꝑ deſertū vt irent in terrā ꝓmiſſiōis: de q̄ ſentētialiter dr̄ Exo. xvj. ꝙ illud māna ꝑ modū roris apparebat ꝑ circuitū caſtroꝝ et erat in ſimilitudinē ſeminis coriādri albū: guſtuſq; ei⁹ q̄ſi ſimile cū lacte ⁊ melle. De q̄ dixit Moy. ppl'o iſte ē panis quē dedit vobis domin⁹ ad veſcēdū: ⁊ colligebāt cū omi die filii iſrael preterq̄ i die ſabbati in q̄ nihil colligebāt: ſed in die p̄cedēte colligebant vt haberēt in ſabbato ⁊ omēs colligebant vnā plenā menſurā. ſcilicet gomor: neq; qui pl⁹ colligebat plus habebat nec qui minus de quo dicit̄ ibidē qđ videntes filii iſrael cibum eis datū de celo: ꝓpter admirationē dixerūt mā hu. ideſt quid eſt hoc ꝓpter quod vocatū eſt nomen eius man. De quo precepit dn̄s ꝙ menſurā gomor reſeruaret in arca teſtimonii in memoriā poſterioꝝ de tanto beneficio collato ppl'o ſuo. ❡ Ubi ſciēdū ꝙ corpus xp̄i ſignificatum per manna primo dicit̄ ros ⁊ pruina ſi conſideremus ei⁹ originē admirādā. Nā ſicut ros ⁊ pruina de celo deſcēdūt ⁊ terrā īfundūt: ſic xp̄s q̄tū ad humanitatē virtute ſpūſſctūs fuit i v̄gine ſignificata ꝑ terrā. ❡ Dicit̄ aūt xp̄s fuiſſe ſimilitar ſeminis coriādri albū propter puritatē quā ipſe habuit q: fuit ſine macula. Nā iuxta illd̄. j. Pe. ij. Ipē ē q̄ peccatū nō fecit nec iuēt⁹ eſt dol⁹ i ore ei⁹. ❡ Dicit̄ etiā pilo tūſus ꝓpter penas q̄s ꝓ nobis portauit. Nā ſicut illd̄ qđ pilo tūdit̄ cōcutit̄ in pila: ſic xp̄s ꝓ nobis percuſſus fuit in cruce. Dicitur etiā guſt⁹ ei⁹ quaſi ſimile cū lacte ⁊ melle. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſimilā que fit de tritico puriſſimo ⁊ ē nutrimētū corroborans corp⁹ hoīs ⁊ mel qđ ē dulce guſtui intelligit̄ ꝙ ſacramētū corporis xp̄i dat fortitudinē ſpiritualē aīe ſignificatā in ſimila: ⁊ auget deuotiōis dulcedinē ſignificatam in melle. ❡ Dicit̄ autē ꝙ māna vocauit Moy. panem ad deſignandū ꝙ ſicut panis eſt cib⁹ corporis ita corpus xp̄i ē cib⁹ corporalis anime. Ut ſic verificet illud ps. Panem angeloꝝ manducauit homo. ❡ Signanter autē dicit̄ ꝙ filii iſrael omni die colligebāt hic māna preterq̄ in die ſabbati. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ſex dies in quib⁹ colligebantur manna intelligitur vita actiua. Per ſabbatū v̄o in quo erat requies intelligit̄ vita beata. Quādiu igit̄ homo viuit in hoc mundo cōtinue indiget iſto māna id eſt refectione ſpirituali corporis chriſti: et ideo cōtinue in eccleſia ſacrificatur ⁊ ſumit̄. Nota autē qđ dicit̄ ꝙ die ſexto colligebant manna pro ſabbato: ad dandum nobis intelligere vt dū viuim⁹ in hoc mūdo faciendo opa bona ſic ſpūaliter xp̄m ſumam⁹ vt poſſim⁹ nobis ꝓcurare refectiōez eternā ꝑ ſabbatū deſignatā. ❡ Mirū autē eſt qđ dr̄ ꝙ omēs eandem inueniebant mēſuram q: nec q̄ plus colligebat plus habebat: nec qui min⁹: minus: ſed omnes inueniebant mēſurā gomor. Ubi ſciendū ꝙ quia ſacramētū corpis xp̄i in ſe nō diuiditur ſed tm̄ eſt vnū. idō ab omnib⁹ ipm̄ recipiētib⁹ idem ſumitur nō diuiſum nec ſi quiſq̄ pl⁹ recipere cogitat plus recipit nec qui minus min⁹. Quod quidem dicit̄ ad menſurā gomor que eſt mēſura triū medioꝝ ad deſignādū ꝙ in hoc ſacramēto tria ꝯſiderare poſſumus.

Primo ipſum corpus.

Secundo aīam coniunctam corpori.

Tertio diuinitatē cui tam anima q̄ corpus ſunt vnita.

❡ Non ſine cauſa v̄o dicit̄ ꝙ per circuitum caſtroꝝ vbi habitant homines manna ſolum apparuit: ad deſignādū ꝙ hoc ſacramentum ſolum datū eſt viatoribus in huius mundi ſolitudine: non enim datur animalibus nec comprehenſorib⁹. ❡ Non aūt vacat ꝙ filii iſrael videntes hūc cibū a deo ſibi preſtitum mirātes dixerūt: mā hu. q: ſi conſideremus illa que ſunt in hoc ſacramento inuenimus omnia mirabilia excedētia inq̄ſitionē humanā de q̄b⁹ miris require ſupra euāgelio de corpe xp̄i. ❡ Ad cōſolationē autē noſtrā ſeqtur ꝙ de⁹ p̄cepit Moy. vt in arca teſtamēti reſer. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtas

arcã intelligit ſctã mater eccłia q̃ debet deo ꝑ virtuoſa opa bonũ teſtimoniũ ꝓhibere. Sicut igit̃ antiq̃tus in arca reſeruatũ eſt mãna: ſic in ſctã eccłia xp̃s ſub hoc ſacramento manebit cum fidelibus vſq ad finẽ mũdi. iuxta qd ipſe dicit Matth. vltimo. Ecce ego vobiſcũ ſum oibus diebus vſq ad conſummationem ſeculi. ¶ Scd̃o conſidera poculũ ſuauiſſimũ: qȝ ſanguinẽ xp̃i merũ. Nã xp̃s in hac cena ſuũ pcioſum ſanguinẽ ſub ſpẽ vini diſcipulis ꝓpinauit de quo Cã. v. Comedite amici mei ⁊ bibite ⁊ inebriamini. Comedite inquã hoc p̃cioſuȝ ferculũ. ſ. corpus meũ et bibite hũc ſuauiſſimũ poculuȝ. i. meũ ſanguinẽ p̃cioſũ. ¶ Tertio ↄſidera miniſtrũ benigniſſimum qȝ xp̃m ſummũ deũ. Nam in hac cena xp̃s miniſter fuit iuxta qd de ſe loqtur Lu. xxij. d. Ego aũt in medio veſtrũ ſuȝ ſicut q̃ miniſtrat. Vñ dicit Mat. xx. Filius hoīs nõ venit miniſtrari ſȝ miniſtrare ⁊ dare aīam in redẽptionẽ ꝓ multis. ¶ Quarto ↄſidera cetũ digniſſimũ qȝ apoſtoloꝝ cunctũ. Nã ĩ hac cena fuerũt. xij. apł̃i diſcũbẽtes cũ xp̃o. Iſte eſt cetus filioꝝ iſrael de quibꝰ dixit dñs moy. Leuit. xix. Loq̃re ad oẽm cetũ filioꝝ iſrael: ⁊ dices ad eos: ſcti eſtote qȝ ego ſctũs ſuȝ dñs deꝰ veſter. ¶ Quinto ↄſidera tp̃s ↄgruiſſimũ qȝ vite xp̃i terminũ. Nã xp̃s iminẽte tp̃e paſſionis ſue cenã fecit apl̃is. Vñ de hoc tp̃e poterat dicere xp̃s illd Jo. vij. adhuc modicũ vobiſcũ ſum qȝ vado ad eũ q̃ miſit me. ¶ Sexto ↄſidera amorẽ intentiſſimũ charitatem exprimẽtem. Nã hec cena expꝛeſſiua fuit charitatis permaxime quando xp̃s familiariter cum apl̃is cenare voluit et ſub ſpecie panis ⁊ vini eis tradere ſuuȝ corpus ⁊ ſanguinem p̃cioſum. ¶ Septimo cõſidera ſermonem preclariſſimum veritatẽ cõtinentẽ. Nã in hac cena ſicut narrat Joã. euange. xp̃s dulciſſimũ ſermonem fecit diſcipulis eos cõfortãdo ⁊ dulciter cõſolando. de quo poſſumus dicere illud Joã. xvij. Sermo tuꝰ veritas eſt. qȝ hic ſermonẽ fecit ille q̃ eſt via veritas ⁊ vita. Joã. xiiij. Iſta cena cũ p̃dicto ſeptẽnario fuit figurata Prouerb. ix. Vbi dicit̃. Sapientia edificauit ſibi domũ: excidit colũnas ſeptẽ: immolauit victimas ſuas: miſcuit vinũ: ⁊ poſuit mẽſam: miſit ancillas ſuas vt venirẽt ad arcẽ: et ad menia ciuitatis: ſi q̃s eſt paruulꝰ veniat ad me. ⁊ inſipientibꝰ locuta eſt: venite comedite panẽ meũ: ⁊ bibite vinuȝ qd miſcui vobis. relinq̃te inſantiã ⁊ viuite: ⁊ ambulate ꝑ vias prudẽtie. ¶ Vbi ſciẽdũ q ꝑ iſtã ſapientiã intelligit̃ xp̃s q̃ eſt virtꝰ ⁊ ſapiẽtia dei pr̃is. Iſte domũ ſuaȝ edificare dr̃ qñ elegit ſibi cenaculũ: in quo voluit cenaȝ facere cũ apl̃is: q̃ excidiſſe colũnas ſeptẽ dr̃ ꝑ illa ſeptẽ p̃dicta q̃ fuerũt in hac cena magnifica. immolaſſe aũt victimas dr̃: qȝ ſeipm̃ victimaȝ ⁊ hoſtiã obtulit deo pr̃i. Propoſuiſſe ṽo mẽſam ⁊ miſcuiſſe vinum ⁊ inuitaſſe ad comedẽdum panẽ ⁊ bibendũ vinũ dr̃: qȝ in hac cena p̃cioſa ſuuȝ corpus ⁊ ſanguinẽ ſub ſpecie panis ⁊ vini mãducãdum tradidit ⁊ potandũ. Non vacat autẽ quod dr̃ vinũ miſcuiſſe: quia ſicut hunc ritum nunc tenet mater eccł̃a q in vino conficiendo in ſanguineȝ Xp̃i aquã admiſcet: ſic forte tunc xp̃s in cena vino aquã miſcuit: qd ſi nõ inueniat̃ ĩ ſcriptura expꝛeſſuȝ tñ hoc forte tradiderunt apł̃i q̃ hec viderunt eccleſie facto ⁊ opere obſeruãdũ. ¶ Per quos aũt inuitet poſteros ad hãc refectionẽ materialẽ: ſequit̃ q miſit ancillas ſuas: per quas intelligunt̃ virtutes quibus hõ dignus efficit̃ ad recipiẽdũ tam mirabile ſacramentũ. Ad q̃d aũt vocẽt ſubiungitur qȝ ad arcẽ ⁊ ad menia ciuitatis. Nã ꝑ arcẽ locũ altiſſimũ intelligit̃ altitudo incõpꝛehẽſibilitatis tanti ſacrificij ad qd cognoſcendum deficit rõ naturalis. Per menia ṽo fortificãtia ciuitatẽ: intelligitur vigoꝛ ⁊ fortitudo que confert̃ illud digne ſumẽtibꝰ. Qui autẽ vocentur ad tãtũ bñficiũ ſequit̃: ſi quis eſt paruulꝰ ⁊c. Vbi ſciẽdũ q oẽs xp̃iani fideles vocãtur ad hoc cõuiuiũ: qȝ tñ in cõgregatione fideliũ eſt diuerſitas hoīȝ qȝ aliqui boni: aliq̃ mali: ideo licet oẽs inuitent̃: tñ differenter: qȝ aliqui ſicut boni abſolute vocãtur: ⁊ ideo dr̃ ſi quis eſt paruulꝰ. i. bonꝰ ⁊ humilis veniat ad me mali aũt vocant̃ ſȝ non abſolute: ſed documẽto p̃uio. ideo dr̃ q inſipiẽtibꝰ. id eſt malis ⁊ indignis locuta eſt relinquite ĩſantiã. i. vitia ⁊ pctã: ⁊ viuite ſcȝ ꝑ gr̃am:

⁊ ambulate p vias prudētie: p opera bonaꝫ: ꝑ ſi ſic fecerint: tunc digne poterunt percipere hoc ſacramentum. ¶ Quātuꝫ ad tertiā cenā. inuenio cenā ſupnaleꝫ et glorioſaꝫ quā facit deus cōprehēſori in ꝯgregatione celeſtis pr̄ie. Ubi ſciēdū ꝙ deus oibus iuſtis faciet cenā ſuauē ⁊ delectabilē i glīa. iuxta qḋ figuratiue dicit̄ Eſa. xxv. Faciet dn̄s deꝰ exercituū olbꝰ pplis i mōte hoc cōuiuiū pinguiū: cōuiuiū vindemie: ꝯuiuiū piguiū medullatoꝝ vindemie defecate. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p illū mōtē ſecurū ⁊ altū: intelligit̄ celeſtis pr̄ia i qua eſt ſecuritas māſiōis ⁊ altitudo contēplatiōis. ¶ In illo mōte faciet dn̄s ꝯuiuiū olbꝰ populis ⁊c. qꝛ i illa celeſti patria inſtar medullatorum pinguiuꝫ erit dulcis ſuauitas: ⁊ inſtar defecate vindemie erit puritas et claritas glorioſa. Ad hoc cōuiuium inuitātur oēs fideles Apoc. xix. Ubi dꝛ. Uenite cōgregamini ad cenā magnā dn̄i. Poteſt enim cena celeſtis patrie dici magna: qꝛ ꝑſidēs in ea magnꝰ eſt ſcꝫ trinitas vnus deꝰ. de quo ps. Deus magnus dn̄s ⁊ rex magnꝰ ſup oēs deos. Pōt etiā dici magna pp multitudinē cōuiuaꝫ: qꝛ ibi ſunt cōuiue oēs ſcī dei. Pōt etiā dici magna pp magnitudinē miniſtrātis q̄ eſt xp̄s. ¶ Sciēdū ē āt ꝙ i hac cena eterne beatitudinis ſeptē poſſumꝰ cōſiderare decorātia ipam: ſcꝫ.

Uiſionem clariſſimam.
Fruitionem ſuauiſſimam.
Tenſionem firmiſſimam.
Claritatem refulgentem.
Agilitatem diſcurrentem.
Subtilitatem penetrantem.
Incorruptibilitatē permanentem.

¶ Primo ſcī in patria habebūt viſionē clariſſimā. Nā lꝫ hō in hoc mundo deuꝫ clare videre nō poſſit: qꝛ iuxta illḋ Exo. xxxiij. Nō videbit me hō ⁊ viuet: tñ i glīa deū clare videbit. vñ Joā. j. Cañ. iij. Scimus qm̄ cū apparuerit: ſimiles ei erimꝰ qm̄ videbimus eū ſicuti eſt. ¶ Scḋo habebūt fruitionē ſuauiſſimā. Nō lꝫ i hoc mūdo hō nō poſſit pfecte deū amare: tñ in celeſti pr̄ia ipſum amabit perfecte. qꝛ tūc erit illḋ tps: de quo Ezech. xvj. Ecce tps tuū: tēpꝰ amātiū. ¶ Tertio habebūt tētionē firmiſſimā. Nam lꝫ homo in hoc mundo aliqñ deū habeat dū eſt in gratia tñ qꝛ ipſum peccādo pōt amittere ⁊ ſic ꝑ ꝯñs deū ideo eū nō firmiter lꝫ qꝛ ꝓo in celeſti patria ipſum habitū iā ampliꝰ nō poterit perdere: iō dꝛ habere firmiſſimā tentionē: ꝓpter qḋ Cañ. iij. Inueni queꝫ diligit aīa mea tenui eū nec dimittā. Uñ cuilibet beato dicit̄ Apoc. iij. Tene qḋ habes vt nemo accipiat coronam tuam. ¶ Quarto habebunt claritatem refulgētē. Nā hō in hoc mūdo hꝫ corpus obſcurum: tñ poſt reſurrectionē habebit corpus clariſſimū. Uñ xp̄s Mat. xiij. Tunc iuſti fulgebūt ſicut ſol in regno pr̄is eorū. ¶ Quīto habebūt agilitatē diſcurrētē qꝛ poſt reſurrectioneꝫ habebit hō corpus glorioſum ⁊ prōptū ad ambulādū iuxta qḋ de raphaele angelo dicit̄ Tob. v. ꝙ egreſſus Tobias inuenit iuuenē ſplēdidum: ſtātem precinctū et quaſi paratū ad ambulādū. ¶ Sexto habebūt ſubtilitatem penetrātem: qꝛ homo poſt reſurrectionē in celeſti pr̄ia habebit dotē ſubtilitatis ꝑ quā poterit alia corpa ſine eorū ſciſſione p libito penetrare. ¶ Septimo habebūt impaſſibilitatem permanentē. Uñ ps. Nō dabis ſctm̄ tuū videre corruptionē. ¶ Unde quilibet btūs cum iſtis ſeptē dotibꝰ poteſt figurari ꝑ illud cādelabrū aureū ſup quo erant ſeptē lucerne zach. iiij. Reqre dn̄ica. iiij. xl. Euangelio xxv. pte tertia. ¶ Iſta cena fuit figurata ſub noīe nuptiaꝝ ⁊ cene Apoc. xix. Ubi dꝛ. Gaudeamꝰ ⁊ exultemus ⁊ demꝰ glīaꝫ deo: qꝛ venerūt nuptie agni: et vxor eius ꝑparauit ſe: ⁊ datū eſt illi vt cooperiat ſe biſſino ſplendenti ⁊ cādido ⁊ beati q̄ ad cenā nuptiaruꝫ agni vocati ſunt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per illū agnū innocentē intelligit̄ xp̄s innocens. de quo Joan. j. Ecce agnꝰ dei ecce q̄ tol. pec. mūdi. Per vxorē ꝓo huiꝰ agni intelligit̄ quelibꝫ aīa fidelis quā xp̄s ſibi deſponſat in hoc mundo ꝑ gratiā ⁊ ipſam ducit in alio per glīam. ¶ De illa ſponſa dicitur ꝙ erat coopta biſſino ⁊c. Per qḋ datur intelligi iuſtificatio ⁊ glīa anime introducte vt ſpōſa i glīa. Nā ſicut ibidē dꝛ biſſinū ſunt iuſtificationes ſctōꝝ. Cum igitur ſic ſpōſa. i. glorioſa aīa ad xp̄m intrat i celū: cū qua xp̄s facit ſpūales nuptias: inuitamur ad

155

cõgaudendũ ⁊ deũ deuoti⁹ collaudãdũ. Propter q̃d dr̃ gaudeamus ⁊c. Ad phil. iiij. Gaudete in dño ſemꝑ iterũ dico gaudete. Cur aũt fiant ille ſ. ſenes nuptie ſequit: q2 vxor eius ꝑparauit ſe. ſcʒ ꝑ opa bona. Ad quã ꝑparationẽ inuitamur. j. Reg. vij. Ubi dr̃. preparate corda veſtra dño ⁊ ſeruite illi ſoli ⁊ eruet vos de manu philiſtinorum. i. demonioꝝ. Nam iuxta illud Eccli. ij. Qui timẽt dñm preparabunt corda ſua ⁊ in cõſpectu illi⁹ ſanctificabũt animas ſuas. ¶ Allicere aũt nos dʒ q̃d ſequit. beati q̃ ad cenã ⁊c. Naʒ q̃libet cõſiderãs illã beatitudinẽ dʒ toto affectu appetere eã obtinere. Ut ſic ſit de numero iſtoꝝ: de q̃bus dr̃. iij. Reg. x. Beati viri tui hi qui ſtant coram te ſemꝑ ⁊ audiũt ſapiẽtiã tuã. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ ſicut de⁹ facit cenã electis in hoc mũdo ꝑ gratiã ⁊ in futuro ꝑ gloriã: ſic diabolus ꝑ oppoſitũ facit pctõrib⁹ cenã ſ. hoc mũdo ꝑ culpã: ⁊ in futuro ꝑ penã. dũ. ſ. in hoc mũdo ligat hoĩem ꝑ pctm̃ vt poſtmodũ eũ interficiat per mortẽ eternalẽʒ iuxta q̃d dictur⁹ eſt xp̃s pctõrib⁹ ĩ die iudicij Matt. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignẽ eternũ q̃ parat⁹ eſt diabolo et angelis eius. ¶ Hec cena poteſt figurari ꝑ illã cenã herodis: de qua ſentẽtialr̃ dr̃ Marci. vj. ꝙ cũ herodes miſiſſet ac tenuiſſet Joãnẽ ⁊ vinxiſſet eũ in carcerẽ: ⁊ dies opportun⁹ accidiſſet: fecit natalis ſui cenã ꝑncipib⁹ ⁊ tribunis ⁊ ꝑmis galilee in qua cena cũ ſaltaſſet filia herodiadis: miſſo ſpiculatore fecit decollari Jo. ¶ Ubi ſciẽdã ꝙ ꝑ herodẽ q̃ interꝑtatur pellib⁹ gloriãs intelligit diabolus q̃ gloriat in pctõrib⁹ ſignificatis ꝑ pelles q̃ de mortuis aĩalib⁹ ſiũt q2 pctõr dñ eſt ſine gratia mortu⁹ ſpũalr̃ dici pt̃. ¶ Iſte diabol⁹ q̃ñ dies opportun⁹ accidit. quo ſ. peccatorẽ tẽtat dr̃ facere cena ⁊c. i. mũdanis hominib⁹: q̃ mũd⁹ ꝑ galileã q̃ interꝑtat rota ſignificat: q2 inſtar rote volubilis eſt nullã fixionẽ habens. In qua q̃dẽ cena filia herodiadis ſaltare dr̃: q2 in his ꝯuiuijs mũdanis ad q̃ allicit diabolus hoĩes ſiũt diſplicibilia deo ꝓpter q̃ multoties a deo puniunt. ¶ Aduerte tñ diligenter qualr̃ diabolus ſe habeat in tẽtando hoĩeʒ vt ipm̃ ad mortẽ eternalẽ deducat. Ubi dicit ꝙ miſit ⁊ tenuit ⁊c. Ubi ſciendũ q̃ per Joã. qui interꝑtatur in quo eſt gratia intelligitur quilibet fidelis xp̃ianus in quo dʒ eſſe gratia ipſi ſan. lʒ aũt homo inſtar Jo. deberet habere gratiam: tamen aliquãdo herodes. i. diabolus volens ipm̃ ad ſe trahere. primo mittat ad eũ per malã cogitationẽ. Scd̃o lʒ ipm̃ ꝑ indebitã delectationem. Tertio ligat eũ in carcerẽ ꝑ cõſenſum ⁊ adheſionẽ. Quarto decollat eũ ꝑ eternã dãnationẽ. Nã Jac. j. Unuſq̃ſq; tentat a cõcupiſcẽtia ſua abſtract⁹ ⁊ illect⁹. deinde cõcupiſcentia cũ cõceperit parit peccatũ: pctm̃ vo cũ cõſummatũ fuerit gñat mortẽ. Hoc aũt cognoſcẽs apoſtol⁹ dicit Eph. vj. Induite vos armaturam dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli.

¶ Secunda pars.

SEquit. Et ceperũt oẽs ſimul excuſare ⁊c. Ubi tangit humana ꝑuerſitas in renuẽdo. q̃d ꝓbat cõtẽpt⁹ deteſtãdus Ubi ſciẽdũ ꝙ bonus nũci⁹ miſſus ab aliquo debet eſſe ſollicit⁹ in faciendo q̃d ſibi cõmittitur ⁊ in reſpõſione portanda. Scd̃m hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Inuitatoꝝ malitiã in reſpuendo.
Nuncij diligentiam in referendo.

¶ Quantũ ad ꝑmũ dicit. ⁊ ceperũt oẽs ſimul excuſare. Ubi duo tãgit: ſcʒ.

Refutationẽ omniũ generalem.
Allegationẽ cuiuſlibet ſpecialem.

¶ Quãtũ ad refutationẽ oĩʒ gñalẽ dĩ. Et ceperunt oẽs ſimul excu. In q̃ ſm̃ Greg. oñdunt fuiſſe valde reprehẽſibiles. Un̄ dicit in omel. Ecce hõ diues inuitat et pauꝑ occurrere faſtidit. ad dei inuitamur ꝯuiuiũ ⁊ excuſamur. de talibus dr̃ Prouer. iij. Stultoꝝ excuſatio ignominia. ¶ Quãtũ ad allegationẽ cuiuſlibet ſpãlẽ dr̃. Prim⁹ dixit villã emi ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſcʒ ſniam Jo. j. Can. ſua. ij. Oẽ q̃d eſt in mũdo eſt cõcupiſcẽtia carnis ⁊ ꝯcupiſcentia oculoꝝ ⁊ ſuperbia vite: ꝑ q̃d dat intelligi ꝙ oĩa pctã generaliter reducũtur ad tria. ſ. ad luxuriã: auariciã ⁊ ſuperbiam. ⁊ oẽs iſti excludũtur a cena dicta ſupius. per q̃d datur intelligi ꝙ ad ipãʒ nullus pctõr gñaliter poteſt venire. ſm

hos igitur hic tria genera hominum tā⸗
guntur.ſ.qui villam acquiſierat per qḋ
intelligitur pctm̄ ſupbie.q̇ boues eme⸗
rat per qḋ intelligit̄ peccatum auaricie
qui vxorem duxerat:per quod intelligit̄
pctm̄ luxurie. ¶ Quātum ad pmū genꝰ
ſcȝ pctm̄ ſuperbie ſciendum eſt ꝙ talis
ſuperbus poteſt figurari per Joſeph.de
quo dicitur Gen̄.xlvij. Emit igit̄ Joſeph
omnem terram egypti:vendentibus ſin
gulis poſſeſſiones ſuas pre magnitudi⸗
ne famis:ſubiecitq̄ eā Pharaoni ⁊ cun
ctos populos eius a nouiſſimis termi⸗
nis egypti vſq̄ ad extremos fines eius.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per Joſeph q̇ interp̄tat̄
acreſcēs qui erat pcurator Pharaonis
qui interpretatur denudās.virum intel
ligitur quilibet ſuperbus et arrogans q̇
eſt procurator diaboli qui ſeducendo ho
minem ipſum denudat cum ſuis tētatio
nibus inducit hominem ad peccatū.vn̄
homo expoliatur diuina gratia.Un̄ tali
dicitur Ezech.xvj.Denudabit te veſti⸗
mētis tuis.⁊ auferet vaſa decoris tue:et
derelinquēt te nudaȝ plenā ignominia.
¶ Jſte dr̄ emere oēm terram egypti:qꝛ
talis vult eſſe oēs ſibi ſubiectos ⁊ olbꝰ
dn̄ari. Signāter aūt d::ꝙ terrā egypti et
cunctos populos ſubiecit pharaoni:qꝛ
multoties accidit ꝙ ſupbꝰ facit malos
hoīes eſſe ſubiectos diabolo dū eos ad
opera mala inducit. ¶ Quātū ad ſcd̄ȝ ge
nus.ſ.peccatū auaricie ſciēdū eſt ꝙ ta⸗
lis auarus pōt figurari p mulierē ſama
ritanā q̇ venerat ad hauriēdū aquā:cui
dixit xp̄s Jo.iiij.quinq̄ viros habuiſti.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per mulierē venientem
haurire aquā:intelligit̄ q̇libet auarꝰ tē⸗
poralia deſiderās per aquā deſignata:qꝛ
ſicut aqua eſt labilis:ſic ⁊ tēporalia.Jſte
auarus inſtar mulieris dicit̄ habere q̇n
q̄ viros:qn̄ omiſſo recto iudicio rōnis
delectationeȝ quinq̄ ſenſuum ſequitur
vt illis regatur inſtar viri qui principa⸗
liter hȝ regere domum. ¶ Aduertat mi⸗
ſer auarus q̇ oculos ⁊ alios ſenſus cor⸗
poris ſtatuit declinare in terrā:ꝙ lȝ ve⸗
lit regi iſtis quinq̄ ſenſibus:tamen cum
eis deficiet in p̄lio ⁊ ab inimicis dedu⸗
cet captiuꝰ.iuxta qḋ figuratiue dr̄ Gen̄.
xiiij.ꝙ cū quatuor reges pugnarēt ꝯ q̇n
q̄ ipſos deuicerūt:ceperūtq̄ loth ⁊ oēm
ſubſtātiā eius. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p quat⸗
tuor reges intelligunt̄ demones:q̇ iḋ de
ſignant̄ p quaternariū numerū:qꝛ ſicut
numerus quaternariꝰ numerādo prius
recedit a ternario:ſic demones iter oēs
creaturas pmo deuiauerūt a trinitate.
Per q̇nq̄ ꝟo reges intelligunt̄ quinq̄
ſenſus dn̄antes in hoīe ꝯtra aūt hoīeȝ q̇
quinq̄ ſenſibꝰ regit̄:pugnāt quatuor re⸗
ges.i.demones:iḋ ip̄ȝ deuincūt:⁊ inſtar
loth ducūt ipſum captiuū:dum ſequēteȝ
delectatiōes ſenſuū ip̄ȝ illaqueāt p pec
catū tollūtq̄ oēm ſubſtātiā eius:qꝛ tem⸗
poralia q̇ fuerat auarꝰ deditꝰ amittit dū
moritur:nec ei poſt mortem proderūt.iu
xta illud Prouer.ij.Nō pderunt diuitie
ī die vltiōis.iuſticia aūt liberabit a mor
te. ¶ Quātū ad tertiū genus.ſ.peccatū
luxurie:ſciēdū eſt ꝙ illa vxor.i.ſenſuali⸗
tas ⁊ delectatio carnis allicit hoīem ad
ſui cōcupiſcentiā:vt oblitꝰ celeſtiū dele
ctationū det ſe deſideriis carnis.qḋ fuit
figuratū Judicū.xiiij. Ubi ſnlaliter dr̄ ꝙ
cum Sāſon vidiſſet quādam mulierē de
filiabus philiſtijm:ait queſo vt eā mihi
accipiatis vxorē:cui cum parentes eiꝰ
dicerēt ꝙ nō acciperet vxoreȝ de filiabꝰ
philiſtijm:dixit Sāſon ad patrē:hāc mi⸗
hi accipite qꝛ placuit oculis meis:q̇ tā⸗
dē accepit eā in vxorē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p
Sanſonē q̇ interp̄tat̄ ſol fortis intelligi
tur quilibet homo:cui inſtar ſolis dedit
deus intellectū ⁊ rationē vt clarius illu
ſtretur.q̇ dȝ eſſe fortis in aggrediēdo dif
ficilia:⁊ in ſuſtinendo ꝯtria. Per mulierē
ꝟo intelligit̄ ſenſualitas:quā deꝰ cū rō⸗
ne dedit ſociaȝ homini q̇ multoties ſuis
blāditiis rōnē allicit vt ſequat̄ delitias
carnis.ſȝ lȝ Sanſon p̄hibeat̄ a parētibꝰ
ne mulierē de filiabꝰ philiſtijm accipe⸗
ret:tn̄ nō acq̇euit cōſilio eoꝝ.ſȝ ip̄am in
vxorē accepit:qꝛ lȝ hō multoties admo⸗
neat̄ a deo ne ſenſualitatē ſequat̄:tn̄ ip̄ȝ
deſpiciēs eā ſibi copulat in vxorē:dū ſe⸗
quēs eiꝰ blāditias in carnalibꝰ deſide⸗
riis delectat̄. Nō aduertēs illud p̄s. Di⸗
miſit eos ſm̄ deſideria cordis eoꝝ ibunt
in aduētionibꝰ ſuis. ¶ Quātū ad ſecun⸗
dum.ſ.nūcii diligētiā in referēdo dicit.
Et reuerſus ſeruus ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ille

ſeru⁹.i.xp̄s quātū ad hūanitatē vł ange-
li obſequētes nunciare dicūt pr̄ifamił.
i.deo illa q̄ hic aguntᷣ nō quaſi deus ipſa
ignoꝛet q2 nouit oīa:ſʒ vt oſtēdatᷣ eoꝝ di
ligētia circa gen⁹ hūanū:⁊ de ſalute oīm
ſollicitudo quos īducūt ad refectionem
cene eterne. Vn̄ Tob.xij.dixit:angelus
Raphael Tob. qn̄ oꝛabas cum lachry-
mis. ego obtuli oꝛationem tuam dn̄o.

¶ Tertia pars.

SEquitᷣ. Tūc irat⁹ pr̄famił ⁊c.
Ubi tāgitᷣ cōdigna ſeueritas
in trāſferēdo. qđ ꝓbat effect⁹
admirand⁹. Ubi ſciendū ꝙ qn̄
aliq̄s inuitatᷣ ab aliq̄ magno
dn̄o ad aliqđ bonū ꝑcipiēdū ⁊ ad ipʒ nō
vult venire. q2 doni ſibi oblati ſe reddi-
dit idignū: merito dʒ illo ꝑuari. q2 ꝟo li-
beralitas dn̄i ꝓpᷣ malitiā renuētiū non
diminuitᷣ. ꝯueniēs ē vt ſua bona aliis cō
municet acceptātib⁹ oblationē eis factā
Vn̄ Ambro. Quia ergo venire ſuꝑbi re-
nuūt: pauperes eligunt. In pᷣte igitᷣ iſta
in q̄ fit mētio de trāſlatione cene iam di
cte quinqꝫ poſſumus conſiderare.ſ.
Regalem indignationem.
Localem expꝛeſſionem.
Perſonalem diſtinctionem.
Pꝛecepti impletionem.
Dei miſerationem.

¶ Quātū ad ꝑmū dr̄. Tūc irat⁹ ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ de⁹ ſignificatus ꝑ patrē fami-
lias. irat⁹ dr̄ ꝯ̄ renuētes venire ad cenā
ſuā. i. ꝑ modū irati ſe hʒ: dū aliquid opatᷣ
qđ faceret hō ſm̄ Baſiliū. ſi de aliq̄ foret
irat⁹. Vn̄ pſ̄. Irat⁹ ē furoꝛe dn̄s in ppłm
ſuū ⁊ abominat⁹ eſt hereditatem ſuam.

¶ Quātū ad ſcđʒ.ſ. localē expꝛ̄ſſionē dr̄.
Exi cito ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ hoīes exiſtē-
tes in plateis ⁊ vicis ciuitatis: q̄ vocantᷣ
ad cenā itelligūtᷣ publici peccatoꝛes: ad
q̄s ſeru⁹ mittitᷣ vt eos inuitet ad penitē
tiā vt poſtmodū poſſint ad cenā feliciter
ꝑuenire. ¶ De talib⁹ pctōꝛib⁹ cōquerē
do loquitᷣ dn̄s figuratiue Hiere. vij.c. Nō
ne vides quid iſti faciunt in ciuitatibus
iuda ⁊ in plateis hieruſalē. filij colligūt
ligna ⁊ patres ſuccēdūt ignē ⁊ mulieres
conſpergūt adipē vt faciant placētes re-
gine celi ⁊ dijs alienis ⁊ ad iracūdiā me
ꝓuocēt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per iſtos pctō-
res delinquētes in ciuitatib⁹ ⁊ plateis:
intelligūt vt dictū ē ꝑctōꝛes publice de
linqētes. Qui q̄liter delinquāt ſubditᷣ: q2
filij colligūt ligna ⁊c. q2 ſicut videm⁹ ꝑ ex
ꝑiētiā patres multotiēs īducūt filios
ad peccādū ſicut pʒ in vſurarijs q̄ docēt
filios vſuras facere: ⁊ ſic filij colligūt li-
gna dū cumulāt tēpoꝛalia. q̄ dicūt pr̄es
incēdere: dū ipſos ad ampli⁹ ꝯgregādū
animāt. Mulieres ꝟo adipē dicūt cōꝑge
re ⁊ placētes facere: q2 eoꝛum vxoꝛes de
pecunia male acq̄ſita lete viuūt ⁊ ſtudēt
in delitijs coꝛpoꝛis. ¶ Signāter aūt dr̄
ꝙ libāt regine celi et dijs alienis: q2 in
oꝑib⁹ ſuis: diabolo ſuiūt ⁊ nō deo. ¶ Ad
uertant tn̄ miſeri dicta ſequētes q̄d dicit
dn̄s: vt me inq̄t ad iracūdiā ꝓuocarent.
Nā ex eoꝛū malis oꝑib⁹ ꝯ̄ eos: iraſci-
tur dn̄s de ſuis malis oꝑib⁹ grauiter
punientur. iuxta illđ. Ro. ij. Scđm autē
duriciā tuā ⁊ coꝛ impenitēs theſaurizas
tibi irā in die ire ⁊ reuelatiōis iuſti iudi
cij dei q̄ reddet vnicuiqꝫ ſm̄ opera ſua.

¶ Quantū ad tertiū. ſcʒ ꝑſonalē diſtin-
ctionē dr̄. Et paupes et debiles ⁊c. Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ illa quatuoꝛ genera hoīm in
telligunt q̄tuoꝛ gn̄a pctōꝛū. Ubi ſciendū
ꝙ generaliter loquēdo homo poteſt du-
pliciter peccare: ſed pctō omiſſionis: et
pctō cōmiſſionis. peccās pctō omiſſio-
nis intelligitur ꝑ pauperes q2 ſicut pau
per nihil habet ita hō ꝑ peccatum omiſ-
ſionis nihil boni oꝑatᷣ vt ſic dicat illđ
pſ̄. Ego ſum pauper ⁊ dolēs. Pctō autem
cōmiſſionis pōt peccare tripliciter. vel
ex paſſiōe vel ignoꝛātia: vel ex certa ma
licia. Peccans ex paſſione intelligitur ꝑ
debiles. Nā ſicut debilis nō pōt reſiſte-
re foꝛtioꝛi ſic multotiēs accidit ꝙ homo
ex ſua fragilitate nō conatᷣ peccatis re-
ſiſtere. ſed i ipſis ſuccūbit. Ut ſic de ipo
dicatur illud Nee. iiij. Debilitata eſt foꝛ
titudo poꝛtātis ⁊ nos nō poterim⁹ edifi
care murū. Peccās ex ignoꝛantia ſigni-
ficatur ꝑ cecos. Nam ſicut cecus non vi
det coꝛpoꝛaliter: ita multotiēs homo ex
ignoꝛantia ſue ſalutis: labitᷣ in peccatū
de quibus ſophonie. j. Ambulabūt vt ce
ci quia domino peccauerūt. Peccās ve-
ro ex certa ſciētia ⁊ malicia: intelligitur
per claudos. Nā ſicut claudus videt ſe
claudicare

claudicare: ꝛ tñ nō ſe rectificat: ſic mlto
tiēs hō ex certa malicia deū offēdit: nec
vult ſe dirigere ꝑ opa bona. Unde Am-
bro. claudi ſunt: q rectos greſſus l opa-
tiōe nō habēt. ¶ Lꝫ aūt ꝑ illa q̄tuor gn̄a
hoim intelligant vt dictū eſt illa q̄tuor
gn̄a pctō ꝝ: tn̄ de⁹ ex ſua mia eos inuitat
vt cōuertent ad pniam ꝛ ſint pticeps ce-
ne ſue: et volens oēs hoies ſaluos fieri
nullū quātū in ſe eſt excludit a glia pa-
diſi. Un̄ Ambr. Inuitat āt paupes: debi-
les: cecos: ꝛ claudos: vt oſtēdat ꝙ ifirmi
tas pctō ꝝ ꝑ miaꝫ dei remittat. ¶ Quā-
tū ad q̄rtū ſcꝫ dicti impletionē dt. Et ait
ſeru⁹ dn̄e ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ officiū bōi
ſerui ē humilr obedire ſuis dn̄is: iux il-
lud Coloſ.iii. Serui obedite ꝑ oia dn̄is
carnalib⁹ nō ad oculū ſeruiētes q̄ſi ho-
minibus placētes ſꝫ in ſimplicitate cor
dis timentes dn̄m. Quia ꝟo illa celeſtis
patria ad quā ſeruus vocauit hoies eſt
magne capacitatis iuxta illud Jo.xiiii.
In domo p̄ris mei māſiōes multe ſunt
idō renūciat dn̄o ꝙ per illos qui inuitati
fuerūt nō eſt repletus locus. d. ꝛ adhuc
loc⁹ eſt. Iſte eſt locus de quo ſcti exiſten
tes in patria dicere poſſunt illō Gen̄.xx
iiii. Apud vos eſt loc⁹ ſpacioſus ad ma
nēdū. ¶ Quātū ad quintū. ſ. dei miſera-
tionē dicit. Et ait dn̄s ſeruo ꝛc. Ubi ſciē
dum ꝙ per vias ꝑ quas homo vadit ad
terminū ad quas ſeruus mittitur: intel-
ligitur rectitudo viuēdi in operib⁹ bo-
nis per quam homo vadit ad p̄riā. Per
ſepes vero que diſcernunt terraꝫ cultā
ab incultis: ꝛ muniūt poſſeſſionē ne fruct⁹
ibi nati deuaſtantur a beſtiis. intelligūt
hoies deſcernentes vitia a virtutib⁹ q̄
vitia dimittunt ꝛ exercent ſe in operib⁹
bonis ꝛ claudentes ſe intra clauſurā p̄-
ceptorum domini a demonibus eos tē-
tare volētibus per ferales beſtias ſigni
ficatis cuſtodiūt ſe illeſos. ¶ Signāter
aūt dr ꝙ cōpellūtur itrare: qꝛ multotiēs
accidit ꝙ hoies qui aliquādo fuerāt mū
do dediti: ꝓpt aliquas aduerſitates oc-
currentes ad ſe reducunt: ꝛ mundana de
ſpiciunt: ꝛ ad amorem dei ardentius cō-
uertunt vt ſic per hoc cōpelli dicant ſm
Grego. in omel. De talib⁹ verificat illud
Act.xiiii. Per multas tribulatiōes opor
tet nos intrare regnum celorum.

¶ Quarta pars.

SEquit. Dico aūt vobꝫ ꝛc. vbi
tangit iuſta eq̄tas in inuitando
qd ꝓbat affut⁹ metuēd⁹. Ubi
ſciendū ꝙ ſꝫ iuſtitiā ē valdē
dignū vt ſi hō inuitat ad ali-
qd bonū ꝑcipiēdum: ꝛ ex negligētia vel
malicia ipſuꝫ reſpuit ꝙ ipo puet ꝛ alio
cōmunicet. Qꝛ igit q̄ inuitati fuerāt no
luerūt venire valde fuit cōueniēs ꝙ ꝑ-
uarentur cōuiuio. Un̄ Gre. in omel. Ne
mo ergo cōtēnat ne dum vocat⁹ excuſat
cum voluerit intrare non valeat. nā ali-
qn̄ qui renuūt qn̄ poſtea vellēt itrare nō
poſſunt. Hoc aūt fuit figuratū Mat.xxv.
de decē virginib⁹ quinqꝫ prudentib⁹ et
quinqꝫ fatuis. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ quiqꝫ pru
dētes q̄ parate erāt intelligit q̄libet quē
quātū ad aiam rōnalē dirigit in operib⁹
bonis que directio dat itelligi ꝑ pruden
tiam: quātū vero ad corpus quinqꝫ ſen-
ſus in honeſtate cōſeruat ꝓpter qd ꝛ me
rent nomen virginis. Per quinqꝫ ꝟo fa
tuas que non erāt parate intelligit quē
libet qui quantū ad alam non hꝫ pruden
tiam: ꝗuis habeat continētiam corpora
lem ſignatam in nomine virginis. tn̄ pa
ratus nō dicitur qꝛ nō habet oleū gratie
nec exemplarē conuerſationeꝫ ꝑ opera
deo grata: ſed ſi quid facit de genere bo
norum hoc ſolum facit ꝓpter laudē hu-
manā de quibus Mat.v. Amē dico vo-
bis: receperunt mercedē ſuam. Nos er-
go ſimus de quib⁹ dicitur Matth.xxv.
Serue bone ꝛ fidelis intra i gaudiū do-
mini tui. Ad quod gau. ꝛc.

¶ Dominica tertia poſt pētecoſtē. Euā-
gelium.xliiii.

ERant appro-
pinquantes ad Ieſum pu-
blicani ꝛ peccatores vt au
dirent illum. Luc.xv. Nos
videm⁹ ꝑ experiētiā ꝙ qn̄
aliqs ifirmat grauit ꝛ ſcit aliquē bonū ex
pitum medicū potentem ipm ſanare: ꝙ ſi
ſit ſapiēs ꝓcurat poſſetenus eum habe
re: vt poſſit ſanitatē recipere. Uidemus
etiam ꝙ qn̄ ē aliquis diſcipulus igno-
rans aliquam ſcientiā: ꝛ nouit magiſtrū

157

ſapientē ꝛ famoſū:ſi ſit prudens:q̄rit ipſum cū diligentia:ꝛ inuētū audit cū reuerētia.ꝛ ipſi⁹ ꝗ documēta.¶ Officiū aūt pū medici ē īfirmo ꝯpati ꝛ ſibi ſi pōt dare remedia ſanitatis. Officiū ēt boni magiſtri eſt diſcipulū inſtruere:ꝛ quātū pōt dirigere in ſciētia ꝟitatis.¶ Si ꝟo contingeret ꝙ aliq̄s ex inuidia medico vł magiſtro detraheret:dꝫ ipm̄ modeſte corrigere:cū verbalr ꝛ exēplarit admonēdo.¶ Qꝛ igit̃ dei fili⁹ in hunc mundū venit vt ſpiritualis medic⁹ hūani gn̄is ꝛ magiſter qd̄ q̄dē graui detinebat̃ infirmitate peccati:ꝛ viā veritatis vt inſci⁹ ignorabat:idō ad ipſū vt ad medicū ꝛ magiſtrū hoīes debuerūt accedere vt ſanitatē reciperēt ꝛ doctrinā.q̄s ipē vt pi⁹ medic⁹ ꝛ bon⁹ magiſter ab īfirmitate curauit:ꝛ viā veritatis oſtēdit.Qꝛ ꝟo phariſei hypocrite ex īuidia xp̄i detrahebāt operibus:ipſos exēplariter corrigit:vt īuidiā abiiciāt:ꝛ detractionem dimittāt. Et hoc eſt qd̄ nobis inſinuat euāgelium hodiernum in quo tria innuuntur ſcꝫ.

Dulcor miſericordie in recipiēdo.
Rancor inuidie in detrahendo.
Splendor ſapientie in corrigendo.

¶ Primū ꝓbat ꝑfectabilitas conuerſationis.ſecundum ꝑuerſitas intētiōis tertium claritas eruditionis.Primū in prin.ſcd̄m ibi Et murmurabāt phariſei ꝛc.tertiū ibi.Et ait ad iſtos parabolā ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primum vbi tāgit ꝛc.q̄ ꝓbat ꝛc. dicit .Erāt appropin.ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ qñ aliq̄s indigens ſcit aliquem potētē ſibi ſubueniꝛe miſericordē ꝛ humilem: ſecurius pōt ad ipꝫ accedere ꝓ ſubſidio impetrādo.Scd̄m hoc igit̃ hic quatuor poſſumus conſiderare.ſcꝫ

Cetum indigentem.
Actum ꝓmerentem.
Terminum conuenientem.
Fructum recreātem.

¶ Quātū ad primum dicit.Publicani ꝛ pctōres Ubi ſciēdum ꝙ quāto infirm⁹ grauius infirmat̃ plus eget medico.Qꝛ publicani ꝛ pctōres erāt īfirmi grauiter qꝛ pctm̄ eſt infirmitas ſpūalis aīe:idō medico indigebāt.Sciendū ē aūt ꝙ ꝑ publicanos itelligūt̃ peccatores publici. Nā publicani dicebāt̃ hoīes exercētes opa cōmunia ꝛ publica:vt colligere pedagia ꝛ hmōi.Per pctōres vero intelligunt̃ q̄cūq̧ publice vel priuate peccāt ꝛ ſic oēs dici pñt pctōres:qꝛ ēt hō naſcitur cū peccato iuꝫ illud ps.Ec.ecce ī iniq̄ta.cōcept⁹ ſum ꝛ in pec.ꝯcepit me mr̄ mea.Propter qd̄ Ro.iij.oēs peccauerūt ꝛ egēt glīa dei.Nā teſte Jo.j.can.j.Si dixerim⁹ ꝙ pctm̄ non habem⁹ ipſi nos ſeducim⁹ ꝛ veritas in nobis nō eſt ꝑꝑ qd̄ Tob.xiij.Cōuertimini ḡ pctōres ꝛ facite iuſticiā corā deo credētes ꝙ faciet vobiſcū ſuā miaꝫ.¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ.ſ.actū ꝓmerētē dt.Erāt appropinquātes.Ubi ſciēdūq̧ ꝗ hoīes hui⁹ mūdi ſint fragiles ꝛ ꝑ ꝯñs labāt̃ multotiēs in pctm̄ tñ deus pi⁹ ꝛ miſericors dat eis ſpē venie apiēs ſue miſericordie ſinū ſi volūt appropinquare ſibi ꝛ ipſuꝫ q̄rere diligēter.Ut igitur peccatores deo poſſint appropinq̄re ſecure:ꝯfortat eos beat⁹ Jac.in can. ſua.iiij.c.Appropinquate deo ꝛ appropinquabit vobis.Nā iuxta illd̄ ps. Prope eſt dñs oībus inuocātibus eū in ꝟitate. ¶ Hoc āt fuit figuratū Luc.xviij.vbi ſcētialr̃ dꝫ ꝙ cū xp̄s appropinquaſſet hierico cecus q̄dā mendicus ꝛ paup̄ clamabat.d.Fili dd̄ miſerere mei:quē cū xp̄s iuſſiſſet adduci ad ſe iterrogauit ipꝫ q̄d vellet qd̄ ſibi faceret:q̄d dixit dñe vt videā:cui xp̄s miſert⁹ ſtatiꝫ reddidit viſū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illum cecum paupērem ꝛ mēdicū intelligit̃ quilibet pctōr. Ut ſic merito dici poſſit d̄ ipo illd̄ Apo. iij.Tu es miſer:ꝛ miſerabilis:paup:cec⁹ ꝛ nud⁹.Nā miſer:qꝛ ſub ſeruitute diaboli paup:qꝛ priuatus diuitiis celeſtis pr̄ie.cec⁹:qꝛ īfect⁹ vitiis.nud⁹ qꝛ amiſit dona gratuita.Lꝫ āt ſic ſit:tñ qñ xp̄s appropinquat hierico.i.ī hūc mūdū:qꝛ in tpe luna q̄ ſignificat defectū nec ī ipo ī ſtar lune ſtabilitas reperit̃:dꝫ ipm̄ ītar ceci cū deuotiōe inuocare ꝛ dicere ieſu fili dauid miſerere mei.Ut ſic ī ieſu ſaluatore cogſcat diuinitatē.ī filio ꝟo dauid ei⁹ humanitatē:in miſcōia ꝟo quā petit ſuā neceſſitatē.¶ Sic aūt clamātē anteq̄ ipꝫ illuminaret iuſſit duci ad

ſe:q2 niſi peccator ꝑueniat diuina grā: ad pn̄iam ſuis virib⁹ nō pōt venire:nec peccati remiſſionē habere:qd̄ cogſcēs. Hier.d.Thre.v. Cōuerte nos dn̄e ad te ⁊ ꝯuertemur. Sic āt adductū ad ſe p̄ ſuā gratiā interrogat nō tanq̄ neſciēs:ſ3 cōſenſam pctōris habere volēs:q̄d vis vt faciā tibi:q̄ inſtar ceci nō d3 petere diuitias ⁊c.ſ3 abſolutionem culpe ⁊ illuſtrationē grē.d.dn̄e vt videa3 lumē qd̄ ſi deuote poſtulet chriſt⁹ ipſum illuminat vt ſic peccator dicere poſſit illd̄ Jo.ix. Unū ſcio q2 cū eſſem cec⁹ mō video. ¶ Quātum ad tertiū.i.terminū cōuenientē dr̄ ad ieſu3. Ubi ſciendū ꝙ ieſus fuit cōueniens termin⁹ ad quē peccatores debēt accedere. Unde pſ̄. Accedite ad eū ⁊ illuminamini ⁊ facies veſtre nō cōfundētur Nā qn̄ cecatus p̄ peccatū accedit ad ipſum:eum illumnat gratiā cōferendo ꝓpter qd̄ facies ei⁹ nō dr̄ cōfundi q2 obtinet qd̄ humiliter poſtulat. Nā iuxta illud pſ̄. Ipſe eſt q̄ ꝓpi.oībus iniq̄.nr̄is: ⁊ q̄ ſanat oēs īfirmitates nr̄as. ¶ Quātū ad quartū ſc3 fructū recreātē dr̄. vt audirēt illū. Ubi ſciēdū ꝙ publicani ⁊ peccatores non ſolū appropinquabāt ad xp̄m vt a ſuis infirmitatibus curarētur:ſ3 ēt vt iſtruerent in via v̄itatis:vt ſic poſſēt mētaliter recreari. q2 Deutero. viij. Nō in ſolo pane viuit homo ſed in oī verbo qd̄ procedit de ore dei. Ad iſtam auditionem ⁊ inſtructionem ipſe nos inuitat p̄ pſalmiſtam.d. Uenite filij au.me.ti.dn̄i docebo vos. Nam Deutero.xxxiij. Qui appropinquant pedibus eius:accipiēt de doctrina eius.

¶ Secunda pars.

SEquit̄. Et murmurabāt phariſei.⁊c. Ubi inuit̄ rācor inuidie i detrahēdo. qd̄ probat ꝑuerſitas intētionis. Ubi ſciendū ꝙ phariſei ꝑuerſa3 intentionē habētes detrahebāt opib⁹ xp̄i videntes ꝙ ipſe non repellebat publicanos ⁊ peccatores ad ſe veniētes ſ3 benigne ⁊ familiariter ſtabat cū illis. Sc̄d3 h̄ igit̄ hic duo poſſumus conſiderare. videl3.

Expreſſionē inuide reprehenſionis.

Allegationem iniuſte rationis.

¶ Quantū ad p̄mū dicit. Et murmurabant ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ꝯſuetudo inuidorum eſt bonis detrahere ⁊ ipſos pati nō poſſe. iuxta illud Chryſ. in quodā ſmōe zelat inquit. māſuetū inuidi:modeſtum ſupbi:ꝓbū improbi:mitē tumidi:vnica emulatiōe laceſſunt. Q2 igitur phariſei erant inuidi:iō murmurabāt de xp̄o. Ut ſic de ipſis dici potuerit illud Judi.viij. Impropetiū murmuratiōis ſue ꝯ dn̄m protulerūt:qz de ſuis opib⁹ murmurabāt. ¶ Un̄ poſſunt nobis figurari p̄ illū ingratū populū iudaicū de quo Exo.xv. murmurauit popul⁹ ꝯ Moy. Nam per Moy. q̄ aſſumpt⁹ ab aquis dr̄:q̄ extraxit populū de egypto intelligit̄ xp̄s q̄ eleuat⁹ erat ab appetitu mūdanoꝝ cupidinū ſignificatarū p̄ aq̄s:q̄ gen⁹ humanū eduxit de tenebris ptōꝝ:ꝯ quē phariſei murmurabāt ſignificati p̄ ingratū populum:quos tn̄ dn̄s rep̄hendit.d. Numeri xiiij. Uſquequo multitudo hec peſſima murmurat ꝯ me.q.d. murmurare nō debēt:ſ3 poti⁹ mea opa ꝯmēdare. ¶ Unde ſciēdū ꝙ inuenio i ſcriptura ꝙ ꝓpt murmuratiōnē hō grauiter punit̄. Nam.

Inficitur culpa deformante.

Affligitur pene affligente.

Excluditur a gloria quietante.

¶ Primo inficit̄ culpa deformante. hoc autem fuit figuratū Numeri.xij. vbi ſententialr̄ dr̄ ꝙ cū maria ſoror Moy. murmuraſſet cōtra iſm̄:deus eā reprehendit.d. quare nō timuiſti detrahere ſeruo meo Moy. ⁊ cum reprehenſiōe etia3 eā puniuit:q2 facta eſt leproſa. Unde ibidē dicitur. Ecce maria apparuit candēs lepra ſicut nix. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p̄ Moy. ſeruū dn̄i intelligit̄ xp̄s:qui inquantum homo ſeruus dici poteſt q2 iuxta illud Phil.ij. ſemetip̄m exinaniuit formā ſerui accipiēs in ſimilitudinem hominū factus ⁊ habitu inuētus vt homo. Per mariam vero ſororē Moy. intelligi pōt q̄libet hō q̄ ſoror xp̄i dici pōt tū ꝓpter conformitatē nature quā h3 cū xp̄o q̄ntū ad naturā humanā ꝓpter quā dr̄ frater nr̄. vt ſic dicat illd̄ Gen.xxxvij. Frater eñ et caro nr̄a eſt tū ꝓpter ꝯformitatē in vita quā d3 hr̄e cū xp̄o. iuxta illud qd̄ ip̄e dicit Mat.xij. Quicunq̄ fecerit volūtatē patris mei qui in celis eſt. hic pr̄ ⁊ mat̄

frater ⁊ ſoror eſt. ¶ Licet autē hō poſſit dici ſoror xpi:⁊ p cōſequēs deberet ipm diligere:tñ multi ſunt q̄ inſtar marie ſibi detrahūt v̄bis ⁊ opibus ſuis.tñ aduertant q̄d accidit marie murmurāti:qr apparuit cādens lepra ſicut nix. Sic reuera accidit detractorib⁹:qr anime ipoꝝ inficiuntur pcti macula deformāte. Nō eñ tātā deformitatē facit lepra in corpore: quātā pctm in aīa peccatoris. Ut de ipo dici poſſit illō Paral. xxvj. Orta ē lepra in fronte ei⁹. Per frōtem q̄ eſt pulchrior pars corpis itelligit aīa q̄ eſt pulchrior ⁊ nobilior pars hoīs. In illa igit fronte id eſt aīa lepra oriri dr:qñ ppt pctm detractiōis inficit aīa murmurātis. ¶ Secūdo pp̄ter pctm detractiōis affligit pena cruciāte. quod fuit figuratū numeri xxj. Ubi ſnaliter dr q cum pplis iſraeliticus iret p deſertū ⁊ murmuraſſet ⁊ locutus fuiſſet ꝯ dñm q irat⁹ dñs immiſit in pplm ignitos ſerpētes qui mordebāt ⁊ vulnerabāt:ex quoꝝ morſib⁹ multi moriebantur. ¶ Ubi ſciēdū q p pplm iſraeliticum euntē p deſertum intelligūt hoīes huius mūdi:q̄ in hoc mundo ſignificato per deſertū qr deſertū eſt locus qui ab hoībus deſerit:⁊ iſte mūd⁹ hꝫ ab hominibus deſeri ſaltē p mortē:dicūt iter pagere q̄diu ſunt viatores: qr iuxta illud hebre. xiij. Nō habem⁹ hic manētē ciuitatem ſed futurā inquirim⁹. In illo autē itinere murmurare dicūtur ꝯ dñm quādo vel ipꝫ blaſphemāt v̄bis:vel ſibi opibus cōtradicūt:ꝯtra illud phil. ij. Omnia aūt facite ſine murmuratiōib⁹ ⁊ heſitatiōibus vt ſitis ſine querela ⁊ ſimplices ſicut filij dei. ¶ Sꝫ aduertant detractores peſſimi q̄d pplo murmurāti accidit. Nam deū ꝯcitauerunt ꝯ ſe pp̄ter qd̄ iuſte fuit eis irat⁹:ſic reuera cōtra detractores iuſte iraſcit dñs. Ut ſic de ipo dicat illō Eſa. v. ideo irat⁹ eſt furor dñi in pplo ſuo ⁊ extendit manum ſuā ſup euꝫ. Qualr aūt ira pplm murmurātem pcuſſerit ſeqt q miſit ſerpētes ignitos:quorum morſib⁹ hoīes moriebant. Ubi ſciendum q p illos ſerpētes intelligunt diaboli:quos de⁹ pmittit ſuis tētatiōibus velut quibuſdā aculeis pūgere hoīes:⁊ ipos trahētes ad ꝯſenſū vulnerare. Detractores igitur dicūt interfici ab ignitis ſerpētib⁹.i.a demonib⁹:quoꝝ ſuggeſtionib⁹ eoꝝ ꝯſentiūt de alijs murmurādo. Qd̄ periculū nos docet vitare aplꝯ.j. Corinth. x. Neqꝫ tētetis deū ſicut q̄dam eoꝝ tētauerūt ⁊ a ſerpētib⁹ perierūt:neqꝫ murmuraueritis ſicut q̄dā eoꝝ murmurauerūt ⁊ pierūt ab exterminatore. ¶ Tertio ppt pctm detractiōis excludunt a glīa q̄ tāte. Et hoc fuit figuratuꝫ Nūeri xiiij. vbi ſnalr dr q cū filij iſrael murmuraſſent de terra pmiſſiōis quaꝫ de⁹ ſe daturū repromiſit:irat⁹ dñs dixit q oēs q̄ murmurauerāt neqꝫ obedierāt voci ſue nō viderēt terrā quā pmiſerat patrib⁹ eoꝝ. ¶ Ubi ſciēdū q p terrā promiſſiōis intelligit celeſtis patria:quam de⁹ pmiſit ſe daturū facietib⁹ opa bona. iuxta qd̄ figuratiue dixit dñs Exo. iij. Deſcendit vt liberarē pplm meū de manibus egyptioꝝ ⁊ educerē de terra illa in terrā bonā ⁊ ſpacioſam:terrā q̄ fluit lacte ⁊ melle. Nā dei filius de ſinu patris deſcēdit in mundū qñ naturā aſſumpſit hūanā:vt de manib⁹ egyptioꝝ.i.de ſeruitute demonū liberaret gen⁹ hūanū:⁊ ipꝫ induceret ad celeſtē patriā ſignificatā p terrā ſpacioſaꝫ ⁊c. Hec ē terra de q̄ ps. Portio mea dñe ſit in terra viuētiū. ¶ Uide tñ qui ipſa priuāt qr oēs q̄ murmurauerūt de deo ⁊ terra mēdaciter: ſic reuera q̄ deo detrahūt ⁊ hoīb⁹ celeſti patria puāt. Qr igit tm̄ dānū pp̄ter pctm detractiōis hoīes aſſequunt:iō admonētur vt ipm vitent. Sapie. j. vbi dr. Cuſtodite ergo vos a murmuratiōe q̄ nihil pdeſt:⁊ a detractiōe parcite lingue qm obſcurus ſermo in vacuū nō ibit:os autē qd̄ mentit occidit aīam. ¶ Quātū ad ſcdm ſcꝫ allegationē iniuſte rōnis dr. dicētes qr hic peccatores recipit ⁊c. Ubi ſciendū q ratio quā iſti allegabāt cōtra xpm de recipiēdo peccatores iniuſta erat:imo magis arguere debebāt oppoſitū: qr tales xps vocare venerat ad penitētiā:tanq̄ ei⁹ miſericordia indigētes. iuxta qd̄ eis detrahētib⁹ dixit Matt. ix. Nō eſt opus valētib⁹ medic⁹:ſꝫ male habētib⁹. Euntes aūt diſcite q̄d eſt miſericordiā volo ⁊ nō ſacrificium:nō eñ veni vocare iuſtos ſed peccatores. ¶ Tertia pars.

Sequit. Ait ad illos ꝑabolaꝫ ⁊c. Ubi innuit ſpledoꝛ ſapiētie in corrigēdo: qḋ ꝓbat claritas eruditiōis. Ubi sciēdū ꝙ xp̄s videns phariſeos maligne loqui ⁊ cōtra ſe murmurare: nō increpat eos acriter ne videat̄ eos abūcere ſꝫ inſtar pii pr̄is: et ſapiētis magiſtri eos dulciter corrigit: ⁊ veraciter iſtruit: oſtendēs ꝙ dꝫ pctōres recipere. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ hō in p̄ma ſua cōditione fuit factus a deo inocēs ⁊ ſine pctō: ⁊ ſic pōt ſignificari p ouē aial innocēs ⁊ māſuetuꝫ. Fuit etiā creat⁹ ad dei imaginē, iuxta illḋ Gen̄.j. Creauit deus hoieꝫ ad imaginē ⁊ ſimilitudinē ſuā. ⁊ ſic pōt ſignificari p drachmā in q̄ eſt imago regis iꝑeſſa: ſed lꝫ ſic creat⁹ fuerit inocēs ⁊ ad dei imaginē tn̄ ꝑpter pctm̄ amiſit inocētiā ⁊ fuit imago deformata ⁊ ſic fuit ouis ⁊ drachma pdita. Scdꝫ hoc igit̄ hic duo poſſum⁹ cōſiderare. Nā p̄mo adducit parabolā ouis pdite ſignificātis innocētie ammiſſionē. Scdo drachme pdite ſignificantis imaginis deformitatē. ¶ Quātum ad primum dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi sciendū ꝙ circa illā primam parabolam octo poſſumus cōſiderare ſcꝫ:

Rationalis creature conditionem.
Hominis per culpam preuaricationem.
Dei filū incarnationem.
Diligentem inquiſitionem.
Affligentem paſſionem.
Celeſtis ianue apertionem.
Concinium exultationem.
Parabole applicationem.

¶ Quātum ad p̄mū dicit. Et ait ad illos ⁊c. Ubi sciendū ꝙ p illas cētuꝫ oues intelligit̄ tota itellectualis creatura angeli. ſ. ⁊ hoies q̄s de⁹ iſtar oniū creauit innocētes ⁊ puros. q̄ iō cētū dicuntur ſm̄ Greg. ad deſignandū pfectionē ipoꝝ. vn̄ ad ↄmēdationē illi⁹ paſtoris poſſidētes tot oues dicit Ambro Diues paſtoꝛ cuius oēs oues nos cēteſima portio ſum⁹. ¶ Iſte oues p̄nt figurari p oues ſalomonis: de q̄b⁹ dicit Eccl's.ij. Poſſedi ſuos ⁊ ancillas: m̄ltāq familiā habui: armēta quoq boū ⁊ magnos ouiū greges vltra oēs q̄ fuerunt an̄ me in hieruſalem. ¶ Ubi sciēdū ꝙ p ſalomonē regē pacificū intelligit̄ xp̄s q̄ nos pacificauit cum deo ille dr̄ poſſediſſe ſeruos ⁊ ancillas ⁊ multā familiā: qr̄ oīs creatura corporalis tā corruptibilis q̄ icorruptibilis eſt ſue ditiōi ſubiecta. armēta quoq ⁊ magnos ouiū greges: qr̄ tā ſenſibilis creatura ⁊ rōnalis ſignificata p armenta q̄ oīs intellectualis: vt ſunt āgeli ⁊ hoīes ſancti ſignificati p oues ſunt gn̄aliter ei ad nutū ſubiecta. ¶ Quātū ad hoīs per culpam p̄naricationē dicit: ⁊ ſi pdiderit vnam ex illis. Ubi sciēdum ꝙ licet de⁹ naturam intellectualē perfectam inſtar ouium creauerit. tamē de perfecto ⁊ cōpleto numero ↄgregatiōis: ouis vna diſceſſit: quādo gen⁹ humanum in primis parentibus peccauit. Un̄ hiere. I. Oēs nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſq in viā ſuā declinauit. Quod cognoſcēs ps. et appetens ad paſtorem reuerti. d. Erraui ſicut ouis q̄ perijt quere ſeruum tuum dn̄e qr̄ mādata tua nō ſum oblit⁹ Quo reducto dicit beat⁹. Pe. nos ↄfortādo. i. Can̄. ſua. ij. Eratis em̄ aliqn̄ ſicut oues errātes: ſed cōuerſi eſtis nunc ad paſtorē ⁊ epm̄ alarum veſtrarū. ¶ Quātum ad dei filū incarnationē dicit. Nōne dimittit. xcix. in deſerto ⁊c. Ubi sciendū ꝙ per deſertum intelligit̄ celuꝫ empyreū: qḋ tunc deſerum fuit: quando homo peccando ipſum deſeruit: non ꝙ adhuc in eo fuiſſet preſentialiter: ſed quia fuit eo priuatus ad qḋ fuerat ordinatus ⁊ ibi dimiſit chorum ſanctoꝝ angeloꝝ: per. xcix. oues ſpiritualiter deſignatuꝫ. ¶ Sic autem dimiſſis venit ad hominē qui perierat vt ipſum quereret ⁊ ad gregem reduceret qn̄ venit in mūdū de virgine factus hō. Unde dicit Ioā. xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mūdū. Nā Luc. xix. Fili⁹ hoīs venit q̄rere: ⁊ ſaluum facere qḋ pierat. ¶ Cōſidera igit̄ o fidelis aīa benignitatē dei. Nā in prīa creatiōe mūdi homo fugit deū q̄ incurrerat morteꝫ ꝓpter qḋ dixit adam Gen̄. iij. Uocē tuaꝫ dn̄e audiui in paradiſo ⁊ timui eo ꝙ nudus eſſem ⁊ abſcōdi me. In ei⁹ ṗo reparatione de⁹ ad hominē venit vt det ſibi vitā. iuxta qḋ ipſe dicit Io. x. Ego veni vt vitam habeāt: et vt abundantius habeant. ¶ Iſte aduētus poteſt figurari p

159

aduentū arce dn̄i in caſtra. de quo dr̄. j.
Re. iiij. Cognouerūt philiſtiī ꝙ arca dn̄i
veniſſet: timueruntq; dicētes venit deꝰ in
caſtra: ⁊ ingemuerūt. d. ve nobis. ¶ Ubi
sciēdū ꝙ per arcā dn̄i intelligit xp̄s qui
quātū ad hūanitatē arca fuit precioſiſſi
mi theſauri. ſcʒ diuinitatis. Per caſtra
vo intelligit hic mūdꝰ. qn̄ igit dei filiꝰ
aſſumpſit naturā hūanā: tūc arca in ca⸗
ſtra dr̄ veniſſe. Per philiſtijm q̄ interp̄⸗
tant ceciderūt: intelligunt demones q̄
ꝓpter pctm̄ ſuperbie ceciderūt de celo.
Iſti igit videntes ꝙ xp̄s venerat in mū⸗
dū ceperūt timere vidētes ꝙ ꝑ ipſiꝰ ad⸗
uētū minuebat eorū potentia: ⁊ ad gra⸗
uiora ſupplicia parabant ⁊ ſic dicere: ve
nobis. vn̄ Mat. viij. Quid nobis et tibi
ieſu fili dei veniſti an̄ tp̄s torquere nos.
¶ Quātū ad quartū. ſ. diligētē inq̄ſitio⸗
nē dicit: donec inueniat illā. Ubi ſciēdū
ꝙ dei filiꝰ cū magna diligētia naturam
hūanā ſignificatā ꝑ ouē ꝑditā: q̄ſiuit: do⸗
nec ipſaʒ inuenit nec ꝑ hoc ꝙ illa ꝑdita
fuit ſm̄ Cirillū fuerat alijs remanētibꝰ
indignatꝰ in aliq̄ qꝛ hec ouis de grege
receſſerat: ſed miſertꝰ ꝑdite: vt numerū
ouiū integraret ꝑfectū eā gregi q̄ remā
ſerat: adunauit. Inuēto autē hoīe ꝑdito
poterat xp̄s dicere nature angelice illō
Luc. xv. Frater tuꝰ hic mortuꝰ erat ⁊ re
uixit: perierat: ⁊ inuentꝰ eſt. Inuenit aūt
eū in terra deſerta: qꝛ deſertū a grā ⁊ lo⸗
co horroris qꝛ deturpatū a culpa: ⁊ vaſte
ſolitudinis: qꝛ diſperſuʒ ad opa vitioſa.
¶ Xp̄s igit ſic diligenter q̄rens ouē ꝑ⸗
ditā. i. hominē poteſt figurari ꝑ Ioſeph
qui dixit Gen̄. xxvij. dū eſſet in agro in
terroganti q̄d q̄reret fratres meos q̄ro.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ per ioſeph q̄ filiꝰ accre
ſcēs ⁊ decorꝰ aſpectu dictꝰ eſt: intelligit
xp̄s qui ideo accreſcēs dici potuit quia
eius hūanitas fuit diuinitati coniūcta
decorus vo aſpectu: qꝛ purꝰ ⁊ innocens
⁊ exemplar gratioſus. Iſte dicit in agro
fuiſſe quādo fuit corporaliter in hoc mū
do: cui ſi fiat queſtio quid querat: reſpō⸗
det fratres meos. i. hoies ad mei ſimili
tudinē creatos quero. ¶ Quantū ad q̄n
tum. ſ. affligentem paſſionem dicit. ⁊ cū
inuenerit illam ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s
inuenta oue ꝑdita non ꝑcutit ipſaʒ ſm̄
Greg. ſed clementer eā ſuſtētat. Un̄ ſciē
dū ꝙ ꝑ humeros in quos dei filiꝰ ouem
portat: intelligit eiꝰ paſſio quā ſuſtinuit
ꝓ redemptione hūani gn̄s. in qua ſcd̄m
Greg. pctā noſtra portauit. Et hoc eſt qd̄
fuerat ꝓphetatū ꝑ Eſa. Eſa. liij. di. vere
lāguores nr̄os ipſe portauit et dolores
noſtros ipſe tulit. Qd̄ cōpletū cōſpiciēs
beatꝰ Pet. dicit. j. Can̄. ſue. ij. Pctā nr̄a
ip̄e ꝑtulit in corpore ſuo ſuꝑ lignum: vt
pctis mortui iuſticie viuamꝰ cuiꝰ liuo⸗
re ſanati eſtis. ¶ Dicit aūt poſuiſſe ouē
ſuꝑ humeros gaudēs: quia licet paſſio
eiꝰ penalis ſenſualitati fuerit quare di
cit Matth. xxvj. triſtis eſt aīa mea vſq;
ad mortē. tamē fuit voluntaria quātum
ad animam. Unde dicit Ioan. x. Poteſta
tem habeo ponendi animam meā ⁊ po⸗
teſtatē habeo iterū ſumēdi eam. ¶ Xp̄s
igit in paſſiōe portās noſtra delicta pōt
figurari per ſamaritanū de quo ſentētia
lit dr̄ ⁊ parabolice Lu. x. ꝙ cū inueniſſet
hoiem in latronibꝰ expoliatū ⁊ vulnera
tū appropiās ligauit vulnera eiꝰ infun
dēs oleū ⁊ vinū ⁊ impoſuit illū in iumē
tū ſuū ⁊ duxit in ſtabulum ꝓ quo dedit
duos denarios. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſama
ritanū qui interpretat cuſtos: intelligit
xp̄s cuſtos hūani generis. De quo p̄s.
Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē fruſtra ⁊c.
Per hominē vo expoliatū ⁊ vulneratū
intelligit totū genꝰ hūanū: qd̄ in p̄mis
parētibꝰ fuit expoliatū gratuitis ⁊ na⸗
turalibꝰ vulneratū: huic appropinquās
dei filius in iumentū ſuū populū poſuit
quādo ſuꝑ lignū crucis pctā noſtra por⸗
tauit. Infudit aūt vinū ⁊ oleū: quādo in
paſſiōe fuit mīa ⁊ iuſticia. duxit ī ſtabu⸗
lū idest ad cōgregationē fidei ⁊ vnitatis
eccl̄ie. que ſtabulū reſpectu celeſtis pa⸗
trie que aula dei dicit: dici poteſt: ꝓpter
deſideria carnis q̄ ipſum multotiēs ad
indebita inclinant. Dicitur aūt dediſſe
duos denarios: quia p̄ciū redēptionis
noſtre fuit xp̄s. qui ſeipſuʒ dedit quātū
ad corpꝰ et aīam ⁊ ſic deo pr̄i recōcilia⸗
uit hoieʒ q̄ ab ip̄o receſſerat per pctm̄.
¶ Quātū ad ſextū. ſ. celeſtis ianue ape⸗
ritiōeʒ dr̄ ⁊ veniēs domū. Ubi ſciēdū ſm̄
Gre. ꝙ ꝑ illā domū itelligit celeſtiʒ p̄ria
ad quā xp̄s intrauit in die aſcēſiōis ſcd̄m

duces alias ſanctoꝝ olim q̄ an̄ eiꝰ paſſio‑nē detinebāt in limbo. Ut ſic verificatū fuerit illō Mich.ij. Aſcēdit eñ pādens iter an̄ eos. ¶ Hec domꝰ pōt figurari p̱ domū quā ſimiliter dī ſe vidiſſe ezechie‑lē in ipā Eze.xliij. maieſtas inq̄t dñi in‑greſſa eſt tēplū p̱ viā porte q̄ reſpicit ad orientē ⁊ ecce repleta erat gl̄ia domus dñi. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̱ illā domū ſiue tē‑plū intelligit vt dictū eſt celeſtis pr̄ia q̄ eſt habitatio olim ſāctoꝝ. Per maieſtatē ꝟo dñi intelligit xp̄s: q̄ maieſtas dei di‑ci pōt: q̄ eſt filiꝰ dei ⁊ eiꝰ ſimilitudo eter‑na. Iſta dicit ingreſſa tēplū p̱ viā porte ad orientem: qñ xp̄s in die aſcenſiōis de monte oliueti qui nobis eſt ad orientē ſ‑ſus in celum aſcendit ⁊ tunc repleta eſt domus gloria dñi: q̄ tūc celeſtis patria xp̄i p̄ſentia ⁊ ſanctorū fuit glorioſiſſime adornata. Ut ſic dici potuerit illud ps. Gloria ⁊ diuitie in domo eiꝰ. ¶ Quātū ad ſeptimū: ſcʒ cōciuium: exultationē di‑cit. conuocat amicos ſuos. i. angeloꝝ cho‑ros: qui ſm Greg. amici dei dicunt quia eius voluntatē faciunt: ⁊ vicini: q̄ ipm clare cōtemplātur. Iſti ſunt amici de q̄‑bus ps. Nimis honorati ſunt amici tui deus ⁊c. ¶ Quātum ad octauū ſcʒ para‑bole applicationem dicit. dico vobis q̄ gaudiū ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s applicādo ad ꝓpoſitum iſtā parabolā intendit talē rationē. Quilibet homo debet gaudere ⁊ nō murmurare de illo de quo ſācti an‑geli gaudent qui nō poſſunt errare ſed ipſi gaudent de peccatoribus quādo cō‑uertuntur ad penitētiā: ergo ⁊ vos debe‑tis gaudere ⁊ nō murmurare ſi peccato‑res ad penitētiā conuertunt ſed ex eo q̄ ipſos recipio cōuertunt ad penitentiā: ergo murmurare non debetis ſi recipio pctōres ⁊ non ſolum angeli gaudent de cōuerſione ſed etiā ſup vno pctōre peni‑tentiā agente magis q̄ ſup. xcix. iuſtis qui nō egent penitentiā. q̄ in reparādo hominē deus factus eſt hō ⁊ factus eſt homo deus qd̄ quidem ſm Greg. Maxi‑mum gaudiū quādo ſcti in patria vidēt humanitatē ſic mirabilr̄ diuinitati cō‑iunctam. nō autē ꝓpter permanētiā an‑gelorum ipſorū naturā aſſumpſit vt tm̄ natura angelica fuerit ſublimata. Unde Heb.ij. Nuſq̄ eñ angelos appꝛehendit ſed ſemen abrae apphendit. ¶ Quātum ad ſcdm ſcʒ parabolā drachme pdite ſigni‑ficātis imaginis deformitatē dicit. Aut que mulier ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Ciril. q̄ p̱ pcedētē parabolā in qua hūanū genꝰ di‑cebat ouis erratica: dicebamur nos fo‑re creaturā ſubſtātialis dei q̄ fecit nos ⁊ nō ipi nos cuiꝰ paſcue oues ſumꝰ ſub‑iungit aūt ſcda parabola a q̄ hūanū ge‑nus ꝯparat drachme q̄ perijt: p̱ quā nos oſtdit ad imaginē regiā factos. ſ. ſummi dei vt ex hoc detur intelligi qualiter il‑la imago deformat. ¶ Sciendum eſt au‑tem q̄ circa illaʒ parabolā de drachma quinq̄ poſſumus conſiderare ſcʒ

Nature rationalis dignitatē in eſſendo.
Hominis malignitatem in offendendo.
Chriſti benignitatem in reducendo.
Collegij ſocietatem in cōgaudendo.
Dicti claritatem in applicando.

¶ Quātū ad pmū dicit. aut q̄ mulier ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ p̱ iſtā mulierē ſm Glo. in‑telligit dei ſapiētia. i. dei filius q̄ eſt dei virtꝰ ⁊ ſapiētia. Uñ Greg. Qui ſignificat per paſtorē ipſe p̱ mulierem ipe eñ deꝰ ipſe ⁊ dei ſapiētia. Ubi ſciendū q̄ ſapiē‑tia dei ꝓpter tria pōt mulier appellari. Nam inſtar mulieris habet

Formoſitatem gratioſam.
Ubertatem copioſam.
Pietatem viſceroſam.

¶ Per primū allicit cōtemplātes. Per ſcdʒ reficit operātes. Per tertiū colligit penitētes. ¶ Primo ſapiētia dei inſtar mu‑lieris hʒ formoſitatē glᵒſaʒ p̱ quā alli‑cit cōtēplātes. iuxta qd̄ ipa dicit Eccli. xxiiij. Ego mr̄ pulchre dilectiōis timo‑ris ⁊ magnitudīs ⁊ ſancte ſpei: i me oīs gr̄a vie ⁊ veritatis in me oīs ſpes vite ⁊ virtutis. Ut ſic poſſit figurari p̱ rachelē: de qua Geñ. xxix. Erat rachel decora fa‑cie ⁊ venuſto aſpectu. Naʒ p̱ Rachelem quā dilexit Jacob decoraʒ ⁊c. intelligit dei ſapiētia: in qua eſt oīs pulchritudo cuiſcūq̄ coloris: hāc inſtar Jacob debet quilibet vir contemplatiuꝰ diligere al‑ctius pulchritudine tā decora. ¶ Dicat igitur vir cōtēplatiuus illō Sapiē. viij. Hac amaui ⁊ exquiſiui eam a iuuentute mea ⁊ q̄ſiui ſponſam eā mihi aſſumere

160

⁊ amatoꝛ factus ſuꝫ foꝛme illi⁹. ¶ Scḋo
ſapientia dei inſtar mulieris hꝫ vberta
tē copioſaꝫ ꝑ quā reficit operātes iuxͣ il
lud Eccli. xxiiij. Ego quaſi vitis fructifi
caui ſuauitatē odoꝝ ⁊ floꝛes mei fruct⁹
honoris ⁊ honeſtatis. Uñ ꝑꝑ ſuā vberta
tem oēs inuitat alacriter Eccli. xxiiij. d.
Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me: ⁊ a
ḡnationib⁹ meis adimplemini: ſpūs em̄
me⁹ ſuꝑ mel dulcis ⁊ hereditas mea ſuꝑ
mel ⁊ fauū. Ut ſic ꝑꝑ vbertatē poſſit figu
rari ꝑ lyā fecūdā q̄ cū peperiſſet ſextū fi
liū dixit Gen̄. xxx. ditauit me de⁹ dote bo
na etiā hac vice mecū erit marit⁹ meus
eo ꝙ genuerīꝫ ei ſex filios. Nā ſicut lya
fecunda fuit ita dei ſapientia eſt fecūdiſ
ſima in ſe ꝯtinēs oē donū. ¶ Dicat igit̄
vir operatiuus illud Cañ. vij. Aſcendā
in palmā ⁊ appꝛehendā fruct⁹. i. ad hāc
ſapiētiā. ad quā debet hō opatiu⁹ aſcen
dere cōtinue exercitādo ſe in operibus
bonis vt fruct⁹ ei⁹ appꝛehēdat ſuaues.
¶ Tertio ſapientia dei inſtar mulieris
hꝫ pietatē viſceroſam per quaꝫ colligit
penitētes. iuxͣ illud Prouer. j. Sapiētia
foris pꝛedicat in plateis dat vocē ſuā. d.
vſqꝫquo paruuli diligitis īfantiā ⁊ ſtul
ti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt: ⁊ ipꝛudētes
odibūt ſcientiā: ꝯuertimini ad coꝛrectio
nē meā: en ꝓferā vobis ſpūꝫ meū ⁊ oſtē
dā verba mea. Uñ pōt dicere illḋ Oſee.
vj. Miſericoꝛdiā volo ⁊ non ſacrificiuꝫ.
Ut ſic ꝑpter ei⁹ pietatē poſſit figurari ꝑ
mulierē foꝛteꝫ: de qua Prouer. xxxj. Ma
nū ſuā apuit inopi ⁊ palmas ſuas exten
dit ad pauperē. qḋ quidē facit qñ penitē
tes recipit ad miſericoꝛdiā offenſaꝫ di
mittēdo ⁊ gratiā ꝯferēdo. Dicat igit̄ vir
penitēs ꝑpter eius pietatē illud Tob.
Ad te faciem meā conuerto: ad te ocl'os
meos erigo: peto vt de impꝛoperio vicu
li huius abſoluas me. ¶ Unde ꝑꝑt tria
pꝛedicta que conueniunt ſapiētie ꝑpter
qḋ mulier dici poteſt: poteſt figurari per
Abygayl: de q̄ ſimiliter dr̄. j. Reg. xxv.
Qḋ erat mulier pꝛudētiſſima ⁊ ſpōſa. q̄
veniens ad regem. Dauid cuꝫ oblatiōi
bus mitigauit iram eius contra Nabal:
quē Dauid decreuerat interficere eo ꝙ
deſpexiſſet eum. ⁊ ſic ꝑpter oblationē ⁊
ſapientiam Abygayl pepcit moꝛtē Na
bal. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ Dauid regem
qui interpꝛetat̄ manu foꝛtis: intelligit̄
de⁹ pater: qui iuxta illud Job. ix. Si foꝛ
titudo queꝛit robuſtiſſimus eſt. Per Na
bal aūt qui interpꝛetatur inſipiens: de
quo dictū fuit. j. Reg. xxv. Qm̄ ſecundū
nomen ſuum ſtult⁹ eſt. intelligūtur pri
mi parētes qui ꝑpter inſipientiā inſtar
Nabal deū deſpexerūt pꝛetereundo ei⁹
mādata. Ut ſic de ipſis dicere potuerit
de⁹ illḋ Job. xix. Stulti deſpiciebāt me
ꝑpter quod de⁹ irat⁹ ꝯtra hominē ꝯmi
nat⁹ fuit ei moꝛtem Per Abigayl qui in
terpꝛetat̄ patris mei exultatio: intelligi
tur xp̄s ſapiētia patris. Iſte inſtar Aby
gail pꝛudētiſſimus fuit ⁊ ſpecioſiſſim⁹.
vñ ps. Ipſe eſt ſpecioſus foꝛma pꝛe filijs
hoīm. ¶ Chriſtus igit̄ cognoſcens iraꝫ
dei ꝯ hoīem: ſibi occurrit cum oblationi
bus: qñ ſeipſum in ara crucis pꝛo ſalute
humani generis hoſtiā obtulit deo pa
tri: ⁊ ſic de⁹ mitigat⁹ ex tanta oblatione
ſic pꝛudenter oblata gen⁹ humanuꝫ ſibi
recōciliauit ad pacē. ¶ Per drachmas
autem decem quas habebat mulier intel
ligitur natura intellectualis angeloꝝ ⁊
hominū in quibus imago regia. ſ. dei re
lucet. Ut ſic nouē oꝛdines angeloꝝ ſint
nouem drachme. homo vero dicatur de
cima drachma. ¶ Sciēdum eſt aūt ꝙ in
drachma quatuoꝛ poſſum⁹ conſiderare
que reperiūtur in hoīe propter que pōt
per drachmam deſignari. videlicet.

Imaginis confoꝛmitatem.
Scripture foꝛmoſitatem.
Ualoꝛis pꝛecioſitatem.
Figure rotunditatem.

¶ Sic homo hꝫ imaginis confoꝛmitatē
per nature ꝯditionē. Scripture foꝛmoſi
tatē per gratie collationē. Ualoꝛis ꝑcio
ſitatē ꝑ ſapiētie inhabitationē. Figure
rotūditatē: ꝑ eternā durationē. ¶ Pꝛio
hō hꝫ inſtar drachme imaginis ꝯfoꝛmi
tatē ꝑ nature ꝯditionē: q2 fact⁹ ad ſilitu
dinē dei. Gen̄. j. Faciam⁹ hoiem ad ima
ginē ⁊ ſilitudinē noſtrā. ¶ Scḋo hꝫ ſcri
pture foꝛmoſitatē ꝑ grē collationē. Nā
grā quā de⁹ ꝯfert eſt quaſi q̄dem ſcriptu
ra in aīa. Quare dr̄ Hiere. xxxj. Dabo le
gē meā in viſcerib⁹ eoꝝ ⁊ in coꝛdib⁹ eo
rū ſcribā eā ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipſi erunt

mihi i populū. ¶ Tertio hʒ valoris ꝓ-cioſitatē ꝑ ſapie ihabitationē. Nā ſapia habitās in hoīe facit ipſum ꝓcioſum: qꝛ ipa eſt incōparabiliter ꝓcioſa. Vñ Prouerb. iij. Precioſior eſt cūctis opibus: ꝛ oīa q̄ deſiderant̄ huic nō valēt ꝯparari. ¶ Quarto hʒ figure rotunditatē ꝑ eternā durationeʒ. Nā hō ſicut cetera aīalia totaliter non corrumpitur ſʒ eternaliter permanet q̄ntum ad aīam: ꝛ poſt reſurrectionē etiā q̄ntum ad corpus. Unde de iuſto ꝑs. In memoria eterna erit iuſtus. ¶ Quātū ad ſcðʒ. ſ. hoīs malignitatē in offendēdo dr̄. Et ſi perdiderit drachmaʒ vnam. Ubi ſciēdū ſm Greg. ꝙ qñ peccauerūt ꝓmi parētes: tūc fuit illa drachma vna ꝑdita ꝛ deformata imago. Vñ dñs Thren. j. Facti ſunt filij mei perditi qm̄ īualuit inimic⁹. Vñ quilibet poterat dicere illud ꝑs. Fact⁹ ſuʒ tāq̄ vas ꝑditum qꝛ pri⁹ erat vas grē et fact⁹ eſt vas pcti. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. xp̄i benignitatē in reducendo dr̄. nōne accēdit lucernā ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ circa reparationē huius drachme ꝑdite. ſ. hoīs quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare q̄ fecit diuina ſapiētia. ſcʒ.

Mirificam incarnationem.
Salutificam commotionem.
Sollicitam inquiſitionem.
Perſeuerantiam ꝛ durationem.

¶ Quantū ad primū dr̄. Nonne accēdit lucernā. Ubi ſciēduʒ ꝙ ꝑ illā lucernam in qua fuit lumen accēſum: intelligitur xp̄i humanitas in qua fuit icarnatū verbuʒ eternū. Iſta eſt lucerna de qua Exo. xxvij. Ardeat lucerna ſemꝑ in tabernaculo teſtimonij. Nā tā in eccl'ia triūphātē q̄ militāte: ardet xp̄s ſicut lucerna illuminās viatores per gratiam. ¶ Sciēdum eſt autem ꝙ eſt triplex ignis huius lucerne ardentis. ſcilicet.

Penalitatis: ꝛ ille eſt omnium peccatorum precium copioſum.
Charitatis: ꝛ ille eſt omnium viatorum meritum gratioſum.
Diuitatis ꝛ ille eſt omnium cōprehēſorum premium glorioſum.

¶ Primo hui⁹ lucerne ē ignis penalitatis oīm peccatoꝝ preciū copioſum. Nā paſſio xp̄i fuit ſufficiēs ꝓciū omniū peccatoꝝ cui⁹ pene acerbitas ſignificatur ꝑ ignē ꝓpter qð figuratiue dictū fuit de ipſo Exodi. xij. Nō comeditis ex eo crudū q̄d nec coctū aq̄ua ſʒ aſſum tm̄ igni. ¶ Scðo hui⁹ lucerne eſt ignis charitatis oīum viatoꝝ meritū grōſum. Nā ꝑ charitatē quā de⁹ infundit hoī: operat̄ hō meritorie duʒ viuit: quā quidē charitatem nō dʒ ocioſe habere q̄ charitas ꝑt deſignari ꝑ ignē. iuxta qð figuratiue dixit ꝑs. Luce. xij. Ignem veni mittere in terrā: ꝛ q̄d volo niſi vt accēdat̄. ð. charitas deſignata ꝑ ignē dū dat̄ homini adhuc exiſtēti in terreno corpe: nō dʒ eſſe ocioſa: ſed ſemper dʒ ardere. ¶ Tertio hui⁹ lucerne ardētis eſt ignis diuinitatis oīm ꝯprehēſorum premiū glorioſuꝫ. Nā de⁹ eſt beatitudo ſanctoꝝ oīm: auferēs ab eis omnē caliginē: ꝛ oēm tribuēs claritatē: ꝛ iō pōt figurari ꝑ igneʒ: vt ſic verificet de ipſo illud apoſtoli Heb. xij. Et eſt deus noſter ignis cōſumens eſt. ¶ Quātū ad ſalutificā ꝯmotionem dr̄ et ꝛ euertit domū. Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ illā domum intelligit̄ vno mō ſm Greg. ꝯſcientia hoīs quā tunc ſapientia dei euertere dr̄ qñ in ipſaʒ timoreʒ filialē immittit vt ꝯuertat̄ ad ipſʒ. ¶ Scðo mō ꝑ euerſionē dom⁹ intelligit̄ deſtructio ſuꝑbie mūdi ꝛ oīm vitioꝝ: quā de⁹ deſtruxit viam humilitatis docendo. iuxta quod dicit Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde. Vñ ꝑs. Illuxerūt coruſcatiōes tue orbi terre ꝯmota ē ꝛc. ¶ Quātū ad ſollicitā inquiſitionem dr̄: ꝛ querit diligēter. Ubi ſciendūʒ ꝙ xp̄s diligēter hoīes perditos multipliciter dicit̄ queſiuiſſe ſcʒ vt lux cecos: ſal⁹ perditos via errātes: vita mortuos. Unde cōmemorādo bñficia q̄ fecit hūano generi ſub metaphora vinee dr̄ Eſa. v. Quid eſt qð debui vltra facere vinee mee ꝛ ñ feci. q. d. nihil omoīs de ꝯtingētibus: ſʒ de ſalute ipſi⁹ ſollicitā curā geſſi. ¶ Quātū ad ꝑſeuerātiā ꝛ durationē dr̄ donec inueniat qꝛ xp̄s hoīem ꝑſeuerāter queſiuit donec inuenit. ¶ Quātū ad quartū ſcʒ collegij ſocietatē in ꝯgaudēdo dicit. Et cū inuenerit ꝯuocat ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ſm Theo. ꝑ iſtas amicas ꝛ vicinas intelligūt̄ ſuꝑne virtutes. Unde Greg. Inuēta autem drachma: celeſtes ꝓtutes facit ꝑticipes

gaudiū quas miniſtras diſpēſatiōis fe-
cit. ¶ Quātū ad q̄n:ū ſcʒ dicti claritatē
i applicādo dr. Ita dico vobis ⁊c. q̄n eni
angeli vidēt pctōrem ad pniam ↄuerti p
qd̄ diſponit̄ vt ſit eoꝝ ſoci⁹ in celeſti pa
tria: gaudēt q̄ ↄſpiciūt celeſtē p̄riā ſuis
ciuib⁹ adimpleri. Ad hāc aūt pniā agē
dam docent pctōres Mat. iij. vbi dr. Pe
nitētiā agite appropinquabit eni regnū
celorum. Ad quod regnum nos ⁊c.

¶ Dominica. iiij. poſt pentecoſten.
Euāgelium quadrageſimū quintū.

Factū eſt autē cū turbe irruerēt i ieſuʒ vt
audirēt verbū dei ⁊c. Luc.
v. Nos videm⁹ p experien
tiā q tria ſunt int̄ alia ꝓpt̄
q̄ quis pōt aliū ſequi ⁊ ſibi rōnabiliter
adherere. Primū eſt ſanctitas vite. Nā
tali pōt ſecure adherere. q̄ ps. Cū ſancto
ſctūs eris ⁊c. Scd̄m eſt claritas ſapien-
tie. Uñ eccl̄i. ix. Cū ſapiētib⁹ ⁊ prudēti-
bus tracta. Tertiū eſt ſublimitas potē-
tie. Nā ad validū ⁊ potētē potes ſecure
ↄfugere. Uñ Eph. vi. Cōfortamini i dño
⁊ in potentia ꝟtutis ei⁹. Quia igit̄ xp̄s
erat bon⁹ ⁊ ſanct⁹: iuxta illud Luc. iiij.
Scio q ſctūs dei es tu ⁊ etiā ſapiēs iu-
xta illd̄ Dan. v. Sciētia ⁊ ſapiētia inuē-
ta ſunt in eo. erat nihilomin⁹ potēs: iu-
xta illud Luc. xxiiij. Fuit vir ꝓpheta po
tēs in ope ⁊ ſermōe. Jō multitudo hoim
ipm nō immerito ſeq̄bat̄: q̄ videbāt ſi-
gna q̄ faciebat ſup hijs q̄ infirmabātur.
Et hoc eſt qd̄ nobis innuit in euāgelio
hodierno in quo btūs Luc. v. tāgit ſcilʒ.
Habitum luminoſum in inſtruendo.
Officium viſceroſum in imperando.
Prodigium amoroſum in admirādo.
Preſagium virtuoſum in ampliādo.
Exemplum fructuoſum in imitando.
¶ Primū ꝓbat magiſterium explicatuʒ
Scd̄m miraculū ꝑpetratū. Tertiū deſi-
deriū imitatuʒ. Quartū officiū nūciatū
Quintū obſequiū attentatuʒ. Primū in
principio. Scd̄ʒ ibi. vt ceſſauit aūt loq̄.
Tertium ibi. Quod cū videret Symon
pe. Quartum ibi. Et ait ad Symonem
Jeſus. Quintuʒ ibi. Et ſubductis ad ter
ram nauibus.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c.
qd̄ ꝓbat ⁊c. dicit. Factum eſt
autē ⁊c. Ubi ſciēdū q ad cō
plemētum alicui⁹ p̄dicatio-
nis vel inſtructionis ſex re-
quiruntur. ſ. Populus confluens.
Locus congruens.
Status differens.
Modus promerens.
Actus videns.
Magiſter inſtruens.
Et ſcd̄m hoc in iſta parte ſex poſſum⁹ cō
ſiderare ſcʒ ppl'm ↄcurrentē ad addiſcē-
dum. Situm ↄueniētē ad ↄtinēdū. Sta-
tum differentem ad cupiēdum. Moduʒ
ꝑmerentē ad audiēdū. Actū euidētē ad
edificēdum Magiſtrū ſufficientē ad eru
diendū. ¶ Quātū ad primum dr. Factū
eſt aūt ⁊c. Ubi ſciēdū ſʒ Aug. q cū xp̄s
multa mirabilia feciſſet in terra voluit
etiā i mari mirabilia facere vt ſe oſtēde
ret tā terre q̄ mari ⁊ creaturis oib⁹ do-
minari. ¶ Sciēdum eſt aūt q deſideriū
iſtaꝝ turbaꝝ ad audiēdū xp̄m fuit figu-
ratuʒ. ij. Paralipo. v. vbi dr q omnes re
ges terrarum deſiderabāt videre faciē
ſalomōis vt audirēt ſapientiā quā dede
rat deus in corde ei⁹. Ubi ſciendnm q
per ſalomonem regem pacificuʒ: intel-
ligitur xp̄s qui pacificauit nos cuʒ deo.
Sicut igit̄ oēs reges deſiderabāt vide-
re faciem ſalomonis. ⁊ audire eius ſa-
pientiam: ſic ille turbe fragrabāt vt xp̄ʒ
viderent: ⁊ audirēt. ¶ Quod quidē nos
facere docet p ps. d. Uenite filij audite
me: timorem dñi docebo vos. tñ totū op
poſitum facimus vt ſic iam venerit tp̄s
de quo. ij. Tim. iiij. Erit eni tēpus cum
ſanam doctrinā non ſuſtinebunt ſed ad
ſua deſideria coaceruabūt ſibi magr̄os
prurientes aurib⁹: ⁊ a veritate quidē au
ditum auertent: ad fabulas aūt ↄuertē-
tur. ¶ Quātum ad ſcd̄m ſcʒ ſitum cōue-
nientem ad ↄtinendū dr. ⁊ ipſe ſtabat ſe-
cus ⁊c. Ubi ſciendū q illud ſtagnum in
ſcriptura diuerſimode nolatur. Nam dr
mare tyberiadis. a ꝓxima ciuitate tybe
riadis. Dr etiā mare galilee a regiōe. Di
citur etiā lac⁹ iordanis ab origine: q̄ a
iordane illuc confluūt aque. Dicitur ſta

nū genezareth a quadā ſua ꝓprietate ſcʒ ꝓpter criſpātes vndas q̄s generat. Uñ dr̄ genezareth q̄ſi generans aureas. Nā ex motu vndarū ex ſe generat aurā. ¶ Sciēdū eſt aūt φ loquēdo moral' per illud ſtagnū intelligit̄ mūd⁹: q̄ ſtagnū dr̄ ꝓpt ſtatū ꝓſperitatis q̄ ad modū ſtagni videt̄ ſtabilis ⁊ tñ ē valde fluxibilis: ⁊ iō ſignāter ēt dr̄ lac⁹ iordanis q̄ vno modo interpretat̄ deſcēſus: q: iſte mūd⁹ ſemꝑ eſt in deſcēſu. Uñ. j. Jo. ij. Trāſit mūdus ⁊ ꝯcupiſcētia ei⁹. Dicit̄ etiā mare ꝓpter ſtatū aduerſitatis: q: iſtar maris nō ſolū habet cōgregationē amaritudinē: ſed et dolorū. Dicit̄ etiā mare galilee q̄ interꝑtat̄ rota ꝓpter mobilitatē ipſi⁹: q: videmus hoīeʒ volui de ſanitate i īfirmitatē: de diuitijs ad paupertateʒ: de leticia ad anxietatē: ⁊ de vita ad mortem. Ut ſic de ipſis dici poſſit illud j. Reg. xxv. Anima inimicorū tuorū rotabitur quaſi impetu in circulo funde. q: p̄s. Dormierūt ſomnum ſuū ⁊ nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in ma. ſuis. Dicitur etiā mare tyberiadis propter maximā ciuitatē edificatā in honore tyberij ceſaris. in q̄ notatur appetitus honoris et ambitionis: qui in iſto mundo queruntur. iuxta illud p̄s. Tabernacula eorum in progenie ⁊ ꝓgenies vocauerūt nomina ſua in terris ſuis. Dicitur etiaʒ ſtagnū genezareth propter criſpantes tentationes q̄ homo vehementer concutitur. de quib⁹ Eſa. lvij. Omnes eos aufert ventus tollet aura. ¶ Sciendum eſt autem φ generaliter loquendo iſti ventus tentationū reducuntur ad tres. iuxta illud. j. Joā. ij. Omne quod eſt in mūdo: concupiſcētia carnis eſt: ⁊ concupiſcentia oculorū ⁊ ſuperbia vite. Qui tres poſſunt figurari ꝑ tres ſpūs immūdos: de quib⁹ Apoc. xvj. Uidi de ore draconis ⁊ de ore beſtie: ⁊ de ore pſeudo ꝓphete exiſſe ſpūs tres imūdos in modū ranarū: ſunt enim ſpiritus demonio ꝝ faciētes ſigna: ⁊ procedūt ad reges totius terre ꝯgregare eos in preliū ad diē magni dei omnipotētis. Ubi ſciēdum φ per iſtū draconem: beſtiam: ⁊ pſeudo prophetā: intelligit̄ diabolus qui draco dicitur propter eius verſutiā ad homines tentandū. Dicit̄ beſtia ꝓpter ei⁹ crudelitatē ad homines puniēdū. Qđ cognoſcens p̄s. dicit. Ne tradas beſtijs aīas confi. tibi: et aīas pau. tuoꝝ ne obli. in finem. Dicit̄ etiā pſeudo propheta ꝓpter doctrine falſitatē ad hoīes decipiendum: dum aliquā in ſuis ſuggeſtionibus delectationē oſtendit. ad qđ vitādū nos admonet beatus Joannes. j. Cañ. iiij. di. Chariſſimi nolite oī ſpiritui credere: ſʒ ꝓbate ſpiritus ſi ex deo ſunt quoniam multi pſeudo ꝓphete exierūt in mundum. De ore igitur diaboli ſic ſignificati dicunt̄ exire tres immundi ſpiritus: id eſt tres tentationes de p̄dictis peccatis que ſpiritus dicūtur immundi quia animā inficiunt abominabilē deo faciunt. ⁊ ideo ſignāter dicitur φ erant in ſimilitudinem ranarum immundarū. Et ideo Beatus Joannes exponens q̄d ſunt illi ſpiritus: ſubiungit: ſunt eñ ſpiritus dominorum facientes ſigna. Nam ſigna dicūtur facere cum homines trahunt ad illicita: vt ſic obliuiſcāt̄ dei. Signāter aūt dicūtur ad reges terre ꝓcedere q: maxime viri potētes ⁊ tyrāni terrenis dediti ſepius tētātur de vitijs p̄dictis. Ut de ipſis dicatur illud Eccleſiaſtici. xlix. Reges iuda defecerūt: ꝯtēpſerūt timorē dei. Dicūt̄ etiā iſtos reges congregare in p̄liū ⁊c. quia dū eos alliciūt ad diuerſa peccata per q̄ aduerſant̄ deo quaſi cōtra ipm̄ preliari dicūtur. Lʒ aūt ſic prelient̄ dū viuūt cōtra dominū: tamen contra eos in die iudicij preliabit̄ dominus dū feret contra eos ſentētiā φ eternaliter puniāt̄. Uñ zach. xiiij. Egredietur ⁊ preliabitur cōtra' gentes illas ſicut preliat⁹ ē i die certaminis. ¶ Sciēdū eſt autē φ chriſtus non dicitur eſſe in ſtagno: ſed ſecus ſtagnū: quia nō eſt implicatus mūdialib⁹: ſed eleuat⁹ ab eis. Unde iudeis dicit Joā. viij. Uos de hoc mūdo eſtis: ego nō ſuʒ de hoc mūdo. Dicitur autem chriſtus ſtare in ſignū φ ipſe vult nos adiuuare. Qualr̄ autē chriſtus ſtans cōſoletur ⁊ reficiat hominē fuit figurati Exo. xvij. Ubi ſentētialiter dicitur φ cū populus tranſiens per deſertū pateretur ſitim ꝑ maximā dixit domin⁹ Moy. ſtabo ego coram te ſupra petram ꝑcutieſq̄ petrā ⁊ exibit ex ea aqua vt bi

dat populus: qđ cū feciſſet Moy. habuit aquā populus abundāter. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illū populū trāſeuntē ꝑ deſertū ⁊ hītē cēſā penuriā intelligunt hoīes qui in hoc mūdo hñt penuriā diuine gratie: q̇bꝰ cōpatiēdo ⁊ cōfortādo dicit dñs ꝙ inſtar Moy. petrā percutiāt: id eſt ſeipſum qui eſt petra firmiſſima inuocēt deuotis precibus: ⁊ tūc ſicut dominus populo aquā tribuit: ſic chriſtus dat gratiā homini ſignificatam per aquā. ¶ Quātum ad tertium ſcʒ ſtatum differētem ad capiēdum dicit. Et vidit duas naues ſtantes ſecus ſtagnum. Ubi ſciēdum ꝙ per nauē ꝑ quā homo trāſit per mare vt ad portū perueniat intelligitur penitētia per quā ſi volumus ſaluos fieri ⁊ venire ad portū celeſtis patrie: oportet nos ire. ⁊ iō Matt. iij. Penitentiā agite appropinquabit regnū celoꝝ. ſine ipſa vero homines pereunt. Unā Luce xiij. Niſi penitentiā habueritis oēs ſimiliter peribitis. Per iſtas igit̄ duas naues de q̇bus fit hic mentio intelligunt̄ duo ſtatꝰ pnie. ſ. religioſoꝝ obſeruātium nō ſolū diuina precepta ſʒ eius cōſilia: ⁊ ſecularium q̇ viuunt in obſeruātia mādatorum. Et iō dicuntur ille due naues ſtare ſecus ſtagnū ꝑ quod ſignificatur mundus. ⁊ non in ſtagno qꝛ lʒ hoīes penitētes ſint in mūdo corporaliter: tñ debēt eſſe in celo mētaliter. Ut ſic dicāt cum aplo Phil. iij. Noſtra autē cōuerſatio in celis eſt. ⁊ de eis dicat illđ. j. Coꝛ. vij. Qui vtuntur hoc mundo: tanꝙ nō vtantur. Iſte due naues poſſunt figurari per naues Salomonis: de quibꝰ dr̄ ſnlāt. ij. paral. ix. ꝙ naues regis Salomonis cum ſeruis hirā ibāt in tharſis ⁊ deferebāt inde aurum ⁊ argētū: ebur et ſemias ⁊ pauones. Ubi ſciēdum ꝙ p regem Salomonē: intelligit̄ xp̄s rex ⁊ dominus nr̄. Per naues autē intelligunt̄ prelicti duo ſtatꝰ. Iſti debēt nauigare in tharſis que interp̄tat̄ explās gaudium: qꝛ debēt expiare ⁊ inquirere quāta ſint gaudia que ſunt in glīa vt ſic illis cōſideratis alliciatur mentaliter ad ip̄a eternaliter obtinēda. Debēt autē ire in iſtis nauibus cū ſeruis hirā qui interp̄tatur vigilās populo: qꝛ penitētes debēt vigilare ſollicite ⁊ exercere ſe viril̄r in operibꝰ bonis iuxta documētū apoſtoli j. Coꝛ. xvj. d. Uigilate ſtate in fide ⁊ viriliter agite: ⁊ cōfortamini: ⁊ oīa vr̄a i charitate fiāt. Conſiderādo aūt gaudia celeſtis p̄rie dñt inde afferre auꝝ argētū ⁊c. id eſt in ſeipſis aggregare diuerſitatē virtutū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ aurū qđ eſt metallum precioſiſſimū intelligitur charitas que inter ceteras virtutes obtinet p̄ncipatū: iuxta illud. j. Coꝛ. xiij. Nunc autē manēt fides ſpes charitas tria hec maior aūt his eſt charitas. Per argētū aūt qđ eſt metallū ſonoꝝ: intelligitur vera ⁊ clara doctrina quā quilibet dʒ hr̄e ꝑ ſuo modulo alios inſtruēdo. Ut ſic de ipſo dicat̄ illud Prouerb. x. Argētū electū lingua iuſti. Per ebur ꝓo qđ cū albedine eſt aliquātulum rubicūdū ⁊ de ſe eſt nature frigidū: itelligit̄ puritas ⁊ mūditia deſignata ꝑ albedinē et carnis mortificatio deſignata ꝑ frigiditatē. Ut ſit de nūero nazareoꝝ: de q̇bꝰ Thre. iiij. Cādidiores ſunt nazarei eiꝰ niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo ſaphyro pulchriores. Per ſymias aūt q̇ ſunt aīalia q̇ volūt facere illa q̇ vidēt ab alijs fieri intelligit̄ bona opatio quā q̇libet accepto exēplo a virtuoſis hoībus dʒ hr̄e ipſos immitādo. iuxta illud Prouerb. iij. Noli ꝓhibere bñfacere eū q̇ pōt: ſi vales et ip̄e bñfac. Per pauones aūt q̇ ſunt aues decorate in plumis: intelligit̄ pulchra et honeſta ꝯuerſatio. iuxta qđ ſibi dr̄. j. Ti. iiij. Exemplū eſto fideliū in verbo in cōuerſatiōe: in charitate: in fide: in caſtitate. Ut ſic de ſtātibus in nauibꝰ iſtis pnie tā religioſis ꝙ̄ ſecularibus: dici poſſit illud Tob. xiiij. Oīs generatio eius in bona vita ⁊ ſancta cōuerſatione ꝑmāſit: ita vt accepti eſſent tā deo ꝙ̄ hoībus ⁊ cunctis hñtibꝰ in terra. Sciēdū eſt autem ꝙ vna iſtarum nauium dicitur fuiſſe Symonis qui interpretat̄ obediēs: ⁊ ſignificat ſtatū religioſoꝝ q̇ viuūt in obediētia de quibꝰ Eccli. iiij. Eris tu velut filiꝰ altiſſimi obediens. Iſta nauis religioſorū pōt figurari per vnam illarum nauiū de quibus. j. Mach. xiij. ꝙ Symō ſupra ſeplchrū patris ſui ⁊ fratrū ſuoꝝ poſuit naues ſculptas que viderētur ab hoībꝰ nauigātibꝰ mare. Ubi ſciēdum ꝙ per ſy-

monē qui interpretatur obediēs intelli
gunt regulares ſub obediētia cōſtituti.
Per patrē aūt illoꝝ intelligit xp̄s. Per
fratres ſuo apl̄i qui vitā euāgelicā obſer
nauerunt. Symon igitur .i. viri ſancti q̄
cōſtituerūt regulas ſupra ſepulchꝛū pa-
tris eoꝝ ſcꝫ xp̄i ꝛ fratꝛū ſuoꝝ ſcꝫ apl̄oꝝ
in memoriā paſſiōis xp̄i ꝛ eoꝝ poſuerūt
naues ſculptas .i. ſuas regulas q̄ ſignā-
ter dicūt ſculpte: qꝛ ſicut ille naues ſcul
pte firme erāt: ita eorum regule obtinēt
firmitatem. Dicunt autē q̄ erant poſi-
te vt viderent ab hoībus nauigātib⁹ ma
re: qꝛ religioſi dn̄t eſſe aliis hoīb⁹ huius
mūdi regula ꝛ exēplū. iuxͣ illud Phil. ij.
Oīa ſine murmurationib⁹ ꝛ heſitationi-
bus vt ſitis ſine querela ꝛ ſimplices filij
dei ſine reꝓhēſiōe in medio natiōis pra-
ue ꝛ peruerſe inter q̄s lucetis ſicut lumina
ria i mūdo: ꝟbū vite ꝯtinētes. Alia vero
nauis dr̄ fuiſſe filioꝝ zebedei ſcꝫ Jac. q̄
luctator et ſupplātator dr̄ ꝛ ſignificat ſta-
tum ſeculariū qui ſunt in continuo cōfli
ctu vitioꝝ: quia Job. vij. Militia eſt vita
hominis ſuper terrā. Et ſic de quolibet
iſtoruꝫ dicat illud Gen. xxvij. Juſte voca
tū eſt nomē ei⁹ iacob. In qua lucta ſup-
plātātes diabolū ꝛ nō ſupplātanti diui-
nā gratiā ꝓmerent. iuxta illd̄ Ephe. iiij.
Unicuiqꝫ aūt vr̄m data eſt grā ſm̄ mēſu-
rā donatiōis xp̄i. Et ſic de quolibet iſto-
rū dici poſſit illud Luce. j. Joā. eſt nomē
ei⁹. Et ſic eſt ēt Jo. in quo eſt gratia. Iſta
nauis pōt figurari p̄ vnā de nauibus: de
q̄b⁹ dr̄ ſnialr̄. j. Mach. xv. q̄ rex antioch⁹
fecit electā multitudinē exercit⁹. ꝛ fecit
naues bellicas. Ubi ſciēdū q̄ p̄ regē an-
tiochū q̄ interp̄tat pauper ſilēs intelli-
git xp̄s q̄ voluit eſſe paup̄ in mūdo. Iſte
fecit electū exercitū. ſ. pp̄lm xp̄ianū ꝛ fe
cit ēt naues bellicas .i. ſtatū ſecularium
penitētiū q̄ dū ſunt in hoc mūdo: ſunt in
cōtinuo bello. vt verificet illd̄. ij. Reg. ij.
Ortū eſt bellū durū ſatis in die illa. Qd̄
verificatur dū tētat diuerſimode a mul-
titudine vitioꝝ. In quo diuino auxilio
pōt p̄ualere. Un̄ p̄s. Precinxiſti me vir-
tute ad bellum ꝛ ſupplantaſti inſurgen-
tes in me ſub. me. ꝛ ini. dediſti mihi dor.
ꝛ odi. me diſp. Quātū ad ꝗrtū. ſ. modū p̄
merētē ad audiēdū dicit. piſcatores aūt

deſcē. ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ per piſcatores ſi
larſ ou ꝛ nautū intelligunt hoīes ſtan-
tes in duob⁹ ſtātib⁹ p̄dictis. q̄ deſcēdiſ
ſe dicunt in quo deſignat humilitas qꝛ
debēt virtutē humilitatis habere vt me
reant poſtmodū exaltari. Un̄ Pe. j. Ca-
nō. v. Humiliamini ſub potēti manu dei
vt vos exaltet in tp̄e viſitatiōis. Dicunt
etiā lauare retia. Ubi ſciēdū q̄ per retia
que dicuntur quaſi retinētia intelligunt
aīe viroꝝ penitētiū cuꝫ ſuis potētiis in
quib⁹ debet xp̄s retineri. Iſta retia dicū
tur lauare qꝛ aīas ſuas debent purgare
ab omni peccati macula ꝛ offenſiōis di-
uine. Un̄ Gen. xvj. Lauentur pedes ve-
ſtri ꝛ requieſcite ſub arbore. expone. Et
iſti ammonitiōi annuēs dicat cū p̄s. La-
bora. in ge. meo lauabo p̄ ſin. noc. lectuꝫ
meū la. me. ſtra. meum rigabo. Iſta lotio
ſiēda eſt vbi fuit figurata. iiij Reg. v. vbi
ſnialr̄ dicit q̄ cū Naamā leproſus veniſ
ſet ad heliſeū vt mūdaret a lepra: dedit
ſibi heliſeus ꝯſiliū q̄ lauaretur ſepties
in iordane: qd̄ faciēs plene mūdatus eſt
ꝛ reſtituta eſt caro eius pueri. Ubi ſcien
dum q̄ per Naamā qui interpretatur de-
corus intelligitur quilibet hō quē deus
pulchꝛū ꝛ decoꝝ creauit. Lꝫ aūt ſic crea
tus fuerit: tn̄ inſtar Naamā lepra inficit
qn̄ labit in pctm̄ mortale: ſic autē ſe ſen-
tiens dꝫ ire ad heliſeum prophetā id eſt
ad aliquē ſapiētē ꝛ bonū virū a quo ha-
beat ꝯſiliū q̄ lauet ſepties in iordane q̄
interp̄tat riuus iudicij .i. in ſanguine ie
ſu quēadmodū riuuloꝝ p̄ nobis ſparſit
in cruce. cui deus pater dedit ptātē iudi
ciū faciēdi. In illo igit fluuio dꝫ hō laua
re ſuā aīam: conſiderādo ſcꝫ q̄ ſua aīa tā
p̄cioſe eſt empta: qꝛ in ſanguine ieſu iux-
ta illud. j. Pe. j. Sciētes q̄ nō corruptī
bilib⁹ auro vel argēto redempti eſtis de
vana vr̄a ꝯuerſatiōe p̄rne traditiōis. ſꝫ
p̄cioſo ſanguine quaſi agni incōtaminas
ti ꝛ immaculati xp̄i ieſu. et ſic eā tenere
mūdā pctis nō ꝯſentiēdo. Signāter aūt
dr̄ q̄ dꝫ lauari ſepties: vel ad deſignādū
q̄ ꝯ ſeptē vitia capitalia hō dꝫ animā la
uare. Uel quia toto tp̄e quo viuit in hoc
mūdo: qd̄ q̄lꝫ tp̄s intelligit p̄ numerū ſe
ptēnariū qꝛ ſeptē dieb⁹ totū tēp⁹ reuolui
tur. Et ſi ſic i puritate ꝑſeuerauerit: me-

tedit eſſe de cōſortio illoꝝ dealbatoꝝ quos vidit Jo. Apoc. vij. cui dictū fuit. Hi ſunt q̄ venerūt de tribulatiōe magna ⁊ lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni ⁊ dealbauerūt eas. ideo ſunt an̄ thronum dei ⁊ ſeruiūt ei die ac nocte in tēplo ei⁹.

¶ Quātū ad quintū ſcʒ actū euidētē ad edificādū dicit. Aſcēdit aūt in vnā nauiʒ ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chryſ. ꝙ xp̄s volēs do cere turbā aſcēdit in nauim vt meli⁹ ab hoīb⁹ poſſet videri. ¶ Sciēdū ē āt ꝙ xp̄s q̄ i nauē aſcēdit Symonis ꝑ quā vt dictū eſt itelligiꝉ ſtat⁹ religioſoꝝ dat viris re ligioſis ⁊ p̄latis q̄druplex exēplū. ſcʒ.

Celeſtia contemplandi.
Prompte obediendi.
Modeſte conuiuendi.
Terrena dimittendi.

¶ Quātū ad primū exemplū dicit. Aſcē dens autē. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illū aſcēſuʒ xp̄i datur intelligi ei⁹ cōtemplatio quā tū ad celeſtia q̄ ſemper cōtēplabatur cuʒ eſſet verus ꝯprehēſor. Exemplo igiꝉ xp̄i debēt oēs ⁊ ſpecialiter religioſi in altuʒ aſcendere per cōtēplationē deuotā. Un̄ cuilibet eoꝝ dr̄ Gen̄. xxxv. Surge ⁊ aſcē de in bethel ⁊ habita ibi. Naʒ per bethel que interpretatur domus dei intelligiꝉ celeſtis patria ad quā q̄libet etſi nō po teſt dū hic viuit aſcendere corporal'r de bet tn̄ aſcendere per cōtemplationē mē taliter. ¶ Quātū ad ſcd̄m exemplū dicit vnā nauim que erat ſymonis. q̄ interpre tatur obediēs per qḋ daꝉ intelligi prom pta obedientia quā xp̄s habuit obtēpe rādo ſe volūtati diuie. Un̄ de ip̄o Phil'. ij. Fact⁹ eſt obediēs vſq̧ ad mortē. Exē plo igiꝉ xp̄i debēt oēs ⁊ ſignāter religio ſi obedire deo. Ut ſic poſſint dicere illḋ Exo. xxiiij. Oīa que locut⁹ eſt dn̄s facie mus ⁊ erim⁹ obediētes. ¶ Quātū ad ter tiū exēplū dicit rogauit eū. Ubi ſciendū ſm Theo. ꝙ magna benignitas xp̄i oñ dit qn̄ ipſe q̄ eſt rex ⁊ dn̄s voluit rogare ſeruū. Exēplo igiꝉ xp̄i debēt oēs ⁊ ſpāli ter religioſi ⁊ ſingulariter p̄lati eē nō ni mis auſteri ſubditis xp̄i ⁊ apoſtoli ſequē tes veſtigia. d. i. Theſ. iiij. Rogam⁹ vos ⁊ obſecram⁹ i dn̄o ieſu xp̄o vt quēadmo dū accepiſtis a nobis quō oporteat vos ambulare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis vt abundetis magis. ¶ Quātū ad quar tum exēplū dicit a terra reducere puſil lum. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā elongatiōnē na uis in qua erat xp̄s a terra. datur intelli gi qualiter xp̄s fuit elōgatus a mūdo ꝓ pter qḋ ipſe dr̄ Jo. xviij. Regnū meū nō ē de hoc mūdo. Un̄. i. Cor. xv. Prim⁹ hō i. adā de terra terrenus ſcd̄s. i. xp̄s de ce lo celeſtis. Exēplo igitur xp̄i debent oēs ſignāter religioſi a terrenis delitijs ⁊ di uitijs total'r eleuari iuxta illḋ Coll'. iij. Si cōſurrexiſtis cum xp̄o. q̄ ſurſum ſunt querite vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedēs: q̄ ſurſum ſunt ſapite et nō q̄ ſuper terrā.

¶ Quātū ad ſextū ſcʒ magiſtrū ſufficiē tē ad erudiēdū dicit. ⁊ ſedēs docebat ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Aug. ꝙ xp̄s volēs doce re ſedere dr̄ oñdēs ſe eſſe magiſtrū. Se det aūt in naui ſymonis ſignificātis ſta tum penitentie religioſoꝝ ad deſignādū ꝙ qui vult alios inſtruere: dʒ eſſe bonus ⁊ nō malus. Nā teſte Greg. cuius vita de ſpicitur: reſtat vt eius p̄dicatio cōtēnaꝉ.

¶ Secunda pars.

Equitur. Ut ceſſauit autē lo qui ⁊c. Ubi tāgit effectū vigo roſum in imperādo: qḋ ꝓbat miraculū perpetratum. Ubi ſciendum ſm Cirillū. ꝙ xp̄s poſtq̄ iam turbas inſtruxit verbo: iterū redit ad faciendū mirabilia. vt ſic ex ma gnitudine viſi miraculi cōuertat hoīes ad ſui ſeq̄lā. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ circa iſtā partē principalē vbi fit mētio de miracu lo ꝑpetuo ſex poſſumus cōſiderare. ſ.

Chriſti magnificentiam in imperando.
Petri obedientiā in obtemperando.
Miraculi efficaciam in aſſequendo.
Facti euidentiam in declarando.
Piſcatoꝝ diligentiam in exprimendo.
Sociorum amicitiam in ſubueniendo.

¶ Quātū ad primū dicit. Ut ceſſauit au tē loq̄ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ſymōi exiſtē ti i naui tria dicit ſcʒ ꝙ ducat nauē in al tū: ⁊ ꝙ laxet retia: ⁊ nō quēcūq̧ cām. ſed in capturā ad dādū intelligi ꝙ religioſi ⁊ ſpāliter p̄lati quib⁹ incūbit aliis p̄dica re exēplo xp̄i debēt tria facere q̄ hic ſibi p̄cipiunꝉ a xp̄o. Nā primo debent duce re in altū ꝑ veritatis diligētē inquiſitio nē. ſcd̄o laxare retia ꝑ doctrine euidētē

eruditionē.tertio ea laxare in capturā ꝑ
intētionis ꝓmerētē regulationē. ¶ Prio
p̄dicator dʒ habere veritatis diligētem
inquiſitionē ⁊ ſm hoc dixit. Ut aūt ceſſa
uit loq̇ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ altitudinē ma
ris ad quā xp̄s dixit ſymoni ꝙ duceret
nauē:intelligit̄ ſpeculatio ⁊ inq̇ſitio dili
gēs veritatis quā p̄dicator dʒ habere:vt
ſic ſit ſicut auis alta trāſuolās. Prouer.
xxvj. Nam ſicut ad alta volat:ſic religio
ſus ⁊ p̄dicator dʒ mētē ad celeſtia eleua-
re. ¶ Scđo p̄dicator dʒ hr̄e doctrine cui
dētē eruditionē ⁊ ſm hoc dicit et laxate
retia vr̄a. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ retia vbi eſt ar
tificioſa filorū ꝯpoſitio:intelligit̄ ſalu-
bris ⁊ ordinata ꝟboꝝ ꝯpoſitio quā hō dʒ
hr̄e alios inſtruēdo:q̇ ſignificat̄ ꝑ retia
q꞉ ſicut retia piſces retinēt ⁊ nō ꝑimūt:
ſic ſm Ambr. p̄dicator veritatis ꝑ ſuā do
ctrinā hoīes nō interimit ſʒ ꝯſeruat. Et
idō admonebat apl̄s Timo. diſcipulū ſuū
d.ij. Timo.iiij. Predica verbū:inſta op
portune importune:argue:increpa:obſe
cra in oī patientia ⁊ doctrina. ¶ Tertio
dʒ habere predicator intētionis ꝓmerē-
tē regulationē:⁊ ſm hoc dicit:in captu-
rā. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtā capturā in quā
xp̄s dicit laxare retia intelligit̄ recta itē
tio quā debet habere predicator alios in
ſtruēdo:que debet eſſe ꝯuertēdi hoīes
ad viā veritatis ⁊ pn̄ie ⁊ nō ad vanā glo-
riā vel lucrū mūdanū. Ut ſic poſſit dice-
re cum aplo illud.j. Timo.ij. Exortatio
em̄ vr̄a nō de errore:neqʒ de immūdicia
in dolo:ſʒ ſicut ꝓbatiſſimus a deo vt cre
deret̄ vobis euāgeliū ita loq̇mini non
quaſi hoībꝰ placētes:ſʒ deo q̇ ꝓbat cor-
da vr̄a:neqʒ enim aliq̄n fuimꝰ in ſermo-
ne adulationis ſicut ſcitis:neqʒ in occaſio
ne auaritie deus teſtis eſt:nec querētes
ab hoībꝰ gl̄iam:vt ſic dicat cum eodē
illud.ij. Cor.xij. Nō enī quero que vr̄a
ſunt ſed vos. ¶ Quātū ad ſcđm ſcʒ petri
obedientiam in obtēperādo dicit. Et re-
ſpondens ſymon ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ petrꝰ
obtemperando xp̄o exprimit tria:ſcʒ.
Chriſti dignitatem in preſidendo.
Sui imbecillitatem in operando.
Facti celeritatem in ꝓſequendo.
¶ Quātū ad primū dicit. Et rn̄dēs ⁊c.
Ubi ſciēdum ꝙ precipere aliīs eſt ſignū
dignitatis ⁊ p̄ſidentie:et ideo nullus dʒ
p̄cipere niſi preſit eis. Quia igitur xp̄s
tanq̄ rex ⁊ dominꝰ omnibus preeſt:ideo
eū petrus vocat digne preceptorē. Iſte
eſt preceptor quē nobis ꝓphetauit Eſa-
ias vtrum Eſa.xxx.d. Erunt oculi tui vi-
dentes preceptorem tuum. ¶ Quātum
ad ſui imbecillitatem in operādo dicit.
Per totā noctē ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ hō ſine
diuino adiutorio:nec pōt alios ꝑ doctri
nā ſuā ad viā veritatis ꝯuertere:nec me
ritorie oꝑari:q꞉ ſm Chryſo. hoc non hu
mane facūdie opus:ſʒ ſuperne vocatio-
nis eſt munus. Propter qđ dicit. Apoſt.
ij. Cor.iij. Nō ſumꝰ ſufficiētes cogitare
aliq̇d a nobis quaſi ex nobis:ſʒ ſufficiē-
tia noſtra ex deo eſt:⁊ idō q꞉ hō exiſtēs in
pctō ſignificato ꝑ noctē obſcurā:eſt ſine
diuina gr̄a nō hʒ fructū de operibꝰ ſuis
malis:qđ cognoſcēs Apoſto. reprehēdit
peccatores Ro.vj.d. quē ergo fructū ha
buiſtis:in q̇bꝰ erubeſcitis. Nā finis illo
rū mors eſt. ¶ Quātū ad facti celerita-
tē in ꝓſequēdo. dicit. In ꝟbo aūt tuo ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm Theo. ꝙ petrus tanq̄ pi
ger:vel inobediēs nō excuſauit ſe ad p̄-
ceptū dn̄i:ſʒ ſtatim illud opere adimple
uit. ¶ Quātū ad tertiū ſcʒ miraculi effi-
caciā in aſſeq̄uēdo dicit:⁊ cū hoc feciſſet
⁊c. Ubi ſciēdū ſm Theo. ꝙ xp̄s nō ſolū
in ſignificationē voluit petrum accipere
multitudinē piſcium vt dicet̄ infra:ſed ⁊
in remunerationē ipſius:vt.ſ. quia vſus
fuerat naui Petri voluit ſibi ſatiſfacere.
et idō voluit ꝙ acciperet multos piſces.
¶ Sciendum eſt autem ꝙ per piſces cō
cluſos in retibus:intelligunt̄ homines
qui ad predicationem conueniunt:⁊ per
predicationem ad penitentiam ꝯuertā-
tur. ¶ Quantum ad quartum ſcilicet fa
cti euidentiam in declarando dicit:rum
pebatur autem rete eorum. Ubi ſciendū
ſm Theo. ꝙ in hoc fuit euidēs illud mi
raculum ꝙ tot piſces ceperunt ꝙ nō po
terant rete leuare:ſed quaſi rumpebat̄.
¶ Sciēdū eſt autem ſm Aug. ꝙ in illa
captura piſcium dicit̄ rete rumpi. in ca-
ptura ꝟo poſt reſurrectionē dicit̄ ꝙ non
rumpebatur rete. cuius ratio eſt quia il-
la ꝯcluſio piſciū q̇ fuit poſt reſurrectio-
nem ſignificat ꝯgregationē beatorū in

gloria paradiſi vbi nulla ē īpugnatio ſed
trāquilitas ſumma. Illa vero ꝯcluſio piſciū
de q̄ fit hic mētio ſignificat aggregatiōe
nē hoīꝫ in hoc mūdo in q̄ adhuc ſūt mixti
mali cū bonis a q̄bꝰ ſepiꝰ īpugnāt ꝛ iō
in illa dr̄ rūpi rete. ¶ Sciēdū ē etiā ꝙ lꝫ
rete dicat̄ rūpi nō dicūt̄ piſces exire: qꝛ
lꝫ ſcdā lꝫ hoīes boni īpugnēt̄ a malis
tn̄ dn̄s eos cōſeruat. ¶ Quantū ad q̄ntū
ſcꝫ piſcatoꝝ diligentiā exprimēdo dicit
ꝛ annuerūt ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſymō ꝛ alij
q̄ erāt cū ipſo vidētes tātā multitudinē
piſciū fuerūt ſtupefacti ꝛ q̄ſi ex ſtupore
loq̄ nō poterant: qꝛ vero p̄ ſeipſos rete nō
poterāt leuare de aqua poſtulabāt auxi-
liū ſocioꝝ ꝛ qđ voce exprimere nō pote
rāt indicāt eis ꝑ nutū. Uñ Theo. per
nutū ipſos vocāt: qꝛ ex ſtupore ꝓpter ca
pturā piſciū loqui nō poterāt. ¶ Quātū
ad ſextū. ſ. ſocioꝝ amicitiā in ſubueniē
do dicit. ꝛ venerūt ꝛ in. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ
filij zebedei vt cognouerūt indigētiā ſo
cioꝝ ſtatiꝫ venerūt ad adiuuādū eos vt
dēt nobis intelligi ꝙ oēs fideles debēt
ſeinuicē adiuuare. iuxta illud. j. Mach.
j. Ubi dicitur de iuda Mach. quod ad-
iuuabant eū oēs fratres eiꝰ: ꝛ vniuer-
ſi q̄ ſe cōiūxerāt p̄ri eiꝰ. Qđ vero ſubuen
tio fraterna ſit cū merito: oñdit̄ cuꝫ dr̄ ꝙ
impleuerūt ambas nauiculas: qꝛ q̄ñ deꝰ
videt hoīes fraternal̄r ſe adiuuare dat
eis grāꝫ ꝛ bn̄dictionē. Uñ pš. Oculi oīm
in te ſperāt dn̄e. ꝛ tu ꝛc. Et Prouer. x. Bn̄
dictio dn̄i ſup caput iuſti. ¶ Tertia ps.
Sequit̄. Quod cū videret ſy-
mon petrus ꝛc. Ubi tangit p̄
digium amoroſuꝫ in admirā
do: qđ p̄bat deſideriū imita-
tum. Ubi ſciēdū fm̄ Greg. ꝙ
ſymō vidēs miraculū qđ xp̄s fecerat qꝛ
cū tota nocte laboraſſent ꝛ nihil cepiſſēt
ad verbum auteꝫ chriſti tantam multitu
dinē piſcium concluſerūt: fuit valde mi
ratus. Circa autē iſtā partē tria poſſumꝰ
conſiderare. Nam illa admiratio.
Uerus indicatur.
Clarius explicatur.
Certius approbatur.
¶ Primo verus indicatur cū dicit̄. Qđ
cum videret Symon ꝛc. vbi quatuor in
nuūtur indicantia admirationem huiꝰ
prodigij: ſcilicet.
Conſideratio potentie operantis.
Exhibitio reuerentie congruentis.
Expreſſio excellentie preſidentis.
Allegatio macule deformantis.
¶ Quātum ad primū dicit. Quod cū vi-
diſſet ſymō petrus. Ubi ſciendū fm̄ Am
bro. ꝙ petrus cū vidiſſet rē ita mirabileꝫ
factā ꝛ in hoc cognoſceret diuinā potē-
tiā admirabatur ꝙ plurimū: ꝛ minus de
ſe timore perterritus p̄ſumebat. ¶ Quā
tū ad exhibitionem reuerētie cōgruen-
tis dicit: procidit ad genua ieſu. Ubi ſciē
dum ꝙ illa fuit reuerentia cōgruēs ſcḋm
qꝛ iuxta illđ Phil. ij. In nomine ieſu oē
genu flectat̄ celeſtium: terreſtrium ꝛ in-
fernoꝝ. Ad quā reuerentiā exhibēdam
nos docet pš. d. Uenite adoremus ꝛ pro
cidamus ante deū: ploremꝰ corā dn̄o qui
fecit nos: qꝛ ip̄e eſt dn̄s deꝰ nr̄. ¶ Quan
tum ad expreſſionē excellētie preſidētis
dicit: exi a me dn̄e. Ubi ſciēdū ꝙ petrus
cognoſcēs excellētiā chriſti ꝛ ſuā fragili
tatē: nō reputauit ſe dignū vt ſiſtaret cū
chriſto. iuxta etiā qđ cēturio dixit Mat.
viij. Dn̄e non ſum dignus vt intres ꝛc. ꝛ
ideo dixit exi a me. ¶ Quantū ad allega
tionem macule deformātis dicit: qꝛ hō
pctōr ſum. Ubi Ciril. Reducēs eñ ad cō
ſciētiam patrata delicta tremit et trepi-
dat: ꝛ velut imūdus nō credit ſe poſſe ſu
ſcipe. acceperat eñ a lege diſtinguēduꝫ
eſſe inter maculatū ꝛ ſanctum. Lꝫ auteꝫ
ſe dicēdo peccatorē crederet cauſaꝫ ſuf-
ficientem vt chriſtus ab eo recederet: ta
mē erat oppoſitū: quia ex hoc amplius
indigebat. Uñ dicit Grego. Petro imo ſi
te peccatorem cōſideras: oportet vt a te
dn̄m nō repellas. ¶ Quātū ad ſcḋm vbi
illa admiratio clarius explicat̄ dicit. Stu
por eñ circūdederat eū ꝛc. Ubi ſciendū
ꝙ hic prio admiratio iſta exprimit̄. Se-
cūdo admirationis cauſa ſubiungitur.
¶ Quātū ad p̄mū dr̄. ſtupor eñ ꝛc. Ubi
ſciēdū ꝙ petrus videns illđ miraculum
fuit totus ſtupefactus. Ut ſic potuerit ſi
bi dici illđ Deut. xxviij. Eris ſtupēs ad
terrorem quem videbūt oculi tui. Nō ſo
lum autem ipſe fuit ſtupefactꝰ: ſed ꝛ om
nes qui erant cū eo vt dici potuerit de
ipſis illud Luce. xix. Stupebāt aūt oēs

in magnitudine dei. ¶ Quātū ad cauſā huiꝰ dicit.i captura piſciū quā ceperāt. Quod factū fuit virtute illiꝰ de quo pſ. Oia ſbie.ſub pe.eius oues ꝛ bo.vniuer. inſuper ꝛ pec.cāpi.vo.ce.ꝛ piſces marꝫ. ¶ Quātū ad etiā vbi illa admiratio cer∕tius approbatur:dicit ſiliter Jaco.ꝛ Jo. filios ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ vbi ſunt plures teſtes alicuiꝰ rei:tūc illa certius ſcit:vt igit illō miraculū ſit nobis magis certū ideo iducunt huius admiratiōis teſtes filij zebedei quos etiam ſtupoꝛ inuaſit.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et ait ad ſymonē Jeſꝰ ꝛc. Ubi tangit preſagium fru∕ctuoſum in applicando:qꝺ ꝓ bat officiū nūciatū. Ubi ſciē∕duꝫ ꝙ xp̄s vt piꝰ pater vidēs petrum ſtupefactū:ipꝫ confortat:ꝛ vt ſi bi gaudiuꝫ ingerat exponit q̇d ſignificet miraculum perpetratum. Et ſꝫ hoc duo poſſumus conſiderare.ſcꝫ

Chꝛiſti confoꝛtationē paternalem.
Miraculi expoſitionem ſpūalem.

¶ Quātū ad primū dt. Et ait ꝛc. Uidens ei xp̄s petrū timidū:ipꝫ ꝯfoꝛtat vt vires reſumat. Uñ p̄t ſibi dicere illō yſe.xlvj. Noli timere ſeruꝰ meꝰ Jacob qꝛ ego te∕cū ſuꝫ cōfoꝛtat xp̄s petrū vt det nobis in telligere:ꝙ pctā noſtra cōfiteamur vt in dulgētiam mereamur. ¶ Quātū ad ſcdꝫ dt. Ex hoc iā eris hoies capiens. Qꝛ enī petrꝰ erat futurꝰ paſtoꝛ eccleſie.ꝛ xp̄i fi∕dei p̄dicatoꝛ:ꝑ quā p̄dicationē mltos ad fidē cōuerteret voluit xp̄s ꝙ multos pi∕ſces caparet in figurā ſꝫ Bed. ꝯuerſiōis multoꝝ ad fidem. Ubi Ambꝛo. vides ꝙ̄ bonus dn̄s q̇ tantū tribuit hominibꝰ vt viuificandi habeāt poteſtatem.

¶ Quinta pars.

Sequit. Et ſubductis ad terrā nauibus ꝛc. Ubi tāgit exem∕plū virtuoſum de imitando. qꝺ ꝓbat obſequiū attentatū. Ubi ſciendū ꝙ ad ꝑfectionē vite non ſufficit ꝙ homo ſolū relinquat tēpoꝛalia:ſed etiā debet ſequi xp̄ꝫ in ope ribus bonis:ꝓpter qꝺ petrus dixit pru dēter Matth.xix. Ecce nos relinquimꝰ oia ꝛ ſecuti ſumus te. Scd̄m hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare:ſcꝫ.

Mundi deſertionem.
Chꝛiſti imitationem.

¶ Quātū ad primū dt. Et ſubductis ad terrā ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ iſti apoſtoli in illa vocatiōe nō totalr adheſerūt xp̄o ſꝫ ſm Greg. adhuc habent volūtatē redeū di ad pꝛopꝛia:ꝺō dt ꝙ ſubduxerūt naues ad terrā:vt ipm poſtmodum poſſent in∕uenire:qñ aūt ꝑfecte xp̄ꝫ ſecuti ſunt:tūc totalr oia dimiſerunt. Quia xp̄s dt Luc. xiiij. Ois q̇ ex vobis nō renūciauerit om nibus que poſſidet nō poteſt meꝰ eſſe di ſcipulus. ¶ Quātū ad ſcd̄m dicit:ſecuti ſunt eū. Ubi ſciēdū ꝙ ſm illud Eccli.xx iij. magna gloꝛia ē ſeq̇ dominū ideo iſti apoſtoli non ſolū reliquerūt ſua ſꝫ etiaꝫ ſecuti ſunt eū. Uñ q̇libet eoꝝ pōt dice∕re illud Job.xxiij. veſtigia eius ſecutꝰ ē pes meꝰ:viā eius cuſtodiui ꝛ nō declina ui ex ea a mādatis eiꝰ nō diſceſſi:ꝛ i ſinu meo abſcōdi v̓ba oꝛis eiꝰ. Qualiter au∕tem homo debet ſequi xp̄ꝫ fuit figuratū Judi.ix. vbi ſentētialiter dicitur ꝙ cum ſychimite aduerſarētur abimelech ꝛ gē ti ſue feciſſētq̧ foꝛte preliuꝫ abimelech aſcendit in montē ſelmō preciſumq̧ ra mum de arboꝛibus impoſitū humero fe rebat dixitq̧ ſociūs ꝙ me videritis face re cito facite. q̇ omnes exemplo ipſius poꝛtantes ramos ſequebantur ducez fa ctumq̧ eſt vt abimelech acciperet preſi∕diuꝫ ꝛ interficeret ſychimitas. Ubi ſciē dum ꝙ per ſychimitas qui interpꝛetant laboꝛioſi intelligunt diaboli ad tētatio∕nem hoim cōtinue laboꝛantes. de quibꝰ hiere.ix. Ut inique agerēt laboꝛauerūt ſcꝫ vt in peccatum homines labi faciāt. Iſti dicūtur feciſſe foꝛte preliuꝫ qꝛ foꝛti tudinem magnā habebant cōtra genus humanum. Nam iuxta illud Jo.xlj. Nō eſt ſuper terrā poteſtas q̇ cōparet ei qui factꝰ eſt vt nullū timeret. Per abimelech autē qui interpꝛetat pater meus rex in∕intelligit xp̄s q̇ eſt rex ꝛ dn̄s noſter. Iſte dicitur dux populi xp̄iani. qꝛ Deut.xx∕ij. Dominus ſolꝰ dux eiꝰ fuit ꝛ non erat cum eo deus alienus. Uidens aūt abi∕melech.i.xp̄s pugnā demonū cōtra ge∕nus humanū:aſcēdit in montem ſelmō qui interp̄tat par.i.in ciuitatē hieruſa∕lem ſituatā in monte que viſio pacis dt

quãdo imminente paſſionis ſue tẽpore dixit diſciplis Matt.xx. Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolymã: ⁊ filius hoĩs tradet̃ princi pibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis ⁊ cõdẽnabunt eum morte: ⁊ tradent eũ gẽtibus ad il.⁊ ſis.⁊ crucifigẽdũ. Ibi aũt poſitũ humero ramum portaſſe dr: quia vadẽs ad paſſionẽ: crucẽ pprius humeris baiulabat. Vadẽs igit̃ ſic ad pugnã hortat̃ nos vt qđ ipſe fecit ⁊ nos faciam⁹. Unde Jo. xiij. Exẽplũ enĩ dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci ita ⁊ vos faciatis. Exemplo igit̃ ei⁹ debem⁹ crucẽ aſſumere ⁊ eũ fideliter ſequi. Sic igit̃ vadẽs ad pugnã ꝯtra diabolũ ipm deuicit: ⁊ eius fortitudinem minorauit. vt ſic dicat̃ de ipſo illud Apoc.v. Vicit leo de tribu iuda radix dđ cui regratiando dicere poſſumus illud Apoc.v. Redemiſti nos dñe de⁹ in ſanguine tuo ex oĩ tribu ⁊ lingua et natiõe ⁊ feciſti nos deo nr̃o regnũ. ¶ Qualr̃ et hđ dz ſequi xp̄m: fuit figuratũ.iiij. Regũ. xix. qñ heliſe⁹ fuit ſecut⁹ heliã. Quere dñica in quinqͣgeſima: euãgelio.xxj.pte iiij. dicam⁹ igit̃ illđ Mat.viij. Magiſter ſequar te quocunqꝫ ieris. Quia Joan. viij. Qui ſequit̃ me. nõ ambulat in tenebris ſed habebit lumẽ vite. Ad quaʒ ⁊c.

¶ Dominica.v.poſt pẽtecoſtẽ. Euangelium quadrageſimumſextum.

Niſi abũdauerit iuſticia vr̃a pluſq̃ ſcribarũ ⁊ phariſeoꝝ nõ intrabitis in regnum celoꝝ ⁊c. Matt.v. Nos videm⁹ p experiẽtiã ꝙ ſi aliqͣs vult ire ad aliqueʒ locũ: opꝫ ꝙ p viã rectã incedat: ⁊ ſi viã neſcit: opꝫ ꝙ p aliũ oſtẽdat̃. Loc⁹ ãt ad quẽ ire debem⁹ ⁊ ppter quã facti ſum⁹: ẽ celeſtis p̄ria. Si igit̃ volum⁹ adipaʒ ꝑgere opꝫ ꝙ viã ꝑueniẽdi ſciam⁹: via illuc eũdi eſt iuſte viuere: ⁊ facere bona opa. Juſticia aũt ſm Aug. duas partes habet. ſ. vitare malũ: ⁊ facere bonũ. Juxta illud ps. Declina a malo ⁊ fac bonuʒ. Ne igit̃ aliquis dicere poſſit ꝙ viã iſtaʒ ignoret chriſt⁹ verus doctor ⁊ pius pater in hodierno euãgelio nos docet ꝙ ſi volum⁹ in regnum celoꝝ intrare: debem⁹ agere bona ⁊ vitare mala: in quo chriſt⁹ generaliter tria tãgit. ſcꝫ

Supplemẽtũ meritorie opatiõis iplẽdũ
Nocumẽtũ ſuꝑbe cõtẽtionis cuitãdum.
Documẽtũ fraterne dilectiõis imitãdũ

¶ Primũ ꝓbat ordinatio vite ꝓmerẽtꝫ. ¶ Scđꝫ ꝯminatio pene affligẽtis. Tertiũ ſatiſfactio iniurie ꝑturbantis. Primuʒ in principio. Secundum ibi. Audiſtis quia dictum eſt ⁊c. Tertium ibi. Si ergo offers munus tuum ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad p̄mũ vbi tãgit ⁊c. qđ probat ⁊c. dicit. Niſi abũdauerit ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ qꝛ ſꝫ Ambroſi. Juſtitia communis eſt virtus ꝑ nomẽ iuſticie hic intelligitur op⁹ qđlibet virtuoſum. ¶ Sciendum eſt etiã ꝙ in hoc qđ dr̃ iuſticiã diſcipulorũ debere ſuperabundare iuſticiaʒ ſcribarũ ⁊ phariſeorũ dat intelligere ꝙ dbẽt eẽ meliores eis ſꝫ Chryſo. ¶ Quare autẽ iuſticia noui teſtamenti debeat ſupabũdare iuſticiã veteris põt triplex rõ aſſignari. Prima eſt ſi cõſideremur radices ex quib⁹ fiũt opera virtuoſa. Ubi ſciendum ꝙ homo initialiter mouet̃ ad bene operãduꝫ duplici de cauſa ſcilicet amore vel timore. que autem fiunt amore acceptabiliora ſũt illis q̃ fiũt timore. Quia igitur antiqua lex dicit̃ lex timoris: noua ꝟo amoris: iuxta illud Augu. Breuis differẽtia legis ⁊ euãgelij: eſt timor ⁊ amor. Et ideo opera que fiũt in nouo teſtamento vbi eſt radix amor debent eſſe maiora q̃ que fiebãt in veteri. ¶ Secunda radix eſt ſi cõſiderem⁹ gratiã cooperanteʒ in nobis que ſuperabundantior eſt nouo teſtamento q̃ in veteri. tuꝫ ratione ſacramẽtorũ noue legis que maiorem gratiã conferunt: q̃ veteris. etiã ratione operis operati: tum ratione p̄ſentie chriſti: qui tunc preſens non erat ꝙ tamẽ poſtmodum fuit. Unde Jo.j. Vidim⁹ gloriã eius ⁊c. Et Eph.j. Habem⁹ redẽptionẽ ꝑ ſanguinẽ xp̄i remiſſionem peccatoꝝ ſꝫ diuitias gratie eius que ſuperabundauit in nobis. ¶ Tertia rõ eſt ſi ꝯſideremus premiũ promiſſum i veteri teſtamẽto ⁊ nouo. Nã in veteri promittebãtur ſolũ tẽporalia. ſꝫ in nouo regnũ celorum: ⁊ quia premiuꝫ debet correſpõ

dere merito: iō opa virtuoſa in nouo teſtamēto ꝑpter q̄ ꝑmittit mai⁹ premium debēt eē maiora q̄ illa que fiebāt i veteri vbi minora ꝑmittebātur. Ex hoc ēt qđ xp̄s dixit iuſticiā diſcipulorū ðbere abūdare iuſticiā ſcribarum ⁊ phariſeorū: nō ꝑpter hoc innuit ipos eſſe malos. vnde Chryſo. Scribas aūt ⁊ phariſeos nō dixit iniq̄s: q: nō dixiſſet eos abūdare iuſticia. ¶ Sciendum eſt autem ꝙ iuſticia ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ deficiebat tripliciter ſcꝫ in corde: i ore: ⁊ in ope. Primo in corde: q: opa q̄ faciebant nō faciebāt vt deo placerēt ſꝫ hoībus iux̄ qđ xp̄s dixit Matt.xxiij. Oīa ꝟo opa ſua faciūt vt videanꝰ ab hoīb⁹. Scđo ore q: dicebāt magna ⁊ nō faciebāt iux̄ qđ xp̄s dixit Mat. xxiij. Super cathedram Moy. ſedebant ſcribe ⁊ phariſei oīa ergo q̄cūq; dixerit vobis ſeruate ⁊ facite. ſm ꝟo opera illorū nolite facere: dicūt eīn ⁊ non faciūt. Tertio opere q: eorū opa erāt mala: vt habetꝰ Jo.iij. Juſticia aūt quā xp̄s p̄cepit nos habere dꝫ ſupplere ipfectioneꝫ iuſticie phariſeoꝝ. Primo eīn debemus facere bona intētiōe ea q̄ facim⁹ vt ſint accepta deo iuxta illđ Mat.v. Cū facis elemoſynā noli tuba canere ante te ſicut hypocrite faciūt i ſynagogis vt honorificentꝰ ab hoīb⁹: te aūt faciēte eleenā neſciat ſiniſtra tua q̇d faciat dextera tua: vt ſit eleemoſyna tua in abſcondito ⁊ pater tu⁹ qui videt i abſcōdito reddet tibi. Jſtam aūt iuſticiā dꝫ q̇libet habere vt poſſit regnū celorū acquirere. Ut dicat illđ Job.xxix. Juſticia indut⁹ ſum et veſtiui me q̄ſi veſtimēto. Quare aūt debeat eā habere audi. Prouerb.xj. Nō ꝓderūt diuitie in die vltionis: iuſticia aūt liberabit a morte. ¶ Qđ autē iuſticia a morte ⁊ a periculis liberet: fuit figuratū Gen.vij. vbi ſnialiter đr ꝙ cū dn̄s ꝑpter peccata hoīm vellet ꝑ diluuiū eos interficere dixit ad Noe igredere tu ⁊ oīs dom⁹ tua in arcā: te eīn vidi iuſtū corā me in gn̄atione hac: qui arcā ingrediēs fuit a mortis periculo liberatus. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ iſtos peccatores quos de⁹ interficere voluit aquis diluuiū intelligūtꝰ iniuſti q̄ digni ſunt vt a deo puniātꝰ. Per noe vero iuſtū intelligunꝰ virtuoſi q̄ intrantes arcā vnitatis eccleſie ꝑ fidē ⁊ dilectionē ⁊ ſtatū penitētie ꝑ vitiorū deſertionē a dn̄o merenꝰ ſaluari. Jſte ē noe de q̄ Gen.vj. Noe vir iuſt⁹ atq; ꝑfect⁹ fuit in gn̄ationib⁹ ſuis cū deo ambulauit et genuit tres filios ſem chā ⁊ iaphet. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ vult euadere diluuiū ne ſubmergatꝰ oportet ꝙ ſit noe qui interpretatur requieſcens. Non debet eſſe quiet⁹ in paſſionibus: fecundus in operationibus: vt ſic per hoc generet tres filios ſcꝫ famā exemploꝝ ſignificatā per ſem. qui interpretatur famoſus. cautelam periculoꝝ ſignificatā per chaꝫ qui interp̄tatur callidus: amicitiā proximoꝝ ſignificatā ꝑ Japhet qui interpretatꝰ dilatat⁹. ¶ Primo iquā volēs euade diluuiū debet eſſe quiet⁹ in paſſionibus iuxta illđ. j. Theſ.iiij. Rogam⁹ vos fratres vt abūdetꝫ magis ⁊ operā detis vt quieti ſitis. Scđo debet eē continēs in affectionib⁹, nō ſequēdo deſideria carnis quia Eccli. xv. Qui timet deū faciet bona: ⁊ qui cōtinēs eſt iuſticie apprehēdet illaꝫ ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. Tertio dꝫ eſſe fecund⁹ in operibus bonis iuxta illud Eccl's.ix. Quodcūq; pōt man⁹ tua facere inſtāter opare. his igiꝰ habitꝫ dꝫ hō gn̄are tres filios. ſ. ſem chā ⁊ iaphet. vt ſupra dictum eſt.

¶ Secunda pars.

Sequitꝰ. Audiſtis q: dictū eſt antiq̄s ⁊c. Ubi tangit nocumētū ſuperbe ꝯtentiōis deuitāduꝫ: qđ ꝓbat cominatio pene affligētis. Ubi ſciēduꝫ ꝙ homo aliquādo conſiderās penā ſibi debitam pro malis operib⁹ ab ipſis retrahitur ꝑ timorem. Quia igitur homo inferens nocumentū proximo: dign⁹ eſt pena: iō dn̄s nocētibus proximos penā denūciat: vt ipſoruꝫ nocumēta deuitent Ubi ſciēdū ꝙ homo poteſt inferre alteri quātum ad preſens ſpectat quatuor. Primo in corde habendo rancoreꝫ ⁊ malam volūtatem. ⁊ tunc dicitur ſibi iraſci. Scđo in verbo ⁊ hoc dupliciter: vꝫ in ꝟbo de ſe nō ſignificatiuo ſꝫ deſpectiuo ⁊ illud vocatꝰ Racha. Uꝫ in verbo de ſe ſignificatiuo. ⁊ hoc ſignificatur ꝑ hoc nomē fatuus. Quarto in ope vt ſi q̄s aliuꝫ

peniteret vel occideret cuilibet iſtoꝝ de
beꝛ ſua pena. Ubi ſciendū q illū pceſ/
ſum videmꝰ in mūdanis offenſiōibꝰ q
qñ aliqs offendit. pmo accuſaꝛ iudici ꝛ
illud vocat iudiciū. ſcdo iudices cōgre
gātur ad factū examinādum. ꝛ illud vo
catur ꝯſilium. tertio daꝛ ſnia ꝯtra delin
quentē ſm quātitatē delicti ꝛ aliqñ pro/
pter enormitatez facti daꝛ ſnia mortis.
q hic dicit gehēna ignis. Scdm hoc igi
tur hic ꝗtuor poſſumꝰ cōſiderare ſcz.
Offendentis facti in operatione.
Indignantis animi in cogitatione.
Exprimentis ſoni in vilipenſione.
Significātis vocabuli in vituperatiōe.
¶ Quātū ad pmū dt. Audiſtis qꝛ dictuz
ꝛc. Ubi ſciendū. q qꝛ malū impunitū eē
nō dꝫ iō primo poniꝛ ipſiꝰ mali operis
phibitio. Scdo correſpōdēs ei punitio.
¶ Quātū ad mali phibitionem dt. audi
ſtis qꝛ dictū eſt antiqs nō occides. Ubi
ſciēdū q ſicut pplꝰs iudaicꝰ rudis fuit in
cognoſcēdo qd ptinet ad intellectum ꝛ
iō nō intelligebat niſi corticē ſcripture:
ſicut etiā fuit rudis in diligendo qd pti
net ad affectū iō illi pplo multa fuerūt
pmiſſa a deo vt ab ipo nō recederent: ꝛ
ſeruirēt idolis. p tpe aūt illo phibitum
fuit malū in effectu. ¶ Sciendū eſt aūt
q in hoc q xps loquēs diſciplis induxit
primo illud pceptū nō occides qd eſt p/
mū inter pcepta negatiua ad primū ꝛ l
lege Moy. oſtēdit ſm Aug. q ipe eſt deꝰ
q ꝛ veteri teſtō pceptū dedit: ꝛ nouo pfe
cit. ¶ Sciēdū eſt etiā ſm Aug. de ciuita
te dei q qñ dr nō occides: nō eſt intelli/
gēdū niſi de hoie: nō aūt de aiabus bru/
tis: vt dicūt quidā heretici dogmates q
nulla creatura ē occidēda. ¶ Quātū ad
correſpondentē punitionē dt. q aūt occi
derit ꝛc. ſ. accuſatiōis ꝛ dānatiōis. Ubi
ſciēdū q lꝫ rō naturalis dt q nullus dꝫ
offendere primū nec in rebꝰ nec in pſo
na: tñ natura hūana pter pctm̄ primi
hois ad malū eſt prona: ꝛ ideo illud qd
ratio oſtēdit faciēdū mlriotiēs oppoſitū
facit: ſicut patet etiā de Cayn q fratrem
ſuū Abel ex inuidia interfecit vt habeꝛ
Geñ. iiij. et iō oportuit q aliqua pena
cōminareꝛ facientibꝰ mala vt. ſ. ſi nō ra
tiōe ducti nec amore allecti tñ tiore pe/
ne illa euitent. iuxta illud qd dñs dixit
Moy. Deut. xvij. q pplꝰs ſcriberet Deu
teronomiū legis volumine ꝛ haberet
eū ſecū legeretqꝫ illd cūctis diebꝰ vite
ſue vt diſcat timere dñm deū ſuū ꝛ cuſto
dire verba eiꝰ. Quā graue autē ſit pctm̄
homicidij patere pōt ex punitione diui
na in Cayn cui dixit dñs Geñ. iiij. Vox
fratris tui Abel clamat ad me de terra:
nūc igiꝛ maledictꝰ eris ſup terrā q ape/
ruit os ſuū ꝛ ſuſcepit ſanguinez fratris
tui de manu tua cū opatus fueris eā nō
dabit tibi fructꝰ ſuos. vagus ꝛ pfugus
eris ſup terrā oibꝰ diebꝰ vite tue. ptꝫ ēt
in multis alijs locis. ¶ Quātū ad ſcdm
vbi phibeꝛ nocumētū idignātis animi
in cogitatiōe dt. ego aūt dico vobis ꝛc.
Ubi ſciēdū q pma phibitio de ope ex/
teriori ptinet ad hoies veteris teſtamē/
ti q nō credebāt eſſe homicidiū niſi qñ
homo interficebat corpaliter ſm Augu.
cōtra fauſtū nō aūt qñ interficiebāt mē/
taliꝛ p odiū: ꝛ iō credebāt ſolū illud phi/
bitū eſſe. Xps aūt volēs pfectiores eſſe
hoies noui teſtamēti q veteris ſupad/
didit explicādo ꝛ pficiendo pceptum q
nō ſolū eſt phibitū homicidiū exterius
in corpore ſed etiā in corde. ¶ Quantū
ad indignantis animi phibitionē dicit.
Et ego dico vobis q ꝛc. Ubi ſciendū q
antiqtus dictū fuit p Moy. tāq p ſeruū
dei pplo iudeoꝝ hec dicit dñs nō occi/
des. hic āt xps nō p ſeruū ſꝫ p ſemeip/
ſum tanq poteſtatē habēs dicit ego aūt
dico vobis in q ptꝫ nobilitas legis euā
gelice ſꝫ Chryſoſto. reſpectu legis moy
ſaice: qꝛ in lege moſaica locutꝰ eſt dñs
p ſeruū: in lege vo euāgelica locutꝰ eſt
xps p ſeipſum q deus eſt. ¶ Sciēdū eſt
aūt q ſꝫ Dama. ira eſt motꝰ cauſatꝰ vel
ex feruore ſanguinis circa cor iſlāmati
ex vaporatiōe fellis: vel ex alia aliqua
occaſione vel cauſa. de qua inter alios
due fuerunt opiniones qꝛ ſtoici dixerūt
vt ait Aug. de ciuitate dei q nō cadebat
in virum ſapiētē ira. pipatetici vo has
paſſiones cadere dicunt ſed moderatas
rōniqꝫ ſubiectas: ſic vt ita pbeꝛ mia q
iuſticia cōſeruetur. Ille igitur motꝰ ire
q ſic cauſatur in corde aliquādo pcedit
ex diſcreto zelo iuſticie et ex iuſtiſſima

cauſa:ꝛ iſte nō eſt motus malus ſʒ bonꝰ ꝛ meritorius. Vñ Chryſ.ſup Matt. Qui eñ ſine cauſa iraſcit reꝰ erit:q̇ ꝟo cū cā nō erit reus. nā ſi ita nō fuerit nec doctrina ꝓficit:nec iudicia ſtāt:nec crimina cōpeſcātur. paciētia eñ irrationalis vitia ſeminat:negligentiā nutrit:ꝛ nō ſolū malos ſed etiā bonos inuitat ad malū. ſm ipm ibidē. Iracundia q̄ cū cauſa eſt:nō eſt iracūdia ſʒ iudiciū. Iracundia eñ ꝓprie eſt cōmotio paſſiōis. q̇ aūt cū cauſa iraſcitur ira huiꝰ nō eſt ex paſſiōe ideo iudicare dr̄ non iraſci. ꝛ iſto modo dicit Mar.iij. de xp̄o ꝙ cū interrogaſſet phariſeos ſi lʒ ſabbatis bn̄facere ꝛ illi tacerēt:circūſpiciēs eos cū ira cōtriſtatus eſt ſup cecitate cordis eoꝝ. Aliquādo aūt ille motꝰ eſt in hoīe ex cōditione nature vt qñ ex ſurreptione hō iraſcitur ꝓpter aliq̇d quod videt ſibi diſplicibile cum tali motu ratio cōſentitſʒ ipſum refrenat vt poteſt:ꝛ iſte etiā non habet rationem pcti ſaltē mortalis. ꝛ hoc modo poteſt itelligi illđ p̄s. Iraſcimini ꝛ nolite peccare. Ille ſm Chryſo. iraſcit ꝛ nō peccat qui ex ꝑuentione q̄dā ſenſualitatis indignatur:ꝛ tñ illā indignationē tēperat rōne. Alio aūt mō. eſt motꝰ non ꝯ hoīes:ſʒ ꝯ vitia ꝛ de illo dicit Aug.xiiij. de ciuitate dei. Iraſci aūt fratri vt corrigat nullꝰ ſane mētis rephēdit. hmōi eñ motꝰ de amore boni ꝛ de ſancta charitate veniēs:vitia dicēda nō ſunt:cū rectā rōnē ſequūtur. ꝛ iſto mō iratꝰ fuit Moy. ꝯ ppl'm qñ fecerunt vitulū:iratuſq; valde ꝓiecit đ manu tabulas:ꝛ ꝯfregit eas ad radicē mōtis arripienſq; vitulū quē fecerāt:cōbuſſit ꝛ cōtriuit vſq; ad puluerē. Aliqñ motꝰ cauſatur ex liuore vindicte vel odio. ꝛ hoc mō eſt graue pctm̄ et ſic hoc ꝓhibetur. ¶ Quātū ad correſpōdentē punitionē dicit. reus erit iudicio. Ubi conſidera quātum lex noua a veteri diſtet:qꝛ pena q̄ dabat in lege veteri opibus in noua datur cogitationibꝰ:qꝛ ibi qui occiderit reus erit iudicio:hic q̇ iraſcetur reus erit iudicio. Ut igit illđ iudiciū metuamꝰ dr̄ nobis Job.xix. Fugite ergo a facie gladij qꝛ vltor iniquitatum gladiꝰ eſt. ꝛ ſcitote eſſe iudicium. Per gladiū eñ intelligit diuia iuſticia.

¶ Quātū ad tertiū vbi ꝓhibet nocumētum exprimētis ſoni in vilipēſione dicit. Qui autē dixerit fratri ſuo racha. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ nō ſolū hō pōt iraſci in corde vel in aliquo ſigno exteriori:ſʒ aliqñ cum ſono:hinc eſt ꝙ poſtq̄ xp̄s inhibuit inordinatū motū interriorē hic ꝓbet etiā inordinatū motū exteriorē. ꝛ pmo ponit vilipendentis ſoni ꝓhibitio. ¶ Scđo correſpōdens punitio. ¶ Quātum ad primū dicit. Qui aūt dixerit ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Aug. Racha. eſt interiectio indicans irā. ſm ꝟo micro. eſt ꝟbū vilipenſionis ſʒ nō iracūdie. Ubi Chryſo. Si eñ nec bonū verbū dicere debemus niſi p edificatione quanto magis illud quod naturaliter in ſe malum eſt.

¶ Quātum ad correſpōdētem punitionem dicit:reus erit cōcilio. Ubi ſciēdū ꝙ cōcilium ſupra iudicium aliquid addit. Nā in iudicio aliq̄s ſimpliciter accuſatur ꝛ habet locum defenſionis:ſed in cōcilio a iudicibus diſcernit delictū ꝛ diſcutitur qua pena ſit accuſatus plectendus ita ꝙ iam eſt certū ꝙ puniri debet nec ſibi datur locus defenſionis.

¶ Quātum ad quartum vbi ꝓhibet nocumentū ſignificātis vocabuli in vituperatione dicit. Qui autē dixerit fatue ꝛc. Quia eñ homo nō ſolū poteſt iraſci alicui interius vel exterius p aliqđ ſignum nō ſignificatiuū ſed etiā p ſignū ſpecificans iniuriā:ideo poſtq̄ xp̄s ꝓhibuit dicta duo hic ꝓhibet tertiū. ꝛ p̄mo ponitur vituperātis vocabuli ꝓhibitio cum dicitur. Qui autē dixerit fatue ꝛc. ſecundo correſpōdens punitio cū dicit reus erit gehenne ignis. Ubi ſciēdū ſm Rabanum ꝙ illud nomē gehenna quod ſignificat cruciatū inferni:primo dictū a chriſto in euangelio:ſm aliquos ortū habuit a quadā valle que eſt iuxta hieruſalē repleta cadaueribus mortuoꝝ.

¶ Sciēdū eſt ꝙ ſi iſte pene tam graues dantur iſtis culpis ſolū in corde exiſtētibus ꝛ in ore:ꝙ grauior pena dabit pro opere ꝑpetrato. ꝛ licet dicenti fratri fatue debeatur gehenna: tamē quia in gehenna ſunt gradus penarum: grauius punietur peccatum opere perpetratū. Unde Augu. de ſermone dñi in monte

Quiſq̃ aūt dixerit quo grauiori ſupplicio punitur homicidium ſi gehenne ignis punit̃ cōuiciū cogit intelligi eſſe differētiā gehēnarū. ¶ Tertia pars.

Sequitur. Si autē offers munus ꝛc. Ubi tāgit documētū fraterne dilectiōis. Ubi ſciēdū ꝙ odiū opponit̃ fraterne dilectiōi: ꝛ ideo qꝛ q̇libet debet fratrem diligere. Nā iuxta Ro.xiij. Qui diligit proximū ſuū legē impleuit. ꝛ.j.Jo.iij. Qui odit fratrem ſuū homicida eſt. ideo xp̄s dat hic documentū fraterne dilectionis remouēdo oppoſitum ſuū ſcꝫ odiū. Uñ. Augu. de ſermone dn̄i in monte. Si iraſci nō eſt pax fratri: aut dicere racha: aut fatue: mltominꝰ in animo tenere aliq̇d vt in odiū indignatio cōuertat̃: ꝛ iō plus placet deo fraterna dilectio: ꝙ̄ ſibi facta tp̄alis oblatio. Nā Oſee.vj. miſericordiā volo ꝛ nō ſacrificiū ꝛ iuſticiā dei pluſꝙ̄ holocauſta. Ad hoc etiā ꝙ oblatio ſit deo accepta: dꝫ eſſe rōnalis ꝛ iuſta. Scd̓ꝫ hoc igit̃ hic tria poſſumꝰ ꝯſiderare ſm quod hic illa tria tangūtur. Nā primo oſtēditur quāliter oblatio dꝫ eſſe iuſta: ſine fraudētia. Secūdo qualiter dꝫ eſſe rōnalis: ſine negligētia. ¶ Tertio qualiter dꝫ eſſe accepta ſine diſplicentia. ¶ Quātū ad primū dicit Si offers ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ̄tū ad p̄ns ſpectat ꝙ ad hoc ꝙ oblatio ſit iuſta tria inter alia requiruntur. Primo ꝙ nō ſit de alieno: ſꝫ de proprio. Scd̓o ꝙ nō fiat vbicūq̧ ſed in loco debito. Tertio ꝙ nō fiat a quocūq̧ ſed a diſpoſito. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. Si ergo offers munꝰ tuū. Nā iuxta illd̓ Eccl̄i.xxxiiij. Qui offert ſacrificiū ex ſubſtātia paupis: q̄ſi q̇ victimat filiū in cōſpectu patris ſui. ꝛ iō debet eſſe de ꝓprio. iuxta illd̓ Prouer.iij. Honora dn̄m de tua ſubſtātia ꝛ de primitiis frugū tuaꝝ da pauperibus. Ut autē fiat in loco debito d̓t ad altare. Ubi ſciēdū ꝙ per altare vno modo intelligitur eccl̄ia catholica extra quā nō valet oblatio facta. ꝛ ideo ſm Aug. debet fieri in fide. Alio modo per altare intelligit̃ locꝰ determinatꝰ ad ſacrificiū offerēda: ſicut eccleſia materialis. Uñ Deut.xij. Caue ne offeras holocauſta tua in oı̄ loco quē videris: ſꝫ ı̄ eo quē elegerit dn̄s. Ad hoc aūt ꝙ fiat a diſpoſito dicit. ꝛ ibi recordatus fueris ꝛc. Hō em̄ q̇ vult deo offerre nō debet eſſe malꝰ: qꝛ tūc non acceptaretur eiꝰ oblatio. ſed debet eſſe bonꝰ: ꝛ tūc eius munera acceptāt̃. Homo aūt nō debet habere aliquid aduerſus aliū qñ eſt offenſus ab illo: ꝛ iō ſm Aug. de ſermone dn̄i in mōte: ille q̇ alium offendit: debet ad hoc ꝙ iuſte offerat petere veniā ab offenſo: nō autem requirit̃ ecōuerſo. ¶ Quātū ad ſcd̓m vbi oſtēditur ꝙ oblatio debet eſſe rōnalis ꝛ ſine negligentia dicit. Relinq̃ ibi munꝰ tuū. Jſta aūt rationabilitas quātū ad p̄ns ſpectat: i duobus cōſiſtit: in muneris cōtinuatione: ꝛ in pximi pacificatione. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. Relinque ibi munus tuū ante altare. Munꝰ em̄ qd̓ hō offerre deo ꝓpoſuit lꝫ ſe recordaretur pximū offendiſſe tñ ip̄m reportare nō dꝫ ꝛ illud amplius deo nō offerre: ꝛ ideo d̓r. Relinque ibi. ¶ Quātū ad pximi pacificationē dicit. Et vade prius recōciliari fratri tuo. Nā ſm Chryſo. deꝰ plꝰ diligit ꝓpter ſuā benignitatē ꝯcordiā pximo ꝝ: ꝙ̄ oblationē ſacrificiorū. Jſta aūt admonitio de recōciliatione proximi ante oblationē fiendam deo eſt multū rationabilis. Primo ſm Chryſoſt. cū omnes ſimꝰ ſerui dei: ꝛ hō nō poſſet bn̄ eſſe amicꝰ dn̄i q̇ odit ſeruos eiꝰ: qꝛ iuxta illud Luce.x. Qui vos ſpernit me ſpernit: iō oportet ꝙ q̇ dn̄m diligit: diligat ꝛ ſeruos eiꝰ: ꝛ p ꝯſequēs pximū. ¶ Scd̓o qꝛ oıs qui facit aliquē actū ſi ſit rōnalis debet deſiderare ꝙ ſit perfectus. Oblatio autem cum proximi non eſt perfecta: ideo debet cum pximo ſe concordare. Propter quod dicit̃ Eccl̄i.iij. Fili in manſuetudine opa tua pfice et ſuper hominum gloriam diligeris. Qualis autem debeat eſſe illa recōciliatio: audi Chryſoſt. ſuper Matth.v. Qualis preceſſit offenſio talis debet ſequi reconciliatio: ſi cogitatu offendiſti: cogitatu reconciliare: ſi verbis: v̄bis ſi operibꝰ: operibꝰ recōciliare omne peccatum quo modo committit̃ eo modo ꝛ de ip̄o penitētia agitur. ¶ Quātū ad tertium vbi oſtēditur ꝙ oblatio dꝫ eſſe accepta ſine diſplicētia dicit. tunc veniēs

offeres mun⁹ tuū. Quādo em̄ homo eſt recōcialiat⁹ primo ꝑ dilectionē ex cui⁹ dilectiōe tanq̄ ex nobis magis manifeſta debem⁹ ſurgere in dei dilectione: qꝛ iuxta illud .j. Jo. iiij. Qui nō diligit fratrem ſuū quem videt: deū quē nō videt quō poteſt diligere: tunc pōt ſecure munus offerre: qꝛ ps. Tūc accepta. ſacrifi. iuſt. ob. ꝛ holocauſta. ¶ Sciendū eſt autem circa iſtā partem pncipalem in qua fit mentio de duobus. ſ. de recōciliatiōe ꝛ oblatione: ꝙ loquēdo moraliter de recōciliatione homo debet habere triplicem reconciliationem ſcꝫ.

Quātū ad ſeipſum carnis concupiſcentiam reprimendo.

Quātū ad primū charitatē obſeruādo.

Quātum ad deū humilitatē exhibendo.

¶ Quātū ad pmū qꝛ ad Gal. v. Caro cōcupiſcit aduerſus ſpm̄ ꝛ ſpūs aduerſus carnē: ppter qd̄ ipſemet dicit Ro. vij. Video aliā legē i mēbris meis re. legi mētis mee. ideo dꝫ caro ſubiugari ſpūi tāq̄ digniori: ꝛ tūc eſt recōciliatio in hoīe ſm legeꝫ rectā. Et tūc pōt dicere illd̄. ij. Corinth. v. De⁹ poſuit i nobis vbū recōciliationis. Hec reconciliatio fuit figura Gen̄. xvj. vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū agar ancilla deſpexiſſet dn̄am ſuā ſarā: et receſſiſſet ab ea inuenit eā angel⁹ dn̄i in ſolitudīe: q̄ dixit ad eā reuertere ad dominā tuā ꝛ humiliare ſub manu illi⁹. Vbi ſciēdū ꝙ per agar q̄ interpretat aduena ꝛ erat ancilla: itelligit ſēſualitas in hoīe q̄ dꝫ ancillari rōnis: quā ſequēdo pmi parētes ꝛ ꝑ cōſequēs oēs q̄ deſcēderūt ab ipis aduene ſunt in hoc mūdo ꝛ a patria exulati. Ut ſic q̄libet dicere poſſit illud ps. Aduena ego ſū ꝛ pegrin⁹ ſicut oēs pres mei. Per ſarā vo q̄ interpretat pnceps et erat dn̄a intelligit rō q̄ debet in hoīe principatū tenere. Ut ſit ioſeph pnceps egypti Gen̄. xlij. Nā ꝑ egyptū que interpretatur tenebra itelligit ſenſualitas a q̄ oriunt pctā obſcurantia aīam pctōris ſup quā dꝫ rō inſtar ioſeph dn̄ari. Licꝫ aūt ſic eſſe deberet tn̄ ſenſualitas inſtar agar recedit a ſara. i. a rōne ſua dn̄a qn̄ ſequit deſideria carnis: ꝛ ideo de talib⁹ ipam ſequētib⁹ dicit dn̄s Malac. iij. A dieb⁹ em̄ patrū vroꝝ receſſiſtis a legitimis vris. Licꝫ aūt homo ſequēs ſenſualitatem recedat a rōne: tn̄ de⁹ ſibi mittit angelū. i. aliquā bonā inſpirationē internā: vel eruditionē externā ipm admonētem: vt ad ſuā dn̄am humiliter reuertat d. ſibi illd̄ Hiere. iij. Reuertere auerſatrix iſrael ait dn̄s. ¶ Scd̄o dꝫ habere rēcōciliationē quātū ad primū charitate cōſeruado. Nā ſi aliquādo ꝯtingat vnū hoīem alteri aduerſari: nō dꝫ talis iniuria in corde teneri: ſꝫ dꝫ vn⁹ alteri indulgere: iuxta illd̄ Eccli. x. Oīs iniurie pximi tui ne memineris ꝛ nihil agas i operib⁹ iniurie. ꝛ hoc eſt qd̄ h̄ dr̄: vade pri⁹ recōciliari fratri tuo. Hec reconciliatio fuit figurata. j. Mach. xiij. vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ rex demetri⁹ ſcripſit ſimoni ſacerdoti. d. dimittim⁹ vobis ignorātias ꝛ pctā vſq; in hodiernū diem ꝛ coronā quam debetis. ꝛ ſi q̄d aliud erat tributariuꝫ in hieruſalem iam nō ſit tributarium. Vbi ſciendum ꝙ ꝑ regem demetriū q̄ offenſus fuit a ſimone ꝛ a gēte ſua intelligit quilibet qui recipit a primo aliquā diſplicentiā. Ille aūt ſic offenſus inſtar demetrij nō debet iniurias in corde portare: ſed dꝫ offendēti culpā liberalr̄ indulgere: iux illd̄ Luc. vj. Dimittite ꝛ dimittetur vobis. Nā iuxta illud Matt. vj. Si dimiſeritis hoīb⁹ pctā eoꝝ dimittet vobis ꝛ pr̄ pctā veſtra. ſi autē nō dimiſeritis hoibus: nec pr̄ veſter dimittet pctā veſtra. Nō ſolum aūt debēt hoīes adinuicē ſibi iniuriā remittere: ſꝫ etiā actiones indebitas ꝛ alia mūda tributa ppē qd̄ dicit remittim⁹ ēt coronā ꝛc. ¶ Tertio hō debet habere recōciliationē quātū ad deū reuerētiā exhibēdo. Nā cōtra deū ſupbire hō nō dꝫ ſi vult pmiari ab ipſo ſꝫ humiliari: ꝛ cū emēdatiōe culpe petere veniā: iuxta illd̄ Pe. j. can̄. ſua. v. Hūiliamini ſub potēti manu dei vt nos exaltet in die viſitatiōis extreme qn̄ aīa egredietur de corpe. Hec recōciliatio fuit figurata. j. Reg. 7. vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū filij iſrl̄ auerſi fuiſſent a dn̄o ꝛ vellēt ſibi recōciliari dixit eis Samuel. Si i toto corde reuertimini ad dn̄m: auferte deos alienos de medio vrī Baalym ꝛ aſtaroth ꝛ pparate corda vr̄a dn̄o ꝛ eruet vos de manu philiſtijm. qd̄ faciētes filij iſrl̄ fue

rāt de manu philiſtinorum liberati. Ubi ſciendū q per filios iſrael q̄ auerſi erāt a dño itelligunt pctōres q̄ peccādo auertūtur a deo ꝑ quā auerſiōez iuſte a dño increpant. iux illud hiere. ij. Arguet te malitia tua ⁊ auerſio tua icrepabit te. Si aūt volunt recōciliari deo: dat eis ꝯſiliū a Samuele ꝓpheta q ſi volūt cōuerti ad dñz ⁊ dicere cū ps. In toto corde meo ex. te. ne re. me. a mā. tuis: debēt auferre de medio coꝝ deos alienos Baalym ⁊ Aſtaroth. Per Baalym eñi q̄ interpretat ſuperiores vel deuoratores itelligūtur duo pctā pricipalia ſcz ſupbia qua hō vult eē ſuperior aliis: ⁊ auaricia per quā quātuz ad temporalia vult alios deuorare. Per aſtaroth autem qui iterpretat cubiculuz intelligit luxuria vbi homo cū q̄ete corporali q̄eſcit: ⁊ ſic generaliter ꝑ ablationē illoꝝ poteſt intelligi ablatio oīm peccatoꝝ. ¶ Sciēdū ē etiā loquēdo moraliter de oblatiōe q homo dz facere quantum ad preſens ſpectat triplicē oblationem propter triplicem cauſam: ſcz

Propt pctōꝝ ꝯmiſſiōez ad ſatiſfaciēdū.
Propt ꝑiculoꝝ liberatiōez ad regrātiādū.
Propt bñficioꝝ rceptōez ad recōpēſādū

¶ Primo ꝑꝑ peccatorū ꝯmiſſionē ad ſatiſfaciēdū. ⁊ ibi oblatio fuit figurata per oblationē triū magorū: de q̄ Matth. ij. Procidentes adorauerūt eū: ⁊ aper. the. ob. ei munera: aurū thus ⁊ myrrhā. Ubi ſciēdū q vt ſupradictū eſt tria ſunt pctā ꝑncipalia: iō hō q̄ offendit i iſtis dz ſatiſfacere ꝑ oppoſita eis: vt ꝯ pctm̄ ſupbie ſatiſfaciat ꝑ hūilē oratiōnē. ꝯ pctm̄ auaricie ꝑ eleemoſynarū largitionē: ꝯ peccatū luxurie ꝑ carnis mortificationē. q̄ tria deſignant i oblatiōe triū magoꝝ. Nā in auro intelligit eleemoſynaꝝ largitio: i thure humilis oratio: in myrrha carnis mortificatio. ¶ Scđo hō dz facere oblationē ꝓpter periculoꝝ liberationē ad regratiādū ⁊ illa oblatio fuit figurata in oblatiōe quā fecit noe qñ euaſit de diluuio ⁊ egreſſus fuit de arca. de q̄ dr ſnlalr. Ge. viij. q egreſſus noe de arca edificauit altare dño: ⁊ tollēs de cūctis pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mūdis obtulit holocauſta ſup altare odoratuſq ē dñs odorē ſuauitatis. Ubi ſciēdū q ꝑ noe q̄ liberat⁹ fuit de diluuio: itelligūt hoies quos de⁹ de magnis periculis liberat: q̄ iſtar noe debēt bñficiū liberatiōis cogſcere: ⁊ ſibi regratiari dicēdo illō. ij. Mach. i. De magnis ꝑiculis deo liberati magnifice grās agim⁹ ſibi. Qualr aūt hec recognitio habeat fieri oñdit cū ſubiūgit q obtulit de cūctis ⁊c. ꝑ qđ dat itelligi q oblatio nr̄a nō dz eē de vilib⁹: ſz de pcioſis. Ut ſic verificet de ipſa illud Eccli. xxxv. Oblatio iuſti ipiguat altare: ⁊ odor ſuauitatis ē in ꝯſpectu altiſſimi. ¶ Tertio hō dz facere oblationē ꝑꝑ bñficioruz receptionē ad recōpenſandū: ⁊ illa oblatio fuit figurata ꝑ oblationem quā fecit melchiſedech rex ſalē poſt victoriā factā de q̄ ſnlalr dr Gen. 14. q cū q̄tuor reges pugnaſſent ꝯtra quinq ⁊ ipos deuiciſſent captiuuq duxerēt loth ⁊ oēz ſubſtātiam ei⁹: ⁊ nūciatū fuiſſet abrae: iſecut⁹ ē eos: abſtulitq eis loth ⁊ pdā quā ducebāt: qđ vidēs melch. q̄ erat ſacerdos dei: obtulit panē ⁊ vinū bñdixitq abrae. d. Bñdict⁹ abrā deo excelſo q̄ creauit celū ⁊ trā: ⁊ bñdict⁹ de⁹ excelſus: q̄ ꝓtegēte hoſtes i manibus tuis traditi ſunt. Ubi ſciendū q per illos quatuor reges: intelligūtur demones: quia ſicut quaternari⁹ eſt primus numer⁹ qui a trinario recedit: ita demones fuerūt primi q̄ a trinitate pri⁹ per ſuperbiam receſſerunt. Per quinq reges itelligūtur homines quinq ſenſus corporis ſequens: non autem rationē ſicut primi parētes qui ſenſualitatē ſequētes: de fructu ligni vetiti comederūt: q̄tuor igitur reges ideſt diaboli: cōtra quinq. i. primos parētes pugnauerūt viritr ipos alliciēdo vt facerēt cōtra diuinum ꝑceptū. ⁊ fuit pugna tā fortis q ipſos totalr deuicerunt: ⁊ tūc capt⁹ fuit loth qui interpretatur declināſ ideſt primi parētes qui declinauerūt a diuino precepto. Et tulerunt oēm ſubſtantiam eius. i. totum genus humanuz qđ ob eis deſcēdit quod totum fuit captiuatū. Ut verificat illud Eſa. v. Propterea captiu⁹ duct⁹ eſt popul⁹ meus qr nō habuit ſciētiā. Per abraam vo qui interpretat pr̄ mltaꝝ gētiū: intelligit deus qui totū mūdū creauit. Cognoſcēs igitur de⁹ hoiez ſic captiuatū a diabolo: ſibi cōpaſſus venit i mū

dū: qui pugnans ꝯ diabolū in ligno crucis ꝓ nobis: ipſm deuicit ⁊ p̄dā abſtulit: qꝛ hoīem ab ipſiꝰ ſeruitute potēter liberauit. Ut de ipo poſſimꝰ dicere illō Luce.xj. Cū fortis armatꝰ cuſtodit atrium ſuū i pace ſunt oīa q̄ poſſidet: ſi āt fortior illo ſupueniēs vicerit illū: vniuerſa arma eiꝰ aufert i q̄bꝰ ꝯfidebat: ⁊ ſpolia eiꝰ diſtribuet. Nā aū aductū xp̄i diabolꝰ mūdū pacifice poſſidebat: tñ qñ xp̄s fortior ipo venit: poteſtatē eiꝰ diminuit ſignificatā p arma ⁊ humanū genꝰ qđ ſicut ſpolia tenebat: ⁊ p̄dā abſtulit et familie ſue adunauit. Uidēs aūt hō tātū bñficiū ſibi a xp̄o collatū dꝫ inſtar melch. offerre ſacrificiū qđ fit ipm in altari ſacrificando. Cū oblatione aūt huiꝰ hoſtie dꝫ etiā deū benedicere. Unde Eccli.xliij. Bñdicētes dñm exaltate illū quātūcūqꝫ poteſtis: maior eſt em̄ oī laude: exaltantes eū replebimini virtute. ſ. grē in preſenti ⁊ glorie in futuro. Ad quam nos ⁊c.

¶ Dñica.vj. poſt penteceſten. Euāgelium quadrageſimumſeptimum.

Cum turba multa eſſet cū ieſu nec haberēt quod manducarēt: cōuocatis diſcipłis ait illis miſereor ſuper turbaꝫ ⁊c. Marci.viij. Scđm ſniam philoſophi. filiꝰ hꝫ tria a p̄re naturali ſcꝫ eſſe: documētū ⁊ nutrimētū, ſic a p̄re nr̄o ſpūali xp̄o illa tria hꝫ̄bemꝰ ſcꝫ eſſe p grāꝫ nutrimentū ꝓ ſua bñficia: documētū ꝓ ſuā doctrinā.

Ex primo cognoſcitur eius potētia.
Ex ſecundo eius miſericordia.
Ex tertio eius ſapientia.
Propter potētiā debemꝰ ipꝫ honorare.
Propter miſericordiā ipꝫ inuocare.
Propter ſapiētiā ipm oſcultare.

¶ In hodierno igit euāgelio oñdit q̄r turba fuit attēta ad audiēdū eiꝰ ſapiētiā qꝛ triduo fuit eū ſecuta: q̄r ipe fuit miſericors eis ꝯpatiēdo: qꝛ vidēs eos eſurire ⁊c. q̄r fuit potēs ad opādū: qꝛ de ſeptē panibꝰ q̄ſi q̄tuor milia holꝫ ſatiauit ſm qđ Mar. narrat i quo tria tāgit. vcꝫ.

Affectum pietatis viſceroſe.
Effectum poteſtatis vigoroſe.
Exceſſum quantitatis numeroſe.

¶ Primū probat deſideriū demōſtratū. Secundū miraculū perpetratū. Tertiū ſupfluū exportatū. Primū in principio. Secūdū ibi. Et reſponderūt ei diſcipli. Tertiū ibi. Et ſuſtulerunt qđ ſupauerat de fragmentis. ¶ Primo pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c. q̄ ꝓbat ⁊c. đt. cū turba plurima ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ naturale eſt: qñ homo videt aliquē in neceſſitate poſitū q̄ ſibi cōpatiatur. Chriſtus igitur qui verus homo erat vidēs turbā ipm ſequētē indigētē ⁊ famelicā ſibi ꝯpatit ex affectu. Hic igit ſex poſſumus ꝯſiderare ſcilicet.

Congregationem indigentem.
Compaſſionem inclinantem.
Deuotionem perſeuerantem.
Subuentionem deficientem.
Afflictionem imminentem.
Conditionem prohibentem.

¶ Quātū ad primū đt. cum turba ⁊c. vbi ſciendū q̄ turba ſicut deuota ⁊ reuerēs xp̄o ipꝫ ſequebat: tñ ꝓpter ſigna q̄ videbāt ab ipo fieri iuxta illud Lu.vj. Et oīs turba q̄rebat ipꝫ tāgere: qꝛ ꝟtus de illo exibat ⁊ ſanabat oēs: tū ꝓpter eiꝰ doctrinā qꝛ Mar.xiij. Multa turba eū libēter audiebat. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ in hoc qđ dꝛ q̄ non habebāt q̄d manducarent ſm Gl. dat intelligi neceſſitas turbe q̄ fuit materia xp̄o miraculū faciēdi ¶ Quātū ad ſcđm. ſ. ꝯpaſſionē inclinātē đt. ꝯuocatis diſcipłis ⁊c. Ubi ſciēdū ſm Chry. q̄ xp̄s diſcipłos vocat primo vt oſtēdat q̄ maiores aliquādo debēt habere cōſiliū cum minoribꝰ ⁊ nō deſpicere ipos: nec oīa de ꝓprio capite operari. ¶ Scđo vt diſcipłi diſcāt ab ipo aliū miſereri. iuxta illud Luc.vj. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ p̄r veſter miſericors eſt. Tertio vt ex eo q̄ familiaritatē oſtēdit: iducat eos ad mutuā dilectionē habendā: iuxta qđ dixit eis Jo.xiij. In hoc cognoſcēt oēs qꝛ mei diſcipuli eſtis ſi dilectionem habueritis adinuicē. ¶ Sciēdū eſt aūt loquendo moraliter q̄ xp̄s miſeretur.

Humilibus culpam indulgendo.
Indigentibus auxilium tribuendo.
Parentibus penam mitigando.
Laborantibus premia largiendo.

169

¶ Primū miſeret humilib⁹ culpā idulgēdo. Nā de⁹ vidēs hoīem ex timore finali ſe ſibi humiliari: ipſius principalr̄ miſeret. iuxta illud ps. Miſeri⁹ eſt dn̄s timētib⁹ eū q̄m ipe co. fig. noſtrum. Hoc aūt fuit figuratū. iiij. Reg. j. vbi ſnialr̄ dr̄ ꝙ cū helyas ſtaret in mōte: venerunt ad eū duo principes q̄nquagenarij: ꝛ ſibi locuti fuerūt ſupbe: venit ignis de celo et deuorauit eos: veniēs aūt terti⁹ q̄nquagenari⁹ curauit genua añ heliā ꝛ depcatus eſt eū humiliter. d. Obſecro vt miſerearis aie mee: ꝛ q2 ſic ſe humiliauit nō fuit deuoratus ab igne: ꝛ obtinuit vitā. Ubi ſciēdum ꝙ p heliā q̄ interp̄tat dn̄s de⁹ intelligit de⁹ q̄ eſt dn̄s oim. Ille dr̄ ſup mōtem ſtare: q2 lʒ vbiq3 ſit p ſuā poꝛtentiā: tn̄ in celo ſignificato p mōtem dr̄ ſpālr̄ habitare: iuxta illd̄ ps. Dn̄s in tēplo ſctō ſuo. dn̄s i celo ſedes ei⁹. ¶ Per duos vero pncipes quinquagenarios. q̄ ſupbe ad deū accedūt in ſuis viribus cōfidentes de q̄b⁹ Deute. j. Aduerſantes imperio dn̄i ꝛ tumētes ſupbia aſcendiſtis in montē: tn̄ q̄d eis accidat ſequit ꝙ ignis deuorauit eos: q2 ſupbi igne infernali puniūt. Un̄ de eis Eſai. lxvj. vermis eoꝝ nō moriet. i. ignis. ¶ Per tertiū ꝟo q̄ ad heliā acceſſit humilr̄ intelligunt hoīes q̄ cū humilitate ad deū accedunt. qd̄ q̄dem quilibet dʒ facere ꝯſiderando penā pctō ſupbie debitā: iuxta admonitionem Eccli. vij. vbi dr̄. Humilia valde ſpm̄ tuum: q̄m vindicta carnis impij ignis ꝛ vermis. ꝛ id̄ ſicut ille tertius inuenit gr̄am. q2 ſe humiliauit corā heꝛlia ſic peccator coraʒ deo. q2 Jacob. iiij. Superbis de⁹ reſiſtit: humilis autē dat grāʒ. ¶ Tertio miſeret indigentib⁹ auxilium tribuēdo. Nā deus vidēs hoīem ſuo adiutorio indigentē eum potēter adiuuat. Ut ſic poſſit hō dicere illd̄ ps. Audiuit dn̄s ꝛ miſertus eſt mei. dn̄s factus eſt adiu. meus. Hoc aūt fuit figuratū. ij. Mach. ij. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cū lyſias hoſtis iudeorū veniret cum magno exercitu ꝯ eos et expugnaret eos: fortiter: machabeus ꝛ qui cum eo erant cum lachrymis rogabāt dn̄ʒ ꝙ eis mitteret adiutorem: quoꝝ vota exaudiēs dn̄s miſit eis angelum ſuū in forma vni⁹ militis in veſte cādida habētē arma aurea ꝛ haſtā vibrantem: quem videntes fuerunt confortati ꝛ benedixerunt dominū ꝛ ibāt prompti ad prelium de celo habētes adiutorem ꝛ pugnantes contra inimicos: de ipſis victoriam habuerunt. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per lyſiam hoſteʒ iudeorum cum ſuo exercitu: intelligit diabolus cū multitudine vitiorum. Per iudeos autem qui erāt popul⁹ dei: intelligunt omnes hoīes qui debent eſſe popul⁹ dei: q2 p ipm̄ ſunt facti. Sicut auteʒ lyſias ꝯtra iudeos pugnabat: ſic diabol⁹ cū peccatis contra genus humanū. Qn̄ autem hoīes ſic ſentiunt ſe oppugnari a diabolo: debēt ad deum recurrere ſicut iſti fecerūt. ſi autē ſic deuote ad dn̄m ſe conuerterint: mittet eis de celo angelū: cui⁹ auxilio poterūt victoriam obtinere. Ut ſic verificet illud Exo. xxiij. Mittā p̄curſorem tui angelū: ꝛ eijciam chananeū amorreum: etheum ꝛ iebuſeū vt intres i terrā fluētē lacte ꝛ melle. ¶ Tertio de⁹ miſeret patientib⁹ penā mitigādo. Nā licet de⁹ aliquādo contra homines irat⁹: ipſos puniat: tn̄ penam mitigat: ſi cum humilitate culpā cognoſcant Hoc autem fuit figuratum. j. Parali. xxj. vbi ſnialiter dicit ꝙ cum ꝓpter numerationem populi ꝛ magnam multitudineʒ dauid fuiſſet elat⁹ in ſuperbiā ꝛ diſpliꝛcuiſſet deo: de⁹ voluit eū punire: ꝛ miſit ſibi p gad ꝓphetā ꝙ de tribus vnum eliꝛgeret: aut trib⁹ annis famē: aut peſtilentiam: aut tribus mēſibus fugeret inimicos: ꝛ gladiuʒ eorum nō poſſe euadere. aut trib⁹ diebus mortem dn̄i ꝛ gladium verſari in terra: ꝛ angelū dn̄i ipos interficere in vniuerſis iſrael finib⁹. Cū autē ex omni parte anguſtie ꝓmerent dauid: q2 oia erant ſibi valde grauia: dixit tn̄ ad Gad ꝓphetā: melius eſt mihi vt incidā in manus dn̄i: q2 multe ſunt miſeratiōnes eius ꝙ̄ in manus hominum. Et ſic elegit punitionē diuinam. Deus igitur miſit angelum ſuū euaginatum tenentē gladiū: ꝛ ſtātem inter celū ꝛ terrā: ꝛ mortui ſunt de populo dauid ſra tres dies ſeptuaginta milia viroꝝ de iſrael. cūq3 angel⁹ verteret ſe ꝯtra hierl'm vt percuteret eā: ꝛ vidiſſet eū dd̄: cecidit tam ipe

q maiores natu veſtiti cilicio pni i ter-
rā ⁊ recognoſcēs dauid pctm̄ ſuū ⁊ accu
ſans ſe deo ⁊ excuſans populū innocen
tem miſertus eſt dn̄s ⁊ p̄cepit angelo q
iam manus eius ceſſaret ne ampli⁹ in-
terficeret homines quos iuſſerat puniē
dos. ¶ Ubi ſciendū q p dauid q̇ nume-
rādo populū peccauit per ſuperbiā q̇ iu
xta illud Eccl'i.x.initiū eſt oīs pctī:itelli
gūtur oēs pctōres:circa quos irat⁹ dn̄s
⁊ eis per gad.i.p inſpirationem internā
vel eruditionē externā cōminatꝛ ſibi pe-
nā debitā p pctīs:iuxta qd̄ dictū fuit an
tiocho regi ab vno de ſeptē fratrib⁹ q̇s
interfici fecit qꝛ obſeruabāt legē dn̄i.ij.
Mach.vij.Tu vero iuſto iudicio dei iu-
ſtas penas ſupbie tue exolues.Hō āt ſic
vidēs ſe offendiſſe ⁊ audiens cōminatio
nē diuinā:qꝛ culpa debet ordinari p pe-
nā:ſe dꝫ in manibus dei ponere q̇ nouit
penā debitā pctīs:⁊ inſtar dd̄ ⁊ ſeniorꝫ
populi dꝫ ſe veſtire ciliciis p auſteritatis
aſſumptionē ⁊ ſtare pnus in terra p mor
tis meditationē.ꝫ.d. illud ps.Reminiſce
re miſerationū tuarū dn̄e ⁊ miarū tuaꝝ
q̄ a ſeculo ſunt.Et tunc deus videns ei⁹
humilitatē ipſi⁹ miſeretꝛ:qꝛ Eccleſi.xij.
Miſert⁹ eſt dn̄s penitētib⁹.Ad euidētiā
aūt iſtaꝝ triū punitionū quarū optio da
ta fuit dauid ſciendū eſt q oīa pctā gene
raliter reducunꝛ ad tria.ſ.ſuperbiā aua-
ritiam ⁊ luxuriam.Iſta igitur debēt pu-
niri p ſua cōtraria.ſ.ſuperbia p humili-
tatē:auaritia p paupertatē:luxuria p ca-
ſtitatē:q̄ tria danꝛ intelligi p iſtas tres
punitiones propoſitas dauid.Nā humi
litas in fuga inimicorꝫ.Paupertas in
fame ⁊ peſtilentia.Caſtitas in occiſione
gladij:quia ſicut per gladium hoīes mo
riunꝛ corporaliter:ſic per caſtitatē mori
dicunꝛ pctīs.Quando igiꝛ homo pec-
cat mortaliter:deus ſibi denūciat vel p
cognitionem naturalem vel per ſcriptu
rā vel doctrinam alterius penā in infli-
gēdā pctīs vt ſupradictū eſt.Homo autē
cernēs debitā penam nō poſſe euadere
debet ſe prōpto animo in manib⁹ dei po
nere:⁊ etiā ſe ad terrā pſternere ſe mori
turū cōſiderādo ⁊ ſe humiliando:⁊ veſti
ri ciliciis mūdū deſpiciēdo:⁊ carnē mor
tificādo.Qꝛ vo pctā in homine a ſenſua
litate principaliꝛ habēt ortū:id̄ inſtar dd̄
in ſe carnis mortificationē dꝫ aſſumere
ſignificatā p interfectionē hoīm q̄s an-
gel⁹ dei occidit.¶ Uidēs aūt de⁹ ſic hu
miliatū hominē:ſibi ex ſolita pietate re-
cōſiliatꝛ penā mitigās Un̄ pōt ſibi dice-
re illd̄.Eſa.lx.In indignatiōe em̄ mea p
cuſſi te:⁊ in recōciliatiōe mea miſertus
ſum tui.Signāter aūt dꝛ q in qualibet
punitione fuit ternari⁹ numer⁹ ad deſi-
gnādū iſta tria q̄ ſunt in vera penitētia.
de q̄b⁹ dicit dn̄s Eccl'.xv.In tribus be-
neplacitum eſt ſpūi meo.¶ Quarto de⁹
miſeretur laborantibus premia largien
do.Nam deus poſtq̄ videt hominez do-
lentem de peccatis ⁊ portantē patienter
penā debitā:nō ſolū ſibi miſeretur dādo
gratiā in preſenti:ſed etiā gloriā in futu
ro.Unde ps.Ipſe eſt qui cor.te in mia ⁊
miſerationib⁹.Hoc autē fuit figuratum
Eſa.xl.vbi dn̄s loquēs de filiis iſrael ad
ſe conuerſis dicit.Nō eſuriēt neq̄ ſitiēt
⁊ nō percutiet eos eſtus ⁊ ſol:quia miſe
rator eoꝝ reget eos.⁊ ad fontes aquarū
potabit eos.¶ Ubi ſciēdū q per filios
iſrael qui erant auerſi a deo ⁊ poſtmodū
conuerſi ad ipſum:intelligūtur pctōres
qui peccādo auertūtur a deo:⁊ poſtmo-
dum per penitentiam cōuertūtur.de q̄-
b⁹ Ioñ.iij.Cōuerſi ſunt de via ſua mala
⁊ miſertus eſt deus ſuper maliciam quā
locutus fuerat vt faceret eis ⁊ nō fecit.
Sic autē conuerſi nō dicūtur eſurire ne
q̄ ⁊c.quia de⁹ propter ſuā miām eos in
vita eterna reficit ⁊ defendit.Ubi iuxta
illud.j.Corinth.ij.Oculus nō vidit au-
ris nō audiuit nec in cor hominis aſcē-
dit que preparauit deus diligētibus ſe.
⁊ ideo dicit q miſerator eoꝝ reget eos
⁊ ad fon.⁊c.¶ Quātum ad tertiū ſcꝫ de
uotionē perſeuerantē dicit.qm̄ ecce iaꝫ
triduo ſuſtinēt me.Ubi ſciendum q tur-
ba reuerens deo ⁊ libēter audiens Xp̄i
doctrinā:cum ipſo libenter morabatur.
Ad quod quēlibet noſtrū admonet ps.d.
Expecta dominū ⁊ viriliter age cōforte-
tur cor tuum ⁊ ſuſtine dominū.¶ Sciē-
dum eſt autem loquēdo moraliter q in-
uenio quintuplex triduum:ſcilicet.
Reconciliationis pacificantie.
Actionis promerentie.

Contemplationis delectantis.
Religionis diſtinguentis.
Redemptionis liberantis.
¶ Primo iuenio triduū recōciliatiōis
pacificātis. ⁊ illḋ eſt amara ꝯtritio: inte
gra ꝯfeſſio: ⁊ perfecta ſatiſfactio q̄ ſunt
tres ꝑtes penitētie ꝑ quā hō recōciliat
deo. ¶ Iſtud eſt triduū de quo figurati-
ue dixit dñs Moy. ꝙ diceret ad regē egy
pti Exo. iij. Ibimꝰ viā triū dieꝝ in ſoli-
tudine vt immolemꝰ deo noſtro. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ ſolitudinē intelligitur ſta-
tus penitētie q̄ eſt auſterꝰ aliqñ penitē-
tibꝰ in quā hō dꝫ ire ꝑ viā triū dieꝝ. i. ꝑ
ꝑdicta tria. ¶ Scḋo inuenio triduum
actiōis ꝓmerētis: ⁊ illud triduū ē amor
alliciēs: timor retrahēs: ⁊ intētio regu-
lans: q̄ ſunt tria ꝑ que homo meritorie
oꝑatur. ¶ Iſtud eſt illud triduū de quo
figuratiue dꝛ Nūeri. x. Profecti ſunt fi-
lij iſrael de mōte dñi viā trium dieꝝ: ar
caq; federis dñi p̄cedebat eos per tres
dies ꝓuidēs caſtroꝝ locū: nubes quoq;
dñi ſuꝑ eos ꝑ diē cū incederent. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ ꝑ filios iſrael trāſeuntes per
deſertū viā triū dieꝝ intelliguntˀ hoīes
exiſtētes in ſtatu penitētie: quos dꝛ p̄ce
dere arca federis dñi. i. xp̄s deſignatꝰ ꝑ
arcā. qꝛ in ip̄o continetˀ diuinitas the-
ſaurꝰ p̄cioſus ſuꝑ quē dꝛ eſſe nubes. i.
ſpūſſcti grā aīam refrigerās irrigās ⁊ fe
cundās. ¶ Tertio inuenio triduū cōtē
plationis delectātis: ⁊ hoc triduū eſt pu
ra cogitatio: lectio et deuota oṙo ꝑ hec
tria aſcēdit hō multotiens ad ſtatū ꝯtem
platiōis aīam delectātis. ¶ Hoc triduū
eſt illud de quo ſnialiter ⁊ figuratiue dꝛ
Luc. ij. ꝙ cū parētes xp̄i ip̄m quererent
factū eſt poſt triduū inuenerūt illū in tē
plo ſedentē in medio doctoꝝ audientē
illos ⁊ interrogātē. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ
parētes xp̄i i ip̄ꝫ q̄rētes itelligūtˀ hoīes
deuoti: qꝛ teſte xp̄o Mat. xij. Quicūq; fe
cerit volūtatē pr̄is mei q̄ i celis eſt ipſe
meꝰ fr̄ ⁊ ſoror ⁊ mr̄ eſt. Iſti igitˀ xp̄m q̄rē
tes poſt triduū eū iuenerūt: qꝛ i cogita-
tiōibꝰ puris lectiōibꝰ ⁊ oratiōibꝰ ip̄ꝫ re
periēt i tēplo. i. i eccl̄ia militāte q̄tū ad
viatores ⁊ in triūphāte q̄tū ad ꝯprehē-
ſores. ¶ Quarto inenio triduū religio-
nis diſtinguētis. ⁊ h̄ ē obediētia ꝓpꝰta
ꝑuptas alta: et caſtitas munda. Nā iſta
tria quilibet religioſus ꝓfitetˀ: quare a
ſecularibꝰ eſt diſtinctꝰ. ¶ Hoc triduū eſt
de quo figuratiue dꝛ. j. Mach. v. ꝙ iudas
Mach. ⁊ ionathas frater eius trāſierūt
iordanē ⁊ abierūt viā triū dieꝝ in deſer
to. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per iudā mach. qui
interpretatˀ ꝯfitēs ⁊ ingenioſus: et Io-
nathā qui interpretatur colūba veniēs:
intelligitˀ quilibet homo q̄ cogitans ſuā
ſalutē in ꝯfeſſione vere fidei ⁊ puritate
ꝯſciētie vult ſtare. Iſte debet trāſire ior-
danē. i. mūdū relinquere ꝑ iordanē q̄ in-
terpretatˀ deſcēſus deſignatū. et intrare
deſertū. i. ſtatū religionis aſꝑſum et hoc
via triū dierum. i. ſeruādo tria predicta.
¶ Quinto inuenio triduū redēptiōis li-
berātis: ⁊ hoc triduum eſt paſſiōis acer-
bitas: tumulatiōis veritas: reſurrectio-
nis alacritas. Nā ꝑ iſta tria ſumus redē
pti a ſeruitute diaboli: et data eſt nobis
ſpes reſurgendi. Ut ſic verificetˀ de xp̄o
illḋ Oſee. vj. Uiuificabit vos poſt duos
dies ⁊ i die tertia ſuſcitabit vos. ¶ Hoc
eſt triduum de quo figuratiue dixit xp̄s
iudeis Ioā. ij. Soluite templū hoc ⁊ in
tribus diebꝰ excitabo illud. ¶ Ubi ſciē-
dū ꝙ ꝑ tēplū de quo xp̄s loquebatˀ intel-
ligitˀ eiꝰ humanitas illud templū ſolutū
fuit qñ in ligno crucis xp̄s fuit mortuꝰ
⁊ poſitus in ſepulchro: qḋ poſt tres dies
excitatū ⁊ reedificatum dꝛ: qꝛ xp̄s virtu-
te diuinitatis tertia die a mortis reſur-
rexit. ¶ Quātum ad quartū. ſcꝫ ſubuen-
tionem deficientem dicit. nec habent qḋ
manducent. Quia enim ſm Chry. Tur-
ba diu expectauerat cum chriſto: ꝯſum
pſerat cibos quos portauerat. Unde po
terat dicere illud Numeri. xxi. Deeſt pa
nis. ¶ Quātū ad q̄ntū. ſcꝫ afflictionē im
minētē dicit. et ſi dimiſero eos ie. ⁊c. Ne
forte ſi dimiſiſſet turbā fame periſſet: iḋ
noluit dimittere ieiunos. ¶ Sciēdū eſt
aūt ꝙ xp̄s noluit turbā ieiunā dimittere
q̄ntū ad cibū corꝑalē: ſed ſatiauit eā ſe-
ptē panibus: lꝫ nō ſemper ſm Theo. de
alimentis miracula faceret: ne propter
hoc turba videretur ip̄m ſequi. ſed quā-
do neceſſitas īminebat. Noluit etiā tur
bā dimittere ſm Greg. quin ꝓpter cibū
ipſaꝫ reficeret ſalutaribus documētis.

¶ Quantũ ad ſextũ.ſcȝ cõditionẽ ꝓhibẽtẽ dicit:q̇dã enĩ ex eis de longe venerũt: turba enĩ de multis ciuitatibus veniebat ad xp̄m ⁊ lõginquis:⁊ ideo ꝓhibebãtur ꝓpter diſtãtiã loci redire ad ꝓpria ſine magno diſpẽdio. ¶ Moralr̄ aũt ſciendũ eſt ꝙ ꝑ turbã de lõge veniẽtẽ ad xp̄m: intelliguntˀ peccatores:q̇ aliq̄n ꝑ pec cata longe erant a xp̄o:qui poſtmodũ facti ſunt de prope q̄n ad penitentiã cõuertuntur:de quibus Eph̄.ĩ. Nunc autẽ in xp̄o ieſu vos qui aliquando eratis lõge facti eſtis ꝓpe in ſanguine chriſti.

¶ Secunda pars.

Equitˀ. Et rñderunt ei diſcipuli ⁊c. Ubi tãgit effectũ poteſtatis vigoroſe:qđ probat miraculũ perpetratuȝ. Ubi ſciẽdũ ꝙ vigor potentie cognoſcitˀ q̄n aliquid per ipſuȝ fit quod eſt ſupra omnem eſtimationeȝ. Cum igitur ſatiare tantam turbã:ſcȝ quatuor milia de tã paucis panibꝰ ſcȝ ſeptẽ fuerit vltra cõmunẽ curſum nature:ſignũ fuit in xp̄o maxime ꝑtãtis. Circa igitˀ iſtã partem quatuor poſſumꝰ cõſiderare:ſcȝ.
Eſtimationem impoſſibilitatis.
Diſpoſitionem congruitatis.
Executionem poteſtatis.
Conſecutionem ſatietatis.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit.⁊ rñderunt ei diſci.⁊c. Iſta enĩ eſtimatio impoſſibilitatis ſatiãdi tãtã multitudinẽ potuit accidere diſcipulis ex duobus.ſ.ex loco deſerto vbi erãt:⁊ ex paucitate panũ. Quãtũ igitˀ ad ambas eſtimatiões dr̄. Et rñderũt ei ⁊c. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ xp̄s diſciplos nõ reprehẽdit:lȝ in rñſione ſua eiꝰ potentiã ignorauerunt:ſȝ benigne interrogat.d. Quot panes habetis:vt ſm Theo.det nobis exẽplũ ne iraſcamur ignorantibꝰ ſed eis compatiamur. ¶ Sciẽdũ eſt etiã ꝙ xp̄s nõ interrogat diſcipulos ſm Remigiũ.vt diſcat:qr ipſe oia nouit:ſed vt ex eorum rñſione miraculum euidẽtius fiat. ¶ Quãtum ad ſcd̄m.ſ.diſpoſitioneȝ congruitatis dicit. Et precepit turbe diſcumbere.vbi Glo.loquẽs de refectiõe q̄nqȝ panũ ⁊ ſeptẽ dicit.ibi.ſ.i refectiõe q̄nqȝ panũ.ſup fenũ vt deſideria carnis ꝯprimantˀ.hic ſcȝ i refectiõe ſeptẽ panũ ſup terrã:niſi ⁊ ipſe mũdus relinq̈re precipit. ¶ Quãtum ad tertiũ.ſ.executioneȝ ꝑtãtis dicit. Et accipiẽs ſeptẽ panes ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̄s vidẽs turbã idigẽtẽ ⁊ panẽ nõ ſufficiẽtẽ:virtute ſue diuinitatȝ ipos multiplicauit:ſilr̄ ⁊ piſces. ¶ Sciẽdũ eſt ſm hilariũ ꝙ xp̄s dedit panes diſcipulis vt apponerẽt turbe ad deſignãdũ ꝙ ipſi debebãt miniſtri eſſe ⁊ diſpẽſatores donoꝝ dei. ¶ Quãtũ ad quartũ.ſ. cõſecutionẽ ſatietatis dicit:⁊ mãducauerũt ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̄s virtute ſue diuinitatis intãtũ mlt̄iplicauit panes ⁊ piſces ꝙ ois turba ad ſatietatẽ ſufficientẽ comedit. Ut ſic verificatũ fuerit illđ p̄s. Edẽt pau.⁊ ſatu.⁊ lau.dñm oẽs q̇ re.eũ. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ loquẽdo moralr̄ circa iſtã ꝑtẽ i qua fit mẽtio de ſolitudine vbi erat turba ⁊ de ſeptẽ panibus ⁊ de piſciculis:ꝙ per ſolitudinem intelligitˀ ſtatꝰ pnie:ad quam homo debet ire ſi vult ſatiari a xp̄o ⁊ tẽtatiões diaboli deuitare. ¶ Hoc autem fuit figuratum Apoc.xĩ. vbi ſentẽtialiter dicitˀ ꝙ draco magnus habẽs capita ſeptẽ ⁊ cornua deceȝ ſtetit ante mulierẽ que erat paritura:vt cũ peperiſſet filiũ eiꝰ deuoraret ⁊ cũ pepiſſet filiũ maſculũ raptus eſt filiꝰ eiꝰ ad deuȝ ⁊ mulier fugit in ſolitudinẽ ibi habẽs locũ paratũ a deo vt ibi paſcat illã diebus ducẽtis ſexaginta:⁊ ſic mulier cũ filio a dracone euaſit. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illum draconẽ habẽtẽ capita ſeptẽ ⁊ cornua decẽ ꝑſequẽtẽ mulierẽ:intelligitˀ diabolus aduerſus humano generi ⁊ ipȝ diuerſis tẽtationibus ꝑſequẽs. Ut ſit draco queȝ formauerat ad illudẽdum ei.p̄s. Et dicitˀ habere ſeptẽ capita ⁊ decẽ cornua:qr de ſeptem vitijs capitalibus tentatˀ hoies ⁊ de decẽ tranſgreſſionibus mãdatorũ. ¶ Per mulereȝ ꝓo pregnãtẽ intelligitˀ quilibet q̇ aliq̄n in mẽte aliqđ bonũ opꝰ ꝯcepit vt cũ poſtmodũ pariat in effectu. ¶ Licet igitˀ diabolꝰ ſignificatus ꝑ draconẽ inſidietˀ hoi ſignificato ꝑ mulereȝ vt deuoret opus bonũ ſignificatũ ꝑ filiũ vel totaliter impediẽdo ne fiat:vl' aliq̄s circũſtãtias indebitas ſuggerẽdo:homo t̄n debet eſſe cõnãs ⁊ reſiſtere ſibi viriliter ⁊ ſic filius.i.opꝰ bonũ dr̄ rapi ad deũ i.corã deo ꝑ angelos p̄ſentari.⁊ tunc q̄n

171

hō videt ſe ſic ipugnari a diabolo: dȝ fu-
gere ad dſertū penitētie. Ut dicat cū pſ.
Elongaui fugiens et māſi in ſolitudine.
ſic aūt ibi exiſtēs a deo paſcitur delecta-
tionib⁹ ſpūalib⁹. Ut ſic verificetur illud
Eſa.lj. Ponet deſertū ei⁹ quaſi delitias
ꝛ ſolitudinē ei⁹ quaſi hortū dñi. gaudiuȝ
ꝛ leticia inuenient in ea. gratiarū actio
ꝛ vox laudis. Per ſeptē aūt panes quib⁹
fuit turba refecta. intelligunt ſeptē gra-
dus qui debēt eſſe in homine perfecto.
Nā verus penitēs debet eſſe in gradu.

Reſurgentis pctm̄ dimittēdo.
Perſiſtentis diabolū deuincēdo.
Facientis bonū exterius operādo.
Proſequētis in bono perſeuerādo.
Suſtinentis aduerſa tolerādo.
Mendicantis veritatē inquirēdo.
Delectātis bonitatē deguſtando.

¶ Prim⁹ panis eſt remiſſiuus culpe in-
ficientis. Scd̄us eſt collatiuus potētie
reſiſtētis. Tertius eſt incitatiu⁹ ignauie
pigritātis. Quartus eſt roboratiuus cō-
ſtantie exequētis. Quintus eſt ꝓbatiu⁹
patientie ſupportantis. Sextus eſt illu-
ſtratiuus intellect⁹ cognoſcētis. Septi-
mus eſt quietatiuus affectus appeten-
tis. ¶ Primo verus penitens dȝ eſſe in
gradu reſurgētis peccatum dimittēdo.
Nā hō qui ſentit ſe in peccato per quod
moritur ſpiritualiter: debet a peccato re
ſurgere ꝙ citius pōt. Ad quod admonet
quemlibet pctōrē apl's Eph.v.d. Surge
qui dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛ illumi
nabit te xp̄s. Et quantum ad hoc eſt pri-
mus panis remiſſiu⁹ culpe inficiētis de
quo pſ. Dñs cibabit nos pane lachry-
marum ꝛ potum da nobis la. in mēſura.
¶ Scd̄o dȝ eſſe in gradu perſiſtētis dia-
bolū deuincēdo. Nā hō q̄ ſentit ſe impu-
gnari a diabolo dȝ fortiter ſibi reſiſtere ꝛ
ipſum deuincere iuxta admonitionē pe
tri di.ſ. Cañ. ſua.v. Sobrij eſtote ꝛ vigila
te q2 aduerſari⁹ veſter diabolus tāꝗ leo
rug. circuit q̄. quē deuoret. cui re. for. in
fide. Et quātū ad hoc eſt ſcd̄s panis col-
latiu⁹ potētie reſiſtētis. Et iſte eſt panis
de quo dixit Abraā illis trib⁹ viris q̄s
inuitauit ad prādiū Geñ.xvj. Lauent pe
des veſtri ꝛ reqeſcite ſub arbore ponāq3
buccellā panis vt ꝯfortet cor veſtrū: poſt
ea trāſibitis. Nā hō dȝ lauare pedes ſe a
pctō purgādo qeſcere ſub arbore: paſſio
nē xp̄i meditādo: accipe buccellā panis
euchariſtiam deguſtando ꝛ ſic fortis effi
citur diabolum expugnando. ¶ Tertio
debet eſſe in gradu faciētis bonum exte
rius operando. Nā debet ſe exercere in
operibus fructuoſis: iuxta admonitionē
precurſoris di. Jo.iij. Facite ergo fruct⁹
dignos penitentie ꝛ ad Gal.vj. Dū tēp⁹
habemus operemur bonū. Et quātuȝ ad
hoc eſt terti⁹ panis incitatiuus ignauie
pigritātis. ꝛ iſte ē panis de quo dr̄ Pro-
uer.xxviij. Qui operat terrā ſuam ſatu-
rabit panibus. ꝛ qui ſectabit ociū reple
bitur egeſtate. ¶ Quarto dȝ eſſe in gra-
du ꝓſequentis in bono ꝓſeuerando. Nā
hō nō ſoluȝ dȝ incipere bn̄ facere ſi vult
gratiam cōſequi: ſed ꝓſeuerare: q2 Mat.
x. Qui aūt ꝓſeuerauerit vſq3 in finē hic
ſaluus erit. Et quātū ad hoc eſt quartus
panis q̄ eſt roboratiu⁹ ꝯſtātie exequētis.
Et iſte eſt panis de quo dr̄. iij. Reg. xix. q̄
reſpexit Helyas ad caput ſuū ſubcinerī
ciū panem ꝛ vas aque q̄ comedit ꝛ bibit
et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹. xl.
diebus ꝛ. xl. noctibus vſq3 ad montē dei
oreb. i. ad gloriā paradiſi. ¶ Quinto de-
bet eſſe in gradu ſuſtinētis: aduerſa to-
lerando. Nā lȝ hoi in bonis opibus acci
dāt aliqua diſplicibilia. tn̄ dȝ eſſe patiēs
ea viriłr ſupportādo iuxta illud Ro.xij.
Spe gaudētes: i tribulatiōe paciētes. Et
quātū ad hoc eſt q̄nt⁹ panis ꝓbatiu⁹ pa-
tiētie ſupportātis: ꝛ iſte eſt panis de q̄ dr̄
Job vltio. Venerūt ad Job vniuerſi ſer-
ui ſui: ꝛ vniuerſe ſorores: ꝛ cūcti q̄ noue-
rāt eū pri⁹: ꝛ comederūt panē cū eo i do-
mo ei⁹. Nā p Job q̄ interꝑtat dolēs: in-
telligit xp̄s q̄ p nobis i cruce doluit: i q̄
exēplū habuim⁹ paciētie: ꝛ iō ad ipȝ de-
bēt venire tā ſerui ꝙ ſorores. i. tam viri
ꝙ mulieres: vt panē cū eo comedāt. i. ad
diſcāt paciētiā in aduerſis. ¶ Sexto de-
bet eſſe in gradu meditātis veritatē inqrē
do. Nā hō cui dedit de⁹ intellectū vt poſ
ſit veritatē cognoſcere: debet ipſam diligē
ter inqrere: vt poſſit pro tpe aliis ꝑdica-
re. vt dicere poſſit illō Prouer. viij. Ape
rient labia mea vt recta ꝑdicē veritateȝ
meditabit guttur meū: ꝛ labia mea dete.

ſtãbunt impiũ. Et quãtũ ad hoc eſt ſext⁹
panis illuſtratiu⁹ itellect⁹ cognoſcẽtis.
Et iſte eſt panis ad quẽ nos iuitat ſapiẽ-
tia Prouer.ix.di. Venite ⁊ comedite pa
nẽ meũ et bibite vinũ qḋ miſcui vobis.
Nã ſicut dr̃ Deute.viij. Nõ in ſolo pane
viuit hõ ſ; in oĩ verbo qḋ egredit̃ de ore
dei. ¶ Septimo dʒ eſſe in gradu delectã
tis bonitatẽ deguſtãdo. Nã hõ cõſiderã-
do diuinam bonitatem dʒ in ipſa ſpũalr̃
delectari. Vñ p̃s. Guſtate et videte qm̃
ſuauis eſt dñs: btũs vir q̃ ſperat ĩ eo. Et
quãtũ ad hoc eſt ſeptim⁹ panis q̇etatiu⁹
affect⁹ appetẽtis. Et iſte eſt panis ḋ quo
p̃s. Panẽ angelorũ mãducauit hõ. Et ſa-
piẽtie.xvj. Angelorꝝ eſca nutriuiſti pplʒ
tuũ ⁊ paratũ panẽ de celo p̃ſtitiſti eis ſi-
ne labore omne delectamẽtũ in ſe habẽ-
tem ⁊ oĩs ſaporis ſuauitatẽ. Vel p ſeptẽ
panes poſſunt intelligi ſeptẽ virtutes q̃
debẽt eſſe in hoĩe: figurate p ſeptẽ lucer
nas ſup cãdalabrũ de quib⁹ zach.iiij. Vi
di ⁊ ecce cãdelabrũ aureũ totum ⁊ lãpas
ſup caput ei⁹. ⁊ ſeptẽ lucerne ſup illud.
¶ Vbi ſciẽdũ ꝙ p illud candelabrũ in-
telligit̃ quilibet hõ. Per lãpadẽ ꝟo ſup
caput eius Xp̃s habitãs in aĩa p gratiã.
Per ſeptẽ ꝟo lucernas ſeptẽ p̃dicte vir-
tutes. Vel p ſeptẽ panes intelligunt̃ ſe-
ptẽ dotes in p̃ria tria quãtũ ad aĩam: ſcʒ
clara viſio: ſuauis fruitio: ⁊ firma tẽtio. q̃
tuor quãtũ ad corp⁹ ſcʒ ĩpaſſibilitas: cla
ritas agilitas ⁊ ſubtilitas. de quibus.j.
Corꝝ.xv. Seminat̃ ĩ corruptiõe ſurget ĩ
incorruptiõe quãtũ ad impaſſibilitatez.
ſeminat̃ in ignobilitate ſurget ĩ gloria:
quãtum ad claritatẽ. ſeminat̃ in infirmi
tate: ſurget in virtute quantum ad agili-
tatẽ. ſeminat̃ corpus aĩale ſurget ſpũale
quãtũ ad ſubtilitatẽ. ¶ Iſte aũt fuit figu
rat⁹ p ſeptẽ ſtellas q̃s habebat in dexte-
ra ſimilis filio hoĩs: de q̇b⁹ Apoc.p̃mo
Vidi ſeptez cãdelabra aurea ⁊ in medio
cãdelabrorꝝ aureorꝝ ſimilẽ filio hoĩs ve-
ſtitũ podere ⁊ p̃cĩctũ ad mamillas zona
aurea: caput aũt eius ⁊ capilli erãt cãdi
di tanq̃ lana alba ⁊ tanq̃ nix: ⁊ oculi ei⁹
velut flãma ignis: ⁊ pedes ſiĩes aurichal
co ſicut in camino ardẽti: ⁊ vox illi⁹ tãq̃
vox aquarꝝ multarꝝ ⁊ hẽbat ĩ dextera ſua
ſeptẽ ſtellas. ¶ Vbi ſciẽdũ ꝙ p filiũ ho-
minis itelligit̃ xp̃s. Per ſimilẽ ꝟo filio
hoĩs quilʒ btũs in patria: q̇ idõ ſiĩis xp̃o
dr̃: qr̃ lʒ p equalitatẽ nõ ſit ſiĩis in glĩa tñ
ſibi ſiĩis dr̃ p imitationẽ iuxta illḋ.j.Io.
iij. Scim⁹ qḋ cũ apparuerit ſimiles erim⁹
ei. Ille dr̃ ſtare ĩ medio ſeptẽ cãdelabro
rũ aureorꝝ.i. in medio vniuerſitatis ſctõ
rũ. Ille dr̃ veſtit⁹ podere q̃ ẽ veſtis linea
coopiẽs totũ corpus ꝓpter ornamẽtũ
glĩe qḋ habẽt in paradiſo. Dicit̃ aũt pre
cinct⁹ ad mamillas zona aurea propter
ſplẽdorẽ ſapiẽtie. Dicit̃ ꝙ capilli cãdidi
erãt ⁊c. ad deſignãdũ ꝙ intellect⁹ hoĩs
btĩ ſignificati p caput ⁊ cogitatiões ſigni
ficate p capillos oĩmodã puritatẽ habe-
bunt. Vt de ipſis dicat̃ illud Thren.iiij.
Candidiores ſunt nazarei ei⁹ niue: niti-
diores lacte: rubicũdiores ebore antiq̃
ſapphyro pulchriores. Dr̃ ẽt ꝙ oculi ei⁹
ſunt ſicut flãma ignis: ad deſignãdũ co-
gnitionẽ clarã de reb⁹: quã btũs habebit
vñ Eſa.xxx. Erũt ocĩi tui vidẽtes p̃cepto
rẽ tuũ. Dicit̃ etiã ꝙ pedes ei⁹ erãt ſiĩes
aurichalco. ⁊c. ꝓpter iſlãmatũ deſideriũ
qḋ habebit deũ ⁊ alios ſctõs diligẽdo.
Dicit̃ etiã vox ei⁹ tanq̃ vox aquarꝝ mul
tarꝝ: ad deſignãdũ laudes ⁊ p̃conia q̃ ha-
bebit deo grãs referẽdo. Dicit̃ aũt ha-
bere ĩ dextera ſeptẽ ſtellas. pp ſeptẽ do-
tes ſupradictas. Per piſciculos aũt q̃
ſaporẽ dãt panib⁹: intelligũt̃ ſcḋm Hiero.
exempla ſctõrũ virorꝝ p q̃ vere penitens
allicitur ad penitẽtiã: vt auſteritas que
inuenit̃ in ipſa: ſibi ſit ſaporoſa.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Et ſuſtulerũt qḋ ſuper
erat de fragmẽtis ⁊c. Vbi tã-
git exceſſuz quãtitatis nume-
roſe: qḋ ꝓbat ſupfluũ aſporta
tũ. Vbi ſciẽdũ ꝙ ex eo qḋ ſup
fluit de ſeptem panib⁹ ⁊ paucis piſcib⁹
⁊ ex multitudine mãducãtiũ dat̃ intelli-
gi huĩ⁹ miraculi magnitudo. Scḋm hoc
igit̃ hic duo poſſumus conſiderare: ſcʒ.
Eſcarum magnitudinem.
Conuiuarũ multitudinem.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ſuſtulerunt
⁊c. Vbi ſciẽdũ ꝙ illi ſeptẽ panes cũ pau-
cis piſciculis nõ ſolũ ſuffecerũt ad refe
ctionẽ turbe ſʒ multũ ſuperabũdauitq;
ſcʒ ſeptẽ ſporte. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ per

illas ſeptẽ ſportas in q̇bꝰ fuerũt recolle
cta q̇ ſuꝑauerũt fragmẽta: intelligũt̃ ſm
Glo. ſcti viri: i q̇bꝰ cõtinet̃ diuina gratia
ale refectiua. ¶ Quãtũ ad ſcd̃z .ſ. ꝯuiua
rũ multitudinẽ d̃t. Erãt aũt q̇ mãducaue
rãt ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ ideo xp̃s d̃r q̃tuoꝛ milia
hoĩz ſaciaſſe: vt det̃ nob̃ itelligi ꝙ q̇ vult
ſaciari a xp̃o i hoc mũdo ꝑ gratiã ꝛ i futu
ro ꝑ gl'iaz dʒ viuere virtuoſe qḋ dat̃ no-
bis intelligi in nũero q̃ternario. ſʒ Glo.
Iſta ſuꝑabũdãs refectio fuit figurata ꝑ
refectionẽ quã fecit heliſeꝰ de q̃ d̃r .iiij.
Reg. iiij. ꝙ q̇dã vir venit ad heliſeũ defe
rens ſibi viginti panes: q̇ dixit miniſtro
ꝙ daret multitudini vt comederẽt: q̇ rñ-
dit q̃tũ ẽ hoc: vt apponã corã cẽtũ viris:
q̇ iterũ dixit ei ꝙ daret populo vt come-
deret addẽs hic d̃r dñs comedẽt ꝛ ſuꝑe-
rit. Poſuit itaq; corã eis q̇ comederũt ꝛ
ſuꝑfuit iuxta v̇bũ dñi. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ
heliſeũ itelligit̃ xp̃s. Per illos aũt viros
intelligit̃ turba q̃ erat famelica. Per mi
niſtrũ v̇o q̇ appoſuit panẽ intelligũt̃ di-
ſcipuli q̇ dederũt turbe mãducare. Sicut
igit̃ illi hoĩes comederunt ad ſufficiẽtiã
ꝛc. hic cibus ſuꝑfluit ſic turbe. Sicut igi
tur xp̃s turbam ſatiauit: ſic nos eterna-
liter in patria ſatiabit. Ad quam ꝛc.

¶ Dominica .vij. poſt pentecoſten. Euã
gelium .xlviij.

Ttẽdite a fal-
ſis ꝓphetis qui veniunt ad
vos in veſtimentis ouiũ ꝛc.
Mat. vij. Nos videmꝰ ꝑ expe
rientiam: ꝙ ſi aliquis vult docere fideli
ter ꝛ ſufficienter aliquẽ ad perueniendũ
ad terminum quẽ deſiderat. non ſolum
docet viã rectã eundi: ſed etiã reddit euz
cautũ ne diuertat ꝑ obliquas ſemitas ꝑ
quas poſſit a termino deuiare. Uidemꝰ
etiã ꝙ ſi aliquis magiſter docet diſcipu
lum ſuũ ſcientiã aliquã habẽtẽ aliquã ꝑ
fectionẽ: nõ ſolũ docet illa ꝑ que directe
põt acq̇ri finis ꝛ ꝑfectio ſʒ etiã vitare im
pedientia finẽ ꝛ ideo docet falſitates ca
uere. Xp̃s igit̃ vt bonus ꝛ fidelis pr̃ vo-
lẽs nos inſtruere qualiter ꝑueniamꝰ ad
gloriã: quã ex toto corde debemus appe
tere tanq̃ noſtrũ vltimũ finẽ: non ſolum
docet nos viã rectam eũdi q̇ ſunt opera
bona: ſʒ etiã docet nos vitare malos ho-
mines ne forte ex eoꝝ ꝯſortio cõmunice
mus cũ eis i operibꝰ malis. q: teſte pſ.
Cũ ꝑuerſo ꝑuerteris. Uolẽs etiã vt bo-
nus magiſter nos docere verã ſciẽtiã .i.
fidẽ catholicã: cuiꝰ finis eſt vita eterna
nõ ſolũ docet nos modũ per quẽ poſſu
mus directe ad hũc finẽ venire: ſed etiã
impedimẽta cauere .ſ. doctrinã heretico
rũ ꝛ maloꝝ hoĩm qui ſub ſimulata ſctita
te bonã oſtẽdũt eſſe ſuã doctrinã ꝛ vitã
cũ tñ habeãt falſam. Et hoc ẽ ad qḋ xp̃s
nos attentos facit in euangelio hodier-
no in quo quatuoꝛ tangit ſcʒ.

Malignitatem peruertentis magiſterij
intuẽdam.
Claritatẽ demõſtrãtis iudiciũ ſpeculãdã.
Seueritatẽ deterrẽtis ſupplicij ꝑtimẽdã.
Felicitatẽ quietãtis premij appetendã.

¶ Primũ ꝓbat ꝯuerſatio ſimulata. ſcd̃z
operatio ꝑpetrata. tertiũ punitio ꝯminata
q̃rtũ retributio ꝑparata. Primũ in ꝑnci.
ſcd̃m ibi. A fructibꝰ eoꝝ ꝛc. tertiũ ibi.
Oĩs arboꝛ ꝛc. q̃rtũ ibi. Nõ oĩs q̇ dicit mi
hi dñe ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc.
qḋ ꝓbat ꝛc. dicit. Attendite a
falſis ꝓphetis ꝛc. Ubi ſciẽdũ
ꝙ ille eſt bonꝰ magiſter q̇ ha
bet doctrine v̇itatẽ vite hone
ſtatẽ ꝛ mẽtis ſinceritatẽ. Doctrine veri
tas corrũpitur per erroꝛis falſitatẽ: vite
honeſtas ꝑ ꝯuerſationis duplicitatẽ: mẽ
tis ſinceritas ꝑ intentionis ꝑuerſitatẽ.
Scd̃z hoc igit̃ hic xp̃s nos docet circa
malos magiſtros tria conſiderare: ſcʒ.
Doctrine mendacitatem in eruditione.
Uite duplicitatem in conuerſatione.
Mentis peruerſitatem in cogitatione.

¶ Quãtũ ad primũ dĩc. Attẽdite a falſis
ꝓphetis. Ubi ſciẽdũ ꝙ illud verbũ attẽ
dite: importat diligentẽ cautelã quã ho
mo debet habere ad cõſiderãdũ aliquid
qḋ põt de aliquo manifeſto latere. Et ſʒ
Chryſoſt. dicit attẽdite: q: hõ debet dili
genter attẽdere quid faciat in his q̇ per
tinẽt ad ſalutẽ. ¶ Ratio aũt quare ſic de
bemus attẽdere eſt: q: doctrina eſt peri
culoſa: q: ſunt falſi ꝓphete. Iſti ꝓphete
falſa docẽtes põt figurari ꝑ ꝓphetas de
quibus lamẽtando loquit̃ Hiere. Thre.

ſi.d. Prophete tui viderunt tibi falſa ⁊
ſtulta: nec iniq̇tatē tuā aꝑiebāt vt te ad
pniaꝫ ꝓuocarent viderūt aūt tibi aſſum-
ptiōes falſas ⁊ eiectiōes. ¶ Ubi ſciēdū
ꝙ ꝑ illos ꝓphetas q̇ ppl'o ꝓphetabāt fal
ſa nec aꝑiebāt peccata eoꝝ: itelligūtur
doctores ſiue ꝑdicatores adulatoꝝ qui
blādiētes dicūt eis aliq̄ placibilia: ⁊ mī-
tiēs fabulas vt eis cōplaceāt laudando
excellētias ⁊ diuitias ⁊c. Tales igiṫ au
diēdi nō ſunt. vñ hiere. xxiij. Nolite au
dire verba prophetarū. d. vobis non ſer
uietis regi babilonis: qꝛ mēdatiū ipſi lo
quunṫ vobis. ¶ Quantū ad ſcḋm ſcꝫ vi-
te duplicitatē in cōuerſando dṫ. Qui ve-
niunt ad vos ⁊c. Ubi ſciendū ſꝫ Chryſo.
ꝙ ex hoc ꝙ hic dꝛ ꝙ falſi ꝓphete veniūt
in veſtimētis ouiū daṫ intelligi ꝙ ꝑ fal-
ſos ꝓphās itelligūṫ heretici ⁊ falſi xp̄ia
ni errores ⁊ falſitatē docētes. ¶ Sciēdū
eſt ēt ꝙ qꝛ manifeſta falſitas paucos aut
nullos pōt decipere iō tales paliant ſe
aliq̇ ſctitatis colore figurati ꝑ gabaoni-
tas: de quib' ſimiliter dꝛ Joſ. ix. ꝙ cū au
diſſent potētiā Joſ. i. vincēdo inimicos
fingētes ſe veniſſe de lōginq̄s ꝑtib' ve-
nerūt ad Joſ. induti veterib' veſtimētꝫ
vt fed' ⁊ pacē inirēt cū ipſo: qui credēs
eos verū dicere fecit pacē cū eis ⁊ polli
cit' ē ꝙ nō occiderenṫ. poſtea vero cogni
ta eoꝝ fraude ꝓpter ꝓmiſſum noluit ꝙ
interficerenṫ tñ eos maledictiōi ſuppo-
ſuit ⁊ cōdemnauit eos ad cedendum li-
gna: aquaſq; portādas. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ
ꝑ gabaonitas q̇ interꝑtanṫ ꝓcliues ini-
q̄tati intelliguntur hypocrite ⁊ heretici
falſi qui ſunt decliues in malicia ꝓpter
multitudinem peccatoꝝ de quib' Eſa.
lix. Opera eoꝝ inutilia ⁊ opus iniqui
tatis in manibus eoꝝ. Per Joſ. q̇ ⁊ ieſ'
naue dꝛ potentem expugnatorem ⁊ fa-
cientē mirāda: intelligiṫ xp̄s qui hoſtes
hūani ḡnis debellauit ⁊ fecit mirabilia
dum nobis ex ſua victoria hereditatē ce
leſtis pr̄ie acq̇ſiuit. vñ de ipſo dici pōt
illud Eccleſiaſti. xlvj. Fortis in bello ieſ'
naue ſucceſſor Moyſi in prophetis: qui
fuit magnus ſm nomē ſuū: maxim' i ſa-
lutē electoꝝ dei expugnare inſurgētes
hoſtes: vt cōſeq̄retur hereditatē Jſrael.
¶ Gabaonite igitur. i. hypocrite ⁊ here

tici: audiētes miranda q̇ feci Joſ. i. xp̄s
volūt ſibi cōfederari ⁊ aſſimilari ſibi: fin-
gētes ſeq̇ ipſi' veſtigia: veniūt ad ipſū.
i. ad fidem ipſi' cū veterib' veſtimētis
i. cū apparētia exteriori ſimulata ſctita-
te vite cū quib' xp̄s facere pacē dꝛ: qꝛ ip
ſos inter hoīes ꝑmittit cōuerſari. Qꝛ tñ
nō poſſunt latere: quin xp̄s eos cogno-
ſcat: cognita eoꝝ hypocriſi: decreuit ꝙ
nō morianṫ: qꝛ ab ip̄o habēt aīam imor-
talem: ſꝫ tñ cōdēnat eos vt ſemꝑ ſint ſub
maledictiōe: ⁊ vt ligna ſcindāt ⁊ aq̄s por
tent. Per ligna de quibus fit ignis ⁊ per
aquas que ſunt frigide itelligiṫ duplex
modus penaꝝ que inter alias ſunt in in
ferno. ſ. calor maxim' ⁊ importabile fri-
gus. iuxta illḋ Job. xxiiij. ꝙ ab aquis ni
uiū trāſeunt ad calorem nimium. Et ad
illud condēnabuntur hypocrite ⁊ hereti
ci quādo eis diceṫ illud Mat. xxv. Diſce
dite a me maledicti in ignē eternū q̇ pa
tus ē diabolo ⁊ angelis eius. ¶ Talib'
veſtimentis nō dꝫ verus xp̄ianus indui
ſꝫ magis illis de quibus figuratiue di-
citur Apoc. iij. Suadeo tibi emere aurū
ignitū ꝓbatū vt locuples fias: ⁊ veſti
mētis albis induaris vt nō appeat cōfu
ſio nuditatis tue. ¶ Per aurū em̄ ignis
tum intelligiṫ amor quē dꝫ homo eme-
re. ſ. quantum in ſe eſt: ſe debite diſponē
do. vt ſic eo habito fiat locuples. ⁊ ratio
eſt: qꝛ in charitate oīa habet: quia habet
deum. Nam iuxta illud. j. Jo. iiij. Deus
charitas eſt ⁊ qui manet in charitate in
deo manet ⁊ de' in eo. ¶ Per veſtimēta
vero alba intelligiṫ mētis puritas ⁊ ho
neſta conuerſatio: quā cū charitate q̇li-
bet debet habere vt ſic nō appareat ſiue
confuſio nuditatis ſcꝫ perditionis gr̄ie
animā veſtiētis ⁊ pulchrificātis. ¶ Quā
tum ad tertiū ſcꝫ mētis ꝑuerſitatem in
cogitatione dicit. intrinſecus aūt ſūt lu
pi rapaces. Ubi ſciendū ꝙ offm̄ lupi eſt
gregē rapere: nō nutrire: diſpergere: nō
ꝯgregare. iuṫ illḋ Jo. x. Lup' rapit et diſ
ꝑgit oues. Lup' igiṫ rapax ipiꝰ rapit cru
deliter deſꝑgit: ⁊ voracit̄ deuorat. Sic re
uera hꝛtici ⁊ hypocrite intriſec' ſūt lu-
pi rapaces dꝛio qꝛ rapiūt q̄s poſſunt vt
poſt eos trahāt predā. de q̇b' Ezech. xx-
ij. Pꝛīcipes i medio ei' quaſi lupi rapiē

teo predã: ⁊ ad effundendũ ſanguinem: ⁊ ad pdendũ aias. Nã talis ſibi officiũ do cēdi arrogãter accipiētes dicunt princi pes in medio populi. ¶ Scḋo inſtar lu porũ diſpgunt gregē dñi: qꝛ ꝟitatē fidei ⁊ eccleſie ſctē xp̄i p viribꝰ dilacerare co nant. Ut ſic dici poſſit de q̄libet iſtoꝝ il lud Hiere. v. Lupus ad veſperam vaſta bit eos. Ad veſperã. i. i vltima mũdi eta te in qua nunc ſumus vaſtant dum eis doctrinam erroneã dogmatizãt. ¶ Ter tio inſtar luporum deuorant gregem do mini: quia ſimplices fideles decipiētes ſuis erroribꝰ deuorare dicũtur. dũ eos ad ſpiritualem mortem trahunt. quã de uorationem preuidens Apoſtolus dicit Actuum. xx. Ego ſcio q̃m intrabunt poſt diſceſſionem meã lupi rapaces in vos: non parcentes gregi. Et Chryſoſto. ſup Matt. dicit. Catholici autem doctores et ſi fuerint peccatores: ſerui quidē car nis dicũtur non tamen lupi rapaces qꝛ non habent propoſitũ perdere chriſtia nos manifeſte ergo dicit de hereticis. ¶ Iſti poſſunt figurari per idolũ bel. de quo dicitur Dan. xiiij. ꝙ intrinſecꝰ erat luteus: ⁊ forinſecus ereus. ¶ Ubi ſcien dũ ꝙ per bel qui interpretatur vetuſtas intelliguntur hypocrite ⁊ heretici q̄ ſũt vetuſti: dum veterem hominē ſcilꝫ adam qui peccati principium imitãtur. et iō cōgrue ſignificant per bel idoluꝫ: ſine vi ta ⁊ ſenſu quia vitam ſpiritualem non habent: qui dicuntur intrinſecus lutei ꝓ pter immundiciã mentis: quibus domi nus comminatur per ps. di. Cōminuaꝫ eos vt pul. ante fa. venti. vt lu. pla. dele. eos. Forinſecus autem dicuntur erei: qꝛ ſicut es eſt metallum ſonorum: ita iſti cō uerſatione ficta ⁊ verbis ſimulatis ⁊ dul cibus: populo ſonãt falſitatem: tamen ſi cut es ſanãdo alios mouet ⁊ excitat: ipꝫ autem percutitur ⁊ aliquãdo frangitur: ſic tales aliquando bona dicunt populo per que poſſunt excitari ad bonum volē do colorare eorum maliciã: ipſi tamen p cutiuntur et franguntur: dum p malã in tenſionem cumulat ſibi pctã. de quibus dicit dominus Matthe. xxiij. Super ca thedrã. Moy. ſederunt ſcribe ⁊ phariſei quecunqꝫ ergo dixerint vobis ſeruate ⁊ facite ſm autē opa eorum nolite facere: dicũt eñi ⁊ nō faciunt. Un̄ dr̄ eis. Matt. xxiij. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei hypo crite: qꝛ ſilēs eſtis ſepulchris dealbatis q̄ a foris parēt hoibꝰ ſpecioſa intꝰ autē ſũt plena oſſibꝰ mortuorum ⁊ omni ſpur cicia: ſic ⁊ vos q̇dē a foris apparetis ho minibꝰ iuſti: intꝰ autē pleni eſtis hypo criſi ⁊ iniquitate. ¶ Sciendũ ē autē lo quendo moralr ꝙ per iſtos falſos ꝓphe tas intelligere poſſumꝰ tres ꝓphetas q̄ nos iſtar falſorũ ꝓphetarũ a deo auerte re conant. ſ. carnē inficiētem: mũdũ de ficiētē ⁊ diabolũ decipientē. ¶ Primꝰ. ſ. caro docet nos laſciuire: figuratꝰ p hie zabel: de q̄ dr̄ Apoc. ij. Habeo aduerſum te qui permittis hiezabel mulierē: q̄ ſe dicit ꝓphetã docere ⁊ ſeducere ſeruos meos fornicari ⁊ mãducare de idoloti tis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per hiezabel que interpretat fluxus vanus itelligit caro ⁊ ſenſualitas que vane dr̄ fluere: qꝛ Eſa. xl. Omnis caro fenum: et ois gloria eiꝰ quaſi flos agri: exiccatum eſt fenum et cecidit flos eius. Et ideo Eccleſiaſti. ij. Adoleſcentia eñi ⁊ voluptas vana ſunt. ¶ Iſta autem licet ꝓpheta non ſit: tamē ꝓphetã ſe dicit duꝫ homini ꝓponit dele ctationes carnales que principaliter in duobus cōſiſtunt: que hic euidētius in nuuntur. ſ. pctō luxurie ſignificato p for nicationē: et in pctō gule ſignificato per mãducationem. Docet igitur ille falſus ꝓpheta inſtar hiezabel fornicari et mã ducare de idolotitis: dũ eos iclinat ad p̄dicta. Ut poſſit dici de ipſis illud Nu meri. xxv. Fornicatꝰ eſt pp̄ls cuꝫ filiabꝰ Moab. que vocauerũt eos ad ſacrificia ſua at illi comederũt ⁊ adorauerũt deos eoꝝ. ¶ Secũdus ꝓpheta. ſ. mũdus defi ciens docet nos ꝓſperitate figuratꝰ per vnũ de ꝓphetis q̄ p̄dicabãt pp̄lo iſraeli omnē ꝓſperitatē et nullã aduerſitatē. d. Hiere. xiiij. Prophete dicunt eis. Nō vi debitis gladiũ ⁊ fames nō erit in vobis ſed paceꝫ verã dabit dominus in loco il lo. Sed ſequit. Falſo ꝓphete vaticinãt in nomine meo. Et infra. In gladio ⁊ fa me cōſumentur ꝓphete ⁊ populi quibꝰ ꝓ phetauerãt erũt piecti in vijs hierlm̄ p̄ fame ⁊ gladio ⁊ nō erit qui ſepeliat eos.

Ubi ſciendū p iſtos pphãtes pplo illa falſa intelligiṫ mundꝰ q̇ pdicat hoibꝰ ſolū placibilia.ſ.viuere dlicate.bn̄ veſtiri ꝛc.ꝛ tñ qꝛ falſo pphat:qꝛ oia illa ſunt vana ꝛ tranſitoria iuꝛ illđ Eccl'e.j.vanitas vanitatū ꝛ oia vanitas:nđ ſup mūdū veniet de facto.qꝛ.j.Jo.ij.Mūdꝰ trāſibit ꝛ cōcupiſcētia eiꝰ:ꝛ ſup hoies cōſentientes:qꝛ oia mūdi non poterūt ipm̄ eripe quin dies mortis veniat ꝛ relinquētes oia ꝛ relicti ab oibus nō venient eis adiutoriū exhibētes.Nā iuxta illđ Prouer.ij.Nō pderūt diuitie in die vltiōis iuſticia aūt liberabit a morte vt ſic merito dicere poſſint illđ Sap.v.Quid nobis profuit ſupbia aut q̇d diuitiarū iactātia cōtulit nobis trāſierūt oia tāq̄ vmbra ꝛ infra.Nati ꝯtinuo deſinimꝰ eē:ꝛ virtutis q̇dē ſignū nullū valuimꝰ oſtēdere.in malignitate aūt nr̄a cōſumpti ſumꝰ.¶ Terciꝰ falſꝰ pphēta.ſ.diabolꝰ docet nos ſupbire figuratꝰ p pphetā.de quo ſmiliter dr.iij.Reg.xiij.ꝙ reduxit virū dei ad comedēdū in bethel ꝯ p̄ceptū dñi q̇ ſibi p̄ceperat ne ibidē comederet:quē poſtmodū qꝛ ꝯ p̄ceptū dñi fecerat interfecit leo in via nō comedēs de cadauere:nec de aſino ſup quē ibat.¶ Ubi ſciēdū ꝙ p illū virū dei.itelligiṫ q̇libet homo qui debet eſſe vir de eius ſeruitia viriliṫ operādo huic p̄cepit deus ne debeat comedere panem in bethel.i.dat ſua p̄cepta ne faciat cōtra illa.¶ Per prophetaꝫ vero ipſum decipientem ad faciendum cōtra preceptū domini.intelligiṫ diabolꝰ qui mltotiēs ſuggerit homini vt p inobediētiam ꝛ ſuperbiam pretereat diuina p̄cepta:eo modo quo decepit mulierē.Gen.iij.d.Nequaq̄ moriemini:ſcit enim deꝰ ꝙ in quacūq; die comederitis ex eo aperientur oculi veſtri ꝛ eritis ſicut dij ſciētes bonuꝫ ꝛ malum.¶ Quia vero peccatum impunitū nō remanet:ideo ſequiṫ pena.Nam dicitur ꝙ leo interfecit eū i via.Ubi ſciendum ꝙ p leonem ferocē itelligiṫ diabolꝰ:iuꝛ illđ.j.Pe.v.Aduerſarius veſter diabolꝰ tāq̄ leo ru.circuit que.quē de.cui re.fortes in fide.Iſte dr interficere hominē viatorē dū ipꝫ inducit ad peccādum mortaliter per qđ ſpũaliter moriṫ:ꝛ poſtmodum eius anima in infernum deducitur.¶ Signāter aūt dr ꝙ leo.i.diabolꝰ non comedit de cadauere nec aſinū interfecit ad deſignādum ꝙ diabolus nō curat de corpore ſolū vt habeat animā:nec de rebꝰ corporalibus ſignificatis p aſinuꝫ vnde Greg.in omel.Nō curat antiquus hoſtis hec faciēs vt terrena tollat:ſꝫ vt charitatem in nobis feriat.¶ Iſti falſi pphete poſſunt figurari p ſedechiā:de quo dicit ſentētialiter iij.Reg.xxij.ꝙ fecit ſibi coronā ferreaꝫ ꝛ vna cū alijs pphetis pmiſit regi iſrael de inimicis victoriam.qui ei credens iuit ad prelium ꝛ fuit interfectꝰ.Sic re vera caro:mūdꝰ ꝛ diabolꝰ multa pmittūt hoi pſpera ꝙ ſi velit eis credere eternaliter moriṫ:ꝛ ideo talis propheta nō eſt audiendus.vñ Deut.xiij.Nō audies verba prophete illiꝰ.

¶ Scđa pars.

SEq̇t.A fructibꝰ eoꝝ ꝛc.Ubi tāgit claritatē demōſtrātis iudicij:qđ pbat opatio ppetrata.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s loquēs ſimilitudinarie dat nobis indiciū cognoſcēdi falſos pphetas:qđ q̇dē indiciū ſunt opa q̄ hic intelliguntur p fructus:qꝛ ſicut loquēdo naturaliṫ arbor ex fructu cognoſciṫ ſic loquēdo moraliṫ ex opibꝰ poteſt hō cognoſci.Hic aūt poſſumus duo cōſiderare.ſ.Indiciū ſufficiēs moraliter explicatū.Exēplū conueniēs naturaliter applicatum.¶ Quātum ad primum dicit.A fructibꝰ eorum co.eos.Per fructus eñ intelliguntur ipſoꝝ opa.Ubi ſciendū ꝙ habitꝰ acquiſitus ex operibus hꝫ hoiem inclinare ſꝫ ſuā naturā.Habitꝰ virtuoſus inclinat hoieꝫ ad opera bona:habitꝰ autē vitioſus:ad opera mala.Et hinc eſt ꝙ qualis eſt hō interius per habitū talē oſtēdit ſe exteriꝰ p effectū.Qꝛ igiṫ heretici ꝛ hypocrite male ſunt habituati iteriꝰ idō exteriꝰ faciūt aliq̄ opa ex q̇bꝰ pñt cognoſci.Uñ Eccli.19.Ex viſu cognoſciṫ vir ꝛ ab occurſu faciei cognoſciṫ ſenſatꝰ.¶ Sciēdū eſt aūt ſcđm Aug.de ſermone dñi in mōte ꝙ aliq̄ ſunt opa de genere bonorum q̄ cōia pñt eſſe tā bonis q̄ malis:qꝛ bona ꝛ mala intētiōe poſſunt fieri ſicut ieiunare orare ꝛc.ꝛ p illa mali nō cognoſcūtur a bonis aliq̄ ſunt q̄ nō poſſunt bn̄ fieri ſicut adul

ceteri ꝛc. Aliq̄ ſunt q̄ nõ poſſūt male fie
ri: ſicut diligere deū ꝛ p̄ximū ꝛc. ꝛ p illa
boni diſtinguūt a malis. ¶ Sʒ ſciendū ꝙ
de⁹ aliqñ iuſto iudicio p̄mittit ꝙ hypo-
crita oblit⁹ ſue doloſitatis labat in aliq̄d
pctā publica p̄ q̄d põt ſua malitia dep̄hē-
di ſicut p̄ʒ de illo phariſeo: de q̄ d͛r Luc.
xviij. ꝙ per pctm̄ oſtētatiõis publicauit
ſuā malitiā. d. non ſuʒ ſicut ceteri hoīes
raptores iniuſti ꝛc. Sicut et p̄ʒ i illis duo
bus ſenib⁹ q̄ falſo accuſauerūt. Suſan
nā. de q̄b⁹ d͛r Dan. xiij. ꝙ fuerunt cõui-
cti a dañ. dixiſſe falſuʒ teſtimoniū: ꝛ fue-
rūt a pp̄lo interfecti. Fruct⁹ taliū ſunt
fruct⁹ de q̄b⁹ p̄s. Fructū eoꝝ de terra
ꝑdes: ꝛ ſemē eoꝝ a filijs hoīm. Nā ſicut
d͛r. Sap. iiij. Fruct⁹ illoꝝ inutiles ꝛ acer
bi ad mādu cādū ꝛ ad nihilū apti. ¶ Se
cūdo modo ſm Aug. de ſermone dñi in
monte põt intelligi p̄ fruct⁹ illoꝝ p̄miū
q̄d ſuis diſſimulatis opib⁹ expectāt vt
qñ. ſ. aliquā ſimulatā ſanctitatē p̄tēdunt
vt honorent̄ ab hoībus vł vt ꝑcipiāt ali
quod cõmodū tp̄ale: ꝙ ſi contingat eos
nõ adipiſci ꝙ optāt ꝓpter aliqua occur
rētia ſtatiʒ deſiſtūt ab opib⁹ ſimulatis.
¶ Quātum ad ſcd̄m. ſ. exēplū cõueniēs
naturaliter applicatū. dicit. nūq̄d colli-
gunt de ſpinis ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ſicut
nos videmus ꝙ diuerſe arbores portāt
fructus diuerſos: nec fruct⁹ vni⁹ arbo-
ris querēdus eſt in alia: ſic eſt in morali
bus ꝙ diuerſi hoīes diuerſimode operā
tur. Unde hic xp̄s ponit duplex exēplū.
Primo in aliq̄b⁹ arboribus ſpecialib⁹.
Scd̄o in oībus gn̄aliter. ¶ Quātū ad p̄
mū exēplū dicit. nunq̄d colligūt de ſpi-
nis vuas ꝛc. De nulla eñ plāta põt col
ligi q̄d de ipſa nõ naſcit̄ qꝛ igit̄ radix ſpi
ne nõ hꝫ virtutē ꝓductiuā vuarū nec fi-
cuū id̄ nõ ſunt in eis iſti fruct⁹ q̄rendi.
Sicut igit̄ de ſpinis non colligunt̄ vue
nec de trib⁹ fic⁹: ſic a falſis ꝓphetis nõ
ſunt expectāda opera deo grata ſʒ mala.
Ut de quolibet iſtoꝝ dicat̄ illd̄ Gen. iij.
Spinas ꝛ tribulos germinabit tibi.
¶ Sciēdū eſt loquendo ſp̄ualiter ꝙ ſm
Chryſo. per vuā cõtinētē m̄lta grana: q̄
tamen pendet in ligno intelligit̄ xp̄s q̄
pro nobis in ligno poſitus ad vnitatem
fidei plurimos adunauit. Per ficū vero
dulcem infra corticē multa grana cõti-
nētē intelligit̄ ſancta mater eccl̄ia: que
in vnitate ꝛ charitatis dulcedie ſuos fo
uet filios ꝛ fideles. ¶ Uel p̄ vuā que in
torculari ꝯculcata nõ reſiſtit nec reſiſtit:
intelligi poteſt virt⁹ pacientie: de qua
dicitur Jac. j. Paciētia ꝑfectum op⁹ ha-
bet. Inquātum aūt ex ipſa ſic cõpſſa vi-
num purū exit ſine admixtiõe aque de
bilitantis intelligi põt virt⁹ ſimplicita
tis ꝛ innocētie carēs oī admixtiõe cuiuſ
cūqꝫ duplicitatꝫ de qua Prouer. xj. Sim
plicitas iuſtoꝝ diriget eos. Inquātum
aūt vinum ex ipſa expreſſum eſt ſuaue ꝛ
dulce: intelligi poteſt illa dulcedo quaꝫ
hõ dꝫ habere celeſtia deguſtādo: de qua
p̄s. Quā magna multitudo dul. tue dñe
quā ab. ti. ꝛc. Ad quam deguſtādam nos
inuitat p̄s. dicens. Guſtate ꝛ videte quo
niā ſuauis eſt dñs. Btūs vir qui ſperat
in eo. Inquantum aūt ſm p̄s. Uinum ex
ipſa expreſſum letificat coꝛ hominis: in
telligi poteſt letitia quā vir ſanct⁹ debet
habere ſperādo ꝙ dꝫ introduci ad glīaꝫ.
Ut ſic dicat cū p̄s. Letat⁹ ſuʒ in his que
dicta ſunt mihi in domum dñi ibimus.
¶ Per ſpinas aūt ꝛ tribulos intelligūt̄
hypocrite ꝛ heretici: qꝛ nec aliquem ad
vnitatē ducūt charitatis ꝛ fidei: ꝛ carēt
oī virtute: ſed magis p̄ ſua opa ſibiipſis
fructificāt ad pctm̄. Ut ſic verificet̄ de
ipis illud Prouer. x. Op⁹ iuſti ad vitaꝫ:
fruct⁹ aūt ipiū ad pctm̄. ¶ Uł p̄ ſpinas ꝛ
tribulos intelligit̄ nimia ſollicitudo re
rū tēporaliū ꝛ diuitiarū. iuxta dictū ſal
uatoris exponētis parabolā de hoīe ſe-
mināte cui⁹ ſemē cecidit inter ſpinas.
Luc. viij. ¶ Quātū ad ſcd̄m exēplū dicit
ſic oīs arbor ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Chryſ.
ꝙ poſtq̄ dñs exēplificauerat de ſpinis ꝛ
tribulis i q̄b⁹ nõ reperiūt̄ aliaꝝ arboꝝ
fruct⁹: ſubiungit hic de oī arbore eē ve-
rū. ¶ Primo ponit exēplum affirmatiuū.
Scd̄o negatiuū. Quantum ad affirmati
uum dicit. Sic oīs arbor bona ꝛc. Ubi
ſciendū ꝙ ex hoc ꝙ hic xp̄s facit mētio
nem de duab⁹ arboribus: bona. ſ. ꝛ mala
fuerūt aliq̄d heretici qui dixerūt duas
naturas in mūdo vnā bonā a bono deo
conditam: ꝛ aliā malam q̄ a malo deo p̄
ceſſit ſed hoc eſt hereticuꝫ: qꝛ xp̄s nõ in

telligit per duas arbores duas naturas ſed hoiem bonū ⁊ malum q̄ tamē eſt eiuſdē nature ⁊ bone a deo condite: q̄ iuxta illud Gen̄.j. Uidit deꝰ cuncta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. ¶ Quātū ad exēpluʒ negatiuum dicit. nō pōt arbor bona ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ q̄ aliquis poſſet forte dicere ꝙ bonus hō poteſt facere aliquos bonos fructꝰ ⁊ cū hoc etiā aliquos malos ſimiliter ⁊ malꝰ: ideo ſm̄ Chryſ. xp̄s hic ponit exēplum negatiuū. di. ꝙ non. ¶ Sciēdum eſt ꝙ p arborem aliquo modo ſm̄ aliquos accipit nō totus hō: ſed volūtas hois ex cuiꝰ bonitate vel malitia dr̄ hō bonꝰ vel malꝰ. Radices bone volūtatis ſunt amor bn̄ inflāmans ⁊ timor bn̄ humiliās. Stipes autē q̄ orit̄ ex hac duplicata radice eſt appetitꝰ ordinatꝰ ⁊ ſic inſtar ſtipitis eſt rectꝰ ⁊ ille radificat in mltos ramos ſm̄ diuerſitatē multoꝝ bonoꝝ appetituū. Folia aūt ſūt ūba q̄ aliqn̄ opʒ dicere vt habeat̄ res appetita. Flores ūo ⁊ fructꝰ ſunt opa bona. Iſta volūtas ſic cōditiōata eſt vna de arboribꝰ de q̄bus dr̄ Leuit. xxvj. Terra gignet germē ſuū ⁊ pomis arbores replebūt. Econuerſo reuolue p̄dicta de mala volūtate: de q̄ Leuiti. xxvj. Nō pfert terra germē nec arbores bona prebebunt. ¶ Sciēdū eſt aūt accipiēdo arborē p toto hoie vt ſupradictū eſt ꝙ dicere poſſumꝰ ꝙ ſicut in arbore ſex poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ. radicem q̄ cōmuniter eſt amara. Stipē. qui eſt erectus. Ramos qui ſunt extenſi. Folia que ſunt viridia.
Flores q̄ ꝯmunit̄ ſunt albi ⁊ odoriferi. Fructꝰ qui eſt dulcis ⁊ ſuauis. ſic in bono homine inſtar arboris debet eſſe.
Radix amaritudīs interne cōtritionis.
Stipes rectitudinis ſuperne intētiōis
Rami latitudinis mie ⁊ ſubuentionis.
Folia viriditatis gratie et dilectionis.
Flores puritatis ⁊ honeſte ꝯuerſatiōis
Fructus vbertatis virtuoſe opatiōis.
¶ Pmo in bono hoie inſtar arboris dʒ eſſe radix amaritudīs īterne ꝯtritiōis. Nā hō cū offendiſſe deū ſe recolit. dʒ de offēſis ꝯtritionē habere. Ut ſic dicat̄ de ipſo illd̄ Prouer. xij. Radix. iuſtoꝝ proficiet. ¶ Scd̄o dʒ eē ſtipes rectitudīs ſupne intētiōis: q̄ q̄cq̄d facit dʒ facere ad laudem dei ⁊ recta intentione. Ut ſit ſtipes candelabri: de quo dr̄ Exo. xxxvij. Equum erat opus. vj. cādelabroꝝ. i. vj. operum miſericordie de quibꝰ diſceptabit dn̄s in die iudicij cū oībꝰ. tūc equū ſiue cōueniēs dr̄ qd̄ de ſtipite cādelabri i. recta intētiōe pcedit. ¶ Tertio i ipſo debēt eē rami latitudinis mie ⁊ ſubuētiōis idigētibꝰ cōpatiēdo ⁊ eis miſericordit̄ ſubueniēdo. Ut de ipo dici poſſit illd̄ Eſa. vj. Erit in extētionē ſicut therebintꝰ ⁊ q̄rcus q̄ expandit ramos ſuos. q̄ ſicut ille ad vmbram ſic vir bonus ad miam dʒ ſe dilatare. ¶ Quarto i ipo debēt eē folia viriditatis gr̄e ⁊ dilectiōis. Ut poſſit dici de ipo illd̄ Hie. xvij. Erit foliū eius viride ⁊ in tpe ſiccitatis non erit ſollicitū. q̄ qui gr̄am dei in ſe conſeruat nō oportet ꝙ tēpore ſiccitatis id eſt aduerſitatis ſit ſollicitus vt ſiccetur per impacientiā: q̄ per diuinā gratiam roboratur. ¶ Quinto in ipo debēt eē flores puritatis ⁊ honeſte cōuerſatiōis: p bonam famā. Ut dicat̄ de ipſo illud pſ. Iuſtꝰ vt palma florebit. ¶ Sexto in ipo dʒ eſſe fructus vbertatis virtuoſe opationis. Ut ſic dici poſſit de ipſo illud pſ. Erit tanq̄ lignū qd̄ plan. eſt secꝰ decurſus aquaꝝ. i. diuinarum gratiarum. qd̄ fructū dabit in tēpore ſuo. ¶ Hō igit̄ ſic bn̄ cōditionatus pōt dici illa arbor pulcherrima: cuiꝰ fructꝰ p̄cepit dn̄s tolli in ſolēnitatibꝰ: de qua dr̄ Leuit. xxiij. Sumetis fructꝰ arboris pulcherrime ⁊ letabimini corā dn̄o deo vr̄o. Nā qn̄ fructꝰ i. opa bōa hois: deo p angelos p̄ſentāt̄ tūc fit ſolennitas maxima et gaudium ſpūale. qm̄ p hmōi opa meruit hō vt introducat̄ in glīa. ¶ Sʒ lʒ ſic hoies deberēt eſſe ⁊c. tn̄ multi ſunt qui inſtar falſorum pphetarū nō ſunt bone arbores ſʒ adulterine et ſilueſtres faciētes fructū inutilem. Unde de ipſis dici poteſt illd̄ Sapie. iiij. Adulterine plantatiōes nō dabunt altas radices nec ſtabile fundamentū: q̄ ſuper xp̄m nō ſunt fundati et fructus illorū inutiles ⁊ acerbi ad māducandū ⁊ ad nihilū apti. q̄ nō poſſunt ad gloriā perducere: ſed magis p ipoꝝ opera penam ſibi merentur eternam.

¶ Tertia pars.

175

SEquit. Omnis arbor q̄ nō fa
cit ⁊c. Ubi tāgit ſeueritatē de
terrētis ſupplicij pertimēdā
qd̄ pbat punitio comminata.
Ubi ſciendū q̄ q2 ſm diuinā
iuſticiā nullū malū īpunitū. ⁊ q2 xp̄s nul
lā penā debitā dixerat debēdā falſis p̲
phetis: ideo ſcd̄m Chryſ. in omel. hic cōmi
nat eis intolerabilē penā. d. Ois arbor.
⁊c. Et duo poſſumus hic conſiderare. ſcʒ
Punitionem crudeliter afflictiuam.
Cōcluſionem certitudinaliter oſtēſiuā.
¶ Quātū ad primū dicit. Ois arbor ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm Chry. in omel. q̄ hic xp̄s
duplicē penā inuit reproboꝝ. ſ. penā dā
ni: q2 excidenť ⁊ ſeparabūť a xp̄o ⁊ penā
ſenſus: q2 cremebūť ī igne. Et hoc eſt qd̄
dicit xp̄s Mat. xiij. Exibūt angeli ⁊ ſepa
rabūt malos de medio iuſtoꝝ ⁊ mittent
eos in caminū ignis ibi erit flet⁹ ⁊ ſtri
dor dentiū. ¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. cōcluſio
nem certitudinaliter oſtēſiuā dicit igiť
ex fructib⁹ eoꝝ cogno. eos. Ubi ſciēdū
q̄ ſicut fruct⁹ eſt vltimū qd̄ expectat de
arbore: ſic p̄miū vel pena eſt vltimū qd̄
expectat a bonis vel malis. ⁊ ſic p̄miū
vel pena pōt p̲ fruct⁹ intelligi. Cōcludit
igiť xp̄s q̄ ex fructibus eoꝝ. i. ex penis
q̄s ſuſtinebūt reprobi cognoſceť q̄ non
fuerūt boni. vn̄ ps. Cognoſceť dn̄s iudi
cia faciēs ī oper. ma. ſu. cōpre. eſt pctō.
¶ Sciēdū eſt aūt q̄ loquēdo de illa ar
bore moralr̄ īuenio triplices arbores. ſ.
Immūde carnalitatis cui maledicitur.
Humane cupiditatis ⁊ hec abſcinditur.
Superbe dignitatis ⁊ illa foditur.
¶ Primo inuenio arborē imunde carnali
talis cui maledicit. ⁊ hoc pōt figurari p̲
arborem de qua dicitur Mat. xxi. q̄ xp̄s
veniēs de bethania in hieruſalem ⁊ vi
dēs fici arborem ſecus viaʒ venit ad eā
⁊ nihil īuenit in ea niſi folia ⁊ ait illi nū
q̄ ex te fruct⁹ naſcatur: ⁊ areſacta eſt cō
tinuo ficulnea. ¶ Ubi ſciendū q̄ per il
lam arborem habētē folia ſine fructu in
telligitur homo dedit⁹ carnalibus deli
derijs. Nam ſicut cōtingit aliquando q̄
arbor ex nimia humiditate vł pinguedi
ne nō fructificat ſed ſolum multiplicat
in ramis ⁊ folijs: ſic hō deditus delitijs
corporis fructus deo gratioſos nō pōt
facere ſʒ tm̄ folia. i. aliquā apparētē de
lectationē trāſitoriā q̄ p̲ folia q̄ cito de
fluūt deſigneť. Nā auertēs tn̄ cōmina
tionē apoſtoli di. Ro. j. Qui talia agunt
digni ſunt morte. Xp̄s igiť veniēs ad il
lā immundiſſimā arborē q̄rens aliquem
bonū fructū nō inuenit niſi folia. i. dele
ctatiōes carnales. Un̄ de talib⁹ Sapie.
iij. Uacua eſt ſpes illoꝝ ⁊ labores ſine
fructu ⁊ inutilia opa illoꝝ. ⁊ tūc eā ma
ledicit ſubtrahēs ab illa grām ſuā ⁊ ſta
tim areſcit q2 ſubito venit mortis ſnla p̲
quā ſiccať ⁊ arid⁹ fit pabulū ignis eter
ni. Un̄ hiero. ī q̄dā epiſtola. O q̄ acerb⁹
fructus luxurie amarior felle crudelior
gladio. ¶ Scd̄o inuenio arborē mūda
ne cupiditatis: ⁊ hec abſcidiť ⁊ hoc pōt
figurari p̲ arborē quā vidit nabuch. de
qua Dan. iiij. videbā, inq̄t ⁊ ecce arbor
in medio terre ⁊ altitudo ei⁹ nimia: ma
gna arbor ⁊ fortis: pceritas ei⁹ cōtingēs
celū. aſpectu ei⁹ erat vſq3 ad fines ter
re: folia ei⁹ pulcherrima: ⁊ fruct⁹ ei⁹ ni
mi⁹: ⁊ eſca vniuerſoꝝ ī ea: ſubter eā ha
bitabāt aīalia ⁊ beſtie: ⁊ in ramis ei⁹ cō
uerſabāť volucres celi ⁊ ex ea veſcebať
ois caro. videbā in viſiōe capitis mei ſu
p̲ ſtratū meū: ⁊ ecce vigil. ⁊ ſanct⁹ de celo
deſcēdebat ⁊ clamauit fortiť ⁊ ait ſucci
dite arborē: ⁊ p̄cidete ramos ei⁹: ⁊ diſp̲
gite fruct⁹ eius fugiāt beſtie que ſubter
eam ſunt: ⁊ volucres de ramis ei⁹: verū
tn̄ germē radicis ei⁹ in terra ſinite: vt al
ligeť vinculo ferreo ⁊ ereo. ⁊ cū feris ſit
pars ei⁹. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̲ illā arboreʒ
ſic magnā ⁊ plenā fructib⁹ intelligiť hō
diues ⁊ auar⁹ q̄ ppť nimias diuitias in
altū erect⁹: videť tāgere celi cacumen:
cui⁹ aſpectus ad lucrū dr̄ eē vſq3 ad ter
minos vniuerſe: q2 auar⁹ p̲ totū mundū
cogitat lucrari: vel p̲ vſurā vel per mer
catiōes falſas: nūc in francia: nūc in an
glia: ⁊ ſic de diuerſis partibus mūdi. Fo
lia eius. i. apparētia ei⁹ inter hoīes pul
cherrima p̲ diuerſos apparat⁹ eq̄ꝝ: ve
ſtimētoꝝ domicelloꝝ ⁊c. in q̄b⁹ tales di
uites gl̄iantur. Fruct⁹ ei⁹. i. reddit⁹ ni
mi⁹: q2 de diuerſis partib⁹ mūdi veniūt
ſibi: de alamania reddit⁹ vſurarū. de frā
cia mercationū ⁊c. Eſca. ho vniuerſoꝝ ī
hac arbore dr̄: q2 multi de diuitijs talium

dicunt Nā pecuniā ſuā multis accommodant ꝛ diuerſimode vt ſupra vt ſemꝑ lucrent̄. Subter eā dicunt̄ animalia habitare ꝛ beſtie.i.hoīes ſimplices ꝛ pauperes quos volūt ſibi ſubiectos. In ramis eiꝰ volucres celi.i.hoīes aſtuti et diuites ꝛ potētes: q̄ oēs ad illā arborez cōgregātur ꝛ ipm̄ aſſociāt: ꝛ oēs faciunt ſibi honorem. Nā quicūq̧ eſt diues ille eſt dn̄s quātuncūq̧ ſit genere ruſticus: quicūq̧ ho eſt pauꝑ quātuncūq̧ nobilis genere vilipēdit̄: ſed ſolū qui h̄z pecuniā honorat̄. ❡ Sed aduertat diues auarus q̄d dicit̄ accidere ſibi. Nā vigil de celo clamat vt abſcindat̄ arbor. Per illū em̄ vigilē intelligit̄ deꝰ pater q̄ nō dormit: ſed ſemꝑ vigilat. Iſte clamat ꝙ arbor.i.homo auarus abſcindat̄ ꝑ mortis ſniam. Nā quātuncunq̧ homo ſit diues ꝛ potens: tn̄ iſtā ſnīaz nō poteſt euadere: qꝛ iuxta illud Heb.ix. Statutū eſt hoībus ſemel mori. Nā multotiens quādo hō eſt i maiori culmine: venit ſubito infirmitas: ꝛ in q̄nq̧ diebꝰ vel ſeptē ſepelitur. Et tūc rami eius.i.potētie: ꝛ fructus.i.diuitie: ꝛ folia.i.eiꝰ apparatꝰ extrinſecus diſpergunt̄. qꝛ quicunq̧ pōt capere de ſuis diuitijs capit: ꝛ tunc oēs tam diuites q̄ pauperes ipm̄ fugiūt: qꝛ ipm̄ totaliter derelinquūt nullꝰ curans ipſius aīam. ❡ Signāter aūt dicit̄ ꝙ de illa arbore germen remanet: ꝑ qd̄ intelligitur ꝙ aīa q̄ immortalis eſt: ꝛ tn̄ hec ſi ſuatur in terra diu ducit̄ in infernū. Ut verificetur de ipo illud Luce.xvj. Mortuus eſt diues ꝛ ſepultus in inferno. Et ſibi alligat̄ vinculo ferreo ꝛ ereo.i.pena grauiſſima quā auarus ſuſtinebit. Et cū feris erit pars eius.i.cū demonibus. Un̄ de tali dicit Greg.i quadā omel̄. Auarꝰ hic ardet cōcupiſcentie eſtuat multiplici cura cuſtodie. Et poſtmodum ardebit igne gehēne. ❡ Tertio inuenio arborē ſuperbe dignitatis: ꝛ illa fodit̄ ꝛ hoc pōt figurari ꝑ arborez de qua dicit̄ Lu.xiij. Arborem fici habebat quidā plātatā in vinea ſua ꝛ venit querēs fructū in illa ꝛ nō inuenit: dixit autē ad cultorē vinee ecce anni tres ſunt ex quo venio q̄rens fructū in ficulnea hac ꝛ nō inuenio: ſuccide ergo illaz vt q̄d terrā occupat. et ille dixit illi dn̄e dimitte illam ꝛ hoc āno vſq̧ dū fodiā circa illā: ꝛ mittā ſtercora ꝛ ſi quidē fecerit fructū: ſin autē in futurum ſuccides eā. ❡ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā arborem intelligit̄ ſuꝑbus qui nō ꝯſiderans ſuā vilitatez ꝛ fragilitatē nō ſe humiliat nec facit aliquē bonū fructū: quē deus ſuccidi precipit: q̄n ſibi mortē quā euadere nō poterit ꝯmīnat̄: cui tn̄ mltotiens ad preces aliquoꝝ bonoꝝ dat̄ dilatio donec fodiat̄ et mittāt̄ ad radices ſtercora.i.donec ſuā fragilitatē ꝛ vilitatē deſignatā ꝑ fimū cōſideret cogitās q̄ de terra eſt ꝛ in terraz debet reuerti. ꝛ ſi q̄n hoc ꝯſideret ꝛ ſe humiliet ꝛ velit fructificare: recipit̄ a deo in grāz. Si ho in ſuis malitijs ꝑſeuerauerit ſuccidit̄ ꝛ traditur ignibꝰ infernalibus cōburendus. De illa ſuꝑbia loquit̄ Ber. in quodā ſermone. di. Superbia de ſupnis celeſtibꝰ ad ima precipitat: humilitas ab imis ad alta leuat: angelus de celo ad terrā corruit. hō de mūdo ad celum aſcendit.

❡ Quarta pars.

Sequit̄. Non oīs qui dicit mihi dn̄e ꝛc. Ubi tāgit felicitatē q̄etātis p̄miū apperendā. qd̄ probat retributio p̄parata. Ubi ſciēdū ꝙ regnum celorum qd̄ eſt noſtrum premium nō acq̄rit̄ ex ſolis ꝟbis: ſed ex operibꝰ virtuoſis: Un̄ Hiero. Utrūq̧ em̄ dei ſuis neceſſarium eſt vt ꝛ opus ſmone ꝛ ſermo operibus cōprobet̄. Scd̄m hoc igit̄ hic duo poſſumus ꝯſiderare. Primo q̄d ad acq̄ſitionē p̄miū nō ſufficiat. Scd̄o in q̄ acquiſitio ipſius ꝯſiſtat. ❡ Quātum ad primū dicit. Nō oīs q̄ dicit ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ in oī actu bono de ſe implicite rep̄ſentat̄ xp̄s tanq̄ ꝑncipiū ꝑ qd̄ oīa ſiūt. iuxta illud Jo.j. Oīa per ipz̄ facta ſunt. Poteſt igit̄ eſſe ꝙ aliquis habeat honeſtatē vite exterioris: ꝛ tūc ille dicit xp̄o ſemel dn̄e. Habeat ēt veritatē doctrine ꝛ locutiōis ꝛ tūc dicit bis dn̄e. Habeat nihilominꝰ bonitatē meritorie operationis: ꝛ tūc dt̄ ter dn̄e. Ad habēdū regnū celoꝝ nō ſufficit ꝙ dicat ſolū bis dn̄e. ſ. ꝑ honeſtatē vite exterioris: ꝛ ēt ꝑ claritatē doctrine. Nā ſm̄ Apoſtol.j. Cor.iiij. Nō eīn in ſmone eſt regnū dei ſz ex ope-

176

ribus virtuoſis. ¶ Uel poſſum⁹ dicere q̄
in hoīe poſſum⁹ ꝯſiderare tres act⁹.ſ.co
gitationē locutionē ⁊ opationē.qñ igit̄
aliqs in corde bonū cogitat:ſemel dicit
dñe:qñ corde cogitat ⁊ ore dī:tūc dī bis
dñe.qñ ꝟo cogitat corde ore dī:⁊ ope fa
cit:tūc dī ter dñe. Ad acq̄rendū regnū
celoꝝ nō ſufficit tm̄ dicere bis dñe.i.ſo
lū credere ⁊ loq̄ vel docere.q2 iuxta illō
Jac.ij. Fides ſine opib⁹ mortua ē. Un̄
de talib⁹ Tit.j. Cōfitent̄ ſe noſſe deū fa
ctis autē negāt. ¶ Quātū ad ſcdꝫ.ſ.in q̄
acquiſitio ꝓmij cōſiſtat dī.ſed q̄ facit vo
lūtatē ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ſicut nō ois via
ducit ad vnū terminū:ſic nec ois mod⁹
viuēdi ducit ad regnū celoꝝ dicere igit̄
nō ē via ſufficiēs ducēs ad regnū celoꝝ
ſꝫ opa bona q̄ q̄dē facit ſeruādo diuina p̄
cepta. Unde Jo.iij. Si hec ſcitis:bti eri
tis ſi feceritꝫ ea. Ad quā beatitudinē ⁊c.

¶ Dominica.viij.poſt penteco
ſten Euangelium.xlix.

H Omo quidaꝫ
erat diues q̄ hēbat villi ⁊c.
Luce.xvj. Nos videm⁹ p̄
experientiā q̄ qñ alicui cō
mittitur alicui⁹ magni the
ſauri gubernatio ⁊ diſpēſatio:q̄ ſi ille q̄
ꝯmittitur credere ſe nō deberet rationē
reddere domino qui ſibi theſaurū cōmi
ſit multotiēs forte illū idebite diſpēſaret
ſꝫ qñ ſcit certitudinalr̄ q̄ neceſſe hꝫ red
dere rōnē dño exigenti:tūc eſt magis ſol
licit⁹ de cuſtodia theſauri.q̄ ſi oppoſitū
faceret eſſet grauiter increpādus:⁊ vt h̄
diligētius faciat:ſibi eſt vtile vt cōditio
nes domini ſui ad memoriā reducantur
oſtēdēdo q̄ potētiā eius nō poterit eua
dere q̄n reddat debitā rōnē. ¶ Uidem⁹
etiā q̄ inter alia q̄ ſunt vtilia homini eſt
virt⁹ ꝓuidētie:q2 teſte Greg. in omel. mi
nus iacula feriūt q̄ ꝓuidētur:⁊ nos tole
rabili⁹ mundi mala ſuſcipim⁹ ſi ꝯ hec p̄
prouidētie clipeū munimur. Homo igi
tur in aliqua ꝓſperitate exiſtēs:ignorās
quid ſibi ſit in futurū:dꝫ dū eſt in ſtatu ꝓ
ſpero:ſibi ꝓuidere ſollicite:vt ſi quādo i
digētie tp̄s aduenerit:ſciat vbi poſſit ha
bere recurſum. ¶ Uidem⁹ etiam q̄ offi
ciū boni magiſtri ē iſtruere ſuū diſcipu
lū nō ſolū ad ꝓcauendū errores ⁊ picu
la q̄ in ſcia poſſunt accidere:ſꝫ vt poſſit
ad debitū ⁊ pfectū finē ſcientie ꝑuenire.
¶ Xp̄s igit̄ noſter pr̄ ⁊ magr̄ ⁊ dñs:ſciēs
nobis a deo magnū theſaurū ꝯmiſſuꝫ:q2
oīa q̄ habem⁹:vt ſim⁹ magis ſolliciti in
cuſtodiēdo ipꝫ ⁊ debite diſpēſando:nos
reddit attētiſſimos de rōne reddēda de
nūciādo periculū imminēs oppoſitū fa
ciēti:oſtēdēs nihilomin⁹ magnitudinē
dñi cui⁹ examen nullaten⁹ poterim⁹ ꝓ
terire. ¶ Sciēs etiā q̄ dū in hoc mūdo
viuim⁹ poſſum⁹ nobis ꝓuidere q̄d ha
beam⁹ in alio:docet nos habere ſollici
tā ꝓuidentiā de opib⁹ pietatis oſtēdēs
nihilomin⁹ q̄ ex ipis acq̄rim⁹ gl̄iam pa
diſi. Et h̄ ē qd̄ nobis inuit in euangelio
hodierno i q̄ tāgit q̄tuor euidenter.ſcꝫ.
Seruiētis magnitudinē in diſpēſando.
Preſidentis ſeueritatē in iudicando.
Procurantis ſagacitatē in ꝓuidendo.
Ammonētis benignitatē in inſtruēdo.
¶ Primū ꝓbat accuſatio promulgata.ſe
cundū citatio feſtinata.tertium remiſſio
relaxata.q̄rtū expoſitio applicata. Pri
mū in prin. Scdm ibi. Et vocauit illū ⁊c.
tertiū ibi. Ait autem villic⁹ intra ſe ⁊c.
quartū ibi. Et ego dico vobis facite ⁊c.

¶ Prima pars.

Q Uantū ad primū vbi tangit.
⁊c.qd̄ ꝓbat ⁊c. dicit. Homo q̄
dā erat diues ⁊c. Ubi ſciens
dū q̄ pctm̄ alicui⁹ aliquādo
pōt eſſe occultū:aliqñ publi
cū ſi occultū fuerit dꝫ corrigi in occulto
⁊ ſi correctus ſe emendauerit:nō opꝫ vt
pctm̄ ſuū ampli⁹ accuſet̄:cū ois corre
ctio ⁊ accuſatio ad hoc ordinari ꝓncipa
liter debeat vt emēdatio ſequat̄ quē mo
dū tenēdū docet nos xp̄s qñ dicit petro
Mat.xviij. Si peccauerit i te frater tu⁹:
vade ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipm ſolū:ſi te
audierit lucrat⁹ es fratreꝫ tuū. Si vero
pctm̄ ſit publicū:q2 ex hoc peccans de
dit aliis malū exēplū:ne forte ſi pctm̄ ī
punitū remaneret:eēt aliis occaſio de
linquēdi dꝫ publice accuſari nō q̄dē li
uore inuidie ſꝫ amore iuſticie ⁊ ꝓp cōeꝫ vti
litatē. Qui mod⁹ nobis inuit̄ Leuit.19.
Ubi dr̄. Nō oderis frēꝫ tuū i corde tuo ſꝫ
publice arguas euꝫ ne habeas ſup illo

petiſti non q̄ras vltionē nec memor eris iniurie fratrū tuorum. ❡ Sciendum eſt autem ꝙ ad accuſatiōnē alicuius peccā tis quatuor requirunt inter alia ſcilicet ꝙ ſit aliqs p̄ſidēs q̇ poſſit corrigere. aliquis ſubdit᷒ q̇ poſſit deficere: aliqs denūciās q̇ poſſit hoc dicere. aliqua cā q̇ poſſit ſufficere. Scdm̄ hoc igit hic. quatuor poſſumus conſiderare. ſcꝫ.

Dominum preſidentem.
Subditum obſequentem.
Noticiam euidentem.
Cauſam aggrauantem.

❡ Quantū ad p̄mū dr̄. hō q̇dā erat diues Ubi ſciendū ꝙ in hoīe q̇ dꝫ aliū iudicare dꝫ eſſe ſapiētia ne deficiat p ignorantiā: dꝫ eſſe ſufficiētia ne corrūpat pecunia. Nā ꝑpter ignorātiā multi dant falſas ſnīas propter qđ Eſa. xxviij. Sacerdos ꝛ ꝓpheta neſcierūt vidētē ignorauerūt iudiciū. Propter pecuniā etiā multi iuſtū iudiciū ꝑuertūt: iuxta illđ prouer. xvij. Munera de ſinu ipſi᷒ accipit vt peruertat ſemitas iudicij. iđ opꝫ ꝙ ille q̇ p̄ſidet habeat ſapiētiā: ꝛ hoc dat intelligi in h̄ qđ dr̄ hō: q2 inter alias creaturas eſt ſapiētie capax. Uñ eccl'iaſtes. 8. Sapientia hoīs lucet ī vultu ei᷒ oꝫ ēt ꝙ nō hēat indigētiā. ꝛ h̄ dat itelligi p hoc ꝙ dr̄ diues. ❡ Sciēdū ē aūt loquēdo ſpiritualr̄ ꝙ p illū hoiēꝫ diuitē itelligit de᷒: q̇ lꝫ hō dici poſſit inquātū naturaꝫ humanā aſſumpſit. iuxta illđ Phil'ū. Semetipſum exinaniuit formā ſerui accipiēs ī ſimilitudinē hoim factus ꝛ habitu inuentus vt hō: tñ hic ſingulariter hō dr̄ ad denotādū familiaritatē cū homine vt ex hoc amplius diligat. Nā videmus naturaliter ꝙ ſimilia ceteris parib᷒ diligūt. ❡ Uñ Eccl'i. xiij. Omne aīal diligit ſibi ſile. Dicit aūt diues: q2 iuxta illđ p̄s. Dñi ē terra ꝛ ple. ei᷒. oꝛ. ter. ꝛc. Uñ poteſt dicere Prouer. viij. Mecū ſunt diuitie ꝛ gloria. ❡ Quātū ad ſcđm. ſ. ſubditū obſequētē dicit. q̇ habebat villicū. Ubi ſciēdū ꝙ ſꝫ Glo. villic᷒ dr̄ ville cuſtos: tñ hic accipitur p yconomo. Uñ Bed. villic᷒ q̇ppe ville gubernator eſt: vñ ꝛ a villa nomen accepit. yconom᷒ autē tā pecunie q̄ȝ frugū ꝛ olium q̇ habet dñs diſpenſator eſt. ❡ Sciēdum eſt autē loquendo moraliter ꝙ per illū villicum vel diſpenſatorē intelligitur quilibet homo q̇ debet eſſe fidelis diſpenſator bonorū que recepit a deo. Propter quod. j. Corinth. iiij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti ꝛ diſpenſatores miniſteriorūꝫ dei. Sciēdū eſt aūt ꝙ hō inter alia dꝫ tria ſibi collata a domino fideliter diſpenſare. ſcꝫ.

Bona nature ſeipſum regulando.
Bona fortune pauperibus erogando.
Bona gratie ſocios inſtruendo.

❡ Primo bona nature ſeipꝫ regulādo. Nā hō corp᷒ ꝛ animā ꝛ potētias tā corporales q̄ȝ aīales: q̄ȝ etiā intellectiuas: tūc bñ diſpenſat qñ ipſis nō vtitur ad laſciuiā ſed ad dei ſeruitiū. Ut ſit bonus diſpenſator regis achab de quo dr̄. iij. Re. xviij. ꝙ vocauit achab abdiā diſpenſatorem domus ſue. abdias autem timebat dominū valde. Ubi ſciendum ꝙ per achab regē q̇ interp̄tat firmitas p̄nitatis intelligit xp̄s q̇ inquātū hō eſt tr̄ nr̄ inquātū ho de᷒: pr̄. p abdiā aūt q̇ interp̄tat ſeru᷒ dñi intelligit q̇lꝫ hō q̇ dꝫ eē ſeruus xp̄i. Sicut igit abdias erat diſpēſator dom᷒ achab ita quilꝫ dꝫ eſſe fidelis diſpēſator xp̄i ſeipꝫ regulādo. Ut inſtar abdie deū filialiter timēdo caueat ſibi a malis ꝛ firmiter ꝑſiſtat in bonis. iuxta illud Eccl'i. ij. Fili accedēs ad ſeruitutem dei ſta in iuſticia ꝛ timore ꝛ p̄para aiam tuā ad tētatiōnē. ❡ Scđo hō dꝫ fidelr̄ diſpēſare bona fortune: pau. erogādo. Nā hō diuitias ꝛ alia bona terrena tunc bñ diſpenſat qñ indigētibus ſubuenit in neceſſitatib᷒. Ut ſic ſit ioſeph de quo ſnīaliter dr̄ Gen. xliiij. ꝙ cū fratres Joſeph eſſent in indigētia p̄cepit diſpenſatori dom᷒ ſue. d. imple ſaccos eoꝝ frumēto q̄tū pñt cape: ꝛ pecuniā ſingulorꝝ ī ſummitatē ſacci. Ubi ſciēdū ꝙ p ioſeph qui appellat᷒ eſt ſaluator egypti: intelligit xp̄s q̇ fuit ſaluator mūdi. Per diſpenſatorē vero ei᷒ q̇lꝫ hō fidelis. Per fratres ṽo ioſeph in neceſſitate poſitos: intelligunt paupes indigētes. xp̄s igit p̄cepit diſpēſatori. i. cuilibet fideli. ꝙ impleat ſaccos indigētiū frumēto. i. de reb᷒ ſuis eis ſubueniat. Ad qđ admonet puer. iij. vbi dr̄ Honora dñm de tua ſubſtātia ꝛ de primitijs oīum frugū tuaꝝ de paupib᷒

⁊ implebunt horrea tua ſaturitate vino torcularia tua redūdabūt. ¶ Tertio hō dz eſſe fidelis in diſpenſando bona grē ſocios inſtruēdo q̄ quidē tunc bn̄ diſpenſat qn̄ ſimplices ⁊ ignorātes inſtruit in via veritatis ⁊ fidei. Ad qđ nos ammonet Pe.j.cañ.ſua.iiij.d. Unuſquiſq3 ſicut accepit grāz in alterutrū illā adminiſtrātes ſicut boni diſpēſatores multiformis grē dei. S3 l3 ſic eſſe deberet: audi tn̄ quid ꝯquerēdo dt Apoſtol9.j.Corint.iiij. Hic inqt iā q̄rit inter diſpēſatores vt fidelis qs inueniat. Nā pauci q̄ ſunt bona naturalia diſpēſent fideliter ſe a vitijs refrenādo: ſ3 magis in ipis delectādo: bona etiā tpalia indigētib9 ſubueniēdo: ſ3 magis ſibi tenaciter retinendo: bona etiā gratuita alios inſtruendo: ſ3 magis occultāt in ſeipis grāz alGs inuidēdo. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. noticiā euidentem dt. ⁊ hic diffa. eſt ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ diffamatio aliqn̄ ſumit̄ p ablatiōe bone fame eo mō quo duo ſenes impudici diffamauerunt ſuſannā de falſo crimine ſicut habetur Dan̄.xiiij. ⁊ illud eſt pctm̄ grauiſſimū. Qr em̄ dr eccl'ia.xlj. Curam habe de bono noie: hoc em̄ magis pmanebit tibi ꝙ mille theſauri magni ⁊ p̄cioſi. Jō pctm̄ infamie eſt grauiter puniēdū ¶ Aliqn̄ accipit̄ diffamatio p diuulgatiōe bone fame vel alicui9 magni opis iuxta qđ dr Marc.j. de quodam leproſo quē curauit ieſus ꝙ egreſſus cepit p̄dicare ⁊ diffamare ſermonē. ⁊ talis nō eſt pctm̄. ¶ Aliqn̄ aūt accipit̄ diffamatio p notificatiōe ſceleris publice ꝑpetrati: eo mō quo dictū eſt ab impijs de iuſto Sapi.ij. Jmproperat nobis pctā ligis ⁊ diffamat in nos pctā diſcipline nr̄e. ⁊ illud ſi fiat bona intētiōe.ſ. zelo correctionis delinquētis. non rācore inuidie vel odij nō eſt pctm̄. ⁊ iſto mō dr hic ꝙ villicus fuit diffamat9. iuxta qđ in ſili dr dn̄s dixiſſe habere Gen̄.xviij. Clamor ſodomoꝝ ⁊ gomorꝛeoꝝ multiplicat9 ē ⁊ peccatū eoꝝ aggrauatū eſt nimis. ¶ Quantū ad q̄rtū ſc3 cām aggrauātē dt. q̄ſi diſſipaſſet bona ipius. Ubi ſciēdū ꝙ cā ſufficiēs accuſatiōis villici fuit ꝙ res alienas ſibi ꝯmiſſas indebite diſpēſauit: et id dr q̄ſi diſſip. ⁊c. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ hō dr diſſipare bona q̄ de9 dedit ei quenīa ſint qn̄ ipa ad ꝓꝛiū vſum ordinat ꝙ de9 q̄ ꝯtulit. Un̄ Theo. Cū nō exercem9 diſpenſatiōnē operū ad libitū dn̄i ſ3 ad ꝓprias illecebras: ꝯmiſſis abutimur: criminoſi villici ſumus. ¶ Secundu3 hoc igitur dicunt̄ hoies diſſipare.

Bona naturalia carnaliter cōuerſando.
Bona tpalia prodigaliter expendendo.
Bona gratuita fraternaliter inuidēdo.

¶ Primo dicunt̄ diſſipare bona naturalia carnaliter ꝯuerſando. Nā q̄ ſedāt delitijs corpis ſenſualitatē ſequēdo dicuntur bona naturalia diſſipare. Un̄ de talib9 dr Nee.j. figuratiue. Mur9 hierl'm diſſipat9 eſt ⁊ porte ei9 ꝯbuſte ſunt igni. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p ciuitatē hieruſalem intelligit hō in quo inſtar ciuitatis: deberet eſſe ciuiū vnitas ⁊ trāquillitas pacis: qđ quidē tunc eſt in hoie qn̄ ſenſualitas obedit rōni: qn̄ vo ſenſualitas dn̄atur. tūc dr mur9 diſſipatus ⁊ porte ſuccēſe: qꝛ ſicut diſſipato muro ⁊ portis ablatis ciuitas remanet debilis: ſic qui ſeqtur carnis deſideria: nō ſolū ad reſiſtendum peccatis efficit̄ debilis: ſed ad ip̄ʒ intrant omnium genera peccatorum. ¶ Scđo dicunt̄ diſſipare bona tpalia pdigaliter expēdēdo. Nā qui aliter ipa expendūt ꝙ debeāt: dicunt̄ mali diſpenſatores. Et iſti pn̄t figurari p filiū pdigū de quo Luc.xv. dr ꝙ diſſipauit ſubſtantiā ſuā viuēdo luxurioſe. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p illum filiū pdigum recedētē a pr̄e q̄ ſubſtātiā diſſipauit intelligit̄ quilibet qui p pctm̄ recedēs a deo res ſibi cōceſſas nō diſpēſat vt deberet vtiliter. ſ3 in dānum anime ſue. ¶ Tertio dicunt̄ diſſipare bona gratuita fraternaliter inuidēdo. Nā q̄ primis inuidēdo eos nō edificāt. ſ3 abſcōdūt talētū a deo eis collatū dicunt̄ mali diſpēſatores. Un̄ de talibus figuratiue dr Hiere.x. Comederunt Jacob deuorauerūt eū ⁊ cōſumpſerunt illū ⁊ dec9 ei9 diſſipauerunt. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p Jacob intelligitur quilibet pxim9 quem homo tunc dr deuorare ⁊ cōſumere: qn̄ ꝓpter inuidiā ipm non edificat vt deberet. Ex quo dicit̄ decus eius diſſipare qꝛ ſibi nō cōmunicat ſua bona gratuita vt ex ipis poſſit ꝓfectū aliquē

recipere vel decoꝛē. ¶ De iſtis q̇ ſic tri
pliciter male diſpenſant bona dn̄i ſui dr
figuratiue a dn̄o Hiere.xij. Paſtoꝛes de-
moliti ſunt vineā meā: cōculcauerūt par
tem meā: dederūt poꝛtionem deſiderabi
lem in deſertū ſolitudinis: poſuerunt eā
in diſſipationē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p illos
paſtoꝛes itelligi poſſunt oēs hoies hui⁹
mūdi. qꝛ ſicut paſtoꝛes ſuū gregē guber-
nant ne rapiat a lupis. ſic ipſi debēt gre-
gem potētiarꝫ gubernare ſolicite: ne lu-
pus. i. diabol⁹ eos inuadat atrociter et
ad peccandū inducat. Ut poſſint dicere
illud Gen̄. xlvj. Uiri paſtoꝛes ſum⁹ ſerui
tui ab infantia nr̄a vſqꝫ ad p̄ſens: ꝛ nos
ꝛ patres noſtri. Licet tn̄ ſic eſſe deberet
audi tn̄ q̇d ſequit᷑. multi demoliti ſunt
vineā meā: ꝛ hoc quātū ad illos q̇ diſſi-
pant bona naturalia: qꝛ per vineā in qua
ſunt multe vites intelligit᷑ hō in q̇ ſunt
multe potētie naturales: quas demoliri
dicūt᷑ qn̄ ad dei bn̄placitū non vtunt᷑. ſe-
quit᷑ ꝛ ꝯculcauerūt partē meā. ꝛ hoc quā
tū ad illos q̇ diſſipāt bona tēpoꝛalia. Nā
pars quā de⁹ dicit ſuam ſunt res tēpoꝛa
les q̇ dei ſunt: q̄s nobis cōceſſit ad vſuꝫ
quas tunc hoies cōculcāt: qn̄ nō in ope
ribus mie: ſed ad oſtentationē pꝛodigali
ter expēdūt. Ut ſic q̇libꝫ illoꝝ ſit illa fe
rox beſtia de q̄ dr Dan̄. vij. ꝙ habebat dē
tes ferreos magnos comedētes: atqꝫ cō
minuens: ꝛ reliqua pedibus ꝯculcās. ſe
q̇t᷑: dederūt poꝛtionē meā in deſertū ſoli
tudinis ꝛ hoc quātū ad illos q̇ diſſipant
bona gratuita: qꝛ p illā poꝛtioneꝫ intelli
gunt᷑ dona gr̄e que inter alia ſunt placi-
bilia deo: que nobis dedit: vt de eis fru-
ctū nobis ꝛ aliis faciam⁹ q̄ tunc hoies
dāt in deſertū ſolitudinis: qn̄ de ipſis ni
hil fructificāt. Ut de ipis dici poſſit illō
Ps. Errauerūt in ſolitudine in inaquoſo
viam ciui. habi. non inuenerunt.

¶ Secunda pars.

SEq̄r. Et vocauit illū ꝛc. Ubi
tāgit p̄ſidēris ſeueritatē l vi-
dēdo: qđ pbat citatio feſtina-
ta. Ubi ſciēdū ꝙ dn̄s cū aliq̄s
accuſat᷑ nō dꝫ p̄cipitāt ad ſen-
tēciādū pcedere: ſꝫ ipſum pſonaliter ad
ſe citare: ip̄m pſonaliter icrepare: cauſaꝫ
diligenter inueſtigare: penā acriter nū-
ciare. Secūdum hoc igitur hic quatuoꝛ
poſſumus conſiderare ſcilicet.
Citationem conuenientem.
Increpationem euidentem.
Inueſtigationem ſufficiētem.
Comminationem perterrentem.
¶ Quātū ad pꝛimū dicit. Et vocauit illū
Ubi ſciendū ꝙ de⁹ aliqn̄ vocat hoiem p
internā inſpirationē: aliqn̄ p externam
p̄dicationē: aliq̄ndo p infirmitatē ꝛ afflī-
ctionē: aliqn̄ p moꝛtē. Un̄ Chryſo. Quoti
die talia per effect⁹ nobis exclamat dn̄s
oſtēdēs nobis fruētē l meridie ſoſpitate:
poſtq̄ adueſpaſcit exanimatū: ꝛ aliū iter
pꝛandia expirātē: ꝛ diuerſi; diuerſimode
ab hac villicatiōe diſcedim⁹. ¶ Sciēdū
eſt aūt ꝙ de⁹ mlt̄ipliciter vocat pctōꝛē. ſ.
Ad attentam circūſpectionem.
Ad perfectam emendationem.
Ad rectam operationem.
Ad eternam retributionem.
¶ Pꝛio ip̄ꝫ vocat ad attētā circūſpectio-
nē. Nā qn̄ de⁹ videt hoiem ex fragilitate
ſua lapſum in pctm̄ ſibi cōpatit᷑: ꝛ ip̄ꝫ vo
cat vt ei⁹ ſtatū cōſideret vilē ꝛ miſerū ꝛ a
pctō reſurgat. hoc aūt fuit figuratū Gen̄.
iij. vbi ſnlar̄r dr ꝙ cū adā peccaſſet et co-
gnouiſſet ſe nudū abſcōdit ſe a facie dn̄i
quē de⁹ vocauit di. adā vbi es: q̇ ait vocē
tuā audiui in paradiſo: ꝛ timui eo ꝙ nu-
dus eſſeꝫ ꝛ abſcōdi me. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p
adā q̇ interp̄tat᷑ terrenus: q̇ ꝯtra p̄ceptū
dn̄i fecit: intelligitur q̇libet q̇ pp̄ter amo
rē reꝝ tēpoꝛaliū: nō timet offendere deū
qui poſt pctm̄ inſtar adā nudus remanet
qꝛ expoliat⁹: gr̄a q̇ a facie dn̄i abſcondit᷑
quia pctm̄ eſt obſtaculū impediens viſio
neꝫ dei iuxta illud Hiere. lix. Iniq̇tates
vr̄e diuiſerūt iter vos ꝛ deū veſtrū ꝛ pec
cata veſtra abſcōdeꝛt faciē ſuā a vobis.
De⁹ aūt pius ꝛ miſericoꝛs vidēs hoiem
ſic p peccatū deiectū ipſum vocat vt cō-
ditionē ſuā attēte ꝯſideret. d. vbi es. q. d.
cōſidera miſer in quo ſtatu peccādo es.
Nā pꝛius exiſtēs i gratia aīa tua erat li-
bera: ꝛ nūc eſt facta diaboli ſerua ꝛ que
pꝛius erat mihi cōiūcta p gratiā: eſt con
iuncta diabolo p culpā: ꝛ q̄ erat oꝛdinata
ad gloꝛiam: nunc oꝛdinatur ad penā. cōſi
dera igitur qualis ſit iſta mutatio vt ad
me dimiſſo diabolo reuertaris quā voce

ſionē tā piā cōſiderās miſer pctōꝛ nō dꝫ in pctō vt obſtinat⁹ remanere ſꝫ ad deū reuerti. Ad qđ admonet Eccli.xvij. vbi dr. Cōuertere ad dn̄m ꝛ relinq̄ pctā tua. ¶ Scđo de⁹ vocat pctōꝛē ad pfectā emēdationē. Nā poſtq̄ de⁹ vocauit hoīeꝫ ad ſui conſiderationē ip̄m vocat ad ſatiſfactionē de offenſis. hoc aūt fuit figuratū Eſa.xxij. vbi dr. Et vocabit dn̄s exercituū in die illa ad fletū ꝛ ad planctū ꝛ ad caluiciū ꝛ ad cingulū ſacci. ¶ Ubi ſciēdū q̄ vno mō p fletū ꝛ planctū intelligit amara cōtritio. Per caluiciū p qđ frons diſcooperit: apta cōfeſſio. p cingulū aūt ſacci pfecta ſatiſfactio. Uel alio mō de⁹ vocat hoīeꝫ ad plāctū per culpaꝝ cōtritionē. Nā q̄ deū offendit dꝫ p amaritudinem pctā plāgere. vt dicere poſſit illud Michee.j. Plangā et vlulabo vadā ſpoliatus ꝛ nudus: faciā plāctū velut draconū: ꝛ luctū quaſi ſtrutionū. Uocat etiam ad caluiciū p vanitatuꝫ depoſitionē. Nā ſicut qn̄ hō calu⁹ efficit: cadit capitis ornamētū: ſic peccatoꝛ volēs deo recōciliari debet oꝛnamēta ꝛ alias vanitates deponere. vocat etiā ad cingulū ſacci p xp̄iā vilificationē ꝛ p pctōꝛum cohibitionē qꝛ p ſaccū itelligit vtilitas hoīs p cingulum ꝟo peccatoꝝ cohibitio. Ut ſit de numero illoꝝ de qb⁹ Eſa.xv. In triuijs ei⁹ accincti ſunt ſacco: ꝛ ī plāteis ei⁹ hominis vlulat⁹. Nā q̄ ī triuijs peccauit p luxuriā auariciā vel ſupbiā: dꝫ vilitateꝫ ſuā cognoſcēdo ꝛ ſe reſtringēdo accingi ſacco ad peccādum ſe vlteri⁹ nō laxādo. ¶ Tertio vocat peccatorē ad rectā operationē vt ſe exerceat in opib⁹ bonis. et hoc fuit figuratū Eſa.xlj. vbi dr Suſcitauit ab oriente iuſtū: vocauit eū vt ſeq̄ret ſe. ¶ Ubi ſciendū q̄ p oriētē vbi ſol oꝛit q̄ mūdū illuminat: intelligit ſpūſſan. gr̄a illuminās aīam viatoris. Per iſtā igitur gr̄am de⁹ hoīes ſuſcitat: qn̄ ip̄m eleuat a pctō in quo nō vult q̄ ocioſus pmaneat: ſꝫ ip̄ꝫ vocat ad ſuā ſcolā Un̄ Lu.ix. Si q̄s vult venire poſt me abneget ſemetip̄m ꝛ ſequat me. ¶ Quarto vocat pctōꝛem ad eternā retributionē: iuxta illud.j. Pe.v. Deus aūt oīs gr̄e q̄ vocauit nos in eternā ſuā gl̄iaꝫ. Propter qđ apl's.j. Theſſa. ij. Teſtificati ſum⁹ vobis vt ābularetis digne deo q̄ vocauit nos in ſuū regnū ꝛ gl̄iam Sed licz de⁹ hoīes vocet: tn̄ multi nolūt venire de quib⁹ cōqueritur. Prouer.j. di. Uocaui ꝛ renuiſtis: extendi manu mea ꝛ nō fuit q̄ aſpiceret: deſpexiſtis oē cōſilium meum ꝛ increpatiōes meas neglexiſtis. Unde de talib⁹ Hiere.v.ca. Percuſſiſti eos ꝛ nō doluerunt: attriuiſti eos ꝛ renuerūt accipere diſciplinā: indurauerūt facies ſuas ſupra petrā ꝛ noluerūt reuerti. ¶ Sed tn̄ aduertāt quid eis accidit: qꝛ finaliter priuabuntur regno celoꝝ: qđ fuit figuratū in regina vaſthi. de qua inialiter dicit Heſter.j. q̄ cuꝫ rex Aſſuerus voceſſet per nūcios ſuos reginam vaſthi vt veniret ad eū: renuit ꝛ regis imperiū cōtēpſit: ꝓpter qđ fuit ꝯtra ipaꝫ data ſentētia vt regno irreuocabiliter priuaret. ¶ Ubi ſciendum q̄ p regeꝫ Aſſuerū q̄ beatitudo interp̄tat: intelligitur de⁹ qui eſt beatitudo nr̄a. Nam teſte Jo.xvij. hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū ꝛ quē miſiſti ieſum xp̄m. Per vaſthi vero q̄ debebat eſſe regi ſubiecta: intelligit q̄libet hō q̄ dꝫ eſſe ſubiect⁹ et obediēs deo. iuſtū multoties de⁹ vocat vt ſibi obediat ꝛ ſe exerceat in opib⁹ bonis: q̄ tn̄ inſtar vaſthi ipſuꝫ deſpicit nec vult ad eius mādatū venire. Un̄ de ipſo pōt deus dicere illud.ij. Reg.xix. Seru⁹ meus cōtempſit me. Tn̄ aduertat miſer q̄ ſicut vaſthi ob hoc fuit regno terreno priuata ſic ipſe priuabitur regno celorū et cōſoꝛtio angeloꝝ. Quia eis dicit xp̄s Matth.xxj. Auferet a vobis regnuꝫ dei ꝛ dabit gēti facięti fruct⁹ ei⁹. ¶ Quantū ad ſcđm ſcꝫ increpationē euidētē dicit. ꝛ ait illi q̄d hic au. de te. Ubi ſciendū q̄ ſicut dn̄s tp̄alis poſtq̄ ſibi diffamet⁹ ē ei⁹ aliq̄s ſeru⁹ ip̄m ad ſe vocat ꝛ ip̄m euidēter increpat di. q̄d hic audio de te: vt ex increpatiōe facta cognoſcat dn̄ꝫ nō latere qđ fecit malū: ſic de⁹ hoīem cui dedit bona naturalia: tp̄alia: ꝛ gratuita vt ipſe conuenienter diſpenſet: qn̄ videt q̄ ipſa diſſipat ipſum euidēter redarguit. d. q̄d hic audio de te. quaſi dicat hoc non habebas a me. vn̄.j. Coꝝ.iiij. Quid habes quod non accepiſti. q. d. nihil. et ideo debuiſti oīa fideliter diſpenſare. ¶ Quātū ad tertium. ſ. inueſtigationem ſufficiētē

dicit. redde rōnem villicatiōis tue. Ubi ſciendū ꝙ ſicut dñs tēporalis de rebus ſuis cōmiſſis alicuj exigit debitā rōnē ſic deus ab hoib⁹. vñ. j. Pe. iiij. Reddent ratiōnē ei qui parat⁹ eſt iudicare viuos ꝛ mortuos. Deus em̄ exiget rationē ab hoībus quomodo bona eis cōceſſa tā naturalia ꝙ̄ tēꝑalia: ꝙ̄ etiā gratuita diſpenſauerit in hoc mūdo: cogitādo: loquēdo ꝛ opē exercēdo. iuxta illud Sapie. j. In cogitatiōib⁹ em̄ impij interrogatio erit. Et hoc quantū ad cogitationem cordis. Sermonū autem illius auditio ad deū veniet. Et hoc quātū ad locutionē oris. Et ad correptionē iniquitatū illius. Et hoc quātū ad executionem operis. Un̄ Sap. vj. Altiſſimus interrogabit opera noſtra ꝛ cogitationes ſcrutabit. Sꝫ quā rationē reddere poterūt ſuperbi: auari ꝛ luxurioſi: ceteriſqꝫ peccatis dediti: certe malā: vt ſic cuilibꝫ dici poſſit illō Eccle. ix. Nec opus nec ratio nec ſciētia nec ſapiētia erūt apd̄ inferos quo tu ꝑperas. ¶ Quātū ad quartā. ſcꝫ cōminationem perterrētē dicit. Jam nō poteris villicare. Ubi ſciendū ꝙ ſicut dñs temporalis aliquādo ponit villicum vt pro tempore diſpēſet bona ipſius: ꝛ ſi qñ inueniat ipꝫ infidelē: priuat ipſum ab officio: ſic deus hominē dū viuit i hoc mūdo facit diſpēſatorē ſuū: poſt mortē vero nō hꝫ ampli⁹ ſpaciū diſpēſandi. qꝛ ſm̄ Chryſo. in hoc mūdo ſolū eſt tps merēdi. In alio vo p̄miū vel ſuppliciū obtinēdi. Et iō Eccl'iaſtici. xiiij. An obitū tuū operare iuſticiā qm̄ non eſt apud inferos inuenire cibū.

¶ Secunda pars.

Sequit'. Ait autē villicus intra ſe. ꝛc. Ubi tāgit procurātis ſagacitatem in ꝓuidēdo qd̄ ꝓbat remiſſio relaxata. Ubi ſciēdum ꝙ cū hō videt ſibi imminere aliquod periculū dꝫ eſſe ſollicit⁹ vt ſibi ꝓuideat in futurū. Qꝛ igitur cuilibet hoi magnū piculū imminet de rōne in alio mūdo reddēda dꝫ dū viuit eſſe ſollicit⁹ qualr̄ poſt mortē refrigeriū inuenire poſſit inſtar hui⁹ villici. Hic aūt quatuor poſſum⁹ cōſiderare: ſcꝫ.

Attentam conſiderationem.
Infirmam conditionem.
Conceſſam remiſſionem.
Debitam cōmendationem.

¶ Quātū ad primū dicit. Ait autē villicus intra ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut ille villicus qñ fuit ſibi cominatum a dño ſuo ꝙ nō ampli⁹ villicaret: cogitauit ſibi in poſterum prouidere: ſic homo quādo videt ſibi cominatā penam ꝓpter pctā ſua dꝫ cogitare qualr̄ ipā euadere poſſit. Ut dicere poſſit cum ps. Cōcaluit cor meū intra me et i meditatiōe mea exardeſcet ignis. Exemplū de filio prodigo de quo Luce. xv. ꝙ in neceſſitate poſitus humiliauit ſe corā pr̄e di. peccaui in celū ꝛc. qui vbi dicit' ibidē: qꝛ ſibi preuidet miſericordiā inuenit. ¶ Quantū ad ſcd̄m ſcꝫ infirmam conditionem dicit. fodere nō valeo ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut homo quādo videt ſe nō poſſe aliquod periculū ꝑ vnum modū euadere querit aliū: ſic homo qui vult ſententiā diuinā euitare ſi nō poteſt ꝑ vnū modū ſatiſfacere: dꝫ inuenire aliū. Ubi ſciēdū ꝙ oīa pctā generalr̄ reducunt' ad tria. ſ. ſupbiā luxuriā ꝛ auariciā: qꝛ. j. Joā. ij. Oē qd̄ eſt in mūdo: cōcupiſcentia carnis eſt. ꝛ cōcupiſcētia oculoꝝ ꝛ ſupbia vite. Et ſm̄ hoc generaliter loquendo eſt triplex mod⁹ ſatiſfaciēdi. Nā cōtra pcm̄ luxurie eſt carnis maceratio. cōtra pcm̄ auaricie eleemoſynaꝝ largitio. ꝯtra pcm̄ ſupbie deuota orō ꝑpter qd̄ Tob. xij. Bona eſt orō cū ieiunio et eleemoſyna magis ꝙ̄ theſauros auri ꝯdere. Carnis maceratio intelligit' in foſſione in qua homo affligitur. Oratio in mēdicatiōe: qꝛ in orōne hō ab aliquo petit auxiliū. Eleemoſynaꝝ largitio i debiti dimiſſiōe qꝛ dimittēdo ſubuenit indigēti. Homo igit' qui nō poteſt carnē affligere nec etiā orare dꝫ eleemoſynas facere vt ſua redimat peccata. vñ Dan. iiij. Pctā tua eleemoſynis redime ꝛ iniqtates tuas miſericordijs pauperū. ¶ Quātū ad tertiū. ſcꝫ cōceſſā remiſſionē dicit. ſcio qd̄ fa. ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ex quo pcm̄ impunitū nō remanet ex quo nō poteſt per vnum modū ſatiſfacere dꝫ inſtar huius inuenire alium vt habetur hic. Ubi primo conſidera.

Modi precogitationem.
Secundo operis executionem.

¶ Quātū ad primū dicit. ſcio ꝛc. ¶ Quā
tū ad opis executionē dicit ꝯuocatis ita
q̄ ꝛc. Ubi oſtendit ꝙ fecit duplicē remiſ
ſionē. ¶ Quantū ad primā dicit cōuoca
tis ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Bedā cadus grece
amphora ē ꝯtinēs hydrias tres. ¶ Quā
tum ad ſecūdā dicit. deinde alio dixit ꝛc.
Ubi ſciendū ꝙ ſm Bedā chorus modijs
triginta cōplet. ꝛ dimiſit quintā partem.
¶ Sciendū eſt aūt moraliter loquēdo ꝙ
per illos duos debitores intelligunt in
hoīe corpus ꝛ aīa. Aīa aūt debet cētum
cados olei. i. dilectionē pfectā dei ꝛ pxi
mi. q̄ perfectio intelligit p numerū cēte
nariū. dilectio vo p oleū. qꝛ ſicut oleū na
tat ſuper oēs liquores. ſic charitas ſup
oēs virtutes. Corpus vo dꝫ centum cho
ros tritici. i. pfectā macerationē q̄ pfeſ
ctio intelligit in numero cētenario. maſ
ceratio vo in tritico qḋ flagello excutit.
Lꝫ aūt q̄libet iſtorū debitorū debeat ſuū
debitum pfecte reddere vt ſupra: tn̄ cuiſ
libet illorū dimittit aliq̄d ſed nō totū: qꝛ
etſi iſta hō dū viuit nō pōt pfecte habeſ
re: tn̄ dꝫ ipſa p poſſe habere ſi vult adipi
ſci gloriā paradiſi. ¶ Quantū ad quartū
ſcꝫ debitā cōmēdationē dicit. Et laudaſ
uit dn̄s villicū ꝛc. Et pmo ponit ipāꝫ cōſ
mēdationē. Scd̄o cōmendationē rōnis.
¶ Quātū ad primū dicit. Et lau. dn̄s vi.
iniquitatis. In quo actu duo cōſidera. ſ.
defraudationē animi ſui ꝛ in hoc nō lau
dat nec in hoc ſm Auguſti. de q̄ōnibus
euangeliorū dꝫ imitari. ꝛ prudentiā quā
habuit in acq̄rendo ſibi amicos ꝛ ſibi in
poſterū puidēdo ꝛ de iſto laudat. ¶ Sciē
dū eſt aūt ꝙ qn̄ villicus prudēter egiſſe
dr ꝙ hic nō accipit prudēter ſm Orig. p
virtute ſed pro quadam aſtutia naturali.
¶ Quātū ad cōmendationē dicit: qꝛ filij
hui⁹ ſeculi pru. ꝛc. Ubi ſciēdū ſm Bedā
ꝙ filij lucis ꝛ filij hui⁹ ſeculi vocant quō
et filij regni filij pditiōis: cui⁹ eīn q̄ agit
opa ei⁹ cognominat ꝛ fili⁹. ¶ Sciēdum
eſt aūt loquēdo moralr ꝙ gn̄ationē mun
danā figuratiue deſcribit Salomō Proſ
uerb. xxx. d. Generatio que patri ſuo ma
ledicit ꝛ que matri ſue nō benedicit. geſ
neratio que ſibi munda videtur ꝛ tn̄ non
eſt lota a ſordibus ſuis: gn̄atio cuius exſ
celſi ſunt oculi ꝛ palpebre ei⁹ in altū por
recte: generatio q̄ pro dētib⁹ gladios haſ
bet ꝛ cōmandit molaribus ſuis vt come
dat inopes de terra: ꝛ paupes ex hoīb⁹.
¶ Ubi ſciendum ꝙ per iſtas quatuor ge
nerationes notatas dat intelligere quaſ
tuor genera pctōꝝ exiſtētiū i mūdo ſcꝫ.
Obloquentium per blaſphemiam.
Laſciuientiū per luxuriam.
Excellentium per ſuperbiam.
Rapientium per auariciam.
¶ Generatio obloquētiū p blaſphemiā
figurat per generationē q̄ pri ſuo maleſ
dixit. Nā multi ſunt qui deū q̄ pr eorum
eſt maledicūt tā verbis q̄ operib⁹ malis
non aduertātes: tamen quod dicit Proſ
uer. xx. Qui maledicit patri ſuo ꝛ mri ex
tinguet lumen eius in medijs tenebris
i. in inferno vbi eternaliter priuabit diſ
uina viſiōe. Iſti poſſunt figurari per ſeſ
mei de quo. ij. Reg. xvj. Semei aūt p inſ
guꝫ mōtis ex latere cōtra dd̄ gradiebat
maledicens ꝛ mittēs lapides: aduerſus
eum terram ſpargens. ¶ Ubi ſciendū ꝙ
per ſemei qui interpretat audi. me. intel
ligitur quilibet xp̄ian⁹ qui p obedientiā
debet deum audire. Ut de ipſo dicat de⁹
illd̄ pſ. In auditu auris obediuit mihi.
Per dauid autē qui interpretatur manu
fortis intelligit deus: de quo. j. Reg. ij.
Non eſt ſanctus vt eſt dn̄s ꝛ nō eſt fortis
ſicut deus noſter. licet autē ſic homo deſ
beret audire deū tamē ſibi verbo ꝛ operi
bus maledicit nō aduertēs illud Leuit.
xxiiij. Homo qui maledixerit deo porteſ
bit peccatū ſuū: ꝛ q̄ blaſphemauerit noſ
mē dn̄i morte moriatur lapidib⁹ obruet
eū omnis multitudo populi. Iſte qui ſic
deum maledicit dicit lapides pꝫcere: ꝛ
terrā ſpargere: qꝛ inſtar lapidū obſtinaſ
tus in malitijs ꝛ pctis rerum tpaliū deo
totaliter aduerſatur. Ut ſic verificet de
ipſo illud Iob. xlj. Cor ei⁹ indurabit que
ſi lapis. ¶ Gn̄atio laſciuientiū per luxu
riam figuratur per generationē q̄ ſibi vi
det munda ꝛ nō eſt lota a ſordibus ſuis.
Nā multi ſunt q̄ mundos ſe reputāt: ꝛ tn̄
habēt aīas infectas. Iſti poſſunt figuraſ
rari p miphiboſeth de quo ſententiat̄r de
ſcd̄o Reg. xix. Miphiboſeth quoq; fili⁹
ſaul deſcēdit in occurſum regis illotis
pedib⁹ ꝛ intonſa barba: veſteſq; ſuas nō

lauarat:cui⁹ tñ occurſum dauid nō acce
ptauit. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ miphiboſeth
qui interꝑtat os verecundū:intelligit
quilibet luxurioſus qui dꝫ verecundari
corā deo ꝛ hoībus ꝓpter ſuā immūdiciā
appere.d.cuꝫ ps. Tota die verecū.mea
ꝯ me eſt ꝛ ꝯfu.faci.mee.coope.me.ꝑ dd
qui interꝑtat decorus aſpectu intelligit
de⁹.de q̄.Cañ.j.Ecce tu pulcher es dile
cte mi ꝛ decor⁹ lectul⁹ noſter florid⁹.Cō
tingit igit multoties ꝙ hō pedib⁹ nō lo
tis.i.affectib⁹ nō purgatis:veſtib⁹ etiā
nō lotis.i.corꝑe infecto:deo vult occur
rere cui⁹ tñ occurſus nō eſt deo gratus.
¶ Gñatio excellentiū ꝑ ſupbiā figurat ꝑ
gñationē cuius excelſi ſunt ocl̄i ꝛ palpe
bre ī altū ꝑrecte. Nā multi ſunt deſpiciē
tes alios ꝛ ſe ī ſupbiā erigētes:q̄ꝝ tñ cō
ſortiū ꝯmonet caueri Eſa.ij.vbi dr Quie
ſcite ergo ab hoīe cuius ſpūs in narib⁹
ei⁹ qꝛ excelſus reputat⁹ ē ipſe.nō aduer
tēs illd Eſa.ij.Dies dñi exercituū ſup
oēm ſupbū ꝛ excelſum ꝛ ſup oēm arroga
tē.ꝛ humiliabit. ¶ Iſti poſſunt figurari
per Moab de quo Eſa.xvj.Audiuim⁹ ſu
perbiā Moab ſupb⁹ eſt valde ſuperbia
ei⁹ ꝛ arrogātia ꝛ indignatio ei⁹ plus eſt
ꝙ fortitudo.Ubi ſciendum ꝙ per Moab
qui interꝑtatur ex pr̄e genit⁹ intelligū
tur homines ſupbi diabolū pr̄em ꝛ prin
cipē ſuperbie imitātes maior dicit eſſe
eorum ſupbia ꝛ arrogantia ꝙ fortitudo:
qꝛ plus iactāt ſe verbis mendacibus ꝙ̄
poſſint operibus exercere.quibus dicit
Job.xvj.Nunquid habebunt finem ꝟba
ventoſa. ¶ Gñatio rapientiū ꝑ auariciā
figurat ꝑ generationē q̄ pro dētibus gla
dios habet et commādit molaribus ꝛc.
Nā multi ſunt auaricie dediti qui nō cu
rāt niſi vt diuitias cōgregent quocunqꝫ
modo habeāt.de quorū quolibet dicitur
Johel.j.Dētes ei⁹ vt dētes leonis ꝛ mo
lares ei⁹ vt catuli leonū. ¶ Iſti poſſunt
figurari per illā crudelem beſtiā de qua
dr Dañ.vij.Ecce beſtia q̄rta terribilis
atqꝫ mirabilis ꝛ fortis nimis dētes fer
reos habebat magnos comedēs atqꝫ cō
minuēs et reliq̄ pedib⁹ ſuis cōculcans.
¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ illā terribilē beſtiā
intelligit q̄libet auarus de quo eſt mul
tum mirabile qñ ꝑ tꝑales diuitias quas
neſcit quorū debeat poſſidere:obliuiſcit
dei ꝛ ꝓximi:ipſos iniuriādo. Propter qd
dr hr̄e dētes ferreos ꝛc.qꝛ ab hominib⁹
rapiunt accumulāt ſibi inſtar comeden
tis.ſuis aūt pedib⁹ reliq̄ ꝯculcare:qꝛ de
ipſis nullas eleemoſynas faciūt ꝓpt qd
dicit Eccl̄i.x.Auaro nihil eſt celeſtius.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Et ego dico vobis fa
cite ꝛc.Ubi tāgit ammonētis
benignitatē in inſtruendo:qd
probat expoſitio applicata.
Ubi ſciendum ꝙ qꝛ qñ homo
moritur nō portat ſecum diuitias tēpo
rales nec ducit ſecum amicos vel parē
tes:ſed ſolū opera iuxta illud Apo.xiiij.
Opera em̄ illorū ſequunt illos.ideo ſm
Grego.xviij.moralium.hō dum viuit dꝫ
opera miſericordie facere:vt poſt morte
poſſit ea in ſuum remedium ꝛ ſolatium
inuenire.Secundum hoc igitur hic duo
poſſumus conſiderare:ſcꝫ.

Actum miſericordie imperatum.
Fructum glorie nunciatum.

¶ Quātū ad primū dicit.Et ego dico ꝛc.
Ubi ſciēdū ſm Auguſti.de verbis dñi ꝙ
māmona ſyria lingua idē eſt qd diuitie
in latina Māmona eciā in latina lingua
ſm Ambro.eſt nomen demonis preſidē
tis diuitijs:non ꝙ ipſas debite poſſit da
re ſed qꝛ homines tētat ꝑ ipſas. ¶ Scie
dū eſt igit ꝙ diuitie ſm Baſilium mam
mona iniquitatis dicūtur:nō ꝙ ſemper
inique acquirātur:ſed quia frequentius
habēt iniquitatē annexā vel iniuſte ac
quirēda vel indebite retinēdo.Uel dicū
tur diuitie iniquitatis qꝛ nō ſunt vere ſꝫ
falſe iuxta dictū xp̄i Matth.xiij.Sollici
tudo ſeculi hui⁹ ꝛ fallacia diuitiaꝝ ſuffo
cat verbū ꝛ ſine fructu efficit. ¶ Ad illa
igitur opa mie faciēda ammonetur quī
libet Tob.iiij.vbi dr.Ex ſubſtantia tua
fac eleemoſynā ꝛ noli auertere faciē tuā
ab vllo paupere:ita enim fiet vt nec a te
auertat facies dñi. ¶ Quantū ad ſcdm.
ſcꝫ fructū glorie nūciatū dicit:vt cū de
fecerits re.vos ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illa
tabernacula intelligit celeſtis pr̄ia quā
homo ſibi acquirit ex operibus mie.ho
mo igitur qui aliqñ vt malus villicus ſi
bi tēporalia retinuit:debet abiecto ma

ſcia effici bon⁹ ꝛ de tēporalib⁹ paupib⁹
erogare vt ſibi acq̄rat gloriam paradiſi.
¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ ex hoc apparet q̄ ma
gn⁹ ſit fruct⁹ eleemoſyne: qꝛ ꝑ ipſaȝ acq̄
rimus vitā eternā. Ut ſic verificet illud
Tob.xij. Eleemoſyna a morte liberat: ꝛ
ipſa ē q̄ purgat pctā ꝛ facit inuenire vitā
eternā. ¶ Iſtud tabernaculū ad qd̄ nos
ducit eleemoſyna ē illd̄ de q̄ q̄rit.pſ.d.
Dn̄e q̄s habitabit i tabernaculo tuo aut
q̄s requieſcet in mōte ſctō tuo. Cui q̄ſtio
ni reſpōdēs ſubiūgit. Qui ingredit ſine
macula ꝛ operat iuſticiā. Hui⁹ taberna-
culi glorioſi habēs memoriā pſ.di. Hec
recordat⁹ ſū ꝛ effudi in me aīaȝ meā qm̄
trāſibo in locum tabernaculi admirabi-
lis vſq; ad domum dei. Ad quod ꝛc.

¶ Dominica.ix.poſt pentecoſten. Euan
gelium.I.

CUm appropin-
quaſſet ieſ⁹ hieroſolymaȝ:
vidēs ciuitatē fleuit ſup il
lā ꝛc. Luc.xix. Nos videm⁹
per experientiam ꝙ amici
tia patris ad filiū. q̄tū ad p̄ſens ſpecta q̄
tuor modis pōt manifeſtari. primo ꝯpaſ
ſione mali. Nā qn̄ pater videt ꝙ fili⁹ hȝ
aliquā afflictionē vł ꝑiculū: ex amore ſi
bi ꝯpatit: qd̄ ē valde nature cōſonū ꝛ rō
ni. Nā ꝛ ſi mēbra corpis ex colligatione
naturali quā habēt adinuicē ſibi ꝯpatiū
tur ſi aliquod illorū aliqd̄ incōmodū pa-
tiat iuxta illd̄.j.Cor.xij. Si q̄d patit vnū
membrum cōpatiuntur oīa membra: ſi
vero gloriatur vnū mēbrum congaudēt
oīa membra: multomagis pater compa
titur filio de ſe nato: cuȝ regatur iudicio
rationis quo carent corporalia mēbra.
Scd̄o in prouiſione periculi. Nam quā
do p̄r videt ꝙ filio imminet ꝑiculū ali-
quod: ipſum ſibi p̄dicit vt poſſit ipſuȝ ca
uendo ſibi melius prouidere: dicēdo ſibi
illud Deute.viij. Si oblitus dn̄i dei tui
ſecutus fueris deos alienos colueriſq;
eos ꝛ adoraueris ecce nūc p̄dico tibi ꝙ
omnino diſpdas. Tertio in correctione
delicti. Nā qn̄ pater videt filiū deficere
ipſum corripit vt alīs debeat ſibi caue-
re. Ad quod faciendum nō ſolū pater ſȝ
quilibet bon⁹ primus admonet Eccli.
xviij. vbi dr̄. Corripe amicum tuū ne for
te nō intellexerit ꝛ dicat nō feci: aut ſi fe
cerit ne iterū addat facere. Quarto in in
ſtructiōe debiti. Nā pater debet inſtrue-
re filiū in his que ad deum pertinēt ꝛ in
his que habet tēporaliter operari. Ut ſi
dicatur de ipſo illud Job.xxxiij. Aperit
aures virorū ꝛ erudiēs eos inſtruit di-
ſciplina: vt auertat hominē ab his que
fecit: ꝛ liberet eū de ſupbia. ¶ Quia igi
tur Chriſtus eſt pater totius generis hu
mani: ideo in afflictionibus ſibi cōpatit
ꝛ pericula denūciat ꝛ eos increpat ꝛ viā
veritatis oſtendit Scd̄m hoc igit beat⁹
Lucas de Chriſto tāgit quatuor in euan
gelio hodierno: ſcȝ.

Cōpaſſionē viſceroſaȝ: oſtēſiuā doloris.
Cōminationē ruinoſā: incuſſiuā timoris.
Increpatiōeȝ vigoroſā: correctiuā erroꝝ
Inſtructionē luminoſā: īductiuā fulgoris.

¶ Primū ꝓbat triſticia demōſtrata. Se-
cūdū pena denūciata. Tertiū malitia in
crepata. Quartum doctrina predicata.
Primum in principio. Secundū ibi Qr
venient dies ꝛc. Tertium ibi. Et ingreſ-
ſus in templum. Quartum ibi. Et erat
cōtinue docēs ꝛc. ¶ Prima pars.

QUātū ad pmū vbi tāgit ꝛc.
qd̄ ꝓbat ꝛc. dicit. Cū appro
pinquaſſet ieſ⁹ ꝛc. Uidem⁹
ēm multotiēs ꝙ hoīes i pſ
peritatib⁹ mūdanis extol-
lūt ꝛ gloriātur ignorantes
quid eis ſuperuēturum ſit propter malū
vſum rerū tēporaliū in quib⁹ multotiēs
accidit ꝙ verificatur illud Prouer.xiiij.
Riſus dolore miſcebit ꝛ extrema gaudij
luct⁹ occupat. ꝛ ideo aliquis iſta cogno
ſcens ſi eos diligit. eis cōpatit. Scd̄m
hoc igitur hic quantum ad chriſtum cō-
patientem: et quantum ad illos quibus
chriſtus fuit compaſſus poſſumus con-
ſiderare quinq;.

Benignitatē in viſitando.
Pietatem in lachrymando.
Bonitatem in exhortando.
Alacritatem in conuerſando.
Cecitatem in ignorando.

¶ Quātuȝ ad primū dicit. Cū appropin
quaret ieſus hieroſoly. Ubi ſciēdū ꝙ in
hoc ꝙ xp̄s dicit appropinquare hieruſa
lem: datur

R:dat intelligi ei⁹ benignitas p quā cū ctis affabilē ſe reddebat. ¶ Moraliter aūt loquēdo ſciendū ē q̄ p illā ciuitate vno mō intelligit tot⁹ mūdus in quo taliter ciuitas deberet eē ciuiū vnitas p pacē ⁊ cōcordiā: ⁊ idō ſignāter dr hieruſalē q̄ interptat viſio pacis. Sz lz ſic deberet eſſe tñ ē ciuitas cōfuſiōis ⁊ diſcordie. Vt ſic figuretur per ciuitatē babel: de qua ſmiliter dr Geñ.xj. q̄ cū ooſt diluuiū homines multiplicati fuiſſent: dixerunt adinuicē. Venite faciamus nobis ciuitatē ⁊ turrim cuius culmen pertingat ad celū ⁊ celebremus nomē nr̄m: qđ cū facere recepiſſent ɔfudit dñs liguas vt vn⁹ aliū nō intelligeret ⁊ ſic diuiſit eos i vniuerſam terrā: ⁊ ideo vocatum eſt nomē eius Babel: q: ibi cōfuſuz eſt labiū vniuerſe terre. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p ciuitatē Babel: que interptatur cōfuſio: intelligitur mūdus in quo multiplex confuſio reperit. Primo propter diuerſitatem rituū in viuendo: quia chriſtiani ſeruāt vnā legez. iudei aliā. ſaraceni aliā ⁊c. ¶ Scđo ppt diuerſitatē hoīum in pugnando. Nam tot guerre ⁊ bella diuerſa ſiūt q̄ verificata eſt pphetia Eſa.xix.di. Pugnabit vir contra fratrē ſuum: ⁊ vir cōtra amicum: ciuitas aduerſus ciuitatē regnuz aduerſus regnum. Unde completa ē illa viſio Jo. Apoc.vj. vbi dicit. Exiuit aūt equus rufus ⁊ qui ſedebat ſuper eū datū eſt ei vt ſumeret pacē de terra: ⁊ vt inuicē ſe interficiant: ⁊ datus eſt illi gladi⁹ magn⁹. ¶ Ubi ſciendum q̄ per illum equitē ſedentē ſuper equum rufum: intelligitur diabolus concitās homines ad effuſionem humani ſanguinis. Huic equiti datum eſt q̄ tollat pacem de terra ⁊ odia ⁊ guerras ſeminet: ⁊ ſic ſe inuicē iterficiāt cui datus eſt gladius magnus: quia hic peſtis guerre ⁊ odia in toto humano gñe crudeliter inualeſcit. ¶ Tertio in mundo eſt confuſio propter diuerſitatem morum in conuerſando. Nam aliq̄ ſunt boni licet ſint pauci: de quib⁹ Phil.iij. Noſtra aūt conuerſatio in celis eſt. Et i talibus non eſt cōfuſio ſed ordo: quia Dan.iij. Non eſt cōfuſio confidentibus in te. aliqui ſunt mali in diuerſis peccatis: ⁊ i talib⁹ eſt cōfuſio. ⁊ iſti volūt turrim attigentem vſq3 ad celū facere dū ſe in altū volunt erigere p ſupbiā. d. cum lucifero principe ſupbie illud Eſa.xiiij. In celū conſcendā ſup aſtra celi exaltabo ſoliū meū. Aduertāt tñ michi illō pſ. Dñs diſſipat cōſilia gētiū. reprobat aūt cogitatiōes pplor ⁊ reprobat cōſilia pncipū. ¶ Ad illā ciuitatē. i. ad illum mundū dr appropinquaſſe ieſus qñ dei fili⁹ voluit incarnari. de q̄ approximatione dr Deutero.iiij. Non eſt aliqua natio tā grādis q̄ habeat deos appropinquātes ſibi ſicut adeſt nobis deus noſter. ¶ Sed lz dei fili⁹ ſic pſonalr in mundum venerit. vide tñ q̄d dr Jo.j. In propria venit ⁊ ſui eū nō receperunt. Nam multi ſunt de quibus Jo.iij. Lux venit in mundū et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucez cui⁹ rei cauſa aſſignatur ibidem cū ſubdit. Erāt eñ eorum mala opera. Vel p ciuitatem iſtam intelligit quilibet homo. Nā ſicut ciuitas conſtat ex multis hominib⁹ ſic homo ex multis potētiis: ſicut etiā ciuitas eſt ciuium vnitas: ſic in homine dz eſſe vnitas potētiarū: ⁊ idō dicit hieruſalē que viſio pacis interpretat. ¶ Sciendum eſt autē q̄ homo debet eſſe ciuitas nazareth in qua xp̄s cōcipitur p mūdaz cogitationē. Ciuitas bethleē i qua xp̄s naſcit p meritoriā operationē. Ciuitas hieruſalē in qua xp̄s cuz honore recipitur per profundā humiliationē. ¶ Prio debet eē ciuitas nazareth in qua ⁊c. Nā cognoſcens q̄ deus cum mundus ſit nō habitat cū immūdis cogitatiōib⁹: iuxta illō Sapie.i. Spūſſanctūs diſcipline effugiet fictū ⁊ auferet ſe a cogitationib⁹ que ſunt ſine intellectu. debet cor mūdū habere: ⁊ ſic in ipſum concipere xp̄m. vñ Prouer.iij. In omnib⁹ viis tuis cogitā illū ⁊ ipſe diriget greſſus tuos. ¶ Secūdo debet eſſe ciuitas bethleē in qua ⁊c. Nam cognoſcēs q̄ ex operib⁹ iuſtificat homo nō ſolū ex cogitationib⁹ iuxta illud Jac.ij. Uidetis qm̄ ex opibus iuſtificat homo ⁊ non ex fide tm̄. debet bonas cogitatiōes q̄s in corde cōcepit: exercere in ope. q: Prouer.xiij. Aia impinguātiū loinguabit. ¶ Tertio dz eē ciuitas hierlm in qua ⁊c. Nā homo cognoſcēs q̄ de⁹ ſupbos nō diligit iuxta illō Jac.

181

ſiiij. Deꝰ ſupbis reſiſtit: hũilibꝰ autẽ dat
grãm: dꝫ ſe hũiliare vt xp̃ꝫ poſſit recipere.
Uñ ſibi dr Eccleſiaſti. xiiij. hũiliare deo et
expecta manꝰ eiꝰ. i. diuinã gratiã. Ut ſic
poſſit dicere illd Ezech. iii. Manꝰ eĩ dñi
erat mecũ cõfortãs me. Lꝫ aũt hõ debe-
ret eẽ ciuitas xp̃i ipſum recipiẽs ſꝫ pdi
cta cũ gaudio: tñ mltotiẽs accidit q̃ ipꝫ
a ſe abiicit per mala opera: ⁊ iſtar iudeo
rum xp̃m crucifigi: dũ ꝓpter peccatum
qd perpetrat quãtũ eſt in ſe facit vt xp̃s
iterum debeat crucifigi. Et talis eſt ciui
tas de qua dicitur Ezech. vij. ciuitas ple
na ẽ iniquitate: qꝛ plenus vitiis ⁊ pecca-
tis. ¶ Ad illam ciuitatẽ appropinquat
ieſus aliquãdo per mẽtalem inſpiratio-
nem: aliquãdo per vocalem eruditionẽ:
aliquãdo ꝑ flagellationẽ. Unde Jaco. v.
Patiẽtes eſtote ⁊ vos ⁊ cõfirmate corda
veſtra qm̃ aduẽtus dñi appropinquabit.
Uñ xp̃s ſic benigne appropinquãs pctõ
ri poteſt figurari ꝑ ſamaritanuꝫ: de quo
ſĩnaliter dicit Luce. x. q̃ appropiãs hoĩ
ſauciato q̃ deſcẽderat a hierlꝫ in hierico
alligauit vulnera eius infundẽs vinũ ⁊
oleũ. ¶ Ubi ſciendũ q̃ ꝑ illũ ſauciatũ in
telligit̃ quilibet peccatoꝛ: qꝛ pctm̃ ẽ vul-
nꝰ in aĩa: q̃ ſignãter dr deſcẽdere de hie-
ruſalẽ in hierico: qꝛ de grã i pctm̃: cui dr
Apoc. ii. Memoꝛ eſto vñ excideris ⁊ pma
opera fac. ¶ Per ſamaritanũ aũt qui cu
ſtos interpretatur: itelligitur xp̃s qui eſt
humani generis cuſtos. vnde dicit Geñ.
xxviij. Ego ero cuſtos tuus quocũq; per
rexeris. Iſti igitur ſauciato. i. pctõri: ad
curãdum pcti vulnera infundit vinuꝫ et
oleuꝫ. i. iuſticiã ⁊ miſericordiã: vt ſic pec
catoꝛ iſta conſiderando conuertatur ad
penitentiam ⁊ ſanetur. ¶ Quantũ ad ſe
cundũ. ſcꝫ pietatẽ in lachrymãdo dicit.
videns ciuitateꝫ fleuit ſup illã. Ubi ſciẽ
dum q̃ in hoc q̃ xp̃s dicitur fleuiſſe ſup
ciuitatem cui videbat imminere pĩculũ
datur intelligi ſm Cirillum ſua magna
pietas quã ꝑ ſignum voluit exterius in-
dicare. ¶ Sciẽdum eſt autem q̃ ſicut cõ
muniter dr xp̃s quater fleuit. ſcꝫ
In natiuitate ꝓpter repñtatiõẽ.
Super ciuitate ꝓpter cõpaſſionem.
In lazari ſuſcitatione ꝓpter dilectionẽ.
In cruce pendens ꝓpter paſſionem.

¶ Primo xp̃s fleuit in nati. ꝓp repñenta
tionẽ. Nã qꝛ qñ hõ naſcit̃ venit i locũ mi
ſerie: ad hoc deſignãdũ xp̃s voluit flere
ſicut puuli q̃ naſcũt̃. Uñ ipe dr Sap. vij.
Ego natꝰ pmã vocẽ ſimilẽ oĩbꝰ emiſi plo
rãs. ¶ Scdo fleuit ſup ciuitatẽ ꝓp ꝯpaſ
ſionẽ. Nã xp̃s vidẽs hieruſalẽ i ꝓximo rui
turã ſibi cõpaſſus fuit. Tertio in lazari
ſuſcitatiõe ꝓp dilectionẽ. Uñ dixerunt
circunſtãtes: ecce quomodo amabat eũ.
¶ Quarto i cruce ꝓp paſſionẽ. vñ Hebr.
v. Cũ clamore valido ⁊ lachrymis offe-
rẽs exauditꝰ ẽ ꝓ ſua reuerentia. Moralr
aũt loquẽdo xp̃s vidẽs ciuitatẽ fleuit in
ſignũ ꝯpaſſiõis: ad deſignãdũ ſꝫ Orige.
q̃ qñ videt hoĩes q̃ aliqñ fuerũt in grã
quã receperãt in baptiſmo eã amiſiſſe ꝑ
culpã ⁊ cognoſcẽs eis iminere pditiõis
eterne pĩculũ: cõpatit̃. ⁊ idẽ flere dr. Iſte
fletꝰ xp̃i fuit figuratꝰ ꝑ fletũ heliſei de q̃
ſĩnalr dr. iiij. Reg. vj. q̃ cũ cognouiſſet
q̃ azael futurus erat rex ſyrie: cõpaſſus
eis dr q̃ fleuit vir dei. Ubi ſciẽdum q̃ ꝑ
heliſeum qui interpretatur deus meus
ſaluatoꝛ intelligit̃ chriſtꝰ humani gene-
ris ſaluatoꝛ. Per filios autem iſrael qui
interpretatur vidẽs deum intelligit̃ totũ
genus humanum qd deus creauit vt cũ
videat hic ꝑ fidem ⁊ in futuro ꝑ ſpecieꝫ.
Per azaelẽ abiregẽ qui interpretatur ex
celſa vel ſublimitas intelligit̃ diabolus
rex ſupbie. xp̃s igit̃ cognoſcẽs iſeſtatio
nem diaboli circa humanum genus ſibi
cõpatitur ⁊ qñ videt ipm a diabolo de-
tentũ flet de ſuo ſtatu miſero conſolẽdo.
¶ Quis igit̃ eſt miſer pctõꝛ ſic obſtinatꝰ
q̃ videt xp̃ꝫ ꝓ ſe plorãtẽ qui non moueat
ad lachrymas et ploret ſua pctã: ſcindat
coꝛ duriſſimum ⁊ frãgatur vt dicat illud
Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquã ⁊
oculis meis fõtẽ lachrymarũ ⁊ plorabo
die ac nocte. ¶ Hoc ãt ſi fecerit inueniet
a deo miaꝫ: qꝛ Ezech. xviij. Si impiꝰ ege
rit pniam: ab oĩbus pctis ſuis q̃ operatus
eſt: ⁊ cuſtodierit oĩa pcepta mea: ⁊ fece-
rit iudiciũ ⁊ iuſticiã vita viuet ⁊ nõ mo-
rietur: oĩm iniquitatũ eiꝰ quas opatꝰ eſt
nõ recordoꝛ. ¶ Hoc ãt fuit figuratũ. iiij.
Regũ. xx. vbi dr ſĩnaliter q̃ cũ Ezechias
egrotaſſet grauiſſime: iratus cõtra ipm
cominatꝰ fuit ſibi mortẽ ꝑ Eſaiã. d. mo-

te morieris quo audito.orauit ad dñm ꝛ fleuit fletu magno:cuius lachrymas vi dẽs dñs miſert⁹ ẽ ꝛ miſit ſibi Eſa.d.hec dicit dñs:audiui vocẽ tuaꝫ:ꝛ vidi lachrymas tuas:ecce ſanaui te ꝛ die tertia aſcendens tẽplũ dñi.ꝛ addã dieb⁹ q̃ndeciꝫ annos ꝛ de manu regis aſſyriorũ eruã te ꝛ tũc Ezechias fecit ſibi portare maſſaꝫ ficorũ ꝛ poſuit ſup vlc⁹ et ſtati curat⁹ ẽ:ſignũ aũt hui⁹ ꝓmiſſiõis fuit ꝙ vmbra q̃ deſcẽderat in horologio achaſ.x.gradib⁹ reducta ẽ retrorſuꝫ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ezechiã egrotantẽ ꝯ quẽ irat⁹ fuit dñs intelligit̃ q̃libet pctõr.q꞉ peccatũ ẽ q̃dã ſpecialis īfirmitas aĩe ꝯ quẽ iraſcit̃ dñs q꞉ pctõr eroſus deo efficit̃ Uñ miſer dicere pt illd.ſ.Re.xxx.Reliq̃t me dñs me⁹. q꞉ egrotare cepi a nudiuſterti⁹.Dicit aũt nudiuſterti⁹:q꞉ p̃mo peccatũ initiet̃ in cogitatiõe.Scdo augmẽtat̃ in dilectiõe. Tertio ꝯſummat̃ in opatiõe.Per Eſaiã aũt nũciũ dñi mortẽ nunciantem:intelligit̃ interior inſpiratio ꝑ quam homo ſtatum ſuum cõſiderat:q꞉.ſ.mortuus eſt ſpiritualiter:vt verificet̃ illud Eccl.ix. Uiuentes auteꝫ ſciunt eſſe mortuos.vł ꝑ illũ nunciũ intelligit̃ pctõr exterior p̄dicator annunciãs mortẽ debitã pctõri. Miſer igit̃ peccator vidẽs ſe ſic arto poſitum:nõ dꝫ obſtinari ſed inſtar Ezechie in corde compungi et fortiſſime flere. De⁹ autẽ pl⁹ vidẽs peccatorẽ ſic cõtritũ ꝛ ipſuꝫ deuote inuocantẽ:qui dicit Eze.xviij.Nolo mortẽ pctõris ſꝫ vt magis cõuertat̃ et viuat:miſericorditer ſibi pcit. Uñ Eſa.lviij.Tũc inuocabis et dñs exaudiet clamabis et dicet ecce adſum:q꞉ miſericors ſuꝫ dñs deus tuus.Quid auteꝫ deus pctõri ꝯtrito promittat audi q̃d ſequitur.p̄mo ſanauit illũ q꞉ p̄mo ſanat cõtritũ.Uñ ps.Ipe ẽ qui ſanat cõtritos corde.Secũdo dicit ꝙ die tertia aſcẽdet in tẽplũ domini:q꞉ homo poſt amarã cõtritionẽ ꝛ integram cõfeſſionẽ et ꝑfectã ſatiſfactionẽ:efficit̃ diſpoſitus vt aſcẽdere poſſit ad gł̃iam padiſi.Tertio dꝫ ꝙ addet ad dies vite ſue.xv.ãnos:q꞉ tali dat ſpaciũ pnie in hoc mundo vt in alio poſſit vitam reperire ſine termino.Uñ pſ. Uitam petijt a te et tribu.ei longi.dierũ in ſeculũ ꝛ i ſecu.ſcłi.Quarto dꝫ ꝙ eruet cũ de manu regis aſſyriorũ.i.de manu diaboli qñ.ſ.ſibi culpã indulgẽs confert graꝫ.Ut ſic ſibi dicere poſſit illud Hiere.xv.Ego tecũ ſuꝫ vt ſaluẽ te et eruã te: liberabo te de manu peſſimorũ ꝛ redimã te de manu fortiũ. ¶ Que ṽo fuerit medicina.audi q̃d ſequit̃.Nã Eſa.fecit ſibi portari maſſaꝫ ficuũ:ꝛ poni ſup vulnus.Per vuln⁹ eñ intelligit̃ pctm̃ mortale.Per ficũ ṽo duplicẽ ſpũſſanc.grã: q̃ dulcis eſt homini q̃ recipit ipam:iuxta illud Sapien.xij.O q̃ bon⁹ ꝛ ſuauis eſt dñe ſpirit⁹ tu⁹ in nobis. ¶ Aduerte tñ mirabile ſignũ datũ q꞉ vmbra q̃ deſcẽderat.x.gradib⁹ debebat retrorſum reuerti.Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ vmbrã intelligit̃ l. modicã ſtabilitatẽ hõis.de quo Job.xiiij. Hõ nat⁹ de muliere breui viuẽs tpe.ꝛ iſta fugit velut vmbra ꝛ nũq̃ in eodẽ ſtatu ꝑmanet.Per.x.ṽo grad⁹ intelligunt̃ x.p̄cepta.hõ igit̃ q̃ pretereundo diuina precepta dicit̃.x.gradibus deſcẽdiſſe dꝫ reuerti retrorſum:ipſa integraliter obſeruãdo.Uñ Eccłiaſtici.xvij.Reuertere ad dñꝫ ꝛ auertere ab iniquitate tua ꝛ nimis odito execrationem. ¶ Quantũ ad tertiũ.ſ.bonitatẽ in exhortãdo dicit.Si cogno.ꝛ tu.Ubi ſciendũ ꝙ in hoc ꝙ domin⁹ ĩplicite exhortabat̃ ciuitatẽ ad plãctũ dat̃ intelligi ſua bonitas ꝑ quã vult oẽs hoĩes eſſe bonos.Uñ ipe dꝫ de ipis Deut.xxxij.Gens abſq꞉ conſilio eſt ſine prudentia vtinã ſaperẽt ꝛ intelligerẽt ac nouiſſima ꝓuiderẽt. ¶ Sciendꝰ eſt aũt loquẽdo moral̃r ꝙ ſi peccatores q̃ui ſunt in delitijs:cognoſcerẽt que ſunt eis ventura poſt delitias:q꞉ pena magna in ꝑt ꝛ illd Apoc.xviij.Quãtũ gł̃ificauit ſe ꝛ in delitijs fuit tantũ date illi tormẽtũ ꝛ luctũ nõ exaltarẽt ſe in ipſis ſꝫ eas vanas reputarẽt.d.illd Eccłiaſtes.ſ.Uidi cũcta q̃ ſũt ſub ſole ꝛ ecce vniuerſa vanitas ꝛ afflictio ſpũs.Et ſic ſꝫ Greg.exẽplo xp̃i plorarent. ¶ Sciẽdum eſt aũt ꝙ homo inter alia dꝫ tria cognoſcere que debent ipſum ad fletus mouere.ſ.

Deformitatem culpe inficientis.
Paupertatem gratie reformantis.
Seueritatem ſententie punientis.

¶ P̄mo dꝫ cognoſcere deformitatẽ culpe inficientis.Nã animã tũc peccator

inficit qñ facit ꝯ diuinū preceptū. Vñ Eccl.xxiiij. Tertia infecia eſt ab habitatoribꝰ nis:q2 trāſgreſſi ſūt legē mutauerūt ius diſſipauerūt fedꝰ ſempiternū. Et illud dȝ pctōr cōſiderare attēte:vt poſſit dicere cū pſ. Iniquitatē meā ego cogno. ⁊ pec.meū ꝯ me eſt ſemp. ¶ Scdo dȝ cognoſcere paupertatē grē reformātis Nā grā eſt quoddā donū i ala ipaȝ ditās quā pdidit cū peccat mortalr ⁊ ſic pauꝑ efficit ⁊ nō multū dȝ timere. inſtar pmorū parētū:de quibꝰ ſpualiter dr Gen.iij. q cum poſt puaricatiōnē pcepti cognouiſſent ſe eē nudos pre timore ⁊ verecūdi ⁊ abſcōderūt ſe. Vñ cuilibet dicit Eccliaſti.xvij. Cognoſce iuſtitias ⁊ iudicia dñi. Nā veniet tps in quo ſicut dicit pſ. Cognoſcetur dñs iudicia faciēs ⁊ i operibus ma.ſuaꝝ cōp.eſt pctōr. ¶ Quantum ad quartū.ſ.alacritatē in ꝯuerſando dicit.⁊ quidē in hac die tua ⁊c. Vbi ſciēdū ſm Greg.in omel.q hierlm ignorans ſibi mala futura:⁊ ſolū cognoſcēs bona pñtia letabat in his bonis tpalibus tanq̄ in die proſperitatis ⁊ pacis. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moralr q ſm Greg. per illā diem que dr eē ad pacē hois intelligit mūdana pſperitas in q̄ vt plurimum hoies delectāt. De talibꝰ dr Job.xxi. Tenēt tympanū ⁊ cytharā ⁊ gaudent ad ſonitum organi ducunt in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcendūt. ¶ Quātum ad quintum.ſ.cecitatem in ignorādo dicit. Nūc autē abſcon.ſunt ab oculis tuis. ¶ Vbi ſciēdū loquendo moraliter q peccatori duȝ viuit non eſt manifeſtata pena quā acqrit peccādo ſed abſcōdita inſtar laquei qui abſconditur vt alalia capiātur:tamē tēpus veniet q publicabit in iferno eternaliter cruciādus. Vnde Luce.viij. Nō enim eſt occultum qd nō manifeſtet:nec abſconditum quod nō cognoſcatur ⁊ in palam veniat. ¶ Scdā pars.

Sequit. Q2 veniēt dies in te ⁊c. Vbi tāgit cōminationem ruinoſam incuſſiuā timoris quod pbat pena denūciata. Vbi ſciēdum q hō duobus modis a malo retrahit.ſ.amore ⁊ timore. Videns igit xps hoies nolle amore a malo retrahi ⁊ induci ad bonum:eos ſaltem terret eis venturū periculū nūciādo. hic igit duo poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.

Penam terribilem cōminatam.
Cauſam rationabilem allegatam.

¶ Quātū ad pmū dicit. Q2 veniēt dies ⁊c. Vbi ſciēdum q quātū ad punitionē ciuitatis hierlm tangit quinq3 ſcȝ.

Inimicorum inuaſionem.
Diſpendiorum aggrauationem.
Murorum diruptionem.
Habitatorum depopulationem.
Edificiorum deſtructionem.

¶ Quātū ad primū dicit. Quia veniēt dies ⁊c. Vbi ſciēdum ſȝ Greg. q p illos inimicos intelligūt romani principes q̄ tpe Tyti ⁊ veſpaſiani hierlm deſtruxerunt. ¶ Quātū ad diſpēdioꝝ aggrauationē dicit:⁊ circūdabūt ⁊ corā ⁊c. Vbi ſciēdū q p iſta intelligit obſidio maxia quā fecerūt romani. Vt ſic dici potuerit illd Jud.ix. Circūdātes pſidiū ſuccēderunt. ¶ Quātū ad murorū diruptioneȝ: dicit:⁊ ad terrā pſternēt te. Vbi ſciēduȝ q in illa obſidiōe muri ciuitatis fuerūt deſtructi. Et hoc eſt qd dictum fuit Eze.xiij. Deſtruā parietē quē liniſtis abſq3 tēperamēto ⁊ adequabo eū terre ⁊ reuelabit fundamētū eiꝰ. ¶ Quātū ad habitatoꝝ depopulationē dr:⁊ filios tuos q̄ in te ſunt.ſ.pſternēt ad terrā vt de ipſis dici poſſit illd Joſ.ij. Et pſtrati ſunt pre timore cūcti habitatores eiꝰ. ¶ Quātū ad edificiorū deſtructionē dr. Et nō relinquētin te la.ſup lapidē. Et hoc eſt q lamentando dicit hieremias Thre.iiij. Quō diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in medio oīm plateaꝝ. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo allegorice q illa ciuitas ſic obſeſſa fuit figurata Eccle.ix. vbi dicit Salomō. hāc quoq3 vidi ſub ſole ſapiētiā ⁊ pbaui eē maximā:ecce ciuitas parua et pauci in ea viri:venit cōtra eā rex magnus ⁊ vallauit eā deſtruxitq3 munitiones per gyrū ⁊ pfecta eſt obſidio:inuentuſq3 eſt in ea vir pauper ⁊ ſapiēs ⁊ liberauit vrbem p ſapientiā ſuā:⁊ nullꝰ deinceps recordatus eſt hois illiꝰ pauperis:⁊ dicebam ego meliorem eſſe ſapientiam fortitudine. quomodo ergo ſapientia pauperis contempta eſt et verba eiꝰ

nō ſunt audita. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ illā paruā ciuitatem intelligitur hic mūdꝰ qui ideo parua ciuitas dicitur: q2 in cō paratiōe ciuitatis ſupne eſt parua. Per regem autē magnam hāc obſidētem in telligitur diabolus qui ante aductū xp̄i mundum tenebat obſeſſum. ¶ Unde ob ſidio huius ciuitatis.i.mūdi poteſt figu rari ꝑ obſidionē ciuitatis hierlm factā ꝑ nabuch.de qua dr.iiij. Re.xxv. Uenit nabucho.rex babil.ipſe et ois exercitꝰ eiꝰ in hierlm ⁊ circundederūt eā ⁊ extru xerūt in circuitu eiꝰ munitiōes: et clau ſa eſt ciuitas atq; vallata. ¶ Ubi ſciē dum ꝙ ꝑ nabuch.cū ſuo exercitu intel ligit diabolꝰ cum multitudine vitiorū: qui dicitur rex babil.que interp̄taſ con fuſio: q2 infernus in quo regnat eſt locꝰ cōfuſionis.de quo et Iuis Eccli.xxx. Cō fuſio illorum cū ipſis ſine intermiſſiōe. Diabolus igitur inſtar nabuch.ante ad uentum xp̄i cū ſuo vitiorū exercitu: mū dum tenebat obſeſſum et vallauerat eū fortiſſime. ¶ Sed lʒ ciuitas illa.i.mūdꝰ ſic obſeſſus fuerit a diabolo.tñ inuentꝰ eſt in eo vir pauper ⁊ ſapiēs q̄ ipm̄ libe rauit ꝑ ſapientiā ſuā.i.xp̄s q̄ fuit vir: q2 virtutibꝰ adornatus: pauper q2 diuitiis ſpoliatꝰ: ſapiēs q2 in cognitiōibus illu ſtratꝰ. Et ille mūdū a ſeruitute diaboli liberauit. Et ſic dicere potuit xp̄s illud Jo.xij. Nūc princeps huiꝰ mūdi eiciet foras. ¶ Sed lʒ ſic xp̄s ꝑ ſuā ſapiētiā mūdū liberauit: aduerte tñ magnam in gratitudinē hominū de bñficio tā immē ſo. Nam dicitur ꝙ nullus recordatꝰ eſt hominis illius pauperis: quia nō eſt q̄ regratietur deo de tāto beneficio. Unde ps. Nō ſunt recordati manꝰ dei qua re demit eos de manu tribulantis. ¶ Cōſi dera igitur miſer peccator admirationē ſalomonis in illo facto: q2 cum diceret meliorē ſapientiā fortitudine ſubiunxit quō ergo ſapiētia pau.⁊c.q.d.hoc eſt val de reprehēſibile. ¶ Moraliter aūt loquē do per deſtructionē ciuitatis hieruſalē intelligi poſſunt incōmoda q̄ in mūdo accidūt ꝑpter ingratitudinē aīe pecca trici. Ubi ſciēdum ꝙ aīa peccatrix p2io circūdatur a diabolo ꝑ falſam ſuggeſtio nem. Nam diabolus vndiq; ſuggerit de lectabilia: vt ipſam ad peccatū inducat. Ut ſic figuretur ꝑ balaā ad cuius ſug geſtione mulieres madianite ꝑuarica uerunt filios iſrl vt adorarēt deos eaꝝ: de quibꝰ dixit Moy.populo ipſum rep̄ hendendo Nu.xxxi. Cur feminas reſer uaſtis: nōne ille ſunt q̄ deceperūt filios iſrael ad ſuggeſtione balaā ⁊ puaricari fecerūt nos ſuꝑ petō phegor: ⁊ precepit Moy.vt oēs interficerēt q̄ cognouerāt virū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ balaā q̄ interp̄ taſ deuorans pplm̄ intelligit diabolꝰ q̄ vult hoies deuorare. Per mulieres aūt madianitas q̄ interp̄taſ iniquē intelli gunt p̄tā q̄ iniquos faciūt hoies. Et de ipſis dicit illud Eſa.i. Iniq̄ ſunt cetus veſtri. Per filios vō iſrael q̄ interpretaſ vidēs deū intelligit q̄libet hō q̄ dʒ hic deū videre ꝑ fidē. vt videant cū in glia: Peccata eñ inſtar mulierū madianita rū ad ſuggeſtionē balaā.i.diaboli ꝑpter aliquā delectationē quā oſtendūt inſtar mulieris allicientis hoiem multotiens. ſeducunt ⁊ faciunt eos ſeruire dūs alie nis: dū ſequūſ diuerſa gña vitiorū: quos tñ Moy.i.xp̄s reprehēdit: ⁊ iō iubet oēs mulieres interfic: q̄ cognouerūt viruꝫ. i.oēs ſuggeſtiōes diabolicas ꝑ q̄s pōt aīa violari. Unde dicit eis Eſa.ij. Lauami ni: mūdi eſtote auferte malū cogitatio nū veſtraꝝ ab oculis meis. ¶ Scdo aīa coanguſtaſ a diabolo ꝑ validā tentatio nem. Nā diabolus nō ſolum hominibꝰ malum ſuggerit: ſed quātum pōt ipſum per validam tentationē inducit. ⁊ ideo ſaluator noſter reddit nos cautos Mat thei.xxvi.d. Uigilate ⁊ orate vt nō intre tis in tentationē. ¶ Tertio aīa ad terrā ꝓſterniſ a diabolo ꝑ cōſenſū ⁊ delibe rationem. Nā quādo hoies tentatiōibꝰ diaboli deliberate cōſentiunt: tūc dicūſ ad terraꝫ ꝓſterni. Unde anime peccatri ci ſic ad terram ꝓſtrate dr Hie.iij. Leua oculos tuos in directum ⁊ vide vbi nūc ꝓſtrata ſis. O ſi aīa miſera q̄ ꝯſentiendo tentatiōibus diaboli oculum mētis hʒ obliquum: ſi in directū cōſiderādo cele ſtia eleuaret videndo ſe ꝓſtratam quid deberet dicere niſi qđ dixit filꝰ ꝓdigus Luce.xv. Pater peccaui in celuꝫ ⁊ corā te. Et ſic culpam cognoſcendo ⁊ emen

183

aĩa pmittẽdo inueniret inſtar illi⁹ miſe
ricordiã. ¶ Quarto filij ſui dicũt a dia-
bolo ad terrã pſterni p operũ mortifi-
catione. Nã p filios intelliguntur opa qr
ſicut pri⁹ ɔcipit poſtea parturit ſic op⁹
primo mẽte cõcipit poſtea ponit in effe
ctu. Et illa opa dicunt ad terrã pſterni:
qr oĩa bona opa q fecerat exiſtẽs in grã:
qñ peccat mortalr dicũt mortificari: qr
de ipſis in nihil niſi peniteat pmiat. iu
xta illud dñi Eze. xviij. Si aũt auerterit
ſe iuſt⁹ a iuſticia ſua z fecerit iniqtatem
ſecũdũ omnes abominatiões quas ſo-
let opari impius nũqd viuet: omnes
iuſticie ei⁹ quas fecerit nõ recordabũt.
¶ Quito nõ relinquit lapis ſuper lapi
dẽ p virtutum diſſipationem. Nam oẽs
virtutes quas pri⁹ habebat: diſſipantur
quãdo mortaliter peccat. ¶ Iſtam ciui
tatem ſic diſſipatã deplorat Hieremias
Thre. j. d. quõ ſedet ſola ciuitas plena
populo: facta eſt quaſi vidua dñã gẽtiũ:
princeps puinciarũ facta eſt ſub tribu-
to. Nã hec ciuitas. i. aĩa dũ erat in grã:
erat plena populo: qr aſſociata agmini-
bus angelorũ: peccãs aũt mortalr ſola
remanet. erat ẽt p grãz ſpõſa xpi peccãs
aũt ipm amittit. z ſic eſt vidua: erat etiã
dñi z pnceps qr libera peccãs aũt mor
talr efficit ſeruis diaboli z tributaria et
digna eternalib⁹ penis. Cur aũt illa ſi-
bi accidãt audi Rom. j. Qui talia agũt di
gni ſunt morte. ¶ Uel p obſidionẽ ciui
tatis hieruſalẽ intelligunt diſpendia q
patiet aĩa peccatrix in morte. Nã ſcdm
Grego. maligni ſpirit⁹ ſignificati p ini-
micos pro circũdabũt aĩam exeũtẽ de
corpore: quia ipſam ſic tenebũt q nõ po
terit amplius aliqua bona facere. Nam
Jo. ix. Uenit nox i qua nemo põt opari.
¶ Secũdo aĩam coanguſtare dicuntur
ſecundum Grego. dũ non ſolũ opa mala
reducũt ei ad memoriã ſ3 etiã cogitatio
nes iniquas vt ex his ampli⁹ tribulent
Ut dicere poſſit cũ ps. Tribulatio z an
guſtia inuenerũt me. ¶ Tertio dicunt
ipſã ad terrã pſternere dũ miſera videt
ſ3 Greg. q caro ſua quã tm dilexit in ter
rã z putredinẽ eſt ɔuerſa. Ut dicere poſ
ſit illõ Job. vij. Induta eſt caro mea pu-
tredie z ſordib⁹ pulueris cutis mea aruit
z cõtracta eſt. ¶ Quarto dicũtur filios
ad terrã pſternere z non relinquere la-
pidẽ ſuper lapidem. Per filios em z la-
pides ſm Grego. intelligũt cogitatiões
aĩe peccatricis q dicunt filij qr cõcipiũ
tur in mẽte: lapides vo: quia ſicut ad fa
ciẽdũ maceriem lapis ſupponit lapidi.
ſic peccator vni cogitatiõi male addu-
cit aliã z ſic maceria fabricat. ¶ Quãtũ
ad ſecũdũ. ſ. cauſam rationalem allega-
tã dt. eo q non cognoueris tps viſi. tue.
Ubi ſciendũ ſm Chryſo. q qr hieruſalẽ
nõ cognouit tps quo fuit viſitata a xpo
pſonalr ſed ipm deſpexit iõ talis igno-
rantia z cecitas fuit cã ſue ſubuerſiõis.
¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo moralr q xps
multipliciter viſitat hoĩes: z qr ipſi⁹ vi-
ſitationẽ nolũt cognoſcere iõ ſm Greg.
in extremo vite tradunt in manib⁹ ini-
mici. ¶ De talib⁹ igit cõqrẽdo dicit do
minus Eſa. j. Cognouit bos poſſeſſore3
ſuũ z aſin⁹ pſepe dñi ſui. Iſrael aũt me
nõ cognouit. Ex quo patet hominez ma
gis ingratum brutis animalibus.

¶ Tertia pars.

Equit. Et ingreſſus in tẽplũ
zc. Ubi tãgit increpationẽ ri
goroſam correctiuã erroris:
qd probat malicia increpata
Ubi ſciẽdũ q hõ q vult corri
gere aliũ mõ debito oportet q aſſignet
aliquã cãm qre illõ habeat facere: z q il
le quã corrigit ſit defectuoſ⁹. Scd3 hoc
igitur hic tria poſſumus cõſiderare. ſc3.
Actum poteſtatis admirandum.
Dictum veritatis intuendum.
Defectum peruerſitatis deuitandum.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et ingreſſus
in tẽplũ zc. Ubi ſciẽdũ q ſacerdotes ve
teris teſtamẽti ſuſtinebant q in templo
venderẽtur aĩalia que ſm legem deo of
ferebant. Ipſi em auaricia ducti vt non
priuarent oblationib⁹ illa ſuſtinebant: z
ne aliquis poſſet ſe excuſare ppt pecu-
niã: permittebãt ibidẽ eſſe cãpſores qui
poſſẽnt cõmutare pecuniam z accõmo-
dare indigẽtib⁹. Ut verificatũ fuerit de
illis illõ Hie. vj. A minore vſq3 ad maio
rẽ oẽs auaricie ſtudẽt: z a ppheta vſq3
ad ſacerdotẽ cũcti faciũt dolũ. qd pecca
tum fuit in pte cauſa ſubuerſiõis ciuita

nis.ſm Greg. ¶ Quãtũ ad ſecundum.ſ.
dictum veritatis intuendũ dicit.d.illis
ſcriptũ eſt q2 dom9 ₇c.Ubi ſciendum ꝙ
illud qđ dicit hic ſcriptũ eſt habet Eſa.
lvj.vbi dicit.Dom9 mea dom9 orationis
vocabit cunctis populis ait dñs qui cõ
gregat diſꝑſos iſrael:₇ iõ in ipa non de
bebant mercatiões fieri cum eſſet loc9
ſanctitatis q2 ps.Domũ tuã dñe decet
ſanctitudo in longitudinẽ dierũ. ¶ Uo
lens etiã xp̃s oſtẽdere finẽ legis Moy.
in qua offerebãt animalia ₇ nouũ ritum
legis euãgelice in qua offert cor ↄtritũ
₇ humiliatũ:ementes eiecit:₇ dixit ſm
Cirillũ domũ ſuã fore domũ orationis.
¶ Quãtum ad tertiũ.ſ.defectuȝ ꝑuerſi-
tatis deuitandum dicit.vos aũt feciſtis
₇c.Ubi ſciendũ ſm Greg.ꝙ ſacerdotes
permittentes mercatiões in tẽplo fieri:
ideo latrones dici poterant: quia ſi aliq̇
erant q̇ obligationes nõ facerẽt:eos in
ſtar latronũ ledebãt. ¶ Moraliter aũt lo
quendo ſciendũ eſt ꝙ ꝑ illud tẽplum in
telligitur q̇libet homo q̇ tẽplũ d2:dũ in
eo de9 ꝑ gratiã d2 habitare.iuxta illđ.j.
Cor.iij. Neſcitis qm̃ tẽpluȝ dei eſtis et
ſpũs dei habitat in vobis.Et iõ illđ tẽ-
pluȝ dȝ eſſe mũdũ.Un̄ Aug.in ſermone
dedicatiõis eccl'ie.Quãtum poſſumus
cũ dei adiutorio laborem9 ne de9 noſter
in templo ſuo.i.in nobiſipſis inueniat
qđ oculos ſue maieſtatis offendat:ſȝ ha
bitaculũ cordis nr̃i euacuet vicijs ₇ re-
pleat virtutib9:claudat diabolo ₇ ape-
riat xp̃o. ¶ Uerũ q2 ſm Augu.q̇cq̇d in
tẽplis manufactis agit totum in nobis
ſpirituali edificatiõe complet videndũ
eſt primo quale fuit tẽpluȝ materiale qđ
cõſtruxit ſalomõ vt ꝑ hoc ſcire poſſum9
ſpirituale edificiũ tẽpli noſtri. ¶ Scien
duȝ eſt igitur ꝙ ſicut habet.iij.Reg.vj.
₇.vij.in templo qđ edificauit ſalomõ:in
ter alia erãt ſeptẽ. Primo erat ibi funda
mẽtum in quo erãt lapides p̄cioſi ₇ grã
des.Scđo erãt ibi tria tabulata ꝑ girũ
quorũ ṗmum habebat q̇nq3 cubitos la-
titudinis ₇ medium tabulatũ ſex.tertiũ
ſeptẽ.Tertio erant ibi duo cherubin vt
habet ca.vj.Quarto erãt ibi inter alias
due colũne inſignes quarũ vna vocaba
tur iachin.i.firmitas.alia booȝ.i.in quo

eſt robur.vt habet cap̄.vij.Quinto erãt
ibi.x.baſes ₇.x.cãdelabra aurea ₇ decẽ
lucerne.v.ad dexterã.₇.v. ad ſiniſtram.
Sexto erat ibi altare aureum.Septimo
menſa aurea ſuper quã ponebãt panes
propoſitionis. ¶ Secundum igitur iſta
vij.ſunt alia.vij.in templo myſtico.i.in
quolibet homine. Primo enim ꝓ funda
mento templi qđ erat de p̄cioſis lapidi
bus in homie eſt corp9 quaſi fundamẽ-
tũ omniũ potẽtiarũ qđ q̇dẽ inſtar precio
ſorũ lapidũ dȝ puritate fulgere. Scđo ꝓ
tribus tabulatis in tẽpli circuitu:quo-
rũ vnũ erat lati9 alio:eſt aĩa tripertita.ſ.
vegetatiua ſenſitiua ₇ intellectiua:qua-
rũ vna eſt nobilior alia. Tertio ꝓ duo-
bus cherubin ornãtib9 templũ: ſunt in
hoie intellect9 ₇ volũtas.quib9 hõ mi-
rabiliter ornatur:q2 per vnum hȝ cogni
tionem ſimilem angelis ₇ ꝑ alium liber
tatem. Quarto pro duab9 colũnis debet
eſſe robur in aggrediẽdo difficilia ₇ fir-
mitas in ſuſtinẽdo aduerſa.Quinto pro
decem baſib9 ₇ decem cãdelabris:₇ de-
cẽ lucernis:debet eſſe in homine obſer
uãtia decem p̄ceptoꝝ.que q̇dẽ baſes di
cuntur q2 habẽt hoiem firmius ſuſtenta
re.dicunt candelabra q2 habẽt hominẽ
in deum ꝑ cõtemplationẽ eleuare: dicũ
tur lucerne:quia habent ipſum clarius
illuſtrare. Unde ps. Preceptuȝ dñi luci
dũ illuminãs oculos.Sexto ꝓ altari au
reo vbi adolebat incenſum:dȝ eſſe exta-
ſis orationis.d.cum ps.Dirigatur ora-
tio mea ſicut incẽſum in conſpectu tuo.
Septimo ꝓ mẽſa ꝓpoſitiõis:debet eſſe
ſedula meditatio ſcripturaꝝ.d.cuȝ ps.
Meditabor in mãdatis tuis que dilexi.
Omnia autẽ iſta vt ſint deo grata ₇ no-
bis meritoria debent eſſe cũ charitatis
virtute qua mediãte ſiunt opa deo gra-
ta.₇ iõ ſignant d2.iij. Re.vj.ꝙ nihil erat
in tẽplo qđ nõ auro tegeret:per qđ q̇dẽ
charitas deſignat. ¶ Iſtud templuȝ ſcȝ
homo ſic mirabiliter dedicatũ debet ſe
ptem donis ſpũſſan.adornari vt.ſ.Primo
ꝓ fundamento firmo habeat domum ti
moris p̄ncipiũ edificij.Scđo pro tabu-
latis poſitis ad cuſtodiam: habeat do-
num conſilij:quia Prouerb. ij.conſiliuȝ
cuſtodiet te ₇ prudẽtia ſeruabit vt erua

ris a via mala. Tertio ꝓ duob⁹ cherubi
q̇ interpretat̃ plenitudo ſapiētie: habeat
donū ſapiētie: vt dicere poſſit illud Sa-
piētie. vij. Optaui ⁊ dat⁹ ē mihi ſenſus:
inuocaui ⁊ venit i me ſpūs ſapiētie. Quar
to ꝓ duab⁹ coluīnis habeat donū fortitu
dinis: vt de ipſo dicat̃ illō Prouer. xxxi.
Fortitudo ⁊ decor indumētū ei⁹ ⁊ ridebit
in die nouiſſimo. Quinto ꝓ decē lucer-
nis: habeat donū intellect⁹: qḋ quidā pe
tebat ps. c. Da mihi intellectū vt diſcaꝫ
mandata tua. Sexto pro altari vbi odo-
lēt īcenſū habeat donū pietatis: ꝑ qḋ hō
offert bonum odorē deo. Unde. j. Timo.
iiij. Exerce teipm ad pietatem. Nam cor
poralis exercitatio ad modicū vtilis eſt
pietas autem ad omnia vtilis eſt. Septi
mo vt pro menſa propoſitionis que ſigni
ficat ſacramentum ſcripturarū habeat
donū ſcientie: ⁊ hāc petebat ps. c. Boni
tatē ⁊ diſciplinaꝫ ⁊ ſciam doce me. Iſtis
dꝫ hō ornari. ¶ Licet aūt ſic homo debe
ret eſſe templū ſanctū dñi: tñ multi ſunt
qui illḋ inficiunt malis operib⁹: ⁊ tēplū
dei ſe verbis mendacibus ↄſtituūt: quib⁹
j. Cor. iij. Si q̇s tēplū dei violauerit diſ
perdet illū deus. Un̄ hiere. xvij. Nolite
cōfidere in v̄bis mēdacibus. d. tēplū do
mini templū dñi. q. d. nō in ſolis verbis
hō edificatur vt habitet deus in eo: ſed
opꝫ ꝙ ſequātur opa bona. Un̄ ibidē ſub
dit̃. Bonas facite vias veſtras et ſtudia
veſtra ⁊ habitabo vobiſcum in loco iſto.
¶ Quātū aūt ad p̄ſens ſpectat violatio-
nis tēplū duplex ē cā. Prima allectiua
⁊ occaſionabilis. Scḋa effectiua ⁊ pnci
palis. ¶ Prima eſt qñ homo dimiſſis de
lectatiōibus ſpūalib⁹: deſideria carnis
amplexatur: ⁊ tunc qḋ debet eſſe templū
dei fit templū demoniorū. Iſta cā fuit fi
gurata ī viſiōe quā vidit hieremias. hie
re. xxiiij. vbi dicit. Oſtendit mihi domi
nus: ⁊ ecce duo calathi pleni ficis poſiti
ante templum dñi: calathus vnus ficus
bonas habebat nimis. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
iſtos duos calathos plenos ficis: itelli-
git̃ duplex gen⁹ delectationū. ſ. ſpūaliū
⁊ carnaliū: q̄ ad modū fici habēt aliquaꝫ
dulcedinē ſꝫ diuerſaꝫ: qꝛ ſpūales habēt
dulcedinē manſoriam: carnales v̄o trāſi
toriam ⁊ fallacem. ⁊ ideo d̄r ꝙ vn⁹ cala-
thus habebat ficus bonas nimis: qꝛ ps.
Quā magna multitudo dulcedinis tue
dñe quā abſcondiſti timentib⁹ te. Ali⁹
calath⁹ habebat ficus malas: qꝛ lꝫ dele-
ctationes carnales videātur habere ali
quā dulcedinem: tñ eſt falſa. qꝛ ei⁹ finis
mors. qꝛ Ro. j. Qui talia agūt: digni ſunt
morte. ¶ Cā v̄o effectiua eſt qñ aīa ra-
tionalis q̄ deberet eſſe dña ī hoīe: eſt an
cilla. Et ad increpādū homini alam ⁊ ad
cōminādū ſibi penā eternā mittit̃ multo-
ties vel aliq̄ bona inſpiratio: vel aliq̇s
p̄dicator annūciēs vitia ⁊ v̄tutes penā ⁊
gloriā. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Eſa. xxij.
vbi d̄r: q͛ dñs dixit. Eſa. Uade ⁊ ingrede
re ad eū q̄ habitat ī tabernaculo ad ſob-
nā ꝓpoſitū tēpli ⁊ dices ei: quid tu hic:
aut quaſi q̇s hic: qꝛ excidiſti tibi hic ſe-
pulchꝝ ū: excidiſti in excelſo memoriale
tuū: diligēter impetra tabernaculū tuū.
Ecce dñs aſportari te faciet gall⁹ galli-
nati⁹ coronās coronabis te tribulatiōe.
¶ Ubi ſciēdū q͛ ꝑ ſobnā ꝓpoſitū templi
intelligit̃ anima intellectiua q̄ dꝫ ī hoīe
p̄ncipari: ſꝫ d̄r ſobnā q̄ interpretat̃ ſedēs
qꝛ cū aīa ſedet ⁊ ociat̃ qñ non imperat
alijs virib⁹ aīe: ſꝫ ſequit̃ eaꝝ imperiū:
dū. ſ. regit̃ deſiderijs carnis. ¶ Per Eſa.
v̄o ꝓphetā intelligit̃ p̄dicator bon⁹: quē
multoties mittit dñs ad rep̄hēdēdū ho
minē. Ubi ſciēdū q͛ de q̄tuor inter alia
reprehendit ipſum. Primo de ocioſitate
⁊ q̄tum ad hoc dicit. quid tu hic aut qua
ſi q̇s hic. ⁊ ſignāter d̄r quaſi q̇s: qꝛ ſm̄ v̄i
tatē non eſt q̇s: qꝛ nō facit officiū ſuū in
hoīe. ſ. principari alijs virib⁹: ſed ſolum
locū occupat p̄ſidētis. Ut ſic poſſit ſibi
dici illḋ apoc. iij. Nomē hēs q͛ viuas et
mortu⁹ es. ¶ Scḋo reprehendit euꝫ de
carnalitate ⁊ q̄tū ad hoc dicit: qꝛ excidi
ſti h̄ ſepulchꝝū. Nā ꝑ ſepulchꝝū immūdū
⁊ fetidū intelligit̃ pctm̄ carnalitatis qḋ
facit immundū holem. Iſti ſunt de q̇b⁹
Eſa. lxv. Qui habitat ī ſepulchris ⁊ ī de
lubris idoloꝝ dormiūt. ¶ Tertio rep̄-
hendit eū de ſupbia: ⁊ q̄tuꝫ ad hoc dicit
qꝛ excidiſti in excelſo memoriale tuū. ta
lis eſt de gñatiōe illa: de qua Prouerb.
xxx. Generatio cui⁹ excelſi ſunt oculi et
palpebre eius in altū ſubrecte. ¶ Quar
to reprehendit eū de obſtinatiōe: ⁊ quan

ſum ad hoc dt. Excidiſti in petra tabernaculū tuum. De talibus hie.v. Indurauerunt facies ſuas ſupra petrā: noluerunt reuerti. ¶ Sed tamen aduertat miſer in p̄dictis obſtinat⁹ cōminationem ꝛ punitionem grauiſſimā ſibi nunciatā. Ecce inquit aſportari te faciet ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ gall⁹ gallinati⁹ eſt capo. Qualiter autē iſte aſportet: pōt vno mō intelligi de ordine ad ordinē. Nā capo transfertur ad ordinem femineū ſaltem q̄tuꝫ ad officium quia multotiēs ponitur ad ducendum pullos: quod eſt officium femineum. Sic reuera qui h₃ talem ꝓpoſitum vt dictum eſt ſuperius transfereł de ordine angeloꝝ ad ordinē demoniorum. Alio modo intelligi pōt illa transportatio: q̄ ſicut videm⁹ q̄ gallus gallinati⁹ qñ eſt bñ pinguis portat per pedes capite verſo ad terrā vt interficiał ſic qui carnalibus inſiſtūt delitijs: quando ſunt bene impinguati & ligatis manibus ꝛ pedib⁹ cum capite prono ꝓiciuntur in tenebras exteriores vbi erit flet⁹ ꝛ ſtridor dentiū. Unde ſignāter ſequitur Coronās coronabit te tribulatiōe. ¶ Cōſidera igił peccator impenitens q̄ corona tua in inferno nō erit de lapide p̄cioſo: ſꝫ tribulationis. Cōſiderans illa peccator non dꝫ habere talem propoſitum: vt ſit anima ſua ſobnas negligens ſed propoſitum regentem potētias inferiores. Ut dici poſſit de ipō illud zach.vj. Ecce vir oriēs nomē ei⁹ ꝛ ſubt⁹ eū orieł lux: edificabit templū dñi ꝛ ipſe portabit glīaꝫ ꝛ ſedebit ꝛ dñabił ſup ſoliū ſuū.

¶ Quarta pars.

[S]Equił ꝛ erat docēs ꝛc. Ubi tāgit inſtructionē illum: noſam inductiuā fulgoris qđ ꝓbat doctrina p̄dicta. Ubi ſciēduꝫ q̄ xp̄s ſicut pi⁹ magiſter lꝫ iudeos rep̄hēderit de his q̄ faciebāt in tēplo tā ſm Greg. eos benigne inſtruit et inducit ad opa bona. Unde.xlviij. Ego domin⁹ deus tuus docēs te vtilia. Que autem ſint illa vtilia audi quid dr ſapiētie.viij. Sobrietatē inquit ꝛ ſapiētiā docet ꝛ iuſticiā ꝛ veritatem quibus hō perducitur ad vitā eternam. Ad quam ꝛc.

¶ Dñica.x.poſt pētecoſtē. Euāgeliū.lj.

[D]Ixit Jeſus ad quoſdā qui in ſe cōfidebāt tāq̄ iuſti ꝛ aſpernabanł ceteros parabolā hanc duo hoīes ꝛc. Lu.xviij. Nos videm⁹ ꝑ experientiā q̄ duo ſunt inter alia q̄ retrahūt ſm Aug. hoīem a mūdialib⁹ delectationib⁹ ꝛ peccatis: ꝛ inducūt ipꝫ ad opera bona. ſ. premiū ꝓmiſſum bonis ꝛ malis ſuppliciū. Xp̄s igił veritatis magiſter vt nos inducat ad mundi ꝛ vitioꝝ cōtemptū: ꝛ adeptionē virtutū in hodierno euangeliū oſtēdit ſupplicium qđ debeł peccatorib⁹ ꝛ p̄miuꝫ qđ debeł iuſtis: cū ſupbos denunciat exui ꝛ obediētes exaltari. In quo q̄tuor tāgit. vcꝫ.
Actum deuotionis mentaliter eleuātē.
Modum rogationis realiter differentē.
Fructū p̄miationis veraciter cōtinentē.
Gradum cōditiōis cauſaliter ꝓmerētē.
¶ Primū probat ſuffragium attentatū. Scđm propoſitum declaratum. Tertiū beneficiū cōdonatum. Quartū iudicium explicatū. ¶ Primū in principio. Scđꝫ ibi. Phariſeus ſtās ꝛc. Tertiū ibi. Amē dico vobis ꝛc. Quartū ibi. Q2 ois qui ſe exaltat ꝛc.

¶ Prima pars.

[Q]Uantū ad primū vbi tāgit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dt. Dixit ieſus ad quoſdā ꝛc. Ubi ſciēdum q̄ inter alios actus deo placibiles eſt oratio deuota per quā mens hominis eleuał in deum: de qua beat⁹ Lu. di. xp̄ꝫ in ſua p̄dicatiōe mētionē feciſſe. Q2 vo cū aliq̄s denūciał aliq̄bus opꝫ cognoſcere q̄ ſunt q̄b⁹ p̄dicił ꝛ qualr̄ res geſta ſit ꝛ qui ſunt faciētes. idō hic duo poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Collegiū audientium deteſtendum.
Prouerbium operantium attentanduꝫ.
¶ Quātū ad p̄mū dt. Dixit ieſus ad q̄ſdā ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ iter alia pctā q̄ ſunt deo exoſa: eſt ſupbia q2 iuxta illud Ec.x. Odibił. eſt deo ꝛ hoīb⁹ ſupbia. Et q2 illo mřtū regnat i mūdo: idō ſm Tho. xp̄s frequēter eā deteſtabał i p̄dicatiōib⁹ ſuis. Sciēdū eſt āt q̄ q̄tuor ſunt ſpēs ſupbie ſꝫ Gre.xxiiij.moral. p̄ma eſt qñ hō qđ hꝫ nō recognoſcit ſe illud hře a deo. Scđa ē qñ aliq̄s illđ qđ hꝫ etſi reputet ſe illud

habere a deo tñ hoc credit habere pro⸗ prijs meritis. Tertia ē qñ aliqs faſtuo ſe oſtēdit ſe habere qđ nō hꝫ: vtputa ſa⸗ pientiā ꝛc. Quarta eſt qñ aliqs hꝫ aliqd ꝛ oſtēdit illud ſe habere nō ꝑpter edifi⸗ catonē ꝓximi: ſed vt alij vilipendantur ¶ Iſtas aūt q̄tuor ſpecies ſupbie expli cite vł implicite tāgit beat⁹ Luc. habuiſ ſe illos qbus xp̄s loquebat. Nā per hoc qđ dicit ꝙ ꝯfidebāt in ſe: datur intelligi ꝙ illud qđ habebāt nō recognoſcebāt a deo. Nō aduertentes qđ dicitur hiere. xvij. Maledictus hō qui ꝯfidit in hoīe ꝛ ponit carnem brachiū ſuū ꝛ recedit a deo cor ei⁹. Per hoc aūt qđ đr tāq̄ iuſti: datur intelligi ꝙ ſi quid habebant ſuis meritis aſcribebāt. Per hoc ꝟo qđ đr ꝙ aſpernabātur ceteros: dať intelligi ꝙ ſi qd in eoꝝ reputatiōe habebāt: illud oñ⸗ debāt vt alij vilipēderenť. nō aduerten tes ꝙ đr Eccłi. vij. Noli ꝑuaricari i ami⸗ cū pecuniā differētē: neq̄ frēm chariſſi⸗ mū auro ſpreueris implicite ꝟo dať in⸗ telligi ꝙ nō erāt illud qđ oſtēdebāt ſe eſ ſe: nō attendētes illud Gał. vj. Si qs exi ſtimat ſe aliqd eē cū ipe nihil ſit ſeipꝫ ſe ducit. Quātū ad ſcđꝫ. ſ. ꝓuerbiū opantiū attendēdum đr: duo hoies aſcēdebāt ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ circa operationem il⸗ loꝝ duorum tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcꝫ.

Conditionis natiuitatem.
Intentionis conformitatem.
Conuerſationis diuerſitatem.

¶ Quātum ad primū đr. duo hoīes. Nā iſti eiuſdem ꝯditionis erāt q̄tum ad na tiui. qꝛ hoīes. ¶ Quātum ad intētionis cōformitatem đr: aſcendebāt in tem. vt ora. Nā iſti eadē intentiōe templuꝫ aſcē derunt: vt. ſ. deū orarēt. Ut ſic potuerint dicere illud ꝑs. Introibo in domū tuaꝫ: adorabo ad tēplum ſctm̄ tuū. ¶ Quātuꝫ ad cōuerſatiōis diuerſitateꝫ dicit. vnus phariſe⁹ et alter publican⁹. Phariſeus eīn idē eſt qđ diuiſus. Nā phariſei diuiſi erāt ab alijs hoībus q̄tum ad ſtatū: qꝛ ſi cut nūc religioſi a ſecularib⁹: q̄tum ad habitū qꝛ habebāt habitum diſtinctum a ſecularib⁹: ꝛ q̄tum ad cultū qꝛ aliquas ſpāles obſeruātias in colēdo deum ha⸗ bebant quas non habebant ſeculares. ¶ Licet aūt ſic eſſent diſtincti alijs q̄tū ad exteriorē apparentiā in qua ſanctita tem exteri⁹ oñdebāt: tñ interi⁹ erāt ma li ꝓpter qđ aſſimilanť a xp̄o ſepulchris dealbatis q a foris apparent hoīb⁹ ſpe⸗ cioſa: int⁹ ꝟo ſunt plena oſſib⁹. Matt. xx iij. ꝛ oī ſpurcitia. ¶ Publicani vero di⸗ cebātur hoīes qui exercebāt aliqua opa communia et publica: ſicut eſt colliges re pedagia ꝛc. q ſm̄ Greg. vix aut nunq̄ exercent ſine peccato. Iſti libenti⁹ au⸗ diebāt xp̄m q̄ phariſei iuxta illud Luc. xv. Erāt appropinquātes ad ieſum pu⸗ blicani ꝛ pctōres ꝛ murmurabāt phari ſei. Audi tñ qd xp̄s dicit eis Matt. xxj. Amē dico vobis qꝛ publicani ꝛ meretri ces p̄cedēt vos i regnū dei: cui⁹ cāꝫ aſſi gnās ſubiūgit. Uenit em̄ ad vos ioānes in via iuſticie ꝛ nō credidiſtis ei: publi⸗ cani autēꝫ ꝛ meretrices crediderunt ei. ¶ Sciēdū eſt āt hic vbi fit mētio de ora tiōe loquēdo moralr̄ ꝙ inter alios act⁹ deo acceptos ē oro p quā anim⁹ in deo hilareſcit. ꝛ iō Theſſał. v. Semꝑ gaude te in dño: ſine intermiſſiōe orate in oib⁹ gr̄as agite. Nā qꝛ ſꝫ Aug. non ceſſat ora re q nō ceſſat bñfacere: iō đr hoī vt ſem ꝑ oret: qꝛ ſemꝑ dꝫ exercitare ſe in opib⁹ bonis. ¶ Ad qd aūt oratio valeat. audi Aug. in quodā ſmone. d. Oratio oranti eſt ſubſidiū. deo ſacrificiū: demonibus aūt eſt flagellū. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ſicut ſunt. vij. dona ſpūſſcti. alaꝫ adornātia vt poſſit digne deo orare: ſic ſunt. vij. vicia capitalia illis oppoſita hec impediens⸗ tia. ꝛ iō ꝯ p̄dicta vicia hō dꝫ orare ne re ceptio ipoꝝ donoꝝ impediat exēplo ſa pientis. d. eccłi. xxiij. Dñe pr̄ ꝛ deus vite mee ne dereliqs me i cogitatu maligno: extollētiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mi hi: ꝛ oē deſideriū prauū auerte a me: au⸗ fer a me vētris cōcupiſcētias ꝛ ꝯcubit⁹ ꝯcupiſcie ne apphēdāt me ꝛ aīe irreuerē ti ꝛ ifrunite ne tradas me. Ubi ſicut pa⸗ tebit ꝓſequēdo tāgit. vij. vicia oppoſita dictꝫ bonis. ¶ Sciēdū ē āt ꝓſequēdo de iſtis: vt pꝫ Eſa. xj. ſic ordināť pmū donū ibi poſitū ē donū Sapie: huic opponiť pctm̄ luxurie: qꝛ eł ſapia ē mūda iuť illō Iac. iij. Que āt deſurſuꝫ eſt pmū qdē pu dica ē iō nō pt eē in hoīe luxurioſo: qꝛ iu xta illud Sapiē. j. In maliuolā alam nō

introibit ſapiētia:nec habitabit in corpo re ſubdito peccatis.ideo ſi vult ſapiētiā re cipere:dꝫ ipſam a deo petere.d.illō Sapiē tie.ix. Da mihi dñe sediū tuaꝝ aſſiſtricē ſapiētiam ꝛ noli me reprobare a pueris tuis qm̄ ſeruꝰ tuꝰ ſum ego ꝛ filiꝰ ancille tue. Debet etiā ne vitiū luxurie dominetꝰ in ipſo.dicere illud Eccli.xxiij. Aufer a me ꝯcubitꝰ cōcu.ne appzehē.me.ꝙ ſi de uote petierit deꝰ exaudiet ipſum. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo.viij.vbi ſnialr̄ dr ꝙ cū multitudo ranarū eſſet i terra egypti: dixit pharao. Moy.ꝛ Aarō orate dñm vt auferat a me ranas.cūq; oraſſem Moy. mortue ſunt rane q̄ erāt in terra egypti. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ ranas q̄ libēter ſtāt in paludibꝰ ꝛ in locis lutoſis:intelligūr ho mines q̄ in luto luxurie nutriūr:qbꝰ dr Jac.v. In luxurijs enutriſtis corda vrā. Iſte autē rane.i.luxurioſi fuiſſe in terra egypti dicūtur que interpretat̄ tenebra vel obſcuritas: q2 omnes tales obſcu= ri ſunt ꝛ tenebroſi ꝓpter imūdiciā illiꝰ peccati fetidi. Si autem homo vult ab hoc pctō curari vt poſſit in ſe donū ſa= piētie recipere:debet ꝑ poſſe ſe ad deū ꝑ orationē cōuertere: qd ſi humiliter fe cerit:ꝗuis prius fuerit immūdꝰ tamen merebit̄ curari.quia.j.Thi.iiij. Sancti= ficatur enim per verbum dei ꝛ orationē. ¶ Scdm eſt donum intellectꝰ cui oppo nitur peccatū ingluuie:q2 enim donum intellectus datur abſtinētibus iuxta qd de Daniele abſtinētie dr Dan.j.ꝙ deus dedit Danieli intelligētiā omniū viſio nū.quia vero in nimia cibi ꝛ potus ſum ptio mentē hebetat iuxta illd Oſee.iiij. Uinū ꝛ ebrietas aufert coꝛ.iō in talibus nō poteſt eſſe donū intellectus:q2 iuxta illd ſapiētie.j. Spūſſctūs diſcipline effu giet fictū et auferet ſe a cogitationibꝰ q̄ ſunt ſine itellectu. Et iō ſi vult donū itel lectꝰ recipe:debet ipꝫ a dño petere.d.cū ps. Da mihi itellectū vt diſcā mādata tua qd ſi deuote petierit:deus exaudiet ipm. ¶ Hoc aūt fuit figuratū Exo.8. Ubi ſentētialiter dr ꝙ cū in domo pharaōis ꝛ ſeruoꝝ ſuoꝝ eſſet multitudo muſcaꝝ ro gauit Moy. vt oraret ad dñꝫ vt muſce re cederent:cū igit̄ oraſſet Moy.receſſerūt muſce. ¶ Ubi sciēdū ꝙ ꝑ muſcas q̄ ſunt aialia libēter comedētia dulcia:intelligū tur hoies dediti delitijs gule de qua Ro. xiiij. Nō eſt regnū dei eſca ꝛ potꝰ ſꝫ iuſti cia ꝛ pax. Iſte muſce dicūt fuiſſe in rege pharaone ꝛ in ſeruis ſuis q̄ cōmuniter oēs tā magni ꝙ parui illi maledicte in= gluuie ſunt ſubiecti de qbꝰ Eccli.vj. Om nis labor hominis i ore eiꝰ tn̄ nō aduer= tūt illd.j.Corinh.vj. Eſca vētri et venter eſcis deꝰ aūt hūc ꝛ has deſtruet. Si aūt hō vult ab illo pctō curari:vt poſſit in ſe donum intellectus recipere:debet cum abſtinentia exorare q2 hoc genus demo= nioꝝ nō eijcitur niſi per orationē ꝛ ieiu= niū. Matt.xvij. ¶ Tertium eſt donū cō= ſilij cui opponitur peccatum iracundie: qui illud donum requirit quietum ani= mum:quia vero ira inquietat animū ho minis:iuxta illud poeticuꝫ. Impedit ira animum ne poſſit cernere verū.ideo do nū cōſiliū nō pōt eſſe in hoie iracūdo:ꝛ iō ſi hō vult donū ꝯſiliū recipe:dꝫ ipꝫ a dño petere.d. Eſa.v. Ueniet ꝯſiliū ſcti iſrael ꝛ ſciemꝰ:dꝫ ēt petere ꝙ nō ſubiaceat ira cūdie.d.anime irreuerēti ne tradas me vbi ſupra. Et ſic merebit̄ exaudiri. Hoc autem fuit figuratū Exo.ix.vbi ſnialiter dr ꝙ cum in terra egypti eſſent tonitrua ꝛ grando perualida: pharao dixit Moy. ꝛ aaron orate ad dñm vt deſināt tonitrua ꝛ grando:cūq; oraſſent:ceſſauerunt. Ubi ſciēdum ꝙ per tonitrua ſtrepitū magnū faciētia intelligit̄ iracūdia ꝙ peccatum hoies cōmouet et ꝑturbat. Un̄ Prouer. xxv. Uir iracundus ꝓuocat rixas.ſignifi catur etiam per grandinē q̄ ledit terre naſcētia quia iracūdus alios conatur le dere vindictā de alijs appetēdo. Iſta to nitrua ꝛ grādo dicūt̄ fuiſſe in terra egy= pti:q2 iracundia facit hoiem tenebroſuꝫ ꝛ deo diſplicibilē.iuxta illd Eccli.xxvij. Ira ꝛ furor vtraq; execrabilia ſunt ꝛ vir peccator continens erit illoꝝ. Nō ad uertunt tamē miſeri illd. Eccli.xxx. zelꝰ ꝛ iracūdia minuūt dies ꝛ ante tēpus ſe= nectam adducit cogitatus. Si aūt homo vult ab iſto peccato curari vt poſſit in ſe recipere donū cōſiliū:debet inſtar Moy. dñꝫ exorare iuxta illd Jac.v. Triſtat̄ ali quis veſtruꝫ oret:equo animo ꝛ pſallat. ¶ Quartū eſt donū fortitudinis:cui op=

ponit pctm̄ accidie q: hoc donū facit ho
minē cōſtātē ꝛ prōptū ad opera bona: ac=
cidia vero reddit ipm̄ negligētē. iuxta illō
Prouerb. xix. Pigredo immittit ſoporē.
Un Prouer. xiij. Uult ꝛ nō vult piger. et
ideo donū hoc nō pōt eē cū hoie pigro: ꝛ
ideo ſi vult hr̄e hoc donū dz ipſuz a dn̄o
petere q: ipē eſt fortitudo nr̄a. iuxta illō
Eſa. xij. Fortitudo et laus mea dn̄s ꝛ fa=
ctus eſt mihi in ſalutē. dz etiā petere ne
ſubiaceat accidie. d. aie infrunite ne tra
das me vbi ſupra. Hoc donū ad vincēdū
diabolū ꝛ pctā dz q̇libet a deo petere vt
ſit victor exēplo Sāſonis: de quo figura
tiue dr̄ inialr̄ Judi. xvj. q: cū capt⁹ fuiſſet
a philiſtijm ꝛ exoculat⁹ ꝛ ſibi illuderēt:
inuocato dn̄o: ait dn̄e de⁹ memēto mei ꝛ
redde mihi priſtinā fortitudinē vt vlci=
ſcar me de hoſtibus meis: ꝛ p amiſſiōe
duorū luminū vnā vltionē recipiā: q̇ ap
prehēſis duab⁹ colūnis q̇b⁹ dom⁹ inni=
tebat: diruit dom⁹ ꝛ iterfecit oēs q̇ erāt
int⁹ ꝛ ſic ſe vindicauit de ipſis. Ubi ſcie
dū q: p philiſtijm q̇ interp̄tant̄ ceciderūt
intelligunt̄ demones qui per ſuperbiaz
ceciderūt de celo. Propt̄ qd̄ lucifero eo=
rū p̄ncipi dr̄ Eſa. xiiij. Quō cecidiſti lu=
cifer q̇ mane oriebaris. Per ſanſon autē
qui interp̄tat̄ ſol fortis: intelligit̄ q̇libet
homo in quo deus poſuit de⁹ intellectū
cognoſcēdū deſignatū p ſolem illuminā
tem ꝛ liberū arbitriū tā forte ꝛ valide q:
nō pōt cogi ab aliqua creatura. Demo=
nes igitur ſuis tētationib⁹ hoiem cōſen
tiētē multoties capiūt: ꝛ ei eruūt oclos:
dum nō p̄mittūt ipm̄ conſiderare ſibi ne
ceſſaria ad ſalutē. ꝛ ſibi illudunt q: p iſta
bona trāſitoria dimiſit incōmutabile bo
nū. Homo aūt vidēs ſic ſe detentū: debet
mentē p orationē ad deū erigere ꝛ inſtar
Sāſonis petere vigorē: quo accepto: dz
ſe vlciſcere de diabolo abijciēdo ſi q̇ pec=
cata cōmiſit ꝛ oibus eius tentationibus
obuiare. dicēdo illō. j. Mach. ij. Etſi oēs
gētes regi antiocho obediūt vt diſcedat
vnuſquiſq: a ſeruitute legis patrū ſuoꝝ
ꝛ cōſentiat mādatis eius: ego ꝛ filij mei
obediem⁹ legi patrū nr̄oꝝ. ppiti⁹ ſit no=
bis de⁹. ¶ Quītū eſt donū ſciētie cui op
ponit̄ pctm̄ auaricie: q: eīm̄ donū ſciētie
dirigit hoiez i agēdis iuxta illō Prouer.
ix. Sciētiā ſctōꝝ prudētia: auaritia vero ad
res tpales hoiez iclinat: ideo donū ſciē=
tie nō pōt eē in hoie auaro. Et ideo ſi hō
vult hoc donū in ſe recipere dz illō pete
re. d. cū p̄s. Bonitatē ꝛ diſci. ꝛ ſciētiā do=
ce me. ꝛ etiā petere ne ſit i eo auaritia. d.
illō Eccl̄i. xxiij. Oē deſideriū prauū auer
te a me. Qd̄ ſi deuote petierit: merebit̄
exaudiri. Hoc aūt fuit figuratū Exo. x.
vbi ſnialiter dr̄: q: cū in terra egypti eēt
multitudo locuſtaꝝ deuaſtātiū oia terre
na naſcentia rogauit Pharao. Moy. et
Aarō vt orarēt ad dn̄m q: diſcederēt lo=
cuſte q: cū Moy. oraſſet receſſerunt oēs.
¶ Ubi ſciēdum q: p locuſtas corrodētes
oia virētia intelligūt̄ hoies auaricie de
diti alios expoliātes: iuxta illō Prouer.
ij. Semite oīs auari aīa poſſidētium ra=
piūt. ¶ Iſte locuſte dicunt̄ fuiſſe in egy=
pto q: auaricia excecat auaros. Si āt hō
vult ab hoc pctō curari vt poſſit in ſe do
nū ſciētie recipe: dz orare. di. cū p̄s. In=
clina cor meū de⁹ i teſtimonia tua ꝛ nō i
auaritiā. ¶ Sextū eſt donū pietatis cui
opponitur inuidia. q: enim hoc donū fa
cit hoiem benignū ꝛ p̄ximū diligere: ꝛ p
cōſequēs gaudere de bonis p̄ximi. Pro
pter qd̄ dr̄. ij. Pe. j. Miniſtrate i patiētia
pietatem in pietate vero amorē: in amo
re autē fraternitatis charitatē. Inuidia
vero fecit hoiem nequā ꝛ dolere de bonis
p̄ximi. vnde Eccl̄i. xiiij. Nequā eſt ocul⁹
inuidi ꝛ auertēs faciē: ꝛ deſpiciēs aiam
ſuā. ideo donum pietatis non pōt eſſe in
hoie inuido. Et id̄ ſi hō vult hoc donum
in ſe recipere debet dicere cū ap̄lo. Ti.
ij. Abnegātes impietatē ꝛ ſecularia deſi
deria ſobrie ꝛ iuſte ꝛ pie viuam⁹ in hoc
ſeculo. debet etiā petere ne ſit in eo inui
dia. di. ne dereliquas me in cogitatu ma
ligno vbi ſupra. Et ſi deuote petierit me
rebitur exaudiri. ¶ Hoc autē fuit figura
tum Exo. xxj. vbi ſentētialiter dr̄ q: cū fi
lij iſrael trāſirent p deſertum vt irent ad
terrā p̄miſſiōis: q: propter eoꝝ murmu=
rationē fuerūt in deſerto multi ſerpētes
ignīti ꝛ venenoſi affligētes eos vehemē
ter: q̇ iuerunt ad Moy. vt oraret ad dn̄m
vt auferret ſerpētes: oranitq: ꝛ pplſ ab
ipſis liberat⁹ eſt. ¶ Ubi ſciēdū q: p illos
ſerpētes hoies mordentes: intelligunt̄

ſnuidi q̃ portãt ſemp̄ venenũ in ore holi-
bus detrahendo: de quib⁹ ps. Acuerunt
linguas ſuas ſicut ſerpẽtes: ve. aſpidũ
ſub la. eorũ. Nõ aduertentes qꝛ putredo
oſſium inuidia Prouer. xiiij. ¶ Iſti ſer-
pẽtes dicunt fuiſſe in deſerto: qꝛ i mũdo
ſignificato p̄ deſertũ multi ſunt inuidi: vñ
Ezech. xxij. Uiri detractores fuerũt i te.
¶ Si aũt homo vult curari ab illo pctõ
vt habeat in ſe donum pietatis debet ſe
offerre deo di. illđ Sapie. vj. neq3 cũ in-
uidia tabeſcẽte iter habebo. Et iõ. j. Pe.
iiij. Eſtote prudẽtes ⁊ vigilate in orõni-
bus: ante oĩa autẽ mutuam in vobiſmet
ipſis charitatẽ continuã habẽtes: qꝛ cha
ritas operit multitudinem peccatorum.
¶ Septimũ eſt donũ timoris: cui oppo-
nit pctm̃ ſuperbie: qꝛ eñ donũ timoris
facit hominẽ reuerentẽ deo ⁊ vitare pec
cata. iuxta illud Prouer. xv. Per timorẽ
dñi declinat oĩs a malo. ſuperbia ṽo eſt
origo pctõrum: iuxta illud Eccli. x. Ini-
tiũ oĩs peccati eſt ſupbia: ideo hoc donũ
non poteſt eſſe in ſuperbo. Et ideo ſi hõ
vult habere hoc donũ: debet a deo pete-
re di. cũ ps. Confige timore tuo carnes
meas: a iu. eñ tuis timui. Qđ ſi deuote
petierit: merebit exaudiri. ¶ Hoc autẽ
fuit figuratum Numeri. xj. vbi ſnia. dr
q̃ cũ in deſerto eſſet accẽſus ignis ⁊ de-
uoraſſet extremã partem caſtroꝝ orauit.
Moy. ⁊ abſorptus eſt ignis. ¶ Ubi ſciẽ-
dũ q̃ p̄ ignẽ qui inter alia elemẽta tenet
altiorem locũ intelligũtur ſuperbi q̃ ſu-
per alios ſemp̄ volũt exaltari. iuxta illđ
Abdie. j. Supbia cordis tui extulit te.
¶ Iſte ignis dr in deſerto deuoraſſe ex-
trema caſtroꝝ: qꝛ in mũdo multi ſunt ſup
bia irretiti. Uñ Ezec. vij. Floruit virga:
germinauit ſupbia: iniq̃tas ſurrexit in
virga impietatis ¶ Si aũt hõ vult cura
ri a ſupbia vt habeat in ſe donũ timoris:
d3 dño dicere illđ. j. Cor. xiiij. Orabo ſpi
ritu orabo ⁊ mẽte: pſallã ſpiritu: pſallã ⁊
mente. ¶ Secunda pars.

SEquit. Phariſe⁹ ſtãs hec apđ
ſe ⁊c. Ubi tãgit modũ rogatio
nis realiter differentẽ: qđ pro
bat ꝓpoſitũ declaratum. Ubi
ſciendũ q̃ õnis ſint aliqua q̃
ſunt de genere bonoꝝ tñ ꝓp aliq̃s circũ
ſtãtias debitas vel indebitas ſunt deo
accepta vel nõ. Et ideo l3 oratio quãtum
eſt de ſe ſit de genere bonoꝝ ſi tñ hẽt mõ
debito: eſt deo placibilis ſi ṽo indebito
nõ. Et hinc eſt ſm Grego. q̃ in oratione
pharisei ⁊ publicani oſtendũt nobis xp̄s
qualiter ſibi debeamus porrigere pre-
ces noſtras. Hic igitur duo poſſum⁹ cõ-
ſiderare. Primo rogãdi modum deo exo
ſum. ¶ Scđo modũ gratioſum. ¶ Quã-
tũ ad primũ dicit. Phariſe⁹ ſtãs ⁊c. Ubi
ſciendũ q̃ circa modum rogandi huius
pharisei ſex poſſumus conſiderare: ſc3.

Geſtum oſtentatum.
Affectum recuruatum.
Obiectum veneratum.
Subiectum commendatum.
Proximum reprobatum.
Actum explicatum.

¶ Quãtũ ad geſtũ oſtentatũ dicit. Pha
riſeus aũt ſtãs. vbi ſciendũ q̃ ille phari-
ſeus tanq̃ ſupb⁹ ẽt in geſtu oſtendebat
ſuã ſupbiã ſm Tho. qꝛ nõ genib⁹ flexis
oraſſe dr ſed ſtetiſſe. ¶ Quãtũ ad affectũ
recuruatũ dicit. hic apud ſe orabat. Ubi
ſciẽdũ ſm Baſil. q̃ ille phariſe⁹ tanq̃ re
curu⁹ ad ſeipſu3 nõ ſicut oſtẽdẽs affectũ
ſuũ ad deũ oraſſe dr apud ſe. ¶ Quãtum
ad obiectũ veneratũ dicit: de⁹ grãs ago
tibi. Ubi ſciẽdũ ſm Augu. de verbis dñi
q̃ phariſeus nõ reprehẽdit: qꝛ deo grãs
agebat: ſ3 qꝛ de ſe p̃ſumebat qꝛ nullũ de-
fectũ ſe reputabat hẽre: ſed in multis bo
nis opib⁹ abũdare. Ubi Augu. de ṽbis
dñi. Quis eſt igit q̃ ipſe oppugnat grãm
ſi reprehẽdit qui ſupbe agit grãs: audiant
qui dicũt de⁹ me hoiem fecit: ego me iu-
ſtũ facio: o peior ⁊ deteſtabilior phariſeo
q̃ ſupbe iuſtũ ſe dicebat ſed tñ inde grãs
agebat. ¶ Quãtũ ad ſubiectũ cõmẽdatũ
dicit: qꝛ nõ ſum ſicut ceteri ⁊c. Ubi ſcien
dũ q̃ hõ põt ſe dupliciter ꝯmẽdare. vno
mõ directe dicẽdo ſe hẽre aliq̃ bona. alio
mõ idirecte dicẽdo ſe carere aliq̃b⁹ defe
ctib⁹: ⁊ vtroq3 mõ cõmẽdauit ſe ille pha
riſe⁹. ¶ Sciẽdũ eſt aũt q̃ quãtũ ad p̄ns
ſpectat: hõ põt dãnificare ꝓximũ tripl̃r.
Primo in ꝑſona ꝓpria ipm̃ iniuſte oppri
mẽdo: ⁊ talis põt dici iniuſt⁹. Scđo i ꝑſo
na cõiũcta vxorẽ illi⁹ polluendo: ⁊ iſte dr
adulter. Tertio res ſuas auferẽdo: ⁊ iſte

vel raptor ꝯ q̄ ſunt tria ꝑcepta de q̄b⁹ dr Exo.xxij. nō occides: nō mechaberis: nō furtū facies. Iſte igit phariſeus volēs ſe cōmendare: dicit nō eſſe aliqđ ꝑdicto rum: ⁊ ideo dicit nō ſum ſicut ⁊c. ¶ Sciē dū eſt ēt ꝙ in illa ſua cōmēdatiōe oñdit̄ eius magna ſupbia ſꝫ Aug. de ṽbis dñi q̄ nō ſolū aliquib⁹: ſꝫ etiā oīb⁹ voluit ſe ꝑferre. ¶ Quantū ad ꝓximū reprobatū dicit velut ēt hoc publican⁹. Ubi ſciēdū ſꝫ Au. de verbis dñi ꝙ phariſe⁹ ſe iuſtū reputās vidēs publicanū: quē tāꝙ petō rē deſpiciebat magis erigebat ī ſupbiā ⁊ plus de ſe ꝑſumebat. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ phariſe⁹ pl⁹ peccauit cōtēnēdo publicanū: cui debebat ꝯpati ꝙ ſi ipm excepiſſet ⁊ ex ħ appbebat ꝙ nō digne reddebat deo grās: q̄ q̄ deo grās reddit aliis nō inſultat. ¶ Quātū ad cetū actū explicatū dicit ieiuno bis ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ poſt ꝙ phariſeus ſe cōmendauerat indirecte oñdēs ſe carere vitiis hic ꝯñr ꝯmēdat ſe directe exprimēdo vñ Theo. expedit nō ſolū declinare a malo ſꝫ ēt agere bonū. ⁊ iō cū dixiſſet nō ſum ſicut ceteri ⁊c. ſubiungit ꝑ oppoſitū ieiuno bis in ſabbato. Et hic accipit̄ ſabbatū ꝑ tota ſeptimana. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moralr̄ de iſta cōmēdatiōe phariſei ꝙ hō aliqñ pōt peccare in deū: ⁊ ſic dr̄ iniuſt⁹ q̄ facit iniuſticiā deo. Aliqñ ī ꝓximū ⁊ ſic dr̄ raptor Aliqñ in ſeipm: ⁊ ſic dr̄ adulter. Nā ſꝫ illud .j. Cor. vj. oē pctm̄ qđcūq ̄ fecerit hō extra corp⁹ ſuū eſt q̄ aūt fornicat̄ ī corp⁹ ſuū peccat. Comēdat igitur ſe phariſe⁹ vituperādo alios: ꝙ nō eſt ſicut ceteri in aliquo ꝑdictoꝝ. ¶ Quātū ad ſcđm. ſ. modū rogandi groſum dicit. Et publicanus a lōge ſtās ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ pctōr ꝯſiderās penā pctō debitā dꝫ multū timere: cōſiderādo aūt iniuriā quā fecit deo peccādo. dꝫ mltū verecūdari. cōſiderādo ṽo ꝙ peccādo deū offendit dꝫ mltū dolere. ꝯſiderādo tñ diuinā miaꝫ dꝫ ipam humiliter inuocare. Scđm hoc igit̄ in oratiōe publicani quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Terrorem perterrentem.
Ruborem deprimentem.
Dolorem affligentem.
Dulcorem miſerantem.

¶ Quantū ad ꝑmū dicit. Et publican⁹ a lōge ſtans. Sicut eñ videmus ꝑ experientiam quādo aliquis timet aliū nō audet approximare ad ipſum: ſed ſtat a remotis. In hoc igitur ꝙ publican⁹ dicit̄ ſtetiſſe a longe datur intelligi timor quē habebat de diuina iuſticia. ¶ Lꝫ aūt ex timore publicanus ſtaret a longe: tamen ſm̄ Aug. diuina pietas faciebat eū ꝓpinquum. ¶ Quantū ad ruborē deprimēteꝫ dicit: nolebat nec oculos ad celū leuare. Sicut eñ videmus ꝙ quando aliqs hꝫ verecūdiā de aliq̄ diſplicibili facto dño ſuo: non audet in ipſum reſpicere vt puta ſi ꝑdidiſſet ipſum ⁊c. ſic per hec ꝙ hic dr̄ ſꝫ Theo. publicanū oculos nō leuaſſe dat̄ intelligi ꝙ verecūdabat̄ de vitiis ꝑpetratis. ¶ Quantū ad dolorē affligētē dicit: ſꝫ ꝑcutiebat pect⁹ ſuū. Ubi ſciēdū ſm̄ Theo. ꝙ in ꝑcuſſiōe pectoris dat̄ intelligi dolor queꝫ habebat de his que male cogitauerat ⁊ fecerat. quaſi cor ſuū qđ iuxta pectus eſt excitās ad dolendū. ¶ Quātū ad dulcorē miſerātē dī. d. de⁹ ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri. Ubi Theo. Non aliud niſi ꝓpitiationeꝫ petebat. Ut eſſet de nūero illoꝝ. d. illud pſ. Adiuua nos deus ſa. nr̄. ⁊ ꝓpter glo. noīs tui dñe. li. nos ⁊ ꝓpi. eſto pec. noſtris ꝓpter nomē tuum. ¶ Sciendū eſt autē loquēdo moraliter quantū ad orōnem hui⁹ ꝙ ad veraꝫ penitentiā de peccato tria requirūtur. ſ. cordis cōtritio: oris ꝯfeſſio: ⁊ opis ſatiſfactio. q̄ tria habuit iſte publican⁹ ⁊ ṽe penitēs fuit. Nā habuit cōtritionē ⁊ iō oculos ad celuꝫ nō leuabat. habuit oris cōfeſſionē. vñ dicit. deus ꝓpi. ⁊c. habuit operis ſatiſfactionē: ⁊ ideo ꝑcutiebat pect⁹ ſuū. Et ideo ſm̄ Aug. de ṽbis dñi indulgētiam meruit obtinere. Exēplo igit̄ huius dꝫ q̄libet pctōr culpā ſuā dolēdo agnoſcere ⁊ veniā poſtulare.

¶ Tertia pars.

Sequit̄. Amen dico vobis deſcendit hic ⁊c. Ubi tangit fructum premiationis veraciter cōtinentē: qđ ꝓbat beneficiū condonatū. Ubi ſciendū ꝙ de officio iuſti iudicis ē retribuere vnicuiꝙ ſm̄ opera ſua. Q̄ igitur phariſeus et pub. diuerſimode deo ꝑces porrexerūt: ideo ſm̄ Aug. de ṽbis dñi: meruerūt di

uerſimode ꝓmiari.ꝛ iō dt.Amē dico vo⸗
bis ꝛc.hō igit inſtar hui⁹ iuſtificatus p
xp̄m dꝫ in bono pſeuerare.d.illud Job.
xxvij.Juſtificationē meā quā cepi tene⸗
re nō deſerā. ¶ Quarta pars.

SEquit.Qꝛ oīs qui ſe exaltat
ꝛc.Ubi tāgit gradū ꝯditiōis
cauſaliter ꝓmerētē:qđ xbat
iudiciū explicatuꝫ.Ubi ſciē
dū ſm Chryſ.ꝙ ſupbia fuit
cā quare ꝛ phariſeus fuit cōdēnatus.hu
militas aūt quare publicanus fuit iuſti⸗
ficatus.¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ exaltari pōt
homo laudabiliter qñ ſcꝫ ſe hō eleuat p
magnanimitatē ad altiora virtutum ſm
Baſiliū.culpabiliter ꝟo qñ in altum per
arrogātiā eleuatur.¶ Sciēdū eſt igitur
ꝙ exaltatio viciosa hoīeꝫ deūcit ſꝫ Chry
ſoſt.humilitatis ꝟo virtuoſa ip̄m i para
diſo coronat.¶ Sciēdū eſt aūt hic loquē
do moralr ꝙ duo poſſum⁹ ꝯſiderare:ſ.ꝫ.
Superbientium dānum.
Humiliātium fructum.
¶ Quātū ad primū dicit.Oīs q̄ ſe exal⸗
tat humiliabit.Ubi ſciēdū ꝙ ſtipēdium
exaltātiū ſe in iſto mundo p ſupbiā:erit
afflictio i iferno:iuxta illđ Eſa.ij.Dies
dñi exercituū ſup oēm ſupbū ꝛ ſup oēm
arrogantē ꝛ humiliabitur.¶ Quātū ad
humiliātiū fructum:dicit.q̄ ſe humiliat
exaltabitur.Fruct⁹ eñ humiliātiū ſe in
hoc mūdo p obediētiā:erit in celo conſo
latio immēſa:iuxta illud Job.xxij.Qui
humiliat⁹ fuerit:erit in glīa:ꝛ q̄ inclina
uerit oculos ſuos ipſe ſaluabit.Iſta ſup
boꝝ humiliatio ꝛ humiliū exaltatio fuit
figurata.Dañ.iiij.in nabuc.de q̄ ſ͞nlalr
dr ꝙ cū deambularet in aula babil.ꝛ vi⸗
deret ciuitatē magnā ꝛ pulchrā elat⁹ eſt
in corde ſuo.d.nōne hec eſt babilō quaꝫ
edificaui in domū.i.cōſtitui ciuitatē ꝓn⸗
cipalē regni.Uidens itaqꝫ deus ſuā ſup
biā:volens ipſuꝫ humiliare:ſtatim miſit
ad eum vnā vocem dicētem.tibi dicitur
nabuc.rex regnū trāſit a te eadē hora ſer
mo completus ſuper eum eſt:ꝛ ablatum
eſt regnū ab eo:ꝛ ex hoīb⁹ eiect⁹ eſt.Nā
ſtatim ꝑdidit ſenſum et mutauit aſpectū
faciei:ꝛ pulchritudinē mēbroꝝ ſicut ſo⸗
let fieri in hoībus furioſis:ꝛ fenū vt bos
comedit:ꝛ rore celi corpus eius infectū
eſt donec nō ſolū capilli capitis ſꝫ ꝛ pili
toti⁹corporis in ſīltudinē plumaꝝ aqui
larū creſcerēt:ꝛ vngues ei⁹:qſi vngues
auiū.ꝛ fuit i illa punitiōe p ſeptē ānos.
Jn fine ꝟo ſeptē annoꝝ leuauit oculos
ſuos ad celū ꝛ cognoſcēs diuinā potētiā
inſupabilē:ꝛ ꝙ ei⁹ volūtati oīa ſunt ſub⸗
iecta:ip̄m bn̄dixit ꝛ ſuaꝫ vilitatē cogno⸗
uit:ꝛ qꝛ ſic ſe humiliauit ſenſus reſtitut⁹
eſt ei ꝛ figura ſua reuerſa eſt in eo:ꝛ opi⸗
mates ꝛ magiſtrat⁹ ſui reqſierūt eū:ꝛ in
regno reſtitut⁹magnificētia ſua amplior
reddita eſt ſibi:ꝛ tūc magnificās deū co⸗
gnouit ꝙ ipſe gradiētes i ſupbia pōt hu⸗
miliare:ꝛ humiliātes ſe poteſt exaltare.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ p nabuc.q̄ interp̄tat ſe⸗
dēs in anguſtia agnita:intelligit hō ſu⸗
perb⁹ q̄ ex certa ſciētia in pctō ſupbie pſ⸗
ſeuerat.¶ Jſte deambulās i aula babil.
i.viuēs in mūdanis excellētijs:q̄ ſignā⸗
ter dr babil.i.cōfuſiōis:qꝛ ſupbia in mū
danis:hoīem ad cōfuſionē deduci:vidēs
ciuitatem.i.res temporales:tā in ciuita
tibus q̄ꝫ in villis ꝛc.ex his eleuat in ani
mo ꝛ erigitur in ſuperbiā:ꝛ ex his tanq̄ꝫ
ſuis gloriās dicit nonne hec babil.ꝛc.q.
d.nonne hec omnia q̄ ego cōſpicio ſunt
mea:ꝛ tñ miſer non conſiderat ꝙ hec eſt
ciuitas babil.quia ꝓpter illa tēporalia
in confuſionem multotiēs ꝓfundatur:ꝛ
eternaliter cruciat:iuxta qđ ipſi in infer
no dicūt Sap̄.v.Quid nobis profuit ſu
perbia:quid diuitiaꝝ iactātia nobis cō⸗
tulit:trāſierunt omnia tāq̄ꝫ vmbra:ꝛ in⸗
fra.Jn malignitate autē noſtra conſum⸗
pti ſumus.Cōſidera o vir vane qui in ſu
pbia erigeris ꝛ quaſi pullū onagri te li⸗
berū natū putas.Job.xj.q̄đ nabuc.acci⸗
dit cū cōtra dñm ſupſluit.Nā ſtatiꝫ miſit
ad euꝫ dñs vocem.d.tibi dicitur nabuc.
ꝛc.q.d.nō ſuperbias de tua potentia:qꝛ
regnuꝫ trāſit a te.Jta reuera cuilibet ſu
perbo gloriāti de diuitijs ꝛ excellentijs
cominat dñs ſibi eas auferre ꝛ ml'totiēs
accidit ꝙ auferꝫ a ſuperbis:ꝛ ad humi⸗
les trāſfertur.Nō ſolum autē regnū ter⸗
renū aliqñ amittit ꝓpter pctm̄ ſupbie:
ſed etiā multa alia mala ſequuntur.Naꝫ
Amittitur regnum celorum.
Perditur conſortium angeloꝝ.
Cumulatur numerus vitiorum.

¶ primo amittit regnũ celorũ. Uñ ſeq̄t in figura. ablatũ eſt regnũ a te. Nã ſicut ab eo ablatũ fuit regnũ terrenũ: ſic a ſupbis aufert regnũ celorũ ſicut pꝫ de lucifero de quo Eſa. xiiij. q̃uo cecidiſti de celo lucifer q̃ mane oriebaris: q̃ dicebas in corde tuo aſcẽdã ſup altitudinẽ nubiũ ſimilis ero altiſſimo verũ ad inferna detraheris i pfundũ laci. ¶ Scdo pdit cõſortiũ angelorũ. Nã ppter ſupbiã hõ expellit ne ſit in cõſortio angelorũ. Unde dicitur in figura ꝙ nabuc. fuit eiect⁹ ab hominib⁹: p quod intelligit eiectio a ſocietate ſanctorum ⁊ angelorum. Ut dicere poſſit cũ pš. Ego autẽ ſum vermis ⁊ nõ hõ: opprobriũ hominũ ⁊ abiectio plebis. ¶ Tertio cumulat numer⁹ vitiorũ. Nã in ſupbo ſunt omnia alia vicia. q2 ſupbia ẽ radix ⁊c. iuxta illd Eccli. x. Initiũ omnis peccati ſupbia. hoc eſt aũt qd dr in figura ꝙ primo nabuc. pdidit ſenſum: in quo intelligit petm̃ luxurie. Uñ pš. Nolite fieri ſicut equ⁹ ⁊ mulus in q̃bus nõ eſt intellect⁹. Scdo dr ꝙ mutauit faciem. in quo intelligit peccatum ire. Nã Eccli. xiij. Cor hois immutat faciem illi⁹ ſiue in bono: ſiue in malo. Tertio dr ꝙ fenũ vt bos comedit. p qd intelligitur peccatum gule. Quarto dicit ꝙ corpus fuit infectum rore celi p quod intelligit peccatum accidie. Quinto ꝙ fuit factus pilos⁹ in toto corpore. p quod intelligit peccatũ inuidie. piloſus eñ terreſtris ⁊ melãcholicus ſignificat inuidiã. Sexto dicit ꝙ vngues ad modũ auium habebat p quod intelligit peccatuꝫ auaritie. Nã auarus inſtar auium rapientium habentium vngues recuruos ⁊ alias predãtiũ habet manus trahentes ad ſe p quẽcunꝗ modum: ſic autem quocunq; modo lucrata quaſi cum vnguibus curuatis ſibi ſoli retinet. ⁊ nulli compatit: ſed omnib⁹ imoi⁹ vt ſit illi monſtruoſa beſtia: de qua Dañ. vij. Dentes ⁊ vngues ei⁹ ferrei comedebat ⁊ comminuebat ⁊ reliqua ſuis pedibus conculcauit. Dicitur autẽ nabuc. ſic punitur p ſeptem annos: vno modo ad deſignandum ꝙ ſuperbi ſunt in ſeptẽnario peccatorum ſupradictorũ. Alio modo per ſeptẽnarium. qui eſt numerus vniuerſitatem ſignificans. ⁊ ſub quo tota vita noſtra decurrit. quia per numerũ ſeptẽ diez intelligitur penarũ vniuerſitas. quibus ſupb⁹ in pctis moriẽs ppetuo cruciabit in iferno. Uideam⁹: qualiter ſupb⁹ depmiti: q̃liter humilis exaltatur. Nã ſeq̃tur in figura ꝙ in fine dierum illius temporis leuauit nabuc. oculos ad celum. per illam enim leuationẽ oculorum ad celum. intelligit imploratio diuini auxilij ſine q̃ nemo põt reſurgere de peccato. propter quod pš. Leuaui oculos meos i mõtes vnde veniet auxi. mihi. auxiliũ ⁊c. Sic autẽ leuans oculos debet cognoſcere diuinam potentiã omnibus preſidentem propter quam debet deus ab hominibus honorari iuxta illud Eccli. iij. Magna eſt potẽtia dei ſolius ⁊ ab hominibus honoratur. Debet diuinam volũtatem cognoſcere omnib⁹ imperantẽ: in cui⁹ ditione vniuerſa ſunt poſita ⁊ nõ eſt q̃ ſic poſſit reſiſtere volũtati. Heſter. xiij. Debet etiam diuinã eſſentiam cognoſcere et ipſam laudare. d. cum pš. Benedicã dñm in omni tẽpore ſemp laus ei⁹ in ore meo. His deo cognitis. quaſi de directo aſpectu. dꝫ polimodum ad ſe cognitionẽ habere ⁊ ſuã vilitatem cognoſcere ⁊ ſe humiliare profunde. Quid autem ſic ſe humiliãs a domino recipiat. audi quid ſequit. Naꝫ inſtar Nabuc. ſenſus ſibi reſtituitur ⁊ figura ⁊ decor faciei ⁊ cõpoſitio mẽbrorum. Ubi ſciẽdum ꝙ homo conſiſtit principaliter ex corpore ⁊ anima. In his autẽ duob⁹ in quibus iacturã patitur propter peccatum ſupbie: propter humilitatem a deo reformat. Per reſtitutionem igit ſenſus intelligit reformatio anime. Ut poſſit dicere. Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus ⁊c. Sap. vij. per reſtitutionẽ aũt figure: decoris faciei ⁊ compoſitionis membrorũ itelligitur habitudo bona corporis quã homo p humilitateꝫ recuperat ⁊ ipſe exterius decoraturũ que Coll. iij. Induite vos ſicut electi dei ⁊ ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericordie: benignitatẽ humilitatẽ modeſtiã ⁊ paciẽtiã. Magiſtratus etiã ⁊ optimates inſtar nabuc. ipſuꝫ requirẽt ad habitãdum cum eo. i. angeli et ſancti in gloria paradiſi. Regnũ etiã ſibi ⁊ magnificentia amplior reſtituitur: quia qui

prius

prius p ſuperbiā regnū celorum amiſe rat: p humilitatē in ipſo magnifice exaltatur: iuxta illud Job.v. ponit humiles i ſublimi ꝛ merētes erigit ſoſpitate. Vñ Mat.xix. Sinite paruulos venire ad me taliū eſt ēm regnū celorū. Ad qd ꝛc.

¶ Dñica.xj. poſt pentecoſten. Euāgelium quinquageſimum ſcdm.

Exiēs ieſus de ſinib⁹ tyri: venit per ſydonē ad mare galilee iter medios fines decapoleos ꝛc. Marc.vij. Uidem⁹ p experiētiā q̄ qñ hoīes vidēt aliqua mira et inſolita admirantur de ipſis. Unde Luce ij. cū marta ꝛ ioſeph inueniſſent ieſuꝫ an noꝝ.xij. in medio doctorū. audiētē illos et interrogātem. qꝛ valde inſolitū eſt q̄ puer duodecim annoꝝ habeat tantā ſapiētiā admirati ſunt. Si aūt illa q̄ videt ſint bona debent ipā in deū referre ꝛ ipꝫ cōmendare iuxta illd Eccli.xxix. Bñdicite dñm in operib⁹ ei⁹ date noi ei⁹ magnificētiā. Si vo illa ſūt eis vtilia debēt de ipis deo regratiari. Uñ.j.Teſ.v. Gaudete in dño ſemp ſine intermiſſiōe orate in oib⁹ grās agite et quāto plus recipit: tanto pl⁹ obligat. Uñ Greg. in omel. Qñ augent dona: rōnes etiā creſcūt donoꝝ. Qꝛ igit xp̄s vt narrat hiſtoria euangelij hodierni: mira fecit ꝛ iſolita: qꝛ reddidit loqlā hoi ꝛ auditū: qd factū fuit in ſe bonū: fuit ēt hoib⁹ vtile: potuerīt merito admirari hoies et ipi regratiari. et collaudare. Jn iſto igit euangelio btūs Mar. quatuor tangit euidenter. Uidelicet.

Redēptiōis pietatē admirabilem.
Preuaricationis puerſitatē deteſtabilē
Curationis virtuoſitatē inſuperabileꝫ.
Informationis p̄clarsitatē obſeruabilē.

¶ Primū pbat viſceroſ⁹ egreſſ⁹. ſcdꝫ calamitoſus occurſus. ttiū vigoroſus effect⁹. qrtū glorioſus ſucceſſ⁹. ¶ Primū in pn. ſcdꝫ ibi. Et adducūt ei ſurdū ꝛc. tertiū ibi. Et appꝛehēdēs eū de turba ꝛc. qrtum ibi. Et pꝛecepit eis ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc. qd probat ꝛc. dt. Exiēs ieſus ꝛc. Ubi ſciēdū ſꝫ Gre. q̄ tyrus erat ciuitas gētiliū quib⁹ aliqñ xp̄s p̄dicabat: ſꝫ ne daret iudeis occaſionē dicendi ipꝫ trāſgreſſorē legꝫ iō cū gētilib⁹ magnā morā nō ꝯhebat. ¶ Sciendū ē etiaꝫ ſꝫ Bed. q̄ xp̄s non trāſiuit mare galilee ita q̄ iuerit ad regionē dcapollei q̄ erat regio dcē ciuitatū. a deca. qd ē decē ꝛ polis qd ē ciuitas ſꝫ venit vſq̄ ad mare et loc⁹ ille rſpiciebat illā regionē. ¶ Sciēdū ē aūt loquēdo ſpūalr q̄ p illū exitum xp̄i de finib⁹ tyri et aductū ad mare galilee itelligit exit⁹ de filij a prē: ꝛ aduent⁹ eius in mūdū. Ubi ſciendū q̄ inter alia in motu ꝓgreſſiuo locali quatuor reqiūtur ſcꝫ termin⁹ a quo: mediū: termin⁹ finalis. et q̄cs q̄ ſequit. ¶ Scdm hoc igit hic quantū ad aduentū filij dei in mūdū quatuor poſſumus conſiderare. ſ.

Terminum initiatum.
Medium continuatum.
Terminum conſummatum.
Situm contentium.

¶ Quantū ad primū dt. Exiēs ieſus de finib⁹ tyri. Ubi ſciēdū q̄ p tyrū qui vno mō interp̄tat fortitudo: intelligit de⁹ prī cui appropriat potētia. de quo.j.Reg.ij. Nō ē ſctūs vt ē dñs ꝛ nō ē ali⁹ ex te: nō ē fortis ſicut de⁹ nr. Ab ipo exīt filius dei qñ voluit incarnari: iuī qd ipē dt Jo.xj. Exiui a prē ꝛ veni i mūdū ¶ Quātuꝫ ad ſcdm. ſ. mediū ꝯtinuatū dt: venit p ſydonē. Per ſydonē eñ q̄ iterp̄tat venatio intelligit q̄ dei fili⁹ exiuit a prē ſicut ſollicit⁹ venator: qꝛ fuit ſollicit⁹ iqrere. ꝛ vocare petōres ad penitētiā. Ut ſic figurat⁹ fuerit p iudā mach. de q̄ dt.j.Mach. iij. Similis fact⁹ ē leoni in operib⁹ ſuis ꝛ ſicut catul⁹ leōis rugiēs in venatione. Ubi ſciēdū q̄ p iudā Mach. q̄ interp̄tat ꝓtegēs ſiue ingenioſus intelligit filius dei qui per ſuam potētiā nos ꝓtegit. iuxta illud pſ. Dñs ꝓtector vite mee a q̄ trepidabo. dꝛ etiam ingenioſus propter ſuā ſapientiā: quas nos inſtruit. Uñ p̄t dicere illud Sap.viij. puer eram igenioſus ꝛ ſortitus ſuꝫ aīam bonā: ꝛ cū eſſem magis bon⁹ veni ad corp⁹ incolquinatū Iſte in ſuis operib⁹ fuit vt leo fortiſſim⁹ ꝛ p ſuā p̄dicationē ſalubrē rugūt qñ peccatores ad penitentiā clabat. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. terminū ꝯſummatū dicit. ad

189

mare galilee. ꝓ er mare eñ galilee itel ligit hic mūdus q: ſicut mare eſt amarū: ſic mundus eſt plenus amaritudinib⁹. ſicut etiā mare eſt tempeſtuoſum ⁊ peri culoſuꝫ nauigātibus: ſic mundus eſt ple nus multis procellis: ⁊ valde periculo ſus viuentibus mundialiter ꝓpter infe ſtationes demonum diuerſas. Unde eſt mare de quo ps. Hoc mare magnū ⁊ ſpa cioſum manibus illic reptilia quorū nō ē numer⁹. Signāter aūt dr mare galilee ꝙ interpretaꝛ rota: propter modicā ſtabi litatē ꝙ reperiꝛ i mūdo. Uñ ps. de hoib⁹ mūdi. Pone illos vt rotā ⁊ ſicut ſti. ante fa. vēti. ¶ Quātū ad quartū. ſ. ſituꝫ cōtē tuū dicit: itermedios fines decapoleos regio. ſ. decē ciuitatū numer⁹ ꝑfectus: ꝑ qđ intelligiꝛ ꝙ chriſt⁹ in hoc mūdo fuit perfect⁹ in omnibus virtutib⁹. ¶ Sciē dum eſt autem ꝙ aductus filij dei in mū dum ⁊ exitus a patre fuit figurat⁹ Gen. ij. vbi dicitur Fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigāduꝫ paradiſuꝫ qui inde diuidiꝛ in quatuor capita quo rum hec ſunt nomina nomen vni phiſō: ſecundi gyon: tertij tygris: quarti eufra tes. Ubi ſciēdum ꝙ per locum volupta tis intelligitur beata trinitas in qua eſt oīs delectatio. de qua delectatione pſal miſta. Inebriabūꝛ ab vbertate dom⁹ tue ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Per paradiſū aūt terreſtrē itelligiꝛ eccl'ia militās ꝙ lꝫ corpaliter ſit in paradiſo ter reſtri: ſpe tñ ⁊ deſiderio ē in paradiſo ce leſti in quo poſt decurſum pñtis vite poterit realr iocundari. Per fluuiuꝫ vo intelligiꝛ xp̄s: ꝙ ꝯgrue fluui⁹ dr propter abūdātiā ⁊ plenitudinē gratiarū. Iſte de loco voluptatis egreſſus dr. i. d ſolio tri nitatis ad irrigādū paradiſum terreſtrē i. eccl'iam militātē: quā continue irrigat ſpūalib⁹ donis: iuxta qđ ipſe dt Eccl'i. xxiiij. Rigabo hortū meū plantationū. Dicitur aūt hic fluui⁹ in quatuor capi ta diuidi: vel quia gratia ſua ſe ad totuꝫ mundū extendit: qui in quatuor partes diuiditur pncipales ſcꝫ oriētem: occidē tem: aquilonē ⁊ merdiē: vel quia ad di uerſitatē omniū hoim irrigatio hui⁹ flu uij ſe extēdit. Signāter aūt diciꝛ ꝙ flu uius qui diuidiꝛ i quatuor capita ſortiꝛ quatuor noia ꝙtuor gñib⁹ hoiꝫ adaptan da. Ubi ſciēdū ꝙ phiſon qui interpretaꝛ oris mutatio vadit ad pctōres quos mu tare dꝫ: dū de pctis cōuertūtur ad peni tētiā. Ut ſic dicat peccator penitēs illđ ps. Ecce nūc cepi. hec mutatio dextere excelſi. q. d. ſꝑe preterito ambulaui i vi tus: nūc vo inſpirat⁹ a dño ipa deſerui: ſꝫ a me miſero nō eſt talis mutatio. Gyō aūt ꝙ interpretaꝛ luctatio vadit ad acti uos quorū ꝙlibet debet preliari ꝯ vitia ⁊ ipa deuincere iſtar Iacob de ꝙ dr Gen. xxxj. ꝙ vir luctabaꝛ cuꝫ eo vſqꝫ mane: ꝙ cū videret ꝙ eū ſuperare nō poſſet: tetigit neruū femoris eius ⁊ ſtatī emarcuit. ſic reuera homo impugnat⁹ ab hoſte: debet virilr ſe defendere: ⁊ ſicut vincēs neru⁹ femoris eius dr emarcere: vt. ſ. victoria habita: i ī nō ampli⁹ ſētiat delectatiōes peccati. Tygris vo qui interpretaꝛ ve lox: vadit ad contemplatiuos: quorū eſt ex aſſuefactiōe cōtinuo: velociter i deū eleuari. Uñ cuilibet contemplatiuo di citur Eccleſiaſtici. xxxj. In oibus operi bus tuis eſto velox ⁊ non occurret tibi oīs īfirmitas ſcꝫ peccati. Eufrates aūt qui interpretaꝛ accreſcēs vl' frugifer va dit ad beatos qui creſcētes dicūꝛ ⁊ fru giferi: quia adepti ſunt gloriā: in qua di uinitatis fructu ſuauiſſimo recreāꝛ. Ut ſic quilibet eorū dicat illđ Cant. ij. Sub vmbra illius quem deſiderauerā ſedi: ⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Et in ps. Ego aūt ſicut oliua fructifera i domo dei.

¶ Secunda pars.

Sequiꝛ. Et adducūt ei ſurduꝫ ⁊c. Ubi tāgit pñuaricatiōis ꝑ uerſitatē deteſtabilē: qđ ꝓbat calamitoſ⁹ occurſus. vbi ſciē dū ꝙ qñ hoies regiōis illi⁹ audierūt xp̄m veniſſe: videntes in ipſo eſſe potentiā ſanādi infirmos iuerūt ad ipſum ducentes infirmum vt ipm cura ret: ꝙ īfirmitas ſꝫ Theo. erat a demonio hic igiꝛ quatuor poſſum⁹ ꝯſiderare: ſcꝫ

Fidem promerentem.

Morbum affligentem.

Affectum inclinātem.

Actum adiuuātem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Et adducūt ei. Ubi ſciendum ꝙ homo qui vult aliꝙd

a deo petere:ſi illd vult obtinerē:dz poſtu
lare ī fide:iuxta illd Jac.j.Si qs aūt vrz
indiget ſapiētia poſtulet a deo q̄ dat oī-
b9 affluēter ꝛ nō improperat ꝛ dabit ei.
Poſtulet aūt ī fidē nihil heſitās.Iſti igi
tur credētes xp̄z īfirmū poſſe ſanare eū
duxerūt ad ip̄z. ¶ Quātū ad ſcd̄m.ſ.mor
bū affligentē dī ſurdum ꝛ mutū.Iſte em̄
erat ſurd9 et mutus.Unde dicere pote-
rat illud ps̄.Ego autē tanq̄ ſurd9 nō au
diebā et ſicut mut9 nō apperiēs os ſuū.
¶ Quātum ad tertiū ſcz affectū inclinā
tem dicit ꝛ deprecabātur eum.Ubi ſciē-
dum q̄ qñ aliqs vult habere aliquā gra
tiā ab aliquo ipſuz inclinat quādo petit
cū reuerētia.Iſti igitur vt xp̄m inclina-
rent ip̄m deprecabātur.Ut ſic potuerint
dicere illd zach.viij.Eam9 ꝛ deprecem9
faciē dñi ꝛ q̄ram9 dñz exercituū.¶ Quā
tū ad quartū ſcz actū adiuuantē dicit vt
imponat illi manū.Ubi ſciēdū q̄ p illā
impoſititionē man9 xp̄i ſup infirmū:itel
ligitur act9 virtutis xp̄i ad liberandū in
firmos:ꝛ ideo dicebāt q̄ illi manū ipo-
neret vt reciperet ſanitatē.¶ Sciēdū ē
aūt circa iſtā partez loquēdo moraliter.
q̄ per iſtū ſurdū ꝛ mutū intelligit totū
gen9 humanum vel quilibet pctōr.Uñ
ſciēdū q̄ iter alios ſenſus neceſſarios
ad ſciētiā q̄ eſt per doctrinā ſunt audit9
ꝛ loquela.Loquela ex pte docētis ꝛ au-
ditus ex parte audiētis.Quia etiā inter
alias virtutes que deo placēt eſt obediē
tia.iuxta illud.j.Reg.xv.Melior eſt obe
diētia q̄ victime et auſcultare magis q̄
offerre adipē arietū:q̄ obediētia intelli
git in auditu.ideo quilibet debet habe-
re auditum prōptū vt obediat deo.d.cū
ps̄.Audiam quid loquat in me dñs de9
qm̄ loquetur pacē in plebē ſuā.Quia ēt
deus vult q̄ homo ip̄z laudet de receptꝫ
bñficijs ideo quilibet debet habere lin
guā promptā ad ip̄m laudandum.d.illd
Eccli.lj.Dedit mihi liguā mercedē meā
et in ipſa laudabo eū.Dicit autē hō ſur
d9 ſm Bedā qui nō audiuit libēter v̄ba
diuina.mut9 qñ deū nō laudat.¶ Sciē-
duz eſt aūt q̄ homo tribus de cauſis effi
citur corporaliter ſurdus.Primo pp̄ter
obiecti iproportionē.Nā qñ obiectū au
ditus ſcz ſon9 eſt nimis fortis aufert m̄
toties auditū.iuxta illud ſecūdi de aīa.
Excellētia ſenſibilē corrūpit ſenſuz.Se
cūdo pp̄ter alicui9 humoris impedientē
opilationē in aurib9:qui replet neruos
audituos ꝛ ꝯcauitates auriū ita q̄ non
pōt fieri cōiunctio ſenſibilis cum ſenſu
ꝛ tunc hō non audit.Tertio pp̄ter alicu
ius ventoſitatis incluſionē que pruritū
facit ꝛ ſic impedit audit9.Sic pportio-
naliter hō ſpiritualiter efficit ſurd9 vt
nō audiat verba diuina.Primo pp̄ter
pctm̄ infidelitatis.Nā infidelis qñ ali-
qua ſibi dicunt que vidēt ſenſum trāſcē
dere:ſicut ſunt multa pertinētia ad arti
culos fidei quaſi obedientia ſibi impro-
portionata nō vult ip̄a p crudelitatē au-
dire:ſed magis ipſa deſpicit de quibus
ps̄.Nō crediderunt v̄bo ei9 ꝛ murmura
uerūt in tabernaculis ſuis nō exaudie-
rūt vocē dñi.Nō aduertunt tñ tales qua
liter a dño puniant:qꝛ oēs priuāt regno
celoꝝ.Qd̄ fuit figuratum Nume.xx.vbi
dī q̄ pp̄ter pctm̄ icredulitatis dixit dñs
ad Moy.de aaron fratre ſuo pgat aarō
ad pplos ſuos nō em̄ intrabit terrā quā
dedi filijs iſrael eo q̄ incredul9 fuerit
ori meo ad aquas ꝯtradictiōis.Ubi ſciē
dū q̄ p terrā quā pmiſerat de9 filijs iſrl
intelligit celeſtis patria:quā de9 pmiſit
oib9 fidelib9 q̄ dum viuūt credūt in ip̄z:
vt poſt modū in celeſti patria ip̄z clari9
cōtēplent.tñ inſtar aaron increduli oēs
infideles:ip̄a priuabunt.¶ Secūdo hō
efficit ſurd9 pp̄ter pctm̄ luxurie.Nā hō
vt beſtia dedit9 carnis delitijs.inſtar hu
moris fluxibilis:monita dei ꝛ ſctē mrīs
eccleſie:audire ꝯtēnit.de qb9 ps̄.Furor
illis ſicut ſimilitudinē ſerpentis ꝛ ſicut
aſpidis ſurde ꝛ obturātis aures ſuas.
Nō tamē aduertūt iſti cōminationē eis
factā p Amos prophetā.d.Amos.j.Diſ
perdā habitatorem de cāpo idoli ꝛ tenē
tē ſceptrū de domo voluptatis.¶ Ter
tio efficit ſurd9 pp̄ter pctm̄ vane glorie.
Nā curioſus plen9 vento vanitatis nō
q̄rit audire niſi aliq placibilia:qd̄ pre-
uidēs apoſtolus dicit.ij.Timo.iiij.Erit
em̄ tempus cum ſanā doctrinā nō ſuſti-
nebūt:ſed ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magiſtros prurientes auribus ꝛ a v̄i
tate q̄dē auditū auertēt ad fabulas autē

cōuertēt. Unde de talib⁹. iiij. Reg. xvij. Secuti ſunt vanitates ⁊ vane egerunt. ¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ trib⁹ de cauſis efficit hō mut⁹. Primo ꝑpter aliquem humorem liq̄dum linguā relaxātem: q̄ꝛ tūc neru⁹ lingue mollis efficit ⁊ ſermo debitus nō formaṫ. Scḋo ꝑpter aliquē hūorem ſiccū ⁊ calidū linguā retrahentem. Tertio ꝑpṫ aliquē tumefactionē linguā ingroſſantē. Sic ꝓportionabiliṫ homo ſpūliter efficiṫ mut⁹ p̄mo propter pctm̄ pigritātis ignauie. Nā piger inſtar humoris frigidi nō ſolū efficiṫ imbecillis ad bene operādū ſed etiā ad deū oꝛetenus collaudādū. Nā aduertit aūt diſpēdium ſibi futurū de quo dꝛ Prouerb. xx. Propter frig⁹ piger arare noluit: mēdicabit eſtate ⁊ nō dabitur ei. eſtate. i. poſt mortē. ¶ Scḋo hō efficiṫ mutus ꝑpter pctm̄ iracūdie. Nā iracūd⁹ inſtar humoris ſicci ⁊ calidi iñ ſeipſo cōſumit ⁊ moꝛtificat iudiciū rōnis tā ad bñ cogitādū: ꝙ̄ ad bñ loq̄ndū. Ut de ipſo dici poſſit illud Eccl'a. xlvj. In iracūdia illi⁹ impedit⁹ eſt ſol. i. itellect⁹. Uñ tales poſſunt figurari p canes mutos de q̄b⁹ dꝛ Eſa. lvj. Uniuerſi canes muti nō valētes latrare. Nā p canes intelligunṫ iracūdi. q̄ nō valēt latrare q̄ꝛ ꝑpter iracundiā ⁊ in mēte ⁊ in facundia ꝑturbāṫ. Nō aduertit tñ illud Eccl'i. j. Iracūdia em̄ aīoſitatis ſubuerſio illius eſt. ¶ Tertio hō efficiṫ mutus ꝑpter pctm̄ auaritie. Nā auarus quādo recipit aliqua dona q̄ ipm̄ replēt inſtar lingue tumefacte os iplētis: efficitur mutus. q̄ꝛ peruertit iudiciū ꝑpter dona ⁊ nō loquiṫ iuſte. de talib⁹ Ezech. xxij. Principes ei⁹ in medio illi⁹ quaſi lupi rapientes predā ad effundēdū ſanguinem ⁊ ad ꝑdēdas aīas ⁊ auare ſectādo. Unde de talib⁹ Hier. xxij. Hec dicit dñs ſepultura aſini ſepeliēṫ putrefact⁹ ⁊ proiectus extra portas hieruſalem. Nā reuera omnis auarus iniuſtus ⁊ impi⁹ quādo moritur ſpoliatur boniſq̄ acquiſiuit iniuſte: inſtar aſini qui poſt morteꝫ decoꝛiatur: ⁊ ſicut aſinus decoꝛiat⁹ proĳcitur ad foſſata vt deuoꝛetur a beſtĳs: ſic auarus expoliatus diuitiis tradiṫ infernalibus penis: a demonibus cruciādus ⁊ ideo extra portas ciuitatis ſupne hieruſalem diciṫ vt putrefact⁹ ꝓĳci. ⁊ ideo Deuṫ. xxvij. Maledict⁹ hō qui accipit munera vt pcutiat aīaꝫ ſanguinis innocētis. Homines ſic auari ⁊ iniuſti nō deberent aliis p̄eſſe nec in dño nec in iudicio: ſed deberēt eſſe tales: quales deſcripſit ietro cognat⁹ Moy. Exo. xviij. Ubi dixit Moy. Prouide de omni plebe viros potentes ⁊ timētes deū: in q̄bus ſit veritas ⁊ q̄ oderit auaritiā: ⁊ cōſtitue ex eis tribunos ⁊ cēturiōes. ⁊ quinq̄genarios ⁊ decanos. Et tales poſſunt figurari p Dañ. ꝓphetā de quo ſīnalr̄ dꝛ Dañ. v. q' cum rex Balthaſar promitteret ſibi multa munera ſi ſcripturā quā viderat ſciret legere ⁊ ipſam exponere. Rñdit Dañ. munera tua ſint tibi ⁊ dona dom⁹ tue alteri da. ſcripturā aūt legā tibi rex ⁊ interpretationē eius oſtendā tibi. Ita reuera q̄libet princeps ⁊ iudex dꝫ tenere iuſticiā ⁊ veritatē annūciare ⁊ defendere: nec dꝫ munera querere ſed etiā oblata nō recipere ſed poti⁹ talem abuſionem peſtiferā deteſtari. tamē licet ſic eē deberet inuenitur oppoſituꝫ: q̄ꝛ iuxta illud Hiere. vj. A minoꝛe vſq̄ ad maioꝛeꝫ omnes auaritie ſtudēt: ⁊ a ꝓpheta vſq̄ ad ſacerdotem cuncti faciunt doluꝫ. Uidentes auteꝫ ſic patres veteris teſtamēti genus humanum ſurdum ad deū audiendum ⁊ ſic mutum ad ip̄m laudāduꝫ totis p̄cordĳs adducebāt ip̄m ad deū poſtulātes miſericordiā vt manum ſuā imponeret. i. vt filium ſuū in mūduꝫ mitteret: p quem poſſet genus humanū curari. Unde ps. Emitte manum tuā de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis mltis ⁊ de manu filioꝛum alienoꝛum. Intelligendo aūt per ſurdum ⁊ mutum quēlibet etiā peccatorē etiā dicere poſſumus ꝙ talis ſi debet curari debet adduci ad xp̄m vt manum ſibi imponat. i. cōferat ſibi gratiā per quā ⁊ audituꝫ recipiat ⁊ loquelā. Adducentes autem ſunt ſancti ⁊ iuſti qui ꝓ peccatoribus vt ꝯuertātur ⁊ vt eis auditum reſtituat vt obediāt: ⁊ loquelā vt laudent deum: aſſidue deprecātur. Iſti etiā preſentātes peccatorem ad xpꝫ poſſunt intelligi in ipſomet peccore timoꝛ pene affligentis: ⁊ amoꝛ gloꝛie q̄etentis. Nā peccatoꝛ quādo ad conſcien

tiã ſuã reuertit̃: ⁊ inuenit ſe multis pec
catis infirmũ: ⁊ cõſiderat ꝙ ſm̃ iuſticiã
debet puniri: dʒ timere. d. illđ Abac. iij.
Domine audiui auditionem tuam ⁊ ti-
mui. Quãdo etiã ↄſiderat ꝙ ꝓpter pec-
catum amiſit gloriã paradiſi: ꝓpter quã
principaliter fuit creatus: ⁊ ꝙ ſi vult re-
uerti recuperabit iam perditã: debet ex
amore illius glorie pctã dimittere ⁊ ſic
ad xp̃ʒ portari. d. illud p̃s. Domine dile
xi decorem domus tue ⁊ locũ habitatio
nis glĩe tue. Unde apoſtolus heb. iiij.
Adeamus ergo cum fiducia ad thronũ
glorie eius vt miſericordiã ↄſequamur
⁊ gratiã inueniam⁹ in auxilio opportu-
no. Sic autem pctõr penitens timore ⁊
amore ductus ad xp̃m: debet impoſitio
nẽ manus ſue petere. i. ſuã gratiã. Qua
recepta debet ipſaʒ ab ipſo cognoſcere.
d. cum p̃s. Extendiſti manũ tuã ⁊ ſaluũʒ
me fecit dextera tua. Iſta autem preſen-
tatio peccatoris ad xp̃ʒ fuit figurata Le
uit. xiij. vbi ſniat̃r dʒ ꝙ hõ in cui⁹ carne
⁊ cute ortus fuerit diuerſus color. ſiue
puſtula. plaga vł lepra adducet̃ ad Aa-
rõ aũt ſacerdotẽ: vel vnũquẽqʒ filiorum
ei⁹: ⁊ cognito ab ipſis ꝙ eſt lepra: debe-
bat ad eorũ arbitriũ ſeparari. Ubi ſcien
dũ ꝙ ꝑ illũ hoiem in cui⁹ cute orit̃ pla-
ga lepre: intelligit̃ q̃libet pctõr: qꝛ ſicut
lepra inficit corpus ſic pctm̃ ĩficit aiaʒ.
Hec autem lepra aliq̃n in carne dʒ eſſe.
q̃n pctm̃ hominis eſt occultum: aliq̃n in
cute q̃n peccatũ eſt publicũ. Per Aaron
lʒ principaliter intelligatur xp̃s tñ mi-
niſterialiter intelligũtur prelati maio-
res vt epiſcopi: ⁊ per filios Aaron: pre-
lati inferiores vt ceteri ſacerdotes: qui
bus de iure vel per priuilegia cura cõ-
mittit̃ animarũ. Peccator igit̃ p̃uat⁹ vel
public⁹ dʒ ad aliquem p̃dictoꝝ accede
re ⁊ ſibi ſuã leprã. i. pctm̃ ꝑ integrã con
feſſionẽ oſtendere: ⁊ ſm quãtitatẽ ⁊ qua
litatẽ delicti debet ſibi iniungi pniam.

¶ Tertia pars.

Sequit̃. Et apprehẽdens euʒ
de turba ⁊c. Ubi tãgit cura-
tionis virtuoſitatẽ inſupa-
bilẽ: qđ ꝓbat vigoroſus effe
ctus. Ubi ſciendum ꝙ ſicut
in operationibus mũdanis ad earũ cõ-
plementum tria requiruntur ſcʒ.
Operandi modus.
Exequendi actus.
Operationis fructus.
Sic etiam in operatiõibus xp̃i iſta tria
poſſumus intueri. Et ſcdm hoc hic tria
poſſumus conſidearre quãtum ad hui⁹
infirmi curationem ſcʒ.
Modũ informatiuũ ⁊ contemplabilem.
Actum imperatiuum ⁊ admirabilem.
Fructum reſtauratiuum ⁊ placibilem.
¶ Quãtum ad primum dicit. Et apprehẽ-
dens eum ⁊c. Ubi quinqʒ poſſumus cõ
ſiderare ſcilicet.
Infirmi ſeparationem.
Auricule palpationem.
Sputi linitionem.
Oculi leuationem.
Animi immutationem.
¶ Quãtum ad infirmi ſeparationem di
cit. Et apprehendens ⁊c. Ubi ſciendum
ſm Chryſo. ꝙ chriſtus quãdo ſanare vo
luit illum infirmuʒ ſegregauit eũ de tur
ba: vt ꝑ hoc det nobis intelligere ꝙ in
actibus noſtris nõ debem⁹ querere glo
riam hoim que vana eſt: ſed ſolum diui
nam laudem. iuxta quod ipſe dicit Mat
thei. vj. Attẽdite ne iuſticiã veſtrã facia
tis coram hoibus vt videamini ab eis.
¶ Quãtum ad auricule palpationeʒ di
cit. miſit digitos ſuos in au. eius. Ubi
ſciendũʒ ſm Chryſoſto. ꝙ licet xp̃s ſolo
verbo potuiſſet ſanare illũ voluit tamẽ
ipſum tangere digitis vt oſtenderet vir
tutẽ diuinitatis vnitã eſſe humane na-
ture quã ſumpſerat. ¶ Quãtum ad ſpu-
ti linitionem dicit. ⁊ expuens tetigit lin
guã ei⁹. Ubi ſciẽdum ſm Theo. ꝙ xp̃s
linitiõe ſaliue que quidẽ ſuꝑfluitas eſt
in homine ſanare voluit linguã muti: vt
per hoc det̃ nobis intelligi ꝙ nihil erat
in xp̃o ſuperfluũ vanum nec noxiuũ: ſed
omnia virtuoſa. ¶ Quãtuʒ ad oculi ele
uationem dicit. ⁊ ſuſpiciẽs in celũ. Ubi
Bed. Suſpexit q̃dẽ in celũ vt inde mu-
tis loquelam: inde auditũʒ ſurdis: inde
cũctis infirmitãtib⁹ medelã doceret eẽ
querendam. ¶ Quãtuʒ ad animi immu
tationẽ dicit. ingemuit. Ubi Bed. Inge
muit autem non quia ipſis op⁹ eſſet ali
quid cum gemitu petere a patre: cum

cdeta cũ patre donet holbus: ſed vt no-
bis gemẽdi daret exẽplũ: cũ nihil ꝓ no-
ſtris: vel ꝓ noſtroꝝ erroribus primoꝝ
ſuꝑne pietatis ꝑſidia inuocam⁹. Uel iõ
ſcđm Chryſoſto. xp̃s ingemuit vt cõpaſ
ſionẽ oñderet nr̃e miſerie in quã deue
nim⁹ ꝑ pctm̃. ¶ Quãtũ ad ſcđȝ ſcȝ actũ
imꝑatiuũ et mirabilẽ dicit. Et ait effeta
qđ eſt adaꝑire. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ſic im
peratiue dixit effeta: vt oſtẽderet ſuam
potentiã inſuꝑabilẽ. Uñ Luce. iiij. Stu
pebãt aũt oẽs in doctrina ei⁹ qꝛ in pote
ſtate erat ſermo ipius. ¶ Quãtũ ad ter
tiũ. i. fructũ reſtauratiuũ ⁊ cõplacibileȝ
dicit. ⁊ ſtatiȝ aꝑte ⁊c. Ubi duo tangit: ſcȝ
Auditus reſtitutionem.
Affatus reparationem.
¶ Quãtũ ad audit⁹ reſtitutionẽ dicit. Et
ſtatim ⁊c. Hoc aũt eſt qđ olim ꝓphetatũ
fuit ꝑ ꝓphetã Eſa. d. Eſa. xlv. Tũc. ſ. in
aduẽtu filij dei in mũdũ aperient oculi
cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ patebũt. ¶ Quã
tũ ad affat⁹ reparationẽ dicit. Et ſolutũ
⁊c. Uñ ſibi dicere poſſum⁹ illud Sap. x.
Sapiẽtia aꝑuit os mutoꝝ ⁊ liguas in-
fantiũ fecit diſertas. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ
hic loquẽdo moraliter ꝙ qꝛ gen⁹ huma
nũ ꝓpt peccatũ ꝓmoꝝ parẽtũ ſm Chry
ſoſto. icurrerat multa ⁊ diuerſa incõmo
da ideo xp̃s ⁊ in ſeipõ habuiſſe naturaȝ
perfectã oſtẽdit: ⁊ humano generi repa
rationem attulit ⁊ medelam. ¶ Sciẽdũ
eſt aũt ꝙ in ꝑuaricatiõe primoꝝ parẽtũ
fuerũt octo defect⁹. Primo eñ fuit ibi ex
nimia familiaritate noxia locutio. Uñ
dr̃ Geñ. iij. ꝙ diabolus dixit ad mulierẽ
cur ꝓcepit vobis de⁹ vt nõ comederetis
de oĩ ligno paradiſi. ſcđo fuit ibi ex ni-
mia curioſitate ꝑuerſa auditio. Nã libẽ
ter mulier audiuit qñ diabol⁹ dixit ſibi
Geñ. iij. Neq̃ꝙ̃ moriemini ſȝ eritis ſicut
dij ſciẽtes bonũ ⁊ malum. tertio fuit ibi
ex nimia auiditate indebita deguſtatio.
Nã ſicut dr̃ Geñ. iij. Uidit mulier ꝙ bo-
nũ erat lignũ ad veſcẽdũ ⁊ pulchrũ oc̃lis
aſpectuq; delectabile ⁊ tulit d̃ fructu illi⁹
⁊ comedit deditq; viro ſuo et comedit.
Quarto fuit ibi ex nimia cupiditate o-
culoꝝ apertio: qꝛ fuerũt facti cupidi terre
noꝝ. vñ Geñ. iij. Aꝑti ſũt oculi amboꝝ.
Quĩto fuit ibi ex nimia imbecillitate timo
rata obſcõſio. Dixit adã dño. Uocẽ tuã
audiui i paradiſo ⁊ timui eo ꝙ nud⁹ eſſẽ
⁊ abſcõdi me. Sexto fuit ibi ex nimia te
meritate palliata excuſatio. Uñ dr̃ Ge. 3.
ꝙ adã dixit dño mulier quã dediſti mihi
ſociã: dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Mu
lier aũt dixit ſerpẽs decepit me ⁊ come
di. Ex his aũt. Septio fuit ſctã ſurditas
ꝑ inobediẽtiã ad obſeruãtiã mãdatoꝝ.
Octauo mutitas ꝑ pigritiã ad eloquẽtiã
diuinoꝝ. In curatiõe aũt iſtius infirmi
octo fuerũt ſupradictis oppoſita rectifi
cãtia ſtatũ hois q̃ lapſus fuerat ꝑ pctm̃.
Nã primo dr̃ ꝙ xp̃s apꝓhẽdit eũ de tur-
ba. ⁊ hoc ꝯ nimiã familiaritatẽ noxie al
locutiõis. qꝛ. j. Coꝝ. xv. Corũpũt bonos
mores colloq̃a praua. hinc eſt ꝙ taliũ fa
miliaritas eſt vitãda: ꝓpt qđ dicit Bed.
Queris turbã nihil tã dãnoſum bonis
moribus. ¶ Scđo dr̃ ꝙ miſit digitos in
auriculã ei⁹ ꝯ nimiã curioſitatẽ ꝑuerſe
auditiõis. Nã qꝛ ꝑuerſa auditio eſt dã-
noſa iuxta illud qđ dñs dixit ade Geñ.
iij. Qꝛ inq̃t audiſti vocẽ vxoris tue ⁊ co-
mediſti de ligno ex quo ꝓceperã ne co-
mederes maledicta terra in oꝑe tuo ⁊c.
iõ hõ a tali auditiõe dȝ aures auertere ⁊
audire ꝓficua Uñ Baruch. iij. Audi iſrl̃
mãdata vite aurib⁹ ꝑcipe vt ſcias pru-
dẽtiã. Xp̃s igit̃ mittit digitos in auricu
lã ſm hiero. qñ ex ſua benignitate ꝯfert
dona ſpũſſcti hoi ad audiẽdũ ei⁹ mãda
ta. ¶ Tertio dr̃ ꝙ expuẽs tetigit linguã
eius. Et hoc ꝯ nimiã auiditatẽ indebite
deguſtationis. Nã qꝛ per guſtũ eſca co-
gnoſcitur. Chriſt⁹ ſputo tãgit linguam
hois quãdo ex ſua ſapiẽtia docet q̇d gu
ſtandum ⁊ quid loquendũ. Unde hiero.
Sputũ autẽ diuina ſapiẽtia eſt: que ſol-
uit vinculũ labioꝝ humani generis vt
dicat credo in deũ patrem omnipoten-
tem ⁊c. ¶ Quarto dicit̃ ꝙ ſuſpexit in ce
lum. Et hoc cõtra nimiam cupiditatem
oculoꝝ apertiõis. nam quia ꝓpter pec
catũ homo fit cupid⁹ ad iſta terrena qꝛ
ꝓs. Oculos ſuos ſtatuerũt declinare in
terram. xp̃s oculos in celũ leuauit vt do
ceat nos terrena deſpicere ⁊ celeſtia cõ
teplari. Unde hiero. Suſpiciens aũt in
celũ theſaurũ cordis nr̃i erigere docet.
¶ Quinto dicit̃ ꝙ ingemuit. Et hoc cõ-

tra nimiā imbecillitatē timorate abſcō-
ſionis. Nam q2 homo ꝓpter peccatū ti
midus fact⁹ eſt. Ut poſſit dicere cū ps.
Timor ⁊ tremor venerunt ſup me. xp̄s
ingemuit vt doceat nos dolere de pctis
Unde hiero. Chriſtus ingemuit. i. ge-
mere nos docuit. Per gemitū cōpūctio
nis intime friuola leticia carnis purga
tur. ¶ Sexto dixit effeta. Et hoc ɔtra ni
miā temeritatē palliate excuſatiōs. Nā
q2 peccator multotiēs ſuū pctm̄ palliat
iuxta qd̄ ei dicit dn̄s hier. ij. Dixiſti abſ
q3 peccato ⁊ innocēs ego ſum ꝓpterea
auertatur furor tu⁹ a me. hinc eſt ꝙ xp̄s
imperatiue dixit effeta. vt oſtēdat ꝙ ho
mo pctm̄ ſuū palliare nō debet ſed ipm̄
humilr̄ ꝓpalare: q2 Prouerbio. xxviij.
Qui abſcōdit ſcelera ſua nō dirigetꝰ qui
autem cōfeſſus fuerit ea miam cōſeqꝰ.
Hec aūt apertio delictoꝝ hic imperata
fuit figurata Joſ. x. vbi ſnlal'r dr̄ ꝙ cum
quinq3 reges abſcōſi eēnt in ſpelūca: p̄-
cepit Joſ. d. Aperite os ſpelūce ⁊ ꝓdu-
cite ad me q̄nq3 reges qui in ea latitāt:
quib⁹ ꝓductis: p̄cepit ꝙ pplꝰs poneret
pedes ſup colla eoꝝ: quod ⁊ fecerunt: ⁊
poſtmodū interfecit eos. Ubi ſciēdū ꝙ
per Joſ. q̄ ieſus naue dr̄: ductorē populi
iſraelitici: intelligit xp̄s dux ⁊ ductor
populi xp̄iani. de q̄ dicit de⁹ pater Eſa.
lv. Ecce teſtem pp'li dedi eū: ducē ac pre
ceptorem gētibus. Per q̄nq3 aūt reges
intelligunꝰ q̄nq3 ſenſus corpis q̄b⁹ ho-
mo multotiēs regitur ſectādo deſideria
carnis: iuxta illd̄ Eph. ij. Aliqn̄ cōuerſa
ti ſum⁹ in deſiderijs carnis noſtre faciē
tes volūtatē carnis ⁊ cogitationū ⁊ era
mus natura filij ire ſicut ⁊ ceteri. Iſti q̄n
q3 reges. i. q̄nq3 ſenſus dicūꝰ in ſpelūca
latere: q2 licet ſic hō viuat carnaliter: tn̄
ſuū pctm̄ abſcondit: ⁊ ſic efficitꝰ horrida
ſpelūca. de quo ps. Poſuit tenebras la-
tibulum ſuū. Joſ. i. xp̄s vidēs ſic latere
q̄nq3 reges. i. q̄nq3 ſenſ⁹ p̄cipit ꝙ aperia
tur ſpelūca. i. ꝙ homo ſua manifeſtet de
licta ⁊ ad ſe diuinā miſericordiā incli-
net ad ſpūſſan. grāꝫ obtinendā. Ut dicat
cum ps. Os meū aperui ⁊ attraxit ſpiri
tum q2 mādata tua deſiderabam. Poſtq̄
vo ſic p cōfeſſionem adducti ſunt ad pu
blicum: p̄cepit eis Joſ. i. xp̄s vt ipos cō
culcēt. i. ꝙ inſtar rei que ſupponit pedi-
bus tāq̄ vilis: ſenſualitatē amplius nō
ſequantur. Ut ſic verificetur illud. Eſa.
xxviij. Pedib⁹ ɔculcabit corona ſupbie.
Sic aūt eductis ⁊ cōculcatis q̄nq3 ſenſ̄
bus Joſ. i. xp̄s interficere eos dr̄: q2 cū
eius adiutorio debem⁹ oēs delectatio-
nes q̄nq3 ſenſuū interficere. Ad qd̄ nos
docet apoſtolus Coll'. iij. d. Mortificate
ergo membra veſtra q̄ ſunt ſup terrā for
nicationem imunditiā: libidinem: cōcu
piſcentiā malam ⁊ auaritiā que eſt ſimu
lacroꝝ ſeruitus: ꝓpter quē venit ira deꝰ
in filios incredulitatis. ¶ Septimo dr̄
ꝙ ſtatim aperte ſunt aures eius. Et hoc
cōtra ſurditatem p inobedientiā ⁊ inob
ſeruantiā mādatorum. Nam q2 homo ꝓ-
pter peccatū factus eſt inobediēs hinc
eſt ꝙ xp̄s aperuit aures ſurdi: vt doceat
nos audire mādata diuina: ⁊ ipſa p obe
dientiā obſeruare. ¶ Octauo dicitꝰ ꝙ ſo
lutum eſt vinculum lingue eius. ⁊ loq̄.
recte. Et hoc ɔ̄ mutitatem p pigritiā ad
eloquentiā diuinoꝝ. Un̄ hiero. Soluit
linguā vt emittat verbū bonū. Quā diſ-
ſolutionē lingue petebat ps. d. Libera
me de ſan. deus deus ſalu. mee ⁊ exulta.
lingua mea iuſticiā tuā. Dn̄e labia mea
aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuā.
Nā ſicut dr̄ Prouer. xvj. hoīs eſt aīam
preparare: ⁊ dn̄i linguam gubernare.

¶ Quarta pars.

SEquitꝰ. Et p̄cepit eis ne cui
dicerēt ⁊c. Ubi tāgit iforma
tionis p̄claritatē obſeruabi
lem: qd̄ ꝓbat glorioſus ſuc-
ceſſus. Ubi ſciēdū ꝙ lz hō in
ſuis operib⁹ bonis nō debeat laudē hūa
nā q̄rere: ſz ſolū diuinā: propter qd̄ dicit
apl's Gal. j. Si adhuc hoīb⁹ placerē xp̄i
ſeru⁹ nō eēm. tn̄ illi q̄ vidēt debent ea
publicare alijs vt accipiāt exēplū faciē
di ſimile: vel ſaltē in bonis opib⁹ laudēt
deū a quo cūcta bona ꝓcedūt. Scd'z hoc
igitur hic tria poſſumus cōſiderare ſcꝫ.
Inhibitionē virtuoſā oſtēſiuā hūilitatꝫ.
Publicationē grōſaꝫ diffuſiuā ſctitatis
Cōmēdationē gaudioſā exp̄ſſiuā ptātis.
¶ Quātū ad p̄mū dr̄. Et precepit eis ne
cui dicerēt. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s miracl'a q̄
faciebat aliqn̄ volebat vēire l publicū vt

192

ex h hoies ỽitatẽ ipi⁹ cognoſcerẽt ⁊ ſci-
rent ipʒ eẽ humani gñis redemptorem:
ſicut patet de illa muliere q̃ paſſa fuerat
duodecim⁹ ãnis ſanguis fluxũ:q̃ vt dici
tur Luce.viij.ad tactũ fimbrie veſtimen
ti xp̃i fuit curata.⁊ hoc null⁹ ſciuiſſet ni
ſi xp̃s q̃ oia nouerat:⁊ ipa q̃ ſanitatẽ re-
cepat.Interrogauit xp̃s diſcipu.ſuos.d.
Quis me tetigit cui cũ dicerẽt diſcipli:
p̃ceptor ecce turbe cõprimunt te:⁊ dicis
q̃s me tetigit.⁊ ipe eis diceret ꝙ ſenſe-
rat de ſe virtutẽ exiſſe:cognoſcens mulier
ꝙ miraculũ factũ nõ latebat ipm:ꝓcidit
añ pedes ei⁹ et corã oi poplo indicauit
cãʒ quare ipʒ tetigiſſet:⁊ quõ ſtatim fuiſ
ſet curata.Aliqñ ỽo p̃cipiebat ne publi
ca fierẽt vt ex hoc daret nobis exemplũ
ſm hiero.in bonis factis nr̃is magis
humiliari:ꝙ̃ humanã gloriã querere:vl'
ꝑ hoc ſuperbire:ſicut ptʒ etiã in lepro-
ſo curato:cui dixit poſt curationẽ Matt.
viij.Uide nemini dixeris.❡ Quãtũ ad
ſecundum ſcilicet publicationeʒ gratio
ſaʒ diffuſiuã ſanctitatis dicit.Quãto au
teʒ magis eis precipebat ⁊c.Ubi Theo.
Docemur autem ex hoc cum alibi bñfi
cia clargimur minime applauſus ⁊ lau
des appetere.Cum vero accipimus bñ
ficia:bñfactores predicare ⁊ laudare ꝙ̃
uis noluerint.❡ Sciendum eſt enim ꝙ
publicatio bonorũ operum qñ fit ad lau
dem dei:non eſt mala:alioquin ſaluator
nõ dixiſſet diſcipulis Mat.v.Sic luceat
lux veſtra coram hominibus vt videant
veſtra opera bona:et glorificent patreʒ
veſtrum qui in celis eſt:immo p̃ceſſa hu
militate ex parte facientis:debet gl'ia ſe
qui.Unde hiero.Ciuitas aũt in monte
poſita:vndiq; circunſpecta abſcondi nõ
poteſt:⁊ hũilitas ſemꝑ p̃cedit gloriam.
❡ Sciẽdum eſt autem ꝙ iſti publicãtes
miraculuʒ xp̃i non fuerũt trãſgreſſores
precepti:quia xp̃s lʒ hoc preceperit eis:
vt nobis daret exẽplũ vitãdi laudẽ hũa
nã vt dictũ eſt:nõ aũt vt oino tacerẽ:vel
vt pigros ad laudeʒ diuinorũ excitaret.
❡ Quãtum ad tertiũ ſcʒ cõmendationẽ
gaudioſaʒ expreſſiuam poteſtatis dt.Et
eo amplius mirabãtur.d.Bñ oia fecit ⁊c.
Ubi ſciendum ꝙ non ſoluʒ homo debet
admirari diuina opera:ſed etiaʒ ex ipſis
in laudẽ ipius exurgere:⁊ ſuã extollere
ꝑtãtẽ:iuxta qd̃ dixit Nabuc.viſo miracu
lo triũ puerorum q̃ fuerũt i camino ignis
quos nõ leſerat Dañ.iij.Signa inq̃t ⁊
mirabilia apud me fecit de⁹ excelſus.
Placuit ergo mihi p̃dicare ſigna ei⁹ q2
magna ſunt ⁊ mirabilia ei⁹:q2 fortia ⁊ re
gnũ ei⁹ regnũ ſempiternũ:⁊ ꝑtãs ei⁹ a
gñatiõe in gñationẽ.Hic aũt tripliciter
ꝯmendat.❡ Primo q̃tũ ad gñalẽ ꝓdu-
ctionẽ:q2 bñ oia fecit.Jo.j.Oia ꝑ ipʒ fa
cta ſunt.❡ Scdo q̃tũ ad auriũ apertio
nẽ:q2 ſurdos fecit audire.Eſa.xxix.Au-
diẽt i die illa ſurdi ỽba libri.❡ Tertio
q̃tũ ad lingue diſſolutioneʒ q2 ⁊ mutos
loqui ſcʒ ad bñdicendũ deum:q2 pſalmi
ſta.Bñdicẽtes ei hereditabũt terraʒ.de
qua p̃s.Portio mea dñe ſit in terra viuẽ
tium.i.in gloria paradiſi vbi eſt vita per
petua.Ad quam nos perducat ⁊c.

❡ Dominica.xij.poſt pentecoſten.
Euangelium.liij.

BEati oculi q̃
vidẽt q̃ vos videtis.Luc.
x.Scdm ſanctorũ ſniaʒ hõ
ꝓpter peccatũ incurrit in
ter alia tria dãna.Primo
eñ incurrit excecationẽ i intellectu.Nã
hõ anteꝙ̃ peccaſſet habebat intellectuʒ
clarũ ⁊ limpidũ:ſʒ ꝓpter peccatũ hʒ ipʒ
obtenebratum:vt ſic verificet illud p̃s.
Neſcierũt neq; intellexerũt i tenebris
ambulãt.Scdo incurrit incuruationem
in affectu.Nã hõ añ pctm̃ habebat affe
ctum rectuʒ ad diligẽdum deũ ⁊ proxi-
mũ ⁊ ad deſideriũ ſupnorum tñ propter
peccatũ eſt fact⁹ recuruus dimittẽs bo
na incõmutabilia pro ꝯmutabilibus:vt
ſic de hoib⁹ poſt lapſum verificet illud
Oſee tertio.Diligũt vinatia uuarum.Naʒ
peccatores dimittũt vuas dulces:ideſt
bona celeſtia ⁊ diligũt vinatia ideſt bo-
na terrena.Tertio incurrit retardatio-
nẽ in effectu.Nã hõ añ pctm̃ erat prõpt⁹
ad oẽ op⁹ bonũ poſt lapſum ỽo fact⁹ eſt
tard⁹ piger ⁊ negligẽs:imo qd̃ pei⁹ eſt.
impi⁹ ⁊ imiſericors ad indigentiã pxi-
mi ſubleuãdã.Uñ de eis põt dici illud
Eſa.xiij.Lactãtib⁹ vteri nõ miſerebunt
Nã i pctõres nec magnis nec pũis nec

orphanis miſeret. xp̄s igit̄ reparator hu-
mani gn̄is p aductū in mūdū iſtos tres
defect⁹ reparauit: it ellectū illuſtrādo: affe
ctū dirigēdo: ⁊ effectū roborādo. ⁊ h̄ no-
bis inuit hiſtoria euāgelio hodierni i q̄
xp̄s iux̄ tria pposita: tria gn̄alr̄ facit. q̄r
predicat intellect⁹ claritatē intuitiuā.
Indicat effectus rectitudinez amatiuā.
Prouocat effect⁹ prōptitudi. executiuā.
Primū pbat inſpectio luminoſa. ſcd̄z di
lectio viſceroſa. tertiū ſubuctio copioſa
Primū in pn̄. ſcd̄z ibi. Et ecce q̄dā legiſ-
perit⁹ ⁊c. tertiū ibi. Ille aūt volēs iuſti-
ficare ſeipſum ⁊c. ¶ Prima pars.

Quātū ad primū. vbi xp̄s p̄di-
cat ⁊c. qd̄ pbat ⁊c. dicit. Cō-
uerſus ieſus ad diſcipulos
ſuos dixit Bti oculi ⁊c. Ubi
ſciendū q̄ magna fuit apl̄is
ſtia qn̄ proprijs oculis xp̄m viderūt in-
carnatū quē ſancti p̄res veterꝫ teſtamē
ti lꝫ totis p̄cordijs deſiderauerint tn̄ pn̄
tialr̄ nō viderunt. Scd̄m hec igit̄ in pte
iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo ſ̄itā
tē myſterij adimpleti. Scd̄o anxietatez
deſiderij p̄cōcepti. ibi dico eī vobis ⁊c.
¶ Quātū ad primū iſtoꝝ dicit conuer-
ſus ieſus ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ lꝫ xp̄s in mul
torūz p̄ſentia loquereť tn̄ ad diſcipulos
ſuos ſpecialr̄ ſe ꝯuertit beatificās eos
ꝓpter agnitionē incarnatiōis myſterij
tanq̄ ip̄m magis diligētes ⁊ dictis ſuis
firmi⁹ adherētes. Sciēdū eſt ēt q̄ iſta vi
ſio de xp̄o de q̄ hic loquit̄ nō ē intelligē
da ſola viſio corpalis exterior. ſꝫ viſio
mētalis iterior q̄ fuit p verā fidē. Nā ⁊ ſi
multi iudeoꝝ xp̄m viderint oculis cor-
poris: q̄r tn̄ ip̄m nō viderūt oculis mētis:
idcirco nō beatificāť a xp̄o: ſꝫ ſolū diſci
puli habentes fidē pfectā. ¶ Quātū ad
anxietatē deſiderij p̄cōcepti d̄r. dico eīm
vobis q̄ multi ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ cā q̄re
xp̄s dixit diſcipl̄os ſuos beatos: fuit q̄r
viderūt ip̄m incarnatū qd̄ nō p̄res vete
ris teſtamēti. ¶ Sciēdū eſt āt q̄ ex hoc
qd̄ hic d̄r q̄ pphete nō viderūt xp̄m: nō
pōt argui q̄ ipſi de xp̄o noticiā non ha-
buerint ſicut aliq̄ voluerūt arguere. ſed
oppoſitū. cui⁹ rō eſt q̄r cū aduētū xp̄i de
ſiderauerūt ⁊ deſideriū eſſe nō poſſit ni
ſi de re aliqualr̄ cognita vl̄ mēte ꝯcepta

ſeq̄r q̄ de xp̄o noticiā aliqualē habue-
rint. ¶ Sciēdū eſt etiā q̄ Matt. p illo q̄
hic d̄r reges: d̄t iuſtos. Mat. xiij. d. Amē
quippe dico vobis q̄ multi pphete ⁊ iu
ſti cupierūt videre q̄ vos videtis ⁊ non
viderūt: ad deſignandum q̄ quilibet iu-
ſtus rex dici pōt. q̄r motib⁹ ſenſualibus
ſcit p̄eſſe. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā p-
tē principalē in q̄ fit mētio de deſiderio
qd̄ habuerūt p̄res veteris teſtamēti in
dei filiū incarnatū. lꝫ ip̄ꝫ nō viderint q̄
apl̄i multipliciter xp̄m viderūt ⁊ nobis
annūciauerūt: quā viſionē mlt̄iplicē de
ſiderauerūt patres veteris teſtamēti vt
ſic poſſint dicere illud Jo. j. Qd̄ vidim⁹
⁊ audiuim⁹ annūciam⁹ vobis vt ⁊ vos
ſocietatē habeatꝫ nobiſcū ⁊ ſocietas vr̄a
ſit cū p̄re ⁊ fi. ei⁹ ieſu xp̄o. viderūt nāq̄
xp̄i p̄ntiā gr̄oſaꝫ aſpectu delectātē.
Doctrinā luminoſaꝫ auditū demulcētē
Potētiā vigoroſaꝫ defectū ſubleuantez.
Clemētiā amoroſam ſubiectū p̄dotātē.
¶ Primo dico q̄ apoſtoli viderūt xp̄i p̄
ſentiā gratioſam ⁊c. Nā lꝫ p̄res veteris
teſtamēti p̄ntiā xp̄i deſiderauerint iuxta
illd̄ qd̄ figuratiue d̄r. ij. Paral̄. ix. q̄ oēs
reges terraꝝ deſiderabant videre faciē
Salomonis: tamen ipſum nō viderunt
ſꝫ tamen apoſtoli: vt ſic quilibet potue-
rit dicere illud Gen̄. xxij. Uidi dn̄m fa-
cie ad faciem ⁊ ſalua facta eſt aīa mea.
¶ Un̄ iſta ſaluifica facies pōt nobis figu
rari p faciē regis Aſſueri. de quo dictū
fuit Heſter. xv. Ualde admirabilis es
dn̄e ⁊ facies tua plena eſt gr̄arū. ¶ Ubi
ſciēdum q̄ per aſſueꝝ qui interp̄tať bea
titudo intelligi pōt xp̄s ieſus q̄ eſt bea-
titudo nr̄a ⁊ iuxta illd̄ qd̄ ip̄e d̄t Jo. 17.
Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū
deū verū. ⁊ quē miſiſti ieſum chriſtum.
Iſte admirabilis valde d̄r q̄r de ip̄o d̄t.
p̄s. Dn̄e dn̄s noſter q̄ admirabile eſt
nomē tuū i vniuerſa terra. facies āt ei⁹
plena d̄r gr̄aꝝ. q̄r iuxta illud Jo. j. Ipſe
eſt plen⁹ gr̄a ⁊ veritate: de cui⁹ plenitu-
dine nos oēs accepim⁹ gr̄am p gratia.
¶ Scd̄o viderūt apl̄i xp̄i doctrinā lumi
noſaꝫ auditū demulcētem. Nā lꝫ patres
veteris teſtamēti doctrinā xp̄i deſidera
uerint iuxta illud qd̄ figuratiue dicitur
Re. x. q̄ vniuerſa terra deſiderabat vul

tñ ſalomõis vt audirēt ſapiētiā eius:tñ ip̄ʒ nõ viderūt docētē ſicut apl̄i. ¶ Hec eſt doctrina ad quā audiēdā inuitat nos xp̄s Prouer.xxij.di. Appone cor tuū ad doctrinā meā q̄ pulchra erit tibi cū ſer-naueris eā. ¶ Tertio viderūt apl̄i xp̄i potētiā vigoroſam defectū ſubleuātem. Nā lʒ p̄res veteris teſtamēti deſidera-uerint xp̄i potētiā p quā releuarent de-fect⁹ humane nature.iuxta illud qđ pro-miſſū fuerat eis p Eſa.d. Eſa.xxxv. De⁹ ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos.tūc aperient oculi cecoꝝ:ꝛ aures ſurdoꝝ patebunt. tūc ſaliet ſicut ceru⁹ claud⁹:ꝛ apta erit lingua mutoꝝ.tñ ip̄m nõ viderūt iſta fa cientē ſicut apl̄i:quib⁹ dici potuit illud Matt.xj. Euntes renūciate Joāni q̄ au-diſtis ꝛ vidiſtis ceci vidēt:claudi ambu lāt:leproſi mundātur:ſurdi audiūt:mor tui reſurgūt:pauperes euāgelizāt.vt ſic dicere potuerint illud Luc.v. Uidimus mirabilia hodie. ¶ Un̄ de ip̄o rõne ſue potētie dr̄ Dan.vij. Poteſtas ei⁹ pote-ſtas eterna q̄ nõ auferet ꝛ regnū ei⁹ qđ nõ corrūpet. ¶ Quarto viderūt apl̄i xp̄i clementiā amoroſam ſubiectū predotā-tem. Nā lʒ p̄res veteris teſtamēti deſide rauerint xp̄i clemētiā p quā hoīes do-nis ſpūalib⁹ dotarent.tñ ip̄ʒ nõ viderūt iſta dona hoibus ꝯferentē ſicut apl̄i:qn̄ in die pēte.ſpūs.ſ.in abundātia miſit iu-xta illud Act.ij.dū ꝯplerent dies pēte. erāt oēs diſcipl̄i pariter in eodē loco:et fact⁹ ē repēte de celo ſon⁹ tāq̄ aduenien-tis ſpūs vehemētis ꝛ repleuit totā do-mū vbi erāt ſedētes ꝛ appuerūt eis diſp tite ligue:tāq̄ ignis ſeditq̄ ſupra ſingu los eoꝝ. ¶ Un̄ de iſta clemētia dr̄ Pro-uer.xvj. In hilaritate vult⁹ rēgis:vita ꝛ clemētia ei⁹ q̄ſi ymber ſerotin⁹. Nā ſicut qn̄ rex oſtēdit hilarē vultū alicui:nõ opʒ ip̄m timere.ſic qn̄ xp̄s vultū hilarē do-nādo ſua dona gratuita auferēdo timo-rē ab hoīe:dat amorē.ſicut etiaʒ ymber ſerotin⁹ calorē p̄cedentē mitigat ꝛ terrā rorat:ſic diuina clemētia tēperat vigorē iuſticie:ꝛ aīaʒ rigat ymbrib⁹ gratiarū. ¶ Sciēdū eſt igit̄ q̄ apl̄i viderūt i xp̄o.

Adimpletionem ſcripture.
Euacuationem figure.
Exaltationem nature.

¶ Primo dico q̄ apl̄i viderūt i xp̄o ad-impletionē ſcripture. Ad cui⁹ euidētiā eſt ſciendū q̄ in ſcriptura fuit p̄phetatū q̄ dei fili⁹ cū hūanitate nr̄a debebat de virgine naſci iuxta illđ Eſa.vij. Ecce vir go ꝯcipiet ꝛ pariet filiū ꝛ vocabit̄ nomē ei⁹ emanuel.qđ eſt interp̄tatū nobiſcū de⁹. ¶ Hāc aūt ſcripturā p̄pheticā iple tā viderūt apl̄i qđ xp̄s fuit de v̄gine na tus:vt ſic dicere potuerint illud Jo.j. Uerbū caro factū ē:ꝛ habitauit i nobis ¶ Scđo dico q̄ apl̄i viderūt in xp̄o eua cuationē figure. Ad cui⁹ euidētiā ſciē-dū eſt q̄ iſta icarnatio dei ꝯceptio ꝛ nati uitas:lʒ i multis locis ſcripture figura ta fuerit:tñ q̄tū ad p̄ns ſpectat:fuit no-bis figurata in rubo Moy.de quo ſima-liter dr̄ Exo.iij.q̄ cum Moy.veniſſet ad mōtē dei oreb:apparuit ei dñs in flāma ignis de medio rubi ꝛ videbat̄ q̄ rub⁹ arderet ꝛ nõ ꝯbureret̄.cūq̄ vellet ire ad vidēdū iſtā viſionē mirificā:dixit ei dñs nõ appropries huc ſolue calciamēta de pedib⁹ tuis.loc⁹ em̄ i q̄ ſtas terra ſctā ē. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p Moy.q̄ iterp̄tat̄ aſſū-pt⁹ de aq̄s exiſtētē i mōte oreb q̄ interp̄-tat̄ ardor:itelligi p̄t q̄lʒ xp̄ian⁹ q̄ eleuat⁹ ab appetitu terrenoꝝ cupidinū iflāma-tus charitatis ardore ſtat i mōte ꝯtēpla tionis excelſe ꝯtēplādo icarnationē tā mirificā humanū itellectū totalr̄ trāſcē dētē:vt ſic poſſit dicere Apo.xxj. Suſta lit me i ſpū i mōte excelſuʒ ꝛ altū. Quis aūt ſic ex̄ns i extaſi videat hāc icarnatio nē mirabilē.audi q̄d ſeq̄t̄. Nā dr̄ q̄ vidit rubū iflāmatū:ꝛ dn̄m i flāma ignis:ꝛ q̄ rub⁹ ardebat ꝛ nõ ꝯburebat̄. Ubi ſciēdū q̄ p iſtū rubū inflāmatū:p̄t intelligi vir go maria plena ſpūſancti gr̄a.iuxta il-lud angeli Luc.j. Aue gr̄a plena dñs te cū.q̄ ſpūs.ſ.ſignificat̄ p ignē.in cui⁹ ſi-gnū dat⁹ fuit in apl̄is i linguis igneis: vt h̄r Act.ij. In iſto aūt rubo ſic inflāma to.i.in btā v̄gine:viſus ē dñs:qn̄ dei fi-li⁹ deſcēdit in ei⁹ vteꝝ fact⁹ hō.iuxta il lud angeli.Luc.j. Ecce ꝯcipies in vte.ꝛ pa.fi.ꝛ vo.nomē ei⁹ ieſum.q̄ rub⁹ viſus fuit ardere:tñ nõ ꝯburi.q2 v̄go btā lʒ dei filiū i vtero ꝯcepit:tñ v̄ginitatis pudicitiā nõ amiſit. ¶ Nõ āt vacat q̄ moy.volēs videre hāc viſionē mirificā iubet̄ calcia

mēta deponere. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ calciamē
ta q̄ ſunt de pellib⁹ aīaliū mortuorū: et q̄
pedes tegūt intelligo pctā q̄ mortificant
aīaʒ: ⁊ ipaʒ tegūt ne deū videāt iuxta illō
Eſa. lix. Iniqtates veſtre diuiſerūt inter
vos ⁊ deū veſtrū et pctā veſtra abſcōde-
rūt faciē ei⁹ a vobis. q̄ vult ergo ſecreta
dei videre deponat pctā. Hāc aūt figurā
viderūt euacuatā apl'i: qn̄ viderūt xp̄ʒ de
virgine natū cū ipſo ꝯuerſando. ¶ Ter-
tio dico ꝙ apl'i viderūt in xp̄o exaltatio
nē nature. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ prim⁹ hō fuit
de terra dedit⁹ pctis: elongat⁹ a deo: li-
gat⁹ a diabolo: ⁊ ſic in maxima miſeria.
¶ Hanc aūt naturā ſic deiectā viderunt
apl'i mirabiliter ⁊ ſublimiter exaltatā qn̄
ipaʒ viderūt i xp̄o diuinitati ꝯiūctā i vni
tate ꝑſone. Ad vidēdū igit̄ noſtrā naturā
ſic exaltatā i xp̄o inuitāt̄ figuratiue oēs
aīe Cant. iij. vbi dicit̄. Egredimini filie
ſyon: ⁊ videte regem ſalomonē in dyade
mate quo coronauit eū mater ſua in die
deſponſationis illius: ⁊ in die leticie cor
dis eius. Ubi ꝯſiderare o deuota anima

Societatem gratioſam.
Sedulitatem virtuoſam.
Claritatem luminoſam.
Dignitatem generoſam.
Uenuſtatem glorioſam.
Solennitatem gaudioſam.

¶ Primo dico ꝙ deuota aīa pōt ꝯſidera
re ſocietatē gratioſam ⁊ hoc cū dr: filie
ſyō. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtas filias ſyō intel
ligi poſſunt omnes fideles anime. q̄bus
dicit p̄s. Letetur iſrael in eo qui fecit eū
⁊ filie ſyon exultēt in rege ſuo. Nā iſrael
ideſt primus homo adam letari debet in
deo qui fecit illum. ⁊ filie ſyon. i. omnes
aīe fideles debent in ſuo rege exultare.
¶ Secūdo pōt aīa cōſiderare ſedulitatē
virtuoſaʒ. cū dr. Egredimini: Nā deuote
aīe vt ſedule ⁊ virtuoſe debēt egredi ab
iſtis terrenis ⁊ carnalib⁹: ⁊ debēt mētal'r
ꝯiūgi cū deo. ¶ Tertio pōt ꝯſiderare cla
ritatē luminoſam. cū dr videte. Nā ī hō dʒ
clare ſpeculari ⁊ videre ſibi neceſſaria ⁊
vtilia ad ſalutē: ⁊ illa facere. dʒ etiā vide
re ſalutē ipediētia: ⁊ illa dimittere. Uñ ſi
bi dr Prouer. 4. Oculi tui recta videāt ⁊
palpebre tue p̄cedāt greſſus tuos. Quar
to pōt ꝯſiderare dignitatē generoſaʒ. cū
dr regē ſalomonē. Nā xp̄s dr rex ſalomō
q̄ interp̄tat̄ pacific⁹: qꝛ ipe gen⁹ humanū
pacificauit cum deo. iuxta illud apl'i ad
Eph. ij. Ipe ē pax nr̄a q̄ fecit vtraqʒ vnū.
Quito pōt ꝯſiderare venuſtatē gl'oſam
cū dr i dyatemate q̄ coronauit eū mater
ſua. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtud dyadema itelli
gi pōt diuinitas q̄ xp̄ʒ ornabat: q̄ mr̄ ipʒ
coronauit qn̄ in vtero vniuit hūanitatē
diuinitati. ¶ Sexto pōt ꝯſiderare ſoleni
tatē gaudioſaʒ. cū dr. in die deſpōſatiōis
illi⁹ ⁊c. Nā dies i q̄ hūna natura fuit vni
ta cū deo dici potuit dies deſponſatiōis
qꝛ dei fili⁹ eā ſibi vniuit: vt ſpōſam. q̄ etiā
dies leticie btē ꝟginis dici potuit. qꝛ le
tari potuit multū qn̄ ſe cognouit matrē
dei. ⁊ redēptoꝝ nr̄i vt ſic ſit dies de q̄ dr
p̄s. Hec dies quā fecit dn̄s exultem⁹ et
letemur i ea. Apl'i igit̄ q̄ p̄dicta viderūt
p̄ſential'r: ⁊ nos q̄ videm⁹ ea mētaliter p̄
dicamur bti cū dr. btī ocl'i q̄ vide. ⁊c. Iſti
igit̄ ſic btī poſſunt nobis figurari ꝑ ſuos
Salomonis de q̄b⁹ dr regina Saba Sa-
lomoni. iij. Reg. x. Btī viri tui ⁊ btī ſerui
tui hi q̄ ſtāt corā te ſemꝑ ⁊ audiūt ſapiē-
tiā tuā vbi ſciēdū ꝙ ſicut dictū fuit' ſup̄⁹
ꝑ iſtū regē intelligit̄ xp̄m: ꝑ viros aūt ⁊
ſuos ei⁹ itelligi poſſunt oēs fideles xp̄ia
ni q̄ debēt eſſe viri ꝑ fortitudinē ⁊ cōſtā-
tiā: q̄b⁹ dr ꝑ p̄s. Uiriliter agite ⁊ ꝯfortet̄
cor veſtrū oēs q̄ ſperatis in dn̄o debēt ēt
eſſe ſerui ꝑ promptitudinē ⁊ obedientiā
vt ſic dicāt dn̄o illud Gen̄. xliiij. Et ſerui
ſum⁹ dn̄i nr̄i. Iſti igit̄ q̄ ſunt viri ⁊ ſerui
beati dicūt̄ iuxta illud Tob. xiij. Btī oēs
q̄ diligūt te. ⁊ qui gaudēt ſuꝑ pace tua in
ſecula ſeculoꝝ laudabunt te.

¶ Secunda pars.

Sequitur Et ecce q̄dā legiſpe
ritus ⁊c. Ubi xp̄s indicat affe
ctus rectitudinē amatiuā: q̄d
probat dilectio viſceroſa. vbi
ſciēdū q' ꝓpter peccatū p̄mo
rū parētū affect⁹ hoīs fuit obliquat⁹ ad.
iſta tp̄alia. qꝛ iuxta illō Eſa. j. Oēs diligūt
munera: ſequūt̄ retributiōes. Fuit etiā
recuruat⁹ ad ſeipʒ q̄tū ad appetēdū dele
ctatiōes carnales. Uñ Hiere. v. Popul⁹
me⁹ dilexit talia. Xp̄s igit̄ docet ip̄m re-
ctificari: q̄ q̄dē rectificatio eſt vt hō dili-
gat deū ſuꝑ oīa: ⁊ p̄ximū ſicut ſeipʒ. Nā

iuxta illō Mat.xxij. In his duobꝰ mãdatis vniuerſa lex pẽdet ⁊ ꝓphete. Scđm hꝫ igit̃ in iſta ꝑte tria poſſumꝰ ꝯſiderare.
Primo queſtionis dubitationem.
Secundo queſtiõis ſolutionem. ibi. At ille dixit ad eum.
Tertio ſolutiõis cõfirmationem. ibi dixitq̃ꝫ illi recte reſpondiſti ⁊c.

¶ Quãtũ ad primum dicit. ⁊ ecce quidã legiſperitꝰ ⁊c. Ubi quãtũ ad iſtũ ꝑitũ facientẽ q̃ſtionẽ xp̃o: duo poſſumꝰ ꝯſiderare.
Primo ꝓponẽtis intẽtionẽ malicioſam.
Scđo dubitãtis queſtionẽ fructuoſam.

¶ Quãtum ad primũ dicit. ⁊ ecce quidã legiſperitus ſurrexit tẽtãs eum. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ inter iudeos erãt aliqui hoĩes verboſi: ⁊ curioſi aliq̇d q̃rere a xp̃o: inter q̃ vt videbat̃ eis: aliqua dicebat: nõ cõſona legi Moy. inter quos erat iſte legiſperitus ſꝫ Cirilliũ. Uolẽs igit̃ legiſperitꝰ ſeducere xp̃m vt aliq̇d ꝯ̃ Moy. loq̃retur ad eũ tẽtans eum nõ cogitans illud qđ đr Deutero. vj. Nõ tẽtabis dñm deũ tuum.

¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ phariſei ⁊ legiſperiti tẽtabãt xp̃ꝫ diuerſis đ cauſis. Primo ad experiẽdã eius ſapiẽtiã ſicut fecit iſte. ⁊ ſicut hr̃. xxij. vbi đr ꝙ iterrogauit eũ vnꝰ legiſdoctor tẽtãs eũ magiſter qđ eſt mãdatũ magnũ in lege. Scđo ad experiẽdã eius patiẽtiã. ſicut hr̃ Mat. xij. vbi đr ꝙ q̇dã de ſcribis et phariſeis dixerũt xp̃o: magiſter volumꝰ a te ſignũ videre. ⁊ rñdit illis. gñatio mala ⁊ adultera ſignũ q̃rit. ⁊ ſignũ nõ dabit̃ ei niſi ſignũ Jone ꝓphete. Tertio vt poſſent accuſare eum. Quarto vt imponerẽt ſibi calũniã: ſicut hr̃ Mat. xxij. qñ miſerũt ad xp̃m interrogãtes. vtrũ liceret tributum dari Ceſari an non. vbi appellauit eos hypocritas.

¶ Quãtũ ad dubitãtis q̄õnẽ fructuoſaꝫ đr. dicẽs magiſter q̇d faciẽdo vitã eternã poſſidebo. Ubi ſciendũ ꝙ lꝫ iſte malicioſe xp̃m interrogaret tñ qõ de ſe eſt bona ⁊ vtilis q̇ q̃rit q̃lr̃ vita habeat̃. vt aũt abſcõdat ſuã maliciã: xp̃ꝫ honorat vocãs eũ magiſtrũ. q̃uis non intẽderet ab ipſo addiſcere: ſed magis q̇d diceret experiri ſm Cirillũ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ſm Theophi. ꝙ q̇ xp̃s in ſuis p̄dicatiõibus ſepe faciebat mentionẽ de regno celoꝝ: vt ſic hoĩes alliceret ad ipſum appetẽdũ: ⁊ ad faciẽdũ opera vt poſſent ip̃m acquirere idcirco iſte legiſperitꝰ motus fuit querere qualiter vitã eternã poſſet poſſidere.

¶ Quãtũ ad ſolutionẽ q̃ſtionis dicit. at ille dixit ad eũ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſolutio alicuiꝰ queſtionis apud querẽtẽ tunc eſt efficatior: qñ eſt ꝯſona dictis ſuis vt igit̃ ſolutio queſtiõis propoſite ſit efficacior apđ legiſperitũ. xp̃s ab eo petit legis teſtimoniũ vt ſic ad determinãduꝫ q̃ſtionẽ verba ipſiꝰ habeat. ⁊ legis ſcripturã. Et ſꝫ hoc in ꝑte iſta duo poſſumꝰ ꝯſiderare. Primo ſaluatoris interrogationẽ. Scđo doctoris reſpõſionẽ. ¶ Quãtũ ad ſaluatoris iterrogationẽ dicit. at ille dixit ad eũ in lege q̇d ſcriptũ eſt ⁊c. ¶ Quãtũ ad doctoris rñſionẽ dicit. ille reſpondẽs dixit. diliges dñm deũ tuũ ⁊c. Ubi ſciẽduꝫ ꝙ q̇ ſm Grego. duo ſunt p̄cepta charitatis dei ſcꝫ amor: ⁊ ꝓximi. ideo iſte doctor primo reſpõdet quid lex cõtineat de dilectiõe dei. ſcđo quid de dilectiõe ꝓximi.

¶ Quãtũ ad primum dicit. diliges dñm deũ tuũ ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ in iſta ſua reſponſione iſte doctor tria tãgit: ſcꝫ.
Actum charitatis vnientis.
Obiectum dignitatis excedẽtis.
Modum congruitatis cõdeſcentis.

¶ Primo tãgit actũ charitatis vniẽtis. cũ dicit diliges. Nã dilectio eſt actꝰ charitatis vniẽs hoĩem cũ deo in quo conſiſtit ꝑfectio legis. iuxta illud aplĩ ad Ro. ij. Plenitudo ergo legis eſt dilectio. Uñ ipſe ammonet nos Eph. v. di. Eſtote imitatores dei ſicut filij charíſſimi ⁊ ãbulate in dilectione ſicut ⁊ xp̃us dilexit vos.

¶ Scđo tãgit obiectũ dignitatis excellentis. cum dicit. deum tuum. Nã iuxta illud Deute. x. ipſe eſt deus deoꝝ ⁊ dñs dominãtium. magnꝰ ⁊ potẽs iuſtos glorificãdo: ſed terribilis reprobos puniẽdo propter qđ dixit Moy. aplĩo Deutero. x. dominum deuꝫ tuũ timebis ⁊ ei ſoli ſeruies. ¶ Tertio. tãgit modũ cõgruitatis cõdeſcẽtis. cũ đr ex toto corde ⁊c. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ deũ debemꝰ diligere ex toto corde q̇ eſt creator ad eſſe ꝑ ꝓductionẽ: ex tota aĩa: q̇ cõſeruator: in eſſe ꝑ gubernationẽ. ex totis viribꝰ: q̇ reparator ad bñ eſſe p gratie collationẽ ex tota mente: q̇ remunerator in optimo eſſe ꝑ glorifica

tionẽ. ¶ Quãtũ ad dilectionẽ ꝓximi dt. ⁊ ꝓximũ tuũ ſicut teipm̃. Ubi ſciẽdum ꝙ poſtq̃ legiſperitus ꝓtulerat q̇d lex dr de dei dilectiõe ꝯñr adiũgit q̇d dicat quãtũ ad ꝓximũ. cui⁹ dilectiõis ſm̃ Baſiliũ: habemus in nobis ſeminariũ: dũ cognoſcimus ꝙ naturaliter hõ eſt aĩal ſociale nõ ſolitariũ vel ſilueſtre. ¶ Sciẽdũ eſt ãt ꝙ iſtud p̄ceptum de dilectiõe ꝓximi null⁹ mal⁹ ⁊ iniuſt⁹ poteſt ſeruare. iuxta illud Eccľi. xiiij. Qui ſibi nequã eſt: cui alij bonus erit? q.d. nulli. ¶ Quãtũ ad tertiuʒ. ſcʒ ſolutiõis cõfirmationẽ dicit. dixitq́ʒ illi recte ⁊c. Ubi duo poſſum⁹ ꝯſiderare. Primo ſolutionis veritatem. Scd̃o obſeruatiõis vtilitatẽ. ¶ Quãtũ ad primũ dicit. dixitq́ʒ illi recte rñdiſti. Ubi ſciẽdũ ꝙ in hoc oñdit veritas ſolutiõis date ꝑ legiſperitũ ex teſtimonio legis qꝛ xp̃s q̇ veritas eſt ⁊ vita ipſam verã ⁊ catholicã ꝯfirmauit. ¶ Quãtũ ad obſeruatiõis vtilitatẽ dicit hoc fac ⁊ viues. Ubi ſciẽdum ꝙ dilectio dei ⁊ ꝓximi fuit fundamẽtum obſeruatiõis oim̃ mãdatoꝝ vt cũ obſeruantia mãdatoꝝ ducat ad vitã eternam: iuxta q̇d adoleſcẽti querẽti a xp̃o Matt. xix. ⁊ dicẽti: magiſter bone q̇d boni faciã vt habeã vitã eternã. reſpondit ieſus. di. Si vis ad vitã ingredi ſerua mãdata. cõſequẽs eſt vt qui deum diligit ⁊ ꝓximũ: habeat vitã eternã. ¶ Tertia ps.

SEquit. Ille aũt volẽs iuſtificare ſeipſum ⁊c. Ubi ꝓuocat effect⁹ prõptitudinẽ executiuã: q̇d ꝓbat ſubuentio copioſa. Ubi ſciẽdum ꝙ ſicut hõ in neceſſitate poſitus naturaliter deſiderat adiuuari: ita dʒ qñ videt aliquẽ indigentem: ei vt eſt ſibi poſſibile ſubuenire. iuxta illud Matt. vij. Oia ergo q̄ vultis faciam vobis hoies: ⁊ vos facite eis. xp̃s igit in p̄te iſta nos excitat in ꝓpoſita parabola vt ſubueniam⁹ ꝓximo indigẽti vt ſic null⁹ poſſit ſe de ignorãtia ꝓximi: vt videbat facere iſte legiſperitus: rõnabiliter excuſare. Scd̃m hec igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare.

Primo legiſꝑiti arrogãtẽ p̄ſumptionem
Scd̃o ieſu xp̃i figuratiuã locutionem.
Tertio ſui dicti euidentẽ applicationẽ.

¶ Quãtũ ad p̄mũ iſtoꝝ dicit. ad ille volẽs iuſtifi. ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ hõ vane glorioſus qñ laudat de aliq̇ bono facto vel dicto nõ retorq̃t hec i laudẽ diuinã. di. cũ ps. Non nobis dñe nõ nobis: ſʒ noi tuo da gloriã: ſʒ multotiẽs vt vir van⁹ erigit in ſupbiã: ⁊ vñ deberet mereri: demeret qꝛ igit iſte legiſperit⁹ fuerat laudatus a xp̃o qui ſibi dixerat. recte rñdiſti. in ſupbiã eſt eleuat⁹: nullũ reputãs ſibi pareʒ. ¶ Sciẽdũ eſt ẽt ſm̃ Theo. ꝙ iſte legiſpetus ignorãs q̇s ſit ſuus proximus vt ſua queſtio indicabat: oſtẽdit ſe vacuũ a dilectiõe dei ⁊ ꝓximi: quã tñ lex mãdauerat ⁊ ꝑ ꝯſequẽs legis quã ore cõmẽdauerat trãſgreſſorẽ. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m. ſcʒ ieſu figuratiuã locutionẽ dicit. ſuſpiciẽs ãt ieſus dixit ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ qꝛ paleſtini in ſuis locutionib⁹ multũ vtebant pabolis: qꝛ etiã ppľs cõis citi⁹ capiebat iſta parabolice dicta q̃ ſi dicerent ſubtili⁹: idcirco xp̃s ſeruãs modũ regionis: ⁊ cõdeſcendens ppľo multa eis in parabolis loquebat. In hac aũt parabola q̇nq́ʒ poſſumus conſiderare: ſcʒ.

Caſum hominis calamitoſum.
Occurſum hoſtis pericu loſum.
Damnum numeris pernicioſum.
Actum legis defectuoſum.
Effectum cuſtodis effectuoſum.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. ſuſcipiẽs autẽ ieſus dixit hõ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtũ hominẽ intelligit Adã prim⁹ hõ cũ tota poſteritate ſua. Per hieruſalẽ aũt q̇ interp̄tat viſio pacis. vno modo intelligit celeſtis patria in qua eſt clara viſio cũ perfectiõe dilectiõis ⁊ pacis. Per hierico ãt q̇ interpretat luna ⁊ ſignificat defectum intelligit nr̃a mortalitas in quã deuenimus ſm̃ Aug. ꝓpter pctm̃ ꝓpter q̇d etiã ſm̃ euʒ. amiſimus ciuitatẽ illã ſupernã. Uel ꝑ hieruſalẽ intelligi põt paradiſus terreſtris. vbi hõ añq̃ peccaret: erat in trãquillitate ⁊ pace. Per hierico aũt iſte mũdus in quo exiſtit hõ in afflictiõibus ⁊ miſerijs multis. ¶ Signãter aũt dicit deſcendebat: vt ꝑ hoc grauitas pcti det intelligi q̇d facit hõieʒ deſcẽdere i infernum. q̇d cognoſcẽs ps. dicebat. Iniq̇tates mee ſupgreſſe ſunt caput meũ: ⁊ ſic on⁹ graue grauate ſunt ſup me. deſcendiſſe aũt dicit prim⁹ hõ: qꝛ de ſtatu inno

centie:deſcẽdit in ſtatũ culpe. ¶ Inquã-
tũ aũt paſſibilẽ ⁊ miſeriã gen⁹ hũanũ ꝑ
pter pctm̃ pꝛimoꝝ parẽtũ deuenit audi
Job dicentẽ. Job.xiiij. hõ nat⁹ de mulie
re breui viuens tpe replet multis miſe-
rijs q̇ q̃ſi flos egredit̃ ⁊ terit̃ ⁊ fugit ve-
lut vmbra ⁊ nunq̃ in eodẽ ſtatu ꝑmanet.
¶ Iſtas miſerias deploꝛãs Inno. de vi-
litate ꝯditiõis humane ſic ait. Quis er-
go det oculis meis fontẽ lachꝛymaꝝ vt
flcã miſerabilẽ humane ꝯditiõis ingreſ
ſu3. culpabilẽ hũane cõuerſatiõis ꝓgreſ
ſum dãnabilẽ hũane diſſolutiõis egreſ-
ſu3. Cõſidera ergo cũ lachꝛymis de quo
fact⁹ eſt hõ: format⁹ eſt de terra: cõcept⁹
eſt ĩ culpa. nat⁹ ad penã: agit praua q̇ nõ
licẽt: turpia q̇ nõ decẽt: vana q̇ nõ expe-
diũt. Iſte aũt deſcẽſus hõis ꝑ peccatum
fuit figurat⁹ ꝑ deſcenſum Jone: de quo
ſmiſr dꝛ Jone. j. ꝙ cũ dñs mitteret Jo-
nã ad p̃dicandũ niniuitis noluit ire: ſed
voluit fugere a facie dñi: ⁊ iuit ad mare.
⁊ inuẽta naui intrauit in ipam ⁊ deſcẽdit
ad interioꝛa nauis et doꝛmiebat ſopoꝛe
graui. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Jonã q̇ vno mõ
interp̃tat̃ colũba. intelligi põt ala rõna-
lis quã deus inſtar colũbe creauit inno
centẽ ⁊ pulchꝛã. Per nauẽ vero intelligi
põt ſenſualitas ſiue coꝛp⁹ hoĩs: qꝛ ſicut
nauta in naui continet̃: ⁊ tñ nauẽ guber-
nat ⁊ regit ſic ala rõnalis dũ hõ viuit eſt
in coꝛpoꝛe: et ab ipſa hõ h3 oẽ ſenſum et
motũ. Per mare v̇o tẽpeſtuoſum ⁊ inſta-
bile. intelligi põt iſte mũdus plen⁹ mul
tis tumultib⁹: in quo nulla ſtabilitas re-
perit̃. De⁹ igit̃ ſicut p̃cepit Jone ꝙ iret
ad p̃dicandũ niniuitis: ſicut p̃cepit ṗmo
hoĩ di. Geñ. ij. Ex oĩ ligno qꝺ eſt in para-
diſo comede: de ligno aũt ſciẽtie boni et
mali ne comedas ſ3 ſicut Jonas deo no-
luit obedire: ſic pꝛim⁹ hõ fuit trãſgreſſoꝛ
p̃cepti: qñ de ligno comedit: ſicut aũt Jo
nas trãſgrediẽdo pꝛeceptum dei iuit ad
mare: ſic pꝛimus hõ faciendo cõtra p̃ce-
ptũ diuinũ: venit in hũc ſtatũ miſerabi-
lẽ plenũ diuerſis penalitatib⁹: ſicut cõti
nue experimur ſicut etiã Jonas deſcen-
dit ad nauis interioꝛa ſopoꝛe graui doꝛ-
miẽs: ſic in hoĩe ala rationalis immerſa
eſt pꝛopter pctm̃: vt potius dicat̃ doꝛmi-
re q̃ vigilare du3 a coꝛpe regit̃ ſequẽdo
ipſi⁹ deſideria: ad Ro. vij. Nõ em̃ qꝺ vo-
lo bonũ hoc facio: ſed qꝺ nolo malũ hoc
ago. Huic aĩe ſic in coꝛpoꝛe doꝛmiẽti dꝛ
dici ipſum cõfoꝛtando ne deſperet illud
apoſtoli. Eph. v. Surge q̇ doꝛmis ⁊ exur
ge a moꝛtuis ⁊ illuminabit te xp̃s. Nam
quemcunq3 doꝛmientem in pctis: ſi vult
ſurgere ⁊ venire ad ſtatũ penitẽtie: xp̃s
recipit ⁊ dat ſibi gratiã ipſius alam illu
ſtrãtem. ¶ Quãtum ad occurſum pericu
loſum dicit. et incidit ĩ latrones. ¶ Ubi
ſciẽdũ ꝙ per iſtos latrones qui a latẽdo
dicti ſunt: intelligi poſſunt demones: qꝛ
ſicut latrones occulte p̃dant̃ tpalia: ita
demones aĩmas hoĩm ſm̃ Ambꝛoſiũ:
conant̃ p̃dari. ¶ In iſtos homines inci-
dunt: quãdo ad eoꝝ ſuggeſtionẽ pꝛeuari
cant̃ obliti p̃cepti dñi. ¶ Iſte eſt ille fur
diabolus: de quo dicit xp̃s Joan. x. Fur
nõ venit niſi vt furet̃ ⁊ mactet ⁊ perdat.
¶ L3 aũt ſic homo a diabolo ſuperatus
fuerit: tñ ſibi fuit compatiẽdũ ꝓpter va-
litudinez hoſtis. ⁊ ideo ſibi cõpaſſus dei
filius incarnari voluit vt hominem pdi
tũ liberaret. ¶ Iſti demones ſic inſidiã-
tes homini ſignificati ꝑ latrones: fuerũt
figurati per illos latrunculos. de quib⁹
dꝛ. iiij. Reg. v. Poꝛro latrunculi de Sy-
ria egreſſi fuerãt: ⁊ captiuã duxerant de
terra iſrael puella3 paruulam que erat
in obſequio vxoꝛis Naaman. ¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ꝑ iſtos latrunculos intelligi poſ-
ſunt demones q̇ inſtar latronũ hoĩbus
inſidiantur vt ipos capiant. Signanter
aũt dicuntur iſti latrũculi egreſſi de ſy-
ria q̇ interp̃tat̃ ſublimitas: qꝛ demones
per pctm̃ ſupbie deſcẽderũt de celo qui
eſt loc⁹ ſublimiſſim⁹ in quo pꝛimit⁹ fue-
rũt creati iuxta illud qꝺ repꝛehẽdẽdo di
cit dñs lucifero. Eze. xxviij. Tu cherub
extẽtus ⁊ ꝓtegens poſui te in mõte ſan-
cto dei. ſeq̇t̃ peccaſti ⁊ eieci tẽ. Per puel
lã antẽ paruulã ⁊ innocẽtẽ: intelligi põt
ala hoĩs quã de⁹ creauit pulcherrimam
ſine macula pcti. Iſtam aũt puellã: latrũ
culi demones acceperũt ⁊ captiuã duxe
rũt ad faciendũ contra diuinũ pꝛeceptũ.
Signãter aũt dicitur hanc puellã fuiſſe
de iſrael qꝺ interpꝛetatur vidẽs deũ: qꝛ
ala hoĩs ad hoc fuit creata vt deũ clare
videat in glĩa. iuxta illud Eſa. xxxv. Ipſi

videbūt gloriā dñi ⁊ decorem dei noſtri. ¶ Dicitur aūt iſta puella fuiſſe in obſequium vxoris Naamā. Ubi ſciendum ꝙ ꝑ vxorē naamā intelligi pōt ſenſualitas in hoīe. q: ſicut inter virū ⁊ vxorē eſt iugum et firmū cōtuberniū: ſic dū hō viuit in iſto mortali corpe: ſenſualitas eſt aīe rōnali cōiūcta rōnalis igit̃ ſic accepta ꝑ pctm̄ a diabolo qñ deuicit primū hoīem d: fuiſſe in obſequio ſenſualitatis ſignificate ꝑ vxorē naamā. qđ deplorās apoſtol⁹ di. Ro. vii. Uideo aliā legē in membris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuātē me in legē pcti q̇ eſt in mēbris meis infelix ego hō q̇s liberabit me de corpe mortis hui⁹. ⁊ ſubdit grā dei per Ieſum xp̄m. ¶ Quātū ad dānū muneris pnicioſum dicit: q̇ etiā diſpoliauerūt et pla. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ hō in ſua primaria cōditione fuit factus cū rectitudine naturali: vt ſcʒ ſenſualitas ſubiicere rōni: rō vero deo: fact⁹ fuit etiā ornat⁹ multis donis gratuitis: inter q̇ fuit donū ꝑmaximū ꝙ hō nunꝙ̄ mortu⁹ fuiſſet ſed viu⁹ in corpore ⁊ aīa trāſlatus fuiſſet ad cōſortiū angelorum. ꝑpter pctm̄ vero factus eſt in homine ordo ꝑuerſus. In iſta aūt expoliatione tāgit in hoīe tria dāna.

¶ Primū eſt amiſſio donoꝝ ſpiritualiū.

¶ Scđm debilitatio viriū naturalium.

¶ Tertiū ē diminutio ꝑncipioꝝ vitaliū

¶ Quantum ad primum dicit. q̇ etiā expoliauerūt eum. Ubi ſciendū eſt ꝙ ſicut dictū eſt ſuperius hō habebat multa dona gratuita quib⁹ ornabat̃ vt veſtibus q̇bus fuit a diabolo ſpoliatus. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ inuenio veſtē triplicē qua veſtitus erat homo vel fuiſſet: ſi permāſiſſet in ſtatu nature condite: qua fuit a diabolo per pctm̄ ſpoliatus. ſcʒ.

Innocentie decorātis.

Gratie conformātis.

Glorie quietātis.

¶ Primo inuenio veſtē innocētie decorātis. ⁊ hec eſt veſtis de qua dicitur Prouer. xxxi. Stragulatā veſtē fecit ſibi biſſus ⁊ purpura indumētū eius. Nā deus poteſt dici feciſſe primis parentibus veſtem ſtragulatā que eſt veſtis diuerſorū colorum qñ in ſtatu innocētie dedit eis originalē iuſticiā: ad quā inſtar diuerſorū colorū dona multiplicia ſequebāt̃. Iſta veſte fuit homo ſpoliatus a diabolo qñ ſuis ſuggeſtionib⁹ acqeuit. Uñ ꝯpatiēdo hoī figuratiue loquit̃ dñs Iohel. i. dicēs Poſuit vineā meā in deſertū ⁊ ficū meā decorticauit nudās ſpoliauit eā ⁊ ꝓiecit albi facti ſunt rami ei⁹. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtā vineā ⁊ ficū intelligi pōt primus hō q̇ inſtar vinee ⁊ ficulnee debuiſſet portare fruct⁹ ſuaues et dulces: ſed tñ diabol⁹ inſtar ficus decorticauit ⁊ expoliauit qñ per ipſi⁹ ſuggeſtionē fuit priuatus iuſticia originali: ⁊ ſic nud⁹ remanſit: ⁊ albi facti ſunt rami: q: oīa alia dona q̇ ſeq̄bant̃ originalē iuſticiā cū ipſa inſtar rami albi pariter ſunt ſiccata.

¶ Secūdo inuenio veſtem grē cōformātis. Nā grā eſt quedā veſtis conformans animā deo: quā q̇ hʒ eſt de familia eius: et ad nuptias pōt intrare: et ſine qua de nuptiis eiicitur: vt habetur Matth. xxii. ¶ Iſta veſte fuit expoliat⁹ homo quādo fecit cōtra preceptū diuinū: diabolo inſtigāte: ⁊ tunc potuit dicere illud Mich. primo ſuper hoc plāgā ⁊ vlulabo: vadaʒ ſpoliat⁹ ⁊ nudus. ¶ Tertio inuenio veſtem glorie quietātis. Nā glia eſt quoddam ornamētum quod eſt cōplemētum ⁊ quietatiuum omniū beatoꝝ: quā quideʒ habuiſſet primus homo ſi nō peccaſſet: et ſic ſuo congruo tempore qñ ipſuʒ voluiſſet trāſferre ad angelorum cōſortiū: potuiſſet ſibi dicere illud Iob. Circūda tibi decorem ⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto glorioſus ⁊ ſpecioſus: induere veſtibus: ¶ Iſta veſte fuit expoliatus homo quādo peccauit: quia tunc fuit a celeſti pr̄ia exulans: vt ſic potuerit dicere illud Iob xix. Spoliauit me gloria mea: abſtulit coronā de capite meo. ¶ Iſti demones ſic expoliātes primū hominē cū ſua poſteritate fuerunt nobis figurati per philiſteos. de quib⁹ ſentētialiter dr. i. Regū xxxi. ꝙ venerunt philiſtiim ⁊ inuenerūt Saul ⁊ tres filios eius iacētes in mōte gelboe: ⁊ ꝑciderunt caput Saul et expoliauerunt eum cum iſtis qui erāt cū eo. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per philiſtiim q̇ interpretant̃ cecide runt: intelligi poſſunt demones: qui ꝑpter pctm̄ ſuperbie ceciderunt de celo. Per ſaulem vero q̇ interptat̃

196

abutēs ⁊ filios ſuos intelligi pōt prim⁹
hō cum tota poſteritate ſua: q̇ abuſ⁹ fuit
donis ſibi datis a deo qñ reſiſtere noluit
tētationi diabolice antemiſſe: ⁊ iō diabo
lus ſibi caput abſcidit qñ ipediuit in ip̄o
vſum debite rationis. ⁊ ſic ip̄ꝫ cū tota po
ſteritate ſua expoliauit veſtib⁹ ſupradi-
ctis. ¶ Quātū ad debilitationē viriū na
turalium dr̄. ⁊ plagis impoſitis abierūt.
Ubi ſciēdū ꝙ vires naturales hoīs: nō
ſolū ꝓpter pctm̄ ſunt deordinate vt ſen-
ſualitas rationi nō obediat: nec rō deo:
ſed ēt multū ſunt debilitate q̈tū ad ſuos
act⁹ qꝛ hō nō ita clare intelligit: ⁊ ſic de
aliis: ſicut in ſtatu inocētie vt ſic ſibi poſ
ſit dici illud Job. iiij. Nūc venerunt ſup
te plage ⁊ defeciſti. ¶ Uñ primus hō ſic
plagat⁹ pōt figurari p̄ Joraꝫ de q̇ ſimilr
dr̄. ij. Parali. xxiij. ꝙ Syri ꝑliātes ꝯ Jorā
vulnerauerūt eū: ⁊ multas plagas rece
pit i dicto certamine. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄
Syros q̇ interpretāt ſublimes. intelligi
poſſunt demones q̇ ſublimes dici poſ-
ſunt: qꝛ ꝑ pctm̄ ſupbie voluerūt ſe pone
re in ſublimi. Per Jorā vo q̇ iterp̄tat flu
uius grē: intelligi pōt prim⁹ hō q̇ in mul
tis donis fuit a deo creat⁹ inſtar fluuij q̇
aquā cōtinet abūdanter. Pugnātes igit
Syri. i. demones cōtra Joram. i. primum
hominē vulnerauerūt eū in naturalib⁹
⁊ nō ſolum vnā plagā accepit in illo cer
tamine ſꝫ multas: qꝛ nō ſolū fuit in vna
potētia ſed in oīb⁹ vulnerat⁹. ¶ Quātū
ad diminutionē p̄ncipioꝝ vitaliū dicit.
Semiuiuo relicto. Ubi ſciendū ꝙ homo
ſi nō peccaſſet vixiſſet duplici vita. ſcꝫ vi
ta nature: ⁊ vita grē. qñ vo peccauit ami
ſit vitā grē. ⁊ remāſit ſibi ſolū vita natu-
re ⁊ ſic ſemiuiu⁹. ¶ Quātū ad actū legis
defectuoſum dr̄. Accidit aūt vt ſacerdos
q̇dā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ teſtamētū vet⁹ gñā
liter diuidi ꝯſueuit in duo ſcꝫ i legē ⁊ ꝓ-
phetas ⁊ ſm̄ hoc in ſacerdote intelligit
lex. in leuita vo ꝓphe. vet⁹ igit teſtamē
tū: ſiue inquātū lex ſignificata p̄ ſacerdo
tē ſiue inquātū ꝓphete ſignificati p̄ leui
tā: genus hūanū expoliatū ⁊ vulneratū:
potuerūt videre ſed nō curare. ¶ Quātū
ad defectū legis et ſacerdotū dr̄. accidit
aūt vt ſacerdos quidā deſcēderet eadem
via: ⁊ viſo eo ꝓterijt. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ ſa-
cerdos ⁊ oēs q̇ fuerūt in legem eadē via
deſcēderūt ſicut Adā: qꝛ oēs ab ipſo con
traxerunt pctm̄ originale. Ideo null⁹ po
terat gen⁹ humanū redimere: ſꝫ indige-
bat q̇libet redēptore. ¶ Quātū ad defe-
ctū ꝓphetie dicit. ſilr ⁊ leuita. Ubi ſcien
dū ꝙ ſicut dictū eſt de lege ſignificata p̄
ſacerdotē: ita pōt dici de ꝓphetia ſignifi
cata per leuitā. ¶ Quātū ad effectū cu-
ſtodis affectuoſum dicit. ſamaritan⁹ aūt
quidā ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ hō iſte q̇ dr̄ deſcē
diſſe de hieruſalē in hierico credit fuiſ
ſe adductus in iſta parabola: quia de po
pulo iudeorum null⁹ in lege antiqua po
tuit ſubuenire: qꝛ nec ſacerdos nec leui-
ta vt ſuperius dictū eſt. Samaritan⁹ aūt
ſubuenit. q̇ nō erat de populo iſraelitico.
In iſta igit p̄te duo poſſum⁹ cōſiderare.
Primo affectuꝫ cōpaſſionis inclinātis.
Scḋo effectum curationis liberantis.
¶ Quantū ad primū dicit. ſamaritanus
autē quidā ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ circa xp̄m
ſignificatum per iſtū ſamaritanū quinq̧
poſſumus conſiderare. ſ.
Gubernationem vigoroſam.
Peregrinationem virtuoſam.
Aſſimilationem amoroſam.
Inſpectionem luminoſam.
Compaſſionem viſceroſam.
¶ Quātum ad gubernationē vigoroſam
dicit ſamaritanus autē quidā. Ubi ſcien
dū ſamaritan⁹ interpretat cuſtos: quia
igitur xp̄s vt ipſemet dicit eſt paſtor bo-
nus: ⁊ officiū boni paſtoris eſt cuſtodire
oues ſibi cōmiſſas: ideo xp̄s eſt cuſtos ⁊
dici poteſt ſamaritanus. ¶ Quantū ad
peregrinationeꝫ virtuoſam dicit. iter fa
ciens. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ſm̄ diuinam p̄-
ſcientiā ⁊ ordinationē de ſinu patris ve
nit in mūdū. iuxta illud qḋ ipſe dicit Jo.
xvj. Exiui a patre ⁊ veni i mūdū. ¶ Quā
tū ad ſimilationē glorioſam dicit. venit
ſecus eū. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s in hoc mū-
do exiſtēs: ſimilis fuit ceteris hominib⁹
abſq̧ pctō. Nā iuxta illḋ. j. Petri. ij. pec-
catū nō fecit nec inuētus eſt dol⁹ in ore
eius vt ſic verificet de ipſo illḋ. pš. In
via pctōꝝ nō ſtetit. ⁊ ideo dicit hic ꝙ ve
nit ſecus languidū hominē: ſiue ſec⁹ viā
qꝛ ipſe nō fuit languid⁹ per pctm̄ nec in
via pctōꝝ ſed ſolū ſimilis natura: ⁊ ideo

rc⁹. ¶ Quātū ad iſpectionē luminoſa3 dr. ⁊ vides eū. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s qui cognoſcit oīa. iuxta illud. Heb. iiij. Oīa nudat aperta ſunt oculis ei⁹: cognouit innr mitatē hūani gn̄is a qua nō poterat curari niſi ꝑ ipſu3. et iō dicit languidū iſtū vidiſſe. ſ. la3 iuxta illud Eccl'i. xxiij. Oīa videt oculis ei⁹ qd̄ cognoſcēs pctōr d3 dicere. Threñ. j. Uide domine afflictionē meā quoniā erectus eſt inimic⁹. diabolus erigit qñ preualet ꝯ hominē pctōrē. ¶ Quātū ad compaſſionē viſceroſa3 dr: miſericordia motus eſt. Ubi ſciendū: ꝙ chriſtus cuius propri⁹ actus ē miſereri ſemꝑ ⁊ parcere: vidēs iſtū infirmū lāguidū miſert⁹ ē. vñ Amb. Ueniēs aūt fact⁹ eſt cōpaſſiōis nr̄e ſuſceptione finitiu⁹ ⁊ mie collatiōe vicin⁹. Uñ ps̄. qnō miſert⁹ ē pr̄ filioꝝ: miſertus eſt dñs timentib⁹ ſe qm̄ ipſe cognouit figmētū nr̄3. ¶ Quātum ad effectū curatiōis liberātis dicit ⁊ appropians ligauit ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ corporalis medic⁹ volēs curare aliquē inter alia d3 quatuor facere. Pri͂o eñ d3 infirmū viſitare. Nā ſi ſolū a lōge ſtaret ⁊ infirmū nō videret: nō poſſet bñ ipſu3 curare. Scd̄o d3 medicinā ꝑpinare. Tertio d3 diligenter laborare. Quarto d3 de futuris ordinare: q2 nō ſemꝑ p̄ns. Scd̄3 hoc igit̄ i iſta p̄te reſpectu medici ſpūalis quatuor poſſumus conſiderare. ſ.

- Preſentiam aſſiſtentem.
- Medicinam congruentem.
- Diligentiam exequentem.
- Prouidentiam ordinatum.

¶ Quātū ad p̄mū dic̄. ⁊ appropriās. Ubi ſciendū ꝙ l3 de⁹ ſit p̄ns oib⁹ ꝑ eſſentia3 ⁊ ſuā potentiā: tñ añ aduentū filij dei in mūdū nō erat ſic nobis p̄ns ſicut poſtea fuit. Q2 igitur xp̄s dei fili⁹ ſic nobis appropinquauit: iō dicebat ap'ls. Phil. iiij. Gaudete in dn̄o ſemꝑ: iteꝝ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oibus hoib⁹ dn̄s eñ prope eſt. Quātu3 ad medicinā cōgruētē dicit. alligauit vulnera ei⁹ infundēs oleū ⁊ vinū. Ubi ſciendū ꝙ ſicut ad volendū ſanare aliqd̄ vuln⁹: tria inter alia ſūt neceſſaria. ſcil3 aliqd̄ reſtrictiuū humoris. aliqd̄ mitigatiuū doloris: ⁊ aliquid purgatiuū fetoris. ſic etiā i ſpūali vulnere ei: qd̄ qdē vuln⁹ eſt pctm̄ mortale. Nā h'o q̄ vult a pctō curari d3 ſeipſu3 reſtringere ne iteꝝ in pctm̄ labatur. d3 ſꝑare i diuina mia vt ſic dolor aliq̄r mitiget. d3 ſe exercitare in bonis opib⁹ ne exiſtēs in pcti pſeuerātia putreſcat. ⁊ ſm hoc xp̄s ſanādo infirmū d2 tria feciſſe. Nā ligauit vulnera infudit oleū infudit vinū. ꝑ p̄mū intelligit̄ reſtrictio pctōꝝ. ꝑ ſcd̄m mitigatio dolorū. ꝑ tertiū purgatio fetoris. vñ Aug. Alligatio vulnerū ē cohibitio pctōꝝ: oleū conſolatio ſpei bone ꝑ indulgētiā datā ad recōciliationē pacis vinu3 exhortatio ad operandum feruentiſſime in ſpū. ¶ Quātū ad diligentiam exequētē dicit. Et imponens illū in iumentū ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ magna diligētia oſtendit̄ dum ſauciatū hominē impotentē ad ambulādū impoſuit iumento ſuo ⁊ ad locū ſecurū deducit ⁊ ſollicitus ē de eo. ¶ Sciendū ē igitur ꝙ iſtud iumentū eſt humanitas xp̄i loquētis ⁊ dicētis gn̄i humano ſauciato illud ps̄. Ut iumentum factus eſt apud te ⁊ ego ſemper tecū. Nam vt iumētū factus humano generi qñ inſtar iumēti portantis onera: voluit pctā totius humani gn̄is in ſeip̄o portare. iux̄ illd̄. j. Pe. ij. Pctā nr̄a ipſe ꝑtulit in corpore ſuo ſuꝑ lignu3 vt pctis mortui iuſticie viuam⁹. ¶ Quantum ad prouidentiā ordinātem dr altera die ꝑtulit duos denarios ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ licet xp̄s in hunc mundum venerit ad ſanādū hominē ſauciatum. tamē nō ſemꝑ erat corporalit̄ manſurus in mūdo: ſed erat ꝑfectur⁹ ad patrem iuxta illd̄ quod dixerat Jo. vij. Adhuc modicū vobiſcū ſum ⁊ vado ad eū q̄ miſit me. ¶ Quia vero xp̄s abſcētabat ſe corporaliter ab homine ſauciato. ne ſibi immineret periculū in futurū ip̄m recōmendat cuſtodibus. i. prelatis qui cura3 debēt habere de ſubditis ſibi cōmiſſis. In cuius figura dixit ieſus petro. Joan. xxj. Paſce oues meas. Uñ cuilibet plato dicitur. iij. Reg. xx. Cuſtodi virū iſtu3 qui ſi lapſus fuerit erit aīa tua ꝑ aīa ei⁹. Ut autē prelati de ſubditis ſuis ſint magis ſolliciti. impēſans xp̄s dat duos denarios. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtos duos denarios quos altera die dicitur ꝑtuliſſe intelligi poſſunt duo teſtamēta: vetus. ſ.

et nonã quorũ intelligẽtiã poſt diẽ reſur rectiõis ſue dedit diſcipulis et in pſona illorũ ceteris plat̃is futuris. ita ꝙ p alterã diez intelligit̃ dies reſurrectionis. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſcꝫ dicti xp̃i euidẽtẽ applicationem dr̃. q̃s horũ triũ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s poſita ſua parabola: ipaꝫ applicat ad propoſitũ reſpondens q̃ſtioni legiſperiti interrogãtis: quis ei⁹ proximus eſſet. Ubi poſſum⁹ tria cõſiderare: ſcilicet ieſu chriſti queſtionẽ. legiſperiti reſponſionez. operis boni exortationem. ¶ Quantum ad primuz dicit quis horum trium ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̃s in ſupradicta parabola mẽtionem fecerat de tribus: ſcilꝫ de ſacerdote ⁊ de leuita quorum neuter miſertus ẽ ſauciati ⁊ de ſamaritano qui miſertus eſt ei⁹. Interrogat igitur chriſtus iſtum legiſperitum q̃s iſtoꝝ triũ dici d̃beat prim⁹ ſauciato. ¶ Quãtum ad legiſperiti reſponſionem dicit: qui fecit miam in illũ. Ubi ſciẽdũ ſm Ambro. ꝙ lꝫ ſacerdos ⁊ leuita eiuſdẽ generis fuerãt cum ſauciato qꝛ omnes fuerunt iſraelite: tñ quia nõ fecerũt miſericordiã primi nõ dicunt̃. ¶ Sciẽdũ eſt igitur ꝙ primus dicit̃ relatiue: ita ꝙ ille qui indigẽti ſubuenit: ⁊ etiã ille cui ab illo ſubuenitur: vterqꝫ prim⁹ dici poteſt: ⁊ ideo cũ multa recipiam⁹ bñficia a ſctis angelis ⁊ a xp̃o continue: nomẽ pximi ad xp̃m ⁊ ad angelos et ad nos poteſt extẽdi. ¶ Ad iſtã miam exhibendã pxim⁹ nos hortatur ſaluator. Luce. vj. di. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. ¶ Quãtum ad opis boni exhortationẽ dicit. Uade tu ⁊ fac ſimilr̃. Ubi ſciẽdũ ꝙ cũ legiſperitus q̃ſiuiſſet a dño q̃s eſſet eius primus: ⁊ ſibi pabolã pmiſiſſet ex qua legiſperit⁹ ſniaz ptulit ꝙ q̃ fecit miaꝫ ille proximus fuit: vt ſibi q̃ſtionẽ de ſeipſo ſoluat oſtẽdit quis ei⁹ ſit primus qꝛ ille qui miaꝫ facit: ⁊ ideo dicit ſibi. Uade tu ⁊ fac ſilr̃. vñ Chryſoſt. Si quẽ vides oppreſſuz nõ dicas vtiqꝫ nequã. eſt ſꝫ ſiue gẽtilis ſiue iude⁹ ⁊ ope indigeat nõ cauilleris: vir hꝫ auxilium q̃cunqꝫ mala fuerit paſſ⁹. Nã mia nobis preparat bona gratuita in hoc mũdo: et in futura gloriã paradiſi. Ad quã ⁊c.

¶ Dñica. xiij. poſt pentec. Euãge. liiij.

Cum iret ieſus in hieruſalẽ trãſibat p mediam ſamariam. Luc. xvij. Nos videm⁹ p experiẽtiã ꝙ q̃tuor ſunt inter alia pp q̃ cura alicui⁹ ifirmi reddit̃ cõmendabilis. Primũ eſt ſi medic⁹ ſit bon⁹. Nã qđ ſit a bono magiſtro in oĩ arte magis cõmendat̃ q̃ illud qđ ſit a nõ bono. Scdm ẽ qñ infirmitas eſt difficilis ad curãdũ. Nã et ſi medic⁹ dato ꝙ ſit bonus in arte ſua: aliquẽ infirmũ de aliqua infirmitate leui curet nõ ppt̃ hoc multũ laudat̃. ſꝫ qñ ifirmitas de ſe grauis eſt: ⁊ ipm ſanat: tñc magis laudat̃. Tertiũ eſt qñ ab infirmo deſiderat̃ affectuoſe cura infirmitatis: ⁊ appetitio ſanitatis. Nã ſi infirm⁹ nõ curaret ſanitatẽ ipſaz habitã non laudaret. ſꝫ ecõuerſo ſic. Quartũ ẽ qñ cura cito ẽ ⁊ nõ tarda. Nã ſi aliqs medic⁹ i lõgo tp̃e curat infirmũ: nõ ita ꝯmẽdat̃ ſicut qñ ipſum curat i breuiori tp̃e. Uñ ad ꝯmẽdationẽ cure boni medici dr̃ Eccli. xxxviij. Diſciplina medici exaltabit caput illi⁹ ⁊ in ꝯſpectu magnatoꝝ collaudabit̃. Eſt aũt rõnale ⁊ ꝯueniẽs vt infirm⁹ q̃ recipit ſanitatẽ a medico ſit grat⁹: ⁊ recognoſcat receptũ bñficiũ ⁊ ſibi p virib⁹ recõpẽſet. Ut igit̃ btũs Lucas quãdã curã d̃ q̃ facit mẽtionẽ i hodierno euãgelio reddat cõmẽdabilẽ oſtẽdit nobis.
Medici bonitatẽ: qꝛ medicus fuit xp̃s.
Infirmitatis difficultatem: quia lepra.
Deſiderũ anxietatem: quia pro ſanitate clamabant.
Tẽporis breuitatẽ: qꝛ cum irent mũdati ſunt ex quib⁹ poſtmodũ oſtendit ꝙ de recepto bñficio homo debet laudare diuinã maieſtatẽ. In iſto igitur euangelio tãgit quatuor euidẽter. videlicet
Infirmitatis flagitiũ deteſtãdum.
Sanitatis deſideriũ imitãdum.
Pietatis bñficium appetẽdum.
Diuerſitatis iudiciũ admirãdum.
¶ Primũ pbat infectio corporalis. ſcđm expreſſio vocalis. tertiũ affectio paternalis: quartũ diſtictio pſonalis. Primũ in prin. ſcdm ibi. Qui ſteterũt a longe ⁊c. tertiũ ibi. Quos vt vidit ⁊c. quartũ ibi. Unus aũt ex illis ⁊c. ¶ Primo pa-

QUātū ad pͥmū vbi tāgit iſir mitatis flagitiū deteſtādū qđ ꝓbat infectio corꝑalis dt. Cū iret ieſus in hierlm ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ infirmi indigēt medico vt ſanēt. iuxta illđ ſaluatoris Luc. v. Nō egēt q̇ ſani ſūt medico ſꝫ q̇ male habent: ⁊ iō hō nec medicinā dꝫ ſpnere ſꝫ medicū honorare iuxta illud Eccli. xxxviij. Altiſſim⁹ creauit de terra medicinam: ⁊ vir prudēs nō abhorrebit eā. Qꝛ igit̃ infirmitas req̄rit medicū. id circo i ꝑte iſta duo poſſumus ꝯſiderare. Primo medicū ſufficientē et benignū. Scđo morbū affligētē ⁊ malignū ibi. Et cū ingrederet̃ qđdā caſtellū ⁊c. ¶ Quātū ad pͥmū dt Cū iret ieſus i hierlm ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ medicus iſte ſanās īfirmitates ē xp̄s ieſ⁹: de q̇ dt. Mat. iiij. ꝙ circuibat ciuitates ⁊ totā galileã docēs in ſynagogis eoꝝ ⁊ ꝑdicās euāgeliū regni ⁊ ſanās oēm lāguorē: ⁊ oēꝫ infirmitatē in populo. Nō ſolū aūt curabat corꝑales infirmitates ſꝫ etiā mētales. ⁊ iō qꝛ ſamaritani ⁊ iudei erāt adinuicem emuli. ip̄os curare volebat vt ambos ad veritatē vere fidei adunaret. vt ſic iuxta illđ Eph. j. Duos cōdidit in ſemetip̄o. i vnū nouum hoīeꝫ faciēs pacē. ⁊ iō dt ꝙ volēs ire in hierlm: trāſibat per galileā que erat patria iudeorum ⁊ per ſamariā patriam ſcꝫ. ſamaritanoꝝ. ¶ Sciēdum eſt aūt loquēdo ſpūaliter ꝙ per illđ iter qđ xp̄s fecit i hieruſalē intelligi pt iter qđ debemus facere vt ꝑueniam⁹ ad gloriā paradiſi. ¶ Unde ſciēdū eſt ꝙ ꝑ hieruſalē que interpretat̃ viſio pacis intelligi pōt illa ſuperna ciuitas beatoruꝫ in qua deū clariſſime ſpeculant̃ de qua dt pſ. Hierlm. que edificat̃ vt ciuitas cui⁹ participatio eius in idip̄m. Nam illorū participatio eſt in idip̄m: qꝛ nō ſolum q̇libet ſanct⁹ gaudet de propria gloria ſꝫ etiā de gloria cuiuſcūq; beati. ¶ Hec eſt illa hierlm in qua xp̄s inquātum hō ꝑticipat̃ a ſctis oībus: ⁊ in qua eſt ip̄a diuinitas reficiēs oēs ſctōs. iuxta illđ qđ figuratiue dꝛ. ij. Paral. vj. vbi legit̃ deuꝫ dixiſſe. Ego elegi hierlꝫ vt ſit nomē meū in ea. ⁊ elegi dđ. vt ꝯſtituerem eum ſup ꝑplm meū iſrael. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per dauid intelligi pōt xp̄s: q̇ ⁊ inſtar dđ manu fortis fuit pugnādo ꝓ nobis ꝯ diabolū: ⁊ decor⁹ aſpectu ꝑ carentiam oīm viciorum. Hūc deus cōſtituit principē in celeſti hierlm: quā ſibi elegit ciuitatem ſanctoꝝ oīm: in qua eſt nomen ſuum ad mirabile notū ſanctis oīb⁹ ad eoꝝ gloriā ſempiternā. ¶ Ad hāc ciuitatē xp̄s vt princeps cōſtitut⁹ ⁊ dn̄s: liberaliter nos inuitat iuxta illud qđ figuratiue dꝛ ij. Reg. xix. vbi dꝛ ꝙ dauid vocauit berzelai ⁊ dixit ei. Ueni mecū vt req̄eſcas ſecur⁹ in hierlm. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ berzelai qui interpretat̃ fortitudo mea: intelligi pōt quilꝫ fidelis xp̄ian⁹: q̇ dꝫ eſſe fortis ⁊ firm⁹ in oꝑib⁹ virtuoſis: ⁊ ſic dicat cum pſ. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā tūc ei hō fortitudinē ſuā cuſtodit ad deū qñ vires ſuas expādit in oꝑib⁹ deo gratis. ⁊ talē xp̄s ſignificat⁹ ꝑ dauid inuitat poſt decurſum hui⁹ miſerie in qua fortis fuit reſiſtēdo peccatis: ⁊ ſecū vocat ad illā ciuitatē ſupnā hierlm: vt ibi ſecurus ꝑpetuo req̄eſcat. Uolens aūt hō ire in hierlm: dꝫ inſtar xp̄i trāſire ꝑ ſamariā ⁊ galileā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ galileā q̇ vno mō interp̄tat̃ rota: intelligi pōt mūdus iſte q̇ inſtar rote eſt iſtabilis. ⁊ cito mouet̃: in quo q̇dē nūc ſunt in alto ꝓlationis: nūc in imo ſubiectiōis: nūc a dextris ꝓſperitatis: nūc a ſiniſtris aduerſitatis: ⁊ ſic nūꝙ in hoc mūdo ſtabiles manēt. Qđ cognoſcens ap̄ls dicebat. ij. ad Cor. iiij. Uſq; in hanc horā eſurim⁹ et ſitim⁹ ⁊ nudi ſum⁹. Uel ꝑ galileā q̇ alio mō interp̄tat̃ trāſmigratio intelligi pōt trāſmigratio quā hō qui vult ire ad celeſtē patriā: dꝫ facere de vicijs ad ꝟtutes. ¶ Per ſamariā aūt q̇ interpretat̃ cuſtodiēs domū: intelligi pōt cuſtodia mādatoꝝ dei quā hō poſtꝙ venit ad notū penitētie dꝫ hr̄e. iuxta illud qđ ſibi dt dn̄s. Prouer. iij. Fili mi ne obliuiſcaris legis mee ⁊ ꝑcepta mea cuſtodiat cor tuū. Cui dꝫ r̄ndere ver⁹ penitens dicēdo illud pſ. Cuſtodiā legē tuā ſemꝑ in ſclꝫ ⁊ in ſclꝫ ſcli. ¶ Quātū ad ſcđꝫ. ſcꝫ morbū affligentē dicit. Et cū ingrederet̃ quod dam caſtellum ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ſm legem Moy. hoīes leproſi ſeparabantur ab alijs ⁊ eijciebant̃ extra caſtra. ſm. ꝙ

198

ſcribitur Nũeri.v.q̃ locutus eſt dñs ad Moy.di. Precipe filijs iſrł vt eiciãt de caſtris oẽs leproſos.Quia igit̃ iſti.x.viri leproſi erãt iõ ſtabãt ex̃ caſtra circa quos xp̃s facit miraculũ:vt ſic poſtq̃ iudeos ⁊ ſamaritanos in vnũ voluit colligere:ex h̃ etiã pplm iſraeliticũ ad fidẽ conuertat. ¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo ſpũalr q̃ per iſtud caſtellũ intelligi põt iſte mũd⁹ in quẽ xp̃s tũc ingreſſus ẽ:qñ dei fili⁹ pro nobis voluit incarnari.Qd̃ q̃dẽ fuit figuratũ Luc.x.vbi dr̃ q̃ itrauit ieſus in quoddã caſtellũ:⁊ mulier q̃dã Martha noie excepit illũ i domũ ſuã:⁊ huic erat ſoror noie maria.¶ Ubi ſciendũ q̃ ſicut dictũ eſt q̃ p caſtellũ iſtud mũd⁹ iſte põt intelligi in quẽ cũ xp̃s itrauit:Martha.i.beata vgo i domũ ſuã recepit.i.in vterũ ſuũ q̃ p Mariã ⁊ Marthã typice deſignat. Uñ ſciẽdũ ſm Aug.q̃ p marthã intelligit̃ vita actiua:⁊ iõ dr̃ i Luca.q̃ martha miſtrabat.Per mariã aũt intelligit̃ vita ↄ̄tẽplatiua ⁊ iõ dr̃ ibidẽ q̃ maria ſedebat ſec⁹ pedes dñi.Iſti aũt ſunt duo modi viuẽdi q̃ſi due ſorores:q2 igit̃ virgo btã pfecta fuit in vita actiua:iõ fuit marthã:q2 ẽt pfecta fuit in vita cõtẽplatiua iõ fuit maria.Et ſic ipa tãq̃ natura pfecta fuit cõueniens receptaculũ xp̃i. Nã iuxta illud p̃s.Domũ tuã dñe decet ſctitudo.¶ Sciendũ eſt ẽt q̃ p iſtos decẽ viros leproſos itelligi põt totũ gen⁹ hũanũ qd̃ añ aduẽtũ xp̃i poterat dici leproſum ,ppt̃ pctm̃ originale qd̃ ↄ̄traxerat a primis parẽtib⁹ vñ p̃s.Oẽs declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt nõ eſt q̃ faciat bonũ nõ ẽ vſq3 ad vnũ.Uel p illos decẽ leproſos intelligi poſſunt nõ ſolũ infecti originali pctõ ſ3 etiã actuali ↄ̄ p̄ceptũ decalogi faciẽtes ⁊ iõ ſignãter decẽ dicunt̃ ,ppt̃ qd̃ inſtar lepre p pcti maculã deformãtur.quoꝝ trãſgreſſionẽ deplorãs ille ſctũs Tobias dicebat.Tob iij.Non obediuimus p̄ceptis tuis:⁊ traditi ſum⁹ in direptionẽ captiuitatem ⁊ mortẽ. Reuera eñ q̃ facit cõtra p̄ceptũ dñi in direptionẽ tradit̃ q2 ſeipm̃ diſſipat dũ amittit grãm quã ſibi de⁹ dederat in baptiſmo.tradit̃ etiã in captiuitatem:q2 ſub diaboli ſuitute traditur etiã in mortẽ:q2 p culpã aia morit̃ q̃ prius p grãz erat viua.¶ Oẽs aũt ſupradicti ſiue ſint in originali pctõ: ſiue mortali poſſunt dici leproſi:q2 ſicut lepra reddit hoiem alijs abominabile ad videndũ ſic pctm̃ in aia reddit hoiem abominabilẽ deo.vt ſic merito poſſit eis dici illd̃ Leuit.xxvj.Abominabit̃ vos aia mea. Nã iuxta illud p̃s. Uirũ ſanguinũ ⁊ doloſũ abominabit̃ dñs.¶ Uñ q̃libet iſtoꝝ põt figurari p Naamã pncipẽ militie regis ſyrie q̃ erat vir magn⁹ apd̃ dñz ſuũ ⁊ honorat⁹ ⁊ erat vir fortis ⁊ diues:ſ3 leproſus.iiij.Re.Ubi ſciẽdũ q̃ p regẽ ſyrie intelligi põt diabol⁹.Nã ſyria interp̄tatur ſublimitas ⁊ ſignificat ſupbiam p quã hoies extollũt̃.De diabolo aũt dr̃ Job. xlj.q̃ ipſe eſt rex ſup oẽs filios ſupbie. Militia aũt iſti⁹ regis ſyrie.i.diaboli ẽ multitudo vitioꝝ.¶ Per naamã aũt q̃ interp̄tat̃ decor⁹ intelligi põt q̃libet hõ cui⁹ aiaz decorã: de⁹ creauit ⁊ pulchrã: q2 ad imaginẽ ſuã.vt ſic potuerit ſibi dicere illd̃ Eze.xvj.Perfecta eras i decore meo quem poſuerã ſup te.Iſte dr̃ pnceps militie regis ſyrie.i.vitioꝝ:qñ ſe laxat ad vitia ⁊ pctã:⁊ ideo q̃uis aliqñ tpalr ſit diues ⁊ fortis ⁊ honorat̃ ab hoibus tñ p pcti maculã eſt lepros⁹.⁊ ſic pulchritudinẽ quã ſibi de⁹ dederat maculat ⁊ deturpat:vt ſic merito poſſit dñs ſibi dicere illud Ezech.xvj.Abominabilẽ feciſti decorẽ tuũ.¶ Sz aduertat miſerabilis hõ ⁊ immũd⁹ ⁊ fetid⁹ q̃d hõ leproſus habebat:⁊ q̃d circa ipm̃ fiebat in veteri teſtõ.Nã ſicut ſnialr dr̃ Leuit.xiij. qñ hõ erat leproſus iudicabat̃ p ſacerdotẽ imũd⁹ ⁊ habebat veſtimẽta diſſuta ⁊ facilia ad induẽdũ ⁊ exuendũ ⁊ caput nudũ:vt ſic poſſet cognoſci ab alijs ⁊ os veſte cõtectũ ne fetorẽ loquẽdo diffunderet ⁊ ſeparat⁹ p ſacerdotẽ habitabat ſolus ex̃ caſtra ne aliq̃s inficeret ⁊ cõtaminatũ ⁊ ſordidum ſe clamabat.¶ Ubi ſciẽdum q̃ p iſtum ſacerdotẽ iudicãtem: licet miniſterialr̃ intelligi poſſũt oẽs ſacerdotes ⁊ p̄lati:tñ ſacerdos principalis eſt xp̃s.cui dicit p̃s.Tu es ſacerdos in eternũ ſm ordinẽ melchiſedech.Iſte habet principalit̃ iudicare:q2 ſicut dicit̃ Jo.v.Pater omne iudiciũ dedit filio.et ideo ipſe dicit Eze.vij.Iudicabo te iuxta

vias tuas ⁊ ponam tibi oīa ſcelera tua.
¶ Per leproſum vo intelligit̃ xp̄iſtiãs in
pctō mortali:q̄ p̄mo dr habere veſtimē
ta diſſuta lata ⁊ facilia ad īduēdū ⁊ exu-
endū p̄pter peccādi cōſuetudinem qua
pctōr laxat ſe ad oīa genera vitiorum.
¶ Scḋo dr q̄ habebat caput nudū. Ubi
ſciēdū q̄ p caput qḋ eſt p̄ncipalior pars
corporis intelligi pōt aīa q̄ eſt p̄ncipalior
pars hoīs cui⁹ ornamētū dz eē ſpūſſcti
grā qua tūc denudat̃ qñ hō peccat. quā
ſic denudatā rep̄hendēdo alloquit̃ dñs
Eze.xvj.d. Nuda eras ⁊ cōfuſiōe plena ⁊
tranſiui p te ⁊ vidi te. Nā deus pctā ho-
minis q̄ītūcūq̄ putet eē ſecreta cogno-
ſcit ⁊ in die iudicij fient publica toti mū
do. iuxta illḋ qḋ ip̄e dicit aīe peccatrici
Naum.iij. Oſtendā inq̄t gentibus nudi
tatē tuā ⁊ regnis ignominā tuā:⁊ ponā
ſup te abominatiōes ⁊ ꝯtumelias te affi
ciā ⁊ ponā te in exēpluz. ¶ Tertio dr q̄
habebat os veſte cōtectū. Ubi ſciēdū q̄
pctōr ideo dr hr̃e os cōtectū. q2 iuxta il
lud Eccl̃i.xv. Nō eſt ſpecioſa laus i ore
peccatoris p̄pter qḋ dicit̃ Jo.ix. Scim⁹
qm̄ pctōres de⁹ nō audit. Nā iuxta illḋ.
Matt.xv. Que p̄cedunt de ore:de corde
exeunt. Cū ergo pctōr habeat cor fetī-
dū:verba ſua ſunt fetida. ¶ Quarto dr
q̄ ſe cōtaminatū ⁊ leproſum clamabat.
Ubi ſciēdū q̄ pctōr ꝯtaminat⁹:dr q2 ip̄e
aīam ſuā inficit ⁊ fit brut⁹:vt iumētū.iu
xta illud p̄s. Cōparat⁹ eſt iumentis inſi
pientib⁹ ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis. ¶ Quin
to dr q̄ habitabat ſol⁹ a mundis ⁊ ſanis
ſeparatus. Ubi ſciendū q̄ pctōr in iſto mū
do ſeparatur a iuſtis q2 dū eſt in pctō mor-
tali nō eſt particeps bonorū ſpiritualiū
q̄ fiunt p bonos in ſctā matre eccl̃ia. ⁊ ſi
pſeuerēt vſq̄ ad mortē ſeparātur a glo-
ria beatorum. ¶ Secūda pars.

SEquitur. Qui ſteterūt a lon
ge ⁊c. Ubi tangit ſanitatis
deſideriū imitādū:qḋ p̄bat
expreſſio vocalis. Ubi ſciē
dum q̄ hō q̄ vult petere ali
qḋ bñficiū dz ſcire a quo petere debeat:
vt.ſ.ſit talis q̄ poſſit ⁊ velit ſubuenire pe
tenti:dz etiā ſuā neceſſitatē exp̄mere vt
ſic magis ad faciēdū qḋ poſtulat iclinet:
dz ēt cū hūilitate petere. Scḋm hoc aūt
in iſta parte tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſc3.
Modum reuerentem.
Actum exp̄rimentem.
Dominum p̄potentem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Qui ſteterunt a
lōge. Ubi ſciēdū q̄ q2 iſti leproſi ſ3 legē
Moſaycā erant immūdi:nō debebāt cū
aliis cōuerſari nec p̄ſumebāt venire ad
xp̄m quē videbāt trāſeuntē ſed cū timo
re ⁊ reuerentia lōge ſtabāt:vt ſic q̄libet
eorū dicere potuerit illḋ Hiere.xxxj. A lō
ge dñs apparuit mihi. ¶ Quātū ad actū
exp̄mentē dicit. Et leuauerūt vocem ⁊c.
Ubi ſciēdū q̄ p eleuationē vocis intel-
ligi pōt magnum deſideriū qḋ iſti habe-
bāt de ſanatiōe habēda vt ſic dici potue
rit de ipſis illud Judic.ij. q̄ leuauerunt
vocē ſuā ⁊ fleuerūt:⁊ iō q2 ſic cū effectu
clamabāt:l3 eſſent lōge a xp̄o corporal̃r:
tñ xp̄s eis miſericordit̃ appropinq̄bat.
¶ Quātū ad dñm p̄potētē dr dicētes. ie
ſus p̄ceptor miſerere nr̃i. Ubi ſciēdū q̄
iſti leproſi nō ſolū vident̃ cognoſcere ⁊
credere xp̄m verū hoīem:ip̄m vocando
ieſum:ſ3 etiā deū:q2 ip̄m preceptorē ap
pellāt. Nā nomen p̄ceptoris eſt nomen
dñatiōis:q̄ principaliter cōuenit deo. iu-
xta illud Eccl̃i.j. Un⁹ altiſſim⁹ creator
oīm:oīpotēs rex potēs ⁊ metuend⁹ ni-
mis:ſedens ſup thronū illi⁹ ⁊ dominās
de⁹ quē quidē viderūt leproſi ⁊ p̄cepto-
rē vocauerunt ⁊ dñm. iuxta illḋ Eſa.xxx.
Erunt oculi tui videntes p̄ceptorē tuū.
¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo moral̃r q̄ in
parte iſta oſtendit̃ peccatori p quē mo-
dum debet cōuerti ad xp̄m:vt a ſpiritua
li lepra.i.a peccato curet̃. Nam debet.
Rep̄hēdere ſuā negligētiā ⁊ erubeſcere
Exp̄mere ſuā indigētiā ⁊ ingemiſcere.
Cognoſcere diuinam affluentiā ⁊ ip̄am
appetere.
Extollere diuinā p̄ſidētiā ⁊ ꝯtremiſcere
Diligere diuinam beniuolētiā ⁊ ipſam
depoſcere.
Oñdere p̄priā miſeriā ⁊ ip̄az detegere.
¶ Primo dico q̄ pctōr ſi vult curari a dño
debet reprehēdere ſuā negligētiā ⁊ eru
beſcere. ⁊ h̃ notat̃ cū dr. a longe ſtetiſſe.
Nā pctōr cōſiderans q̄ fuit negligēs in
virtuoſis operib⁹ p̄pter que vt operet̃
vir creat⁹ a deo:dz erubeſcere:ſciēs q̄

iuxta illud Prouer.xix. Qui cuſtodit man
datū: cuſtodit aīaʒ ſuā: q̄ aūt negligit viā
ſuā mortificabit: q2 Prouer.xv. Lōge eſt
dn̄s ab impiis. ꝓpt qd̄ dicebat ps. Lon-
ge a pctōrib⁹ ſal⁹: q2 iuſtificatiōes tuas
nō exquiſierūt. ¶ Si aūt hoc cōſiderās
pctōr cū timore ꝛ verecūdia lōge ſtās ſe
voluerit ad dn̄ʒ ꝯuerti: ꝛ ꝓuenia deuote
orare merebit exaudiri. ¶ Hoc aūt fuit
figuratū in illo publicano. de q̄ dr̄ Luce
xviij. Qd̄ publican⁹ a lōge ſtās nolebat
nec oculos ad celū leuare: ſʒ ꝑcutiebat
pect⁹ ſuū dicens. de⁹ ꝓpitius eſto mihi
pctōri ꝛ id̄ fuit a deo iuſtificat⁹. Ubi ſciē
dū q̄ p iſtū publicanū itelligi pōt q̄libet
pctōr q̄ q̄n reuertit ad ſuā conſcientiā: ꝛ
vult ad deū ꝯuerti dʒ timere iuſticiā pu-
niētē: ꝛ ſic dr̄ a lōge ſtare. Debet verecū
dari ꝓpt irreuerētiā quā habuit in pec-
cādo: q2 dimiſit bonū incōmutabile pro
bono ꝯmutabili: ꝛ ſic dr̄ q̄ nolebat ocu-
los ad celū leuare. Dʒ etiā dolere de in
iuria quā deo fecit: ꝛ ſic dr̄ q̄ pect⁹ ſuū ꝑ
cutiebat. Dʒ ꝯfidere de diuina mia. ꝛ ſic
ſe accuſando dʒ hūilr̄ implorare dicēs.
De⁹ ꝓpiti⁹ eſto mihi pctōri. cui⁹ bonū
ꝓpoſitū vidēs de⁹: ſibi culpā dimittit ꝛ
ꝯfert grāʒ iuſtificātē. Qd̄ cognoſces ps.
dicebat. Dixit ꝯfitebor aduerſuʒ me in
iuſticiā meā dn̄o: ꝛ tu remiſiſti ipietateʒ
peccati mei. ¶ Scd̄o dico q̄ pctōr dʒ ex
primere ſuā indigentiā ꝛ ingemiſcere. ꝛ
hoc notat cū dicūt eleuaſſe vocē ſuā. Nā
peccator ꝯſiderās indigentiā quā hʒ de
diuina grā: exiſtēs in pctō dʒ dolere cū
cōtritiōe amara: iuxta illud qd̄ ſibi dicit
Eze.xxj. Et tu fili hoīs ingemiſce in ꝯtri
tione lumboꝝ. i. in intimis cordis: ꝛ in
amaritudinib⁹. ¶ Tūc aūt poterit figu
rari p Saulē: de quo ſimaliter dr̄. j. Reg.
xxiiij. q̄ cū ꝑſeq̄retur dauid: ꝛ Dauid re
prehēderet eū: q2 ſic ip̄m ꝑſeq̄bat: cum
potuiſſet eū interfeciſſe dū erat in ſpe-
lunca purgās ventrē q̄ cōpunct⁹ Saul
leuauit vocem ſuam et fleuit: dixitq3 ad
Dauid Iuſtior tu es q̄ ego. tu enim tri-
buiſti mihi bona: ego autē reddidi tibi
mala. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p Saulē q̄ inter-
pretat abutēs intelligi pōt q̄libet pctōr
q̄ q̄n peccat abutit donis ſibi datis: ſiue
ſint dona ſpūalia ſiue tēporalia. ¶ Per
dauid aūt q̄ interp̄tat manu fortis intel
ligit de⁹ de quo dr̄ Job.ix. Si fortitudo
q̄rit robuſtiſſim⁹ eſt: quē ꝑſequi dicunt
pctōres ſignificati p Saulē dū ei i ſuis
operib⁹ cōtra dicunt. Lʒ aūt de⁹ dū pctō
res peccāt ꝛ ſunt i turpib⁹ actib⁹ poſſet
interficere inſtar dd̄ q̄ ſaulē dū erat in
actu immūdo iterficere potuit: q2 iuxta
illd̄. j. Re. ij. Dn̄s mortificat ꝛ viuificat.
deducit ad iferos ꝛ reducit: tn̄ m̄ltotiēs
ex ſua mia ei parcit: q2 potius miſereri
elegit q̄ iraſci. iuxt illd̄ Ezech. xxxiij. Ui
uo ego dr̄ dn̄s nolo mortē impij: ſʒ vt cō
uertat ipi⁹ a via ſua ꝛ viuat. Uidēs autē
pctōr circa ſe diuinā miſericordiā. dʒ in
ſtar Saulis cōpungi ꝛ flere dicēdo illud
j. Paral. xxj. Ego ſū q̄ peccaui ego q̄ ma
lū feci. ¶ Tertio dico q̄ pctōr dʒ cogno
ſcere diuinā influētiā ꝛ ip̄am appetere.
ꝛ hoc notat cū dicūt ieſu. Nā ieſ⁹ ſalua-
tor iterp̄tat ſignificat influētiā quā xp̄s
habuit circa gen⁹ hūanū ip̄m a pctō ſal
uādo ꝓpt qd̄ dicit aplr̄s Eph. ij. De⁹ aūt
q̄ diues ē miſericordia ꝓpt nimiā chari
tatē ſuā q̄ dilexit nos cū eſſem⁹ mortui
pctis viuificauit nos in xp̄o cui⁹ grā ſal
uati eſtis. ¶ Hūc ſaluatorē dʒ pctōr ap-
petere di. illd̄ Eſa. xxvj. Nomē tuū i deſi
derio aie aīa mea deſiderauit te i nocte ꝛ
ſpūs me⁹ i p̄cordijs meis de mane vigi
labo ad te. ¶ Iſte ſaluator d̄ſiderat⁹ fuit
ꝓphetatus p Eſa. d. Eſa. xlv. Rorate celi
deſup ꝛ nubes pluāt iuſtū aperiat t̄ra ꝛ
germinet ſaluatoreʒ. ¶ Quarto dico q̄
pctōr dʒ extollere diuinā p̄ſidentiā ꝛ cō
tremeſcere. qd̄ notat cū dicunt p̄ceptor.
Nā p̄ceptor eſt nomē p̄ſidētie ꝛ dn̄ij. ꝛ ſi
gnificat dnatiōnē quā dedit de⁹ pr̄ xp̄o
filio iuxt illd̄ Eſa. lv. Ecce teſtē in gētib⁹
dedi eū ducē ac p̄ceptorē gētib⁹: q2 igit
ſic potēs pctōr dʒ eū timere iuxta illud.
Eccl's. xij. Deū time ꝛ oia mādata eius
obſerua. vt ſic poſſit dicere illud Abac.
iij. Dn̄e audiui auditionem tuā ꝛ timui.
¶ Quito dico q̄ pctōr dʒ diligere diui-
nā beniuolētiā ꝛ ip̄am depoſcere. Nam
pctōr cōſiderās diuinā miſericordiā: nō
dʒ deſperare de venia: ſed ip̄am hūmilr̄
ter implorare: dicēdo cum ps. Miſerere
mei de⁹ ſm magnam miſericordiā tuā ꝛ
ſm multitudinē miſerationū tuarū dele

iniq̃tatẽ meã. Ad hoc aũt admonet Eſa.
lv. vbi dr. Derelinquat impi⁹ viã ſuã ⁊
vir iniqu⁹ cogitationes ſuas ⁊ reuertat
ad dñz ⁊ miſerebit ei⁹: ⁊ ad deũ nřm qm̃
mult⁹ eſt ad ignoſcendũ. ¶ Scđo dico
q̃ pctõr dz oſtẽdere ꝓpriã miſeriã ⁊ ipaz
detegere. Nã ⁊ hoc notat cũ dr nři. Naz
ſicut videm⁹ q̃ aliqñ grauit infirmi: lz in
firmitas illoꝝ ſit horribilis ad videndũ
tñ ipaz oſtẽdit alijs vt eoꝝ facili⁹ miſe-
reãtur: ſic pctõres debẽt pctm̃ ſuũ deo
pãdere q̃uis ipm cognoſcat vt ex eoruz
hũili ꝓpoſito ad faciẽdũ miam citi⁹ in-
clinet ⁊ veniã poſtulare. dicẽdo illđ Ju
dith. vij. Peccauim⁹ cũ prĩb⁹ nřis iniu-
ſte egim⁹ iniq̃tatẽ fecim⁹: tu q̃ pius eſt
miſerere noſtri. ¶ Tertia pars.

SEquit. Quos vt vidit ⁊c. vbi
tãgit pietatis bñficiũ appe-
tẽdũ: qđ ꝓbat affectio pater-
nalis. Ubi ſciẽdũ q̃ bon⁹ me
dic⁹ dz cognoſcere infirmitatẽ
lãguentis ⁊ ſibi dare remediũ ꝯ morbũ.
Scđz hoc igit q̃tũ ad ſpũalẽ medicum
xp̃z: in pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.

Aſpectum intuentem in cognoſcendo.
Modum conuenientem in ꝓſequendo.
Effectum cõplacentem in cõſequendo.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Quos vt vidit.
Ubi ſciẽdũ q̃ videre xp̃i fuit cognoſce-
re infirmitatẽ iſtoꝝ leproſoꝝ ⁊ eis cõpa-
ti: q̃s cognoſcebat afflictos. Ad deſignã
dũ moralr̃ q̃ ipe cognoſcit oĩa pctã hoiz
⁊ cogitatiões eoꝝ: iuxta illđ Paral. vj.
Tu em̃ ſol⁹ nři corda hoim: inter q̃ mul
totiẽs cognoſcit plura mala q̃ bona: iu
xta illđ Amos. v. Cognouit mľta ſcele-
ra vřa ⁊ fortia pctã vřa. Lz aũt ſic multa
mala cognoſcat i hoib⁹: tñ ſi volũt ipſi⁹
miaz iplorare nõ videt eos vt puniat: ſz
magis vt pctã relaxet: iuxᷓ illđ qđ de ni-
niuitis dr Jone. iij. q̃ vidit de⁹ opa eoꝝ
q̃ ꝯuerſi ſunt de via ſua mala ⁊ miſert⁹
eſt dñs ſup malitiã quã locut⁹ ẽ vt face
ret eis: ⁊ nõ fecit. ¶ Hoc aũt fuit nobis
figuratum in Ezech. de q̃ ſnlať dr Eſai.
xxxviij. q̃ cũ dñs ſibi cominatus fuiſſet
mortẽ p Eſaiã ꝓphetã: ꝯuertit ſe ad dñz
⁊ fleuit: cui miſit dñs. d. Uade ⁊ dic Eze.
audiui orõnẽ tuã ⁊ vidi lachrymã tuã: ⁊
ſic mortẽ ſibi pepcit. ¶ Ubi ſciẽdũ q̃ p
Ezechiã cui dñs cominat⁹ eſt mortẽ itel
ligit q̃libet pctõr cui poſt pctm̃ mortale:
ſtatiz eſt ei ſi nõ penituerit eterna mors
ꝓparata. Si aũt pctõr vult ꝯuerti ad dñz
⁊ pctã dimittere de⁹ ſibi mortẽ indulget
iuxta illđ Eze. xxxiij. Si aũt dixero im-
pio morte morieris: ⁊ egerit pniam de
pctõ ſuo ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã pign⁹
reſtituerit ille impi⁹ rapinãq̃ reddide-
rit in mãdatis vite ãbulauerit: nec fece
rit q̃cq̃ iniuſtũ vita viuet ⁊ nõ moriet oĩa
pctã ei⁹ q̃ peccauit nõ imputabũtur ei.
¶ Quãtũ ad ſcđm. ſ. modũ ꝯuenientem
dicit. Jte oſtẽdite vos ſacerdotib⁹. Ubi
ſciendũ q̃ in lege moſayca illi q̃ reputa
bãtur leproſi mittebant ad ſacerdotes
illi⁹ tẽporis quoꝝ iudicio ſubiacebant.
Xp̃s igit q̃ legem nõ venerat ſoluere ſz
adimplere iſtos leproſos iubet ad ſacer
dotes ire. ¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo mo
raliter q̃ circa modũ ꝯuenientẽ in ꝓſe
quẽdo ad ſalutem habendã q̃ xp̃s qua-
tuor tangit q̃ debẽt eſſe in vera cõfeſſio
ne. Nam confeſſio debet eſſe.

Spontanea ⁊ non coacta.
Manifeſta non palliata.
Propria ⁊ non imputata.
Diſcreta ⁊ ordinata.

¶ Primo dico q̃ ꝯfeſſio dz eẽ ſpõtanea
⁊ nõ coacta: ⁊ hoc notať cũ dr. Jte. Nam
pctõr nõ dz coact⁹ ire ad cõfeſſionem ſz
ſpõte: vt ſic dicere poſſit illđ ps. Volun
tarie ſacrificabo tibi ⁊ confitebor nomi
ni tuo qm̃ bonũ eſt. Hoc aũt fuit nobis
figuratũ Exo. iiij. Ubi ſnlať dr q̃ cum
ppľs iſraelitic⁹ eẽt in egypto: dixerunt
Moyſes ⁊ Aarõ in ꝑſona toti⁹ ppľi ad
pharaonẽ de⁹ hebreoꝝ vocauit nos vt
eam⁹ viã triũ dierũ in ſolitudie ⁊ ſacrifi
cem⁹ deo nřo: ne forte accidat nobis pe
ſtis aut gladi⁹. Ubi ſciendũ q̃ p populũ
iſraeliticũ ſtãtẽ i egypto ſub ſuitute pha
raonis intelligi poſſunt hoies ſtãtes in
tenebris pctõꝝ q̃ ſignificãt p egyptũ q̃
interꝑtať tenebra: vbi exiſtẽtes ſub ſui
tute diaboli ſignificati p pharaonẽ. Jſti
dicunt vocari a dño: vľ qñ immittit eis ali
quã bonã inſpirationẽ itrinſecã vel in
ſtructiões extrinſecũ vt ad pniaz ꝯuertã
tur: ⁊ vadãt viã triũ dierũ in ſolitudie.
Ubi ſciẽdũ q̃ p ſolitudinẽ intelligit ſe-

ſue pnīe:qꝛ ſicut ſolitudo ē loc⁹ aſꝑitatꝫ:
ita ſtat⁹ pnīe videtur aliqñ aſꝑ:in q̄ pnīa
ſunt tres dies.ſ.ꝯtritio.ꝯfeſſio ꝛ ſatiſfa
ctio de pctīs hō igiẗ ſic inſpirat⁹ a dño
dꝫ ſpōte ſe offerre dño ſacrificiū imacu
latū.iuxᷓ admonitionē apl'i dicētis. Ob-
ſecro vos ꝑ miam dei vt exhibeatis cor
poꝛa vr̄a hoſtiā viuētē ſanctā deo placē-
tē rōnabile obſequiū veſtrū.¶ Cur aūt
iſta pctōꝛ facere debeat.audi qđ ſequiẗ.
Ne forte iquiūt accidat nob peſtis aut
gladi⁹. Ubi ſciēdū ꝙ lꝫ ꝑncipalis cā in-
ducēs pctōꝛem ad pnīaꝫ debeat eē amoꝛ
dei:iuxᷓ illđ ps. Qui diligitis dn̄m odite
malū:tn̄ cā ſcđaria dꝫ eē timoꝛ pene.ꝑp
quod dicebat ps. Cōfige timoꝛe tuo car
nes meas:a iudiciis eīn tuis timui:que
pēa in inferno vl' ab extrinſeco ꝑ penaꝫ
affligentē:ꝛ hoc notaẗ in gladio:vl' ab in
trinſeco ꝑ cōſciētiā remoꝛdentē ꝛ hoc ſi
gnificaẗ in peſte.¶ Scđo dico ꝙ ꝯfeſſio
dꝫ eē manifeſta ꝛ nō palliata.ꝛ hoc no-
tatur cū dr:oſtēdite. Nam pctōꝛ non de-
bet abſcondere ſuum peccatum:ſed de-
bet ipſuꝫ manifeſtare deo ꝛ ꝓprio ſacer-
doti:vt ſic poſſit dicere cū ps. Delictuꝫ
meū cognitū tibi feci ꝛ iniuſticiā meā non
abſcōdi.¶ Tertio dico ꝙ cōfeſſio dꝫ eē
ꝓpria ꝛ nō imputata:ꝛ hoc notaẗ cū di-
citur vos. Nā peccatoꝛ non debet pecca
tum ſuū alteri imputare.iuxta illđ Jac.
v. Confitemini alterum pctā vr̄a ꝛ oꝛa-
te ꝓ inuicem vt ſaluemini:dt enim vr̄a
ꝛ nō aliena.¶ Quarto dico ꝙ ꝯfeſſio de
bet eſſe diſcreta:ꝛ oꝛdinata:ꝛ hoc notaẗ
cum dr ſacerdotibus. Nā pctōꝛ nō debet
cuicūqꝫ confiteri nec dicere pctm̄ ſuū qꝛ
talis cōfeſſio eēt indiſcreta ꝛ eſſet ſe dif
famare qđ nemo facere dꝫ:ſꝫ q̄tū pt dꝫ
ſuā famā ſeruare:iuxta Eccl'i.xlj. Curaꝫ
hab : de bono noīe:hoc eīn magis ꝑ ma-
nebit tibi q̄ mille theſauri magni ꝛ ꝑcio
ſi ſꝫ ſuū pctm̄ ſoluꝫ dꝫ cōfiteri ſacerdoti
qꝛ ſacerdos ad hoc ē cōſtitut⁹.iuxta illđ
Eccl'i.iiij. Preſbytero humilia aīaꝫ tuā
ꝛ ibidē. Ne ſubiicias te omni hoī ꝓ pctō
ipſo. Uñ de iuriſditiōe ſacerdotū dicit
Deutero.xvij. Ad vbū eoꝝ.ſ.ſacerdotū
negociū pendet vt q̄cquid mūdū vl' imū
dū eſt iudiceẗ.¶ Hoc aūt fuit nobis fi-
guratū Leuit.xiij. Ubi ſnialr dr ꝙ qñ in
aliquo appebat plaga lepre debebat ire
ad Aarō ſacerdotē:vel ad aliquē filioꝝ
ei⁹ q̄ habebat diſcernere vtrū lepra eēt
curabilis vl' icurabilis. Si curabilis de
bebat hō ſepari ex caſtroꝝ aliquos dies
ꝛ poſtmodū ad iudiciū ſacerdotis debe-
bat lauari.ꝛ ſic introduci in cōgregatio
nem alioꝝ:ꝛ cū eis habitare. Si vo erat
incurabilis debebat extra caſtra eiici ꝛ
ab aliis totalr ſeparari. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ
iſtū leproſuꝫ intelligi pōt quilibet pctōꝛ
exiſtēs in pctō moꝛtali. Per aarō vo vel
ꝑ aliquem filioꝝ intelligi poſſunt ꝑlati
ꝛ aliī ſacerdotes quib⁹ vel a iure cōmu
ni vel ex priuilegiis cōcediẗ licentia au
diendi cōfeſſiōes.ad aliquē igiẗ iſtoꝛuꝫ
dꝫ peccatoꝛ vt confiteaẗ pctm̄ ſuum ire.
Sacerdos vo debet cōſiderare qualiter
pctōꝛ veniat:qꝛ ſi venit cū cōtritione de
bita.ꝛ ꝓpoſito precauēdi de cetero tūc
dꝫ indicare ꝙ pctm̄ eſt remiſſibile ꝛ ſic
lepra curaẗ:ꝛ tunc dꝫ incoꝛpoꝛari in cō-
gregatiōe fideliū. Si aūt nō venit cū cō
tritiōe nec ꝓpoſito in poſteꝝ p̄cauendi
tunc dꝫ iudicare ꝙ pctm̄ ꝓ tūc eſt irre-
miſſibile:ꝛ tūc eſt lepra incurabilis ꝛ nō
dꝫ abſolui ſꝫ dꝫ ſibi annunciari quō eſt
ſeparat⁹ a cōgregatiōe fideliū.¶ Quā-
tū ad tertiū.ſ.effectū cōplacentē in cōſe
quēdo dr. Et factū eſt dū irent mundati
ſunt. Ubi ſciendū ꝙ inter alia q̄ infirmo
ꝯplacēt eſt ſanitas.xp̄s igiẗ iſtos lepro
ſos ad ſacerdotes miſit vt ex hoc inſinua
ret ꝙ erāt ſanādi a lepra:ꝛ vt ſm Theo.
eoꝝ deſiderium adimpleretur.¶ Sciē
dum eſt autē ꝙ iſti leproſi dicunẗ eē mū-
dati dum irent ad deſignādum ꝙ homo
quādo de peccato perfecte conteriẗ con
tritio eſt cauſa quare de⁹ peccatū remit
tit. Nā deus principaliter dimittit pec-
catum vidēs contritionē eius.ſacerdos
autem oſtendit hominē ligatum vel ab-
ſolutuꝫ ſm ꝙ videt eum diſpoſitum vel
indiſpoſituꝫ in confeſſione. Unde diciẗ
Mar.ij. Quis pōt dimittere peccata ni
ſi ſol⁹ de⁹.q.d.nullus. ¶ Quarta ps.
Sequiẗ. Unus aūt ex illis ꝛc.
Ubi tāgit diuerſitatis iđiciū
admirādū:qđ ꝓbat diſtinctio
ꝑſonalis. Ubi ſciēdū ꝙ qñ hō
recipit aliqua beneficia dꝫ

eſſe grat⁹ ⁊ regratiari illi a q̄ recipit.iu-
xta illud qđ dixit angel⁹ raphael Tob.
xij.Bñdicite inq̄t deū celi ⁊ corā oīb⁹ vi
uētib⁹ ꝯfitemini illi:q2 fecit vobiſcū mi
ſericordiā ſuā.ſ3 q̄ bñficia recipit ab ali
quo ⁊ ipē nō recognoſcit merito pōt ar-
gui vt ingrat⁹.Q2 igit xp̄s iſtis decē le-
proſis fecerat bñficiū ipos ſanādo:qđ
bñficiū ab vno fuit acceptatū:ab aliis
vo nō:ꝯueniēs fuit vt ille q̄ recogno-
uit ꝯmēdaret de gratitudie.ceteri vo de
ingratitudine culparent.Scd3 hoc igit
in pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſc3.
Recepti beneficij recognitionem.
Ingrati collegij reprehenſionem.
Deuoti diſcipuli confortationem.
¶ Quātum ad pmū dicit.Unus autē
ex illis ꝛc.Ubi ſciēdū q̄ in omni actiōe
tria requirunt.ſ.ſuppoſitū agēs actio
ipa ⁊ mod⁹ agēdi.Et ſ3 hoc in parte iſta
tria poſſumus conſiderare.ſc3.
Actum ſedulitatis magne.
Modum congruitatis digne.
Suppoſitum gentilitatis grate.
¶ Quātū ad pmū dr.Un⁹ ex illis ꝛc.
Ubi ſciēdū:q̄ iſte q̄ primo leproſus fue
rat videns ſe a xp̄o mundatū nō imme-
mor bñficij ſ3 ſollicit⁹ redire ad xp̄3 fuit
¶ Quātū ad modū ꝯgruitatis digne dr
cū magna voce magnificās deū ꝛc.Ubi
ſciēdū q̄ de receptis bñficijs principa-
liter d3 hō deū laudare.Scđo bñficiū
ꝯferēti cū reuerētia ſe humiliare.Ter
tio de receptis bñficijs grās exhibere.
quē modū tenuit iſte mūdat⁹.Nā q̄tum
ad diuinā laudē dr q̄ regreſſus ē cū ma
gna voce magnificās deū.Et ſic potuit
dicere cū ps.Laudabo nomē dei cū cāti
co:⁊ magnificabo eū in laude.¶ Quātū
ad humilitatē dr.Et cecidit in faciē ſuā
añ pedes ei⁹.Uñ q̄ primo immūd⁹ a lō-
ge ſtabat:mō mūd⁹ de ꝓpe venit.¶ Quā
tū vo ad exhibitionē gratiarū dr.grās
agens.vt ſic de ipſo dicat illud Tob.ij.
q̄ fuit gratias agēs deo omnib⁹ dieb⁹
vite ſue.¶ Quātū ad ſuppoſitū gētilita
tis grē dr.Et hic erat ſamaritan⁹.Ubi
ſciendū q̄ iſte q̄ xp̄o grās dedit de rece-
pto bñficio erat ſamaritan⁹ ⁊ alienige-
na:⁊ tamē magis fuit grat⁹ q̄ iſraelita.
Nā pctōres conuerſi ad xp̄m ſunt prom
ptiores q̄ qui ſe iuſtificāt.¶ Quātū ad
ſcdm.ſ.ingrati collegij reprehenſionē dr.
Nōne decē mūdati ſunt ꝛc.Ubi ſciendū
q̄ in hoc fuerūt valde rephēdēdi illi no
uē mūdati:q2 cū eſſet iſraelite:de quoꝝ
populo erat xp̄s ⁊ recepiſſent ab eo bñfi
ciū ⁊ nō ſunt ſibi regratiati ſicut alieni-
gena.¶ Quātu ad tertiū.ſ.diſcipuli de-
uoti cōfortationē dr.Et ait illi ſurge ꝛc.
Ubi ſciēdū q̄ iſte ſamaritan⁹ q2 verā fi-
dē de ipo habuit:iō mūdat⁹ fuit nō ſolū
a lepra corpali ſ3 ēt a culpa mētali in q̄
multū debuit cōfortari.Nā vo fides nō
ſolū meret ſanitatē corpis:ſ3 etiā men-
tis.iuxta illđ qđ dr Lu.vij.q̄ cū ſaluator
dixiſſet marie Magdalene remittūt tibi
pctā tua:ſubiūxit dñs fides tua te ſaluā
fecit:vade in pace ꝛc.¶ Sciēdū eſt aūt
circa ptē iſtā pncipalē in q̄ fit mētio de
nouē mūdatis q̄ fuerūt ingrati ⁊ de vno
q̄ fuit grat⁹ loquēdo moralr q̄ pctm̄ in-
gratitudinis ē pctm̄ qđ inter alia multū
diſplicet deo.Uñ Bern.ſmōe.liij.Per-
ēptoria res ē igratitudo hoſtis grē ini-
mica ſalutis:qñ nihil ita diſplicet deo p̄
ſertī i filijs grē quēadmodū igratitudo
Nā ſ3 eūdē Bern.ſup cāt.Ingratitudo
inimica eſt aīe exinanitio meritoꝝ vir
tutū diſpſio:bñficioꝝ pditio:vēt⁹ vrēs ſic-
cās fontē pietatis:rorē mie fluēta grē.
L3 āt pctm̄ igratitudinis ſic deo diſpli-
ceat tñ multi ſunt deo igrati de bñficijs
ab eo receptis ⁊ citi⁹ obliuiſcūt ei⁹ ſine
quo eſſe nō pñt q̄ vanitatū ſuaꝝ cū qb⁹
deū offendūt.De talib⁹ aūt pdixit ep̄ls.
ij.Tim.iij.Erūt inq̄t in nouiſſimis die-
bus hoies ſeipos amātes igrati celeſti
ſine affectiōe criminatores ⁊ detracto-
res.Nā hō igrat⁹:nec affectionē h3 nec
fidē ſiue fidelitatē.¶ Iſti ſic ingrati pñt
nobis figurari p filios iſrl̄ de qb⁹ ſmialr
dr Exo.32.q̄ q̄uis de⁹ feciſſet eis multa
bñficia q2 extraxit eos d̄ egypto ⁊ de ſer
uitute pharaōis trāſtulit eos p mare ru
brū ſicco veſtigio duxit eos p deſertum
dās eis cibū māna.⁊ debellauit hoſtes
eoꝝ ⁊ tñ obliti oīz iſtoꝝ fecerūt ſibi vitu
lū cōflatilē quē adorauerūt dicētes.Iſti
ſunt dij tui iſrl̄ q̄ te eduxerunt de terra
egypti.Quib⁹ rephēdēdo dt ps.Fece-
rūt vitulū in oreb ⁊ adorauerūt ſculptil-

ſe:mutauerūt gl'iam ſuā in ſſi'itudinē vi tuli comedētis fenū:obliti ſūt deū q̄ ſal uauit eos: q̄ fecit magnalia i egypto:mi rabilia i terra chā:terribilia in mari ru bro. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iſtos filios iſrl' itelligi pñt hoies quos de⁹ p ſuā miam educit de tenebris pctōꝝ:ꝛ diaboli ſui tute q̄b⁹ de⁹ ꝯfert m'lta bñficia. Nā eos trāſfert ſicco veſtigio p mare ru. cū ipos ruet in aduerſitatib⁹ ſignificatis p mare cibat eos māna in deſerto dū in iſto mū do paſcit ſuos fideles ſuo corpore ꝛ ſan guine pcioſo. Debellat hoſtes dū pſtat eis vigorē ꝛ auxiliū:vt poſſint inimicū diabolū in tētatiōib⁹ ſuperare. Nā iuxta illud apli.j.Corin.x. Fidelis eſt de⁹ qui nō patiet vos tētari ſupra id qd poteſtis ſꝫ faciet cū tētatiōe ēt pūētū vt poſſitis ſuſtinere. Lꝫ aūt de⁹ iſta ꝛ m'lta alia bñfi cia faciat tñ inſtar filioꝝ iſrl' deū obliui ſcunt:ꝛ adorāt idola:dū ſe dāt carnalib⁹ delitijs.ꝛ in mūdanis diuitijs extollun tur. Sꝫ tñ aduerte quid eis dr Eſa.xvij. Eris deſerta q: oblita es dei ſaluatoris tui:ꝛ fortis adiutoris tui nō es recorda ta. ¶ Hō igit q̄ recepit a deo bñficia nō dꝫ eē igrat⁹ ſꝫ inſtar iſti⁹ leproſi mūdati dꝫ eē grat⁹. Ad qd admonet nos apl's. Col.iij.di. Pax xp̄i exultet i cordib⁹ ve ſtris i qua vocati eſtis i vno corpe:ꝛ gra ti eſtote. Jn regratiādo aūt deo:dꝫ tene re modū quē leproſus tenuit. Nā primo dr q̄ regreſſus eſt cū magna voce magni ficās deū. ergo iſti⁹ exēplo debes deum laudare. ¶ Scdo dꝫ ſe humiliare ꝛ face re deo reuerētiā. ꝛ iō dr q̄ cecidit in fa ciem ſuā añ pedes ei⁹. ¶ Tertio dꝫ deo regrāri de bñficijs collatis:ꝛ iō dr:gr̃as agēs. ¶ Quid aūt ſic grato a dño dr au di qd dictū fuit illi ſamaritano. Surge inquit xp̄s et vade q: fides tua te ſaluū fecit. Nā dr pmo q̄ ſurgat. ſ. de ſtatu cul pe ad ſtatū gr̃e. iuxta illud Joſ.vij. Sur ge cur iaces pron⁹ i t̄ra. ¶ Scdo dr ſibi q̄ vadat de ſtatu gr̃e ad ſtatū operoſum. ¶ Tertio dr fides tua te ſaluū fe. Bed. Si aūt fides ſaluū fecit eū q̄ ſe ad agē das gr̃as inclinauit:ergo pfidia perdet eos q̄ de acceptis bñficijs deo gr̃as da re neglexerūt. Sciēdū eſt aūt q̄ p iſtā ſa lutē quē ip̄e dicit Nū gratū meruiſſe in

telligit celeſtis gloria:vt ſic de ſtatu ope ris transferat ad ſtatū glorioſum:vt ſic dicere poſſit cū ap'lo.ij.Ti.iiij. Liberas uit me dñs ab oi opere malo ꝛ ſaluū fa ciet in regnū ſuū celeſte cū gloria in ſe cula ſeculorum. Amen. Ad quam ꝛc.

¶ Dñica.xiiij.poſt pente. Euāgeliū.lv.

Nemo pt duo

bus dñis ſeruire. Matth. vj. Nos videm⁹ loquēdo naturaliter q̄ vnaqq; res naturalr appetit ſuū finē ꝛ ad ipm mouet niſi phibeat:exēplū de lapide rſus cētrū ꝛ ſic de alijs. Cui⁹ rō eſt:q: cū vnaqq; res habeat ſaluari ꝛ cō ſeruari in loco pprio:ꝛ q̄lꝫ res appetat ſuā ſaluationē:iō q̄lꝫ res ſibi appetit de bitū locū. Cū igit appetit⁹ intellect⁹ na turā nō deſtruat ſed pficiat:ꝯñs eſt vt hō appetitu intellectiuo. ſ. voluntate. nō ſo lum naturaliter. ſꝫ etiā deliberatiue:fi nē ſuū appetere debeat:ꝛ ad ipm efficas citer moueat. Q: ſo finis ꝛ terminus hois nō eſt in hoc mūdo ſꝫ in alio iuxta illō apl'i Heb.xiij. Nō habem⁹ hic ciuita tem manentē ſꝫ futurā inquirim⁹. q̄ ciui tas eſt regnū celoꝝ. pꝑter qd hō a deo principaliter eſt creat⁹. iuxta qd dictur⁹ eſt xp̄s i die iudicij. Uenite bñdicti pr̄is mei poſſidete patum vobis regnū a cō ſtitutiōe mūdi. Mat.xxv. Jdcirco hō de iſtis reb⁹ mūdanis nō dꝫ nimis eſſe ſol licit⁹:cum ipas ſemp poſſidere non de beat:nec pꝑter ipas pncipaliter ē crea tus. Curā aūt dꝫ habere ſollicitā de re gno celoꝝ ad qd poſſidendū eſt fact⁹:ꝛ ipꝫ inquirere p opa virtuoſa. Et hoc eſt qd xp̄s nobis innuit i euāgelio hodier no. Jn quo generaliter duo tangit ſcꝫ. Ueridice rōnatiōis ſilogiſt. ddductiōē. Saluifice ꝯcluſiōis verificā illationē. ¶ Primum probat operatiua conditio. Scdm extenſiue pmiſſio. Primū in pu. Scdm ibi. Querite ergo ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad pmū vbi tāgit ſidis ce rōnatiōis ſillogiſticā ddu ctiōē:qd pbat opatiue ꝯdi tio cū dr. Nemo pt duob⁹ do. ſuire ꝛc. Ubi ſciēdū q̄ hō pꝑter tria iter

ſua nõ dʒ eẽ nimis ſollicit⁹ de reb⁹ mũdanis. Pͥo qꝛ aliqñ amittũt ꝓpt qd xp̃s dicebat Mat.vj. Nolite vobis theſauriʒare theſauros i terra vbi erugo ⁊ tinea demoliũt: ⁊ vbi fures effodiũt ⁊ furant. ¶ Scdo qꝛ iclinãt cor hoīs ad terrena ⁊ nõ ꝑmittũt de celeſtib⁹ cogitare ꝓpt qd xp̃s Mat.vj. Ubi eĩ eſt theſaur⁹ tu⁹ ibi ⁊ cor tuũ. ¶ Tertio qꝛ retrahũt a ſuitute dei. ⁊ iõ dr̃ his xp̃s Nemo põt duob⁹ dñis ſeruire ⁊c. ¶ Sciẽdũ eſt igit̃ ꝙ circa iſtã rõnationẽ ſillogiſticã ꝑ quã ad cõtẽptũ mũdanorũ iducimur. viij. poſſum⁹ ꝯſiderare ſʒ ꝙ ad hoc xp̃s. viij. rõnes adducit. Prima ſumit̃ a contrarietate ꝑ̃ſidentiũ. Secũda a dignitate exiſtentium. Tertia ab alimẽto ſenſibilium. Quarta a cremẽto augmẽtabilium. Quinta a tegmento vegetabiliũ. Sexta a detrimẽto areſcentiũ. Septima a conſuetudine gentiliũ. Octaua a cognitione defectuũ. ¶ Quantũ ad primã rationẽ que ſumitur a cõtrarietate preſidentiũ dicit. Nemo põt duobus ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtos duos dños intelligit̃ ex vna parte deus ⁊ regnũ celorũ: ex altera ṽo mundus ⁊ diabol⁹ cuʒ vitijs ⁊ pctis. Nõ ꝙ ſm veritatẽ diabol⁹ ſit dñs: qꝛ iuxta illd ps. Dñs ipſe de⁹. ſʒ dr̃ dñs inquãtũ hoĩes ipm ſibi dñm cõſtituunt eius inſtinctũ ſequẽdo. ¶ Iſti aũt duo dñi ſibi adinuicẽ ſunt cõtrarij: qꝛ qd vult de⁹ nõ vult diabol⁹. ſm hoc igit̃ xp̃s intẽdit talẽ rõnẽ. Duob⁹ dñis exiſtẽtib⁹ cõtrarijs nemo põt ſeruire: ſcʒ de⁹ ⁊ diabol⁹ regnũ celoꝝ: ⁊ mũd⁹ lex rõnis ⁊ lex carnis ſunt ſicut duo dñi: ꝯrĩ: ergo. De iſta rõne pͥo ponit maiorẽ. Scđo ei⁹ ꝓbatiõeʒ. Tertio ꝯclõnẽ. ¶ Quãtũ ad maiorẽ dicit. Nemo põt duob⁹ dñis ſuire. ¶ Quãtũ ad ei⁹ ꝓbationẽ dicit. Aut vnũ odio habebit ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſʒ Glo. ꝙ hõ dupl̃r põt ſuire. ſ. ex amore vl̃ timore. Si aũt hõ ſeruiat alicui dño ex amore: tunc ꝯhs ꝙ ſuũ ꝯrĩũ odiat. Si aũt ſibi ſuit ex timore cũ tñ ipʒ ſuſtineat ſuũ ꝯrĩũ cõtẽnit. Et ſic ſiue ex amore ſiue ex timore ſerniat: tñ nemo põt duob⁹ dñis ꝯrĩis ſeruire. ¶ Quãtũ ad ꝯcluſionẽ dicit. nõ poteris deo ſeruire ⁊ mãmone. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Mãmonã vno mõ intelligi pñt diuitie quib⁹ ſimul hõ nõ põt ſeruire ⁊ deo. Uñ hier. Mãmona ſermone Syriaco diuitie nũcupãt̃ audiat aũt hoc auar⁹ q̃ xp̃iano noīe cẽſet̃. xp̃iano noīe nõ poſſe ſe ſimul diuitijs xp̃oq; ſeruire. ¶ Signãter aũt dr̃ ſuire nõ habere ſm hiero. qꝛ eſſe ſeru⁹ diuitiarũ ẽ malũ eſſe ṽo dñs nõ eſt malũ ſi bñ diſtribuat eas. Lʒ aũt minor rõnis ꝑdicte nõ ponat̃ in litera ⁊ ꝓbatio ei⁹. tñ ſubintelligit̃ q̃ minor eſt ꝙ deus ⁊ diabol⁹ ꝯrãt̃ adinuicẽ. ¶ Quia igit̃ ſic diabol⁹ dr̃ deo aduerſari. iõ hõ nõ põt ſil̃ deo ⁊ diabolo ſuire: ꝓpter qd dicit apl̃s. j. Corinth. iij. Nõ poteſtis mẽſe dñi eſſe participes et mẽſe demonioꝝ. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ hõ ſuiẽdo deo efficit̃ liber de manib⁹ inimci. hoc aũt fuit nobis figuratũ. j. Re. vij. Ubi ſnlat̃ dr̃ ꝙ cũ filij iſrl̃ affligerẽt a philiſtijm ⁊ ſeruirent idolis ſuis baali ⁊ Aſtaroth. Samuel ait ad vniuerſam domũ iſrael. Si in toto corde veſtro reuertimini ad dñm auferte deos alienos de medio vr̃i baaliʒ ⁊ aſtaroth ⁊ ꝑparate corda vr̃a dño ⁊ ſeruite illi ſoli: ⁊ liberabit vos de manu philiſtijʒ. Qui fecerũt iuxta cõſiliũ ſamuelis ⁊ egreſſi de maſphat ꝑcuſſerũt philiſteos ⁊ habuerũt de eis victoriã. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ filios iſrael intelligi põt gen⁹ humanum. Per philiſtijm qui interpretant̃ ceciderũt intelligi poſſunt demones qui ꝓpter pctm̃ ſupbie ceciderũt de celo. Iſti dicũt̃ hũanũ gen⁹ affligere dũ hoĩes diuerſimode tẽtãt q̃s ſuire faciũt baaliʒ ⁊ Aſtaroth. ſ. diuerſis generib⁹ vitioꝝ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ baalim q̃ interꝑ̃tat̃ ſupiores vel deuoratores. itelligi pñt duo genera peccatorũ. ſ. ſupbie ꝑ qd hõ vult ꝑ̃eſſe aliis. et auaricie ꝑ qd vult alioꝝ ſubſtãtias deuorare vl̃ ꝑ vſuras vel ⁊c. ¶ Per aſtaroth q̃ interpretat̃ cubiculum intelligi pñt duo alia genera vitioꝝ. ſ. accidie ꝑ qd hõ pigreſcit circa ſpũalia ⁊ luxurie in quo ſenſualitas delectat̃ ſignificata ꝑ cubiculũ. ¶ Per ſamuelẽ aũt q̃ vno mõ inteꝑ̃tat̃ audiẽs dñm itelligi põt ꝑdicator euãgelicus q̃ iõ audiẽs dñm dr̃ qꝛ dʒ eſſe prõptus ad audiẽdũ diuina mandata. ¶ Si igit̃ hõ vult de inimicis. ſ. de demonib⁹ habere victoriã dat̃ ſibi cõſiliũ a ſamnele. ſ. a ꝑdicatore ṽbi dñi: ꝙ de medio ſui. ſ. de corde ſuo auferat Baalim et Aſta

roſh.i.oia gña vitioꝝ ⁊ ſoli deo ſuiat vt ſic dicat cũ pſ. In toto corde meo exq̃ſiui te ne repellas me a mandatis tuis. ¶ Sic ãt ꝑparat⁹ egredi poterit de maſphat ⁊ pugnare viriľr: ⁊ de inimicis victoriã obtinebit. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ maſphat interp̃tať ſpeculatoꝛ pcti.qñ igitur hõ ſpeculat⁹ fuerit diligẽter ſuã ꝯſciẽtiã ⁊ inde pctã abſtulerit ⁊ coꝛ ſuũ ꝑparauerit deo: ſecure poterit pugnare ꝯ diabolũ: ⁊ ipo deuicto liber remanebit. ¶ Sʒ ecõtra hõ ſeruiẽdo diabolo ſeruus efficit: ⁊ mẽtaľr excecať. ¶ Hoc aũt fuit figuratũ.j. Reg.ij. Ubi ſnialr dr ꝙ cũ q̃dã tyrannus noie naas pugnaret ꝯ viros iabes galaad dixerũt ſibi viri iabes: habeto nos federatos: ⁊ ſeruiemus tibi. Qui rñdit eis. In hoc feriã vobiſcũ fedus: vt eruã oim vrm oculos dextros Qui videntes ſe in arto poſitos miſerunt ad Saul q̃ liberauit eos. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ naas q̃ interp̃tať ſerpẽs intelligi põt diabol⁹: q̃ in tẽtãdo primos parẽtes ſerpẽs eſt appellat⁹ vt habeať Geñ.iij. q̃ tyrãn⁹ dr qꝛ dñiũ qd̃ hʒ ſuper hoies nõ eſt naturale. Per viros aũt iabes: q̃ interp̃tať doloꝛ intelligi poſſunt hoies penitẽtes ⁊ affligẽtes carnẽ cum vitijs: dolẽtes de pctis ꝯmiſſis: aduerſus quos potẽter pugnat naas.i.diabol⁹ per tẽtatiões diuerſas. Si aũt a pugna nimis grauati petãt federationẽ ⁊ ſe offerãt ad ſeruiẽdũ ſibi ꝑ pctm̃: cuilibet vult eruere oculũ dextrũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ duos oculos poſſunt intelligi due cõſideratiões in hoie. vna cõſiderãs celeſtia ⁊ opa virtuoſa ſignificata ꝑ oculũ dextrũ. ⁊ alia ꝯſiderãs terreſtria: ⁊ opa vitioſa ꝑ oculũ ſiniſtrũ deſignata. Diabol⁹ igiť vult ſibi eruere oculũ dextrũ.i.auferre ab eo cõſiderationeʒ eternoꝝ. ⁊ bonoꝝ opeꝝ: ⁊ dimittere ſibi ſiniſtrũ.i.cõſideratiõnẽ ſolũ terrenoꝛum operũ. Conſiderãs aũt pctoꝛ petitioneʒ tã deteſtabilem: nullo mõ dʒ ei aſſentire: ſʒ ad ſaulẽ q̃ interp̃tať petit⁹.i.ad xp̃m q̃ fuit petit⁹ a p̃ribus veteris teſtamẽti: dʒ cõfidenter recurrere: ⁊ ip̃e liberabit eos de manibus eoꝛum. ¶ Quantũ ad ſecũdã rationeʒ que ſumitur a dignitate ibi exiſtẽriũ dicit. Ideo dico vobis ⁊c. Et rõ eſt talis. Ille q̃ dat hoi ſine ſollicitudine illud qd̃ eſt eſt maius. bene dabit ſibi ſine ſua indebita ſollicitudine illud qd̃ eſt minus ⁊ vilius. Sʒ deus dat homini ſine ſollicitudine aïam nobilioꝛeʒ eſca: ⁊ corpus nobili⁹ veſtimẽto. ergo nõ ſint ſolliciti de eſca vel veſtimento: ⁊ ꝑ cõſequens de alijs temporalibus indebite. ¶ De iſta ratiõe primo ponit ꝯcluſionẽ Secundo rationis confirmationem ibi. Nõne aïa plus eſt ꝙ̃ eſca ⁊c. ¶ Sciendũ eſt aũt ꝙ qñ dr nolite ſolliciti eſſe ⁊c. nõ excludiť ſollicitudo debita: ſʒ ſuperflua. Uñ Aug. de opib⁹ monachoꝝ ait. cũ dñs dicit. Nolite ſollici. ⁊c. non hoc dicit vt iſta nõ ꝓcurent quãtum neceſſitatis eſt vñ honeſte poterũt ſuſtẽtari: ſʒ vt iſta nõ intueanť ⁊ ꝓpter iſta faciãt q̃cq̃d in euãgelij p̃dicatiõe: nõ facere iubeť. ¶ Quãtũ ad tertiã rõnẽ q̃ ſumiť ab alimẽto ſenſibiliũ dicit. Reſpicite volatilia ce. ⁊c. Et rõ eſt talis. Ille dñs q̃ ꝓuidet in neceſſarijs ſine ipoꝝ ſollicitudine creaturis vilioꝛib⁹ multomagis ꝓuidebit nobilioꝛibus. ſʒ dñs ſine ipoꝝ ſollicitudine ꝓuidet volatilib⁹ ignobilioꝛib⁹ hoib⁹: qꝛ irrationabilib⁹ ergo ꝓuidebit hoib⁹ ſine ipſoꝛum nimia ⁊ indebita ſollicitudine. De iſta rõne primo ponit minoꝛeʒ. ſcđo minoꝛis ꝓbationẽ ibi. nõne vos magis eſtis ⁊c. ¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo ſpũaliter ꝙ ꝑ iſta volatilia intelligi poſſunt ꝯtẽplatiui hoies q̃ inſtar auiũ volãt ꝑ cõtẽplationẽ ad alta ſp̃retis terrenis. Inter q̃s primũ gradũ poſt xp̃m tenuerunt apl̃i q̃ dimiſerũt oia ⁊ ſecuti ſunt xp̃ʒ. iuxta illđ Mat.xix. Ecce reliq̃mus oia ⁊ ſecuti ſum⁹ te. ⁊ poſtea ceteri ſctĩ. Iſtos ãt ſctõs ⁊ deuotos viros de⁹ paſcit ſine ipoꝛũ magna ſollicitudine: dũ ſe ponunt ad ꝯtẽplãdũ paſſionẽ xp̃i. ⁊ gloꝛiã paradiſi. Hoc autẽ fuit figuratũ.iij. Reg.xvij. Ubi dr ſnialiter ꝙ cũ helias eſſet in ſamaria dixit ſibi dñs: recede hinc ⁊ vade contra orientẽ: ⁊ abſcõdere in toꝛrente carith q̃ eſt circa ioꝛdanẽ ⁊ ibi de toꝛrente bibes: coꝛuiſq; p̃cepi vt paſcãt te ibi. Abijt ergo ⁊ fecit iuxta v̄bũ dñi ⁊ coꝛui ferebãt ei panẽ ⁊ carnes mane ⁊ veſpere: ⁊ bibit de toꝛrente. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ helyã ſtãtem in ſamaria q̃ vno mõ interpretatur lana intelligi põt hõ adhuc deditus ter

renis diuitijs ſignificatis per lanā: quia
ſicut de lana fit operimētū: ita mundani
ornāt ſe diuitijs. Huic autē dicitur a deo
ꝙ inde recedat diuitias ⁊ vitia dimitten
do. iuxta illō Prouer. iij. Time dn̄z ⁊ re-
cede a malo. quo aūt debeat ire: audi ꝗd
ſequit̄. Uade inquit circa oriētē. ſcʒ diſ-
ponēdo ſe ad recipiēdā grām per opera
virtuoſa. Ubi autē vadēs ad orientē ſta-
re debeat audi ꝗd ſequit̄. Abſcondere in
torrēte carith ꝗ eſt circa iordanē. ¶ Ubi
ſciendū ꝙ per iſtū torrētem intelligi po-
teſt torrens ſanguinis xp̄i: qui ſignāter
dicit̄ carith qui interpretat̄ occurrens ſi
gnum qui xp̄s fuit vt ſignum eleuat⁹ in
cruce. iuxta illud Eſa. lv. Erit domin⁹ no
minatus in ſignū eternum quod nō au-
feret̄. ¶ Qualiter autē deus ſic hominē
contēplātē ſuſtentet: audi quid ſequitur.
Nā dicit̄ ꝙ ꝑ coruos deus mittebat he-
lie panem ⁊ carnes mane ⁊ veſpere. i. ꝑ
totū tēp⁹ vite hominis: vt ſic fiat veſpe-
re ⁊ mane dies vnus. Gen. j. Per panem
vero ⁊ carnes cibātes hominem corpa-
liter intelligi poſſunt duo in chriſto que
debēt hominē mētalr̄ ſatiere ſcʒ huma-
nitas ſignificata per panem: ⁊ diuinitas
ſignificata per carnes. Nam licet panis
ſit ſapidus: tamē carnes ſunt ſapidiores
Sic ⁊ conſideratio humanitatis in xp̄o
ſit dulcis: tamen cōſideratio diuinitatis
magis eſt ſapida. ¶ Quantū ad quartā
rationem que ſumitur a parte augmēta
biliū dicit. quis aūt veſtrum ⁊c. Et eſt ra
tio talis. Ille qui ꝓpter ſuā curā nō po-
teſt aliquid acquirere niſi mediāte ꝓui-
dentia diuina non debet eſſe ſollicit⁹ de
temporalib⁹. Sed homo eſt huiuſmodi.
Ergo. Sed magis dʒ ſperare de diuina
ꝓuidentia. ¶ Quātū ad quintā rationē
que ſumit̄ ex ꝑte vegetabiliū tegumēto
dicit. Et de veſtimento ꝗd ſolliciti eſtis?
Et ratio pōt formari vt tertia vbi ſupra.
¶ Sciendū eſt autē circa rationē iſtā in
qua fit mentio de lilijs: ꝙ loquēdo ſpūa-
liter ꝑ lilia poſſunt intelligi viri ſancti
ducentes vitam actiuā. Nam ſicut liliū
habet cādorē ⁊ odorē: ⁊ quāto plus pun-
gitur: tāto plus redolet. ſic viri ſcti acti-
ui ſunt candidi ꝑ puritatem intentiōis.
Sunt odoriferi ꝑ honeſtatē conuerſatio
nis: ⁊ bone fame diffuſionis. Quāto etiā
pl⁹ ꝑpungunt̄ mūdanis affectiōib⁹ inſtar
ſpinarū lacerātiū flores illū tāto ꝑ patiē
tiā deo ⁊ ꝓximo reddunt ſuauitatē odo-
ris. Et ideo cōfortat iſtos viros actiuos
dn̄s Eccli. xxxix. d. Florete flores ꝗſi li-
liū date odorē: ⁊ frōdete i grām. ¶ Quā
tū ad ſextā rōnē que ſumit a detrimento
areſcētiū dicit. Si aūt fenū ⁊c. Et rō eſt
talis. Si de quo min⁹ videt̄ ineſſe et in-
eſt: ergo ⁊ de quo magis. Sed minus vi-
det̄ ꝙ de⁹ habeat curā de reb⁹ corrupti-
bilib⁹ ⁊ parū valētib⁹ ſicut fenum qō ho
die eſt ⁊ cras nō erit: ſʒ cōburet̄: ⁊ cū ha-
beat curā de ipſo: qꝛ cū veſtit pulchris flo
rib⁹. Ergo multomagis hebebit curā de
incorruptibilib⁹ ⁊ pl⁹ valētib⁹: cuiuſmo
di ſunt hoīes: ꝗ quātū ad animā ſunt in-
corruptibiles: et facti ad imaginē ſuam.
De iſta rōne ponit ſolū virtutē medij. d.
Si aūt fenū qō eſt hō. ⁊c. ¶ Sciēdum eſt
aūt loquēdo ſpiritualr̄ ꝙ ꝑ iſtud fenū in
telligi poſſunt hoīes pctōres: qui inſtar
feni ſunt aridi ſine humore grē: animarū
irrigātis: ⁊ ſicut fenum eſt hodie: ⁊ cras
in clibanū mittit̄ et cōburit̄. ſic peccato-
res hodie ſunt: ⁊ cras. i. breui tēpore mo
riunt̄ ⁊ tradunt̄ in inferno ignib⁹ cremā
di vñ de ipſis dici poteſt illud Eccleſi. x.
Hodie eſt rex et cras morietur: cū autem
morietur homo hereditabit ſerpētes ⁊ be-
ſtias ⁊ vermes. Et ideo dicitur. j. Mach.
ij. Ne timueritis quia gloria ei⁹ ſterc⁹ ⁊
vermis eſt hodie extollitur ⁊ cras nō in
uenietur: qꝛ conuerſus eſt in terrā ſuā:
⁊ cogitatio eius perijt. Et ideo dicit ps.
Noli emulari in malignātibus neqꝫ ze-
laueris hoīes faciētes iniquitatem qm̄
tanꝙ fenū velociter areſcēt: ⁊ quēadmo-
dū olera herbarū cito decident. ¶ Quan
tum ad aliā rōnē ꝗ ſumit̄ a cōſuetudine
gentiliū dicit. Nolite ergo ſolliciti ⁊c. Et
rō eſt talis. In cōfidēdo de diuina ꝓui-
dētia ⁊ in ſollicitudine rerū tpaliū dʒ eē
differētia inter fideles ⁊ infideles. Sed
infideles nō cōfidētes de diuina ꝓuidē-
tia: ſunt ſolliciti de reb⁹ tpalibus. Ergo
xp̄iani ꝗ ſunt fideles debēt confidere de
diuina ꝓuidētia: ⁊ nō nimis eſſe ſollici-
ti de tēporalib⁹: alr̄ fideles ab infideli
bus nō differrēt. In iſta rōne primo r

nit cõcluſionẽ: ſcḋo minorẽ ibi hic enim oĩa ⁊c. ¶ Quantũ ad gratiã que ſumit a cognitiõe defectiuũ dicit. Scit em̃ pr̃ vr̃ ⁊c. Et eſt rõ talis. Bon⁹ ⁊ pius pr̃ cognoſcẽs indigẽtiã filiũ ſine ſua ſollicitudine ſubuenit ſibi in neceſſariis. De⁹ eſt bonus ⁊ pius pr̃ oim̃ hominũ ⁊ ſcit ꝙ iſtis tꝑalibus indigẽt. Igit̃ eis ſubuenit ſine ipſorum nimia ſollicitudine. De iſta rõne ſolum ponit minorem. v. Scit em̃ pr̃ veſter ⁊c. Ubi Chryſ. Nõ dixit ſcit deus ſed pater veſter vt eos in maiorez ſpem ducat. Et ſic patet quomodo multis rõnib⁹ xp̃s homines retrahit a nĩmia ſollicitudine ⁊ cura mundanorum.

¶ Secunda pars.

Sequit̃. Querite ergo primum regnũ dei ⁊c. Ubi tãgit ſalutifice cõcluſionis illationẽ per quã xp̃s nos inducit ad amorẽ eternorum: qḋ ꝓbat exceſſiua ꝓmiſſio. Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s ſciẽs ꝙ homines nõ poſſunt in hoc mundo viuere ſine reb⁹ tꝑalib⁹ neceſſariis ad vitã humanã. lꝫ creati ſint principalr̃ ꝓpter regnũ eternũ. ſicut bon⁹ magiſter ⁊ pr̃ eos inſtruit q̃d ſit querendũ principaliter qꝛ regnũ dei: ad cuius inquiſitionẽ ſequit̃ poſtmodũ collatio terrenoꝝ. Scḋm hoc igit̃ in pte iſta duo poſſum⁹ conſiderare. ſ. hominis ſedulitatẽ vtilia inueſtigãtẽ. Dei libertatẽ neceſſaria largiẽtẽ ibi. Et hec oĩa adiicient̃ vobis. ¶ Quãtũ ad primũ di. Querite ergo ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ qñ hõ intẽdit aliquẽ finẽ ad quem nõ venit niſi ꝑ mediũ: licet finis ſit prior in intentione: tñ mediũ ſiue via oportet ꝙ ſit pri⁹ in execuſione. Quia igitur regnũ celoꝝ eſt finis hoĩs opera autẽ bona ſunt via ꝑueniendi ad ip̃m. Idcirco xp̃s nõ ſoluz oſtẽdit quid vt finem debeam⁹ inq̃rere: ſed etiã viã ⁊ mediũ veniendi ad finẽ: q̃ quidem via eſt iuſticia: per quaz tanq̃ ꝑ generalem virtutez intelligunt̃ oĩa opa virtuoſa. ¶ Sciendũ eſt aũt qñ dr̃ pmuz querite regnũ dei: ꝙ iſtud primũ ſignificat principalitatẽ ⁊ ideo nõ excludit oẽz aliã inq̃ſitionẽ neceſſarioꝝ. Ubi ſciẽdũ ꝙ hõ nõ põt viuere ſine neceſſariis: ⁊ iõ q̃rere neceſſaria mõ debito nõ eſt prohibitũ. tñ ſm̃ Augu. de ſermone dñi in mõte. iſta ꝓpter ſe q̃ri nõ debẽt: iſta ꝙ in eis ſit finis lꝫ debẽt q̃ri ꝓpter aliũ finẽ. vt ꝓpter regnũ celorum: ita ꝙ regnũ celoꝝ ſit ſemꝑ prius in intentione. ⁊ ꝓpter ipꝫ alia querant̃: lꝫ alia priora ſint in execuſiõe quia prius hõ indiget neceſſariis in hoc mũdo viuẽdo anteq̃ꝫ habeat regnuz celorũ. ¶ Quãtum ad dei liberalitatem neceſſaria largiẽtẽ dicit. Et hec oĩa adiicietur vobis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝓpter inobedientiã ⁊ pctm̃ primoꝝ parẽtũ terra fuit facta ſterilis. iuxta illḋ qḋ de⁹ dixit ade. Geñ. i. q̇uia audiſti inquit vocẽ vxoris tue et comediſti de ligno ex quo p̃cepera tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo. cũ opat⁹ fueris eã: tũc nõ dabit fructũ ſuũ. Sed ꝓpter obediẽtiam et bona opera efficitur fructuoſa. iuxta qḋ dixit Moy. ꝓplo. Deuter. xxviii. Si audieritis vocẽ dñi dei tui vt facias et cuſtodias oĩa ei⁹ mãdata q̃ ego p̃cipio tibi hodie abundare te faciet dñs in oĩbus bonis. Qui ergo vult vt nõ deficiant ſibi neceſſaria: querat iuſticiã ⁊ faciat opera virtuoſa: qꝛ iuxta illud pſ. Iunior fui etenim ſenui ⁊ nõ vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius querens panẽ. ¶ Sciẽdũ eſt igit̃ ꝙ ſignãter dr̃ adiicient̃: ⁊ non dabunt̃: ad deſignãdũ ꝙ aliud eſt qḋ principalr̃ dat̃ ſcꝫ regnũ celoꝝ aliud eſt qḋ ſuperaddit̃: ſcꝫ res tẽporales. Sciẽdum eſt aũt circa partẽ iſtã in qua fit mentio de regno qḋ eſt q̃rendũ: ꝙ quantũ ad preſens ſpectat duplex eſt regnũ. ſ. mũdanũ ⁊ celeſte. Regnum mundanũ nõ eſt querendum. quia nõ eſt ſtabile ſed trãſitoriũ iuxta illud Eccli. x. Regnũ a gente in gẽtem transfertur propter iniuſticias ⁊ iniurias ⁊ contumelias ⁊ diuerſos dolos. ¶ Regnũ vo celeſte eſt querẽdum: qꝛ firmũ ⁊ ſtabile. qꝛ iſtḋ eſt regnũ dei: de quo dicit̃ Dañ. iiii. Poteſtas eius ptãs ſempiterna ⁊ ptãs in gñatiõe et gñationem. Propter qḋ dicebat pſ. Regnum tuũ regnũ oim̃ ſeculoꝝ: et dominatio tua in oĩ generatiõe ⁊ generationez. ¶ Qualiter aũt iſtud regnũ debeat petere: ⁊ q̃d in ipſo velle hr̃e fuit nobis figuratum Mat. xx. Ubi ſpũaliter dr̃ ꝙ mr̃ filioꝝ zebedei cũ filiis ſuis acceſſit ad xp̃ꝫ orãs ⁊ petẽs aliquid ab eo quã petitionẽ expꝛit. v. Dic

vt ſedeãt duo filij mei: vnus ad dexterã tuã ⁊ alius ad ſiniſtrã tuã in regno tuo. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã matrẽ filioꝝ zebedei itelligi põt quĩbet fidelis. Per duos aũt filios intelligi pñt due ꝑtes ꝑncipales q̃ ſunt ĩ hoie.ſ.corpus ⁊ aĩa. Per dextrã aũt xp̃i intelligi põt diuinitas: ⁊ ꝑ ſiniſtrã humanitas: q: ſicut ps dextera ẽ dignior ſiniſtra: ita diuinitas in infinitũ excedit humanitatẽ. Dz igitur hõ inſtar mulieris reuerent petere ꝙ vnꝰ filioꝝ. ſcʒ aĩa: ſit a dextris ↄtẽplãdo diuinitatẽ alius.i.corpus ſit a ſiniſtris cognoſcẽdo humanitatẽ in regno ſuo.i.in glĩa padiſi Sʒ tamẽ aduerte ꝙ xp̃s rñdit petẽtibꝰ. neſcitis inq̃t q̃d petatis: poteſtis bibere calicẽ queʒ ego bibiturꝰ ſum.q.d. Si ad regnũ meũ vultis aſcẽdere ⁊ effici illiꝰ ꝑticipes: opꝫ vos ad ip̃m ꝑuenire: nõ cũ carnalibꝰ ⁊ mũdanis delitũs: ſʒ ꝑ paſſiones: afflictiões: ⁊ tribulatiões: auſteritatẽ ⁊ penitentiã. que noĩe calicis deſignãtur: iuxta illud ap̃li Actuum.iiij. Qñ per multas tribulationes oportet nos intrare regnum dei. Ad quod ⁊c.

¶ Dñica.xv.poſt pentc. Euãgeliũ.lvj.

Ibat ieſus ĩ ciuitatem q̃ vocatᷣ naym ⁊c. Luc.vij. Cõditio hois benigni et pij eſt vt qñ videt aliquẽ afflictũ ⁊ tribulatuʒ nõ ſolũ ſibi ↄpatiatᷣ cordialiter: ſʒ etiã ſi põt ſubueniat in operibus ſuã miſeriaʒ ſubleuando. Uñ ad iſtã pietatẽ admonet ap̃ls diſcipulũ ſuũ timotheũ.j.Ti. Exerce inq̃t teipſum ad pietatẽ. Nã corporalis exercitatio ad modicũ eſt vtilis: pietas aũt ad oĩa vtilis eſt: promiſſionẽ habẽs vite q̃ nũc eſt ⁊ future. ¶ Eſt aũt rõnale ⁊ conueniens vt hõ qñ recipit aliqđ bñficiũ de quo gaudet: cõferẽti regratietur ne poſſit ſceleris vt ingratꝰ reprehendi. vt ſic poſſit dici de ipſo illud Eſa.lj. Gaudiũ ⁊ leticia inuenientᷣ ĩ ea ⁊ gratiarũ actio et vox laudis. ¶ Xp̃s igitur benignus pater ⁊ pius: videns humanũ genus poſitũ in afflictionibꝰ peccatorũ ipſius miſeretur cõpatiẽs: ⁊ auxiliũ preſtãs: iuxta illud.ij.parali.xxx. Pius eſt ⁊ clemẽs eſt dñs deꝰ veſter ⁊ nõ auertet faciẽ ſuam a vobis ſi reuerſi fueritis ad eũ. Q: ꝓo genus humanũ recipiens bñficiũ ad actiones grãrum multipliciter obligatᷣ. Jdcirco debet ipſuʒ bñdicere et laudare. exẽplo illiꝰ ſamaritani leproſi a xp̃o mũdati: de quo dꝛ Luce.xvij. Unꝰ autẽ ex eis ⁊c. Et hoc eſt qđ nobis innuitur in euãgelio hodierno. Jn quo beatꝰ Lucas quinqꝫ tãgit videlicet.

Bonitatẽ aſſiſtentẽ propinquius.
Calamitatẽ affligentem amarius.
Pietatẽ inclinantẽ benignius.
Poteſtatẽ operãtem celerius.
Celebritatẽ extollentem iocundius.

¶ Primũ ꝓbat xp̃i preſentia corporalis Scđm pueri carentia aĩalis. Tertiũ dei clẽmẽtie fraternalis. Quartũ dei efficacia virtualis. Quintũ populi leticia gñalis. ¶ Primũ in prin. Scđm ibi. Cũ aũt appropinquaret ⁊c. Tertiũ ibi. Quã cuʒ vidiſſet ⁊c. Quartum ibi. Et acceſſit ⁊c. Quintũ ibi. Accepit aũt oẽs timor ⁊c.

¶ Prima pars.

Quãtum ad primum. Ubi tãgit ⁊c. dicit. Jbat ieſus ĩ ciuitatem ⁊c. Ubi ſciẽdum ꝙ xp̃s qñ corporaliter erat ĩ mundo multa faciebat miracula: ⁊ ĩ via veritatis homines inſtruebat: ⁊ ideo multitudo ꝑpl̃i ipſum ſequebatᷣ. Unde in hac parte duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.

Xp̃i ſedulitatem in viſitãdo.
Populi ſocietatẽ in comitãdo.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Jbat ieſus ĩ ciuitatẽ ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ Eſaias ſp̃u ꝓphetico cognoſcẽs calamitatẽ humani gñis eſſe in tenebris pctõꝝ: ip̃m ↄfortabat ꝓdicens aduẽtũ xp̃i. Eſa.ix.d. Ppl̃s q̃ ambulabat ĩ tenebris vidit lucẽ magnã habitãtibꝰ in regione vmbre mortis. lux orta ẽ eis. Que q̃dẽ ꝓphetia tũc fuit cõpleta qñ xp̃s venit in mundũ ⁊ p̃dicauit in partibꝰ galilee [illegible] erat Naym: ſcđo miliario mõtꝫ thabor ad quã ħ xp̃s dꝛ iuiſſe. ¶ Quantũ ad ſcđm.ſcʒ ꝑpl̃i ſocietatẽ dt. Et ibant cũ eo diſcipuli eiꝰ ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ inter iſtos q̃ xp̃m comitabantᷣ: aliq̃ erãt familiariores ſicut diſcipuli: aliqui minꝰ familiares ⁊ nõ ita ꝑfecti: ſicut turba. Uadẽs igitᷣ xp̃s in ci-

nitaté. Naym ſm Bedã ibat cũ eo comi-
tiua vt q̃ facturus erat miraculũ reuſci
tãdo mortuũ. ſequẽs multitudo teſtimo-
niũ perhiberet. ¶ Sciendum eſt autem
loquẽdo ſpũaliter q per ciuitaté. Naym
q̃ interpretat᷑ mot⁹ ſiue cõmotio: intelli-
gitur iſte mund⁹: in quo inſtar ciuitatis
que dr ciuiũ vnitas deberet eſſe pax exte
rior: ꝛ cõcordia animorũ: tñ in ipſo ſunt
cõmotiones ꝛ mot⁹ per diuerſas diſſen-
ſiones ꝛ guerras ꝛ multitudiné vitiorũ.
Cui⁹ ciuitatis ꝯditiões deſcribit pſ. d.
Uidi iniquitaté ꝛ ꝯtradictioné in ciuita
te: die ac nocte circũdabat eã ſuꝑ muros
ei⁹ iniq̃tas: ꝛ labor in medio ei⁹ ꝛ iniuſti
cia nõ defecit de plateis ei⁹ vſura ꝛ do-
lus. Ubi ꝯſidera ſex malas cõditiones. ſ.

Malignitatem in odiendo.
Animoſitatem in perſequendo.
Anxietatem in viuendo.
Peruerſitatem in detinendo.
Rapacitatem in vſurpando.
Infidelitatem in decipiendo.

¶ Primo dico q in iſto mũdo ꝯſiderare po-
tes malignitaté i odiẽdo ꝛ hoc notat᷑ ſub
noie iniq̃tatis. Nã hoies iniq̃ ſemꝑ bonos
odiũt: ꝛ eis inimicãt᷑ iuxta qð figuratiue
dr Gen. xxxvii. de fratrib⁹ Joſeph q vi-
dẽtes ſres ei⁹: q a patre pl⁹ cũctis ama-
ret. oderãt eũ nec poterãt q̃cq̃ ei pacifi-
ce loq̃. Nã ſm Chryſo. zelãt mãſuetũ luti
di modeſtũ ſupbi. pbũ iprobi: mité tumi
di inimica emulatione laceſſunt. de iſtis
dr Eſa. lix. Op⁹ iniq̃tatis in manib⁹ coꝝ
pedes coꝝ ad malũ currũt ꝛ feſtinãt vt
effundãt ſanguiné innocẽté: ꝛ nõ aduerté
tes ꝯminationé eis factã a dño Eſa. j. Ue
gẽti peccatrici pplo graui iniq̃tate: ſemi
ni nequã filijs ſceleratis. Nã iuxta illud
pſ. Oẽs tales: ſubito defecerũt: perierũt p
pter iniq̃taté ſuã. ¶ Scdo ꝯſiderare ãio-
ſitaté i pſequẽdo. Et hoc notat᷑ i noie ꝯdi
ctiõis. Nã ſꝫ Augu. In ſcripturis diui-
nis fratres chariſſimi bonos et iuſtos
viros: pſecutioné maloꝝ ſꝑ ſuſtinuiſſe
cognoſcim⁹. ¶ Tertio ꝯſidera anxieta-
té i viuẽdo. Et h̃ notat᷑ noie laboris. Nã
hoies i hoc mũdo viuẽtes i diuerſis an-
xietatib⁹ magis deberét eligere trãſire
ad eternã requiẽ: q̃ i hoc mũdo cũ tãtis
aduerſitatib⁹ anxie incitare. exẽplo apli
di. Phil. j. Cupio diſſolui ꝛ eé cũ xpo pp̃
qð dicebat ille ſctũs. Tob. Tob. iij. Dñe
ſm volũtaté tuã fac mecũ miam ꝛ ꝓcipe
in pace recipi ſpm meũ. expedit eñi mi-
hi mori magis q̃ viuere. ¶ Quarto cõſi
dera pũerſitaté i detinẽdo. Et hoc notat᷑
in noie iniuſticie. Nã cũ virt⁹ iuſticie ſit
in reddẽdo vnicuiq qð ſuũ eſt. ſcꝫ deo re
uerẽtiã: ꝓximo beniuolẽtiã: ꝛ ſibi inocẽ-
tiã: multi ſũt iſta detinẽtes. Nã ꝛ deũ ꝯtẽ
nũt: ꝓximũ odiũt: ꝛ ſeipos polluũt de q̃-
bus ꝯminãdo dicit aplus. Ro. j. Reuelat᷑
eñi ira dei de celo ſuꝑ omné impietẽ ꝛ iniu
ſticiã hominũ eoꝝ q̃ ṽitaté dei iniuſticia
detinẽt. ¶ Quito potes ꝯſiderare rapaci
taté i vſurpãdo Et hoc notat᷑ i noie vſu-
re. Nã hoies auari ꝛ vſurarij oia q̃ poſſũt
rapiũt ꝛ vſurpãt vt ſic figurari poſſint p
filios iſrael de q̃b⁹ dixit dñs Joſue. vij.
Filij ãt iſrl̃ pũaricati ſunt mãdatũ ꝛ vſur
pauerũt de anatemate. De q̃libet tali lo
q̃t dñs Ezech. xxij. Uſurã inq̃t ꝛ ſupabũ
dãtiã accepiſti ꝛ auaro ſuꝑ ꝓximos tuos
calumniabaris. Cũ tamé preceptum ſit
[illegible] .xxiij. Nõ feneraberis fratri tuo
ad vſurã pecuniã nec fruges: nec aliquã
aliã ré. ¶ Sexto potes cõſiderare infide
litaté in decipiendo: ꝛ hoc notat᷑ in noie
doli. Nã hoies infideles ꝛ doloſi ſemꝑ
conãt᷑ alios decipere ſub ṽbis palliatis
portãtes venenũ deceptionis. de quib⁹
Prouer. ij. Simulator ore decipit amicũ
ſuũ. Uñ Hiere. vj. A propheta vſq ad ſa-
cerdoté: oés faciũt dolũ. Nã taꝫ illi q̃ de
bét alios inſtruere ſignificati per ꝓphe-
tas: q̃ qui debent ſuo bono exẽplo alios
dirigere ſignificati p ſacerdotes: oés de
ceptiones ingrũt. ¶ Uñ tales poſſunt fi
gurari p Joab. de quo ſententialiter dr
ij. Reg. iij. q Jacob abduxit abner ad me
diũ porte vt loq̃retur ei indolo ꝛ pcuſſit
illũ ibi in inguine ꝛ mortu⁹ eſt. Sic vene
ra multi ſunt ꝓditores q̃ ſemꝑ malũ ꝓxi
mi ſui machinãt. ¶ Iſte ſex male ꝯditio
nes poſſunt figurari p illos ſex viros q̃s
vidit Ezechiel. Ezech. ix. Ubi ſnĩaliter
dr q vidit ſex viros quoꝝ q̃libet hẽbat
vas interit⁹ i manu ſua q̃ miſſi erãt vt in
terficerẽt habitatores ciuitatis Hieruſa
lem ſuꝑ quos Thau. non inuenirent im
preſſum. ¶ Ubi ſciẽdũ q p iſtã ciuitatẽ
Hieruſalem

hierl'm itelligi pōt tot⁹ mũdus i q̃ deberet eē pax ⁊ cōcordia: th̄ i eo nec pax nec ↄcordia repit. Ut ſic merito dicere poſſimus illō Hiere. xiiij. Expectauim⁹ pacē ⁊ nō ē bonũ tēp⁹ curatiōis ⁊ ecce turbatio. ¶ Per iſtos autē ſex viros intelligi poſſũt ſex maledictiōes q̃ in mũdo ſũt: q̃ ſignãter dicunt hr̄e in manib⁹ vaſa interit⁹: q2 ipē ſpũalr̄ iterficiũt hoies. Nã iuxt illō apli Ro. j. Qui talia agunt digni ſũt morte. Sȝ th̄ aduerte q̄ȝ interficiũt: q2 nō habētes ſignũ Thau. Ubi ſciēdũ ꝙ p̱ Thau. qđ hȝ figurã triãgularē: intelligi pōt vera penitētia q̃ hȝ tres partes ſcȝ cōtritionē cōfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē. Qui igit ſunt i vera penitētia a ſupradictis vitijs nō legũtur: q̃ aũt nō ab ipſis interficiunt. ¶ Sciēdũ eſt aũt ꝙ hō virtuoſus iſtã ciuitatē. i. mundũ cũȝ ſuis vitijs habitare nō debet. ſed fortiter expugnare: ⁊ ipſum funditus extirpare. vt ſic de ipſa dicat illō Eſaie. xxiiij. Attrita ē ciuitas vanitatis. Nã iſte mũd⁹ ciuitas vanitatis pōt dici: q2 ibi totũ eſt vnum: iuxta illud Eccl'ſ. j. Uidi cũcta q̄ fiunt ſub ſole: et ecce vniuerſa vanitas ⁊ afflictio ſpũs. q̃ tũc attrita dicit: qñ deſpicit cũ ſuis vitijs: qđ q̃libet virtuoſus dȝ facere. ¶ Hoc autē fuit nob figuratũ Joſ. vj. Ubi ſentētialr dicit ꝙ cũ ciuitas hierico eſſet rebellis Joſ. et pplo iſraelitico ꝙ dñs dixit ſibi ꝙ iret ad expugnãdũ ciuitatē. Mod⁹ aũt expugnãdi fuit ꝙ ſacerdotes habebãt ſeptē buccinas et ſeptē vicib⁹ circuierũt ciuitatē ⁊ tubis clãgere ⁊ i ſeptio ppl's vociferaret ⁊ ſic muri corruerēt: qđ factũ ē. de q̃ di. Joſ. Sit ciuitas hec anatema: ⁊ oia q̃ in ea ſunt dño ⁊ maledict⁹ vir q̃ ſuſcitauerit et edificauerit ciuitatē hierico. Ubi ſciēdũ ꝙ p̱ Joſ. ⁊ pplm iſraeliticũ intelligit totũ gen⁹ humanũ: et ſpãliter popul⁹ xp̄ian⁹ q̃ dȝ deũ in p̄ſenti videre p̱ fidē. p̱ ciuitatē autē hierico q̃ interpretat luna intelligit mund⁹ q̃ inſtar lune ſp̄ eſt mutabilis: et p̱ cōſequēs defectuoſus. vñ. j. Corin. vij. Preterit figura hui⁹ mundi. Iſta ciuitas. i. mũdus dȝ rebellis Joſ. i. xp̄o dñ ad q̄ria q̃ vult xp̄s iclinat ⁊ pplo iſraelitico q2 oſtēſa aliquali placibilitate hominibus hui⁹ mũdi eos allicit vt ipȝ ſequantur. dicētes tales illud Sap. ij. Uenite ⁊ fruamur bonis q̃ ſũt vtamur creatura tanq̄ in iuuētute celeriter ⁊ vino p̄cioſo ⁊ vnguētis nos impleam⁹: ⁊ nō p̄tereat nos flos tp̄is: coronem⁹ nos roſis anteq̄ marceſcãt. Et ſic verificat illud. j. Jo. v. mund⁹ tot⁹ in maligno poſitus ē. Sed lȝ ſic mundus alliciat: th̄ ipm debem⁹ expugnare. Uñ Ro. xij. Nolite cōformari huic ſclo ſed renouamini in nouitate ſenſus veſtri vt pbetis q̃ ſit volũtas dei bona bñ placēs ⁊ pfecta. ⁊ tũc ſm illō. j. Cor. vij. vtunt hoc mũdo tãq̄ nō vtant. Quis aũt ſit mod⁹ pugnãdi: audi q̃d dicit. Nã ſacerdotes debebãt hr̄e buccinas ⁊ ſepties circũire: ⁊ pplus ſeptima vociferari. Ubi ſciēdũ ꝙ p̱ ſeptē buccinas intelligũtur ſeptē virtutes. ſ. prudētia tēperãtia: fortitudo ⁊ iuſticia fides ſpes ⁊ charitas iſtis v̄tutib⁹ dȝ armari q̃ vult ꝯ mundũ pugnare. Quib⁹ armis nos admonet arma. i apl's. ij. Corin. vj. d. In oib⁹ exhibeam⁹ nometipos ſicut dei miniſtros in ſciētia in longanimitate in charitate i multa paciētia in ieiunijs. i caſtitate nō ficta: in v̄bo veritatis ⁊ v̄tute dei p̱ arma iuſticie a dextrꝭ ⁊ a ſiniſtris. Ubi ↄſidero in ſciētia v̄tutē prudētie. In ieiunijs ⁊ caſtitate v̄tutē tēperãtie. In paciētia ⁊ v̄tute: v̄tutē fortitudinis ⁊ ↄſtãtie. In carnis iuſticie: ipaȝ iuſticiã. In v̄bo veritatis virtutē fidei. In longanimitate virtutē fidei ſpei. In charite nō ficta: virtutē charitatis q̃ eſt oim cōplectiua. ¶ Iſte ſeptēnari⁹ virtutũ fuit nobis figurat⁹ p̱ ſeptē lucernas poſitas ſup cãdelabrũ vnũ. de quib⁹ dr̄ Numeri. viij. ꝙ poſuit Aarō ſeptē lucernas ſup cãdelabrũ vt p̄ceperat domin⁹ Moy. ¶ Ubi ſciēdũ ꝙ p̱ aaron q̃ interp̄tatur mons fortis intelligit q̃libet hõ qui inſtar montis debet p̱ cōtemplationē eleuari in altũ ⁊ eſſe fortis in opib⁹ virtuoſis. Per Moy. q̃ iterpretat aſſumptus: de aquis intelligit chriſt⁹ qui fuit ab appetitu mundana ⁊ cupidinũ totaliter eleuatus. Huic inquãtũ homo precepit de⁹ pater vt hoibus p̄dicaret ꝙ ſup cãdelabrũ. i. ſup ſeipȝ. vij. lucernas poneret. i. ſeptē v̄tutes ſupi⁹ nolatas. Signãter aũt dȝ ꝙ iſtis. vij. lucernas debebãt

ſepties circũire: ad deſignãdũ q hõ ĩ iſtꝫ virtutib⁹ nõ dꝫ ociari. Non vacat aũt a myſterio qđ dr̃ q ppl's vice ſeptima ⁊ nõ añ clamaſſe: vt dez nobis intelligi q q̃ vult deũ digne laudare: dꝫ h̃ facere poſt virtutẽ charitatis q̃ ẽ ſeptima virt⁹ ⁊ nõ añ. qꝛ iuxta illđ Eccli. xv. Nõ ẽ ſpecioſa la⁹ in ore peccatoris: ⁊ iđ dꝫ eẽ in grã charitatis p quã expellit peccm̃ mortale: ⁊ tũc digne dicere poterit cũ p̃s Circuiui et immolaui ĩ tabernaculo ei⁹ hoſtiã vociferationis: cãtabo ⁊ pſal. di. dño. Et tunc muri hierico. i. blãdicie mundi corruẽt ⁊ habebit victoriã. Vñ dr̃ Leuit. xvj. Perſeqmini inimicos vr̃os ⁊ corruẽt corã vobis. ¶ Cõſidera aũt p̃dicationẽ Joſ. ꝯ hierico. ſit inq̃t ciuitas hic anatema ⁊c. Nã iſte mũd⁹ cũ oib⁹ reb⁹ mũdanis: anatema dño dr̃: qꝛ oia mũdana excõicata ſunt a dño vt de ipſis ampli⁹ hõ nõ recipiat q̃ꝫ neceſſitas reqrit. ¶ Cõſidera ẽt imp̃cationẽ factã hoib⁹ iſtis deditis. Maledict⁹ inq̃t vir ⁊c. Nã reuera q̃ ſpreto deo ponit cor ſuũ reb⁹ mũdanis: digne meret a deo maledici. iuxta illđ hiere. xvij. Maledict⁹ hõ q̃ cõfidit in hoie ⁊ ponit carnẽ brachiũ ſuũ ⁊ a dño recedit cor ei⁹. ¶ Mod⁹ aũt eũdi p mũdũ iſtũ fuit nobis oſtẽſus ĩ p̃s. vbi dr̃. Aſcẽſiões in corde ſua diſpoſuit ĩ valle lachrymaꝝ ĩ loco quẽ poſuit etenĩ bñdictionẽ dabit legiſlator: ibũt de virtute in virtutẽ videbit de⁹ deoꝝ in ſyõ. ¶ Vbi cõſidera modũ cõueniẽtẽ cũ dr̃ aſcẽſiões diſpoſuit ĩ valle lachrymaꝝ: p vallẽ ꝓfundã intelligit ſtat⁹ humiliationis: p lachrymas flet⁹ ꝯtritiõis. Jſtũ modũ dedit nobis xp̃s Mat. xi. d. Diſcite a me qꝛ mitis ſũ ⁊ humilis corde. ⁊ ſic aſcẽdere poſſumus. qꝛ Luc. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit. Vt ſic hũilitate ꝑuia dicat cũ p̃s. Lauabo p ſingulas noctes lec. meum lachrymis meis ſtra. meũ riga. ¶ Scđo ꝯſidera gratiã adiuuãtẽ cũ dr̃ bñdictionẽ dabit legiſlator. p quã intelligit grã nos adiuuãs in opib⁹ bonis qꝛ Jac. iiij. Superbis de⁹ reſiſtit humilib⁹ aũt dat grãz. ¶ Tertio cõſidera actũ ꝑficiẽtẽ cũ dicit. Jbunt de virtute ĩ virtutẽ. Nã hoies q̃bus de⁹ dedit ſuã grãm dꝫ ſe viriliter exercere. iux illđ Coll. j. Jn oi ope bono fructificãtes ⁊ creſcẽtes in ſciẽtia dei in oi virtute cõfortati. ¶ Quarto ꝯſidera glĩam q̇etãtẽ. cũ dicit videbitur de⁹ deoꝝ in ſyon homines q̃ dũ viuũt in hoc mũdo exercẽt ſe vt ſupra: merent deũ videre faciali ĩ glĩa. iuxta illđ. j. Jo. iij. Scimus qñ apparuerit ſiles ei erim⁹ ⁊ videbim⁹ eum ſicuti eſt. Jſti q̃ ſic humiliter petũt cum lachrymis bñdictionẽ diuinã ĩ hoc mũdo p grãꝫ: vt viſionẽ clarã habeãt p gloriã poſſũt figurari per axã filiã caleph. require ſupra euã. parte

¶ Scđa pars.

SEquit. Cũ aũt appropinq̃ret porte ciuitatis ⁊c. Vbi tãgit claritatẽ affligẽtẽ amari⁹: qđ probat pueri carẽtia aĩalis. Vbi ſciẽduꝫ q mors eſt pena pcti. Nã qꝛ prim⁹ hõ peccauit: iđ in gen⁹ humanũ p ipꝫ nõ ſolũ pctm̃ itrauit: ſꝫ ẽt pena pcti. qꝛ iuxta illđ. ij. Reg. xiiij. Oẽs morimur ⁊ q̃ſi aq̃ dilabimur q̃ nõ reuertũt. ¶ Lꝫ autem mors ſic gñalis ſit hominibus qꝛ tñ affect⁹ carnalis iclinat ad proximos: eẽ nõ p̃t q̇n diſpliceat ſaltẽ quãtũ ad ſenſualitatẽ hoib⁹ qñ ſibi chari ⁊ primi moriũt: iuxta illđ qđ dixit dauid ꝯ ionatha mortuo. ij. Re. j. Doleo inq̃t ſe frater mi Jonatha. ſemp ſicut mr̃ amat vnicum filiũ ita te diligebã: ⁊ iđ cũ iſta mulier vidua vnicũ hr̃et filiũ: quẽ charẽ diligebat: nõ poterat eã q̇n de ipſius morte grauit triſtaret vt ſic potuerit dicere illđ. Mat. xxvj. triſtis eſt aĩa mea vſq ad mortem. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt q quãtũ ad p̄ns ſpectat q triſtitia ex duobus poteſt oriri.

Primo ex ſubtractione rei dilecte.

Scđo ex deficiẽte conſolatione.

Naturale autẽ eſt q qñ hõ videt aliquẽ deſolatum q ſibi ꝯpaſſionem oñdit: ⁊ iđ qꝛ iſta mulier erat triſtis: populus ſibi compatiebatur. ſecundũ hoc igit in pte iſta tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Rei dilecte ſubtractionem.

Conſolationis defectionem.

Populi compaſſionem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Cũ aũt appropinquaret. ⁊c. Vbi ſciẽdũ q qñ corpora amicoꝝ de domib⁹ exportãt: ſolẽt ꝓpinq̃ flere: qꝛ igit corp⁹ iſti⁹ adoleſcẽtuli portabat ad ſepulchrũ: amici plorabant. Vt

ne potuerit dici illḋ Eze. xxvii. Radēt ſu p te caluitiū: ⁊ accingent ciliciis: ⁊ plorabūt te in amaritudine aīe plāctu amariſſimo. ¶ Quātū ad cōſolatiōis defectionē dr. filiꝰ vnicꝰ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ duo inter alia ſunt q̄ ſolēt dolorē mris de filio mortuo ↄſolari ſcʒ qn̄ ſibi remanet aliꝰ filiꝰ vl' qn̄ ſibi remanet maritꝰ de cuiꝰ p̄ſentia cōſolat̄ ⁊ de q̄ ſperat alios ꝓcreare. Qꝛ igit̄ iſta mulier niſi vnicū filiū nō habebat quē videbat defūctū: ⁊ virū nō hēbat iō ꝑ Greg. ſuberat ſibi materia lamētādi. ¶ Quātū ad ppli ↄpaſſionē dr. Et turba ciuitatꝫ mlta cū illa. vbi ſciēdū ꝙ qꝛ iſta mulier erat famoſa in ciuitate. hoīes ſibi cōpatiebant̄ de filio mortuo: ⁊ iō cū ipa ibat mltitudo ppli ex diſpēſatiōe diuina vt mlti teſtes eſſent tāti miraculi vñ xp̄s oñdens corā multis diuinā ſapiētiā ⁊ potētiā dicere poterat illḋ Sap. viii. Habebo pp hāc claritatem ad turbas: ⁊ honorē apḋ ſeniores: ⁊ i mltitudinē videbor bonꝰ ⁊ i bello fortꝫ. ¶ Sciēdū ē autē circa ptē iſtam loquēdo ſpūaliter ꝙ p iſtā ciuitatē intelligi pōt q̄libet hō in quo inſtar ciuitatis in qua dꝫ eē ciuiū vnitas: ſēſualitas dꝫ ſubiici ⁊ vniri rōi. Per iſtā aūt mulierē viduā intelligi pōt aīa exñs i pctō mortali: q̄ viduat̄: qꝛ amittit xp̄ꝫ ſpōſuꝫ ſuū vt ſic ſit Judith vidua filia merari Judith. viii. Nam per Judith q̄ interp̄tat̄ ↄfitēs itelligit̄ q̄libꝫ xp̄ianꝰ q̄ xp̄m dꝫ firmiter cōfiteri: tñ mltotiēs accidit ꝙ hō i pctm̄ labit̄. ⁊ ſic eiꝰ aīa viduat̄ et tūc dr filia merarii: qui interpretur amaritudo quia tunc anima amara efficit̄ et diſplicibilis deo. Per filium aūt intelligunt̄ opa bona q̄ pro tāto mori dicit̄: qꝛ in celeſti patria remunerari nō merent̄. iuxta qḋ dñs dixit Eze. xviii. Si aūt auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua et fecerit iniquitatē ꝑ oēs abominatiōes ſuas q̄s opari ſolet ipius nūq̄d viuet oēs iuſticie eiꝰ nō recordabunt̄: in p̄uaricatiōe q̄ p̄uaricatꝰ eſt: et in pctō ſuo qḋ peccauit in ipo morief. ¶ Signāter aūt dñr opa filius vnicꝰ: qꝛ dñ hō morit̄ ⁊ exit de mūdo: nihil ſecū portat niſi bona opa vl' mala. Uñ Apoc. xiiii. Opa i illorum ſequunt̄ illos. ¶ Per portas aūt iſtiꝰ ciuitatis intelligunt ſenſus corpis

p q̄s multoties igredit̄ pctm̄ i aīam mortificās ipaꝫ ⁊ iō dicunt̄ porte mortis ⁊ feneſtre. iuxta illḋ Hiere. ix. aſcēdit mors p feneſtras vr̄as igreſſa ē domos vr̄as. O pctōr miſerrime ↄſidera tria q̄ i ſe hꝫ hō exñs i grā: ⁊ tria ↄtria exñs i pctō ⁊ ptimeſce. Nā exñs i grā hꝫ āgelos ſocios ⁊ ipe nūeratꝰ ē collegio eccl'ie militātis vt ſic merito poſſit dicere dñs de ipo illḋ Zach. 8. Habitabo i medio hierlꝫ ⁊ vocabit hierlꝫ ciuitas ꝟitatꝫ ⁊ mōs dñi exercituū mōs ſctificatꝰ. ¶ Exñs ēt i grā dici pt dña ornata viro ſuo: qꝛ xp̄ꝫ hꝫ ſpōſum vt ſic ſibi dici poſſit illḋ Deute. xv. Dñaberis natiōibꝰ plurimis ⁊ tui nēo dñabit̄. Dicit̄ ēt exñs i grā p̄nceps qꝛ liber ⁊ ſeruialr nulli ſubiectꝰ: vt ſic ſit Joſeph. de q̄ Gen. 42. Erat Joſeph p̄nceps egypti. Exñs aūt i pctō mortali amittit. Conſortium gratioſum. Spōſum amoroſum. Dñiuꝫ glioſuꝫ. ¶ Primo dico ꝙ hō ꝓpter pctm̄ amittit ↄſortiū glioſuꝫ. ⁊ hoc notat̄ cū dr quō ſedet ſola ciuitas plena pplo. Threñ. i. Nā hō q̄ erat i grā erat ſociatꝰ ab angelis: ↄfortatꝰ ſctōꝝ auxiliis. ſꝫ ꝓp̄ pctm̄ efficit̄ ſolitariꝰ ab oibꝰ derelictus. vt ſic de ipo dici poſſit illud Threñ. iii. Sedebit ſolitariꝰ ⁊ tacebit: qꝛ leuabit ſe ſuper ſe. Nā qn̄ hō ↄtēnēdo diuina p̄cepta erigit ſe ↄ dñꝫ p ſupbiā: tūc derelictꝰ a deo ⁊ ab āgelis ſolꝰ dimittit̄ ⁊ ſibi auſus auferſ̄ loquēdi: qꝛ iux̄ illḋ Eccli. xv. Nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris. Et tñ nō aduertit miſer pctōr ſic ſolꝰ remanēs qḋ dr Eccl'. 4. Ue ſoli q̄m cū ceciderit non hꝫ ſubleuātē. ¶ Scḋo hō pctm̄ amittit ſpōſuꝫ amoroſuꝫ. Et h̄ notat̄ cū dr. Facta eſt q̄ſi vidua dña gētiū. Nā hō peccās mortalr amittit xp̄ꝫ ſpōſuꝫ ⁊ ſic ſpūalr viduatur. ⁊ ſic pt ſibi dici illud qḋ dictum fuit Thamar. Gen. 38. Eſto vidua i domo patris tui. Nā p Thamar q̄ iterp̄tat̄ cōmutās itelligit̄ pctōr q̄ peccādo ↄmutat xp̄ꝫ quē ſpōſū hēbat p grāꝫ: i diabolū cui adheret p culpā: ꝓp̄ qḋ de talibꝰ loq̄t̄ dñs Hiere. ii. d. Pplꝰs meꝰ mutauit gl'iaꝫ ſuā i idolū. ¶ Tertio dico ꝙ pctm̄ hō amittit dñiū glioſuꝫ. Et hoc notat̄ cū dr. Princeps prouinciaꝝ fctā ē ſub tributo. Nā hō i grā inſtar p̄ncipis erat liber cū āt pec

206

eat mortal'r efficit ſeru⁹ diaboli. Nā ſi-
cut dr Prouer. xvj. Man⁹ fortiū dñabit
q̄ aūt remiſſa ē tributis ſub et. Nā qñ hō
eſt fortis virtus reſiſtēdo: tūc vere ē dñs
qñ vo negligēs: tūc ſicut ſeru⁹ diaboli
efficit ſub tributo. ¶ Si igit quaſ a dño
quō ciuitas .i. hō ciuitas xp̄i: q̄ ſolebat
eē plena pplo .i. gratiis donis ⁊ virtuti-
bus eſt ab āgelis derelicta. quō hec ciui
tas q̄ ꝯſueuerat eē ſpōſa xp̄i ⁊ grām eſt
vidua p culpā: quō nihilomin⁹ ciuitas
q̄ ſolebat dña ⁊ libera ⁊ m̄r ... ificata: fa-
cta eſt ſerua ⁊ ācilla diaboli vt de ea dici
poſſit illd Threñ. j. Egreſſ⁹ ē a filia ſyon
ola decor ei⁹. Rñdet dñs Oſee. ij. di. Uis
ſcire oia iſta. dico tibi qr dixit. Uadam
poſt amatores meos q̄ dāt panē mihi ⁊
aquas meas linū meū ⁊ lanā meā: ⁊ po-
tū meū ⁊ oleū meū cū igit quare miſer
peccato: incurrit hec dāna eſt qr relicto
xp̄o iuit poſt amatores .i. vitia ⁊ pecca-
ta. ¶ Sciēdū eſt aūt qn̄ū ad p̄ſens ſpe-
ctat q iſti amici ſūt tres caro laſciuiēs:
mund⁹ alliciēs: ⁊ diabol⁹ ſupbiēs. qui
tres tāgūt in reſpōſione p̄dicta. P̄rim⁹
dat panē ⁊ potū .i. delitias corporales.
Scđs dat lanā ⁊ linū .i. diuitias tēpora
les. Tertius oleū .i. excellētias mūdia
les. ¶ Prim⁹ igit amicus id eſt caro di
cit hoi dimitte ſpōſum xp̄m qr nimis eſt
tibi dur⁹. vult em̄ q facias pniam corp⁹
domādo ieiunādo: vigilādo ⁊c. qr ipe dt
Luc. ix. Qui vult venire poſt me abne-
get ſemetipꝫ ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat
me. Iſta ſunt nimis grauis ieiunare ⁊c.
dimitte ergo illū veni poſt me: qr dabo
tibi panē ⁊ vinū .i. dilitias corpales. O
q̄ falſus eſt iſte amic⁹ q̄ hoi iſta pmittit:
qr ſicut ham⁹ ſub eſca. qr apl's .j. Corin-
thi. xv. Caro ⁊ ſanguis regnū dei poſſi-
dere nō poſſunt. ¶ Scđs aūt amicus .i.
mūdus dicit hoi. dimitte xp̄m ſpōſum q̄
tibi pcipit diuitias cōtēnere. pauptatē
eligere. qr dicit Luc. xiiij. Niſi q̄s renū
ciauerit olbus q̄ poſſidet nō pōt me⁹ eē
diſciplus. Iſta ſunt nimis grauia. Ueni
poſt me dabo tibi lanā ⁊ linū .i. poſſeſſio
nes ⁊c. ⁊ ornamenta ⁊c. ⁊ in iſtis iocūde
ris ad libitum tuum. O q̄ falſus eſt iſte
amicus qui falſa hoi pmittit qm̄ ſtabili
tatem nō habent. iuxta illud .j. Joan. ij.
Nō mūd⁹ trāſit ⁊ ꝯcupiſcētia ei⁹. ¶ Ter
tius amic⁹ .ſ. diabol⁹ dicit. Dimitte xp̄m
ſpōſum q̄ pcipit habere hūilitatē ⁊c. d.
Matt. xj. Diſcite a me qr mitis ſuz ⁊ hūi
lis corde: qr nimis ſūt grauia: veni poſt
me ⁊ dabo tibi oleū .i. honores dignita-
tes ⁊c. vt nulli ſubſis: olb⁹ p̄ſis. O q̄ fal
ſus ē etiā iſte: pmittit ſupba: ⁊ ſubiacet
calamitas ꝯfuſiōis eterne. Audi q̄d ſub
noie luciferi ſupbis dr Eſa. xiv. Quō ce
cidiſti de celo lucifer q̄ mane oriebaris
q̄ dicebas in corde tuo in celū aſcendā
ſup aſtra exaltabo ſoliū meū: aſcēdā ſup
altitudinē nubiuꝫ: ſimilis ero altiſſimo
verūtn̄ ad infernū detraheris in pfun-
dū laci. O q̄ mala ꝯuerſatio. Uñ tūc exi
ſtētes i tormētis poterūt dicere illd Sa
p̄. v. Errauim⁹ a via veritatis ⁊ iuſticie
⁊c. viā autē dñi ignorauim⁹. q̄d nobis p
fuit ſupbia aut q̄d diuitiaꝝ iactātia ꝯtu
lit nobis: trāſierūt ola illa tāq̄ vmbra ⁊
tāq̄ nūci⁹ ⁊ tāq̄ nauis: cui⁹ nō eſt veſti-
giū inuenire ⁊c. Et nos nati cōtinuo deſi
nim⁹ eē ⁊ virtutis q̄dē ſignū nullū va-
luim⁹ oſtendere: in malignitate aūt nr̄a
cōſumpti ſum⁹. O q̄ malū fructū addu-
cit illa cōuerſatio. qr ſuppliciū eterna-
le. ¶ Quis igit miſer pctōr niſi ſue ſalu
tis imemor q̄ hoc nō timeat ⁊ dicat illd
Oſee. ij. Uadā ⁊ reuertar ad virū meum
priorē: qr bñ mihi erat tūc magis q̄ nūc.
Reuera meli⁹ ē ſtare cū xp̄o q̄ cū ſupra
dictis qr eē ꝯuerſo. iſtis xp̄s dat vitā eter
nā iuxta q̄d ipſe dt Jo. viij. Qui ſequit
me nō ambulat in tenebris: ſed habebit
lumen vite.

¶ Tertia pars.

SEquit. Quā cum vidiſſet ⁊c.
Ubi tāgit pietatē inclinātez
benignius: q̄d pbat dei cle-
mētia ſupnalis. Ubi ſciēdū
q ad hoc q aliq̄s poſſit alte
ri miſereri: opꝫ q ipſi⁹ neceſſitatē cogno
ſcat. q̄ cognita dꝫ ſibi ex affectu cōpati ⁊
ipm dulciter cōſolari. Scđm hoc igit in
pte iſta quātū ad pietatē xp̄i h̄ oſtenſam
tria poſſum⁹ ꝯſiderare q̄ fuerūt i xp̄o ſcꝫ
Aſpectum luminoſum in cognoſcendo.
Affectum viſceroſum in compatiendo.
Affatum gratioſum in confortando
¶ Quātū ad primū iſtoꝝ dicit. Quā cū
vidiſſet ⁊c. Ubi ſciēdū q xp̄s nō ſolū p ſu

gna exteriora ſicut alij q̇ ibidẽ aderãt co
gnouit deſolationẽ illiꝰ vidue ſed ẽt qꝛ
deꝰ videbat amaritudinẽ cordis:qꝛ heb.
iiij. Oia nuda ⁊ apta ſunt oculis eiꝰ ꝓpẽ
qḋ ipẽ dr. Job.xiij. Oia vidit oculꝰ meꝰ
⁊ audiuit auris mea ⁊ intellexi ſingula.
¶ Quãtũ ad ſcḋm dicit mia motus ſup
eã. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s cognoſcẽs vehemẽ
tẽ dolorẽ iſtius vidue:tãq̃ pr̃ pius mi-
ſertus eſt calamitati eiꝰ vt ſic dicere po
tuerit illḋ Job.xxxj. Ab infãtia mea cre
uit mecũ miſeratio.et de vtero matris
mee egreſſa eſt mecũ. ¶ Quãtũ ad ter-
tiũ dr. Dixit illi noli flere. Ubi ſciẽduꝫ
ꝙ iſta mulier dolẽs de morte filij ꝓrũpe
bat i lachrymas. Xp̃s igit̃ ipaꝫ ꝯfortãs
de reſuſcitatione filij dr. Noli flere.q.d.
ſm Bedã. Deſiſte q̃ſi mortuũ flere queꝫ
mox viuũ reſurgere videbis. ¶ Sciẽdũ
eſt aũt circa iſtã partẽ loquẽdo moralit̃
ꝙ ꝑ iſtã mulierẽ viduã plorãtẽ filiũ ſuũ
mortuũ itelligi põt q̇libet exiſtẽs i pctõ
mortali:q̇ viduatꝰ a deo:mortuã aiam hꝫ
ꝑ culpã. ¶ Plorãs aũt dꝫ deũ inuocare
ad ſue deſolatiõis inſpectionẽ:dicẽdo il
lud Threñ.j. Uide dñe afflictionẽ meã
qm̃ erectꝰ ẽ inimicꝰ meꝰ:cui deuote rñ-
det dñs.iiij. Re.xx.d. Audiui orõnẽ tuã:
⁊ ecce ſanaui te. ¶ Hoc aũt fuit nobis fi
guratum.iiij. Re.xxij.in Joſia rege.de q̊
ſniat̃r dr ꝙ cũ dñs fuiſſet ſibi ⁊ pplo ſuo
ꝯminatꝰ timuit ⁊ hũiliatꝰ eſt:⁊ ſcidit ve
ſtimẽta ſua ⁊ fleuit ⁊ ꝯſuluit dñm:cui rñ
dit Oldã ꝓpheta.d.ꝓ eo ꝙ audiſti v̄ba
voluminis ⁊ ꝓterritũ ẽ cor tuũ ⁊ hũilia
tus es corã dño ⁊ ſcidiſti veſtimẽta tua
⁊ fleuiſti coram me:⁊ego dr dñs. idcirco
colligã te ad pr̃es tuos. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ ꝑ Joſiã cui cõminatꝰ fuerat dñs intel
ligit̃ q̇libet deũ offendẽs:cui deꝰ cõmi-
nat̃ mortẽ ⁊ penã. qua cõminatiõe audi
ta nõ dꝫ calcitrare ꝯ dñm:ſꝫ cũ hũilita
te timere culpã recognoſcẽdo ꝑ cõtritio
nẽ:⁊ ſcindere veſtimẽta ſua. offenſam re
uelãdo ꝑ cõfeſſionẽ ⁊ flere:penã ſuſtinẽ
do ꝑ ſatiſfactionẽ:⁊ a dño cõſilium ſue
directiõis petere:viuendi regulã depo
ſcẽdo. cui ſi iſta fecerit:rñdet̃ ꝑ ꝓphetã.
i.ꝑ inſpirationẽ internorũ:vel ꝑ erudi-
tionẽ externã. ⁊ ſibi dr ꝓ eo qḋ audiſti cõ
minationẽ diuinã ⁊ ꝓterritũ eſt cor tuũ
ꝑ amarã cõtritionẽ ⁊ ſcidiſti ⁊c. Ego au-
diui plena remiſſionẽ:⁊ idcirco colligã
te ad patres tuos ꝑ charitatiuã vnionẽ
in hoc mũdo ꝑ grãꝫ ⁊ i paradiſo ꝑ gloriaꝫ.
¶ Dꝫ etiã inclinare deũ ad ꝓprie mi-
ſerie ſubleuationẽ. di.cum ps. Fiat mia
tua vt cõſolet̃ me ſm eloquiũ tuũ ſeruo
tuo:cui dñs rñdet Hie.xiij.d. In charita
te ꝑpetua dilexi te:iõ attraxi te miſe-
rãs tui. Nã qꝛ deꝰ hoieꝫ diligit ꝙtũ eſt
in ſe charitate ꝑpetua:iõ qñ hõ ad ipm
cõuertit̃. ipſiꝰ poſtulãdo miaꝫ:veniã me
ret̃. ¶ Hoc aũt fuit nobis figuratũ Hie-
re.ij. Ubi ſub metaphora ciuitatis Hie-
rl̃m loquẽs hoi petẽti ſuã miaꝫ dicit Ua
de Hiere.⁊ clama i auribꝰ Hierlm.d. hec
dicit dñs recordatꝰ ſuꝫ tui miſerãs ado
leſcẽtiã tuã ⁊ charitatẽ deſpõſatiõis tue
qñ ſequuta es me in deſerto. ¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ ꝑ iſtã ciuitatẽ intelligit̃ hõ ſicut di
ctũ eſt huic ad ſuã cõſolutionẽ ꝑ Hiere
miã.i.ꝑ p̄dicatorẽ vel ꝑ ſcripturã: vel ꝑ
inſpirationẽ annunciat̃ dei benignitas
volẽtis ipm ad miam reuocare:cum di
cit recordatus ſum tui ⁊c. ¶ Ubi ſciẽdũ
ꝙ deus cum deſpõſat aiam i baptiſmo et
infundit ſibi fidẽ et virtutes alias ⁊ dat
ei gratiã decorãtẽ. iuxta illḋ Oſee.ij. ſpõ
ſabo te mihi in fide ⁊ ſcies qꝛ ego dñs.
Licet aũt ſic deꝰ ſibi deſpõſauerit aiam
hois:tñ multotiẽs hõ ſequẽs ſenſualita
tem ſignificata ꝑ adoleſcẽtiã in q̃ viget
ſenſualitas ab ipo recedit peccãdo. Nõ
aduertẽs ꝙ iuxta illud Eccl.ij. Adole-
ſcentia ⁊ voluptas vana ſunt. Licet aũt
homo ſic ꝑ adoleſcẽtiã a deo receſſerit.
ſi tñ vult ſe cognoſcere ⁊ poſtulare miaꝫ
timens diuinã iuſticiã ⁊.d. illḋ Job.xiij.
Scribis eñ ꝯ me amaritudies ⁊ ꝯſume
re me vis pctis adoleſcẽtie mee q̇ quaſi
putredo cõſumendꝰ ſum ⁊ quaſi veſtimẽ
tum qḋ comedit̃ a tinea:tũc merebit̃ in
dulgẽtiã:⁊ ideo dicit. Miſerãs adoleſcẽ
tiam tuã. Nã ipẽ dixit. Exo.xxiij. Miſe-
rebor cui voluero:⁊ clemens ero in quẽ
mihi placuerit. Sed tñ aduerte qñ dr ſe
miſertũ eẽ:qꝛ qñ ſecuta es me in deſer-
to id eſt in aſꝑitate pnie. Nã ipẽ dr Hie
re.xxxj. Inuenit grãm in deſerto ppłus
qui remanſit gladio.i.q̇ euaſit diuinam
ſniam. ¶ Tali aũt ſic deuote cũ lachry-

207

mia poſtulāti inſtar illi⁹ vidue fictis dī dn̄s. Noli flere. i. ne diſpes de mea mia: qꝛ ꝓ te habeo brachia extēſa in cruce in ſignū copioſe mie: vt te recipiā ↄuertētē ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū Apoc. v. Ubi ſcribitur dī ꝙ cū Jo. vidiſſet i dextera ſedētis ſup thronū librū vnū ſignatū ſigillis ſeptē ſcriptū it⁹ ꝛ foris ꝛ nō eſſet inuēt⁹ q̄ poſſet apire librū ipē flebat mul tū cui dixit vn⁹ de ſeniorib⁹ ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid apire librū ꝛ ſoluere ſignacula ei⁹. Ubi ſciēdū ꝙ iſtū librū in dextera ſedētis ſu ꝑ thronū: ſignatū ſigillis ſeptē intelligi pōt gl'ia pfecta cuiuſlibet hoīs quantū ad corpus ꝛ aīam q̄ cōſiſtit in ſeptē doti bus. trib⁹ ex pte aīe. ſ. celica viſiōe: ſua ui fruitione: ꝛ firma tentione: ꝛ quatuor ex pte corporis. ſ. claritate: ſubtilitate: agilitate: ꝛ impaſſibilitate. q̄ gl'ia iō dī li ber: qꝛ ipſam nobis ꝓmittit ſcriptura q̄ liber dī in dextera ſedētis ſup thronū. i. in dextera dei: qꝛ ipē ſol⁹ pōt dictā gl'iaꝫ dignis ↄferre. tn̄ iſte liber an̄ aduētū xp̄i viſus eſt clauſus. qꝛ null⁹ ali⁹ potuerat ipm aperire: qđ ↄſiderās btūs Jo. in pſo na omnium flebat: qꝛ nō erat creatura q̄ poſſet apire librū vt hō illā pfectā gl'iaꝫ obtineret. Cui tn̄ cōfortādo dī: ne fleue ris: cui⁹ cauſaꝫ aſſignās dicit. Uicit leo de tribu ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ leonē ꝛ radi cē iſtā intelligitur xp̄s de tribu iuda ꝛ ſtir pe dauid Jſte dī viciſſe: qn̄ diabolū ſup perauit in cruce: ꝛ tunc ſoluit ſeptē libri ſignacula qꝛ nobis acq̄ſiuit p̄dictā gl'iā. Un̄ ꝓphetice dixit Moy. Deuteron̄. xx viij. Aperiet dn̄s theſaurū optimū celū: vt tribuat pluuiā terre ſue in tēpore ſuo .i. p̄dictā gloriā. ¶ Quarta pars.

S Equitur. Et acceſſit ꝛ tetigit lo culū ꝛc. Ubi tangit poteſtatē operātē celeri⁹: qđ ꝓbat dei efficatio virtualis. Ubi ſciē dū ꝙ lꝫ circa afflictos pietas inchoetur in cōpaſſiōe interiori tn̄ pficitur in effectu exteriori. xp̄s igitur ſicut verus pi⁹ ꝛ miſericors nō ſolū ↄpaſſ⁹ fuit mu lieri filiū deplorāti ꝟbis: ſꝫ pietatē ope voluit īplere: filiū ſuſcitādo ꝑ qđ ei⁹ ma nificētia declaratur. Circa igitur hanc ma gnificentiā. vj. poſſumus cōſiderare. ſcꝫ

Occurſum pietatis.
Influxum bonitatis.
Aſcenſum voluntatis.
Imperium maieſtatis.
Inditium poteſtatis.
Effectum alacritatis.

¶ Quātū ad p̄mū dī. Acceſſit. Ubi ſciē dū ꝙ ſignū magne pietatis fuit qn̄ xp̄s ſic benigne voluit accedere ad feretrū defūcti. lꝫ ħ fuerit ↄgruū qꝛ cū ipē de ſe dicat Jo. x. Ego veni vt vitā habeāt: ꝛ iſte iuuenis eēt mortu⁹: idigebat p̄ſentia vi te ꝛ iō xp̄s acceſſit ad ipꝫ. ¶ Quātū ad i fluxū bōitatis dī. Et tetigit loculū. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ tactū xp̄i intelligi pōt ei⁹ in fluētia ad iſtū mortuū ſuſcitādū: vt dī ip ſo potuerit dici illđ Amos. ix. ꝙ ipē eſt dn̄s de⁹ exercitū q̄ tāgit terrā. Nā terrā xp̄s tetigiſſe dī: qn̄ feretrū tetigit i quo portabatur terrenū corp⁹ mortuū. ¶ Quātū ad aſcēſum volūtatis dī. Hi aūt q̄ porta bāt ſteterūt. Ubi ſciēdū ꝙ illi q̄ portabāt defunctū videntes ꝙ xp̄s acceſſerat ad loculū: aſſenſerunt ſibi qꝛ videbatur velle te nere feretrū: ſperantes ēt videre mira culū: vt dici potuerit eis illđ Exo. xiiij. Nolite timere ſtate ꝛ videre magnalia dn̄i q̄ factur⁹ eſt hodie. ¶ Quātū ad im periū maieſtatis dī. Et ait adoleſcēs ti bi dico ſurge. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s tāq̄ de⁹ ver⁹ cui⁹ dicere ē facere: iuxta illđ p̄s. Ip ſe dixit ꝛ fctā ſunt: iperatiue loquitur. d. ſur ge. Et in hoc ſꝫ Theo. apparet differen tia xp̄i ſuſcitātis mortuos ꝛ alioꝝ ſctō rū: qꝛ xp̄s ꝓpria virtute: ꝛ iō ſolo verbo. Alij ꝟo virtute diuina ꝛ nō ꝓpria: ꝛ iō ꝑ inuocationē diuini nois: ꝛ aliq̄b⁹ alijs ſi gnis. ¶ Quātū ad inditiū ptātis dicit. Et reſedit q̄ erat mortuus ꝛ cepit loqui. Ubi ſciēdū ꝙ diuina potētia nō indiget ad operādū interuallo tpis ſꝫ ſtatim vt vult operatur Nā iuxta illđ p̄s. Oīa q̄cūq̄ voluit dn̄s facit. ꝛ iō ſm̄ Theo. ſtatim vt xp̄s voluit: iſte defunct⁹ ſtetit. ¶ Quātū ad effectū alacritatis dicit. Et dedit illū matri ſue. Ubi ſciēdū ꝙ iſta vidua vidēs ſibi viuū filiū datū potuit alacriter iocū dari: ꝛ dicere illđ qđ dixit Anna de filio quem a dn̄o obtinuit. d. j. Re. j. ꝑ puero iſto orani et dedit mihi dn̄s petitionem meā. ¶ Sciēdū eſt aūt circa ptē iſtā lo

quedo moraliter: q p iſtū mortuū reſuſcitatū a dño intelligūt hoies peccatores q ſpūaliter reſuſcitant a xpo. Ubi sciendū q quātū ad peccatorē q reſuſcitat a xpo vii. poſſum⁹ ↄſiderare q hic tāgunt. Primo dr q xp̄s acceſſit. Scđo q tetigit loculū. Tertio q illi q portabāt ſteterūt. Quarto q xp̄s vocauit eū. d. adoleſcēs ꝛc. Quito q reſedit. Sexto q fuit locutus. Septimo q dedit illū matri. Sic ꝓportionabilr ad reſuſcitādū pctōrē: xp̄s accedit p benignā preuentionē: tangit p internā inſpirationē: pctōr dꝫ ſtare per promptā exhibitionē: xp̄s vocat p externā p̄dicationē: pctōr ſedet p amarā ↄtritionē: loquit p aptā cōfeſſionē: tradit eū matri p gratā recōciliationē. ¶ Primo dico q ad pctōrem reſuſcitādū xp̄s accedit p p̄uentionē benignā. Nā lꝫ hō p ſe poſſit in pctm̄ cadere: non tn̄ pōt a pctō reſurgere: niſi gr̄a dei p̄ueniēte. Nā ſm aplm̄. ii. Cor. iii. Nō ſum⁹ ſufficientes cogitare aliqd a nobis. q̄ſi ex nob̄ ſꝫ ſufficiētia nr̄a ex deo eſt. qn̄ aūt pctōr ad ſe reuertit ꝛ reuerēt deū cognoſcit vt ſuū dñꝫ tūc de⁹ iclinat ꝛ p̄uenit eū ſua gr̄a. Vn̄ Eccli. xxxii. Pro reuerētia accedet tibi bona gr̄a. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū Jon. i. vbi ſnialr dr q cū Jonas nolēs obedire dño fugeret a facie ei⁹ ꝛ deſcēdiſſet ad interiora nauis ꝛ ibi dormiret qđ vidēs gubernator nauis acceſſit ad eū ꝛ ſibi dixit qd tu ſopore deprimeris ſurge ꝛ inuoca deū tuū. ¶ Ubi ſciēdū q p Jonā fugiētē a facie dñi intelligi pōt q̄libet pctōr q a deo fugere dr dū volūtarie recedit a filio de quo dr Prouer. xxviii. Fugit ip̄i⁹ nemine pſequēte. Iſte dr dormire qꝛ negligit opa virtuoſa. ¶ Per gubernatorē aūt nauis vigilē excitātem Jonā: intelligit xp̄s q quātū in ſe eſt inſtruit hoiem ꝛ gubernat. iuxta qđ ip̄e dicit Eſa. xlviii. Ego dñs de⁹ tu⁹ docēs vtilia ꝛ gubernās te in via q ambulas. Iſte vidēs pctōrē in ſua pigritia dormiētem eū excitat vt ſurgat. d. Ut qd ſopore ꝛc. ¶ Scđo dico q xp̄s tāgit p iternā iſpirationē. Nā xp̄s vidēs hoiēꝫ in pctis iacētem poſtq̄ p̄uenit eū ſua gr̄a aliqn̄ tāgit ip̄m inſpirādo iteri⁹ vt a pctō reſurgat. Ut ſic figuret p illū angelū q tetigit Heliā de quo ſnialr dr. iii. Re. xix. q cū Helias dormiret i vmbra iuniperi: ecce angel⁹ dñi tetigit eū. d. ſurge ꝛ comede grādis em̄ tibi reſtat via. Sic reuera dū pigritam⁹ in vitiis: nos inſpirādo excitat dñs vt ſurgam⁹ ꝛ epulemur in gr̄a qꝛ nobis reſtat grādis via peregrinatiōis: dū cōuerſamur in mūdo vſq̄ veniam⁹ ad gaudia paradiſi. ¶ Tertio dico q pctōr dꝫ ſtare p promptā exhibitionem. Nam peccator videns q xp̄s tam miſericorditer preuenit accedēdo: tā efficaciter tāgit iteri⁹ inſpirādo debet firmiter ſtare ſibi obediendo. iuxta illud qđ ſibi dr. Eccli. ii. Fili accedens ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ꝛ timore ꝛ prepara aīam tuaꝫ ad tentationem. In timore p recordationē p̄teritoꝝ maloꝝ. In iuſtitia p exercitiū operū virtuoſoꝝ ꝛ p̄parare aīam ad tentationē p euaſionē ſupueniētiū vitiorum. ¶ Quarto dico q xp̄s pctōrem vocat p externā predicationē. d. adoleſcēs tibi dico ſurge. Nā xp̄s nō ſolū inſpirat pctōrem mentalit: ſed etiaꝫ ip̄m erudit vocaliter vt a pctō reſurgat dum ei p p̄dicatorē euāgelicū nūciādo penā ꝛ gloriaꝫ: vitia ꝛ virtutes ventā pmittit. d. illud Eph. v. Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis ꝛ illuminabit te xp̄s. ¶ Hō igit ſic vocat⁹ a xp̄o dꝫ ip̄m audire cuꝫ reuerentia ne ſit de illis de quib⁹ cōquerit dñs Prouer. i. d. Uocaui ꝛ renuiſtis: extēdi manū meā ꝛ nō fuit q aſpiceret: deſpexiſtis oē ↄſiliū meū ꝛ increpationes meas neglexiſtis. Sꝫ tn̄ aduerte qd ſeqtur. Ego quoq̄ i interitu veſtro ridebo ꝛ ſubſannabo cū vobis qđ timebatis aduenerit. ¶ Quito dico q pctōr dꝫ ſedere p amarā contritionē. Nā qn̄ pctōr videt ſe aliquo ſupradictorum modoꝝ vocatum a dño: dꝫ ſeip̄m ad ↄſciētiā recolligere inſtar ſedētis q recollect⁹ reſidet ꝛ cogitare offenſas quas fecit dño ꝛ cōteri cum dolore. d. illud. i. Eſdre. ix. Ego ſedebā triſtis vſq̄ ad ſacrificium veſpertinū. ¶ Sexto dico q peccator dꝫ loqui p apertam cōfeſſionem. Nā poſtq̄ peccator de peccatis cōmiſſis ↄtritionē habuit: debet ea integre cōfiteri iuxta illđ Eccli. iiii. Nō cōfundaris ↄfiteri peccata tua. ꝛ qn̄ dr Eccli. xvii. Cōfiteberis in

208

quit vincēs: viuus et ſan⁹ confiteberis.
¶ Septimo xp̄s dat eū matri p grātā re
cōciliatiōe. Ita q̄ñ pctō2 de ſuis pctis
doluit ⁊ cōfeſſ⁹ ē integre xp̄s pi⁹ remit
tēdo culpā cōfert gratiā: ⁊ ſic ſancte ma-
tri eccl̄e reddit viuū: ip̄z cōiungēdo tur
mis fideliū. collocaturū poſtmodū i glīa
padiſi. ¶ Sciēdū ē aūt circa r̄ſuſcitatio
nē iſti⁹ adoleſcētis q̄ inuenio in teſto ve
teri tres mortuos reſuſcitatos. ſ. filium
mulieris ſunamitis quē ſuſcitauit he
liſe⁹ in cenaculo ⁊ tradidit matri: ⁊ iſte
erat puer. d̄ q̄ dr̄. iiij. Re. iiij. Filiū vidue
ſareptine quē ſuſcitauit helias ⁊ tradi-
dit mr̄i i īferiori domo ⁊ iſte erat adole-
ſcēs. de q̄. iij. Reg. xvij. ¶ Aliū inuenim⁹
etiā ſuſcitatū ab heliſeo mortuo: q ſuſci
tat⁹ fuit in ſepulcro heliſei: ⁊ iſte erat i
etate virili. de quo dr̄. iiij. Re. xiij. q̄ q̄dā
ſepeliētes hoiem videntes latrūculos p
iecerunt cadauer i ſepulcro heliſei qđ
cū tetigiſſet oſſa heliſei reuixit ⁊ ſtetit
ſup pedes ſuos. ¶ Xp̄s igit̄ pportiōnalr̄
i nouo teſtō tres alios mortuos reſuſci-
tauit. ſ. puellā filiā archiſynagogi in do
mo iſtar pueri i cenaculo redditi matri
viuo. de q̄ dr̄ Mat. ix. Reſuſcitauit adole
ſcētē filiū mr̄is vidue i porta ciuitatꝫ in-
ſtar adoleſcētis redditi mr̄i in domo iſe
riori. de q̄ hic Lu. vij. Reſuſcitauit ēt La
zarꝫ i etate virili i ſepulcro iſtar illi⁹ viri
q̄ ſuſcitat⁹ fuit i heliſei ſepulcro. d̄ quo
Jo. xj. ¶ Sciēdū ē igitur q̄ p iſtos tres
mortuos reſuſcitatos a xp̄o itelligi p̄nt
tria gn̄a hoīꝫ mortuoꝝ ſpūalr̄ q̄s xp̄s re
ſuſcitat ſi volūt ad ip̄z cōuerti. Ubi ſciē
dū q̄ aliq̄ñ hō peccat p affectū ⁊ ſic ſpūa
lit̄ morit̄ p ꝯſenſuꝫ iteriorē. Aliq̄ñ p effe
ctū exteriorē. Aliq̄ñ p ꝯtinuationē. Illi
q̄ peccāt p cōſenſuꝫ interiorē ſignificāt̄
p puellā i domo mortuā. Qui p effectum
exteriorē: p adoleſcētē i porta ciuitatis.
Qui vo p vſū: p lazarꝫ fetidū i monumē
to ⁊ q̄triduanū. Sicut aūt xp̄s ſuſcitauit
illos tres mortuos corporalr̄: ita ſuſcita
re p̄t oēs ſpūalr̄. iux̄ illđ hebre. ij. A mor
tuis ſuſcitare potēs eſt de⁹. ¶ Sciendū
etiā q̄ q: homo pp̄ter pctm̄ hꝫ naturam
corruptā magis ad malū q̄ ad bonuꝫ: iu
xta qđ dixit dn̄s noe. Gen̄. viij. ſenſ⁹ em̄
⁊ cogitatio hūani cordis pna ſūt ad ma
lū ab adoleſcētia ſua: lꝫ poſt pctm̄ reſur
gat a pctō: tñ ſm q̄ hō pl⁹ peccauit ſm
hoc i ipſo remanet maior inclinatio ad
peccādū. ⁊ h̄ eſt qđ xp̄s innuit iſtos tres
mortuos ſuſcitādo. Nā d̄ puella mortua
q̄ ſignificat pctm̄ p ꝯſenſuꝫ indebitū: dr̄
ſurrexiſſe: q: q̄ a pctō ꝯſenſus ſolūmō ſu
ſcitat̄ nō remanet in eo tāta inclinatio:
quāta ſi ope ꝯmiſiſſet. ¶ De adoleſcēte
aūt mortuo q̄ ſignificat pctōrē mortuū p
op⁹ illicitū: dr̄ q̄ reſedit: q: ſicut ille q̄ ſe
det eſt magis curuat⁹ ad terrā: q̄ q̄ ſtat
erect⁹: ſic hō q̄ peccauit opere: magis q̄
q̄ ſolo ꝯſenſu. ¶ De lazaro mortuo q̄ ſi-
gnificat pctōrē mortuū p vſuꝫ dr̄ q̄ pdijt
ligat⁹ man⁹ ⁊ pedes ⁊ q̄ facies ei⁹ ſuda
rio erat ligata. q: ſicut ille q̄ hꝫ man⁹ li-
gātas nō p̄t libere opari: ⁊ q̄ hꝫ pedes li
gatos nō p̄t expedite incedere: nec q̄ hꝫ
faciē velatā p̄t clare videre: ſic in pctōre
peccāte ex ꝯſuetudine remanet ēt poſt re
ſuſcitationē a culpa difficultas ad bene
opandū: qđ ſignificat̄ p man⁹ ligatas ad
meritorie diligēdū qđ deſignat̄ p pedes
ligatos. Ad clare cōtemplādū: qđ ſigni-
ficatur per faciē velatam. Unde de tali-
bus dr̄ Eccli. xxiij. hō aſſuetus in ver-
bis improperij: in oibus dieb⁹ ſuis non
erudietur.

¶ Quinta pars.

Sequit̄. Accepit aūt oēs ti-
mor ⁊c. Ubi tāgit celebrita-
tē extollentē iocūdius. qđ p
bat ppl'i letitia gn̄alis. Ubi
ſciēdū q̄ de natura alicui⁹
inſoliti eſt q̄ videtes in amirationē idu
cat ⁊ ſi res bona dꝫ deū laudare. Scđm
hoc igitur in parte iſta quatuor poſſum⁹
conſiderari. ſcilicet.
Poteſtatis admirationem.
Maieſtatis commendationem.
Dignitatis expreſſionem.
Pietatis dignationem.
¶ Quātū ad primū dicit. Accipit autē
oēs timor. Ubi ſciēdū q̄ hoies videntes
rem tam inſolitā. ſ. adoleſcētē ad verbū
xp̄i reſuſcitatum multū admirati fuerūt
vt de ipis dicat̄ illud p̄s. Timebūt gen
tes nomē tuū dn̄e. ¶ Quant ū ad ſcđꝫ di
cit. Et magnificabāt deū. Ubi ſciēdū q̄
cōueniēs eſt vt q̄ñ aliq̄s facit aliq̄ gran
dia: q̄ ſibi laus attribuat̄ ⁊ glīa ⁊ a videtes

tib⁹ ꝯmendet:q2 igit xp̄s fecit tã ſtupen
dũ miraculum:merito debuit magnifice
ꝯmẽdari.ad qd̄ inuitat nos p̄s.d.Magni
ficate dñz mecũ ⁊ exaltem⁹ nomẽ ei⁹ in
idipm̄.⁊ Eccli.xliij.Bñdicẽtes dñz exal
tate illũ q̄tũ poteſtis:maioꝛ eſt oi lau
de ⁊ q̇s magnificabit eũ ſicut ẽ ab initio
q.d.nõ põt ab hoib⁹ explicari. ¶ Quãtũ
ad dignitatis exp̄ſſionem dt.ꝓpheta ma
gn⁹ ſurrexit in nobis.Ubi ſciendũ ꝙ in
duob⁹ exprimit dignitas xp̄i.Primo q̄
tũ ad cognitiõis claritatẽ.q2 propheta.
¶ Scd̄o q̄tũ ad opatiõis poteſtatem q2
magn⁹ vt ſic fuerit ieſusnazaren⁹ q̇ fuit
vir ꝓpheta potẽs oper ſermõe corã deo
⁊ oi pplo Luc.xxiiij.Ut ſic merito poſ
ſit ſibi dici illd̄ p̄s.Magn⁹ es tu ⁊ faciẽs
mirabilia:tu es de⁹ ſol⁹. ¶ Quantũ ad
pietatis dignationẽ dt.Et q2 de⁹ viſita
uit plebẽ ſuã.Ubi ſciẽdũ ꝙ magna pie
tas ⁊ mia fuit ꝙ dei fili⁹ voluit gen⁹ hu
manũ viſitare pſonalr cũ hoibus ꝯuer
ſando vt in hoc oñdant viſcera mie dei
nr̄i in quib⁹ viſitauit nos oriẽs ex alto.
Luc.j.Nã ipe p̄dicerat Exo.iij.Uiſitãs
viſitaui vos ⁊ vidi oia q̇ acciderunt in
egypto ⁊ dixi vt educã vos de affictiõe
egypti ⁊ad terrã fluẽtẽ lacte ⁊ melle.Ui
ſitauit nos ⁊ eduxit de tenebris pctõꝝ
vt educat ad terrã de qua dt p̄s.Portio
mea dñe ſit i tra viuẽtiũ.Ad quã trã ⁊c.

¶ Dominica xvj.poſt pentecoſten.Euã
gelium.lvij.

CUʒ intraret Je
ſus in domũ cuiuſdã princi
pis phariſeoꝝ ſabbato man
ducare panẽ ⁊ ipſi obſerua
bãt eũ ⁊c.Luc.xiiij.Sicut nos videm⁹ i
iſtis corpalibus ꝙ infirmitates a bono
medico curant p ſua oppoſita:vt ſi ſit in
firmitas tãta ꝓpter frig⁹ curat p reme
dia calida ⁊ ecõuerſo.Sic ſuo mõ eſt in
ſpũalib⁹ ꝙ infirmitas ſpũalis q̇ cauſat
p aliqd̄ vitiũ dz curari p ꝟtutẽ ſibi op
poſitã.quẽ modũ xp̄s nr̄ pfectiſſim⁹ me
dic⁹ tenuit ⁊ nos docuit obſeruãdũ.iu
xta illd̄ Greg.in quadã omel.q̇ ait.ſicut
arte medicie calida frigidis ⁊ frigidia
calidis curãt:ita dñs nr̄ ⁊ria oppoſuit
medicamẽta pctis vt lubricis ꝯtinẽtiã:
tenacib⁹ largitatẽ iracũdis mãſuetudi
nẽ elatis p̄ciperet humilitatẽ. ¶ Sciẽ
dũ eſt aũt ꝙ in pmis parẽtib⁹ nr̄is ge
neralr loquẽdo fuit triplex pctm̄ ad qd̄
ſecut⁹ fuit inter alia vn⁹ defect⁹ maxim⁹.
ſ.ignorãtia intellectũ obſcurãs.Nã pri
mi parẽtes peccauerũt pctõ gule de fru
ctu ligni vetiti comedẽdo:pctõ auaricie
inoꝛdinate ſciaꝫ appetẽdo volẽtes ſcire
bonũ ⁊ malũ q2 auaricia nõ ſolũ eſt de
reb⁹ tpalibus:ſꝫ etiã ſpũalibus.pctõ ẽt
ſupbie ſe indebite extollẽdo:q2 volue
rũt eſſe ſicut dij. ¶ Ad iſtã aũt p̄uarica
tionẽ ꝯſecut⁹ fuit defectus ignoꝛãtie in
cognoſcẽdo vt iuxta illud Eph.iiij.Sint
in tenebris obſcura.th habẽtes intelle
ctũ alienati a via dei p ignoꝛãtiã q̇ eſt i
illis ꝓpter cecitatẽ coꝛdis eoꝝ. ¶ Xp̄s
igit vt pfect⁹ ⁊ pi⁹ pr̄ ⁊ medic⁹ gen⁹ hu
manũ curauit ⁊ curatũ oñdit a ſupradi
ctis p eoꝝ oppoſita in euãgelio hodier
do.Nã curã pcti gule oñdit p tẽperãtiã
in panis manducatiõe.Pcti auaricie in
hydropici curatiõe.ſupbie in loci diſpo
ſitiõe ſequẽtis ignoꝛantie in obſeruatio
ne ſabbati explicatiõe.Scd̄ꝫ hoc igit in
hoc euãgelio btūs Luc.quatuoꝛ tãgit.ſ.
Exemplum ſobrietatis in vtendis.
Actum poteſtatis in operantis.
Intellectum veritatis in obſeruandis.
Documẽtũ humilitatis in appetẽdis.
¶ Primũ ꝓbat cib⁹ tẽperat⁹.Scd̄ꝫ infir
mus liberat⁹.Tertiũ ſenſus declarat⁹.
Quartũ ſit⁹ demõſtrat⁹.Primũ in prin.
ſcd̄m ibi.Et ecce hõ quidã ⁊c.tertiũ ibi.
Et rñdẽs ad illos ⁊c.quartum ibi.Dice
bat autẽ ad inuitatos ⁊c. ¶ Prima ps.

QUãtũ ad p̄mũ.ſ.exẽplũ ſobrie
tatis qd̄ ꝓbat ⁊c.dicit.Cũ in
traret ieſus ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ
in h qd̄ xp̄s dr hic mãducare
panẽ:non carnes q̄uis nole
pants in ſcriptura intelligat ois cib⁹ li
cit⁹ dat intelligi ei⁹ tẽperãtia in victu.
In domo aũt phariſei vt inuidi ipſuꝫ ob
ſeruarẽt.Scd̄m hoc igitur in parte iſta
tria poſſumus conſiderare.ſcꝫ.
Xp̄i benignitatem gratioſam.
Ipſius ſobrietatem virtuoſam.
Phariſeorum malignitatẽ inuidioſam.
¶ Quãtũ ad p̄mũ dt cũ intraret iſus ⁊c.

Ubi ſciẽdum q̄ magna benignitas erat xp̄i q̄ ſic oſtẽderet ſe familiarẽ phariſeis q̄s tñ ſciebat ſibi inſidiari. Nã ſ3 Theo. Uolẽs eos ad viã veritatis inducere ad eos aliquãdo familiariter declinabat. ¶ Quãtũ ad ſcd̓3 dicit. mãducare panẽ. Ubi ſciẽdũ q̄ l3 in ſcriptura vt dictũ eſt accipiat panis ꝓ oī cibo tñ intellig: p̄t tẽperãtia xp̄i ꝑ quã pctm̄ gule deſtruxit. vt ſic dicat̃ de ipo illd̓ Eſa. xxxiii. Panis ei dat⁹ eſt aq̄ ei⁹ fideles ſunt. ¶ Quãtũ ad tertiũ d̓r. Et ipſi obſeruabãt eũ. Ubi ſciẽdũ q̄ phariſei oſtẽdẽtes ſe zelatores obſeruatiõis legis: inſidiabãt xp̄o ſi faceret aliq̄d ꝯ p̄cepta legis: ꝛ q2 lex erat de obſeruãtia ſabbati: inſidiabãt ſi xp̄s aliq̄d faceret in ſabbato ſ3 Cirillũ. ex q̄ ip̄m rep̄hẽdere poſſent. ¶ Sciẽdũ ẽ aũt circa p̄tẽ iſtã loquẽdo moraliter q̄ ꝑ iſtũ phariſeũ q̄ interp̄tat̃ diuiſus itelligi p̄t pctõ2 q̄ d̓r ꝓpter pctm̄ diuiſus a deo. iuxta illd̓ Eſa. lix. Iniquitates vr̄e diuiſerũt inter vos ꝛ deũ vr̄3: ꝛ pctã vr̄a abſcõderũt faciẽ ei⁹ a vobis ne exaudiret. Uñ dixit xp̄s diſcipl'is Matt. v. Niſi abũdauerit iuſticia vr̄a pluſq̄ ſcibaꝝ: ꝛ phariſeorũ nõ intrabitis in regnu3 celorum. ¶ Per domũ aũt iſti⁹ phariſei qua xp̄s intrauit: itelligi p̄t aĩa pctõ2is quã tũc xp̄s intrat: q̄n dat ſibi gr̄am vt dimiſſis pctis ad verã pn̄iam ꝯuertat̃ ad quã ingrãdã ſollicitat xp̄s pctõ2ẽ. d. Apoc. iii. Ecce ſto ad oſtiũ ꝛ pulſo ſi q̄s audierit vocẽ meã ꝛ apuerit ianuã intrabo ad illũ ꝛ cenabo cũ illo ꝛ ip̄e mecũ. Nam q̄n xp̄s ex ſua benignitate pulſanti ꝛ iducẽti ad pn̄iam hõ aperit aĩe ſue ianuã per ꝯſenſum. tũc intrat ad ip̄m ꝑ gr̄am vt tãdem intret ad xp̄3 ꝑ gl'iam. ¶ Iſta autem dom⁹ quã xp̄s intrat ꝑ gr̄am figurat̃ per domũ de qua d̓r Prouerb. ix. Sapiã edificauit ſibi domũ excidit colũnas ſeptẽ. ¶ Ubi ſciendũ q̄ ꝑ iſtã ſapiẽtiã intelligit̃ xp̄s cui appropriat̃ in diuinis ſapiẽtia. iuxta illud. i. Cor. i. Nos p̄dicam⁹ xp̄m dei virtutẽ ꝛ dei ſapientiã. ¶ Per domũ aũt quã edificat intelligit̃ vt dictũ eſt aĩa pctõ2is. vt dicat̃ de ip̄a illud zach. xii. Erit dom⁹ dauid q̄ſi dei. Reuera q̄n pctõ2 ꝯuerſus fact⁹ ẽ dauid: q2 deco2us aſpectu ꝑ gr̄am ꝛ manu fortis ꝑ virtuoſa op̄a. tũc aĩa ei⁹ efficit̃ domus dei. ¶ Per ſeptẽ aũt colũnas q̄bus ſuſtẽtat̃ dom⁹ materialis intelligi p̄t ſeptennari⁹ v̓tutũ ꝯtrus ſeptẽnario vitioꝝ quas xp̄s excidit ꝛ ponit ĩ aĩa vt eis firmiter ſuſtentet̃. Ubi ſciẽdũ q̄ xp̄s in aĩa hoĩs ꝯuerſi p2imo excidit v̓tutẽ humilitatis ꝯ ſupbiã. ꝛ p2imo ſupbiã diſſuadẽdo. d. Tob. iiii. Fili mi ſuperbiã nunq̄ in tuo ſenſu aut ĩ tuo v̓bo dn̄ari ꝑmittas in ip̄a em̄ initiũ ſumpſit oĩs ꝑditio. ſcd̓o humilitatẽ ſuadẽdo. d. Matt. xi. Diſcite a me q2 mitis ſum ꝛ humilis corde ꝛ inuenietis requiẽ aĩab⁹ veſtris. ¶ Quid aũt ſit humilitas audi Bernardũ de. xii. gradibus humilitatis. d. Humilitas eſt v̓t⁹ q̄ hõ veriſſima ſui cognitiõe ſibimetip̄i vileſcit. ¶ Quãtũ bonũ ſit: audi Caſſ. ſup illud p̄s. humiliatus ſum vſq3 in finẽ. d. Per humilitatẽ fideles ſup regna proficiunt: ꝑ hãc ſuperbia tyrãnica ſuperat̃ ꝑ hãc in eternũ martyres coronant̃: nec p̄t dici ꝑfect⁹ q̄ hac v̓tute eſt p̄uatus. ¶ Scd̓o excidit virtutẽ charitatis ꝯ inuidiã: p̄mo inuidiã diſſuadẽdo. d. i. Pet. ii. Depoñctes oẽm maliciã ꝛ oẽm dolũ ꝛ ſimulatiões ꝛ inuidias ꝛ oẽs detractiones: ſicut mõ geniti infantes rõnabiles lac ꝯcupiſcite. Scd̓o dilectionẽ p̄cipiẽdo. d. Jo. xv. Hoc eſt p̄ceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. ¶ Quid aũt ſit dilectio. audi Caſ. ſup cant. d. Nõ abduci blanditũs: nec ſeduci fallatũs: nec iiurũs frãgi: toto corde: tota aĩa: tota v̓tute diligere eſt. ¶ Quãtũ ẽt bonũ ſit dilectio audi Aug. ſup illud Jo. In hoc manifeſti ſunt filii dei et filii diaboli. d. Sola dilectio int̃ filios dei ꝛ filios diaboli diſcernit ſignẽt ſe oẽs ſigno crucis. rñdeãt oẽs amẽ. cãtẽt oẽs all'a. baptizẽt oẽs intrẽt eccl'ias: iplcãt lachrymis parietes baſilicaꝝ: ñ diſcernimini filii dei a filiis diaboli niſi charitate: q̄ h̄nt charitatẽ ſũt ex deo. magnũ idiciũ: magna diſcretio: q̄cq̄d vis habe. hãc ſolã ñ h̄eas nihil tibi ꝓdeſt: alia ſi ñ h̄eas: h̄ habe. ꝛ legẽ ipleſti. ¶ Tertio excidit v̓tutẽ paciẽtie ꝯ irã: ꝛ h̄ p̄mo irã diſſuadẽdo. d. Eccl. vii. Ne velox ſis ad iraſcẽdũ: q2 ira ĩ ſinu ſtulti requieſcit. Scd̓o pacientiã cõmẽdãdo. d. Luc. xxi. In paciẽtia vr̄a poſſi-

debitis aĩas v̄ras. ¶ Quid ãt ſit paciẽtia audi Greg. ſuꝑ illð. Cũ audieritis prelia ⁊c. d. Patiẽtia eſt aliena mala equanimiter ꝑpeti: ⁊ eum q̄q̃ q̃ mala irrogat nullo dolore morderi. ¶ Quarto excidit virtutẽ fortitudinis ↄ̄ accidiã. p̄o accidiã diſſuadẽdo. d. Deuter. viij. Obſerua et caue ne qñ obliuiſcaris nomẽ dei tui: ⁊ negligas mãdata eius atq; iudicia. ſcðo fortitudinẽ ſuadẽdo. d. iii. Reg. ii. Cõfortare ⁊ eſto vir fortis et obſerua cuſtodias dei tui vt ãbules in vijs eiꝰ. ¶ Qui aũt ſit audi Tulliũ i rhetorica ſua. d. Fortitudo eſt inter aduerſa gl'ioſa animi fortitudo res arduas pulchre adminiſtrãs: q̃ in aduerſis nõ frãgit nec i ꝓſperis blãdiẽdo eleuat. ¶ Quantũ aũt bonũ ſit audi Ambr. lib. j. de officijs. d. Nõ mediocris animi virtꝰ ẽ fortitudo q̃ ſola defendit ornamẽta virtutũ oĩ ⁊ iuſticiã cuſtodit: ⁊ iexpiabili p̄lio aduerſus oĩa vitia decertat invicta ad labores fortis ad pericula: rigidior aduerſus voluptates. ¶ Quinto excidit virtutẽ largitatis ↄ̄tra auaritiã. primo auaritiã diſſuadendo. d. Luce. xij. Uidete et cauete ab omni auaritia: q2 nõ in abundantia cuiuſq; vita eius eſt ex his q̃ poſſidet. ſcðo liberalitatẽ docendo. d. Luce. vj. Date ⁊ dabit̃ vobis. ¶ Quid ãt ſit audi Aug. de diffinitionibꝰ. d. Liberalitas ẽ motꝰ q̃dã animi: faciẽs ⁊ approbãs liberas largitiões ſine ſpe retributiõis. ¶ Sexto excidit v̄tutẽ abſtinẽtie ↄ̄ gulã p̄mo vitiũ gule diſſuadẽdo. d. Luce. xxj. Attẽdite aũt vobis ne forte grauent̃ corda v̄ra i crapula ⁊ ebrietate huiꝰ vite ⁊ ſuperueniat i vos repẽtina dies illa. ſcðo ſobrietatẽ ſuadẽdo. d. j. Ti. iiij. Tu v̄o vigila i oĩbꝰ labora opꝰ fac euãgeliſte: miniſteriũ tuũ iple: ſobriꝰ eſto. ¶ Quãtũ bonũ ſit audi. Greg. d. De abſtinẽtia ꝓdeũt caſte gn̄atiões: ⁊ rõnabiles volũtates: ſalubria ↄ̄ſilia ⁊ ꝓuolũtaria caro ↄ̄cupiſcẽtijs morit̃ ⁊ virtutibꝰ ſp̃us inouat̃. ¶ Septimo excidit virtutẽ caſtitatis ↄ̄ luxuriam: p̄o luxuriã diſſuadẽdo. d. j. Corinth. vj. Fugite fornicationẽ oẽ pc̄m q̃dcũq; fecerit hõ ex̄ corpꝰ ẽ: q̃ aũt fornicat̃ i corpꝰ ſuũ peccat. ſcðo caſtitatẽ ſuadẽdo. d. Lu. xij. Sint lũbi v̄ri precincti. Ubi Greg. Lũbos cũ p̄cingimꝰ cũ carnis luxuriã ꝑ ↄ̄tinentiã coartamꝰ. ¶ Quid autez ſit audi Aug. de diffinitionibus di. Caſtitas eſt virtꝰ ſub iugo rõnis ip̄etũ libidinis refrenãs. ¶ Quãtũ autẽ bonũ ſit audi Ciprianũ de. xij. abuſionibꝰ. d. Pudicitia ẽ ornamẽtũ nobiliũ: exaltatio hũiliũ: viliũ pulchritudo: ſolamẽ merẽtiũ augmẽtũ oĩs pulchritudinis: decꝰ religiõis minoratio criminũ multiplicatio meritorum: creatoris omniũ dei amica. ¶ Iſte ſeptẽnariꝰ virtutũ fuit nobis figuratꝰ ꝑ ſeptẽ filias ietro. de q̃bꝰ ſp̄ialr̄ dr̄ Exo. ij. ꝙ ietro habuit ſeptẽ filias cuſtodiẽtes gregẽ q̃ cũ vellẽt adaq̃re gregẽ ⁊ ꝓhiberent̃ ab alijs paſtoribꝰ madianitidis regiõis: ſuperueniẽs Moy. defendit puellas: ⁊ ip̄is defenſis adaquauit gregẽ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ ietro q̃ iterp̄tat̃ honor dñi: ſiue ſuꝑflui tas gr̄e intelligi põt deꝰ p̄r: cui p̄ncipalr̄ honor debet̃. iuxta illð. j. Ti. j. Regi ſeculoꝝ i mor. ⁊ inui. ſoli deo honor ⁊ gl'ia in ſecl'a ſecu. amẽ. Et q̃ eſt abundãtia gr̄aꝝ. iuxta illð Eph. ij. deꝰ oñdit in ſeculis ſuperueniẽtibꝰ abũdãtes diuitias gr̄e ſue i bonitate ſuꝑ nos in xp̄o ieſu. ¶ Per ſeptez aũt filias ietro intelligũt̃ ſeptẽ virtutes p̄dicte q̃ iõ filie dei dicũt̃ q2 ipſas habẽtes efficiũt̃ filij dei. Per gregẽ autẽ quẽ paſcũt ⁊ adaquant iſte intelligi põt grex potẽtiaꝝ ⁊ vĩũ q̃ ſunt in hoie q̃s iſte virtutes debẽt ſuo mõ reficere q2 alio mõ itellectiuas alio mõ ſenſitiuos: oẽs autẽ q̃ſi vnũ gregẽ. iux illð. j. Pe. v. Paſcite qui ẽ in vobis gregẽ dei. Sz tamẽ aduerte qð multotiẽs accidit ꝙ cũ iſte v̄tutes volũt adaq̃re gregẽ potẽtiaꝝ. obuiãt ſibi paſtores madianite ipſas ipediẽtes. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtos paſtores q̃ iterp̄tãt̃ iniq̃ intelligũt̃ vitia q̃ ſeptẽ ſupradictis virtutibus opponũtur ⁊ ipediũt ne reficiãt gregẽ ſuũ qð cognoſcẽs beatꝰ Jac. i cañ. ſua iiij. d. Uñ bella ⁊ lites i vobis: nõne ex cõcupiſcẽtijs v̄ris q̃ militãt i mẽbris v̄ris. Lz aũt hõ ſic ipugnet̃ tñ ſi ſit fragilis cõfortatur q2 ſequitur ꝙ Moy. defenſauit puellas ⁊ adaq̃uit gregẽ. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Moy. eductorẽ pp̄li iſraelitici de egypto intelligit̃ xp̄s q̃ genꝰ humanũ eduxit de tenebris pctõꝝ. Iſte igit̃ vidẽs i hoie pugnã tã validã adiuuat ad dimicãdũ ↄ̄ vitia ⁊ reficit gregem qð cognoſcens ap̄ls

dicit.j.Corint.x.Fidelis aūt deꝰ ē q̄ nō patiet vos tētari ſupra id qđ poteſtis:ſȝ faciet cū tētatiōe etiā ꝓuētū vt poſſitis ſuſtinere. ¶ Secunda pars.

Sequit̄.Et ecce hō q̄dā hydropicus ꝛc. Ubi tāgit actū ptātis in operā-dis:qđ ꝓbat infirmꝰ liberatꝰ.Ubi ſciēdū ꝙ actꝰ magne ptātis fuit qñ hydropicum ita ſubito ſanitati reſtituit: cuius tñ cure.q2 tunc erat dies ſabbati quā obſeruabāt iudei ꝓbādo q̄rit ab eis ſi die illa licitum ſit curare:vt ex hoc ma gnā habeat obſeruationē ſabbati decla-rādi.Secundū hoc igit̄ in parte iſta qua tuor poſſumus conſiderare.ſcȝ.

Calamitatem infirmātis.
Sagacitatem inquirentis.
Malignitatem ſimulātis.
Uirtuoſitatem liberātis.

¶ Quātū ad primū dicit.Et ecce hō ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ille infirmꝰ cognoſcēs vir tutē in medico:corā ipſo ſtabat expectās eiꝰ miam ſanatiuā.¶ Quātū ad ſcđm di cit.Et rñdens ieſus ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ rñ ſio de q̄ hic đr.ꝛ rñdēs ieſ..s ꝛc.dȝ refer-ri ad illđ qđ dictū fuit ſupiꝰ qđ ipſi obſer uabāt eū ſm Bedā.Interrogat aūt eos ſm Cirillū.vt ex eiꝰ interrogatiōe ꝯfun dat phariſeoꝝ maliciā.¶ Quātū ad ter tiū đr.At illi tacuerūt.¶ Ubi ſciendū ꝙ phariſei audita interrogatione xp̄i vtrū liceret curari ſabbato:fuerūt ꝑplexi q̄d rñdere deberēt:q2 ſi ſic ſeipos reddebāt culpabiles obſeruādo.ſic non accuſabāt faciētes oppoſitū qđ aīalia bruta i ꝑicu lis exiſtētia etiā ſabbato liberabāt:ꝛ iō tāq̄ꝫ v̄ſuti elegerūt tacere.¶ Quātū ad quartū iſtoꝝ dicit Ipſe v̄o apph̄ēſuȝ ſa-nauit eū ac dimiſit.Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vt piꝰ vidēs añ ſe ſtantē hydropicū cogno-ſcēs eiꝰ affectū vt ſanaret̄ ſȝ nō auderet metu phariſeoꝝ ꝓp diē ſabbati v̄bis ex-ꝑmere nō curās ſm Ciril.de phariſeoꝝ inſidiis ſibi cōtulit bñficium ſanitatis. ¶ Sciēdū eſt ēt ſȝ Theo.ꝙ xp̄s i h̄ ꝙ nō curādo de turbatiōe phariſeoꝝ hydropi cū ſanat:dat nobȝ itelligere ꝙ cū ex aliq̄ facto nō ꝓuenit aliq̄ magna vtilitas nō debemꝰ illđ omittere:ſȝ aliq̄ maliuoli cō turbēt̄.vñ đr Mat.xv.ꝙ cū ſemel reph̄ē diſſet phariſeos et diſcipuli dicerēt ubi

Scis ꝙ phariſei audito hoc v̄bo ſcādali zati ſunt.Rñdit ſinite eos ceci ſunt ꝛ du ces cecoꝝ.¶ Sciēdū ē aūt circa iſtā ptē principalē ꝙ p iſtū hydropicū intelligit̄ pctōr q̄libȝ:cuiꝰ cā:q2 hydropiſis eſt īfir mitas q̄ cauſat̄ in hoīe ꝑpter defectū ca loris naturalis digerētis i epate ex quo fit ꝙ hūores veniunt ad ptēs exteriores ꝛ intercipiunt̄ inter carnē ꝛ cutē.Uñ đr hydropiſis ab hydrō qđ eſt aqua:ꝛ pus qđ eſt humor q̄ſi humor aqueus.ex qua infirmitate ſequit̄ tumor exteriꝰ ſitis ite rius:anhelitꝰ fetidꝰ:ꝛ multa alia accidē tia mala.Sic ſpiritualr̄ loquendo hō qñ caret amore diuio efficit̄ hydropicꝰ ꝛ fe tidꝰ.Uñ ſciendū ꝙ in hydropico ſeptem poſſumus cōſiderare p q̄ pñt intelligi ſe ptē vitia capitalia oppoſita ſeptem vir-tutibus dictis in parte precedenti.ſcȝ.

Tumorem inflātē:ſignificatiuū ſupbie.
Fetorē inficientē:ſignificatiuū inuidie.
Pallorē decolorātē ſignum iracundie.
Torporē deꝑmētē:ſignificatiuū accidie.
Ardorē cōſumētē ſignificatiuū auaritie.
Liquorē abūdātē ſignificatiuū ingluuie.
Humorē defluētē:ſignificatiuū luxurie.

¶ Primo dico ꝙ i hydropico ꝯſidero tu morē inflātē ſignificatiuū ſupbie quā hō hȝ i corde qđ.ſ.nō vult obedire diuinis mādatȝ.Nō aduertētes tumidi ſupbi qđ iuxta illđ Eccli.iiij.Odibilis ē corā deo ꝛ hoibꝰ ſupbia.ꝑpter qđ reph̄endit̄ Iob xv.vbi đr.Quid tumet ꝯ deuȝ ſp̄s tuus q.d.nec tumere deberemꝰ ſȝ hūiliari ꝯſi derādo penā q̄ debet̄ ſupbȝ.de q̄ Deut. xvij.Qui aūt ſupbierit nolēs obedire ſa cerdotis imperio q̄ eo tp̄e miniſtrat dño deo tuo ꝛ decreto iudicis:moriet̄ hō ille ꝛ auferes malū de iſrl̄.cūctuſq; ꝑpl̄s au-diēs timebit vt nllꝰ deinceps tumeſcat ſu pbia.Quid aūt ſit audi Aug.libro đ ciui di.Supbia ē elatio vitioſa:q̄ inferiores deſpiciēs ſupioribꝰ ꝛ paribꝰ ſatagit dñā ri.Que ipſaȝ foueāt audi Hugo.de clau ſtro anime libro.j.di.Quatuor eīm ſunt que trahūt currum elationis.ſ.amor do minādi amor ꝑprie laudis:cōtemptus ꝛ inobediētia.¶ Quātū malū ſit audi Caſ-ſio.ſup ps.xiiij.d.Supbia de āgelo dia-bolū fecit:ꝛ homini mortē intulit ꝛ ꝯceſ ſa beatitudine euacuauit:maloꝝ olȝ ma

ter:ſcelez fons:vena neqtie. ¶ Scdo in
hydropico ɔſidero fetorē iſicientē ſignifi=
catiuū inuidie quā hō hʒ in corde. Nā iu
xta illud Prouer.xiiij. putredo oſſiū in=
uidia. Nō tñ aduertunt iſti miſeri qđ dr
Job.v. paruulū occidit inuidia. Ille par
uulus dr q inſtar paruuli non hʒ ſciētiā
ꝛ talē occidit inuidia. ¶ Quātū aūt ma=
lum ſit audi Alanū. de plāctu nature. d.
Inuidia qđ mōſtruoſi⁹:mōſtrū qđ dāno=
ſius:dānū q culpabilioꝛ culpa:q pena=
lioꝛ pena. Hec eſt erronee cecitatis abiſ
ſus:humane mētis infern⁹:cōtētiōis ſti
mul⁹ corrixatiōis aculeus. ¶ Tertio in
hydropico ɔſidero palloꝛē decoloꝛātē ſi=
gnificatiuū iracūdie. Nā cū ira ſm pħm
ſit aſcēſus ſanguinis circa coꝛ:ex hoc ac
cidit vt ſanguis relinquat ptes exterio=
res ꝛ ſic hō vertit in palloꝛē. vñ Eccleſi.
xxv. Neqtia mulieris imutat faciē ſuā.
Nō aduertentes iſti miſeri illud Job.v.
Virū ſtultū interficit iracūdia. ¶ Quid
autē ſit ira audi. Hugo. di. Ira eſt ſubita
animi tēpeſtas q dū inoꝛdinate ſe ɔcutit
coꝛ hoīs ad inſaniā ptrahit. ¶ Quātum
malū ſit audi Greg. v. moraſ. d. Quāta ſit
iracūdie culpa pēſare poſſum⁹ p quā pa
tiētia pdit:vt qđ:quo ve oꝛdine ſit agen
dū oino neſciat:qꝛ nimiꝫ intelligētie lu
cē ita ſubtrahit cū vt mentē pꝛomouēdo
cōfundat. ¶ Quarto in hydropico ɔſide
ro toꝛpoꝛē depꝛimētē ſignificatiuū acci=
die p quā hō piger efficit in opibus vir
tuoſis. Nō tñ aduertunt iſti miſeri qđ dr.
Prouer.xix. Qui negligit viā ſuā mortifi
cabit. ¶ Quid aūt ſit audi Bernardū. d.
Accidia eſt qdā animi toꝛpoꝛ quo qs ne=
gligit aliqua bona inchoare:aut faſtidit
pficere. ¶ Quātū malū ſit audi leonem
papā i ſermone de apparitiōe. d. Nō doꝛ
miētib⁹ ɔuenit regnū celoꝝ nec ocio et
deſidia toꝛpentib⁹ beatitudo eternitatis
repꝛomittit. ¶ Quinto in hydropico ɔſi
derare poſſum⁹ ardoꝛē cōſumētē ſignifi=
catiuū auaricie. Nā hydropic⁹:qꝛ humo
res diuertunt ad extrinſeca:ꝛ p ɔñs par
tes interioꝛes ſicce remanent ſemper ſi
tit:ꝛ quāto plus bibit tāto plus ſitit:ꝛ ſi=
gnificat ardoꝛē auaricie:qꝛ auarus nun=
q̄ ſatiat iuxta illud Eccli.v. Auarus nō
implebit pecunia:ɔparatus igni q nūq̄

dicit ſufficit. Pꝛouerb.xxx. Nō tñ miſeri
aduertūt qđ dr Pꝛouer.xv. Cōturbat do
mū ſuā q ſectat auariciā.i. aiam xpi do=
mū. ¶ Sexto in hydropico cōſidero li=
quoꝛē abundātē ſignificatiuū ingluuiei
qua hoīes viuere late volūt faciētes:de
coꝛpoꝛe deū ſuū. De quib⁹ aplš. Phili.
iij. Multi ambulāt quos ſepe dicebā vo=
bis:nūc aūt ꝛ flēs dico inimicos crucis
xpi:quoꝝ finis interit⁹:quoꝝ de⁹ vēter
eſt:ꝛ glīa in cōfuſiōe ipſoꝝ q terrena ſa=
piūt. ¶ Quātū malū ſit:audi Ambroſiū
in ſermone de.xl.d. Fames amica ꝟgini
tatis eſt inimica laſciuie:ſaturitas vero
caſtitatē pꝛopudiat:nutrix illecebꝛaruꝫ.
¶ Septimo i hydropico cōſidero humo
rē deſinētē ſignificatiuū luxurie:p quem
hoīes eneruant. de qb⁹ Jac.v. Epulati
eſtis ſuper terrā ꝛ in luxuriis enutriſtis
coꝛda veſtra nō aduertētes miſeri illud
Amos.j. Diſpdā inquit dñs habitatoꝛē
de cāpo idoli:et tenētē ſceptrū de domo
voluptatis ꝛ luxurie. Quid ſit audi Hu=
gonē di. Luxuria eſt immoderata carnis
petulātia dulce venenū impoꝛtuna moꝛs:
pniciosa potio:q hūanū coꝛp⁹ debilitat:
ꝛ virilis animi robur eneruat. ¶ Quātū
malū ſit audi Gre. in moraſ. d. Ex q ſemel
mētē alicuius occupauerit:vix cū bona
deſideria cogitare pmittit:ſunt enim vi=
ſcoſa deſideria:qꝛ ex ſuggeſtione oꝛit co
gitatio:ex cogitatiōe affectio:ex affectio
ne delectatio:ex delectatiōe ɔſenſus:ex
cōſenſu opatio:ex opatione cōſuetudo:
ex ɔſuetudine deſperatio:ex deſperatio
ne pcti defenſio:ex defenſione gloꝛiatio:
ex gloꝛiatione dānatio. ¶ Iſte ſeptēna=
rius fuit nobis figurat⁹ per illos ſepteꝫ
ſpūs nequiſſimos:quos diabol⁹ ſecū ac
cipit ad tētādū hoīes de quib⁹ dr. Matt.
xij. Cū immundus ſpūs exierit ab hoīe
ꝛc. require euangelio. pte
¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lʒ homo ppter pctā
efficit hydropic⁹:tñ deſiderās curari ab
infirmitate pcti dʒ inſtar huius ſtare aū
deū dicendo cū ps. Dñe aū te oē deſide=
riū meū ꝛ gemit⁹ me⁹ a te nō eſt abſcōdi
tus. Ad qđ ipſe ps. nos admonet di. Ve
nite adoꝛem⁹ ꝛ pcidam⁹ aū deū ploꝛem⁹
coꝛā dño q fecit nos qꝛ ipſe eſt dñs deus
nr̄ ꝛc. ¶ Si āt pctoꝛ cū lachꝛymis dictā

alaʒ poſtulauerit inſtar huius recipiet
ſanitatē. Qꝛ iuxͣ illud pſ. Ipe eſt q̄ ſanat
ꝯtritos corde ⁊ alligat ꝯtritiōes eoꝝ. Sʒ
aduerte ꝯueniētē modū ſanādi hydropi
cū. Nā dꝛ ꝙ apphēdit eū: ſanauit ⁊ dimi-
ſit. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s pctōrē. Apphēdit p
grām ꝓueniēdo Sanat ſibi graʒ ꝯferēdo.
Dimittit ſuo arbitrio reliquēdo. ¶ Pri
mo xp̄s pctōrē apphēdit p grām ꝓueniē
do. Nā lʒ hō poſſit ex ſua fragilitate ca-
dere in pctm̄ nō tn̄ ex ſuis viribꝰ reſur-
gere qd cognoſcēs hier. ꝓpheta: dicebat
Thre. v. Cōuerte nos dñe ad te ⁊ ꝯuerte
mur innoua dies nr̄os ſicut a principio.
¶ Sic aūt penitēti xp̄s auxiliū nō dene
gat. vñ Eſa. xlii. Ego dñs vocaui te ad iu
ſticiā et apphēdi manū tuā ad iuſticiā. i.
ad penitētiā: ⁊ manū apphēdit ſua grā ꝓ-
ueniēdo. hō igit̄ ſic apphēſus pōt figura
tiue dicere illō Eze. viii. Uidi ⁊ ecce emiſ
ſa eſt ſil̄itudo manꝰ ⁊ apphēdit me i cin-
cinno capitis mei ⁊ eleuauit me ſpūs in
ter terrā ⁊ celū. ⁊ adduxit me i hierlʒ i vi
ſiōe dei. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p iſtā ſil̄itudinē
manꝰ intelligi pōt dei filiꝰ q̄ ſil̄is manui
dꝛ qꝛ ſicut manu hoies opant̄: ſic deꝰ pr̄
oia opat̄ p ipm̄: qꝛ Jo. i. Oia p ipm̄ facta
ſunt. Iſta manꝰ ad pctōrē mittit̄: qꝛ diui
na grā ꝓuenit̄. hāc petebat pſ. d. Emitte
manū tuā de alto eripe me et libera me
de aq̄s mltis ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ.
hic apphēdit pctōrē i cincinno capitis:
q̄ eſt aliq̄s globꝰ capilloꝝ ſupeminēs i
capite. Ubi ſciēdū ꝙ p capillos q̄ nō ſen
tiunt: intelligit̄ mors hois p quā ſenſum
amittit ⁊ motū. p cincinnū igit̄ hō apphē
dit: qn̄ ſibi ad memoriā reducit̄ ꝙ ſit mo
riturus. Propt̄ qd cuilibet dꝛ Eccli. xix.
Memor eſto qm̄ mors nō tardat. Sic aūt me
ditādo eleuat̄ int̄ terrā ⁊ celū qꝛ lʒ corpa
lit̄ ſit i terra tn̄ terrena deſpicit: ⁊ eleuat̄
ad celeſtia. ¶ Scdo xp̄s pctōrē ſanat ſibi
graʒ ꝯferēdo. Nā qꝛ ablata culpa dat graʒ
dꝛ ipm̄ ſanare: quā ſanitatē pctōr dʒ pete
re di. illō hier. xvii. Sana me dñe ⁊ ſana
bor: ſaluū me fac ⁊ ſaluꝰ ero qm̄ laꝰ mea
tu es. vñ pſ. Ego dixi dñe miſerere mei:
ſana aīaʒ meā qꝛ peccaui tibi. ¶ Tertio
xp̄s pctōrē dimittit ſuo arbitrio relinq̄n
do. Poſtq̄ xp̄s pctōrē apphendit ⁊ voca-
uit ad penitētiā. grā preueniēte ſanauit
grā iformāte: dimittit eū libero arbitrio
ad operādum qd voluerit. Iſta dimiſſio
pctōris conuerſi fuit figurata Joſ. xxii.
Ubi ſnlat̄ dꝛ ꝙ cū poſt eductionē de egy
pto rubēnite ⁊ gaddite obediſſent Joſ. i
his q̄ pcepat eis Moy. ꝯfortās eos bñdi
xit eis Joſ. Et dimittit eos. ¶ Ubi ſcien
dū ꝙ p rubēnitas ⁊ gadditas obediētes
Moy. q̄ eos eduxerat de egypto intelli-
gi poſſunt pctōres quos deꝰ educit de te
nebris pctōꝝ q̄bꝰ pcipit ꝙ ſeruēt eius
mādata: q̄bꝰ ſeruantibus: xp̄s ſignificatꝰ
p Joſ. bñdicit dimittēdo illos ſuo arbi-
trio vt deinceps nec ad bonū nec ad ma
lū cogant̄.

¶ Tertia pars.

SEquit̄. Et rñdēs ad illos ⁊c. Ubi tā
git intellectū veritatis in obſernā-
dis. qd ꝓbat ſenſus declaratꝰ. Ubi
ſciendū ꝙ ſignū benignitatis eſt in
doctore: ꝙ lʒ videat diſcipulos negligē-
tes addiſcēdū nō tn̄ ꝓpt̄ hoc dimittit ꝙ
eis v̄itatē nō annūciet vt ſic ipſe faciat
offm̄ ſuū ⁊ ipi ſi nō obſeruauerit inexcu-
ſabiles habeant̄. xp̄s igit̄ vt piꝰ magr̄ lʒ
phariſei eſſent negligētes ⁊ maliuoli tn̄
nō pp hoc deſiſtit q̄n eis veritatē annū-
ciet ſp̄aliter ad pn̄s de obſeruatiōe ſab-
bati de quo req̄ſiti maligniter tacuerūt.
In iſta igit̄ pte duo poſſumꝰ ꝯſiderare. ſ.
Ex pte xp̄i q̄ſtiōis rōnabilē ſolutionem.
Ex parte phariſeoꝝ ꝓſumptiōis cōfuſi
bilem deiectionē ibi. Et nō poterant ⁊c.
¶ Quantū ad primū dicit. Et rñdēs ⁊c.
Ubi ſciēdū ſm̄ Cirillū: ꝙ qꝛ phariſei tā-
q̄ maliuoli tacuerūt ad q̄ōnē eis factā p
ipm̄ de obſeruātia ſabbati: xp̄s tn̄ q̄ōneʒ
ſoluit eos rōnabilr̄ rephēdēdo. ¶ Sciē
dū eſt aūt ꝙ xp̄s ad ſoluēdū q̄ōnē p̄miſ-
ſam talē rōnē adducit. Qd nō eſt ꝓhibitū
ſʒ licitū facere circa illa q̄ ſunt minoris
valoris: nec circa illa que ſunt maioris.
Sʒ aialia irrationabilia puta bos vel aſi
nus ſunt minoris valoris q̄ hō ⁊ eſt lici-
tū ea cadētia i puteū de ipo extrahere in
die ſabbi. id nō eſt ꝓhibitū: ſʒ licitū ho-
minē in die ſabbati liberare. Dicit igit̄.
Et rñdēs ad illos ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ
a violatiōe ſabbati quātū ad pn̄s ſpectat
tria excuſant. primo neceſſitatis indigē-
tia: et iſto mō excuſant xp̄s diſcipulos.
Mat. xii. qn̄ rephēdebant a phariſeis ꝙ

vellebāt ſpicas in die ſabbati.qꝛ hoc fa⸗ciebāt ꝓp neceſſitatē famis.Nā neceſſi⸗tas i mſtis excuſat.ad qđ adduxi exēplū ibidē de dd̄ q̄ i neceſſitate poſit⁹comedit panes ꝓpoſitiōis q̄s nō licebat comede re niſi ſolis ſacerdotib⁹.exēplū etiā hui⁹ habemus de ꝓbiſſimo matathia:q̄ ſicut hr̄.j.Mach.ij.q̄ infeſtabaꝰ ab inimicis dieb⁹ ſabbatoꝝ ordinauit ꝙ etiā in die⸗bus ſabbatoꝝ ꝯ ipos pugnarēt:qđ tñ nō dicebat ſꝫ legē.vbi neceſſitas nō fuiſſet. ¶ Scđo a violatiōe ſabbati excuſat obe diētia.Nā quando hō ex obediētia tenetꝰ aliq̄d facere qđ nō poteſt habere dilatio nē:ſi fiat in die ſabbati:non eſt malum ſi⸗cut ptꝫ de circūciſione fiēda octaua die que aliq̄n erat die ſabbati:ꝛ de mactādis aliquib⁹ aīalibus offerendis deo.Unde xp̄s Mat.xij.reprehēdēs phariſeos di xit.An nō legiſtis in lege qꝛ ſabbatis ſa⸗cerdotes violāt ſabbatū ſcꝫ pueros cir⸗cuncidēdo ꝛ aīalia mactādo ꝛ ſine crimi ne ſunt.¶ Tertio excuſat a violatione ſabbati charitas.Nā q̄n ex charitate ali qua facit primo licet in die ſabbati:tñ a crimine excuſatꝰ.Et hoc mō xp̄s excuſa⸗batꝰ in curatione infirmoꝝ ſabbato.ſicut ſe excuſat i euāgelio hodierno.Xp̄s igitꝰ repꝛhēdit phariſeos.¶ Primo ſꝫ Theo. de cecitate ꝛ ignorātia:qꝛ ſꝫ eos licebat curare bouem nō holem:quod tñ ſm le⸗gē nō erat ꝓhibitū vt fingebāt.¶ Scđo reprehēdit eos de auaritia ſm Bedā:qꝛ ſꝫ eos nō licebat facere opa charitatis: ꝛ tñ licebat facere rei familiaris et ꝓpe vtilitatis.¶ Tertio ſm Bedā repꝛhēdit eos de inobediētia:qꝛ ſi nō licebat hoiez curare ſm eos.ergo nec bouē macrare. qđ tñ faciebāt.¶ Sciēdū eſt autē loquē⸗do moraliter ꝙ xp̄s holem pctōrē ſignifi catū p hydropicū:comparauit huic aīali qđ in puteū cecidit:ad deſignādum ꝙ ſi⸗cut hydropicus abundat in humore ſup fluo aqueo ꝛ fluribili ꝓpꝰ qđ cōformita⸗tē hꝫ cū puteo vbi eſt aqua:ſic pctōr ꝛ ex nimia delitiaꝝ abundātia cadit in ꝓfun dū pctī:a quo tñ a xp̄o extꝛahitur ſi vult ad ipm cōuerti.qꝛ ip̄e dicit Eze.xviij.Nolo mortē pctōris ꝛc.¶ Sciēdū eſt ēt ꝙ per iſtū puteū in quē pctōr d̄r cadere intelli gi poteſt infernus q̄ dicitꝰ puteus abyſſi Unde figuratiue d̄r Apoca.ix.aſcēdit fu mus ſicut fum⁹ fornacis magne:ex quo obſcuratꝰ ſol ꝛ aer:ꝛ de fumo putei exie⸗runt locuſte in terrā.¶ Ubi ſciendū ꝙ p iſtum puteū ꝓfundū abyſſi intelligitꝰ in fern⁹ in quo ſubmerguntꝰ pctōres:vt de ipſis poſſit dici illud Exo.xx.Electi prin cipes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro abyſſi operuerūt eos deſcēderūt i ꝓfun dū quaſi lapis.De iſto puteo d̄r exire fu mus ſicut de fornace obſcurās ſolē ꝛ ae⸗rē qꝛ ibi eſt ignis infernalis inſtar forna cis ardētis pctōres cōburēs.Ut de eis dicatꝰ illđ. Eccli.xxxviij.Uapoꝛ ignꝫ vrit carnes ei⁹ ꝛ in caloꝛe fornacis cōcertatꝰ ſicut fum⁹.Dicitꝰ obſcurare ſolē ꝛ aerē: qꝛ pctōres i inferno habebūt intellectū ſignificatū per ſolem obſcuratū per pctī maculā ꝛ inter ipſos ꝛ deū erit medium ſignificatū per aerē obſcuratū:ita ꝙ nū⸗q̄ poterūt deū videre.vñ Luce.xvj.In⸗ter nos ꝛ vos chaos magnū firmatū eſt: vt qui volunt hinc trāſire ad vos nō poſ⸗ſint:neqꝫ inde huc trāſmeare.Dicitꝰ aūt ꝙ de iſto fumo putei exeunt locuſte per quas intelligo demones q̄ inſtar locuſta rum vaſtātiū oīa vireutia:hoīes vaſtāt ꝛ deuorāt:vt ſic ſint illa beſtia de qua dici tur Gene.xxxvij.Fera beſtia deuorauit Joſeph.Cui⁹ verſutias nos admonet fu gere Petr⁹.j.Cā.v.d.Sobrij eſtote ꝛ vi⸗gilate qꝛ aduerſarius veſter diabol⁹ ꝛc.

¶ Quarta pars.

Sequitꝰ.Dicebat autē ad inuitatos parabolā ꝛc.Ubi tāgit documētum humilitatis in appetendis.qđ pro bat ſitus demōſtrat⁹.Ubi ſciēdū ꝙ loquēdo generalr vniuerſa pctā reducū tur ad tria.ſcꝫ ad luxuriā:auariciā:ꝛ ſup biā iuxta illud.j.Joan.ij.Omne qđ eſt in mundo aut cōcupiſcentia carnis:aut cō cupiſcētia oculoꝝ:aut ſupbia vite.Xp̄s igitꝰ ſicut verus ꝛ bonus magiſter medi⸗cus volens nos curare a pctīs omnib⁹ inficientibus animā poſtq̄ in curatione hydropici dedit nos curā cōtra duo ſcꝫ. luxuriā ꝛ auariciā.nunc in iſta parte ſm Ambro.detꝰ nobis curā cōtra tertiū.ſcꝫ. ſuperbiā ſuadendo virtutē humilitatis. In qua pte tria poſſumus ꝯſiderare.ſcꝫ. Supbie extollētis diſſuaſionē attēdēdā.

212

hũilitatis ꝓmerẽtis pſuaſionẽ aſſequẽ∶ dã. Utriuſqꝫ gñalẽ rõnẽ itnẽdã. ¶ Quã tũ ad pmũ dr. Dicebat aũt ad inuita. ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ phei. q̃ erãt inſidiatores xp̃i multum appetebãt honores ⁊ iõ qñ voca bãt ad nuptias vł alia ꝯuiuia volebãt ex ſupbia collocari in locis dignioꝛib⁹ ⁊ ſe alijs pferre. iuxta qđ de ipſis loqtur xp̃s Mat. xxiij. d. Amãt pmos accubit⁹ in ce nis ⁊ pmas cathedras i ſynagogis ⁊ ſa lutatiões i foro: ⁊ vocari ab hoib⁹ rabbi. Qꝛ vo in talib⁹ multi vocãt ⁊ aliqñ acci dit ꝙ ille q̃ vocat neſcit de oib⁹ iuitatis nõ dꝫ ſibi arrogãter melioꝛẽ locũ accipe qꝛ forte alteri nobilioꝛi debet dignioꝛ lo cus: ⁊ ſic poterit pſudi vecũdia: dũ de lo co arrogãter accepto vidẽtib⁹ oib⁹ expel let: ſcđm hoc igit xp̃s i p᷑te iſta primo ne loc⁹ incõpetẽs appetat dat admonitionẽ informantẽ. ſcđo dicti ſui aſſignat rõnẽ ſufficiẽtẽ. ¶ Quãtũ ad rõnẽ admonitio nẽ informãtẽ dicit. Dicebat aũt ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s ſicut bon⁹ magiſter nolens hoies imitari phariſeos ſuperbos: eos benigne informat ad vitãdã iſtã elationẽ Nã hõ nõ dꝫ ſibi impudẽter accipe ꝙ ab alijs honoꝛet. iuxta illud Hebꝛe. v. Nec qſq̄ ſumit ſibi honoꝛẽ ſed q̃ vocat a deo tãq̄ aarõ. Et iõ dicit eos informando qđ nõ debẽt primos diſcubitus eligere: ſed alios expectare. vt ab inuitante ſm ſuũ gradũ collocentur. Unã dr Eccli. ij. Mane in loco tuo. ¶ Quãtũ ad rationẽ ſufficiẽ tem dicit. Ne forte honoꝛatioꝛ te ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ valde ſufficiens ratio eſt: ne hõ primũ locũ arrogãter accipiat: qꝛ multo ties ſm Cirillũ. vñ crenit honoꝛẽ acq̃re re: vituperiũ ⁊ verecũdiã hꝫ. vñ Prouer. xxv. Ne glioſ⁹ appeas corã rege ⁊ in lo co magnoꝝ ne ſteteris: meli⁹ ẽ eñ vt di cat tibi aſcẽde huc q̄ hũilieris corã pnci pe. ¶ Quãtũ ad hũilitatis ꝓmerẽtꝫ pſua ſionẽ aſſequẽdã dr. Sꝫ cũ vocat⁹ fueris ⁊c Ubi ſciẽdum ꝙ ſicut bonus magiſter in ſpeculabilib⁹: nõ ſolũ docet vitare ſi gillũ falſigraphum ſed etiã docet cõpo nere ſigillũ veridicũ. ſic bonus magiſter moꝛalis: nõ ſolũ dꝫ docere vitare vicia: ſꝫ etiã virtutib⁹ exerceri. Xp̃s igit bon⁹ magiſter moꝛalis docuerat vitare faſtuo ſam elationẽ: mõ docet hũilitatis ṽtutẽ. Et duo facit. pꝛio docet hũilitatis mo dũ. ſcđo hũilitatis fructũ. ¶ Quantũ ad hũilitatis modũ dr. Sꝫ cũ vocat⁹ fueris ⁊c. vt ſic q̃libꝫ dicat qđ ſe hũiliãdo dixit dd. ij. Reg. vj. Uilioꝛ fiã pluſq̄ fact⁹ ſũ ⁊ ero hũilis i oclis meis. ¶ Quãtũ ad hũi litatis fructũ dr. Et cũ venerit q̃ te ⁊c. Nã qñ hõ ex hũilitate ſibi locũ nouiſſimũ eli git: et poſtmodũ ad locũ eligit dignioꝛẽ: tũc apparet corã aſtãtib⁹ glioſ⁹ ⁊ hoc me rito qꝛ Jo. xxij. Qui hũiliat⁹ fuerit erit in gloꝛia. ¶ Quãtũ ad vtriuſqꝫ gñalẽ rõ nẽ intuẽdã dicit Qꝛ ois qui ſe exaltat ⁊c. vbi Cirillus. Oſtẽſo igit tã modico exẽ plo ambitioſoꝝ cõtẽptũ: ⁊ non ambitio ſoꝝ exaltationẽ: adũcit magnũ pro gña lẽ ſentẽtiã ꝓferẽs cũ ſubdit. Qꝛ ois q̃ ſe exaltat humiliabit: ⁊ q̃ ſe hũiliat exalta bit. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ circa partẽ iſtã lo quẽdo moꝛalit: ꝙ p iſtas nuptias de q̃b⁹ fit hic mentio: intelligi põt celeſtis pa tria: p iuitãtẽ aũt xp̃s ieſ⁹. Per inuitatos vo oẽs hoies huius mũdi qui nõ debẽt recũbere in pꝛio loco ſupbiendo: qꝛ deij cerent inde cũ verecũdia: ſed in nouiſſi mo ſe humiliando. qꝛ ex hoc exaltant in gloꝛia. Scđm hoc igit in parte iſta tria poſſumus generaliter conſiderare. ſ.

Solennitatem conuiuij abundantis.

Benignitatem domini inuitantis.

Diuerſitatem collegij annuentis.

¶ Quãtũ ad pmũ dr ꝙ illđ cõuiuiũ fue rũt nuptie ⁊ ſignificãt illas eternas nu ptias celeſtis patrie vbi erit abũdãtia ⁊ ſolẽnitas ſempiterna de q̃b⁹ dr Apoca. xix. Bti q̃ ad cenã nuptiaꝝ agni ſunt vo cati. ¶ Qui aũt intrãt ad iſtas nuptias ⁊ quõ fuit figuratũ Mat. xxv. Ubi ſentẽtia liter dr ꝙ prudẽtes ṽgines accipiẽtes lã pades cũ oleo lucentes introuerũt cum ſpõſo ad nuptias. Fatue aũt ſolũ habẽ tes lãpades ſine oleo intrare nõ potue rũt. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p virgies prudẽtes habẽtes lãpades intelligi poſſunt hoies exiſtẽtes in diuina gr̃a habẽtes opa gra ta deo ⁊ edificatoria ppło. Nã oleũ in lã pade eſt gr̃a ſpũſſcti in aia. lãpades ſm Greg. q̃ in manibus poꝛtantur ſunt opa que debẽt luce. e iuxta illud Mat. v. Sic luceat lux vr̃a corã hominib⁹ vt videant bona opera veſtra ⁊ gloꝛificẽt patrẽ vr̃m

qui in

q̄ in celis eſt. ¶ Per v̄gines aūt fatuas nō habētes oleū nec lāpades ardētes i telligunt hoīes nō hn̄tes diuinā grām. Qui igit̄ vult intrar̄ ad nuptias dz cū pru dentib⁹ habere oleū grē ⁊ lāpades ardē tes p opa v̄tuoſa:qz iſta nō habentib⁹ dr a dn̄o. Neſcio vos. ¶ Quātū ad bonita tē dn̄i inuitātis ſciendū eſt q̄ inuitās eſt xp̄s q̄ hoīes ad nuptias regni celeſtꝫ vo cat vel per internaꝫ inſpirationē:vl̄ aſſi duā lectionē vel externam p̄dicationeꝫ. ¶ Uñ pōt figurari p regē aſſuerꝰ de quo ſnialiter dr heſter.j.q̄ fecit grāde cōui uiū in ciuitate ſuſis:ad qđ iuitauit oēm pplꝫ a marioꝛ vſqꝫ ad minimū:⁊ ſeptē die bus iuſſit cōuiuiū p̄parari. ¶ Ubi ſciē dū q̄ p regē aſſuerꝰ q̄ iterp̄tat̄ btitudo in telligit̄ xp̄s rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū q̄ ē btitudo nr̄a. Per ciuitatē aūt Suſam q̄ i terpretat̄ gaudiū vl̄ leticia.intelligit̄ ce leſtis pr̄ia de q̄ dr. Eſa.lj. Gaudiū ⁊ leti cia inuenient in ea gratiaꝝ actio et vox laudis. In iſta ciuitate facit grāde cōui uiū ſeptē dieb⁹.i.refectionē ſpūalē bo noꝝ oīm dnrāteꝫ eternalr.q̄ duratio p ſeptē dies itelligit̄ qꝛ tot⁹ decurſus nr̄i tp̄is in ſeptē dieb⁹ reuoluit̄. Ad qđ q̄dē cōuiuiū oēꝫ pplm inuitat:qꝛ quātū ē ex pte ſua oēs ſunt ad illā btitudinē iuita ti iuxta illđ Eſa.xxv. Faciet dn̄s de⁹ rex exercituū oīb⁹ pp̄lis i mōte hoc ꝯuiuiū pinguū conuiuium vindemie defecate. ¶ Quātū ad diuerſitatē collegū annuē tis. Sciēdū ē q̄ lꝫ oēs ſint inuitati.tn̄ di uerſitas ē iter hoīes.qꝛ q̄dā ſunt arrogā tes ſignificati p illos q̄ volūt in p̄mo lo co recūbere.de q̄ tn̄ eijciunt̄ cū verecū dia:q̄dā aūt ſūt humiles ſignificati p re cūbētes in nouiſſimo loco:de q̄ cū gl̄ia exaltāt̄. Per qđ dat̄ intelligi q̄ ſupbi ad eternas nuptias nō recipiūt ſꝫ deiiciūt in pfundū inferni. Hūiles aūt illuc exal tātur. Unde Eccli.x. Sedes ducū ſuper boꝝ deſtruxit deus ⁊ ſedere facit mites pro eis:radices gētiū ſuperboꝝ areſe cit deus ⁊ plātauit humiles ex ipſis gē tib⁹. Et ideo pš. Qm̄ tu populum humi lem ſaluum facies et oculos ſuperboꝝ humiliabis. ¶ Sciendum eſt igit̄ q̄ ho mo per humilitateꝫ meretur.

Reconciliātem veniam.
Informantem gratiam.
Quietatem gloꝛiam.

¶ Primo hō p humilitatē meret̄ recōci liātē veniā. Nā q̄uis deū offēderit ſi cū humilitate ad ipꝫ reuertit̄ de⁹ ſibi cłpā miſericoꝛditer idulget:qꝛ iuxta illđ pš. Coꝛ cōtritū ⁊ humiliatū deus nō deſpi cies. Hoc autē fuit nob̄ figuratū i achab regē de q̄ ſnialiter dr.iij. Reg.xxj.q̄ cuꝫ grauiter offendiſſet dn̄ꝫ cōſentiēdo vxo ri ſue ieſabel vt occideret̄ naboth vt ip ſius vineā poſſideret miſit ad eū dn̄s he liā xp̄hetā cōminātē ſibi moꝛtē ⁊ multas alias aduerſitates qđ cū audiſſet achab ſcidit veſtimēta ſua ⁊ opuit cilitio carnē ſuā ieiunauitqꝫ ⁊ doꝛmiuit i ſacco ⁊ am bulauit demiſſo capite.quod cū vidiſſet dn̄s dixit ad heliā nōne vidiſti achab hu miliatū coꝛā me:qꝛ igit̄ humiliat⁹ eſt nō inducā malum in dieb⁹ ei⁹ ⁊ ſic dn̄s ſi bi pepcit ⁊ recōciliat⁹ eſt ei. ¶ Ubi ſciē duꝫ q̄ p Achab regē qui interpretat̄ fra ter pr̄is:intelligi pōt quilibet hō qn̄tū ad aīam q̄ frater pr̄is dr:qꝛ in natura in tellectuali pticipationē hꝫ cū deo q̄ ē pa ter ⁊ dn̄s nr̄. Per Jeſabel aūt q̄ iterp̄tat̄ fluxus vanus:intelligit̄ ſenſualitas i ho mine:q̄ vane fuit ad illicita q̄ vxoꝛ dici pōt Achab.i.rōnis.qꝛ ſm̄ Augu. ratio i hoīe ꝯparatur viro.ſenſualitas v̄o vxo ri. Cōtingit aūt mł̄totiēs q̄ ſicut Achab cōſenſit vxoꝛi ad offēſionē dei ⁊ primis ſic rō conſentit ſenſualitati ad faciendū cōtra diuinū p̄ceptū.quē tn̄ de⁹ vl̄ ex re moꝛſu cōſciētie vel p aliquā iſpirationē internā vel predicationē externam rep̄ hendit acriter ⁊ moꝛtē cōminat̄ eterneꝫ qđ quidē audiēs pctōꝛ miſerrim⁹ dꝫ ad penitētiaꝫ inſtar Achab cōuerti dolēdo de p̄teritꝫ cū ſatiſfactiōe digna. ¶ Qua leꝫ aūt ſatiſfactionē pctōꝛ inſtar Achab facere debeat audi quid de achab dicit̄. Nā doluit de peccato p amarā cōtritio nem:ſcidit veſtimenta per apertam con feſſionē. Operuit cilitio carnē ſuā ꝯtra carnis laſciuiam. Jeiunauit cōtra ven tris ingluuiē. Doꝛmiuit in ſacco contra auariciaꝫ. Et ambulauit demiſſo capite cōtra diaboli ſuperbiā per integrā ſatiſ factionē que ſi peccatoꝛ facere voluerit ſe humiliando domino cōtra quē ſupbi

uit peccādo:de⁹ ſibi indulget ꝛ ꝑ veniaꝫ recōciliat eū ſibi. vñ Ber. ſup Cant. hu militas dꝫ eē ꝛ verecūda ſatiſfactio: q̄ emē dat ſupbia trāſgreſſio. nec ſterilis vere= cūdia grata ē. nec hūilitas laudabilis. ℂ Scđo dico ꝙ hō ꝑ humilitatē merek reformātē grāꝫ. Nā de⁹ hoī pctōri ſe hu miliāti nō ſolū remittit culpā: ſꝫ etiā cō= fert grām: iuxta illud Jac. iiij. De⁹ ſup= bis reſiſtit hūilib⁹ aūt dat grāꝫ. Vñ Caſ= ſiod. li. xij. de ſpū ſupbie. Nullo mō pote rit in aīa nr̄a virtutū ſtructura ꝯſurgere niſi pri⁹ fuerit ꝟa humilitas ī corde nr̄o fūdata q̄ firmiſſime collocata ꝑfectiōis ꝛ charitatꝫ culmē valeat ſuſtinere. ℂ Ter tio hō ꝑ humilitatē merek quietātē glo= riā. Nā de⁹ nō ſolū humiliāti ſe dat ve= niā ꝛ gratiā: ſꝫ etiā cōfert glīaꝫ. vñ Ber nar. Fūde fundamētū humilitatis: ꝛpue nies ad faſtigiuꝫ charitatis. vis capere celſitudineꝫ dei: cape pri⁹ hūilitatē xp̄i: ſola ē virt⁹ humilitas: leſe charitatis re patio. ℂ Sic igik ptꝫ ex p̄cedentib⁹ qua liter arrogantes deficiunk a deo ꝛ humi les exaltātur. Vñ Prouerb. xxix. Supbū ſequik humilitas ꝛ humilē ſpiritu acci= piet gloriā. Ad quā nos ꝛc.

ℂ Dñica. xvij. poſt pente. Euāgel. lviij.

Acceſſerūt ad ieſum pharisei ꝛ iterroga uit eū vn⁹ ex eis legiſdo= ctor tētās eū ꝛc. Mat. xxij. Nt vidim⁹ ꝑ experiētiā ꝙ nihil amat niſi ſit aliqualr cognitum. qꝛ Augu. Inuiſa quidē diligere poſſumus incognita nequaq̄. neceſſario requirik vt illud qđ dꝫ diligi cognoſcatur. Quia ꝟo quicq̄d diligitur ſub ratiōe boni ve= ri vel apparētis diligik: cōgruū videk vt quāto res eſt ī ſe melior: tāto ab ordiata volūtate āpli⁹ diligak. Vñ videm⁹ auꝫ qđ meli⁹ eſt: pl⁹ diligik ꝛ ſic de ꝯſimilib⁹ ſi aūt minus bonuꝫ in ſe plus diligak q̄ qđ eſt mai⁹ bonū hoc eſt ex peruerſitate volūtatis. Ut igik xp̄s oñdat ſe diligēdū ſup oīa. idcirco ī hodierno euāgelio ſo= luta quadā q̄ſtiōe ſibi maliciose ꝑpoſita ex cui⁹ ſolutione oſtēdit deū tanq̄ īfini= tū bonū ſup oīa diligēdū: oſtēdit etiā ſe deū eſſe: vt ſic ꝛ ipſe ſuper oīa diligatur.

Scđm hoc igik beatus Matth. in p̄ſē ſenti euāgelio tria tāgit. ſcꝫ

Queſtionē inuidentē poſtulatā.

Solutionem ſapienter declaratā.

Proceſſionē euidēter demonſtratā.

ℂ Primū ꝓbat intētio prauitatꝫ. Scđm directio volūtatꝫ. Tertiū ꝯditio deitatꝫ. Primū ī p̄n. ſcđꝫ ibi. Ait illi diliges ꝛc. tertiū ibi. Cōgregatis aūt phariſeis ꝛc.

ℂ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc. dī. Acceſſerūt ad ie. ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ cū xp̄s ſm ꝙ Matt. īmediatiōe an iſtđ euāgeliū narrat viciſſet phariſeos de q̄ſtiōe quā ſibi fecerāt fieri de tributo reddēdo Ce ſari. Cū ꝯuiciſſet ēt ſaduceos q̄ negabāt reſurrectionē: oñdēs eis reſurrectionē futurā ꝛ īpoſuiſſet eis ſilētiū. Uidētes h̄ phariſei vt maligni ꝯ xp̄ꝫ voluerūt ipm ī ꝟbis ſuꝫ ꝯprehēdere: ꝛ iđ accedētes ad eū: q̄ſtionē ſibi ꝑponi faciūt vt ex r̄nſiōe ipſi⁹ aliq̄d poſſint accipere vñ calūniari poſſit. ℂ Lꝫ āt phariſei ꝛ ſaduceci eēt ꝯ rij. qꝛ ſaduceci negabāt ꝛſurrectionē quā iudei aſſerebāt: tñ q̄tū ad tētādū xp̄ꝫ ſm hier. in ſuis q̄ſtionib⁹ ꝯcordabāt. In iſta igik parte tria poſſumus cōſiderare. ſcꝫ

Malignitatem in congregādo.

Sagacitatem in ꝑponendo.

Arduitatem in exemplificādo.

ℂ Quātū ad primū dī. Acceſſerūt ad ie ſuꝫ phariſei. Ubi ſciēdū ſm Chry. ꝙ iſti phariſei ſicut malitioſi volētes xp̄ꝫ ꝯpre hēdere ī q̄ſtionib⁹ q̄s ſibi faciebāt. vene rūt cū mltitudīe: credētes ſe magꝫ ex h̄ victoriā obtinere. Ut ſic ꝟificek illđ p̄s. Pricipes ꝯuenerūt in vnū aduerſ⁹ dñm ꝛ aduerſ⁹ xp̄m ei⁹. ℂ Quātū ad ſcđꝫ dic. Et interrogauit eū ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ iſti phariſei q̄dā ſagacitate ꝟſuta ordinaue rūt ſm Chryſ. ꝙ lꝫ eēnt mlti tñ vn⁹ q̄ſtio nē xp̄o ꝑponeret: cogitātes intra ſe: ꝙ ſi xp̄s illū ſolū ꝯuinceret ꝙ mltitudo eas deret verecūdiā. Si ꝟo ille viceret oēs in ipo viderenk victores. ℂ Sciēdū ē āt ꝙ iſte vn⁹ tētās xp̄ꝫ: dr doctor fuiſſet vt ex h̄ poſſim⁹ aduertere ꝙ doloſe ꝛ nō vt addiſceret: cum ſe ſapiētē putaret fecit dño q̄ſtionē. ℂ Quātū ad tertiū dī. Ma giſter qđ eſt mādatū magnū ꝛc. Ubi ſciē

dum ſʒ Bed. ſup Mar. ꝙ inter ſcribas ⁊ phariſeos erat cōtrouerſia de ordīe pre cepto ⁊ quantū ad dignitatē qđ inter ea debebat dici maius.

¶ Secunda pars.

SEquit. Et ait illi ihs. Diliges dn̄m deū tuū ⁊c. Ubi tāgit ſolutionē ſapiēter declaratā ꝙ ꝓbat directio volūtatꝫ. Ubi ſciēdū ꝙ hō tūc volūtatē ordinatā habere dr̄ qñ hꝫ ipam cōiunctā cuꝫ deo cui⁹ volūtas ē regula ⁊ ordinatio oīꝫ volūtatū: qđ qdē fit qñ hō ipm diligit: et volūtatē ſuā ipſi⁹ volūtati ꝯformat. Uñ Cāti.j. Recti diligūt te. Xp̄s igit ſoluēdo q̄ſtionē ſibi factā ꝑ legiſperitū q̄ inordinatū hēbat deſideriū oñdit qualr̄ volūtas hoīs debeat ordinari: determinādo qđ ſit mai⁹ ꝓceptū in lege. Ubi ſciēdū ꝙ quantū ad p̄ns ſpectat: ꝓcepta legis moſayce loquēdo gn̄alr̄ reducebāt ad tria. Nā aliq̄ erāt q̄ directe ꝑtinebāt ad deū. aliqua ad proximū: aliqua ꝟo erāt ſignificantia ordinē dilectiōis ſue ad deū ſiue ad ꝓximū cuiuſmodi erāt cerimonialia ⁊ oblatiōes ſacrificioꝝ. Scđꝫ hoc igitur in pte iſta tria poſſum⁹ cōſiderare ſꝫ triplicē declarationē ꝓpoſite q̄ſtiōis ſcꝫ directionem voluntatis.

Pꝛio quantū ad deum diligendū filialr̄.
Scđo quātū ad ꝓximū diligēdū fr̄nalr̄.
Tertio quātū ad cerimoniā ⁊ ſacrificiū offerendum vtiliter.

¶ Quātū ad p̄mū di. Ait illi ieſ⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ circa ſolutionē ⁊ reſpōſioneꝫ iſta quatuor poſſumus cōſiderare. ſcꝫ
Actum vnitiuum.
Obiectum refectiuum.
Modum delatiuum.
Genus exceſſiuum.

¶ Quātū ad actū vnitiuū dicit. Diliges Ubi ſciendū ꝙ ſicut volūtas eſt nobilior potētia in ala: ⁊ eo ꝙ libera ⁊ habit⁹ charitatis. Cū quo volūtas elicit actū diligēdi meritoriū eſt nobilior: iuxta illđ .j. Coꝛ.xiij. Nūc āt manēt fides ſpes: charitas tria hec maior aūt horum ē charitas id actus ei⁹ eſt nobilior in amante vniēs et trāſferēs in amatum vñ Eccli. j. Dilectio dei honorabilis ſciētia. Chriſtus igit in ſua reſſōe hūc actū vnitiuuꝫ dilectiōis oñdit cum dt. Diliges. Unde Chryſ. ſup Mat. Uide qꝛ nō dixit cognoſces dn̄ʒ deū tuū ſꝫ diliges: qꝛ cognoſcere vnū deū eſt ꝓprie humane nature: diligere aūt religioſi corde. Nec dixit etiā time: qꝛ timere ſeruoꝝ eſt. Uñ dt. Jo.j. cano. ſua. iiij. Timoꝛ nō eſt in charitate ſed ꝑfecta inquit charitas foras mittit timorē. ¶ Quātū ad obiectū refectiuuꝫ dt dn̄ʒ deū tuū. Ubi ſciēdū ꝙ iſtud obiectū act⁹ dilectiōis: eſt de⁹ q̄ eſt refectio aīaꝝ vꝛaꝝ ꝓpter qđ dt. p̄s. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s btūs vir q̄ ſperat in eo. Ad ipm aūt diligēdū nos xp̄s inducit: tū rōne potētie qꝛ dn̄s: tū rōne ſapiētie: qꝛ de⁹: tū rōne beniuolentie: qꝛ tu⁹. Diliges etiā eū. qꝛ ipe creatoꝛ ⁊ gubernatoꝛ ꝑ ſuā potētiā redēptoꝛ ꝑ ſuā ſapiētiā premiatoꝛ ꝑ ſuam beniuolētiam. ¶ Quātū ad modū dilatiuum dt ex toto corde ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ inter rē dilectā ⁊ illū q̄ diligit: ſi dilectio ſit ordinata dꝫ eſſe ſm̄ qđ poſſibile eſt mod⁹ cōueniēs ⁊ ꝓportio debita. Cū igit de⁹ q̄ eſt obiectū diligibile ſit vn⁹ in eſſentia ⁊ trinus in ꝑſonis. hō etiā habeat vnā aīam cum trib⁹ potētiis: ꝓpter qđ fact⁹ dr̄ ad eius imaginē ad hoc ꝙ mod⁹ dilectiōis ſit in hoīe ꝯueniēs dꝫ eſſe t̄ꝑtum ad oēs tres potētias: vt oēs ferant in deū. Hoc ē igitur qđ dt. diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo. i. ex toto intellectu. Ut ſic poſſis dicere cū p̄s. In toto corde meo exq̄ſiui te ne repellas me a mādatis tuis. Ex tota aīa tua. i. ex tota voluntate tua. Ut ſi dicas cū pš. Quemadmodum deſiderat ceru⁹ ad fontes aquaꝝ ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. In tota mente tua. i. ī tota memoria. ꝓpter qđ cuilibet dr̄ Tob.iiij. Oīb⁹ dieb⁹ vite tue in mente habeto deū ⁊ caue ne aliqñ pctō ꝯſentias. ⁊ pretermittas precepta dei tui. ¶ Quātū ad gen⁹ exceſſiuum. dt hoc eſt maximū ⁊ pꝛimū mādatū. Ubi ſciendꝫ ſꝫ Orig. ꝙ qꝛ iſte ꝓceptū eſt de diligēdo deū de⁹ aūt eſt obiectū dilectionis maximū: qꝛ bonū in ſe infinitū ⁊ pꝛimū: qꝛ a quo bona cūcta participāt: ideo ⁊ dignitate dr̄ primū ⁊ maximū. ¶ Sciendū eſt auteꝫ ꝙ iſtud mādatū de dilectione dei: dꝫ eſſe p̄mū multiplr̄: pꝛimo ī intētiōe.

Nā finis lȝ in executiōe ſit vltim⁹ tñ in
intentiōe ēſt ṗmus. qꝛ igiẗ charitas eſt
finis oīm p̄ceptoꝝ iuxta illd̄. j. Ti. j. Fi
nis aūt p̄cepti eſt charitas de corde pu
ro ꝛ ꝯſciētia bona ꝛ fide nō ficta. idō pria
eſt i intētiōe. ¶ Scd̄o dȝ eſſe ṗmū i affe
ctiōe. Nā i affect⁹ hoīs nō dȝ eē radicat⁹
in iſtis inferiorib⁹ p amorē indebitū: ſȝ
in charitate diuia: iuxͣ amonitionē aplī
hebꝛ. iij. In charitate inq̇t eſtote radica
ti ꝛ fūdati vt poſſitis ꝯp̄hēdere cū oīb⁹
ſctis q̄ ſit latitudo ꝛ lōgitudo ꝛ ſublimi-
tas ꝛ pfundū. ¶ Tertio dȝ eſſe ṗmū in
merito. Ubi ſciendū ꝙ ad hoc ꝙ aliqd̄
op⁹ ſit meritoꝛiū opȝ ꝙ opās nō ſit inimi
cus dei p culpā: ſȝ amic⁹ p grām. qꝛ da-
to ꝙ poſſet eē de potētia diuia ſine cul-
pa: ꝛ tñ nō eſſet i grā: lȝ de potētia dei or
dinata nūc ſic ſit ꝙ hō eſt i culpa vel in
grā. ꝛ aliqd̄ opus de gn̄e bonoꝝ faceret
nō tñ eēt ſibi meritoꝛiū: qd̄ tñ eſſet ſi eēt
in charitate factū. Ex q̇bus ptȝ ꝙ chari
tas expellit culpā ꝛ facit op⁹ meritoꝛiū
eē. Qd̄ aūt expellat culpā audi aplȝ Pe
trū. ij. j. Can. iiij. Eſtote inq̇t prudētes ꝛ
vigilate in oꝛonib⁹: an̄ oīa aūt mutuā in
vobiſmetip̄is charitatē ꝯtinuā habētes:
qꝛ charitas opit mltitudinē pctōꝝ. Un̄
dixit xp̄s de Mgdl̄. Luc. vij. Dimittunẗ
ei pctā multa qm̄ dilexit multum. Quod
aūt reddit opus meritoꝛiū audi Aplm̄
ij. j. Coꝛ. xiij. Si diſtribuero inquit in ci
bos pauperū oēs facultates meas ꝛ ſi
tradidero corp meū ita vt ardeā: chari
tatē aūt nō hūero nihil mihi pdeſt ppẗ
quod. ij. j. Coꝛ. xvj. Oīa veſtra charitate
fiant. ¶ Quarto dȝ eſſe ṗmum in p̄mio
Ubi ſciendū. ꝙ qꝛ p̄mium hoīs eſt ṗnci
paliter vt p btitudinē cōiungaẗ cū deo
charitas aūt inter oēs ṽtūtes eſt vincu
lum cōiungēs: ideo in p̄miatiōe obtinet
ṗncipatū. vñ apl's Coll'. iij. poſtq̄ indu
xerat eos ad multas virtutes ſubdidit.
Charitatem aūt habete qd̄ eſt vinculū
pfectiōis. Unde de hoc de⁹ nos certifi-
cat Prouer. viij. d. Diligētes me diligo:
ꝛ qui mane vigilāt ad me: inuenient me.
De excellētia ꝛ ꝯmendatiōe dilectiōis
loq̇tur Grego. Cū cuncta ſacra eloq̄a
ꝛc. require in omel'. q̄ legitur de apl'is.
¶ Quātum ad ſcd̄m. ſcȝ primum diligē-
dū fraternal'r dicit. ſcd̄ȝ aūt eſt ſiȓe huic
diliges ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s poſt māda
tū de dilectiōe dei. ponit illud de dile-
ctiōe ꝓximi ad deſignādū ꝙ iſta duo p̄-
cepta ſunt ꝯnexa. Nā nemo pōt odire ꝓ
ximū ꝛ deū amare ppẗ qd̄ dꝛ. j Joā. iiij.
Si q̇s dixerit qꝛ diligo deū: ꝛ fratrē ſuū
odit mēdax eſt: q̇ eñ nō diligit fratrē ſuū
quē videt: deū quē nō videt quō pōt dili
gere: ꝛ hoc mandatū habem⁹ a deo: vt q̇
diligit deū diligit ꝛ frēm ſuū. ſcd̄m hoc
igitur in parte iſta quatuoꝛ poſſum⁹ cō
ſiderare. quātum ad iſtud preceptum. ſ.

Ordinem conuenientem.
Dignitatem excellentem.
Actum vnientem.
Modum ſufficientem.

¶ Quātum ad ordinē cōuenientē dicit.
ſcd̄m aūt. Ubi ſciendū ꝙ p̄ceptū de dile
ctione ꝓximi dꝛ ſcd̄m relatū ad p̄ceptū
de dilectiōe dei. qꝛ ſm Aug. j. de doctri-
na xp̄iana teip̄m nō ꝓpter te debes dili
gere: ſed ꝓpter illū vbi dilectiōis tue re
ctiſſimus finis eſt. ¶ Quātū ad dignita
tem excellentē dicit. ſimile eſt huic. Ubi
ſciendū ꝙ ſicut dꝛ Gen. j. deus creauit
hoīem ad ſimilitudinē ꝛ imaginē ſuā idō
mādatū de dilectiōe ꝓximi dicit ſimile
mādato de dei dilectiōe: in quo iſti⁹ pre
cepti dignitas deſignaẗ. vñ Chryſo. ſup
Matt. Qui aūt hoīem amat ſiȓe eſt ſicut
q̇ deum amat. qꝛ imago dei eſt hō in quo
deus diligiẗ. ſicut rex in ſua imagine ho
noraẗ ppter qd̄ dicit hoc mādatum ſiȓe
eſſe ṗmo. ¶ Quātū ad actū vnientem di
cit. diliges ꝓximū tuū. Ubi ſciēdū ꝙ di
lectio eſt actus vnitiu⁹ quo debem⁹ ꝓxi
mo charitatiue ꝯiūgi. iuxta p̄ceptū dn̄i
ij. Jo. xv. hoc eſt p̄ceptū meū vt diliga
tis inuicē ſicut dilexi vos. ¶ Quātū ad
modū ſufficiētem dicit. ſicut teip̄m. Ubi
ſciendū ꝙ q̇libet teneẗ ꝓximū diligere
ad illa ad q̄ ſeip̄m diligit q̄ ſcȝ pertinēt
ad grām ꝛ alias ṽtutes meritorias ꝛ ad
celeſtē gloꝛiā. vnde Aug. viij. de trinita-
te. Qui aūt amat hoīes aut q̇ iuſti ſunt
ſicut eñ ꝛ ſeip̄m amare debet aut qꝛ iuſt⁹
eſt: aut iuſtus ſit: ſic eñ diligit ꝓximum
ſicut ſeip̄m ſine periculo. ¶ Quātū ad
tertiū. ſcȝ cerimonias ꝛ ſacrificiū offerē-
dū vtiliter dicit. In his duob⁹ mādatis

&c. Ubi ſciēdū φ lʒ multa ꝓcepta iudeis data fuerint: ꝛ multas cerimonias ꝛ ſacrificia habuerint q̄ ſignificabāt aliq̄ vētura ad vtilitatem noſtre ſalutis: tn̄ iſta duo erant ꝑncipalia: ꝛ iō dicit φ in his duob⁹ vniuerſa lex pēdet ꝛ prophete vn̄ Ro.xiij. plenitudo igit̄ legis ē dilectio. ¶ Sciēdū eſt aūt circa iſtā partem ꝑncipalē in qua fit mentio de dilectione dei ꝛ primi: φ ſpūaliter loquēdo ꝑmo de dilectiōe dei q̄ ſm̄ Hugo. de ſubſtātia dilectiōis. Dilectio dei eſt oīa cōmoda ꝛ icōmoda poſtponere cauſa ꝓfruēdi deo. ¶ Ubi ſciēdū φ inter alia quātū ad preſens ſpectat quatuor ſunt q̄ ad diligendum deum nos inducere debent ſcʒ.

Plenitudo bonitatis.
Similitudo maieſtatis.
Gratitudo voluntatis.
Magnitudo poteſtatis.

¶ Primo ad diligendū deum nos dʒ inducere plenitudo bonitatis. Ubi ſciēdū φ ſicut q̄cq̄d videt̄ in lumine vr̄: ꝛ iō lumen eſt de ſe magis viſibile: ꝛ ſicut q̄cq̄d intelligit̄: ſub rōne veri itelligit̄ ꝛ iō ip̄m verū eſt magis itelligibile. Sic q̄cq̄d diligit̄ ſub rōne boni veri: vel ſalteʒ apparētis diligit̄: ꝛ iō ip̄m bonū eſt maxime diligibile: cū igit̄ deus ſit ſummū bonū: qꝛ Luc.xviij. Nemo bon⁹ niſi ſol⁹ de⁹: igit̄ rōne ſue bonitatis ē maxie diligēd⁹. qđ cog̊ſcens ps. di. Diligā te dn̄e fortitudo mea dn̄s fir. meū ref. meū ꝛ liberator me⁹. ¶ Scđo nos dʒ inducere ſilr̄itudo maieſtatis. Ubi ſciēdū φ ſicut nos docet experiētia: inter magis ſimilia eſt maior dilectio: ſicut videm⁹ φ hō magis diligit hoīem q̄ aīal brutū: ꝛ magis diligit ſimilē ſibi in naturalib⁹ vel virtutib⁹ q̄ diſſimilē: ꝓpter qđ dicit Ecclaſticus Eccl̄i.xiij. Oē aīal diligit ſibi ſile. Cū igit̄ hō magnā ſilr̄itudinē habeat cū deo: qꝛ ſicut in deo eſt vna eſſentia ꝛ trinitas ꝑſonarū: ſic in aīa hoīs vna: ſūt tres potētie. ꝓpt̄ qđ ip̄e dicit Gen̄.j. Faciam⁹ hoīeʒ ad imaginē ꝛ ſilr̄itudinē nr̄am: iō de⁹ eſt ab hoīe maxime diligēdus. Un̄ Joſ. filiis iſrl̄ Joſ.xiij. Hoc em̄ diligētiſſime ꝓcauete vt diligatis dn̄m deū vr̄m. ¶ Tertio nos dʒ iducere gratitudo volūtatis. Ubi ſciēdū φ de rōne vere dilectiōis eſt reciprocatio: qꝛ ver⁹ amor eſt reciproc⁹. igit̄ ille q̄ ab alio diligit̄ dʒ diligentē diligere vt ſit grat⁹: qꝛ igitur de⁹ nos ꝑmo dilexit: ꝛ nos ipſuʒ etiā debem⁹ diligere. Un̄ Jo.j.can̄.iiij. Nos ergo diligam⁹ deum q̄m ip̄e prior dilexit nos. Quātū aūt xp̄s nos dilexerit audi q̄d dr̄ Apoc.j. Dilexit inq̄t nos ꝛ lauit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo. ¶ Quarto nos dʒ inducere magnitudo poteſtatis. Ubi ſciēdū φ potētia diuina ꝓpt̄ quā ip̄m debem⁹ diligere: oſtendit̄ in nobis q̄tū ad tria q̄ habemus ab ipſo. ſ. quantū ad eſſe nature: ad eſſe gr̄e ꝛ ad eē glorie. Un̄ Bernard⁹ in ſer.ij. Ualde oīno mihi amād⁹ eſt ꝑ quē ſum viuo: ꝛ ſapio. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝓpt̄ eē nature. dr̄ Eccl̄i.vij. In tota aīa tua time deū ꝛ ſacerdotes illi⁹. ſacrifica in oī virtute tua dilige eū q̄ te fecit: ꝛ miniſtros ei⁹ ne derelīq̄s. Un̄ Bernard⁹. Si em̄ fili⁹ naturalr̄ amat patrē a quo hʒ ꝑtē corporis ſui: quāto magis amare dʒ q̄ corp⁹ ei⁹ ꝛ aīam de nihilo fecit. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝓpter eē gratie dicit xp̄s Jo.xiiij. Si quis diligit me ſermonē meuʒ ſeruabit: ꝛ pater me⁹ diliget eum: ꝛ ad eū veniem⁹ ꝛ māſionē apud eum faciem⁹. Nam tūc de⁹ ad hominem venit ꝛ apud eum māſionē facit q̄n̄ vitia purgat in ip̄o: ꝛ dat ſibi gratiaʒ per quā ſit habitaculum eius ꝓpter qđ ad ipſum diligenduʒ multipliciter obligatur. Un̄ Ber. ſup illđ. Quid retribuā dn̄o &c. de deo dicit. Qn̄ ignorabā me inſtruxit: q̄n̄ errabam: me reduxit. q̄n̄ peccabam. me correxit: q̄n̄ ſteti: me tenuit: q̄n̄ cecidi: me erexit: q̄n̄ iui: me duxit: q̄n̄ veni ad ip̄m: me ſuſcepit ꝛ ſubdit: nec ꝑ his oīb⁹ q̄d illi repēdā habeo niſi vnū: vt diligā nō em̄ meli⁹ nec decentius q̄ per dilectionē repēdi pōt qđ ꝑ dilectionē datū eſt. ¶ Quātū ad dilectionē dei ꝓpter eſſe gl̄ie dr̄ Tobi.xiij. Beati oēs q̄ diligūt te ꝛ q̄ gaudent ſuper pace tua ex dilectiōe em̄ dei acquirit hō eternā beatitudinē. Cognoſcens igitur ꝓpheta dauid q̄ bonus ꝛ q̄ ſuauis eſt dn̄s et q̄ glorioſa ꝛ delectabilis eſt habitatio celeſtis patrie. d. Dn̄e dilexi decorē domus tue ꝛ locū habitatiōis gl̄ie tue. Nā

decorē ꝛ pulchritudinē domus celeſtis pr̄ie q̄libet dʒ diligere vt illā habeat ꝑ virib⁹ laborare. Nā ꝙuis ꝓpt ipſi⁹ bonitatē ꝛ pulchritudinē ab oīb⁹ diligat: tñ nō virtuoſis operib⁹ nō hr̄. ¶ Hoc aūt fuit nobis figuratū. Gen. xxix. Ubi dicit ꝙ labā habuit duas filias: vnā q̄ vocabatur rachel q̄ erat ſpecioſiſſima: quā dilexit iacob ꝛ vt ſibi copularet: ſeruiuit ꝑ ea ſeptē ānis. aliā ꝟo q̄ vocabat lya q̄ erat lippis oculis. cū igit Jacob vellet coniungi racheli: non potuit niſi pri⁹ coniungeret lye: q2 ſic mos erat religioni illi⁹: vt igit Rachelē haberet ſeruiuit etiā ꝑ lya ſeptē ānis. ꝛ ſic poſt copulationē cū Lya: coiunct⁹ fuit racheli. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Labā q̄ interptatur candidatio intelligit de⁹ q̄ eſt puritas ꝛ candor vite eterne. Iſte dr̄ habere duas filias ideſt duas vitas. vnā cōtēplatiuā q̄ erit in pr̄ia: ꝛ aliā actiuā q̄ eſt in hoc mūdo: cōtēplatiua celeſtis pr̄ie ſignificatur ꝑ Rachelē que erat pulcherrima: q̄ etiā dicit videns deū. ꝛ ibi clare deū videbim⁹. iuxta illud. j. Jo. iij. Scimus qm̄ cum apparuerit ſiles ei erimus: qm̄ videbim⁹ eū ſicuti eſt. Actiua vero ſignificat per Lyā nō ita pulchrā ꝛ interptat laborioſa: q2 dū in hoc mūdo viuim⁹ ſumus continue in labore. Nā iuxta illud Job. v. Hō naſcit ad laborē ꝛ auis ad volādū. ¶ Per iacob. aūt qui luctator vel ſupplātator interptat: intelligit q̄libet viator: q̄ luctari hʒ ꝯ carnē mūdū ꝛ diabolū. q2 Job. vij. Militia eſt vita hoīs ſup terrā. quā luctā ſi viceris dicit ſibi dn̄s Apoc. ij. Uicēti dabo edere de ligno vite qd̄ eſt in paradiſo dei mei: Iſte dr̄ dilexiſſe Rachelē: q2 nō eſt aliqs q̄ vitā eternā non diligat: eo ꝙ ibi ſit oīs boni adeptio ꝛ carētia oīs mali: ꝓpt qd̄ dixit dn̄s. Moy. dicēti ſibi: oſtēde mihi gloriā tuā. Exo. xxxiij. Ego inq̄t oſtendā tibi oē bonū. ¶ Eſt tñ aduertēdū ꝙ ſi hō vult cōſāgi illi vite beate: opʒ ꝑ ipā ſeptē ānis ſeruire inſtar iacob. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ numerū ſeptenariū q̄ vniuerſitatē ſignificat: ꝛ ꝑ ꝯns perfectionem: intelligit plenū ꝛ ꝯpletū ſeruitiū qd̄ hō debet in hoc mūdo deo impendere pro illa beatitudine obtinenda. ¶ Sʒ tñ aduerte ꝙ ſicut iacob nō potuit ad rachelē ingredi niſi pri⁹ ingrederet ad Lyā: ſic ad vitā eternā nemo ingredi poterit: niſi pri⁹ ꝑ vitā actiuā exercitat⁹ fuerit. ꝛ ꝑ ipā ſeptē ānis ſeruierit. i. pfecte vixerit iuxta cōſilium pſ. d. Seruite dn̄o in timore ꝛ exultate ei cū tremore. ꝛ ſic poſtmodū poterit racheli. i. eternā vitā poſſidere. ¶ Sciendū eſt etiā ſcd̄o de dilectiōe ꝓximi ꝙ ſʒ hug. de ſubſtātia dilectiōis Dilectio ꝓximi eſt ꝓuata cōmoda poſtponere cā ꝓfruēdi amico. Ad quā nos inducit xp̄s. Jo. xv. di. Hec mādo vobis vt diligatis inuicē: q̄ nō ſolū dʒ eſſe ꝟbalis ſed realis. iuxta illd̄ Jo. j. cañ. iij. d. Filioli mei nō diligam⁹ ꝟbo neqʒ lingua ſed ope ꝛ veritate. ¶ Hec aūt dilectio fuit figurata Reg. xviij. vbi dr̄ ꝙ Jonathas diligebat dauid ſicut aīam ſuā ꝛ expoliauit ſe tunica qua erat indut⁹ ꝛ dedit eā dauid ꝛ reliqua veſtimēta ſua. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Jonathā ꝛ dauid intelligūt oēs hoīes hui⁹ mūdi q̄ duo debēt eſſe ꝑ vinculum charitatis coniuncti: q2 inſtar iſtoꝝ vn⁹ dʒ alterū diligere: ꝛ hoc ſicut aīaʒ ſuā ad grāʒ ꝛ ad glīam q̄ nō ſolū dʒ eē in ꝟbis: ſʒ ſicut Jonathas dedit veſtimenta ſua dauid. ita q̄libet dʒ in neceſſitatib⁹ primo ſubuenire iuxta illd̄ Eſa. j. d. Querite iudiciū: ſubuenite oppſſo: iudicate pupillo: defēdite viduā Un̄ petr⁹. j. cañ. iiij. Eſtote hoſpitales inuicē ſine murmuratiōe vnuſqſqʒ ſicut accepit grām in alterutrū illā adminiſtrātes ſicut boni diſpenſatores multiformis grē dei. ¶ Sʒ lʒ ſic eē deberet tñ q̄lr diligūt primū homicide ipos interficiētes. ſupbi ipos opprimētes: auari viduas ꝛ orphanos depauperantes: vſurarij raptores ipos expoliātes falſi mercatores ipos decipiētes ꝓculdubio iſti nō diligūt: ſʒ odiūt de qb⁹ Ro. j. Sine affectiōe abſqʒ federe ſine mīa: q̄ cū iuſtitiā dei cognouiſſēt nō itellexerūt qm̄ q̄ talia agūt digni ſūt morte: ꝛ nō ſolū q̄ faciūt ea ſʒ et q̄ ꝯſentiūt faciētib⁹. Nā. j. Jo. iij. Qui nō diligit manet in morte. ¶ Tertia ps.

Sequit. Congregatis aūt phariſeis interroga. ꝛc. Ubi tāgit ꝓceſſionē euidenter demoſtratam: quod probat conditio deitatis. Ubi ſciendū

ꝙ phariſei nõ credebãt xp̃z eẽ verũ deũ: ſed ſolũ purũ hoiem vñ mouet eis vnã q̃ſtionẽ. vt ex eoꝝ rñſione ſm Chryſo. maiorẽ materiã habeat oſtẽdẽdi eis veritatem q̃ſiti. Scd'z hoc igiꝭ in parte iſta quatuor poſſumus conſiderare ſcilicet.

Queſtionem admirabilem.

Reſponſionem corrigibilem.

Improbationem rationabilem.

Delectionem confuſibilem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Congregatis aũt phariſeis ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ xp̃s iterrogauit phariſeos q̃s eſſet ⁊ nõ q̃d alij de eo dicerẽt ſicut interrogauit diſcipulos ſm Chryſo. ne forte rñdiſſẽt fallaciter ꝙ alij eũ dicerẽt eſſe malũ. ¶ Quãtũ ad rñſionẽ corrigibilẽ dicit: dicũt ei dd. Ubi ſciẽdũ ꝙ phariſei ſolũ cõſiderãtes hũanitatẽ xp̃i quã traxerat de btã virgine q̃ fuit de ꝓgenei dauid: rñdent ꝙ filius erat dauid. Uñ Chryſo. i omel. Eſtimabãt aũt qm̃ xp̃s pur⁹ hõ erat. ⁊ id dixerũt eũ eẽ filiũ dauid. hec rñſio corrigẽda erat: q2 nõ ſolũ dauid erat fili⁹. ſed ẽt dei. iuxta illd Luc. j. qd ẽm ex te naſceꝭ ſanctum vocabiꝭ fili⁹ dei. ¶ Quantũ ad improbationẽ ratiõabilem dicit quõ ergo dauid ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ xp̃s in parte iſta rõnabiliter rñſionẽ phariſeoꝝ improbat oſtendẽs xp̃m nõ ſolũ eſſe filium dauid ⁊ ꝑcõſequẽs nõ minorẽ eo: ſz etiã deũ ⁊ maiorẽ ⁊ intẽdittalẽ rõnem. Nullus ſm eãdẽ naturã põt eſſe fili⁹ alicui⁹ ⁊ dñs eius: q2 filius nõ d2 dñs p̃ris: ſed ecõuerſo. ſz xp̃s ẽ dñs dauid. igiꝭ nõ eſt fili⁹ ei⁹ ſm illã naturã ſm quam eſt dñs ſed ſm naturã humanã eſt eius fili⁹ nõ dñs. ergo op3 ꝙ ſit in eo alia natura per quã eſt dñs eius: ſed hoc nõ põt eſſe niſi nature diuia. igiꝭ in xp̃o eſt diuia natura ⁊ ꝑ cõſequens eſt ver⁹ deus. De illa ratiõe. primo ponit minorẽ. Secũdo minoris ꝓbationẽ ibi dixit dñs ⁊c. Tertio cõcluſionẽ ibi. Si ergo dd. vocat eũ ⁊c. ¶ Sciendũ eſt ſm hiero. ꝙ teſtimoniũ hic de. c. ix. ps. ſumptũ eſt. In iſto aũt teſtimonio ⁊ declaratiõe. minoris ꝓpheta quatuor tangit de xp̃o videlicet.

Natiuitatem eternalem.

Dignitatem imperialem.

Equalitatem paternalem.

Poteſtatem victorialem.

¶ Nã hiero. in omel. loquẽs de rñſiõe phariſeoꝝ de xp̃o dicentiũ ip̃m filiũ dauid dicit ip̃e aũt. i. xp̃s hic. ſ. rñſionẽ eorũ rep̃hendẽs inducit ꝓphetã dñationẽ ei⁹ ⁊ ꝓprietatẽ filiatiõis ⁊ cohonoratione q̃ eſt ad patrẽ teſtãtem. nõ aũt in hoc ſtat ſz vt timeãt ſubdit. Donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ vel ſaltẽ vt eos inducat. ¶ Primo igiꝭ propheta tãgit natiuitatẽ eternalẽ cũ dicit. Dixit dñs. Ubi ſciendũ ſm Augu. ꝙ ꝑ hoc qd dicit ꝙ dñs dixit: daꝭ nobis itelligi generatio filij a patre. ¶ Scd'o tãgit dignitatẽ imperialẽ cũ dicit dño meo. Ubi ſciẽdũ ſm hiero. ꝙ ex hoc ꝙ Dauid vocat xp̃z dñm ſuũ exp̃ſſe ꝓbaꝭ qd xp̃s erat de⁹. q2 nõ vocaſſet eũ dñm ſm naturã quam de ſe traxit vt fili⁹ ex quo ſequiꝭ ꝙ hoc dicebat ſm qd de⁹ erat. ⁊ in hoc notaꝭ ei⁹ imperialis dignitas. ¶ Tertio tangit equalitatẽ paternalẽ. cũ dicit ſede a dextris meis. Ubi ſciẽdũ ſm Remigiũ ꝙ ꝑ ſeſſionem filij ad dexterã patris: nõ eſt intelligendũ in deo fore membra corporalia. ſed intelligiꝭ equalitas patris ⁊ filij in potioribus bonis. Nam q̃c̃q̃d ſm eſſe abſolutum habet pater h3 ⁊ filius: ⁊ ſic d2 eſſe equalis. ¶ Quarto tãgit poteſtatem victorialem. cũ dicit. donec ponã ⁊c. Ubi ſciendum ſm Remigiũ ꝙ iſtud aduerbiũ t̃pis donec nõ ponitur ad deſignãdũ aliquod t̃ps determinatũ incluſiue cõtẽtum ſed ad deſignãdum infinitum. vt ſit ſenſus: donec ponã inimicos ⁊c. i. vſq3 in eternũ. ¶ Quãtum ad deiectionem cõfuſibilẽ dicit. Et nemo poterat rñdere ei ꝟbum neq3 ⁊c. Ubi ſciẽdũ ſz Chryſo. ꝙ rñſio xp̃i itẽ euidẽs fuit ꝙ fuit ſufficiens ad obturãdum ora malignãtiũ: et ad finem eoꝝ diſputatiõibus imponendũ. ¶ De iſtis igiꝭ phariſeis ſic deuictis a xp̃o vt nõ auderẽt plus loqui dicit Eſa. xlj. Uidi ⁊ nõ erat ex iſtis quiſq3 qui iniret cõſilium: interrogatus rñderet verbũ. nec mirũ certe q2 ſicut d2 Job. ix. Si voluerit q̃s ↄtẽdere cũ eo nõ poterit ei rñdere vnũ ꝓ mille ſapiens corde eſt ⁊ fortis robore vt verificeꝭ illd Act. vj. ꝙ non poterant reſpondere ſapientie ⁊ ſpiritui qui loquebatur. Nam

216

Iuxta illô apl'i.j.Corinth.j.Ipe xp̃s Ieſus ẽ dei virt⁹ ⁊ ſapia q̃ iux̃ eũdẽ ibidẽ. fact⁹ ẽ nobis ſapiẽtia a deo ⁊ iuſticia et ſctificatio ⁊ redẽptio. Nã ipe p̱ paſſionẽ ſuã fact⁹ ẽ iuſticia dũ ſatiſfecit ꝓ pctis pinorũ parẽtũ ⁊ nr̃is ex q̃ nos redemit a ſeruitute diaboli auferẽdo pctm̃.⁊ ſctificauit nos ꝯferẽdo gr̃az in p̃ſenti ⁊ gloriã in futuro. Ad quã nos p̱ducat q̃ ẽ bñdictus in ſecula ſeculorum Amen.

¶ Dñica.xviij.poſt pẽtecoſten.Euangelium.lix.Introductio.

Aſcẽdẽs ieſ⁹ i nauiculã trãſfretauit, ⁊ venit i ciuitatẽ ſuã ⁊c.Matt.ix. Nos videm⁹ p̱ experiẽtiã ꝙ hõ ignorãs magis indiget doctore q̃ ſciens propter qđ ap'ls hebre.v. Et enim cũ deberetis eẽ magiſtri propter tempus:rurſuz indigetis vt vos doceamini que ſint elemẽta exordij ſermonum dei:⁊ facti eſtis quibus lacte opus ſit non ſolido cibo. Videm⁹ etiam ꝙ infirmi magis idigẽt medico q̃ ſani. iuxta illud xp̃i Luce.v. Non egẽt q̃ ſani ſunt medico ſ; q̃ male habẽt. Reprehẽſibilis igit̃ eſſet ignorãs ſi magiſtrũ haberet p̄ñt ẽ:⁊ ab ipſo nollet addiſcere.ſilr̃ infirm⁹ ſi medicum haberet p̄ñtẽ ⁊ nõ curaret recip̱e ſanitatẽ. Xp̃s igit̃ ieſ⁹ tãq̃ v̄itatis magiſter:q̃ đr de ſeipſo Io.xiij. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe:⁊ bñ dicitis.ſuz etenĩ. Qui ẽ ẽt ſalubris medic⁹ iuxta illud qđ de ſe đr Eſa.lxj. Spiritus dñi ſup̱ me ad ãnũciãdũ miſit me vt mederer ꝯtritos corde.venit vt p̱ ſuã ſapiẽtiã nos erudiat.⁊ p̱ ſuã potẽtiam nos ſanet Rep̄hẽſibilis igit̃ eſſet q̇libet negligẽs q̃ habẽs p̄ñtẽ mgr̃m ſapiẽtiſſimũ et medicũ potentiſſimũ ad ip̃m nõ accederet. Nã vt ab ipſo poſtulemus illuſtrãtẽ ſapiẽtiã nos docet. Iac.cano.ſua.v. Si q̇s indiget ſapiã poſtulet a deo q̃ dat oĩb⁹ affluẽter. S; q̃liter debeat petere audi q̇đ ſequit̃. Poſtulet autẽ in fide nihil heſitãs. Vt aũt ab ipſo petam⁹ medelã: audi Eccl'iaſticũ Eccl'i.38. A deo eſt oĩs medela q̃ cognoſcẽs dicebat p̄s. Miſerere mei dñe qm̃ īfirm⁹ ſuz:ſana me dñe qm̃ ꝯtur.ſũt oĩa oſ.mea. Sic aũt recepti; bñficijs p̄dictis:debem⁹ i p̄conijs exurgere laudũ ⁊ gr̃aꝝ.vt v̄ificet illđ Lu.xviij.ꝙ oĩs plebs vt vidit dedit laudẽ deo. Si q̇ v̄o eſſent maligni.diuinis op̱ib⁹ detrahẽtes:poſſent merito rep̄hẽdi ⁊ xp̃s eis dicere illđ Iob.6. Quare detraxiſtis ſermõib⁹ v̄itatis cũ e vobis nõ ſit q̇ poſſit arguere me. Scđm hoc igit̃ beat⁹ Mat. in iſto euangelio quinq; tangit.ſc;.

Inſtruentis bonitatem dilectiuam.
Subuenientis benignitatez cõpaſſiuã.
Rep̄hẽdentis p̱uerſitatem detractiuaz.
Reſpõdentis ſagacitatem rep̄henſiuã.

¶ Primo ꝓbat euidentia exẽplari.ſc;. mia p̄ꝛnalis.tertiuz malitia cordialis. quartũ ſapiẽtia ſpecularis.q̇ntũ extolẽtia popularis. Primũ in p̄n. Scđm ibi. Et ecce offerebãt ei ⁊c. Tertiũ ibi. Et ecce quidã de ſcribis ⁊c. Quartũ ibi. Et cũ vidiſſet ieſus cogi.⁊c. Quintũ ibi. Videntes aũt turbe ⁊c. ¶ Primo po.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c.dicit. Aſcẽdẽs ieſus in na.⁊c. Vbi ſciẽdũ ꝙ cũ xp̃s eſſet in terra geraſenoꝝ voluit inde venire i. galileã ciuitatẽ caphernaũ vbi erat mare galilee ⁊ idõ aſcendit nauiculã vt veniret capharnaum que hic ſua ciuitas đr. Vnde ſciendũ ꝙ in euãgelijs multe ciuitates dicunt̃ ciuitates chriſti.l; diuerſo reſpectu. Naz bethleem dicitur ciuitas xp̃i: q̃ in ipſa xp̃s nat⁹ eſt Nazareth dicit̃ eius ciuitas:q̃ in ea fuit nutritus. Capharnaũ v̄o đr ei⁹ ciuitas:q̃ i ip̃a multoties morã ꝯtrahẽs fuit multa miracula operat⁹.iuxta qđ dicerũt ſibi compatriote ſui de nazareth Luc.4. Quãta in quibꝰ audiuim⁹ facta i carphanaũ:fac ⁊ hic in p̄ria tua.vñ Chryſo.i omel'. Ciuitatem aũt ſuã hic caphar.đt.alia em̃ ſuſcepit eũ naſcentẽ.ſ.bethleẽ.alia eũ nutriuit.ſ.nazareth.alia aũt habuit q̃tidie habitãtẽ.ſ.capharnaũ. L; ãt v̄itas ſic ſe habeat vt caphar.ꝑpter miraculoꝝ perpetrationem dicat̃ xp̃i ciuitas. põt tñ ⁊ alia rõ aſſignari. Vbi ſciendum ꝙ xp̃s q̃ nutritus fuerat in nazareth que erat galilea:vocabat̃ galileus a regione tota ſicut patet Luc.xxiij.vbi dicit̃ ꝙ pilat⁹ interrogauit euz ſi homo galile⁹ eſſ

feſtũ de quo certificat⁹ miſit eũ ad herodem tetrarchã galilee qui erat hierl'is illis dieb⁹. Qꝛ igit̃ chriſt⁹ erat de galilea: de qualibet ciuitate galilee ſm Augu. de ꝯſenſu euãgelij. poterat appellari. ⁊ maxime de caphar. cũ eſſet ciuitas metropol. galilee. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ ꝙ xp̃s volẽs trãſfretare voluit portari nauigio. ꝗ poſſet ſup̱ mare ſiccis pedibus ambulare vt ex hoc ſm Chryſo. oſtẽderet nr̃e veritatem nature: in qua nolebat ſemp̱ vti miraculis: ne de ipſius incarnatiõe poſſet aliquis merito dubitare. ¶ Sciẽdũ eſt autem circa partẽ iſtã principalẽ loquẽdo ſpiritualiter ꝙ xp̃s docet nos quatuor. ſcilicet.

Deſertionem mundi ruinoſi.
Aſſumptionem actus virtuoſi.
Perfectionem effectus fructuoſi.
Adeptionem termini glorioſi.

¶ Primũ dat̃ intelligi p̱ Geraſar vnde Chriſt⁹ receſſit. Ubi ſciẽdũ applicando primo iſta ad xp̃ꝫ ſm ſenſum allegoricũ: ꝙ p̱ Geraſar ꝗ interpretat̃ pegrinatiõis mee intelligit̃ hic mund⁹ in quo xp̃s vt peregrin⁹ nihil poſſidẽs: ſꝫ ipm cõtẽnẽs habẽs ꝯditiões boni peregrini: mãſionẽ non habuit. iuxta illud Matt. viij. Uulpes foue. habẽt. vo. ce. ni. filius aũt hoĩs nõ hꝫ vbi caput. ſ. re. Nec honores appetiuit. iuxta illud Jo. viij. Ego gloriã meã nõ quero. nec iniurias vindicauit. iuxta illud. j. Pet. ij. Cũ pateret̃ non ꝯminabat̃ in cui⁹ ſignũ duob⁹ diſcipl'is euntib⁹ in Emaus appuit in ſpecie peregrini: cui Cleophas dixit: tu ſol⁹ peregrin⁹ es in hierl'm ⁊c. Un̄ merito dicere potuit illud ps. Extraneꝰ fact⁹ ſum fratrib⁹ meis ⁊ peregrin⁹ filiis matris mee. ¶ Unde poteſt nobis figurari per Abraã. de quo ſimiliter dicitur Gen̄. xx. ꝙ profectus de valle mãbre veniens in terram auſtralẽ: habitauit inter cades ⁊ ſur. ⁊ pegrinat⁹ eſt in gerariis. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p̱ abrahã patriarchã: qui vno modo interpretat̃ pr̃ videns populũ: intelligit̃ dei fili⁹ ꝗ pater ⁊ patriarcha dici poteſt cunctorũ: qꝛ oĩa ſunt p̱ducta per ipm iuxta illud Jo. j. Oĩa p̱ ipſum facta ſunt qui tũc vidit ppl'm qñ cognoſcens gen⁹ humanũ ſub ſeruitute diaboli: ipꝫ voluit miſericorditer liberare: iuxta qḋ figuratiue dixit Moy. Exo. iij. Uidi afflictionẽ ppl'i mei ꝗ eſt in egypto ⁊ clamorẽ ei⁹ audiui ⁊ ſciẽs dolorẽ eius deſcẽdi vt liberarẽ eũ de manib⁹ egyptiorum. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p̱ ppl'm exiſtẽtẽ in egypto ſub ſeruitute. pharaonis intelligit̃ gen⁹ humanũ qḋ añ xp̃i aduẽtũ erat in tenebris pctõꝝ ⁊ ſub ſeruitute diaboli. ¶ Hui⁹ igit̃ ppl'i dꝫ fili⁹ afflictionẽ cognoſcẽs: ⁊ ſciẽꝫ patrũ audiẽs multa ſuſpiria. iuxta illud Hiere. Thren̄. j. Uide dñe afflictionẽ qm̃ erect⁹ eſt inimic⁹: cognitionẽ ſpeculatiuã ampliauit in practicã qñ venit in mũdũ: ⁊ ipꝫ ſua ꝯluctamĩa de p̱dictis eripuit: vt ſic merito dici potuerit de ip̃o illud. j. Paral'. xxj. Uidit dñs ⁊ miſert⁹ eſt. ¶ Iſte igit̃ abraam patriarcha pri⁹ habitabat in ꝯualle mãbre: qꝛ ab eterno cũ pr̃e ⁊ ſpirituſancto erat in illã ineffabili trinitate ſignificata p̱ ꝯuallẽ: qꝛ ſicut in valle eſt aquarum abũdãtia: ſic illa ſancta trinitas eſt origo ⁊ fons oĩꝫ grãꝝ. Que ſiguãter dꝫ vallis mãbre: que interpretat̃ claritudo: qꝛ in illa trinitate eſt lux ⁊ claritas oĩm illuminãs creaturarum: p̱pter quod. d. ps. Apud te eſt fons vi. ⁊ in lumine. t. vi. lumẽ. ¶ Iſte gl'oſus p̱triarcha p̱fectus de valle mãbre. i. de ſolio trinitatis venit in terrã auſtralẽ. i. in mũdũ iſtũ qñ p̱ nobis voluit incarnari. Qui mũdus terra auſtralis dꝫ: qꝛ ſicut terra auſtralis niſi humectet̃ aquis exurit̃ ſoli ardorib⁹ ⁊ reddit̃ ſterilis: ſic hoĩes in hoc mũdo niſi in eis ſit diuina grã extrahũt̃ p̱ diuerſa vitia ad ꝗ mũd⁹ eos inclinat ⁊ tũc ad opa meritoria ſunt ſteriles. ¶ Signanter aũt dꝫ ꝙ abraã in terra auſtrali habitauit inter cades ꝗ interp̃tat̃ ſanctitas: ⁊ ſur: ꝗ interpretat̃ acerbitas: qꝛ xp̃s in hoc mundo fuit ſpeculũ ſanctitatis. Ut ſic ſibi dici potuerit illḋ Exo. xv. Quis ſil'is tui in for. dñe aut ꝗs ſil'is tui ma. ſctitate ꝗ aut ſic ſanct⁹ fuerit tñ acerbitatẽ p̱ nobis aſſumere voluit dum in ſe portare voluit ſine pctõ penalitates noſtras. ¶ In illo igit̃ mũdo cõuerſat⁹ in ſanctitate ⁊ acerbitate tã mirabili dicit̃ peregrinat⁹ fuiſſe in gerariis ꝗ interp̃tat̃ aduena qꝛ xp̃s voluit vt pegrinus ⁊

217

aduena hic habitare iuxta illud Exo.ij. Aduena fui in terra aliena. ¶ Quātū ad aſſumptionē act⁹ virtuoſi dr. Aſcendēs xp̄s in nauiculam. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ p illam nauiculā quā xp̄s aſcēdit intelligit crux: quā xp̄s p redēptiōe gn̄is humani moritur⁹ aſcēdit. quā vt imitari debeam⁹ inuitat nos xp̄s Matt.xvj.d. Si ꝗs vult ve. poſt me. abne. ſemetip̄ꝫ ꝛ tollat crucē. L. ꝛ ſe. me. ¶ Cur aūt hanc mētalr portare debeam⁹ audi Damaſcenū lib.iiij.d. Crux xp̄i clauis eſt padiſi: hec īfirmoꝝ bacul⁹. paſtoꝝ vga: ꝯuertētiū manuductio. pficiētiū pfectio: ale ſalus ꝛ corpis: ꝛ oīꝫ maloꝝ auerſio: oīꝫ bonoꝝ donatrix. Et id. d. Ber. ſup Cāt. ſer. lxv. expōnēs illud ps. Scapulis. ſ. ob. ti. ꝗtuor nobis bn̄ficia ꝯferūt. ſub his eni abſcōdimur: ſub his ab incurſu accipitrū ꝛ miluoꝝ ptegimur ꝗ ſunt aeree ptātes. ſub his vmbraculū ſalubre nos refrigerat ꝛ nimiū ſolis ardorē repellit. ſub his ꝗꝫ alimur ꝛ fouemur. his ꝟtutū gen⁹ ꝗtuor cornua crucis ornāt. ¶ Quātū ad pfectionē effect⁹ fructuoſi dr. trāſfretauit. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s vt daret nobis exēplū nō ſolū mūdū deſpexit: nec ſolū crucē aſcēdit ſꝫ trāſfretaſſe dr i quo intelligit pfectio opis fructuoſi. Ad qđ faciēdū ip̄e nos īducit Luc.viij.d. Trāſfretem⁹ trās ſtagnum. vt ſic figurari potuerit p iudā machabeū. de ꝗ ſnialr .j. Mach.v. ꝙ volēs pugnare ꝯ Timotheū ꝛ ſuū exercitu impugnātē ppl̄m dn̄i: mādauit ꝙ oēs irēt ad pliū: ꝛ veniēs ad torrētē vt aiaret illos tranſfretauit ad hoſtes prior ꝛ oīs ppl̄s poſt eū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p Timotheū ꝛ ſuū exercitū impugnātē ppl̄m dn̄i: intelligit diabol⁹ cum multitudine vitioꝝ: ꝗ hoies ꝗ debēt eſſe ppl̄s dei diuerſimode tētat. ¶ Per iudā ꝗ interp̄tat glificator intelligit xp̄s glificator humani gn̄is ꝛ redēptor. Qui ſignāter dr machabe⁹ ꝗ interp̄tat protegēs ſiue ingenioſus qr xp̄s ingenioſus dr dū eſt ſapia dei pris. protegēs ꝟo: qr ſperātes i ſe liberat de manu inimici. iuxta qđ ip̄e dt in ps. Qm̄ i me ſperauit liberabo eū ptegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ¶ Iſte igit nos ptegēs ꝛ glificās vidēs pugnā validā Timothei. i. diaboli. ꝯ pplm dn̄i. i. gen⁹ humanū facit proclamari vt null⁹ pigreſcat: ſꝫ qlꝫ inimicū diabolū agrediat viril̄r: dn̄ nos ſtrexit in virtuoſis opib⁹ dimicare. Un̄ ps. Qui docet manus meas ad pliū ꝛ dig. me. ad belliū. ¶ Ut aūt nos ad hoc magis īducat: inſtar iude prior trāſijt torrētē. i. ſpretis mūdanis inſtar torrētis labilibus. manū mittēs ad fortia: iuit ad pugnā ꝯ diabolū hoſtē ppl̄i dn̄i: ꝛ ip̄ꝫ viriliter deuicit. iuxta illud Apoc.v. Uicit leo de tribu iuda radix dauid. ¶ Unde xp̄s ſic trāſfretās: ꝛ ad hoc tā ꝟbo ꝙ exēplo nos inducēs pōt figurari p ſymeonē ſacerdotē magnū gētis iudaice. de ꝗ ſnialr dr .j. Mach.xvj. ꝙ cū ptolomeus hoſtis ppl̄i dn̄i cū ſuo exercitu pugnaret ꝯ ip̄ꝫ pugna ꝑualida: ꝛ hoc ſuiſſet nūciatum ſymoni: acceſſit aduerſus eū viriliter: ꝛ vidēs trepidātē ſuū pplꝫ vt eū aiaret pmus trāſfretauit torrētē: quo viſo: aiati viri trāſierūt poſt ipſum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p ptolomeū ꝗ interp̄tat intellectū hoſtē: intelligit diabol⁹ cui de⁹ intellectū tribuit qn̄ ip̄ꝫ intelligentē creauit: ꝗ vt hoſtis populi dn̄i ꝯtinue nobis aduerſat ppter qđ ꝛ aduerſarius dr: vt ſic de ip̄o nobis dici poſſit illud Nume. xxiij. Aduerſabit vobis in terra habitatiōis veſtre. Per ſymonē qui interp̄tatur obediēs intelligit xp̄s de quo dicit apl̄s Phil.ij. humiliauit ſemetip̄ꝫ fact⁹ obediēs vſqꝫ ad mortē. ¶ Iſte fuit ſacerdos ſumm⁹ gētis iudaice ꝗ interp̄tatur laudās ꝛ ꝯfitēs id eſt gn̄is hmani qđ dꝫ cū grārum laudib⁹ de receptis bn̄ficijs deū firmiter ꝯfiteri. Un̄ ps. Lau. dominū. o. g. lau. e. oēs populi. Qui ſignāter ſumm⁹ ſacerdos dr: qr pre oībus ſeip̄m obtulit. pro redemptione humani generis deo patri. ¶ Chriſtus aūt vidēs hoſtes tam fortes ꝛ populum trepidanteꝫ ad tam validum occurſum. primus trāſfretat torrentem ꝯſolationum temporalium: quo viſo iam nō debet eſſe populus trepidus: ſed animal fortius ad ſequelam ꝯſiderans illud Eccl̄i. xxiij. gloria magna eſt ſequi dn̄m. ¶ Quantū ad adeptionē termini. glorioſi dicit. Et venit in ciuitatem ſuā. Ubi ſciendum ꝙ p iſtaz ciuitatem que dicitur ciuiū vnitas

intelligit illa ſuperna hierl'm ciuitas beato℞ de q̄ ps. Hieruſalem q̄ edi. vt ciuitas cui⁹ parti. ei⁹ in idipſū. Nā in idipſuz dr illius participatio: qꝛ ibi nō ſolū gaudet q̄libet de ꝓpria gloria: ſed etiā de gloria alio℞. ¶ Iſta ſignāter xp̄i ciuitas dr: qꝛ ꝑ ſuū ꝓciolum ſanguinē nobis ei⁹ portas reſerauit. ꝓpter qđ nos cōfortādo dicit apl's hebre. x. habētes itaq3 fratres fi duciā i introitu ſctōrū in ſanguinē xp̄i q̄ initiauit nobis viā nouā. Non vacat aūt a myſterio q̄ hec ciuitas xp̄i dr q̄ fuit ca phar. q̄ interp̄tat villa cōſolatiōis: qꝛ in illa superna ciuitate eſt vera cōſolatio q̄ nemo poſſet verbis explicare: nec corde cogitare. Unde apl's. i. Corinth. ii. Qđ ocul⁹ nō vidit nec au. au. nec i cor. hoīs aſcē. q̄ ꝑpa. de⁹ dil. ſe. Qđ cognoſcēs ps. d. Cōſolatiōes tue le. aīam meā. ¶ Sciē dū eſt aūt applicādo q̄ de xp̄o dicta ſunt ad homines moraliter loquēdo q̄ q̄libet hō inſtar xp̄i p̄mo dꝫ mūdū deſerere qđ ſignificat ꝑ receſſum xp̄i a geraſar. Ubi ſciēdū q̄ ꝑ geraſar q̄ iterp̄tat peregrina tiōis mee vt dictū eſt intelligit mūd⁹ in quo ſumus peregrini: qꝛ ſicut peregrin⁹ ille dr qui eſt extra ſuā ꝯtractā: ſic nos qꝛ ſum⁹ extra ſupnā patriā: ꝓpter quā habi tādā ſum⁹ a deo creati: poſſum⁹ peregri= ni dici. Quod cognoſcēs ps. in perſona oīū. d. Exaudi orationē meā dn̄e ꝛ dep̄. m. au. pci. lachry. ne ſi. qm̄ aduena ego ſum et pe. ſicut oēs patres mei. ¶ Ad deſer= tionem autē huius mundi nos inducunt tam naturalis ratio q̄ ſcripture: tā exem plum q̄ figura. ¶ P̄mo ad deſertionem mundi nos inducit ratio naturalis: q̄ po teſt eſſe talis. Naturalis cognitio dicit q̄ ibi nō debet homo ſpem ſuā ponere nec deſideriū figere qđ eſt trāſitorium ꝛ non poteſt deſiderium hoīs quietare. ſed mū dus iſte eſt trāſitorius nec pōt appetituz hoīs ſatiare: ergo nō debet ibi ſpem po= nere: ſed ipſuz deſerere tāq̄ vanū. q̄ au= tem mundus ſit trāſitorius: audi quid dr i. Jo. ii. Mūd⁹ trāſibit ꝛ cōcupiſcētia ei⁹. Qđ aūt appetitum nō ſaciet audi Aug. Feciſti dn̄e nos a te iquietū cor nr̄m do= nec quieſcat in te. ¶ Hoc etiā per ratio nem pōt oſtendi: qꝛ cum totus mūdus fi= nitus ſit: ꝛ appetitus hominis nō poſſit ſatiari in aliquo finito: qꝛ vltra quolibet finitū poteſt appetere: ſequitur q̄ nō poſ ſit quietari in mūdo. Quod cognoſcens Augu. dicit de natura boni. tā magnum bonū eſt natura rationalis vt nullum ſit bonum quo beata ſit niſi deus. ¶ Scđo ad deſertionē mūdi nos inducit ſcriptu ra. vnde. i. Jo. ii. Nolite diligere mundū nec ea que in mūdo ſunt. Cuius cauſam aſſignans ſubdit. Si quis diligit mūdū nō eſt charitas patris in eo. cuius etiaz charitatis carētie cauſam aſſignans ad= dit. Quoniam omne qđ eſt in mundo: cō cupiſcentia carnis eſt et concupiſcentia oculorum ꝛ ſuperbia vite. cū igit illa op ponāt charitati ſequit q̄ q̄ mūdū diligit. caret charitate. ¶ Tertio ad deſertionē mūdi nos inducit exēplū. Nā nō ſolū de ſpiciēdi mundū exēplū habem⁹ a xp̄o q̄ dixit Jo. viii. Ego nō ſum de hoc mūdo. nec ſolū i aplis: i quo℞ ꝑſona dixit petr⁹ xp̄o Mat. xix. Ecce nos re. oīa et ſe. ſum⁹ te. ſ3 etiā in ph'is q̄ licet nō haberēt fidē tn̄ ad hoc inducebāt lumie naturali. Nā ſocrates ille ph'o℞ princeps dū eſſe bea tum ſe cuperet: ꝛ ſe beatū eſſe non poſſet niſi ſummi boni ꝑticipatiōe cōſpiceret: ſummumq3 bonū niſi purgatis mētibus ꝑticipari poſſe videret mētesq3 purgare non poſſe niſi optimis morib⁹ cerneret oēm ph'ā traxit ad mores. ꝛ ad contēptū mūdi. Uñ de ipſo legit q̄ cū athenas ad ſtudiū ꝑgeret: ꝛ aurū plurimū ſecū ferret cōſiderās q̄ vera ſapientia ſimul cū pe cunia poſſideri nō poterat dū ſapiēs eſſe voluit aurū q̄ impediri poterat mox ꝓie cit. ¶ Quarto ad deſertionē mūdi nos in ducit figura. Nā hoc fuit nobis figuratū in p̄riarcha iacob de quo ſnlat' dr Gen. xxxi. q̄ cū eēt i meſopotamia ſyrie appa ruit ei āgel⁹ dn̄i q̄ dixit ſibi ſurge ꝛ egre dere de terra hac reuertēs i terrā natiui tatis tue. ſ. in chanaā. Ubi ſciēdū q̄ per iacob quī interpretat luctator ꝛ ſupplan tator: intelligitur quilibet viator qui dū viuit eſt in cōtinua lucta habens aduer ſariū diabolū ꝛ vitia. Per meſopotamiā autē que interpretat eleuatio cuiuſdam vocis: que dr eſſe in ſyria que interpreta tur arca vel humecta ſiue ſublimis intel ligitur iſte mūdus in quo eſt eleuatio vo

218

eis quãtũ ad ingreſſuʒ: qꝛ hõ naſcẽdo vocẽ plorat⁹ emittit. In quo ẽt inſtar arce vacue: eſt vacuitas ꝑ gratie diuine carẽtiã: eſt ẽt humiditas ꝑ carnis ꝯcupiſcẽtiã: eſt ſublimitas ꝑ mẽtis ſupbiã. Ut ſic v̾ificet̃ de ipo illud .j. Jo. v. Mũd⁹ totus in maligno poſit⁹ eſt. Huic igit̃ exiſtenti ĩ mũdo miſerrimo dꝛ ab angelo .i. ab aliqua bona inſpiratiõe interna qua multotiẽs hõ cõpungit̃: vel p̄dicatiõe externa q̄ repꝛehẽdit̃. ꝙ ſurgat deũ mẽtalr̃ inuocãdo ꝙ egrediat̃ de terra illa mũdũ laudabilr̃ dimittẽdo. ꝙ reuertat̃ in terrã natiuitatis ſue .ſ. in chanaan. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ iſtã terrã natiuitatis intelligit̃ celeſtis p̃ria: q̄ terra natiuitatis hõis dꝛ: qꝛ ad h̄ p̄ncipalr̃ ſunt a deo creati: vt ſint ciues illi⁹ ciuitatis eterne. q̄ ſignãter chanaã dꝛ q̄ interpꝛetat̃ poſſidẽs donũ. qꝛ in illa p̃ria hõies donũ glĩe eternalr̃ poſſidebũt. ¶ Scdo inſtar xp̄i dꝫ actũ virtuoſuʒ aſſumere qd̓ ſignificat̃ ꝑ aſcẽſum ĩ nauiculã. Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ illã nauiculã intelligit̃ ſtatus pn̄ie in quẽ poſtꝙ̄ de mũdo ꝛ vitiis egreſſus eſt: dꝫ aſcẽdere ꝑ virtuoſos act⁹. Ad qd̓ faciẽdũ nos inducit: tã naturalis rõ: ꝙ̄ ſcriptura: tã exẽplum ꝙ̄ figura. ¶ Pꝛimo ad pn̄iaʒ nos iducit rõ naturalis q̄ põt ẽẽ talis. Naturale eſt vt hõ q̄ offendit: recogitãs offenſam habeat diſplicentiã: ꝛ ſic peniteat: qꝛ hõ offendẽdo aliũ: fecit qd̓ ſibi nollet fieri. Faciẽs aũt qd̓ nõ dꝫ: dꝫ rõnabilr̃ penitere. Igit̃ hõ q̄ deũ offendit: dꝫ agere penitentiã. Et ꝓp̄ iſtã penitẽtiã ad quã hõ ex rõne inducit̃: dꝛ Judic. xxj. ꝙ cũ filii iſrael deſtruxiſſent tribũ Beniamyn: ceperunt dicere: ablata eſt vna trib⁹ de iſrael: ꝛ tũc ordinauerũt q̄lr̃ alia trib⁹ debuit ordinari. ¶ Scdo ad penitẽtiã nos iducit ſcriptura. Uñ dꝛ Mat. iiii. ꝙ xp̄s ĩ p̄n. ſue p̄dicatiõis incepit dicere. Penitẽtiã agite appropin. eñ regnũ celoꝝ. ¶ Tertio ad penitẽtiã nos inducit exẽplũ. Nã legit̃ ꝙ q̄dã leo in quadã ciuitate detẽtus in gabia ſemel de ipſa exiẽs ꝛ ꝑ ciuitatẽ diſcurrẽs oẽs hoies fugere faciebat qui dã aũt vir cordatus ꝛ fortis volẽs obuiare leoni fuit ab eo occiſus: qd̓ aduertẽs leo: ꝛ ſuo mõ male feciſſe cognoſcẽs ſtatim ferocitate depoſita ꝛ clauſis quaſi ꝑ verecũdia oculis: ſe tãgi ꝛ ligari ꝛ ad gabiã ꝑduci ꝑmiſit. Si igit̃ aialia bruta ſuo mõ dolet cum male fecerint: nõne dꝫ hõ q̄ñ offendit deũ ꝛ p̄rimũ penitere: reuera ſic. Uñ Petr⁹ Act. iii. Penitemini igitur ꝛ conuertimini vt deleant̃ vr̃a pct̃a. ¶ Quarto ad penitẽtiã nos iducit figura. Nã illud fuit figuratũ ĩ manaſſe rege: de q̄ ſcribit̃ dꝛ .ii. Paral. xxxiii. ꝙ cũ ſuis exigẽtib⁹ demeritis: ꝑ p̄ncipes regis aſſyrioꝝ duct⁹ fuiſſet in babilonẽ captiu⁹. vidẽs ſe in afflictiõe poſitũ: orauit ad dominũ deũ ſuũ ꝛ egit pn̄iam valde corã deo: cui⁹ penitẽtiã acceptãs de⁹: reduxit eũ de carcere ꝛ reduxit ipm̄ ĩ regnũ ſuũ. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ manaſſem q̄ interp̄tatur obliuioſus intelligit̃ quilibet homo qui obliuiſcit̃ ſeruare diuina mãdata. et laxat ſe ad op̄a vitioſa. ¶ Per p̄ncipes autem regis aſſyrioꝝ qui duxerũt captiuum in babil̃. intelligunt̃ peccata captiuãtia hominem ꝛ ipſum in confuſionem deducẽtia. Uidẽs autem miſerrim⁹ peccatoꝛ ſic in confuſione ꝓpter pct̃ã ſua ſe poſitum: debet inſtar manaſſe: coꝛ ſuũ erigere: ſuũ cognoſcendũ delictum: ꝛ ꝑ orationẽ deuotã ab ipſo miſericoꝛdiã poſtulare: ꝛ penitentiã facere ꝛ ſatiſfactioneʒ cõdignã. iuxta illd̓ Apoc. ii. Memoꝛ eſto vñ excideris ꝛ age pn̄iaʒ ꝛ p̄ma op̄a fac. Et ſic merebit̃ miſericoꝛdiã inuenire iuxta illud Eze. xviii. Si aũt impi⁹ egerit pn̄iam ab oĩb⁹ pct̄is ſuis q̄ operat⁹ eſt ꝛ cuſtodierit oĩa p̄cepta mea ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iuſticiã: vita viuet ꝛ non moꝛiet̃: oĩm iniq̄tatũ ei⁹ quas operat⁹ eſt nõ recoꝛdaboꝛ. ¶ Tertio dico ꝙ inſtar xp̄i hõ dꝫ affectũ fructuoſum ꝑficere qd̓ ſignificat̃ in trãſfretatiõe. Ubi ſciẽdũ ꝙ poſtꝙ̄ hõ mũdũ deſeruit: ꝛ actũ pn̄ie ſumpſit dꝫ ad ꝑfectũ vſuʒ deducere ꝑ effectũ: qꝛ ĩ bono op̄e incepto dꝫ ꝑſeuerare. iuxta illud Mat. iiii. Qui aũt ꝑſeuerauerit vſq̧ ĩ fi. ſaluꝰ erit. ¶ Quid ãt ſit ꝑſeuerãtia: audi Ber. ĩ quadã ep̄la .d. ꝑſeuerãtia eſt vnica filia ſummi regis finis v̾tutũ: earũq̧ cõſummatio: totiuſq̧ boni repoſitoꝛium et virtutis: ſine q̄ nemo videbit deũ. ¶ Hõ igit̃ exẽplo xp̄i aſſumẽs virtutẽ ꝑſeuerãtie ad ꝑficiendũ bonũ inceptũ põt figurari ꝑ ãtichũ regẽ: de q̄ dꝛ .j. Mach. iii. Q

trãſfretauit eufratẽ fluuiũ ⁊ perambula
bat ſuperiores regiones. ¶ Ubi ſciẽdũ
ꝙ ꝑ regẽ antiochuz q̇ interꝑtat paupꝫ ſi-
lẽs intelligit q̇libet viator q i hoc mũdo
paupꝫ dr: qꝛ caret adhuc diuitijs eterna-
lib⁹ in q̇b⁹ eſt abũdãtia. Ut ſic dicat illḋ
ps. Paupꝫ ſum ego ⁊ i laborib⁹ a iu. mea.
¶ Per eufratẽ vo q̇ interꝑtat pulueru-
lẽt⁹: intelligit mũd⁹: q̇ inſtar pulueris ex-
cecãtis oculos: excecat mũdanos hoies
in ipſo ↄſidentes: ſicut ẽt puluis a vento
ꝑcuſſus diſꝑgit: ſic res mundane ſubito
dilabunt. ¶ Iſtum igit mũdũ puluerulẽ
tũ dꝫ hõ trãſfretare ⁊ ipꝫ dimittere: et re
giões ſupiores adire qꝛ ↄſiderãdo mũdi
labilitatẽ: dꝫ ſe vilẽ putare: ⁊ celeſtia ↄtẽ
plari. ¶ Quarto dico ꝙ hõ inſtar xp̄i dꝫ
terminũ glorioſuz acquirere. qḋ notat ꝑ
aduẽtũ in ciuitatẽ ſuã. Ubi ſciẽdũ ꝙ per
iſtã ciuitatẽ itelligit celeſtis p̄ria: in qua
ſunt ciues angeli ⁊ hoies bti: in qua deũ
cũ laudib⁹ clari⁹ contẽplant. Uñ Eſa. li.
Gaudiũ ⁊ leticia inuenient in ea grãrũ
actio ⁊ vox laudis. ¶ Ad hãc nos inuitat
xp̄s de q̄ ſub noie ſapiẽtie dr Prouer. ix.
Sapiẽtia miſit ancillas ſuas vt vocaret
ad arcã ⁊ ad menia ciuitatis. ¶ Per an-
cillas q̄s mittit hec ſapiẽtia. i. xp̄s intel
ligunt inſpirationes bone vl' ꝑdicatiões
veritatis vocãtes ⁊ inducẽtes hoies ad
celeſtẽ patriã. Quos autẽ ad ciuitatem
iſtã vocẽt audi: qḋ ſequit. Si q̇s inqunt
eſt paruulus veniat ad me. Et hoc eſt quod
xp̄s. d. Matt. xix. Sinite paruulos ⁊ nolite
eos ꝓhibere venire ad me talium eñ eſt
regnum celoꝝ. Nã paruuloꝝ. i. humilium
eſt regnũ celoꝝ: de quo angeli reprobi ꝓ
pter pctm̃ ſuperbie ſunt deiecti.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ecce of. ei para. ⁊c.
Ibi tãgit ſubuenientis boni
tatem compaſſiuam. qḋ ꝓbat
mia paternalis. Ubi ſciẽdum
ꝙ naturale eſt ꝙ pater vidẽs
filium in afflictione poſitum ↄpatit ſibi
⁊ ſi põt ei ſubuenit in neceſſitatib⁹. Xp̄s
igitur vt pater humani generis: videns
oblatum ſibi paraliticum: ſibi miſerat:
et quia poterat ſibi ſanitatem ↄferri. Ut
ſic verificetur illud ps. Quõ miſeret pr̄
filioꝝ miſertus eſt dñs ti. ſe. Scḋm hoc
igitur in parte iſta duo poſſumus conſi-
derare. ſ. Infirmitatis calamitatem affli
gentem. Cõpatientis poteſtatem eminẽ
tẽ. ¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Et ecce of. ei
parali. ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ xp̄o exiſtẽte in
cãpis ⁊ docẽte turbas qꝛ notũ erat ꝑplo
ipſuz facere multa miracula: fuit oblat⁹:
qꝛ ꝑ ſe grauat⁹ ire nõ poterat hõ parali-
ticus ſm hierony. vt curaretur ab ipo.
¶ Quãtũ ad ſcḋm. ſ. cõpatientis ptãtez
eminentem dicit. Uidẽs aũt ieſus fi. ⁊c.
Ubi ſciẽdũ ꝙ ex hoc ꝙ xp̄s huic par. di
xit: dimittunt tibi pec. tua: dat nobis itel
ligere eminentẽ potẽtiã. cũ illud nõ poſ
ſit facere niſi de⁹. iux illḋ Luce. v. Quis
põt dimittere pctã niſi ſol⁹ de⁹. q. d. nul-
lus. Et ideo dictum fuit de ipo ꝑ ꝑcurſo
rem Jo. Jo. i. Ecce agnus dei ec. q̇ tol.
pec. mũdi. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ ex hoc ꝙ
xp̄s vocat iſtũ filiũ oſtendit eius magna
humilitas. Uñ Hiero. Mira humilitas:
deſpectũ ⁊ debilem: totis membroꝝ ↄpa
gibus diſſolutũ filium vocat: quez ſacer
dotes nõ dignabant attingere. ¶ Sciẽ-
dũ eſt aũt quãtũ ad preſens ſpectat ꝙ. v.
de cauſis hoies infirmitates corpales
incurrũt: ſicut hr in glo. q̇ in his vſibus
ↄtinent. Job ꝑ inclinet paulũ ſeſe ma-
nifeſtat in ceco. Purgat mariã: nimirum
punit herodem. Ubi ſciendũ ꝙ infirmi-
tas corpalis p̄mo accidit hoi ad ꝓbatio
nẽ ſue patiẽtie: ⁊ illo mõ de⁹ ꝑmiſit ꝙ ſa
thã affligeret Job. Uñ Job. ii. Egreſſus
eſt ſathã a facie dñi ⁊ ꝑcuſſit Job vlcere
peſſimo a planta pedũ vſq ad vticẽ ei⁹.
¶ Scḋo accidit infirmitas ad tenẽdum
hoiez in humilitate: ne ꝑp aliquas grãs
ſibi factas a deo: in ſupbiã eleuet: et illo
mõ fuit i paulo: q̇ de ſeipſo dicit. ii. Cor.
xii. Ne magnitudo reuelationum extol.
me. dat⁹ eſt mihi ſti. car. mee angel⁹ ſa-
thane qui me colaphiſet. ¶ Tertio acci
dit infirmitas ad manifeſtationẽ poten
tie diuine: ſicut ptꝫ in ceco nato. de quo
xp̄s cũ interrogat⁹ fuiſſet Jo. ix. a diſci-
pulis. d. rabbi. q̇ pec. hic an parẽtes ei⁹
vt cec⁹ naſce. rñdit ieſus: nec hic nec pa
rentes eius: ſed vt manifeſtentur opera
dei i illo. ¶ Quarto accidit ifirmitas ꝓ-
pter purgationẽ alicuius peccati ↄmiſſi
ſicut ptꝫ in maria ſorore moy. ⁊ Aarõ: de

qua dr. Numeri.xij.q cū murmuraſſet ꝫ
moy.deus voluit eā puniendo purgare.
Nā ſicut ibidē dr maria apparuit candēs
lepra quaſi nix. ¶ Quinto accidit infir-
mitas ꝑꝑ punitionē pctōꝝ:ita q de⁹ in-
cipit pctōrē puniēdū eternaliter in hoc
mūdo punire:ꝛ hui⁹ exēplū habem⁹ i he
rode aſcalonita ſub quo xp̄s nat⁹ eſt de
quo legit in hiſtoria eccleſiaſtica:q cuꝫ
ꝓ ſacrilegio qđ herodes in ſaluatorē cō
miſerat.vt vltio eū diuina purgare puni
ret.an̄ mortē corp⁹ ei⁹ vt ioſeph⁹ refert:
morbus inuaſit diuerſus:ita vt diceret
a natib⁹:nō morbo corpis hic:ſꝫ diuine
vltiōis ſupplicia. ¶ Sciēdū eſt aūt cir-
ca iſtā partē q loquendo moraľr dicere
poſſum⁹ q p iſtū paraliticū intelligi po
teſt q̄libet homo exiſtēs in pctō mortali.
Un̄ ſciendum q inter alia quātū ad phs
ſpectat paraliticū cōſiderādo corporaľr
quadrupliciter deformatum:ſcꝫ.

Quantum ad ſenſum hebetatum.
Quātū ad motum retardatum.
Quātum ad linguam infacundum.
Quātū ad membra tremebundū.

¶ Sic ꝓportionobiľr inſtar paralitici.
Pctōr neſcit deguſtare celeſtia negligit
opari ꝓficua. Obtumeſcit loq̄ vtilia. Ta
beſcit firmari ꝯſtātia. ¶ Primo paliticū
ꝯſidero quātū ad ſenſuꝫ hebetatū:inſtar
cuius pctōr neſcit guſtare celeſtia. Ubi
ſciendū q pctm̄ in hoīe facit eū ꝓcliuuꝫ
ad terrā ne poſſit celeſtia ꝯtēplari:iuxta
qđ de pctōrib⁹ dicit p̄s. Oculos ſuos ſta
tuerūt decli.in terrā. vn̄ de ipſis verifi-
cat illud Gen̄.viij. Senſus em̄ ꝛ cogita-
tio humani cordis ꝓna ſunt in malū ab
adoleſcētia ſua. Et iō Sap.ij. Neſcierūt
ſacramēta dei nec mercedē ſperauerunt
iuſticie. de q̄bus et p̄s. Neſcierunt neq̄
intellexerūt in tenebris ambulāt. ¶ Se
cūdo cōſidero paraliticū quātū ad motū
retardatū:inſtar cui⁹ pctōr negligit opa
ri ꝓficua. Ubi ſciēdū q pctm̄ in hoīe fa-
cit ipm̄ pigrū ad bona opa facienda.iu-
xta illō p̄s. Oēs declinauerūt ſimul inu-
tiles facti ſunt nō eſt q̄ faciat bonū:non
eſt vſq̄ ad vnū. Un̄ q̄libet eorū pōt figu-
rari p oziā:de quo dr.ij. Para.xxvi.q cū
roborat⁹ eſſet:eleuatū eſt cor ei⁹ in inte-
ritū ſuū ꝛ neglexit dn̄ꝫ deū ſuū. Ubi ſciē
dū q per oziā ſupbū q̄ voluit ſibi vſurpa
re offm̄ ſacerdotū:vt ptꝫ ibidē intelli-
git quilibet ſupb⁹ q̄ multoties a deo re-
cipiēs bn̄ficia multa inſuper ozie ipſe nō
recognoſcit nec deo regratiat:ſꝫ magis
ſicut piger obliuiſcit dei ſui. Un̄ Sap.
iij. Neglexerūt iuſtū ꝛ a deo receſſerūt.
¶ Tertio cōſidero paliticū quātū ad lin-
guā infacundū:inſtar cui⁹ pctōr obmute
ſcit loq̄ vtilia. Ubi ſciēdū q pctm̄ in ho-
mine reddit ipꝫ ineptū ad deū placibiľr
collaudādū:iuxta illud Eccľi.xv. Nō eſt
ſpecioſa laus in ore pctōris. vn̄ dr Joā.
ix. Scim⁹ qm̄ pctōres de⁹ nō audit:ꝛ ꝗre
qꝛ hie.viij. Nemo qđ bonū eſt loquitur.
Un̄ tales poſſunt figurari p illos de q̄b⁹
dr Nee.xiij. q loq̄bant azotice ꝛ neſcie-
bāt loq̄ iudaice. Ubi ſciēdū q azot⁹ inter
pretat incēdiū. Per illos igit q̄ loq̄bant
azotice intelligunt pctōres accēſi flāma
carnalis ꝯcupiſcētie ꝛ deſiderio terreno
rum:de quorum quolibet dr Eccľi.xxiij.
Hō nequā amore carnis ſue non deſinet
donec incēdat ignē. Nā pctōr malo inflā
matus amore:nunq̄ deſinit donec malū
conceptum deſideriū ponat ſi aſſit poſſi
bilitas i effectu. Per loquētes aūt iudai
ce qđ interp̄tat cōfitētes vel glorifican-
tes. intelligunt hoīes ſtabiles in fide ca
tholica q̄ in diuinis laudib⁹ ꝑſeuerant.
Ut ſic q̄libet dicat cū p̄s. Cōfitebor dn̄o
nimis in ore meo in me.mul.lau.eū. Lꝫ
aūt ſic deberet eſſe tn̄ multi loquunt azo
tice ſe dātes mundo ꝛ delitiis carnis de
q̄bus Ro.i. Cū cognouiſſent deū:nō ſi-
cut deū glorificauerunt aut gratias ege-
rūt ſꝫ eua.in cogi.ſuis.ꝛ obcecatū eſt in-
ſipiēs cor eorū.d.ſe eē ſapiētes ſtulti fa-
cti ſunt. ¶ Quarto paliticū ꝯſidero quā
tū ad mēbra tremebūdū inſtar cui⁹ pctōr
tabeſcit firmari cōſtātia. Ubi ſciēdum q
pctm̄ in hoīe facit ipm̄ inconſtātē in opi
bus ſuis. Nā Jac.i. Uir duplex aīo incō
ſtās eſt in oīb⁹ vijs ſuis. Un̄ talis pōt fi-
gurari p cayn q̄ iterfecit fratrē ſuū abel:
vn̄ habuit tremorē capitis qꝛ extūc ſem
per habuit caput tremulētū ꝛ habitauit
vagus et ꝓfug⁹ in terra. Ubi ſciēdū q p
cyan homicidā. intelligit q̄libet pctōr q
peccādo:nō ſolū interficit aīam ſuā:ſed
abel fratrē ſuū.i.xp̄m ieſuꝫ:q̄ q̄tū ad ho

manifestē frater nr̄ est. qꝛ q̄tū in se est fa-
cit vt xp̄s mori deberet ad sui remissio-
nē peccati nō aduertēs miser illō. j. Jo.
iij. Dis homicida nō hꝫ vitā eternā. Iste
miser homicida xp̄i et sui dꝫ hr̄e caput
tremulentū qꝛ nullā hꝫ constātiā ⁊ pfu-
gus: qꝛ nullā hꝫ stabilitatē. Ut sic de ipo
dicatur illud Prouer. v. Pedes illiꝰ de-
scendūt in mortem ⁊ ad inferos gressus
illiꝰ penetrāt p semitas vite nō ābulāt.
Lꝫ aūt pctōr sic sit vagabūdꝰ ⁊ tremulꝰ ⁊
diuina grā priuatus viribꝰ spūalibꝰ de-
stitutꝰ: nō tn̄ semp dꝫ remanere in fecibꝰ
peccatorū: sed debet instar huius parali
tici: ad xp̄m portari medicū aiaꝝ. debet
aūt portari a quatuor portitoribꝰ sicut dꝛ
Matt. viij. q iste paliticꝰ portabatur. Un̄
sciendū q p istos quatuor portitores in-
telligit quadruplex cōsideratio q̄ debet
peccatorē ad xp̄m portare vt agat peni-
tentie fructus scꝫ consideratio.
Culpe deformātis que inficitur.
Uite deficientis que subtrahitur.
Misericordie remittentis que pmittit.
Pene affligentis que acquiritur.
¶ Primo pctōrem dꝫ inducere cōsidera
tio culpe deformātis: que inficitur. Naꝫ
qn̄ pctōr cōsiderat q sua aia que deberet
informari diuina grā: ē p culpā turpiter
deformata: multū dꝫ erubescere: cōside-
rās q deꝰ dedit sibi animā ad sui imagi
nē: quā ipse ita miserabilr deformauit p
culpā. vt possit dicere illud ps. Ampliꝰ
laua me ab iniquit. vsq ibi: corā te feci.
¶ Scdo dꝫ ad xp̄m pctōrē ducere cōside
ratio vite deficientis que subtrahit. Nā
qn̄ pctōr cōsiderat q vita istiꝰ mundi est
breuis ⁊ q ipe mortalis est: ⁊ nescit dieꝫ
neq horā multū dꝫ expauescere diē mor
tis ⁊ dicere dn̄o illō Job. vij. Memēto qꝛ
vētꝰ est vita mea ⁊ nō reuertet oculꝰ meꝰ
vt videat bona. ¶ Tertio debet ducere
pctōrē ad xp̄m cōsideratio mie remittē-
tis q̄ pmittit. Nā qn̄ peccator ꝯsiderat q
mia dei est maior q̄ sua iniquitas: ⁊ q est
pata oibꝰ volētibꝰ ipam inuocare: mul-
tū dꝫ gaudere de venia. dī. illud ps. Mi-
sericordia tua magna est sup me ⁊ eruisti
aiam meā de manu inferi. Nā iuxta illō
Sap. xi. Misereris oim q̄m oia potes: et
dissimulas pctā hoieꝫ pp pniaꝫ. ¶ Quar
to dꝫ ad xp̄m ducere pctōrē ꝯsideratio pe-
ne affligētis q̄ acq̄rit. Nā qn̄ pctōr ꝯside
rat q pp pctā acq̄rit penā eternā multū
dꝫ timere ⁊ dicere dn̄o illud Job. x. Nū-
quid nō paucitas dieꝝ meoꝝ finiet breui
dimitte ergo me vt plāgā pau. do. meū
añq̄ vadā ⁊ nō re. ad ter. tene. ⁊ op. mor.
caligine: terram miserie ⁊ te. vbi vmbra
mor. ⁊ nullꝰ ordo sꝫ sempiternus horror
inhabitat.

¶ Tertia ps.

Sequit. Et ecce quidā de scri-
bis ⁊c. Ubi tangit rephēdētis
peruersitatē detractiuam: qđ
pbat malitia cordialis. Ubi
sciēdū q scribe ⁊ pharisei inui-
dētes xp̄o: qꝛ rephēdebat eoꝝ malitias
insidiabant sibi vt eū vel ex v̄bis vel ex
operibus possent accusare pp̄lo. Qꝛ igit
xp̄s dixerat palitico remittunt tibi pctā
tua qđ solius dei est: ⁊ ipsi credebāt eū eē
puꝝ hoiem. statim ceperūt in corde ꝯci-
pere fm hiero. ꝫ ipm vt dicerēt eū blas-
phemasse. ¶ Sciēdū est aūt quātum ad
psens spectat q accusat blasphemia tri-
bus modis. Primo qn̄ deo attribuit qđ
nō ꝯuenit sibi vt qđ est cōtra miam: vt si
diceremꝰ deū eē impiū vel pctōrē. ¶ Se
cūdo qn̄ ab eo remouet qđ sibi conuenit
vt qđ est cōtra iusticiā vt si diceremꝰ deū
non esse bonū: vel sapientē vel potenteꝫ.
¶ Tertio qn̄ attribuitur creature qđ est
ppriū dei: qđ est ꝯtra dei maiestatem: vt
si diceremꝰ creaturā posse creare vl pctā
dimittere que sunt solius dei. Et contra
sic blasphemantes dꝛ Leuit. xxiiij. Qui
blasphemauerit nomē dn̄i morte morie-
tur. Qꝛ igit xp̄s dixerat palitico remit-
tunt tibi pctā tua: pharisei iudicauerunt
ipm blasphemasse in cordibus suis. Ut
sic sint illi de quibꝰ ps dicit. Qui loquun
tur pacē cum pximo suo: mala aūt in cor
dibus eorum. Nā pacem videbant ver-
bis hr̄e cum eo qꝛ cōuersabant cum eo:
⁊ tn̄ insidiabant ei verbis ⁊ operibꝰ suis
in quibus continue sibi cōtradicebāt.

¶ Quarta pars.

Sequit. Cū vidisset iesus co-
gi. ⁊c. Ubi tāgit rn̄dētis saga-
citatē reprehēsiuam: quod p-
bat sapiētia specularis. Ubi
sciēduꝫ q ex hoc qꝛ pharisei

mala cogitauerūt de xp̄o. habuit occaſio nē oſtēdendi ſuā diuinitatē: eorū malas cogitationes exprimendo: q̄ ſoli' dei eſt corda cognoſcere: et oſtēdēdi ſuā poteſtatē paraliticū pfecte curādo. hec ſm Chryſo. in omel. Scd̄m hoc igit in parte iſta quatuor poſſumus conſiderare. ſcz.

Occultorum cognitionem.
Detractorum reprehenſionem.
Beneficiorum comparationem.
Membrorum reſtitutionem.

¶ Quātū ad primū dr̄. Et cum vi. Ihs co. eorū. Ubi ſciēdū q̄ cognoſcere cogitatio nes cordis eſt ppriū ſoli' dei iuxta illd̄. j. Reg. xv. hō videt ea q̄ patēt de' aūt intuetur corda. Uñ ſibi dr̄. ij. Paral. vj. Tu enī ſol' noſti corda hoim. ¶ Quantū ad ſcd̄m ſcz detractorū reprehenſionē dicit. Ut q̄d cogitatis mala in cordib' veſtris. Ubi ſciēdū q̄ iſti phariſei in cordib' mala cogitabāt de xp̄o et ſibi in ſuis cogitatiōib' detrahebāt et iō debebāt merito rephēdi et ſibi dici illd̄ Eſa. xxix. Ue q̄ pfundi eſtis corde: vt a dño abſcondatis cōſiliū: quorū ſunt in tenebris opera et dicūt q̄s nouit nos et q̄s videt nos: puerſa eſt hec cogitatio. ¶ Quātū ad tertiū ſcz beneficiorū cōparationē dicit. Quid eſt facili' dicere et c. Ubi ſciēdū q̄ xp̄s iſti paralitico duplex beneficiū contulit ſcz ſanitatē anime culpam dimittēdo: et ſanitatē corporis valitudinē conferendo. et quia chriſtus hec duo operat' eſt in iſto paralitico: q̄ arguūt potentiā increatam: ideo cognoſci poterat q̄ erat deus. ¶ Quātū ad quartum ſcz membrorum reſtauratio nem dicit. Ut autem ſciatis et c. Ubi ſciēdū q̄ qz xp̄s dixerat de ſanatione paralitici comparendo ad remiſſionē peccati. ideo nunc ipſū curet: vt ſic effectus verbis correſpōdeat: et ſic ei' potētia cognoſcatur. Unde hiero. inter dicere et facere magna diſtātia eſt ſit ergo carnale ſignū vt probetur ſpirituale. Scd̄m hoc igit in parte iſta tria poſſumus conſiderare. ſ.

Dominium explicatum.
Officium imperatum.
Miraculum propalatum.

¶ Quantum ad primum dicit. Ut autem ſciatis et c. Ubi ſciēdum q̄ verba illa. Ut ſciatis et c. ſunt verba xp̄i errorē ſcribarum et phariſeorum remouentis. Unde ſciendum q̄ ſcribe et phariſei errabāt credentes ipm ſolū hoiem: quorū errorē remouet p effectus quos facit qui ſunt ſolū effectus dei ſcz peccata dimittere et infirmos curare. Ut ſic dicat illd̄ Eſa. xliij. Ego ſum q̄ deleo iniq̄tates tuas propter me et pctōr tuorū nō recordabor. ¶ Quātū ad officiū iperatū dicit paralitico ſurge et c. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ xp̄s tria precipit iſti paralitico. Primo q̄ ſurgat. Scd̄o q̄ tollat lectū ſuū. Tertio q̄ vadat in domū ſuā. Ubi ſciēdū q̄ ſupius tria fuerūt dicta de illo īfirmo. Pmo q̄ portabat ab alijs. Scd̄o qd̄ iacebat in lec. Tertio q̄ erat paralitic'. Ut igit pfecte iſte cognoſcat ſanatus: ideo xp̄s ſibi tria precepit correſpondētia trib' primis. explica de quolibet. Quātū ad miraculū propalatū dicit. Et ſurrexit et abijt i domū ſuā. Ubi ſciēdū ſm Chryſo. in omel q̄ īfirm' iſte qñ ad preceptū xp̄i ſanitatē recepit ſtatī ſurrexit et abijt. vt ex hoc miraculum euidenti' appareret. ¶ Sciendū eſt autem circa partē iſtā loquēdo moralr q̄ p iſtū infirmū curatum intelligit quilibet quē deus de ſtatu culpe vocat ad ſtatum gratie. Cui xp̄s pmo dicit q̄ ſurgat carnalia deſideria dimittēdo. ſcd̄o q̄ tollat lectū ſuū carnē ſpūi ſubiugādo. tertio q̄ vadat in domū ſuā celeſtem patriā contemplādo: et propriā cōſcientiam diligētius perſcrutādo. ¶ Primo inquā ſibi dicit q̄ ſurgat deſideria carnalia dimittendo: quia poſtq̄ homo eſt vocat' ad ſtatum grē dz deſideria carnis ad que fuerat inclinat' dimittere. iuxta qd̄ ſibi dr̄ Joſ. vij. Surge cur iaces xn' i terra. ¶ Scd̄o dicit ei q̄ tollat lectū ſuum carnē ſpiritui ſubiūgando: qz pctōr poſtq̄ venit ad ſtatū gratie: iā nō debet vt beſtia viuere appetitū ſenſualem ſequēdo ſed debet ſenſualitatē rationi ſubijcere. ¶ Terti'o dicit ei q̄ vadat in domū ſuam: celeſtem patriam contemplando. quia peccator poſtq̄ ad ſtatū gratie eſt vocatus non dz amplius ad terrena cōuerti: ſed magis celeſtia cōtemplari. vt dicat cum pš. Unam petū a domino: hanc requirā vt inhabitē in domo domini omnib' dieb' vite mee. Uel per iſtā domum intelligi poteſt cōſcientia hois

ſua hoīs:quā dʒ intrare ipſam diligenti⁹ pſcrutādo. Nā petōr debet cōſcientiam diligenter inquirere: ⁊ ſe de pteritis ac cuſare dicēdo illō Eſa.xxxviii. Recogita bo tibi oēs ānos meos in amaritudine aīe mee Ut ſic de ipo dicat illō Prouer. xxx. ɔſiderauit ſemitas dom⁹ ſue ⁊ panē ocioſum non comedit.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Uidētes aūt turbe ⁊c. Ubi tāgit euāgeliſta celſitatē laudatiuā:qđ probat ex tollētia popularis. Ubi sciēdū ꝙ ppłas aſtans iſti ſtupēdo miraculo:ʒ adhuc ex hoc nō pfecte crederēt xp̄m eſſe deū.tamē ſm Chryſo. in omel.in admirationē ⁊ ſtuporē ɔuerſi ſunt deū i ſuis opib⁹ collaudātes. Scdʒ hoc igitur in parte iſta quātū ad turbas tria poſſumus conſiderare:ſcʒ

Cordis imitationem ex aſpectu.
Oris cōmendationem in affatu.
Operis proteſtationem in effectu.

¶ Quātū ad cordis imitationē i aſpectu dr. Uidētes aūt turbe timuerūt. Ubi sciēdū ꝙ qñ hō videt aliquod inſolitū timet ⁊ admiratur:⁊ idō turbe vidētes miraculū ꝙ fecerat:timoris ⁊ admirationis habuerūt miam. Ut dici poſſ t de illis illō Luce.v. Repleti ſūt oēs timore.d. Uidimus mirabilia hodie. Quātū ad oris cōmēdationē i affatu dr. Et glorificauerūt deū. Qñ hō videt aliqua facta mira:dʒ deū in ſuis operib⁹ collaudare:qđ qdeʒ fecerūt iſti exēplo cēturionis:de quo dr Luc.xxiii.ꝙ cū tpe paſſiōis xp̄i vidiſſet multa mira glorificauit deū.d. Uere hic hō iuſt⁹ erat. ¶ Quātum ad opis proteſtationē in effectu dicit. Qui dedit taleʒ poteſtatē hoīb⁹. Qñ ādo homo videt aliqua bona fieri que nō poſſint fieri niſi p diuinam potentiam:illa nō dʒ attribuere pure creature qr igitur turbe viderūt curationē ita ſubitā nō credētes xp̄m niſi purū hoieʒ:ʒ xp̄o debuiſſent attribuere.qr nō ſolū erat homo ſed deus:illud miraculū attribuerunt deo:de ꝙ apoſtolus Ro.xiii. Nō ē eñ poteſtas niſi a deo Qualis autem ſit:diuina poteſtas:audi Dañ.d.Dañ.vii. poteſtas inqt ei⁹ poteſtas eterna:et regnum ꝙ non corrumpetur. Ad quod regnum ⁊c.

¶ Dñica.xix.poſt pētecoſten. Euāgelium ſexageſimum:Introductio.

Simile eſt regnū celoꝝ hoi regi q̄ fecit nuptias filio ſuo ⁊c. Mat. xxii. Sciēdū eſt quantū ad pñs ſpectat ꝙ rex ad ſui ꝑfectionē:iter alias dʒ habere qnq; cōditiōes. Primo largitatē in cōdonādo ex q̄ reddit cōmēdand⁹. Nā regē nō decet eē parcū.ſʒ liberalē:de bonʒ ſuis alijs tribuēdo exēplo regis aſſueri ð q̄ dr ſinaliter heſter.ii.ꝙ i nuptijs q̄s fecitꝝ heſter regina:ad quas mltos inſtauerat oib⁹ dona largit⁹ ē iuxta magnificētiā ſuā:ſcđo dʒ habere ptātem i imperādo ex q̄ redditur honor īd⁹. Nā regē nō decet eē debilē:ſʒ validū ⁊ potētē vt poſſit alijs iperare ⁊ eos a malis ⁊ iniurijs coercere. Ut verificet de ipo illō Prouerb.xx. Rex q̄ ſedet i ſolio iudicij diſſipat oē malū intuitu ſuo. Tertio dʒ habere benignitatē in cōdeſcēdēdo:ex q̄ reddit diligēd⁹. Nā regē nō decet eē impiū ſed benignū:exemp⁹o cuiuſdā regis babilonie.de quo dr ſinaliter.iiii.Reg.xxv.ꝙ cū ioachim rex iuda eēt i carcere i babilōe ⁊ ille rex icepiſſet regnare extraxit eū ð carcere ⁊ locut⁹ ē ei benigne ⁊ poſuit thronū ei⁹ ſup thronū regū q̄ erāt cū eo in babilone ⁊ mutauit veſtes q̄s habuerat i carcere ⁊ comedebat panē ſemp i ɔſpectu ei⁹ cūctis dieb⁹ vite ſue. Quarto dʒ habere ſagacitatē i cognoſcēdo ex qua reddit audiend⁹. Nā regē nō decet eē fatuū ſʒ diſcretū ⁊ ſapiētē qr iuxta illō Sap.vi. Rex ſapiēs populi ſtabilimentū eſt. Quinto dʒ habere equitatē in iudicādo:ex qua redditur metuēdus. Nā rex nō dʒ eſſe ꝑſonarū acceptor ſed iuſte ⁊ equalr iudicare:qr iuxta illō Prouer.xxix. Rex iuſt⁹ erigit terrā. Secundū hoc igitur in iſto euangelio in quo fit mentio de quodam rege quinq; extollentia ipſum:tāgit beatus Mat.in parabola xp̄i:ſcʒ.

Magnificentiam liberalius inuitātem.
Prepotentiam efficacius vindicātem.
Diligētiā benignius tranſpectantem.
Sapientiam euidentius diſcernentem.

Iuſticiam acerbius punientem.

¶ Primū ꝓbat cōmunicatum cōuiuiū. ſcd'm imꝑatum excidiū. tertiū cōmutatū cōſortiū. quartum ꝯtēplatum collegiū. quintū cōminatū ſupplicium. ¶ Primū in prin. ſcd'm ibi. Rex aūt cū vidiſſet ꝛc. tertium ibi. Tunc ait rex. ꝛc. quartū ibi. Intrauit autem rex ꝛc. quintū ibi. Tūc ait rex miniſtris ꝛc. ¶ Prima ps.

Quātum ad primū vbi tāgit ꝛc. qd ꝓbat ꝛc. dr. Simile factū ē regnū ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ ſignū magne liberalitatis ē i hoīe: qn nō ſolū ſeuit hoīes ad ꝑticipationē bonoꝝ ſuoꝝ inuitat: ſꝫ inſtāter. Scdꝫ hoc igit in iſta parte tria poſſumus conſiderare. ſ. Excellētiā cōuiuii abūdātis. Beniuolētiā dn̄i inuitātis. Inſtātiā nūciū exprimentis. ¶ Quātū ad primū dr. Simile factū eſt ꝛc. Ubi primo ſciēdū ꝙ regnū celoꝝ quantum ad p̄ſens ſpectat duob⁹ modis accipit. Primo ꝓ eccleſia triumphante in qua ſunt comprehenſores: ꝛ ſꝫ hoc dicitur Matt. v. Beati pauperes ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnum celoꝝ. Secundo accipitur ꝓ eccleſia militāte in qua ſunt viatores: et ſm hoc dicitur Mat. xiii. Simile factū eſt regnū celoꝝ hoī q ſeminauit bonū ſemē in agro ſuo ꝛc. ꝛ illo ſcdo mō accipit hic. Et ꝙ poſſit accipi ꝓ eccleſia militāte audi Greg. in quadam omel. d. Sciendū eſt ꝙ ſepe in ſacro eloquio p̄ſentis tēporis eccl'ia dicitur de q in alio dn̄s dicit. Mittet filius hoīs āgelos ſuos ꝛ col. de regno ei⁹ oīa ſcā. Et ꝙ accipiat pro militāte et nō pro triūphante oſtendit ſubdens. nec em̄ in illo regno btitudinis i quo pax ſumma eſt inueniri potuerunt ſcādala que colligātur. ¶ Secundo ſciendum eſt ꝙ ꝑ iſtū regē intelligit deus pr̄: de quo p̄s. Quoniā magnus dn̄s ꝛ rex magnus ſuꝑ oēs deos. Signāter autē hic rex ꝑ quē deus pater intelligit: hō dr: ad deſignādū benignitatē ꝛ familiaritatē ſuā circa gen⁹ humanū. iuxta qd ēt dr Exo. xxxiii. ꝙ loquebat dn̄s ad Moy. facie ad faciē ſicut ſolet loqui homo ad amicū ſuū. Tertio ſciendū eſt per filiū regis xp̄s dei filius intelligit. de quo. Mat. iii. ꝙ cū chriſtus baptizaret venit vox de celo dic. hic eſt filius meus dilect⁹ in quo mihi bn̄ complacui. Un̄ ipſemet loquens ad patrē. d. Io. xvii. Pater clarifica filiū tuū vt filius tu⁹ clarificet te. ¶ Quarto ſciēdū eſt ꝙ ꝑ iſtas nuptias quas dicitur feciſſe filio ſuo id eſt deus pater xp̄o ieſu intelligūt. Primo nuptie quas de⁹ fecit: quādo dei fili⁹ humanā naturā aſſumpſit ꝑ hypoſtaticā vnionē: de quibus figuratiue dicitur. Io. ii. Nuptie facte ſūt i chana galilee ꝛ erat mater ieſu vbi vocat⁹ ē ihs et diſci. eius ad nuptias. Ubi ſciendū ꝙ i iſtis amoroſis nuptiis fuit virgo ſacratiſſima cōſentiens: concipiēs pariēs ꝛ nutriēs. Fuit xp̄s ieſ⁹ ornās illuminās ꝛ infirmans. Fuerunt diſci. i. chor⁹ virtutū. ſ. Puritatis mundiſſime. humilitatis ꝓfundiſſime: ꝛ pauptatis altiſſime q ſignāter in chana q interp̄tat zel⁹ dicitur facte: qꝛ ꝓpter amorē quē dei filius ad gen⁹ hūanū habuit: voluit incarnari vt viſitet illū Eſa. ix. zel⁹ dn̄i exercituū faciet h. ¶ Scdo ꝑ iſtas nuptias itelligunt nuptie quas de⁹ fecit: quando xp̄s vniuit ſibi eccleſiā catholicam ꝑ ſaluificam redēptionē: de quib⁹ figuratiue dicitur. i. Mach. x. Ubi dicit ꝙ ptolome⁹ tradens filiā ſuā Cleopatrā Alexandro fecit nuptias in magna glīa. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ptolomeū qui interpretat ad mēſurā deducēs intelligit deus pater: cui dr Sap. xi. Omnia in mēſura: numero: ꝛ pōdere diſpoſuiſti dn̄e. Per alexādrū q interpretatur auferēs anguſtias tenebraꝝ intelligit xp̄s q iuxta illud Io. i. ē lux vera. q illu. o. ho. ve. in hūc mundū. ꝛ ſic ꝑ ſuam lucem aufert tenebras peccatoꝝ. Per cleopatrā etiā qui interpretat ꝯgregās agnitos: intelligit ſancta mater eccleſia in qua ē cōgregatio viroꝝ fideliū deum cognoſcētiū per fidem iuxta qd de ſuis fidelibus ſub noīe ouiū dr chriſtus Io. x. Ego cogno. o. meas ꝛ cog. me mee. De⁹ igit pater figurat⁹ ꝑ ptolomeū: alexādro. i. xp̄o ieſu: tradidit ſanctā matrē eccleſiā ſignificatā ꝑ cleopatriā: ipſā ſpūaliter deſpōſando: qd cognoſcēs Apo. d. Eph. v. Sacramētū hoc magnū ē. ego aūt dico i xp̄o ꝛ i eccl'ia. ¶ Tertio ꝑ iſtas nuptias intelligunt nuptie: quas de⁹ fe

eſt qñ xp̄s vniuit ſibi deuotã aīam p gra
tiã inhabitationē.de q̄bꝰ figuratiue dici
p̄t qð ðr Geñ.xxix.vbi ðr ꝙ labã vocatis
mľtis amicoꝝ turbis ad ꝯuiuiū fecit nu
ptias iacob ꝛ racheli. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ
labã q̄ interpꝛetat' cãdidꝰ:intelligit' deꝰ
pr̄ in q̄ ē oīs cãdoꝛ puritatis Per iacob
q̄ luctatoꝛ interpꝛetat':intelligit' xp̄s qui
luctã fecit ꝑ nobis cū diabolo ip̄z deui-
cēs i cruce.Per rachelē autē q̄ vno mō
interp̄tat' ouis intelligit' fidelis aīa q̄ i
ſtar ouis dꝫ habere mãſuetudinē ꝛ inno
cētiã cū bonoꝝ operū fructꝰ.Labã igit'.
i.deꝰ pr̄:iacob.i.xp̄s eiꝰ filio ꝛ racheli.i.
aīe fideli facit nuptias qñ ip̄aꝫ xp̄o vnit
ꝑ grãm:qð cognoſcēs ap̄ls ðt aīe deuo
te.ij.Coꝛ.xj.Deſpōdi eñi vos vni viro
ꝟginē caſtã exhi.xp̄o.Dicit aūt ꝙ ad iſtas
nuptias mľti ſunt vocati:qꝛ ad ip̄as in-
terſunt ſpūs ãgelici gaudētes ꝛ dicētes
Apoc.xix.Gaudeamꝰ ꝛ exultemꝰ ꝛ demꝰ
glīaꝫ deo qꝛ venerūt nuptie agni.ꝛ vxoꝛ
ꝑparauit ſe datū ē illi vt coopiat ſe ſplē-
dēti byſſo ꝛ cãdido.Ubi potes aduertet'
qualr̄ i iſtis nuptijs debes aīaꝫ tuã ꝑpa-
rare:qꝛ.ſ.coopire eã byſſo ſplēdēti ꝛ cãdi
do.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ byſſū qð de terra naſ
cit' intelligit' virtꝰ hūilitatꝫ quã debes
aſſumere cū puritate mētis ꝛ coꝛpoꝛis ſi
gnificata p cãdoꝛē byſſi:ꝛ conuerſationē
honeſtã ꝑ ſplēdoꝛē eiꝰ deſignatã ꝛ ſic aīa
efficitur ꝑ grãm ſpōſa xp̄i.¶ Quarto ꝑ
iſtas nuptias intelligūt' nuptie q̄s deꝰ
facit qñ xp̄s vnit ſibi fidelē aīaꝫ ꝑ magni
ficã glificationē.de q̄bus figuratiue ðꝛ
heſter.ij.vbi ſilr̄ ðꝛ.ꝙ qñ rex aſſuerꝰ
coꝛonauit reginam heſter:ꝛ ip̄aꝫ ſibi co
pulauit in ꝯiugium fecit ꝯuiuiū magni
ficū ꝑ cōiunctione ꝛ nuptijs heſter.Ubi
ſciēdū ꝙ ꝑ aſſuerū q̄ interpꝛetat' btitu-
do itelligit' deꝰ q̄ ē btitudo nr̄a.ꝑ heſter
aūt q̄ interp̄tat' eleuata i ppl̄o itelligit'
fidelis aīa q̄ tūc eleuari ðꝛ:qñ in celeſti
pr̄ia cū angelis collocat' vt ibi idiſſolu
bili vinculo cū xp̄o ſit cōiūcta.Pro cuiꝰ
in cōiunctiōe dicitur nuptie fieri in ſi-
gnū leticie ſēpiterne.de q̄bꝰ Apoc.xix.
Bt̄i q̄ ad cenã nuptiarū agni ſūt vocati.
¶ Quantum ad ſecundū.ſ.beniuolētiã
domini inuitãtis dicit.Et miſit ſeruos
ſuos ꝛc.Ubi ſciēdum ꝙ magna benigni
tas xp̄i eſt i aliquo magno dñō qñ alios
ad cōicationē bonoꝝ ſuoꝝ inuitat.ma-
gna tñ ex pte inuitatoꝝ repꝛehenſio qñ in
uitationē renuūt liberalē.Scðꝫ hoc igi
tur i pte iſta duo poſſumꝰ cōſiderare:ſcꝫ
Liberalitatem domini cōmendãdam.
Malignitatem populi deteſtandam.
¶ Quãtū ad pꝛimū ðt.Et miſit ſeruos
ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtos iuitatos intelli-
git' totū genꝰ humanū qð deꝰ iuitat ad
nuptias quas fecit xp̄o filio ſuo:qꝛ ab
initio mūdi vſq; ad diē iudicij oēs ꝑ me
ritū paſſiōis xp̄i inuitati ſunt ad vnita-
tē fidei in hoc mūdo per grãꝫ vt poſtmo
dum in futuro per gloꝛiã adunentur.Ut
poſſit figurari per regē aſſuerū de quo
ſentētialr̄ dicit' heſter.i.ꝙ fecit grande
cōuiuium ad qð inuitauit oēm populuꝫ
qui inuentꝰ eſt ſuſis.Ubi ſciendum ꝙ ꝑ
iſtū regē intelligit' deꝰ pater q̄ iuxta illð
Apoc.xix.regū eſt rex ꝛ dñs dominãtiū
Per pplm̄ aūt q̄ erat in ſuſis intelligūt'
omnes hoīes huiꝰ mūdi.Sicut igit' ſm̄
Chꝛyſo.Rex aſſuerꝰ oēm pplm̄ q̄ inuētꝰ
eſt in ſuſis inuitauit ad rgale ꝯuiuiū.ſic
deꝰ oēs hoīes inuitat ad cōuiuiū ſpūa-
le.Uñ Johel.ij.Uocate cetū ꝯgregate
ſenes ꝛ oēs habitatoꝛes terre ad domū
dei noſtri.¶ Quãtū ad malignitatē po-
puli deteſtãdã dicit.Et nolebãt venire.
Ubi ſciendum ꝙ ꝑ hoc ꝙ hoīes ad iſtas
nuptias inuitati ꝑ ꝓphetas noluerunt
venire dat' nobis intelligi coꝝ malitia:
quia citius eligebant ſꝫ mundū viuere:
q̄ ad deum cōuerti per opera virtuoſa.
de quibꝰ zach.vij.Coꝛ ſuum poſuerunt'
vt adamãtem ne audirent legem ꝛ v̄ba
que miſit dominꝰ exercituum in ſpiritu
ſuo per manū pꝛophetarū pꝛioꝛum.Un
de tales poſſunt figurari ꝑ viros Juda
ꝛ hieruſalem:de quibus ſentētialiter dī
cit'.ij.paral.xxiiij.ꝙ dereliquerūt tem-
plum dei patrum ſuoꝝ ſeruierūtq; ſcul
ptilibus.ꝛ iratus eſt deus cōtra Judam
ꝛ hieruſaleꝫ propter hoc peccatū.mitte
batq; eis ꝓphetas vt reuerterēt' ad do-
minū:q̄s ꝓteſtãtes illi audire nolebãt.
Ubi ſciēdum ꝙ per iſtos hoīes dereli-
quētes templuꝫ ꝛ ſeruiētes ſculptilibꝰ:
intelligunt' peccatoꝛes qui derelinquūt'
res ſpūales ſignificata per tēplū in quo

adorat dñs: dant ſe mũdi ⁊ carnis deli-
tiis ꝑ ſculptilia deſignatis: q: ſicut ſcul-
ptilia hñt ſimilitudinẽ rerũ quarũ ſunt
ſculptilia non tñ ſunt res: ille ſic delitie
mũdane etſi aliquã delectationẽ videãt
habere: tñ nõ eſt vera: ſʒ falſa ducẽs in
interitũ ſempiternũ. Uñ Prouer. xiiij.
Uia q̃ vr hoi recta nouiſſima aũt ei⁹ de
ducent ad mortẽ. Ꝯ igit tales iraſcit dñs
ꝓpter eoꝝ peccata. ¶ Quãtũ ad inſtan-
tiã nũcũ exprimentis dicit. Iterum mi-
ſit alios ſeruos ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſignum
magne liberalitatis eſt: ꝙ hõ nõ ſolum
offerat aliis bona ſua: ſʒ etiã eos ad hoc
inſtãt inducit: q̃ tãto pl⁹ ſunt rep̄hẽſibi
les quanto illa bona inſtanti⁹ offerunt:
maxime aũt ſunt rep̄hẽſibiles ſi nõ ſolũ
renuũt: ſʒ etiã nũciis inuitãtib⁹ inferũt
iniurias ꝑſonales. Scđʒ hoc igit in iſta
parte duo poſſumus conſiderare ſcʒ.
Nunciorum inſtãtiam inducentem.
Inuitatorum maliciam ꝓſequentem.
¶ Quãtum ad p̄mũ dicit. Iterum miſit
alios ſeruos ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ ſicut ꝑ
primos nũcios intelligebantur ꝓphete
veteris teſtamẽti: ſic ꝑ ſcđos intelligun
tur apl'i q̃ miſſi fuerũt vt ad ſpũales nu-
ptias hoies inuitarent. Unde de eis dr
Luc. x. ꝙ miſit illos bi. añ fa. ſ. in oẽm ci
ui. ⁊ lo. quo erat ip̄e vẽtur⁹. ¶ Sciẽdum
eſt aũt ꝙ vt tã primi q̃ ſcđi nuncii alli-
ciant hoies ad iſtas nuptias ex p̄cepto
dñi: ip̄aꝝ exprimit magnificũ apparatũ
d. Ecce prãdium meũ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ
in cõuiuiis regũ ꝯſueuerũt dari multa
⁊ p̄cioſa fercula: ex q̃bus cõuiuia cõmẽ
dantur. Ut igit ex iſtis ſenſibilibus ſm
hiero. ducat nos ad cõſiderãdum cele-
ſtia. iõ mẽtionem facit de ferculis tꝑali
bus notando ea: vt ꝑ hoc cognoſcam⁹ in
ſpũalib⁹ nuptiis magnitudinẽ ſpũaliũ
ferculorum. ¶ Sciẽdum eſt etiã ꝑ hoc
quod ſubiungit ꝙ oĩa parata ſunt: datur
nobis intelligi ꝙ q̃cquid eſt neceſſariũ
ad noſtras nuptias eſt nobis ſine defe-
ctu aliquo p̄paratum. Ubi ſciendũ ꝙ ali
qua ſũt neceſſaria ad iſtas nuptias ſine
quibus eſſe nõ poſſunt inter q̃ primũ ⁊
principaliſſimum eſt xp̄i paſſio per quã
nobis aperit ianua paradiſi. Uñ Chry-
ſoſto. ſuꝑ Matt. oĩa parata dicit q̃ perti
nent ad miniſteriũ dñice paſſiõis ⁊ nrẽ
redẽptionis. ¶ Scđm qđ eſt neceſſariũ
eſt fides: q: iuxta illđ hebre. xj. ĩpoſſibi-
le eſt ſine fide placere deo. Uñ glo. vel ꝑ
oĩa parata ſunt. i. introit⁹ regni apert⁹
eſt ꝑ fidẽ mee incarnatiõis q̃ añ fuerat
clauſus. ¶ Tertiũ qđ eſt neceſſariũ eſt
intellect⁹ ſcripturaꝝ ꝑ quas dirigimur
ad celeſtẽ patriã acq̃rendã. Uñ xp̄s di-
ſcipulis Ioã. v. d. Scrutamini ſcriptu-
ras q: vos putatis in ipſas vitã eternã
habere: ⁊ ille ſunt q̃ teſtimoniũ ꝑhibent
de me. Uñ Chryſo. ſuꝑ Matt. qđ autẽ dr
oĩa parata ſunt: intelligit ꝙ oẽq̃d q̃rit
ad ſalutẽ: iã adimpletũ eſt in ſcripturis
q̃ eñ ignorãs eſt inuenit ibi qđ diſcat: q̃
cõtumax eſt inuenit ibi qđ timeat: q̃ la-
borat iuenit ibi ꝓmiſſa q̃bus exercet ad
opus. Iſtis igit oĩbus ſic paratis: nos
inuitat xp̄s ad nuptias ꝑ ſuos nũcios.
di. Uenite ad nuptias. Uenite inquã ſʒ
Chryſo. nõ pedib⁹ ſed fide ⁊ moribus.
¶ Quãtũ ad inuitatoꝝ malitiã ꝓſequẽ-
tẽ dt. Illi aũt neglexerũt. Ubi ſciẽdũ ꝙ
lʒ de⁹ ꝑ ſuos nũcios inſtãt iuitet hoies
ad ſuas nuptias: tñ aliq̃ ſunt qui ꝑ ali-
q̃s occaſiones pretendunt. Aliqui vo q̃
nũcios interficiunt. Scđm hoc igit tri-
plicem inuitatorum malitiã tangit ſcʒ.
Ignauiam pigritantium.
Aſtutiam excuſantium.
Iniuriam inuadentium.
¶ Quãtum ad p̄mũ dicit. Illi autem ne
glexerũt. Ubi ſciẽdum ꝙ aliqui ſunt ita
pigri: ꝙ lʒ audiãt nũcios inuitantes ad
nuptias: tñ vt ad ip̄as veniant ſe nõ diſ
ponunt: et a deo recedũt: de q̃bus dicit
Sap. iij. Neglixerũt iuſtũ ⁊ a dño receſſe
runt. Nõ aduertẽtes illud Prouer. xix.
Qui negligit viã ſuam mortificabitur.
¶ Quãtum ad aſtutiã excuſantiũ dicit.
Et abierunt: alius in villã ⁊c. Ubi ſciẽ-
dum ꝙ oĩa retrahẽtia hoiem ne veniat
vocat⁹ ad nuptias: poſſunt eſſe genera-
liter duob⁹ modis ad p̄ſens: vno modo
laborando manualiter ſicut exercere a-
grum: colere veniã ⁊c. ⁊ iſti intelligũt ꝑ
illum qui dr iuiſſe in villã ſuã. Alio mo
do lucrando cõmutabiliter ſicut facere
mercationes ⁊ iſti intelligunt per illũ q̃
dr iuiſſe in negociationẽ ſuã. Lʒ aũt ille

videātur implicite excuſatiōes:tñ non ſūt excuſatiōes legitime:iuxͣ illō Matt.vj.Querite pmū regnū dei ꝛ iuſtitiā ei⁹ ꝯ poſt hec oīa adijcientur vobis. Uñ de his Chryſo.ſup Matt.O miſerrim⁹ mūdus ꝛ miſeri q̄ eū ſequūt:ſemp em̄ mūdalia opa homines excluſerunt a vita.

¶ Quātū ad iuriā inuadētiū dicit.Reliqui vo tenuerūt ſ.ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ tāta fuit malitia inuitatorū ꝙ nō ſolū inuitati noluerunt ire:ſed tā pphetas:q̄ aplos:q̄ etiā viros aplicos eos vocantes ad nuptias:multis illatis iniurijs occiderūt:iuxta qͦ xp̄s dixit Matt.xxiij.Ecce ego mitto ad vos pphetas ꝛ ſapientes:ꝛ ſcri.ꝛ ex illis occi.ꝛ cru.ꝛ ex eis fla.in ſyna.vr̄is. ¶ Sciēdū eſt etiā circa iſtā totā partē pncipalē loquēdo moralr ꝙ p iſtos iuitatos ad nuptias intelligūtur oēs hoīes hui⁹ mundi q̄ ſunt inuitati ad ſtatū gr̄e in iſto mundo:ꝛ ad ſtatū glie in futuro.Inuitati aūt dicūt:qꝛ ſicut in hūanis videm⁹ ꝙ qñ eſt aliqs miles alicui⁹ regis portās iſignia ꝛ veſtit⁹ de reb⁹ ſuis:eo ipſo initat⁹ dꝛ ad regis curiā:ſic hō portās dei iſignia ꝛ arma qꝛ ad imaginē dei fact⁹ eſt:eo ipo eſt ad illas nuptias inuitat⁹. Lꝫ aūt ſic oēs inuitati ſint tñ multi pigri ſunt ad eas venire:ꝛ iō deus ad vocādū eos mittit nūcios ſuos.Ubi ſciendū ꝙ p illos nūcios vno modo intelligūt inſpiratiōes bone:quas de⁹ imittit peccatori vt veniat ad ſtatuꝫ gratie:p quā diſponit ad gliaꝫ obtinēdā.Ut ſic ille inſpiratiōes figurent p ancillas ſapiētie de q̄bus dꝛ Prouer.ix.ꝙ ſapiētia edificauit ſibi domū:excidit colūnas ſeptē miſcuit vinū ꝛ poſuit mēſaꝫ miſit ancillas ſuas vt vocarēt ad arcam ꝛ ad menia ciuitatis.Si q̄s eſt paruul⁹ veniat ad me.Ubi ſciēdū ꝙ p illā domū quā edificauit ſapientia intelligit celeſtis pr̄ia quā de⁹ edificauit habitaculū beatoꝝ.In q̄ dꝛ excidiſſe colūnas ſeptē vel pp̄ter vniuerſitatē oīm bonoꝝ q̄ pōt p numerū ſeptēnariuꝫ ſignificari:vel pp̄ter ſeptē dotes q̄ ſanctis in celeſtis patria dabūtꝛ:qꝛ q̄tū ad aiaꝫ habebūt clarā viſionē ſuauē fruitionē ꝛ firmā tentionē.quātū vo ad corpus claritatē:impaſſibilitatē:agilitatē ꝛ ſubtilitatē.Ut ſit illa dom⁹ de q̄ dr̄ ps Glie ꝛ diuitie in domo ei⁹ ꝛ Juſticia ei⁹ manet i ſcl'm ſeculi.Dicit aūt de⁹ miſcuiſſe vinū ꝛ poſuiſſe mēſam.Ubi ſciēdū ꝙ p vinū mordēs intelligit diuina iuſticia punitiua:qͦ de⁹ tūc miſcuit.qñ ipam p miſericordiā tēperauit.Per mēſam vo in qua hoīes corporalr ſatiāt intelligit illa celeſtis ſuauitas.qua oēs beati delectabiliter ſatiant.Ut ſic verificet illō ps.Memoriā fecit mirabiliū ſuorū mi.ꝛ mi.dn̄s eſcā de.ti.ſe.Sic igit edificata domo celeſti.ꝛ miſericordie oīm abūdantia p̄parata miſit dn̄s ſuas ancillas ideſt bonas inſpiratiōes p quas hoīes vocātur ad menia illius ciuitatis: cui⁹ erunt heredes:iuxta illud.j. Pe.iij.In hoc vocati eſtis vt beatitudinē hereditate poſſideatis.Qui tñ ad hanc vocent audi quid ſequitur.Si quis eſt paruulus ideſt humilis cui celeſtis gloria parat:veniat ad me.ꝛ hoc qͦ xp̄s dixit Mat.xix.Sinite paruulos venire ad me.taliū eſt em̄ regnū celoꝝ.Uel p illos nūcios intelligūt p̄dicatores veredici vocātes inuitatos ad ſtatū gr̄e tanq̄ ad ſpūales nuptias in hoc mundo.vt poſtmodū in nuptijs eternalib⁹ copulent.Ut q̄libet eoꝝ figuret p Moy.de quo ſnialr dicit.Deut.xxix.ꝙ vocauit Moy.oēm iſraelē ꝛ reduxit eis ad memoriā beneficia q̄ fecerat eis dn̄s extrahēdo ipos de egypto ꝛ de ſuitute pharaonis: et qualiter eos pauerat ꝛ ꝯſeruauerat in deſerto ꝛ liberauerat eos de manu inimicorum ſuorū promiſerat eis terram lacte ꝛ melle manantē.Ubi ſciendum ꝙ per Moy.itelligit q̄libet veritatis ānūciator.Per populū aūt iſraeliticū intelligitur totū genus hūanū cui inſtar Moy.dꝫ ānunciare q̄liter xp̄s ieſus p meritū paſſiōis ſue eduxit eos de tenebris peccatorum ꝛ liberauit a diaboli ſeruitute ꝛ qualr in hoc mūdo eos gubernat ꝛ regit:ꝛ defendit ab inimicoꝝ inſidijs:ꝛ promittit eis celeſtem patriam in qua eſt abundantia oīs boni:vt ſic iſtis reductis ad memoriam:venire ad nuptias nō pigriſcant.

¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ de⁹ ita diuerſimode p ſuos nuncios hoīes vocet:tñ multi ſunt q̄ diuerſimode vt in textu innuit

venire cõtēnunt: ꝛ iſti ſunt oēs pctōres. Ubi ſciendū ꝙ aliq̄ ſunt pctōres: q̄ nec bonū cogitāt nec etiā operātur: ꝛ iſti ſignificāt ꝑ illos qui nolebāt venire: de quorū quolibet dicit ps. Uerba oris ei⁹ iniquit. et dolus: nol. intel. vt bn̄ ageret. Un̄ tales figurāt ꝑ populū iſraeliticum: de q̄b⁹ dr̄. j. Reg. viij. Noluit aūt ppl̄us audire vocē ſamuel. Ubi ſciendū ꝙ per populū iſraeliticū inobedientē intelligūtur peccatores. Per ſamuelem aūt ꝓphetā intelligitur quilibet predicator ſicut igit̄ populus iſraeliticus noluit audire ſamuelē: ſic ſunt multi pctōres qui vocem p̄dicatiōis nō audiūt vt de vijs ſuis peſſimis cōuertātur ad opera virtuoſa. ¶ Secūdo aliqui contēnunt venire: qui et̄ lȝ bonū cognoſcāt ꝛ cogitēt: tamen nō operātur ꝛ iſti ſignificātur ꝑ illos de quib⁹ dicitur ꝙ neglexerūt venire. Unde tales figurantur per illos egyptios de quibus dicitur Exo. ix. ꝙ cum Moy. cōminat⁹ fuiſſet pharāoni ꝛ egyptijs deſcēſum magne grādinis que interficeret q̄ iueniret foris in agris ꝛ dediſſet eis ꝯſiliū vt ſeruos ꝛ aīalia in domibus recolligerent: q̄ timuit ſermonē domini de ſeruis pharaonis: fecit cōfugere ſeruos et iumēta i domo: ꝛ ſic euaſerunt mortem. Qui autē neglexerūt vocē dn̄i dimiſerunt ſeruos ꝛ iumenta in agris: ſuperueniēſq; grādo miſſa a deo interfecti fuerūt. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illos egyptios intelligūtur exiſtētes in peccatis per Moy. aūt intelligit̄ p̄dicator veritatis: qui pctōrib⁹ debet annūciare deſcēſum grandinis. i. ſeueritatē diuine iuſticie punientē: ꝛ dare cōſilium ꝙ hoies nō dimittant ſeruos ꝛ iumēta in agro. Ubi ſciēdū ꝙ per ſeruos ꝛ iumēta intelligit̄ ſenſualitas: q̄ iō ſeruus dicit̄: qꝛ debet ſubijci imperio ratiōis. Jumentū ṽo dicitur qꝛ in ipſa cōuenit homo cū aīalib⁹ brutis. Debet igit̄ predicator euāgelic⁹ inſtar Moy. annūciare ꝙ ſēſualitas nō moret̄ in agris. i. ꝙ nō vaget̄ hincinde per illicita: ſed ꝙ includat̄ in domo. i. ꝙ refrenet̄ iudicio ratiōis: ꝛ ſic q̄ hoc egerit: diuinā iuſticiā poterit euadere. ꝛ ſic fugere mortem. q̄ autem audire neglexerit venit ſup eum grandio. i. diuina iuſticia ipm̄ interficiēs. ¶ Tertio aliq̄ cōtēnunt venire. q̄ mala cōmittūt ꝑ pcm̄ ſuperbie: ſignificati ꝑ illū q̄ iuit in villam qꝛ ꝑ villā ſm̄ hilariū intelligit̄ peccatū ſuperbie: ꝛ ambitio dn̄andi: ꝓpt̄ qđ hoies extollunt̄. ¶ Quarto aliq̄ cōtenunt venire q̄ mala cōmittunt per pcm̄ auaricie ſignificati ꝑ illū q̄ iuit ad negociationē. qꝛ ſm̄ hilariū ꝑ negociationē intelligitur pcm̄ auaritie quo q̄s anxi⁹ amore pecunie: ad nuptias venire non pōt. Tales figurātur ꝑ filios agar de q̄b⁹ dr̄ Baruch. iij. Filij quoq; agar exq̄ſierunt prudentiā q̄ de terra eſt: ꝛ negociatores terre et theman ꝛ fabulatores: ꝛ exq̄ſitores prudentie ꝛ intelligētie: viā aūt ſapientie neſcierūt nec cōmemorati ſunt ſemitarū ei⁹. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ filios agar q̄ interpretat̄ aduena intelligūt̄ hoies hui⁹ mundi: in quo ſunt vt aduene cōſtituti. Jſti dicunt̄ exq̄rere prudentiā q̄ de terra eſt: quātū ad illos q̄ ſe exercent in mercatiōib⁹ res vendēdo ꝛ emēdo: q̄ fabulatores ꝛ exq̄ſitores prudentie dicūt ꝛ intelligētie: qꝛ in mercatiōib⁹ dicūtur multa mendacia. Dicūt̄ etiā negociatores terre ꝛ themā q̄tū ad illos q̄ ſunt terrenis lucris intenti terrā colēdo: q̄bus addit̄ themā q̄ interp̄tat̄ auſte: et ꝓſperitatē ſignicat: qꝛ hoies in ſuis laborib⁹: vt in plurib⁹: mūdanā ꝓſperitatē intendūt. Lȝ aūt iſti miſerabiles hoies ſic ſtudeāt mūdane aſtucie ꝯtinue anxiātes vt lucrent̄: nō tn̄ volūt ſtudere vt ſciāt verā ſapiētiā. nec ſicut ibidē ſeq̄t̄ vias ei⁹ q̄rere vt ſoluent̄. Ut de eis merito dicat̄ illō Sap. ij. Neſcierūt ſacra dei: nec mercedē ſperauerūt iuſticie nec iudicauerūt honorē aīaꝝ ſuarū. ¶ Quīto aliq̄ cōtēnūt venire: q̄ interficiūt̄ ꝑ pcm̄ luxurie: ſignificati ꝑ illos q̄ tenuert̄ nūcios ꝛ ꝯtumelijs affectos occiderūt: qꝛ tales oēm bonā inſpirationē mūdicie pulchrificātē aīam: interficiūt dū ipam ſi aliqū accedat: a cordib⁹ ſuis expellūt. Un̄ talis figuratur ꝑ abimelech: de q̄ ſn̄iatr̄ dr̄ Judic. ix. ꝙ occidit ſeptuaginta fratres ſuos ſup lapidē vnū. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ abimelech homicidā q̄ fratres ſuos occidit: intelligit̄ q̄libet dedit⁹ carnis delitijs: in ſe interficiēs oēs cogitationes

honeſtas:⁊ hoc ſup lapidē vnū.i.ſup corpus ſuū iſtar lapidis in malitiis obduratū. De talib⁹ ſic gnalr vocatis ad nuptias ⁊ venire nolentib⁹ loqt dñs Prouer.j.ipos reprehēdendo.d. Uocaui ⁊ renuiſtis:extēdi manū meā ⁊ nō fuit q aſpiceret:deſpexiſtis oē ꝯſiliū meū ⁊ increpatiōes meas renuiſtis:ego quoq̧ i interitu vr̄o ridebo: ⁊ ſubſannabo:cū vobis ꝙ timetis aduenerit. Secunda pars.

S Eqt. Rex aūt cū vidiſſet ⁊c. Ubi tāgit ꝑpotētiā efficaci⁹ vindicātem:qđ ꝓbat imperatum excidiū. Ubi ſciendū ꝙ ſicut nos in hūanis videm⁹ ita ſuo mō arguim⁹ in diuinis ⁊ iō ſicut nos videm⁹ ꝙ quādo aliqs rex offendit a ſuis ſubdis ꝯtra ipos iram oſtendit p penā quā īfert:ſic quādo de⁹ punit trāſgreſſores p ſuis demeritis:dicim⁹ ſm Chryſo.ipm iratum. Scdm hoc igit in pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare:ſcꝫ Preſidētis indignationē rōnabilem. Offendentis punitionē dānabilem. ¶ Quātū ad pmum dicit. Rex autē cū vidiſſet iratus eſt. Ubi ſciēdū ꝙ ſicut aliqs rex temporalis quādo ſibi refertur iniuria fctā ſuis nunciis:iraſcitur ⁊ turbat:ſic deus quādo videt ꝙ hoīes quos p ſuos nuncios vocat ad celeſtē patriā:ipos deſpiciunt.iraſci vt ſuperi⁹ dictū eſt dicit. Ut ſic merito ſibi poſſint dicere pctōres illud Threñ.v. Proiiciens repuliſti nos: irat⁹ es ꝯ nos vehemēter. ¶ Quātū ad ſcdm dicit. Et miſſis exercitib⁹ ⁊c. Ubi ſciēdum ꝙ iſtud qđ dr hic de punitione diuina quātū ad ſenſum hiſtoricum intelligi pōt de ciuitate hierlm ⁊ habitatorib⁹ ſuis. Sciēdum eſt autē circa iſtā partem loquēdo moraliter:ꝙ p iſtā ciuitatem cū ſuis habitatorib⁹ q precipitur ab irato rege deſtrui ⁊ ſuccēdi:intelligitur quilibet pctōr cuius habitatores et ciues ſunt potētie quas de⁹ homini dedit:q licet deberēt eē in rectitudie iuſticie ſicut eas deus creauit:tamē ꝯuerſe ſunt in oppoſitū:dum ſcꝫ nullā bonā inſpiratione in hoīe nutriūt:ſed ipas interficiunt a ſe penitus expellēdo.cui ciuitati reprehēdendo dicit dñs Eſa.j. Quomō facta ē meretrix ciuitas fidelis plena iudiciū iuſticia habitauit i ea:nūc aūt homicide. Qñ igitur de⁹ ſignificat⁹ p regē audit iſta de hoīe vel ipa cognoſcēdo q nouit oīa:vel angelis nūciātib⁹ ad cōfuſionem pctōris:tūc ꝯtra ciuitatem iſtā ⁊ habitatores iraſcit vehemēt.dicēdo eis illđ Ozee.viij. Irat⁹ ē furor me⁹ in eis. Que qdē ira nobis dat intelligi in ſubſequenti ope:dū miſſis exercitib⁹ deſtruit eā cū habitatoribus ſuis. Ubi ſciēdū ꝙ p illos exercit⁹ miſſos ad puniēdū pctōrem p ciuitatē deſignatū intelligunt angeli p quos de⁹ exercet ſuū iudiciū tāꝙ p ſuos miniſtros. Uñ Grego. Angelorꝫ agmina ſūt exercit⁹ regis noſtri. Uñ talis pctōr poteſt figurari p ciuitatem hierico:de qua ſnialr dicitur Joſ.vj.ꝙ pſente Joſue clāgentib⁹ ſacerdotibus tubis:fundit⁹ ad terrā corruit: de qua Joſ.dixit:ſit ciuitas hec anathema. Ubi ſciēdū ꝙ p ciuitatem iſtā hierico q interpretat luna q ſignificat defectū intelligit pctōr viciis ⁊ defectib⁹ plenus. Aſſiſtēte igitur extremo iudicio ſignificato p Joſ.angelis ſignificatis p ſacerdotes clāgentib⁹ tubis ⁊ hoīes vocātibus ad iudiciū:tūc qlibꝫ pctōr iſtar ciuitatis hierico corruet in pfundū inferni. Qui ſnia anathematis pcutiet a xp̄o:quādo oībus reprobis dabit maledictio ꝙ in infirmū deſcendāt.iuxta illđ Matt.xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū q paratus eſt diabolo ⁊ angelis eius. ¶ Tertia pars.

S Equit. Tunc ait rex ſeruis ſuis nuptie ⁊c. Ubi tangit diligentiam benigni⁹ trāſferētem qđ ꝓbat cōmutatū conſortiū. Ubi ſciendum ꝙ bonum qꝛ de ſui natura eſt ſuipſius communicatiuū:ex q ptꝫ ꝙ bonū dꝫ cōicari lꝫ ab aliquib⁹ ꝓpt eorꝫ malitiā reſpuat nō tamē debet ꝓpt hoc incōmunicatum manere:ſed loco illorum q ſe reddūt indignos:debet aliis ſubrogari. Lꝫ igitur qui pri⁹ inuitati fuerāt ad nuptias indignos ſe fecerint:tamē nuptie incomplete eſſe nō debent:ſed loco priorꝫ alios ſubrogare. Scđꝫ hoc igitur in parte iſta quatuor poſſumus cōſiderare.ſcꝫ. Indignorum reprobationem.

Aliorum ſubrogationem.
Miniſtrorum executionem.
Vocatorum adunationem.
¶ Quantū ad p̄mū dr. Tunc ait rex ſeruis ſuis ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ p illos pri⁹ vocatos: vno mō loquēdo allegorice intelligūt iudei q̄ p̄ncipalr̄ ad iſtas nuptias ſcʒ ad vnitatē fidei xp̄i ⁊ ad eternas nuptias fuerūt vocati. iuxta illō Ro. j. Uirtus eīm dei ē in ſalutē oī credenti: iudeo p̄mū ⁊ greco. Alio mō loquēdo moralr̄ p illos pmo vocatos intelligūtur hoīes in ſuis malitijs obſtinati: quos tñ deus vocat vt ad ſtatum penitētie veniāt ⁊ ad eccľie vnitatē: iuxta illud xp̄i Matth. ix. Non eīm veni vocare iuſtos ſed pctōres ad penitētiā. Et ſignāter dr: ad penitētiā quia lʒ iuſti principalr̄ ad regnū celorū vocētur: tamē cum ſint iuſti nō egent penitentia: peccatores autem oportet pri⁹ vocare ad penitētiam q̄ ad regnuʒ celorum. Lʒ tamē a dño vocentur miſerabiliter ſeipſos reddunt indignos ex eorū malis operib⁹: propter qđ a domino reprobātur. ¶ Quātum ad ſcđm ſcʒ alioꝝ ſubrogationē dicit. Ite ergo ad exit⁹ viarum ⁊c. Ubi ſciēdum quātum ad ſenſum allegoricum: q̄ quia iudei inuitati noluerunt venire. Ideo ſm̄ Remigiū gētilis. populus ſubrogatur. Sciēdū eſt autem quātū ad ſenſum moralē ⁊ tropologycū q̄ per exitus viarum ad quos mittunt nuncij intelligūtur peccatores nō tamē in ſuis vitijs obſtinati: q̄ reprobatis obſtinatis ad nuptias vocantur. Ubi ſciēdum q̄ p viā intelliguntur bona opera: quia ſicut via ducit ad terminū. ſic bona opa ducūt in paradiſum. Uel p viam intelligitur mūdana occupatio. Per exit⁹ vero viaꝝ carētia occupatiōis mūdane qꝛ multi ſunt qui carētes rebus temporalibus. nō occupantur in ipſis: ⁊ iſti qñ vocātur ad nuptias facili⁹ veniūt: qꝛ nō retrahūtur per ſollicitudinē terrenoꝝ. Uñ Greg. In ſcriptura ſacra vitā actiōes accipim⁹: qꝛ illi plerūq; facile ad deū p ueniūt q̄s in terrenis actionib⁹ p̄ſpera mala cōmittūtur. ¶ Quātū ad tertiū ſcʒ miniſtroꝝ executionē dr. Et egreſſi ſui ⁊c. Ubi ſciēdū ſiue intelligat allegorice quātū ad vocationē gētilis ppľi: ſiue tropologyce q̄tum ad vocationē oīm hoīm gñalr̄ q̄ q̄diu ſum⁹ in hoc mūdo: nō pnt ſic diſcerni boni a malis quin ſint mixti in eccľia militāte. Si igit̄ intelligat gñaliter de illis q̄ nūc ſunt in eccleſia q̄ xp̄iani dicunt inueniem⁹ inter ipſos ſm Grego. diuerſitatē vt aliqui poſſint dici boni: alij vō mali. Ad oēs igit̄ hoīes ſiue gētiles ſint ſiue xp̄iani mittunt nūcij q̄ vocēt ad nuptias: nō faciēdo differentiā inter bonos ⁊ malos. qꝛ q̄uis aliqñ mali vocētur: efficiūt poſtmodū relictis vitijs boni p opa virtuoſa. ¶ Quātū ad q̄rtū ſcʒ vocatoꝝ adunationē dr. Et implete ſūt nuptie diſcūbētiū. Ubi ſciēdū q̄ qꝛ ad p̄dicationē apoſtoloꝝ de quib⁹ ps. In omnē terrā exi. ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fi. orbis terre verba eoꝝ. ⁊ ad p̄dicationē ſucceſſoꝝ. quoꝝ cuilibet dr. ij. Timo. 4. Predica verbū: iuſta oppor. impor. arg. increpa obſecra in oī paciētia. ⁊ doctrina. multi ſunt ꝯuerſi ad fidē: idō dicūt plene facte nuptie diſcūbētiū. vñ Greg. Nuptie ſcʒ xp̄i ⁊ eccľie ſunt implete: dū reſtituti deo q̄ ab apľis ſunt inducti recubuerūt ad epulādū i nuptijs. ¶ Quarta pe.

Equit. Intrauit aūt rex vt videret diſcūbē. ⁊c. Ubi tangit ſapiētiā euidēti⁹ diſcernētē qđ pbat contēplatū collegiū. Ubi ſciēdū q̄ lʒ ex liberalitate dei oēs inuitent ad nuptias: illi tñ q̄ volūt in ipſis pmanere vt ſatient eternaliter debēt apte q̄tū eſt ex pte ſua ſe diſponere: vt ſi mali erāt añ vocationē poſt ipā eſſiciāt boni: qꝛ null⁹ niſi bon⁹ pōt ibi pmanere ⁊ idō de⁹ quos videt leproſos in nuptijs: lʒ eos ſua benignitate vocauerit: tñ ppter eoꝝ negligentiā qꝛ nō ſe ornāt virtutib⁹ expellit. Scđm hoc igit̄ in parte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcʒ.
Diſcuſſionis meritorum diligentiam.
Obiurgationis indignorum euidentiā.
Excuſationis reproborum carentiam.
¶ Quātū ad primū dr. Intrauit aūt rex ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ lʒ de⁹ ſit vbiq; propter ſuā potētiā. iuxta illō Sap. vij. attinget aūt vbiq; pp̄ter ſuā mūdiciā. ⁊ lʒ oīa cognoſcat iuxta illō Eccľ. xxiij. Oīa vidit oculus ei⁹. Uñ ps. Ecce dñe tu noſti oīa noua ⁊ antiqua. tñ intrare ⁊ videre dr ſe

cūdū Chryſo.dū illd qđ ſpeculatiue co gnoſcebat de hoīe ponit effectū ipm ſe cūdū ſua opera iudicādo. ¶ Sciēdū eſt autē ꝙ per veſtem nuptialem intelligūt virtutes ꝛ ſpecialiter charitas ſine qua ꝗuis hō poſſit eſſe in eccleſia militāte: nō tñ in triūphāte. Uñ Apo.j. Coꝛ.xiij. Si habuero oēm fidez ita vt mōtes trāſ ferā: charitatē autez non habuero nihil ſum. Ad illā autē veſtē virtutū habendā inducit xp̄s quēlibet noſtrū ſignratiue Apoc.iij.d. Suadeo tibi a me emere au rū ignitū vt locuples fias ꝛ veſtimentis albis induaris vt non appareat: ꝯfuſio nuditatis tue. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illud auꝝ intelligit charitas: q2 ſicut iter metalla auꝝ ē nobili⁹ ita inter ꝟtutes charitas obtinet ꝑncipatū. Nō ſolum aūt ſuadet hoī aurum charitatis ab ipſo emere: ſʒ etiā vt albis veſtib⁹ induat ꝑ puritatem mētis ꝛ corpis ꝛ ꝯuerſationē honeſtā. vt ſit de illis q̄bus ꝑe đt Apoc.iij. Qui nō coinquinauerūt veſtimēta ſua ambula būt mecū in albis: q2 digni ſunt. ¶ Quā tū ad ſcđm ſcʒ obiurgatiōis indignoꝝ euidētiā đt. Et ait illi amice ꝛc. Ubi ſciē dū ꝙ de⁹ petōres quos videbat introiſſe nuptias militātis ecclie ꝑ fidē fictā ſine charitate ſignificata ꝑ veſtē ipos acri ter rep̄hēdet dicēdo illud ps. Exiſtimaſ ſti inique ꝙ ero tui ſilis: arguā te et ſta. ꝯtra fa.tuā. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lʒ deus petōrē inğrat de ſuis malitijs. tñ ipʒ vo cat amicū: rōne nature quā creauit que bona eſt. ¶ Quātū ad tertiū.ſ. excuſatio nis reproboꝝ carētiā đt. At ille obmu tuit. Ubi ſciēdū ꝙ qñ de⁹ in extremo iu dicio rep̄hēdet petōrē de ſuis malitijs ſibi reſpōdere nō poterit increpat⁹. Uñ Gre. Et qm q peccat ꝛ nō induit dñʒ ihʒ xp̄ʒ nō hʒ excuſationē aliquā: idō ſequit. At ille obmutuit. ¶ Quinta pars.

Sequit. Tūc rex ait miniſtris ligā tis ꝛc. Ubi tāgit iuſticiā acerbiue puniētē. qđ ꝑbat ꝯminatū ſuppli ciū. Ubi ſciēdū ꝙ de⁹ nō ſolum diſ cernet merita ſinguloꝝ: nec ſolū repre hēdet petōres de ſuis malitijs: ſʒ etiam grauit puniet trāſgreſſores. Scđm hoc igit i pte iſta duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcʒ. Peccatoris penalem flagellationem. Sermonis generalem applicationem. ¶ Quātū ad pꝛimū đt. Tūc ait rex mini ſtris ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ in extremo iudi cio dabit ſnīa ꝯ peccatorē ꝙ puniat taʒ ꝗtum ad penā dāni ꝗ etiā ad penā ſen ſus: nec ab iſtis poterit fugere: q2 nō re ſtabit ampli⁹ loc⁹ merēdi. nec loc⁹ peni tētie ſʒ ſolūmō afflictiōis ꝛ pene. Ut ſic peccatori ſniato dicat illđ Job.xlj. Mit te ꝯ eū fulmina. q2 ꝯ petōrē mittent due ſnīe quas non poterit effugere. Scđm hoc igitur ꝗtum ad punitionē peccato ris tria poſſumus conſiderare: ſcʒ.

Defectionem operis reſpectu gratie quia ſi.pe.et ma.

Excluſionez luminis reſpectu glorie: q2 ponitur in tenebris exterioribus.

Afflictionem corporis reſpectu gehen ne: q2 ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ dentiū.

¶ Quātū ad pꝛimū đt. Tunc ait rex mi niſtris ꝛc. vbi ſciendum ꝙ per pedes in telligunt opa ꝛ illa ligabunt: qñ nō erit facultas bñ volēdi nec opandi. Ut tūc ſi bi dicat illđ. Ezec.iij. Fili hoīs ecce da ta ſunt ſuper te vincula ꝛ ligabunt te in eis: ꝛ non egredieris. Quātū ad exclu ſionem luminis reſpectu glorie đt. mit tite eū in te.exte. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ tene bras vbi eſt carētia luminis datur intel ligi. pena dāni luminis glie q2 ſemꝑ pri uati diuino lumine: in tenebris ꝑmane būt. Ut ſic verificet de eis illud Naū.j. Inimicos ei⁹ ꝑſequēt tenebre. ¶ Quā tū ad afflictionē corpis reſpectu gehē ne đt ibi erit fle.ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ nō ſo lū hoīes mali punient pena dāni.ſ. carē tia viſiōis diuine ſʒ etiā pena ſenſus.ſ. ꝗtum ad remorſum cōſcie intrinſec⁹. iu xta qđ de eis đr Eſa.lxvj. Uermis eoꝝ nō morief.ꝛ ignis eoꝝ nō extinguetur. ¶ Quātū ad ſcđm.ſ. ſmōis gnālē appli cationē đt. Multi ſūt vo.pau.ꝟo electi. Ubi ſciēdū ꝙ lʒ oēs hoīes vocet ad nu ptias in hoc mūdo ꝑ fidē ꝛ grām: ꝛ in fu turo ꝑ gliam: q2 iuxta illđ.j. Ti.ij. Ipſe vult oēs homines ſaluos fieri: tñ pauci ſunt q ad illas nuptias finalr eligūtur. Et iſto autē ꝟbo multi ſunt vo.pau.ꝟo electi daf materia cuilʒ humiliādi ꝛ nō ſupbiēdi. q2 valde ptimeſcēdū eſt dum ignorat vtrū ad illas nuptias finalr

ſit elect⁹. Nã iuxta illud Eccl'es. ix. Neſcit hõ vtrũ odio an amore dign⁹ ſit. Uñ Raban⁹ tãta vnuſqſq; veſtrũ in humilitate ſe deprimat: q̃to ſi ſit elect⁹ ignorat. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ illa multoꝝ vocatio ꝛ paucoꝝ electio fuit figurata in filiis iſrael quos oẽs de⁹ vocauit de egypto: vt irẽt in terra ꝓmiſſiõis. tñ nõ niſi duo intrauerũt. ſ. Joſ. fili⁹ nõ: ꝛ caleph fili⁹ Jephone. iuxta qđ ſnialr̃ dr̃. Nume. 14. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ filios iſrl̃ q̃s de⁹ de egypto vocauit ad terrã quã eis ꝓmiſerat intelligit̃ totũ gen⁹ humanũ qđ de⁹ vocat ad celeſtẽ patriã: tñ ſicut de tãta multitudine nõ eſt ingreſſus terrã ꝓmiſſaꝫ niſi duo. ꝛ ẽt ſicut iſti duo in tãtã multitudinẽ ſoli duces ppl'i electi fuerũt: ſic ẽt lꝫ multi: immo oẽs vocati ſint ad celeſtes nuptias. tñ pauci ſũt q̃ eligãt̃ ad ipas: vt ſic merito dici poſſit. Multi ſunt vo. pau. vo electi. Fuit ẽt figurata Nume. xvii. Ubi ſnialr̃ dr̃ ꝙ cũ diſſenſio eſſet in populo iſraelitico q̃s iter eos deberet fungi ſummo ſacerdotio: dixit dominus ad Moy. ꝙ acciperet ꝑ cognatiões ꝛ familias q̃ erãt duodecim. iuxta numerũ. xii. filioꝝ Jacob virgas duodecim: in quarũ qualꝫ eẽt nomẽ coꝝ nõ dẽptis trib⁹: ꝛ ꝙ ꝑter illas duodecim acciperet vnaꝫ in qua eſſet ſcriptũ nomẽ Aarõ: ꝛ poneret oẽs illas virgas in tabernaculo teſtimonii añ dñm: ꝛ cui⁹ virga inueniret̃ in mane florida: ille eẽt ſumm⁹ ſacerdos q̃ facto iuẽta ẽ ſola virga Aarõ germinaſſe: in q̃ turgẽtib⁹ gẽmis erũpebãt flores q̃ foliis dilatatis i agmidalas deformati ſunt: ꝛ ſol⁹ Aarõ iter oẽs elect⁹ ẽ ſummus ſacerdos. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illđ ſummũ ſacerdotium ad qđ aliq̃s eligi debebat: itelligit̃ dignitas q̃ hr̃ i celeſti p̃ria: ad quã q̃dẽ acq̃rẽdã multi ſunt vocati tñ ſicut multis excluſis ſol⁹ Aarõ fuit elect⁹. ſic lꝫ multi ſint vocati: tñ pauci inueniũt̃ electi. Qualr̃ aũt eligi debeãt. ſeq̃t̃ ꝙ virge debebãt poni ⁊c. ꝛ cuius virga germinaſſet fructuoſa: florida: ꝛ fructifera. talis eẽt elect⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ virgã q̃ ſignũ ẽ dñii: ꝛ q̃ caſtigãt pueri: itelligit̃ aĩa q̃ dꝫ in hoĩe dñari ꝛ motus illicitos caſtigare. hec dicit̃ poni in tabernaculo teſtimonii quãdo adiungit̃ cõgregatiõi fidelium. Cui⁹ igit̃ virga. i. aĩa inuenit̃ germinaſſe in bonitate ꝯſciẽtie: fron. in veritate doctrine. flo. in claritate fame. fruc. in vbertate vite: tali dabit̃ ſacerdotiũ eternũ. de q̃b⁹ Apoc. xxii. Dñs de⁹ illuminabit illos ꝛ regnabunt in ſecula ſeculorum. Amen. Ad quam ⁊c.

¶ Dñica. xx. poſt pentecoſten. Euangelium ſexageſimumprimum.

Erat quidã regul⁹: cui⁹ fili⁹ infirmabat̃ Caphar. ⁊c. Jo. iiii. Nos vidẽm⁹ ꝑ experiẽtiã ꝙ qñ aliquis infirmat̃ corpaliter ꝙ ſollicit⁹ ꝑ ſe vel ꝑ aliũ reqrere medicorum ꝯſiliũ vt poſſit recipi ſanitatẽ ꝛ quãto ſit medicũ meliorẽ: tãto citi⁹ hꝫ recurſum ad ipm. Si igit̃ hoc videm⁹ i corporib⁹ multo magis hic dꝫ eſſe in infirmitate ſpũali aĩe ꝑ pctm̃. Cũ igitur xp̃s ſit ſummus medic⁹: potẽs infirmitates hominũ ſpũales curare: qꝛ iuxta illud p̃s. Ipſe eſt q̃ ꝓpitiat̃ oĩbus iniquitatibus nr̃is ꝛ ſa. oẽs infir. noſtras. Ideo quilibet q̃ ſe ſentit infirmũ dꝫ ad ipm accedere dicẽdo ſibi illud p̃s. Miſerere mei domine qm̃ infirm⁹ ſuꝫ ⁊c. In iſto igit̃ euãgelio btũs Jo. quatuor tangit vcꝫ.

Languentis conditionem inualidam.
Procurantis deuotionem ſollicitam.
Medicantis ꝯdeſcenſionem benignaꝫ.
Impetrantis conſolationem impletaꝫ.

¶ Primũ ꝓbat defectio corporalis. ſcđꝫ peruerſio ꝑſonalis. tertiũ ꝯpaſſio paternalis. quartũ ꝓmiſſio ſalutaris. Primũ in principio. ſcđm ibi. Hoc cum audiſſet ieſus ⁊c. tertium ibi dixit ergo ad eũ niſi ſigna ⁊c. quartum ibi. Credidit homo ſermoni ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantũ ad pmũ vbi tangit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dicit. Erat quidã regulus ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ infirmitas i hoĩe reddit ipſum inualidũ q̃tum ad corpus qꝛ igitur hoc infirmabat̃ corporaliter dat nobis itelligi ꝙ ipe erat debilis. Ut ſic dicere potuerit illud p̃s. Infirmata eſt in paupertate virt⁹ mea ꝛ oſſa mea ꝯturbata ſunt. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ circa iſtam partem principalẽ loquẽdo moraliter ꝙ

per iſtū regulū hūbentē filiū infirmū in caphar. intelligit quilibet pctōr. Unde circa pctōrē hic tria poſſum⁹ ɔſiderare. ſ.

Gradum excellentem notabiliter.
Statum affligentem letaliter.
Situm inficientem cauſaliter.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Erat q̄dā regul⁹. Ubi ſciēdū ꝙ homo ex ſua ɔditiōe: quaſi eſt q̄dā regulus fact⁹ a deo: poſt angelos digniſſima creatura. Nā eſt in ip̄o quoddā paruū regnū cui⁹ rex eſt rō: lex aūt ſapiētia. grex ſ̄o potentie inferiores q̄ debēt ſubijci imperio rationis. Homini igitur cui de⁹ dedit rōnē vt p ipam ſe regulet quātū ad potētias inferiores: non dȝ eſſe iſipiēs ſenſualitatē ſequēdo: qꝛ ſicut dicit Eccli. x. Rex inſipiēs pdet populū ſuū ſed dȝ eſſe ſapiēs ſe ſm rationē regēdo: qꝛ ſicut dicit Sap. vj. Rex ſapiēs populi ſtabilimētū eſt. ¶ Quātū ad ſtatū affligētē dicit. cuius fili⁹ infirmabat. Ubi ſciēdū ꝙ per iſtū filiū intelligit aīa cuiuſlibet hoīs qꝛ ſicut filius a patre chare diligit. ſic hō ſup oīa debet diligere aīam ſuā: vt ei dicat illud. ij. Regū. j. Sicut mater vnicū amat filium: ita te diligebā. qꝛ homo nō habet niſi vnicam aīam. Licet autem iſte fili⁹ deberet tenere diligi: ꝛ vt eſt poſſibile homini in ſanitate p gratiā diuinā ſeruari. tamē multotiens accidit ꝙ infirmat p peccatū mortale. Unde homo cuius fili⁹ idest aīa infirmat poteſt lamētādo dicere illud Threñ. j. Infirmata eſt man⁹ mea: dedit me dn̄s in manuȝ de qua nō potero ſurgere: qꝛ relinquitur in poteſtate diaboli: de qua non poterit pprijs virib⁹ eripi niſi a deo ſpecialiter adiuuetur. ¶ Quātum ad ſitū inficientē cauſaliter dicit. in capharnaū. Ubi ſciendum ꝙ per ciuitatem caphar. que fuit ciuitas multuȝ elata: cui dixit xp̄s Luc. x. Et tu carpharnaū vſqȝ ad celū exaltata vſqȝ ad infernū demergeris. q̄ etiā interp̄tat ager pinguedinis: vel villa cōſolationis vel villa pulchritudinis: intelligitur ſtatus oīm vitiorum. Ubi ſciendū qȝ omnia vitia generaliter reducūt ad tria ſcȝ luxuriam: auaritiā ꝛ ſuperbiam. iuxta illō. j. Jo. ij. Omne qȝ eſt in mūdo concupiſcētia carnis eſt. aut cōcu. oc. aut ſupbia vite. Iſta autem tria dantur nobis intelligi in ciuitate capharnaū. Nam per hoc ꝙ erat ciuitas exaltata: dat intelligi peccatum extollētis ſuperbie. Per hoc autem ꝙ interp̄tat ager pinguedinis ſiue villa cōſolatiōis: dat itelligi peccatū eneruātis luxurie. Per hoc autē ꝙ dicit villa pulchritudinis datur intelligi peccatū eſurietis auaritie. ꝛ ſic p conſequēs omne pctm̄ inficiētis malitie. ¶ Quātū ad pctm̄ ſupbie dr̄ Eccle. iij. Synagoge ſupborū nō erit ſanitas. ¶ Quātū ad infirmitatē peccati luxurie qȝ p gulam fouet dicit Eccle. xxxvij. In multis eſcis erit infirmitas. ¶ Quantū ad infirmitatem peccati auaritie dicitur Ezech. xxij. Principes ei⁹ in medio illius: quaſi lupi rapientes predam ad effundēdum ſanguinem et ad perdendum aīas: et auare ſectando lucra. ¶ Scd̄a pars.

SEquit. Hic cū audiſſet ꝙ ieſ⁹ ꝛc. Ubi tāgit pcurātis deuotionē ſollicitā. ꝙ pbat pcūtio pſonalis. Ubi ſciēdū ꝙ iſte regul⁹ ex dilectione naturali q̄ hēat ad filiū: vidēs ip̄m īfirmū grauiter: ſibi ſanitatē pcurauit. Scd̄m hoc igit in iſta parte tria poſſumus cōſiderare: ſcȝ.

Congruitatem benigniſſimam.
Sedulitatem promptiſſimam.
Infirmitatem grauiſſimam.

¶ Quātū ad primū dicit. Hic cū audiſſet ꝙ ieſus ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ magna benignitas erat xp̄i ieſu ꝙ ſic circūibat cōtractas docēdo ꝛ infirmos ſanādo. Quātū ad ſedulitatē pmptiſſimā dicit. Abijt ad eū ꝛ rogauit eū ꝛc. In hoc eīm cōmendatur ſedulitas illius reguli: qꝛ ſtatim vt ſciuit ieſum in galilea: iuit p ſanitate filij procuranda: rogās ipſum vt filiū ſuū ſanat. ¶ Quātū ad īfirmitatē grauiſſimā dicit. Incipiebat enim mori. In hoc eīm oſtendit grauitas infirmitatis filij iſti⁹ reguli quia appropinquabat ad morteȝ. ¶ Sciendū eſt autem loquēdo ſpūaliter ꝙ p illū aduentū xp̄i de iudea in galileā intelligitur aduentus ei⁹ de ſinu patris in mūdū. Ubi ſciēdū ꝙ iudea interp̄tat glorificatio: ꝛ ſignificat diuinā eſſentiā cui ſoli debet gl̄ia ꝛ glorificatio ab oī tā viſibili q̄ inuiſibli creatura. iuxta illud. j. Timo. j. Regi ſeculorum immorta. ꝛc.

Galilea vno mō interpretat rota ⁊ ſignificat mūdū q̄ inſtar rote volubilis et inſtabilis reperit. Xp̄s igit venit iudea in galileam quādo venit de ſinu patris in mundū. ¶ Sciendum eſt autem q̄ aduētus chriſti in mundum fuit.

Ueraciter prophetatus.
Figuraliter nunciatus.
Mentaliter inuocatus.
Longanimiter expectatus.
Preſentialiter demonſtratus.

¶ Primo aduētus chriſti fuit veraciter ꝓphetat⁹. Un̄ audi zach. zach. ix. Exulta ſatis filia ſyō iubila filia ieruſalē: ecce rex tuus veniet tibi iuſt⁹ ⁊ ſaluator: ipſe pauper ⁊ aſcēdēs ſup aſinā ⁊ ſuper pullū aſine. Ubi cōſidera o deuotiſſima aīa iſtius regis ⁊ domini hilaritatem iocundātem ⁊ ideo tibi dicitur exulta ⁊ lauda. Conſidera dignitatem in ipſo excellētē: q2 rex. Charitatē cōiūgētem q2 tuus veniet tibi. Equitatē ꝑmiantē: q2 iuſt⁹. Puritatē redimentē: q2 ſaluator. Neceſſitatē indigentē: q2 ipe pauper. Humilitatē cuidentē: q2 ſedens ſup aſinā ⁊ pullū. ¶ Secūdo fuit figuraliter nunciatus. Et q̄lr: audi q̄d de dauid in ipſius figura dicit j. Reg. xxiij. Ubi ſentētialiter dicit q̄ dauid recedens de preſidio vbi erat ꝑfect⁹ venit in ſaltum areth. Ubi ſciēdū q̄ per dauid qui manu fortis et decorus dicit: intelligitur dei filius: quem anima ſctā alloquitur Cāti. j. d. Et tu pulcher es dilecte mi: ⁊ decorus: lectulus noſter floridus. Iſte de ſolio trinitatis ſignificato ꝑ preſidiū vbi erat eternaliter ꝑfectus: venit inſtar dauid' i ſaltū areth. Ubi ſciēdum q̄ per ſaltū qd idem eſt qd ſylua ſiue nemus: intelligitur iſte mundus: qui inſtar ſylue ⁊ nemoris. vbi ſunt arbores ſilueſtres cōſit⁹ eſt multitudine vitiorū: q̄ ſignanter ſalt⁹ areth dicitur: qui interpretatur ſtupor ſiue deſcenſio dum de celo deſcēdit in terrā. ⁊ ſtupor magnus. q2 Luce. v. Stupor apprehēdit oēs. ¶ Tertio fuit mentaliter inuocatus. Et qualr audi p̄s. d. Excita potentiam tuā et veni vt ſaluos facias nos. ¶ Quarto fuit lōganimiter expectatus. Et qualiter: audi q̄d in pſona tot⁹ generis humani ſibi dicitur Iudic. vj. Ego preſtolabor aduētū tuū. ¶ Quinto fuit p̄ntialiter demōſtratus. Et q̄lr: audi ipſum dei filiū. d. Ioā. iiij. Ego inq̄t veni vt vitā habeāt: ⁊ abundātius habeāt. Nā ipe venit vt hoīes in hoc mūdo vitā habeāt per gratiā: ⁊ abūdanti⁹ in futuro ꝑ gloriā. ¶ Qn̄ igit dei fili⁹ in mundū venit: debēt hoīes inſtar iſtius reguli ad ipſum accedere ſanitatē aīe poſtulādo. d. illud Iere. xvij. Sana me dn̄e et ſanabor ſaluum me fac et ſaluus ero. ¶ Tertia pars.

SEquitur. Dixit igit ieſus ad eum niſi ſigna ⁊c. Ubi tangit medicātis condeſcenſionem benignā. qd probat compaſſio paternalis. Ubi ſciēdū q̄ officium patris eſt nō ſolum filio ſubuenire in ſuis neceſſitatibus: ſed etiā ipm inſtruere ſi erret. Filius autē petēs a patre gratiā: ſi cōtingeret q̄ p̄r primo negaret: nō ꝑpter hoc d3 diffidere: ſ3 iteru3 et iter cū fiducia poſtulare. Scd3 hoc igit in pte iſta tria poſſumus cōſiderare: ſc3:

Increpationem infidelitatis.
Cumulationem precabilitatis.
Repromiſſionem cite ſanitatis.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Dixit eis ieſus niſi ſigna ⁊c. Ubi ſciendū q̄ ille regulus reprehēditur de infidelitate: q2 vt crederet: ſigna petebat. Ubi ſciēdū q̄ differentia eſt iter fideles ⁊ infideles: q2 fideles trahūt ad fidē ꝑpter autoritatē ſcripture infideles vo ꝑ ſigna. ⁊ ideo Grego. in omel. Eph. Illis. ſ. iudeis ꝓphetie tanq̄ fidelibus: non infidelibus. ⁊ iſtis ſc3 gētilibus ſigna tanq̄ infidelibus non fidelibus data ſunt. Quia igitur iſte regul⁹ cōuerſabatur cū iudeis: qui tūc fideles erāt reprehēditur: quia non propter autoritatē: ſ3 per ſigna ⁊ miracula credere volebat. Cui dixit ergo ieſus niſi ſigna ⁊c. arguit hoīe3 i fide tepidū aut frigidū aut oīno nulli⁹ fidei: ſ3 tētare cupiētē de ſanitate filij ſui q̄ḃs eēt xp̄s: q̄d eēt: quātū poſſet. ¶ Sciēdū ē āt q2 hic fit mētio de ſignis q̄ loquēdo allegorice mltiplex ſignū inuenio i ſcriptura de xp̄o. ſ. ſignū.

Conceptionis deifice.
Productionis mirifice.
Paſſionis ſaluifice.
Tumulationis verifice.

Reſurrectionis magnifice.
Aſcenſionis glorifice.
Diſcuſſionis iuſtifice.
¶ Primo inuenio in ſcriptura ſignū de xp̄o cōceptionis deifice. Nā ipſe fuit cōceptus per diuinā potētiam. iuxta illud qđ dixit angel⁹ beate virgini q̄rēti quomodo virgo poſſet ɔcipere ⁊ dicēti. Luc. j. Quomodo fiet iſtud q̄m virū nō cognoſco. rn̄dēs angelus. d. Sp̄ūſſan. ſup. in te ⁊ virtus al. obū. tibi. Hoc ſignū fuit figuratū Gen. ix. Ubi dixit dn̄s ad noe. Arcū meū ponā in nubibus: ⁊ erit ſignū federis inter me ⁊ inter terrā. Ubi ſciēdū ꝙ per arcū armaturā bellātiū intelligitur xp̄s qui venit ad bellādū cōtra humani generis inimicū. Per nubē cōtinentem humiditatē et aquā: intelligit virgo maria: gratiā: p aquā ſignificatā ɔtinēs. cui angel⁹ dixit Luce. ij. Aue grā plena dn̄s tecū. In hanc igit nubē arcus fuit poſit⁹ q̄n in eius vtero virtute ſanctiſpūs dei fili⁹ fuit hō conceptus. Qđ fuit ſignū federis inter deū ⁊ terrā. i. reconciliatiōis generis humani cū deo. ¶ Scđo inuenio ſignū de xp̄o productionis mirifice. Nā ipſe natus fuit de virgine matre qui fuit mirabilis modus et inuſitat⁹ nature. Hoc aūt fuit figuratū Eſa. vij. vbi dr ꝓpter qđ dabit dn̄s ipſe vobis ſignū. Ecce virgo ɔcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomē eius emanuel qđ interpretat nobiſcū deus. Per iſtā virginē cujus cōceptus ⁊ part⁹ fuit ſic veraciter ꝓphetat⁹ intelligit virgo maria. ¶ Tertio inuenio ſignū de xp̄o paſſionis ſaluifice. Naꝫ ipſe p noſtra ſalute paſſionē ſuſtinuit vt nos a ſeruitute diaboli liberaret. hoc āt ſignū fuit figuratū Numeri. xxi. Ubi ſententialiter dr ꝙ cū ppl'us iſraelitic⁹ trāſiens p deſertū affligeret ab ignitis ſerpētibus: dixit dn̄s Moy. fac ignitū ſerpētem eneū: ⁊ pone eum pro ſigno. qui p cuſſus aſpexerit eum viuet. Ubi ſciēduꝫ ꝙ per ppl'm trāſeūtem p deſertum percuſſum a ſerpētibus ignitis intelligunt boīes q̄ in hoc mūdo peregrinādo inter ficiunt morſibus ⁊ tentationib⁹ demonū p peccatum: quorū liberatiōis ſignū eſt ſerpens ene⁹. i. xp̄s eleuat⁹ in cruce: quē qui aſpiciunt: vitā recipiunt: quia p ipſi⁹ paſſioneꝫ habemus remiſſionē oīm peccatoꝝ. ¶ Quarto inuenio ſignū de xp̄o tumulationis verifice. Nam ipſe fuit p nobis poſt paſſionē verifice tumulatus. Hoc ſignū fuit a xp̄o iudeis ſignū ab eo petētibus p̄dictū Matt. xij. de quibus figuratiue dixit generatio mala ⁊ adultera ſignū querit ⁊ ſignum nō dabit ei niſi ſignū Jone ꝓphete. ſicut eñ fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus ⁊ trib⁹ noctibus: ſic erit filius hoīs in corde terre trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctibus. Ubi ſciēdum ꝙ per cor terre hic ſepulchrū intelligit. ¶ Quinto inuenio ſignū de xp̄o reſurrectionis magnifice. Nā lꝫ ipſe p nobis fuerit ſepult⁹: tñ ad cōſolationē nr̄aꝫ die tertia magnifice reſurrexit. ¶ Sexto inuenio ſignū de xp̄o aſcēſionis glorifice. Nā ipſe poſt reſurrectionem ſuaꝫ: in celū glorioſus aſcēdit. iuxta illđ Eph. iiij. Qui deſcēdit ipſe eſt qui aſcēdit ſup celos vt adipleret oīa. ¶ Septimo inuenio ſignū de xp̄o diſcuſſiōis iuſtifice. Nā ipſe ſicut ver⁹ iudex ⁊ iuſtus diſcutiet facta quorūlibet vt vel p̄miū illis ɔferat vel penā. Nam iuxta illud Act. x. Ip̄e eſt qui cōſtitutus eſt a deo iudex viuoꝝ et mortuorum. ¶ Quātū ad cumulationeꝫ precabilitatis dicit. Dixit ad eū regul⁹ dn̄e deſcende priuſq̄ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ ille regulus lꝫ prius rogaſſet xp̄ꝫ p ſalute filij: tamē iterato p̄ces replicat vt xp̄s facili⁹ inclinetur. d. ꝙ ad filiū ſuū morientem deſcēdat. ¶ Sciendū eſt autē ꝙ ille regul⁹ in illo verbo cū dicit. Dn̄e deſcēde priuſq̄ moriat fili⁹ me⁹ tria facit. Nā
Extollit dignitatem oībus preſidentem.
Depoſcit pietatem oībus aſſiſtentem.
Exponit neceſſitatem oibus incūbentē.
¶ Primū probat imperiū demonſtratū: quia dn̄e. ſcđm auxiliū imploratū: q2 deſcende. tertiū piculū indicatū: q2 priuſq̄ moriatur filius meus. ¶ Quantū ad primum vbi extol. ⁊c. dicit dn̄e. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s ieſus erat verus dn̄s: q2 hō erat ⁊ de⁹. Un̄ p̄s. Scitote q̄m dn̄s ipſe deus. Un̄ iſte magnificus dn̄s potuit figurari p illū dn̄ꝫ quē vidit Eſa. de quo ip̄e dicit Eſa. vi. In anno quo mortu⁹ eſt rex Ozias. Uidi dn̄m ſedentē ſup ſoliū excelſum ⁊ eleuatū: ⁊ plena erat dom⁹ a maieſtate

217

ei⁹:ꝛ ea q̃ ſub ipſo erãt replebant tẽpluz: ſeraphin ſtabãt ſup illũ ſex ale vni ꝛ ſex ale alteri.duab⁹ velabant faciẽ ei⁹:ꝛ duabus velabãt pedes ei⁹:et duab⁹ volabãt ꝛ clamabãt alter ad alterũ.ꝛ.d.Sanctus ſctũs ſanct⁹:dñs de⁹ exercituũ plena eſt terra gl'ia ei⁹. Ubi ſciẽdũ ꝙ i iſta figuratiua viſiõe q̃tuoꝛ poſſum⁹ ꝯſiderare:ſcꝫ.
Temporalem congruentiam.
Imperialem excellentiam.
Generalem influentiam.
Singularem aſſiſtentiam.
¶ Quãtũ ad tpalẽ congruentiã dicit In anno in quo mortu⁹ eſt rex Ozias. Ubi ſciendum ꝙ per regẽ Oziã ſuperbũ ꝛ arrogãtẽ qꝛ ſicut habet̃.ij.parali.xxvj.voluit ſibi arrogare officiũ ſacerdotale:ꝓpter qđ fuit a dño lepra ꝑcuſſus:intelligit̃ diabolus q̃ ſibi voluit arrogare ſimilitudinẽ dei.d.Eſa.xiiij. Aſcendã ſuper altitudinẽ nubiũ ſimilis ero altiſſimo ꝓpter qđ lepra ꝑcuſſus fuiſſe đr:ꝛ in ipſo macula ꝛ deformitas pcti remãſit.ann⁹ aũt in quo diabol⁹ mortuus fuit.eſt annus q̃ xp̃s paſſus fuit ꝓ nobis. ¶ Quãtum ad imperialem excellẽtiã dicit. Uidi dñm ſedẽtẽ ſup ſoliũ excel.ꝛ ele. Ubi ſciẽdũ ꝙ per iſtũ dñm intelligit̃ xp̃s ih̃s iuxta illud pſ. Dñs i tẽplo ſctõ ſuo dñs in ce.ſedes eius. ¶ Quãtũ ad generalẽ influẽtiã dicit. Et plena erat dom⁹ a maieſtate eius.ꝛ ea que ſub ipſo erãt reple. templũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ iſtã domũ ꝛ tẽpluz qđ quantũ ad preſens ſpectat ꝓ eodẽ accipit̃.intelligitur celeſtis patria q̃ ab ipſius maieſtate repleta đr quia diuinitas xp̃i ꝛ ei⁹ gl'ioſa humanitas celeſtẽ pr̃iam illuminãt ꝛ decorãt. Ut ſic v̄ificet̃ de ip̄a illud Eze.xliij. Ecce repleta erat gl'ia domus dñi. Que etiã ſignificata per tẽpluz repletur ab his q̃ ſunt ſub ibo:qꝛ replet̃ glorioſis felic:qui ꝓ tãto ſubtus xp̃m dicunt̃.qꝛ ſunt creature ꝛ ipſe verus creatoꝛ. ¶ Quantum ad ſingularem aſſiſtentiam dicit. Seraphin ſtabãt ſuper illud ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ per ſeraphin qui interpretant̃ ardentes intelligunt̃ ſancti angeli ſpecialiter ſupremi in oꝛ̃one:q̃ ſunt ſpẽaliter ſeraphin appellati q̃ tãto amore diuino ardẽt inteſi⁹ quãto diuinitatẽ ipſius clari⁹ cõtẽplant. Deſcribunt̃ aũt iſti ſeraphin quantũ ad tria.ſcꝫ.
Quãtũ ad ſitũ dignitoſuz qꝛ ſta.ſup illũ.
Quãtũ ad oꝛnatũ gratioſuz:qꝛ ſex ale ꝛc.
Quãtũ ad cãtũ gl'ioſuz:qꝛ clamabãt ꝛc.
¶ Pro p̄mo põt accipi illđ Eſa.xxj. Suꝑ ſpecula dñi ego ſuz ſtãs totis noctib⁹. Pro ſcđo ſit q̃libet eoꝝ accipit̃ expãdẽs alas ſuas ad auſtrũ. Job.xxxix. Per alas intelligit̃ ꝯtẽplatio. Pro tertio debetis ſcire ꝙ i ſuo cãtu exp̄mũt nobis duo.vꝫ.
Conditionẽ diuinitatis intrinſecam.
Cõmunicationẽ bonitatis extrinſecam.
¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Et clama.alter ad al.dicen. Sanctus Sanctus Sanct⁹ dominus deus exercituũ. Ubi ſciẽdũ ꝙ inquantũ ſingulariter dicunt dñs deus: dãt intelligere eſſentie vnitatem:inquãtum vero triplicatur nomẽ ſctũs:dãt intelligere perſonarũ trinitatẽ. ¶ Quãtũ ad cõmunicationẽ bonitatis extrinſecã dicit. Plena eſt oĩs ter.gl'ia ei⁹. Ubi ſciẽdum ꝙ per iſtã gloriã qua oĩs terra plena đr:intelligit̃ diuina bonitas in creaturis ꝯmunicata. Ut ſic ſibi dicat cũ pſ. Exaltare ſuꝑ celos deus ꝛ ſuꝑ oĩꝫ terrã gloria tua. ¶ Quãtũ ad ſcđm vbi depoſcit pietatẽ omnibus aſſiſtentẽ qđ ꝓbat auxiliũ iploratũ dicit. Deſcẽde. Ubi ſciẽdũ ꝙ per iſtũ deſcenſum quẽ petebat iſte regul⁹ intelligit̃ diuina pietas ꝛ clemẽtia:oib⁹ ſubueniẽs in neceſſitatib⁹ ſuis quã cognoſcẽs pſ.d. Dñe inclina celos tuos ꝛ deſcẽde.qđ quidẽ fecit quãdo dei filius in hunc mundũ venit fact⁹ homo.
¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ inuenio dei filiuz in hũc mũdũ multipl'r deſcendiſſe:ſcꝫ.
In vteꝛ v̄ginis:ꝑ icarnatiõis myſteriũ.
In mentẽ hoĩs:ꝑ ſctificatiõis hitaculũ.
Ut panis viui fic⁹.ad ſatiãdũ famelicũ.
Ut ignis mirific⁹.ad inflãmãdũ tepidũ.
Ut pctõꝝ iuſtiſſimus cõmunicatoꝛ.
Ut afflictoꝝ potentiſſimus liberatoꝛ.
Ut iuſtoꝝ glorioſiſſim⁹ exaltatoꝛ.
¶ Primo dei fili⁹ deſcẽdit in vterũ virginis ꝑ incarnatiõis myſteriũ. Uñ pſ. Deſcẽdit ſicut pluuia in vell⁹. Nã ſicut pluuia in vellus deſcẽdit:ꝛ ip̄m non maculat:ſic dei fili⁹ deſcẽdit:in vterũ v̄ginis: ꝛ virginitatem non abſtulit ſed ſacrauit.
¶ Scđo deſcendit in mentẽ hoĩs ꝑ ſcti. habi.cuius deſcẽſum ſentiẽs aĩa ſancta

dicit. Canti.vj. Dilectus meus deſcēdit ī hortū ſuū ad aureolā aromatū. Nā hortus xp̄i eſt q̄libet aīa fidelis: in quā xp̄s deſcēdit p̄ gratiā q̄ tūc ē aureola aromatū: quādo in ip̄a ſunt cogitatiōes mūde.

¶ Tertio deſcendit vt panis viuific⁹ ad ſatiādū famelicū: de quo ipſemet loquit Joā.vj.d. Ego ſum panis vi.q̄ de ce.deſcēdi ſi quis mādu.ex hoc.ꝛc. ¶ Quarto deſcēdit vt ignis mirific⁹ ad infla.tepi. de quo deſcēſu dr̄ figuratiue Exo.xix. totus aūt mōs ſinay fumabat eo q̄ deſcēdiſſet dn̄s ſup̄ eū in igne. Nā p̄ illū ignē intelligit charitas in qua de⁹ in hūc mūdū: inſtar mōs ſynai deſcēdit cū nos docuit charitatē hr̄e.d. Joā.xv. Hoc eſt p̄ceptū meū vt dili.inuicē ſicut dilexi vos.

¶ Quinto deſcēdit vt pctōꝝ iuſtiſſim⁹ cōicator de quo deſcēſu ipſe figuratiue loquit Geñ.xviij.d. Clamor ſodomoꝝ et gomorreoꝝ multiplicat⁹ eſt ꝛ pctm̄ aggrauatū eſt nimis: deſcēdā ꝛ videbo vtrū clamorē q̄ venit ad me: ꝛ ope cōpleuerit an nō: ita vt ſciā. Nā p̄ ſodomā ꝛ gomorrā intelligunt pctōres: quos vt iuſt⁹ iudex punit. ¶ Sexto deſcēdit vt afflictoꝝ potētiſſim⁹ liberator: de quo deſcēſu ſub nōie ſapiētie dicit Sapien.x. Sapiētia vēditū iuſtū non dereliqͥt ſed a pctōribus liberauit eū. ¶ Septio deſcendit vt iuſtoꝝ glīoſiſſim⁹ exaltator de q̄ deſcēſu figuratiue dr̄ Exo.xix. deſcendit dn̄s ſup̄ montē ſynai in ip̄o mōtis vertice: ꝛ vocauit Moy.in cacumen ei⁹. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̄ vocationē Moy.in cacumē montis poſtq̄ deus deſcenderat: intelligit vocatio cuiuſlibet fidelis ꝛ iuſti: quē deus vocat vt aſcendat ad gloriā paradiſi.di.ſibi illud Exo.xxiiij. Aſcende ad me in montē ꝛ eſto ibi. Iſte deſcenſus xp̄i quātum ad predicta fuit figurat⁹ Exo.iij. vbi dicit dn̄s. Uidi afflictionē populi mei qui eſt in egypto: ꝛ clamorē eius audiui propter duriciā eoꝝ qui preſunt operib⁹: et ſciens dolorem eius deſcēdi vt liberarē eū de manibus egyptioꝝ: ꝛ educerē de terra illa: ī terrā que fluit lacte ꝛ melle.

¶ Ubi ſciēdū q̄ ex parte hominis in afflictiōe poſiti quatuor poſſum⁹ cōſiderare que tāguntur in iſta figura: videlicet.

Locum tenebroſum.
Statum calamitoſum.
Hoſtem innumeroſum.
Affectum viſceroſum.

¶ Quātū ad locum tenebroſum dicit q̄ pp̄ls erat in egypto. Ubi ſciēdū q̄ p̄ egyptū q̄ interp̄tat tenebra vel obſcuritas: intelligit ſtat⁹ pcti in quo erat gen⁹ humanū ante aduentū xp̄i in mundū. Quo ad ſtatū calamitoſuꝫ dicit q̄ popul⁹ erat afflict⁹. Ubi ſciēdū q̄ añ aduentū xp̄i in mūdū: multū erat afflictū totū gen⁹ humanū: q2 videbat ſe p̄uatū regno celoꝝ. Ut ſic potuerit dicere illō p̄s. Afflictus ſum ꝛ humiliat⁹ ſuꝫ nimis. ¶ Quātū ad hoſtē innumeroſuꝫ dicit q̄ affligebat ab his q̄ preerāt opib⁹. Ubi ſciēdū q̄ ille q̄ opib⁹ malis preeſt: eſt ſuperb⁹ diabol⁹: de quo dr̄ Job.xlj. Qꝛ ip̄e eſt rex ſup̄ oēs filios ſup̄bie. ¶ Quantum ad effectū viſceroſum dr̄ q̄ clamabāt. Ubi ſciēdū q̄ p̄res veteris teſtamēti vidētes ſe ſub ſeruitute diaboli poſitos: ex affectu poſtulabāt a dn̄o liberari. Propt̄ qd̄ di.p̄s. Emitte manū tuaꝫ de al. eripe me. ꝛ li.me.de aq̄s m̄ltis ꝛ de manu fi.alienoꝝ. Ex p̄te aūt filij dei alia quatuor ꝯſiderare poſſumus etiam in predicta figura.ſcꝫ.

Cognitionis claritatem.
Compaſſionis benignitatem.
Saluationis virtuoſitatem.
Poſſeſſionis hereditatem.

¶ Quātū ad cognitionis claritatē dr̄ q̄ deus vidit et ſciuit: q2 iuxta illud p̄s. Ipſe nouit abſcōdita cordis. ¶ Quantū ad cōpaſſionis benignitatē: dixit: deſcēdā. Ubi ſciendum q̄ magna benignitas fuit dei filij. qñ tātū ſe humiliauit: q̄ ad nos ſeruos ſuos deſcendit. ¶ Quātū ad ſaluationis virtuoſitatē: dicit vt liberē eū. Dei fili⁹ in hūc mūdū deſcēdit vt ſua virtuoſa potētia nos a ſeruitute diaboli liberaret qd̄ cognoſcēs p̄s.d. Libera me de laqueo ve. ꝛ a verbo aſpero. ¶ Quātū ad poſſeſſiōis hereditatē dicit q̄ de⁹ extraxit eos de egypto vt educeret ī terrā lacte ꝛ melle manantē. Per terrā iſtā ſic abundantem ꝛ plenam intelligitur celeſtis patria in qua eſt abūdātia oīs boni de qua dicit p̄s. Portio mea dn̄e ſit ī terra viuentiū. ¶ Quātū ad tertiū. Ubi exponit neceſſitatē albus incūbētē: qd̄ p̄-

dat piculū indicatum dicit. priuſq̄ mor
filiꝰ meꝰ. Ubi ſciēdū q̄ ꝓpt pctm̄ pmoꝝ
parētū inducta eſt i genꝰ humanū neceſ
ſitas moriēdi. Nā lʒ hō in ſtatu innocētie
potuiſſet nō mori: tñ poſt pctm̄ lata eſt a
deo ſnīa vt oēs qui naſcit᷑: moriat᷑: iuxta
illō Hebre. ix. Statutū ē hoībꝰ ſemel mo
ri. ¶ Quātū ad tertiū. ſcʒ repromiſſionē
gite ſanitatis dicit: dixit ei ieſus vade fi
liꝰ tuꝰ viuit. Ubi ſciēdū q̄ q2 regulꝰ tanq̄
adhuc in fide dubitās: inuitabat xp̄m vt
ad filiū ſuū deſcēderet corporaliter ⁊ ip
ſum ſanaret nō credēs q̄ hoc facere poſ
ſet abſens: ideo xp̄s vt ipſum ad fidē tra
hat innuēs ſe ꝑ potētiā pſentē eē vbiq3 fi
liū ſanat i ſua abſentia corporali. ¶ Sciē
dum eſt autem q̄ in iſto verbo qđ dixit
ieſus vade filiꝰ tuus viuit duo facit. Nā
Primo nos īducit ad exercitū ꝟtuoſum.
Scđo nobis oſtēdit premiū fructuoſum.
¶ Quātū ad primū dicit vade. Ubi ſciē
dū q̄ hō nō dʒ pigreſcere ſʒ exercitare ſe
in opibꝰ virtuoſis. Unde reprehēdēdo ⁊
excitādo hoīeʒ pigrū dicit. Salomō Pro
uer. vj. vade ad formicā o piger ⁊ ꝯſidera
vias eiꝰ ⁊c. Nā ſi formica aīal ita paruuʒ
ex īſtinctu naturali eſt ſollicita parare ſi
bi i futurū eſcā. multū eſt rephēſibilis q̄
dū viuit in hoc mūdo nō parat ſibi ꝑ bo
na opera vt in futuro valeat abundare.
¶ Sciēdū eſt aūt q̄ xp̄s inter alia exci
tat nos vt vadamus ad tria. ſcilicet.
Ad lauacrum vitioꝝ inficientium.
Ad conflictum inimicoꝝ inuadentium.
Ad cōtemptum mūdanoꝝ allicientium.
¶ Primo xp̄s nos excitat vt vadamꝰ ad
lauacrū vitioꝝ in fi. Nā q2 pctā aīas no
ſtras inficiūt ⁊ ideo excitat nos vt laue
mur ab ipſis: iuxta qđ figuratiue dixit
xp̄s ceco nato cui ſputū cū terra ſup ocu
los poſuerat Jo. ix. Uade inq̄t et laua re
in natatoria ſiloe. qđ interpretat᷑ miſſus.
Ubi ſciendū q̄ ꝑ lutū qđ xp̄s poſuit ſup
oculos ceci dat᷑ nobis intelligi: q̄ pctōr
per iſtū cecuʒ ſignificatꝰ: hʒ aīam ꝑ vitia
deturpatā. Ut igit᷑ viſuʒ recipiat ꝑ ſpiri
tualē grām: debet aīam ſic maculatā ab
luere ⁊ hoc in natatoria ſiloe: qđ interꝓ
tatur miſſus. i. in ſanguine xp̄i quē deus
pr̄ ꝓ ſalute hūani generis miſit in mun
dū. ¶ Hec aūt ablutio vitioꝝ in quē mit
titur. fuit nobis figurata. iiij. Regū. v. in
naamā leproſo de quo ſimiliter dr̄ ibi ꝙ
heliſeꝰ ꝓpheta dixit. Uade et lauare ſe
pties in iordane: ⁊ recipiet ſanitatē caro
tua qđ quidē faciēs. fuit ꝑfecte mūdatꝰ.
¶ Ubi ſciendū q̄ ꝑ naamā qui interpꝛta
tur decorus: intelligit᷑ q̄libet hō quē deꝰ
fecit valde decoꝝ: q2 ad imaginē ſuā: tñ
licet deꝰ ſic eū decoꝝ fecerit: ipſe multo
tiēs ſe facit leproſum: qñ ſcʒ mortaliter
peccat ſic aūt facto leproſo. dat᷑ cōſilium
a dño ſignificato ꝑ prophetā vt vaderet
lauetur ſepties in iordane. Ubi ſciēdum
q̄ ꝑ iordanē qui interꝓtat᷑ riuus iudicij
ſiue fluuiꝰ iudicātis intelligit᷑ riuꝰ ⁊ flu
uiꝰ ſanguinis xp̄i: quē ꝓ nobis effudit.
de q̄ dr̄ Joā. v. q̄ pr̄ dedit ei poteſtatē iu
diciū facere q2 filiꝰ hoīs eſt in illo igit᷑
fluuio dʒ ſe hō lauare: ⁊ mundabit᷑ inſtar
naamā ab oī delicto. ¶ Signāter aūt dr̄
q̄ ſepties ſe lauit naamā: ad deſignāduʒ
q̄ ꝯ ſeptē vitia capitalia hō dʒ ſe in ſan
guine xp̄i lauare. Jn cuius figura xp̄s ſe
pties ſparſiſſe ſuum ſanguinem legitur.
¶ Primo eñ ꝓcedēdo ſm ordinē vitioꝝ:
nō ſm ordinē q̄ ſanguinē ſuū ſparſit ſciē
dū eſt q̄ xp̄s ſanguinē ſuū ſparſit in capi
tis coronatiōe: qñ fuit ſpinis coronatꝰ: ⁊
hoc contra pctm̄ ſupbie. Nam ſm Aug.
ſub ſpinoſo capite nō debet mēbꝛū fieri
delicatū nō eñ debet eſſe caput hūile et
mēbꝛum ſuperbū igitur nō debet homo
ſuperbire. ¶ Scđo ſparſit ſuū ſanguinē
in corde quādo fuit lanceatus: de quo vt
dicitur Jo. xix. exiuit ſanguis et aqua et
hoc cōtra peccatū. ire Nā ſm Damaſce
num. Jra eſt accēſio ſanguinis circa cor.
homo igitur inflāmatus ab ira ſi cōſide
ret cor xp̄i perforatum pro ipſo cū lācea
dʒ nō immerito mitigari. ¶ Tertio ſpar
ſit ſuum ſanguinem in corporis flagella
tione: quādo ad columnā fuit duriſſime
flagellatus: vt habetur Joan. xix. et hoc
cōtra peccatum inuidie. Nā homo inui
dus ⁊ detractor alios mordens occulte:
debet ab inuidia retrahi vidēs ſuū dñm
flagellatū ¶ Quarto ſparſit i pedū affi
xione: qñ fuit clauatus in cruce ⁊ hoc ꝯ
pctm̄ accidie. Nā piger qñ videt pedes
xp̄i foratos dʒ animari ad currendū ad
opera virtuoſa cui dicitur per Pſ. Intin

Saſtur

gat pes tu⁹ in ſanguine. ¶ Quinto ſparſit in manum perforatione: et hoc cōtra peccatum auaricie. Nam ibi oſtendit ſe liberalem in manuum oſtenſione: apertione et pforatione: vt daret eas extenſas vniuerſaliter: apertas liberaliter: perforatas totaliter. ¶ Sexto ſparſit in ſudoris emiſſione. Nã ſicut dicitur Luce xxij. Imminēte ſua paſſione poſitus in agonia orando. fact⁹ eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguinis decurrētis in terram. ⁊ hoc cōtra peccatum gule. Nam ex gula humores multotiens generantur in corpore quibus grauatur homo: expellunt tamē ſi lauentur in ſanguine xp̄i. ¶ Septio ſparſit in preputiũ circũciſiōe: ⁊ hoc cōtra luxuriã. Nã circũciſio fiebat in pte corporis in qua incipit titilare luxuria. dũ igit̃ xp̄s in illa parte ſanguinē ſuum ſparſit: nobis dedit exemplum vt cordis noſtri preputium abſcindam⁹ ꝓpter qđ oībus dicit̃ hier. iiij. Circũcidimini dn̄o et auferte ꝑputia cordium veſtrorum viri de iuda ⁊ habitantes hierl̃m. ¶ Scđo xp̄s nos excitat vt vadam⁹ ad conflictum inimicorũ inuadentium. Nã qꝛ inimicos habem⁹ fortes. ſ. carnē: mũdũ: ⁊ diabolũ: xp̄s nos excitat vt viriliter vadamus ad pugnã cum ipſis que qdē fuit figurata. j. Regum. xv. Ubi ſnialiter dicit̃ ꝙ ſamuel dixit ſauli ex pte domini. Uade ⁊ percute amalech. ⁊ demolire vniuerſa eius: nō pcas et non cōcupiſcas de rebus ipſi⁹ aliquid: ſed interfice a viro vſqꝫ ad mulierē et paruulũ ⁊ lactētem: bouē et ouē ⁊ aſinum. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ per amalech qui interpretat̃ gēs bruta: qui erat populus cōtrarius populo dn̄i: intelligunt̃ caro mũdus ⁊ diabolus: qui hoībus aduerſantur. caro inficiendo: mũdus alliciēdo: ⁊ diabolus decipiendo: qui ſignãter dicuntur gēs bruta: qꝛ cum ꝑualent cōtra homines: alas ipſorum deturpãt. Per ſaulem vero intelligit̃ quilibet homo fidelis. Iſti igit̃ dicitur ꝙ vadat ad percutiendũ amalech. i. inimicos ſupradictos: ⁊ ꝙ de reb⁹ ipſorum nihil retineat: ſed oīa penit⁹ abdicet a ſeipſo. ¶ Tertio xp̄s nos excitat vt vadamus ad contemptũ mundanorũ alliciētiũ. Nã qꝛ mund⁹ vt plurimũ allicit hoīes debent ipſum deſpicere iuxta illud xp̄i. Matt. xix. Si vis perfect⁹ eſſe vade ⁊ vēde omnia que habes: ⁊ da pauperib⁹. ¶ Hec autem deſertio fuit nobis figurata. iij. Reg. xvij. vbi dicitur ꝙ dn̄s dixit helie recede hinc: ⁊ vade in oriētē et abſcōde te in torrente carith qui ē cōtra iordanē ⁊ ibi de torrēte bibes. coruiſ qꝫ precepi vt paſcãt te ibi. Abiit ergo et fecit iuxta verbũ dn̄i: cumqꝫ abiiſſet i torrēte carith. corui deferebãt ⁊ panē ⁊ carnes mane ⁊ veſpe ⁊ bibebat de torrēte. ¶ Ubi ſciēdũ ꝙ ꝑ heliã cui ꝑcepit dominꝰ ꝙ de loco vbi erat recederet q̇ loc⁹ erat ſamaria: et iret ad torrētē carith intelligitur quilibet fidelis chriſtian⁹: cui a domino dicit̃ ꝙ recedat ſaltē quantum ad cor de mundo ſignificato per ſamariã que interpretat̃ lana que ſignificat res mundanas: et vadat ad torrentē carith q̇ interpretatur cognitio. i. ad diuinorum contēplationē deuotã: dicēdo cum apoſtolo Phil. iij. Noſtro autē ꝯuerſatio i celis eſt. Et ne forte de adiutorio diuino diffidat: audi quid ſibi promittit dn̄s carnes mane ⁊ veſpere ⁊ bibet de torrēte. Ubi ſciēdũ ꝙ per cornos q̇ ſuos pullos nō cognoſcũt nec paſcunt donec ſint eis ſimiles in colore poſtq̄ autē eis aſſimilant̃: eos ſollicite paſcũt: itelligũt̃ ſcil angeli qui hoīes huius mũdi q̄diu nō aſſimulant̃ eis i puritate mētis ⁊ cōtēplatiōe celeſtiũ: ſed ſunt dediti carnis delitijs ⁊ mũdanis diuitijs: ipſos nō cognoſcũt: quãdo vero a mando tranſeunt ad puritatem ipſos cognoſcunt et nutriunt offerendo eis panē ⁊ carnes. i. reducētes eis ad memoriã panē mirificum xp̄m ieſum: qui ſub ſpecie panis dat eis ſuã carnē ad manducandum ⁊ hoc mane et veſpere. i. qñ in hoc mũdo viuit cũ illo aũt cibo debēt ꝺ torrēte bibere paſſionem xp̄i ꝑ quam habem⁹ grãm iugiter meditando. ¶ Quantũ ad ſcđm vbi oſtēdit nobis premiũ fructuoſum cũ dicit filius tuus viuit: ſciendũ eſt ꝙ poſtq̄ hō habet filiũ. i. aīam infirmam ⁊ venit iſtar reguli ad xp̄m rogans pro ſanitate ſi ec quieſcat conſilijs xp̄i: recipit vitã vt poſſit dici ſibi illud. iij. Re. xiiij. En filiꝰ tu⁹ viuit. Inuenio aũt triplicē vitam. ſ.

2,19

Nature ſuſtentantis.
Gratie decorantis.
Glorie quietantis.
¶ Primo iuenio vitā nature ſuſtētātis ⁊ illa cōmunis eſt oībus iuxta illō Gen̄. ij. Fact⁹ eſt hō in aīam viuētē. ¶ Scđo grē decorātis ⁊ illa eſt viatoꝝ iuſtoꝝ q̄ ſpūaliter viuunt. de q̄ Ro. viij. Prudētia carnis mors ē. prudētia aūt ſpūs vita ⁊ pax. ¶ Tertio glīe quietātis: ⁊ iſta ē ſolū modo ꝯprehēſoꝝ. de qua xp̄s Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū verum. ¶ Quarta pars.

Sequit. Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſ⁹ ⁊c. Ubi tāgit impetrantis cōſolationē cōpletā. qđ ꝓbat ꝓmiſſio ſalutaris. Ubi ſciēdum ꝙ iſte regulus venit vt ſanitatem pro filio procuraret. cum igitur audiuit a xp̄o ꝙ filius ſuus viueret: fuit non modicum cōſolatus. ex quo etiā miraculo fuit ꝯfirmat⁹ in fide. Scđm hoc igitur in iſta pte poſſumus quinq̧ conſiderare. ſcʒ.
Reuerſionem citam.
Relationem bonam.
Collocutionem veram.
Probationem certam.
heſionem firmam.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Credidit hō ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ qñ xp̄s dixit regulo: filius tuus viuit. tunc regulus cepit credere: ⁊ vidēs ꝙ ieſus nolebat ire ad filiū: icepit redire domū ſperās ꝙ iueniret filiū ſuū ſanatum. ¶ Quātū ad ſcđm. ſcʒ relationē bonā dixit. Jā aūt eo deſcendēte ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ iſti ſerui vidētes ꝙ filius reguli iſirmus erat ſanat⁹: nō credētes ampli⁹ indigere xp̄i preſentia: veniebat vt xp̄s nō laboraret in vanū. ¶ Quantū ad tertiū. ſ. collocutionē veraʒ đr. Interrogabat ergo hō ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ iſte regulus interrogās ſeruos de hora i qua filius ſuus fuerat curatus: voluit ꝯparare illā horā ad horā in qua xp̄s ſibi dixerat filius tuus viuit. vt ex hoc cognoſceret vtrū fili⁹ ſuus caſu curat⁹ fuiſſet vel ex xp̄i p̄cepto ex q̄ appareret ꝙ lʒ aliq̄liter crederet: q2 dictū ē ꝙ hō credidit ſermoni ⁊c. tñ nondū perfectus erat i fide.
¶ Sciēdū eſt circa iſtā particulā in qua đr ꝙ hora ſeptima reliq̄t eū febris. ꝙ ꝑ iſtā horā ſeptimā itelligit ſeptima etas poſt diem iudicij: ſic etates diſtinguēdo. Prima ab adam vſq̧ ad noe. Scđa a noe vſq̧ ad abraam. Tertia ab abraam vſq̧ ad moy. Quarta a moy. vſq̧ ad dauid. Quinta a Dauid vſq̧ ad aduētū xp̄i. Sexta ab aduētu xp̄i: vſq̧ ad diem iudicij. Septima a die iudicij vſq̧ in ſēpiternū. Poſtꝙ ſcti i pria erunt inſtar filij reguli: abſq̧ oī lāguore. ¶ Scđo ꝑ illas ſeptē horas in quaꝝ ſeptima reliq̄t eū febris intelligunt ſeptem que pctōr cōſiderare debet ſcʒ quoꝝ ſeptimo pctm̄ ſibi remittitur: ⁊ ſic a fabre ſupnaliter curat. Ubi ſciendum ꝙ peccator ſi vult a peccato liberari debet conſiderare.
Quis peccādo offendit: q2 deus.
A quo offenditur: q2 ab eius creatura.
Quid peccando amittit: q2 glīa eterna.
Quid peccādo acq̄rit: q2 pena ifernalʒ.
Status in quem ponitur: quia dei fili⁹ ſeruus diaboli.
Pro quo iſta patit: q2 pro rē modica.
¶ Ad iſtas ſex horas dʒ ſeq̄ ſeptima. ſ. pfecta contritio de pctō cōmiſſo. ⁊ in ſeptima hora remiſſionē recipit pctōꝝ. ¶ Uñ iſta hora pōt figurari ꝑ diē ſeptimū: de quo đr ſinaliter Dan̄. xiiij. ꝙ venit rex die ſeptima vt lugeret Dan̄. quē credebat fore mortuū quē tñ repperit viuū. Nā reuera et ſi hō propter pctm̄ mortuus reputat ſicut eſt ſpūaliter tñ ſi die ſeptima lugeat ꝑ contritionē amarā recepit vitā. ¶ Quātum ad quartū. ſ. ꝓbationem certaʒ dicit. Cognouit ergo pater ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ poſt regulo fuit nunciatum per ſeruos de hora in qua filius fuerat derelict⁹ a febre ⁊ eſſe cōperit illā horā in qua xp̄s ſibi dixerat fili⁹ tuus viuit: ſtatim ꝓbationem certā habuit ꝙ ad preceptū xp̄i fili⁹ fuit curat⁹. ¶ Quantum ad quintum. ſ. adheſionem firmā dicit. Et credidit ipſe ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ ex hoc apparet ꝙ ille regulus tantūmō habuit fidē ꝑfectā Et ſic poterat ſibi dicere illō Jo. xj. Ego credidi q2 tu es xp̄s filius dei viui qui in hunc modum ve. ⁊c. ſic nos in eo credentes habeam⁹ vitā eternā. Ad quā nos ⁊c.

¶ Dn̄ica. xxj. poſt pēte. Euāgeliū. lxij.

Simile eſt regnū celorū hoī regi q̄ voluit rōnē ponere cū ſeruis ſu. ⁊c. Matth. xviij. Rō naturalis oſtēdit vt vnuſq̄ſq̄ alteri faciat: q̄d ſibi vult fieri et nulli faciat q̄d ſibi nō vult fieri. ⁊ ſ₃ hec duo fuerūt p̄cepta leg̅ nature p̄dicta. Propt̄ q̄d dicebat xp̄s Luc. vj. put vultis vt faciāt vob̄ hoīes: ⁊ vos facite illis ſiliter: ⁊ q̄d nō faciat alteri ⁊c. dic̄ Tob. Tob. 4. Q̄d ab altero oderis fieri tibi vide ne alteri tu aliq̄n facias. Quicūq̄ igit̄ iſta duo p̄cepta ſuaret: totā ſcripturā pphetaꝝ ⁊ legis ſeruaret. ¶ Uidem⁹ aūt p experiētiaȝ q̄ q̄lib₃ vult ſibi fieri miam ⁊ nō crudelitatē: ergo ſic ipē d₃ circa alteꝝ ne ſit p̄ceptoꝝ trāgreſſor: q̄ ſi oppoſitū faceret recipiēdo ab aliquo bn̄ficio et alteri eſſet crudelis foret vt ingratus merito puniēdus. Nā ſm Chry. ſup Mat. quanto maiora bn̄ficia ſunt hoībus conſtituta tāto peccātibus grauiora iudicia. Et hoc eſt quod p nobis innuit in pn̄ti euāngelio in punitiōe ingrati ſerui. In hoc euāgelio btūs Mat. quatuor tāgit. ſ.

Dei creatoris ſollicitā examinationez.
Rei pctōris deuotam ſupplicationem.
Ingrati debitoris malignā extorſionē.
Juſti punitoris ſeuerā retributionem.

¶ Primū pbat diſcuſſio attētata. Scd̄m dilatio poſtulata. Tertiū detētio captinata. Quartū punitio aggrauata. ¶ Primū i prin. Scd̄ȝ ibi Procidēs aūt ſeru⁹ ⁊c. Tertiū ibi. Egreſſ⁹ āt ſeru⁹ ⁊c. Quartū ibi. Uidētes aūt cōſui ei⁹ q̄ fiebāt ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. q̄d pbat ⁊c. d₃ Sile ē regnū ce. ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ q̄ xp̄s imediate an̄ illd̄ euāgeliū inſtruxerat Petrū ⁊ alios ap̄los de correctiōe fr̄is peccātis. ⁊ d̄ dimiſſiōe offēſe. q̄ nō ſolū vt Petr⁹ interrogauerat: debebat eē vſq̄ ſepties: ſ₃ totiēs q̄tiēs fr̄ offēderet: ponēs ſm ſcripturaꝝ cōſuetudinē: determinatū numeꝝ p īdeterminato ne forte tāta remiſſio videatur difficilis oſtēdit ſub parabolā maiorē forte remiſſionē diuinā erga hoīes ⁊ grauitatē īplene nolētiū indulgere. In iſta igit̄ parte q̄tum ad iſtum regenerationē tenētem tria poſſumus conſiderare: ſcȝ.

Sapientiam in diſcernendo.
Diligentiam in proſequendo.
Potentiam in exigendo.

¶ Quātū ad primū dicit. Simile eſt ⁊c. Ubi ſciēdū q̄ in hoīe volēte iudiciū iuſtū tenere. ⁊ rōnē vnicuiq̄ facere. requiritur ſapientia: iuxta illud Eccli. x. Judex ſapiens iudicabit ppl̄m ſuum. In hoc igit̄ q̄d d₃ q̄ ille rex dicit̄ ponere rōnē cū ſeruis dat̄ intelligi ipſi⁹ ſapiētia in diſcernēdo. Sciēdū eſt etiā q̄ in tpali rege quinq̄ reperio q̄ proportionaliter fuerunt in iſto rege. ſcilicet.

Solium exaltatum.
Pallium rubricatum.
Pileum decoratum.
Sceptrum demonſtratum.
Cultum inclinatum.

¶ Inſtar āt iſtoꝝ in xp̄o reperio. Pro ſolio crucis patibulū. Pro pallio cruoreȝ ſanguineū. Pro pileo. dyadema ſpineū. Pro ſceptro. baculū arūdineū. Pro cultu ipenſum vituperiū. ¶ Primo in tpali rege repio ſoliū exaltatū q̄ ipi ꝯſueuerūt hr̄e ſolia eleuata i ſignū nobilitatis vn̄ dicit̄ de ſalomōe. ij. Paral. xix. q̄ ſedit ſalomō ſup ſolium domini in rege p dauid pr̄e ſuo. Xp̄s aūt rex noſter ⁊ dn̄s p illo ſolio: crucē habuit i qua p nobis pepēdit. Nā iuxta illd̄ Hebre. xij. Propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē cōfuſibilē ⁊ cōtemptibilē. ¶ Scd̄o repio palliū rubricatū. Nā reges conſueuerunt indui veſte purpurea que eſt coloris rubri i ſignum equitatis. Xp̄s aūt rex noſter p illo pallio l₃ ad literam palliū purpureū in paſſiōe ſua habuerit. iuxta illud Joā. xix. Ueſte purpu. circūdederūt eū. tn̄ veſtis ei⁹ rubea pōt dici p̄cioſus ſanguis ei⁹ quo fuit corp⁹ ſuū veſtitū. Ut ſic iuxta illud Apoc. xix. fuerit veſtit⁹ veſte aſperſa ſanguine. ¶ Tertio repio pileum decoratū. Nā reges cōſueuerūt portare i capite decoratā coronā i ſignū dignitatis. Vn̄ d₃. 4. Reg. ij. q̄ Joadas pduxit Joas filiū regis ⁊ poſuit ſup caput eius dyadema i teſtimoniū: ⁊ fecerūt eū regē. ⁊ vnxerūt. Xp̄s autem rex noſter pro il-

lo pileo: habuit coronã ſpineam: iuxta illud Jo.xix. ꝙ milites plectentes coronã ſpi. impo. capiti eiꝰ. ¶ Quarto reperio ſceptrum demonſtratũ. Nã reges cõſueuerunt tenere ſceptrũ in manu in ſignũ poteſtatis. Vñ dr heſter. viij. de rege Aſſuero ꝙ cum regina heſter intraſſet ad eũ. ꝙ ille ex more ſceptrũ aureũ ꝑtendit in manu: quo ſignũ clementie demonſtrabatur. Xp̃s aũt rex nr̃ pro illo habuit baculum arũdineũ. Nã iuxta illud Matt. xxvij. Poſuerunt arundinẽ in dextera eiꝰ. ¶ Quinto repio cultũ inclinatũ. Nã regibus cõſueuit ab aliis fieri reuerẽtia in ſignũ ꝟtuoſitatis. Vñ de filiis iſrl̃ dr. j. Paral. xxix. ꝙ inclinauerũt ſe ⁊ adorauerũt deũ: deinde regem ſalamonẽ. Xp̃s aũt rex nr̃ ꝓ illo honore paſſus fuit vituperiũ magnum: iuxta illud Mar. xv. ꝙ cõſpuebãt eũ ⁊ ponẽtes genua adorauerũt eũ. Per ſeruos aũt iſtiꝰ regis intelligunt oẽs hoies huiꝰ mũdi. Cũ iſtis ſuis. i. cum hoibus: iſte rex xp̃s ieſus rationẽ ponit: qñ a quolibet exigit vt reddat rationẽ de q̃buſcũq; cõmiſſis. d. cuicũq; illd̃ Luc. xix. Redde rõnẽ villicatiõis tue. vñ Orige. Rex iſte rõnẽ cum hoibus ponit qñ vitã ⁊ mores: ⁊ actꝰ ſinguloꝝ diſcutit: vt vnicuiq; ſm qd̃ geſſit tribuat. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ oportebit rationem reddere regi. i. xp̃o ieſu.

De penſatis cogitationibus.
De prolatis locutionibus.
De perpetratis operibus.

¶ Pmo oportebit xp̃s reddere rationẽ de penſ. co. Nõ erit cogitatio de qua nõ oporteat reddere rõnẽ: qꝛ ip̃e oẽs cogitatiões holm nouit. iuxta qd̃ ſibi dr Job xlij. Scio qꝛ oia potes ⁊ nulla te latet cogitatio. ¶ Scd̃o opꝫ reddere rõnem de ꝓlatis locutiõibꝰ nullũ ꝟbum dixerũt hoies de quo nõ oporteat reddere rõnẽ iuxta illud ſaluatoris Matt. xij. Dico inquit vobis qm̃ omne ꝟbũ ocioſũ qd̃ locuti fuerint hoies reddent de eo rõnem in die iudicij. ¶ Tertio opꝫ reddere rationẽ de ꝑpetratis opibus. Nã iuxta illud Eccle. xij. Cũcta q̃ fiunt ſub ſole adducet deꝰ in iudiciũ ꝓ oi errato ſiue bonum ſiue malũ ſit. hoc aũt fuit figuratũ ꝑ illam parabolã quã dixit xp̃s Matth. xxv. Vbi ſalũr dr ꝙ hõ q̃dã pegre proficiſcẽs: vocauit ſuos ſuos ⁊c. ſicut ibi habetur accipere expoſitionẽ illiꝰ omel. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m. i. diligentiã in proſequẽdo dicit. Et cũ cepiſſet rõnem ponere ⁊c. Vbi ſciendũ ꝙ tũc incipit cũ hole rõnem ponere ſpãlit qñ ai. i exit de corpore: ⁊ ſuo cõſpectu ꝑſentat: generaliter vero qñ in die iudicij oẽs ꝑſentabũt. vñ Orige. Ois aũt vite nr̃e ratio ponenda eſt in rege qñ oẽs nos ꝑſentari oportuerit ante tribunal xp̃i. Cõſiderans igitur pctõr ꝙ nõ poterit euadere q̃n rationẽ reddat: dꝫ ꝑuenire illud iudiciũ ⁊ examinare conſcientiã: ⁊ pctã dimittere vt ſic poſſit deũ ꝓpitiũ inuenire iuxta cõſiliũ Eccl'iaſtici. d. Eccli. xviij. Ante iudiciũ interroga teip̃m: ⁊ in cõſpectu dei inuenies ꝓpitiationẽ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ lꝫ per debitorem decẽ miliũ talẽtoꝝ intelligatur hõ q̃ gnaliter deum offendit in oibus vitiis: th̃ magis reſtrigẽdo ⁊ aptiꝰ exponendo dicere poſſumꝰ ꝙ intelligit homo qui trãſgreſſus eſt ꝑcepta decalogi qui erat ad ipſoꝝ obſeruãtiã obligatus. de q̃bꝰ cõquerit dñs Nũeri. xiiij. d. Tentauerũt iam me decem vicibꝰ: nec obedierũt voci mee. Quodlibet aũt iſtorum talentoꝝ. i. trãſgreſſionum mãdatorum dei poteſt figurari ꝑ illud talentũ plumbi qd̃ poſitũ fuit in os illiꝰ mulieris q̃ ſedebat in amphora: cui nomẽ impietas quã vidit zach. ꝓpheta. zach. v. q̃ portata fuit in terrã Samar. ¶ Vbi ſciẽdum ꝙ per illã mulierem intelligit q̃libet pctõr ſedẽs in carceribꝰ pctõrũ que ſignanter vocat impietas: qꝛ eſt impiꝰ ſibi ipſi: dũ ſe includit in vitiis ⁊ pctis. iuxta illud Tob. v. Quale gaudiũ mihi eſt q̃ in tenebris ſedeo ⁊ lumẽ celi nõ video reuera talis gaudere nõ põt. Per talentũ vero plũbi qd̃ eſt metallũ ponderans intelligit põdus pcti: de quo Gre. Pctm̃ qd̃ ꝑ pniaꝫ nõ delet: mox ſuo põdere ad aliud trahit: reuera nihil ẽ grauiꝰ pctõ mortali qd̃ trahit aiam in ꝓfundũ iferni. Jdeo ſignũt viſa fuit illa mulier portari in terrã Samar: q̃ interp̃tat fetor ſiue ſtridor dẽtiũ: qꝛ in inferno eſt fetor horribilis cũ ſtridore dẽtiũ. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſcꝫ potẽtiã in exigẽdo dicit.

¶ Cū aūt nō haberet vñ redderet ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ lʒ homo ex fragilitate nature poſſit a ſeipſo in pctm̄ cadere tñ ab ipſo nō pōt reſurgere niſi auxilio diuino qḋ cognoſcēs apl's.ḋ.Ro.vij.nā velle adia cet mihi ꝑficere aūt bonū nō inuenio.vñ Remigi⁹.hō aūt ſua volūtate ꝛ ſponte peccās:ſuo conatu ſurgere nō vʒ ꝛ non hʒ vñ redimat:qꝛ nihil i ſe inuenit ꝑ qḋ a pctis ſoluaꝶ. ¶ Sciēdū ē aūt ꝙ lʒ pctōꝛ nō hēat ex ſe vñ reddat debitū:qꝛ tñ vo⸗luntate ſua ſe fecit debitorē peccādo iḋ nō dʒ ipuni⁹ manere.qꝛ ſʒ Aug. Nullū malū ipunitū ꝛ nullū bonū irremūera⸗tū. Et iḋ dr ꝙ rex hoīeʒ nō habētē vñ red deret iuſſit venundari ꝛ vxorem ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ vēditiōeʒ oīm ſupradictoꝝ i⸗tellıgiꝶ ꝑfecta ſatiſfactio de pctis. vt ſcʒ qñ hō ad ꝯſciētiā reuertiꝶ dʒ ſeipʒ vēde re q̄tū ad aīaʒ ꝑ deuotā orōnē vxorē q̄⸗tū ad ſenſualitatē ꝛ corp⁹ ꝑ carnis mace ratiōeʒ. Filios ꝑ virtuoſā opatiōnē. Oia q̄ hʒ q̄tū ad tpalia:ꝑ eleemoſynaꝝ lar⸗gitiōnē. talis āt ſic oīa vēdens: merebiꝶ miaʒ inuenire. Nā inꝶ illḋ Prouer.ij. Bñ dictio ſuꝑ caput vēditi. ¶ Scḋa pars.

Equiꝶ ꝓcidens aūt ſu⁹ ille ꝛc. Ubi tāgit rei pctōꝛis de uotā ſupplicatiōnē. qḋ ꝓbat dilatio poſtulata. vbi ſciēdū ꝙ lʒ de⁹ aliqñ terreat pctōrē ꝛ ſibi vel ꝑ ſcripturas vel ꝑ p̄dicatores ꝯmineꝶ penā inſtar iſti⁹ ſerui quē iuſſit venūdari cū vxore ꝛc. nō tñ h̄ ex crude⸗litate facit ſʒ ex dilectiōe quā hʒ ad ipʒ vt ſic quē ꝑ amorē nō pōt allicere ſaltē ipm trahat incutiēdo timorē. Ut ſi velit ad ipm etiā ꝑ timorē ꝯuerti ꝛ ipʒ inuoca re humiliter:poſſit miaʒ inuenire inſtar iſtius ſeruuli. Scḋʒ hoc igitur in parte iſta duo poſſumus conſiderare.

Primo ex pte ſui hūilem deprecatiōnē.
Scḋo ex pte dñi mirabilē ꝯdeſcēſionē.

¶ Quātū ad pmū dicit. Procidens aūt ſuus ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ humilitas iſti⁹ ſerui in duobus innuitur ſcʒ.

In ſigno demonſtrante.
In verbo exprimente.

¶ Quātū ad hūilitatē i ſigno demōſtrā⸗te dicit. Procidēs aūt ſeru⁹ ꝛc. Ubi ſciē dū ꝙ corā aliq̄ in faciē ſuā procidere eſt ſignū hūilitatis ꝛ reuerentie:pctōꝛ igiꝶ ſignificatus ꝑ debitorē:debet coraʒ deo humiliter et reuerenter ꝓcidere:ſi vult miam inuenire. Ad qḋ faciēdū admonet oēs ps.ḋ. Uenite adorem⁹ et proci. ante deū:plo.co.dño.q̄ fecit nos. Hoc autem fuit figuratū.j.Reg.xxv. Ubi inlaꝶr dici tur ꝙ cuʒ Abigail mulier prudētiſſima ſciret Dauid ira cōcitatū cōtra virum ſuum Nabal iuit ſibi obuiā cū muneri⸗bus:ꝛ ꝓcidit corā dauid ſuꝑ faciē ſuam:ꝛ adorauit eū ſuꝑ terrā:cui⁹ hūilitatem videns dḋ:mitigat⁹ fuit ꝛ nō interfecit nabal. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ dauid contra na bal cōcitatum:intelligiꝶ de⁹ q̄ dr pctōri bus ꝓpter ipoꝝ pctā iraſci. iuxta qḋ ipe dicit. Oſee.viij. Irat⁹ ē furoꝛ me⁹ in eis Per abigail aūt occurrētē dḋ reuerēter ꝛ cuʒ muneribus:intelligiꝶ hō qui indi gens diuina mia ꝛ gr̃a:ad ipſuʒ accedit hūiliter ſeipſum ꝛ ſua dñi impio ꝛ ſerui tio offerendo:ſicut igitur abigail ꝓ viro ſuo meruit ꝓpter ſuū obſequiū vt erga ipm mitigareꝶ ira dauid:ſic mlto ꝛ plus pctōꝛ:ſi deuotus accedat ad deū ipſius irā poterit mitigare. Et ſic ſibi dicere illḋ ps. Mitigaſti oēm iram tuā:auertiſti ab ira indigna.tue. ¶ Quātū ad hūilitatē i v̄bo exprimētē dr. Erogabat eū. Roga⸗re eīm aliū ꝓprie ꝑtinet ad expreſſionē factam ꝑ verbū. Nā licet deus corda co gnoſcat hoīm:tñ vult ab ipis etiā roga ri vocaꝶr. vt ex hoc expreſſioꝛ petitio de monſtretur. iuxta illḋ Leuiti.xxvj. Ipſi v̄o rogabunt ꝓ peccatis ſuis eo ꝙ abie cerunt iudicia mea ꝛ leges meas deſpe xerunt. Hoc aūt fuit figuratum Dañ.ix. Ubi ſnaliter. diciꝶ ꝙ cū Dañ. eēt in ca ptiuitate babilonie: vt inueniret a dño miam dicebat:poſui faciē meā ad dñm deū meū:rogare ꝛ deprecari in ieiuniis ſacco:ꝛ cinere:ꝛ oraui dñm deū meū et cōfeſſus ſum. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Dañ. exiſtētē i captiuitate babilonie:itelligiꝶ pctōꝛ exiſtens in vinculis pctoꝝ ꝑ que a diabolo captiuaꝶ:qui videns ſuam cō ditiōnē miſerā debet mentem ſuam ad deum cōuertere:ꝛ ipm ꝓ liberatiōe ſui ipſi⁹ humiliter deprecari:ꝛ vt exaudiaꝶ facili⁹:debet hoc facere in ieiunio:ſac⸗co:ꝛ cinere:ꝛ vera cōfeſſiōe. ¶ Ubi ſciꝶ

221

dum ꝙ per ieiunium corpus macerãs: intelligitur caſtigatio carnis ↄtra luxuriam. Per ſaccuꝫ ꝟo vilem abiectio mũdi cõtra auariciam. Per orationem aũt in qua hõ deũ ⁊ ſeipſum dꝫ cognoſcere abiectio ſui cõtra ſupbiam. Per cinerẽ ꝟo q̃ remanet de rebus combuſtis: mortis memoria: poſtꝙ nõ remanet de nobis niſi puluis ⁊ cinis. iuxta illud Gen. iij. Puluis es ⁊ in puluerẽ reuerteris. Quibꝰ cõſideratis homo debet cõfiteri ſua pctã. ⁊ ſic merebit indulgentiam. iuxta illð. j. Jo. j. Si cõfiteamur pctã nr̃a: fidelis: ⁊ iuſtus eſt deus vt remittat nobis pctã noſtra: ⁊ emundet nos ab omni iniquitate. Sed q̃d iſte ſeruus debitor: rogãdo expſſit: audi q̃d dꝛ. Patientiã inquit habe in me ⁊ oĩa reddã tibi. Ubi innuitur ipſius hũilitas ⁊ ꝓmiſſio ſatiſfactionis. ¶ Sciendũ eſt igit ꝙ in illa expſſiõe iſtiꝰ ſerui: tãgunt tria. q̃ dꝫ facere pctõr volens a deo miam poſtulare. ſcꝫ

Expetere diuinã clemẽtiã oĩbꝰ aſſiſtẽtẽ.
Exponere ꝓpriã miſiã hoĩeꝫ captiuãtẽ.
Promittere dignã pniãꝫ dñꝫ inclinãtẽ.

¶ Primo debet expetere diuinã clemẽtiam oĩbus aſſi. Et hoc notatur cũ dicit Patientiam habe. Nã deꝰ pius eſt ⁊ patiens tolerando noſtros defectus. ꝓpt qð dicit ps. Miſerator ⁊ miſericors dñs: pa. ⁊ multum miſericors. ſuauis dñs in vniuerſis ⁊ mo. eiꝰ ſup omnia opa eius. ¶ Scðo dꝫ exponere propriã miſeriam hoiem captiuãtẽ: ⁊ hoc notat. cũ dicitur in me. Debet hõ cognoſcere vilitatem ſuã ⁊ ſe hũiliare dicendo cũ ps. Ego aũt ſum vermis: ⁊ nõ hõ oppro. hoim ⁊ abiectio plebis. ¶ Tertio debet promittere dignã penitẽtiã dñm inclinãtẽ. Nã peccator q̃ dño ꝓ ſuis facinoribus obligatus debet reddere pacifice ⁊ nõ pterue. Et hoc eſt conſiliũ quod datum fuit philiſtijm quãdo peccauerunt capiendo arcam domini: ꝓpter qð infirmitatẽ grauẽ incurrerũt. de quibꝰ dicit. j. Reg. iiij. ꝙ fuit dictũ eis debetis reddere domino ꝓ pctõ ⁊ tũc curabimini. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ philiſtijm deũ offendẽtes: intelligunt pctõres q̃ deũ offendũt peccãdo: ꝓpt qð infirmitatẽ ſpũalẽ incurrunt qbꝰ dat ↄſiliũ ꝙ reddãt qð debẽt dño. i. ſatiſfaciãt de pctis ⁊ ſic recipiãt ſanitatẽ. ¶ Quãtũ ad ſcðm. ſ. dñi mirabilẽ cõdeſcẽſionẽ dicit. Miſertꝰ aũt dñs ſui ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ i hoc põt cognoſci diuina miſericordia: qñ pctõri quãtũcũqꝫ ſcelerato: ſi vult ad ipm̃ cõuerti ⁊ petere veniam: inuenit remiſſionem oĩm pctõꝝ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ cũ miſericordia poſſit habere erga aliquẽ i affatu vł effectu ꝙ deus vtroqꝫ modo oſtẽdit habere eã ad pctõrẽ. In affatu cũ dicit: qꝛ miſertꝰ eſt. In effectu dupliciter: vel remittẽdo culpã: ⁊ quãtũ ad hoc dicit ꝙ dimiſit eũ vel quantum ad penam. ⁊ quãtũ ad hoc dꝛ ꝙ omne debitum dimiſit ei.

¶ Tertia pars.

Sequit. Egreſſus aũt ſeruꝰ ⁊c. Ubi tãgit ingrati debitoris malignam extortionẽ. qð probat detentio captiuata. Ubi ſciẽdũ ꝙ aliqui ſunt igrati de receptis beneficijs: qꝛ lꝫ velint a deo ſibi indulgeri peccata maxima tamen ipſi nolunt ſuis ꝓximis etiam minima indulgere. Quibus reprehẽdẽdo loquit dñs Eſa. lviij. d. Ecce in die ieiunij veſtri inuenit volũtas vr̃a: ⁊ oẽs debitores veſtros repetitis. Scðm hoc igit in iſta parte quatuor poſſumus conſiderare. videlꝫ

Conditionem obligantem.
Exactionem perurgentem.
Poſtulationem congruentem.
Obſtinationem aggrauantem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Egreſſus autẽ ſeruꝰ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ homo aliqñ põt peccare in deũ. Aliqñ in ꝓximũ qñ autẽ peccat in deũ: dꝛ debitor dei: qñ ꝟo peccat in proximũ dꝛ debitor ꝓximi. Et hoc eſt qð dixit pharao. Moy. ⁊ Aaron. Exo. x. Peccaui in deũ veſtrũ ⁊ i vos. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ ꝓpter magnã differentiã q̃ eſt in offenſiõe dei ad offenſionẽ ꝓximi. offenſa dei cõparat debitori decẽ miliũ talentorũ ⁊ offenſa ꝓximi debenti decẽ denarios. ¶ Quãtũ ad ſcðm. ſ. exactionẽ perurgentẽ dicit. Et tenẽs ſuf. eũ ⁊c. Ubi ſciendũ ꝙ lꝫ ille ſeruꝰ tanqꝫ ingratus magnã miam recepit: tñ miam cum ſeruo noluit facere: ſed ipſum violẽter vt debitũ redderet purgebat. vñ dꝛ ꝙ tenens ſuf. cũ. i. ſm Remig. acriter inſiſte

bat vt vindictã ab eo exigeret. ¶ Quantũ ad tertiũ.ſ.poſtulationẽ cõgruentẽ dicit.Et ꝓcidens cõſeruꝰ eiꝰ ⁊c.Ubi implorat dilationẽ ⁊ ꝓmittit ſatiſfactionem. Quãtũ ad implorationẽ dilationis dicit Pacientiã habe in me.Nam iuxta illud Jac.j.Paciẽtia opꝰ ꝑfectũ hʒ.Quãtũ ad ꝓmiſſionẽ ſatiſfactiõis dicit [illegible] oĩa reddã tibi.Exẽplo zuchã.c.ix.[illegible] quoqȝ annunciãs diſplicia reddã tibi. ¶ Quãtũ ad quartũ.ſ.obſtinationẽ aggrauantẽ dicit.Ille aũt noluit ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ ille ſeruꝰ ingratꝰ lȝ recepiſſet magnam miam a dño:tñ cõſeruo noluit miſereri. Uñ Aug.Sȝ nõ talẽ ille inuenit ꝯſeruũ: qualẽ ille dñs.Nõ ſolũ illi remittere debitũ voluit:ſed etiã nec dilationẽ dedit. Uñ qlibet talis ingratꝰ põt figurari per abſalon:de quo ſniãliter dr.ij.Reg.xv.ꝙ poſtq̃ iterfecerat fratrẽ ſuũ amon,⁊ rex Dauid pater eiꝰ indulſiſſet ſibi ⁊ recõciliaſſet eũ ſibi in gratiã:tanq̃ ingratus ⁊ arrogãs abijt ad regnũ:⁊ oppoſuit ſe patri ſuo:⁊ ꝑſecutꝰ eſt eum. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ regẽ dauid intelligit deꝰ rex et dñs oĩm.Per abſalon aũt intelligit quilibet ingratꝰ ⁊ ſupbus.ſicut igit Dauid pepcit abſalon q̃ fratrẽ ſuũ interfecerat:⁊ ſibi recõciliauit in gratiã.ſic deus pctõri ſuũ primũ offendenti:ſi vult ad ipm reuerti:ſibi culpã indulget:grãm ꝯferẽdo: tñ multotiẽs accidit ꝙ hõ cui deꝰ miſertus eſt et bñficium cõtulit eſt ingratꝰ vt abſalon:⁊ deũ patrẽ ſuũ ꝑſequit:vitia ſectãdo. ¶ Tamẽ aduertat miſer ingratꝰ q̃d accidit ſupbo abſalon.Nã ſicut dr.ij. Reg.xviij.Accidit vt occurreret ſeruis dauid ſedẽs mulo.cũqȝ ingreſſus fuiſſet mulus ſubtus ꝯdenſam quercũ ⁊ illo ſuſpẽſo inter celũ ⁊ terrã:mulus cui inſederat ptranſijt:⁊ ꝑfoſſus a Joab tribus lãceis ⁊ cũ palpitaret adhuc ab armigeris fuit miſerabilr interfectꝰ. ¶ Sic reuera finalr accidit igrato hoi:ꝙ ad q̃rcũ q̃ eſt arbor fortis ⁊ dura ſuſpẽſus remanet in vitijs obduratꝰ:q̃ cõdenſa et magna dr:ꝓpter multitudinẽ vitioꝝ cui ſignãter ioab tres lãceas in corde infigere dr:qꝛ diabolꝰ ſignificatꝰ ꝑ Joab:tria vitia principalr figit in corde hois in q̃bus alia radicaliter cõtinet.ſ.ſuperbiã auaritiã ⁊ luxuriã.Nec vacat ꝙ armiger ioab interficit abſalõ adhuc palpitantẽ in quercu:qꝛ cetera vitia cũ tribꝰ ꝑmiſ vitã aĩe auferũt:q̃ quidẽ dicunt armigeri diaboli:qꝛ ipſiꝰ inſignia gerũt ⁊ arma.

¶ Spũalr aũt loquẽdo dicere poſſumꝰ ꝙ ille ſeruꝰ q̃ tantũ beneficiũ receperat a dño:⁊ ipe noluit ſui miſereri conſerui põt figurari ꝑ Joas regem iude.de quo ſniãlr dr.ij.Paral.xxiiij.ꝙ poſtq̃ Joadas põtifex poſuiſſet ipſum in ſolio regni ſui:nõ eſt recordatꝰ Joas miſericordie quã fecerat Joadas pater zacharie ſecũ ſed interfecit filiũ eiꝰ zach. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ Joadã pontificẽ qui poſuit Joas in ſolio regni ſui:intelligit deꝰ q̃ magna dona tribuit hoibus huiꝰ mũdi: q̃ tñ inſtar ioas ſunt ingrati ⁊ ſuũ filium interficiũt ꝑ odiũ ⁊ iniurias irrogatas. ¶ Tñ aduertat ingratꝰ miſer q̃d accidit ioas regi.Nã vt ibidẽ dr:exercitꝰ ſyrie depopulauit eũ:⁊ ſerui ꝓpriũ interfecerũt eũ iacentẽ in lecto in vltionẽ interfectiõis zach. ¶ Sic reuera accidit ingratis:ꝙ exercitꝰ demonũ ſignificatꝰ ꝑ exercitũ ſyrie q̃ interp̃tat excelſa:qꝛ per ſupbiã ſe extollũt:ipos depopulãt auferẽdo virtutes ⁊ ſerui ppl̃i.i.peccata q̃bus ſeruierũt:ipſos interficiũt iacẽtes in lecto cõſolationũ carnaliũ:vt ſic peccatum ingratitudinis vlciſcatur.

¶ Quarta pars.

Sequit.Uidẽtes aũt ꝯſui eiꝰ ⁊c.Ubi tãgit iuſti punitoris ſeuerã retributionem.qđ probat punitio aggrauata. Ubi ſciendum ꝙ in ordinato iudicio quatuor requiruntur ſcȝ.

Facti dilatio.
Cauſe diſcuſſio.
Sententie prolatio.
Malorum comminatio.

Secundum hoc igitur in parte iſta quatuor poſſumus conſiderare ſcȝ.

Euidentem relationem malitie.
Sufficientem diſcuſſionem cauſe.
Affligentem prolationem ſententie.
Deterrentem applicationeȝ parabole.

¶ Quãtũ ad ꝑmũ dicit.Uidẽtes aũt cõſerui ⁊c.Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ iſtos ꝯſeruos intelligunt ſpũales ⁊ boni hoies quibꝰ

diſplicent facta maloꝝ:ꝛ quos debēt re
pꝛehendere. Nam iuxta ſniaꝫ apłi.j.Co
rinth.ij.Spūalis ōiudicat oīa:ꝛ ipſe a
nemine iudicat. ¶ Ulꝰ p iſtos cōſeruos
ſcd̄ꝫ Remigiū intelligūt ſancti angeli q̄
veniunt nō corpoꝛe ſed coꝛde:dño auteꝫ
narrare eſt doloꝛes ꝛ ꝯtritiones coꝛdis
i ſuo affectu demōſtrare. ¶ In iſta igiꝛ
parte quātum ad euidentem relationeꝫ
angeloꝛum et bonoꝛum hominum qua
tuoꝛ poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Cognitionem quātum ad intellectum.
Compaſſionem quantum ad affectum
Executionem quantum ad effectuꝫ.
Pꝛolationem quantum ad affatum.
¶ Quātum ad cognitionē intellectꝰ dr̄.
Uidētes aūt ꝯſerui eiꝰ q̄ fiebāt. Ubi ſcīe
dū ꝙ hō q̄ dꝫ aliq̄d denūciare alicui iu
dici vł plato vel dño:dꝫ priꝰ de facto ha
bere cognitionē certā. Ut d̄ ipo dici poſ
ſit illd̄ Jo.x. Qui vidit teſtimoniū phi.ꝛ
verū ē teſ.eiꝰ. ¶ Quātum ad cōpaſſionē
affectꝰ dr̄. Cōtriſtati ſunt valde. Ubi ſcīe
dū ꝙ qn̄ hō bonꝰ videt aliquē ꝑoccupa
tū in aliquo delicto dꝫ ſibi ꝯpati mētali
ter:vidēs ipm in ſtatu culpe. Ut dicat cū
ps. Cōturbatꝰ ſuꝫ a voce inimici:ꝛ a tri
bulatione peccatoris. ¶ Quātū ad exe
tionē effectꝰ dr̄ venerūt. Hō videns aliū
in pctō:ꝛ ſibi cōpatiens:ſi tn̄ nō vult coꝛ
rigi.dꝫ ad ſuū ſuperioꝛē reuerti:ad quē
ꝑtinet de ſubditis iudicare. Ut ſibi di
cat płatꝰ illd̄.iiij.Re.v. Ueniat ad me ꝛ
ſciat ꝓphetā eſſe in iſrł. ¶ Quātū ad ꝓ
lationē affatꝰ dr̄. Et narrauerūt dño ſuo
oīa ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ pꝛelatus dꝫ iudi
care ſm allegata:opꝫ ꝙ ſibi nūcienꝛ fctā
integraliter:vt ſic poſſit meliꝰ ſniare ſꝫ
exigētiaꝫ ratiōis iuxta quod de pharao
ne dicitur Gen̄.xliij. Narrauit ergo pha
rao quod viderat. ¶ Quātum ad ſecun
dum ſcꝫ ſufficientē diſcuſſionem cāe di
cit.tunc vocauit eum dominꝰ ſuus ꝛc.
Ubi ſciēdum ꝙ iudex qui iuſte vult iudi
care de aliquo ſibi delato:anteꝙ̄ ſniam
ꝓferat:debet audire illū qui ſibi denun
ciatur malus:nam regula iuris eſt audi
re aliam partem. Scd̄m hoc igitur hic
tria poſſimus conſiderare.ſcꝫ.
Rei citationem.
Ipſius repꝛehenſionem.
Mali denunciationem.
¶ Quātū ad rei cita.dr̄.tūc vocauit euꝫ
dns ſuꝰ. Ubi ſciēdū ꝙ illa vocatio q̄ deꝰ
vocat pctōrē:itelligiꝛ qn̄ deꝰ imittit hoi
aliquā cogitationē vt ꝯſideret ſtatū ſuuꝫ
vel qn̄ p ſniaꝫ moꝛtis vocat ipm vt de fa
ctis ſuis reddat rōnē. Ut ſic de quolibet
vocato poſſit dici illud Gen̄.iij. Uocauit
dñs adā ꝛ dixit ſibi:adā vbi es.q.d.ꝯſide
ra ſtatū tuū ꝛ redde rationē de operibus
tuis. ¶ Quātū ad ipſiꝰ repꝛehēſionē di
cit. Et ait illi ſerue nequā. Ubi ſciendū
ꝙ in repꝛhēſiōe iſtiꝰ ſerui duo tāgit.ſcꝫ.
Subiectionem naturalem.
Infectionem criminalem.
¶ Quātū ad primū dicit eū ſeruū. Quiſ
libet enim hō ſeruꝰ eſt dei propter quod
dr̄ ps. Perdes omnes qui tribuūt aīam
meā qm̄ ego ſeruꝰ tuus ſum. Sed licet
oēs ſint ſerui dei:tn̄ multi ſunt qui ipm
cōtēnunt mala ꝑpetrādo figurati p ſybā
ſeruum miphiboſeth qui de ſpire.ꝛ per
didit dn̄m ſuum de quo dixit miphi.regi
dauid.ij.Re.xix.dñe mi.rex ſeruꝰ meus
cōtēpſit me. ¶ Quātuꝫ ad infectionē cri
minalē dicit. Nequā. Ubi ſciendū ꝙ ille
ſeruꝰ qn̄ debebat dño decē milia talēta:
nō fuit ab ipo vocatꝰ nequā:ſꝫ poſtꝙ̄ in
gratꝰ inuētꝰ eſt nolēs miſereri cōſerui.
Ubi deſignaꝛ peccati ingratitudinis ma
gnitudo. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ ille ſeruꝰ ꝛ
q̄libet pctōr. pꝛimo nequā dicitꝛ in aīa
feda cogitādo. Ut ſic dici poſſit de ipſo
illud Eccli.vj. Aia nequā diſpdet q̄ i ſe
hꝫ. Scd̄o in coꝛde malis ꝯſentiēdo. de q̄
dr̄ Eccli.v. Coꝛ nequā grauabiꝛ doloꝛi
bus. Tertio in oꝛe:inhoneſta loquendo.
de q̄ dr̄ ps. Subito ſagitabūt eū ꝛ non ti
mebūt firmauerūt ſibi ſermonē nequā.
Quarto in ope:mala ꝑpetrando:cui dr̄.
Eſa. Ue gēti peccatrici:ppło graui iniq̄
tate ſemini nequā:filiis ſceleratis:dere
liq̄rūt dn̄ꝫ. ¶ Un̄ q̄lꝫ talis nequā p̄t figu
rari p h̄ pmogenitū iude q̄ noluit ſuſci
tare ſemē fr̄is ſui:ꝛ id̄ puniuit eū dn̄s.
de quo dr̄ Gen̄.xxxviij. ꝙ fuit her pꝛimo
genitꝰ iude nequā in ꝯſpectu dñi ꝛ ab eo
occiſus eſt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p her nequā
q̄ nolebat ſuſcitare ſemē fratris ſui.itel
ligit q̄libet q̄ nō vult meritoꝛie opari:ꝛ
q̄ inuidet alienis bonis quē tn̄ deꝰ punit

dō alam ipam condemnat morti eterne. ¶ Quātū ad mali denunciationē dicit. Oē debitū dimiſi tibi ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ ille ſeruꝰ nequaʒ dupl'r peccauit. pmo pctō ingratitudinis q̃tū ad deuʒ. Scdo pctō impietatis q̃tum ad primū: ꝛ ſm hoc ſibi illa duo mala denūciat. ¶ Quātū ad ingratitudinē reſpectu dei dī. Oē debitū dimiſi tibi qm̄ ro.me. Ubi ſciendū ꝙ deꝰ ꝑpter ſuā pietatē qñ deuote inuocatꝛ a peccatoribus ipſis relaxat pctā iuxta illō Tob.iij. Bñdictū ē nomē tuū deꝰ patrū nroꝝ q̇ cū iratꝰ fueris miam facis: ꝛ in tp̄e tribulatiōis pctā dimittis his qui inuocāt te. ¶ Sʒ lʒ ſic deꝰ dimittat hominibꝰ: tñ aliqui ſunt inſtar iſtius ſerui ingrati: qui nolūt ſuis ſeruis indulgere. Ubi tales poſſunt figurari ꝑ pharaonē detinentē pplm dei: q̇ dixit Moy. dicēti ſibi ex pte dñi ꝙ dimitteret pplm Exo.v. Quis eſt dñs vt audiā vocē eiꝰ ꝛ dimittā iſrael: neſcio dñm ꝛ iſrael nō dimittā. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ pharaonē detinētē pplm dei captiuū: intelligiꝛ quilʒ cui alter eſt debitoꝛ ꝑpter qḋ ipm dʒ detinere: cui tñ dꝛ a Moy.i. ab aliquo ipm ammonēte ꝙ ipm dimittat ꝛ ſibi indulgeat: q̇ tñ nō cognoſcēs diuina ſibi facta bñficia: dī ſe neſcire dñm: nec vult primū dimittere ſibi indulgēdo. Et ſic pʒ ſcda pars. ſ. impietas reſpectu primi. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. affligētē ſnīe plationē dī. Et iratꝰ dñs eiꝰ ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ qñ homo ꝑpter beneficiuʒ a deo receptū: nō ſit melioꝛ erga primū iuſtuʒ eſt vt per iuſticiam puniatur. ꝛ qꝛ ſeruꝰ ille fuit huiuſmodi: ideo merito debuit poſt reꝑhēſionē puniri ſm Chryſo. ¶ In iſta igiꝛ ſnīa ſic data ꝯtra ſeruū nequam tria poſſumus conſiderare. ſcilicet.

Regis implacabilitatem.
Miniſtroꝝum crudelitatem.
Pene diuturnitatem.

¶ Quātum ad regis impla. dicit. Iratꝰ autem dominus eius. Tunc dicitur deꝰ iraſci quando aliquos effectus facit aſſimilantes effectibꝰ quos faceret homo iratus. ¶ Quātum ad miniſtroꝝum crudelitatē dicit. tradidit eum tortoꝛibus. Per iſtos tortores intelligūt demones torquētes in inferno alas peccatoꝝ ſʒ Remigiū. ¶ Uñ quilibet talis ſic in inferno dānatꝰ pōt figurari ꝑ ſedechiā regē de quo ſnīaliter dī hiere.xxxvij. ꝙ nō obediuit verbis domini nec ipe nec ſerui eiꝰ: cui ꝑdixit hiere.v. In manu regis Babil'. traderis. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per ſedechiā regem cum ſuis ſeruis nō obedientibꝰ verbis domini intelligitur quilibet non obediens preceptis diuinis q̇ rex dici pōt ꝑpter animā rōnalē ſm quā deberet ſe regere: cuiꝰ ſerui dicūꝛ potentie ſenſitiue. ſʒ lʒ ſic eſſe deberet: tñ multotiens accidit ꝙ nec hō q̃tum ad aiam ſignificatā ꝑ regē: nec q̃tuʒ ad potentias ſenſitiuas ſignificatas ꝑ ſeruos deo obedit ſʒ potiꝰ ſequiꝛ mūdi blāditias ꝛ delitias carnis. huic aūt miſero ꝯminaꝛ ꝛ ꝑnūciat hiere.j. diuina ſcriptura vel q̇lʒ ꝑdicatoꝛ ꝙ tradeꝛ i manꝰ regis babil'.i. diaboli regis ꝯfuſiōis.i. inferni: vbi eſt oīs cōfuſio vt ibi eternaliter crucieꝛ. Ut ſic poſſit dicere illō Threñ.j. Infirmata eſt virtꝰ mea ꝛ dedit me dominus in manu de qua non potero ſurgere. ¶ Quantum ad pene diuturnitatē dicit quouſq; reddat vniuerſum debitū. Ut ſic ſibi dicaꝛ illud Matt.v. amen dico tibi nō exies inde donec reddas nouiſſimū quadrātem. Et qꝛ nunq̃ poterit reddere: nunq̃ poterit inde exire. ¶ Quātū ad xp̄m ſcʒ deterrētem applicationem dicit. Sic ꝛ pater meꝰ ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ homo q̇ digne vult penitere: ꝛ accipere remiſſionē pctōꝝ ſuoꝝ a deo dʒ primis dimittere. ꝛ qꝛ nō ſolū oꝛe ſʒ coꝛde dʒ dimittere. iō iuſtꝰ iudex dī de coꝛdibꝰ vrīs. Et hoc eſt documētū xp̄i di. Mar.ij. Cum ſtabitis ad orādū dimittite ſi q̇d habetis aduerſus aliquē vt ꝛ pr̄ vr̄ q̇ in celis eſt dimittat vobis pctā vr̄a. Dimittamꝰ ergo vt deꝰ nobis ꝯferat in pñti: vt tandē habeamus glīam in futuro. Ad quam nos ꝛc.

¶ Dñica.xxij. poſt penteceſten. Euāgelium.lxiiij.

ABeūtes Pharisei ꝯſiliū inierunt vt caperēt Jeſuʒ in ſermōe ꝛc. Mat. xxij. Euidēter cernere poſſumus ꝙ propter peccatū primoꝝ parentū relictus eſt cōiter in hoībus quidam

defect⁹.ſ.ꝙ mali bonis inuidēt ⁊ ipſos multotiens pſequunt:ſicut ptʒ de fratribus Joſeph de q̄b⁹ ſnialiter dr Gen̄.xxxvij.ꝙ videntes ꝙ ioſeph a pr̄e pl⁹ cūctis amaret oderāt eū:nec poterāt q̄cꝙ pacifice loq̄.Un̄ Joānes ep̄s in quodā ſermōe loquēs de ioſeph ⁊ fratribus ſuis ſic ait.zelāt māſuetū inuidi:ꝓbū īꝓbi mitē tumidi inimica emulatiōne laceſcūt.Lʒ aūt ſic mali bonis inuideāt bonis tn̄ accreſcit meritū:dū patiēter tolerāt:⁊ tn̄ cū.op⁹ fuerit:ipos rōnabiliter rep̄hēdūt quos meli⁹ non pn̄t affligere: quā viuēdo laudabil'r ⁊ in bonis opib⁹ exercēdo vn̄ Seneca in quadā ep'la.Nū ꝙ meli⁹ torquebis inuidos.ꝙ x̄tuti ⁊ gl'ie ſeruiēdo.❡ Phariſei igit̄ q̄ nō ſolū mali erāt ſʒ peſſimi iuidebāt x̄po q̄ erat ſctitatis ſpeculū:⁊ ipʒ pſeq̄bāt ml'totiens q̄s tn̄ x̄ps ꝑpter nr̄ʒ exēplū patiēter ſupportās vt ver⁹ magr̄ ⁊ dn̄s cū erat oportunū eos rōnabiliter corrigebat.Et hoc ē qđ nobis innuit i euāgelio hodierno In quo euāgeliſta quatuor tāgit.vcʒ.

Conſpirationem inuidioſam prauitatem continentem.

Interrogationem malicioſam ſagacitatem pretendentem.

Increpationem imperioſam poteſtatēʒ demonſtrantem.

Diffinitionem luminoſam veritatem exprimentem.

❡ Primū ꝓbat collectio adunata.ſcđm ꝓlatio palliata.tertiū rep̄hēſio aggrauata q̄rtū ↄcluſio bifulcata.Primū in pn̄. ſcđʒ ibi.Et mittūt ei diſ.⁊c.tertium ibi. Cognita aūt ieſus nequitia ⁊c.q̄rtū ibi Tūc ait illis red.⁊c. ❡ Prima ps.

Quātū ad p̄mū vbi tangit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c.dicit.Abeuntes phariſei ⁊c.Ubi ſciēduʒ ꝙ ꝓprietas inuidoꝝ eſt ꝙ qn̄ de malitiis ſuis offendunt ab aliquo ita vt neſciāt rn̄dere conāt inuenire viā ↄtra reprehendentem ipſos:vt poſſint verecundiā ſuā palliare.Qꝛ igit̄ phariſei multotiens fuerant redarguti a x̄po ⁊ ab ip̄o euidēter ↄfuſi.nō ceſſantes ſʒ ſemp cogitātes maligne machinabāntur modū quo poſſent ſuā verecūdiā releuare.❡ Igit̄ circa iſtā ↄſpirationē malignam tria poſſumus conſiderare ſcʒ.

Conſortium poſtulatum.

Colloquium ventilatum.

Flagitium cogitatum.

❡ Quātum ad ↄſortium poſtulatū dicit. Abeūtes ⁊c.Ubi ſciendū ꝙ iſti phariſei tāꝙ malitioſi.vt melius explere poſſent ſuam malitiā venerūt ad gentem herodis qui auctoritate imperatoris romani in iudea ꝑncipabatur.Ad iſtos venerūt qꝛ nō audebāt per ſeip̄os opponere x̄po. Un̄ de ipſis poterat dici hiere.ij. Abierūt vnuſq̄ſq; in puritate cordis ſui mali.❡ Quātū ad colloquiū vētilatū dicit.Cōſilium [illegible]nierunt.Ubi ſciendum ꝙ iſti vt opponerent ſe x̄po cū herodianis ↄſilium querunt.Un̄ de ipſis Chryſoſt. Quale ↄſiliū:tales cōſiliatores.❡ Quātum ad flagitiū cogitatum dicit.Ut caperent ieſum in ſermone.Ubi ſciēduʒ ꝙ iſti tāꝙ verſuti omnem viam cogitabāt qualiter x̄pm poſſent reprehendere vt ip̄m redderēt hoīb⁹ exoſum.Et hoc eſt quod de ſeipſo p̄dixerat hiere.xj.Sup me cogitauerūt conſilia.d.Uenite mittamus lignum in panē eius ⁊ eradā.cū de terra vi.⁊ nomen eius nō memo.vltra.❡ Sciendū eſt aūt hic vbi fit mētio de conſilio contra ieſum in quo conſilia rū multotiens capiunt ꝙ illud cōſiliū pōt figuri per cōſiliū architophel:de quo dr ij.Re.xvj.ꝙ cōſilium qđ dabat achitophel in dieb⁹ illis erat quaſi ſi q̄s cōſuleret dominum. Iſte dedit cōſilium abſalon cōtra patrem ſuū Dauid vt ipſuʒ perſequeret:qui tamē diuino iudicio ⁊ ſua exigente malitia ſeipʒ ſuſpendit in patibulo ⁊ abſalon fuit miſerabiliter interfectus.❡ Ubi ſciēdū ꝙ p dauid regē intelligit̄ de⁹ qui iuxta illud p̄s.Eſt rex magnus ſup oēs deos.Per abſalon aūt qui interp̄tat̄ patris amaricatio q̄ patrē ſuū dđ pſequebat̄ intelligit̄ q̄libet peccator qui deū perſequit̄ in operib⁹ ſuis ⁊ ipſum ꝙtum in ſe eſt amaricare dicit̄ dum ſuā voluntatem nō cōformat volūtati diuine.Per Architophel autēʒ qui interpretat̄ frater meus cadēs:intelligitur quilibet malus cōſiliarius alicui⁹ dās ſibi conſilium cōtra diuina p̄cepta: qui ſignāter dr frater meus cadens:qꝛ

tolis ſic male cōſiliās cadit a diuina gratia. ¶ Aduertat igit̄ infelix iſ aſtut⁹ cōſiliarius quid accidit achitophel conſulenti: ⁊ abſalon patrem pſequenti. Nam dicitur ꝙ achitophel ſe ſuſpēdit ⁊ ꝙ abſalō fuit a ioab interfect⁹. Reuera ꝗlibꝫ mal⁹ cōſiliari⁹ ſibiipſi parat mortis patibulum: et ſeipſum ſuſpendit. Figuratus per aman iniquum ⁊ hoſtem populi dn̄i. de quo ſentētialiter dicit̄ Heſter. vij. qđ cum feciſſet parari patibulum vt in ipſo ſuſpenderet Mardocheum factum eſt diuino iudicio ꝙ rex Aſſuerus ꝯtra ipm̄ turbatus precepit vt in ipſo ſuſpēderet̄. Sic reuera multotiēs accidit ꝙ hō alteri malū pcurās: vel cōſulens: cōprehenditur in ſuis aſtutijs et de ſuis malitijs diuio iudicio punit̄. Ut ſic v̄ificet̄ de eo illud Job. v. Apprehēdit ſapientes aſtutia eorum ⁊ conſiliū prauorum diſſipat. ¶ Quilibet etiā pſequēs deū inſtar abſalon pſequētis patrē interficit̄ a ioab. i. a diabolo ſignificato p ioab qui interp̄tatur inimic⁹. Ut ſic ſibi dicat deus illud Hiere. xxx. Plaga inimici percuſſi te.

¶ Secunda pars.

Equit̄. Et mittūt ei diſ. cū ⁊c. Ubi tāgit interrogationē malitioſam ſagacitatē pretendētem. qđ pbat platio palliata. Ubi ſciendū ꝙ modus hypocritarū ⁊ inuidorum eſt pferre illi queꝫ volūt decipere v̄ba dulcia vt ex his ipm̄ alliciant ad dicendum vel faciendū aliquid quo poſſit aliqualr̄ reprehēdi. Naꝫ tales ſunt de genere ſcorpionum qui cū branchijs anterioribus videntur blandiri homini: ⁊ tamen cum cauda infundūt venenum. Secūdū hoc igitur in iſta parte poſſumus conſiderare. videlicet.

Deprauatam obuiationem.
Simulatam commendationem.
Exagitatam poſtulationem.

¶ Quātū ad pm̄ū dicit. Et mittūt diſ. ⁊c. Miſerūt iſti diſcipulos cū herodianis: qꝛ ſicut maliuoli magis affectabāt ꝙ aliqd diceret ꝯ herodianos ꝗ̄ ꝯ diſcipulos vt ſic haberēt cauſam tradēdi eū in manus herodis qꝛ pꝑter turbā ipm̄ capere nō audebāt. ¶ Quātū ad ſimulatā commendationem dicit. d. magiſter ſcim⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ homo qn̄ laudatur ab aliquo cōiter hilareſcit ⁊ ſic ſuū cōceptū facilius explicat alteri. ideo iſti phariſei ſicut v̄ſuti ipm̄ cōmendant ⁊ vocāt magiſtrū vt ſic deſiderās ppl̄s facere ſuos diſcipulos familiarius alloquatur. Sciendum eſt ꝙ in illa ſimulata commendatione chriſtum tripliciter laudant. ſcꝫ.

De ſciētia ⁊ ſanctitate ꝗ̄tū ad ſeipſum.
De diligētia ⁊ ſedulitate ꝗ̄tū ad deum.
De iuſtitia ⁊ cōitate ꝗ̄tū ad proximum.

¶ De pꝛio cū dicūt. Magiſter ſcim⁹. qꝛ verax es. De ſcđo cū dicūt. Et viā dei in veritate doces. De tertio cum dicunt. Et nō eſt tibi cura ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ iſ phariſei ſimulatorie xp̄ꝫ ꝯmēdauerūt: tn̄ veraciter dicere poſſum⁹ ꝙ in ſua cōmēdatione quatuor tangunt de xp̄o. ſcꝫ.

Dignitatē glorioſā cathedralis excellētie.
Claritatē radioſam luminaris ſapiētie.
Bonitatē amoroſaꝫ doctrinalis influētie.
Eqtatē virtuoſam generalis preſidētie.

¶ Pꝛimo notat̄ cū dr̄ magiſter. Nam eſſe magiſtrū dicit gradū dignitatis ⁊ excellētie: quē quidē xp̄s veraciter habuit ſup oēs magiſtros. iuxta ꝙ ipſe dicit Matth. xxiij. Magiſter veſter vnus eſt xp̄s. Unde dr̄ apl̄s Jo. xiij. Uos vacatis me magiſter ⁊ dn̄e ⁊ bn̄ dicitis ſum etenim. ¶ Secundo tāgit claritatē radioſam luminaris ſapiētie ⁊ hoc notat̄: cū dicūt ſcimus quia verax es. Nam veritatē cognoſcere dicit habitum claritatis et ſapiētie quē xp̄s veraciter habuit iuxta qđ de ſe dicit Jo. j. ꝙ erat lux vera ꝗ il. oēm ho. ven. in hūc mūdū. ¶ Tertio tāgit bonitatē amoroſaꝫ doctrinalis influētie. ⁊ hoc notat̄ cū dr̄. Et viā dei i veri. doces. Nā alios docere dicit actū bonitatis ⁊ influētie quē xp̄s veraciter habuit. vn̄ dr̄ Eſa. xlviij. Ego dn̄s de⁹ tu⁹ docēs te vtilia ⁊ gubernās te i via ꝗ āmbulas. ¶ Quarto tāgit eqtatē v̄tuoſaꝫ gn̄alis p̄ſidētie. ⁊ hoc notat̄ cū dicūt ⁊ nō eſt tibi cura ⁊c. Nā nullū timere et ad oēs ſm grad⁹ ſuos eqliter ſe hr̄e dicit gradū eqtatis et p̄ſidētie quem xp̄s veraciter habuit. vn̄ Ro. ij. Nō ē em̄ pſonaꝝ acceptio apud deū. ¶ Pro oib⁹ iſtis ſimul ſimilr̄ habetur Apoc. xix. Ubi Jo. vidit iqt celū aptū ⁊ ecce equ⁹ alb⁹. ⁊ ꝗ ſedebat ſup eū vocabat̄ fidelis ⁊ v̄ax ⁊

cū iuſticia iudicat ⁊ pugnat: oculi aūt ei⁹ ſicut flāma ignis ī capite ei⁹ diademata multa habēs nomē ſcriptū qđ nemo nouit niſi ipſe ⁊ veſtitus erat veſte aſperſa ſanguine: ⁊ vocabat̃ nomē ei⁹ v̄bū dei et exercit⁹ q̄ ſunt in celo ſeq̄bant̃ eū in eq̄s albis veſtiti byſſo albo ⁊ mundo ⁊ ex ore ei⁹ p̄cedebat gladi⁹ ex vtraq̧ p̄te accutus vt in ip̄o p̄cutiat oēs gētes: ⁊ ipſe reget eas in virga ferrea: ⁊ ipſe calcat torcular vini furoris ire dei omnipotētis: ⁊ hȝ in veſtito ⁊ in femore ſuo ſcriptū rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. ¶ Ubi ſciendū q̄ p̄ illū equū albū ⁊ ſup eū ſedentē: intelligitur xp̄s de⁹ ⁊ hō: ita q̄ p̄ equū albū intelligit̃ xp̄i humanitas mūdiſſima p̄ albū ſignificata. Per ſedētē v̄o xp̄i diuinitas. q2 ſicut ſeſſor eſt nobilior equo: ſic longe ampli⁹ diuinitas eſt nobilior humanitate qm̄ infinitū quodcūq̧ finitū excedit. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ lȝ p̄ cōicationē idiomatū q̄ hois in xp̄o attribuunt̃ deo ⁊ dei hoi: dictū ſit diſtinguēdo q̄ p̄ equū albū intelligit̃ humanitas: ⁊ p̄ ſedētē dicitur xp̄s: circa quē quatuor poſſumus conſiderare q̄ tanguntur in predicta figura. ¶ Primo ipſius vocabuli multitudinē. Ubi ſciēdū q̄ ſicut dictū eſt ī xp̄o fuerūt diuinitas et humanitas quātum igit̃ ad humanitatē vocari pōt fidelis et verax. Fidelis q2 nulla p̄termiſit dicēda. Unde p̄s. Fidelis dn̄s in oibus v̄bis ſuis ⁊ ſanctus in oib⁹ opibus ſuis. Verax q2 nulla mēdacia p̄dicauit. Quātū aūt ad diuinitatē dici pōt q̄ vocabat̃ v̄bū dei. i. dei filius eternalis. iuxta illud Jo. j. In p̄ncipio erat verbum ⁊ verbū erat apud deū. ¶ Scđo poſſum⁹ cōſiderare cōſortiū pulchritudinē. Et iō dr̄ q̄ exercit⁹ q̄ ſunt in celo ſeq̄bant̃ eū ī eq̄s albis veſtiti byſſo albo ⁊ mūdo: p̄ quod intelligit̃ puritas ⁊ mūdicia quā habēt ſcti ī glīa. ¶ Tertio p̄ſiderare poſſumus iudiciū rectitudinē. Ubi ſciēdū q̄ ille q̄ dȝ recte iudicare dȝ primo habere ſcientiā cognoſcēdi ⁊ illā hȝ xp̄s q̄ oia nouit. Et iō dr̄ q̄ oculi eius ſicut flāma ignis. Nā p̄ oculos qui inter alios ſenſus plura cognoſcūt intelligit̃ xp̄i ſapientia: qua cognoſcit merita ⁊ demerita ſingulorū: iuxta illud Prouer. xv. In omni loco oculi dn̄i p̄tēplant̃ bonos ⁊ malos. ¶ Scđo dȝ h̄re iuſtā cauſam reprehēdi. Et iſtā hȝ xp̄s p̄ ſuā paſſionem. Et iō dr̄ q̄ veſtit⁹ erat veſte aſperſa ſanguine. p̄ quā itelligit paſſio quā p̄ nobis pertulit. ¶ Tertio dȝ h̄re iuſtum moduȝ p̄cedēdi. Nā dȝ diſcutere facta hoīm. Et iō dr̄ q̄ in iuſticia iudicat. Uñ de ip̄o p̄s. iudicabit orbē terre in iuſticia ⁊ p̄p̄los ī eq̄tate. ¶ Quarto dȝ habere diffinitiuū modū retribuēdi. Nā bonos dȝ p̄miare malos aūt punire. Et ideo dr̄ q̄ ī capite ei⁹ erāt multa dyademata. p̄ q̄s intelligit̃ p̄miatio diuerſa et coronatio ſctōꝝ in p̄ria ſm̄ exigētiā meritorū. Punit etiā malos in inferno. Et iō dr̄ q̄ de ore eius p̄ce. gla. ex vtraq̧ parte acut⁹ vt in ipſo percutiat gētes. i. oēs pctōres. Unde zache. xiiij. Percutiet dominus oēs gētes q̄ pugnauerunt cōtra hierl'm. ¶ Quarto cōſiderare poſſum⁹ imperiū magnitudinē. Et ſm̄ hoc dicit q̄ habebat in femore ſcriptū. rex regū ⁊ domin⁹ dominātium xp̄s quantū ad diuinitatē ⁊ humanitatē habet ſcriptum rex regū ⁊ dominus dominantium. q2 quantum ad humanitatē natus fuit de ſtirpe regia. quantū v̄o ad diuinitateȝ: de deo eternaliter rege. Uñ p̄s. Quoniā rex omnis terre deus pſallite ſapienter. ¶ Quantum ad tertium. ſ. excogitatā poſtulationeȝ dicit. Dic ergo nobis ⁊c. Ubi ſciendū q̄ in iſta queſtiōe quā faciūt videntur duo inconueniētia. Unum incōueniēs eſt quātū ad ceſaris maieſtatem: ſi diceret q̄ non liceret dari cēſum ceſari. Scđm quātum ad legis libertatē ſi diceret q̄ lȝ. Credebāt q̄ diceret q̄ nō licet ⁊ detineret̃ ab herodianis vt rebellis imperio. Si tñ contigiſſet eū dixiſſe q̄ tributum debebat ceſari: volebāt ipſum diffamare populo tanq̄ libertati legis contradicentem.

¶ Tertia pars.

Equit̃. Cognita eūt neq̄tia eorum ⁊c. Ubi tāgit increpatiōnē imperioſam p̄tātē demonſtrantē: qđ probat reprehēſio aggrauata. Ubi ſciēdū q̄ quia iſti pharisei venerunt ad xp̄m intentiōe mala lȝ cum verbis blāditie: ⁊ queſtionē fecerāt calumnioſam. Ideo de taȝ mala intentione ipſoꝝ q̄ etiam ad queſtioneȝ

factam poterant a xp̄o merito reprehendi. Sc̄dm̄ hoc igitur in illa parte duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.
Obiurgationem intentionis male.
Diſcuſſionem ꝑpoſite queſtionis.
¶ Quātū ad obiurgationem intētiōis praue dicit. Cognita autē ieſus ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ in obiurgādo malitiā phariſeorum duo poſſumus cōſiderare. ſcʒ.
Diuinitatis indicium.
Malignitatis flagitium.
¶ Quātū ad diuinitatis indicium dicit. Cognita āt ieſus ne. eorū. Ubi ſciēdū ꝙ cognoſcere ſecreta cordium ſoliꝰ dei eſt ꝓprīū iuxta illud quod ſibi dr̄. ii. Paral. vi. Tu enim ſolus noſti corda filiorū hominum. ¶ Quātum ad malignitatis flagitiū dicit. Ait q̇d metē. hypo. ſm̄ hiero. hypocrita vocat̄ q̇ aliud eſt ꝛ aliud ſimulat. Qꝛ igitur iſti phariſei mali erāt realiter ꝛ t̄n verbaliter ſimulabāt ſe bonos: ideo poſſunt hypocrite vocari. Et ſpōte hypocritas eos vocat: vt cognoſcerēt ipſum eſſe deum cognitorē cordiū. ¶ Quātum ad ſecundum. ſ. diſcuſſionē q̄ſtionis ꝓpoſite dicit. Oſ̄dite mihi numiſma ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ nō melius pōt aliquis malus aliū tētās cōfundi ꝙ̄ ex ſermonibus ꝓpriōs: q̄n ex ipſis oſtēdit̄ euidēter redarguꝰ. Xp̄s igitur iſtos phariſeos malignos ip̄m tētātes: ex ꝓprūs ſermonibꝰ ꝯfundere voluit. Et ideo in q̄ōne ab ipſis ꝓpoſita: vt ex verbis eorū ipſam ſolueret duo queſiuit. ſcʒ.
Numiſmi preſentationem.
Imaginis declarationem.
¶ Quantum ad numiſma preſentatū dicit oſtēdite mihi numiſma ꝛc. Ubi ſciendum ꝙ numiſma proprie dicitur ip̄a extratio ſcripture que fit in aliquo nūmo. ſ. iſcriptioꝰ imaginis regis ꝛ ſupſcriptio in nomine eiꝰ. Iʒ hic accipiatur pro toto nummo qui dabatur pro cenſu. ¶ Quātum ad imaginis declaratione dicit. Et ait illis. cuiꝰ eſt imago hec ꝛc. Ubi ſciēdum ꝙ xp̄s ex hoc ꝙ videns nummuʒ et in ipſo regis imaginē interrogat que ſit illa imago. nō hoc venit ex ignorātia: ſʒ ex aliqua cauſa. ¶ Sciendū eſt aūt circa iſtam partem loquendo moraliter ꝙ per iſtam denarium argenteū habentem ſuperſcriptionem ꝛ imaginē regis: ꝛ valētem decem nummos viſuales: intelligit̄ aīa cuiuſlibet hoīs que ideo argētea dr̄: qꝛ deus ipſam puram ꝛ rectā creauit. iuxta illd̄ Eccl'ſ. vii. Deus fecit hominē rectum. In quo dr̄ eſſe regis imago quia iuxta illud Geñ. i. creauit ip̄m ad imaginem ſuā. Superſcriptio aūt huius denarū ſunt dona ſp̄ūſſancti ceteraq́ꝫ virtutes quibus inſtar ſuperſcriptionis decorātis denarium debet aīa hoīs adornari Ut ſic ſit calculus cādidus. de quo dicit dn̄s Apoc. ii. Uincēti dabo māna abſcōditū ꝛ dabo illi calculum cādidū ꝛ in calculo nomē nouū ſcriptū q̇d nemo ſcit niſi q̇ accipit. Reuera homini vincēti peccata ꝛ vitia dat deꝰ cōſolatiōes ſp̄ūales ꝑ manna deſignatas ꝛ calculū cādidū. i. aīe puritatē. calculus eſt lapillus fortis ꝛ mundꝰ ꝛ nomē nouū. i. ornat eā donis ſp̄ūſſcti ꝛ alūs virtutibꝰ. q̇d nomē ſignāter dr̄ nō cognoſci niſi ab illo q̇ accepit: qꝛ vera cognitio donoꝝ ꝛ virtutū nō habet ab aliquo niſi q̄n in ipſis meritorie exercet̄. Dicitur aūt ille denarius valere decē viſuales nummos. qꝛ hō q̇ veraʒ dei imaginē vult portare: dʒ ſeruare p̄cepta decalogi. ¶ Sciēdū eſt aūt quātū ad preſens ſpectat ꝙ inuenio quadruplicē imagineʒ quā homo in hoc mūdo debet portare. ſ. imaginem filū dei: per obediētiam ꝛ humilitateʒ. Imaginem veri dei: per dilectionem ꝛ charitatem. imaginē viri ꝓbi: ꝑ fortitudinē ꝛ viuacitatē. maginē ſummi boni: ꝑ cōitatē ꝛ liberalitatē. ¶ Primo hō dʒ portare imaginem filū dei ꝑ obedientiā ꝛ humilitateʒ. inſtar xp̄i humilis ꝛ obediētis: d̄ quo Phil'. ii. ꝙ humiliauit ſeipſum factꝰ obe. vſq́ꝫ ad mortē. Ut ſic ſit de illis de quibꝰ ap'ls dicit Ro. viii. Quos p̄ſciuit ꝛ p̄deſtinauit cōformes fieri imagini filū dei. ¶ Sc̄do imaginē viri dei ꝑ dilec. ꝛ charitatē. Nā hō dʒ erga deū ꝛ ꝓximū charitatē hr̄e inſtar dei q̇ nos chare dilexit. Ad quā habēdā quātum ad deū nos admonet Io. i. cā. iiii. d. Nos ergo diligamꝰ deū qm̄ ip̄e prior dilexit nos. Quātū v̄o ad ꝓximum ibidē dicit. Chariſſimi ſicut deꝰ dilexit nos: ꝛ nos debemꝰ alter alterū diligere. ¶ Tertio dʒ portare imaginem viri ꝓbi

ꝑ fortitudinē et viuacitatē. Nā hō dʒ in-
ſtar viri ꝓbi eſſe fortis ⁊ verax in opibꝰ
virtuoſis. Cui dr. j. Reg. xviij. Eſto vir
fortis ⁊ ꝓliare bella dñi. Nā ꝓliari bella
dñi eſt contra vitia dimicare. ¶ Quarto
debet portare imaginē ſummi boni ꝑ cō
munitatem et liberalitatē. Nā hō dʒ eſſe
alijs cōicatiuus ⁊ largus de ſuis donis:
ſiue ſpūalibus: ſiue tēporalibus indigen
tibus ſuo poſſe. Vñ Eph. iiij. Qui fura-
bat iā nō furet magis aūt laboret operā
do manibus ſuis qđ bonū eſt vt habeat
vnde tribuat neceſſitatem patientibus.
¶ Sed ⁊ ſi ſic deberet eſſe ꝙ hō portaret
ſupradictas imagines: tñ multi portant
imagines vitiorꝫ. Vbi ſciēdū ꝙ inuenio
quadruplicem imaginē vitiorum. ſcʒ.
Abominationis: ꝑ ſuperbiā ⁊ arrogātiā
Mortis: per odium ⁊ inuidiā.
Falſam: per hypocriſim ⁊ vanā gloriā.
Idolorum: per cupiditatem ⁊ auaritiā.
¶ Primo hō aliqñ portat imaginē abo-
minatiōis ꝑ ſupbiā ⁊ arro. Nā iuxͣ illud
Prouer. xvj. Abominatio eſt dñs ois ar
rogās. ¶ Scđo imaginē mortis ꝑ odiū ⁊
inuidiā iſtar rachel. de qua dr Gen. xxx.
ꝙ cernēs rachel ꝙ infecūda eēt inuidit
ſorori ſue lye q̄ legit fuiſſe fecunda. Sic
reuera multotiens accidit ꝙ infecūdi vir
tuoſis opibꝰ inuidēt fecūdis: nec eos re
ſpiciūt niſi toruo oculo. Vñ Eccli. xiiij.
Nequā eſt oculꝰ inuidi ⁊ auertēs faciē ⁊
deſpiciēs aiam ſuā. ¶ Tertio hō portat
imaginē falſam per hypocriſim ⁊ vanā
gloriā: de quibꝰ dr Mat. xxiij. Pleni eſtis
hypocriſi ⁊ iniquitate. ¶ Quarto portat
imaginē idolorum ꝑ cupiditatē ⁊ auari
tiam. Nā iuxta illđ Hebre. v. Auaritia eſt
idolorꝫ ſeruitus. Nō tñ aduertunt tales
miſeri portātes illas imagines illđ qđ
de eis dr ad deū pſ. Velut inq̄t ſomnū
ſurgētiū dñe in ciuitate illa imaginē ip-
ſorū ad nihilū rediges. ſ. qñ de gl'ia ꝓu-
cient in penā. ¶ Hoc autē fuit figuratū
Apoca. xiij. Vbi ſentētialr dr ꝙ cū Jo.
vidiſſet vnā beſtiā habētē capita ſeptem
⁊ cornua decē ⁊ ſup cornua decem diade
mata ⁊ ſup capita eiꝰ noia blaſphemie.
ꝙ vnꝰ angelus dixit voce magna. Si qs
adorauerit beſtiā ⁊ imaginē eius ⁊ acce-
perit characterē in frōte ſua: aut in ma-
nu ſua hic bibet de vino ire dei: ⁊ crucia
bit igne ⁊ ſulphure. ¶ Vbi ſciendū ꝙ ꝑ
iſtā beſtiā intelligit diabolus q̄ dimiſſo
recto iudicio et ſequēs appetitū inordi-
natū: volens deo eſſe ſilis: beſtia pōt di
ci. Capita ſeptē habere dr: ꝓpter ſeptem
vitia capitalia: de quibus hoies tentat.
Cornua vo decē ꝓpter trāſgreſſionē de
calogi. ¶ Signanter autē dr ſup cornua
habere decē diademata. ⁊ ſup capita no
mina blaſphemie quia volēdo inducere
hoies ad tranſgreſſionē ꝓceptorū aliqđ
placibile eis oſtēdit. vt ipſos magis alli
ciat. inſtar diadematis caput ornantis.
Et nomen blaſphe. qr ois vincens in ſe-
ptē vitijs capitalibus dr blaſphemare.
¶ Iſtā aūt beſtiam dr homo adorare qñ
ſuggeſtionibꝰ ſuis malignis conſentit.
Tñ aduertat miſer pctōr beſtiā adorās
qđ ſequit. Nā dr ꝙ vnꝰ angelꝰ clamauit
⁊c. Vbi ſciēdū ꝙ ꝑ illū angelū q̄ nunciꝰ
interpretat: intelligit quilibet annūciās
veritatē. ¶ Iſte igit clamat ꝙ ſi q̄s ado-
rauerit beſtiā. i. diabolū ſibi cōſentiēdo
vl' eiꝰ imaginē. i. pctā: ⁊ accepit eiꝰ cha-
rac. in fronte. i. in aia male cogitādo vel
in manu. i. male operādo: bibet de vino
ire dei: quia deꝰ inſtar irati ꝓferet ſnīaʒ
ꝙ cruciet igne ardēte ⁊ ſulphure fetē-
te eternaliter in inferno. Ut ſic verificet
illud Apoc. xv. Factum eſt vulnus ſeuū
ac peſſimum ſup eos qui habebāt chara
cterem beſtie: et in eos qui adorauerunt
imaginem eius.

¶ Quarta pars.

Sequit. Tunc ait illis red. ⁊c.
Vbi tāgit diffinitionē lumi-
noſam ꝟitatē exprimentē: qđ
ꝓbat ꝯcluſio bifulcata. Vbi
ſciēdū ꝙ hō dñis ſuis tpali-
bus ſignificatis ꝑ regē Ceſarē dʒ ſʒ ſuū
ſtatum reddere tributū ⁊ pecuniā: deci-
mas primitias: oblationes ⁊ victimas.
Vbi ſciendū ꝙ dñis tēporalibus conue-
niens eſt ꝙ reddant de tpalibus rebus
tributa iuſta et cōueniētia nō ꝯtraria ho
nori diuino ſicut etiā xp̄s ſoluit ꝓ ſe ⁊ ꝑ
petro tributū ꝗuis ipſe qui erat dñs ⁊
deꝰ: nō teneret cui dixit dñs Matt. xvij.
Ut nō ſcādalizemus eos: vade ad mare
⁊ mitte hamū: ⁊ eū piſcē q̄ pmo aſcēderit

tolle. ꝛ aperto oꝛe ei⁹ inuenies ſtaterē: il
lum ſume: ꝛ da eis ꝓ me ꝛ ꝓ te. Sciendū
eſt aūt loquēdo ſpūalr ꝙ ꝑ ceſarē intelli
git̄ corpus cui debem⁹ reddere neceſſa-
ria ſm̄ Orig. ad ſuſtētationē nature: deo
vero honoꝛē ꝛ exercitium per opera vir
tuoſa. Generaliter autē loquendo homo
debet reddere de ſeipſo.
Holocauſtum et ſacrificium.
Proximo ſubuentionē ꝛ beneficium.
Deo laudem et preconium.
¶ Prio hō dʒ reddere de ſeipſo holo. ꝛ ſa
cri. Ad qđ nos admonet Apoſt. Ro. xij.
Obſecro inqt vos ꝑ miam dei vt exhi-
beatis corpora veſtra hoſtiā ſanctā deo
placentem. ¶ Scdo dʒ reddere ꝓximo
ſubuētionem ꝛ bñficiū iuxta ꝓceptū dñi.
d. Deu. xxiiij. Nō negabis mercedē indi
gētis pauperis fratris tui: ſʒ reddes ei
preciū laboris ſui. ¶ Tertio dʒ reddere
hō deo laudē ꝛ ꝓconiū iuxta admonitio-
nē Eccli. di. Eccli. xxv. Bono aīo gloriā
redde deo. Et ſignāter dicit bono aīo: qꝛ
alacriter debet hō deū laudib⁹ cōmēda
re. dicēdo cū pš. In me ſunt de⁹ vota tua
que reddā laudatiōes tibi. Dicam⁹ ergo
nos alacriter deo cū pš. Reddā tibi vo-
ta mea q̇ diſtinxerūt labia mea. Ut reddē
do ꝓ nr̄a poſſibilitate debitū: ipē poſtmo
dū reddat ſua benignitate ꝓmiū: de quo
apłs. ij. Timo. iiij. Repoſita ē mihi coro-
na iuſticie quā reddet mihi dñs in illa
die iuſtus iudex. Ad quā coronā ꝛc.

¶ Dñica. xxiij. poſt pētecoſten. Euāge-
lium ſexageſimumquartum.

LOquente ieſu
ad turbas: ecce ꝓnceps vn⁹
acceſſit ad eum. d. ecce filia
mea defuncta eſt ꝛc. Mat. ix.
Nos videmus per experientiam ꝙ ſa-
pientia alicuius medici ex duobus ge-
neraliter cōmendatur. primo quādo ſcit
infirmitatē cognoſcere. ſecundo qñ ſcit
ſanitatis remedia adhibere. Xp̄s autem
ſpūalis medicus humani gñis cōpletiſ
ſime iſtas duas ꝯditiōes hʒ. Nā ꝑmo co
gnoſcit infirmitates hoīm. vt ſic q̄lʒ poſ-
ſit ſibi dicere illud Heſter. xiiij. Tu ſcis
infirmitatem ꝛ neceſſitatē meā. ſcdo ſcit
ꝑfecte adhibere ſanitatē. Nā ſm pš. Ip-
ſe eſt q̇ ſanat oēs infirmitates noſtras.
Sciēdū eſt aūt ꝙ genus humanū ꝓpter
pctm̄ primoꝝ parētū duplicē infirmita-
tē incurrerat. ſ. mortē tā ſpūalē ꝙ̄ corpo-
ralē. Nā ꝓpter pctm̄ amiſit donū origi-
nalis iuſticie: quā ſi ſeruaſſet non fuiſſet
mortu⁹ ēt corpaliter ſʒ vixiſſet in padi-
ſo terreſtri tm̄ quātū ad preuiſum fuiſſet
a deo: ꝛ qñ placuiſſet ſibi fuiſſet in padi-
ſum celeſtē in corpe ſimul ꝛ aīa ſine mor
te trāſlat⁹. Sʒ tñ peccādo fact⁹ eſt ſic mor
taliſq; nō pōt nō mori. iuxta Heb. ix. Sta
tutū eſt hoib⁹ ſemel mori. Incurrit etiā
mortē ſpūalē quātū ad aīam. qꝛ ſi tūc qñ
peccauit hō qui gr̄aʒ gratū faciētē ipſam
amiſit peccādo. ¶ Scdo incurrit debili
tatē in virib⁹ naturalib⁹ ad reſiſtendum
pctis. Nā ſi hō ꝑſeueraſſet i ſtatu innocē
tie vt fuit a deo creat⁹: in ipſo fuiſſet re-
ct⁹ ordo potētiaꝝ: qꝛ rō fuiſſet deo ſubie
cta plenarie: ꝛ ſenſualitas rōni. Nūc aūt
propter pctm̄ fact⁹ eſt ordo ꝑuerſus: qꝛ
multoties a deo rō hoīs deuiat: ſenſuali
tas nō ſolū eſt rōni ꝯ̄ria ſʒ ipſam plerū-
ꝗ captiuat quod cognoſcēs apłs. d. Ro.
vij. Uideo aliā legē in mēbris meis re-
pugnātem legi mentis mee ꝛ ita infelix
ego hō q̇s me liberabit de corpore mor-
tis huius. Iſte duplex defectus in hoīe
fuit figuratus in illo dicto parabolico
xp̄i Luc. x. de hoīe a hierico in hieruſa-
lē deſcendente q̇ incidit in latrones qui
etiā deſpo. eū ꝛ pla. impo. abi. ſemiui. re.
Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ illā expoliationem intel
ligit̄ oblatio doni gratuiti vñ hō reman-
ſit mortalis. per vulnerationem iactu-
ra facta in viribus naturalibus vnde re
māſit debilis. Qꝛ remediū cōtra ſpūalē
mortē eſt gr̄a: cōtra vero debilitatē viriū
eſt valitudo cōceſſa. ideo xp̄s ver⁹ ꝛ pru-
dens medic⁹ humano gñi gr̄am viuificā
tē tribuit ꝛ vigorem. Et hoc eſt qđ nobis
innuit hiſtoria euāgelij pñtis in duob⁹
miraculis ꝓpalata. In quo euāgelio bea
tus Mat. quatuor tangit: ſcʒ.
Expoliationem ſupernalis decoris.
Uulnerationem naturalis vigoris.
Condeſcenſionem mirabilis dulcoris.
Reſtitutionem rationalis valoris.
¶ Primū ꝓbat calamitas defectiua. Se
cūdū infirmitas afflictiua. Tertiū beni

gnitas cõpaſſiua. Quartum virtuoſitas effectiua. Primũ i principio. Scdm ibi, Et ec. mulier ꝛc. Tertiũ ibi. At ihs ꝯuer ſus ꝛc. Quartũ ibi. Et cũ veniſſet ihs in domũ principis ꝛc. ¶ Prima ps.

Quãtum ad primũ vbi tãgit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dicit. Loquẽte ieſu ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ inter alia que dãt auſum alicui vt ab aliquo petat grãz vnũ eſt quãdo videt ipſum benignũ tã in docendo alios ꝙ̃ in condeſcẽdẽdo petitionib⁹ factis. Quia igitur xp̃s benignus erat hoibus eos erudiendo vtilia ꝛ eorum votis annuẽdo. ideo ſecure ad ip̃m accedere poterãt homines. Secũdũ hoc igitur in parte iſta tria poſſumus conſiderare: ſcilicet.

Ueritatem eruditionis.
Sedulitatem inquiſitionis.
Benignitatem condeſcenſionis.

¶ Quãtũ ad veritatẽ eruditionis dicit. Loquẽte ieſu ad turbas. Per illud loqui intelligit̃ eius ſalubris et vera p̄dicatio qua gẽtes inſtruebat. ¶ Quãtũ ad ſedulitatẽ inq̄ſitionis dicit. Ecce p̄n. vn⁹ ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ homo volens ali quã grãm ab aliquo petere. Primo dꝫ ſcire a quo vtrũ ſcꝫ talis ꝙ poſſit ꝛ velit ſibi facere. ¶ Scđo debet illi a quo vult petere ſe ꝑſonaliter preſentare. Nã videm⁹ ꝙ multa fiunt in p̄ſentia hois que non fierẽt in ei⁹ abſentia. ¶ Tertio debet illũ a quo vult aliq̄d petere honorare. Nõ enim dꝫ petere gratiã ab aliq̄ ipſum vituperãdo qꝛ videm⁹ ad oculũ ꝙ reuerentia exhibita homini ip̃m inclinat ad faciendũ alteri qđ petit. ¶ Quarto dꝫ cognita potentia illius a quo petit ipſam magnificare. ¶ Quinto dꝫ ſuã neceſſitatẽ manifeſtare. Nã multotiẽs accidit ꝙ hõ videns neceſſitatẽ alteri⁹ iclinat̃ facili⁹ ad ſibi ſubueniendũ. ¶ Sexto debet ipſius auxiliũ humiliter inuocare. Hec autẽ ſex habuit iſte princeps in ꝓcurãdo grãm ꝓ filia: ſicut in ſerie iſti⁹ particule cõtinet̃. ¶ Primo eñ ſciuit illũ a quo b̄nficiũ poſtulauit: quia fuit xp̃s verus de⁹: q̄ hoc beneficiũ poterat ꝛ volebat ꝯferre. iuxta illđ. j. Timo. ij. Ipſe vult oẽs hoies ſaluos fieri. ¶ Scđo ipſi xp̃o ſe perſonalr̃ p̄ntauit Nam dicitur. Et ec. prin. vnus acceſſit. ¶ Tertio xp̃m debite honorauit. Nam dr̃ qđ adorauit eum. ¶ Quarto cognita xp̃i potentia: ip̃m magnificauit. Nã dixit: dñe: ſciẽs p̄s. dixiſſe. Scitote qm̃ dñs ipſe eſt deus. ¶ Quinto xp̃o ſuam neceſſitatem manifeſtauit. Nã dixit filia mea mõ defuncta eſt. ¶ Sexto xp̃i auxiliũ humiliter implorauit. Nã dixit: ſed veni et impone manũ ſuper eã ꝛ viuet. ¶ Quãtũ ad tertium ſcꝫ benignitatẽ cõdeſcenſionis dicit. Et ſurgẽs ieſus ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ magna fuit benignitas xp̄i in volẽdo cõdeſcẽdere iſti princip̄i ꝛ ip̃m ſeq̄ vt filiã ei⁹ a mortuis ſuſcitaret. Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã partẽ p̄ncipalẽ loq̄ndo moraliter ꝙ ꝑ iſtum principẽ intelligit̃ quilibꝫ hõ: qꝛ princeps dici põt qꝛ fact⁹ ad dei imaginem: cõſtitut⁹ eſt a deo princeps ꝛ dñs oĩm creaturarum: q̄ oẽs tam corporales ꝙ̃ ſpũales ad ſeruitiuꝫ hois ſunt create. Per puellã aũt vnicam filiã ei⁹: intelligit̃ anima cuiuſlibet hois: que ideo dr̃ vnica: qꝛ hõ non hꝫ niſi vnã: quã tenere diligere dꝫ inſtar iſti⁹ p̄ncipis q̄ chare filiã diligebat. Hec filia defũcta dr̃ qñ peccat mortalr̃ ꝛ dimittit diuinã grãz aĩaꝫ viuificãtẽ. Ut poſſit dici de ip̃a illđ. j. Timo. v. Uiuẽs mortua eſt. Nam lꝫ viuat vita naturali tamen mortua ſpũaliter dr̃ per pctm̃. Puella vero dr̃ qꝛ inſtar puelle dꝫ eſſe puritate decorata. Ut ſit figurata ꝑ rebeccã. de q̄ dr̃ Geñ. 24. Ecce rebecca egrediebat̃ hñs hydriã in ſcapula ſua: puella decora nimis et virgo pulcherrima ꝛ icognita viro. Nã ꝑ rebeccã q̄ interp̄tat̃ multũ accepit: intelligit̃ aĩa cuiuſlibet hois: q̄ iđ dr̃ ꝙ multũ accepit qꝛ ad dei imaginẽ eſt creata. Iſta inſtar rebecce dꝫ habere hydriã aq̄ i ſcapula ſua: qꝛ dꝫ hr̃e grãz aĩam viuificãtẽ ꝛ irrigãtẽ. q̄ dꝫ eſſe decora ꝑ honeſtatẽ euidentem: virgoq; pulcherrima ꝛ viro incognita ꝑ puritatẽ niteſcentẽ. Hõ igit̃ ſignificat⁹ ꝑ iſtũ principẽ hñs aĩam ſignificatam ꝑ filiã mortuã ꝑ pctm̃: dꝫ ad xp̃m inſtar principis accedere mõ quo ſupradictũ eſt ꝑ grã poſtulãda. Quid aũt xp̃o manifeſtando ſuã indigentiã debeat dicere: ꝛ q̄d ab ipſo petere: audi q̄d princeps ille. Nam dixit filia mea mõ defunc. ꝛc. Ubi ſciendum qđ

dum ꝙ hō ſciēs aīaʒ ſuā ꝑ pctm̄ mortuā dʒ petere vt ſup eā manū īponat.i.ſuaʒ ſibi ꝯferat grāʒ di.illō pſ.Emitte manū tuā de alto eri.me ꝛ li.me de aq̄s mult. et de manu fi.ali.Nā diuina grā eſt man⁹ viuificās aīaʒ ꝛ cōfortās .Ut poſſit dicere illud Ezeh.iij.Man⁹ dn̄i erat me cū cōfortās me.Jta man⁹ pōt figurari ꝑ illā manū quā vidit ezechiel de q̄ ipſe dicit Eze.ij.Uidi ꝛ ecce man⁹ miſſa ē ad me in qua erat inuolut⁹ liber ꝛ expādit illū corā me qui erat ſcript⁹ int⁹ ꝛ foris ꝛ ſcripte erant in eo lamētationes:ꝛ carmē ꝛ ve.Ubi ſciēdū ꝙ diuina grā nos fecit cognoſcere tria. ¶ Primo vilitatem deformātis culpe:ꝑpter quā debem⁹ lamentationeʒ aſſumere ꝛ ꝯtritionē ꝛ ſint in libro ſcripte lamētationes. ¶ Secundo facit nos cognoſcere iocunditatē delectātis glīe ꝑpter quā debem⁹ laudes debitas decātare:ꝛ ſʒ hoc dr̄ ibi ſcriptū carmē vt ſic dicere poſſit cū ps.Miſit in os m̄ū canticū nouum carmē deo nr̄o. ¶ Tertio facit nos cognoſcere acerbitatem affligētis pene ꝑpter quā debem⁹ timere ve dānatiōis eterne:ſicut ibi ſcribit ve.Jſtud eſt ve qḋ dn̄s ꝯminat pctōribus Apo.xij.vbi dr̄.ve terre ꝛ mari:qꝛ deſcēdit diabol⁹ ad vos hn̄s irā magnā terre.i.terrenis:mari.i.ſupbꝭ ꝛ laſciuꝭ.

¶ Secunda pars.

Sequit.Et ecce mulier q̄ ſanguinis ꝛc.Ubi tāgit vulnerationē naturalꝫ vigoris qḋ ꝑbat īfirmitas afflictiua .Ubi ſciēdū ꝙ qꝛ ꝑpter amiſſioneʒ ſanguinis hō corporalr̄ efficit̄ debilis ſicut pʒ ī hoīb⁹ vulneratis.iō h̄ mulier ꝑp hoc ſe ſentiēs debilē:ad xp̄ʒ quē videbat verū medicuʒ acceſſit.Scḋm hoc igit̄ ī pte iſta tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſcʒ

Corporis infirmitatem afflictiuam.
Operis ſedulitatem inquiſitiuam.
Cordis credulitatem adheſiuam.

¶ Quātū ad primū dt.Et ec.mulier ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ quātū ad infirmitatē huius mulieris duo poſſum⁹ cōſiderare.ſ.

Qualitatem inficientem.
Diuturnitatem aggrauātem.

¶ Quātū ad qualitatē in ſi.dicit.Et ec. mulier ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ ex illa īfirmitate mulier ſm̄ legem moſaycā reputabat̄ immunda. ¶ Quātum ad diuturnitateʒ aggrauātem dicit:annis duodecī.Ubi ſciendūꝙ longo tēpore iſta mulier īfirma fuerat nec poterat medicoꝝ auxilio liberari. ¶ Quātū ad ſcḋʒ ſcʒ operis ſedulitatē inq̄ſitiuā dt.Acceſſit retro ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ circa ſedulitatē inquiſitiuā iſti⁹ mulierꝭ tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.

Fiducialitatem inducentem.
Humilitatem reuerentem.
Proximitatē ꝯiungētē. ¶ Quātū ad fidē inducentē dicit ꝙ acceſſit.Nā illa mulier fiduciā hn̄s d̄ xp̄o quē ſciebat miſericordē ſecure acceſſit ad eū vt mereret̄ curari.nō acceſſit aūt ī ciuitate vꝫ ī domo. tanꝙ ſepata ſicut imūda. ¶ Quātum ad hūilitatē reuerentē dt retro.Ubi ſciēdū ꝙ illa tū qꝛ mulier:tū qꝛ imunda ꝛ iō reputabat ſe indignā nō acceſſit ad xp̄ʒ aū ipſi⁹ faciē ſʒ occulte:quātū potuit ſm̄ Chry.acceſſit retro. ¶ Quātū ad proximitatē ꝯiūgentē dicit.Et tetigit fimbriam ve.ei⁹.Ubi ſciendūʒ ꝙ iudei portabant pallia q̄dragulata ꝛ iuxta mādatū legis ī ſumitatib⁹ pallioꝝ portabāt fimbrias: vt eſſent eis ad memoriā mādatoꝝ deiꝛ ꝛ ꝑ hoc ēt ī habitu ab aliis ppl'is cognoſcerent̄ diſticti.Jſtas aūt fimbrias more iudeoꝝ xp̄s portabat.Hec igit̄ mulier cognoſcēs ꝟtutē ſanatiuā ī xp̄o qꝛ iuxta illō Luc.vj.Uirt⁹ exhibat de illo ꝛ ſanabat oēs tm̄ acceſſit ad eū ꝙ fimbriā tetigit:nō audēs ad plenū ꝑpter ſuā imūdiciā veſtē tāgere. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.cordis credulitatē adheſiuā dicit.Dicebat em̄ intra ſe ꝛc.Ubi ſciēdū ꝙ iſta mulier qꝛ forte audierat ꝙ ad tactū fimbrie xp̄i ſanabant̄ īfirmi.iō ipſa credidit ꝑ ꝯſimilē tactū ſanari.Sciēdū eſt aūt circa pteʒ iſtā principalē loquēdo moralr̄ ꝙ ꝑ illā mulierē patiētē fluxū ſāguīs ex q̄ debilitabat̄ ī virib⁹ naturalib⁹:itelligit̄ pctōr q̄ ꝑpt̄ pctm̄ hʒ naturales vires īfirmas ad reſiſtēdū vitiis.Uñ talis pōt figurari ꝑ miphiboſeth.d̄ q̄ dr̄.ij.Reg.iiij.ꝙ erat ionathe filio ſaulis fili⁹ debilis pedib⁹ nōie miphi.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ miphi.q̄ interꝑtat̄ os cōfuſum:itelligit̄ pctōr qui os cōfuſum dici pōt:qꝛ iuxta illō Eccli. xv.Nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris.

227

Iſte ſe debilis pedib⁹:qꝛ tā itellectū ꝙ voluntatē ſignificatā p pedes infirmos hʒ ad bona opa:immo quod peius eſt hʒ ad bonū ipſos habeat debiles tñ ad malū hʒ eos promptos. Uñ Eſa.lix. Pedes eoꝝ ad malū feſtināt vt effundāt ſanguinē inocētem. Signāter aūt pctōꝛ dꝛ mulier:pmo qꝛ mulier a mollitie dꝛ vñ flexibiles:ſic pctōꝛ cito flectit ad peccādū. ſcdo qꝛ ſicut mulier i factis ſuis eſt iſtabilis ſic pctōꝛ naturā hʒ i bono iſtabilē. In cui⁹ pabola dꝛ Threñ.i. pctm̄ peccauit hierl'ʒ ppterea iſtabilis facta ē. Pctōꝛ igit ſignificat⁹ ꝙ p illā mulierē pōt figurari p mulierē quaʒ vidit Jo. Apo.xvij. Uidi inqt mulierē ſedētē ſup beſtiā coccineā plenā noīb⁹ blaſphemie habētēʒ capita ſeptē ꝛ cornua decē ꝛ mulier circūdata erat purpura ꝛ coccino ꝛ inaurata auro:ꝛ lapide precioſo et margaritis: hñs poculū aureū i manu ſua plenū abominatiōe et imūdicia fornicatiōis ei⁹:ꝛ in frōte ei⁹ nomē ſcriptū myſteriū. Ubi ſciēdū ꝙ p illā beſtiā intelligit diabol⁹ nō p naturā ſʒ qꝛ facit hoīes icitādo eos vt ſequant carnis deſideria beſtiales de qb⁹ ps. hō cū in honore eēt nō itellexit cōparat⁹ eſt iu.inſi.ꝛ ſilis fact⁹ eſt illis. Iſta beſtia.i. diabol⁹ dꝛ coccinea.i. hñs colorem rubeū ſignificantē cruorē ſanguinis qꝛ ſemp appetit hoīes p vicia iſtar ſanguinis maculare. Que iō plena blaſphemie dꝛ:qꝛ diabolus ſemp docet hoīes blaſphemare. Dicit etiā habere capita ſeptē:qꝛ iducit hoīes ad ſeptē vicia capitalia:ꝛ cornua decē:qꝛ eos inducit ad trāſgreſſionē.x. pceptoꝝ. Per mulierē vero ſedētē ſup beſtiā itelligit pctōꝛ q iō ſuper beſtiā.i. ſup diabolū ſedere dꝛ:qꝛ ſicut hō in beſtia portat ab ipa ſic diabol⁹ portat ad ſuū libitū pctōꝛē. Que dꝛ circūdata coccino ꝛ purpura:qꝛ ſequēdo inſtinctū diaboli maculant et cruentāt p vicia qb⁹ aīa deturpat. Dr aūt hec mulier decorata ornamētis diuerſis ꝛc. Auro inquā ppt cupiditatē ꝛ auaritiaʒ margaritis aūt ꝛ lapidib⁹ pcioſis:pp̄ter arrogātiā. Que ēt dꝛ hre poculū aureū plenū abo.ꝛc. ppter gulā ꝛ luxuriā. Dr aūt hre ſcriptū in fronte eius nomē myſteriū:nō qd myſteriū dei:ſʒ myſterium iniqtatis ꝛ malitie. Iſtud aūt myſteriū nō eſt aliō ꝙ eterna dānatio. De illo pctōre ſic effeminato dꝛ Joā.xxxvj. Morieē i tēpeſtate aīa eoꝝ ꝛ vita eoꝝ int effeminatos. Lʒ aūt hō i mltis pctis fuerit:tñ dʒ redire ad ꝯſciāʒ cognoſcēs ſe pctōrē: et iſtar iſti⁹ mulieris ad xp̄ʒ accedere p gratia impetrāda. Ad qd faciēdū admonet nos apls Heb.iiij.d. Adeamus cū fiducia ad thronū grē ei⁹ vt miaʒ ꝯſequamur ꝛ grāʒ inueniam⁹. Qualr aūt pctōꝛ debeat accedere:audi.ꝙ hec nō acceſſit ad faciem:ſʒ retro:in quo dat nobis intelligi ꝙ pctōꝛ ad xp̄m rediēs:licet veniat cū ꝯfidētia dʒ tñ accedere cū verecūdia d ꝯmiſſis ꝛ ſuā turpitudinē hūilr cognoſcēdo:ꝛ tūc merebit veniā obtinere. Quid āt vt curaret hūilr fecit.audi ꝙ tetigit fimbriā ve.eius. Ubi ſciēdū ꝙ p veſtimētuʒ intelligit humanitas xp̄i qꝛ ſicut veſtimētū tegumētū eſt corpis ſic hūanitas tegebat in xp̄o diuinitatē. Per fimbriā aūt q ē vltia ps veſtimēti itelligit xp̄i paſſio q fuit vltimuʒ pcium oblatū deo p ſalute hūani gnis. tangit igit veſtimētū:q xp̄m credit verū deū ꝛ hoīeʒ. Fimbriā vero q credit p ſalute nr̄a ipʒ imolatū ꝛ crucifixū. q tacta.i. cognita oēʒ expellit lāguorē.

¶ Tertia ps.

Sequit. At ieſus ꝯuerſus eſt ꝛc. Ubi tāgit ꝯdeſcenſionem mirabilis dulcoris qd pbat benignitas compaſſiua. Ubi ſciendum ꝙ vera ꝯpaſſio nō ſolum conſiſtit in affectu cordis vel affatu oris:ſed perficit effectu operis. Chriſt⁹ igit nō ſolū fuit compaſſus iſti mulieri quātum ad affectū ꝛ affatum:ſʒ etiā quātū ad effectum:qꝛ ſibi perfectam tribuit ſanitatē. ¶ Quātū ad affectū compaſſionis dꝛ:ꝯuerſus ieſ⁹ ꝛ vidēs eā. Ubi ſciēdū ꝙ p illā viſionē itelligit ipſi⁹ cognitio q oīa ſunt ſibi nota. Per ꝯuerſionem xp̄i intelligit ipſius ꝯpaſſio quā ad illā mulierē habuit idigentē. Ut ſic ipſa potuerit dicere cū ps. Mltiplicaſti magnificentiā tuā ꝛ ꝯuerſus cōſolatus es me. ¶ Quātū ad affatū dicit. Cōfide filia ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ in illa locutiōe gratioſa conſolatur illā mulierem tripliciter:ſcʒ

Per confortationem vigoroſam.
Nominationem gratioſam.
Denunciationem fructuoſam.

¶ Quātū ad p̄mū dr. Cōfide. Ubi ſciēdū q xp̄s vidēs ad ſe hoīes venire p fidē ipos cōfortat vt pſeuerātiā habeāt ⁊ ſic vt iſta mulier pſeueraret i fide quā ceperat ⁊ vt ab ipa remoueret timorē dixit ſibi cōfide. ¶ Quātū ad nolationē gr̄ioſaȝ vocat eā filiā. Qꝛ em̄ iſta mulier iā i corde ſuo fidē de xp̄o cōceperat dici pt eiꝰ filia adoptiua. Uñ Chry. i omel. Filiā eā vocat. qꝛ fides eā ſaluā fecerat. ¶ Quātū ad denūciationē fructuoſā dr ſibi. Fides tua te ſaluā fec̄. Ubi ſciēdū q fides eius fuit tāta: q de cōgruo pmeruit recipere ſanitatē. ⁊ iō dr te ſaluaȝ fecit: ⁊ nō faciet. ¶ Quātū ad effectū. dr̄. Et ſalua facta eſt ⁊c. Ubi ſciēdū ſm glo. q intelligit ex illa hora ex q̄ tetigit fimbriā: ⁊ nō ex q̄ ieſus cōuerſꝰ ē ad eā. Sciēdū ē circa illā ptē pncipalē q pietas xp̄i erga pctōrem ſignificatum p mulierem infirmā: ad ipſum accedentem: oſtenditur multipliciter. Primo in ſua benigna cōdeſcēſione: ⁊ hoc datur intelligi in hoc qd dr q cōuerſꝰ vidit eā. Nā tūc xp̄s dr ad pctōreȝ cōuerti: qñ ſibi ex ſua benignitate cōpatit: ⁊ ipſum vt ad ſe reducat intuetur oculo pietatis: iux illō qd dr Luc. xxij. q cōuerſus dñs reſpexit petrum: ⁊ ideo eſt petrus recordatus verbi dñi: priꝰ q̄ gallꝰ ⁊c. Et egreſſus foras fleuit amare. Sic reuera peccator quem chriſtus ſua benignitate reſpicit reducēdo ſibi ad memoriā ſua delicta: inſtar petri debet amare flere. ⁊ ſic merebit miam inuenire. vt dicat cuȝ ps. Quātas oſtēdiſti mihi tri. mul. ⁊ malas ⁊ cōuerſus vi. me. ¶ Scdo oſtenditur ipſius pietas in ſua firma cōfortatione. ⁊ hoc cum dicit. cōfide. Nam qꝛ pctōr cōſiderans ſuas malicias debet multum formidare: th̄ xp̄s humiliter ad ſe accedētem: confortat promittēs ſibi remiſſionem omnium pctōꝝ pter qd dr Hiere. xvij. Btūs vir qui cōfidit i dño et erit dñs fiducia eiꝰ. ¶ Tertio oñdit ipſius pietas in dulci nolatione: cū dicit filia. nomē filiatiōis eſt nomē dulcedinis ⁊ amoris. vñ qñ pctōr q̄ erat ſeruꝰ diaboli ad deū cōuertit: tūc dei ſpālis filiꝰ gñat. Ut ſic dicat ſibi illō ps. Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te. ¶ Quarto oñdit in ſalubri denūciatiōe cū dr. Fides tua te ſaluā fecit. Nā fides vera cū charitate formata dat vitā hoī q̄ priꝰ mortuꝰ fuerat p pctm̄. Uñ Maximꝰ in quodā ſermōe. Corpꝰ em̄ ex natura viuit: aīa aūt ex fide. xp̄s aūt in corde fideliū ſuoꝝ p fidē habitare dignatur. ¶ Quinto ex ſupradictis reſultat gaudiū in efficaci cōſecutiōe ⁊ hoc cū dr q ſalua facta eſt ⁊c. Nā pctōr qñ cōtritꝰ ⁊ deuotꝰ accedit ad xp̄m: extūc recipit remiſſionē pctōꝝ. iuxta illud ps. Dixi cōfitebor aduer. me iniuſti. meā dño ⁊ tu remiſi. impie. pcti mei. iuxta illud Job. x. Peccaui: ⁊ ad horā pepciſti mihi.

¶ Quarta pars.

SEquit. Et cū veniſſet ihs in domū ⁊c. Ubi tāgit reſtitutionē naturalis valoris: qd pbat virtuoſitas effectiua. Ubi ſciēdū q xp̄s poſtq̄ ſanauit mulierē a flu. ſan. in quo dat intelligi repatio humani gñis in virībꝰ naturalibꝰ. Nūc cōſequēter reſuſcitat puellā mortuā in quo dat intelligi repatio humani gñis q̄tū ad defectū quē incurrerat in donis gratuitis qbꝰ fuerat ſpoliatū: p qbꝰ nobis cōfert grām q̄ notat i vita reddita puelle defuncte. Scdȝ hoc igit in iſta pte tria poſſumꝰ cōſiderare. ſ.

Lamentum doloroſum.
Effectum vigoroſum.
Succeſſum gaudioſum.

¶ Quātū ad p̄mū dr. Et cū veniſſet ihs ⁊c. Ubi ſciēdū q iſte pnceps archiſinagogꝰ erat nobilis: mlti cōuenerāt ad domū ſuā occaſiōe puelle defuncte vt ſibi cōpaſſionē oñderēt ⁊ in exequiis honorarēt vñ hec tria poſſumus cōſiderare. ſ.

Cetum lachrymobiliter lamentantem.
Chriſtum miſericorditer confortantem.
Populum procaciter ſubſannantem.

¶ Quātū ad cetū ⁊c. dicit. Et cū veniſſet ihs ⁊c. Ubi ſciēdū q tibicines ſunt hoīes cū iſtrumētis canētes carmē lugubre: ⁊ tales vocabāt ad exequias mortuoꝝ: vt ſuo carmīe lugubri alios pucarēt ad fletū. Iſti vocati fuerūt ad domū pncipis ppt filiā defūctā. Dr ēt q erat ibi turba tumultuās: qꝛ ibi erat multitudo hoīȝ tā

loquētiū vn̄ cauſabat tumult⁹. ¶ Quātū ad xp̄m miſericordis ↄ ſortātē dī. Dicebat recedite ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ lꝫ illa puella veraciter eēt mortua quātū ad naturā: qꝛ vere aīa ei⁹ fuerat ſepata a corpe: tn̄ xp̄o viuebat qꝛ potentia ſua poterat eā a mortuis ſuſcitare. Facili⁹ ē deo ſuſcitare mortuū ꝙ hōi a naturali ſomno aliū excitare. Et iō dixit ih̄s nō eſt mortua ſꝫ viuit. q. d. ſm Remigium: Uobis mortua ē: deo aūt q̄ ſuſcitare pōt dormitā in aīa ꝙ i corpe. ¶ Quātū ad pplꝫ pcacis ſubſannātē dicit. Et deridebāt eū. Ubi ſciēdū ꝙ mltitudo aſtātiū qn̄ audierūt xp̄ꝫ. d. puellā nō eſt eſſe mortuā: quā mortuā certitudinalr cognoſcebant: nō cognaſcētes diuinā v̄tutē i xp̄o: ſꝫ credētes ipꝫ ſolū hōieꝫ truphabant ⁊ deridebāt eū vt ſic potuerit dicere illō Hie. xx. Fact⁹ ſuꝫ i deriſuꝫ tota die. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ. ſ. effectū vigoroſuꝫ dicit. Et cū eiecta eēt turba ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ i illo vigoroſo effectu q̄tuor poſſum⁹ ↄſiderare. ſ.

Modum mirificum.
Acceſſum gratioſum.
Tactum ſalutificum.
Actum viuificum.

¶ Quātū ad modū mirificū dī. Et cum eiecta eſſet turba. Ubi ſciēdū ꝙ xp̄s volēs facere illō miraculū: nō oēs admiſit ſꝫ oēs eiecit q̄ erāt ibidē tāꝙ icredulos ⁊ ēt ad nr̄m exēplū. ⁊ ſecū habere voluit niſi petrū Jac. ⁊. Jo. ⁊ patrē ⁊ matrē puelle iuxta illō Luce. viij. Nā patrem ⁊ matrem puelle habere voluit q̄ nō erāt de ſuo collegio ⁊ ad quos magis res pertinebat ⁊ tres de ſuo collegio. vt iux̄ illud Mat. xviij. in ore duoꝝ vel triū ſtet om̄e verbū multitudinē aūt ipm deridentem eiecit tanꝙ indignos videre tam ſtupēdū miraculū. ¶ Quātū ad acceſſuꝫ gratioſuꝫ dicit. Et itrauit. Expulſis eīm oib⁹ exceptis quinqꝫ de q̄b⁹ dictū eſt intrauit ad locū vbi puella iacebat defūcta. ¶ Quantū ad tactū ſaluificū dic̄. Et tenuit manū ei⁹. Xp̄s ei ſuo tactu ſaluificā puellā tāgēs. ipam viuificauit. Ut ſic ſibi potuerit dicere illud Eſa. xlij. Ego dn̄s vocauit te in iuſtitia ⁊ appḣēdi manū tuā ⁊ ſeruaui te. Dicit Mar. v. ꝙ tenēs manū puelle. ait illi: puella tibi dico ſurge. ¶ Quantū ad actū viuificū dī. Et ſurrexit puella. Ad preceptū eīm xp̄i puella q̄ fuerat mortua ſurrexit. ¶ Quātū ad tertiū ſcꝫ ſucceſſuꝫ gaudioſum dī. Et exijt fama hec ⁊c. Cōueniēs eīm ē ad cōmēdationē ⁊ laudē opeꝝ dn̄i. vt eius mirabilia diuulgent. vt dici potuerit de ipſo illō Job. xxviij. Aurib⁹ nr̄is audiuim⁹ famā ei⁹. Sciēdū eſt aūt circa iſtā ptē loquēdo moraliter ꝙ lꝫ p tres mortuos q̄s legimus xp̄m ſuſcitaſſe viſibilr ſcꝫ puellā in domo de q̄ fit hic mētio et adoleſcentē i porta ciuitatꝫ de q̄ hr̄ Luc. vij. ⁊ lazaꝝ q̄triduanū vt hr̄ Jo. xj. itelligant tria gn̄a pctōꝝ q̄ de⁹ de ſtatu culpe reſuſcitat ad ſtatū gr̄e. ſ. cogitatiōe: opatiōe ⁊ mala ⁊ lōga cōſuetudie vt dictū fuit ſuperius dn̄ica. xv. poſt pent. tn̄ quātū ad pn̄s ſpectat p iſtā puellā reſuſcitatā q̄libet pctōr gn̄alr itelligit queꝫ de⁹ de ſtatu culpe reſuſcitat ad ſtatum gr̄e. q̄ iō inſtar puelle dū eſt i pctō: in h̄ mūdo dormire dī: qꝛ ſicut hō q̄ dormit pōt excitari vt vigilet ſic hō dū eſt i hoc mūdo q̄ntūcūqꝫ ſit pctōr: pōt ſi penitere voluerit cū diuio adiutorio ad ſtatū gr̄e puenire vn̄ Eph. v. ſurge qui dormis ⁊ exurge a mor. ⁊ illuminabit te xp̄s. Qualit aūt debeat reſuſcitari ⁊ venire ad ſtatū gr̄e: ↄſidera q̄lr fuit hoc. Nā pmo xp̄s fuit p ipſi⁹ ſuſcitatione rogat⁹ p q̄ȯ dat intelligi ꝙ pctōr q̄ vult a pctō reſurgere dꝫ ſe ad deū cōuertere p oratoinē deuotā: ⁊ ipm rogare hūiliter iuxta ↄſiliū q̄ȯ dedit btūs petr⁹ ſymoni mago volēti emere gr̄am ſpūſſan. q̄ȯ eſt pctm̄ grauiſſimū q̄ȯ cōmittūt hoīes emētes res ſpūales q̄ȯ vocat pctm̄ ſymonie cui petr⁹ dixit. Pecunia tua tecū ſit i pditionē. Et ſubdēs cōſiliū ſibi dixit: pniam itaqꝫ age ab hac iniq̄tate ⁊ roga deum ſi forte remittat tibi hec cogitatio cordis tui. ¶ Scd̄o dī ꝙ xp̄s eiecit tibi. Ubi ſciēdū ꝙ p iſtos Tibicies q̄ cātabāt ſup puellā mortuā: itelligūt ſenſuales dlectationes q̄s miſer hō ſentit i pctis q̄ ſibi inſtar cātantiū adulāt vt in vitijs perſeueret. ¶ Tertio eiecit turbā tumultuātē. per turbā eīm tumultuātē intelligit multitudo ſollicitudinū de reb⁹ mūdanis q̄ turbāt hoieꝫ. vn̄ Grego. xxviij. mor. Foras

eõſ turba eijcit vt puella ſuſciteť:qꝛ niſi prius a ſecretiorib⁹ cordis expellať ſecularium multitudo curarum: aia q̃ intrinſec⁹ iacet mortua nõ reſurgit. ¶ Quarto xp̃s intrauit domũ:p quã itelligiť aia cuius libꝫ pctõris:quã de⁹ itrare vult q̃tũ eſt ex pte ſua:ſibi grãꝫ ꝯferẽdo.iuxͣ qđ ipſe dt Apoc.iij.Ecce ſto ad oſtiuꝫ ⁊ pulſo:ſi q̃s audierit vocẽ meã ⁊ aperuerit ianuã in trabo ad illũ. ¶ Quinto tenuit manũ ei⁹ In q̃ tactu intelligo duplicẽ manũ.ſ.xp̃i tãgẽtis ⁊ puelle q̃ tãgebať.Per manum xp̃i tãgẽtis intelligiť ipſi⁹ virt⁹ p quam erigit pctõrẽ ad ſtatũ grẽ.Uñ p̃s.Et enĩ illuc man⁹ tua deducet me ⁊ tenebit me dextera tua.Per manũ ṽo puelle itelligiť opatiua potẽtia pctõris:vt opeť meritorie.Inuenio autẽ manum domini.

Confortatiuam viatorum.

Premiatiuam deuotorum.

Punitiuam reproborum.

¶ Pͦmo inuenio manũ dñi cõfor.viatorũ.Nã qꝛ dũ in hoc mũdo viuim⁹ ſum⁹ debiles:idẽ xp̃s nos adiuuat ſua potẽtia ſignificata p manũ.Ut ſic q̃libꝫ poſſit dicere illđ Ezech.iij.Man⁹ dñi erat mecũ cõfortãs me.Sciẽdũ eſt aũt ꝙ manu ſua tangit hominem vt ipſum reddat.

Munduꝫ ad cogitandum p puritatem ⁊ innocentiam.

Prõptũ ad audiẽdũ p hũilitatẽ ⁊ obiaꝫ.

Diſcretũ ad loq̃n.p venuſtatẽ ⁊ facũdiã.

Temperatũ ad cogitandum p auſteritatem ⁊ abſtinentiam.

Firmũ ad tolerãdũ p ſtabilita.⁊ patiaꝫ.

Nitidũ ad ꝯtinẽdũ p caſtita.⁊ pudicitiã.

Pulchrum ad cõuerſandũ p honeſtateꝫ ⁊ euidentiam.

¶ Pͦmo dico ꝙ de⁹ tangit hoiem vt ip̃m reddat mũdũ ad cogitãdũ p puritatem ⁊ mũditiã.Nã hõ dꝫ habere coꝛ mũdũ nõ cogitãdo vana:ſꝫ deo placibilia ⁊ hoc ẽ qđ petebat p̃s.d.Coꝛ mundũ crea in me deus:⁊ ſp̃m rectũ innoua in viſceribus meis.Iſte tact⁹ põt figurari p tactũ cordis:cui⁹ eſt cogitare:illoꝝ q̃ ſecuti fuerũt ſaulẽ:qñ fuit de volũtate dñi cõſtitutus rex pplĩ.de q̃bus dꝛ.j.Reg.x.ꝙ ſaul abiit i domũ ſuã ⁊ abiit cũ eo pars exercit⁹ quoꝝ tetigerat de⁹ corda.Ubi ſciẽdum ꝙ p ſaulem q̃ interpretať expetit⁹ itelligiť xp̃s quẽ aduenire petebãt p̃res veteris teſtamẽti.Iſte a deo p̃re ꝯſtitut⁹ eſt rex ⁊ dñs totius ppl̃i xp̃iani.Qui in domum ſuã iuiſſe dꝛ:qñ in celũ aſcendit quem oẽs quoꝝ deus corda tãgit p puram cogitationem ſequi debẽt cum diligentia p bona opa. ¶ Scđo deus tãgit hoiem vt ipꝫ reddat promptũ ad obediẽdum p humilitatẽ ⁊ obediẽtiã.Hõ enim dꝫ eſſe prompt⁹ ad obediendum mandatis.Ut ſic de⁹ poſſit dicere de ip̃o illud p̃s.In auditu auris obediuit mihi.Ad quod nos admonet.Iac.in cañ.ſua.j.d. Sit autem oĩs hõ velox ad audiẽdum: tard⁹ aũt ad loquendũ ⁊ tardus ad iraꝫ. ¶ Tertio deus tãgit hoiem vt ip̃m reddat diſcretũ ad loquẽdum p venuſtatem ⁊ facũdiã.Nã dꝫ eẽ diſcret⁹ ad loquẽdũ ṽba edificatoria ⁊ deo placibilia.dicẽdo cũ p̃s.Laudationẽ dñi loq̃ť os meũ. Iſte tactus põt figurari per tactum oris cuius eſt loq:de quo dꝛ Eſa.vj. Uolauit ad me vn⁹ de ſeraphin:⁊ in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari ⁊ tetigit os meũ ⁊ dixit ecce tetigi hec labia tua:⁊ auferť iniquitas tua:⁊ pctm̃ tuũ mũdabiť.Ubi ſciẽdũ ꝙ p illũ ſeraphin portantẽ ignitũ calculũ:intelligiť xp̃s ieſus:q̃ nobis attulit incẽdiũ charitatis:iuxta qđ ip̃e dt Luc.xij.Ignẽ veni mittere in terrã.Iſto calculo tãgit os nr̃m qñ docet nos recte loq̃.Qđ quidẽ cognoſcẽs.hie.d.hie.j.Miſit dñs manũ ſuã ⁊ tetigit os meuꝫ:⁊ dixit dñs ad me: ecce dedi ṽba mea in ore tuo.Per tactũ aũt hui⁹ igniti calculi aufertur a nobis iniq̃tas ⁊ oẽ pctm̃ mũdatur qꝛ diuinus amor:ab hoie oẽm maculam mortalis pcti expellit. ¶ Quarto de⁹ tãgit hoiem vt ip̃m reddat tẽperatũ ad guſtandum p auſteritatẽ ⁊ abſtinẽtiã. Iſte tactus põt figurari p tactum lingue cuius eſt ſapores diſcernere:de quo diciť Mar.vij.ꝙ cũ ad ip̃m fuiſſet adduct⁹ quidã q̃ erat cecus ⁊ mutus ꝙ ip̃e miſit digitos ſuos in auriculas ⁊ expuẽs tetigit liguã ei⁹. Ubi ſciẽdum ꝙ p tactum aurium induciť hõ ad audiẽdum diuina p̃cepta Per tactum ṽo lingue induciť ad tẽperãtiã in guſtãdis:⁊ ideo ſignanter ſputo eam tetigit:vt det exẽplum abſtinentie ꝙ hõ

229

nõ q̃rat cibaria delicata. ¶ Quīto tan-
git hoīem vt ipm̃ reddat firmũ ad tole-
rādũ p ſtabilitatē ⁊ paciētiã. Nã hõ dꝫ
eſſe fortis:⁊ in aduerſis nõ dꝫ ſuccum-
bere:ſed ea patienter portare. Nã ſicut
dꝛ Jac.j. paciētia opus pfectum habet
Propter qđ dicit xp̃s Luc.xxj. In paciē
tia veſtra poſ.aīas vr̃as. ¶ Sexto deus
tāgit hoiem vt ipm̃ reddat nitidũ ad cō
tinendum p caſtitatem ⁊ pudicitiã. Nã
homo dꝫ eſſe cōtinens ab oī immūdicia
carnis. Ad quã habendã nos admonet
aplŝ.j.Timo.iiij.d. Hec eſt eñ volūtas
dei ſanctificatio vr̃a vt abſt. vos ab oī
fornicatiõe vt ſciat vnuſq̄ſq; veſtrũ ſuũ
vas poſſidere in ſctificatiõe ⁊ honoꝛe.
¶ Septio deꝰ tāgit hoiem vt ipꝫ reddat
pulchrũ ad ꝯuerſandũ p honeſtatē ⁊ eui
dentiã. Nã homo dꝫ habere ante deũ ⁊
inter hoīes honeſtatē vite. Ut ſic dicere
poſſit cũ paulo Act.xxiij. Uir factꝰ ego
cum cōſcientia bona conuerſatus ſum
añ deũ vſq; in hodiernũ diē. Iſte tactꝰ
pōt figurari per tactum quo xp̃s tetigit
leproſum:de quo ſnĩalr dꝛ Matt.viij. q
cũ deſcēdiſſet xp̃s de mōte:ec. leproſus
venit adꝰ eũ.d. Dñe ſi vis potes me mũ
dare ⁊ extē.ma. ieſus tetigit eũ.d. Uolo
mũdare. ⁊ confeſtī mũdata eſt lepra eiꝰ.
Ubi ſciēdum q per illum leproſum:in-
telligit petõꝛ habens malã ⁊ turpem vi
tam:ſi autem velit inſtar huius ad xp̃m
deuote accedere:qui ad nos de mōte di
uinitatis deſcēdit ipſum tanget ſua vir-
tute ſalutifica ⁊ ipſum mundabit plena-
rie:⁊ dabit ei ſancte honeſtatis decorē.
¶ Secundo inuenio manũ dñi premia
tiuam deuotorum. Nã deus ꝓpter ſuaꝫ
immēſaꝫ miſericoꝛdiã non vult q bona
que facimus remaneant irremunerata:
ſed de ipſis nos premiat in glia padiſi.
q cognoſcēs ps.d. Retribuet mihi dñs
ſm iuſticiã meã ⁊ ſm puritatē manuum
meaꝝ re.mihi. Iſta remuneratio expre
miatio facta p manum dñi fuit figurata
Ezech.viij. Ubi dꝛ. Emiſſa eſt ad me ſimi
litudo manꝰ appħēdit me i cincinno ca
pitis mei ⁊ eleuauit me ſpũs inter ter-
rã ⁊ celũ ⁊ adduxit me in hierlm in vi-
ſione dei. Ubi ſciēdũ q per iſtã ſimilitu
dinem manus miſſaꝫ:intelligit xp̃s ma
nus dei patris. Iſte cũ ſpũſſan.gr̃a ap-
phēdit hoiem in cincinno capitis q eſt
aliqua particula capilloꝝ eminēs in ca
pite ſup alios:quādo reducit ſibi ad me
moriã moꝛtē p capillos iſenſibiles deſi
gnatã:ꝓpter quã memoriã homo vitat
peccata ⁊ facit opera virtuoſa. Sic autē
appħēſio ipm̃ eleuat inter terrã ⁊ celũ:
qꝛ ipm̃ ip̄eris terrenis:ad celeſtia facit
anhelare. Quē poſtmodum adducit in
hierlꝫ in viſiõe dei.i. ad ſupnã patriã in
qua eſt oīs pax cũ viſiõe trinitatis deſi
ce. cui p amoꝛē eternalr ꝯiūget. ¶ Ter
tio inuenio manũ dñi punitiuã reꝓbo-
rũ de qua ps. Nõ eñ eſt illis ꝯmutatio
⁊ nõ timuerūt deũ:extē.ma.ſuã in retri.
¶ Sexto dꝛ q puella ſurrexit. Ubi ſciē-
dũ q qñ peccatoꝛ recipit bonas inſpira
tiões iternas:vel eruditiões externas
tũc deꝰ pius culpã indulget ⁊ ꝯfert gra
tiã aiam viuificantē ⁊ ſic petõꝛ reſurgit
in hoc mũdo per grãm:vt tandem vitã
eternã habeas in futuro. Ad quam ec.

¶ Dñica.xxiiij.poſt pentecoſtē. Euan-
gelium ſexageſimumquintum.

CUm videritis
abominationē deſolatio-
nis q dicta eſt a daniele p
pheta ſtantem ec. Matth.
xxiiij. Nos videmus natu
raliter q omne cōſiliũ de aliquo preſup
ponit cognitionē ipſiꝰ. Nã de rebus in-
cognitis.nõ pōt ꝯſiliari pfecte. qꝛ ꝟo cō
ſiliũ eſt de futuris cōtingentibꝰ. ideo de
neceſſitate reqritur q de illis habeatur
aliqua noticia pma via ſi circa talia de-
beat habere cōſilium vtrũ ſint ꝓſequē-
da vel fugienda. Ut ſic per ꝓuidētium ſi
bona ſunt poſſint meliꝰ ꝓſequi. ſi vero
mala. cautiꝰ euitari. Cuiꝰ exemplũ ha-
bemꝰ Numeri.xiij. Ubi ſnĩalr dꝛ q ante
q filij iſrael vellent inuadere ⁊ intrare
terrã ꝓmiſſionis Moy. de mādato dñi
miſit exploratores q diligēter cōſidera
rēt terrã:vt ſciret qđ poſtmodũ eēt factu
rus. Quibꝰ ipſe dixit cũ veneritis ad mō-
tes ꝯſiderate terrã q̃lis ſit:⁊ pplꝫ q inha
bitatoꝛ eſt eiꝰ vtꝝ fortis ſit an infirmꝰ:ſi
pauci nũero an plures:ſi ipa terra bõa
an mala ⁊c. Qui fecerunt vt eis fuerat p

Moy.impatũ. Qꝛ igiť ante aduentũ xp̄i ad iudiciu ꝛ i ipo aduĉtu: multa mirāda ꝛ terroꝛẽ magnũ inducentia ſunt futura iō xp̄s vt diligens magr̄ ꝛ paſtoꝛ: ſuos diſcipulos ꝛ eoꝝ ſeq̄ces: de aduĉtu p̄dicato: ꝛ circa ipm mirādis ꝯtingentibꝰ ꝛ terribilibꝰ in euãgelio p̄ſenti aliqualr̄ inſtruit: vt ſic qui erũt pro tp̄e imminẽtia poſſint pro viribus ſuſtinere. Unde Gre. in om. Dñs ac redẽptoꝛ nr̄ ꝑituri mũdi mala ꝯcurrentia denũciat vt eo minꝰ ꝯturbẽt q̄ fuerĩt p̄ſcita minꝰ eñi ꝛc. In iſto igiť euangelio xp̄s tangit ſex. ſ.

Impugnationem penaliter affligentẽ.
Premonitionem ſagaciter excitantem.
Immutationem mẽtaliter perterrentẽ.
Apparitionem realiter exiſtentem.
Adunationem cõmuniter cõcurrentẽ.
Declarationem veraciter exprimẽteƺ.

¶ Primo p̄bat ꝑſecutio coꝛpalis. ſcƺ eruditio ſalutaris. tertium alteratio ſupnalis. q̄rtũ exhibitio ꝑſonal. q̄ntũ p̄ſentatio ḡnalis. ſextũ expoſitio figural. primũ i pricipio ſcƺ ibi. Si q̄s vobƺ dixerit ꝛc. t̄tiũ ibi. Statiƺ aũt poſt tribu. ꝛc. quartũ ibi. Et videbũt filiũ hoĩs ꝛc. quitũ ibi. Et mittet āgelos ꝛc. ſextũ ibi. Ab arboꝛe fici ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tāgit ꝛc. id p̄bat ꝛc. dĩ. Cuƺ videritis abo. ꝛc. Ubi ſciẽdũ ꝙ illa prima pars principalis: quãtuƺ ad ſenſuƺ hiſtoricũ duplr̄ pōt exponi. Primo. vt illa q̄ hic dicũtur intelligāť dicta de deſtructione ciuitatis hieruſalẽ. ſcd̄o de finali iudicio: ꝛ ꝯſummatiōe mũdi: ꝛ ātixp̄i aduĉtu. ¶ Quãtũ igiť ad expoſitionẽ ſecundã dimittendo. primã poſſumus q̄nq̄ conſiderare: ſcƺ.

Prodigium admirandum.
Stipendium precauendum.
Conſilium immitandum.
Flagitium metuendum.
Solatium appetendum.

¶ Quãtũ ad primũ dĩ. Cũ videritis ꝛc. Ubi ſciendũ ꝙ ꝑ illaƺ abominationẽ intelligiť antixp̄s: q̄ erit totus abominabilis ꝓpter maliciã ſuaƺ. Nam iuxta illud Prouer. iii. Abominatio dñi eſt oĩs illuſoꝛ. Quia igiť antixp̄s illudet ꝛ decipiet gẽtes. iō merito abolatio pōt dici. Cui inſultādo dĩ dñs Ezech. xvi. Abominationẽ feciſti decoꝛẽ tuũ. Nã lƺ deꝰ dat ātixp̄o aīam quãtũ eſt de ſe decoꝛā: tñ illam faciet abolabilẽ ꝑ pctā. Dicit āt ātixp̄s abolatio deſolatiōis: qꝛ ꝑ ipm deſolabitur totꝰ mũdus. Ut ſic verificet illđ hiere. xii. Deſolata ẽ oĩs terra. Iſte dr̄ ſtare in loco ſctō: qꝛ i tẽplo in hierlm tanq̄ ſit deꝰ ſe faciet adoꝛari. iuxta ꝙ de ipo dicit ap̄ls. ii. Timo. ii. Iſte ẽ hō pcti: filiꝰ ꝑditionis: q̄ aduerſať ꝛ extollit ſuꝑ oẽ qđ dr̄ deꝰ: aut qđ colit: ita vt i tẽplo dei ſedeat oſtẽdẽs ſe tāq̄ ſit deus. Quia h̄o hmōi eſt admirādũ ꝓdigium ſubiũgit. q̄ legit intelligat. Nā hō dƺ illud conſiderare vt cognoſcẽs eius verſutias teneat verã fidem. cui etiã deuote meditāti dabit dñs intellectũ iuxta illđ. ii. Timo. ii. Intellige que dico: dabit eñi tibi dñs in oĩbus intellectuƺ. Iſta nephāda nequitia antixp̄i poteſt figurari ꝑ illđ nepharium qđ fecit rex antiochus. de quo dr̄. i. Mach. i. ꝙ edificauit rex antiochus abominandũ idolũ deſolationis ſuper altare dei: ꝛ ꝑ diuerſas ciuitates iudee in circuitu edificauerunt aras ante ianuas domoꝝ ꝛ i plateis incendebāt thura ꝛ ſacrificabāt: ꝛ libros legis cõbuſſerũt igni ſcindẽtes eos: ꝛ apđ quẽcũq̄ iueniebāť libri teſtamẽti dei. ꝛ q̄cũq̄ obſeruabat legem dei ſm edictũ regis cruciabat in virtute ſua faciebāt hoc pplo iſrael. Ubi ſciẽdũ ꝙ antiochũ regẽ i piũ q̄ iterp̄tať pauꝑ ſilẽs intelligiť diabolꝰ q̄ iō paup dr̄ qꝛ caret diuina grã: ſilẽs h̄o qꝛ deũ non pōt laudare. Per idolũ h̄o abominationis intelligiť antixp̄s quẽ diabolus ponet in tẽplo q̄n in tẽplo dei ſedebit: cui faciet fieri reuerẽtiã: quãdo gentes ipm adoꝛabũt vt deũ. In circuitu etiã faciet aras ꝯſtrui q̄bus incẽdenť thura q̄n faciet ſuis nũcũs quos mittet ꝑ mũdũ: reuerẽtiã exhiberi. Cõburet aũt libros legis dei: qꝛ fidẽ catholicã conabiť diſſipare. Apud quẽcũq̄ aũt inuẽti fuerunt libri legis dei ꝛ quicũq̄ voluerit obſeruare cruciabitur: per acerbitatẽ penaꝝ. Et hoc faciet pplo iſrael q̄ iterp̄tať videns deũ. i. pplo xp̄iano q̄ nũc in deũ ꝛ dñm nr̄m ieſuƺ xp̄m credũt fideliter aptã viſionẽ celeſtis patrie expectãtes. hoc an

230

ſcꝫ faciet in ꝟtute rex antiochi.i.diaboli quē ꝑ illo tp̄e deꝰ ꝑmittet ad eoꝝ ꝓbationē ſi fortes fuerīt: affligere xp̄ianos. ¶ Quātū ad ſcd̄m ſcꝫ cōſiliū imitandū dicit. Tunc q̇ in iudea ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ hic ponit triplex ſtatꝰ hoim: q̇bus dat triplex ꝯſilium ſcꝫ illis qui ſunt ī iudea ꝙ fugiāt ad mōtes: illis q̇ ſunt ī tecto ꝙ nō deſcēdāt tollere aliq̇d de domo: illis qui ſunt ī agro ꝙ nō reuertātur tollere tunicā. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ illos q̇ ſūt ī iudea q̇ interp̄tat̄ cōfeſſio: intelligit̄ ſtatꝰ fidelium ꝑfectoꝝ qui tn̄ deū corde credunt ⁊ cōfitent̄ ore. ſeruātes illd̄ Ro.x. Corde eīn̄ credit̄ ad iuſticiā. ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutem. Ut ſic dicat̄ de ip̄is illud p̄s. Notus in iudea deus ⁊ in iſrl̄ magnū nomē eius. Per illos aūt q̇ ſunt in tecto qui eſt locus eminēs: intelligit̄ ſtatus ꝑfectoꝝ cōtēplatiuorū q̇ deo per amorē ſunt ꝯiuncti ⁊ ſequeſtrati ab iſtis tēporalibꝰ deū quietiꝰ cōtēplātur. vt ſic quilibet eoꝝ poſſit dicere illd̄ p̄s. Factꝰ ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Per illos aūt qui ſunt in agro ī quo laborat̄ et poſtmodum fructꝰ colligit̄ intelligit̄ ſtatꝰ ꝑfectoꝝ q̇ ſe ī opibꝰ virtuoſis exercent: vt habeāt fructum remunerationis eterne dicēdo cū p̄s. Plenitudo agri mecū eſt. Iſtis aūt in ſupradictis cōuerſantibꝰ dat ꝯſiliū: ⁊ prio primis ꝙ fugiāt ad mōtes. Ubi ſciēdum ꝙ per mōtes altos intelligit̄ cacumē virtutū: ad q̇d dꝫ q̇ eſt in iudea ideſt adhuc in ſtatu imꝑfectoꝝ aſcēdere vt efficiatur perfectus. Ut dici poſſit de ipſo illud Can.ii. Ecce iſte venit ſaliēs ī mōtibus ⁊ trāſiliens colles. Iſti p̄nt figurari ꝑ matathiā fideliſſimū ⁊ ꝓbiſſimuꝫ de quo ſnialiter d̄r .4. Mach.ii. ꝙ iminente ꝑſecutiōe regis antiochi nolēs ꝯſentire eiꝰ malis ſuggeſtionibꝰ vt legē dn̄i dimitteret ⁊ idola adoraret exclamauit in ciuitate voce magna. d. Oīs q̇ zelū hꝫ legis ſtatuēs teſtamentū exeat poſt me. Et fugit ip̄e ⁊ filii eius in mōtes ⁊ reliquerūt queecūq̧ habebāt in ciuitate. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ regem antiochuꝫ ꝑſequentē pp̄l'm dn̄i: intelligit̄ diabolus et antixp̄s eiꝰ miniſter peſſimꝰ ꝑſequēs pp̄l'm xp̄ianū. Per matathiā ꝟo fideliſſimū itelligit̄ q̇lꝫ xp̄ianꝰ fidelis: q̇ inſtar matathie nō cōſentiētis mādatis regis antiochi. nō dꝫ cōſentire eoꝝ ſuggeſtionibꝰ falſis: ſed ſtabiles ꝑſeuerare ⁊ inſtar matathie alios exhortari vt ſtabiles ſint in fide. ⁊ relinquendo etiā res ꝓprias tp̄ales ꝓpter defenſionem fidei creſcēdo in bonis opibꝰ vitia cum filiis ſuis. i. cū oibꝰ potētiis tā rōnabilibꝰ q̄ irrōnabilibꝰ ideſt ſenſitiuis dꝫ ad montes fugere virtutū altitudinē acq̇rēdo. Ut ſic iuxta illud p̄s. Sint fundamenta eiꝰ in mōtibꝰ ſanctis. ¶ Scd̄o dat ꝯſilium his q̇ ſunt ī tecto vt nō deſcendant tollere aliq̇d in domū ſuā. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ deſcenſum in domū intelligit̄ deſcēſus hois a ſtatu ꝯtēplatiōis ad iſta tp̄alia ⁊ carnalia: q̇d quidē nō dꝫ facere hō contēplatiuus. iuxta illud Eccl̄i.xviii. Poſt cōcupiſcentias tuas nō eas ⁊ a voluptate tua auertere. Un̄ cuilibet cōtēplatiuo d̄r dn̄s illud q̇d dixit ad yſaac Gen.xxvi. Ne deſcēdas in egyptū ſed quieſce in terra quā dixero tibi: ⁊ ꝑegrinare ī ea ⁊ benedicā tibi. Nā reuera quādo homo cōtēplatiuus non deſcendit in egyptū. i. ad tēporalia: ſꝫ requieſcit in ꝯtēplatiōis apice: deꝰ manet cū eo. ⁊ ſibi benedicit ſuā grāꝫ ⁊ ꝯſolatiōes mirificas largiēdo. Et io᷒ admonet̄ ne deſcēdat in domū ꝑ deſideriū mūdanoꝝ. ¶ Tertio dat cōſiliū his qui ſunt in agro vt nō reuertāt̄ tollere tunicas. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ iſtā reuerſionē intelligit̄ reſumptio prioris ꝯuerſatiōis mūdane: quā vir actiuꝰ dimiſerat. Ad quā quidē ducendā nō dꝫ reuerti ſi vult acceptꝰ eſſe deo ⁊ heres regni celoꝝ. q2 iuxta illd̄ Mat.ix. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ aſpiciēs retro aptꝰ eſt regno dei. Tales aūt qui nō recedūt figurāt̄ ꝑ rubē ⁊ gad paſtores ouiū de q̇bꝰ ſnialiter d̄r Nume.xxxii. ꝙ venerūt ad Moy. ⁊ dixerūt ſibi: nos ꝑgemus armati ad bellū ante filios iſrael donec introducamꝰ eos ad loca ſua. Nō reuertemur ī domos nr̄as vſq̧quo poſſideāt filii iſrael hereditatē ſuam: nec quicq̄ q̄remꝰ trās iordanē: q2 iā habemꝰ poſſeſſiones nr̄as in oriētali plaga. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ rubē ⁊ gad q̇ erāt paſtores ouiuꝫ intelligunt̄ hoies qui ſunt in ſtatu vite actiue. Iſti debēt accedere ad Moy. i. ad

xpm: & ſeipos offerre ad eūdē ad pugnā ideſt ad vitioꝝ ꝯflictū: & ſuo bono exemplo precedere filios iſrael .i. xpianos fideles. Et in pugna pſeuerare donec ꝑueniāt ad hereditatem eternā: nec debēt ad domos reuerti dādo ſe vitijs. nec poſſeſſionē trās iordanē qrere .i. res tpales ſed debēt ꝯtētari de ſuis poſſeſſionibus quas hābēt in orietali plaga .i. de diuina grā & opib⁹ bonis: q̄ ꝓ tāto ad orientalem plagā dicunt qz faciūt hoiem oriri deo filiū adoptiuū. Qui autē nō debēti & tamen reuertit ad priſtina accidat ſicut figuratū .iij. Reg. xiij. Ubi ſimiliter dr q cū de mādato dñi vir quidā ppheta veniſſet in bethel ad ꝯminandū populo dñi idololatriā quā faciebāt adorādo vitulū quē poſuerat hieroboā i bethel: & haberet in mādatis a dño q ibidē nō comederet nec biberet: & poſtq̄ inde receſſiſſet cum inuitaret ab aliquo alio ꝓpheta: lz fallaciter q reuerteret ad māducādū & bibēdum: ipſe rñderet q iuxta mādatū dñi reuerti non poterat tādē inſtat⁹ ab illo reuerſus eſt in bethel & comedit & bibit cōtra mandatū dñi & qz reuerſus fuerat: de⁹ puniuit eū. Nam venit leo dum eſſet in itinere & interfecit eum. Ubi ſciendū q per illum viruꝫ dei qui venerat in bethel ad reprehendendum malos: intelligit qlibet bonus cui mala nō debent placere: ſed potius peccātes arguere: & non communicare cum eis in operib⁹ malis & ideo ſibi pcipitur q cum eis nō cōmoret nec ſit eis familiaris: qz iuxta illud ps. Cū peruerſo peruerteris: & ei dictū fuit q nō comederet nec biberet i bethel. Si vo poſtq̄ a malis receſſerit: inuitet vt reuertat: qđ quidem fit: qñ ſenſualitas allicit hoiem ſuis falſis blanditijs: vt poſtq̄ dimiſit vitia: reuertat ad ipa inſtar alteri⁹ pphete ipm inuitātis: debet rñdere q iuxta mādatū dñi reuerti nō debet: ſed ſemp inantea pgredi ad opera meliora: quia ſi retroceſſerit a deo punietur. Et ideo ſignāter dr q ille a leone fuit crudeliter iterfect⁹: qz reuera reuertens ad priſtina mala interficit crudelr a diabolo p leonē ſignificato. ¶ Quantū ad tertiū .ſ. diſpēdiū pcauēdū dic. Ue aūt pgnātib⁹ &c.

Ubi ſciendum q hic tangunt duo: ſcꝫ.
Pregnantes &
Nutrientes.

Et talibus dicit ve. tertio hyems. quarto ſabbatū & iſtis dr q orēt ne fuga eoꝝ fiat hyeme vel ſabbato. Ubi ſciēdū q p pgnātes & nutriētes intelligunt hoies dediti tpalibus reb⁹ quoꝝ primū .ſ. eſſe pgnātem pertinet ad affectū. ſed eſſe nutriētē ad effectū: nā ipas amādo p affectū dr eſſe pregnās. Ipas vero acquirēdo illicite p effectū dr eſſe nutriēs. Iſtis aūt oibus dr ve dānatiōis eterne. iuxta illud Eſa. v. Ue q̄ ꝯiungitis domū ad domū et agrū agro copulatis. Per hyemē vo frigidā intelligit defect⁹ charitatis uel dilectiōis q̄tū ad affectū. Per ſabbatum vo in quo nō licebat operari intelligit defect⁹ meritorie operatiōis q̄tū ad effectū nā qui caret dilectione dr frigid⁹: & ideo p hyemē deſignat. Ut ſic de ipſis dici poſſit illud zach. xiiij. In illa die nō erit lux .i. charitas: ſed frigus & gelu .i. tenebre pcti. Qui vo caret meritoria opatione: dr piger & ocioſus qđ p ſabbatū deſignat. Un hilarius. Orate ne fuga veſtra fiat hyeme vel ſabbato .i. ne aut in pctōꝝ frigore aut in ocio bonorum operum reperiamini: quia grauis vexatio incūbet. ¶ Quantū ad quartum ſcꝫ flagitiū metuēdum dicit. Erit enim tūc tribulatio &c. Ubi ſciēdum q tpe antixpi erit tāta tribulatio & anguſtia q nūq̄ fuit viſa ſilis. nec videbit in mūdo: & iō dr vltima tribulatio. Iſta eſt illa dies tribulationis de qua dr Soph. i. Dies ire dies illa calamitatis & miſerie: dies tenebraꝝ & caliginis: dies nebule & turbinis: dies tube & clangoris. Nā ſicut dr Dan. xij. veniet tps quale nō fuit ex quo gētes eſſe ceperunt vſqꝫ ad tēpus illud. ¶ Quātū ad quintū .ſ. ſolaciū appetēndum dicit. Et niſi abbreuiati fuiſſent &c. Ubi ſciēdū q tpe antixpi erit maxima tribulatio. & iō cuilibet incutere dꝫ timorem. Nā iuxta illud Apoc. xiij. Datū eſt bellū facere cum ſctis & vincere illos: & data eſt ei poteſtas in omnē tribū linguā & pplm & gentē. Sed ſicut crudelitas qb ipo ſcti ſint pſequēdi qđ eſt incuſſiuū timoris tamē de⁹ ipos ꝯſolatur predicēs

breuitatẽ ꝑſecutionis ipſius. Ut ſic veri‑ficet illud. j. Corin. x. Fidelis eſt autem de⁹ qui non patiet nos tẽtari ſupra illđ qđ poterim⁹. Quãtũ ãt ꝑſecutio debeat durare habemus fixũ ⁊ terminatũ tp̃s oſtẽſum in diuerſis locis ſcripture: qꝛ durabit trib⁹ annis cũ dimidio: quanto etiã tẽpore xp̃s predicauit. Nã ſicut dr Apo. xiij. data eſt illi poteſtas facere mẽ‑ſib⁹ quadragintaduob⁹ qui faciũt tres annos cũ dimidio: accipiendo pro anno duodecim menſes. Uñ dr Dañ. xij. ꝙ cũ angel⁹ annũciaſſet Dañ. ꝑſecutionẽ an‑tixp̃i. Interrogauit eũ. d. vſqꝫquo. finis hoꝝ mirabiliũ. ⁊ rñdit ſibi angel⁹ ꝙ per tp̃s ⁊ tp̃a ⁊ dimidiũ tp̃is. i. ꝑ vnũ annũ ⁊ ꝑ duos ⁊ ꝑ dimidium anni. Cur autẽ ſic tp̃s illud abbreuiet cãm ſubiũgit xp̃s ꝙ hoc erit ꝓpter electos ne ex ip̃a tribula‑tiõe nimis grauent. ¶ Scđa pars.

Sequit. Tũc ſi q̃s vobis dixerit ⁊c. Ubi tangit ꝑmonitionẽ ſagaciter excitãtem. qđ ꝓbat eruditio ſaluta‑ris. Ubi ſciẽdum ꝙ in admonendo perfecte aliquẽ. Primo dꝫ ſibi predicere ꝑicula imminentia vt ip̃ſa poſſit caue‑re: ſcđo oſtẽdere occulta cõtingentia vt poſſit intelligere. Qꝛ igit añ xp̃i aduen‑tũ ad iudiciũ multa ꝑcedẽt pericula. iđ xp̃s diſcipulos nõ ſolũ ad eoꝝ vtilitatẽ. ſꝫ etiã olꝫ ſequẽtiũ imminẽtia pericula indicat: ⁊ aduẽtũ ſuũ ꝑdicit. Scđm hoc igit in pte iſta duo poſſum⁹ conſiderare ſcꝫ. Manifeſtationẽ ꝑiculoꝝ iminẽtiũ. Declarationẽ futuroꝝ contingentiam.

¶ Quãtũ ad primũ dr. Tũc ſi quis ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ q̃tũ ad iſtã manifeſtatio‑nem quatuor poſſumus cõſiderare: ſcꝫ.

Denunciationem attendendam.
Operationem admirandam.
Certificationem audiendam.
Concluſionem retinendam.

¶ Quãtũ ad denũciationẽ attẽdẽdã di‑cit. tũc ſi q̃s ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ de aduẽtu xp̃i ad iudiciũ erũt opiniões diuerſe. iu‑xta illud. ij. pe. ij. in vobis erũt magiſtri mẽdaces q̃ introducẽt ſectas ꝑditiõis. Et iđ xp̃s diſcipulis illa denũciat: vt eos reddat attẽtos ad talia deuitãda. Quan‑tũ ad opatiões admirãdã dr. Surgẽt em̃ pſe. ⁊c. vbi tria poſſum⁹ cõſiderare: ſcꝫ.

Cetum malitioſum.
Modum miraculoſum.
Finem pernicioſum.

¶ Quãtũ ad cetũ mali. dr. Surgẽt enim pſeudo xp̃i ꝓph̃e. pſeudo em̃ grece idẽ eſt qđ falſus ſiue fallax latine. añ igitur aduẽtũ xp̃i ad iudiciũ multi falſi hoies apparebũt q̃ vt hoies bonos decipiant multa falſa mentiẽdo ꝑdicabũt de xp̃o. Dñr ãt pſeudo xp̃i ꝓph̃e. pſeudo inquã xp̃i ꝓpter vſurpationẽ dĩe ꝑtãtis. pſeu‑do aũt ꝓph̃e ꝓpter vſurpatiões claritaꝰ tis ſcie. ⁊ tñ iuxta illđ dicere. v. ꝑdicabũt mẽdaciũ. ¶ Quãtũ ad modũ miraculo‑ſum dr. Et dabũt ſigna ⁊ ꝓdigia. Ubi ſciẽ‑duꝫ ꝙ ſignũ dr aliqđ op⁹ mirabile quaſi ꝓductũ ad monẽdũ affectũ: ⁊ eſt de futu‑ris ꝯtingẽtib⁹. Talia aũt ſigna ⁊ ꝓdigia faciet antixp̃s ⁊ ipſi⁹ miniſtri ꝑmiſſiõe diuina. de quo apľs. ij. Timo. ij. Ei⁹ ad‑uent⁹ eſt ſm opationẽ ſathane in oĩ vꝛtu‑te ⁊ ſignis ⁊ ꝓdigũs mẽdacib⁹ ⁊ in oĩm ſeductionẽ iniq̃tatis his q̃ percũt eo ꝙ charitatẽ veritatis nõ receperũt vt ſal‑ui fierẽt. Hoc aũt fuit figuratũ. Apo. 16. vbi inq̃t Jo. Uidi de ore draconis ⁊ de ore beſtie ⁊ de ore pſeudo ꝓphete exiſſe ſpũs tres imũdos i modũ ranaꝝ: ſunt ei ſpũs demonioꝝ faciẽtes ſigna ⁊ ꝑcellũt ad reges terre ꝯgregare illos in ꝑliũ ad diẽ magni dei oĩpotẽtis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ illũ draconẽ beſtiã ⁊ pſeudo ꝓphetã itel‑ligit antixp̃s: q̃ iđ draco dr ꝓpter tortuo‑ſitatẽ: qꝛ ſicut ſpẽs tortuoſus vellet oẽs decipe. Dr aũt beſtia ꝓpter nocẽdi cru‑delitatẽ. Dr pſeudo ꝓpheta ꝓpt docẽdi falſitatẽ. Dr aũt ꝙ de ore iſtius antixp̃i exeũt tres ſpũs immũdi: qꝛ ſua doctrina docebit hoies i pctis viuere q̃ oĩa pc̃a ſꝫ reducũt ad tria. ſ. ſupbiã auaritiã ⁊ luxu‑riã. Dicũt ãt iſti tres imũdi ſpũs eſſe ad modũ ranaꝝ qꝛ vltra hꝫ ꝙ iſiciũt hoies faciũt ẽt eos garrulos iſtar ranaꝝ. dicũt ſpũs demonioꝝ faciẽtes ſigna: vt. ſ. dcm̃ eſt. Ad q̃s ãt ⁊ ad q̃d iſti ſpũs vadãt: au‑di q̃d ſeqt: qꝛ ad reges tre. i. ad hoies de‑ditos terrenis vt eos ꝯgreget ad ꝑliũ. i. vt ſuis malis opib⁹ iſtar ꝑliãtiũ deo cõ‑tradicãt. ¶ Quãtũ ad finẽ pnicioſum dr Jta vt in errorẽ inducãt. Ubi ſciẽdũ ꝙ ſi malis itẽtio antixp̃i erit ſeducere hoies

a via veritatis ⁊ eos reducere i errorẽ qđ q̇đ ſi facere nõ poſſit quãtũ ad electos finaliter tñ hoc faceret q̃tũ ad multos. Un̄ poteſt figurari p illã beſtiam quã vidit Jo. Apoc. xiij. Ubi ſinaliter dr ꝙ vidit vnã beſtiã aſcendentẽ de mari ⁊ pugnabat cõtra hoies habentẽ cornua decẽ et capita ſeptẽ ⁊ ſup cornua decẽ dyademata: ⁊ ſup capita eius noia blaſphemie: ⁊ ſimilis erat pardo: ⁊ habebat pedes ſicut pedes vrſi: ⁊ os ſicut leõis: ⁊ habebat poteſtatẽ draconis: quã adorauerũt hoies dicentes: q̇s ſimilis beſtie. Poſtea vidit aliã beſtiã aſcendentem de terra habẽtẽ duo cornua ſimilia cornib⁹ agni ⁊ loquebat ſicut draco ⁊ habebat poteſtatẽ prioris beſtie: ⁊ fecit ſigna magna in ꝯſpectu hoim: ⁊ ſeducebat habitãtes in terra ppter ſigna q̃ faciebat ⁊ fecit ꝙ oẽs adorarent imaginem p̄me beſtie: ⁊ qui ipã nõ adoraret interficeret. Ubi ſciendũ ꝙ per primã beſtiam intelligit diabolus: qui iđ dicit beſtia: vel q: crudelis: vel q: facit hoies beſtiales. Iſta dr de mari aſcẽdere ad pugnãdũ contra hoies: q: ꝑmittitur a deo vt tentãdi hoies habeat ptãtem. Iſta dicit habere ſeptẽ capita in q̇bus ſunt noia blaſphemie. ꝓpter ſeptẽ vicia capitalia de q̇bus hoies tentabũt: ⁊ in quib⁹ operãdo deũ blaſphemãt. Dicitur etiã habere decẽ cornua. ꝓpt trãſgreſſionẽ decem preceptoꝝ in quib⁹ aliquã delectationem oſtẽdit inſtar dyadematis caput ornãtis. Dicit ſimilis pardo q: ſicut pard⁹ eſt aial diuerſoꝝ colorum: ſic diabolus facit hoiem inſtabilẽ ⁊ diuerſimode vacillare. Dicit etiam habere pedes vrſi: q: affectum hois ſignificatum p pedes inſtar vrſi immũdi deturpat. Dicit aũt habere os leonis: q: facit hoies inſtar leonis rugire p arrogantiã. Que ſignãter poteſtatẽ draconis dr hre: q: ſicut draco eſt aial venenoſum ⁊ ſubdolũ: ſic diabol⁹ callide decipiẽs hoiem ipm dicit venenare: hãc aũt beſtiã dicũtur adorare hoies qui ſimilis beſtie qñ eius ſuggeſtionib⁹ acquieſcũt. Per ſecũdã aũt beſtiã aſcendẽtem de terra intelligitur antixp̄s: q̇ iđ de terra aſcendere dicit: q: in hoc mundo naſcet. Iſta beſtia dr habere cornua cornibus agni ſimilia q: inſtar agni ſe volet bonũ oſtendere ſ tñ ſm veritatẽ ipſe loquetur vt draco: q: lʒ ipſe videat habere ṽba blandia tamẽ erũt malicia venenata. Hic dr habere poteſtatẽ p̄oris beſtie: q: diabol⁹ ſignificat⁹ p primã beſtiã dabit ſibi ſuã q̃tum poterit ptãtem: in cui⁹ virtute faciet ſigna ⁊ ꝓdigia: vt i ipis decipiat hoies ⁊ inducat ad adorãdũ p̄mã beſtiã. i. diabolũ. qđ ſi q̇ inuẽti fuerit q̇ beſtiã adorare noluerit: ipos atrociter ꝑſequẽt. Ut ſit illđ cornu de quo dr Dañ. vij. Aſpiciebã iq̇t Dañ. ⁊ ecce cornu illđ faciebat bellũ aduerſus ſctõs. Sciendũ eſt qñ dr ita vt in errorẽ inducãt ſi fieri põt ẽt electi. ꝙ aliq̇d poſſunt dici electi dupłr. vno mõ quãtũ ad diuinã ꝑdeſtinationẽ qua de⁹ finałr ordinauit ad vitã eternã: ⁊ illi q̇ ſic ſũt electi tpe antixp̄i nõ decipiẽt: q: diuina predeſtinatio falli nõ põt. de talib⁹ loq̇tur xp̄s Jo. xv. d. Nõ vos me elegiſtꝭ: ſʒ ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatiſ ⁊ fruct⁹ vr̃ maneat. Alio mõ dicunt aliq̇ electi quãtũ ad p̄ntẽ iuſticiã: nõ aũt finaliter nec ſm ꝑdeſtinationẽ diuinã ſicut aliq̇ boni nõ finałr ꝑmanẽtes ſicut iudas ꝓditor de q̇ dixit ihs Jo. vj. Nonne ego elegi vos duodeciʒ ⁊ vn⁹ ex vob̄ diabol⁹ ẽ ⁊ tales ſic electi tpe antixp̄i i errorẽ ducẽt. ¶ Quãtũ ad tertiũ. ſ. certificationẽ audiẽdã dixit. Ecce ꝑdixi vobis. Ubi ſciẽdũ q: iuxta illđ Gre. in omel. Iacula min⁹ feriũt que ꝑuidẽt: iđ xp̄s diſcipłis illa denũciat vt tpe ãtixp̄i reddat hoies cautiores. Ut ſic de ipo poſſit dici illud Dañ. ij. Ipſe reuelat abſcõdita ⁊ ꝓfunda: ⁊ nulli alteri datũ ẽ noſſe ⁊ ꝑdicere futura ꝯtingẽtia. ¶ Quãtũ ad q̄rtũ. ſ. ꝯcluſiões retinẽdã dicit. Si q̇s ergo ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ pſeudo prophe q̇ erũt tpe ãtixp̄i volẽtes hoies in errorẽ inducere: dicẽt xp̄m eẽ in deſerto. Ut ſic poſſint meli⁹ hoies erroribus decipe. Dicẽt etiã ipm eſſe in penetralib⁹. i. i ſecretiſ ⁊ intimis locis. vt poſſint ãtixp̄i dñio ſubiugere. hoc ſʒ Vilariũ. ¶ Quãtũ ad ſcđm. ſ. declarationẽ futuroꝝ cõtingẽtiũ dr. Sicut eñ fulgur ⁊c. Ubi ſciẽdũ ꝙ i aductu xp̄i futuro ad iudiciũ iter alia erũt duo. Primo regis gñalis manifeſtatio. Scđo gregis familiaris adunatio. ¶ Quãtũ ad primũ dr.

Sicut eī̄ fulgur exit ⁊c. Inter alia eī̄ q̄
videmꝰ cito a remotis apparere eſt ful-
gur: cuiꝰ euidētia tāta eſt ꝙ nō eget alio
nūciāte ⁊ ſic xp̄s ad iudicādū veniet ci-
to ⁊ cū euidētia magna Ut poſſit dicere
illud Eſa. lx. Ego dn̄s in tꝑe eiꝰ ſubito fa
ciā iſtud. Uñ zach. ix. Sup eos dn̄s deus
videbit ⁊ exibit vt fulgur iaculum eius.
¶ Quātū ad gregis familiarē adunatio
nē dicit. Ubicūqꝫ fuerit corpus ⁊c. Per
corpꝰ eī̄ intelligit xp̄s quātū ad huma-
nitatē quā aſſumpſit paſſibilē ⁊ mortalē.
Per aquilas ꝟo intelligunt viri ſancti ⁊
iuſti q̄ inſtar aq̄laꝝ ſe ꝑ cōtēplationē di-
uinoꝝ eleuauerūt in altū. Lꝫ igitur oēs
hoīes in die iudicij cōgregent ad xp̄ꝫ vt
ab eis rōnē exigat et retributionē acci-
piāt de opibus ſuis. iuxta qḋ ipſe dicit
Johel. iij. cōgregabo oēs gētes ⁊ dedu-
cā eas in vallē Joſaphat tñ ſpālr bonos
et iuſtos ſibi familiares aggregabit de
q̇bꝰ dr̄ Apo. xix. Uenite cōgregamini ad
cenā magnā dei. Sciē. eſt aūt ꝙ illḋ exē-
plū de aq̄l. venientibus ad corpꝰ valde
fuit congruū: q̄ꝛ ſicut aq̄le de longinq̄s
partibus ſentiētes cadauera ad ipſa ve-
niūt: ſic oēs hoīes de vniuerſis mūdi pti
bus cōgregabunt ad xp̄m: q̇ cadauer di-
ci pōt: nō q̄ꝛ putridū: ſꝫ q̄ꝛ pro redēptiōe
humani generis paſſus ⁊ mortuus eſt.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Statim antē poſt ⁊c.
Ubi tāgit mutationem mēta-
liter pterrentē: qḋ ꝓbat alte-
ratio ſupernalis. Ubi ſciēduꝫ
ꝙ q̄n aliq̇s videt mutationeꝫ
aliquā inſolitā fieri ex hoc inducit in ti-
morē. Et q̄ꝛ circa tēpus aduētꝰ xp̄i ad iu-
diciū fiēt alteratiōes ⁊ mutatiōes mul-
te ⁊ inſolite tā in creaturis ſpūalibus ꝙ̄
corporalibus. ideo tūc hoīes cū admira
tione timebūt. Scd̄m hoc igit in pte iſta
quatuor poſſumꝰ cōſiderare ſm nouitatē
quadruplicem apparentem ſcꝫ.
Corpoꝝ celeſtiū magnā alterationem.
Supernoꝝ ſpirituū mirā cōcuſſionē.
Prodigioꝝ ſalubriū claram oſtenſionē.
Mundanoꝝ hoīm durā lamentationeꝫ.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. Stati āt poſt ⁊c.
Ubi ſciēdū ꝙ ſicut deus q̄n p̄mo creauit
mūdū ornauit corpꝰ celeſte luminaribꝰ
iuxta illḋ Gen. j. Fecit deꝰ duo lumina-
ria magna ⁊c. ſic approximāte mūdo ad
finē: faciet ꝙ in ipſis erit magna altera-
tio q̄ꝛ cū facta fuit tāti luminis in mūdi
exordio in ipſiꝰ fine ſuo lumine priuabū
tur. Ut ſic verificet illud Luc. xxj. Erūt
ſigna i ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. Que ſigna ex
ponēs beatus Joānes Apoca. vj. Dicit
ſol factꝰ eſt niger tanꝙ̄ ſaccus ciliciꝰ ⁊
⁊ luna facta eſt tota ſicut ſanguis ⁊ ſtelle
celi ceciderūt ſup terrā. Et hoc eſt qḋ p̄-
dictū eſt ꝑ Johelē ꝓphetā. Johel. ij. Sol
ꝟtet in tenebras ⁊ luna in ſanguinē añ
ꝙ̄ veniat dies dn̄i magnus ⁊ horribilis.
¶ Quantū ad ſcd̄m ſcꝫ ſupernoꝝ ſpiri-
tuum mirā concuſſionem dicit. Et virtu
tes celoꝝ ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ per virtutes
quas hic xp̄s nolat: intelligunt angelici
ſpūs. Dicunt etiā ꝓ tꝑe aduētꝰ xp̄i ꝟtu
tes ꝓpter excellētiā opeꝝ q̄ faciēt in cō-
uerſatione mūdi. Iſte ſunt virtutes de q̇
bus p̄s. Bñdicite dn̄m oēs virtutes eiꝰ
miniſtri eius qui facitis voluntatē eiꝰ.
¶ Quātū ad tertiū ſcꝫ ꝓdigioꝝ ſalubriū
clarā oſtenſionē dicit. Et tunc apparebit
ſignū filij hoīs i celo. Per illḋ eī̄ ſignū
vno mō intelligit crux xp̄i: q̄ꝛ veniet ad
iudicādū mūdū hñs ſigna memorie paſ-
ſionis ſue ſcꝫ claues: lanceā: coronam et
crucē. Cauſaꝫ aūt hoꝝ aſſignat Chry. d.
Appebit aūt ſignū crucis vt iudeoꝝ in
uerecūdiā cōfutet Aduenict xp̄s in iu-
dicio nō vulnera ſolū ſꝫ mortē ꝓbatiſſi-
mā oſtēdēs: hāc aūt crucē ſꝫ Chry. ſignū
vocat ⁊ nō crucē: vt diſcipulos cōfortet ⁊
ne ꝟecundent. Alio mō ꝑ illud ſignū in-
telligunt illa ſacra ſtigmata q̄ in die iu-
dicij oībus apparebūt. Et huic opiniōi
cōcordare magis vr̄ Chryſo. di. Quidaꝫ
putāt crucē xp̄i oſtēdēdā eſſe in celo ve-
riꝰ aūt ip̄m xp̄m hñtem in corꝑe ſuo teſti
monia paſſiōis ſue. Nā ſicut dr̄ Apoc. j.
Uidebit eū oīs oculꝰ ⁊ q̇ eū pupugerūt.
¶ Quātū ad quartū. ſ. mundanoꝝ hoīm
durā lamētationē dicit. Et tunc plāgent
oēs tribꝰ terre. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ tribꝰ ter
re itelligunt oēs hoīes q̇ terrenis ⁊ tpa
libus dediti celeſtia dimiſerūt: de q̇bus
p̄s. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare in
terrā. Iſti igit ſm hiero. plāgēt q̄n vide-
bunt iudicē veniētē ⁊ eos per ſuiam pu-

uientẽ. Et Chry. plãgẽt iudei plãgẽt gẽtiles: plãgent xp̄iani q̄ magis dilexerũt mundum q̄ xp̄m. Tũc enim verificabit illud Apoc. vj. Reges terre ⁊ p̄ncipes. ⁊ tribuni: ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oẽs ſerui abſcõderunt ſe in ſpelũcis ⁊ petris mõtiũ: ⁊ dicẽt mõtib⁹ ⁊ petris cadite ſup nos: ⁊ abſcõdite nos a facie ſedẽtis ſup thronũ ⁊ ab ira agni: qm̄ veniet dies magn⁹ ire ipſorũ ⁊ q̄s poterit ſtare. q.d. null⁹. qualiſcũq̄ ɔditiõis ſit poterit ſe occultare.

¶ Quarta pars.

SEquit. Et videbunt filiũ hois ⁊c. Ubi ſciẽdũ q̄ cum triplex xp̄i reperiat aduent⁹. ſ. in mũdum per incarnationem: in mẽtem hois p ſanctificationẽ: et ad iudicium p finalem diſcuſſionez. Aduẽtus q̄ eſt in mẽtẽ hois: eſt inuiſibilis. Aduentus autem in mũdum fuit viſibilis: ſed paſſibilis ⁊ mortalis. Aduentus autẽ ad iudicium erit viſibilis omnibus nõ tñ paſſibilis nec mortalis: ſed in potẽtia ⁊ gloria maieſtatis. Scd̄m hoc igit in parte iſta duo poſſumus cõſiderare: ſcz.

Primo differẽtiã aduent⁹ xp̄i ad iudiciũ ad aduẽtũ ipſi⁹ i mẽtẽ p ſctificationẽ.

Scd̄o differẽtiã: ipſi⁹ ad iudiciũ ad aduentũ in mundum per incarnationẽ.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. Et videbũt filiũ hois. Nã aduẽt⁹ xp̄i i mẽtẽ hois eſt inuiſibilis ⁊ ſpũalis. aduẽt⁹ aũt eius ad iudiciũ erit viſibilis ⁊ corpalis: q2 oẽs ipſuz corpaliter videbunt. iuxta illud Luc. iij. Uidebit ois caro ſalutare dei. De iſto aduẽtu dixit chriſt⁹ principi ſacerdotũ. Matth. xxvj. Uidebitis filiũ hois ſedẽtẽ a dextris virtutis dei ⁊ veniẽtẽ i nubib⁹ celi. ¶ Quãtũ ad differẽtiã aduent⁹ xp̄i ad iudiciũ ad aduentũ xp̄i in mundũ dicit. Ueniẽtem in nubib⁹ celi. Ubi ſciendũ q̄ aduẽt⁹ xp̄i in mundũ primo fuit infim⁹: q2 fuit in iſto mundo terreno. iuxta illud Baruch. iij. In terris viſus eſt ⁊ cũ hoib⁹ cõuerſat⁹ eſt. Aduent⁹ aũt eius ad iudiciũ erit altus: q2 in nubibus celi. iuxta illud Apoc. j. Ecce venit cũ nubibus et videbit eum ois oculus. ¶ Scd̄o aduẽt⁹ xp̄i in mũdũ fuit infimus: q2 xp̄s fuit paſſibilis ⁊ mortalis. iuxta illd̄ Eſa. liij. Uidim⁹ eũ ⁊ ɔſiderauimus deſpectũ ⁊ nouiſſimũ viroꝝ virũ dolorum ⁊ ſciẽtẽ infirmitatẽ nr̄am. Aduẽtus aũt ad iudiciũ erit cũ fortitudine. iuxta illud Sap. xvj. Tu es dn̄e q̄ vite ⁊ mortis habes poteſtatez ⁊ deducis ⁊c. ¶ Tertio aduent⁹ xp̄i in mũdũ fuit diminut⁹: q2 nõ habuit corpus gl'ioſuz: ſz nobis ſilẽ. Aduẽt⁹ aũt ei⁹ ad iudiciũ erit in corpe glorificato et in maxima maieſtate. De q̄ ps. Bñdictũ nomẽ maieſtatis ei⁹ i eternũ ⁊ replebit in maieſtate eius omnis terra fiat fiat.

¶ Quinta pars.

SEquitur. Et mittet angelos ſuos ⁊c. Ubi tãgit adunationem cõiter concurrentẽ: qd̄ probat p̄ntatio ḡnalis. Ubi ſciendum q̄ inſtãte die iudicij virtute diuina ⁊ miniſterio angeloꝝ oẽs hoies reſuſcitabunt vt veniãt añ iudicem reddituri de factis proprijs rõnẽ iuxta illud apl'i. ij. Corin. v. Oẽs eñ nos manifeſtari opz añ tribunal xp̄i vt referat vnuſq̄ſq̄ ꝓpria corporis ꝓut geſſit ſiue bonum ſiue malũ. Scd̄m hoc igit in pte iſta duo poſſumus conſiderare: ſcz.

Miniſtrorum deſtinationem.

Mortuorum reſuſcitationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Et mittet angelos ⁊c. Ubi ſciendum q̄ xp̄s mittet angelos ſuos ad colligendũ pulueres defunctoꝝ vt virtute diuina cõpigant ⁊ formẽtur corpa q̄b⁹ aie reunient ſicut i mũdo fuerunt: ita q̄ ijdẽ numero ſint hoies in reſurrectione q̄ fuerunt añ. ¶ Quantũ ad ſcd̄m. ſ. mortuoꝝ reſurrectionẽ dicit. Et cõgregabũt electos ⁊c. Ubi ſciẽdũ q̄ mund⁹ ḡnalr põt dupl'r diuidi. Primo ſm diſtinctionẽ quatuor climatũ ſcz oriẽtis occidẽtis: aq̄lonis ⁊ auſtri. Scd̄o p tẽſionem q̄ eſt a medio terre vſq̄ ad extremũ qd̄ poſſum⁹ videre in quo vr̄ cõiũgi illd̄ qd̄ terminat viſum nr̄m cuz celo. vt igit iſta mortuoꝝ reſurrectio oſtẽdat futura dicit hoies vndiq̄ cõgregari. Un̄ quãtũ ad diſtinctionẽ q̄tuor ptiũ p̄ncipaliũ dicit. Et ɔgregabũt electos a q̄tuor vẽtis. Et hoc ẽ qd̄ ꝓphetatũ fuit Ezec. xxxvij. Ubi dr̄ a q̄tuor vẽtis veni ſpũs ⁊ inſuffla ſup interfectos iſtos ⁊ reuiuiſcant. hoc aũt fuit figuratũ. Numeri. iiij. vbi ſmlr'r dr̄ q̄ dñs precepit Moy. q̄ faceret duas

tubas argēteas ad vniuerſum populum
congregādū a quatuor plagis mūdi. Uñ
Aug. Scriptū eſt in numeris ꝙ ex qua-
tuor tubis congregabāt ſacerdotes tubi
cinantes eos ꝗ ſunt in caſtris iſrael: ſm
quorū comparationē de angelis xp̄i dr
ꝙ congregabunt electos a quatuor ven-
tis. ¶ Quantū aūt ad proceſſionē ꝗ eſt a
medio terre vſq; ad extremum qd poſſu
mus videre dicit. A ſummo celorum vſ
q; ad terminos eorum. Nā vndiq; ex omni
parte mūdi tā in latū ꝙ in lōgū xp̄s oēs
hoies congregabit iuxta illud qd ipſe fi
guratiue dicit Ezech. xxxvij. Ecce ego aſ
ſumā filios iſrael de medio nationū ad
quas abierunt ⁊ congregabo eos vndiq;
⁊ adducā eos ad humū ſuā. Iſta genera-
lis reſurrectio fuit prophetice figurata
Ezech. xxxvij. Ubi dñs dicit. Ecce ego
aperiā tumulos vr̄os ⁊ educā vos de ſe
pulchris veſtris populus meus ⁊ indu-
cā vos in terrā iſrł: ⁊ ſcietis qȝ ego dñs.

¶ Sexta pars.

Equit. Ab arbore autē fi-
ci ⁊c. Ubi tāgit declaratio-
nem veraciter exprimentē
qd probat expoſitio figura
lis. Ubi ſciendū ꝙ xp̄s mo
re paleſtinorum loquētiū
prouerbialiter adducit parabolicū ⁊ ſpi-
rituale exemplum: vt ꝗ dicta ſunt de ip-
ſius aduentu clarius ⁊ certius capiant.
Scdm hoc igitur in parte iſta tria poſſu
mus conſiderare: videlicet.

Naturalem exemplificationem.
Generalem certificationem.
Specialem confirmationem.

¶ Quantū ad primum dicit. Ab arbore
fici ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ qȝ inter oēs ar-
bores ficus tardius vernat: ⁊ per conſe-
quēs eius vernatio eſt magis ꝓpinqua
eſtati. ideo ficum in exemplū adduxit vt
oſtendat ꝙ qñ predicta euenerint cito et
non poſt multum temporis ſm Chryſo.
erit aduentus ipſius. ¶ Quantū ad ſecū
dū. ſ. generalem certificationem dicit. Amē
dico vobis ⁊c. Ubi ſciendum ꝙ xp̄s vo-
lēs certificare diſci. de his que dixerat:
oſtendit ꝙ aliqui erunt illo tempore qui
ab ipſo poterunt faciliter intueri: qȝ hu
manū genus eſſe nō deſinet vſq; ad tem
pus illud: nec etiā in ſpeciali generatio
iudeorū totaliter conſumetur quin aliq̄
remaneāt quin predicta videbunt. Et li
ab antichriſto ſeducantur: tñ venientib⁹
Enoch ⁊ helia poſtmodū entiſ ꝓ mor-
tuo conuertentur vt ſic. Uerificetur il-
lud dictum propheticum. hiere. xxiij. et
xxxiij. In diebus illis ſaluabitur iuda ⁊
iſrael habitabit confidenter. Quantum
ad tertium ſcȝ ſpecialem cōfirmationē
dicit. Celū ⁊ terra trāſ. ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ
tāta eſt certitudo illorū que chriſtus lo-
quitur ꝙ facilius eſſet ꝙ celum et terra
deſinerēt eſſe: ꝙ ꝙ verbum ſuum nō im-
pleret quātum ad ſignificatum. iuxta il-
lud qd dicit Eſa. lv. Uerbum inquit meū
quod egredietur de ore meo nō reuertet
ad me vacuū: ſed faciet quecūq; volui et
proſperabitur in his ad que miſi illud.
Chriſtus igitr natus de patre eternalr ⁊
de virgine matre temporaliter cuius ver-
bum ſic eſt firmum et ſolidum ꝙ veraci-
ter de ipſo poteſt dici illud Eſa. xl. Uer-
bum dei noſtri ſtabit in eternum: cui di-
cere poſſumus illud Jo. xvij. Sermo tu⁹
veritas eſt. Sic opus iſtud factū ad lau-
dem ſui nominis ⁊ virginis glorioſe ge
nitricis ipſius: et beatiſſimi patris no-
ſtri Frāciſci hierarche noſtri ordinis ⁊
glorioſi cōfeſſoris Antonij: ſanctiq; epī
Ludouici de regali proſapia nati. ſic ac-
ceptando confirmet: vt quilibet fidens
in ipſo poſſit vitam ſuam in preſenti fi-
nire: quatenus ad gloriā perueniat ſem-
piternam. Ad quam ille nos ⁊c.

¶ Explicit compendium poſtille edite
a fratre Philippo de monte Calerio ab-
breuiatum per Fratrem Jonſelmum de
Canoua de Cumis: tunc Cuſtodem Cu
manum ordinis minorum.

¶ Regiſtrum huius operis.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m. n.o.p.q.r.s.t.v.
x.y.z.aa.bb.cc.dd.ee.ff.

¶ Omnes ſunt quaterni.

Incipit quadragesimale Fratris philippi de mōte Calerio ordinis minorum.

¶ In die cinerum. Sermo.j.

Cum ieiunatis. Nolite fieri sicut hypocrite tristes. Mat.vj. Nō naturalis nos docet ⁊ huic ars medicine ɔcordat ꝙ infirmitates ꝑ eis cōtraria curant. ſicut igit͛ eſt in naturalibus: ſic eſt ſuo mō in ſpiritualib⁹. ¶ Cū igit͛ in aīa ſit ſpiritualis infirmitas pctm̄ mortale: ipſius curatio per ſuū oppoſitū debet eſſe. cui ſentētie concordans Grego. in quadā omelia vbi ſic ait in omelia de vno martyre. Nā ſicut arte medicīe calida frigidis: frigida calidis curant͛. ita dn̄s noſter cōtraria oppoſuit medicamēta pctis. vt lubricis cōtinētiā: tenacibus largitatē: iracūdis māſuetudinem: elatis ꝑciperet humilitatē: lȝ autē pctā multipliciter diſtinguant͛. tn̄ quantū ad preſens ſpectat gnāliter reducunt͛ ad tria. de quibus. j. Joā.ij. Oē qđ eſt in mundo: cōcupiſcentia carnis eſt: ⁊ cōcupiſcentia oculoꝝ: ⁊ ſupbia vite. per quorū primum hō inclinatur ad quaſcunqȝ delectatiōes carnales. per ſcđm ad mūdanas diuitias. per tiū erigit͛ ad alta. ¶ Sctā igit͛ mater eccleſia q̄ de ſuis ſpiritualib⁹ filijs curā gerit ſollicitā vidēs aliquos pctōꝝ infirmitatibus lāguidos volēs hoc ſacratiſſimo quadrageſimali tpe mederi: ipſis dat tria remedia dictis tribus vitijs oppoſita. Nā contra ſupbiā docet humilitatē dum ſup hoim capita ordinauit cineres poni. vt ſic ſe morituros cogitēt ſibi dicēdo illđ Geñ. iij. Memēto homo quia cinis es ⁊ in cinerē reuerteris. In cuius recordationē dicitur. Job.xiij. Memoria noſtra cōparabitur cineri. Et Eccli.x. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. Contra luxuriam docet auſteritatem: dum ad ieiunādum inducit. Cōtra xͦo auariciā docet paupertatem: dū ꝓhibet in mūdo theſaurizare. de quibus duob⁹ vltimis ſpāliter fit mētio in euāgelio hodierno in q̄ xp̄s tria tāgit. ſ. Carnis macerationē vitia cōprimentē. Mundi deſpectionē ſupflua abdicantē. Mentis locationem dilecta conſequētē. ¶ Primum ꝓbat deliciarum ſubtractio. Secūdum diuitiarum deſertio. Tertiū diſtātiaꝝ ſituatio. Primū in prin. Scđm ibi. Nolite theſaurizare ⁊c. Tertiū ibi. Ubi eſt theſaurus tuus ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad pmū. Ubi tāgit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dicit. Cū ieiunatis ⁊c. Ubi ſciendū. ꝙ qꝛ ſicut dictū eſt auaricie ɔtrariat͛ liberalitas: q̄ cognoſcit͛ ꝑ eleemoſynaꝝ elargitionē: ſupbie hūilitas: q̄ cognoſcit͛ ꝑ deuotā orationē. luxurie xͦo caſtitas: q̄ nutrit͛ ꝑ corporis macerationē. iuxta qđ Raphael angelus docuit Tob. di. Tob.xij. Bona eſt oratio cū ieiunio. ⁊ eleemoſyna magis quā theſauros auri cōdere. ideo xp̄s ieſus ver⁹ magiſter ⁊ pius contra predictā auariciam dicit Lu.vj. Eſtote miſericordes ſicut et pater veſter miſericors eſt. et Ambroſi⁹. Omnis autē ſumma diſcipline xp̄iane in mia et pietate eſt. Contra ſupbiā dicit Mat.xj. Diſcite a me: qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde. Cōtra vero luxuriā dicit in euāgelio hodierno. Cū ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. vn̄ Chryſo. ſup Matt. Quia oratio illa fortis eſt que fit in ſpiritu humili ⁊ corde cōtrito. q̄ aūt delitijs fruit͛. ſpm̄ humilē cor cōtritum hr̄e nō pōt. ¶ Manifeſtum eſt ꝙ oratio ſine ieiunio fragilis eſt infirma. et ideo q̄cunqȝ ſancti ꝑ aliqua neceſſitate voluerūt orare ieiuniū cū oratiōe miſerūt. vn̄ cōuenienter dn̄s poſt doctrinā de oratione ſubiunxit doctrinā de ieiunio. d. Cū ieiunatis ⁊c. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ aliqua ſunt opa de ſe ita mala ꝙ nullo mō poſſunt bn̄ fieri. ſicut blaſphemare deū. inhonorare parētes adulteriū ⁊c. ⁊ talia nō indigēt viſi ꝓhibitiōe fiāt ¶ Aliqua ſunt q̄ nō poſſunt male fieri ſicut diligere deū ⁊ primū ⁊c. ⁊ talia nō indigēt niſi admonitione vel mādato vt fiāt. ¶ Aliā xͦo ſunt de gn̄e bonoꝝ q̄ poſſunt bn̄ ⁊ male fieri ſicut dare eleemoſynā. orare. ieiunare. ⁊ hmōi q̄ ꝗuis de ſe ſunt bōa. tn̄ poſſunt bōa ⁊ mala itētiōe fieri. ⁊ talia idigēt

regulatiõe q̃liter hẽant fieri vt ſint me-
ritoria ʒ igit ieiuniũ ſit de ſe bonũ: tñ q2
deprauari põt p̱ malã itẽtionẽ. iõ xp̃s de
vtroq3 mõ ieiunãdo nos reddit attẽtos.
Scõm h̃ igiẗ hic duo poſſum⁹ ꝯſiderare
ſʒ ꝙ xp̃s tãgit duplicẽ ieiunãdi modũ. ſ.
Perniciosum ⁊ deteſtandum.
Fructuoſum ⁊ aſſequendum.
¶ Quãtũ ad primũ dr̃. Cũ ieiunatis ⁊c.
In hoc eñ pnicioſo ieiunãdi modo qua-
tuor poſſumus conſiderare. ſ.
Actum ſimulatum
Modum oſtentatum.
Affectum depreuatum.
Fructum denegatum.
¶ Quãtũ ad primũ dr̃. Nolite fieri ſicut
hypocrite triſtes. lʒ eñ ieiuniuʒ minuat
in hoīe tpalẽ letitiã. tñ h̃ nõ dʒ aliq̃s in
ſuo ieiunio q̃rere vt p̱ ipſi⁹ ieiuniũ oſtẽ-
dat iuxta qđ de quolibet diciẗ Eſa. xlij.
Nõ erit triſtis neq3 turbulẽt⁹: ⁊ iõ ſignã-
ter xp̃s dr̃. Nolite fieri triſtes. nõ aũt di-
xit nolite eſſe triſtes. hoc ſʒ Chryſo. ſup
Mat. ¶ Quantũ ad modum oſtentatum
dicit exterminãt eñ facies ſuas ideſt ex-
tra terminos hũane cõditiõis ponũt. nã
extra cõmunẽ modũ hoīʒ facies ſuas di-
uerſificãt cũ plixa barba. cũ colore palli-
do. ⁊ facie demiſſa cũ geſtib⁹ ſimulate de-
uotiõis. Nã ſʒ Greg. viij. mora. Ora pal-
leſcũt corp⁹ debilitate quatiẗ pect⁹ iter-
rumpentib⁹ ſuſpirijs vrgeẗ. nihilq3 tãto
labore aliud niſi extimatio humana cogi-
tat vt ſic verificeẗ de ipſis illđ. Sap. iij.
Ab itinere iuſto abierũt l exterminiũ. i.
iuſtũ ieiuniũ mutauerũt ad vanã gloriã
vñ Leo papa i ſmone de ieiunio. nõ ſunt
inquit caſta ieiunia q̃ nõ de rõne veniũt
cõtinẽtie ſed de arte fallacie. ¶ Quãtũ
ad affectũ depzauatũ dicit vt appareant
hoībus ieiunantes. Modus eñ hypocri-
tarũ eſt hoīm gloriã querere. ⁊ ideo iu-
xta illud Mat. xxiij. Oīa opa ſua faciunt
vt videanẗ ab hoīb⁹. videri autẽ ab hoī-
bus non eſt malum quãdo hõ ſic vult vi-
deri vt laudetur de⁹ et edificetur xim⁹
iuxta ꝙ xp̃s dicit diſcipulis Mat. v. Sic
luceat lux veſtra corã hoībus vt videant
veſtra bona opa. ⁊ glorificẽt patrẽ veſtrũ
q̃ in celis eſt Sʒ tũc eſt malũ qñ ſic aliq̃s
vult videri vt ab hoīb⁹ laudeẗ. vñ Augu.
de ſermone dñi in mõte. Non autem ab
hoībus videri nephas eſt. ſed ideo hoc
agere vt ab hoīb⁹ videaris. ¶ Quãtũ ad
fructum denegatũ dicit. amẽ dico vobis
receperũt mercedẽ ſuã. vnũ quidẽ opus
nõ debet habere niſi vnũ ſtipẽdiũ Cũ igi-
tur ieiuniũ hypocritarũ habeat remu-
nerationẽ vnã q2 laudẽ hoīm querũt er-
go nõ dʒ vlterius remunerari a deo. vñ
Chryſoſt. ſup Mat. Quid aũt a deo reci-
pies q̃ deo nihil dediſti. q̃ſi dicat nihil.
¶ Quãtũ ad ſcõm. ſ. modũ ieiunãdi fru-
ctuoſuʒ ⁊ aſſequẽdũ dr̃ tu aũt cũ ieiunas
⁊c. In hoc eñ fructuoſo modo ieiunãdi
quatuor poſſumus conſiderare ſcʒ.
Actum temperatum.
Modum ordinatum.
Affectum regulatum.
Fructum condonatum.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. tu autẽ cũ ieiu-
nas. ieiuniũ quidẽ quãtũ: eſt de ſe eſt qui-
daʒ actus temperãtie vt ſit meritoriũ de-
bet eſſe opib⁹ mie fulcitũ debitis circũ-
ſtãtijs regulatum. Nã ſm Eze. in omel.
Illđ eñ ieiuniũ deus approbat qđ ante
oculos ei⁹ man⁹ elemoſynaꝝ leuat. h̃
ergo qđ tibi ſubtrahis alteri largire vt
vñ tua caro affligiẗ egẽtis ximi caro re-
pareẗ. hoc autẽ ieiuniũ meritoriũ quili-
bet dʒ aſſumere ſingulariter hoc quadra-
geſimali tp̱e. ob hoc ſpecialiter ab eccl̃ia
inſtituto cõſiderãs ꝙ iuxta illđ Ber. ſer-
mone. xxxviij. bonuʒ ⁊ ſalubre ieiuniũ q̃
euadunẗ eterna ſupplicia dũ redimunẗ
pctã nõ ſolum ablutio eſt peccatoruʒ ſed
extirpatio vitioruʒ nõ obtinet veniã ſed
meretur gloriã nõ ſolum pctã preterita
que commiſimus ſed repellit futura que
cõmittere poteramus vt merito ſic dice-
re poſſit illđ Nee. j. Cum audiſſem vba
teſtimonij huius ſedi. fleui et luxi dieb⁹
multis ⁊ ieiunabã et orabã ante faciem
dñi celi. Nam reuera quãdo homo audit
bona que ſequuntur ad ieiunium multũ
debet animari ad meritorie operãdũ vel
ieiunandum: ad quod nos hortaẗ domi-
nus Johel. ij. Conuertimini ad me in to-
to corde veſtro i ieiunio ⁊ fletu ⁊ plãctu
⁊ ſcindite corda veſtra: ⁊ non veſtimenta
veſtra: ſic eñ ieiunãdo efficitur fructuo-
ſum ieiuniũ veſtrum et a domino mere-
tur recipere

tur recipe veniã de offẽſis. hoc aũt fuit
figuratũ Jone.iij. vbi de niniuitis ſimiliſ
ter dicere. Qd cũ pp pctã eorũ de⁹ miſiſ
ſet ionã pphetã ad pdicãdũ ſubuerſionẽ
ciuitatis niniue. q hoc audiẽtes niniui
te pdicauerũt ieiuniũ ⁊ ſurrexit rex d ſo
lio ſuo ⁊ abiecit veſtimentũ ſuũ a ſe ⁊ ve
ſtit⁹ ẽ ſacco. et ſedit in cinere ⁊ pcepit q
abſtinerẽt hoies ⁊ iumẽta ⁊ q oẽs clama
rẽt ad deũ in fortitudine ſua mãuũ poſtu
lãdo: ⁊ cõuerterent de vijs ſuis malis:
qd ⁊ fecerũt et vidit de⁹ q cõuerſi ſunt
de via ſua mala et miſertus eſt eis. Ubi
ſciendũ q p niniuitas q deũ offenderãt
intelligi poſſunt pctõres hui⁹ mũdi per
Jonã vero pphetã intelligi põt quilibet
pdicator annũciãs veritatẽ. Jſte annũ
ciãs pctõrib⁹ ciuitatis .i. mũdi excidiũ
qñ eis labilitatẽ mundi denũciat ⁊ penã
eis p peccatis debitam: quod quidẽ au
diẽs pctõr miſerrimus multum dz time
re: et inſtar niniuitarum pdicare .i. in ſe
metipſo ieiuniũ verũ aſſumere. ⁊ ab om
nibus illicitis abſtinendo q: ſm Berna
duz ſermone .xxxviij. Ab omnibus in q
bus deliquiſti in omnib⁹ membris de
bes ab omnibus abſtinere vt verũ ieiu
niũ comprobetur. ¶ Jnſtar aũt regis de
bet de ſolio ſuo ſurgere et ad ima deſcẽ
dere p profundã humilitatẽ et veſtimẽ
tum a ſe abijcere per mũdi deſpectionẽ
et indui ſacco p carnis macerationez. et
ſedere in cinere p mortis meditationez
et hoies et iumẽta .i. tã aĩa ſignata p ho
mines qp corpus deſignatũ per iumẽta
abſtinere p vitiorũ ceſſationẽ clamare ad
dñm p miſericordie poſtulationẽ ⁊ deuo
tã orõnem ⁊ ſic dũ a via ſua mala ⁊ opa
virtuoſa cõuertit meret de ꝯgruo a dño
exaudiri vt ſic dicere poſſit cum pš. Ad
dñz cũ tribularer cla. ⁊ exaudi. me. ⁊ inſtar
niniuitarũ deus pctis hoĩs miseret. Nã
iuxta illud Eccli. xv. Altiſſim⁹ odio ha
bet peccatores ⁊ miſertus ẽ penitẽtib⁹.
¶ Quãtum ad modũ ordinatũ dicit. vn
ge caput tuum ⁊ faciẽ tuã laua. Jn pale
ſtina mos erat q hoies in feſtiuitatib⁹
vngebãt capita ſua aliquib⁹ vnguẽtis
in ſignum feſtiuitatis et gaudij. et ad p
curandum refrigerium cõtra ſolis ardo
rem: iuxta quã cõſuetudinem hic xp̄s lo
quitur de capitis vnctione. ¶ Moralr
autem loquendo dicere poſſum⁹ hõ qui
vult ordinate et meritorie ieiunare dz
inter alia habere tria ſcz
Purgationem inficientis culpe.
Diffuſionem redolentis fame.
Subuentionẽ reficientis miſericordie.
¶ Primũ vero in lotionẽ faciei. Secũduz
et tertium in vnctionem vnguenti.
¶ Primo ergo debet homo lauare faciẽ
ſuã .i. cõſcientiã p purgationẽ inficiẽtis
macule ⁊ hoc ẽ qd nos admonet dñs Eſa.
j. Lauamini mũdi eſtote. auferte maluz
cogitationũ veſtrarũ ab oculis meis. qe
ſcite puerſe agere. diſcite bene facere.
¶ Aqua vero q qua dz ſe lauare ẽ fluui⁹ la
chrymarũ: de quo dr pš. Laboraui in ge
mitu meo: lauabo p ſing. noc. le. meũ la
chrymis meis ſtratũ meũ rigabo. ¶ Hõ
igitẽ q ſic ꝯſciẽtiã pri⁹ infectã lauat põt
figurari per filiã pharaonis regis egypti
de qua ſentẽtialiter dr Exo. ij. q deſcẽde
bat filia pharaonis regis egypti et lauae
ret in fluuio vbi inuenit Moyſen i fiſcel
la ſcirpea linita bitumine ⁊ pice poſitũ
in carepto fluminis vagientẽ. ¶ Ubi ſciẽ
dum q per pharaonem qui interpretat
denudauit virũ: intelligit diabolus qui
virum denudare dr qñ ſuis malis ſugge
ſtionibus decipiẽs hoiem facit q labat
tur i pctm mortale: ppter q nundari dr:
q admittit grãz alias veſtientẽ: qui ſignã
ter dr rex egypti. q interptat tenebra. q
dr rex inferni q iuxta illd Job. x. Eſt ter
ra tenebroſa ⁊ opta mortis caligine. ter
ra miſerie et tenebrarum. Per filiã aũt
hui⁹ intelligitur quelibet aĩa peccatrix
nõ per creationẽ ſed q obediuit peccan
do. Nam ſm Ambro. in quodã ſermõe.
Cuius opa quiſqz facit ei⁹ et fili⁹ voca
tur. ¶ Cogitãs miſer pctõr vilitatẽ quã
p pctm intrauit q ipſius aĩa qua prius
erat filia dei facta eſt filia diaboli debet
ad cor ſuum per compunctionẽ ꝯuerti ⁊
animã ſuam alloqui di. Hiere. ij. Quã vi
lis facta es nimis iterãs vias tuas ma
las. et ab egypto .i. a diabolo rege iferni
ſi in peccatis pſeuerauerit ꝯfunderis.
hoc autem cõſiderando peccator debet
peccata dimittere et inſtar filie pharao
nis ad fluuiũ deſcẽdere vt ibidẽ L uel.

235

¶ Ubi sciendū q̄ p illud fluuiū intelligit lachrymarū pfluxus in q̄ q̄ pri⁹ per superbiā peccauerat dz se humiliādo descēdere ⁊ animā a pctō lauare. iuxta admonitionē sibi a dn̄o factā. Hiere. iiij. d. Laua a macula cor tuū hierl'm, vt salua fias. ¶ Quid autē ad fluuiū descendēdo inueniat audi q̄d sequit. nā dr q̄ repit Moy. i fiscella scirpea vagientē. ¶ Ubi sciendū q̄ p Moy. vno mō intelligit dei fili⁹ p fiscellā vero scirpeā linitā bitumine et pice itelligit humanitas quā dei fili⁹ assumpsit in qua fuit velut i fiscella que signāter scirpea siue iūcea dr. q2 sicut iūcus non hz nodos: sic assumpta humanitas a dei filio nl'lū hz oīno pctm̄ vt dicere potuerit illō Hiere. ij. Absq3 pctō ⁊ inocēs ego sum. Dicit aūt fiscella ista linita bitumie ⁊ pice. q2 ipm3 quātū ad corpulētiā substātiē3 q̄ accepit de adā q̄ de format⁹ qd signat in bitumine terra tenaci: ⁊ subiectā hūanis passionib⁹ ⁊ mortalē. qd signat in pice coloris nigri vt dicere potuerit illō Sap. vij. Sum q̄dē3 ⁊ ego mortalis hō similis oib⁹ ex gn̄e terreno illi⁹ qui prior fact⁹ est ⁊ in ventre matris fact⁹ sum caro. Inuenit aūt xp̄m iesu3 instar Moy. posit⁹ in carepto ripe fluminis vagiētē. ¶ Ubi sciendū q̄ per careptū q̄ ē loc⁹ vbi nascunt herbe acute ⁊ aspere ⁊ sciudētes. itelligi pōt penalitas ⁊ mortalitas vel austeritas: q̄s pro nobis xp̄s assumpsit puta esurire sitire ⁊ fatigari. ⁊c. ⁊ ideo vagiēs dr q2 in signu3 istaru3 penalitatū vt ceteri pueri voluit nascendo plorare vt dicere potuerit illō Sap. vij. Primam3 vocem similem oibus emisi plorans vel per istam fiscellā factā loco nauicule intelligi potest crux xp̄i i qua volēs de mūdo trāsfretare ad patrē fuit p nobis redimēdis positus in qua dedit mirabile vagitum qn̄ sicut habet Matt. xxvij. Clamās voce magna emisit spm̄. ¶ Scd'o homo debet vngere caput p diffusionē redolētis fame. ⁊ subuētionē reficiētis mie vt per ipsum possit sibi ab aliis dici illō Can̄. j. Oleum effusum nomē tuū. ideo adolescētule dilexerunt te. trahe me post te in odorē vnguētorum tuorum. In signū ħo secūdi dr de discipulis: q̄s emisit xp̄s Mar. vj. q̄ exeūtes predicabāt vt penitētiā agerēt. ⁊ demonia eiiciebāt. ⁊ vngebāt oleo multos et sanabātur. Per caput ħo intelligi pōt xp̄s de q Eph. j. De⁹ pr̄ dedit ip̄m caput super omnē ecclesiā q̄ est corp⁹ ipsi⁹. Illud igit caput. i. xp̄s vngit qn̄ p amore ipsi⁹ pauperib⁹ subuenit de q̄b⁹ dicturus ē in finali examine. vt habetur Matth. xxv. Amē dico vobis quādiu fecistis vni ex his fratrib⁹ meis minimi3 mihi fecistis. Uel p caput intelligit aia q̄ instar capitis dz preeminere ⁊ dn̄ari in hoīe: q̄ tūc vnguento vngit qn̄ virtutib⁹ deo redolentibus adornatur. Uel per istā vnctionē fiendam in capite intelligit spiritualis leticia quam homo debet habere in aīma quādo facit aliqua opera deo grata vt dici possit d ipso illō ps. Unxit te de⁹ deus tuus oleo leticie. ¶ Ad lotionē et vnctionem predicta3 quilibet admonet Ruth. iij. Lauare ⁊ vngere ⁊ idnere cultioribus vestimētis qd si quidem homo fecerit meritorium est suū ieiuniū ⁊ poterit de diabolo. ⁊ vitiis triūphare. Hoc autem fuit figuratum Judith. x. vbi sententialiter dicitur q̄ cū Holofernes cū suo exercitu obsideret ciuitate3 betulie Judith exuit se vestimētis viduitatis et lauit corp⁹ suū ⁊ vnxit se myrto optimo ⁊ discriminauit crinē capitis sui ⁊ imposuit capiti suo mitrā. ⁊ induit se vestimentis iocūditatis ⁊ sic ornata iuit ad Holofernē inimicū obsidētem ciuitatē betulie. ⁊ abscidit sibi caput ⁊ vniuersum exercitū ei⁹ fugauit. ¶ Ubi sciēdū p Judith q̄ interpretat cōfitēs siue glorificās intelligi pōt quelibet aia que precipue isto q̄dragesimali tēpore debet sua ɔfiteri peccata ⁊ deū glorificare iuxta illud Eccli. xvij. Uiuus ⁊ sanus cōfitebe'is ⁊ laudabis dn̄m ⁊ glorificabis i miserationib⁹ illius. que signāter dicit vidua: q2 quando labitur in pctm̄ mortale amittit ⁊ p̄m sponsum suū spūalē vt lamētādo dicere possit illud. ij. Regū. xiiij. Heu mulier vidua ego sum. Per holofernem autē eu3 suo exercitu q̄ interpretat infirmās vitulū saginatū intelligit diabolus cū vniuersitate pctōrū qui p tanto dr infirmās vitulū saginatū q2 hoies seipsos p delitias corporis impinguātes infirmat dū

eos allicit ad peccādū vt cōquerēdo di
cere poſſit illō pctōꝛ.ij.Eſdre.j.Ego cū
infirmat⁹ ſuȝ valde. Per betuliā aūt ciui
tatē itelligi pōt tot⁹ hō q̄ inſtar ciuitatis
habēs multos habitatores hȝ multas
potētias in q̄d⁹ dȝ eē vnitas.ꝛ alie potē
tie rōni debent obedire:ꝛ ratio ſoli deo.
¶ Signāter aūt dī hec betulia q̄ iterp̄ta
tur virgo dn̄i ſiue caſta q: tot⁹ hō dȝ eſſe
pur⁹ ꝛ mūd⁹ ꝛ cōtinēs vt ſit accept⁹ deo.
Iſtā aūt ciuitatē dī obſidere holofernes
cū ſuo exercitu.q: diabol⁹ cū vitioꝝ multi
tudie nō ceſſat hoīeȝ ipugnare vn̄.j.Pe.
v.Aduerſari⁹ vr̄ diabol⁹ tan̄q̄ leo rugiēs
circuit q̄rēs quē deuoret.cognoſcēs aūt
Iudith.j.aia obſidionē tā validam dȝ vi
res aſſumere ꝛ oꝛnata mō debita dȝ ꝯſtā
ter accedere ꝯ diabolū ꝛ pctā:ꝛ ſic cum
diuio auxilio obtinebit victoriā vt ſic di
cere poſſit deo regratiādo illō Coꝛ.xv.
Deo aūt grās.q̄ dedit nobis victoriā p
dn̄m nr̄m ieſuȝ xp̄m.Qualiter aūt homo
oꝛnat⁹ debeat accedere audi q̄d de Iu
dith dī.Nā p̄mo dī q exuit ſe veſtimētis
viduitatis:ſic aīa volens pugnare cōtra
diabolū ꝛ vitia dȝ ſe veſtimētis viduita
tis exuere ꝛ per pctōꝝ abdicatiōnē.iu
xta qō ſibi dī Baruch.v.Exue te
ſtola luctus.i.pctō parās homini luctū
ꝛ penā eternā.¶ Scd̄o dī q lauit coꝛp⁹
ſuū p qō intelligit.puritas mētis ꝛ coꝛ
poꝛis quā q̄dē hō dȝ habere.iuxta qō no
bis dī.Gen.xviij.Lauētur pedes veſtri
ꝛ q̄eſcite ſub arboꝛe.i.ſub xp̄i paſſiōe ip
ſaȝ iugit meditādo.¶ Tertio dī q vnxit
ſe myꝛto optimo:p myꝛtum em̄ qō erat
vnguentū in quo ponebat myꝛrha rōne
vngnēti linitiui intelligit puritas ꝛ mia
quā penitēs dȝ habere ſi vult a deo mi
ſericoꝛdiā inuenire.q: Mat.v.Bti miſeri
coꝛdes qm̄ ipſi miam conſequētur rōne
ꝯo mire amare itelligit ꝯtritio ꝛ amari
tudo quā penitēs dȝ habere ꝯ offēſis.iu
xta qō ſibi dī Hiere.vj.Luctū vnigeniti
fac tibi planctū amaꝝ vt ſibi dicere poſſit
dn̄s illud Thre.ij.magna ē velut mare
cōtritio tua.¶ Quarto dī q diſcriminauit
crinē capitis ſui p capillos em̄ q̄ ex ſup
fluitate humoꝛibus generant intelligunt
res tp̄ales quas hō pter neceſſitatē que
inſtar capilloꝝ dicātur diſcrimari.i.oꝛdi
nate cōponi.qn̄ pauꝑib⁹ indigētib⁹ lar
giunt:vt ſic iuxta illud Luc.vij.Exem
plo marie Magdalene capillis ſuis ter
gat pedes ieſu.¶ Quito dī q imposuit
mitrā capite ſuo p quā intelligit diuina
grā aīam adoꝛnātē inſtar coꝛone caput
adoꝛnātis quā quidē hō dȝ imponere ca
piti.i.aīe ſui p̄ncipali pti bonis operib⁹
inſiſtēdo.¶ Sexto dī q induit ſe veſtimē
tis iocūditatis:p veſtimēta em̄ coꝛpus
adoꝛnātia ꝛ exteri⁹ apparētia intelligit
pulchꝛa ꝛ honeſta cōuerſatio quā debet
habere v̄tuoſe viuēdo.¶ Si igit dictis
modis hō inſtar Iudith ſe oꝛnauerit ſe
cure poterit accedere ꝯ holofernē.idest
diabolū ꝛ ſuū exercitū.i cōgregationeȝ
vitioꝝ.q: de iſpis victoriā obtinebit qua
habita poſſit dicere illō qō dixit Iudith
holoferne deuicto illis de ciuitate be
thulie.Iudith.xiij.Viuit de⁹ nr̄ qm̄ cu
ſtodiuit me angel⁹ ei⁹.ꝛ hinc euntem ꝛ
ibi ꝯmoꝛantē.ꝛ inde huc reuertentem ꝛ
nō pmiſit me dn̄s ancillaȝ coinq̄nari ſed
ſine polutione pctī reuocauit me vobis
gaudētem in victoꝛia ſua nā dicit ſua nō
mea quia pꝛopꝛiis viribus nō poteſt re
ſiſtere.¶ Quātū ad effectum regulatuȝ
dī ne videaris ab hominib⁹ ieiun.ſȝ pa
tri tuo q̄ eſt in abſcondito ꝛc.tibi homo
quidem in ſuis bonis operibus non dȝ
querere laudem humanā ſed diuinaȝ vt
a deo p̄emiet.vnde Glo.patri tuo cele
ſti ieiuna q̄ eſt inuiſibilis vel qui habi
tat in coꝛde p fidē tale debet eſſe tuū ie
iunium vt tibi ſit meritoꝛiū ꝛ quō Glo.
Deo autē ieiunat qui p amoꝛe ei⁹ ſe ma
cerat.ꝛ qō ſibi ſubtrahit alteri largitur.
¶ Quātū ad fructum cōdonatum dicit
ꝛ pater tuus qui eſt in abſcōdito ꝛc tibi
q: igitur ſm Augu.Nullū malū impuni
tū ꝛ nullū bonū irremuneratū.deus qui
magis vult miſereri q̄ vlciſci de bonis
q̄ facim⁹ nos p̄miat vltra cōdignū:vn̄ di
cit ip̄e Eccl'i.xxxv.Da altiſſimo ſȝ datū
ei⁹ ꝛ in bono oculo adinuentionē facito
manuū tuaꝝ qm̄ retribuēs eſt ꝛ ſeptiēs
tāto reddet tibi ¶ Secunda pars.

SEquitur. Nolite theſaurizare vo
bis ꝛc.Ubi tāgit mundi deſpectio
nem ſuper flua abdicātem.qō pꝛo
bat diuitiaꝝ deſertio.Ubi ſciens

336

dõ q duplex eſt theſaurizatio: vna terre
na. ⁊ alia celeſtis. pma pnicioſa ⁊ expoſi
ta mētis piculis. ſcđa fructuoſa ⁊ collo
cata cū angelis. Scđm hoc igit̃ duplicē
tangit modum theſaurizandi videlicet.
Pernicioſū ⁊ inutilē. Uirtuoſū ⁊ fertilē.
¶ Quantū ad pmū đt nolite theſau. ⁊c.
in iſta q̇dā pticula intēdit talem rõnem
de re vili trāſitoria ⁊ amiſſibili nõ dꝫ hõ
eſſe ſollicit⁹ ſed res mūdane ſunt hmõi
ergo maioꝛ pꝫ. Minoꝛ pbat̃: qꝛ res mū
dane vel cõſumūt rubigine vel erugine
vt đt in textu. ꝙ dicit nolite vobis the
ſaurizare. qꝛ iuxta illđ heb. xiij. Nõ ha
bemus hic ciuitatē manētē ſꝫ futurā in
quirim⁹ ſꝫ aūt ſic deberet eē tñ multi fa
ciunt oppoſitū coꝛ ſnñ ꝯītes terrenis q̇
bus đꝛ Jaco. v. Theſaurizatis vobꝫ irā
in nouiſſimis dieb⁹. epulati eſtis ſup trā
in luxurijs enutriuiſtꝫ corpa vr̃a. Tales
pñt figurari p Noe: de q̄ đꝛ ſnialr Geñ.
ix. q cepit noe vir agricola exercere trā
⁊ plātauit vineā bibēſq; vinū inebriat⁹
eſt ⁊ nudat⁹ in tabernaculo ſuo. ¶ Ubi
ſciēdū q p noe exercētē terrā itelligit̃ q̇
libet dedit⁹ terrenis q̇ tūc đꝛ plātare vi
neā qñ ꝯgregat mltitudinē diuitiaꝝ. tūc
autē đꝛ vinū bibere qñ acq̇ſitis diuitijs
ad voluptatē vtit̃ ⁊ ſēſualitatē. ad quē q̇
dem vſum tūc ebrietas ſeq̇t. qñ dimiſſo
rõnis iudicio ſēſualitas dñat̃ nõ aduer
tēs miſer. q ſicut fuit noe poſt ebrietatē
nudat⁹ corpaliter ſic ipē ſenſualitatē ſe
quēdo ſpoliat̃ diuina gr̃a ⁊ ſic ſpūaliter
remanet tot⁹ nud⁹ de q̄ ſꝫ tali dicit ps.
Theſaurizat ⁊ ignorat cui congregabit
ea. reuera ſic ē vñ ſalomõ Eccli. iiij. Rep
peri aliā vanitatē ſub ſole vn⁹ eſt ⁊ ſcđꝫ
nõ hꝫ filiū nõ frēm ⁊ tñ laborare nõ ceſ
ſat nõ ſatiāt̃ oculi ei⁹ diuitijs nõ cogitat
d. cui laboro ⁊ fraudo aīam meā bõis in
hoc ergo vanitas ⁊ afflictio peſſima. vñ
de talib⁹ cõqueritur dñs Baruch. iij. d.
vbi ſunt pncipes gentiū ⁊ q̇ dñant̃ ſup
beſtias terre q̄ ſunt ſup. terrā q̇ i volucri
bus celi ludunt. q̇ argentū theſaurizant
⁊ auꝝ in q̄ ꝯfidūt hoīes ⁊ nõ eſt finis ac
q̇ſitionis eoꝝ. ⁊ rñdetur ibidē: extermi
nati ſunt. ⁊ ad inferos deſcēderūt ⁊ alij
loco eoꝝ ſurrexerunt. ¶ Sciendū eſt q
moraliter loquēdo de tineā ⁊ eruginē q

p eruginē cõſumentē metalla ⁊ ſegetes
intelligi põt pctm̃ auaritie. qđ hꝫ hoīes
ꝯſumere: ⁊ idõ đꝛ Eccli. x. Auaro nihil eſt
ſceleſti⁹ ⁊ q̄ amare pecuniā. p tineā vo
q̄ de veſte naſcit̃ ⁊ ipām cõſumit intelli
gi põt pctm̃ luxurie qđ de carne naſcit̃.
⁊ hꝫ hoīeꝫ eneruare. vñ. ij. pe. ij. Et mul
ti ſequūt̃ eoꝝ luxurias p q̄e via verita
tis blaſphemat̃. per fures aūt itelligūt̃
demones q̇ hoīes tētātes p inanē gl̃iaꝫ
⁊ ſupbiā ipōs furari dicunt̃ vt verificet̃
de diabolo illđ Joh. x. Fur nõ venit ni
ſi vt furet̃ ⁊ mactet ⁊ pdat. vt de ipſo di
cat̃ figuratiue illud Jo. xxiiij. Mane p̄
mo ꝯſurgit cū homicida interfecit ege
nū ⁊ pauperem p noctē vo eſt quaſi fur.
¶ Ubi ſciēdū q p iſtū homicidā intelli
git diabol⁹: de q̄ Jo. viij. Ille homicida
erat ab initio ⁊ in veritate nõ ſtetit. Iſte
mane ſurgere đꝛ qñ pͥo tētat hoīem ⁊
in iſta tētatiõe īterficit egenū ⁊ pauperē
qꝛ hoīeꝫ nõ firmū in diuina gr̃a trahit ad
ſuas blāditias q̄ ſic tractat⁹ mori đꝛ: qꝛ
amittit gr̃am aīaꝫ viuificātē. ſignāt autē
p noctē eē quaſi fur. qꝛ dū inſtar noctis
tenebre excecāt hoīeꝫ ne regāt̃ recto iu
dicio rõnis furat̃ ipſi⁹ aīam dū delabit̃
in pctm̃. ¶ Quātū ad ſcđꝫ. ſ. modū the
ſaurizādi v̄tuoſū. ⁊ fertilē đt theſauriza
te aūt ⁊c. vbi xp̄s innuit talē rõnē. de re p̄
cioſa eterna ⁊ inamiſſibili cõgregādi dꝫ
hõ multū eē ſollicit⁹ ſꝫ theſauros ꝯgre
gare i celo p opa mie ⁊ alia v̄tuoſa ſunt
hmõi: ergo ⁊c. maioꝛ pꝫ. Minoꝛ pbatur
qꝛ theſaur⁹ in celo nec p eruginē nec p
tineā ⁊c. amittit̃ ergo ⁊c. ⁊ Tob. admõe
bat filiū ſuū. Tob. iiij. d. Si multū tibi
fuerit abūdant̃ tribue ſi exiguū tibi fue
rit ⁊ exiguū libēter impartiri ſtude pre
mium eñ bonū tibi theſaurizas in die
neceſſitatis qm̄ eleemoſyna ab oī pctõ
et a morte liberat ⁊ nõ patitur aīam ire
in tenebras exteriores. ¶ Tertia ps.
Equit. Ubi eſt eñ theſaur⁹
tuus ⁊c. Ubi tangit mentis
locationē dilecta ſequentē.
qđ pbat̃ diſtantia ꝝ ſituatio:
aīa eñ ibi eē đꝛ vbi amat. vñ
Aug. cõfeſ. xiij. ponderib⁹ ſuis augent̃
oīa: ⁊ loco ſua pond⁹ meū amoꝛ meus.
ego feroꝛ quocunq; feroꝛ ſm igit̃ diuer

ſitatē obiectoꝝ dilectoꝝ eſt diuerſitas ſituationis cordis ⁊ aioꝝ: ⁊ hoc eſt quod Xp̄s dicit vbi ē theſaur⁹ tu⁹ ibi eſt ⁊ cor tuū. ſi igiť theſaurizas in terra cor tuū erit terrenū. ſi ṽo in celo cor tuū erit celeſte ⁊ mūdū. Cū igiť melius ſit habere cor celeſte ꝙ terrenū qꝛ cor celeſte coniungit deo: terrenū ṽo diabolo: igiť theſauriza in celo ⁊ non in terra vt dicere poſſis cū ps. In toto corde meo exquiſiui te ne repellas me a mādatis tuis. ⁊ de te dicať illud Eccli. xlvij. De oī corde ſuo laudauit dn̄m ⁊ dilexit deū q̄ fecit illū. ¶ Sciendū eſt aūt q̄ŋ dꝛ vbi eſt theſaur⁹ tu⁹ ibi eſt ⁊ cor tuū. q̄ nō ſolū ꝓ ex̄ ero. hoc dꝛ ꝓpter diuitias ſed ꝓpť oīa alia ad q̄ aliqs inclinatur. Sciēdū eſt etiam ſm Chryſo. ꝙ ex hoc qđ dꝛ vbi eſt theſaur⁹ tu⁹ ibi eſt ⁊ cor tuū dať nobis itelligi quāti fruct⁹ ſit eleemoſyna qꝛ hō q̄ facit eleemoſynā nō curans theſaurizare in terra pōt habere ſpē vt ſibi retribuať in celo ⁊ hoc eſt qđ dixit Tob. angelus Raphael Tob. xij. Elecmoſyna a morte liberat ⁊ ip̄a eſt q̄ purgat pctā ⁊ facit inuenire vitā eternā. Ad quā vitā ⁊c.

¶ Feria. v. poſt diē cinerū. Sermo. iij.

Cum introiſſet ieſus capharnaū acceſſit ad eum centurio rogans eū ⁊c. Mat. viij. Act⁹ prudentie cognoſcit in hoīe ꝙ q̄ŋ ſentit ſe deſolatū ⁊ indigentē alteri⁹ auxilio ſollicite recurrit ad illū quē ſentit potētē ſuis indigētiis ſubuenire. in accedēdo aūt ad ip̄m dꝫ hr̄e cōuenientē modū vt ſcꝫ accedat cū reuerētia ⁊ fiducia obtinēdi qđ petit. qđ ſi acceſſerit ad deū debitō mō qđ poſtulat ipetrabit liberaliť: ⁊ hoc eſt documētū btī Jaco. in canon. j. c. Si qs aūt vr̄m indiget ſapiētia poſtulet a deo q̄ dat oībus affluēť ⁊ nō iproperat ⁊ dabiť ei: poſtulet aūt in fide nihil heſitās. ¶ Officiū aūt hoīs miſericordis eſt ſi pōt indigētib⁹ ſubuenire vn̄ Tob. filio ſuo Tob iiij. Quō poteris ita eſto miſericors. qꝛ igiť ꝓpť pctā cōmiſſa tēpore p̄terito indiget ſubleuari diuio auxilio idō ad ip̄m miſericordē ⁊ piū dꝫ accedere vt ſpūalē cōſolationē accipiat ⁊ medelā. nā ſicut dꝛ Eccli. ij. Quis inuocauit illū et deſpexit eū q̄ŋ dꝛ. nullus. cuius cauſam aſſignans ſubdit ibidē q̄ŋ pius ⁊ miſericors eſt ⁊ remittit in tribulatione pctā ⁊ ꝓtector eſt oībus inq̄rentib⁹ eū in veritate. vn̄ Eſa. lviij. Tūc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet clamabis ⁊ dicet ecce adſum qꝛ miſericors ſū dn̄s de⁹ tu⁹. Scđꝫ hoc igiť btūs Mat. i iſto euāge. ſex tāgit. ſcꝫ

Calamitatē penaliter affligentem.
Benignitatē miſericorditer inclinantē
Humilitatē virtualiter ꝓmerentē.
Fidelitatē ſingulariter roborantem.
Diuerſitatē localiter diſtinguentem.
Poteſtatē iperceptibiliter operantem.

¶ Primū ꝓbat additio infirmitatis. ſcđꝫ cōdeſcēſio bonitatis. triū parui pēſio dignitatis. q̄rtū adheſio ſēnitatis. quintū diuiſio capacitatis. ſextū cōſecratio ſanitatis. Primū i p̄n. ſcđꝫ ibi. Et ait illi. ie. ⁊c. tertiū ibi. Et rn̄dēs cēturio ⁊c. q̄rtū ibi. Audiens ieſ⁹ ⁊c. q̄ntū ibi. Amē dico vobis ⁊c. ſextū ibi et dixit ieſus cen. ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. qđ ꝓbat ⁊c. dꝛ. Cū introiſſet ieſus ⁊c. poſtꝙ eīn xp̄s inſtruxit diſcipulos exiſtēs in mōte ⁊ poſt mōtis deſcēſum ſanauit leproſū q̄ erat de gēte iudaica venit in carphanaum. vt ibi etiam in gentibus ſm Chryſo. miracula faceret quī vtroſqꝫ erat ſaluaturus. Hic autem tria poſſumus conſiderare ſcilicet.

Cōtinētis ſcitū. Poſtulantis actum.
Infirmantis modum.

¶ Quātū ad primū dixit Cū introiſſet ieſus ⁊c. Caphar. aūt erat ciuitas cui⁹ habitatores erāt multū reuerētes xp̄o ⁊ ad fidē recipiendā diſpoſiti. Jō xp̄s in ea multa miracula fecit: iuxta illđ Luce iiij. Quāta audiuim⁹ facta i caphar. fac ⁊ hic in patria tua. ¶ Quātū ad ſcđm dicit acceſſit ad eū centurio ⁊c. Centurio quidē ſecundū. Remigium dicit q̄ centū militib⁹ preeſt. qꝛ vero illa terra tūc erat ſubiecta romanis. idō erat ſecūdum Auguſtinū. Jſte centurio pro romanis qui et ip̄e erat gentilis. ¶ Sciēdum eſt ſecundum auguſtinū. quod iſte centurio nō acceſſit ad ieſum corporaliter. ſed tm̄

mentalit᷑ ⁊ p̄ nuncios: vel ſm aliquos.
Primo vt habet Luce. vij. Premiſit. ſe-
niores iudeoꝝ. poſtea aūt ſequut⁹ fuit
eos. ⁊ ſic ſaluat qđ hic dicit ꝙ acceſſit.
¶ Quātū ad tertiū dicit. puer me⁹ iacet
in domo paralitic⁹ et male torq̄t. Cēturio
eīm iſtū infirmū lȝ eſſet ſeru⁹ ipm nō vo
cat ſeruū: ſed puerū vel rōne humilitatis
ſm Chryſoſt. vel rōne itime dilectiōis.
¶ Sciēdū eſt etiā ꝙ cēturio de mia xp̄i
nō petit ſcđm Chryſoſto. ꝙ ſeruū ſuū ſa
net: ſed tātū infirmitatē inſinuat credēs
firmiter ꝙ diuina mia nulli iſtoꝝ humilr
petenti denegat. ¶ Sciēdū eſt aūt circa
iſtam partē loquendo moralr ꝙ p̄ iſtum
infirmum paraliticum intelligitur qui
libet peccator: circa quē quātum ad pre
ſens ſpectat ſex poſſumus cōſidere. ſcȝ
Calamitatē captiuantem.
Infirmitatem affligentem.
Conditionem aggrauantem.
Locum continentem.
Donum impetrantem.
Modum promerentem.
¶ Primo circa petōrē poſſum⁹ cōſiderare
calamitatē captiuantē: q2 ſeruus. lȝ eīm
de⁹ fecerit hoiem rectū ⁊ liberū vt viuat
ſm rectū iudiciū rōnis. tñ ſe multis im
miſcuit vanitatib⁹ ſenſualitatē ſequen-
do: ex quo de libero ſeru⁹ efficit᷑ ⁊ miſe-
rabiliter captiuat᷑. Nā iuxta illđ xp̄i Jo.
viij. Oīs q̄ facit petm̄: ſeru⁹ eſt peti: ⁊ p̄
ꝯñs diaboli: q2 autē iſta captiuatio in q̄
hō icidit ſeruilr p̄ petm̄ a ſenſualitate
pncipalr trahit originē. iđ applicando
ſpecialib⁹ dicere poſſum⁹ ꝙ p̄ iſtū ſer-
uū intelligit᷑ corp⁹ hoīs ſiue ſenſualiſ-
tas: q̄ deberet iſtar ſerui rōni ſubiici ⁊ ei
vt p̄ſidēti in oīb⁹ obedire: iuxta qđ rōni
d᷑: Gen. iiij. ſub te⁹ te appetit⁹ ei⁹. ſ. ſen-
ſualitatis ⁊ dñaberis ei⁹. Nō aūt dȝ ſen
ſualitas dñari rōni. q2 iux᷑ illđ Prouer.
xix. Nō decēt ſtultum delitie: nec ſeruū
dñari pncipib⁹. ¶ Si aūt ꝯtrio pmitte-
ret hō ſenſualitatē rōni dñari foret res
mōſtruoſa: ⁊ ordo puerſus ⁊ mltū picu
loſus ſicut figuratiue dic Salomō Pro
uer. xxx. vbi iq̄t p̄ tria mouet᷑ tra. ⁊ q̄rtū
qđ nō pōt ſuſtinere p̄ ſuū cū regnauerit
p̄ ſtultū cū ſaturat⁹ fuerit cibo p̄ odioſā
mulierē cū i matrimoniū fuerit aſſūpta:
⁊ p̄ ancillā cū fuerit heres dñe ſue. ¶ Ubi
ſciēdū ꝙ in hoīe ſūt pncipalr due ptes
ſcȝ corp⁹ ſiue ſenſualitas ⁊ aīa ſiue rō. p̄
ſeruū q̄đ q̄ dȝ eē obediēs dño ſuo itel
ligit ſenſualitas q̄ dȝ eſſe obediēs rōni
⁊ etiā p̄ ſtultū ⁊ mulierē q̄ iō odioſa d᷑:
q2 ꝯlat in ſuis actibus rōni. iuxta illđ
Ro. vij. video aliā legē in mēbris meis
repugnātē legi mētis mee: ⁊ captiuātē
me in lege peti q̄ eſt in mēbris meis De
ſignat᷑ p̄ ancillā. ¶ Cōtigit aūt aliqñ ꝙ
ſenſualitas dñat᷑ rōni: ſicut p3 in deoꝛ
dinato appetitu bonoꝝ: ⁊ tūc ſeru⁹ re-
gnat aliqñ ſenſualitas delectat᷑ in illici
tis degustatiōib⁹ ⁊ tunc ſtult⁹ ſaturat᷑ ci
bo aliqñ delectat᷑ in illicitis tactibus. ⁊
tūc mulier odioſa eſt in matrimoniū. ⁊
iſta faciūt cōmotionē in terra. i. deordi
nationē in hoīe ſenſualitatē ſequentē.
Sȝ quartū ꝙ ancilla ſit heres dñe ſue. i.
ꝙ ſenſualitas hēat hereditatē vite eter
ne: q̄ debet᷑ principaliter rōni hoc eſſe
nō pōt. q2 impoſſibile eſt ſequētē ſenſua
litatē ⁊ carnē vitā eternā poſſidere poſ-
ſe. qm̄ ſȝ paulū. j. Coꝛ. xv. Caro ⁊ ſāguis
poſſidere nō poſſunt regnū dei ſȝ tales
poti⁹ acq̄runt mortē. q2 Ro. viij. Si ſm
carnē vixeritis moriemini. ¶ Scđm cō
ſiderare poſſum⁹ infirmitatē affligentē:
q2 paralitic⁹. paraliſis q̄dē eſt leſio hūa
ni corporis cū diminutione ſenſus vel
mot⁹ vel vtriuſq3: p̄ quā q̄dē infirmitatē
intelligit᷑ petōr quātū ad corp⁹ ⁊ ſenſua
litatem: ⁊ ſpāliter accidioſus q̄ in actib⁹
ſpūalib⁹ vel deuotionē nō ſentit vl᷑ vtro
ꝙ pnat. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ paraliſis
ex diuerſis cauſis cauſat in hoīe p̄ quas
intelligit᷑ diuerſitas vitioꝝ. ¶ Ubi ſciē
dū ꝙ aliqñ cauſat ex nimio humore in
hoīe ex cibo ⁊ potu nimio gñatur ex qui
bus neceſſario ſeq̄t oppilatio neruoꝝ.
⁊ in hoc itelligit᷑ gula ⁊ luxuria. q2 gula
hȝ luxuriā pruocare. ¶ Aliqñ cauſat ex
nimio calore cōſumēte neruos ſenſibi-
les corrugāte. ⁊ in hoc itelligit᷑ auaritia
q2 auar⁹ ſemp ardet vt ignis. ¶ Aliqñ
cauſat ex frigiditate. neruos aſtringēte
⁊ in hoc intelligit᷑ inuidia in qua eſt ca
rētia amoris ⁊ charitatis ſed ſemp fri-
gida. ¶ Aliqñ cauſat ex vulnere incidē
te vel diuidēte. in hoc intelligit᷑ ſuper-

bia q fuit pmū pctm̄ diuidēs a deo creaturā intellectualē: sicut pz de angelis apostaticꝫ. Aliqn̄ ex cōtrarie alteri⁹ morbi. puta apoplexie q̄ est oppilatio neruorū cerebri vniuersalr. ⁊ sic impedit rōnē in hoc designat ira: q̄ q̄uē orit ex motu sanguinis circa cor. ⁊ est rōnis impeditiua. iuxta illud poeticū Impedit ira aīm ne possit cernere ver. ⁊ sic pz q ad causandū pctm̄ accidit signatū pncipalr p paralisim: cetera pctā cōcurrūt ex q̄b⁹ hō fit piger ad degustādū diuina. ¶ Uñ talis paralitic⁹ pōt figurari p Alchimū. de q̄ sniatr. j. Mach. ix. q cū eēt in malis operibus faciēdo destrui domos scte interioris ⁊ opa pphetarū percussus est a dño ⁊ impedita sunt opa ei⁹ ⁊ cōclusum est os ei⁹ ⁊ dissolut⁹ est paralisi: nec vltra potuit loq̄ vbū nec mādare de domo sua: sꝫ mortu⁹ est in tpe illo cū tormēto magno. ¶ Ubi sciēdū q p Alchimū q̄ iterptat fermentum vani cōsilij intelligit pctōr sequēs sensualitatē. vanū ɔsiliū. fermētare dr. ex eo q sequēs carnis desideria q̄ vident dulcia. ad occidiā tn̄ admiscet penarū acritudinē. iuxta illd Prouer. xiiij. Extrema gaudij luct⁹ occupat. Iste autē malis opib⁹ insistere dr destruēs ⁊c. qr pctōr dū laxat se ad illicita aperiēdo fenestras exterioꝝ sensuū q̄b⁹ vallat aīa ipos destruit: ⁊ ad aiam fractis muris mors subintrat. vt verificet illd Hie. ix. Ascēdit mors p fenestras nr̄as ⁊ ingressa est dom⁹ nr̄as. pphetarum quoq dr destruere opa. dū nec preceptis nec cōsilijs ad q̄ seruāda nos iducūt suis pphetijs vt de ipo dicat illd Ps. Uerba oris ei⁹ iniqtas ⁊ dol⁹ noluit intelligere vt bn̄ ageret. ¶ Dicitur aūt q hui⁹ Alchimi impedita sunt opa ⁊ os ei⁹ cōclusum est ⁊c. qr pctōr pp̄ter pctā sua impeditur in opibus virtuosis. nec pōt debite deū laudare ⁊ fit insensibilis ad oia. Signāter aūt dr q vltra loq nō potuit nec ⁊c. qr pctōr dū viuit ⁊ pseuerauerit i vitijs in fine qn̄ morit nō pōt: vel saltē de facili aīam suā digne disponere. vñ Aug. in smone inno. hac aīaduersiōe pcutit pctōr: vt moriēs obliuiscet sui: q̄ dū viueret oblit⁹ est dei. vñ seqt de alchimo q mortu⁹ est tormento magno. sic reuera est de pctōre. vt de ipo verificet illud Luc. xvj. Mortu⁹ est diues et sepultus in inferno. ¶ Tertio cōsidera ɔditionē aggrauātem qr puer ⁊c. vbi tāgit duas malas conditiones scilicet:

Fatuitatē excecātē respectu intellect⁹
Peruersitatē obliquātē respectu affect⁹

¶ Quātū ad pmū dicit puer. Ubi sciēndum q pueri vt plurimū pp̄ter defectū etatis ɔsueuerunt esse fatui ɔmutātes pciosa p vilib⁹. ⁊ hoc faciūt pctōres sensualitatē sequētes. qd cognoscens aplūs nos admonet. j. Corith. xiiij. d. Fratres nolite fieri pueri sēsib⁹: sꝫ malitia puuli estote: sensib⁹ aūt pfecti. ¶ Quātum ad scdm dicit. Iacet in domo tūc eni hō iacere dr qn̄ nō hꝫ affectū directuꝫ in deū sed ad terrena pcliuuꝫ. vt de ipso dicit illd. iiij. Re. iiij. Ecce puer mortu⁹ iacebat in lectulo. s. pigritie. Uñ talis pōt figurari p Noe de quo sniatr dr Geñ. ix. Qd cepit noe vir agricola exercere terrā ⁊ plātauit vineā bibēsq̄ vinū inebriatus est. ⁊ nudus iacebat in tabernaculo in q̄ denudatiōe discooperuit sua pudēda ¶ Ubi sciēdū q p noe inquātū agricola ⁊ plātās vineā intelligit hō deditus auaritie ⁊ reb⁹ mūdanis inqntū vo bibēs vinū inebriat⁹ intelligit hō dedit⁹ gule in cētina luxurie. q̄b⁹ dedit⁹ iacere dr: qr affectū ad celestia deberet habere rectū ad caduca recurnat. ¶ Signāter aūt dr nudat⁹ pp̄ter pctā expoliat⁹ dūia gratia aiꝫ vestiēte. ex q̄b⁹ offēdit pudēda. qr in die iudicij pctā q̄ ppetrare non erubuit: erūt oib⁹ manifesta. ¶ Quātū ad tertiū dicit. ⁊ male tor. hō q̄uē dedit⁹ terrenis ⁊ āxietate torqt interi⁹ ⁊ exteri⁹ p diuersos labores. qr Sap. xj. Per q̄ peccat hō p hoc ⁊ torqt. ⁊ hoc tpaliter ⁊ eternalit. ¶ Quarto cōsidera locū cōtinētem qr Caphar. Caphar. interptat ager pinguedinis vl villa ɔsolatiōis. Signāter aūt dr iste paralitic⁹. i. pctōr in Caphar. esse qr in cōsolatiōib⁹ mūdanis ⁊ carnalib⁹ hō morit spūalr ⁊ sepi⁹ sinutur vñ. j. Timo. v. Uidua q̄ i delitijs ē viuēs mortua est. Uñ tali sic sermināti figuratiue dr Nauū. j. Infirmat⁹ ē basan ⁊ carmel⁹ ⁊ flos libani elāguit. ¶ Ubi sciēsdū q p basan q̄ iterptat pinguedo: ⁊ caro

melum quí interpretatur mollis:itelli-
git hō q ſe dat delitijs corporis.z ſequi-
tur mollitiē carnis.Ex quibꝰ dꝛ ꝑ pecca
tū ſpūaliter infirmari.ꝑ florē vero intel
ligit hūana ꝓſperitas q̄ elāguere dꝛ:qꝛ
parū durat iuxta illud Jaco.j.Exortꝰ eſt
ſol cū ardore z areſecit fenū z flos eius
decidit:z decoꝛ vultꝰ eiꝰ deperijt.ita di-
ues in itineribꝰ ſuis marceſſet.¶ Qui
to cōſidera donū impetrātē.qꝛ cēturio.
Per cēturionē quidē q̄ ꝑncipabat mili-
tibꝰ intelligit in hoie aia ſiue rō:qui dꝫ
corpori ꝑncipari:vt dixpo dicat illō Act.
x.vir aūt qdā erat i ceſarea noie Cornel-
liꝰ cēturio cohortis q̄ dr Italica religio
ſus z timēs deū cū oi familia ſua faciēs
elemoſynas mltas z depcās deū ſemp.
¶ Sexto conſidera modū ꝓmerētē qꝛ ac
ceſſit rogās:vbi ꝯſiderare poſſumꝰ qua
tuoꝛ q̄ iſte fecit q̄ qlibet facere dꝫ:q̄ vult
gratiā ab aliquo impetrare.ſcꝫ.
Nam primo iuit perſonaliter.
Secundo reuerenter petijt.
Tertio poteſtatem cognouit.
Quarto neceſſitatē expreſſit.
¶ Quantū ad primū dr q acceſſit.Nā q̄
vult aliquā grām a dño obtinere dꝫ ꝑſo-
nalr ad ipm accedere.vl ſi nō reputat ſe
dignū ꝓpter trāſgreſſionē dꝫ ſaltē ꝑ ſan
ctos z bonos hoies tāq̄ ꝑ ipſiꝰ mediato
res z digniores eo accedere vt poſſint fa
ciliꝰ grāꝫ impetrare.vñ ps.Accedite ad
eū z illuminamini z facies vr̄e nō ꝯfūdēt.
¶ Quantū ad ſcdm dr q rogauit.Naꝫ q̄
vult grām obtinere quā petit dꝫ ipſā cū
reuerētia poſtulare:qꝛ Eccli.xxij.Pro re
uerētia accedet tibi bona grā.¶ Quātū
ad tertiū dr q ꝑtātē cognouit:z iō voca-
uit eū dñꝫ.Nā iſte dñs de quo ps.Scito
te qꝛ dñs ipſe deꝰ.¶ Quarto neceſſitatē
expreſſio.z iō infirmitatē expoſuit.vñ i
ꝑſona infirmātis poterat dicere cū ps.
Miſerere mei dñe qm̄ infirmus ſum.

¶ Secunda pars.

Sequit.Et ait illi ieſꝰ veniaꝫ
te.Ubi tāgit benignitatē mi
ſericorditer iclinātē.qd ꝓbat
cōdeſcēſio bonitatis. ieſus
aūt vidēs fidē cēturiōis z in
firmātꝫ neceſſitatē ex ſua benignitate fꝫ
uicero.ſe ꝓmittit iturū z ipꝫ ſanaturū.vñ
ſeqt.ego veniā z curabo eū.Sciēdū eſt
āt circa ꝑtē iſtā:loquēdo moralr q xps
ieſꝰ ex ſua benignitate petōꝛi lignato ꝑ
illū ſuū z ifirmū.¶ Primo venit ad ipꝫ
ꝑ grāꝫ ꝑueniētē:quo qlibet dꝫ petere.d.
cū ps.Ueniat ſup me mia tua dñe.Cui
liberalr rñdet Exo.x.veniā ad te z bñdi
cā tibi.¶ Scdo curat ipm ꝑ grām ſubſe
quētē quā curationē qlꝫ dꝫ petere.d.il-
lud Hiere.xvij.Sana me dñe z ſanaboꝛ:
ſaluū me fac z ſaluꝰ ero qm̄ laus mea tu
es ad qd faciēdū admonet Eccli.xxxviij.
vbi dr Fili in tua infirmitate:ne deſpi-
cias te ipꝫ ſꝫ ora dñm z curabit te.vñ ꝑt
xps figurari ꝑ raphaelē angelū qui fuit
miſſꝰ ad curādū tobiā.a cecitate quā in
currerat dixit ſibi tob.Miſit me deꝰ vt
curē te.¶ Ubi ſciendū q ꝑ tobiā cecū z
infirmū itelligit petōꝛ ꝑ maliciā exceca
tus:qꝛ Sap.v.Excecauit eni illos mali
tia eoꝝ.Per raphaelē āt angelū q̄ iterp̄
tat ſanās dño vl medicina dei intelligit
xps ieſꝰ q̄ ē efficaciſſima medicia olꝫ ſa
natiua.Nā ps.Ipe eſt q̄ ſanat oēs ifirmi
tates nr̄as hūc aūt miſit deꝰ pr̄ i mūduꝫ
vt ſanaret infirmos.ſ.petōꝛes a ſuis lā-
guoribꝰ iuxta illō ps.Miſit ūbū ſuū z ſa
nauit eos z eripuit eos de interitiōibꝰ
eoꝝ.¶ De aduentu aūt huiꝰ medici dt
Ber.venit medicꝰ ad egrotos:redēptoꝛ
ad vēditos.ad errātes via:ad mortuos
vita.z h ē qd ipe dt Jo.x.Ego veni vt vi
tā habeāt.¶ Modꝰ q̄ curat petōꝛē fuit fi
guratꝰ.4.Re.xx.i Ezechia rege:de q ſimi
lit dr.Qd cū infirmaret ad mortē:z oēꝰ ꝑꝑ
pctā ſua ꝯminatꝰ ſibi fuiſſet mortē.ꝯuer
ſꝰ ad ſeipꝫ fleuit de petis eiꝰ cuiꝰ ꝯuerſio
nē deꝰ acceptās miſit Eſaiā ꝓphāꝫ vt cu
raret eū q̄ iuſſit ſibi afferri maſſā ficoꝝ:
z faciēs emplaſtrū poſuit ſup vlcera eiꝰ
z curatꝰ eſt.¶ Ubi ſciēdū q ꝑ Ezechiā i
firmū itelligit qlibet petōꝛ:q̄ ꝑ tāto rex
dr.qꝛ factꝰ ē a deo vt habeat regnū eter
nū niſi ſe ꝑuet eo ꝑ opa mala.qd q̄dē fa
cit peccādo.z iſti ꝯminari deꝰ dꝛ morteꝫ
qꝛ q̄ facit petm dignꝰ ē morte etna:iuxta
illō Ro.vj.ſtipēdia peti mors.¶ Uidēs
igit miſer petōꝛ iminere ſibi piculū:dꝫ
ad ꝯſciētiā ſuā ꝯuerti cogitādo peti ma
gnitudinē z offēſaꝫ diuinā z tūc flere.d.
cū ps.Iniqtatē meā ego cognoſco:z pec

catū meū ꝯ me eſt ſemꝑ.cui⁹ ꝯtritionē de⁹ pi⁹ acceptās:mittit ſibi medicū ſapiētiſſimū.Eſaiā ꝓphetā.per eſaiā em̄ q̇ interpretat̄ dn̄i ſalus:intelligit ieſus xp̄s q̇ ſaluator interp̄tat̄:vt dicere poſſit illud Gen̄.xlv.ꝓ ſalute vr̄a miſit me de⁹.

¶ Qualiter de⁹ ſanet pctōrē audi q̇d ſe quit̄.ni. đr ꝙ Eſaias fecit ſibi de ficub⁹ emplaſtrū ꝛc.ꝑ fic⁹ em̄ dulces ad comedēdū intelligit̄ diuina gr̄a q̄ đz eſſe pctōri dulciſſima:q̇ poſita ſuꝑ vlcera pc̄ti hō recipit ſanitatē qđ cognoſcēs ap̄ls dicebat ad Titū.iij.Apparuit benignitas ꝛ humanitas ſaluatoris nr̄i dei nō ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos:ſꝫ ſm̄ ſuā miaꝫ ſaluos nos fecit.ꝑ lauacrū regn̄atiōis ꝛ renouatiōis ſp̄uſſancti quē effudit in nos abūde ꝑ ieſum xp̄m ſaluatorē nr̄m:vt iuſtificati gr̄a ipſi⁹ heredes ſim⁹ ſm̄ ſpē vite eterne in xp̄o. ¶ Tertia pars.

Sequit̄.Et reſpondens centurio ꝛc. Ubi tangit humilitatem virtualiter ꝓmerētē.qđ ꝓbat parui penſio dignitatis.tūc em̄ in homine eſt vera humilitas promerēs apud deū cū ſe vilem cognoſcit ꝛ diuinā maieſtatē irrationabiliter cōfitet̄.Scđm hoc igit̄ hic tria poſſumus cōſiderare.ſcꝫ.

Proprie vilitatis confeſſionem.
Diuine poteſtatis proteſtationem.
Conducte exēplaritatis deductionem.

¶ Quātū ad primū đt.ꝛ rn̄dēs centurio ꝛc.in iſto em̄ cēturiōe nō fuit ſolū fides q̄ credidit ſeruū ſuū poſſe a xp̄o ſanari: ſꝫ ꝛ ꝓfunda humilitas ſm̄ Hiero.q꞉ vt xp̄s domū intraret nō reputauit ſe dignū Moralr̄ aūt loquēdo exēplo hui⁹ centuriōis:qꝫ ꝺo ſuā p̄mā ꝯuerſationē cōſiderās:ſi fuit aliqn̄ ī pctīs đz ſe humiliare:ꝛ ꝙ xp̄s ī domū ſuā.i.ī aīam ſuā itrat ꝑ gr̄aꝫ:đz ſe putare indignū:inſtar filiū ꝓdigi q̄ receſſit a p̄re:ad quē reuertēs humiliter dixit Luc.xv.pr̄ peccaui in celū ꝛ corā te iā nō ſuꝫ dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. ꝛ ſic inſtar hui⁹ quē pr̄ recepit ad oſculū poterit inuenire miam̄:q꞉ ipſe đt Apoc. iij.Ecce ſto ad oſtiū ꝛ pulſo:ſi q̇s audierit vocē meā ꝛ apuerit ianuā intrabo ad illū ꝛ cenabo cū illo ꝛ ip̄e mecū.¶ Et talis ſe ſic humiliās pt̄ figurari ꝑ Dauid: de q̄ ſnlar̄ đt.j.Re.18.Qđ cū rex.Saul vellet ſibi dare filiā ſuā in vxorē nō reputās ſe dignū:q̇uis ipſum appeteret dixit Sauli.Quis ego ſuꝫ:aut que eſt vita mea:aut cognatio p̄ris mei in iſrl̄ vt fiā gener regis.quam t̄n̄ habuit in vxorem.

¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Saulē regē q̄ interp̄tat̄ poſtulat⁹ a dn̄o intelligit xp̄s ieſus q̇ ab antiq̇s patrib⁹ fuit poſtulat⁹.per Dauid aūt q̄ interp̄tat̄ manu fortis vl̄ decor⁹ aſpectu intelligit̄ q̄lꝫ xp̄ian⁹ qui đz eſſe decor⁹ aſpectu ꝑ honeſtā ꝯuerſationē:ꝛ manu fortis ꝑ virtuoſem operationē.Per filiā ꝟo Saulis intelligit̄ diuina gr̄a q̄ ſolū habet ꝑ ieſum a deo ꝓcedit.de quo Ro.j.Per quē accepim⁹ gratiā ꝛ apoſtolatū ad obediēdū fidei in oībus gētib⁹ ꝓ noīe ei⁹ in q̄b⁹ eſtis ꝛ vos vocati ieſu xp̄i dn̄i nr̄i.¶ Cū em̄ ſaul.i. xp̄s filiā.i.gr̄am ſuā offert dauid.i.hoī đz hō inſtar dauid cognoſcēdo ſuā miſeriā reputare ſe idignū ꝛ dicere q̇s ego ſuꝫ ꝛc.q.d.o dn̄e ieſu q̄ offers gr̄am tuā. ſꝫ ipām cordialr̄ appetā:t̄n̄ ꝯſitēdo q̇d ī me ſum:ꝛ q̇d in vita mea q꞉ tibi nō ſeruiui ꝛ q̇d a parētib⁹ meis habeā:q꞉ ī pctīs cōcept⁹ ſuꝫ:nō reputo me tue gr̄e dignū t̄n̄ me tue bonitati cōmitto.Cui⁹ humilitatē reſpiciēs de⁹ ſibi cōfert gr̄aꝫ ſuā: q꞉ Iac.iiij.ſupbis de⁹ reſiſtit humilib⁹ dat gr̄aꝫ ſuā.¶ Quātū ad ſcđꝫ.ſ.diuine ꝑtātis ꝓteſtationē đt.ſꝫ t̄m̄ dic ꝟbo ꝛ ſanabit puer me⁹.ſꝫ em̄ cēturio xp̄m videret hoīem:t̄n̄ ip̄m deū verū ꝛ dn̄m intellexit ſm̄ Hiero.In quo ipſi⁹ fides ꝛ ſapiētia nobis potuit intimari.ꝛ ideo ſm̄ Chryſo.credidit ip̄m poſſe oīa opari.fidem igit̄ hui⁹ cōmēdat Beda.d.Magna fides qui dei dicere credit eſſe facere. Nam iuxta illud ꝓs.Ipſe dixit ꝛ facta ſunt:ip̄e mādauit ꝛ creata ſunt.¶ Sciēdum eſt aūt hic vbi fit mētio de verbo ꝙ inuenio iſtud verbum.

Creatiuum non entium.
Sanatiuum languentium.
Saluatiuum perennium.

¶ Primo eſt creatiuū nō entiū.Nā oīa cū nihil eēnt de⁹ ꝑ ip̄ꝫ creauit:iuxta illđ Gen̄.j.In p̄ncipio creauit de⁹ celū ꝛ terrā ꝛc.Io.j.Oīa ꝑ ipſum facta ſunt ꝛ ſine ip̄o factū eſt nihil.¶ Scđo eſt ſanatiuū lāguētiū:iuxta qđ đr Sap.xvj.etenī neq

herba neqꝫ malagma.i.emplaſtrũ ſana-
uit eos:ſꝫ tuꝰ dñe ſermo qui ſanat oia.
¶ Tertiũ eſt ſaluatiuũ pereũtiũ.nã exi
ſtẽtes in tribulatiõe ⁊ ꝑiculis.ipm inuo
cãtes ſaluat.iuxta illud ps.Iſte pauper
clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ.⁊ de oibus
tribulatiõib' ſaluauit eũ.vñ dr Iaco.j.
Abijciẽtes oẽm imũdiciã.⁊ abũdãtiam
malitie in mãſuetudine ſuſcipite inſitũ
ꝟbũ qđ põt ſaluare aias v̄ras. ¶ Ubi cõ
ſidera cõuenientẽ modũ iformatiõis apłi
ad recipiẽdũ hoc ꝟbũ ꝙ ſi volumꝰ ipm i
cordibꝰ nr̄is recipere.opꝫ ꝙ priꝰ amo-
ueant ꝯtia.vt ſic de nr̄a aia abijciamꝰ vi
tia ⁊ pctã.⁊ iõ dr.abijciamꝰ oẽm imundi
ciã ⁊ abũdãtiã malitie. ¶ Quãtũ ad ter
tiũ.ſ.adducte exẽplaritatis deductionẽ
dr.Nã ⁊ ego hõ ſum ⁊c.Ubi ſciẽdũ ꝙ iſta
lra põt dupłr exponi. ¶ Primo vt iſta de
ductio cẽturiõis ſit ſimilitudinaria.ſic
deducẽdo ſuũ exẽplũ ſic:⁊ ego hõ ſub po
teſtate ceſaris cõſtitutꝰ:habẽs nõ a me
ſꝫ ab alio poteſtatẽ militũ ſub me.⁊ dico
huic vade ⁊ vadit ⁊ mihi obediunt oẽs:
ſic tu inqꝫtũ hõ es ſub ptãte pr̄is.inqꝫtũ
ꝟo deꝰ habes a te ſub te ⁊ oẽs alias crea
turas tibi ad nutũ parẽtes.multomagis
pt̃ pcipere ⁊ factũ erit. ¶ Alia deductio
ſꝫ Aug.eſt ꝯparatiua a minori:ſic dedu
cẽdo.ſi ego lꝫ ſim ſub ptãte ſolo impio ꝟ
bi qđ dico ſubditis meis hoc faciũt:q̃n
to magis tu q̃ ſub nulliꝰ ptãte es et oia
tibi ſubſunt potes iperare.q.d.multo-
magis.qꝛ de te ſcribit̃ in ps.Oia ſubie-
ciſti ſub pedibꝰ eiꝰ. ¶ Moraliter aũt lo-
quẽdo p ſeruos cẽturiõis intelligunt̃
hois bone vł male cogitatiões:vñ Hy-
mo.pñt p ſubiectos cẽturiõis bone vel
male cogitatiões.malis aũt dicamꝰ vt
recedãt ⁊ recedẽt.ſed bonas vocemꝰ vt
veniãt ⁊ veniẽt.⁊ ſeruo quoqꝫ nr̄o:hoc ẽ
corpori vt ſubiiciat̃ volũtati diuine.

¶ Quarta pars.

Sequit̃. Audiẽs aũt ieſus ⁊c.Ubi tã
git felicitatẽ ſingulariter roborãtẽ
qđ pbat adheſio ꝯnitatis.Xp̄s eñ
fuit admiratꝰ.i.ſm Aug.ſup gen.ꝯ
manicheos p modum admirantis ſe ha
buit.vel qꝛ fecit aliũ admirari. ¶ Sciẽ-
dũ eſt aũt ꝙ qñ xp̄s dr ꝙ nõ inuenit tan
tam fidem in iſrł:ſicut fuit fides cẽturiõis
ꝙ hoc pt intelligi multipliciter. ¶ Priu
mo de ꝑfectiõe fidei.vt ſit ſenſus ſꝫ Hie
ro.ꝙ nõ inuenit ita pfectã fidẽ in iſrael
⁊ hoc loquẽdo de pñtibꝰ nõ de pteritis.
¶ Scđo mõ pt intelligi de facilitate cre
dẽdi.vt ſit ſenſus ꝙ nõ iuenit tãtã fidẽ.
i.tantã facilitatẽ ad credendũ in iſrael.

¶ Quinta pars.

Sequit̃. Dico ãt vobis ꝙ ⁊c. vbi
tãgit diuerſitatẽ localiter di-
ſtinguẽtẽ.qđ pbat diuiſio ca-
pacitatis.Iudei q̃dẽ qꝛ fue-
rũt xp̄o increduli q̃ gentiles
dignũ fuit vt eoꝝ demeritis exigentibꝰ
puarẽt̃ celeſti pr̄ia.⁊ deputarẽt̃ eternis
ſupplicijs:qꝛ ꝟo gẽtiles ad credẽdũ xp̄o
faciliores fuerũt diuina pˀuidẽtia loco
iudeoꝝ ſunt celeſti pr̄ia ſubrogati.Scđꝫ
hoc igit̃ hic tria poſſumꝰ ꝯſiderare ſcꝫ.
Adheſionem alienorum.
Adiectionem domeſticorum.
Expreſſionem ſuppliciorum.
¶ Quãtũ ad pmũ dr.dico aũt vobis ⁊c.
p orietẽ eñ ⁊ occidẽtẽ q̃ ſunt due partes
pncipaliores mũdi totiꝰ intelligit̃.de q̃
ſm Aug.de ꟝bis dñi:lꝫ nõ oẽs tñ multi
aliũ iudei ſicut fuerũt gẽtiles erãt ad fi
dẽ vẽturi. ¶ Dicunt̃ aũt recũbere cum
abraã yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ ſm
Orig. Qꝛ ibi reqeſcẽt feliciter epulatu-
ri cũ xp̄o vt ꝟificet̃ illđ ſaluatoris Luc.
xxj.Beati ſerui quos cũ venerit dñs in-
uenerit vigilãtes.Amẽ dico vobis ꝙ p̄-
cinget ſe ⁊ faciet illos diſcũbere.⁊ trãſ-
iens miniſtrabit illis. ¶ Sciẽdũ eſt aũt
ꝙ inter alios noiauit iſtos tres pria-
chas:qꝛ eis ſpãliter facta eſt repromiſ-
ſio de dei filio incarnando. Nã de abraã
dr Geñ.xxj.In te bñdicent̃ cognatiões
vniuerſe terre.De yſaac aũt dicit dñs
abrae Geñ.xxj.In yſaac vocabit̃ tibi no
mẽ vel ſemẽ.De iacob ꝟo legit̃ ipm nũ
ciaſſe pphetice de ſtirpe ſua xp̄z naſcitu
rũ:qñ in bñdictione Iude filij ſui dixit
Geñ.xxviij.Nõ auferet̃ ſceptrũ de iuda
⁊ dux de femore eiꝰ donec veniat q̃ mit-
tẽdꝰ eſt.⁊ ipe erit expectatio gẽtiũ.i.ex-
pectãs a gentibꝰ. ¶ Quãtũ ad ſcđm dr
filij aũt regni eijci.in te.ex.p filios q̃dẽm
ſm Chryſo.intelligũt̃ iudei.Ubi dr Hie
ro.filij regni dr iudeos:qꝛ in eis deꝰ añ

regnauit.vł q̄ ad regnū dei primit⁹ ſunt vocati:iuxta illō Ro.j.Gloria ꝛ pax om̄i operāti bonū iudeo primū ꝛ greco.lȝ aūt iudei prius ꝗlū regi fuerint tn̄ eorū demeritis exigētib⁹ ipſo priuati fuerūt. Et iō đr q̄ i tenebras exteriores.¶ Quātū ad tertiū dicit.erit ſle.ꝛ ſtri.dētiū:vbi dat nobis itelligi duplex gehēna vel pena quā hꝫbebūt reprobi in īferno.ſ.caloris intēſiſſimi.ꝛ algoris acerbiſſimi.Vñ Job.xxiiij.Ab aquis niuiū ad calorē nimiū ꝛ vſqꝫ ad inferos peccatum illius.

¶ Sexta pars.

Equit.Et dixit Jeſus centurioni ꝛc.vbi tāgit poteſtatem imꝑceptibiliter operantē:qđ probat conſecutio ſanitatis:ſūc eñ aliqs cōſolat̄ qñ petit aliquā grām.ſi ille a q̄ petit ipm̄ verbis cōfortauit ꝛ habens acceptū qđ petit cōfert qđ poſtulabat.Scđm hoc igitur hic tria poſſumus conſiderare.ſcȝ.

Ex parte prendentis:actū confortatiuū.
Ex parte poſtulātis:modū impetratiuū.
Ex parte infirmātis:effectū rigidituū.

¶ Quātū ad primū dicit.ieſus cēturioni vade.xp̄s eñ cēturioni petēti ſanitatē ꝑ puero nō rñdet ſuꝑbe ſed alacriter cū ꝓpoſito faciēdi qñ ab ipſo poſtulabat:ꝛ iō dixit ſibi.Uade eo mō q̄ dixit mulieri emoroyſſe.Marci.v.Uade īqt i pace ꝛ eſto ſana a plaga tua.¶ Quātū ad ſcđ̄ȝ dicit.ꝛ ſicut credidiſti fiat tibi.q̄ eñ iſte ad xp̄ȝ cū magna fide acceſſit ꝛ poſtulādi modū debitū habuit.Jđ meruit audire ſicut credidiſti fiat tibi.q̄ iuxta illud Mat.viij.Omnia poſſibilia ſunt credēti.

¶ Quātū ad tertiū đt.ꝛ ſanat⁹ ē puer ex illa hora:ꝛ in q̄dē aduertere poſſum⁹ ſꝫm Rabanū q̄ nō ſolū fides ꝓpria ꝓmeret̄ hoi bñficiū ſȝ ꝛ aliena.Nā fides hui⁹ ꝓmeruit vt ſeru⁹ ſu⁹ ifirm⁹ reciperet a domino ſanitatē.Cui⁹ ſimile habem⁹.Lu.v.De hoib⁹ portātib⁹ ad xp̄m paraliticū iacētē in lecto depcantib⁹ vt ipm̄ ab infirmitate curaret:quorū fidē videns dixit hō remittūt̄ tibi pctā tua:ꝛ quē vt ibidē đt corporalr̄ liberauit.¶ Poſſumus etiā aduertere ſꝫ Chryſo.miām xp̄i ꝛ potētiā quā tribuebat infirmis ꝓ ſuo libito ſanitatē.ꝛ ideo đr qđ ſanatus eſt puer ex illa hora.vt ſic verificetur illud Sap̄.ix.ꝑ ſapiētiā ſanati ſunt q̄cūqꝫ placuerūt tibi dñe a principio.¶ Nā ꝑ xp̄m dei priꝰ ſapientiā oēs accepti deo fiunt.dū merito paſſionis ei⁹ culpa dimiſſa infunditur in preſenti gratia.vt habeat̄ in futuro gloria.Ad quam gloriam ꝛc.

¶ Feria.vj.poſt diē cinerū. Sermo.iiij.

Udiſtis q̄ dicium eſt antiquis q̄ diligens primū ꝛc. Mat.v.ſꝫm ſententiam Ariſto.primo metha.ſapientis eſt ordinare.cuius ratio poteſt eſſe q̄ cū ordinatio ꝓſupponat cognitionē:opȝ q̄ ille qui aliqđ ordinat ipſum cognoſcat:ꝛ ꝓꝫhs ſapiēs ſit.Xp̄s igit̄ q̄ ſꝫm ap̄lm.j.Corinth.j.eſt dei virtus ꝛ ſapiētia.dȝ ꝛ pōt cetera principalr̄ ordinare.Cū igit̄ hō ꝓpter qđ dei fili⁹ venit i mūdū eſſet multipliciter deordinat⁹ oportuit q̄ xp̄s ipm̄ dirigeret et i ſuis actib⁹ vt ꝟtuoſe ꝛ nō culpabilr̄ viueret regularet.¶ Sciēdū eſt aūt q̄ q̄ pctm̄ eſt q̄dā deordinatio.pctm̄ q̄dē conſiſtit ꝓmo in actu voluntario elicito vel imperato.q̄ ſꝫm Augu.pctm̄ adeo eſt volūtariū qđ ſi nō ſit volūtariū nō eſt pctm̄.ideo deordinatio culpabilis pōt attēdi in hoie circa duo pricipaliter.ſ.circa actū ipſius volūtatis elicitū.vł circa actū ipſi⁹ aliūs potētije impath.¶ Circa ꝟo iſtos duos act⁹ deordinatio dupliciter pōt cōtingere.vł ex mala cōſuetudine:vel ex malo intellectu alicui⁹ regule ſibi date.¶ Xp̄s igit̄ ſicut bon⁹ magiſter ꝛ prudēs viuēdi regulā itellectā nō meritorie dirigit vt ſit meritoria.affectū ſimul ꝛ effectū hois regulat vt poſſit ex actib⁹ ſuis meritoriis celeſtē patriā adipiſci.ꝛ hoc facit in euāgelio hodierno in quo quatuor dirigit.ſcȝ.

Affectionē ſupnaturaliter cōiungētem.
Intentionem ſpūaliter promerentem.
Subuētionē temporaliter ſublenātem.
Deuotionem mentaliter erigentem.

¶ Primū ꝓbat eruditio ꝟtuoſa.ſcđ̄ȝ affectio fructuoſa.tertiū elargitio copioſa.q̄rtū depcatio gr̄oſa.Primū in prin.ſcđ̄ȝ ibi.Attēdite ne iuſticiā ꝛc.tertiū ibi.Cū ergo facis eleemoſynā ꝛc.quartū ibi.Et cū oratis ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ⁊c. qḋ ꝓbat ⁊c. dicit. Audiuis ⁊c. Reſpectu q̇dē ꝓximi erat lex moſayca imperfecta. ⁊ ideo debuit p̄ xp̄m ꝑfici q̄ dicit de ſe ipſo. Matth. v. Non veni ſoluere legē ſ; adimplere. Secundū hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare. ſc;.

Imperfectionem legis moſayce.

Perfectionem legis euāgelice.

¶ Quātū ad primum dicit Audiſtis ⁊c. Nā cū in lege moſayca preceperat dn̄s dilectionē ꝓximi. d. Leuit. xix. Diliges amicū tuū ſicut teipſum. arguebāt iudei more iuriſtaꝝ a cōtrario ſenſu q̄ ex quo amic⁹ erat diligēd⁹ inimic⁹ odiēdus: qḋ q̇dē argumētū videbat aliquē colorē veritatis hr̄e ex aliq̄b⁹ q̄ de⁹ dixerat moy. ⁊ ppl̄o iſraelitico in ſcriptura. Nā de⁹ dixit loquēs de angelo quē miſit ꝑceſſorē ppl̄i iſrl̄itici ſuis aduerſariis Exo. xxiij. Si audieris inq̄t vocē ei⁹ ⁊ feceris oīa q̄ loquor inimicis tuis inimic⁹ ero. ⁊ affligētes te affligā. ⁊ iſra. nō inibis cū eis fed⁹ nec cū dn̄s eoꝝ. Deuter. vij. dr̄. Cū introduxerit te dn̄s de⁹ tu⁹ in terrā quā poſſeſſur⁹ ingredieris ⁊ deleuerit gētes multas corā . c. nō inibis cū eis fed⁹ nec miſereberis eoꝝ ſ; ſociabis cū eis turgie. L; aūt ecōtrario ſenſu iudei arguerent. th̄ ſm veritatē illatio inferunt non inuenit expreſſa in ſcriptura diuina ſc; q̄ odiendus ſit inimicus. ⁊ ideo ſignanter i textu ponit audiſtis q̄ dictū eſt ne p̄ hoc intelligat vtraq̄ pars a deo fuiſſe tradita tanq̄ ꝑceptū p̄ribus veteris teſtamēti. Vn̄ ſm Augu. de ſermone dn̄i in mōte. hec vox nō ē accipiēda vt iubētis iuſto ſed vt ꝑmittētis infirmo. Vn̄ gl. in toto legitur. nā eſt ſcriptū odio habebis inimicū. ſed hoc dr̄ quātū ad traditionē ſcribaꝝ quib⁹ viſum eſt hoc addēdū. q̄ dn̄s precepit filiis iſrael pſeq̄ inimicos ⁊ delere amalech de ſub celo. ¶ Sciēdū eſt aūt moraliter loquēdo q̄ in hōie duo poſſum⁹ cōſiderare. ſ. naturā ⁊ vitiū ſm naturā ſm Aug. de doctrina xp̄iana nl̄l⁹ eſt odiēd⁹s. ſed quilibet diligēd⁹ vt fraternā teſte xp̄o Matt. xxiij. Oēs vos fratres eſtis. ſ; ꝓ vitiū aliq̄s pt odiri. ita q̄ odiū nō cadat ſup hoīem inquātū hō. ſ; ſup vitium ſuū ⁊ hec eſt cōcluſio Aug. huius q̄ſtiōis cōtra ſanctum. ¶ Vel per iſtum inimicū qui dz odiri pōt intelligi diabol⁹ humani gn̄is inimicus quē quidem odire debem⁹ ipſu; fugiēdo ⁊ adherēdo deo iuxta ſniam apoſtoli. di. Ro. xij. Odiētes malū adherētes bono. ¶ Quātū ad ſcḋm dicit. ego aūt dico ⁊c. xp̄s q̇dē volēs ꝑficere legē moſaycā p̄ legē euāgelicā hic talē rationē intēdit bon⁹ diſcipulus dz perfectionē ⁊ bonitatē diſcere a magiſtro. ⁊ fili⁹ ad hoc q̄ veraciter ſit filius hoc idē a patre: vt igit ſitis veri filij dei p̄ bona opa. cuius eſtis filij p̄ naturā. op; q̄ addiſcatis ab ipſo pfectionē eſtote pfecti ſicut ⁊ pater veſter celeſtis pfect⁹ eſt. ¶ Sed pfectio dilectiōis q̄ eſt act⁹ interior ptinēs ad affectū nō eſt ſolūmō in diligēdo ꝓpinquos ⁊ amicos. q̄ hoc faciūt ethnici ⁊ publicani q̄ ſunt imꝑfecti ſ; magis ꝯſiſtit in diligēdo inimicos pſequētes nos ⁊ calūniātes: igit vt ſitis pfecti op; vos inimicos diligere. ¶ In iſta rōne xp̄s ſic procedit q̄ ponit.

Primo actum virtuoſum.

Secundo fructum gratioſum.

Tertio expreſſionem exemplarem.

Quarto deductionem rationalem.

Quinto concluſionem ſalutarem.

¶ Quātū ad p̄mum dicit. Ego aūt dico vobis ⁊c. vbi quātū ad p̄ns ſpectat ſciendu; q̄ aliq̄s pōt nobis inimicari tripl̄r. Primo i affectu. ⁊ ſic dr̄ nos odire. Scḋo in ore in affatu. ⁊ ſic dr̄ nos calumniare. Tertio in effectu. ⁊ ſic dr̄ nos pſeq̄. oēs aūt iſtos ſi volum⁹ eſſe pfecte debem⁹ diligere. vn̄ dr̄ q̄ debemus diligere quātū ad odiētes in corde. q̄ debem⁹ orare quātum ad calūniātes in ore. q̄ debem⁹ bn̄facere quātū ad pſequētes in ope vt ſic reddant ſingula ſingulis. ⁊ hoc eſt qḋ dicit ego aūt dico. Sciēdū eſt aūt ad euidētiā huius ꝑcepti de diligendis inimicis q̄ diligēdo inimicos loquendo gn̄aliter pōt eſſe dupliciter: vel affectu innocētie ſibi nocere nolēdo vel affectu beniuolētie ſibi bonū optādo. ¶ Primo mō tenet quilibet aliū diligere: q̄ nullus dz velle alteri nocere. ¶ Scḋo mō pōt eſſe dupl̄r vel optādo ſibi bonum ſpūale ſicut grāz ⁊ glīam ⁊ ſic quilibet tenet diligere aliū

vel optādo ſibi bonum temporale ⁊ hoc
poteſt eē dupliciter. quia vel eſt perſona
lis vł cōis ſic nō tenet hō optare ſibi bo
nū tpale: niſi ī articulo neceſſitatis. opta
re eī ſibi bonū tpale eſt bonū perfectuꝫ
nō neceſſariū: ſi aūt ſit eccleſie inimicus
nō tenet ſibi bonū tpale niſi ſciret ex ho
ipſū melliorari. Similiter ī effectu pōt eē
dupliciter. ſ. innocētie nō ſibi nocēdo: et
ad hoc oēs tenent. vel beniuolētie: ⁊ tūc
aut eſt inimicus pſonalis. ⁊ tūc hō nō te
net ipm diligere niſi in articulo neceſſi
tatis: ſi aūt facit hoc eſt pfectiōis nō ne
ceſſitatis: niſi crederet ex hoc ipm ɔuer
ti. ¶ Quātū ad fructū gratioſuꝫ dicit. vt
ſitis filij pr̄is veſtri qui eſt in celis. quā
to eñ preceptū eſt pfecti⁹ tāto dꝫ obſer
uās ipm amplius pmiari qꝛ igit pceptū
de diligēdis inimicis ſm Chry. ī omel. eſt
magni meriti obſeruātibus. ideo ſꝫ ipm
magnū denunciat pmiū qꝛ filiatio. Et qꝛ
qñ alicui actui virtuoſo pmittit aliqđ p
miū magnū: homo citius inducit ad illū
exercendū. iō vt hō citius ad diligēdum
tā amicos q̄ inclinet. Xp̄s eñ magnum
pmiū oñdit. d. Ut ſitis filij patris veſtri
qui eſt in celis. ¶ Quātū ad expſſioneꝫ
exemplarē dicit qui ſoleꝫ ſuū ⁊c. In iſto
eñ exēplo xp̄s intēdit ſic nos inducere
ad oēs diligēdū. vos debetis in veſtris
operibus exemplū accipere ab operib⁹
dei qui dꝫ principaliter pr̄ nr̄: ſed deus
oīa beneficia cōicat oībus. qui ſolē ſuuꝫ
facit oriri ſuper ⁊c. igit vos debetis opa
veſtra ⁊ act⁹ oībus cōicare. ⁊ ſic dilige
re tā amicos q̄ inimicos. ¶ Spiritualr̄
loq̄ndo de his exēplis ſole ⁊ pluuia. p ſo
lē mūdū illuminātē intelligi pōt illuſtra
tio ſapiētie ⁊ veritatis de qua Sap. vij.
Eſt eñ hec ſpecioſior ſole ⁊ ſuper omneꝫ
ſtellaꝝ diſpoſitionē luci cōparata inue
nitur prior: ⁊ hanc deus nō communicat
malis. iuxta qđ legit ipſos. dixiſſe Sap.
ū. Errauim⁹ a via veritatis. ⁊ iuſticie lu
men nō illuxit nobis. ⁊ ſol intelligentie
nō eſt ortus nobis. ¶ Per pluuiaꝫ vero
terram fecundantem intelligi poteſt col
latio gratie bonitatis. ⁊ hanc nō dat ter
renis deditis. Uñ Augu. in ſermone dñi
in monte dicit. Iniqui in libro ſapiētie
plangūt ſol nō eſt ortus nobis. ⁊ de plu
uia ſpūali dicit. mādabo nubibus meis
ne pluant ſuper eam. Uel per ſole intel
ligit xp̄s ieſus: ⁊ p pluuiā doctrine veri
tas qua mundum rigat. Unde Auguſt.
de ſer. domini in monte. Poteſt autē per
ſolem intelligi nō iſte viſibilis: ſꝫ ille de
quo dicitur vobis: q̄ timetis nomē meū
orietur ſol iuſticie. ⁊ per pluuiam irriga
tio doctrine veritatis quare et bonis ma
lis apparuit. et euangelizatus eſt xp̄s.
¶ Quantum ad deductionem rationalē
dicit. ſi eñ diligitis eos qui vos dili. ⁊c.
In iſta quidem particula talem rationē
intēdit. Conueniens eſt q̄ homines qui
debēt eſſe pfecti in actib⁹ ſuis excedāt
imperfectos ſi volūt a dño premiari. Sꝫ
imperfecti ſunt ethnici ⁊ publicani eos
ipſos diligētes: ⁊ ex hoc nō debēt a dño
premiari: qꝛ hoc faciūt ſolū naturali dile
ctiōe moti. igit pfecti nō ſolū debēt ami
cos diligere ⁊ primos ſalutare: ſꝫ etiam
inimicos ⁊ extraneos vt mereant a dño
premiari. Ethnici ſm Rabanū ſunt gēti
les. Nā ethnos grece latine dicit gens.
¶ Quantū ad cōcluſionē ſalutarē dicit.
Eſtote ergo vos pfecti ⁊c. qꝛ eñ vltim⁹
gradus in dilectiōe meritoria quātū ad
primū: eſt inimicos diligere. Iō ſꝫ Re
migiū poſtq̄ dñs precepit inimicos dili
gere. Subiūgit. eſtote igit perfecti ſicut
⁊ pr̄ veſter celeſtis pfectus eſt. Iſta aūt
ſimilitudo pfectionis noſtre ad deū non
eſt intelligenda ſm Remigium ſm equa
litatem: ſed ſm imitationem. ¶ Sciēdū
eſt autem circa iſtam partem principalē
in qua fit mētio de dilectiōe q̄ homo in
ter alia pncipaliter debet diligere tria.
ſcilicet deum ſeipſum et proximum. Qꝛ
vero hō ſeipſum naturaliter diligit: non
fuit datuꝫ ſibi preceptum de ſui dilectio
ne. qꝛ vero circa dilectionem dei ⁊ proxi
mi eſt multotiens tepidus. ideo circa iſto
rum dilectionem dantur ſibi duo mādā
ta. iuxta illud Mat. xxij. diliges dominū
deum tuū ex toto corde tuo. ⁊ ex tota mē
te tua. ⁊ ex tota aīa tua. hoc eſt maximum
⁊ pmū mandatum. Scđm autē ſimile eſt
huic. diliges proximum tuum ſicut teip
ſum. ¶ In dilectione autem iſtorū triuꝫ
eſt ordo. qꝛ homo debet primo deum dili
gere. ſcđo ſeipſum. tertio proximū vt ſe

ipſum. Et ad illud ad qd ſeipſum dz diligere. ſ. gratiã et gloriã: et de tali dilectiõe ſic ordinata dicit aplus Ro. xiij. plenitudo ergo legis eſt dilectio. ¶ Primo igit debemus ſup oia diligere deũ iuxta qd dixit Moy. populo iſrael. Deut. vj. diliges dñm deum tuũ ex toto corde tuo: et ex tota anima tua. et ex tota fortitudine tua. qd exponẽs Ber. ſup cant. dicit. Nõ abduci blanditijs nec ſeduci fallacijs: nec iniurijs frangi. toto corde: tota aia: tota virtute diligere eſt. ¶ Sciendum eſt autem q ad dilectionem dei quatuor inter alia nos inducunt. ſcz.

Natura dilectionis reciproca.
Receptio beneficiorum magnifica.
Inſtitutio antiquorum ſalutifica.
Conditio naturalis intrinſeca.

¶ Primo natura dilectionis reciproca. nã de natura vẽe dilectiõis eſt vt diligat diligentem. iuxta qd dicit ſapiẽtia de ſe ipſa Prouer. viij. Ego diligẽtes me diligo. Cum igitur deus propter ſuã bonitatẽ nos dilexit et lauit a pctis noſtris in ſanguine ſuo. Apoc. j. Ideo debemus ipſuz diligere. Vñ. j. Jo. iiij. Nos ergo diligamus deũ quoniaz ipſe prior dilexit nos. ¶ Scdo receptio bñficiorũ magnifica. Nã per ipſuz habemus eſſe nature. eſſe gratie eſſe glorie. Et ideo ipſum ſup oia debemus diligere tanq̃ creatorẽ potentiſſimũ. Vñ Aug. de ſpiritu et aia. Miſer ego quãtũ debere diligere deũ meũ. fecit cũ nõ eſſem redemit cũ perierã. Non eram et de nihilo fecit me. nõ lapidẽ. nõ arborẽ. nõ aliqd de animalibus. ſz hominez me eſſe: et dedit mihi viuere. ſentire et diſcernere. reduxit me de exilio. redemit me de ſeruitio. vocauit me noie ſuo. et vt memoriale ſuũ ſupereſſet apud me vnxit me oleo leticie. quo erat ipſe vnctus. vt ab vncto eſſem vnct⁹ et a xpo dicerẽ xpianus. ¶ Tertio ad dilectionẽ dei nos inducit inſtitutio antiquorũ. Nã antiqui patres cognoſcentes in quantũ deo obligabant inſtruebant eos ad eius dilectionem: iuxta qd de Joſ. legit. Joſ. xxiij. Confortans populum dicit. Dñs deus veſter p nobis ipſe pugnabit ſicut pollicitus eſt. hoc tãtũ diligẽtiſſime precauete vt diligatis dominuz deũ veſtrũ

Vñ Aug. de laude charitatis. Breue preceptũ tibi pcipit diligere et fac qd vis. ſiue taceas dilectiõe taceas. ſiue clames dilectiõe clames: ſiue emẽdes dilectiõe emẽdes. ſiue pces dilectiõe pces. Radix ſit intus dilectionis. nõ poteſt de iſta radice niſi bonum exire. ¶ Quarto ad dilectionem dei nos inducit cõditio naturalis intrinſeca. Nã ſicut videm⁹ in rebus omnibus vnaqueq res bonum appetit et ſuũ debitum finem. homo igitur appetitu rationali preditus: debet deũ a quo pceſſit meſſe. et in quẽ debet requieſcere vt in proprium finẽ. Nã iuxta illud apli Ro. xj. Ex ipſo et p ipm et in ipſo ſunt oia qd cognoſcẽs ps. dicit. Diligã te dñe fortitudo mea. dñs firmamẽtum meũ et refugiũ meũ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ſm Aug. q in hoc mũdo deũ pfecte diligere nõ poſſum⁹ nec ipſum pfecte cognoſcere. et mihil amat niſi cognitũ. ſz in futuro in gloria. quã pfectã dilectionẽ futurã hre nõ poſſumus: niſi hic exerceamur in opib⁹ bonis. Nã ſicut dz Act. xiiij. Per multas tribulatiões opz nos intrare in regnuz celorũ. et hoc eſt q xps innuit Mat. xj. A diebus ioannis baptiſte vſq nũc regnũ celorũ vim patit: et violenti rapiũt illud. vbi hieronymus. Grandis violentia eſt generatos in terra celũ querere et poſſidere p virtutẽ. Ad qd nõ deuenimus p naturam. ¶ Hoc autem fuit figuratũ Gen. xxix. Ubi ſententialiter dicitur q Labã habuit duas filias: vnaz que vocabatur Rachel que erat ſpecioſiſſima quã dilexit Jacob: et vt ſibi copularetur coniugio ſeruiuit pro ea ſeptem annis. Aliã vero que vocabatur Lya que erat lippis oculis. et erat prior tempore Rachele. Cum igit iacob vellet coniungi Racheli: non niſi prius coniungeret lye. quia ſic mos erat regionis: vt priores nuptui traderẽtur. ſeruiuit igitur pro Lya aliis ſepteʒ annis. et ſic poſt copulationem Lye cõiũctus eſt Racheli. Ubi ſciendum q p Laban qui interpretatur cãdidus: intelligitur deus qui iuxta illud Sap. vij. eſt candor lucis eterne: et ſpeculũ ſine macula. Iſte dicitur habere duas filias. vnã que ſignificat vitam actiuam in hoc mundo aliaz que ſignificat vitam cõtemplatiuã

in glia paradiſi. ¶ Prima igit̃ ſignificat̃ p Lyam q̃ erat lippis oculis ⁊ interp̃tatur laborioſa:q2 dũ in hoc mũdo viuim⁹ deũ clare videre nõ poſſumus et ſumus in continuo labore q2 Job.vij. Militia eſt vita hoīs ſup terrã. ¶ Scḋa p̃o vita deſignat̃ p Rachelem pulcherrimã que interpretat̃ vidẽs quia in illa celeſti patria erit omnis decor pulchritudinis:et diuina viſio facialis:vt ibi q̃libet poſſit dicere illud Gen.xxxij. Uidi dominuʒ facie ad faciẽ ⁊ ſalua facta eſt anima mea. ¶ Per iacob autẽ qui interpretatur luctator vel ſupplãtator:intelligit̃ q̃libet homo qui duʒ hic viuit habet luctari cũ mundo:carne ⁊ diabolo:quos debet ſupplãtare ⁊ vicere vt ſit de numero illorũ: de quibus dr̃ Hebre.xj. Sancti per fideʒ vicerunt regna:operati ſunt iuſticiam: adepti ſunt re. Iſte dr̃ dilexiſſe rachelē: quia omnes vitam eternã diligunt:quia ſcḋm Auguſt. Omnes volunt eſſe btĩ. Sed diligenter aduerte q̃ inſtar Jacob qui ſeptem annis vt copularet̃ racheli ſeruiuit Labã:omnem hominem anteq̃ coniũgatur illi vite beate oportet ſeptẽ annis ſeruire.per numerum quidem ſeptẽ annorum qui vniuerſitatem ⁊ pfectionẽ ſignificat:intelligit̃ perfectum ſeruitiuʒ qḋ homo debet facere ſi vult celeſtẽ patriam adipiſci. ⁊ ſicut iacob continuã Racheli non potuit niſi prius copularetur Lye. Sic homo ad celeſtem patriam nõ põt ingredi:niſi prius in vita actiua ſe perfecte exercitauerit:quia meritũ debet precedere premium. Unde .ij. Timoth. ij. Nõ coronabitur niſi qui legitime certauerit. ¶ O quanti ſunt qui deum non diligunt ſed odiunt. Receptis tamen tãtis beneficiis:de quibus conqueritur p pſalmiſtam. Poſuerunt aduerſuʒ me mala pro bonis:⁊ odiũ pro dilectione mea: ¶ Scḋo hõ dʒ diligere ſeipſum q2 ẽm ſcḋz apoſtolũ Ephe.v. Nemo vnq̃ carnẽ ſuã odio habuit etc. ſimul dilectio eſt naturalis:vera autẽ dilectio eſt vt hõ magis ſibi vtilia:⁊ q2 huiuſmõi ſunt virtutes et bona opa:per q̃ de congruo gratiã meret̃ ⁊ gloriã. Ideo quantum ad illa maxime ſe dʒ diligere vt ſit virtuoſus ⁊ deo gratus. Uñ Aug.viij.de trinitate. Seipſum hõ dʒ amare aut quia iuſtus eſt.aut quia iuſtus ſiat. Qui eniʒ aliter ſe diligit iniuſte diligit. ¶ Sʒ licet ſic deberet eſſe. tamen multi ſe carnaliter diligentes faciunt oppoſitum de quibus .ij. Timoth. iij. In nouiſſimis diebus erũt homines ſeipſos amãtes.cupidi.elati.ſupbi.blaſphemi parentib⁹ nõ obedientes.ingrati.ſcelerati.ſine affectiõe.ſine pace.criminatores incontinentes.immites ſine benignitate .pditores. proterui.tumidi. voluptatum amatores magis q̃ dei. Reuera ſi diſcutiamus de omnib⁹ iſtis:ſic eſt hodie de hominibus huius mundi. ¶ Tertio homo debet diligere primũ. Ad quod nos admonet Joã.j.ca.canonĩca ſua.iiij.d. Chariſſimi diligamus inuicem:q2 charitas ex deo eſt.ad quam dilectionẽ debẽt inducere quatuor.ſcʒ.

Autoritas principalis.
Conformitas naturalis.
Utilitas ſingularis.
Unanimitas generalis.

¶ Primo autoritas principalis. Ad iſtã enim dilectionem habendam ille q̃ princeps eſt omnium chriſtus deus ⁊ homo aſtringit nos ſuo mandato. di. Joã.xv. Hec mando vobis vt diligatis inuicem. ¶ Secundo conformitas naturalis.nã ſimilitudo eſt cauſa dilectionis.et idem videmus communiter q̃ inter q̃ eſt maior aſſimilatio vt plurimum maior eſt dilectio. Cum igitur inter quẽlibet hoiem et ſuum proximũ ſit maxima ſimilitudo quia ſunt eiuſdem nature.ideo quilibet debet proximum diligere:⁊ hoc eſt qḋ dr̃ Eccli.xiij. Omne animal diligit ſibi ſimĩle.⁊ ſic omnis homo primũ ſibi. ¶ Tertio vtilitas ſingularis.nam per dilectionẽ ſeruamus legem diuinaʒ iuxta illud Ro.iij. Qui diligit proximũ legẽ ipleuit. ⁊ ideo et hic deus in nobis habitat.hic per gratiam ⁊ in futuro per gloriã.iuxta illud .j. Joã.iiij. Si diligam⁹ nos inuicẽ de⁹ in nobis manet.⁊ charitas in nobis perfecta eſt. ¶ Quarto vnanimitas gñalis. Nã videmus gñaliter q̃ tã in rebus alatis q̃ inanimatis:tã inſenſibilib⁹ q̃ in inſenſibilib⁹ ⁊ itellectualib⁹ eſt amor et dilectio ſuo modo ergo non debet homo degnare a ſuo principio.nec ab aliis

reb⁹ creatis: imo vn⁹ alteri dʒ ꝑ dilectione cõiungi. Cui⁹ ei⁹ dilectiõis ſignũ i ſemetipſo põt aduertere. q2 tãta ẽ ad inicẽ mẽbroꝝ dilectio ꝙ ꝓ defenſiõe capitis man⁹ ꝑiculo ſe exponit ⁊ hoc eſt qð nos admonet btũs Jo. j. canonica ſua. iiij. c. Sicut de⁹ dilexit nos debem⁹ alter alter utrũ diligere. ſʒ qualiter audi. j. Jo. iij. Filioli mei nõ diligam⁹ ṽbo neqʒ lingua ſʒ ope ⁊ ṽitate. vñ Grego. ſup Ezech. Amorẽ nr̃ʒ circa ꝓximũ pl⁹ bona opa loquãt ꝙ lingua.

Secũda pars.

Sequit. Attẽdite ne iuſticiã veſtrã ⁊c. Ubi dirigit intẽtionem ſpũal'r ꝓmerentẽ. qð probat oſſecutio fructuoſa. hõ eñi in ſuis virtuoſis opibus nõ debet querere gloriã ꝓpriã nec alioꝝ laudẽ ſʒ tñ gloriã dei vt dicere poſſit illud Jo. viij. Ego gloriam meã nõ q̃ro: exemplo aplĩ. ad Galath. j. An q̃ro hoib⁹ placere. q. d. nõ. cui⁹ cauſam aſſignãs ſubdit ſi adhuc hoib⁹ placerẽ xp̃i ſeru⁹ non eſſem. ⁊ ideo. j. Cor. x. Oia in dei gloria facite. In iſta igit ꝑte xp̃s intẽdit talẽ rõnem: hõ qui facit aliquod opus de gñe bonoꝝ non debet ipm facere tali mõ ꝙ de ipo remuneret a deo igit̃ illð ꝓpt laudẽ humanã nõ dʒ facere ſʒ ꝓpt diuinã. Minor ꝓbat̃ ſic. vnũ op⁹ nõ dʒ hr̃e niſi vnũ p̃miũ: ſʒ opus fctm̃ ꝓpter laudẽ hũanã habita tali laude: habuit ſuũ p̃miũ ergo. Scðo ſic ab illo dʒ q̇s p̃miari cui ſuiuit: ſʒ qui facit opus bonũ vt videat̃ ab hoib⁹. nõ ſeruiuit deo ſʒ hoib⁹. ergo nõ debet p̃miari a deo ſʒ ab ipſis. Scðʒ hoc igitur hic duo poſſumus ↄſiderare. ſ.

Documentum obſeruandum.

Detrimentum metuendum.

Quãtũ ad primũ dr̃. Attẽdite ⁊c. Inter alia vitia q̃ ſolẽt ĩpugnare ſctõs hoies ẽ peſtis vane glorie. cui⁹ rõ ẽ. q2 q̃ſi naturaliter inſertũ eſt hoi ſaltẽ poſt lapſuʒ vt cõplacẽtiã habeat cũ laudatur: et qñ inter alios gradum aliquã obtinet eminentẽ iuxta qð dixit Joſeph fratrib⁹ ſuis Geñ. xlv. Nũciate pr̃i meo vniuerſam gl̃iam meã ⁊ cuncta q̃ vidiſtis in egypto. et ideo ſicut ꝓpter naturã corruptã quaſi naturaliter homines laudes appetũt: ſic fuit neceſſariũ. vt ad euitãdã mũdi gl̃iam inſtruerent ſm Chryſoſt. Sciẽdũ eſt aũt ꝙ facere opera corã hoib⁹ põt eſſe dupliciter: vno mõ vt ipe videatur ⁊ laudet̃ et hoc eſt hic ꝓhibitũ. Alio mõ ꝙ nõ ipſe: ſed opa videant: nec ipſe principal'r laudet ſʒ de⁹: ⁊ hoc nõ eſt ꝓhibitũ: ſed acceptũ iuxta illð Matt. v. Sic luceat lux vr̃a corã hoib⁹ vt videãt vr̃a bona opa ⁊ glorificẽt patrẽ vr̃m q̇ in celis eſt. Quãtũ ad ſcðm dicit. Alioquin mercedẽ nõ ⁊c. q2 cũ ſic dictũ eſt faciẽs opa ꝓpt laudẽ hoim nõ remunerat a deo. q2 iuxta illud Eccl. xx. Nõ habebũt vltra mercedẽ magnũ detrimentũ eſt eis. ⁊ ideo fuit neceſſariũ. vt de hoc inſtrueret a xp̃o ſm Auguſ. de ſermone dñi in mõte. vt igit̃ hoies remunerẽt̃ a deo debẽt opa bona ꝓpter ipſius laudẽ facere ⁊ nõ hoim: vt de ipſis poſſit dici illð Sap. v. Juſti aũt in perpetuũ viuẽt ⁊ apud dñm eſt merces eorũ ⁊ cogitatio eorũ apð altiſſimũ: ideo accipient regnũ decoris de manu domini.

Tertia pars.

Sequit. Cũ facis elecmoſynã ⁊c. vbi tangit. Subuentionem tẽporaliter ſubleuantẽ: qð probat elargitio copioſa poſtꝙ eñi xp̃s generaliter oſtẽdit qð opera noſtra nõ debem⁹ facere propter laudẽ hominũ. Nũc deſcẽdit ſm Augu. de ſermone dñi in mõte ad opera ſpecialiter: vt documẽtũ melius capiat̃. Quia aũtẽ in quolibet actu duo inter alia req̇rũtur. ſcilicet actus ⁊ modus: et a modo actus de ſe bonus reddit̃ meritori⁹ vel demeritorius. Ideo chriſtus vtrũqʒ modum oñendit vt ex hoc cognoſcem⁹ opera noſtra facere debito modo vt accepetur a deo. Secũdum hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare: ſcelicet.

Modi indebiti prohibitionem.

Modi debiti perſuaſionem.

Quãtũ ad p̃mũ dr̃. Cũ facis eleemoſynã ⁊c. q̃to eñi aliq̇s act⁹ eſt de ſe melior tãto pl⁹ hõ debet cauere ne ꝑ aliqð deformet vt ipſi⁹ meritũ admittetur: q2 ṽo eleemoſynã dare ẽ act⁹ de ſe notabiliter bon⁹: ꝓpt qð xp̃s dixit Luc. xi. Date eleemoſynã ⁊ oia mũda ſunt vobis: idõ dʒ hõ multũ cauere ne ꝓpter modũ indebitũ amittat tantũ bonũ. vbi Amb. Oia

autem

aut ſumma diſcipline xpiane i mia z pietate eſt z iõ ab elecmoſyna icipit. d. Cũ ergo facis zc. act⁹ em̃ indebite fact⁹ et i tẽtione nõ recta. lʒ de ſe ſit bon⁹: tñ non eſt dignus a deo premiari. et ſm hoc igitur hic duo tangit. ſcʒ.

Conditionẽ actus indebiti.

Excluſionẽ fructus premij.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Cũ facis ergo elecmoſynã zc. vbi tãgit triplicẽ ꝯditionem indebitam. ſcʒ.

Quãtum ad nomẽ diuulgatum.

Quãtum ad locum deſignatum.

Quãtum ad finẽ peroptatum.

¶ Quãtum ad primũ di. Cũ ergo fa. zc. Ubi ſciẽdũ ꝙ hypocrite qñ volebãt facere aliquã elecmoſynã: tũc tpis: tũc faciebãt forte pclamare illud cũ tuba vt plures ꝯuenirẽt z eoꝝ elecmoſyna foret pluribꝰ manifeſtata. ¶ Sciẽdũ ẽ ꝙ hypocriſis ẽ clauſio vitioꝝ cũ ſimulatiõe virtutũ. z iõ dr̃ ab hypo ꝙ ẽ ſup: z criſis ꝙ aurũ: qſi ſupaurat⁹ exteri⁹: qz in ſupficie z exteri⁹ vr̃ bon⁹ cũ ſit interi⁹ mal⁹. Uñ a xpõ cõparant̃ ſepulchris dealbatis Matt. xxiij. Ue vobʒ ſcribe z phariſei hypocrite q̃ ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis q̃ a foris parẽt hoibus ſpecioſa. int⁹ aũt plena ſunt oſſibus mortuoꝝ. ¶ Quãtũ ad locũ deſignatũ dicit. In ſynagogis z vicʒ. hypocrite qñ elecmoſynã faciebãt i ſynagogis vbi cõueniebãt ſimplices z pui. vt ſic ab olb⁹ viderẽtur. Quãtũ ad finẽ peroptatã dt. vt honorificent̃ ab holbꝰ tota em̃ intẽtio z finis quẽ intẽdunt hypocrite in opibus ſuis ẽ vt ab holb⁹ honorẽtur. iuxta illud Matth. xxiij. Ola autẽ opa ſua faciũt vt videãtur ab hoibus. ¶ Quãtum ad excluſionẽ fruct⁹ premij dicit. Amẽ dico vobis: receperũt mercedeʒ ſuã. Ubi hiero. Receperũt nõ dei mercedẽ ſed ſuã: Laudati ab homini bus ſunt etiã quorum cauſa exercuerũt virtutes. ¶ Quãtum ad ſecundũ ſcʒ modi debiti perſuaſionẽ dicit. te aũt faciẽte zc. qñ enim aliquis de ſuis opibus magnam remunerationẽ expectat ſi ipſa debito modo faciat. ſi vero indebito nullã multum debet conari ipſa modo debito vt poſſit a deo pmiari. Secundũ hoc igitur hic duo tãgit ſcʒ.

Modi debiti meritoriã perſuaſionẽ.

Cõferẽdi pmij ſatiſfactoriã r̃muerationeʒ

¶ Quãtũ ad primũ dt. te aũt faciẽte zc. hõ em̃ qui vult ꝙ opus ſuũ ſit deo acceptum nõ dʒ cũ laude diuina ſignificata p dexterã q̃ potẽtior eſt: pp quã dʒ illõ pncipaliter facere miſcere humanã p ſiniſtram deſignatã. qr Prouerb. iiij. Uias q̃ a dextris ſunt nouit dñs. puerſe vero q̃ a ſiniſtris ſunt. ¶ Quantum ad ſcdm dt z pater tuus qui eſt zc. multum enim dʒ mouere hominem ad nõ petẽdum laudẽ humanam ſed dei. ex hoc ꝙ chriſtus omnia que fiũt in laudẽ ipſius premiat abũdanter. iuxta quod de ipõ dr̃ Sap. x. Reddet deus mercedem laborum ſuorũ z deducet eos i via mirabili: z fuit illis i velamẽto diei z i luce ſtellaꝝ nocte. ¶ Sciendũ eſt autẽ circa iſtã partem in qua fit mẽtio de elecmoſyna: ꝙ elecmoſyna debito mõ facta hʒ hominẽ a peccatis purgare. iuxta illud Eccli. iij. Ignem ardentẽ aqua: z elecmoſyna reſiſtit pctis facit etiã fugere mortem z pducit ad vitã iuxta illud Tob. xij. Elecmoſyna a morte liberat. ipſa eſt que purgat peccata z facit inuenire vitam eternam. et iõ Eccli. xxix. Include elecmoſynã in ſinu pauperis. z hec p te orabit ab ol malo. vnde quia elecmoſynam facit tot bona dedit. Daniel ppheta conſilium. Nabuc. regi vt ſibi inueniret deum propitiuʒ de elecmoſyna facienda. Ubi ſententialiter dr̃ in figura ꝙ Nabuc. vidit quandam arborem in medio terre altam nimis attingentem vſqʒ ad celũ. z erat arbor fortis cui⁹ aſpect⁹ erat vſqz ad termines vniuerſe t̃re. z habebat folia pulcherrimũ fructum nimium ſubter quã habitabant animalia z beſtie. et in ramis ei⁹ conuerſabãtur volucres celi: z poſt hãc viſionẽ mirabilẽ audiuit vocẽ vigilis deſcẽdentẽ de celo et clamantis ſuccidite arborẽ z pcidite ramos ei⁹. z excutite folia ei⁹. et diſpergite fruct⁹ eius. fugiãt beſtie q̃ ſubter ea ſunt. z volucres de ramis ei⁹. verũtñ germẽ radicum in terra ſinite: et alliget̃ vinculo ferreo. z cũ feris ſit pars eius. z cor ei⁹ humano mutet̃ et cor fere detur ei. et ſeptẽ tẽpora mutẽtur ſup eũ. ¶ Cũqʒ Nabuc. q̃reret expoſitionẽ hu

ſua viſiõis a Daniel ꝓpheta.ꝛ Daniel expoſuiſſet ei:ꝙ ꝑ iſtã arborẽ intelligebat ipſe Nabuc.q̃ lꝫ eẽt magn⁹ ꝛ potẽs: tñ ꝓꝓ pctã ſua eẽt a dño puniẽd⁹:ſubiunxit ði:ꝙ obrẽ rex cõſiliũ meũ placeat tibi pctã tua eleemoſynis redime.ꝛ iniq̃tates tuas miſericordijs pauperũ forſitã ignoſcet de⁹ ðlictis tuis.¶ Ubi.ſciẽdũ ꝙ lꝫ quãtũ ad literã ꝑ iſtã arborẽ itelligat Nabuc.rex tñ loquẽdo ſpũaliter intelligi põt q̃libet hõ in magnis dignitatib⁹ cõſtitut⁹.ſm em̃ philoſophũ.homo ẽ arbor verſa.iſte ita potẽs ſignat⁹ ꝑ arborẽ ðr eẽ in medio terre propter dignitatẽ excellẽtie q̃ põt in ſitu medio deſignari vt poſſit dicere illð.iiij.Reg.iiij. Jn medio mei ego habito.Dicitur etiã habere magnã altitudinẽ attingẽtẽ vſq̃ ad celũ ꝓpter ſuperbiã:in dignitatibus exaltãtem cõtra conſiliuꝫ apl'i.d.Ro.xj. Noli altum ſapere ſed time.dicit etiam eẽ fortis ꝓpter potẽtiam alios opprimẽtẽ.iuxͣ qð impij dicũt.Sap.ij.Opprimamus inquiunt pauperẽ iuſtũ ꝛ nõ parcamus vidue:nec revereamur canos mlti tpis.ſit aũt fortitudo noſtra lex iuſticie. ¶ Dicit aũt ꝙ aſpectus eius ẽ vſq̃ ad terminos vniuerſe terre.vl' q2 vult videri ab oĩbus.vl' q2 vult omnia amplexari. ¶ Dicit aũt habere folia pulcherrima ꝓꝓ iactãtiã quã habet de rebus mundanis:parẽtibus:pulchritudinẽ corpis ꝛc. ¶ Dicit etiã habere fructũ nimiũ ꝓpt abundãtiã rerũ tẽporaliũ ꝛ delitiaꝝ.Nõ aduertẽs illud Prouer.xv.Jn fructibus impij cõturbatio.¶ Dicit etiã ꝙ aĩalia ꝛ beſtie ſtãt ſub arbore:quia homo ꝑpotens vult ꝙ oẽs ſint ſibi ſubiecti:ꝛ ꝙ volucres cõuerſantur in ramis:q2 hꝫ aliquos magnates ſibi cõplices qui cõuerſant cũ ipſo:vt dicatur illud ps.Sup ea volucres celi habitabũt.¶ Lꝫ ãt hõ inſtar arboris habeat cõditiones ꝑdictas: cõſideret tamẽ quid ſequit in figura.Nã dicit ꝙ audita fuit vox ꝛc.Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ iſtũ vigilẽ intelligitur deus q̃ ſemp vigilat:iuxta illð Hiere.j.Uigilabo ego ſuper verbo meo vt faciaꝫ illud.¶ Jſte dicit clamare ꝙ ſuccidatur arbor qñ cõminatur homini ſuperbo mortẽ:vt verificet illð Eſa.x.Excelſi ſtatuta ſuccidẽt ꝛ ſublimes humiliabunt.O ꝙ valid⁹ eſt iſte clamor mortis ſnie.cui potẽtiã nõ pt reſiſtere:quã diuitie nõ poſſũt redimere quã blãditie nõ poſſũt allicere:nec aliq̃ mine terrere:quã etas nõ põt euadere: nec cõditio q̃cunq̃ vitare.hec ſm Ber. vnde addit q̇d i reb⁹ mũdanis certi⁹ morte:ꝛ q̇d icertius hora mortis inenit.Cũ aũt iſte clamor aduenerit audi q̇d ſequit Nã ꝑſcindũt rami ꝛc.q2 poſt mortẽ auferet ab homine oĩs potẽtia quam volebat oĩa amplecti omnis inanis iactãtia qua gloriabatur inaniter:oẽs eius diuitie quibus ſupflue abundabat.ac fugiũt oẽs ab ipſo tanq̃ a re putrida ꝛ fetenti. ¶ Sed aduerte quod germẽ radicũ dimittitur in terra id eſt aĩa hominis que dat vitã corpori ſicut radix.quia et ſi corpus corrumpatur:anima tamẽ remanet incorruptibilis:receptura poſt mortẽ ſtipẽdiũ de ſuis operibus penã vl' gloriã: que ſignãter dicitur alligari vinculo ferreo quia in mortali peccato diſcedẽs in inferno cruciãda perpetuo deputetur. ¶ Ubi pars eius cum feris erit.q2 habebit demones ſocios ꝑ feras crudeliſſimas deſignatos:ſuper quem dicuntur ſeptem tempora mutari.i.duratio ꝑpetua.vt autem Nabuc.i.pctõr euadat tã durum ſuppliciuꝫ:dat Daniel conſiliũ: ꝙ pctã eleemoſynis redimat q2 enim diuitibus ẽ difficile ieiunare ꝛc.quia delicati:ſaltẽ debent eleemoſynas facere vt poſſint miam inuenire:ꝛ penas eternas fugere:q2 Tob.xiiij.Eleemoſyna ab oĩ pctõ ꝛ a morte liberat ꝛ nõ patitur aĩam ire in tenebras.

¶ Quarta pars.

SEquit.Et cũ ieiunatis non eritis ꝛc.Ubi tangit deuotionẽ mẽtaliter exigentẽ.qð ꝓbat deꝓcatio gratioſa:quanto em̃ actus eſt proximior:tãto indiget maiori diſpoſitiõe in hoĩe faciente.Et q2 oratio eſt act⁹ eleuans menteꝫ in deum.ideo debes orare debite.debet quãtũ ad ſeipſuꝫ eſſe diſpoſitus per deſertionẽ oĩm vitiorum:q2 ſicut Eccli. xv.Non eſt ſpecioſa laus in ore pctõris. Et ideo dicit ibidẽ.ante orationẽ ꝑpara aĩam tuã et noli eſſe quaſi homo qui ten

tat deū.hmōi aūt ꝑparatio inter alia fit per opa pietatis. Scḋz hoc igit̄ hic duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Modi idebiti orādi ꝓhibitionē attēdēdā
Modi debiti perſuaſionē exercendā.
¶ Quātū ad primū dicit ⁊ cū oratis non eritis ⁊c.vbi duo tāgit.ſcʒ
Cōditionē actus indebiti vt caueatur.
Excluſionē fructus premij vt timeat̄.
¶ Quātū ad primū ḋt.Cū oratis ⁊c.vbi tāgit triplicē cōditionē indebitā:ſcʒ
Quātū ad ſubiectū cōditionē ſimulatā.
Quātum ad ſitū oſtētationē propalataʒ.
Quātū ad effectū intētionē deprauataʒ.
¶ Quātū ad cōditionē ſimulatā dicit et cū oratis ⁊c.hypocrita em̄ aliud eſt quia bonꝰ:⁊ aliud ſimulat qꝛ ſe bonū vbi Augu.de ſermone dn̄i in monte. Nō auteʒ hic monet nos vt oremꝰ ſicut nec ſupius vt faciamꝰ elemoſynā ſʒ quo animo faciamꝰ. ¶ Quātū ad oſtētationē propalatā dicit.⁊ qui amāt in ſynagogis ⁊ angulis plateaꝝ ſta orare.vbi Chryſo.In angulis plateaꝝ orabat vt viderēt ab ſconſe orare.⁊ ſic dupliciter laudarent̄ ⁊ qꝛ orāt et qꝛ abſcōſe ſic orāt.vl̄ ſm Chryſo.ſup Matt.ꝑ ſynagogas ⁊ āgulos plateaꝝ intelligi pōt ōis deordinata intentio q̄ pōt in oratiōe haberi quātū ad intentionem orātis. ¶ Quātum ad intētionem de deprauatā vt videātur ab hoībus:tūc em̄ intentio eſt praua quādo in ſuis actibus bonis nō intēdit ꝑncipal̄r laudem dei.ſed humanā. ¶ Quantū ad excluſioneʒ fructus premij vt timeat̄ dicit:amē dico vobis receperūt mercedē ſuā vt cuilibet dici poſſit illḋ Luce.xvj. Recepiſti bona in vita tua. ¶ Quātū ad ſecundum.ſcilicet modi orādi debiti ꝑſuaſionē exercēdā dicit.tu aūt cū oraueris ⁊c.vbi duo tangit:ſcʒ.
Modi ḋbiti orādi ꝑſuaſionē meritoriā.
Cōferēdi p̄mij r̄muerationē ſatiſfctōriā
¶ Quātum ad primū di.tu autē cū oraueris ⁊c.vbi tria tangit:ſcʒ
Conuerſionē ſctē meditationis.
Excluſionē praue intētionis.
Regulationē ſuperne deuotionis.
¶ Quātū ad primū dicit.tu autē cū oraueris ꝑ itroitū em̄ cubili loci ſecreti intelligi pōt ꝯuerſio hoīs ad interiora mētis ſue:vir dʒ ſe recoligere cum ceteris ſuis potētijs exiſtētibus in quiete.vnde Aug.De oratiōe dominica.In habitis em̄ locis orare magis conuenit fidei vt ſciamus dominum vbiqꝫ in preſenteʒ.⁊ maieſtatis ſue pulchritudinē occulta penetrare. ¶ Quātum ad excluſionem praue intētionis dicit ⁊ clauſo oſtio.ꝑ clauſurā quidē oſtij intelligit̄ excluſo cuiuſ qꝫ laudis humane quā dʒ homo vitare vñ Hiero.hic ſimpliciter in templū erudit auditores ⁊ vanā orādi gloriam fugiat. ¶ Quātum ad regulationeʒ ſuperne intentiōis dicit ora patrē in abſcōdito:ad hoc em̄ ꝙ oratio noſtra ſit regulata dʒ ad patrē dirigi qui eſt principium ad quod omnia intrinſeca reducūtur.⁊ ideo chriſtus Matt.vj.Cū ergo vos orabitis dicite pater nr̄ q̄ eſt in celis ſanctificetur nomē tuum. ¶ Quātum ad cōferēdi premij remunerationē ſatiſfactoriā ḋt ⁊ pater tuus qui es in abſcōdito re.tibi.Deo em̄ bonum ꝙtuncūqꝫ fiat occultū ꝙtum ad homines cui omnia patent eſt publicū ꝑ quo cuilʒ reddet mercedē ſuā.ſignāter aūt ſm Chryſo.in omel̄.ḋt reddet tibi ⁊ non dabit tibi.vt holes ad bene operādū magis alliciat ꝙ obligās ad retributionē condignā. ¶ Sciēdū eſt aūt circa partē iſtā vbi fit mentio de oratiōe:ꝙ ꝙtū ad p̄ſens ſpectat oratio.eſt.
Remiſſiua peccatorum inficientium.
Debellatiua inimicorum inuadentiuʒ.
Procuratiua beneficiorum donantium.
Curatiua infirmorum languentium.
¶ Primo oratio eſt remiſſiua pctōꝝ inficiētiū. Nā ſi homo infectus aliqua pctī macula dʒ ſe ad deū cōuertere ꝑ orationem deuotā ꝙ ſi deuote orauerit merebitur exaudiri a dn̄o. Hoc autē fuit figuratum in manaſſe rege de quo ſentētialiter ḋr.ij.Paral̄.xxxiij.ꝙ cū feciſſet malū corā dn̄o ⁊ vinctus ductus fuiſſet in babiloniā in anguſtia poſitꝰ orauit ad dn̄m deum ſuum ⁊ egit penitētiā.⁊ exaudiuit dn̄s orationem ſuam ⁊ miſertus eſt eiꝰ reduxit eū in hieruſalē.in regnum ſuū. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per manaſſem regē q̄ interp̄tat̄ obliuioſus qui fecit malū corā dn̄o intelligitur peccator qui oblitꝰ ſue ſalutis dat ſe vitijs et pctis.ex q̄ ſe

244

quit ꝙ ſit vinct⁹ in babilonia.i.in pctō ipm cōfuſibilr̄ ad infernū ducentē. Cognoſcēs igit̄ miſer pctōr ſic ſe vinculatū dz pre anguſtia tremere ⁊ de ꝯmiſſis conteri ⁊ poſtea inſtar manaſſe orare ad dn̄m veniā poſtulādo.⁊ vt ipm facilius inclinet dz agere pnīam dicendo illud Job.xlij. Audi tu auris audiui tu.idcirco me repꝛehēdo ⁊ ago pnīam in fauilla ⁊ cinere.⁊ merebit̄ a dn̄o exaudiri vt dicere poſſit illō ps. Ad dn̄m cū tribu.cla. et exau.me. ¶ Scd̄o orō eſt debellatiua inimicoꝝ inuadentiū. Nā q: ſpiritualr̄ impugnat̄ ab hoſtib⁹ debet ne ſuccūbat in orōnib⁹ vigilare.iuxta illō xp̄i Mat. xxvj. Uigilate ⁊ orate vt nō intre.in tētationē.⁊ ſic victoriā obtinebit. Hoc autē fuit figuratū.j. Macha.iiij.in iuda machabeo:de quo ſnlar̄ dr̄ ꝙ cū lyſias cum exercitu magno veniſſet ꝯ populū dn̄i orauit ad dn̄m iudas ⁊ oratione facta ꝓceſſit ad prelīū ⁊ victoriā obtinuit triūphalē. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per lyſiā cū ſuo exercitu impugnātē ppl̄m dn̄i intelligit̄ diabolus impugnās hoīes cū exercitu vitioꝝ. Per iudā q̄ interptat̄ cōfitens ſiue glorificās intelligit̄ q̄libet xp̄ianus fidelis qui dz deū cōfiteri ⁊ in ſuis actibus collaudare.ꝫ.illud ps. Cōfitebor tibi dn̄e in toto corde meo narrabo oīa mirabilia tua. Cū igit̄ aliquis fidelis impugnat̄ a diabolo debet inſtar iude ad orationē cōuerti.⁊ ſic de ipſo victoriā obtinebit. ¶ Tertio oratio eſt ꝓcuratiua beneficioꝝ optātiū iuxta illud xp̄i Marc. xj. Dico oīa q̄cūqꝫ orātes petieritis credite:q: accipietis ⁊ eueniēt vobis. Hoc autē fuit figuratū.j.Reg.j vbi dr̄ ſnlar̄ ꝙ cum anna nō haberet filios orauit ad dn̄m flens largiter ⁊ poſtulauit a dn̄o filium quē de⁹ exaudiuit q̄ cōcepit filium ſamuelē. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ annā q̄ nō habebat filiū quem tn̄ habere deſiderabat intelligitur quilibet carēs aliquo dono qō vellet habere:ſi ꝓo deuote dn̄m exorauerit inſtar anne merebit̄ obtinere illō ¶ Quarta eſt curatiua infirmorum languentiū. Nā ſi aliquis infirmat̄ corporaliter vel ſpiritualiter debet ꝑ orationez ſanitatem a dn̄o poſtulare.iuxta illō Eccli.xxxviij.di. Fili in infirmitate tua ne deſpicias teipſꝫ ſꝫ ora dn̄m.⁊ curabit te. Nam iuxta illud Jacobi.v. Oratio fidei ſaluabit infirmū ⁊ alleuiabit eum dn̄s. ⁊ ſi in peccatis fuerit dimittent̄ ei. Hoc autem fuit figuratum in ezechia de quo ſnlaliter dicit̄.iiij. Regū.xx.ꝙ cum egrotaſſet vſqꝫ ad mortē ⁊ nunciatū fuiſſet ſibi ꝑ Eſa.ꝓphetam ꝙ debebat mori.conuertit faciem ſuā ad parietem ⁊ orauit dn̄m fleuitqꝫ fletu magno:cui⁹ miſertus dn̄s dixit ei audiui orationem tuā et lachrymam tuā ecce ſanaui te ⁊ die tertio aſcendēs templum ⁊ addam dieb⁹ tuis quindecim annos cui⁹ ſignū fuit.ꝙ vmbra que deſcenderat ꝑ decem gradus in horologio acham totidem reuerſa eſt. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ezechiā vſqꝫ ad mortē egrotātē intelligit̄ q̄libet exiſtēs i peccato mortali qō diſponit hoīez vt in inferno eternaliter moriat̄. Sic aūt peccatori exiſtēti in infirmitate tam graui.aliq̄n mittit̄ nūcius.i.aliqua bona interior inſpiratio.vel exterior admonitio vt a pctō reſurgat.⁊ tūc homo inſtar Ezechie debet ſe ꝯuertere ꝑ orationem ad dn̄m. et ſua pctā deflere.vt dici poſſit de ipſo illud Gen.xxix. Eleuata voce fleuit:ſic autē flenti parcit miſericors deus et ſanat infirmitatez eius:q: iuxta illud.ps. Ipſe eſt q̄ ſanat cōtritos corde:⁊ alligat cōtritiones eoꝝ cui deus nō ſolū ꝯfert grāz ſed etiā ꝓmittit ꝙ die tertio tēplū aſcēdet.i.ꝙ in grā ꝑſeuerauerit quādo morietur.q: mors diē tertium ſignat.q: primus eſt ingreſſus ſecūdus ꝓgreſſus tertius egreſſus ꝓueniet ad celeſtē gloriam ꝑ templū dn̄i deſignatā: cōſiderat tamē hui⁹ ſanatiōis ſignū cōueniēs: q: opꝫ ꝙ vmbra q̄ per decem gradus deſcēderat ſuperi⁹ reuertat̄. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ vmbra eſt modice ſtabilitatis et entitatis ꝑ quā intelligit̄ q̄libet hō qui ꝓpter pctm̄ fact⁹ eſt inſtabilis ⁊ multis penis ſubiectus. Nā Job.xiiij. Homo nat⁹ de muliere breui viuēs tēpore replet̄ multis miſerijs.⁊ quaſi flos egredit̄ ⁊ cōteritur ⁊ fugit velut vmbra ⁊ nunq̄ in eodem ſtatu ꝑmanet. Per decē aūt grad⁹ intelligunt̄ decem ꝓcepta:igit̄ qui trāſgreſſus ea que tranſgreſſio intelligitur per deſcenſum gradum.debet per totis

dem gradus aſcẽdere ipa inuiolabiliter
obſeruãdo q2 Matth.xix.Si vis ad vi-
tã ingredi ſerua mandata. Ad quam ꝛc.

¶ Sabbato poſt diẽ cinerũ.Sermo.iiij.

Cum ſero factũ eſſet ꝛ ieſus ſol9 in terra ꝛc.
Marc.vj.Nos videmus per
experientiam.ꝙ hõ in labo-
re aliquo poſit9 ſi ſibi videat ꝓpinquũ
preſidium leui9 portat laborem:ſi vo in
timore poſitus videat ſibi cõfortationẽ
adeſſe forti9 animet ſi etiã de labore vi
det futurum pmium libentius ſuſtinet.
¶ Quia igit in ſtatu pnie inuenim9 la-
borem indigem9 adiuuãte ꝛ ideo debe-
mus ipm petere.d.cum ps.Deus in ad
iutorium meũ intẽde:dñe ad adiuuãdũ
me feſtina. ¶ Qr vo inuenim9 timorẽ.
indigem9 cõfortãte ꝛ iõ debet quilibet
ad ipſuz recurrere.d.illd phil.iiij.Oia
poſſum9 in eo q me ↄfortat.Quia vo ſu
mus ſtipẽdiarũ indigem9 pmiante:ꝛ iõ
ipſum petere debemus.d.cũ ps.Retri-
bue ſeruo tuo vi.me ꝛ cu.ſermões tuos
Quia igit his indigem9 ad cõſolationẽ
noſtram inuenim9 vigoroſuz dñm in ad
iuuãdo.Nã ipſe dicit ne timeas qr ego
audiui te in cõfortãdo:qr ipſe dicit Eſa.
xlj.Cõfortaui te ꝛ auxiliat9 ſum tui.In
pmiãdo qr de ipo dicit illd.j.Reg.xvj.
Dñs retribuit vnicuiqꝫ ſm iuſticiã ſuã
ꝛ fidẽ.Quia habem9 dñm in pdictis ad
iuuãtem iõ iugũ pnie lꝫ videat difficile
debemus libẽtius ſupportare.hec autẽ
oia beatus Matth.oſtendit in euãgelio
hodierno in quo ſex tãgit ſcꝫ.

Statum laborioſi periculi.
Solacium amoroſi conſortij.
Indicium timoroſi animi.
Suffragium virtuoſi preſidij.
Premium glorioſi ſtipendij.
Faſtidium vigoroſi dominij.

¶ Primũ pbat exercitatio tempeſtatis
Scdꝫ exhibitio maieſtatis.Tertiũ exci
tatio veritatis.Quartũ ↄfortatio pieta
tis.Quintũ aſſecutio felicitatis.Sextũ
operatio poteſtatis.Primum in princi.
Scdm ibi.Et circa qrtã vigiliã ꝛc.Ter
tium ibi.At illi vt viderũt eũ ꝛc.Quar-
tum ibi.Et ſtatim eſt eis ꝛc.Quintũ ibi
ꝛ cum tranſfretaſſent ꝛc.Sextuz ibi.Et
cũ egreſſi eſſent ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tangit
ꝛc.qd probat ꝛc.dicit. Cũ ſe
ro ꝛc.xps eñ exiſtẽs in quo
dam loco deſerto ꝛ volẽs ire
bethſaidã cũ diſcipulis iuſ-
ſit eos nauẽ aſcendere ꝛ ipm pcedere in
quo qdẽ trãſitu xpo pmittẽte diſcipuli
fuerũt in magno periculo multis caſib9
occurrentibus que hic tangunt.vñ hic
quinqꝫ poſſumus cõſiderare ſcꝫ.

Temporis obtenebrationem.
Loci indiſpoſitionem.
Auxilij deſtitutionem.
Corporis fatigationem.
Flatus oppoſitionem.

¶ Quãtum ad primum di.Cum ſero fa
ctum ꝛc.tempus eñ ſerotinũ qr inchoãt
tenebre eſt ineptum ad laborãdum. vñ
ps.Exibit homo ad opus ſuuꝫ ꝛ ad ope
rationem ſuã vſqꝫ ad veſperã. ¶ Quãtũ
ad ſcdꝫ dicit erat nauis in medio mari:
mare eñ eſt locus magni periculi.iuxta
illd Eccli.xliij.Qui nauigãt mare enar
rant pericula ei9.quia igitur diſcipuli
erant cum tempeſtate in mari multũ po
terant timere. ¶ Iſtud autem mare nõ
erat mare ſalſum ſed quedam cõgrega-
tio aquarum dulcium. ¶ Quãtũ ad ter
tiũ dicit.ꝛ ieſus ſolus in terra ꝛc.cauſa
enim magni timoris eſt quãdo aliquis
eſt in periculo ꝛ videt adiutorem abſen
tem.quia igitur chriſtus erat in terra ꝛ
diſcipuli ſine ipſo in naui cum tempeſta
te multum poterãt timere ꝛ dicere illd
ps.Tribulatio proxima eſt ꝛ nõ eſt qui
adiuuet. ¶ Quantum ad quartum dicit
ꝛ videns eos laborare in remigando.di
ſcipuli exiſtentes in loco procelloſo vo
lentes periculũ euitare fortiter remiga
bant ad quod ſequebat fatigatio corpo-
ralis. ¶ Quantum ad quintum dicit.
erat enim eis ventus contrarius:cauſa
enim timoris nauigantibus eſt quando
habent ventum contrariuz quia ex hoc
imminet eis periculum.permiſit autẽ
ſm Theo.chriſt9 in mari periclitari di-
ſcipulos vt probaret pacientiã que ma
gis probatur in aduerſitatibus ꝙ in p
ſperitatibus.iuxta illud Ro.v.Tribula

tio patientiam operat̃ patientia autem ꝓbationē. ꝓbatio vero ſpē. ¶ Sciendū eſt aūt circa partē iſtā loquendo moral'r ꝙ ꝑ iſtum trāſitū quē nauigādo fecerūt diſcipuli. vt de loco deſerto venirent bethſaidā intelligi pōt trāſitus quē de-bemus facere de mūdo ad gl'iaꝫ vñ hic ſeptem poſſum⁹ cōſiderare. ¶ P'mo terminū in quo ſum⁹ ꝗ derelinquit.ſ. deſertus: ideſt mūdus: qꝛ iuxta illō Heb. xiij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manenteꝫ ſed futuram inquirim⁹. ¶ Scdo terminū ad quē qui acquiritur: qꝛ bethſaida. que interpretatur dom⁹ frugū.ꝛ ſignat celeſtem patriā in qua eſt omniū bonorum abundātia quam quidem debem⁹ appetere.tanꝗ noſtrū habitaculū ſempiternuꝫ exemplo ꝑs.d. Unā petij a domino hanc requirā vt inhabitē in domo domini olbus diebus vite mee. ¶ Tertio modum ꝑ quem terminus percipit quia ꝑ nauem per quā intelligitur penitētia cui⁹ ratio eſt qꝛ ſicut ſine naui hō nō pōt trāſire ꝑ mare nec ad portū venire:ſic hō viuens in hoc mūdo nō pōt tut⁹ venire ad portū ſalutis.nec ad celeſtē patriā niſi cū naui pnie.ꝛ iō Mat. iij. Penitētiā agite appropinquabit regnū celoꝝ. ¶ Quarto.iſta nauis cernit̃ qꝛ in mari ꝑ qō mūdus intelligit̃ qꝛ ſicut in mari ſunt multa pericula ꝛ multi ſubmergunt̃ ſic in mūdo iſto in quo multi ſubmergunt̃ in culpā ꝛ penā. vñ Ambro. In hui⁹ itaqꝫ mūdi pelago voluptatibus valde ꝑtimeſcendū eſt.ne nauem noſtram aut ꝓcella tēpeſtatis abripiat aut fluct⁹ abſorbeat aut in eternā ꝑdom pirata crudelis abducat aduerſus hui⁹ multiformis ſeculis mala caſtigatis et caſtis actib⁹ reſiſtam⁹. ¶ Signāter aūt dr ꝙ exiſtentib⁹ diſcipulis in mari ſol⁹ ieſus erat i terra.qꝛ ſicut terra eſt firma ꝛ ſolida.mare ꝟo iſtabile:ſic xp̄s in hoc mūdo ſol⁹ firm⁹ ꝛ ſtabilis fuit.ꝛ in omi virtute ſolid⁹ ꝗ non potuit peccare nec ab aliquo ꝯcuti.nā iuxta illud.j. Ti.vj. Ipſe eſt ꝗ ſol⁹ hꝫ immortalitatē ꝛ lucē. ¶ Quīto cōſiderare poſſum⁹ tēpus quo nauis dicit̃ qꝛ de ſero.ꝑ qō qꝛ in eo nō ꝑfecta claritas nec totalis obſcuratio intelligit̃ tēp⁹ quo ſum⁹ in mūdo qꝛ hic nō clare videm⁹ dñm nec ſumus totaliter i obſcuro.ſꝫ habem⁹ lumē fidei ſicut etiam de ſero incipit obſcuritas.cui de mane ſuccedat claritas. Sic ſꝫ dū ſum⁹ viatores obſcuritatē aliquā habem⁹ tñ ſuccedet claritas viſiōis dū erim⁹ cōprehenſores.qꝛ ꝑma Coꝛ. xiij. Uidemus nūc ꝑ ſpeculū in enigmate.tūc aūt facie ad faciē. ¶ Iſtud igit̃ tēpus eſt aptū ad nauigandū.i.ad penitētiā faciēdū.ꝛ iō ap'lus Gala.vj. Dū tēpus habemus opemur bonū ꝛ maxime in hoc ſacratiſſimo tēpore quadrageſimali.qꝛ ecce nūc tēpus acceptabile:ecce nūc dies ſalutis.ij. Coꝛ.vj. ¶ Sexto cōſiderare poſſumus grauedinē ꝗ in penitētia cōſpicitur.qꝛ laborabāt in remigando:ꝑ quē laborē intelligit̃ difficultas ꝗ ml'totiēs ſentit̃ in ſtatu penitētie. Nā laborioſum eſt hoi ieiunare:vigilare orare ꝛc.vñ dicit ap'ls.ij. Coꝛ.xj.ꝙ erat in laboꝛe et erumna in vigilijs multis.in fame ꝛ ſiti ꝛc.ſꝫ aūt ſtatus penitētie videat̃ laborioſus:tñ ꝓpter fructū ꝗ ſequit̃.ſcꝫ ſuperna felicitas dꝫ facili⁹ tolerari.ꝛ hoc eſt qō conſiderās ſapiens Eccl'iaſtic⁹ dicit Eccleſiaſtici.lj. Modicū laboraui ꝛ inueni multā requiē:ꝗ quidē eſt premiū eternū de quo xp̄s Matth.xj. Uenite ad me oēs qui laboratis ꝛ onerati eſtis.ꝛ ego reficiā vos. ¶ Septimo cōſiderare poſſumus vñ grauedo penitentie oritur:qꝛ erat ꝯrius vent⁹:per quē intelligi poſſunt diuerſe tentatiōes exiſtentes in penitētia impugnantes. Uñ talis ventus pōt figurari per ventū:de quo dꝛ Job.j. Filijs tuis ꝛ filiab⁹ veſcentib⁹ ꝛ bibentibus vinum in domo fratris ſui ꝑmogeniti repente vent⁹ vehemēs irruit a rigiōe deſerti ꝛ cōcuſſit quatuoꝛ angulos dom⁹ que corruēs oppreſſit liberos tuos ꝛ mortui ſunt. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ per Job qui interpretat̃:patiens intelligit̃ deus qui in multis patientiā ſuam oſtēdit.de quo ꝑs. Miſeratoꝛ ꝛ miſericoꝛs dñs patiēs ꝛ multū miſericoꝛs. ¶ Per primogenitū autē intelligi poteſt xp̄s ieſus qui eſt primogenit⁹ in multis fratrib⁹. Ro.viij.ꝛ de quo dñs in ꝑs. Primogenitum ponā illū excelſum pre' regib⁹ terre. ¶ Per filios aūt ꝛ filias ob

intelligūtur oēs fideles. Per domū huius pmogeniti.i.xpi intelligit fides catholica in qua inſtar dom⁹ hō debet habitare ꝑtegi ⁊ defendi. Per quatuor angulos intelligi poſſunt illa ex quib⁹ fides catholica integrat̄ quoꝝ aliqua ad diuinitatem ptinēt aliqua ad hūanitatē ⁊ loquēdo gn̄alit̄ pmi tres anguli trinitatem pſonaꝝ reſpiciūt. quartus vbo filiū incarnatū. In iſta domo comedere ⁊ bibere cū xp̄o pmogenito dicūt oms fideles veri: dū corpus ſuū ⁊ p̄cioſuz ſanguinē ſumunt in ſacramento altaris.

¶ Attēdēdum eſt aūt ⁊ diligēter p̄cauēduz qd ſequit̄. Nā dicit̄ ꝙ filius ⁊ filiab⁹ veſcentib⁹ ⁊c. Ubi ſciendū ꝙ p regionē deſerti: itelligi poteſt infern⁹. vbi eſt deſertio omnis boni: ab illa igitur regiōe in qua habitāt ſpūs reprobi venit vēt⁹ vehemēs.i.tentatiōes fortes quas immittūt hoibus. Aliquādo eni eſt ita fortis tentatio ꝙ angulos domus concutit qn̄ homo tētatiōi ꝯſentit ⁊ a bonis opibus deſiſtit ꝑ que fides in hoie ꝯſeruat̄ qꝛ fides ſine opib⁹ mortua ē Jac.v. Sic aūt cōcuſſis angulis in domo deſtructa amittit grām vitā aīe ſpūalem vt de ip̄o dici poſſit illud.j. Paral̄.x. Mortu⁹ eſt Saul.i.abutens gr̄a ꝑpter iniquitates ſuas eo ꝙ preuaricat⁹ ſit p̄ceptum dn̄i.

¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ in ſcriptura reperitur multiplex ventus ſcꝫ.

Uehemens ſuperbie extollētis.
Urens inuidie deſiccātis.
Turbinis ire cōmouentis.
Aquilonaris pigritie cōpeſcentis.
Peſtilens auaritie inquietātis.
Auſtralis gule diſſoluentis.
Calidus luxurie eneruātis.

¶ Prio vehemēs ſupbie extolliētis ſupbia quidem inſtar vehemētis venti facit hoiem de ſe magna p̄ſumere ⁊ vltra ſua merita ſup illos exaltari. iuxta illd̄ qd̄ ſibi dr̄ Abdie.j. Superbia cordis tui extulit te habitātē in ſciſſuris petraꝝ q̄ dicis i corde tuo q̄s detrahet me in terra. Nā ſupbus extollit ſe arrogāter in altum q̄ ꝑ tāto dr̄ habitare in ſciſſuris petrarum qꝛ in ſuis malitiis in quib⁹ latere deſiderat inſtar lapidis induratur ⁊ diſpicit alios tanꝙ nihil ſi. q̄s detrahet me in terra. q.d. quis eſt ſimilis qui poſſit mihi nocere.

¶ Scdo reperit ventus inuidie deſiccātis. inuidia inſtar vēti vrentis. qꝛ ſemꝑ facit hoiem triſtem ideo habet ipſum deſiccare: qꝛ Prouer. xvij. Spūs triſtis exiccat oſſa ⁊ iō facit eū putridum ad oē opus bonum ꝑpter qd̄ Prouer. xiiij. Putredo oſſium inuidia.

¶ Tertio reperit̄ vēt⁹ turbinis ire cōmouētis. Nā ira hoiez ad omne opus bonū ꝯturbat. vnde p̄s. Cōturbatus eſt in ira ocul⁹ meus aīa mea ⁊ venter me⁹

¶ Quarto reperit̄ ventus aquilonaris qui eſt frigidus ⁊ ſicc⁹. facit hoiem pigrum ad omnia opa bona vnde accidia ab aceto dicitur qꝛ ſicut acetum non eſt dulce guſtui ſed aſperū ſic accidioſo ſpiritualia nullum delectabilē habent ſaporem. vnde Bernar. in epiſtolis. Accidia eſt animi quidā lāguor cum legere nō libet orare nō delectat meditatiōes ſancte ſolicite nō ſentiunt̄.

¶ Quito reperit̄ ventus peſtilēs auaricie inquietātis. Nam auarus nunꝙ contentatur de habitis ſed anhelat ad alia ⁊ ſic anxius ſemꝑ eſt inquiet⁹ vnde recte de ipſo poteſt dici illud Prouer. xv. Cōturbat domum ſuā q̄ ſectat̄ auariciā.

¶ Sexto reperitur vēt⁹ auſtralis gule diſſoluentis gula eni inſtar vēti auſtralis calidi ⁊ humidi diſſoluit hoiem ad nimiū cibum ⁊ potum: cui vitio intātum aliq̄ ſunt dediti ꝙ ventrem faciūt deū ſuū quoꝝ miſeram vitam deplorans apoſtolus dicit. Phil̄.iij. Multi ambulāt quos ſepe dicebā vobis. nūc aūt ⁊ flēs dico inimicos crucis xp̄i quorū finis interit⁹ eſt quoꝝ deus venter eſt ⁊ gloria in cōfuſione ipſoruz qui terrena ſapiūt.

¶ Septimo reperitur vētus calid⁹ luxurie eneruātis luxuria eni inſtar venti calidi eneruat ⁊ conſumit hoiem ⁊ facit ipſum effeminatum ⁊ vilem. vnde Auguſt. de doctrina xp̄iana. Luxuria eſt inimica deo. inimica virtutib⁹ ꝑdit omnē ſubſtātiā.

¶ Hō igit̄ deditus ſupradictis ſeptē vitiis ꝑ vētos deſignatis pōt figurari ꝑ hoiem de quo loquitur xp̄s Mat. vij.d. Ois q̄ audit vba mea ⁊ nō facit ea ſimilis eſt viro ſtulto qui edificauit domum ſuā ſupra arenā ⁊ deſcendit pluuia ⁊ venerūt

246

flumina ⁊ flauerūt vēti ⁊ irruerūt domū illā. ⁊ cecidit et fuit ruina eius magna. ¶ Ubi ſciēdū q̄ tūc hō dr edificare domū ſuā ſupra arenā qn̄ ſpē ſuā ponit in tpalibus ⁊ nō in deo cui ꝯminādo dicit Hier. xvij. Maledict⁹ hō q̄ ꝯfidit in hoie ⁊ ponit carnē brachiū ſuū ⁊ a dn̄o recedit coꝛ ei⁹. ſic aūt dom⁹ ſupra arenā poſita. qꝛ nō hꝫ ſtabile fūdamētū veniūt. pluuia flumina ⁊ vēti. i. tētationū diuerſitas ipm impugnantiū. Uel p carnalē ꝯcupiſcentiā per pluuiam deſignatā vl' p temporalem auaritiā ſignatam per flumina qꝛ ſicut flumina ſuo impetu terrā rodūt ⁊ ſic auarus vult omnes ſpoliare. vel p ſuperbiam per vētū deſignatam qꝛ ſicut ventus eleuatur in aere ſic ſuperb⁹ ſemper appetit exaltari ſic autem occurētibus diuerſis tētatiōibus qꝛ male fundatus eſt homo pctis nō reſiſtit ſꝫ ipſis cōſentit ⁊ ſic de vno peccato ruit in aliud donec fit in eo magna ruina qn̄ ſuis demeritis exigētibus ꝓfundatur in inferno cruciand⁹. vn̄ Sophonie. j. ruine ipſoꝝ erūt ⁊ diſperdam holes a facie terre dicit dn̄s. vl' vt ait Beda. Myſtice autē labor diſcipuloꝝ in remigando ⁊ vētus ꝯtrius laboꝛes ſancte ecclie deſignat q̄ inter vndas ſeculi aduerſātes immūdoꝝ flatus ſpiritū ad quietē patrie celeſtis peruenire conantur.

¶ Secunda pars.

Sequitur. ⁊ circa quartā vigiliā noctis ⁊c. Ubi tāgit ſolacium amoroſi cōſortij. quod probat exhibitio maieſtatis. Magnū enim ſolacium eſt indigēti quādo conſpicit ſibi confoꝛtantem adeſſe. videntes igitur diſcipuli qui erant in periculo chriſtum venientē vt eos erueret multum poterant confoꝛtari. Secūdum hoc igit hic tria poſſum⁹ cōſiderare. ſcꝫ

Temporis congruentiam.
Itineris efficaciam.
Flaminis differentiam.

¶ Quātum ad primū dicit. ⁊ circa quartam vigiliā noctis venit ad eos. p quartam enī vigiliā ītelligitur hoꝛa matutinalis. Nam chriſtus nō ſtatim quando diſcipuli fuerant in periculo ſuccurrit eis ſed permiſit laboꝛare diutius quia non in pꝛincipio noctis ſꝫ in fine diei illuxit ⁊ ad eos venit. ex quo ſm Glo. pꝫ eos tota nocte laboꝛare ⁊ diluculo appꝛopinquāte auxiliū habuiſſe vt diſcipuloꝝ patientiā cōpꝛobaret. ⁊ iſto mō multoties de⁹ ꝓbat amicos ſuos ſicut pꝫ in Tobi. cui dixit angel⁹ Tob. xij. qꝛ accept⁹ eras deo neceſſe fuit vt tētatio pꝛobaret te: ⁊ de ſic tētato dr Jaco. j. Beat⁹ vir qui ſuffert tentationem qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coꝛonā vite quā repꝛomiſit deus diligentib⁹ ſe. ¶ Sciēdū eſt aūt loquēdo ſpiritualiter q̄ pꝛima vigilia pōt dici cōtempt⁹ reꝝ tempoꝛalium. ⁊ iſta hꝫ tres hoꝛas ſcꝫ contemptū diuitiaꝝ. deliciarum ⁊ honoꝛum. ¶ Scd̄a vigilia dici pōt moꝛtificatio vitioꝝ carnalium ⁊ iſta hꝫ tres hoꝛas ſcꝫ victus tenuitatē: veſtiū aſperitatem: ⁊ laboꝛis aſſiduitatē ad quē nos admonet apoſtolus Coloſ. iij. moꝛtificate ergo membꝛa veſtra que ſunt ſuper terram: foꝛnicationē: immūditiā libidinem: cōcupiſcentiā. ¶ Tertia vigilia pōt dici appetitus donoꝛum ⁊ virtutū. ⁊ iſta habet tres hoꝛas ſcilicet elargitionem eleemoſynarum: effuſionem lachꝛymarū ⁊ inſtantiā oꝛationum. qꝛ Tobi. xij. Bona eſt oꝛatio cū eleemoſyna magis q̄ theſauros auri condere. ¶ Quarta vigilia pōt dici deſiderium eternoꝛū celeſtiū ⁊ iſta habet tres hoꝛas ſ. deſideriū viſiōis clare: intentiōis firme. ⁊ fruitiōis ſumme. vn̄ teſte xp̄o. Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deum verum ⁊ quem miſiſti ieſum chꝛiſtū. ¶ Quātū ad ſecundū dicit ambulans ſupꝛa mare vnde illud Eccli. xxiiij. In fluctibus maris ambulaui quod admirās dicit apoſtolus Ro. xj. O altitudo diuitiaꝝ ſapiētie dei ⁊ ſciētie q̄ incōpꝛehenſibilia ſunt iudicia ei⁹. ⁊ inueſtigabiles vie ei⁹. ¶ Quantum ad tertium dicit ⁊ volebat ꝑterire eos: xp̄s autem appꝛopinquans diſcipulis naufragantibus viſus fuit velle ꝑterire eos non q̄ ꝑterire vellet ⁊ derelinquere in periculo ſed hoc oñdebat vt ipſos ad inuocādū ipſi⁹ adiutoꝛiū foꝛti⁹ aiaret ⁊ ſic ad modū volētī ſe habuit apparēter vt ſꝫ Glo. liberatio eoꝝ gratioꝛ appereret. vn̄ cuilꝫ eoꝝ poterat dicere illud Eſa. iiij. Ad pū

ctū in modico dereliq̄ te: & in miſeratiōi bus magnis ꝯgregaui ad te. & i momēto indignatiōis abſcōdi faciē meā parūꝑ a te & in miā ſempiterna miſert⁹ ſuʒ tui.

¶ Tertia pars.

SEquit. at illi viderūt eū &c. vbi tāgit indiciū timoroſi al' qd̄ ꝓbat heſitatio veritatis. diſcipuli eñ vidētes xp̄m ſuꝑ mare ambulātē nōdū ꝑfecte cognoſcētes ipſi⁹ deitatis potētiā dubitauerūt q̄s eēt. & nō credētes ꝙ xp̄s cuʒ ſuo corpe hūano poſſet ſuꝑ aq̄s ābulare crediderūt illō eſſe fantaſma ex q̄ i ip̄is gn̄abat timor ex quo timore ꝑterriti clamare ceperūt: nā iuxta illud p̄s. ip̄i vidētes admirari ꝯturbati ſunt ꝯmoti ſunt timor app̄hēdit eos. ¶ Sciēdū eſt aūt hic loquēdo moraliter ꝙ hō q̄ñ ſe videt i anguſtia poſitū dʒ ad deū clamare auxiliū miſericorditer poſtulando. qd̄ ſi debite petierit merebit exaudiri. Nā ipſe dicit ꝑ p̄s. Clamauit ad me & ego exaudiā eū cū ip̄o ſum in tribulatiōe eri. cū & gl. eū. ¶ Hoc aūt fuit figuratū in ioſaphat rege iuda de quo ſniaꝛ̄ dꝛ. ij. paral' xviij. Qd̄ cū eſſet i bello & rex ſyrie pugnaret ꝯ eū circūdederūt eū p̄nceps regis ſyrie vt caperēt eū: at ille clamauit ad dn̄ʒ q̄ auxiliat⁹ eſt ei & auertit illos ab. & liberat⁹ fuit. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Joſaphat regē iuda q̄ interp̄taꝛ̄ ꝯfeſſio vel glorificatio intelligiꝛ̄ q̄lʒ xp̄ian⁹ fidelis q̄ dʒ deū firmiter cōfiteri & glorificare dicēdo cū p̄s. Cōfitebor dn̄o nimis in ore meo. & i medio multoꝝ laudabo eū. ¶ Iſte dicitꝛ̄ fuiſſe in bello qꝛ dū hō viuit in mundo eſt in cōtinua pugna: qꝛ Job. vij. Militia eſt vita hoīs ſuꝑ terrā. ¶ Per regē aūt ſyrie q̄ interp̄taꝛ̄ ſublimitas & ſignat ſuperbiā intelligiꝛ̄ diabol⁹. de quo dꝛ Job xlj. Qd̄ eſt rex ſuꝑ oēs filios ſuꝑbie. per principes aūt eius intelligunꝛ̄ diuerſa gn̄a inimicoꝝ a q̄b⁹ hō multipliciter impugnaꝛ̄ de q̄b⁹ p̄s. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. Nā a iuuētute vſqꝫ ad ſenectutē hō impugnaꝛ̄ cōtinue a diabolo. & a pctō. cū hō aūt ſic ipugnaꝛ̄ dʒ ꝑ deuotā orōnē clamare ad dn̄m & ab ipſo exaudiꝛ̄ vñ p̄s. Ad te clamauerūt & ſalui facti ſunt in te ſꝑauerūt et nō ſūt ꝯfuſi.

¶ Quarta pars.

SEquit. & ſtatiʒ locut⁹ eſt eis &c. Ubi tāgit ſuffragiū virtuoſi p̄ſidiū qd̄ ꝓbat cōfortatio pietatis de⁹ ei ſua pietate ꝙuis videaꝛ̄ ſuos fideles aliq̄ñ ad tēpus deſerere finaliter ip̄os nō deſerit. ſi ſpē in ip̄m ponāt corde nō ficto. vñ p̄s. Sperēt in te qui nouerūt nomē tuuʒ qm̄ non dereliquiſti querentes te dn̄e. vñ cū xp̄s vidiſſet eos ſcʒ diſcipulos timētes ſtatim cōfortauit eos non ſolum verbis ſed operibus vigoroſis. Hic igiꝛ̄ tria poſſumus conſiderare. ſcilicet.

Confortationem amoroſam.

Liberationem vigoroſam.

Admirationem timoroſam.

¶ Quātū ad primū dī. & ſtatim locutus eſt &c. xp̄s eñ ſtatim vt vidit diſcipl'os ꝑ timore clamātes eis aſſiſtit confortādo. nā iuxta illud p̄s iuxta eſt dn̄s his q̄ tribulato ſunt corde & humiles ſpiritu ſaluabit. nō ſolum aūt ꝑſonaliter aſtit ſʒ in ſignū amoris familiariter locut⁹ eſt eis vnde quilibet eoꝝ poterat dicere illud Cāt. v. Anima mea liquefacta eſt vt dilectus locut⁹ eſt: q̄d aūt ad eoꝝ cōſolatiōnē dixit ſubiūgit cōfidite nolite timere ego ſum. vbi cōfert ſolatiū. Aufert diſpēdium. Offert p̄ſidium. ¶ Primo confert ſolatium. d. Confidite. Naʒ homo in periculis poſitus debet ſpeʒ ſuā in dn̄o ponere. d. cū p̄s. In te dn̄e ſperaui nō confundar ineternū i iuſticia tua libera me & eripe me. vñ cuilibet dꝛ Eccl'i. xj. Cōfide i dn̄o & mane in loco tuo. i. in humilitate qꝛ bn̄dict⁹ vir q̄ cōfidit in dn̄o & eriꝛ̄ dn̄s fiducia ei⁹. ¶ Scd̄o offert p̄ſidiū. d. ego ſuʒ vñ q̄lʒ eoꝝ poterat dicere illud p̄s. Nā ſi ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala qm̄ tu mecū es. ¶ Tertio aufert diſpēdiū. d. Nolite timere xp̄s eñ diſcipl'is aufert timorē vt forti⁹ animenꝛ̄ vñ pōt figurari ꝑ Joſeph de quo ſniaꝛ̄ dꝛ Gen. l. Qd̄ cū fr̄es eius ꝓpter offenſam quā fecerāt ſibi qꝛ vēdiderāt ip̄m timuerūt venerūt ad eum humiliter petētes veniā & aufferētes ſe ſibi. d. ſerui tui ſum⁹ q̄bus rn̄dit ioſeph. d. nolite timere ego paſcā vos & paruulos veſtros cōſolataſqꝫ eſt eos & blāde locu

tus eſt. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p̄ ioſeph qui in
terpretat accreſcēs intelligit xp̄s ieſus
qui idō accreſcēs dr. q2 in ipſo circuit no
ſtra humanitas cū fuit deitati coniūcta
p̄ fratres aūt Joſeph .i. xp̄i intelligunt
diſcipuli ⁊ oēs hoies hui⁹ mundi q̄ fra-
tres ei⁹ dici pñt. ꝓpter cōformitatē na-
ture vt dicere poſſit illud Gen. xxxvij.
Frater em̄ ⁊ caro nr̄a eſt vel ꝓpter con-
formitatē volūtatis. quā dȝ habere cum
eo. vn̄ ipe dt Matt. xxj. Quicunq3 fece-
rit voluntatē pr̄is mei q̄ in celis eſt ipſe
me⁹ frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. ¶ Si igit
aliqh cōtingat q̄ hō iniuriā deo faciat
inſtar fratrum ioſeph. dȝ ad ipſuȝ humi
liter culpā cognoſcendo accedere ⁊ ve-
niā petere. d. cum pš. Fac cuȝ ſeruo tuo
ſm̄ miſericordiā tuā. cui ſic humilianti
dt p̄ Eſa. ſeru⁹ me⁹ es tu. elegi te ⁊ non
abieci te ne timeas ego tecū ſum cōfor-
taui te. ⁊ auxiliat⁹ ſum tui. ⁊ ſuſcepit te
dextera mea. quid aūt poſt cōfortationē
addat audi quid ſequit dixit Joſeph fra
tribus ſuis. ego inquit paſcā vos ⁊ par
uulos veſtros. ¶ Nā xp̄s hoies volētes
ad ip̄m cōuerti paſcet in preſenti donis
gratuitis ⁊ in futuro glorioſis premijs.
¶ Quātū ad ſcd̄m. ſ. liberationem vigo
roſam dicit. ⁊ aſcendit ad illos in naui ⁊
ceſſauit vent⁹. p̄ ventum em̄ impugnan
tem diſcipl̄os trāſeuntes mare intelli-
gunt tribulatiōes impunātes hoies dū
in hoc mūdo viuūt qui aliqñ ſunt ita va
lide q̄ quaſi nō poſſunt vel cū difficulta
te portari. ⁊ idō in talib⁹ debēt petere di-
uinū auxiliū ⁊ adiuuabunt. vn̄ Beda. In
quocūq3 enim corde p̄ gratiā ſuā adeſt
mox vniuerſa vitioꝝ ⁊ aduerſitatis mū
di ſiue ſpirituū malignoꝝ bella cōpreſ-
ſa quieſcūt. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. admi-
rationē timoroſam dt. ⁊ plus magis in-
tra ſe ſtupebāt ⁊c. q2 igit diſcipuli vide-
rūt q̄ ſtatim qñ xp̄s aſcēdit in nauim ceſ
ſauit vent⁹ q̄ erat eis ꝯtrari⁹ merito po
terāt admirari ⁊ idō dr q̄ ſtupebant ſicut
aūt ſtupebāt diſcipl̄i de ſubita ceſſatiōe
vēti ſic debēt hoies ſpūaliter admirari
qñ vidēt q̄ de⁹ p̄ ſuā potētiā in ipſos mi
tigat impugnātes tētatiōes ⁊ in tribula
tionibus dat eis fortitudinem.

¶ Quinta pars.

SEquit. ⁊ cū trāſfretaſſent ⁊c. vbi tā
git premiū glorioſi ſtipēdij. qd̄ pro
bat aſſecutio felicitatis qm̄ vnuſ-
quiſq3 a deo premiatur⁹ eſt ſȝ opa
ſua. iuxta illud. j. Corint. iij. vnuſquiſq3
aūt ꝓpriā mercedē accipiet ſm̄ ſuū labo
rem. hic eſt ſm̄ glo. q̄ ſignāter dr q̄ diſci
puli poſt multos labores quos in mari
ſuſtinuerūt venerūt in terrā geneſareth
q̄ vno mō interp̄tat initiū natiuitatis ⁊
ſignat celeſtē patriā in qua hoies qñ ad
ip̄am de iſto mūdo trāſeūt incipiūt ve-
raciter naſci in cui⁹ ſignū trāſit⁹ ſancto
rū de hoc mūdo ad patriā natiuitas ap-
pellat ſm̄ Rabanū geneſar interp̄tat or
tus principij. tūc aūt plene tribuet tran
quillitas nobis qñ paradiſi p̄ xp̄m no-
bis reſtituet hereditas. ¶ Un̄ quilibet
talis pōt figurari p̄ Jacob: de quo ſilr
dr Gen. xxxj. Qd̄ cū diu laboraſſet i alie
na terra ſollicite cuſtodiendo oues La
ban dicit q̄ angel⁹ dn̄i apparuit. d. Sur
ge ⁊ egredere de terra hac: reuertere in
terrā natiuitatis tue. ¶ Ubi ſciēdum q̄
p̄ iacob exiſtentē in terra aliena intelli-
git quilȝ viator q̄ eſt in mūdo in aliena
terra dr eſſe: q2 iuxta illud Heb. xiij. Nō
habemus hic ciuitatem manētē ſed fu-
turam inquirimus. per Laban aūt q̄ in-
terpretat cādidatio: intelligitur deus q̄
eſt candor lucis eterne. Sap̄. vij. p̄ oues
v̄o ipſius intelligunt potentie tam ſen-
ſitiue q̄ intellectiue quas dedit homini
qui inſtar ouium debēt eſſe fructifere p̄
opa bona: vt de ipis dici poſſit illd̄ Gen.
xxxj. Oues tue ⁊ capre ſteriles non fue
runt poſtq̄ aūt hō ſignificat⁹ p̄ iacob ſol
licite laborauit: inſtar iacob oues cuſto
diendo ſine offenſa diuina ⁊ cum operi-
bus apparet angel⁹ dn̄i: qui dicit q̄ ſur-
gat ab iſto mūdo labili. ⁊ vadat in terrā
natiuitatis ſue. i. in gloria paradiſi. ¶ De
peccatore autem moriente econtrario
dr Hiere. xxij. plāgite eū qui egreditur:
q2 nō reuertetur vltra: nec videbit ter-
ram natiuitatis ſue. ¶ Sexta pars.

SEqt. cū egreſſi ⁊c. vbi tangit
faſtigiū vigoroſi dn̄ij. qd̄ p-
bat opatio pietatis qñ fuit
notū hoibus Geneſareth q̄
xp̄s illuc venerat cognoſcē-

tes eius potentiā in miraculis faciēdis portabāt ad eum infirmos:quos chriſt⁹ ſua poteſtate ſanabat.Scdm hoc igit hic duo poſſumus conſiderare.ſcz.

Populi ſedulitatem in accedendo.
Chriſti virtuoſitatem in ſanando.

¶ Quātū ad primū dr.Cū egreſſi eſſent ⁊c.hic oſtēdit magna fides illorū de Geneſareth:qr nō ſolū pſonaliter ipi acce-debāt ad xpm:ſz alios adducebāt vt Mat. clari⁹ exprimit.d.q miſerūt p vniuerſaz regionē illā ⁊ obtulerūt ei oēs male ha-bētes.Vñ potuerūt dicere eis illd Oſee. vj.Venite ⁊ reuertamur ad dñm:qr ipſe cepit ⁊ ſanabit nos.¶ Quātū ad ſcdz dr. ⁊ quotquot tangebat ſalui fiebāt.vbi dat intelligi virtus xpi in ſanando infirmos ¶ Spūalr aūt loquēdo p regionē iſtā ad quā venit ieſus pōt itelligi iſte mūd⁹:lz dictū ſit ſuperi⁹ q p ipſam itelligit cele-ſtis patria:qr vt dictū ē Geneſareth litiū natiuitatis interptat.⁊ in hoc mūdo hō hz initiū ſue pme natiuitatis.¶ Jn iſtū igit mūdum dei fili⁹ veniēs multos in-firmos repperit qr totū genus humanū ppter peccatum primorū parētum.vt dicere potuerit illd.j.Corinth.xj.Jnt vos ſunt multi infirmi ⁊ ibecilles ⁊ dormiūt multi.lz autē ſic fuerint infirmi:tñ ad tactum fimbrie veſtimenti chriſti recipiūt ſanitatē.¶ Per fimbriam quidam veſti-menti xpi intelligit ei⁹ humanitas quā tūc aliqs tangere dr qñ credit veraciter dei filiū incarnatū.⁊ quotquot ipm tan-gūt ſanant p ei⁹ collatā gratiā.⁊ efficiūt eius filij adoptiui:iuxta illd Jo.j.Quotquot autē receperūt eum dedit eis poteſtatem filios dei fieri.vñ Bed.Myſtice autem fimbriam veſtimēti xpi intellige aſſumptionē carnis per quā venim⁹ ad verbum dei.⁊ illius fruamur poſtea maieſtate.Ad quam maieſtatem ille ⁊c.

Feria.ij.dominice prime in quadra-gaſima.Sermo.v.

CUm venerit fili⁹ hominis in maieſtate ſua ⁊ oēs angeli eius cum eo ⁊c. Mat.xxv.Nos videm⁹ p experiētiā q ſūt iter alia tria q īducūt hoīem ad bonū et ipſum retrahunt a malo.ſcz

Exemplum alliciens.
Amor inclinans.
Timor humilians.

¶ Quando enim aliquis videt aliuz bene operantem.maxime ſi ſit perſona no-tabilis ad ſimile allicit citius q ſi nullum ſibi pponeret.¶ Exemplū ſimiliter cum aliquis alium diligit ad faciendum placibile facilius inclinatur.¶ Cū etiā quis timet alium cōtra ipſum ſuperbire nō audet ſed magis humiliter ſuis beneplacitis coaptat.¶ Sancta igitur mater eccleſia cui eſt diligēs cura de filijs ſuis videns eos ex fragilitate nature pigros ad opa pnie bona.tanq mater pia ipos ad penitētiam nunc allicit exemplo nūc amore iclinat nūc timore hūiliat.¶ Nā in euāgelio heſterno exemplū notabile fuit nobis ppoſitum.ſ.xps ieſus qui deſertū penitētie eſt ingreſſus.Jn iſta aūt quadrageſima de paſſione ſepe fit men-tio.qd fuit ſignū maximi amoris ad ho-mines.Jn hodierno autem euāgelio nobis timorē et humilitatem incutit ppo-nēdo diē iudicij rōnabilr nos terrētē vt ſic ſaltē timore ad pniaz hōs pucet.¶ Jnducit etiā pmiū bonoꝝ vt facili⁹ inclinētur.Jn iſto igit euāgelio.qtuor tangit.ſ.

Chriſti preſentiam admirandam.
Populi aſſiſtentiā intuendā.
Deſtrictā meritorum examinationem.
Diuerſa ſtipendiorum retributionem.

¶ Primū pbat regalis acceſſus.ſcdz generalis pcurſ⁹.tertiū iudicialis pceſſus. qrtū finalis ſucceſſus.¶ Primū i prin. ſcdm ibi.Et cōgregabunt ante eū ⁊c.tertiū ibi.Tūc dicet rex ⁊c.quartū ibi:⁊ ibi ibunt ⁊c.

¶ Prima pars.

QUātū ad primū vbi tangit ⁊c. qd pbat ⁊c.dicit cum venerit fili⁹ hois ⁊c.lz eñ xps in pmo ſuo aduētu in mundū venerit cū humilitate magna ⁊ humanitate paſſibili:tñ in ſecūdo aduentu ad iudicium veniet cū humanitate glorificata ⁊ impaſſibili ⁊ ſicut rex potēs dñs vñ gre.in omel.Jn poteſtate eñ ⁊ maieſtate viſuri ſunt quem in humilitate poſitum audire noluerunt ⁊ virtutem eius tanto tūc diſtrictius ſentiant quāto nūc ceruīcē cordis ad penitētiā non inclinant his

Igitur tria poſſumus cõſiderare:ſcʒ.
Dignitatem generoſam.
Societatem gratioſam.
Poteſtatem vigoroſam.

¶ Quãtũ ad pⁱmũ dicit. Cũ venerit fili⁹ hoīs i maieſtate ſua.p filiũ q̇dẽ hoīs intelligit xp̃s ieſus:q̇ ideo filius hoīs dr̃. qꝛ veraciter fuit fili⁹ beate virginis quãtum ad humanitatẽ aſſumptam:q̇ ideo magne dignitatis.dr̃ qꝛ ei⁹ humanitas fuit deitati cõiũcta.Iſte dr̃ venire in maieſtate ſua:qꝛ veniet cũ humanitate glorificata. ¶ Quãtum ad ſcd̃m dicit ⁊ oẽs angeli eius cuʒ eo.xp̃s eñ nõ veniet ad iudicandũ mũdũ ſolus ſʒ gratioſa ⁊ magna comitiua ſpũualiũ beatoꝝ. Nã ſicut in pⁱo aduẽtu miſit diſcipulos ad vocandũ hoies ad ỽitatẽ fidei.ſic i ſcd̃o mittet ãgelos ſuos vt oẽs hoies ꝯgregẽt vt de ꝓpriis factis reddãt debitã rõnẽ iuxta illud qd̃ dr̃ Mat.xxiiii.mittet ãgelos ſuos cũ tuba ⁊ voce magna.⁊ cõgregabũt electos ei⁹ a q̃tuoꝛ vẽtis a ſummis celoꝛuʒ vſq₃ ad terminos eoꝝ. ¶ Quãtũ ad tertiũ dicit.tũc ſedebit ſuꝑ ſedẽ maieſtatis ſue.ſicut videmus in humano iudicio ꝙ iudex ferẽs ſniaʒ ſedet.vt ex hoc ſnia eñ datur firmioꝛ.ſic xp̃s quãdo veniet ad iudiciũ ſedebit ſuꝑ nubẽ cãdidã:cui⁹ ſnia ita firma erit ꝙ nõ poterit reuocari:de q̃ ſede Apoc.iiii.Ecce ſedes erat in celo ⁊ ſupra ſedẽ ſedẽs. ¶ Iſte aũt aduẽtus ad iudicium fuit figuratus Apoc.xiiii.vbi dr̃.Uidi ⁊ ecce nubẽ cãdidã ⁊ ſuper nubẽ ſedẽtẽ ſimilẽ filio hoīs habẽtẽ in capite ſuo coronã aureã:⁊ i manu ſua falcẽ acutã. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ in iſta figura. ¶ Primo tãgit pſonã veniẽtẽ cui dicit filio hominis. Nã q̇ ſimilẽ filio hoīs intelligit xp̃s fili⁹ virginis q̇ veniet iudicare mũdum.⁊ ideo ipſemet dicit Lu.xxi.Eſtote ⁊ vos parati qꝛ qua hora non putatis filius hoīs veniet. ¶ Scd̃o tãgit thronuʒ ſuſtẽtatuʒ:cũ dicit nubẽ cãdidã. Nã fili⁹ hoīs vt iuſtus ⁊ potẽs iudex in die iudicii ad lr̃am ſedebit ſuꝑ nubẽ candidã.qꝛ ſuperius in altitudine aeris erit ſedes eius ad modũ throni nubei eminẽs ſuꝑ oẽs. ¶ Tertio tãgit modum differẽtem cũ dicit ꝙ in capite habebit ⁊c.per coronã eñ aureã intelligit xp̃i regalis dignitas ⁊ ei⁹ benignitas ⁊ mirabilr̃ coronabit electos.per falcẽ ỽo acutã quã i manu tʒ:intelligit eius iuſticia qua puniet pctõꝛes in inferno eternalr̃ puniẽdo.

¶ Secunda pars.

Sequit. Et ꝯgregabunt añ ⁊c. Ubi tãgit ppl'i aſſiſtẽtia intuẽda.qd̃ ꝓbat generalis occurſus. In finali q̇dẽ iudicio oẽs qui fuerũt ab Adã vſq₃ ad illã horã ſuſcitabunt per diuinã potẽtiaʒ ſm Orige.miniſterio angeloꝝ. Hic igit tria poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Communitatem pꝛeſentationis.
Claritatem diſtinctionis.
Diuerſitatem ſuſcitationis.

¶ Quãtũ ad pⁱmũ dicit. Et cõgregabũtur ante eũ oẽs gẽtes.⁊ hoc eſt valde cõueniẽs qꝛ ſicut incarnari ⁊ pati ꝓ oib⁹ voluit.et quãtũ in ſe fuit oẽs redimere voluit. Qꝛ ipſe vult oẽs hoies ſaluos fieri ⁊ ad agnitionẽ ỽitatis venire.i.Timo.ii. Sic generalis iudex oim dʒ eſſe ⁊ oẽs añ eũ generaliter cõgregari vt merito dicat illd̃ zach.x.Sibilabo eis ⁊ ꝯgregabo illos qꝛ redemi illos. ¶ Quãtum ad ſcd̃m dicit. Et ſepabit eos abinuicẽ ⁊c.q̃diu hoies ſunt in hoc mũdo habitãt ſimul boni cũ malis ſʒ i die iudicii ſeparabit xp̃s eos oĩʒ merita diſcernẽdo vt merito poſſit dicere illud Ezech.xxxiiii.ecce ego iudico inter pec⁹ ⁊ pec⁹:arietẽ ⁊ hircũ. ¶ Sciẽdũ eſt aũt ꝙ p oues timidas:innocẽtes mãſuetas.fecundas, intelligunt iuſti q̇ fuerũt in hoc mundo timidi.per meritoriam humiliationẽ:⁊ innocẽtes per ſanctam intẽtionẽ.mãſueti per perfectã cõuerſationẽ.fecũdi ꝑ virtuoſaʒ opationẽ vt ſint oues:de q̇bus dr̃ Jo.x.Oues mee vocẽ meã audiũt ⁊ ego agnoſco eas ⁊ ſequunt me:⁊ ego vitã eternã do eis:⁊ nõ peribũt ineternũ:⁊ non rapiet quiſq̃ de manu mea. ¶ Per hedos aũt intelligũt mali:tũ ꝓpt velocitatẽ:qꝛ ſicut hed⁹ eſt velox ad currendũ:ſic mali effrenate currunt ad malũ ⁊ feſtinant vt effundãt ſanguinẽ.Prouer.i.tum ꝓpter ſtoliditatem qꝛ ſicut hedus ſtolid⁹ aſcẽdit cacumina mõtiũ ad paſcẽdũ nõ ꝯſiderãs imminẽs ſibi periculũ ſi inferi⁹ caderet:ſic pctõꝛ vt deſideriũ ſatiet plurib⁹ periculis ſe

exponit ⁊ tñ ignorat ꝙ ad vincula ſtulti⁹
trahat. Prouer.vij.tuꝫ ꝑpter feditatē.qꝛ
ſicut hed⁹ ⁊ hirc⁹ eſt fetid⁹:ſic peccatoꝛ
fetet quatriduan⁹ in monumēto.Joā.xj.
tum ꝑpter ſterilitatē:qꝛ hedus eſt infru-
ctuoſus.ſic pctōꝛ nō facit ſe acceptabilē
deo. ¶ Quantū ad tertiū dicit.⁊ ſtatuet
oues ⁊c.per dexteraꝫ ṽo intelligi poteſt
eterna beatitudo:per ſiniſtraꝫ eterna mi
ſeri.ſm igitur Glo.ſtatuet oues.i.iuſtos
a dextris.i.in eterna beatitudine hedos
i.malos a ſiniſtris.i.in damnatione ⁊ mi
ſeria ſempiterna.Jſta cōgregatio homi
num añ xp̄m fienda quātū ad locū ⁊ quā
tū ad multitudineꝫ in die iudicij fuit ꝓ-
phetata Johel.iij.vbi dꝛ ⁊ pōt eſſe ṽbuꝫ
xp̄i.d.in tp̄e illo cōgregabo gentes ⁊ de-
ducā eas in valle ioſaphat ⁊ diſceptabo
ibi cū eis:⁊ hoc eſt qđ cognoſcēs apoſto-
lus.ij.Corinth.v.Oēs enī nos opꝫ ma-
nifeſtari añ tribunal xp̄i vt referat vnuſ
qſqꝫ ꝓpria corpis ſui ꝓut geſſit ſiue bo-
nū ſiue malū:qđ igit̃ facies o miſer pec-
catoꝛ qñ index q̄ oīa nouit diſputabit te-
cū.d.illud Lu.xvj.Redde rōnem villica
tionis tue vbi nō ſolū de opib⁹ ſed de lo
cutionib⁹ oportebit te reddere.qꝛ omne
verbū ocioſum qđ locuti fuerint hoīes
reddent rōneꝫ de eo in die iudicij Matt.
xij.Quā igit̃ rōnē poterūt reddere ſup-
bi:inuidi:iracūdi:accidioſi:auari:gulo-
ſi:luxurioſi.reuera nō bonā ⁊ iō poterit
dicere illud Mat.xxij.Ligatis pedibus
⁊ manibus mittite eū in tenebras exte-
riores:ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridoꝛ dētiū.O mi
ſer qualis ſnīa.Jſtud iudiciū ⁊ genera-
lis aſſiſtentia hoim fuit figuratū Apoc.
xx.vbi dꝛ.vidi thronū magnum candidū ⁊
ſedētē ſup eū cui⁹ a aſpectu fugit terra ⁊
celū.⁊ locus nō eſt inuent⁹ ab eis.⁊ vidi
mortuos magnos ⁊ puſillos ſtātes i cō-
ſpectu throni:⁊ libri apti ſunt.⁊ alius ap
tus eſt q̄ eſt vite.et iudicati ſunt mortui
ex his q̄ ſcripta in libris ſm opa eorum.
¶ Ubi ſciēdū ꝙ beat⁹ Jo.in iſta viſiōe fi
guratiua quinqꝫ tāgit q̄ in finali iudicio
poterūt reperiri. ¶ Primo ꝓſidētiā dn̄a
tionis:qꝛ vidit iudicē ſedētē ſup thronū.
Nā tūc xp̄s ſicut iudex dominās ſup nu-
bē candidā ſicut in throno ſedebit:⁊ tūc
verificabit illud ps.Feciſti iudiciū meū
et cām meā.ſꝫ iſti ſup thronū q̄ iudicas
iuſticiā.increpaſti gētes ⁊ periit impius
nomē eoꝝ deleſti in eternū ⁊ in ſeculum
ſeculi. ¶ Scđo tāgit carentiā abſcōſio-
nis.qꝛ celū ⁊ terra fugiēt ⁊ nō inuenient
locū.Nā p celū intelligunt boni q̄ hic vi
uendo fuerunt celeſtes p terrā ṽo mali:
terrenis dediti:⁊ oēs iſti timebūt qñ vi-
debūt iudicē venientē ſed diuerſimode.qꝛ
boni timebūt timore reuerētie ⁊ admira
tionis.mali ṽo timore pene ⁊ afflictio-
nis.⁊ iō vellēt fugere ſed nō poterūt vt
ṽificet illud Threñ.ij.Et nō fuit q̄ effu-
giet in die furoris dn̄i. ¶ Tertio tangit
aſſiſtentiā cōgregationis cū dicit ꝙ moꝛ
tui puſilli ⁊ magni ſtabāt añ thronū.Nā
tūc reſurgent oēs hoīes q̄ pri⁹ erāt moꝛ
tui.añ xp̄m iudicē ꝓſentabuntur ipſius
ſnīam audituri.Uñ Ro.xiiij.Oēs ſtabūt
añ tribunal xp̄i. ¶ Quarto tāgit diligē-
tiā diſtinctiōis:qꝛ libri aperti ſunt.Nam
tūc xp̄s apiet librū ſuū q̄ dꝛ liber vite in
quo cognoſcet oīa facta hoim ⁊ oēs cogi
tatiōes:⁊ oēs hoīes libꝛos ſuos aperiēt
in quib⁹ omnia que cogitauerūt:locuti
fuerunt ⁊ operati apparebūt ⁊ oīa diſcu
tient a xp̄o vt ṽificet illud Dañ.vij.Judi-
ciū ſetit ⁊ libri apti ſunt.O quot ibi inue
nient ⁊ q̄ reddent bñ rationē. ¶ Quinto
tāgit ſnīam dānationis cū dicit ꝙ ex his
q̄ ſcripta erāt in libris eoꝝ iudicati ſunt
mortui ſm opa eoꝝ.Nā Ezech.vij.Judi
cabo te ſm vias tuas ⁊ imponaꝫ tibi oīa
ſcelera tua.⁊ nō parcet oculus me⁹ ⁊ nō
miſerebit̃.⁊ iō dabit̃ eis mors q̄ debetur
pctīs.qꝛ ſtipēdia pctī mors.Ro.vj.vñ re
cte poterūt dicere illud ps.Collocauit
me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi:an
xiat⁹ eſt in me ſp̄s me⁹ i me turbatū eſt
coꝛ meū.⁊ iō q̄libet illđ iudiciū deberet
timere ⁊ dicere illđ hier.ſup Mat.Quo
ties illū diē cōmemoro toto corpe cōtre
miſco:ſiue enī comedo ſiue bibo:ſiue ali
qđ aliud facio ſemp vr̄ illa tuba terribi
lis ſonare in aurib⁹ meis.Surgite moꝛ-
tui venite ad iudiciū. ¶ Tertia ps.

Sequit̃.Tūc dicet rex ⁊c.Ubi
tāgit diſtricta meritoꝛuꝫ exa-
minatio.qđ ꝓbat iudicialis
ꝓceſſus.xp̄s enī opa bona iu
ſtoꝝ diſcutiet vt eos ꝓmiet ⁊

opa mala iniquoꝝ vt ipos puniat. vñ dr Apo. xxij. Ecce venio citoꝛ merces mea mecū eſt reddere vnicuiqꝫ ſm opa ſua. Scdm h igit h duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ. Diſceptationē pietatis qtū ad electos. Diſceptatōez ſeueritatꝫ qtū ad ꝛ̄pꝛobos. ℂ Quātū ad pꝛimū dicit: tunc dicet rex ꝛc. qꝛ enim iuſti aliqđ in ſe habebunt vñ debeāt a xp̄o pmiari de cōgruo tñ ſemꝑ pmiat vltra condignū. cū ex hoc cadere poſſit in hoib⁹ admiratio ipos illumiꝛ nat vt iudicāt veritatē. Scdm hoc quaꝛ tuoꝛ poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Expꝛeſſionem pꝛemij quietantis.
Allegationem meriti pꝛomerentis.
Admirationem pꝛodigij excellētis.
Delectationem eloquij excitātis.

ℂ Quātum ad pmuꝫ dicit. tūc dicet rex ꝛc. In pmio em̄ qđ datur ab aliquo tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Dantem.
Recipientem.
Munus.

ℂ Scdm hoc igit in collatiōe pmij beatoꝝ tria poſſumus ꝯſiderare. ſ. Donū ſublimitatis magne. Collegiū capacitatꝫ digne. Pꝛemiū ſuauitatis mire. ℂ Quātū ad dātē ſublimitatis magne dicit. tūc dicet rex. ad pfectionē em̄ dñij reqꝛit ꝙ dñs ſubditos gubernet: leges oꝛdinet: pmiet obſuatores. puniat trāſgreſſores. ꝛ ſm hoc ſortit tria noia. ℂ Inquātū ſubditos gubernat dr rex. Inquātū leges oꝛdinat ſm quas dꝫ viuere dr legifer. Inquātū vero obſeruatores legis pmiat ꝛ trāſgreſſores punit dr iudex. ℂ Qꝛ igit xp̄s in die iudicij pmiabit legis obſeruatores ꝛ puniet trāſgreſſores pōt dici rex ꝛ iudex. ℂ Quātū ad collegiū capacitaꝛ tis digne dicit. hi q a dextris eius erūt. ℂ Nā p dexterā xp̄i q eſt ps coꝛpis foꝛtioꝛ dant intelligi opa virtuoſa. de qua dextera dicit pš. Scdm nomē tuū deus ſic ꝛ laus tua i fines terre iuſticia plena eſt dextera tua. ℂ Opꝫ exiſtētes ad eius dexteram eſſe virtuoſos ꝛ iuſtos. ſic aūt ad dexterā ei⁹ exñtes xp̄s ſaluat ꝛ remunerat p ſuā potētiā: ad qđ nō ſufficerent vires hois naturales. vñ pš. Nec em̄ in gladio ſuo poſſederunt terrā: ꝛ bꝛachiuꝫ eoꝝ nō ſaluauit eos: ſꝫ dextera tua ꝛ bꝛachiū tuū ꝛ illuminatio vult⁹ tui quoniaꝫ ꝯplacuiſti in eis. ℂ Quātū ad pmiū ſuauitatis mire dicit. Venite bñdicti ꝛc. In iſto qđē pmio. Pꝛimo tangit munificētiā inuitātē cum dicit. Venite iſtud eſt inuitatoꝛiū ſuauiſſimū quo chꝛiſtus nos vocat ad refectionem eternā: iuxta qđ diꝛ cit Matth. xj. venite ad me omnes q laꝛ boꝛatis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego re. vos. Secundo tāgit grām decoꝛātem cum dicit benedicti patris mei. Nā p iſtā bñdictionem intelligitur diuina gratia quā de⁹ dat homini ſe ad ipam recipiendā diſponēti. de qua Pꝛouer. xj. Bñdictio dñi ſuꝑ caput iuſti: vñ Rabanus. Vocant bñdicti qb⁹ bonis operib⁹ debet eterna beaꝛ titudo. ℂ Tertio tāgit gloꝛiā q̄etātē cuꝫ dicit poſſidere regnū. iſtđ regnū eſt celeſtis pꝛ̄ia quā iuſti eternaliter poſſidebūt ꝛ hoc eſt qđ xp̄s pdixit Mat. xiij. tūc iuſti fulgebunt ſicut ſol in regno patris eoꝝ. Signant aūt dicit. poſſidete nō accipite vt p hoc ſꝫ Chꝛyſ. in omel. det intelligi ꝙ regnū celoꝝ iuſtis ex hereditate dbet Tit. iij. vt iuſtificati grā ipſi⁹ heredes ſimus ſm ſpē vite eterne. Quarto tāgit ſapientiā pꝛ̄idētē cū dicit. paratū vobis a ꝯſtitutiōe mūdi. De⁹ qdē a cōſtitutione mūdi ſꝫ etiā ab eterno cognoſcit oēs qs elegit vt haberēt vitā eternam. Nā Ro. viij. quos pdeſtinauit hos vocauit. ꝛ qs vocauit: hos ꝛ iuſtificauit ꝛ hos ꝛ magnificauit. ℂ Quātū ad allegationē meriti pmerētis dicit: ꝛ eſuriui ꝛc. opa em̄ bona q facit hō dū viuit merent de cōgruo pmiū remunerationis eterne. Nā vnuſqſ ꝙ ppꝛiā mercedē accipiet ſm ſuū laboꝛē. j. Coꝛinth. iij. Ut igit xp̄s ſꝫ Chꝛyſ. in omel. oñdat quāꝛ iuſtos pmiabit. tā magno pmio ſicut eſt regnuꝫ celoꝝ allegat opa mie q fecerunt in mūdo q cōtinent in his verſib⁹. viſito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. cando. ſꝫ de ſeptimo nō facit mētionē hic. qꝛ hic nō ponunt ſꝫ Auguſ. Opa mie niſi q ſuſcipientib⁹ poterūt pficere et ex ſepultura q eſt ſeptimū ſepultus nō recipit. ℂ Sciendū eſt aūt ad euidētiā ſex opeꝝ mie de qb⁹ fit hic mētio ꝙ mia loquendo gñalr cōſiſtit in releuatiōe miſerie. ℂ Reperiūt aūt ſex miſerie hoīs coꝛpales: naꝫ aliq ſunt naturaꝛ

les aliq̄ accidētales. Miſeria naturalis pōt eſſe duob⁹ modis. vel a corruptione interiori. ⁊ ſic eſt eſuries ⁊ ſitis: vl' ab exteriori ⁊ ſic eſt indigētia veſtiū ⁊ hoſpitij. ¶ Miſeria ꝟo accidētalis eſt duplex: q2 vel eſt ex corruptiōe nature ſicut eſt infirmitas vel ex violētia ⁊ ſic eſt carcer. xp̄s igit̄ in die iudicij: cōmendādo iuſtos de operib⁹ miſericordie q̄ fecerūt ꝓpt̄ qđ dabit eis regnū celoꝝ. allegādo cauſam tāti bn̄ficij. dicet eis. Eſuriui ⁊c. exequendo de ſingulis. ¶ Quātū ad miseratione ꝓdigij excellētis dicit. tūc rn̄debunt ⁊c. Juſti enim q̄ in mundo xp̄m nō viderunt perſonalr̄ indigētē obſequijs a q̄b⁹ ſe tn̄ dicet recepiſſe multa bn̄ficia mirabūtur vn̄ dicitur. tunc rn̄debunt iuſti. d. ⁊c. Uel iſta admiratio ſm̄ Rabanuꝫ cōſurget in electis ex ſublimitate maieſtatis xp̄i et ex magnitudine premij ex paruis opib⁹ in cōparatiōe remunerationis eterne ſꝫ illud apoſtoli. Non ſunt cōdigne paſſiones huius temporis ad futuram gloriaꝫ que reuelabitur in nobis. ¶ Quantū ad declarationem eloquij excitātis dicit. ⁊ rn̄dens rex dicet illis ⁊c. Lꝫ eñ iuſti tan q̄ reuerētes dicāt ſe neſcire qn̄ iſta obſe quia exhibuerūt xp̄o: lꝫ cognoſcēt ſe opa illa feciſſe. xp̄s tn̄ declarat q̄lr̄ ꝟba q̄ dixerat ſunt intelligēda. d. qđ vni ex minimis ⁊c. ¶ Sciendū eſt aūt ꝙ iſta ſex opa miſericordie ꝓpter q̄ iuſti exaltabunt̄ in celeſti p̄tria poſſunt figurari p ſex grad⁹ q̄b⁹ aſcendebat̄ ad ſoliū ſalomonis: de q̄ dr̄. iij. Re. x. ꝙ fecit rex ſalomon de ebore grādē thronū ⁊ veſtiuit eū auro fuluo nimis: q̄ habebat ſex grad⁹. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p regē ſalomonē intelligit̄ xp̄s magnus dn̄s ⁊ rex magn⁹ ſup oēs deos vel ſup oēm terrā in p̄s. Per thronū quē fecit intelligit̄ celū empireū qđ p̄ncipaliter dr̄ ſedes dei. iuxta illud qđ dicit Eſa. lxvj. Celū mihi ſedes mea ē. ⁊ terra ſcabellū pedū meoꝝ. ¶ Iſte thron⁹ grādis dr̄. q2 ibi eſt habitatio oīm beatoꝝ: qui ſignant̄ dr̄ de ebore ⁊ veſtit⁹ de auro fuluo ad deſignādū puritatē q̄ ē ibi deſignata per ebur. qđ eſt cādidū: ⁊ charitatem per fectiſſimā i auro deſignatā. ad iſtū thronuꝫ aſcendit̄ ſex gradibus quia ſex operib⁹ mie ſupradictis. ¶ Quātū ad ſcđm ſ. diſceptationē ſeueritatis quātū ad reprobis dr̄. tūc dicet rex his q̄ a ſiniſtris ei⁹ erūt. xp̄s eñ dās ſentētiam cōtra reprobos cauſam illius ſnīe aſſignās: ⁊ q2 ipſam non intellexiſſe fatent̄ cauſam in terminis eis declarat. Scđm hoc igitur hic quatuor poſſumus conſiderare. ſcꝫ.

Sententiam affligentem.
Culpam exigentem.
Excuſationis allegationem.
Locutionis expoſitionem. *Premio*

¶ Quātū ad primū dicit. tunc dicet rex ⁊c. ſicut eñ xp̄s iuſtos ad ſe vocabit. d. Uenite bn̄dicti. ſic reprobos a ſe repellet. d. diſcedite a me maledicti ⁊c. in iſta aūt ſnīa erit dura afflictio pctōrib⁹ ꝓpt̄ duo. ¶ Primo ꝓpter violētā ſeparationē. Nā homo naturaliter diligit bonū. et quāto magis bonum tāto plus diligitur ⁊ p cōſequēs in adeptione illius eſt maxima delectatio. q2 igit̄ tūc pctōres in illa ſnīa ſeparabūt̄ a deo ſummo bono. iđ erit afflictio maxia. ¶ Scđo erit afflictiua ꝓpter maledictionē: q2 erunt in maledictione: tā culpe inficiētis q̄ pene affligētis. vn̄ p̄s. Increpaſti ſup̄bos maledicti qui declināt a mandatis tuis. ¶ Tertio ꝓpter perpetuā durationē: q2 ibūt in ignēꝫ eternū. Un̄ eſa. lxvj. Uermis eoꝝ nō morief̄ ⁊ ignis nō extinguet̄. ¶ Quarto ꝓpter ꝑuerſam dn̄ationē. q2 habebūt diabolū regē. Nā ip̄e ē rex ſup oēs filios ſup̄bie. Job. xlj. ¶ Quinto ꝓpt̄ malignā ſocietatē: q2 poterūt dicere illđ Job. xxx. Frater fui draconū ⁊ ſocius ſtrutionum. ¶ Quātū ad culpā exigentē dicit. Exuriui ⁊c. Carētia quidā operū miſericordie erit cā q̄re reprobi dāpnabunt̄ nec rep̄hēdunt̄ ſm̄ Chryſ. in omel̄. ꝙ in vno peccauerūt ſꝫ ꝙ gn̄alr̄ immiſericordes fuerūt. ¶ Quātū ad excuſatiōis allegationē dicit tūc rn̄debūt ipſi ⁊c. Ubi ſciēdum ſm̄ Orig. ꝙ reprobi oīa opa mie ſimul colligūt ſe excuſantes volētes eoꝝ malitias abſcōdere. ¶ Quātū ad locutiōis expōſitionē dicit. ⁊ tūc rn̄dēt illi ⁊c. q2 reprobi dū vixerūt i mūdo nō fecerūt miſericordi i indigētib⁹ reputat xp̄s ꝙ ſibi miam nō fecerunt: ⁊ q2 immiſericordes fuerūt eſt ꝯueniēs vt miſericordiā a xp̄o nō inueniant. Nā Jaco. ij. Judicium ſine mia

fiet ei q̄ nõ fecit miſericordiã. ¶ Cõſidera igiť miſer peccatoꝛ ſniam tã durã. ꝛ tñ eã fugere nõ potes. vñ Anſelm⁹ de ſimilitudine dicit. A dextris erũt pctã accuſantia: a ſiniſtris infinita demonia ſubt⁹ horrẽdũ chaos inferni deſup iudex iratus foris mundus ardens: intus cõſcientia vrẽs ibi vix iuſtus ſaluabiť. heu miſer pctõꝛ ſic dephẽſus. vbi fugiet. latere eſt impoſſibile. apparere intolerabile.

¶ Quarta pars.

Sequit. Et ibũt hi in ſuppliciũ eternũ ꝛc. Ubi tãgiť diuerſa ſtipẽdioꝝ retributio. qꝺ ꝓbat finalis ſucceſſ⁹. vbi duo poſſumus conſiderare. ſcȝ.

Stipendium afflictionis doloroſe.
Premium glorificationis gaudioſe.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. ꝛ ibũt hi in ſuppliciũ eternũ. cõpleto q̇dẽ iudicio ibunt omnes homines ad loca qui meruerũt. ꝛ qꝛ reprobi ꝓpter eorũ mala opa meruerũt eternale iudiciũ vel ſuppliciũ. iõ ad ipſum deſcẽdẽt. vñ tales poſſunt figurari ꝑ datham ꝛ abiron cũ familiis ſuis de q̄bus ſentẽtiauiter dr̄ Numeri. xvj. ꝙ cum cõtẽpſiſſent Moy. dirupta eſt terra ſub pedib⁹ eorũ ꝛ apuit os ſuũ ꝛ deglutiuit eos cũ tabernaculis ſuis ꝛ vniuerſa ſubſtãtia deſcẽderũtꝗ viui in infernũ opti humo ꝛ periẽrũt de medio multitudinis. Ubi ſciendũ ꝙ per dathã ꝛ abiron cũ familiis ſuis cõtẽnẽtes preceptũ Moy. intelligũtur oẽs homines cõtẽnẽtes diuina p̄cepta. de quibus dr̄ Judith. ij. Contempſerũt imperiũ meũ ꝛ quia ſic contẽpſerũt dũ vixerũt in mũdo. iõ in die iudicij aperieť terra ſub pedib⁹ eoꝝ. data ſnia: deſcẽdẽt in profundũ inferni ꝛ ſeparabũť a cõſortio beatoꝝ. vt de quolibet impleať iſta ſnia dñi dicentis. Numeri. xv. Aia q̄ ꝑ ſupbiã aliquid cõmiſerit: ſiue ſeruus ſit ille ſiue pegrin⁹ qñ aduerſus dñm rebellis fuerit ꝑibit de populo ſuo. verbũ eñ dñi contempſit ꝛ preceptũ illius fecit irritũ. ideo delebitur ꝛ portabit iniquitatẽ ſuã. ¶ Quãtũ ad ſecundũ dicit. Juſti ꝟo in vitã eternã. ſicut eñ reprobi ꝓpter eoꝝ mala opera dãnabunť: ita iuſti ꝓpter eoꝝ bona opera pcipient gaudiũ eternũ. Nã Gal. vj. Que ſeminauerit hõ hec ꝛ metet. ꝛ q̄ ſeminat in carne ſua de carne ꝛ metet corruptionẽ. qui autez ſeminat in ſpũ de ſpũ ꝛ metet vitã eternam. Ad faciendum autẽ vt hanc habeamus admoneť quilibet figuratiue. Deut. xxx. vbi diciť ꝙ Moy. dixit populo iſraelitico. elige vitã vt viuas ꝛ ſemẽ tuũ ꝛ diligas dñm deũ tuũ. atꝗ obedias voci ei⁹. ꝛ illi adhereas: ipſe eñ. eſt vita tua ꝛ lõgitudo dierum tuoꝝ vt habites in terra ꝑ qua iurauit dñs patrib⁹ tuis Abraã Jſaac ꝛ Jacob. Ubi ſciendũ qꝺ ꝑ pplm iſraeliticũ q̄ tunc erat popul⁹ dñi intelligiť populus xp̄an⁹ q̄ inter alios oẽs populos eſt xp̄i pplus ſpecialis quẽ alloq̄ť btũs petr⁹ p̄ma ca. ſua. ij. d. Uos aũt genus electum. regale ſacerdotium gens ſctã popul⁹ acquiſitiõis vt ꝟtutes annũcietis ei⁹ q̄ de tenebris vos vocauit i admirabile lumẽ ſuũ. q̄ aliqñ nõ pplus nũc aũt ppl's dñi. huic aũt datur ꝯſiliũ a Moy. i. ab aliqua inſpiratiõe iterna vel eruditiõe externa ꝙ eligat vitã vt viuat ꝛ deum diligat vt dicat cum pſ. Diligaȝ te dñe fortitudo mea. debet inſup obedire voci ei⁹ vt dicere poſſit illud Deuter. xxvj. Obediui voci dñi mei feci oĩa q̄ p̄cepiſti mihi. dȝ etiaȝ ſibi adherere vt dicat illud pſ. Adheſit aĩa mea poſt te me ſuſcepit dextra tua. et ſi dicta feceris dabit tibi dñs terrã ſanctis patrib⁹ repromiſſam de qua pſ. Portio mea domine ſit in terra viuentium.

¶ Feria. iij. dñice prime in q̄drageſima. Sermo. vj.

Cum intraſſet Jeſus hieroſolymã commota eſt vniuerſa ciuitas ꝛc. Mat. xxj. Nos videm⁹ per experiẽtiã qꝺ qñ aliq̄s hõ de cui⁹ aduẽtu ad ciuitatẽ aliquã prius nõ erat mẽtio venit ad ipaȝ cũ maxia cõitiua ꝙ ei⁹ fama pͥmo in ppl'o cũ admiratiõe ciuiũ diuulgať. ſcðo ſi poſt ei⁹ igreſſum aliqꝺ nouũ faciat qꝺ videať p̄tẽdere in ipſo magnũ dominiũ. tũc ipſius fama pri⁹ habita celeriter cõfirmať. tertio ſi aliquos emulos i ciuitate habeat q̄ ſibi inuideãt qñ videt eos magis famoſuȝ tanto ipſoꝝ inuidie maligni⁹ ſtimulať.

Cum

Cū igit̃ xp̄s quadā vice veniſſet ī hieru
ſalē.⁊ occurriſſet ibi maxia multitudo
ppl'i.cū qua ciuitatē intrauit ei⁹ aduēt⁹
diuulgat⁹ fuit in pplo ⁊ q2 in ipa fecit
multa mira p̄cedētia ipſi⁹ diuium ex hoc
fuit ei⁹ fama celebri⁹ ꝯfirmata.Q2 ꝓo
phariſei ⁊ ſcribe cū ſummis ſacerdoti-
bus iuidebāt xp̄o ⁊ ei⁹ opib⁹ ex hoc ipo
rū inuidia cumulabat̃.q2 aūt ſm̄ ſnīam
ſcrōꝝ oīs xp̄i actio eſt nr̄a inſtructio: iō
ſancta mr̄ eccl'ia in hodierno euāgelio
de xp̄o aliq̄ facta nobis narrat vt ad ſi-
milia faciēda nos admonet.In iſto igit̃
euāgelio beat⁹ Matt.quatuor tangit:ſcȝ
Officium pietatis inducentis.
Faſtigium dignitatis excellentis.
Prodigium poteſtatis preſidentis.
Inditium prauitatis inuidentis.
¶ Primū ꝓbat gl'oſa cōmēdatio.ſcd̄m
gratioſa purgatio.t̃tiū vigoroſa curatio
quartū vicioſa emulatio.Primū in p̄n.
ſcd̄m ibi intrauit ieſus in tēplū.tertiuȝ
ibi.⁊ acceſſerūt ad eū ceci ⁊c.quartū ibi
vidētes aūt principes ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū.vbi tāgit ⁊c.
qd̄ ꝓbat ⁊c.di.Cū itraſſet ih̄s
⁊c.Cū em̄ xp̄s poſt ſuſcitatio
nē lazari.qd̄ fuit factū valde
famoſum in populo veniret hieroſoly-
mā hoīes ciuitatis iuerūt ſibi obuiā cū
ramis palmaꝝ ꝓſternētes veſtimēta ſua
ī via ⁊ cū magnis laudib⁹ eū regē iſrl'ap
pellabāt.hic duo poſſum⁹ ꝯſiderare:ſcȝ.
Admirationem maieſtatis honorate.
Expreſſionem ſanctitatis dedicate.
¶ Quātū ad primū dicit.Cum intraſſet
ieſus ⁊c.ciues ei hieruſalē vidētes xp̄ȝ
cū multitudine hoīȝ ciuitatē intrare qd̄
aū cū tāta ſolēnitate nō viderāt ignoran
tes hui⁹ facti myſteriū merito ꝯmoti ⁊
mirati fuerūt.d.q̇s ē hic.q.d.iſte q̇ ſic in
trat magnifice q̇ rex ab hoīb⁹ nolat̃ q̇s
eſt.¶ Quātū ad ſcd̄m dicit ppl'i aūt dice
bāt hic eſt ieſus ⁊c.Lȝ em̄ ſcribe ⁊ phari
ſei inuiderēt xp̄o.t̄n ppl's ſimplex vidēs
mirabilia q̇ faciebat ī doctrina ⁊ miracu
lis ipȝ venerabāt̃.d.hic eſt ieſus ꝓphe
ta a Nazareth galilee.hic inquā.q2 ꝓpt̃
ei⁹ ſingularē excellētiā.q2 nō eſt ſimilis ſi
bi.Nā Baruch.iiij.Hic eſt de⁹ nr̄ ⁊ nō ex

timabit̃ ali⁹ ad eū.eſt ieſus ꝓpter eius
pietatē ⁊ miaȝ.ieſus ſaluator interp̄tat̃
⁊ ipe ſȝ miaȝ ſuā ſaluos nos fecit.j.Tit.
iij.ꝓpheta ꝓpter ei⁹ claritatē.⁊ ſapiam.
q2 ipe oīa nouit vn̄ ꝓpheta magn⁹ ſurre
xit in nobis Lu.vij.A nazareth galilee
q̇ interp̄tet̃ flos.ꝓpter ei⁹ puritatē ⁊ in
nocētiā.vt impleretū ſit qd̄ dictū fuit ꝑ ꝓ
phetas qm̄ Nazare⁹ vocabit̃.¶ Sciens-
dū eſt circa iſtā partē in qua fit mētio de
aduētu xp̄i in hieruſalē:ꝙ ꝑ iſtā ciuitatē
intelligit̃ iſte mund⁹ qui pōt dici ciui-
tas hieruſalē q̇ viſio pacis interpretat̃.
q2 in ipſo dȝ eſſe pax ⁊ cōcordia ꝑ amorē
vt ſit in terra pax hoībus bone volunta
tis Luc.ij.Ad iſtā ciuitateȝ venit ieſus
vn̄ dt Jo.xv.Exiui a patre ⁊ veni in mū
dum.tūc vidit.⁊ cōmota eſt terra.in pſ.
Q2 tunc magna commotio ⁊ admiratio
potuit eſſe vbi fact⁹ eſt deus hō ⁊ homo
de⁹:vbi etiaȝ viſus fuit panis eſuriens
fons ſitiēs gaudium vagiēs.⁊ vita mo-
riēs.Iſte mūd⁹ ſignat⁹ per iſtā ciuitatē
poteſt figurari per ciuitatem paruā:de
qua loquit̃ Salomon Eccl's.ix.d.Hanc
quoq3 vidi ſub ſole ſapientiā.⁊ putaui
prudentiā maximā.ciuitas parua ⁊ pau
ci in ea viri.venit ꝯ eā rex magn⁹ ⁊ val-
lauit eā ⁊ extruxit munitiōes ꝑ gyrū ⁊ ꝑ
fecta eſt obſidio.inuent⁹ eſt aūt in ea vir
paup ⁊ ſapiēs ⁊ liberauit vrbē ꝑ ſapien
tiā ſuā.⁊ null⁹ deinceps recordatus eſt
hoīs illi⁹ paupis.Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtā
ciuitatē intelligit̃ mūd⁹,qui ꝓ tanto ci-
uitas pua dr̄ ⁊ pauci in ea viri q2 mūd⁹
cū ſuis habitatorib⁹ pua ciuitas eſt re-
ſpectu ciuitatis ſupne.Per regē autem
magnū cū ſuo exercitu q venit ꝯ ciuita-
tē iſtā intelligit̃ diabol⁹ cū multitudine
vitioꝝ.q̇ iō magn⁹ ⁊ potēs dr̄.q2 iuxta il
lud Job.xlj.Nō eſt ſup terrā poteſtas q̄
comparet̃ ei.qui fact⁹ eſt vt nullū time-
ret.oē ſublime videt ipe eſt rex ſup oēs
filios ſuperbie.Iſte igit̃ tāꝙ rex magn⁹
⁊ potēs hāc ciuitatē vallauit ꝑ gyrū mu
nitiones extruxit.q2 ante xp̄i aduentum
ex oī parte nūc obtinēs vitium oculoꝝ
nūc auriū.⁊ ſic de ſingulis membris ho
mines impugnabat.ꝑfecta ꝓo fuiſſe ob
ſidio dr̄.q2 ſuggerēte diabolo ad tantum
fuerat mūd⁹ deduct⁹ ꝙ ſequētes hoīes

tētatiões ipſi⁹ eis ꝓpinquū excidiū im minebat. Nā ſicut dr Gen.vj. Ois q̇ppe caro corrupit viā ſuā. Sic aūt mūdo exiſtēte in tā magno ꝑiculo ſubuenire voluit diuina clemētia ne ꝑiret miſit filiū ſuū quē voluit ꝓ liberatiōe hoim incarnari. vñ Gal.iiij. At vbi venit plenitudo tēporis in quo miſit de⁹ filiū ſuū factū ex muliere factū ſub lege vt eos q̇ ſub lege erāt redimeret vt adoptionē filiorū reciperem⁹. ⁊ tūc in hac ciuitate inuēt⁹ eſt vir pauꝑ ⁊ ſapiēs. i. xp̄s ieſus q̇ dr vir a virtute. ip̄e eſt em̄ dei virt⁹ ⁊ ſapiētia xp̄s. j. Cor. ij. ⁊ iō etiā ſapiēs dr. etiā pauꝑ qꝛ ip̄e dicit Mt. viij. Uulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos filius aūt hoīs nō hȝ vbi caput ſuū reclinet. Iſte igiẗ ꝑ ſapientiā ſuā liberauit hāc vrbē qñ in ligno crucis triūphans de diabolo a ſeruitute ipſi⁹ mūdū eripuit. ⁊ tradidit libertati ſȝ tñ aduerte ingratitudinē tāti bñficij. Nā dr ꝙ nullus deinceps recordat⁹ eſt hoī illi⁹ pauꝑis. Nā reuera ſic eſt qꝛ lȝ hoies a xp̄o tm̄ bñficiū receperint. tñ ſic ingrati nō recordātur de ipſo q̇n poti⁹ ſequētes mūdi ⁊ carnis deſideria ſeipſos ſubijciūt ſeruitu ti diaboli. ⁊ eternalr̄ cōfundunẗ: quoꝝ miſeram vitā deplorans aplš Phil. iij. Multi ambulāt quos ſepe dicebā vobis nūc aūt ⁊ flēs dico inimicos crucis xp̄i quorū finis interit⁹ eſt quorū deus venter eſt ⁊ glīa in confuſiōe eorum qui terrena ſapiunt. o ꝙ̄ modicū recordantur laſciui auari ⁊c. ¶ Secūdo ꝑs.

Equiẗ. ⁊ intrauit ieſus in tēplum ⁊c. vbi tangit officium pietatis inducentis: qd̄ ꝓbat purgatio gratioſa. ſacerdotes em̄ legis tp̄e moyſe in qua offerebātur deo aīalia ſacrificia duꝉti auaricia. vt plures poſſent hr̄e hoſtias ne aliq̇s poſſet ſe excuſare de offerēdo ſacrificio iuxta exigētiā ſui ſtatus ordinauerūt ſm̄ hiero. ꝙ in ꝑo atrio tēpli aīalia q̄ apta erāt ad ſacrificia vēderēẗ. ⁊ vt hoc poſſent facere ꝯmodius ordinauerūt ꝙ eſſent cāpſores ſiue nummularij q̇ nō habētibus ꝓſtarent pecuniā vel cābierunt. Chriſt⁹ igitur intrās templum ⁊ vidēs ſm̄ hiero. in ip̄o fieri negociationē indebitā expulit ea de tēplo rationabilē ſuper hoc aſſignās cauſam. Secundum hoc igitur hic tria poſſumus conſiderare. ſ.

Ingreſſum imitabilem.
Effectum admirabilem.
Proceſſum rationabilem.

¶ Quātū ad primū dr ⁊ intrauit ieſus in templū dei. Conſuetudo quidē xp̄i erat qñ ibat hieruſalē intrare templum dñi ⁊ ibi populū inſtruebat. vbi Chryſo. hoc erat propriū boni filij vt ad domū curreret patris ⁊ illi⁹ honorē redderet. ⁊ ī hoc ſm̄ Chryſo. dedit nobis exēplum vt libēter eccleſiā viſitemus. ¶ Quātum ad ſecūdū dr ⁊ eijciebat omnes ⁊c. in hoc em̄ ꝙ xp̄s tria gña hominū eiecit de templo dat nobis intelligere ꝙ templum nō dȝ eſſe loc⁹ emptiōis nec vēditiōis ſed orationis ⁊ deuotiōis. ⁊ iō cām aſſignans ⁊ ſubdit. d. Nolite facere ⁊c. ¶ Quātū ad tertiū dicit. ſcriptū eſt domus mea ⁊c. ex hoc em̄ ꝙ dom⁹ dei dom⁹ orationis nō autē negociatiōis ſit oſtendiẗ xp̄s in expellēdo negociatores de tēplo dñi rōnabiliter proceſſiſſe. ꝙ ſcriptum ſit domū dei eſſe dom⁹ orationis audi Eſa. Eſa. vj. Domus mea dom⁹ orationis eſt cunctis populis. ait dñs deus: ⁊ hoc eſt qd̄ xp̄s reducit ſcripturā ad memoriā dr. ſcriptum eſt ⁊c. dicunẗ aūt feciſſe domū orationis ſpelūcā latronum qꝛ ſicut latrones habitāt in cauernis ⁊ ſpelūcis vt depredentur alios ⁊ pecuniā auferāt: ſic iſti tā ſacerdotes q̇ illud ſuſtinebāt in templo fieri ꝙ̄ ſeculares qui talia faciebāt vt tēporaliter lucrarēẗ. in quo ſm̄ Orig. nō debēt vēdere ⁊ emere ſed orationib⁹ tm̄ vacare. q̇ cōgregant quaſi in domo orationis. Sciendū eſt autē circa iſtā partē loquendo moralr̄. ꝙ ꝑ illud tēplum qd̄ domus orationis dr intelligiẗ quilȝ hō. q̇ ꝑ inhabitātē diuinā grām dȝ eſſe tēplū ⁊ dom⁹ dei iuxta illud aplī. j. Cor. iij. vos eſtis tēplū dei viui. Qꝛ ḡo iſtud tēplū domus orationis dr. iō dȝ hō inſiſtere diuinis laudibus ⁊ orōni dicēdo cum aplō. j. Cor. xiiij. Orabo ſpū orabo ⁊ mēte. Lȝ autem iſtud tēplū ſic ſanctū deberet eſſe tñ ip̄m multoties polluūt ꝑ pctā vñ. ij. Eſdre. j. Polluerūt templum dñi qd̄ ſanctū erat

in hierl'm. Nã ſicut dr. ij. Mach. vj. tẽplũ
luxuria ⁊ cõmeſſationib⁹ plenũ erat: ⁊ iõ
dr ꝙ ieſus inuenit in tẽplo ⁊c. quos oẽs
eiecit de tẽplo. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ emẽtes ⁊
vẽdẽtes itelligi põt pctm̃ nimie ſollicitu
dinis tẽporalis. ꝑ numularios aũt ſiue
cãpſores intelligi põt pctm̃ iſto⁊ q̃ pro
tẽporalib⁹ eterna ꝯmutãt ſpecialiter vi
ri eccleſiaſtici de quib⁹ Ro. j. Qui cõmu
tant veritatẽ dei in mendaciũ ⁊ coluerũt
⁊ ſeruierũt creature poti⁹ q̃ creatori. Per
vẽdẽtes autẽ colũbas intelligi põt pctm̃
ſimonie qua vendunt ſpiritualia ꝑ tẽpo
ralib⁹. ⁊ iſtud eſt peccatũ tã ex parte ven
dentium q̃ ex parte emẽtiũ diſplicibile
deo. vẽdẽtes autẽ proprie dicuntur giezi
te a giezi famlo helisei. q̃ ꝓ ſanitate Naa
mã quẽ heliſeus virtute diuina curaue
rat voluit habere temporalem mercedẽ
vt ptz. iiij. Reg. iiij. ꝓpter qd̃ factus fuit
leproſus vt ptz ibidem. Ementes autem
proprie dicuntur ſimoniaci a ſimone ma
go dicti qui a petro et ab aliis apoſtolis
voluit emere grãz ſpiritusſancti vt habe
tur Act. viij. Cui petr⁹ dixit pecunia tua
tecũ ſit in perditionẽ qm̃ donũ dei exiſti
maſti pecunia poſſideri. iſtos aũt omnes
expellit xp̃s de templo per qd̃ datur no
bis intelligi ꝙ de nobiſipſis q̃ debemus
eſſe tẽplum dei expellam⁹ omnia vitia.
iuxta illd̃ Aug. in ſermone de dedicatio
ne eccl'ie. d. Quãtũ poſſum⁹ cum dei ad
iutorio laborem⁹ ne de⁹ nr̃ in tẽplo ſuo
hoc eſt in nobiſipſis inueniat qd̃ ocl'os ſue
maieſtatꝫ offendat. ſꝫ habitaculũ cordis
noſtri euacuet vitiis ⁊ virtutib⁹ repleat
claudatur diabolo et aperiatur chriſto.
Qualiter aũt debeat ornari vt ſit dignũ
templum dñi fuit ſignatum. iiij. Reg. iiij.
Ubi dicit ſentẽtialiter. ꝙ cum heliſeus
frequẽter trãſiret per quãdam regionẽ q̃
vocabat ſuna diuertit ad domũ cuiuſdã
mulieris ſunamitis vt comederet panẽ
que videns iſtũ ꝓphetã ad ſe frequẽter
venire dixit ad virũ ſuũ animaduerto ꝙ
vir dei ſanctus eſt iſte q̃ trãſit frequẽter
ꝑ nos faciam⁹ ergo ei cenaculũ paruum
⁊ ponamus in eo lectulũ ⁊ mẽſam ⁊ ſel
lam ⁊ cãdelabrum. vt cuꝫ venerit ad nos
maneat ibi. qd̃ ⁊ factuꝫ eſt vt mulier illa
dixit. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ mulierẽ ſunamitẽ
q̃ interꝑtat miſera vel captiua ſeu morti
ficãs vel mortificata intelligi põt pec
cator qui primo miſer dicitur qꝛ caret di
uina grã: de q̃ Apoc. iij. Dicis ꝙ diues
es ⁊ locupletat⁹ ⁊ nullius egeo. ⁊ neſcis
qꝛ tu es miſer ⁊ miſerabilis paup cec⁹ ⁊
nudus. ¶ Scdo dr captiuus qꝛ ꝑ pctm̃
ligat⁹ a diabolo captiuat. ¶ Tertio dr
mortificãs ſeu mortificat⁹. qꝛ in ſe mor
tificat diuinã grãm vitã hoĩs ſpũalem ⁊
iõ eſt etiã mortificat⁹ vnde tali cõminã
do dicit dñs Apoc. iij. Scio opa tua quia
nomẽ habes ꝙ viuas et mortu⁹ es. Per
heliſeũ qui de⁹ meus ſaluator interꝑta
tur intelligit chriſt⁹ ieſus q̃ verus de⁹ et
homo ⁊ noſter ſaluator ſcimus qꝛ hic eſt
vere ſaluator mũdi Jo. iiij. Jſte venire
frequẽter dicitur ad hominem peccato
rẽ quando ſibi bonas inſpirationes im
mittit vt conuertatur ad ſtatuꝫ grẽ. hoc
igitur ſentiens ⁊ cognoſcens chriſtum a
ſe tam benigne ⁊ miſericorditer veniẽtẽ
debet inſtar mulieris huius alloq̃ virũ
ſuũ: per virũ eñ in hoĩe intelligitur ra
tio qꝛ ſicut vir domum regit ſic rõ in ho
mine debet ip̃m in ſuis actib⁹ regulare.
quãdo xp̃o proponit vt xp̃o fiat habitacu
lum nõ debet reſiſtere ſed vt xp̃s in eius
anima edificetur paruũ habitaculum cõ
ſentire in quo debem⁹ quatuor ponere
inſtar illorum quatuor que in cenaculo
heliſeo preparato fuerunt poſita: ſcꝫ.
Lectulum puritatis ⁊ munditie.
Menſam pietatis ⁊ miſericordie.
Sellam humilitatis ⁊ obedientie.
Candelabrum rectitudinis ⁊ euidentie.
¶ Primo lectulum puritatis ⁊ mũditie.
Nam homo debet purgare aĩam ſuã ab
omni peccato vt poſſit dicere illd̃ Cano.
j. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ deco
rus lectulus noſter floridus. ideſt ab om
ni peccato mundus ⁊ purus. ¶ Secũdo
debemus ponere menſam pietatis ⁊ mi
ſericordie. ad quod nos faciendũ debet
mouere illd̃ Mat. v. Beati miſericordes
quoniam ipſi miſericordiam conſequẽt
vñ xp̃s. Lu. vj. Eſtote miſericordes ſicut
⁊ pr̃ veſter miſericors eſt. ¶ Tertio de
bemus ibi ponere ſellam ſiue ſcannũ hu
militatis ⁊ obedientie. Naꝫ homo debet
ſedere ſuper virtutẽ humilitatis que eſt

aliorum fundamentũ virtutũ ⁊ inde re-
ſpicere q̇d ſibi p humilitatẽ eueniat qꝛ
exaltatio in gloria ꝑadiſi.qꝛ q̇ ſe humi-
liat exaltabitur.Luc.xiiii.vnde Ambro.
Quiſq̃s cupit deitatꝫ eterne faſtigia hu
militatis ima ſectet.Nã ſm Aug.ſuper
Joãnẽ.Excelſa eſt p̃ria humilis eſt via
ergo q̇ querit p̃riã q̇d recuſat viã.q.d.
nõ dꝫ humilitatẽ renuere q̇ vult patriã
obtinere.¶ Quarto debem⁹ ibi pone-
re cãdelabrũ rectitudis ⁊ euidẽtie.Nã
p cãdelabrũ inq̃tũ eſt rectũ intelligit
intẽtio recta:inquãtũ ꝟo ſup eũ ponit
lumẽ intelligit euidẽtia ↄuerſatiõis ho
neſtate vt ſic cãdelabrũ:de quo dꝛ zach.
iiii.Vidi inq̃t ⁊ ecce cãdelabrũ aureũ ⁊
rectũ ⁊ lãpas eſt ſup caput ei⁹.et ſeptẽ
lucerne ſup illð.rectũ inquã p rectitu-
dinẽ itẽtiõis lãpax ſup caput p honeſta
tẽ cõuerſatiõis ⁊ ſeptẽ lucerne.i.virtu-
tes quas homo debet in ſe habere.

¶ Tertia pars.

Sequit.⁊ acceſſerũt ad eum
ceci ⁊ claudi ⁊c.Ubi tangit
pdigium poteſtatis p̄ſiden
tis.qð probat curatio vigo
roſa.Xp̃s em̃ exiſtẽs in tẽ
plo vt ſe verum deũ ⁊ regẽ oſtẽderet ſi-
cut turba clamauerat in ipſius introitu
in ciuitatẽ ſua ꝓpria virtute fecit mlta
miracula inter q̇ cecos illuminauit et
claudos erexit.Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo
moralr ꝙ hõ p peccatũ excecat in intel
lectu.⁊ ſic cec⁹ dicit iuxta illud Sap̃.ii.
Excecauit em̃ illos malitia eoꝝ.Recur
uat in affectu ⁊ efficit claud⁹.vñ de ipſis
cõquerit dñs.d.p p̃s.Filij alieni menti
ti ſunt mihi filij alieni inueterati ſunt ⁊
claudicauerũt a ſemitis ſuis.Jſti ſic ce
ci ⁊ claudi i introitu regni celorũ priuã
tur qð fuit figuratũ.ij.Reg.v.vbi dꝛ ꝙ
cecus ⁊ claudus nõ intrabit in tẽplum
domini.p iſtud igit templum intelligit
regnũ celoꝝ.de quo p̃s.Dñs in tẽplo
ſctõ ſuo:dñs in celo ſedes ei⁹.ad iſtð tẽ
plum ceci ⁊ claudi.i.pctõres intrare nõ
poſſunt niſi prius viſum recipiãt.aut in
celum.Jlluminationẽ aũt ⁊ greſſuꝫ re-
cipit pctõr p aduentũ xp̃i ieſu in cui⁹ ſi-
gnũ dicitur ꝙ in tẽplo ſanauit cecos et
claudos. ¶ Quarta pars.

Sequit.Et videtes aũt p̃ncĩ-
pes ſacerdotũ ⁊c.Ubi tangit
iudicium prauitatis:qð pro-
pat emulatio vitioſa.Ualde
quidem rationabile eſt.vt qñ
aliquis doctus doctor ⁊ magnus ſtat cũ
aliquib⁹ ⁊ ipm nolũt audire ſed ipm de-
ſpiciunt:ꝙ ipos tanq̃ indignos ei⁹ p̃ſen
tia deſerat ⁊ ad alios ſe trãſferat ei⁹ do
ctrinã cũ reuerentia libentius audiẽtes.
Qꝛ igitur principes ſacerdotũ ⁊ ſcribe
inuidẽtes xp̃o nõ libẽter ipm audiebãt
cõueniẽs fuit vt ipſis relictis ad alios
ſe trãſferret.Scðm hoc igitur hic duo
poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Collegii perſequentis perturbationeꝫ.
Chriſti patientis abſentationem.
¶ Quãtum ad primũ dicit.Videtes au
te principes ⁊c.vbi duo tangit ſcꝫ.
Collegũ malignitatem in increpando.
Chriſti ſagacitatem in reſpondendo.
¶ Quãtuꝫ ad primũ dicit.videtes autẽ
principes ⁊c.vbi ipſorum malignitas in
duobus exprimitur ſcilicet.
Jn cogitatione cordis peruerſa.
Jn expreſſione oris indebita.
¶ Quãtũ ad primũ dꝛ.Videtes aũt ⁊c.
Principes aũt ſacerdotũ ⁊ ſcribe q̇ p̃n-
cipaliores erãt nõ ſolum viſo illo facto
mirabili.ſ.ꝙ xp̃s de templo ſiue ↄtradi-
ctiõe tãtã expulerat multitudinem hoim
nõ crediderũt in ipm ſicut fecerunt ceci
⁊ claudi qui venerũt vt curarẽt ab ipo:
ſꝫ nec etiã videntes alia q̇ fecit mirabi-
lia cecos illuminãdo:claudos erigẽdo:
nec etiã cant⁹ puerorum innocentiũ au
diendo ↄuerſi fuerunt ad xp̃m:ſed cõtra
ipſum ex inuidia forti⁹ indignati vt de
ipis dici potuerit illud.iiii.Reg.iii.Fa
cta eſt indignatio magna ⁊c.¶ Quãtum
ad expreſſionẽ oris indebitã dꝛ.Et dixe
rũt audis q̇d iſti dicũt.Res quidẽ vehe
menter in corde cõcepta vix poteſt reti-
neri quin verbo exprimatur.Et ideo qꝛ
principes ſacerdotũ ⁊ ſcribe fortiter in
corde cõceperãt cõtra xp̃m tanq̃ magis
accenſi inuidia ex ipſius operib⁹ v̾bis
exprimunt eoꝝ malignum cõceptum.⁊
iõ indignati quia laudabat a pueris:di-
cunt nõ audis quid iſti dicũt.q.d.ex quo
audis quid iſti dicũt:nõ deberes ſuſtine

re hoc.cum tu ſis homo et te laudant vt deum. ¶ Quātum ad xp̄i ſagacitatem in reſpondēdo dicit.ieſus aūt dicit eis ꝛc. q.d.audio quid dicunt ⁊ intelligo.ſʒ hoc nō rep̄hendo quia hoc ꝓphetatum erat de me ⁊ ideo dicit nunꝙ legiſtis ꝛc.In quātū aūt dicit ꝓpheta ex ore infantiū ⁊ lactentium ꝑfeciſti laudem.nō eſt intelligendum ad literā ſm Chryſoſto.ſuper Matt.cum tales non poſſint loqui: ſed eſt intelligendum ſpiritualiter pro pueris ſimplicibus delactationem ſentiētibus in mirabilib⁹ xp̄i.vnde hic ſm Chryſoſto.lac pro ſuauitate mirabiliuʒ chriſti accipitur. ¶ Quantum ad ſecundū ſcʒ chriſti patientis abſentationem dicit.⁊ relictis illis abijt ꝛc.vbi duo poſſumus conſiderare ſcilicet.

Deſertionem perſequentium.
Inſtructionem adherentium.

¶ Quātum ad primū dr.⁊ relictis illis quia ſm Chryſoſto.ſuper Matt.malum hoieʒ melius locum dando pōt aliquis vincere ꝙ reſpōdendo q2 malitia nō inſtruitur ſermonib⁹ ſed excecat.⁊ iō xp̄s recedendo cōſpecere ſtuduit quos rñdendo nō conſpecuit. Sciēdū eſt autē ꝙ quia xp̄s erat pauperrimus ⁊ pauperes ſepiſſime a diuitib⁹ deſpiciūt nō inuenit in hieruſalem q̄ reciperet eum ad hoſpitiū.⁊ ideo ſm hiero.iuit bethaniā vbi fuit reuerēter receptus. ¶ Quātuʒ ad inſtructionē adherētiū dicit.⁊ docebat eos de regno dei.xp̄s enim licet magnos ſuis immeritis exigētib⁹ deſerat tamē benos ⁊ humiles inſtruit qualiter poſſint ad celeſtē patriā ꝑuenire quos inuitat ad ſe per pſ.di.Venite filij audite me timorē dn̄i docebo vos q̄s eſt homo q̄ vult vitaʒ ꝛc.Moraliter aūt loquēdo per principes ſacerdotum ⁊ ſcribas quos chriſtus reliquit intelliguntr auari ſuperbi ꝛc.Per illos autem qui erant in bethania q̄ interpretatr domus obediētie intelliguntur obedientes ⁊ humiles:de quib⁹ dicitur Matt.xix. Sinite paruulos venire ad me ⁊ nolite prohibere eos talium enim eſt regnum celorum.ad quod nos ꝛc.

¶ Feria quarta dominice prime in quadrageſima. Sermo.vij.

Acceſſerunt ad ieſum q̄dā de ſcribis ⁊ phariſeis.d.magr̄ volum⁹ a te ſignū videre.Mat.xij.Bonus doctor ⁊ paſtor dʒ ſollicitā curā habere de diſcipulis ſuis ⁊ ſubditis vt eos ad viā ꝟitatis inſtruat ⁊ ad meritorie operādū inducat.hoc aūt q̄tū ad pn̄s ſpectat quadrupliciter debet eſſe. ¶ Primo ipoꝝ nimiā p̄ſumptionē et audaciā rep̄hendēdo. ¶ Scd̄o peccati penā ⁊ ignominiā intimādo. ¶ Tertio bonoꝝ operū ꝑſeuerāti ā admonēdo.⁊ recidiuationis periculū oſtēdendo. ¶ Quarto promiſſionis p̄mij magnitudinē ꝓponēdo. Xp̄s igitr bon⁹ paſtor ⁊ doctor in euāgelio hodierno oia p̄dicta facit ⁊ per ꝯn̄s nos perfecte ad bonū inducit.⁊ ſm hoc dn̄s Matt.in hoc euāgelio quatuor tāgit ſcʒ. Tātantium reprehēſiuū iudiciū.
Recidiuantium periculoſum flagitiuʒ.
Peccantium ignominioſum iudicium.
Adherentium amoroſum conſortium.

¶ Primū ꝓbat mor'alis figuratio. Secūduʒ finalis ꝯdē'.atio. Tertiū culpabilis cumulatio. Quartū cōſanguinealis ꝯiunctio. Primū in prin. Secūdū ibi.ninitite ꝛc. Tertiū ibi.cū immūdus ſpūs ꝛc. Quartū ibi adhuc eo loquente ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad p̄mū.vbi tāgit ꝛc. q̄d ꝓbat ꝛc.dicit. Acceſſerūt ad ieſum ꝛc. Scribe quideʒ ⁊ phariſei tāꝙ inter alios magis inuidētes xp̄o ⁊ ei⁹ operib⁹ vidētes ꝙ in curatiōe infirmoꝝ ⁊ reſuſcitatione mortuoꝝ operabatr ſupra naturā humanā nō cognoſcētes deitatem ipſi⁹ cū tamē admirari debuiſſent ⁊ ip̄m deum cognoſcere:ſcire experientia voluerūt ab eo vn̄ iſta mirabilia faciebat ⁊ ideo quidam ex ipſis acceſſerūt ad eum ſup his q̄ faciebat daret aliq̄d ſignum.ſm hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare.ſ.

Collegij tētātʒ malicioſaʒ iterrogatiōeʒ
Xp̄i rep̄hēdentis ſentēcioſeʒ ſolutiōeʒ.

¶ Quātū ad primū dicit.acceſſerūt ꝛc. vbi ſciēdū ꝙ ſcribe ⁊ phariſe tāꝙ ſimulatores c edentes ex ꝟbis adulatorib⁹ xp̄m faci..⁹ inclinare ip̄m vocāt magr̄m

cū ſu nolebāt eſſe diſcipuli: ꝛ ꝙ ſimulato-
rie ipz magiſtrū vocauerit ptz qꝛ pau
loāte hoc eodē capitulo ſcḋm Mat.di-
xerūt ꝙ ipe eiciebat demones in ꝟtute
beelzebub pncipis demoniorū Lꝫ aūt
ſcribe ꝛ phariſei vidiſſent xp̄m multa
mirabilia faciētē tñ ſecū illa mirabilia
nō reputabāt. ꝛ iō ſignū de celo q̄rebāt
ſ. qḋ helias fecit ad cui⁹ inuocationē ſi-
cut habeť. j. Reg. xviij. cecidit ignis de
celo. vel tonitrua ꝛ fulgura ꝛ pluuias ꝯ
morē pātrie ſicut fecit vt hř. j. Regū. xij.
vel ꝙ manna de celo deſcenderet ſicut
fuit fatū tēpore Moy. vt habeť Exo. xvj.
¶ Quātum ad ſcḋm dicit. Qui rñdens
ait illis ꝛc. qñ aliquis bon⁹ ꝛ ſapiēs ab
aliquib⁹ malis tentať vt ipoꝝ deteſteť
malicia dꝫ ipos rephendere ꝛ ad que-
ſtionē factā ſm eoꝝ exigētiā rñdere: qꝛ
igitur ſcribe et phareſei nō erant digni
ſignum deitatis xp̄i videre niſi in ſuis
miraculoſis effectib⁹. ideo reprehendit
ipſoꝝ audatiā. rñdēs quale ſignū mali
cioſe petentibus eſt daturus. ꝛ ſm hoc
hic quatuor poſſumus conſiderare: ſcꝫ.
Auſteritatem obiurgationis.
Curioſitatem poſtulationis.
Ueritatem determinationis.
Claritatem ſolutionis.
¶ Quātū ad primū dicit. generatio ma
la ꝛ adultera ꝛc. quia eñ ſecūdū Chry-
ſoſt. iſti cuꝫ adulatiōe loquebātur chri
ſto vocantes ipm magiſtrū. iō deus eos
vehemēter redarguit ꝛ vocat eos gña-
tionem malam ꝛ adulterā. malam pro-
pter eorum mala opera generationē qꝛ
cū recipiſſent a chriſto ſecūdum Chry
ſoſto, multa bñficia erāt ingrati. adulte
ram ꝟo quia cum deus generationem ꝛ
gentē iudeoꝝ eligiſſet ſibi i ſpecialē po
pulū eis mltas grās faciēdo puta legē
dādo ipos ꝯſeruādo. ꝛ de ipſis naſcēdo
ppť qḋ ipꝫ in ſpālē dñm habere debuiſ
ſent ſm hiero. Ipm deſpexerūt. hec eſt
gñatio de qua hř Deut. xxxij. gñatio eñ
pueſa eſt ꝛ infideles filij. quā deſcribit
ſalomō Prouer. xxx. d. Generatio q̄ pa-
tri ſuo maledicit. ꝛ matri ſue nō bñdic.
ecce blaſphemi. gñatio cui⁹ excelſi ſunt
oculi ꝛ palpebre eius in altū ſurrecte,
ecce ſuperbi. generatio que ꝓ dentib⁹
gladios hꝫ ꝛ comedit molarib⁹ ſuis vt
comedat de terra iopes ꝛ pauperes ex
hominibus ecce auari. ¶ Quātū ad curioſita
tē poſtulatiōis dicit ſignū querit vt ſic
dicat illud Judith. vj. Da mihi ſignū qḋ
tu vis qui loqueris ad me. ¶ Quātū ad
veritatē determinatiōis dicit ꝛ ſignū nō
dabiť ei niſi ꝛc. ſcribis ꝛ phariſeis pe-
tentib⁹ ſignū a chriſto de celo deitatis
ſue tanq̄ indignos ſcḋm Rabanū dare
noluit ſicut dedit aplˀis: ſed ſolū dat eis
ſignū mortalitatis. ꝛ ſepulture ſue cui⁹
ſignum p̄ceſſerat in iona. ¶ Quantū ad
claritatē ſolutiōis dicit ſicut enim fuit
ionas ꝛc. In hoc eñ dicto de iona figu
ratiuo xp̄s ſcḋm Rabanū dat eis ſignuꝫ
ſue mortalitatis qꝛ ꝓ nobis fuit mortu⁹
ꝛ poſit⁹ i ſepulchro ide poſtmodū reſur
rexit inſtar ione. q̄ ꝓiect⁹ in mari reces
ptus a piſce poſtmodū viu⁹ ad aridam
eſt ꝓiect⁹. Ad exponendā aūt iſtā figurā
ſciendū eſt quātum ad p̄ſens ſpectat ad
noſtrū ꝓpoſitū ꝙ ꝑ mare in quo erat tē-
peſtas valida intelligiť iſte mundus in
quo ē tēpeſtas magna: ꝛ ſicut i mari mul
ti periclitanť ita multi cōflictu vitioꝝ
ſuccūbūt. qḋ cognoſcens p̄s. dicit. hoc
mare magnū ꝛ ſpacioſum manib⁹ illic
reptilia q̄rū nō eſt numer⁹. alalia puſil-
la cū magnis. ꝑ que ſm Ambro. intelli-
gunť diuerſa genera inimicorū q̄ ſm no
ſtrorū virium quātitatē cōpenſato nobiſ
ſcū agone luctātur: ꝛ iō nos cautos red
dens ſubiūgit in hui⁹ itaqꝫ mūdi pela-
go voluptatib⁹ nobis valde ptimeſcēdū
eſt ne nauē noſtrā. aut ꝓcella tēpeſtatis
abripiat. aut fluct⁹ abſorbeat. aut in eter
nam predā pirata crudelis abducat. et
nobis dans cōſiliū addit aduerſus hoc
erga mltiformia ſeculi mala caſtigatis
ꝛ caſtis actib⁹ reſiſtam⁹. ꝛ ſic illic naues
ptranſibunt in p̄s. Lꝫ aūt in iſto mundo
etiā nūc ſit grandis tēpeſtas. tñ ante ad
uētū xp̄i in mūdū tanto maior erat quā
to fortius ſub iugo detinebať pcti. Per
ionam autē qui interpretatur columba
ſiue dolens intelligitur xp̄s ieſus. ſup
quē ſpirituſſanct⁹ i colūbe ſpecie appa
ruit quādo fuit a Joanne in iordane ba
ptizat⁹ qui etiā ꝓ nobis moriēs in cru-
ce dolores noſtros ptulit. Iſte igiť exi-

ſtās eternaliť in ſolio diuinitatis tēpo‑
raliter eſt ꝓiect⁹ qñ in mūdū veniēs in
vtero virginis voluit incarnari: tūc aūt
fuit in ventre ceti recept⁹ qñ poſt mor‑
tem ſuā fuit poſit⁹ in ſepulchro i quo ia
cuit trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus in‑
ſtar ione. tūc ꝟo fuit viuus ꝓiectus in
aridā. quādo ſue diuinitatis potētia ſe
die tertia ſuſcitauit. ꝓiecto igiť in mun
dum dei filio. ⁊ i ſepulchro poſito: facta
fuit in mūdo magna trāquillitas quia p
mortē ſuā nos recōciliauit deo iuxta il‑
lud Ro.v. Cum inimici eſſem⁹ deo recō
ciliati ſum⁹ p mortem filii eius. Iſta au
tem recōciliatio ⁊ trāquillitas per xpm
fctā fuit nobis figurata Geñ.ix. vbi ſen
tētialiter diciť. Quod cū deus propter
peccata hoim iratus fuiſſet generi hūa
no. ⁊ miſiſſet diluuiū i quo oēs excepto
Noe ⁊ vxore ei⁹ cum trib⁹ filijs ⁊ vxori
bus eoꝝ ſubmerſi fuerūt: volēs poſtmo
dum cū hoibus pacē facere dedit ſignū
d. arcum meū ponā in nubib⁹ celi ⁊ erit
ſignum federis inter me ⁊ inter terram.
Ubi ſciendū ꝙ p iram quā habuit de⁹ ꝓ
pter peccata hoim cōtra genus hūanū
intelligitur ira quā habuit contra ipm
ꝓpter peccata primoꝝ parentū. propter
quā oēs ſubmerſi vt nullus celū aſcēde
ret ſꝫ qlibet deſcendebat ad lymbū. vo‑
lēs aūt deus ex ſua benignitate pacē fa
cere cū hoibus dedit eis ſignū mirabi‑
le ſcʒ arcum in nubib⁹. p arcum em̄ qui
eſt armatura bellica ꝯueniēť intelligiť
dei filius. qꝛ ſicut pugil venit in mūdū
⁊ ſup lignū crucis cōtra diabolum pu‑
gnās viriliter ipm deuicit. iuxta viſionē
mirificam quā vidit Ioā. Apoca.vj. Ui
di inqt ⁊ ecce equus albus et qui ſede‑
bat ſup eū habebat arcū ⁊ data eſt ei co‑
rona ⁊ exiuit vincēs vt vinceret. Iſte ar
cus. i. dei fili⁹ tūc poſit⁹ fuit in nubib⁹
qñ ꝓ nobis fuit eleuat⁹ in cruce. ⁊ tunc
fuit ſignū verū ⁊ efficax nr̄e redēptiōis
vel recōciliatiōis cū deo. Iſtud igiť eſt
ſignum qḋ dat nobis xp̄s ſue mortalita
tis. O quale ſignū eſt iſtud qḋ em̄ vnꝙ
audiuit ſimile. ſ. ꝙ xp̄s moriēdo nos vi‑
uificaret a ſeruitute diaboli nos libera
ret ⁊ deo patri reconciliaret iſtud eſt de
numero ſignoꝝ de qbus dixit dominus
Exo.xxiiij. Signa faciam que nūꝙ viſa
ſunt ſup terraʒ. Iſtud ſignū poteſt figu‑
rari p vnuʒ de ſignis de qbus ſentētiali
ter dr Iere.xxxij. Eduxiſti pplm tuum
iſrl de terra egypti in ſignis ⁊ ꝓdigus ⁊
in manu robuſta. ⁊ dediſti eis terrā fluē
tē lacte ⁊ melle ⁊ poſſederūt eā. Ubi ſciē
dum ꝙ p egyptum intelligiť ſtat⁹ homī
nis in peccato mortali facientē tenebro
ſum de quo nos eduxit. quia nos p mor
teʒ ſuā redemit: p quā etiā nobis ianuā
paradiſi aperuit vt poſſideamus terrā
illā delectabilē. de qua p̄s. Portio mea
domine ſit in terra viuentium. dicať igi
tur quilibet fidelis xp̄ianus illḋ Dañ.
iij. Signa ⁊ mirabilia fecit apḋ me de⁹
excelſus. ¶ Secūda pars.

SEquiť. viri Niniuite ⁊c. vbi
tangit peccātiū ignominio
ſum iudiciū. quod probat fi
nalis cōdēnatio. pctm̄ qdē
p pnīam deletur: p ſapien‑
tiam curať. Iudei igitur reprehendūť
a xp̄o ſm̄ Rabanū ⁊ improperabiť eis
in finali iudicio qꝛ ad eius predicatio‑
nem noluerunt facere penitentiam ſi‑
cut fecerunt niniuite ad predicationē
Ione: nec ei⁹ ſapientiā audire vt pctā
vitarēt ſicut fecit regina Saba q̄ venit
audire ſapiētiā ſalomonis. Sciēdū eſt
aūt hic vbi fit mētio de penitētia ⁊ con
uerſiōe niniuitarū ꝙ Ione p̄dicāte ſub‑
uerſionem ciuitatis inter alia niniuite
tria fecerūt. Nā ieiunauerunt ꝯ carnis
delitias. veſtiti ſunt ſaccis: ꝯ mūdi blā
ditia. clamauerūt ſe humiliādo: ꝯ ſuper
bie excellētias vt ſic p primū fuerint ca
ſti. p ſcḋm pauperes. p tertiū humiles:
ad quā cōuerſionē nos admonet btūs
petr⁹ Act.iij.d. penitemini igiť ⁊ cōuer
timini vt deleanť pctā veſtra. Nā Eccli.
xij. Altiſſimus odio habet pctōres ⁊ mi
ſert⁹ eſt penitētib⁹. ⁊ hoc eſt qḋ ipſe di‑
cit. Ezech.xviij. ſi aūt impius egerit pe
nitentiā de oibus peccatis ſuis q̄ opa
tus eſt ⁊ cuſtodierit oia p̄cepta mea vi‑
ta viuet ⁊ nō morieť. hoc aūt fuit figura
tū. ij. Paral.xxxiij. in menaſſe rege de q̄
ſnīaliter dicitur. Qḋ cū ipē fuit mal⁹ ⁊
etiam ſeduxit habitatores hierl'm vt fa
cerent malum q̄ nolēs audire correctio

nē dñi captus fuit a principib⁹ exercit⁹
aſſyrioꝝ aduerſantes populo dñi quē
vinctum catenis ꝛ compedib⁹ duxerūt
in babil. vbi exiſtēs in afflictiōe ꝛ angu
ſtia orauit ad dominū deū ſuū. ꝛ egit pe
nitentiā valde corā deo quē tandē exau
diens dñs reduxit in hieruſalē. in regnū
ſuum. Ubi ſciendū ꝙ per manaſſem re
gem qui interpretatur obliuioſus qui fuit
malus ꝛ etiā alios induxit ad malū q̄ cor
rectionē dñi audire noluit intelligitur
pctōr qui multotiēs non ſolū facit ma
lū ſed etiā alios facit peccare nec vult
correctionē alicui⁹ audire de quo ꝛ ſuis
ſimilibus dicit. Eſa. xxix. peccare faciebāt
hoies in vbo ꝛ arguētē in porta ſupplā
tabāt ꝛ declinauerūt fruſtra a iuſto. Per
principes vo regis aſſyrioꝝ inimicātes
pplo dñi itelligunē demones q̄ ſunt pn
cipes exercit⁹ ſiue multitudinis vitioꝝ
humani generis inimici. De⁹ igit exigē
tib⁹ meritis pmittit ꝙ diaboli ipm ligēt
catenis ꝛ cōpedib⁹ ꝛ ducāt in babil. q̄ in
terp̄tatur cōfuſio qꝛ pctōr ligat⁹ ē qꝛ non
pōt in deū placibilr affectū ſuū dirige
re nec meritorie operari. ꝛ in cōfuſione
ē qꝛ nō viuit ſcḋm rectū ordinē quo ſen
ſualitas debet ſubiici ratiōi. Cōſiderās
aūt miſer pctōr ſic exiſtēs in miſeria et
anguſtia ꝙ pp̄ter ſua pctā. deus pmittit
eū affligi dꝫ inſtar regis manaſſe de pec
catis pteri ꝛ p orationē miam petere di
cēdo cū ps. Miſerere mei dñe qm̄ tribu
lor. et vt oratio ſit deo magis gratior de
pctis dꝫ pniam agere: vt dicere poſſit il
lud hiere. xxxi. Poſtꝙ cōuertiſti me egi
pniam. ꝛ ſignāter dicit. poſtꝙ cōuertiſti
me qꝛ pprijs virib⁹ nō poſſet reſurgere
a pctō. Si aūt ſic ad deū humilr ſe ꝯuer
terit de⁹ pius abſoluēdo a pctōꝝ vincu
lis liberabit eū a ſeruitute diaboli. ꝛ ſi
bi reſtituet regnū ſuū: qꝛ in pn̄ti dat ſi
bi grām: ꝛ ſi perſeuerauerit in futuro da
bit gloriam. ꝛ hoc eſt qḋ dicit nobis xp̄s
Mat. xiii. Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol i re
gno patris eoꝝ. ¶ Quātū ad exēplū re
gine ſaba. dicit hiero. eodē modo cōdē
nabit regina auſtri pplos iudeorū q̄ cō
dēnabūt viri niniuite iſraelem incredu
lū. Nā multa hic tāgūtur ꝯmēdātia iſtā
reginā ꝛ aggrauātia pplm iudeoꝝ: ſcꝫ

Sextus fragilitas: quia erat mulier.
Cultus diſperſitas. quia nō ſub lege.
Uie plixitas. qꝛ venit a finibus terre.
Perſonaꝝ diuerſitas: quia ad ſalomonē
purum hominem.
Finis pluralitas. quia vt audiret ſapiē
tiam mundanam.
Iudei aūt erāt viri: legē habebāt: ppiq̄
erāt xp̄s erat de⁹ loq̄bat eis xp̄s de cele
ſtibus ꝛ de myſterijs ſcripturarū. ꝛ ideo
ſubdit ꝛ ecce pluſꝙ ſalomō hic. Nā xp̄s
pluſꝙ ſalomō. qꝛ ſalomō fuit rex tpalis
xp̄s aūt eternalis. vñ Dan. iij. Regnū ei⁹
regnū ſempiternū. ꝛ poteſtas ei⁹ a gña
tiōe in ge. Fuit xp̄s illo ſapiētior qꝛ ipe
virt⁹ ꝛ ſapiētia xp̄s vl dei. i. Cor. i. Fuit
ēt ditior qꝛ Ro. x. Idē dñs oim diues in
oēs qui inuocāt illū. fuit etiā fortior. qꝛ
Iob. ix. Si fortitudo q̄rit robuſtiſſimus
eſt. fuit etiā pulchrior: quia ipſe ſpecio
ſus forma pre filijs hominū in ps. Fuit
etiā pijor. Nam ſalomon fratrem ſuum
adoniā fecit interfici. vt habet. iij. Reg.
ij. chriſt⁹ autem p peccatorib⁹ mortē ſu
ſtinuit iuxta illud. i. Pe. iij. Xp̄s ſemel p
pctis noſtris mort⁹ eſt: iuſt⁹ p iniuſtis: vt
nos afferret deo. mortificatos q̄dē car
ne viuificatos autem ſpiritu.

¶ Tertia pars.

SEquit. Cū imund⁹ ſpūs ꝛc.
vbi tāgit recidiuātiū periculoſū flagitiū qḋ pbat culpabi
lis cumulatio. Iſta q̄dē pabo
la primo itroductiue pōt ex
poni allegorice de pplo gētili ꝛ pplo iu
deorū ad hoc fuit ſpecialr a xp̄o intro
ducta ſcḋm hiero. Nō vt quidā volunt
dicere ad hereticos literalr applicādo
qḋ ſatis poteſt patere ex ſequentib⁹ in
quibus chriſtus eā applicat ad pplm iu
deorum. Secundum hoc igitur hic duo
poſſumus conſiderare: ſcꝫ
Parabole propoſitionem generalem.
Ipſius applicationem ſpecialem.
¶ Exponēdo primo allegorice de pplo
gētili ꝛ iudeoꝝ ſimul. Sciendū ꝙ pmo
diabol⁹ habitabit in iudeis tpe legis na
ture ſed poſtmodū poſt circūciſionē ꝛ le
gis ſuſceptionē receſſit ab eis ꝛ venit ad
gētiles: ſed qꝛ poſtmodū gētiles recepe
rūt fidē xp̄i ꝛ iudei ipm ſpreuerūt receſ

ſit ab eis ꝛ reuerſus eſt ad iudeos ꝛ nūc in eis dr̄ habitare. ꝛ ſic intelligēdꝰ ē iſte paſſus. ¶ Quātū ad ſm dr̄. ſic erit gn̄a ꝛ tiōi huic ꝛc. xp̄s em̄ pabolice loquēs iu deis crudelibꝰ ꝛ ip̄m deſpiciētibꝰ appli cat ad ipos dictā parabolā vocans eos gn̄ationé peſſimā. vt ſic ſit gn̄atio illa de qua ps. Gn̄atio praua ꝛ exaſperās. gn̄a tio q̄ nō direxit cor ſuū ꝛ nō eſt creditꝰ cū deo ſp̄s eiꝰ. Sciēdū eſt aūt moralr̄ loquēdo vel exponēdo iſtā partē de quo libet pctōre a quo receſſerit diabolꝰ per baptiſmū vel ꝑ penitētiā ꝛ ad ip̄m vult redire: ꝙ hic q̄nq3 poſſumꝰ ꝯſiderare. ſcz

Demonis egreſſum appetendum.
Progreſſum vagabundum.
Egreſſum attendendum.
Jngreſſum metuendum.
Succeſſum deteſtandum.

¶ Quātū ad primū dr̄. Cum immundꝰ ſp̄s ex. ab hoie ꝛc. diabolꝰ q̄dem dr̄ im mundꝰ ſp̄s: vel formaliter q2 ip̄e in ſe hz peccati maculā. vel effectiue q2 ſibi aſſentientem ꝑ culpā deformat. iſte ali quādo dr̄ exire ab hoie qn̄ ꝑ penitentiā vel ꝑ baptiſmū virtute diuina abſoluit a pctō: iuxta qd̄ deꝰ ꝓmiſit Zach. xiij. d. ſp̄m immūdū auferā de terra. i. de hoie terreno. ¶ Quātū ad ſm dr̄. ambulat ꝑ loca arida ꝛc. ꝑ loca quidē arida intelli gunt corda fideliū in quibꝰ deſiccatꝰ eſt humor carnalis laſciuie qui reſiſtūt dia bolo ꝛ mētes ſuas ſeruāt in tētationibꝰ dn̄o caſtas. ꝛ in iſtis ſm Rabanū nō pōt diabolꝰ inuenire requiē. ¶ Quātum ad tertiū dr̄ tūc di. reuertar in domū meam ꝛc. diabolꝰ em̄ verſutꝰ videns ꝙ bonos ꝛ iuſtos tētare nō poteſt ꝓpter eoꝝ for titudinē ꝛ conſtātiam intra ſe cogitat. tu aliqn̄ tentaſti talem peccatorē a quo exi ſti ꝑ penitentiā ex quo nō potes in iſtis fortioribꝰ ꝓficere reuertaris ad illum: quē debilē inueniſti. ſi forſitan ip̄m iteꝝ poſſis decipere vt in pctm̄ labat. veniēs aūt ꝯtingit aliqn̄ ꝙ inuenit hoiem ocio ſum ꝛ ꝑ penitentiā priſtinā a vicijs mū datum. ꝛ aliqua ſimulata virtute ornatū ſic de ipſo ſm Rabanū victoriam ſperat habere. Nā iuxta illud Eccli. xxxiij. Mul tā maliciam docuit ocioſitas. ꝛ ideo ad ipſam vitandā nos admonet Hiero. di cēs. Semper aliquid operis boni facito vt diabolꝰ te occupatū inueniat. ¶ Quā tum ad quartum dicit. tunc vadit ꝛ aſſu mit. ꝛc. per illos quidem ſeptē ſpiritus intelligitur vniuerſitas viciorum. dicū tur aūt iſta ſeptem vicia nequiora diabo lo. q2 plus nocēt hoi ꝙ̄ diabolus. q2 oēs diaboli nō poſſunt vnā animā ſine pctō mortali in inferno damnare: qd̄ tn̄ facit peccatū mortale: quantuncū q3 paruum. ſit. ꝛ ſic peccatum nequius diabolo dici pōt. Unde Eccle. xvij. Quid nequius ꝙ̄ qd̄ cogitat caro ꝛ ſanguis. q. d. nihil eſt nequius ꝙ peccata procedentia a cogi tatiōe hominis quorum originale dicit caro ꝛ ſanguis quia per ſenſualitatē ad peccatū anima inclinatur. ¶ Quantum ad quintum dicit: ꝛ fiunt nouiſſima ho minis illiꝰ peiora priorībꝰ. Nā ſicut vide mus in infirmitate corpali ꝙ recidiua tio eſt peior p̄ma infirmitate: ſic in ſp̄ua libus ex tali recidiuatione hō aſſueſit pctis ꝛ pronior fit ad peccādu3. ¶ Scd̄o q2 in p̄ma trāſgreſſiōe hō forte peccaue rat vno pctō in recidiuatiōe vō in mul tis q2 pctō qd̄ cōmiſit ꝛ pctō ingratitudi nis quo peccat. Diabolꝰ aūt cū ſeptē vi tijs capitalibus poteſt figurari per dra conem rufum quem vidit Joānes. Apo cali. xij. habentem capita ſeptem ꝛ cor nua decem et in capitibus ſeptē dyade mata: qui cauda ſua trahebat tertiā par tē ſtellarum celi ꝛ dimiſit eas. Ubi ſciē dum ꝙ per illum rufum intelligitur dia bolus venenoſus et iracundus huma no generi vt homines ad peccandu3 in ducat ꝑ ſeptē autem capita intelligūtur ſeptē vitia capitalia ꝑ decē cornua decē trāſgreſſiōes preceptoꝝ de q̄bꝰ hoies tē tat. q̄ ſignāter dr̄ habere in capitibꝰ dya demata. q2 ſicut dyadema caput ornat ſic diabolus qn̄ vult tētare hoiē de aliquo vitio ip̄m decorat oſtendendo in ipo ali quam delectationē vt melius ipſum alli ciat. per caudā vō per quā canes aliqn̄ holbꝰ ſolent applaudere: intelligit ſug geſtio qua diabolꝰ blanditur homini vt ſibi cōſentiat. ſed tamē ſicut canis aliqn̄ blanditur ꝛ poſtea mordet. ſic diabolꝰ l3 aplaudat hoi tn̄ ip̄m mordet et in fine ꝑ peccatū. Per ſtellas autē intelligunt ho

255

mines qui inſtar ſtellarũ debẽt eſſe puri
et lucidi vt ex ipſis inſtar ſtellarũ ornet̃
celeſtis patria: ſ; tñ ſuis ſuggeſtionibus
diabolus vel de cauda eos alliciẽs ꝑcu
tit ad terrã.tertiã partẽ trahit dũ dimiſ
ſis celeſtib⁹ in quibus deberẽt animũ ha
bere fixũ incuruant̃ ad mundũ ſm deſi
deria carnis viuere quos poſtea ſecum
trahit in ꝓfundũ inferni.ꝛ vtinã niſi ter
tiã partẽ.Iſta ꝟo ſeptẽ vitia de quib⁹ ten
tat hoĩes pñt ꝑ ſeptẽ funes figurari q̃b⁹
Sanſon fuit ligat⁹.de q̃bus dr̃ ſnĩaſr Ju
dic.xvj.Q̃d dalila alligauit Sanſonẽ ſe
ptem crinib⁹ neruiceis adhuc humenti
bus nõdũ ꝑfecte ſiccis. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ
Dalilã q̃ interpretat̃ paupercula intelli
git diabolus q̃ pauꝑculus dr̃:q2 caret di
uina grã ꝛ vt dicat illď ps. Ego ſum pau
per ꝛ dolens. Per ſanſon autẽ qui inter
pretat̃ ſol fortis intelligit̃ q̃libet hõ qui
inſtar ſolis dz eſſe in ſe lucidus ꝑ clari
tatem ſapiẽtie vt alios illuſtret ꝑ hone
ſtatem vite.debet etiã eſſe fortis ꝑ firmi
tatem ꝛ cõſtãtiam vt poſſit dicere cũ ps.
Fortitudinẽ meã ad te cuſtodiam q2 de⁹
ſuſceptor meus es. vbi ſibi dicit̃ illud.i.
Reg.xviij.Eſto vir fortis ꝛ ꝓeliare bella
dñi.dalila igitur.i.diabolus ſeptẽ funi
bus ligat ſanſonẽ.i.hoĩem qñ facit ipm
cadere in ſeptem vitiis ꝓdictis.vñ ps.
Abſcõderunt ſuperbi laqueũ mihi.ꝛ fu
nes extẽderunt in laqueũ iuxta iter ſcã
dalum poſuerunt mihi. Signãter iſti ſe
ptem funes dicuntur neruicei ꝛ humen
tes qui ſunt tractabiles:q2 diabolus vo
lens hoiem tentare de ꝓdictis vitiis oſtẽ
dit eis tractabilitatẽ ꝛ mollitiem vt eũ
ad peccatum facilius inducat.

¶ Quarta pars.

Sequit̃.adhuc eo loquente ꝛc.
vbi tãgit adherentiũ amoro
ſum cõſortiũ: q̃d ꝓbat conſan
guinealis cõiunctio.vbi q̃tũ
ad queſtionẽ tẽtatiue xp̃o pro
poſitam tria poſſumus cõſiderare ſcz.
Occaſionem apparentem.
Relationem inclinantem.
Reſponſionem exprimentem.

¶ Quãtũ ad primum dicit.adhuc eo lo
quente ꝛc. Cũ xp̃s in ſynagoga predica
ret populo ꝛ eſſet ibi maxima mltitudo.
mater eius ꝛ fratres veniẽtes vt ſibi lo
querent̃.nõ potuerunt ꝓpter multitudi
nem intrare ſynagogã:ſed expectabant
foris.ex hoc aũt accepta fuit occaſio ini
tiãdi xp̃o de matre ꝛ fratrib⁹ ſuis ipſum
querentib⁹:vt exprimeret modus ꝓpter
parẽtes dimittere opus ꝓdicatiõis vel
nõ:vt ſi dimittat poſſint eum arguere ꝙ
nimis eſſet carnalis ꝛ parẽtes ꝓponeret
deo.ſi ꝟo nõ dimittat poſſint eũ arguere
tanꝙ impium et trãſgreſſorem legis cũ
mandatum ſit a deo Exo.xx.honora pa
trem tuum ꝛ matrẽ tuam. Nota ꝙ ꝑ fra
tres chriſti intelliguntur eius germani.
Nã ſcriptura cõſanguineos germanos
et nepotes conſueuit vocare fratres.

¶ Quãtũ ad ſcdm dicit autẽ ei quidam
ꝛc.vbi hiero.videt̃ mihi iſte qui nũciat
nõ fortuitu ꝛ ſimpliciter incitare:ſed in
ſidias tendere vtrũ operi carnẽ ꝛ ſangui
nem ꝓferat. tres aũt cõditiões exprimit
ad inclinãdum xp̃m ad hoc citius faciẽ
dum. Primo gradũ ꝓpinquitatis.q2 ma
ter tua ꝛ fratres tui. Scd̃o ſtatũ ꝑſonalita
tis.q2 foris ſtant. Tertio ſedulitatis:q2
querẽtes te. ¶ Quãtuz ad tertiuz dicit.
At ipſe reſpõdẽs ꝛc.xp̃s em̃ ꝑ ſuã r̃nſio
nem reprimit audaciã ꝛ maliciã hui⁹ de
nũciationis ſibi facte de matre ꝛ fratri
bus. ¶ Primo ꝑ modũ queſtiõis repre
hendẽtis.ſcd̃o ꝑ modũ determinatiõis
explicãtis. ¶ Quãtuz ad primum dicit.
At ipſe r̃ndẽs ꝛc. Nã xp̃us ſm hiero.lz
per queſtionẽ quã fecit icitãti implicite
ipm reꝓhẽderit vtpote q2 volebãt ipm
a bono ſpũali ꝓpter cognationẽ carnalẽ
auertere:nõ tamẽ matrem ꝛ fratres de
ſpexit:ſed dedit nobis exẽplũ vt ꝓpter
cognationẽ carnalẽ nõ dimittam⁹ ſpũa
le bonũ:iuxta q̃d dixit Matthei.x. Qui
amat prẽz aut matrẽ pluſꝙ me nõ eſt me
dignus. ¶ Quantũ ad modũ determina
tiõis explicãtis dicit. Et extẽdẽs manũ
ꝛc.vbi tãgit duplicẽ explicationem ſciʒ
ſpũalẽ quãtũ ad diſcipulũ. ¶ Quãtũ ad
primã dicit. Et extendẽs manũ ꝛc. Nam
diſcipuli xp̃i ꝛ ſucceſſores eoꝝ ꝓdicãtes
et cõuertentes homines ad fidem xp̃i ꝛ
oſtẽdentes eis viã ſalutis eterne pñt di
ci mater eoꝝ quaſi eos ſpũaliter generã
tes:iux q̃d apl's ſcribit ad Coꝛ.ij.Coꝛ.

iiii.d.In xpo ieſu p euangeliũ ego vos genui.ftes aũt dicunt dum ipſius fidem firmiter cõfitent.vnde apoſtolus ad heb. ii.ait.nõ ↄfundit fratres eos vocare.d. nũciabo nomẽ tuũ fribus meis in medio ecclie laudabo te.¶Quãtũ ad explicationẽ inſtoꝝ oim dr.quicũqꝫ eñi fecerit voluntatẽ pris mei ꝛc.Nã xps ideo de fratre ꝛ ſorore facit mẽtionẽ vt intelligatur q omnes vtriuſqꝫ ſexus poſſunt cõſanguineitatẽ habere ſpũalez cum ipſo. Nã ſicut dr Act.xvii.Ipſius eñi ꝛ genus ſumus.Sciẽdum eſt aũt q̃tum ad preſens ſpectat q ſꝫ triplicẽ adimpletionẽ diuine volũtatis.per humilitatẽ ꝛ obedĩẽtiã ↄtra ſuperbiã ſortimur nomẽ fratris ad impletionẽ voluntatis diuine per mũdiciam ꝛ caſtitatẽ ſortimur nomen ſororis ad impletionẽ volũtatis diuine.p miſericordiã ꝛ pietatem cõtra auaritiam ſortimur nomẽ mris.Pro primo dr de xpo humiliauit ſemetipꝫ factus obediẽs vſqꝫ ad mortẽ:mortẽ autẽ crucis.phil.ii.ꝛ idõ vt ſimus aſſimilatiõe fratres eius dr Matt. xi.Diſcite a me q2 mitis ſum ꝛ humilis corde.O quãti faciunt totũ cõtrarium ꝛ idõ.ii.Coꝛ.xi.periculis in falſis fratribus.Pro ſecundo dt apſtus Ti.ſuo diſcipulo.i.Timo.v.Obſecro iuuenculas vt ſorores in oi caſtitatẽ.hãc aũt ſororẽ ſic caſtã alloquit.xps vt ſibi aperiat cordis habitaculũ de ipſo meditãdo ꝛ ipm recipiendo.Cant.v.d.aperi mihi ſoror:mea colũ.mea:imma.mea:qua inuitatiõe dꝫ ſtari deuotius:ꝛ cũ promptitudine dicere qd ſequit.ſurrexi vt aperirẽ dilecto meo.O quãti tñ ſunt qui faciunt contrariũ.de quibus figuratiue dr hiere.iii.Preuaricatrix ſoror eius nõ timuit ſed abijt ꝛ fornicata eſt ꝛ mechata cũ ligno ꝛ lapide.Nã hõ q̃ p puritatẽ deberet eſſe ſoror xpi ieſu.fornicat cum ligno ꝛ lapide qñ ſpreto xpo fre ſuo dat ſe vanitatibus cum ligno autẽ arido ꝛ lapide duro q2 fit aridus a gra ꝛ indurat i pctis.¶Tertio vt ſit mr xpi dꝫ eſſe pius ꝛ miſericors qm ipi miam cõſequent.vt ſic ſit mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et ſancte ſpei ꝛ ſic ſit mater.tunc miam conſequẽtur in preſenti per gratiam et in futuro per gloriam.Ad quam ꝛc.

¶Feria.v.dominice prime in quadrageſima. Sermo.viii.

Egreſſus ieſus ſeceſſit in partes Tyri ꝛ ſidonis ꝛc.Matt.v.Nos videmus p experientiã q ali quis infirmus eſſet reprehẽſibilis ſi haberet medicũ ſapientẽ ꝛ piũ. ꝛ tempus eſſet oportunũ.ꝛ haberet modum accedendi ad euꝫ:ſi forte negligẽs de ſua ſalute q̃renda.Ad hoc igit q homo exiſtens infirmus in aia poſſit ſanitatem recipere.ſancta mr eccleſia in hodierno euãgelio oſtendit nobis piũ medicum ſcꝫ chriſtum.tẽpus congruum:q2 qñ dei filius naturã aſſumpſit humanaꝫ. Modũ debitum.Quia per orationẽ deuotam.ad quod quidem vt melius nos alliciat inducit exemplum mulieris fragilis chananee:vt ſic nullum excuſare poſſit:ſed fortius animetur.Secundum hoc igitur beatus Matt.tria tangit in hoc euangelio.ſcilicet.

Redemptoris dignationem mirabilem.
Peccatoris reductionem ↄmẽdabilem.
Saluatoris miſerationem appetibileꝫ.

¶Primũ probat prodigium amoroſum. ſecundũ deſiderium viſceroſum.tertiuꝫ beneficium copioſum.Primum in prin. ſecundum ibi.Ecce mater ꝛc.tertiũ ibi. tunc reſpondens ieſus ꝛc.

¶Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ꝛc. qd probat ꝛc.dicit:egreſſus ieſus ꝛc.Tyrus enim ꝛ ſidon ſꝫ Remigiuꝫ fuerunt ciuitates gentiliũ.Nã tyrus intropol. fuit chananeoꝝ.ſidõ terminus chananeorũ reſpiciẽs ad aq̃lonẽ.xps igit exiſtẽs i geneſar q̃ erat regio iudeoꝝ venit inde i partes Tyri ꝛ ſidõis ciuitatũ gentilium. vbi Remigius p hoc eñi q dñs relictis ſcribis ꝛ phariſeis venit in partes Tyri ꝛ ſidõis pfigurat q relicturus erat iudeos ꝛ trãſiturus ad gentiles.Sciendũ eſt aũt loquẽdo ſpũaliter q i iſto egreſſu xpi de geneſar in ptes Tyri ꝛ ſidõis cognoſcere poſſumus dignationẽ redemptoris admirabilẽ:quia dei filius p nobis incarnari voluit.ꝛ ſignat ſanctã trinitatẽ

256

In qua eternalr̃ eſt natiuitatis initiu3 q2
ab ipſa ꝓcedit filiꝰ a prẽ ex qua oīs prĩ-
nitas ⁊ filiatio natiuitatis nomē ſumpſit
iuxta illō apoſtoli Eph.iij. Flecto genua
mea ad prẽ3 dñi noſtri ieſu xpi. ex quo oīs
prĩnitas in celis ⁊ in terra nominat̃. Ty
rus vero interp̃tat̃ plaſmatio ſiue angu-
ſtia. Sidō vero interp̃tat̃ venatio. xp̄s igit̃
de geneſar.i. de ſolio trinitatis venit in
partes tyri ⁊ ſidonis. qñ venit in mūdū:
vt ſic in Tyrū inquātū idē eſt qđ plaſma
tio venerit qñ deſcēdēs i vterū virginis
fuit virtute ſpiritusſancti factꝰ hō. inquā
tū vero idē qđ anguſtia qñ in corpe ſuo no
ſtras penalitates aſſumpſit volēs eſuri-
re ⁊ ſitire: fatigari ⁊ finalr̃ mori ꝓ nobis
vt ſic merito dicere potuerit illud Sap.
vij. Sū qdē ⁊ ego mortalis hō ſimilis ho
minibꝰ. venit etiā in ſidonē q interp̃tat̃
venatio. q2 xp̄s vt redēptor humani ge-
neris fuit nr̃e ſalutis venator ſollicitus
dū nos ꝓpter peccatū primorū parētum
ꝑditos ad viā ſalutis reduxit ⁊ diligēter
qſiuit. Iſte egreſſus filij dei fuit figura-
tus ꝑ egreſſu3 fluuij de loco voluptatis:
de quo dr̃ Gen.ij. Fluuiꝰ egrediebat̃ de
loco voluptatis ad irrigādū paradiſum
q inde diuidit in quatuor capita: quoru3
nomē primi Phiſon. nomē ſcđi Gyō. no
mē tertij tygris Fluuius aūt quartꝰ ipe
eufrates. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ locum voluptatis
tis intelligit̃ ſancta trinitas in qua eſt
omnis delectatio ⁊ perfecta ſpiritualis
voluptas: vt ſic iuxta illud Johel.ij. Sit
quaſi hortus voluptatis. Nam ibi inſtar
horti in quo naſcuntur virentia. glorio-
ſa trinitas eſt origo omnium gratiarum.
Per paradiſum autem terreſtem intelli
gitur eccleſia militans: ſiue cōgregatio
verorum fidelium: qui digne deo viuen-
tes dum militant licet corporaliter ſint
in terra: ſunt tamen ſpe ⁊ deſiderio in ce
lo. Unde. Phil.iij. noſtra conuerſatio in
celis eſt. Per fluuium autē de loco volu
ptatis egreſſum paradiſum.i. ſanctā ma
trem eccleſiā irrigantem intelligit̃ chri-
ſtus qui propter plenitudinem quam in
ſe continet donis ⁊ gratijs nos irrigat ⁊
fecundat. Unde Joan.j. Uidimus glo-
riam eius gloriā quaſi vnigeniti a patre
plenū gratie ⁊ veritatis. de cuius pleni
tudine nos omnes accepimus gratiam
pro gratia. Iſte igitur de paradiſo cele-
ſti exiens irrigauit ſanctam matrem ec-
cleſiā operibus gratijs ⁊ doctrina: vt iu
xta illud ps. Fuerit irrigās mōtes de ſu
perioribus ſuis. Dicitur aūt hic fluuiꝰ
in quatuor capita diuidi. q2 ad vniuerſi-
tatem omnium hominum ſe extēdit irri
gatio eius. vnde ſciendum ꝙ humani ge
neris generaliter ſumpti ſunt due diffe
rētie. Nā aliqui ſunt q grām nullo modo
poſſunt recipere ſicut dānati i inferno. ⁊
iſti dimittunt̃. Aliqui ſunt qui l3 grā3 ha
bēt. l3 poſſint ipam recipere ⁊ iſti ſunt in
quadruplici differētia. Nā qdā ſunt pctō
res tñ viatores. ⁊ iſti l3 nō habeāt gratiā
tamē ipſam pñt recipere. Quidā autem
ſunt iuſti viatores actui. qui ſe exercēt i
operibus pietatis. quidā vero iuſti via-
tores contemplatiui qui quaſi terrenoꝝ
obliti celeſtia cōtemplant̃. ⁊ omnes iſti
ſunt in gratia per quā ſpiritualiter deo
viuunt. Quidā autem boni ⁊ comprehē-
ſores. ⁊ iſti ſunt i gratia cōſummata q di
citur gloria ſempiterna. Ad oīa aūt iſta
quatuor genera hominū irrigāda venit
iſte fluuius xp̄s ieſus gr̃a plenꝰ. Signā-
ter autē dr̃ iſte fluuius qui diuiditur in
quatuor capita ſortitur quatuor nomina
iſtis quatuor gñibus hominum adaptā-
da. Nā phyſon qui interpretat̃ oris im-
mutatio vadit ad peccatores quos tunc
immutare dr̃ dum de peccatis conterūt
commiſſis: ⁊ ad penitētiā cōuertunt̃: vt
ſic dicat pctōr penitens Ecce nunc cepi
hec mutatio dextere excelſi Gyon aūt q
interp̃tat̃ luctatio. vadit ad iuſtos acti-
uos quoꝝ eſt luctari ⁊ preliari cōtra vi-
tia ⁊ ipa deuincere inſtar patriarche Ja
cob de quo dr̃ Gen.xxxij. ꝙ vir luctabe-
tur cū eo vſq3 mane: q cū videret ꝙ eum
ſupare nō poſſet tetigit neruū femoris
eiꝰ: ⁊ ſtatim emarcuit. Sic reuera homo
impugnatꝰ ab hoſte viriliter ſe debet de-
fendere. ⁊ ſic vincens neruū femoris dꝫ
emarcere vt ſc3 habita victoria nō ampliꝰ
ſentiat delectationē pctī. Tygris qui in
terpretatur velox vadit ad iuſtos contē-
platores quoꝝ eſt ex aſſuefactiōe ↄtinua
per contēplationē in deū faciliter eleua
ri. quibus Eccli.xxxj. In oībus operibꝰ

tuis eſto velox ꝛ nõ occurret tibi olis infirmitas. Eufrates aũt ꝗ interpꝛetatur creſcens ſiue frugifer vadit ad btõs ꝗs creſcentes facit ꝛ frugiferos. qꝛ adepti ſunt eternã gloꝛiã i ꝗ diuinitatis fructu ſuauiſſime recreant: vt ꝗlibet eoꝝ dicat illud Cant. ij. Sub vmbꝛa illi⁹ quẽ deſiderauerã ſedi ꝛ fructus eius dulcis gutturi meo. ptꝫ igitur qualiter iſte fluui⁹. i. dei filius de trinitate exiens paradiſum. i. ſctãm matrem eccleſiã irrigauit.

Secunda pars.

Sequit. Et ecce mulier chananea ꝛc. vbi tãgit pctõris reductionẽ cõmẽdabilẽ qḋ probat deſideriũ viſceroſum. Iſta qꝫdẽ mulier chananea lꝫ gentilis eẽt: tñ indigẽs diuino auxilio cũ magna fide venit ad xp̃m: deſiderans ſibi in neceſſitatib⁹ ſubuenire. in ꝗ ſm Orig. in omel. deſignabat cõuerſio gentilis ppl'i ad fidẽ xp̃i: quẽ iudei ꝓpter eoꝝ malitiã deſerebãt. In iſta aũt muliere veniẽtem ad xp̃m tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Fidem perfectiſſimam in confitendo.
Patiẽtiã cõſtantiſſimã in perſeuerãdo.
Humilitatem ꝓfundiſſimam in rñdẽdo.

Quãtũ ad p̃mũ dicit. Ecce mulier ꝛc. ad fidẽ ꝗdẽ ꝑfectã nõ ſolũ reꝗrit credulitas cordis ſꝫ et cõfeſſio oris: iuxta illud Ro. x. Corde eñ credit ad iuſticiam: oꝛe aũt cõfeſſio fit ad ſalutẽ. In fide igit iſti⁹ mulieris duo poſſumus cõſiderare. ſ.

Primo ſedulitatem actionis ꝓcedẽtẽ ex cordis credulitate.
Secũdo integritatẽ locutionis ꝓcedentem ex oris veracitate.

Quãtũ ad primũ dicit. Et ecce mulier ꝛc. ex hoc eñ cõmẽdãda eſt fides huius mulieris: qꝛ cũ ſexu eſſet fragilis qꝛ mulier. ꝛ eſſet gẽtilis nõ iſtructa i lege: tñ cũ tãta prõptitudine ad xp̃ꝫ acceſſit vt ſic illa ꝓphetia v̾ificet Eſa. lv. Ecce gẽtes ꝗs neſciebas vocabis. ꝛ gẽtes ꝗ nõ nouerũt te ad te currẽt. Quãtũ ad integritatẽ locutiõis ꝓcedẽtẽ ex oris veracitate dicit. clamauit. d. ꝛc. in xp̃o eñ erat v̾a deitas ꝛ vera humanitas ꝗ duo humilr cõfitet. Nã deitatẽ cõfitet cũ dicit dñe. Nã iuxta illḋ ps. Ipe eſt de⁹ magn⁹ ꝛ rex magn⁹ ſup oẽs deos. humanitatẽ ꝯfitet cũ dr fili dauid. Nã iuxta illḋ Ro. j. Factus eſt ex ſemine dauid ſm carnẽ. hui⁹ dei ꝛ hoĩs miam petit pro filia ſua ſub noie tñ ꝓpꝛio. d. miſerere mei. ꝛ vt tu dñe ad miſerẽdũ facili⁹ ſcliꝫneris eã tibi lachꝛymabilit explico: qꝛ filia mea a demonio vexat ꝛ tu dñe potes eã mũdare. Quãtũ ad ſcḋm dicit ꝗ nõ rñdit ei ꝛc. xp̃s eñ apparẽter nõ videt curare de iſta muliere: qꝛ noluit ſibi reſpondere. ꝛ quare nõ reſpõdet põt eſſe triplex cã. Pꝛima vt ipſius fidẽ probaret. Scḋa vt ad rogandũ pro ipſa diſcipulos induceret qꝛ ſm Glo. eẽt neceſſaria p̾ces ſctõꝝ ad aliqḋ impetrãdũ. Tertia cã eſt vt doctrinã quã dederat diſciplis obſeruaret quibus dixerat Matt. x. in viã gentiũ ne abieritis. ꝛ in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis: ſed poti⁹ ite ad oues que perierũt domus iſrael. Quia igitur hec mulier gẽtilis erat cũ ꝗb⁹ nõ cõicabant iudei: iõ xp̃s tũc ſibi nõ rñdit. Scḋꝫ hoc igitur hic ꝗtuoꝛ poſſumus cõſiderare. ſcꝫ.

Diſſimulationem apparentem.
Interceſſionem inducentem.
Excuſationem euidentem.
Deprecationem reuerentem.

Quãtũ ad ſcḋm qꝛ de pꝛimo dictũ eſt. dt. ꝙ accedẽtes diſcipuli ei⁹ ꝛc. vbi hieꝛo. diſcipuli adhuc illo tẽpoꝛe myſteria dñi neſciẽtes: vel mia commoti rogabãt ꝓ muliere chana. vel importunitatẽ ei⁹ carere cupiẽtes. Quãtũ ad excuſationem euidentem dicit ipe aũt reſpondẽs ait. non ſum miſſus niſi ꝛc. ꝑ qḋ ꝗdeꝫ intelligi pñt oẽs hoĩes hui⁹ mũdi ꝗ oues dicũt: iuxta illud xp̃s. Ipe eſt dñs de⁹ nr̃ nos aũt ppl's eius ꝛ oues paſcue ei⁹. Lꝫ aũt oẽs hoĩes ſint oues dei: tñ ſpẽaliter populus iſrael oues ei⁹ dicunt qꝛ legeꝫ eis dederat ꝛ circũciſionẽ ꝑ ꝗ diſtinguebãt a ceteris pplis: iuxta qḋ eis dñs dixit Moy. Deut. xiiij. populus ſanct⁹ es domino deo tuo ꝛ te elegit vt ſis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus que ſunt ſuper terrã. quia igitur omnes oues iſte perierunt: ideo deus filiũ ſuũ miſit in mundum. Quantũ ad dꝑcationem reuerẽtẽ dicit. at illa venit ꝛ adorauit ꝛc. Iſta enim mulier videns ꝙ nõ de longe clamans nec etiam ad interceſ

ſionē diſciplo⁊ exaudita fuit tūc primi⁹ venit adorās ⁊ dicēs dn̄e adiuua me: vbi tria poſſumus conſiderare: ſcȝ.
Diligentiam in accedendo.
Reuerentiam in colendo.
Sapientiam in poſtulādo.
¶ Quātū ad primum dicit. at illa venit. Venit quidem ad xp̄ȝ vt ad fontē miſericordie ſciēs illud Oſee. vj. Veni ⁊ reuertamur ad dn̄ȝ qꝛ ipſe cepit ⁊ ſaluabit nos. ¶ Quātū ad reuerentiā in colēdo dicit. et adorauit eum. Iſta enim mulier iā facta vere fidelis. cognoſcēs xp̄m deū eē: obtulit cultū cū reuerentia cuȝ adorādo vt impleret illō Deu℞. x. Dn̄m deū tuū adorabis et illi ſoli ſerujes. ¶ Quātum ad ſapiētiā in poſtulādo dt. Dn̄e adiuua me. Iſta mulier ſciēs xp̄ȝ deū nō dixit roga p me. ſȝ ſic̄ habēs potētiā adiuua me. vt ſic dicat illō pȝ. Adiutor me⁹ es tu ne derelinq̄s me neq̄ deſpicias me de⁹ ſalutaris me⁹. ¶ Quātū ad tertiū. ſ. hūilitatē pfundiſſimā in rn̄dēdo dt. Qui reſpōdēs ait. nō ē bonū ⁊c. magna q̄dē humilitas fuit huius mulieris qn̄ ſe ſic vidit a xp̄o deſpectā ꝙ cōparauit eā canib⁹ ꝙ i nullo fuit cōmota: ſȝ ampli⁹ ſe deſpexit. vnde hic duo poſſumus conſiderare: ſcȝ
Chriſti obiurgationem deſpectiuā.
Mulieris reſpōſionem placatiuā.
¶ Quātum ad primū dt. nō eſt bonū ⁊c. p panē eīn intelligi pōt ſacra ſcriptura: qꝛ ſicut panis eſt oībus aliis cibis cōmunior ⁊ ſanior ita ſacra ſcriptura eſt ceteris ſciētiis cōior dicto⁊ vtilitatē ſapiēdior ſuorū ſuauitate ⁊ ſanior ꝯceptorū veritate. ſcd̄o mō p panē intelligi pōt diuina gr̄a aīaȝ nutriēs ⁊ ꝯfortās. p filios iſrl̄ intelligūtur iudei q̄ inter alios populos filij dei ſingulari vocabāt. p canes vō intelligunt̄ gētiles q̄ tūc erāt canes imūdi p luxuriā latrātes p idololatriā. ⁊ furibūdi p pſecutiōis ſeuitiā ⁊ iō tūc erāt eē cōſortiū gregis dei. vult igit̄ xp̄s dicere ꝙ nō erat bonū ſumere panē ſ. ſacrā ſcripturā: vl̄ diuinā gr̄aȝ vl̄ plenitudinē miraculorū q̄ pncipalr̄ debebant̄ iudeis ⁊ dare ea gētilib⁹. ¶ Quātum ad mulieris rn̄ſionem placatiuā dt. at illa dn̄e ⁊c. Iſta q̄dē mulier tā̄ꝙ cōſtās ⁊ humilis et prudēs nō deſperās de diuina mia multiplicat pces humilr̄ exēplū de canib⁹ qb⁹ cōparata fuerat adducēdo. ⁊ iō dn̄e. q. d. verū ē qd̄ dicis qꝛ canis ſuȝ. ⁊ nō ſolū canis: ſȝ min⁹ qꝛ catell⁹. ſed tu dn̄e. etſi panē liberi nō dat̄ canib⁹ catelli tn̄ comedūt de micis q̄ cadūt de mēſa dn̄o⁊ ſuo⁊. ſi igit̄ mihi miſe tā̄ꝙ idigne non vis integrū panē porrigere faciēdo mihi mlt̄a miracula. tn̄ tn̄ mihi p tuā miſicordiā aliquā paruā micā tribue mee filie ſanitatē dādo q̄ mica dici pōt: reſpectu miraculo⁊ multitudinis q̄ operat⁹ es iu deis: ⁊ ſic iſta mulier iſtar lazari cupiebat ſatiare d̄ micis q̄ cadebāt de mēſa diuitis. Moralr̄ autē loquendo circa iſtā ptē. ſciendū eſt p ꝙ illā mulierē hn̄tē filiā demoniacā: intelligit̄ q̄libet ex h̄is i pctō mortali. Qui pmo pōt dici mulier a mollitie mollitiē carn̄ ⁊ delitias ſequēdo de q̄ dt̄ Prouerb. xviij. Qui mollis ⁊ diſſolut⁹ eſt in ope ſuo frater eſt ſua opa diſſipātis. ¶ Scd̄o pōt dici chanane⁹ q̄ interpretat̄ negociator. qꝛ igit̄ dedit⁹ terrenis p auaritiā nō curās de celeſtibus ideo pōt dici chanane⁹. vt de ipſo poſſit dici illō Gen. xij. Chanane⁹ tūc erat i terra. ¶ Tertio pctōꝛ pōt dici habere filiā demoniaca. Nā per filiā intelligit̄ eius aīa quā tenere deberet diligere ſicut mater filiā et in gr̄a pſeuerare: ſed licet ſic deberet eſſe. tn̄ multotiēs accidit ꝙ efficitur demoniaca. quādo. ſ. homo ꝯmittit peccatum mortale: qꝛ tunc datur in poteſtate a quo mltipliciter vexat̄ male. Aliquādo per ſuperbiā tumore dn̄andi. aliquādo tumore luxuriādi: aliquādo amore ditādi p auaritiā: ⁊ ſic de aliis. Conſiderans igitur pctōꝛ miſer debet hec inſtar mulieris chananee ab ipſomet p verā penitentiā egredi: ⁊ ad xp̄m accedere qui venit in mūdū peccatores ſaluos facere: ad quē acceſſum dulciter eū inuitat Gen. xxvij. d. Accede ad me et da mihi oſculū fili mi. tūc eīn xp̄s oſculat̄ pctōres, qn̄ ipm recipit in gratiā. hic autē debet dupliciter a peccatis egredi. ¶ Primo eis nō conſentiēdo ſed ea fugiēdo. iuxta illō Eccl'i. xxj. quaſi a facie colubri fuge pctā. hoc aūt fuit figuratū in ioſeph: d̄ q̄ ſimaliter dt̄ Gen. xxxix. Qd̄ cū quedam mulier ipm duceret ad peccandū ⁊ ipſā

apprehēdiſſet per veſtimētū ſuum nullo modo cōſentire voluit ſed relicto in manu eiꝰ pallio fugit et egreſſus eſt foras. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ ioſeph qui interpretatur filius accreſcēs ⁊ decorus aſpectu intelligitur aīa intellectiua in hoīe cū ſuis potētijs quā deꝰ decorā creauit. quia ad imaginē ſuā q̄ deberet in hoc mūdo creſcere ꝑ opa virtuoſa. ꝑ mulierē intelligitur corpꝰ ſiue ſenſualitas cū potētijs ſuis q̄ multotiens allicit rationē vt ipſius ſequatur blāditias inſtar mulieris allicientis ad ꝯcupiſcentias iuxta illud Eccli. xxv. A muliere initiū factum eſt pctī ⁊ per illā oēs morimur quia ſenſualitas ſi in ſe hō ꝑmittat dominari peruertit totū ordinē ideo homo debet eſſe valde ſollicitus ne decipiatur ab ipa ⁊ inſtar ioſeph foras egredi pallio derelicto. ꝑ palliū quidē corpꝰ ornās intelligi pōt aliqua apparēs delectatio. ſic ſenſualitas ornat ſuas cōcupiſcētias vt ad ipſas ſectādas hō fortius animetur quas tū vt vir fortis debet derelinq̄re ⁊ nō aſſentire. iuxta illud. j. Cor. vj. Fugite fornicationem. ¶ Scdo hō dꝫ egredi a pctīs in eis non ꝑſeuerādo ſed ipſa dimittēdo. iuxta cōſilium Eccli. di. Eccī. xxj. Fili ſi peccaſti ne adijcias iterum ſed de pṫītis deprecare vt tibi dimittātur ad hoc autē figuratiue admonet dominus quēlibꝫ pctōrē Gen̄. xij. d. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo pr̄is tui. ⁊ veni i terrā quā mōſtrauero tibi faciāqꝫ te in gentē magnā ⁊ bn̄dicā tibi ⁊ magnificabo nomē tuū eriſqꝫ benedictus. Ubi ſciendū ꝙ pctōr quātū ad preſens ſpectat tripliciter pōt deordinari quātum ad effectum: ſcꝫ.

Quātum ad effectum temporalem reſpectu mundi.
Quātum ad effectum parētele reſpectu proximi.
Quātū ad effectū corporalē reſpectu ſui.

¶ Primus datur intelligi per terrā. ſecūdus ꝑ cognationē. tertius ꝑ domum. Ab iſtis aūt tribꝰ homo debet egredi ſi vult ſpōſꝰ animā a deo diligi. ꝑpter qđ dicit ps. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā. ⁊ obliuiſcere populum tuū ⁊ domum patris tui ⁊ concupiſcet rex decorem tuū. quoniā ipſe eſt dominus deus tuꝰ. taleꝫ autē ſic egredientē deus remunerat benedicendo ꝑ donorum collationē multiplicādo ꝑ meritorum cumulationē magnificando per premiorum exaltationeꝫ de primo Prouerb. x. Benedictio domini ſuꝑ caput iuſti. De ſecundo. Deut. x. Ecce nunc multiplicauit te dominꝰ deꝰ tuꝰ ſicut aſtra celi. de tertio. Joſ. iiij. In illa die magnificauit dn̄s Joſ. i. hominē iuſtum coram omni iſrael. i. coram omnibus ſanctis qui ſunt in patria. Sciendū eſt autem ꝙ homo volēs egredi vt dictū eſt de ſtatu culpe ⁊ venire ad ſtatum gratie dꝫ inter alia exemplo huius mulieris chananitidis tria facere que ipſa dicitur feciſſe: ſcꝫ.

Deuꝫ per orationē deuote inuocare.
Aliorū oratiōes in ſuū auxiliū ꝓcurare.
In petendo aſſidue perſeuerare.

¶ Quantū ad primum dicit ꝙ clamauit miſerere mei ⁊c. inſtar huiꝰ peccator in ſua oratione debet.

Extollere diuinam potentiam omnibus preſidentem.
Cognoſcere chriſti clementiā omnibus aſſiſtentem.
Inſpicere ꝓpriā miſeriā letaliter affligētē.
Et tūc inuocare liberaliter indulgentiā.

nā de ipſiꝰ potētia dicitur in ps. Dominꝰ ipſe eſt deꝰ in cuius ditione cūcta ſunt poſita ⁊ nō eſt q̄ poſſit reſiſtere voluntati ſue. heſter. xiij. De ſcdo Eſa. lv. Feriam vobiſcū pactū ſempiternum miſericordias dauid fidelis. De tertio dicere dꝫ illud ps. Miſerere mei deus ſm̄ magnā miſericordiā tuā. ⁊ ſm̄ multitudinē miſerationū tuarū dele iniquitatem meā. ¶ Scdo dꝫ inſtar huiꝰ mulieris aliorū oratiōes in ſuū auxiliū prouocare. Nam peccator conſiderās ꝙ nō meretur a domino exaudiri. quia nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris Eccleſi. xv. ideo dꝫ ad bonos recurrere vt ꝑ ipſo apud deū intercedant. vnde q̄libet admonet Job. v. vbi dr̄. voca ſi eſt q̄ te reſpondeat. et ad aliquem ſanctorum cōuertere. hoc aūt fuit figuratum. ij. Reg. xiiij. vbi ſnialiter dr̄ ꝙ cū abſalon ꝑpter offenſam patris ſui interficiēdo ꝓpriū fratrē amon nō auderet ire an̄ faciē dauid. cognoſcens ꝙ ꝑ ſeipm̄ nō poterat recōciliari voluit hoc

258

per internunciũ impetrare. ⁊ iõ dr̃ ꝙ miſit Joab militẽ dauid amicũ regis q̃ loq̄ret ꝓ ipſo cũ rege ⁊ ꝓ ipo gratiã impetraret ꝙ q̃dẽ Joab. fideliter faciẽs inuenit gratiã: ⁊ ipm reconciliauit cũ patre. Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ abſalon qui fuit pulcherrim⁹ de quo. ij. Reg. xiiij. Porro ſicut abſalon vir nõ erat pulcher in omni iſrael ⁊ decor⁹ nimis a veſtigio pedis vſq; ad verticẽ in eo nõ erat vlla macula: intelligit̃ quilibet hõ quẽ de⁹ quãtũ ad animã creauit nobiliſſimũ ⁊ pulcherrimũ qr ad ſuã imaginẽ ſine ꝯtagiõe pcti. Per Amõ aũt qui interꝑtat̃ danãs vel donat⁹ vel nutriens aut matris fet⁹ intelligit̃ xp̃s ieſus nobis a p̃re donat⁹ q̃ q̃tũ ad humanitatẽ virginis m̃ris fet⁹ ⁊ fili⁹ nos nutrit ſpũaliter ſuã gr̃am nobis donãs. nã Jo. j. Ipſe eſt plen⁹ gratia. ⁊ veritate de cui⁹ plenitudine oẽs nos accepim⁹ gr̃az ꝓ gr̃a iſte frater dr̃ abſalon. i. cuiuſlibet hoĩs quãtũ ad hũanitatẽ vt de ipſo dicere poſſum⁹ illõ Gen̄. xxxvij. Frater nr̃ et caro noſtra eſt. Per dauid aũt regẽ q̃ decor⁹ aſpectu ⁊ manu fortis dr̃: intelligit̃ de⁹ pr̃ qui rex eſt oĩm in quo eſt oĩs pulchritudo q̃ fortiſſim⁹ ẽ ⁊ potẽs de quo. j. Reg. ij. Non eſt fortis ſicut de⁹ nr̃. Iſte igit̃ lȝ multos filios adoptiuos habeat qr oẽs ꝑdeſtinatos ad vitã tñ habet vnũ filiũ primogenitũ amõ ideſt xp̃m quẽ ab eterno ſibi genuit in ſubſtãtia coequalẽ. lȝ aũt amõ. i. xp̃s frater fuerit Abſalõ. i. hoĩs tñ contingit multotiẽs qȝ hõ xp̃m fratrẽ ſuum interficit qȝ quidẽ tũc facit quãdo peccat mortaliter ꝓpter qȝ indignationẽ dauid ideſt dei incurrit et exul ab aſpectu ei⁹ efficitur timens coraȝ eo preſentialiter apparere nõ audet in cui⁹ figura dixit adam deo Gen̄. iij. vocẽ tuã audiui in ꝑadiſo ⁊ timui eo ꝙ nud⁹ eſſeȝ qr ṽo hõ ꝓ peccato non debet deſperare. ſi nõ ſit ꝑ ſeipm ſufficiẽs vt inueniat indulgẽtiam debet aliquorũ aliorũ auxilium implorare vt ſaltẽ de⁹ multiplicatis interceſſorib⁹ indulgentiã largiatur. vnde per Joab militẽ dauid intelligitur quilibet miles chriſti probus in agrediẽdo ardua ſtrenuus in ſuſtinẽdo aduerſa ad queȝ debet peccator recurrere ⁊ ſic inſtar huius merebitur obtinere.

¶ Tertia pars.

Sequitur. tũc rñdẽs ieſus ait o mulier ⁊c. vbi tãgit ſaluatoris miſerationẽ appetibileȝ: qȝ probat beneficium copioſum. Deus aliqñ permittit ꝙ homines aliqua patiant̃ diſpendia ſi deuote cum ꝑſeuerantia reuertant̃ ad ipm tanꝗ pius paternaliter eos cõſolatur: ⁊ hoc eſt quod cognoſcẽs illa deuota ⁊ patiẽs: ſara dicebat Tob. iij. Nõ eñ dñe delectaris in ꝑditiõibus noſtris qr poſt tẽpeſtatẽ tranquillum facis. ⁊ poſt lachrymationem ⁊ fletũ exultationẽ infundis. Xp̃s igit̃ lȝ iſtã i tribulatiõe ꝓpt̃ filie infirmitatẽ aliquãtulũ dimiſerat tñ poſtea miſert⁹ filiã liberauit. Scd̃ȝ hoc igit̃ hic tria poſſumus conſiderare. ſcȝ.

Commendationem laudabilem.
Condeſcenſionem affabilem.
Conſecutionem mirabilem.

¶ Quantũ ad primũ dicit. tũc reſpõdẽs ieſus ⁊c. ſm eñ apoſtolũ Heb. xj. ſine fide impoſſibile eſt placere deo. ideo opꝫ ꝙ ille qui vult a deo exaudiri habeat veraȝ fidẽ qr igitur iſta mulier magnã fidẽ habuit ideo chriſtũ conuenienter potuit rogare vnde potuit ſibi dicere xp̃s illud Threñ iij. Noui diluculo magna eſt fides tua. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m dicit. fiat tibi ſicut vis. ¶ Quantũ ad tertium dicit et ſanata eſt filia ei⁹ ex illa hora vt de ipſa dicat̃ illud Sap̄. xvi. etenĩ neq; herba neq; malagma ſanauit illos ſed tu⁹ dñe ſermo qui ſanat oĩa. Sciẽdum eſt aũt circa iſtã partẽ loquẽdo moraliter ꝙ ſicut hec mulier cũ deuotiõe ad xp̃m veniẽs. ⁊ rogãs xp̃m ꝓ infirma filia meruit exaudiri ſic hõ ꝑ pctm̃ infirmus ſi humilit̃ ⁊ deuote ꝑſeuerãter deũ rogauerit merebit̃ exaudiri. hoc aũt fuit figuratũ. j. Re. xxv. vbi ſententialiter dicitur ꝙ cum quidã vir nomine Nabal deſpexiſſet regẽ dauid. ⁊ ſuos nũcios iratus cõtra ipm dauid cum determinauerat interficere: qȝ audiẽs Abygail vxor ei⁹ mlier prudẽtiſſima occurrit regi dauid cum munerib⁹ ⁊ procidit corã eo in faciem ſuã ⁊ adorauit ſup terrã ⁊ cecidit ad pedes ei⁹ rogauitq; illum ne deſpiceret ad fatuitatẽ nabal ſed ad benignitatẽ ſuam ⁊ ꝙ nõ interficeret

ficeret eā.qui vidēs hui⁹ mulieris pru
dētiā acceptās munera ipi⁹ ⁊ reuerētiā
pcepcit nabal et ipз nōīterficit.⁊ poſtmo
dū Abygail i ꝯiugiū copulauit.Ubi ſciē
dū ꝙ ꝑ nabal.q̄ ſtult⁹ ē dict⁹ intelligit
hō q̄ ſtult⁹ dr̄ qn̄ ſequit ſenſualitatē di-
miſſo recto iudicio rationis de quo ps.
Hō cū in honore eēt nō intellexit com-
paratus ē iumētis inſipiētib⁹ et ſiīis fa-
ct⁹ ē illis.vt dicatur. Prouer.xxx.Stul
tiſſim⁹ ſuз virorū ⁊ ſapiētia hoim nō eſt
mecū.Per regē aūt dauid intelligit de⁹
de q̄ ps.Qm̄ rex oīs terre de⁹ pſallite
ſapiēter:ꝑ abygail vo q̄ erat mulier pul
chra:et ſapiētiſſima:intelligit rō i hoīe.
q̄ pulchra eſt.qꝛ ſpūalis ſubſtātia et ſa-
piētiſſima qꝛ ad ipaз principalr̄ ꝑtinet
ſapiam ⁊ cognitionē hre:q̄ rō vxor hoīs
dici pōt.qꝛ ſicut inter viꝝ ⁊ vxorē ē iuge
ꝯtubernīū ſic rō naturalr̄ hoī copulat.
ꝯtigit ſibi aliqn̄ qd hō ſequēs ſēſualita-
tē deū offēdit i ſuos nūcios.i.bōas īſpi
ratiōes iternas vl̄ eruditiōes externas
deſpiciēs ꝑꝑ qd ꝯ ipm iuſte iraſcit, et ei
mortē cōminat eternā.qd cognoſcēs rō
q̄ dз hoiez i actib⁹ ſuз dirigere dз ad dō.
i.ad deū accedere et ſibi offerre mūera
orōnis deuote.⁊ ipз cognoſcēdo dn̄з ad
pedes ipſi⁹ humilr̄ ſe ꝓicere veniā po
ſtulādo.d.deo cū reuerētia.ꝙ nō attēdat
ad hominē q̄ tā̄ fatu⁹ ſenſualitatē fuit
ſecut⁹.ſed attēdat ſuā miāз ⁊ pcat miſero
pctōri.qn̄ ſi de⁹ in rōe hoīs viderit ipi⁹
pctōris miſerebit ⁊ ſibi aiaз ei⁹ i ſpūalē
cōiugē ꝑ grām cōpulabit in pn̄ti et poſt
moduз ſi ꝑſeuerauerit eā ſibi copulabit
per gloriam ⁊c.Ad quam gloriam ⁊c.

¶ Feria.vj.dn̄ice prime in quadrageſi
ma. ¶ Sermo.ix.

Erat dies fe-
ſt⁹ iudeoꝝ aſcēdit ieſ⁹ hie
roſolymā ⁊c.Jo.v.quatuor
ſūt iter alia quātū ad pn̄s
ſpectat q̄ ptinēt ad bonum
medicū.vt poſſit ꝯmēdari.Primū eſt ꝙ
hēat ſciētiā vt cognoſcat īfirmitatē.Se
cūdū ē ꝙ ſicut pi⁹ ꝯpatiat infirmo.Ter
tiū ē ꝙ ꝯ infirmitatē ſciat dare remedia
ſanitatis.Quartū ē ꝙ reddat īfirmū cau
tū poſtq̄ remedia adhibuerit ne vtatur
nociuis ꝑꝑ recidiuatiōis ꝑiculū.Xps
igit nr̄ ſpūalis medic⁹ vt ſapiēs nr̄as i
firmitates cognoſcit ⁊ nobis vt pi⁹ ꝯpa
tit ⁊ vt expt⁹ remedia ſanitatis appo
nit ⁊ vt ꝓuid⁹ ne recidiuem⁹ in poſterū
nos eē cautos admonet ⁊ attētos ⁊ hoc
eſt qd btūs Joā.in euangelio hodierno
nobis innuit in quo quatuor tangit.ſ.

Curatiuā congruentiam peccatoris.
Portatiuā efficatiā ſaluatoris.
Detractiuā malitiam reprehenſoris.
Inſtructiuā diligentiam redemptoris.

¶ Primū ꝓbat ⁊c.ſcdз volūtatз accipleſ-
tio etiā mētalis excecatio:qrtū exēpla
ris informatio.Primū in pnci.ſcdз ibi.
erat āt hō q̄dā ⁊c.tertiū ibi.erat aūt ſab
batū ⁊c.qrtū ibi ieſ⁹ autē declinauit ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c.
qd ꝓbat ⁊c.dr̄ erat aūt dies
⁊c.Cū eni hō conſtet duplicī
ſubſtātia.ſcз corꝑali ⁊ ſpūali
et in vtraqꝫ pōt pati defectū.hinc eſt ꝙ
deus inſtar ſapientis patriſfamilie ſic
prouidet in neceſſariis circa defect⁹ cō
tingentes tam ex parte corporis q̄ ex ꝑ
te aīe remedia ſemꝑ adhibuit ſuis fide
libus.Nam qualiter defectibus corpo-
ris ſubuenerit i filiis iſrl̄ q̄s exiſtētes
in vaſta ſolitudine quātum ad vitaз cor
poris pani māna de celo preſtito.⁊ pota
uit aqua fluēte de petra.¶ Qualiter ēt
ſubuenerit defectus anime patet qꝛ nū
q̄ i aliqua lege ſiue nature ſiue ſcriptu-
re vel gratie dimiſit humanū gen⁹ ſine
remedio ablutionis peccati:qꝛ i lege na
ture ſacrificia in lege ſcripture circūci
ſionē in lege gratie baptiſimū.cui⁹ figu
ra pceſſit i mlt̄is locis veteris teſtamē
ti.et ēt in nouo in piſcina probatica in
q̄ loti ſanabant infirmi:vt dr̄ in hac pte
in qua q̄tuor poſſumus conſiderare.ſcз

Actum imitabilem.
Locum admirabilem.
Cetum miſerabilem.
Effectum appetibilem.

¶ Quātū ad primū dicit.Erat dies ⁊c.
vbi ſciendum ꝙ chriſt⁹ duplici de cauſa
in die feſto voluit aſcendere hieruſaleз
licet nō teneretur quia ſupra legē erat.
¶ Primo ꝓpter legis approbatiōnē.nā

quia in lege preceptum erat vt in trib⁹ teſtis homines ſe p̄ſentarent in hieruſalem chriſt⁹ qui nō venit legem ſoluere ſ3 adimplere. hierl'z cū ceteris aſcendebat. ¶ Scḋo ppt' ſue doctrine maiorē manifeſtationē Nā quia in die feſto plures cōcurrebāt in hierl'm q̄ in alijs dieb⁹ poterat ſuā doctrinā meli⁹ publicare. ¶ Quātum ad ſecundū dicit erat hieroſolymis piſcina ⁊c. vbi circa locū illum duo poſſumus conſiderare. ſc3
Nominationem congruentem.
Diſpoſitionem euidentem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. erat aūt hieroſolymis in hierl'm ppe tēplū erat q̄dā ꝯgregatio aquaꝝ pluuialiū ⁊ ibi lauabātur carnes aīaliū q̄ offerebant deo ⁊ vocabat' loc⁹ iſte trib⁹ noīb⁹. ¶ Primo noīabat' piſcīa p ꝯ̄riū q2 nl'los piſces hēbat ¶ Scḋo vocabat' piſcina pbatica. nā pbaton grece idē ē qḋ ouis latine. q2 igit' ſacerdotes ibi lauabāt carnes aīaliū q̄ offerebant' iter q̄ maxie erāt oues iō pbatica dicebat'. ¶ Tertio in lingua hebraica dicebat' bethſaida: i latino dom⁹ pecude vl' dom⁹ peculialis q2 iſto lauabāt' carnes p̄dicte. ¶ Quātū ad diſpoſitionē euidētē di. q̄nq3 portic⁹ hñs. nā illa piſcina habebat q̄nq3 portic⁹ cui⁹ rō pōt eē vt ſacerdotes ibi ſtarēt cōmodi⁹ ad lauādū corpora beſtiaꝝ q̄ i ſacrificio ponebāt'. ⁊ forte vna portic⁹ deputabat' aliq̄b⁹ aīalib⁹ ⁊ alia alijs. ſ3 diuerſitatē aīalium. ¶ Quātum ad tertiū dr in his iacebat multitudo ⁊c. aqua eñ hui⁹ piſcine aliq̄ tpe talē virtutē habebat ꝙ ille q̄ tūc iacebat ſi erat infirm⁹ ſanabat' perfecte ⁊ iō mlt'i pter hoc de diuerſis locis confluebāt infirmi. Circa iſtū igit' cetū duo poſſumus cōſiderare. ſc3
Congregationem ſocietatis.
Poſtulationem ſanitatis.

¶ Quātū ad p̄mū dr. in his ⁊c. vt de eis dicat' illḋ Judith. ix. Ecce ḋ mōtib⁹ ml'titudo aſcēdit. ¶ Quātū ad poſtulationē ſanitatꝫ dr. expectātiū aq̄ motū vt ſic potuerūt dicere illḋ Ro. 8. qḋ nō videm⁹ ſpam⁹ p patiētiā expectam⁹. ¶ Quātū ad q̄rtū dr angel⁹ āt dñi ⁊c. aq̄ q̄dam hui⁹ piſcine. i3 hēret virtutē poſt motionē angeli oē3 infirmitatē curādi in aliq̄ nō tñ i oībus ſimul. ſ3 ſolū i illo q̄ pri⁹ poſt motionē itrabat. ¶ Sciēdū eſt aūt circa ptē iſtā loquēdo ſpūalr ꝙ p iſtā piſcinā ſanatiuā īfirmitatū corporaliū intelligit' remediū īfirmitatū ſpūaliū hoīb⁹ datū. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ loquēdo gñalr duplex ſpūalis īfirmitas in hoīe regnt': ſm qḋ gñalr ē duplex gen⁹ pcti. Nā qḋdā ē pctm̄ originale qḋ habem⁹ a primis partib⁹: aliḋ eſt pctm̄ actuale qḋ ꝯ̄hit a nr̄is actib⁹ malis. ad medelā aūt iſtoꝝ duoꝝ defectuū datū eſt hoīb⁹ duplex remediū. ſ. ſacramētū baptiſmi ⁊ ſacramētū pnie: quoꝝ q̄dlibet ſuam virtutē hꝫ a paſſiōe xp̄i. Scḋ3 hoc igit' p iſtā piſcinā iſta tria intelligi pñt. ſc3 baptiſm⁹ pnia ⁊ paſſio ieſu xp̄i. ¶ Primo p iſtā piſcinā intelligit' baptiſm⁹ q2 ſicut i illa piſcina ſanabat' hō corporalr: ſic in baptiſmo ſanatur hō ſpiritualr a pctō. hui⁹ autē piſcine ſunt q̄nq3 portic⁹: quarū prima ē miniſter ꝯferēs. ſcḋa hō ſuſcipiēs. tertia materia cōueniēs. q̄rta verbū exprimēs. quīta intētio regulās. ¶ Ad iſtum baptiſmū ſi q̄s p pctm̄ ſpūaliter infirm⁹ cōueniēter acceſſerit recipiet ſanitatē. Nā iuxt' illḋ Marci. xvj. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. ſine ipo nō ſaluari nō pōt: iuxta ſniā xp̄i. d. Jo. iij. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpūſctō nō pōt introire in regnū dei. ¶ Scḋo p iſtā piſcinā itelligit' pnia: q2 ſicut in piſcina naturali lauabant' aīalia q̄ offerebātur deo: ſic pctōr q̄ vult ſe offerre deo dignū ſacrificiū d3 ſeipm̄ lauare in piſcina pnie corpus ſuū p auſteritatē ⁊ ieiunia macerādo. Qualr' p pniam d3 effici holocauſtū deo fuit figuratū. Leuitici. j. Ubi ſententialr' dr ꝙ q̄ñ aliquo animali ḋbebat fieri ſacrificiū deo. primo interficiebatur. Secundo excoriebat' ⁊ dabat' pellis ſacerdoti. Tertio diuidebatur mēbratī3 in fruſtra. Quarto lauabat' in piſcina. Quīto offerebat'. Sexto igne cremebat' ⁊ ſic erat holocauſtū placibile deo. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ pctōr ſequēdo ſenſualitatē vixit beſtialiter ſi effici deo acceptū ſacrificiū. D3 primo ſeipm̄ iterficere mortificādo in ſe vitia p amaram contritionem. iuxta illud. j. Pe. ij. peccatis mortui iuſticie viuamus. vñ

epl'e Coll'.mortificate mēbra veſtra que ſunt ſuper terrā:fornicationē:immūditiam:libidinē concupiſcētiam malam:⁊ auaritia que eſt idolorū ſeruitus:ꝑpter q̄ venit ira dei in filios incredulitatis in quib⁹ ⁊ vos ambulatis aliqn̄ cū viueritis i illis. ¶ Secūdo debet excoriari per apertam confeſſionem. Nā ſicut tracta pelle caro que ſubtus latebat appareret.ſic per cōfeſſionē pctā que latebāt in aīa debēt manifeſtari proprio ſacerdoti. ¶ Tertio dꝫ diuidi mēbratim per fruſtra:p pctō⁊ diſtrictā articulationē ſingulatim ea cū eorū circūſtātiis exprimēdo. ¶ Quarto dꝫ lauari in piſcinā p lachrymarum effuſionē dicēdo cum pſ. Lauabo p ſingulas noctes lectū meū lachrymis meis ſtratū meū rigabo.vnde Thren.ij.Deduc quaſi torrētē lachrymas p diem ⁊ noctē nō des requiē tibi: neqꝫ taceat pupilla oculi tui. ¶ Quīto dꝫ offerri deo p ꝓfundā humilitatē.Nā qn̄ peccator cū cōtritione ⁊ penitentia corā deo ſe humiliat tale ſacrificiū⁹ eſt acceptabile deo.Vn̄ pſ.Sacrificiū deo ſpūs cōtribulat⁹ cor ꝯtritū ⁊ humiliatū de⁹.nō deſpicies. ¶ Sexto dꝫ igne cremari p ardētē dilectionē.Nā pctōr ſic ex premiſſis conuerſus ad dominū debet ipſū ex toto corde diligere.q̄ dilectio deſignat per ignē:iuxta illud xp̄i Luc. xij.di.Ignē veni mittere in terrā:⁊ quid volo niſi vt ardeat.q.di.Charitas in homine ſemp dꝫ ardere.Iſtius piſcine.ſcꝫ penitētie quinqꝫ portic⁹ ſunt.i.quinqꝫ cōſiderationes p quas homo debet allici ad penitentiam faciendam.

Conſideratio reatus proprij.
Seueritatis iudicij.
Oportunitatis temporis.
Incertitudinis mortis diei.
Incertitudinis ſtatus proprij.

¶ Prima ꝯſideratio eſt reat⁹ ꝓprij.Naꝫ pctōr debet conſcientiā ſuā examinare: pctm̄ ſuū aggrauare nō ſupbe ſe excuſare ſꝫ i timore:ſe hūiliare cōſiderādo quē offendit qꝛ deū ꝙ amiſit:qꝛ glīam paradiſi quid acqſiuit:qꝛ penā eternā inferni et ꝑpter qd iſta fecit qꝛ ex dilectiōe vili vn̄ cuilibet aīe peccatrici dr hiere.ij. Quō dicis nō ſuꝫ cōtaminata.i.polluta poſt balaym nō ābulaui vide vias tuas in conualle ſcito quid feceris.q.d.O anima peccatrix noli te excuſare de tuis malitiis ⁊ cognoſce te īfectā ⁊ deturpatā totalr̄ ꝑpter carentiā gratie deformatā nec dicas non ambulaui poſt balaym i.poſt tētatiōes demonū ſꝫ poti⁹ cognoſce te deliquiſſe factorē tuū.⁊ pete ab eo veniā ⁊ ideo vide vias tuas in cōualle humiliationis ꝓfunde cōſiderādo facta tua.⁊ ſcito quid feceris.i.cognoſce reatū tuū:⁊ ſic ipſum deplora p amarā cōtritionē reuela p apertā confeſſionē:⁊ emēda p debitā ſatiſfactionē. ¶ Scd̄a cōſideratio eſt ſeueri iudicij.Nā peccator dꝫ cōſiderare ꝙ ſicut ſm vīā iuſtitie nullū bonū irremuneratū:nullū malū impunitū remanet.Nā xp̄s oēs hoīes iudicabit ⁊ oībus retribuet ſm opera ſua.conſidera igitur o miſer peccator ꝙ nullam dilectionē cōtra volūtatē diuinā habueris.de q̄ i inferno nō tormēteris.⁊ iuxta ꝯſilium pſ.Declina a malo ⁊ fac bonū. ¶ Tertia cōſideratio eſt oportunitatis tēporis ⁊ loci.Nam peccator debet conſiderare dum in hoc mundo viuit eſt locus et tempus penitentie:poſt mortem autem retributionis ⁊ pene vel premū ⁊ ſic de perpetratis malitiis penitere vn̄ ij.Cor.vj.Ecce nunc tempus acceptabi ecce nūc dies ſalutis nemini dantes vllam offenſionē vt nō vituperetur miniſterium noſtrū ſed in omnibus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros i multa patiētia:i vigiliis:i ieiuniis:i caſtitate:in charitate nō ficta:i ꝟbo ꝟtutis. ¶ Quarta cōſideratio eſt incertitudinis mortis diei.Nā homo debet conſiderare ꝙ ineuitabiliter eſt moriturus.⁊ tamen ignorat diem ⁊ horā vnde Ber.Quid certi⁹ morte ⁊ incertius hora mortis.quia igit hora mortis ſic eſt incerta hominibus ideo ſemp debēt eſſe parati.Ber.certū eſt ꝙ morieris ſꝫ neſcis quādo aut vbi: mors eñ ſemper et vbiqꝫ te expectat:tu quoqꝫ ſi ſapiēs fueris vbiqꝫ eā expectabis.iuxta admonitionē chriſti.d.Mat. x.Vigilate itaqꝫ quia neſcitis dieꝫ neqꝫ horam.vt ergo illud piculū mortis eterne fugiam⁹ vigilemus in operibus penitentie.nā iuxta illud Eccli.ij.ſi penitē

tiã nõ egerimus incidem⁹ in man⁹ dei
q̃d q̃dẽ eſt eternalr̃ cruciari. ¶ Quinta
ↄſideratio eſt incertitudinis ſtat⁹ ꝓprij
nã ſtat⁹ hoĩs ſic eſt incert⁹ ⁊ occultus ꝙ
hõ neſcit certitudinalr̃ vtrũ ſit accept⁹
deo vel nõ niſi hoc ſibi voluerit de⁹ re-
uelare. Nam iuxta illd̃ Eccl'e.ix. Neſcit
hõ vtrũ odio an amore dign⁹ ſit ſed oĩa
in futurũ ſeruãt̃ incerta. qr igitur nõ hʒ
certitudinẽ ſtatus ſui dʒ quãtũ in ſe eſt
facere q̃ ipm̃ diſponãt de cõgruo ad re
cipiendã diuinã grãm inter q̃ ſingulari
ter eſt op⁹ penitẽtie ꝑ quã delent̃ pctã.
vñ Act.iij. Penitemini igit̃ ⁊ cõuertimi
ni vt deleant̃ noſtra pctã. hoc autẽ fuit
figuratũ Apoc.ij. vbi ſinlar̃ dicit̃ ꝙ de⁹
dixit Joã. ꝙ ſcriberet ex parte ipſi⁹ an-
gelo Epheſi.i. epõ di. habeo aduerſum
te ꝙ charitatẽ reliquiſti. memor eſto ita
ꝗ vnde excideris ⁊ age penitẽtiã ⁊ pri
ma opa fac. ſinautẽ venio tibi ⁊ moue-
bo cãdelabrum de loco ſuo niſi peniten
tiam egeris. ¶ Ubi ſciendum ꝙ ꝑ iſtũ
epiſcopum dictũ angelus intelligi põt
quilibet homo quãtum ad intellectiuã
animam quã deus inſtar angeli creauit
intellectualẽ: ⁊ beatitudinis ſic capacẽ:
huic de⁹ in baptiſmo ↄfert ſuã gratiam
et charitatem. quã tunc amittit quando
peccat mortaliter et tũc horribilit̃ cadit
quia ꝑ charitatem erat cõiunctus cum
deo quia iuxta illud p̃s. eſt altiſſim⁹ ſu-
ꝑ oẽm terram. ¶ Per pctm̃ ṽo cadit ad
infima qr penis infernalibus deputat̃
ſic igitur miſero ad infima depreſſo mit
tit ſibi deus compatiẽdo Joan.j. aliquã
bonã inſpirationem internã vel erudi-
tionẽ externã. d. ꝙ memor ſit ſui caſus
tam flebilis ⁊ datur ſibi cõſiliũ ꝙ agat
penitẽtiã. ſed ſi facere voluerit ipʒ iteꝝ
recipiet in gratiã. ſi autẽ nõ ſibi penam
cõminetur. d. ꝙ cãdelabrum amouebit
de loco ſuo in quo debebat manere. per
iſtud enĩ cãdelabrũ cui ſup ponit̃ lumẽ
⁊ quod eſt erectum in altum tot⁹ hõ in-
telligitur quẽ de⁹ fecit vt in ſe recipiat
lumẽ gratie. ⁊ ꝑ cõtemplationẽ celeſtiũ
eleuetur in altum. locus aũt hui⁹ cãde
labri eſt quãtũ eſt ex bonitate diuina eſt
celũ empyreum in quo eſt hõ ſi bona fe-
cerit collocãdus. de iſto igit̃ loco amo
uet dñs ſi pniam nõ egerit ⁊ in inferno
collocat. dicat igit̃ pctõr cui ſic cõmina
tur a dño illud Job.xlij. Auditu auris
audiui te. nũc ocul⁹ me⁹ videt te. ideir-
co meipm̃ repꝛehẽdo ⁊ ago penitẽtiam in
fauilla ⁊ cinere. ¶ Predicta quintuplex
cõſideratio quã dʒ habere pctõr peni-
tens fuit figurata Exo.xxxviij. vbi dicit̃
ꝙ Moy. fecit altare holocauſti de li-
gnis ſethim q̃nqʒ cubitoꝝ ꝑ quadrum.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ Moy. q̃ interꝑtat̃ aſ-
ſumpt⁹ de aq̃s intelligit̃ homo q̃ prius
exiſtẽs pctõr ⁊ ꝑ inſpirationem diuinã
eleuat⁹ a mundialib⁹ ſignatis ꝑ aquas
labiles incipit aũt de celeſtib⁹ cõtẽpla
ri. vt aũt digne cõtẽplari poſſit celeſtia
debet ſeipm̃ holocauſti altare facere ꝑ
mortificationeʒ vitioꝝ. ⁊ offerre ſe deo
holocauſtũ purũ quãtũ ad corp⁹ ⁊ aiaʒ.
Jſtud aũt altare dʒ eẽ de lignis ſethim.
q̃d quidẽ dicit̃ eſſe lignũ leuiſſimum ⁊
imputribile inſtar cui⁹ hõ debet eſſe le
uis. i. exonerat⁹ a vitijs vt ꝑ cõtempla-
tionem celeſtiũ aſcẽdere poſſit in altũ.
debet etiã eẽ imputribilis vt nõ corru-
patur ꝑ pctm̃. amittẽdo grãm olem inte
grãtem ⁊ cõſeruãtem. ¶ Jſtud aũt alta-
re quinqʒ cubitos ꝑ quadrum dicit̃ ha-
bere. vt ſic derelictis vitijs in ſtatu gra
tie ꝑſeueret. ¶ Ad iſtã piſcinã pnie ſi
q̃s ſpũaliter acceſſerit infirm⁹ ſanitatẽ
recipiet. ⁊ inſtar iſtoꝝ infirmoꝝ iacẽtiũ
iuxta illã piſcinã qui dicuntur fuiſſe in
quadruplici differẽtia. Nã q̃dam erãt lã
guidi: q̃dã ceci: q̃dã claudi: quidã aridi.
¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ pctm̃ mortale facit ho
minẽ lãguidũ ad operãdũ vtilia. cecum
ad cognoſcẽdũ ſalubria: claudũ ad dili-
gendũ celeſtia. aridũ ad deguſtãdũ ſua-
uia. Uel aliter ſic ſʒ ſanctos hõ põt pec
care quadrupliciter. ſcʒ ex paſſiõe igno
rantia. ⁊ certa malicia ⁊ hoc dupliciter.
vel ad tẽpus vel ꝑſeuerãter cõſuetudi-
narie. ꝑ lãguidos deſignati q̃ peccãt ex
paſſiõe. ꝑ cecos q̃ peccãt ex ignorãtia.
ꝑ claudos qui peccãt ex certa malitia.
ad tẽpus ꝑ aridos ex certa malicia con
ſuetudinarie. ¶ Lʒ aũt hoĩes ſint ſic di
uerſimode peccatis irretiti. tñ qr dũ in
hoc mũdo ſunt eis nõ claudit̃ via ſalu-
tis id̃ de⁹ ordinauit piſcinã penitentie

de qua Augu.dicit. Lăguores ſanat: leproſos curat: mortuos ſuſcitat: ſanitatē auget: grām cōſeruat: claudis greſſum: aridis copiā: cecis reſtituit viſum: vitia fugat: virtutes coronat: mētē munit ⁊ roborat. ¶ Tertio p piſcinā intelligit̄ paſſio xp̄i aqua baptiſm⁹ ⁊ pnia habent virtutem. Nā ſicut in piſcina materiali lauabātur aialia ſic xp̄s dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis noſtris in ſanguine ſuo Apoca.iij. ¶ Hoc autem fuit figuratum Ezech.xlvij. vbi dicit̄ ſnia lr̄ q͞ de latere dextro tēpli egrediebat̄ aqua q̄ tāte virtutis erat q͞ oīa q̄ tangebat viuificabat ⁊ ſanabat q̄ aqua viſa fuit attingere ꝓphetā vſq͞ ad talos: ſcđo vſq͞ ad genua. tertio vſq͞ ad renes. quarto fact⁹ eſt torrēs q̄ nō potuit trāſuadari. ¶ Ubi ſciēdū q͞ p illud tēplū intelligitur hūanitas xp̄i q̄ dicit̄ tēplū deitatis. de latere aūt ei⁹ egreſſa fuit aqua. qn̄ tēpore ſue paſſiōis apto eius latere dextro exiuit ſanguis ⁊ aqua ſanguis vt nr̄e redēptionis preciū aqua ꝓ animarū noſtrarū lauacrum. ¶ Iſta aqua de eo egrediēs ſignificās abundantem gratiam tante virtutis dignoſcitur q͞ ſi ſit infirmus p peccatum mortale vel mortu⁹. ⁊ iſta tāgat̄ aqua ideſt recipiet in ſe diuinā gratiā ſtatim vitam ſpiritualem recipit: et ſanitatē. Nam. j. Cor.xv. Sicut in adā omnes moriūtur ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūtur. ¶ Conſidera igitur mirabiles effect⁹ hui⁹ aq̄.i. gr̄e Nā primo irrigat pedes. ſcđo genua ⁊c. q: gr̄a quā habemus p xp̄m. Prio irrigat pedes p deſideriū eternoꝝ cōtra auariciā. Scđo genua p hūilitatē cōtra ſupbiā. Tertio renes p caſtitatē cōtra luxuriā. Quarto factus eſt torrēs q̄ non potuit trāſuadari. q: poſtq͞ fecerit holem pfectū in virtutibus irrigādo vt ſupra ducit illū ad gloriam q̄ dicit̄ gr̄a cōſummata quā null⁹ vadabit. i. a qua null⁹ exibit. qđ cognoſcēs ps. di. Inebriabūt ab vbertate domus tue. ⁊ torrēte voluptatis tue potabis eos. hui⁹ piſcine ſunt q̄nq͞ portic⁹ i. q̄nq͞ vulnera xp̄i ad iſtā piſcinā ſi q̄s ſpūaliter acceſſerit pfecte ſanabit̄. vn̄ Hebre.xiij. ꝓpt̄ qđ ⁊ ieſus vt ſanctificaret p ſuū ſanguinē extra portā paſſ⁹ eſt.

¶ Secunda pars.

Equit. Erat autē q̄dā hō ⁊c. Ubi tāgit poteſtatiuā efficaciam ſaluatoris. q͞ probat voluntatis adimpletio per opera quidem in hoc dignoſcitur quod ad nutū ſuū oīa diſponit. nam ps. Ipſe dixit ⁊ facta ſunt. hic igit̄ quatuor poſſumus conſiderare ſcʒ.

Calamitatem affligentem.
Pietatem miſerantem.
Poteſtatem imperantem.
Sanitatem roborantem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. erat ⁊c. infirmitas quāto ꝓlixior tāto grauior eſt nō ſolū infirmo: ſed ⁊ aliis habentib⁹ curā de ip̄o. vn̄. Eccli.x. Lāguor ꝓlixior aggrauat medicū. q: igit̄ iſte lāguidus longo tp̄e fuerat infirm⁹ iō magis affligebat̄ vn̄ poterat dicere illđ ps. Infirmata eſt in paupꝛtate virt⁹ mea ⁊ oſſa mea cōturbata ſunt. ¶ Quātum ad ſcđm dicit. hūc cū vidiſſet ⁊c. xp̄s eñ cōpatiēs iſti languido queſiuit ab ipſo ſi vellet ſanari vt ex interrogatiōe magis ip̄m familiarē faceret ⁊ ſic fiducialius ſm Chryſoſto. reſpōderet. Scđm hoc igit̄ hic tria poſſumus conſiderare ſcʒ.

Compaſſionem inclinantem.
Interrogationem excitantem.
Reſponſionem euidentem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. hūc cū vidiſſet ⁊c. iſta q̄dē viſio deſignat affectū cōpaſſiuū quē xp̄s ad iſtū lāguidū habuit vt de ip̄o dici poſſ; illđ. j. Paralí.xxj. Uidit dn̄s ⁊ miſert⁹ eſt. ¶ Quātū ad interrogationē excitantem dicit ei vis ſan⁹ fieri. xp̄s eñ nō tāq͞ ignorās ſʒ Chryſ. interrogat ſed vt ex rn̄ſione ſua cognoſcat̄ ei⁹ paciētia. q̄ tot annis ſteterat ad piſcinā ⁊ vt manifeſtaret liberationis gr̄e deſideriū. ¶ Quātum ad rn̄ſionem euidentē dicit rn̄dit ei lāguid⁹ ⁊c. q: eñ iſte languid⁹ nō habebat ip̄m ponētē in piſcinā ⁊ erat deſtitut⁹ virib⁹ iō triginta ānis ibi fuit in infirmitate. ¶ Quātū ad quartū dicit ⁊ ſtatim ſan⁹ factus eſt ⁊c. Iſte quidē lāguidus audiens q͞ xp̄s imperauerat q͞ ſurgeret. nō deſiſit nec fecit queſtionē qualiter hoc poſſet eſſe ſʒ ſtatim ſanitatē ſentiēs fecit qđ ſibi fue

261

rat imperatū. ¶ Sciendū eſt autem ꝙ circa iſtā partem loquendo moralr ꝙ per iſtum hominē longo tempore lāguidum intelligi poteſt q̇libet peccator inueterat⁹ in malitijs inſtar illi⁹ ſenis impudici cui dixit. Dan.xiij. Inueterate dierū malorū nūc venerunt pctā tua q̄ operabaris pri⁹ iudicans iudicia innocētes opprimēs ⁊ dimittēs noxios: dicēte dño innocentem ⁊ iuſtum non interficies. quē quidem peccatorem reprehēdit dominus Baruch.iij.c. Quid eſt iſrł ꝙ in terra inimicorum es inueteraſti in terra aliena coinq̄nat⁹ es cū mortuis deputat⁹ es cū deſcēdētib⁹ in infernū quaſi di.o. miſer peccator q̄ deberes eē iſrael idest videns deū in hoc mūdo p fidem ⁊ deuotā contemplationē. vt poſtea videres eū in patria per claraꝫ viſionē quid eſt ꝙ te video in terra inimicorū idest in mūdo mūdialiter viuēdo ſub poteſtate diaboli principis mūdi cōſtitutū qui es mortu⁹ per peccatū coinq̄natus p culpam. propter quod es cum iſtis q̄ deſcēdunt in infernum deputat⁹ tuis demeritis exigentib⁹ ⁊ quare hoc reſpondet ibidem. qr dereliquiſti fontē ſapientie. Nā ſi in via dei āmbulaſſes habitaſſes vtiqꝫ in pace. Licet autē ſit homo inueterat⁹ in vitijs qr tamē iuxta illud Eze.xviij. Deus nō vult mortē peccatoris: ſed vt magis conuertat ⁊ viuat ideo ſua cōſueta mia quātū eſt in ſe vult ipſum ad ſtatum grē reducere vt ſibi ſanitatē conferret. Ubi nota ꝙ hō in peccato exiſtens. ¶ Primo dicit iacere ſicut homo iacet ꝟſus terrā ꝓſterniť ſic pctōr inclinat ſe ad iſta tēporalia. ¶ Secūdo xp̄s interrogat ſi vult ſan⁹ fieri. i. ſi de ſtatu culpe vult redire ad grām p quā recipit ſanitatē. ſic aūt interrogat⁹ homo nō debet pigreſcere ſed ſtatim dimiſſa ꝯuerſatiōe priſtina dꝫ ad xp̄m accedere. ⁊ lumē grē hūilit poſtulare. Sꝫ nota ꝙ iſte lāguid⁹ interrogatus a xp̄o reſpōdit dñe hoīem nō habeo vt cū turbata fuerit aqua mittat me in piſcinaꝫ. dū venio eñ ego ali⁹ ante me deſcēdit. Ubi ſciēdū ꝙ hō ponēs hoīem in piſcinā penitētie pncipaliter eſt cōtritio de pctis quā q̇dē cōtritionē aliq̄ nullo modo hñt ⁊ ſunt obſtinati totaliter: aliq̄ aūt ſunt qui hñt ipſam difficiliter ſicut ſunt inueterati ⁊ in vitijs enutriti. Nā tales qr peccare eſt eis quaſi in naturā ꝯuerſum cōteri nō poſſunt de facili ſꝫ cū magna difficultate. Aliq̄ ꝟo cōtritionē habēt faciliter ſicut q̄ nō peccāt cōſuetudinarie ſed aliqñ vel ex infirmitate vel ex ignorātia ⁊ tales veniēdo ad piſcinā penitētie ꝓueniūt obſtinatos inueteratos ſi igiť inueterati debeāt intrare piſcinā ſaluatoris. cū hoc ſit eis difficile maxie indigēt diuina grā ⁊ ptāte. vñ ſignāter dr ꝙ xp̄s dixit iſti infirmo ſurge tolle lectū tuū. ⁊ āmbula. Nā pctōr dꝫ ſurgere vitia deſerēdo tollere grabatū. i. corp⁹ ſuū p abſtinentiā macerare. ⁊ āmbulare ſe in bonis opib⁹ exercere. vñ ſibi dr Ephe. v. ſurge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. ¶ Tertia pars.

Sequitť. Erat aūt ſabbatū ⁊c. Ubi tāgit detractiuā malitiā rep̄henſoris. qđ probat mētalis excecatio qñ eñ aliqs vult rep̄hendere aliquē opꝫ ipm habere aliquā cāꝫ iuſtā vel ſaltē apparentē. ille aūt q̄ rep̄hēdit pōt eſſe actor negocij tāq̄ miſſer alteri⁹ vel ſicut pncipalis in rep̄hēſiōe. Quātū ad h̄ ꝙ lāguid⁹ a xp̄o de mādato ſuo tollebat grabatū. hic tria poſſum⁹ cōſiderare. ſ.

Cauſam apparentem.
Miniſtrum exequentem.
Dñm imperantem.

¶ Quātū ad primū dicit. erat aūt ſabbatū in die illa. ſabbatū eñ ſꝫ legē moſaycā erat dies ſctificatus. iuxta illō Exo. xxv. Septim⁹ dies erit vobis ſctūs. ⁊ iō ſm iudeos illo die nullū opus licebat facere ſꝫ q̄ operabať aliqđ debebat puniri. iuxta qđ ꝓcepit dñs. Exodi.xxxj.di. Cuſtodite ſabbatū meū ē eñ vobis ſanctū q̄ pollnerit illud morte moriet q̄ fecerit in eo opus peribit aīa illi⁹. Quia igitur iſte portabat lectū ſuū in ſabbato cauſam apparētē ſꝫ non verā habebant ipm rep̄hendēdi ⁊ illū cui⁹ impio faciebat. ¶ Sciēdū eſt aūt quātū ad preſens ſpectat ꝙ inuenio triplex ſabbatū. ſcꝫ

Uitiorū ⁊ illud eſt deteſtandū.
Meritorū ⁊ illud eſt imitandum.

Primioꝝ ⁊ illud eſt appetendum.

¶ Primo vitioꝝ deteſtãdum.nã quidã ſunt q̃ q̃rẽtes requiẽ corporis vacãt de litijs carnis ⁊ alijs voluptatib⁹ mũdi q̃bus increpando dt dñs Eze.xxij.Sanctuaria mea ſpreuiſtis.⁊ ſabbata mea polluiſtꝫ:nã talia ſabbata deo nõ placẽt

¶ Scd̃o eſt ſabbatũ meritoꝝ imitãdũ. nã q̃dã ſunt q̃ lꝫ in hoc mũdo habeãt cõtemplãdo celeſtia requiẽ mẽtis:tamẽ vt meli⁹ poſſint vocare cõtẽplationi affligũt carnẽ rebellẽ ſpũi ꝑ abſtinẽtiã de q̃ ſabbato dt dñs veris viatorib⁹ Leuit.xvj.Sabbatũ eñ requietiõis eſt ⁊ affligetis alas veſtras religione perpetua.

¶ Tertio eſt p̃mioꝝ appetendũ.Nã q̃ in hoc mũdo celebrauerũt ſcd̃z ſabbatũ poſtmodũ p̃miabũtur magnitudine premioꝝ:de q̃ dr Eſaie.lxvj.Sicut celi noui ⁊ terra noua q̃ ego facio ſtare coram me dicit dñs ſic ſtabit ſemẽ veſtrũ.⁊ nomẽ vr̃m ⁊ erit menſis ex menſe.⁊ ſabbatũ ex ſabbato.⁊ veniet ois caro vt adoret corã facie mea dicit dñs. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m dicit dicebãt ergo iudei ⁊c.vbi duo poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Iudeorum increpationem.
Portantis excuſationem.

¶ Quãtũ ad p̃mũ dt.Dicebãt ergo ⁊c. Nã iudei intelligẽtes obſeruationẽ ſabbati ſupficialiter quãtum ad literã.videntes ꝙ iſte lectũ portabat illo die increpabãt eum. ¶ Quantũ ad portantis excuſationẽ dicit r̃ndit eis qui me ⁊c. q.d.quare nõ reciperem viſionẽ a quo recepi ſanitatẽ. ¶ Quãtum ad tertiũ dicit interrogauerunt ergo eũ ⁊c.vbi duo poſſumus conſiderare ſcilicet.

Malignã diligentiã in inquirendo.
Obſcurã ignorãtiam in cognoſcẽdo.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.⁊ interrogauerũt ergo ⁊c.Nã xp̃s duo fecerat i ſabbato.qr p̃mo dederat ſanitatẽ ĩfirmo.ſcd̃o ꝙ dixerat ꝙ tolleret grabatũ.iudei tñ̃ ſubdoli nõ interrogãt qs ſanauerat eũ qr de ſanatione infirmorum in ſabbato fuerãt ab ipſo rationabilr̃ ſupati vt ptꝫ Luce.xiiij. ſm̃ Chryſo.interrogãt quis precepit grabatũ tollere vt ex hoc xp̃m opus operantem in die ſabbati poſſent euidenti⁹ increpare. ¶ Quarta ꝑs.

Sequitur Ieſus aut declinauit a turba ⁊c.Vbi tangit inſtructiuã diligentiã redẽptoris:qd̃ ꝓbat exẽplaris informatio redẽptoris.qr eñ xp̃s vt bon⁹ magiſter nos iſtruit v̄bo ⁊ exẽplo.iux̃ qd̃ dixit diſcipulis Io.xiij.Exẽplũ eñ dedi vobis vt quẽadmodũ ego feci ita ⁊ vos faciatis.nos ab ip̃o inſtructi debem⁹ ipſum bñdicere ⁊ laudare. Hic tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Ut i bõis nr̃is actib⁹ gl'iaꝫ humanã vitem⁹.
Ut peccata declinemus.
Ut deũ de receptis bñficijs colaudem⁹

¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit.ieſus aũt declinauit a turba ꝯſtituta i loco.xp̃s q̃dẽ facto miraculo a turba declinauit. ¶ Primo vt ex h̃ accipiam⁹ exẽplũ vitãdi vanã gl'iam ſi volum⁹ a dño de nr̃is bonis operib⁹ p̃miari.iuxta qd̃ ipẽ dt Matt.v. Attẽdite ne iuſticiã vr̃aꝫ faciatis coraꝫ hoib⁹ vt videamini ab eis alioq̃n mercedẽ nõ habebitꝫ apd̃ patrẽ veſtrũ.q̃ ẽ i celis. ¶ Scd̃o ſꝫ Chryſ.vt nos inſtrueret ꝙ in bonis factis nr̃is vitem⁹ oculos iudeoꝝ ne ex hoc dem⁹ eis materiã amplius inuidẽdi. ¶ Quãtũ ad ſcd̃ꝫ dt. poſtea iuenit eũ ieſus ⁊c.Nã poſtq̃ xp̃s ſe a turba abſentauerat ⁊ lãguid⁹ ſanus effect⁹ a piſcina receſſerat.xp̃s inuenit eũ in tẽplo:⁊ dedit ſibi ſalutarẽ doctrinã d.Ecce ſan⁹ fact⁹ es iã ⁊c.Nã poſtq̃ de⁹ fecit tãtã gr̃aꝫ hoi ꝙ de ſtatu culpe reduxit eũ ad ſtatũ gr̃e:homo dꝫ eẽ valde ſollicit⁹ ne iterũ recidiuet.qr iuxta ſnĩam xp̃i Luc.ix.Nemo mittẽs manũ ad aratrũ ⁊ aſpiciẽs retro aptus ẽ regno dei.

¶ Sciẽdũ ẽ autẽ ꝙ in illo documẽto dato infirmo ſanato xp̃s p̃ma rememorat bñficiũ gr̃e:ſcd̃o iterdicit recidiuũ culpe:tertio cõminat ſupplicũ pene.P̃mo rememorat bñficiũ gr̃e.cũ dt ecce ſan⁹ fact⁹ es ⁊c.Circa ſanitatẽ quidẽ ſpiritualem cõſiderare poſſumus medicinã preparatiuã: purgatiuã:cõſeruatiuam.

¶ Primo p̃paratiuã.et iſta eſt cõtritio cordis:nã quãdo pctõr cõteritur diſponit ſe vt de⁹ ſanet eũ:iuxta qd̃ de pctõribus cõtritis ibĩ dt Oſee.xiiij.Sanabo iquit cõtritiões eoꝝ diligã eos ſpõtanee.qr auerſus ẽ furor meus ab eis.

¶ Scdo cōſiderare poſſum⁹ medicinā purgatiuā.ꝛ iſta eſt grā diuina.qꝛ aīa nō pōt eſſe ſimul cū culpa ꝛ gratia qñ con‑fert gratiam aīe tūc ipſam purgat a cul‑pa:ꝛ ſic ſpūaliter ſanat.vnde dicit ipſe hiere.xxx.A vulnerib⁹ tuis ſanabo ꝛc. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ medicinā cōſeruatiuā.ꝛ iſta eſt obſeruātia mādatoꝝ ꝛ exercitatio in operib⁹ bonis.vñ de iſtis dicit̄ Prouer.iiij. Ne recedāt ab oculis tuis cuſtodi ea in medio cordis. vita ſunt inuenientibus ea vniuerſe car‑nis ſanitas. ¶ Scdo xps interdicit reci‑diuā culpe cū dt.iā noli peccare.Scdm auctorē de fide ꝛ legib⁹ pctm̄ hꝫ ſex ma‑las cōditiōes ꝓpter quas hō debet vi‑tare ne ipm̄ faciat:vel ne in ipm̄ ampli⁹ recidiuet. ¶ Nā primo pctm̄ eſt quedaꝫ ſpūalis vulneratio debilitās hoīem in naturalib⁹ ꝛ expoliās ipm̄ gratuitis do‑nis. ¶ Scdo eſt quedam ſpūalis exceca‑tio.vñ Sap.ij.Excecauit enim illos ma‑litia eoꝝ.ꝛ ſophonie.j.ambulant vt ceci qꝛ dño peccauerūt. ¶ Tertio eſt quedā ſpiritualis caſus.vñ de lucifero Ezech. xxviij.peccaui ꝛ cecidi de mōte ſctō dei. ¶ Quarto eſt quoddā vinculū ne homo poſſit meritorie opari.Vñ hiere.v.pec‑cata ꝓhibuerūt bonū a vobis. ¶ Quin‑to eſt quoddā furtū ſpūale vñ Thren. iij.Ocul⁹ me⁹ depredat⁹ eſt aīam meaꝫ. Sexto eſt qdā emptio infernaliū tormē‑torum.vñ Ro.vj.ſtipēdia peccati mors. ¶ Tertio cōminatur ſuppliciū cū dicit ne deteri⁹ aliquid tibi contingat.quidā ſi poſtq̄ de ſtatu culpe venit ad ſtatum gr̄e iteꝝ labitur in peccatuꝫ peior effici‑tur ꝛ dign⁹ maiori pena iuxta ſnīam xpi Mat.xij.i pabola illa immūdi ſpūs ex‑eūtis ab homine:qui poſtmodū ad ipm̄ reuertēs cū ſeptē ſpiritib⁹ nequioribus ſe habitāt igreſſi ibi.ꝛ fiūt nouiſſima ho‑minis illi⁹ peiora priorib⁹. ¶ Quātum ad tertiū dt.abijt ille hō ꝛ nunctiauit iu‑deis.lꝫ enim qui bñ operat̄ non debeat q̄rere laudē ꝓpriā:tñ ille qui recipit de‑bet eſſe grat⁹ ꝛ cōferentē laudare.Quia igit̄ languid⁹ curatus fuit a xpo lꝫ xps exēplariter humanā laudē.fugerit ſe ab ſentādo a turba ipo cognito non debuit tacere.ꝛ iō dr ſm Aug.q̄ iſtud nūciauit iudeis.Exēplo igitur hui⁹ ſanati langui‑di diſcam⁹ in oībus nō ſolū vt ipſe in proſperis ſed in aduerſis deum humili‑ter laudare:ad qđ ſociēdum nos ad mo‑net Chryſo.de ſimbolo.d.Moneo vos vt dñm ſemꝑ bñdicatis:ſi venerint ma‑la bñdicite ꝛ diſſoluent̄ mala.Si ꝓſpe‑ra venerint.bñdicite ꝛ ꝓſpera perſeue‑rabūt.Dicam⁹ igit̄ cum ps.Benedicā dñm in omni tempore ſemꝑ laus eius in ore meo.vt ſic ſemꝑ bñdicēdo ipſum perſeueret nobiſcū donec perueniam⁹ ad eū in gloriā ſempiternā.Ad quam.

¶ Feria.ij.dominice ſecunde in qua‑drageſima. ¶ Sermo.x.

EGo vado ꝛ q̄‑ritis me ꝛ in peccato v͞ro moriemini ꝛc.Jo.viij.Nos videm⁹ ꝑ experiētiā q̄ ho‑mo ꝓpter timorem retrahi‑tur multoties a malo opere.ꝛ hoc dupli‑citer.vel ꝓpter minas ſibi factas.vel ꝓ‑pter periculū qđ ſibi oſtendit̄ immine‑re:vt ſi latroni minet̄ aliquis ꝛ ipm̄ rep̄‑hēdat de ſuis malis operib⁹:vel oſtēdat ſibi imminere ſuſpēſionis periculū ſi fur‑tū faciat.Similiter amore inducitur ad aliqđ bonū operādū opus ꝛ hoc duplici‑ter.vel qꝛ res eſt precioſa ꝛ excellens in ſe:vel qꝛ ab alio amat̄.ꝛ natura veri amo‑ris eſt reciproca vt q̄ diligit diligat̄.Qꝛ igit̄ xps in ſe eſt bon⁹ ꝛ excellens qꝛ ve‑rus deus ꝛ hō.ꝛ qꝛ nos dilexit intenſiſſi‑me merito ipꝫ debem⁹ diligere toto cor‑de ꝛ ipm̄ inq̄tū poſſum⁹ ſequi per opera ſibi placibilia.Sancta igit̄ mr̄ eccl'ia cui eſt cura de filijs ſuis in hoc ſacratiſſimo quadrageſimali tp̄e volēs nos a malo retrahere ꝛ inclinare ad bonū ꝛ timore nos dupliciter trahit.ꝛ amore nos indu‑cit ꝛ ſpecialiter in euāgelio hodierno in quo chriſtus quatuor tangit.ſcilicet.
Auſteritatem iuſte reprehenſionis.
Sublimitatem diuine conditionis.
Seueritatem future diſcuſſionis.
Ueritatem dominice paſſionis.
¶ Primū ꝓbat īfernalis ꝯminatio.ſcđꝫ eternalis ꝓceſſio.tertiū finalis examina‑tio.q̄rtū penalis crucifixio.Primū i pn.

cōm ibi.Dicebāt ergo.tu quis es ⁊c. tertiū ibi.Multa habeo de vobis ⁊c.quartū ibi.Dicit ergo eis ſi exaltat⁹ fue.⁊c.

¶ Prima pars.

Quantū ad primum vbi tangit ⁊c.quod pbat ⁊c.dicit.Ego vado ⁊c.homo quidē poteſt corrigere alium de eius defectibus tripliciter.ſcilicet.
Promiſſionibus allicientibus.
Rationibus inducentibus.
Comminationibus deterrentibus.
¶ Quia vero mali ⁊ obſtinati vt plurimum retrahuntur a ſuis malis operibus ꝯminatiōib⁹ magis ꝙ̄ promiſſionib⁹:iō xp̄s cognoſcēs phariſeos obſtinatos in malitiis ſuis:quia nolebāt ꝓmiſſiōib⁹ allici: nec rationibus aſſentire eos terret comminationibus vt a malitiis deſiſtāt.hic tria poſſumus conſiderare.ſcilicet
Indebitam inquiſitionem.
Conſortiū priuationem.
Periculoſam comminationem.
¶ Quātū ad primū dicit.Ego vado ⁊ ꝗ̄ritis me ⁊c.Xp̄s quidem iturus ad prēꝫ per paſſionē ſuā:cognoſcens iudeos in ſua infidelitate manſuros nec ip̄m debite queſituros:hic ipſis denunciat penaꝫ etiam comminādo.Scdꝫ hoc igitur hic tria poſſumus cōſiderare.ſcilicet
Abſentationem ſaluificam.
Inquiſitionem maliuolam.
Denunciationem peſtiferam.
¶ Quātū ad primū dt.Ego vado ⁊c.xp̄s eīn innuens ſe volūtarie paſſurū pro redēptione humani generis ⁊ iterū ad patrē vt nobis viā pāderet intrādi celum dt.ego vado non vocat⁹ ſed voluntarie vn̄ Eſa.liii.Oblat⁹ eſt quia ipſe voluit:⁊ nō aperuit os ſuum.¶ Quātū ad inquiſitionē maliuolā dt.⁊ queritis me ⁊c.vbi Aug.Queritis me inq̇t ergo nō deſiderio ſꝫ odio.Nā ⁊ illū poſtea ꝙ̄ abſceſſit ab oculis hoīm inq̇ſierūt ⁊ q̇ oderūt ⁊ q̇ amabāt.Illi perſequēdo.illi habere cupiendo.¶ Quātū ad denūciationem peſtiferam dt.⁊ in pctō veſtro moriemini iudei quidē quia xp̄m male q̇ſierūt:nec ad fidē cōuerti voluerūt:ſed pmanſerūt in ſuis erroꝛib⁹.iō ī peccatis ſuis moritur i dicūt ſm Aug.vn̄ de ipſis dici potuit illud Job.xxxvi.Moriet in tēpeſtate aīa eorum.⁊ vita eorum inter effeminatos.
¶ Sciēdū eſt aūt hic vbi fit mētio de q̇rere xp̄m ꝙ loquēdo moraľr ꝙ aliq ſunt q̇ nō q̇rūt dn̄m:nec ip̄ꝫ inueniūt.Aliqui ſunt q̇ q̇rūt ip̄m ſꝫ nō ſicut debent:⁊ iſti et nō inueniūt.Aliq̇ q̇rūt ip̄m ſicut ꝺƀt ⁊ ip̄m inueniūt.¶ Primo aliqui nō querūt dn̄m nec inueniūt ſicut cōfidētes in tēporalib⁹ ⁊ in ipſis ſpē ſuā ponentes ⁊ deū obliuiſcētes quoꝝ cuiꝫ dr Deut.xxxii.Deū qui te genuit dereliquiſti et oblit⁹ eſt dn̄i creatoris tui.Un̄ tales poſſunt figurari per regē Aſa.de quo dr.ii.Paral.xvi.Egrotauit aſſa doloꝛe pedūꝫ vehemētiſſime.nec in infirmitate ſua q̇ſiuit dn̄m ſꝫ magis in medicoꝝ arte confiſus eſt de quo tn̄ ibidem dr:ꝙ non obſtāte medicorū auxilio mortu⁹ ē.¶ Ubi ſciendū ꝙ p regē aſſa qui interpretat factura intelligi pōt hō qui eſt factura dei iuxta qđ ipſe dixit Gen̄.i.Faciamus hominem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄aꝫ: qui dr rex qui in celeſti pr̄ia regnare dꝫ ſꝫ aūt ſic hō creat⁹ fuerit vt regnet ī celo.tn̄ inſtar aſſa infirmat doloꝛe pedum grauiſſime.p pedes eīn intelligit ſꝫ Augu.deſideriū hoīs:quia ſicut corp⁹ mouet loqualiter pedib⁹:ſic aīa mētaliter mouet affectib⁹ iſti aūt pedes.i.affect⁹ infirmari dicunt qn̄ derelicto deo qui deberet ſup oīa diligi hō adheret mundanis:quia vero multi taliter infirmant.iō dt aplſ.i.Coꝛ.xi.Inter vos multi ſunt infirmi ⁊ imbecilles.i.debilitati q̄ntum ad ſpiritualia ꝓpter amorē tēpoꝛaliū.⁊ dormiūt multi.i.nihil ſentiūt de dulcedine diuina.⁊ iō de ipſis cōquerit dn̄s hiere.ii.Me dereliquerūt fontē aque viue.merito ergo dr ꝙ Aſſa mortu⁹ eſt:quia cōueniens eſt vt mortē inueniat qui vitam dereliquit.⁊ iō Ro.i.Qui talia agūt digni ſunt morte Et iō hier.xvii.Maledictus hō qui confidit in homine ⁊ ponit carnē brachiū ſuum ⁊ a dn̄o recedit coꝛ ei⁹.¶ Scđo aliqui q̇rūt xp̄m:ſꝫ nō ſicut debēt:⁊ iſti quia q̇rūt in delitiis coꝛpoꝛalibus ⁊ in peccatis vbi xp̄s nō eſt nō inueniunt vt de quolibet tali verificet illud Prouer.xvii.Qui puerſi cordis eſt nō inueniet bonū vn̄ tales pn̄t figurari p anti

mã querentẽ ſpõſum ſuũ.i.xp̄m q̃ d̕r de ſeipſa Cant.iij.In lectulo meo q̃ſiui p noctes quẽ diligit aīa mea:q̃ſiui eum ꝛ nõ inueni.ſurgã circuibo ciuitatẽ p vi‑cos ꝛ plateas q̄rã quẽ diligit aīa mea:q̃ſiui eũ ꝛ nõ inueni.inuenerunt me vigi‑les qui cuſtodiũt ciuitatẽ:num quẽ dili‑git aīa mea vidiſtis ꝛ ibi ſupple nõ inue‑nit:ꝛ cũ paululũ ptrãſiſſem eos:inueni quẽ diligit aīa mea tenui eũ:nec dimit‑tam. Ubi tria poſſum⁹ cõſiderare ſcȝ

Inueſtigationem ſollicitam.
Adeptionem ſaluificam.
Poſſeſſionem continuam.

¶ Primo inueſtigationẽ ſollicitã.cũ d̕r in lectulo meo ꝛc.vt dictũ eſt:ſponſa eſt aīa:ſpõſus eſt xp̄s.Iſta aũt aīa dȝ multũ ſollicite xp̄m ſponſum q̄rere:vt ſit gene‑ratio querentiũ dñm:querentiũ faciem dei iacob in ps̄.ſȝ tñ aduerte ꝙ in trib⁹ locis d̕r ſpõſa ſponſum queſiſſe.ꝛ in il‑lis ipſum nõ inueniſſe.ſ.in lectulo in cir‑cuitu ciuitatis et inter vigiles. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p lectulũ qui eſt loc⁹ conſola‑tionis corpis intelliguntur oẽs delecta‑tiones carnales. In illis igit̃ o aīa pec‑catrix xp̄m nõ inuenies ſed ſcias q̃d in le‑cto miſere carnalitatis inuenies reue‑ra malitiã in cogitando praua deſideria in appetẽdo impudica verba ꝛ opera in exercẽdo:ꝛ ſic in talib⁹ carebis p̄ſentia ſpõſi tui q̃ tibi daret vitã p grãm:in il‑lis aũt exiſtẽs mortẽ incurris p culpã. vt de te verificet̃ illud.iiij.Re.iiij. Ecce puer mortu⁹ iacebat in lectulo. ¶ Per circuitũ aũt ciuitatis intelligit̃ peccatũ vane glorie ꝛ ſupbie ꝑpter appetitũ in‑debitũ dominãdi multi circumeũt:ꝛ ꝓ‑pter vanã gloriam mulieres ſpecialiter circũeũt vt videãt̃ ab hoibus. O aīa pec‑catrix in talib⁹ nõ inuenit̃ xp̄s:ſed ſcis q̃d inuenies certe q̈tum ad pctm̄ vane glĩe.colli ꝓtenſionẽ oculoꝝ nutationẽ vanos inceſſus.curioſos applauſus:il‑licitos geſt⁹.Indumentũ p̄cioſum.or‑natũ curioſum ꝛc.q̃ hoies ad vanitatem īducũt:ſȝ aduertat miſera aīa ſnlaȝ quã ſibi dñs cominat̃ Eſa.iij.d.p eo ꝙ eleua‑te ſunt filie ſyon.ꝛ ambulauerũt extẽto collo:ꝛ nutib⁹ oculoꝝ ibãt ꝛ pedib⁹ ſuis ꝯpoſito gradu icedebãt decaluabit dñs vertice filiaꝝ ſyon ꝛ crinẽ eaꝝ denudabit vbi aduerte cõfuſionẽ. ¶ Nã p cal‑uationẽ capilloꝝ caput ornãtiũ:intelli‑git̃ denudatio diuine grẽ.aĩem ornãtis qua priuaberis:p crines q̃ accipiũt hic p alienis capillis quib⁹ aliq̃n ſolẽt mu‑lieres adornare:intelligunt̃ ſanctorum ſuffragia quib⁹ aīa exiſtẽs in grã ador‑nat̃.q̃b⁹ pticeps fit oim bonoꝝ q̃ de⁹ p ſanctos hoies operet̃.ſȝ p̄dicta ſequẽs olb⁹ p̄uat̃:cui ꝯminãdo d̕r dñs Naũ.iij. Reuelabo pudẽda tua in facie tua.ꝛ oñ‑dã gẽtib⁹ nuditatẽ tuã ꝛ regnis ignomi‑niã tuã ꝛ ꝓiciã ſup te abhominatiões ꝛ cõtumelijs te afficiã ꝛ ponã te in exem‑plũ. ¶ Quãtũ ad pctm̄ ſupbie inuenies cõtẽtiões emulatiões.odia.rixas ꝛ diſ‑cordias vñ de talib⁹ di.ps̄.In circuitu impij ambulãt. ¶ Per vigiles aũt intel‑ligunt̃ pctm̄ auaritie ꝛ detractionis.qꝛ auari ſemper vigilãt quõ pñt cumulare pecuniã ꝛ detractores inter cõgregatio‑nes hoim ſemp cõponũt mala v̄ba non aduertẽtes miſeri illud qđ d̕r Prouerb. xxiiij.Cogitatio ſtulti pctm̄ eſt ꝛ abomi‑natio hoim detractoꝝ. ¶ In iſtis igit̃ o aīa peccatrix:ſi q̄ras ſpõſum non inue‑nies:ſȝ ſi q̃d q̈tũ ad pctm̄ auaritie repe‑ries exactiões idebitas.vſuras iniuſtas. rapinas volẽtas ꝛ furta. ¶ Quãtum ad pctm̄ detractiõis repies falſas adinuẽ‑tiões.occultoꝝ publicatiões:bonorum murmuratiões:maloꝝ augmẽtatiões.in iſtis igit̃ oib⁹ nõ inuenit̃ xp̄s. ¶ Scḋo cõſiderare poſſum⁹ adeptionẽ ſaluificã: cũ d̕r paululũ ꝛc.Nã poſtq̈ hõ tranſiuit carnis delitias p puritatẽ mũdi excellẽ‑tias p hũilitatẽ ꝛ mũdi diuitias p paup‑tatẽ tũc xp̄ȝ ſpõſum reperit vt poſſit ſic cõſolatorie ſibi dici illđ Eccls.xj.Poſt mlta tpa inuenies illũ. ¶ Tertio ꝯſidera‑re poſſum⁹ poſſeſſionẽ ꝯtinuã.cũ d̕r.te‑nui eũ nec dimittã.Nã poſtq̈ hõ dimiſ‑ſis vitijs ad ſtatũ grẽ venit.i q̃ xp̄m ſpõ‑ſum ſuũ inuenit:dȝ ipm tenere firmiter qđ q̄dẽ facit q̃n pſeuerat in bonis opib⁹ nec reuertit̃ ad pctã.vñ ſibi d̕r Apoc. iij.tene qđ habes.dicat igit̃ illud Ioſ. j.nõ dimittã neqȝ derelinquã. ¶ Ter‑tio aliũ querũt chriſtum debito modo ꝛ iſti inueniũt.ꝛ q̃liter reperit̃ audi Ber.

Sermone.xxiiij. Si nolum⁹ nō fruſtra q̄rere dñm.queram⁹ veraciter.q̄ram⁹ frequēter.q̄ram⁹ pſeuerāter.vt nec q̄ram⁹ p̄ illo aliq̄d.ſed ab illo aliq̄d q̄rertāt. facili⁹ eſt em̄ celū ⁊ terrā trāſire q̄ vt ſic q̄rēs nō inueniat:ſic petēs nō accipiat:⁊ ſic pulſanti nō aperiat.vt igit̄ dñm ſollicite q̄ram⁹ dr.Eſa.lv. Querite dñʒ dū inueniri pōt.inuocate eū dū ppe ē. ❡ Quātū ad cōſortiū priuationē dicit q̄ ego vado ⁊c. Ubi tria poſſum⁹ conſiderare ſcʒ.

Xp̄i propoſitionem ſeparantem.
Collegij heſitationem perturbantem.
Dicti declarationem euidentem.

❡ Quātū ad primuʒ dicit.quo ego vado vos nō poteſtis venire.Nā p iſtā poteſtā q̄ xp̄s dixit iudeis incredulis dat̄ nobis intelligi perpetua ſeparatio q̄ ſeparabunt̄ a xp̄o.⁊ hoc eſt quod dicit Jo. q̄ritis me ⁊ non inuenietis vbi ſum ego vos nō poteſtis venire. ❡ Quātū ad collegij heſitationem perturbantem dicit. Dicebāt ergo iudei ⁊c. Judei em̄ ſcd̄m Aug.tanq̄ carnales nō intelligētes ſpiritualiter quod dictū erat a xp̄o inter ſe q̄ſierūt.ſi xp̄s ſeipſʒ vellet interficere.q: dixerat q ipſi nō poterāt ire q̄ ipe ibat. q̄uis fatua eſſet iſta cogitatio.cū ⁊ ipſi eſſent morituri.ex quo dat̄ itelligi q ipſe loquebat̄ de regno celorū ad quod erat itur⁹ poſt mortē. ❡ Quantū ad dicti declarationē euidētē dicit.et dicebat eis. vos deorſum ⁊c.xp̄s quidē declarādo dictum ſuū intēdit talem rationem res habentes cōtrarias ꝓprietates nō poſſunt ire ad eūdē locum.ſicut patet de grauibus ⁊ leuibus:ſed ego ⁊ vos habem⁹ cōtrarias proprietates.ergo.probo maiorem:quia vos p peccata veſtra grauati eſtis deorſum ⁊ de hoc mundo.ego autē ſum de ſuperi⁹ ⁊ nō de hoc mūdo:q: mūdane ſicut vos nō viuo. ❡ Quātū ad tertium dicit.Dixi ergo vobis ⁊c.vbi duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.

Comminationem aggrauantem.
Rationem ſufficientem.

❡ Quātū ad p̄mū dicit.dixi ergo ⁊c.Nā xp̄s ſʒ Aug.nō cōminat̄ iudeis q pctm̄ haberēt:q: iſtud eſt cōe omnib⁹.vn̄ p̄s. Qm̄ ego in iniquitatib⁹ concept⁹:ſum:⁊ in pctis concepit me mater mea.ſed q: morituri erāt in pctis eoꝝ. ❡ Quātū ad rōnē ſufficiētē dicit.ſi enim non credideritis ⁊c. Nā illud qd̄ xp̄s dixerat iudeis ſcʒ moriemini in peccatis vr̄is.hoc euidenter ꝓbat.d.ſi em̄ nō credideritis q: ego ſum.moriemini in pctō veſtro.ex q̄ pōt iō talis formari.qd̄ caret vita ſpūali natum habere vitoʒ mortuū eſt ſicut ptʒ de carēte anima.ſʒ vos caretis vita gratie.ergo eſtis morituri.q autē caretis vita gratie patet:q: vita anime eſt fides cuʒ charitate.iuxta illud Abacuk.ij.Ecce quid incredulus eſt non erit recta aīa eius in ſemetipſo.iuſtus autem in fide ſua viuit.ſed vos caretis fide q: nō credidiſtis quia ego ſum ille q̄ promiſſus ſum in lege vēturus nec credidiſtis me deū eſſe nec creditis mee doctrine nec igit̄ caretis vita anime.⁊ p conſequēs eritis morituri:⁊ q: i infidelitate veſtra perſeuerabitis moriemini in peccato. Nam iuxta illud Chriſti Mar.xvj. Qui non crediderit condemnabitur.⁊c.

❡ Secunda pars.

SEq̄t.Dicebāt ergo ei tu q̄s es ⁊c. Ubi tangit ſublimitatē diuine ꝯditiōis qd̄ ꝓbat eternalis proceſſio. q: oēs hoīes natura ſcire deſiderāt primo metaphi.hic ē q qn̄ aliq̄s videt vl̄ audit aliq̄ magna d̄ aliquo:ignorās vn̄ ꝓcedit de ipſis certificari deſiderat vt ei⁹ anim⁹ q̄etet̄. ❡ Q: igit̄ xp̄s poteſtatiue iudeos rephēdit q: nō credebāt in ipm̄:nō dicit expreſſe qui ipſum interrogant q̄s ſit vt clarius ipſum cognoſcāt q̄b⁹ xp̄s quis ſit rn̄det. Scd̄m hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.

Judeorum anxiam interrogationem.
Xp̄i lucidam reſponſionem.

❡ Quātū ad p̄mū dicit.dicebāt ergo tu q̄s es. Nā qn̄ aliq̄s de ſeipſo p̄ſumēs.reprehēdit ab aliq̄ quē ignorat multotiēs indignat̄.⁊ iō q̄runt ab ipſo cur iſta faciat.et.q̄s ſit ipe.q: igit̄ xp̄s iudeos acriter reprehēdit.d.q morient̄ in peccato ſuo indignati q eos reprehenderat ſm Aug.Dixerūt ei tu q̄s es. ❡ Quātū ad ſcʒ dt.Dixit eis ieſ⁹ principiū ⁊c.xp̄s em̄ interrogat⁹ a iudeis q̄s eſſet cū de⁹ ver⁹ ⁊ hō eſſet.Rn̄dit eis aliq̄ p q̄ deū ⁊

hoiem ſe demõſtrauit.Nã.d.ſe pncipiũ
oſtẽdit ſe fore deum.d.aũt ſe loqui ſe ve
rum hoiem indicauit.¶ Sciẽdũ eſt aũt
ꝙ principiũ duobus modis accipit.vno
mõ ꝑſonalr.eo mõ quo dicim⁹ eſt prin-
cipium totius deitatis.ꝛ iſto mõ nõ di-
cit filius ſe fore principiũ cũ habeat na
tiuitatis ſue pricipiũ patrẽ.alio mõ prin
cipiũ accipitur ſnialiter.Et iſto mõ fili⁹
ſe dicit principiũ ꝛ de iſto pripio poſſu-
mus exponere illud Colł.j.Oĩa ꝑ ipm ꝛ
in ipſo creata ſunt.ꝛ ipſe eſt aň oẽs ꝛ oĩa in
ipſo cõſtãt.ꝛ ipſe caput corporis eccłie
qm̃ eſt pricipiũ primogenit⁹ ex mortuis
vt ſit in oĩb⁹ ipſe primatũ tenẽs.qꝛ in ip
ſo ꝯplacuit oẽm plenitudinẽ habitare.ꝛ
ꝑ eũ recõciliare oĩa ſiue q̃ in terris ſũt.
Ubi iter alia ꝗtuor poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ.
Primitatem in eſſendo.
Autoritatem in preſidendo.
Formalitatem in influendo.
Pietatem in concordãdo.
¶ Primo primitatem in eſſendo:cum dr
ꝙ ipſe eſt ante oẽs.Nã ipſe tã omnium
creaturaꝝ principiũ exiſtẽs ante oĩa lꝫ
duratiõe etnã.vt ſic dicere potuerit il
lud Eſa.xliij.Añ me nõ eſt format⁹ de⁹ ꝛ
poſt me nõ erit:ego ſuꝫ dñs ꝛ nõ ẽ abſqꝫ
me ſaluator.¶ Scdo ꝯſiderare poſſum⁹
autoritatẽ in p̃ſidendo:cũ dicit.ꝛ ipſe ca
put corporis eccłie.oẽs q̇dẽ fideles cuꝫ
xp̃o faciunt vnum corp⁹.cuius caput eſt
xp̃s:ꝛ q̇libet fidelis eſt mẽbrum hui⁹ cor
poris.iuxta qđ de ipſo loquens apl's di
cit Eph.j.Ipſum.ſ.xp̃m dedit.ſ.deus ca
put ſup oẽm eccłiam q̃ eſt corp⁹ ipſius.
¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ fontalitatẽ
in influẽdo:cũ dr ꝙ i ipſo cõplacuit oẽm
plenitudinẽ inhabitare.ꝛ qꝛ ipſe caput
eccłie.ꝛ de natura capitis ẽ influere i ce
tera mẽbra.iõ xp̃s vt caput ſuoꝝ fideliũ
in ipos vt in ipſi⁹ mẽbra ſpũalia gr̃a in
fluit abũdãter.iuxta illud Jo j.Uidim⁹
gl'iam ei⁹ gl'iã ꝗſi vnigeniti a prẽ plenũ
gr̃e ꝛ ꝟitatis.ꝛ infra.de cui⁹ plenitudie
nos oẽs accepim⁹ gr̃aꝫ ꝓ gr̃a.¶ Quar-
to ꝯſiderare poſſum⁹ pietatẽ in ꝯcordã-
do cũ dr pacificãs oĩa ꝑ ſanguinẽ ꝛc.añ
aduẽtũ q̇dẽ xp̃i in mũdũ magna guerra
erat ꝓpť pcťm primoꝝ parẽtũ iter deũ
ꝛ humanũ genus.ſed xp̃s ꝑ ſuũ p̃cioſum
ſanguinẽ pacẽ inter eos ꝓcurauit.iuxta
illud Eph.ij.Nũc aũt in xp̃o ieſu vos q̃
eratis aliq̃n lõge:facti eſtis ꝓpe in ſan-
guine xp̃i.ipſe eñ eſt pax nr̃a q̃ fecit vtra
qꝫ vnũ.

¶ Tertia pars.

Sequitur multa habeo de vo-
bis loq̃ ꝛc.Ubi tãgit ſeueritã
tẽ future diſcutionis.qđ pro-
bat finalis examinatio. Ille
enim q̃ dꝫ alium iudicare:dꝫ
eſſe iuſt⁹ ꝛ verax vt ſuũ iudiciũ ꝓpť ali-
quẽ non ꝑuertat.iuxta qđ dr Exo.xxiij.
Non ſequeris turbam ad faciẽdũ malũ.
nec i iudicio plurimoꝝ acq̇eſces ſnie vt
a ꝟo deuies.xp̃s igiť q̃ verax ẽ cũ recti-
tudine iudicabit.iuxta illđ ps.Juſt⁹ es
dñe et rectum iudiciũ tuum.Scđm hoc
igitur hic tria poſſumus cõſiderare.ſcꝫ.
Diſcutientis examinationem.
Sententiantis rectificationem.
Judeorum excecationem.
¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit multa habeo de
vobis ꝛc.qꝛ eñ xp̃s venit i mũdũ vt ſal-
uator hũani gñis:nõ aũt vt iudex.iuxta
illud Jo.iij.Non enim miſit deus filiuꝫ
ſuum in mũdum vt iudicet munduꝫ ſed
vt ſaluet mũd⁹ ꝑ ipſum.In fine ꝟo mũ-
di vt iudex veniet ꝛ diſtincte diſcutiens
merita ꝛ demerita ſinguloꝝ.hinc eſt ꝙ
iudeis nõ dixit multa de vobis iudico
in pñs:ſed habeo iudicare in futurum.
¶ Quãtũ ad ſcđꝫ dicit.ſꝫ q̃ me miſit ꝛc.
tunc q̇dẽ ſnia alicuius dꝫ ratificari qñ
eſt ꝓlata veraciter ꝛ nullã cõtinet falſi-
tatẽ:vt ergo xp̃s oſtendat ſuã ſniam eſſe
ratã ꝛ firmã oſtendit ꝙ in ſua ſnia nulla
falſitas põt eſſe.Nã cũ ipſe non loq̇tur
niſi ꝙ audiuit a prẽ:ꝛ ſuũ loqui ꝛ audire
ſunt idẽ qđ a prẽ ꝓcedere ſm Alchimũ.
ꝛ ipẽ ꝓcedit a prẽ qui eſt veritas ꝑ eſſen
tiã non poteſt cadere falſitas.cõſequẽs
eſt ꝙ ſententia data ꝑ xp̃m ſit totaliter
vera.ꝛ ſic poſſum⁹ dicere illud Jo.xvij.
ſermo tuus veritas eſt.¶ Quãtũ ad ter-
tium dicit.ꝛ non cognouerunt qꝛ patreꝫ
eius dicebat deũ.Chriſtus enim mẽtio-
nem faciãs de illo qui miſit euꝫ.d.q̃ me
miſit verax eſt dabat intelligere patrẽ q̃
miſit euꝫ in mundũ:ſed iudei velut ceci
hoc non intellexerunt.Nam iuxta illud
Sap.ij.Excecauit autẽ illos malitia eo

rū. ¶ Sciēdū eſt aūt hic vbi ſit mētio de Chriſto mūdū iudicaturo. ꝙ in extremo habebit multa de pctōrib⁹ iudicare. ſcʒ.
Cogitationes cordium.
Locutiones orum.
Malignitates operum.
¶ Primo cogitatiōes cordiū: iuxta illō Ps. Ipſe ſcrutās corda ꝛ renes deus. nō erit eñi aliq̄ cogitatio quā habuerit hō ꝯ volūtatē diuinā quā ipſe nō iudicet et clare intueatur. et iuſto iudicio iudicet. Quid igit pctōr miſerrime rñdere vl' dicere poteris dño: cū tuū cor intuebit in quo nō inueniet ſuā imaginē. i. gratiam: nec ſuperſcriptionē ſuā. i. bonas cogitatiōes ꝛ virtutes inſertas ꝛ īterrogabit. cui⁹ eſt imago hec ꝛ ſupſcriptio Matth. xxij. Reuera nō reſtabit aliq̄ rñſio niſi q̄ ſequit ibi. ſ. ꝙ te a ꝟitate coactū oportebit rñdere. ꝙ hec imago. i. aīa tua eſt ceſaris. i. diaboli cui⁹ es ſecutus inſtinctū qꝛ rñſiōe velis nolis ſic facta q̄d aliō reſtabit miſer peccator. niſi vt cōtra te ꝓferat ſnīa quā dñs dedit ibidem. ſ. reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari. i. te peccatorē qui fuiſti diaboli diabolo ꝑpetuo cruciādū. ꝛ q̄re qꝛ Eccli. iij. Cor nequā grauabit dolorib⁹ vbi ſubdit cor durū male habebit i nouiſſimo. cor igit tuū o pctōr impenitēs. quod fuit nequā ꝑ malas cogitationes ꝛ durū ꝑ obſtinationē in nouiſſimo. i. in die iudicij malum habebit. qꝛ penis eternis cruciabit. ¶ Scḋo iudicabit locutiōes eorū. Nā nihil erit locutum cōtra volūtatem diuinā de quo non oporteat hoīes reddere rōnem. ꝛ hoc eſt qḋ ipſe dicit Mat. xij. Dico aūt vobis ꝙ de omni verbo ocioſo qḋ locuti fuerint hoīes reddēt rōnem in die iudicij. ex ꝟbis tuis iuſtificaberis ꝛ ex ꝟbis tuis cōdēnaberis. ¶ Cōſidera igit o miſer peccator qualeʒ rōnem reddere poteris. de periurijs. de detractionib⁹ ꝛ diffamationibus. cū tibi dicat Ps. Tota die in iuſticiā cogitauit lingua tua ſicut nouacula acuta feciſti dolū dilexiſti malitiā ſuper benignitatē iniq̄tatē magis q̄ loq̄ eq̄tatē dilexiſti oīa verba ꝓcipitationis lingua doloſa. Reuera iſtis ſic tibi obiectis male poteris rñdere. ꝛ iō ꝯtra te ꝓferet illa ſnīa q̄ ibidē ſequit. ꝓpterea de⁹ deſtruet te in finē euellet te. ꝛ emigrabit te de tabernaculo tuo. ꝛ radicē tuā de terra viuētiū. ¶ Tertio iudicabit malignitates operum. ḋ. cuilibet illud Luc. xvj. Redde rōnē villicatiōis tue. quā rōnem reddere poteris o miſer pctōr qñ angel⁹ q̄ dat⁹ erat ad iuſticiā loquet ꝯ te teſtimoniū. ḋ. xp̄o iudici illud Jo. vij. Ego teſtimoniū ꝑhibeo de illo qꝛ opera ei⁹ mala ſunt que audito o miſer pctōr contra te iudex dabit ſententiam. ḋ. illud Mat. xxij. Ligatis manibus eius ꝛ pedib⁹ mittite eū i tenebras exteriores ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentiū. ¶ Iſte iudex fuit figurat⁹ Apoc. xix. vbi ḋr vidi celū apertū ꝛ ecce equus albus ꝛ qui ſedebat ſup eū vocabat fidelis ꝛ verax: ꝛ i iuſticia iudicat ꝛ pugnat: oculi autē eius ſicut flāma ignis ꝛ i capite ei⁹ dyademata multa habēs nomē nouū ſcriptū qḋ nemo nouit niſi ipſe ꝛ veſtit⁹ ē veſte aſpſa ſanguine. ꝛ vocabat nomē ei⁹ ꝟbū dei. ꝛ exercit⁹ q̄ ſunt in celo ſequebant in eq̄s albis veſtimēti biſſiʒ albū ꝛ mūdū. ꝛ ex ore eius ꝓcedit gladius acut⁹ vt in ipſo ꝑcuteret gētes ꝛ habet in veſtimento ꝛ in femore ſuo ſcriptū rex regū ꝛ dñs dñantiū vbi quinq̄ poſſumus conſiderare. ſcʒ.
Situationem puriſſimam.
Nominationem mirificaʒ.
Glorioſum ornatum.
Generoſum principatum.
Gratioſum comitatum.
¶ Prio ſituationē puriſſimā cū ḋr ꝙ ſedebat ſup equū albū. Nā ꝑ equū albū intelligi pōt. vno modo illa nubes cādida ſuper quā xp̄s ad iudicādū ſedebit. alio mō ꝑ equū albū intelligi pōt xp̄i humanitas tota mūda ꝛ puriſſima in q̄ deitas dici pōt ſedere. ¶ Scḋo ꝯſiderare poſſumus noiationē mirificā cū ḋr ꝙ vno mō vocabat fidelis ꝛ verax ꝛ alio noīe ꝟbuʒ dei. ꝛ ꝙ habebat nomē qḋ nemo nouit niſi ip̄e. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ i xp̄o ē duplex natura diuina. ſ. ꝛ hūana. ſʒ naturā diuinā vocabat ꝟbū dei: ſm aūt humanā vocabat fidelis ꝛ verax. tot⁹ aūt ſm ꝙ xp̄s cōplectitur naturā diuinā ꝛ humanā ḋr habere nomē qḋ nemo ſcit niſi ip̄e vel qꝛ ꝑ naturā nō eſt nobis iueſtigabilis tā mirabilis vnio vel qꝛ ab infidelib⁹ xp̄s nō

cognoſcitur. ſ; tñ ab ipſius fidē habēti-
bus ꝗ dicunt vnū cū ipſo vt ſic potuerit
ſibi dici deꝰ ꝑ illud.ij.Re.vij.Feci tibi
nomē grāde iuxta nomē magnoꝝ ꝗ ſunt
in terra. ¶ Tertio cōſiderare poſſumus
ornatū glorioſum ꝗ fuit multiplex ꝓmo
dr ꝙ oculi eiꝰ ſunt ſicut flāma ignis per
quos intelligit eiꝰ clara ꝛ ifalibilis co-
gnitio ꝑ quā ſcit oīa generalr tā bona ꝙ
mala.vñ Eccli.xxiij.Oīa videt oculus
eiꝰ. ¶ Scđo dr ꝙ habebat in capite dia-
demata multa per ꝗ intelligunt diuerſa
premia que ſm diuerſitatē meritoꝝ iu
ſtis retribuet vt ſic poſſumus dicere de
quolibet illđ Pſalmiſte.x. Poſuiſti dñe
ſuper caput eius coronā de lapide ꝓcio-
ſo. ¶ Tertio dicit ꝙ erat veſtitus veſte
aſperſa ſanguine.ꝑ quē intelligit corpꝰ
xp̄i ieſu ꝓ nobis vulneratū cruce.ꝗ fuit
ſuo proprio ſanguine rubricatꝰ. ¶ Quar
to dr ꝙ ex ore eiꝰ ꝓcedebat gladiꝰ acu-
tus.ꝑ quā intelligit ſeueta ſñia.de qua
ꝑcutiet pctōres.ꝛ ideo dr ꝙ in ipſo ꝑcu-
tiebat gētes.i.gentilr ꝛ ſine lege viuen-
tes. ¶ Quarto poſſumꝰ cōſiderare gene
roſum principatū cū dr ꝙ habebat in ve
ſtimento ꝛc. Nā ꝑ veſtimentū corpꝰ coo
periēs intelligitur eius humanitas xp̄i
nobis deitatē occultās.qꝛ in xp̄o ſolū vi
debatur humanitas ſub qua latebat dei
tas.ꝑ femur ꝟo corpus ſuſtētans huma
nitatē.xp̄s igit in veſtimento.i.in huma
nitate habebat ſcriptum rex regū.qꝛ de
ſtirpe regia.i.dauidica fuit natus in fe-
more ēt in deitate ſcriptū habebat rex re
gū ꝛ dñs dominātiū qꝛ ſ; naturā diuinā
ip̄e deꝰ magnꝰ ꝛ rex magnꝰ:magnus ſup
oēs deos. ¶ Quinto poſſumꝰ ꝯſiderare
gratioſum comitatū.cū dr ꝙ exercitꝰ ſe
quebatur eū in albis. Nā per iſtū exerci
tū albatorū ſequētiū xp̄m intelligit mul
titudo iuſtorum qui poſt finale iudicium
ibunt in paradiſum cum chriſto.de quo
admiratiue queritur Apoca.vij. Hi qui
amicti ſunt ſtolis albis.qui ſunt et vn-
de venerunt. cui queſtioni reſponde-
tur ibidem cum ſubditur.hi ſunt qui ve
nerunt de tribulatione magna et laue-
runt ſtolas ſuas et dealbauerunt eas
in ſanguine agni.

¶ Quarta pars.

SEquit. Dixit ergo eis ih̄s ꝛc.
Cū exaltatꝰ fuero. Ubi tāgit
veritatē dñice paſſiōis.qđ ꝑ-
bat pen… crucifixio. Ubi tria
poſſumus conſiderare:ſc;.
Mortalitatem humanitatis aſſumpte.
Sublimitatem deitatis excelſe.
Utilitatem pluralitatis conuerſe.
¶ Quātū ad primū dicit. Dixit ergo eis
ieſus ꝛc. Nā tūc exaltari dici potuit xp̄s
qñ pro nobis fuit eleuatus in cruce.vñ
Augu.exaltatus eſt qñ pēdebat in ligno.
Iſta autē exaltatio xp̄i fuit cauſa nr̄e ſal
uationis. Nam xp̄s ꝑ paſſionem nos re
dimēs de infimis vbi eramꝰ ꝓpter pctm̄
proſtrati traxit nos ad ſupna quādo nos
ſibi per fidem ꝛ grām copulauit.iuxta qđ
ip̄e ꝑdixerat Jo.xij. Ego ſi exaltatꝰ fue-
ro oīa trahā ad me ipſum ꝛ hoc eſt qđ ſi-
gnificatiue loquēs dixit Joan.iij. Sicut
Moy.exaltauit ſerpētē i deſerto ita exal
tari opꝫ filiū hoīs.vt oīs ꝗ credit in ip̄o
nō pereat ſed habeat vitā eternā.de hoc
aūt ſerpente dr Numeri.xxj.ꝙ qñ
Moy. ducebat populū dñi ꝑ deſertū vi
irēt in terrā ꝓmiſſionis murmurauerūt
ex itineris longitudine contra dñm.ꝙ-
obrē miſit dñs ignitos ſerpētes in popu
lo ipſos mordētes aculeis ꝛ grauiter af
fligentes qui venientes ad Moy.dixerūt
peccauimus.qꝛ locuti ſumus cōtra dñm
ꝛ te.ora vt tollat a nobis ſerpentes.ora-
uit igit Moy.ꝓ populo cui dñs dixit fac
ſerpentē eneū ꝛ pone eum pro ſigno ſup
colūnā ligneā:quē aſpicientes ꝑcuſſi ab
ignitis ꝗ; ſerpētibꝰ ſanabant. ¶ Ubi ſciē
dum ꝙ ꝑ ppl'm dñi intelligit totū genus
humanū.qđ dei populus dici pōt iuxta
illud ps. Ipſe eſt dñs deꝰ nr̄ nos aūt po-
pulus eius ꝛ oues paſcue eius. Per de-
ſertū igit intelligit iſte mūdus qꝛ inſtar
deſerti ab hoibus ꝑ mortē deſerit.ꝑ ter-
rā ꝟo ꝓmiſſionis intelligit celeſtis pria
de qua ps. Portio mea dñe ſit in terra vi
uentiū:hoies igit in hoc mūdo ꝑegrinā
tes vt vadant ad terrā ꝓmiſſionis:ideſt
ad patriā celeſtem murmurare dicuntur
dum nō cognoſcētes diuina ſapiētia ſibi
regratiari pigreſcūt.ꝙs deꝰ vidēs ſic pi
gros dr ſibi mittere ſerpētes ignitos qñ
permittit ꝙ demones ſerpētes venena-

ti eos tentāt. iſti ſerpentes .i. demones
habēt aculeos ⁊ venenū ꝯiunctū cū acu
leo eſt qđ ꝯſenſus cōiunct⁹ ſuggeſtioni
ex quo deliberato cōſenſu qn̄ homo de
aliquo pctō mortali cōſentit inſtar ve-
neni inficiētis corp⁹ inficitur ꝑ pctm̄. ⁊
ſicut venenati ab illis ſerpentib⁹ graui
ter affligebant in corpore ſic multoma-
gis venenati ꝑ pctm̄ in anima tāto pl⁹
deberent affligi quanto aīa nobilior eſt
corpore. ſic aūt afflicti pctōres debēt ad
deū recurrere ſperātes in ei⁹ miſericor
dia ⁊ culpā ſue ingratitudinis cogno-
ſcētes ⁊ dicere. peccauim⁹ qꝛ locuti ſu-
mus ꝯ dn̄m non regratiādo ſibi de bn̄-
ficiis ſuis. ⁊ vt meli⁹ exaudiat a domi-
no debēt habere recurſuꝫ ad Moy. i. ad
aliquē mediatorem bonum. ⁊ deo acce-
ptū vt pro ipſo debeat orare cui oranti
reſpondet a domino qualiter poſſit cu-
rari. cui⁹ infirmitatis medicina eſt ſer
pens ene⁹ poſitus ſuper lignum. Nā ꝑ
ſerpentē eneum poſitum ſuper lignum
intelligit chriſtus ieſus ꝓ nobis eleua
tus in cruce. Nā ſerpēs ene⁹ habet for
mā ſerpentis. ſed non habet venenum.
ſerpentē autē de ſua natura videtur ſi-
gnare prudētiā. iuxta quod dicit chriſt⁹
diſcipulis Matt. x. Eſtote prudentes ſi
cut ſerpētes. prudētia vero ⁊ aſtutia ſer
pentis quantū ad preſens ſpectat co-
gnoſcit in duobus. ¶ Primo dum au-
dit vocē incantatoris vnā aurem ponit
in terrā. ⁊ aliā claudit cauda ne poſſit vo
cem incātātis audire. cui⁹ exemplo dū
homo audire incipit incātantis .i. ſenti
re tētatiōes diaboli vnam aurem debet
ad terram ponere ⁊ ſic eaꝫ claudere cōſi
derando propriā vilitatem quia de ter-
ra eſt in terrā debet reuerti. Aliā ꝟo de
bet cū cauda claudere cōſiderādo ꝙ in
hoc mundo finē habet viuendi q̄ finis
datur intelligi per caudā que eſt vltima
pars animalis ⁊ ſic nō cōſentire diabo
li ſuggeſtionib⁹. ¶ Scđo cognoſcit ſer
pentis prudentia. qꝛ qn̄ ſentit ſe graua
tū pelle vetuſta mollificat ipām ꝑ quā
mollificatā intrat ꝑ arctū foramē aliqđ la
pidis ⁊ ſic pelle vetuſte dimiſſa egredit
cū alia renouata ⁊ ſic efficit habilior ad
reptādū. ¶ Cui⁹ exemplo peccator ha-
bens vetuſtā vitiorum ipſum grauantiū
debet ſe mollificare per aquā lachrymo-
rum ſua deplorādo peccata. ⁊ ſic foramē
anguſtuꝫ auſteritatis intrare penitētie.
⁊ ibi vetuſtem pellem .i. peccata dimitte
re ꝑ integrā cōfeſſionē. ⁊ ſic accepta no-
ua pelle grē efficit habilis ad exercēdū
ſe in operibus virtuoſis. ¶ Venenū aūt
ſignat pctm̄ qꝛ igitur per ſerpentem ſi-
gnatur prudentia. per venenū aūt pctm̄
ſerpēs eneus qui eſt ſine veneno ſignat
prudētiā xp̄i qui fuit ſine pctō qꝛ igitur
ſm̄ aplm̄ .j. Corinth .j. xp̄s eſt dei virt⁹ ⁊
ſapientia qui iuxta illud .j. Petri .ij. Pec
catum nō fecit nec inuēt⁹ eſt dol⁹ in ore
eius ꝑ ſerpētem eneum cōuenienter pōt
deſignari. ¶ Hic autē ſerpēs eneus .i. ie
ſus tūc in deſerto fuit ſuꝑ palū in ſignū
poſitus qn̄ in iſto mūdo fuit eleuatus in
cruce. ſicut igit tūc q̄ morſi erāt a vene-
natis ſerpentib⁹ aſpicientes ſerpentem
eneū ſuꝑ palū poſitū curabant ſic ⁊ nūc
quicūqꝫ ꝓpter peccatū ſe venenatū ſen-
ſerit. ſi xp̄m eleuatū in cruce reſpexerit
paſſionē ei⁹ meditādo in corde recipiet
ſanitatē. q̄s eni peccator tā miſer ⁊ ple-
nus ſceleribus cogitās precium redem
ptionis ſue qđ quidē fuit precioſus ſan-
guis Chriſti ieſu nō conuertatur de via
ſua mala ⁊ reuertatur ad dominuꝫ vt ſui
miſereatur. ⁊ animam ſuam ſeruet mun
dā. reuera null⁹ niſi ſit inſipiēs. ¶ Quā-
tum ad ſcđm dicit. tunc cognoſcetis qꝛ
ego ⁊c. Nam quia ieſus non ſolum erat
homo ſed deus. ⁊ eſſentialiter idem cuꝫ
patre ideo eius ſublimitas eſt excellē-
tie magne. vnde quātū ad eius ſublimi-
tatem quinqꝫ poſſumus conſiderare. ſcꝫ

Sublimitatem in eſſendo.
Veritatem in docendo.
Natiuitatem in procedendo.
Societatem in adherendo.
Conformitatem in volendo.

¶ Quātū ad primū dicit. tunc cognoſce
tis qꝛ ego ſum. entitas xp̄i nō fuit enti-
tas participata ſꝫ ꝑ eſſentiā iuxta qđ di-
xit Moy. Exo. iij. Sic dices filiis iſrael q̄
eſt miſit me ad vos. ¶ Quātū ad ꝟitateꝫ
in docēdo dicit ſicut docuit me pr̄ hec lo
quor. Nā qꝛ fili⁹ qđ docuit hꝫ a pr̄e ⁊c. pr̄
cū ſit ꝟitas nō poſſit niſi vera dicere iđ

xp̄i doctrina vera fuit. ¶ Quātū ad natiuitatē in pcedendo dicit.a meip̄o facio nihil in diuinis eñ pr ſol⁹ eſt a ſeipſo q2 eſt principiū ꝛ nō de pricipio.et iō dr toti⁹ principiū.vñ Augu.A meip̄o non ſum filius eñ eſt de patre de⁹. ¶ Quātū ad ſocietatē ĩ adherēdo dicit ꝛ q̊ me miſit mecū eſt vt nō relinq̄t me ſolū ꝓpter veritatē q̇dē eſſentie pr̄is cū filio ſemꝑ pat eſt cū ipſo ꝛ ipſe cū patre.iuxta illō quod d.Jo.viij.Et ſi iudico ego iudiciū meū verū eſt q2 ſolus nō ſum ſ3 ego qui miſit me pater. ¶ Quātū ad cōformitatē in volendo dicit.q2 ego q̄ placita ſunt ei facio ſemꝑ.ꝛ hoc eſt quod dicit Jo.viij. Meus cibus eſt vt faciā volūtatē ei⁹ q̇ miſit me vt pficiā opus eius. ¶ Quātū ad tertiū dicit hec illo loquēte multi crediderunt in eum.magna quidē vtilitas fuit audiētib⁹ p̄dicationē xp̄i ad viā veritatis ꝯuerti. Nā ſicut ipſemet ſaluator dicit Jo.iij. Pater diligit filiū ꝛ oīa dedit in manu ei⁹.qui credit in filium habet vitam eternam. Ad quam ꝛc.

¶ Feria.iij.dominice ſecūde in q̄drageſima. Sermo.xl.

Tunc locutus eſt ieſus ad turbas ꝛ ad diſcipulos dic̄.ſup cathedrā Moy.ſederūt ſcribe ꝛ pharisei oīa ergo q̄cūq3 dixerint vobis ſuate ꝛ facite ꝛc.Mat.xxiij. Nō naturalis nos docet officiū eſſe boni agricole ſpālis bonas herbas ꝛ plantas ĩ horto ſuo ſeminare plātare ꝛ fouere:malas āt euellere ꝛ extripare.ſic ſuo mō officiū ſpūalis agricole.ſ.doctoris ꝛ ſpūalis paſtoris eſt in grege ſibi ſubdito vel ꝯmiſſo ꝟtutes inſerere ꝛ vitia extirpare. ¶ Q2 igit̄ xp̄s eſt ſpūalis agricola cui⁹ hort⁹ aīa nr̄a iſtar bonoꝝ opeꝝ vel ſeminū nitit̄ ſeminare virtutes ꝛ grām ꝛ inſtar maloꝝ vitia extirpare.ꝛ aliq̄n ꝑ ſeipſum nos edocēs aliq̄n ꝑ ſuos predicatores miniſtros.l3 aūt ipſe cū nos doceat verbo doceat ꝛ exēplo.tñ cū docemur ꝑ miniſterium hominū aliquādo verbo docemur licet nō exēplari cōuerſatione vl̄ vita multi multa dicunt ꝛ faciūt valde pauca in quib⁹ vitā maloꝝ non debemus reſpicere ſed doctrinā.et iō ieſus in p̄ſenti euāgelio inſtruit q̄ q̄uis p̄dicator vel paſtor ſit malus ſi tamē bonum loquitur verba ſequi debemus non vitā In quo quinq3 tangit:ſc3.

Defectū bone exercitatiōis per negligentiem.
Exceſſum debite correctiōis ꝑ immileꝫ.
Aſpectū vane intētiōis ꝑ inanē gl'iam.
Affectū elate ambitionis ꝑ ſuperbiam.
Profectū ꝟtuoſe ꝯditiōis ꝑ obediētiā.

¶ Primū ꝓbat carētia opis. Scd3 pn̄is importabilis. Tertiū apparētia famis Quartū excellētia culminis. Quītū exiſtētia humilis. Primū ĩ prin.fm ibi alligāt eñ onera ꝛc.tertiū ibi oīa vero opa ſua ꝛc quartū ibi .amāt eñ primos accubitus ꝛc.Quintū ibi vos eñ nolite vocari rabbi ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tangit ꝛc. qō ꝓbat ꝛc.di.tūc locut⁹ eſt ieſus ꝛc.vbi quatuor poſſumus conſiderare.ſc3.

Collectionem familiarē in audiendo.
Conditionem paſtoralem in p̄ſidendo.
Monitionem ſalutarem in obſequēdo.
Rationem moralem in confirmando.

¶ Quātū ad primū dicit:tūc locut⁹ ē ꝛc. licet eñ ſcribe ꝛ pharisei inſidiarēt xp̄o tamē turba ꝛ diſcipuli eius tāq̄ magis familiares libēter audiebāt eū. ¶ Quātum ad ſecundum dicit.ſuper cathedrā Moy.ꝛc.ſcribe quidē vocabātur qui legem ſcribāt pharisei vero qui interp̄tāt diuiſi erant quidem homines qui tanq̄ habitu erāt a communitate diuiſi oſtendētes ſe inter alios habere vitā religioſam ꝛ ſctām.ad iſta vero duo genera hominū ptinebat inter alios inſtruere populum ſimplicē de lege Moy.ꝛ diuinis mādatis:ꝛ ideo dicuntur a chriſto ſedere ſuper cathedrā Moy.dum doctrinā ꝛ legem Moy.docebāt populum qō per ſeſſionē deſignatur. Nam ſm hieronymū per cathedrā doctrinā intelligim⁹. ¶ Quātū ad tertium dicit.omnia ergo quecunq3 ꝛc.quia eñ lex illo tēpore bona erat.ꝛ ſcribe ꝛ pharisei inſtruebāt de lege illa debebāt ĩ lege ſeruare ꝛ operibus exercere.ſed quia hoc nō faciebāt:

ideo

Id xp̄s admonebat turbas ꝛ diſcipulos vt eorū doctrinā audirent. nō tñ eis in opib⁹ cōicarent. Vñ Orig. ꝛ iō ne exiſtimēt ꝙ qꝛ debēt eos audire nō in opib⁹ imitari: ſubdit. ſꝫ ꝟo opera illorū nolite facere. ¶ Quātū ad quartū đt: dicūt em̄ ꝛ nō faciūt. ſufficiēs ꝗdē rō ad hoc ꝙ ſcribe ꝛ phariſei lꝫ debeāt audire docēdo. nō aūt imitari in operādo: qꝛ ipi nō faciebāt qđ alios docebāt. Nā bona docebāt ꝛ mala faciebāt. de quibus reprehēdēdo đt Augu. bona loq̄ ꝛ mala facere. nō aliđ ē ꝙ̄ ſeipm̄ iudicare. ¶ Iſti tales ſolū habētes ꝟba ꝛ nō op ꝛ poſſūt figurari p illā arborē cui maledixit dñs de qua ſnialr đr Mat. xxj. Nā cū xp̄s ſemel veniret ad ciuitatē hierlꝫ ꝛ eſuriret: vidēs arborem fici ſecus viaꝫ venit ad eā. ꝛ nihil inuenit in ea niſi folia tātum: cui maledixit ait: nunꝙ̄ ex te naſcāt fructus in ſempiternū: ꝛ areſacta eſt continuo ficulnea: ꝛ vidētes diſcipuli mirati ſunt dicētes quō continuo areſacta eſt.

¶ Ubi ſciendū eſt ꝙ p ciuitatē hieruſalem intelligitur mund⁹ in quo inſtar ciuitatis deberet eſſe ciuiū vnitas. ꝛ inſtar hieruſalē pax ꝛ cōcordia animoꝝ. ſꝫ lꝫ ſic deberet eſſe. tñ eſt totū oppoſitum vt ſic loquendo de mundo et ipſius conditiōibus poſſit dicere dñs qñ mlta narrauerit illđ Ezechiel. vij. Fac cōcluſionē qm̄ terra plena ē iudicio ſāguinū ꝛ ciuitas plena eſt iniq̄tate. ¶ Per eſuriē ꝟo xp̄i intelligit deſideriū qđ xp̄s quātum in ſe ē hꝫ vt oēs hoīes ſaluent: iuxͣ illđ j. Timo. ij. Ipſe vult oēs hoīes ſaluos fieri ꝛ ad agnitionē veritatis venire. in iſto igit mūdo ꝗlibet inſtar arboris dꝫ fructificare cui⁹ fruct⁹ ſunt opa bona. Sꝫ lꝫ ſic deberet eē tñ mltotiēs accidit ꝙ xp̄s inuenit arborē. i. hoīeꝫ iuxta viā habentem ſolū folia ſine fructu. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p arborē ſec⁹ viā intelligi pōt hō cuius cor inſtar vie patētis ambulātibus ē apertū ꝛ paratū oib⁹ cogitatiōib⁹ occurrētib⁹ oēs vitioꝝ cogitatiōes vl' tētatiōes recipiēs añ miſſas. ¶ Per folia vero decorātia arborē intelligunt phalerata verba ꝗ multotiēs hꝫ miſer pctōr. ſe ſimulādo bonū ꝛ fallaciter cōmendādo. ¶ Ad iſtā autē ſoliatam. i. hominē xp̄s veniens et ſalutem eius querens: fruct⁹ nō inuenit bonorū operuꝫ ſed inuenit totalr ſterilē. ſꝫ multotiens de ſctitate ſe iactet tñ aduertat ſe miſer ꝙ ſibi inſtar arboris maledicit dñs. d. nūꝙ̄ ex te fruct⁹ naſcātur. ꝛ ſic ſtati areſcit. ¶ Nam p iſtam maledictionem quam chriſt⁹ dat peccatori quando moritur ꝛ ex tunc non pōt amplius l ſempiternū fructus bonos facere. ꝛ ſtatim areſcit ꝛ efficitur ignis iferni pabulū ſempiternū: vidētes autē angeli et ſancti ꝗ ſunt in patria contra peccatorem datā diuinam ſententiam admirētes ſimul et cōmendantes diuinā iuſticiā inſtar apoſtolorū pñt dicere ecce quomodo cito aruit. vt ſic de ipſo. ꝛ de ſuis ſimilib⁹ dici poſſit illđ. Thre. iiij. Adheſit cutꝫ eorū oſſib⁹ aruit et fctā eſt quaſi lignū ne igitur iſtam tam duram ſentētiam maledictionis chriſti et penalitatē inferni incurrant hoīes ex defectu bonorū operum admonentur Luce. iij. vbi dicit facite ergo fruct⁹ dignos penitētie. ꝛ ne ceperitis dicere patrē habemus abraā q. d. qđ nullus de meritis aliorū ꝛ virtuoſis operibus debet gloriari inanit. ſicut de ſanctitate patriache abraam. gloriabātur iudei nec eorum vita debet eſſe ſolū l ꝟbis phaleratis et pulchris ſed et in operibus bonis.

¶ Secunda pars.

Sequit Alligāt em̄ onera ⁊c. Ubi tāgit exceſſum debite correctiōis. qđ pbat pnia importabilis. Nā ſcribe ꝛ phariſei volētes ſe iuſtificare corā pplo imponebāt ſimplicib⁹ hoīb⁹ onera gūia cogebāt eos ad eoꝝ obſeruātia et ſic ſꝫ Chryſo. dupliciter erāt rep̄hēſibiles. ſ. ꝙ nimis erāt auſteri ſubditis. et ſibi nimꝫ remiſſi. ¶ De talib⁹ p̄ſidētib⁹ ꝛ ſubditis idebite p̄cipiētib⁹: ꝛ ipos grauib⁹ onerib⁹ aggrauātib⁹ loq̄t pulcherrime Chryſo. ſup Mat. d. Tales aūt ſūt ꝗ graue pōd⁹ venictibus ad pniam imponūt. ꝛ ſic dū pena p̄ſens fugit cōtēnit pena futura ꝛ ponit exēplum ſubdēs ſi em̄ faſcē ſup humeros adoleſcētis quē nō pt baiulare poſueris neceſſe habet. aut ipm̄ reiiciat aut ſub pōdere ꝯfringa

267

tur. Sic ꝛ ſi homini graue põdus penitẽ
tie imponis neceſſe eſt vt aut penitẽtiã
reijciat aut ſuſcipiens dũ facere no põt
ſcãdalizat⁹ ampli⁹ peccet. ꝛ inducẽs nos
ad miam magis q̃ ad auſteritatem ſub-
dit deinde ſi erram⁹ modicã penitentiã
imponẽtes. nõne meli⁹ eſt ꝓpter miam
reddere rõnem q̃ ꝓpter crudelitatẽ. et
ad hoc addit rationẽ ſubdẽs. vbi pater
familias largus eſt diſpẽſator nõ debet
ẽẽ tenax. ſi de⁹ benign⁹ vt qd ſacerdos
ei⁹ auſter⁹. ꝛ ſubdit optimũ documẽtũ
di. vis apparere ſctũs circa tuã vitam
eſto auſter⁹: circa alioꝝ benign⁹ audiãt
te hoies pauca mãdãtẽ ꝛ grãdia faciẽtẽ.
Nã nimis aggrauãtes ſuos ſubditos poſ
ſunt figurari per roboã: de quo ſentẽtia
liter dicit .iij. Reg. xij. q̃ ois multitudo
iſrl' venit ad ipm vt alleuiaret eos a iu-
go ꝛ onere impoſito eis p patrẽ ſuũ re-
gẽ Salomonẽ. d. pater tuus duriſſimũ
iugũ impoſuit nob' tu itaq; paululũ mi
nue de imperio priſtini duriſſimo q̃ im
poſuit ꝛ ſeruiemus tibi. qui habito con
ſilio ſenioꝝ q̃ magis experti erãt cõſu-
luerũt q̃ cõdeſcẽderet petitiõi pplĩ, ꝛ loq̃
ret ad eos verba lenia vt ſic poſſet eos
in amore ſibi retinere. ipe vo tñ fatu⁹
relicto conſilio ſenioꝝ habuit cõſiliũ iu
uenũ qui fuerãt cum eo nutriti et erãt i
experti qui conſuluerũt ſibi. d. ſic loq̃re
pplo huic ꝛ locuti ſũt ad te. d. pater tu⁹
aggrauauit iugũ noſtrum tu releua nos
minimus digit⁹ me⁹ groſſior ẽ dorſo pa
tris mei: ꝛ tunc pater meus poſuit ſup
vos iugũ graue. ego autem addã ſup iu
gũ veſtrũ. pr̃ me⁹ cecidit vos flagellis:
ego autẽ cedã vos ſcorpionibus: cumq;
pplus audiſſet rñſionẽ tã durã turbati
fuerunt ꝛ ſic a domino ſuo receſſerunt.
¶ Ubi ſciendũ q̃ p regẽ roboã qui du
re reſpondit populo ſibi ſubdito ipſum
oneribus volens aggrauare intelligit
quilibet dominus tã tẽporalis q̃ ſpiri-
tualis qui aggrauat indebite populum
ſibi ſubiectum. temporalis p talias ꝛc.
ſpiritualis p excomunicationes. vnde
ſignãter hic rex dictus eſt roboã qui in-
terpretatur diſſipãs populum. qꝛ multo
tiẽs p talia indebita grauantia deſolat
populus. cõſidera tñ cur rex roboã fuit
paſſus. qꝛ derelinq̃ndo conſilium ſenio
rum. i. iudicium rationis adheſit cõſilio
iuuenum. i. affectioni ſenſuali ꝛ crude-
litati.

¶ Tertia pars.

Sequit. Omnia vo opa ſua
faciũt ꝛc. Ubi tãgit aſpectũ
vane intentionis. qd pbat
apparentia feminis. vbi
Chryſoſt. ſupra dñs argue
rat ſcribas et phariſeos
crudelitatis. ꝛ negligẽtie cõſequẽter ar
guit inanis glorie q̃ facit eos a deo re-
cedere. Secundũ hoc hic duo poſſum⁹
conſiderare. ſcz

Reprehenſionẽ generaliter factam.
Reprehẽſionẽ ſpecialiter explicatã.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. oia opera ꝛc.
Nã ſcribe et pharisei opera q̃ faciebant
lz aliqua de ſe eſſent bona. tñ ea inficie-
bant inanẽ gloriã admiſcendo. qꝛ illa fa
ciebãt vt viderẽtur ab hoibus. id primo
in generali rep̃hendunt a xp̃o. ¶ Quã
tũ ad ſcdm dicit. dilatãt phylateria ſua.
ꝛc. Nã ſcribe ꝛ phariſei tãq̃ hypocrite
erãt reprehenſibiles qꝛ in duob⁹ princi
paliter oſtẽdebãt pplo ſanctitatem. ſcz i
mãdatoꝝ apta obſeruatione. qd dicit in
phylaterioꝝ dilatatione ꝛ in ipoꝝ iugi
recordatione qd oſtẽdit in fimbriaꝝ ma
gnificatione. xp̃s igit ne inſtar ſcribaꝝ
ſimus hypocrite admonet nos Mat. vi.
di. Cũ ieiunatis nolite fieri ſicut hypo-
crite triſtes: exterminãt em facies ſuas
vt appareãt hominibus ieiunãtes. q̃b⁹
tñ comminatur ve dãnatiõis eterne. d.
Mat. xxiij. Ue vob' ſcribe ꝛ phariſei hy
pocrite q̃ ſimiles eſtis ſepulchris dealba-
tis que a foris apparẽt hominibus ſpe
cioſa: intus vo plena ſunt omni ſpurci-
tia ꝛ oſſibus mortuorum.

¶ Quarta pars.

Sequit. Amant etiam primos
accubitus ꝛc. Ubi tãgit affe-
ctũ elate ambulatiõis p ſup
biã: qd probat excellẽtiã cul
minis. vbi q̃tuor poſſumus
cõſiderare ſm q̃ ſcribe ꝛ phariſei hono
ris indebiti quadruplicem inordinatũ
appetitum habebãt. ſcz

In cõuiuijs corpora reficiendo.
In eccleſijs glijs p̃dicãdo.

In locis publicis iuſticiam ſimulando.
Ubiqꝫ ſapiētiam gn̄aliter pretendēdo.
¶ Quātū ad primū dr̄: amāt aūt primos accubit⁹ i cenis. Nā in cenis ⁊ i ꝯuiuijs tractāt illa q̄ ptinēt ad corp⁹: ⁊ qꝛ in talibus cōueniūt ſcribe ⁊ phariſei. volebāt collocari i locis pricipaliorib⁹. tū vt meli⁹ fuiret eis. tū vt p̄ ceteris viderēt digniores. ꝯ tñ doctrinā xp̄i Luc. xviij. dicētis. cū inuitat⁹ fueris ad nuptias nō diſcūbas in pmo loco. ¶ Quātū ad ſcḋz dicit. primas cathedras in ſinagogis. Nā in ſynagogis cōueniebāt hoīes q̄tū ad ſpūalia. qꝛ ibi docebāt in lege. ⁊ ibi erāt multe cathedre quoꝝ pmas ⁊ pricipaliores appetebāt ſcribe ⁊ phariſei. vt ſic q̄libet eoꝝ fuerit ille ſupb⁹ priceps tyri: de q̄ dr̄ Eze. xxviij. ꝙ eleuatū eſt cor ſuū ⁊ dixit de⁹ ego ſum ⁊ i cathedra dei ſedeo. i corde maris. ¶ Quātū ad tertiū dr̄. et ſalutatiōes i foro. ſcribe q̄dē ⁊ phariſei tāꝙ ſe magnos ⁊ dignos reputātes volebāt ſꝫ Chryſo. ꝑueniri ab aliīs i ſalutatiōib⁹ nō ſolū q̄tū ad tp̄s ⁊ in loco cōmuni. ſꝫ etiā cū ſignis exterioꝛib⁹ puta vt euidēti ſigno vocali vt ad alioꝝ ꝑueniret noticiā ⁊ cū depoſitiōe capitis. ⁊ inclinatiōe capitis. ⁊ aliīs reuerētie ſignis vt q̄ſi diceret eis illḋ qḋ chuſi abſalō. ij. Re. xvj. Salue rex. ¶ Quātū ad 4ᵐ tñ dr̄. ⁊ vocari ab hoīb⁹ rabbi. Nā ipi tāꝙ ſupbi vbicūqꝫ eſſent nolebāt vocari noīb⁹ ꝓpriīs ſꝫ noīb⁹ ſignificātib⁹ dignitatē vñ Chryſo. ſup Mat. Uocari volunt non eſſe appetunt officium negligunt.

¶ Quinta pars.

SEquit. Uos aūt nolite vocari rabbi ⁊c. vbi tāgit ꝑfectū virtuoſe cōditionis: qḋ ꝓbat exiſtētia hūilis. aliqs aūt volēs aliū a malo retrahere ⁊ ad bonū inducere dꝫ ſibi ꝓponere dānum quod ſequit male faciendo et vtilitatem quam ſequitur bonum faciendo. xp̄s igit nolēs turbas et diſcipulos quibus loquebat aſſimilari ſcribis et phariſeis ſupbis inducit eos ad humilitatis virtutem oſtendens defectū qui ſequitur ad ſupbiā et ꝑfectū ſequētē hūilitatē. Scḋm hoc igitur hic tria poſſumus conſiderare. ſcꝫ.
Diſſuaſionem vanitatis extollentis.
Perſuaſionem humilitatis decorantis.
Expreſſionē diuerſitatis conſequētis.
¶ Quātū ad primū dicit. nolite ⁊c. q̄ntuꝫ ad p̄ns ſpectat homo poteſt propter tria inaniter exaltari. ſ.
Propter ſapientiam in cognoſcendo.
Propter potentiam in preſidendo.
Propter ſanctimoniam in cōuerſando.
¶ Et ſm hoc hic triplicē diſſuaſionē ꝯſiderare poſſum⁹. quā xp̄s diſcipulꝫ facit ne inaniter extollāt ſcꝫ p̄eminētie vitatis q̄tū ad cognitionē: p̄eminātie poteſtatis q̄tū ad p̄lationē: p̄eminētie bonitatis q̄tū ad ꝯuerſationē. ¶ Quātū ad primū dicit. vos aūt nolite ⁊c. Nā rabbi idē eſt qḋ magiſter de rōne aūt magiſtri eſt hr̄e ſciētiā ⁊ veritatis cognitionē: de qua null⁹ ſm Chryſoſto. ſup Matth. dꝫ extollere nec inaniter gloriari: cui⁹ rōnē aſſignat xp̄s. di. vn⁹ eſt eñ magiſter veſter. Nā quia ꝓprie in deo eſt ſapiētia. iō ſm Chry. ſup Mat. Ipe ſol⁹ dꝫ noiari magiſter: de quo Eſa. l. Dñs mihi erigit aurē. et audiā eum quaſi magiſtrum. ¶ Quātū ad ſcḋam diſſuaſionē dicit omnes aūt fratres eſtis. Nā pater eſt nomē honoris ⁊ p̄ſidētie. qꝛ pater filiis preeſt. Hāc aūt preſidentiā nullus debet appetere aſpectu alterius. et aliquādo pater vel prelatus inter alios ordinet. extolli nō debet iuxta illud Eccli. xxxij. Rectorē te poſuerūt. noli extolli eſto in illis. quaſi vn⁹ ex illis. cui⁹ rationē aſſignat xp̄s. d. vn⁹ eſt eñ pat vr̄ q̄ in celis eſt. de quo Deuterono. xxxij. Nūqd ipe eſt pater tu⁹ q̄ poſſedit fecit et creauit te. q. d. immo veraciter ipe eſt pater tu⁹. nō aūt p̄res tyales. Lꝫ aūt ſic de⁹ ſit hūani gñis pater ⁊ dñs tamē de filiis cōquerit dñs Malach. j. Fili⁹ honorat prem ⁊ ſeruus dñm. ſi ergo pr̄ ego ſum vbi eſt honor meus. ⁊ ſi dñs ego ſuꝫ vbi eſt timor me⁹. q. d. fili⁹ ex amore debet honorare prēm ⁊ ſu⁹ ex timore dñꝫ ſꝫ vos nec amore vt filij me honoratꝫ vt patrē: nec ex timore ſui me timetis vt dñm. ſꝫ magis ſicut degeneres filij ⁊ proditores ſerui exhibetis ⁊ irreuerentiam duꝫ mala cōmittere nō deſiſtitis. nō aduertentes miſeri qḋ ſcribit Deute. xxvij. maledictus qui nō honorat patrē ſuū. ¶ Quātū ad tertiam

diſſuaſionẽ dicit. nec vocemini magri. Nã ad magiſtrũ ptinet alios docere tã ꝟbo veritatis ꝙ exẽplo humilitatis vel bonitatis: ſupi⁹ igit̃ ſuaſit diſcipulis ne vocarent̃ rabbi qđ idẽ eſt qđ magiſter. ¶ Quãtũ ad magiſtrũ ptinet docere ver bo hic aũt/ quãtũ ad magiſtrũ ptinet do cere exẽplo in q̃ diſſuadet eis ne aliqs ſibi arroget ꝓeminẽtiã bonitatis ꝙtũ ad cõuerſationẽ cui⁹ rationẽ aſſignat. d. qꝛ magiſter veſter vn⁹ eſt xp̃s: de quo. Luc. xx. Magiſter ſcim⁹ qꝛ verax es ꝛ viã dei in veritate doces. ¶ Quãtũ ad ſcđm di cit. igit̃ q̃ maior eſt vr̃m: erit miniſter ve ſter. ad pfectionez eñi moralẽ hõis non ſufficit ꝙ ſolũ extirpẽt̃ vitia niſi inſerãt̃ virtutes. ꝛ ideo ſm Chryſoſto. in omel. poſtꝙ xp̃s diſſuaſit diſcipulis ſupbiã et inanẽ gloriã. nũc eis ſuadet humilitatis virtutẽ. d. diligit̃ q̃ maior eſt ꝛc. Nam ſm Remigiũ. Quicũꝗ vult fratrẽ preueni re regnãdo: neceſſe eſt vt illũ ꝑueniat ob ſequẽdo. ¶ Quãtũ ad tertium dicit qui aũt ſe exaltauerit ꝛc. Nã ſtipendium qđ ſequit̃ p ſupbiam ꝛ elationẽ erit humi liatio ꝛ deiectio i iferno. iuxta illđ. Eſa. ij. Dies dñi ſup oẽm ſupbum ꝛ excelſuz ꝛ humiliabit̃ ꝛ arrogãtem ſtipendiũ qđ cõſeqnit̃ ex humiliatione: p obedientiã ꝛ miniſtrationem erit exaltatio cum an gelis in celo. iuxta illud. Job. xxij. Qui humiliatus fuerit erit in gl̃ia. ꝛ q̃ incli nauerit oculos ſuos ſaluabitur. ¶ Scien dũ eſt aũt ꝙ iſtud ꝟbũ q̃ ſe exaltat humi liabit̃ ꝛc. ter pon̄ i euãgelio primo hic ſcđo Lu. xiiij. Tertio Luc. xviij. ad de ſignãdũ ꝙ hõ dꝫ triplicẽ hr̃e humilitatẽ. ſcꝫ cordis. oris. ꝛ opis. De prima dicit xp̃s Matt. xj. Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ humilis corde ꝛ hic eſt humilitas quã ꝑſuadebat illa pbiſſima Judith. homini bus Bethalie. De ſcđa humilitate Ju dith. ix. humiliũ ꝛ manſuetorũ ſemp tibi placuit depcatio. De ẗtia dr̄ Eccl̃i. xxv. Oratio humiliãtis ſe nubes penetrat. et Judith. viij. humiliem⁹ illi. ſcꝫ deo aias noſtras. ꝛ in ſpiritu contrito et humilia to ſeruientes illi dicamus flectẽtes dñe vt ſm voluntatez ſuã faciat nobis miſe ricordiã ſuã. ¶ De humilitate operis dicit. Dauid. ij. Regũ. vj. Vadã et vilior fiam pluſꝙ fact⁹ ſum ꝛ ero humilis in oculis meis. hec hũilitas eſt achab p pter quã ſibi pepercit dñs. de quo Eſa. dixit. iij. Regũ. xxj. Nõne vides Achab humiliatũ corã me: qꝛ igitur humiliat⁹ eſt mecũ nõ ducam malũ in dieb⁹ eius: hec ſupboꝝ humiliatio: ꝛ humiliũ exal tatio de qua fit hic mẽtio fuit figurata. Dañ. iiij. in Nabuc. rege. Reqre in dñi cali poſtilla. lj. euangelio parte. iiij. Ad hãc dictã triplicẽ humilitatẽ nos hor tat̃ aplꝰs Eph. iiij. d. Obſecro itaꝗ fra tres ego vinct⁹ in dño vt digne ambu letis vocatiõe qua vocati eſtis cum om ni humilitate ꝛ mãſuetudie. ſolliciti ſer uare vnitatez ſpirit⁹ in vinculos pacis vt ipſe nobis tribuat pacem in ꝑſenti p gratiam. ꝛ in futuro per gloriam.

¶ Feria. iiij. dñice ſecũde in quadrage ſima. Sermo. xij.

Aſcendẽs ſe ſus hieroſolymã aſſum pſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto. et ait illis. Ecce aſcẽdim⁹ hieroſoly mã ꝛc. Matthei. xx. Officiũ boni paſtoris ſiue ꝑlati eſt ſuos ſubditos admonere ne timeãt futura picula reprimere ꝛ cor rigere ipoꝝ ꝑſumptionẽ ꝛ audaciã. ꝛ ip ſos inſtruere qualr̃ iter ſe debeãt mora lit̃ cõuerſari. picula aũt min⁹ timent̃ ſi anteꝙ eueniãt nũciant̃ iuxta illđ Gre go. in omel. Min⁹ eñi iacula feriunt q̃ ꝑuident̃ ꝛ nos tolerabili⁹ mundi mala ſuſcipiem⁹ ſi ꝯ hec p ꝓuidentie clipeũ munimur ꝑſumptio ꝟo ꝛ audacia repri mit̃ qñ audaci ꝛ ꝑſumptuoſo ſua cõdi tio intimat̃. Nã ex hoc ꝙ aliqui ſunt q̃ nõ cognoſcunt ſeipſos in ꝑſumptionẽ ꝛ audaciam: multotiẽs erigunt̃. de quib⁹ Gal. vj. Si qs exiſtimat aliqđ eſſe cum nihil ſit ipe ſe ſeducit. Vita ꝟo moralis ꝛ ſocialis cõſiſtit in mutuo obſequio. ꝛ hũilitatis exercitio vt ſic ſint iuxta illđ Ro. xij. Charitatẽ inuicẽ fraternitatis diligentes honore inuicẽ preueniẽtes. Xp̃s igitur bon⁹ paſtor cuius eſt futu ra cognoſcere. errores corrigere. ꝛ mo res ordiare ſciẽs ſuis diſciplis ex paſ ſione ſua futura iminere piculũ ꝛ timo

rem: ſpoꝛ eis prenſiciat vt minꝰ timeāt ⁊ eos arrogātes ⁊ indiſcretos in poſtulationibꝰ rephendit ⁊ corrigit ne pmaneāt in errore. ſciēs etiā eos adhuc inter ſe inuidos ipſos ad cōuerſationem humilē ⁊ charitatiuam inducit. hoc autem facit in euangelio hodierno in quo tanguntur quatuoꝛ ſcilicet.

Predicitur occaſio piculi imminentis.
Inducitur petitio beneficij excellētis.
Corrigitur pſumptio animi arrogātis.
Innuitur conditio collegij cōtinentis.

¶ Primū pbat mortis expſſio doloroſa
Scdm muneris poſtulatio viſceroſa.
Tertiū xpi rñſio luminoſa. Quartū gregis informatio virtuoſa. Primū in pnci. ſcdm ibi. tūc acceſſit ad eū ⁊c. tertiū ibi. rñdens ieſus ⁊c. quartū ibi. ⁊ audiētes decē indignati. ¶ Prima pars.

Quantū ad pmū vbi tāgit ⁊c. qđ pbat ⁊c. dt aſcēdēs ieſus ⁊c. xps ei ſua benignitate nō ſolū paſſionē ſuā imminentē diſcipliſ annūciat. de q̄ non modicū turbāt: ſꝫ ad eoꝝ cōſolationem pdicit eis ſuā reſurrectionē futurā: vt ſic eis dicere potuerit illđ Jo. xvj. Uos qđē triſticiā habetis. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ veſtrū. Uñ hic quatuoꝛ poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Obſequium virtuoſum ⁊ imitabile.
Collegium gratioſum ⁊ amicabile.
Supplicū ignominioſum ⁊ ꝯpaſſibile.
Solatium gaudioſum ⁊ delectabile.

¶ Quātū ad pmū dt. Aſcēdēs ieſus ⁊c. Nā xps exiſtēs in iudea vltra ioꝛdanē q̄ reſpectu hierlm eſt i infimo ſitu volens ide aſcēdere hieroſolymā ſuā eis pdicit paſſionē. ¶ Sciēdū ē aūt loquēdo ſpūaliter q̄ p hieroſolymā q̄ interptat viſio pacis intelligit ciuitas beatoꝝ: in qua ois pax ⁊ tranqͥlitas reperit ſi aūt ad eā volumꝰ ire opꝫ nos nō demergi p pctā. ſꝫ aſcēdere p opa bona. Modꝰ aūt aſcēdēdi ad illā ciuitatē ſupnā fuit figuratꝰ iiij. Re. ij. In aſcēſiōe helie in celū vbi dr ſnialr q̄ cū dñs vellet eleuare heliā ⁊ ipm ducere in padiſum terreſtrem q̄ ipſe inter alia iuit ad tria loca ſcꝫ in bethel. in hierico. ⁊ ad ioꝛdanē: ⁊ inde aſcēdit in celū. i. in padiſū terreſtrē. ¶ Ubi ſciendū q̄ ſi hō vult in celum aſcēdere. pͥo debet ire in bethel. Nā p bethel q̄ interptatur domꝰ dei intelligit aīa cuiuſlibet hois q̄ debet eſſe domus dei et tēplū ſpūale p grām. ad iſtā domū dꝫ q̄libet venire. i. aīam ⁊ cōſcientiā inueſtigare ſi in ipa ſit aliq̄ macula pcti, vel aliqđ qđ diſpliceat deo. ⁊ oia talia ab ipſo expellere p amarā ꝯtritionē: integrā cōfeſſionē: ⁊ debitā ſatiſfactionē. ¶ Scdo dꝫ ire in hierico: q̄ vno modo interpͣt odoꝛ: qꝛ poſtq̄ expulit vitia qđ deſignatur per iter in bethel: dꝫ ire in hierico. i. facere aīam ſuā odoꝛiferā deo p ſanctas cogitatiōes ⁊ oꝛnamētū. ¶ Tertio dꝫ ire ad ioꝛdanē qui interptat riuꝰ ſiue fluuiꝰ illius q̄ dꝫ iudicare mūdū ſcꝫ xpi ieſu q̄ dicit de ſeipſo Jo. v. q̄ dedit poteſtatē ei pr iudiciū facere. qꝛ filius hois. Fluuiꝰ igit ſiue riuus eiꝰ eſt pcioſus ſanguis ipſiꝰ. quē p redēptiōe hūani generis effudit q̄ dicit de ſeipſo Eccli. xxiiij. Ego quaſi fluuiꝰ dorix q̄ interpretat medicamentū. ⁊ ſanguis eiꝰ fuit medicina hūani generis. poſtq̄ igit hō pctā dimiſerit ⁊ aīaꝫ odoꝛiferā fecerit vt ſupꝛa dꝫ ioꝛdanē. i. ad fluuiū ſanguis xpi accedere paſſionē eius iugit meditādo. vt ſic meditādo aīaꝫ ſuā lauet ⁊ purificet dū in hoc mūdo viuit. vt poſtmodū inſtar helie q̄ de ioꝛdane aſcendiſſe in celū de cōtēplatiōe paſſiōis xpi trāſferat ad celeſtē patriā: vt ſit de nūero illoꝝ: de quibꝰ dr Apoc. vij. hi ſunt q̄ venerūt de tribulatiōe magna. ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguie agni. ⁊ dealbauerūt eas iō ſunt añ thronū dei. ⁊ ſeruiūt ei die ac nocte in tēplo eiꝰ. ¶ Quātum ad ſcdꝫ dicit. Aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto. Nā xps nō aſſumpſit multitudinē ad pdicādum eis ſuā paſſionē futuram: ſed ſolum duodecim aplos tanq̄ ſibi intimiores ⁊ firmiores animo. ſi eñ paſſionē ſuam ſm Chryſo. ſup Matt. nūciaſſet infirmis ⁊ debilibꝰ foꝛſitā ſcādalizati fuiſſet. Uel iō aſſumpſit ſolū duodecim aplis quāda aſcēdit hieroſolymā ⁊ paſſionem pdirit. ad deſignādum q̄ nō oēs aſcendunt ad celeſtem patriam. ſignificatā p hieroſolymam. nec omnibꝰ anūciat xpi paſſio.

269

effectiue aperiens paradiſi ianuā.ſʒ ſo
lū duodecim aplis.i.ſequentib⁹ more
aploꝝ ꝑ poſſe vitam xp̄i.ſi vis igit̃ paſ
ſionē xp̄i tibi fore ꝑſpicuā ⁊ in celū aſcē
dere:xp̄o ⁊ apoſtolis poſſibili te cōfor
ma.Dr aūt xp̄s aſſumpſiſſe.qꝛ q̄ precio
ſa ſunt non debent publice reuelare.
¶ Quātū ad tertiū dicit.⁊ ait illis ecce
aſcendim⁹ hieroſolymā ꝛc.Nā tūc ali
quid ignominioſum dr̄ quādo circa ipm
ↄtingit plures aggrauātes circūſtātias
repiri.qꝛ igit̃ in paſſione xp̄i ieſu mul
ta fuerūt ipaꝝ aggrauātia idō pōt ignomi
nioſum ſuppliciū appellari.Hic igitur
ſex poſſum⁹ cōſiderare q̄ paſſionem xp̄i
quātū ad ignominiā aggrauabant.ſcʒ
Loci ſublimitatem.
Subiecti ſanctitatem.
Modi malignitatem.
Collegij dignitatem.
Judicij crudelitatem.
Scrutinij diuerſitatem.
¶ Quātū ad primū dicit.Et ait illis.Ec
ce aſcēdim⁹ hieroſolymā.Nā qñ iniuria
factā alicui fit in loco ſublimiori.⁊ nota
biliori tūc eſtimatoris vitupiū:qꝛ igitur
ciuitas hieruſalē erat int̃ oēs alias in
ſignis.idō cum xp̄s ibi paſſus fuerit:ſua
paſſio ex loco fuit opprobrioſa.⁊ tūc im
pletū eſt illō dictū Luc.xiij.Nō capit ꝓ
phetā perire ex hieruſalē.¶ Quātū ad
ſubiecti ſanctitatē dicit.Et filius hois
Nā quāto pſona cui fit iniuria eſt ſan
ctior tāto pl⁹ dʒ iniuria pōderari.¶ Qꝛ
igit̃ xp̄s erat ſanctitatis eximie:qꝛ erat
fili⁹ dei:iuxta illō Mat.xxvij.Vere fili⁹
dei erat iſte.Ideo ſm Chryſoſt. ſuper
Matth. ſua paſſio ꝑpter ſanctitatē ipſi⁹
fuit magis ignominioſa.¶ Quantū ad
modi malignitatē dicit tradet̃.Nam qñ
aliq̄s tradit̃ alicui ꝓditorie ſpālit̃ a ſuo
domeſtico:maior fit ſibi iniuria:q̄ ſi ali
ter ⁊ ab alio traderet̃.Quia igit̃ xp̄s a
ſuo diſcipulo iuda tradit⁹ fuit ꝓditorie
Luc.xxij.Oſculo filiū hois tradis.ideo
fuit magʒ deteſtabilis.¶ Quātū ad col
legij dignitatē dicit.Pricipib⁹ ſacerdo
tū ⁊ ſcribis.Nā qn̄do pſona maioris
eſt dignitatis ⁊ grad⁹:⁊ facit iniuriam
alteri.tūc eſt magis rep̄hēſibilis:qꝛ ab
ſtinere deberet a faciendo iniuriā ꝑpt̃
dignitatē ⁊ gradū.Cū igit̃ principes ſa
cerdotū ⁊ ſcribe inter alios maiorē di
gnitatis gradū tenerēt:qꝛ p̄ſidebāt alijs
⁊ erāt in lege periti.idō xp̄i paſſio ex par
te collegij tanto magis eſt aggrauanda.
¶ Quātū ad iudiciū crudelitatē dicit.Et
cōdēnabūt eū morte.Nā quanto pena
grauior ⁊ vituperabilior tāto maior eſt
verecūdia patiēti.Cū igit̃ principes ſa
cerdotū ⁊ ſcribe condēnauerūt xp̄m ad
mortē q̄ eſt grauiſſima:⁊ ad mortē q̄ erat
latronū ſuppliciū.vt ſic dicere potuerit
illō Sap.ij.Morte turpiſſima cōdēne
mus eū.Idō paſſio xp̄i ex crudelitate iu
dicij magis pōderat̃.¶ Quātū ad ſcru
tinij diuerſitatē dicit.⁊ tradent eū gēti.
ad illudendū ⁊ flagellādū ⁊ crucifigen
dū.Nā quāto alicui⁹ negociū a plurib⁹
diſcutit̃ ſpecialiter alienigenis.tāto fit
maior verecūdia illi q̄ examinat̃ ab ip
ſis Cum igit̃ xp̄s examinationi Pylati
poſt examinationē ſacerdotū tradit⁹ ſit
qui nō erat de pplo iudeorum.ideo xp̄i
paſſio quātū etiā ad hoc fuit magis du
ra.Traditus fuit autē chriſtus Pylato
ad deludendū in preiudiciū ſapientie.
Nam ipſe erat dei virtus ⁊ ſapientia.j.
Cor.j.vbi ſit pylatus draco ille quē for
maſti ad illudēdū ei.in p̄s.Ad flagellā
dum in p̄iudicium innocentie.Nā ipſe
erat agnus ſine macula.Exo.xij.Et hoc
eſt quod dicitur Joan.xix.q̄ apprehen
dit Pylat⁹ ieſum ⁊ flagellauit:vt potue
rit xp̄s dicere illud p̄s.Fuit flagellat⁹
tota die.Ad crucifigendū in preiudiciū
ſanctimonie.Nā ipſe eſt ſanctus ſctōꝝ
Dan.ix.⁊ hoc quod dicit̃ Marci.xv.q̄
erat hora tertia ⁊ crucifixerunt eū.Uel
ad deludendū verbis ⁊ contumelijs fla
gellandū verberibus ⁊ percuſſionibus:
⁊ crucifigendū cū clauis ferreis vel ad
illudendū in capite cum arundine per
cutiendo.calūniando.⁊ conſpuendo:et
flagellādū in toto corpore verberando.
⁊ crucifigendum in patibulo extremita
tes corporis pforando:⁊ lancea latus
aperiendo.Dicat igit̃ contēplator de
uotus ſtās ad arborem crucis ⁊ plorās.
O bone ieſu ſaluator ⁊ miſericors ⁊ om
nipotēs deus.cur dānat̃ tua potentia:
deridet̃ tua ſapientia.flagellatur ⁊ per

cutitur ſua innocētia.pulchritudo con-
ſpuit.ſanctitas crucifigit.ꝛ vita morit.
Cur in quā iſta inaudita ꝛ mira fiūt in
te dñe ieſu.niſi vt me faceres potētē in
operādo.ſapientē in cognocēdo.patiētē
in ſuſtinendo me decorares ꝑ veniā:ſan
ctificares ꝑ gratiā:viuificares ꝑ glīaꝫ.
Pro me igitur o dñe ieſu nō ꝓ te paſſus
es hec opprobria:qꝛ tu es agn⁹ ſine ma
cula:ego autē in iniquitatib⁹ cōceptus
ſum:ꝛ in pctīs concepit me mr̄ mea in
pſalmo.Cur igit o miſer pctōꝛ dum iſta
audis nō frangit cor tuum ſanguine:qꝛ
ſua virtuoſa paſſio eſt nobis remedium
in oib⁹ ſingulare.vñ Bernar.ſup Can-
ti.ſmone.xxij.paſſio tua dñe ieſu xpe vl
timū refugiū ſingulare remedium.defi
ciētes ſapiētia.iuſticia nō ſufficiētē ſuc
cūbentib⁹ meritis illa ſuccurrit cum tñ
defecerit virtus mea nō cōturbaboꝛ:nō
deſido:ſcio qd faciā: calicem ſalutaris
accipiā:ꝛ nomē dñi inuocabo. ¶Quan
tū ad quartum dicit.ꝛ tertia die reſur-
get.Nā ſi xp̄s predixiſſet diſcipulis ſo-
lū mortem ſuā ꝛ nō reſurrectionem cū
ipm multū diligerent.ꝛ qꝛ abſentia rei
dilecte cauſet triſticiā.maxime ſi nō ſpe
rat habenda.hinc eſt ꝙ diſcipuli ma-
gnam triſtitiā habuiſſent.qꝛ vo predi-
xit eis reſurrectionē ſuā futuram in bre
ui potuerunt paſſionē ſuā ꝛ mortem fa-
cilius ſuſtinere.ꝛ ſic aliqualit cōſolari.

¶Secunda pars.

SEquit.Tūc acceſſit ad eū
mat filioꝝ zebedei ꝛc.vbi
tāgit petitio bñficū excel
lētis.qd ꝓbat matris po-
ſtulatio viſceroſa. Qꝛ em̄
duos fratres Jacobum et
Joannē filij zebedei audierāt ieſuꝫ mo
riturū ꝛ reſurrecturū tertia dic.credētes
ꝙ poſt reſurrectionē ſuā deberet regna
re tēporalr ambierunt regnū tēporale:
nōdū em̄ erāt ꝯfirmati quin poſſent pec
care.ꝛ idō miſerunt matrē ſuā ad xp̄m.vt
ꝓ ipſis peteret qd optabāt.venit igitur
mater vt petitionē xp̄o ꝓ filijs intima-
ret.¶Sciendū eſt aūt ꝙ in petitiōe ali
qua quatuoꝛ poſſumus conſiderare.ſcꝫ
Aliqua ex parte tēporis in quo petitur.
Aliqua ex pte ꝑſone a quo petitur Ali-
qua ex pte ꝑſone petentis.Et aliqua ex
parte rei petite.Scdm hoc igitur hic
quatuoꝛ poſſumus cōſiderare ſcꝫ.
Ex parte temporis in quo petitur adeū
di opportunitatem.
Ex pte ꝑſone a q̄ petit largiēdi ptātem.
Ex pte ꝑſone petētꝫ accedēdi ꝯgruitatē
Ex pte rei petite inducēdi rōnabilitatē.
¶Quātū ad primū dicit:tunc acceſſit.
Non em̄ omne tēpus eſt aptū ad peten-
dū aliqd:ſed oportet capere tēpus op-
portunum.nā iuxta illud Eccl's.iij.Oia
tēpus habēt ꝛ ſuis ſpacijs trāſeūt vni-
uerſa iſta igitur mater audita morte xpi
ꝛ reſurrectiōe ipſi⁹ futura.credēs ipm
regnare in mūdo acceſſit vt grāꝫ ꝓ filijs
impetraret.vñ hiero.Qꝛ poſt oia dixe-
rat dñs.et tertia die reſurget: putauit
poſt reſurrectionē ilico regnaturꝫ.ꝛ qui
ditate feminea p̄ſētia capit. imemoꝛ fu
turorum.¶Quantum ad ſcdm dicit.ad
eū ſcꝫ xp̄m ieſum.Nō em̄ a quocūqꝫ de
bet hō aliqd petere:ſed ſolū ab illo qui
poteſt dare qd petit.Jſta igit mater nō
iuit ad quēcūqꝫ ſed ad xpꝫ q̄ poterat da
re qd petebat.nā iuxta illd Ephe.iij.
Ipſe em̄ eſt q̄ poteſt oia facere ſupera-
bundāter ꝙ petim⁹ aut intelligimus.
¶Quātum ad tertiū dicit.Mat filioꝝ
zebedei in cōgruitate perſone petentis
quatuoꝛ poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Conuenientiam perſonalem.
Preſentiam corporalem.
Reuerentiam ſingularem.
Innoteſcentiam vocalem.
¶Quātum ad primū dicit.Mater filiō
zebedei cū filijs ſuis.nō em̄ quilibet eſt
cōueniens ad aliqd petēdum ꝓ aliquo:
ſed oportet ꝙ aliqd ſubſit quare petat
inter alias em̄ ꝑſonas ad matrem con-
uenit rogare ꝓ filijs.maxie qñ ꝑſentes
ſunt filij ꝛ apparet neceſſitas.Nā mat
tenere diligit filios ꝛ eis ꝯpatit quādo
indigent ꝛ eis neceſſaria ꝛ honorifica ꝓ
curat ꝓpter quod dicit Eſa.xlix. Nun-
quid poteſt obliuiſci mater infantē ſuū
ꝛ vt nō miſereatur filio vteri ſui.q.d.nō
qꝛ matris ad filium eſt naturalis amoꝛ.
¶Quantum ad preſentiam corpora-
lem dicit.acceſſit.homo enim exiſtens
in preſentia ſollicitiꝰ petit illud quod

vult ꝙ faceret ſi foret abſens. iſta igitur mr̄ vt exprimeret qđ petebat ꝑſonaliter acceſſit ad xp̄m. ¶ Quātū ad reuerētiā ſingularē đt. Adorās ⁊c. hō em̄ qui vult captare beniuolētiā alteri⁹ ⁊ ip̄m ad ſe inclinare dꝫ ſibi facere reuerētiam. iſta igit̄ mr̄ vt xp̄m ad petitionē facili⁹ inclinaret ipm reuerēter adorauit. ¶ Quātū ad innoteſcētiā vocalē đt. petēs aliquid ab eo. Ita igit̄ mater ſciens xp̄m dixiſſe Mat. vij. Petite ⁊ dabit̄ vobis audacter cū affectu ⁊ cū reuerētia petijt a chriſto. ¶ Quātū ad quartā đt. qui dixit ei qđ vis ⁊c. Iſta quarta cōditio ſcꝫ rōnabilitas rei petite defuit in iſta petitiōe. Nā iſta mulier perſuadere volebat xp̄o. domine cum credā te regnaturū poſt tuaꝫ reſurrectionē magnifice. ⁊ iſti duo filij mei ſūt cōſanguinei tui germani et cōuenies ſit ꝙ pre ceteris debeas honorare tuos ꝙ̄ extraneos: rogo dic qꝛ tuum dicere eſt facere. vt ſedeāt in regno tuo vn⁹ ad dexterā tuā ⁊ ali⁹ ad ſiniſtrā tuā ideſt vt ipſos ꝑ ceteris facias magnos ⁊ excellētes in regno tuo. vbi tria petit. Primo quietē: qꝛ vt ſedeant. Scđo honorē. qꝛ vn⁹ ad dexterā ⁊ alius ad ſiniſtraꝫ Tertio diuitias: qꝛ in regno tuo. Ex his ptꝫ ꝙ iſta petitio nō fuit rōnalis nec iuſta. qꝛ fuit in ordine ꝑuerſitas. petebat enim premiū ante meritū qꝛ fuit in intētione carnalitatis. qꝛ petit vt eis meli⁹ faciat: qꝛ cōſanguinei: qꝛ fuit ibi magna vanitas: qꝛ petebat regnum temporale. ¶ Sciēdū eſt autem circa iſtā partē loquēdo moraliter ꝙ per iſtā matrem intelligi pōt quilibet hō fidelis bon⁹. Nā iuxta illud xp̄i Mat. xij. Quicūqꝫ fecerit voluntatē patris mei qui in celis eſt ipſe me⁹ frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Per iſtos autē duos filios intelliguntur duo principalia in homine ſcꝫ corp⁹ ⁊ aīa. ſicut etiā fili⁹ eſt pars matris: ſicut etiam mr̄ diligit filios: ſic hō diligit corpus ⁊ aīam. vñ iſti filij ſunt: de quib⁹ dicit̄. ij. Reg. ij. Confortent̄ man⁹ veſtre ⁊ eſtote filij fortitudinis. Nā man⁹. i. opera debent confortari in ſeruitio diuino. ⁊ corpus ⁊ aīa debent eſſe filij fortitudinis in aggrediēdo difficilia ⁊ ſuſtinēdo aduerſa. Debet igitur hō inſtar mulieris huius ad xp̄m accedere ⁊ ab ipſo petere ꝙ duo filij. ſcꝫ corpus ⁊ anima ſedeāt in regno ſuo ideſt requieſcāt in ꝑadiſo. vnus ad dexterā ⁊ alius ad ſiniſtrā. ſcꝫ anima a dextera cōtemplādo diuinitatem. ⁊ corpus ad ſiniſtrā contemplādo humanitatē in xp̄o glorificatā. qꝛ ibi cōſiſtit beatitudo nr̄a. ¶ Ut aūt ſecuri⁹ accedam⁹ ad eū ⁊ petam⁹ neceſſaria. ipſe nos confortat Jo. xv. d. Si manſeritis in me ⁊ ꝟba mea in vobis māſerint: qđcunqꝫ volueritis petetis ⁊ fiet vobis. Nā teſte Chryſo. ſup Matt. petentis negligētia reprehendit̄ vbi de dātis mīa non dubitatur. ¶ Signāter autē euangeliſta nominauit tp̄s quo iſta mulier acceſſit ad xp̄m vt ab ipſo aliquid peteret cū đt. tunc ad deſignandū nobis tp̄s cōgruum in quo debemus celeſtē patriā poſtulare. Nam añ paſſionē ⁊ mortē xp̄i qꝛ nondū erat ſolutū debitū nec ſatiſfactū pro peccatis primoꝝ parentū null⁹ quātuncūqꝫ iuſt⁹ poterat illud regnū habere. Quia vero xp̄s in cruce mortēs ſatiſfecit ꝓ nobis ⁊ aperuit paradiſi ianuā. tūc deinceps fuit temp⁹ congruū petendi. Nā tūc incepit latro pēdens in cruce petere qñ dixit. memento mei dn̄e dū veneris in regnum tuū. cui fuit rn̄ſum amen dico tibi hodie mecū eris in paradiſo. Luc. xxiij. qđ quidē veꝝ fuit ꝙtū ad clarā viſionē trinitatis deifice localiter. nō ſed qñ in die aſcēſiōis dn̄i aīa ipſius in celū aſcēdit cū xp̄o. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ lꝫ oī tp̄e poſt paſſionē ⁊ mortē xp̄i poſſum⁹ ſecure regnū eternū petere. qꝛ ipſe nobis acquiſiuit ſanguine ſuo ꝓcioſo. Signāter aūt iſtud ſacratiſſimum tp̄s quadrageſime ſpecialr̄ ad hoc eſt ordinatū vt ꝑ penitentiā faciēdo pacē cū deo: ſic petitiones nr̄as deuotiſſime porrigam⁹: de ꝗ tp̄e ap̄ls. ij. Cor. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile. Ecce nūc dies ſalutis. Iſtud eſt tp̄s de ꝗ figuratiue đr Cant. ij. Tēp⁹ putatiōis aduenit. vox turturis audita eſt in terra nr̄a. fic⁹ protulit groſſos ſuos. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ vocē turturis gemebundā intelligit̄ amara cōtritio. ꝑ putationē ꝟo ꝑ quā palmites ſuꝑflui abſcindunt̄ intelligit̄ cōfeſſio in qua hō falſe lingue dꝫ oīa peccā ꝗ dicāt ſuꝑflua in aīa

tia integraliter cõfitẽdo amputare. per hic⁹ vero intelligit digna ſatiſfatio que dʒ fieri in opere ſcḋm exigentiã delicto rum. ¶ Sciendũ eſt autem ꝙ verus pe‑nitens inter alia debet petere tria. ſcʒ
Remiſſionem culpe inficientis.
Infuſionem gratie decorantis.
Collationem glorie quietantis.
¶ Primo remiſſionẽ culpe inficiẽtis. exẽ plo illi⁹ deuotiſſime Sare. di. Tob. iij. peto dñe vt de vinculo improperij hui⁹ abſoluas me. ¶ Scḋo īfuſionẽ grẽ deco rãtis: nã ſʒ Apo. ij. Cori. ix. potẽs eſt aũt de⁹ oẽm grãm abũdare facere in nobis. ¶ Tertio collationẽ glorie q̇etãtis. Nã ps. Grãm ꝛ gl̃iam dabit dñs, vñ ps. Vi‑tã petijt a te. tribuiſti ei lõgitudinẽ dieꝝ in ſcl'm ſecl'i. Qui aũt ſic poſtulat mere‑tur a dño exaudiri. vñ qualʒ talis põt fi‑gurari p Salomonẽ. de quo ſnialiter dʒ ij. Paral. j. ꝙ cũ dñs dixiſſet Salomoni poſtula qḋ vis vt dem tibi. poſtulauit ſa pientiã ꝛ intelligentiã ad regendũ popu lũ ſibi cõmiſſum. cui⁹ petitionem acce‑ptãs dñs dixit ad eũ: qꝛ non poſtulaſti di uitias ꝛ ſubſtantiã ꝛ gloriã nec animas eoꝝ qui te oderunt. Sed neq̃ dies vite plurimos. petiſti aũt ſapientiã ꝛ ſciẽtiaʒ ad regendũ populũ. Ecce ꝙ ſapientia ꝛ ſciẽtia data ſunt tibi diuitias aũt ſubſtã tiã ꝛ gloriã dabo tibi vt null⁹ in regibus nec ante te: nec poſt te fuerit ſimilis tui. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p regẽ Salomonem quẽ de⁹ poſuerat ſup pplm ſuũ vt ipſum regeret: intelligit quilibet hõ q̈tum ad aiam rationalẽ q̇ eſt fact⁹ a dño vt regat ſenſualitatẽ cũ potentijs ſuis: per popu lũ deſignatã. hũc aũt de⁹ inuitat ſua be‑nignitate ꝛ mia. di. ꝙ petat qḋ optat. qui ſic inuitat⁹ a dño inſtar Salomonis nõ dʒ petere diuitias vt auar⁹ q̈tũ ad mo‑bilia nec ſubſtãtiã q̈tum ad immobilia: nec vt ſuperbus dʒ petere mundanã glo riam: nec vt crudelis de inimicis vindi ctã: nec vt luxurioſus vel epycurus. qui non credũt aliã vitã nec longã vitã. Sed inſtar Salomõis petere ſapientiã a dño vt rõ ſanſualitatẽ regat ne inducatur hõ ad aliqua inhoneſta. ſi autẽ de⁹ viderit hoiem ſic diſpoſitũ. ꝛ ſic iuxta ſuuʒ bene placitũ poſtulare non ſolũ ſibi tribuet ſa piẽtiam ſed alia bona temporalia vt ſic impleatur verbũ qḋ dixit ſaluator Mat. vj. Querite ergo primũ regnum dei ꝛ iu ſticiã ei⁹. ꝛ hec omnia adijciẽtur vobis.

¶ Tertia pars.

Equit. Rñdens aũt ieſus ꝛc. vbi tangit preſumptio animi arrogãtis qḋ probat xp̄i rñſio luminoſa. vbi quatuor poſſu‑mus conſiderare. ſcʒ.
Reprehenſionem indebite petitionis.
Requiſitionem tolerande paſſionis.
Aſſertionem imitande afflictionis.
Determinationem appoſite queſtiõis.
¶ Quantum ad primum dicit. Reſpon‑dens autem ieſus dixit. Neſcitis quid petatis. ꝛ hoc eſt quod chriſtus reſpõdet duobus fratribus vbi poſſumus aducer‑tere ſm Hie. ꝙ mater ad ipſorum inſtan tiam fecit petitionem. ¶ Sciendum eſt autē ꝙ aliquis de aliqua petitione quã facit poteſt q̈tum ad preſens ſpectat tri pliciter argui ſcilicet.
Quando petit quod non debet petere.
Qñ aſſignat cãm quã aſſignaret non dʒ.
Qñ non obſeruat ordinatum modum.
¶ Xp̄s igit reprehẽdit iſtos duos frẽs: qꝛ nõ petebãt qḋ petere debebãt. Nã res q̃neq̃ nõ hʒ permanentiã quã etiã habitã neſcit hõ q̈tum debeat poſſidere: ratio‑nabiliter peti nõ dʒ: nulla autẽ res tẽpo‑ralis eſt permanens. qꝛ. j. Jo. ſ. trãſit mũ‑dus ꝛ concupiſcẽtia ei⁹. Quia igitur iſti duo fratres petebãt res temporales. Jḋ xp̄s rñdet. neſcitis quid petatis. vnde Chry. hoc aũt dt dñs. qꝛ nihil ſpirituale petebãt. Scḋo reprehendit eos: qꝛ aſſi‑gnabãt cauſaʒ quã aſſignare nõ debebãt Nã iſti duo fratres qꝛ erãt cõſanguinei germani xp̄i. rõne conſanguineitatis pe tebãt regnare cũ ipſo. Si ergo iſta peti‑tio intelligat de regno celoꝝ. tunc rñdet neſcitis q̇d petatis. qꝛ regnũ celoꝝ non põt dari p humanitatẽ ſolã: ex qua eſtis mei cõſanguinei. ſed p deitatẽ. ꝛ hoc eſt qḋ dt Jo. v. Non poſſum a meipſo facere quicq̃. ¶ Tertio reprehẽdit ipſos ꝙ nõ obſeruabãt ordinatũ modũ petendi ordi natus eñ modus petẽdi q̈tũ ad preſens ſpectat req̇rit duo. ¶ Primũ eſt ꝙ homo prius petat directionẽ vie q̃ adeptionẽ

termini.¶ Scđ3 ꝙ prius faciat opa meritoria ꝙ̄ petat remunerationem pmĩ.⁊ qꝛ in his duobus deficiebāt.igiť xp̄s đt. Neſcitis q̄d ⁊c.¶ Quātū ad ſcđm đt.poteſtis bibere ⁊c.Xp̄s quidē hic ꝑ calicē intelligit paſſionē.vñ hiero.Calicē in ſcripturis paſſionē intelligimus.vñ in ps.Calicē ſalutaris accipiā ⁊ nomē dñi inuocabo:⁊ ſtatim infert ꝙ ſit iſte calix ꝑcioſa in cōſpectu dñi mors ſanctoꝝ ei⁹.

¶ Quantū ad tertiū dicit.dicūt ei poſſumus.Nā multoties accidit ꝙ illi q non ſunt experti aliquas tribulationes minus eas reputant.Et iō qñ interrogant de ipſis reſpōdent ſm Chryſo.audaci⁹ ignorātes acerbitatem pene.¶ Quātū ad quartū đt.Ait illis.Calicem quidem meū ⁊c.vbi duo chriſt⁹ terminat.Primo ipſorū predicit paſſionē.Scđo oſtendit quoꝝ ſit regnū celoꝝ.¶ Quantū ad primū đt.Calicē quidē meum bibetis.Iſti duo fratres dicunt bibiſſe calicem dñi. i.paſſionē pro ipſo portaſſe.qꝛ Iacobus ad literā pro xp̄o fuit occiſus.Nam ſicut đr Act.xij.Miſit herodes rex manus vt affligeret quoſdā de eccleſia:occidit aūt Iacobū fratrē Ioānis gladio.Ioannes vero licet vitam ſuā per martyrium nō finierit:tamen dici poteſt bibiſſe calicē dñi.Dum a Domitiano poſitus fuit in doliū feruētis olei.a quo illeſus exiuit.

¶ Quātū ad hoc qđ đt:quoꝝ ſit regnū celorum đt.ſedere aūt ad dexterā meā. ⁊c.In xp̄o quidē erāt due nature.ſc3 deitas ⁊ humanitas:ratione aūt humanitatis ſm quā erat cōſanguineus illoꝝ regnū eternū dare nō poterat:ſ3 rōne deitatis ſm quā eſt eſſentialiter idē cū pr̄e. Scđm hoc igiť dicit ꝙ ſedere ad dexteram ſuā vel ſiniſtrā nō eſt ſuū dare quantum ad humanitatem:ratione cuius petebat.ſed quib⁹ paratū eſt a patre meo quia ip̄e potēs hoc dare.Nā omne datū optimū.⁊ omne donū pfectū de ſurſum eſt deſcendens a patre luminum apud quē nō eſt trāſmutatio neq3 viciſſitudinis obumbratio.Iaco.i.Cur aūt xp̄s talem rñſionem dedit duobus fratrib⁹ et nō ſimpliciter affirmatiuā vel negatiuā d.ſedebitis vł nō ſedebitis.audi hiero. dicentē.Ideo tantum nō dixit neq3 non ſedebitis ne duos ꝯfunderet:neq3 ſedebitis ne alios irritaret.

¶ Quarta pars.

Sequitur.Et audientes decē indignati ſunt.vbi innuitur conditio collegij conuiuētis quod pbat gregis informatio virtuoſa.Nā in fraternali collegio debet eē ad ſeruādā pacē vniformis mod⁹ viuēdi.qñ ꝯo aliq volunt ꝑponi alijs eſt materia diſſenſionis in collegio.⁊ oriť multotiēs inter eos indignatio.¶ Quia igiť in collegio ap̄loꝝ iſti duo fratres inter alios petebant ꝑponi concuſſa ſunt aliorū corda vt contra ipſos fuerūt humanitus indignati: xp̄s autē ſicut bonus ⁊ pius paſtor ⁊ dñs eos paternaliter recōciliat ⁊ oſtēdit eis formam virtuoſe viuēdi.Scđm hoc igiť hic duo poſſumus conſiderare ſcilicet.
Diſcipuloꝝ perturbationē3 ruinoſam.
Paſtoris reductionem amoroſam.

¶ Quantum ad primū dicit.Et audientes decem indignati ſunt de duobus diſcipulis.diſcipuli eñ qui nōdū cōfirmati erāt in gratia errare poterāt ⁊ peccare.Unde Chryſo.ſup Matt.ſicut autem duo carnaliter petierunt.⁊ decem carnaliter indignati ſunt.Nā velle quidē eſſe ſup oēs vituperabile eſt.ſuſtinere autē alterum ſuper ſe eſt nimis glorioſum.

¶ Quātū ad ſcđm dicit.Ieſus aūt vocauit eos ⁊c.Ieſus quidē reſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ erat magiſter ⁊ paſtor.habebat deuios cōgregare:Iquātū ꝯo magr habebat inſcios iformare.⁊ ſ3 hoc igiť hic duo poſſumus conſiderare.ſcilicet.
Gregis diſperſi congregationem.
Gregis inſcij informationem.

¶ Quantū ad primū dicit.Ieſus vocauit eos ad ſe ⁊c.xp̄s q̄dē videns gregē ſuū propter ambitionem:inuidiā:⁊ indignationem diſperſum ip̄m recolligit.⁊ ad ſe ne diſſipeť reducit:vt dicere poſſit illđ Ezech.xxxiiij.qđ perierat requiram ⁊ qđ abiectum erat reducam.¶ Cōſidera igiť huius paſtoris xp̄i ieſu pietatem ſollicitam ⁊ benignā:qꝛ ſic diſperſos renocat et adunat.¶ Nam niſi ipſe per ſuam preuenientem gratiam vocaret. nullus ad ipſum venire poſſet.Ipſe

vero vocante fiducialiter adire poſſunt.
¶ Quis igit miſer peccator ſi vocē vocā
tis audierit nō cōuertat ad ipm reuera
nullus niſi immemor ſue ſalutis dicat ſibi
quilibet dño illud Job.xiij. Uoca me z
rñdebo tibi. Sz multi ſunt obſtinati qui
ad ipm nolūt venire quib⁹ cōquerendo
loquit Prouer.j. Uocaui z renuiſtis. extē
di manū meā z nō fuit qui aſpiceret. ſed
non audiētes xp̄m cōminationē eis fa
ctā dño. Deut.xviij. vbi dt. Qui autē v
ba eius q̄ loquet in noīe meo audire no
luerit ego vltor exiſtā. Quātū ad gregis
inſcū informationē dt: z ait ſcitis qz prin
cipes zc. tūc eñ perfecte aliquis infor
mat aliquē qñ docet z doctrina ei⁹ eſt ve
ra. idō Lucas dt Act.j. q̄ cepit ieſus face
re z docere. Nā docere ſolūmodo vbo z
nō exēplo bono eſt reprehenſibile in do
ctore. nā teſte Greg. in quadā omel. Cu
ius vita deſpicit reſtat vt ei⁹ predicatio
contēnatur. ¶ Xp̄s igit volēs informa
re diſcipulos eos inſtruit verbo z exem
plo. z p̄mo eos regni temporalis z eter
ni diſſimilitudinem adducendo. ſcđo ſe
ipz humilitatis exēplū prebēdo. ¶ Quā
tum ad primū dt. z ait illis. z pōt eſſe rō
talis. regnū tpale z eternum regnū ſunt
cōtraria ergo mō ɔ̄rio habere dz hō in
vno regno z in alio. ſz qz in tpali regno
maiores dominant. z eis ſeruit ac aliis.
igit p cōtrariū in regno eterno. qui vult
eſſe maior z prim⁹ debet eſſe ſeru⁹ z hu
militer miniſtrare. z hoc eſt qđ dt diſci
pulis principes gentiū zc. ¶ Quātū ad
exēplum humiliatis qđ in ſeipſo propo
nit dt. ſicut filius hominis nō venit mi
niſtrari zc. vbi xp̄s inducit duplex exem
plū. ſ. humilitatis duz aliis miniſtrauit.
Scđo charitatis dū pro redēptione hu
mani gñis toti⁹ voluit crucifigi. ¶ Quā
tum igit ad humilitatē intendit talē ra
tionē ſup exēplū fundatā. boni⁹ diſcipu
lus dz a bono magiſtro addiſcere: vos
eſtis diſcipuli mei z ego magiſter veſter:
igit debetis a me addiſcere. ſed ego ſum
humilis nō ſuperb⁹. qz veni miniſtrare
z nō miniſtrari: igit z vos humiles eſſe
debetis nō aūt ſuperbi: ad quos eos ad
monet Matth.xj. Diſcite a me qz mitis
ſum z humilis corde. ¶ Quātū ad chari
tatem intendit talē rōnem. ego ex dile
ctiōe z charitate ſum cōicatiu⁹. qz veni
aīam meā dare in redēptionē: p multis
iuxta illđ Hiere.xij. Dedi dilectā aīam
meā in man⁹ inimicoꝝ. igit z vos debe
tis eſſe charitatiui z nō ad inuicē inuide
re z ſic charitate media veniem⁹ ad re
gnū celoꝝ. Ad qđ regnū zc.

¶ Feria.v.dñice ſcđe in xl. Sermo.xiiij.

HOmo quidaz
erat diues z induebat pur
pura z byſſo zc. Luc.xvj. Se
cūdū Au. nullū malū impunitū
z nullū bonū irremunera
tū. vñ ap̄s ſub methaphora ſeminantis dt
Gal.v. Que eñ ſeminauerit hō hec z me
tet qm qui ſeminat in carne ſua. i. q̄ facit
opa carnalia de carne z metet corruptio
nem. i. penā eternā. Qui aūt i ſpū. i. q fa
cit opa ſpūalia de ſpū metet. i. accipiet
vitam eternā. ¶ Ut igit hō ad memoriā
p̄dicta reducat xp̄s in hoc euangelio p
ponit parabolā de punitiōe diuitis epy
curū z remunerationē lazari pauperis
z mendici vbi xp̄s tāgit quatuor ſcz.
Statum vitioſum z culpabilem.
Statum virtuoſum z commendabilem.
Statum glorioſum z appetibilem.
Statum ruinoſum z deteſtabilem.
¶ Primū p̄bat abūdātis malitia. ſcđm i
digētis patiētia. tertiū q̄eſcētis letitia.
quartū ſeuiētis triſtitia. p̄mū in p̄n. ſcđz
ibi et erat q̄dā mēdic⁹ zc. tertiū ibi factū
eſt aūt vt moreret zc. quartū ibi. mortu⁹
eſt aūt z diues zc. ¶ Prima pars.

QUātū ad primū. vbi tāgit zc.
qđ probat zc. dt hō quidē. vbi
de iſto innominato homine
quatuor tangunt ſcz. Qđ erat
diues. Qđ induebat purpu
ra z byſſo. Qđ epulabat ſplēdide q̄ quo
tidie. ¶ Per q̄ quatuor cōſiderare poſſu
mus. Primo peccatū cupiditatis z auar
icie. Secūdo peccatum oſtētatiōis z va
ne glorie. Tertio peccatum gule z intē
perātie. Quarto modum continuatiōis
z perſeuerantie. ¶ Quantum ad primū
dicit quod erat diues. Nam diuites mū
dani vt plurimum ſunt cupidi et auari.
ad quam quidem ſequitur impietas et

272

multiplex cumulatio vitiorū ſicut ptꝫ in iſto diuite que intātuꝫ fuit impius ꝙ nō ſoluꝫ largas eleemoſynas facere noluit pauperi lazaro. Sed nec etiā de micis ſibi ſuꝑfluis dare voluit q̄s canes comedebāt vt verificatum de ipſo fuerit illud Eccli.ij. Si diues fueris nō eris immunis a delicto. vñ Aug. in ſermone.xxix. ¶ Difficile eſt vt nō ſit ſuperbus q̄ diues eſt. ¶ Quātū ad ſcđꝫ dicit. ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo. purpura enīꝫ eſt veſtis regalis ⁊ ꝓcioſa. byſſus vero eſt gen⁹ lini cādidiſſimi ⁊ molliſſimi. q2 igit̃ iſte diues induebat̃ talib⁹ veſtib⁹ dat̃ intelligi ꝙ ꝑ vanā gloriam peccabat. vñ Greg. in omel. Nemo aūt extiſtimet in fluxu abſq3 dubio ꝓcioſarū veſtiū pctm̄ deeſſe. q2 ſi hec culpa nō eſſet nullo modo dñs Joānē de veſtimēti ſui aſperitate laudaſſet. ¶ Quātum ad tertium dicit. ⁊ epulabat̃ ſplēdide. Nā ꝑ epulationē ſplēdidā intelligitur nō ſolum ſumptio cibi ad ſuſtētationem nature que quidem eſt licita: ſed ſuꝑfluitas tā in quātitate q̄ꝫ in qualitate ciborum. Nā multi ſunt q̄ nō ad neceſſitatē ſed ad ſuperfluitatem comedunt vt poſſint laſciuire. q̄bus ipſos reꝑhēdēdo dicit beat⁹ Jacobus in cano. ſua. v. epulati eſtis ſuper terrā ⁊ in luxuriis enutriniſtis corda veſtra. deberēt tamē aduertere iſti miſeri epycurū. quātū duret delectatio gule q2 modicum. vñ.j. Corint. vj. Eſca ventri. ⁊ venter eſcis deus aūt ⁊ hūc ⁊ has deſtruet penis infernalibus deputādo. ¶ Deberent auteꝫ aduertere quātū dānū ſequat̃. Nā Innocēti⁹ de vilitate humane cōditionis dicit. Gula paradiſum clauſit primogenita vēdidit ſuſpēdit piſtorē decollauit baptiſtā ex q̄b⁹ pꝫ ꝙ pctm̄ gule eſt hoī cā mortis. hoc auteꝫ fuit figuratuꝫ. Judicū.xvj. Ubi ſnigl̃r dr̃ ꝙ cū principes philiſtinoꝝ cōuenerunt in vnū vt epularent̃ letātes ſꝫ ⁊ ludētes ꝑ cōuiuia ſumptis iā epulis ꝓceperūt vt vocaret̃ ſanſon ⁊ añ eos luderet. q̄ cum fuiſſet adduct⁹ apprehēdit duas columnas q̄b⁹ innitebat̃ dom⁹ cū ambab⁹ manibus ⁊ cōcutiens eas dom⁹ fortiter diruit. ⁊ ſic interfecit circa tria milia hominū. ⁊ mulierū. cū q̄b⁹ ēt ipſe fuit mortu⁹. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ philiſteos q̄ interꝑtant̃ cadētes potiōe. intelligunt̃ dediti gule ꝓpter quā cadūt multotiēs i pctm̄ iſti dicunt̃ ꝯuenire ad cōuiuia. q2 q̄n poſſunt delitioſe epulāt̃ vt de ipſis dici poſſit illud Eccl's.x. In riſu faciunt panē et vinū vt epulent̃ bibentes. ſigna aūt dr̃ ꝙ ꝑ cōuiuia ludebant ⁊ letabant̃. q2 ad peccatū gule ſequuntur laſciuia ⁊ diſſolutio vana q̄b⁹ multotiēs. ꝑ peccatū ſe laxant. vñ Exo.xxxij. Sedit popul⁹ comedere ⁊ bibere ⁊ ſurrexerūt ludere. Nō aūt vacat qđ ſequit̃ ꝙ ſumptis epulis illudebant ſanſoni corā ipſis ludētib⁹. ¶ Nā ꝑ ſanſon q̄ interꝑtat̃ ſol fortis intelligit̃ xp̄s ieſus q̄ iuxta illud Eccli.xliij. Eſt illuminās q̄ ꝑ oīa reſpexit. de quo Jo.xij. Ipſū ipm̄ eſt ſapiētia. ⁊ fortitudo. dū igit̃ carnalibus dediti epulis vt aīalia bruta paſti ſunt ⁊ potati. tūc xp̄m derident dicuntur tā verbis q̄ꝫ operibus. q2 multotiēs ex ebrietate nimia ſe laxant ad blaſphemias ⁊ iniurias ⁊ ad opera inhoneſta. ſꝫ aduertāt q̄d philiſteis accidit ⁊ timeant ſeueritatem punitionis diuine: nā ſicut ſanſon apprehenſis colūnis eas cōcutiēdo manibus domus corruit ex cui⁹ caſu omnes interēpti fuerūt: ſic xp̄s ieſus hominibus ſe delitijs corporis immergētib⁹ ꝑmiſſiue duas colūnas q̄b⁹ hō deberet ſuſtētari corruit vel cōcutit dñs. ſ. permittit eos īfatuari vt beſtias. ꝙ nec amorem dei habēt nec timorē. que q̄dē ſunt due colūne que deberēt hoīem ſuſtētare ſtabiliter in operib⁹ bonis. ſic aūt iſtis cōcuſſis dom⁹ corruit ⁊ moriunt̃ hoīes q2 tūc in hoīb⁹ diſſipat̃ totū ſpūale edificium vt quātum ad animā moriant̃ ſpiritualiter vt tādē ſi ꝑſeuerauerint i ſuis malitiis eternaliter punient̃ vt quilibet talis ſit lucifer cui īſultādo dr̃ Eſa.xiiij. Corruiſti in terrā q̄ vulnerabas gētes. Nō vacat etiā ꝙ ſanſon cū epulātib⁹ mori voluit. q2 dñs noſter ieſus xp̄s lꝫ peccatū nō habuerit tamē pro peccatorib⁹ mori dignat⁹ eſt. iuxta illud Ro.v. Cū adhuc pctōres eſſem⁹ xp̄s ꝓ nobis mortu⁹ eſt. ¶ Quātum ad quartum dicit. quotidie aſſiduitas em̄ in aliquo peccato fortiter ipſum aggrauat et reddit homineꝫ magis exoſum. q2 igit̃ iſte diues in ſuis epulis erat aſſidu⁹. ideo poterat magis

reprehēdi nō aduertēs miſer epuloſus illud prouer.xxj. Qui diligit epulas in egeſtate erit. ⁊ q̄ amat pīguia ⁊ vinū nō ditabitur qđ ad literā potuit de iſto diuite dici cui fuit aque gutta vt patebit ſerius denegata.

¶ Secunda pars.

Sed erat q̄dā lāguēs lazar⁹. vbi tāgit ſtatū virtuoſum ⁊ cōmēdabilē. qđ pbat indigētie patiētia. Nā paupertas ⁊ indigētia cū voluntarie ⁊ patiēter portat̄: cū nō ſubleuet̄ p aliquos eſt virtuoſa. ⁊ meritoria apud deū. iuxta illud Mat.v. Beati pauperes ſpū.i. voluntarie quoꝝ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ. Qr igitur iſte Lazar⁹ paup fuit quā paupertatē patiēter portabat. lʒ epuloſus ipm non ſubleuauerit tāq̄ impi⁹. iō fuit accept⁹ deo tanq̄ virtuoſus ⁊ bonus. Hic autē duo poſſumus conſiderare. ſcʒ

Huius pauperis neceſſitatem.

Illius diuitis crudelitatem.

¶ Quātū ad primū dicit. et erat q̄dam ⁊c. vbi de iſto paupere lazaro tria tāgūtur meritoria oppoſita trib⁹ vitiis que erāt in diuite reddentib⁹ ipſuʒ culpabilem ⁊ deo diſplicibilem. ſcʒ

Pauperiem euidentem.

Inſaniā deturpantem.

Eſuriem affligentem.

¶ Quātū ad pauperiē oppoſitā cupiditati dr̄ q̄ erat quidā mendicus nomine Lazar⁹. lʒ eñ auari et cupidi deo diſpliceant tamē pauperes rebus temporalibus dūmodo ſint diuites virtutib⁹ deo placēt. iuxta illud Jaco.ij. Nōne deus paupes elegit in hoc mūdo diuites autē in fide. ⁊ heredes regni qđ pmiſit diligentib⁹ ſe. q.d. de numero aūt iſtorum erat iſte lazar⁹ cui⁹ paupertas oſtēdit̄ eui dēs inquātū eſt mēdic⁹. vt dicere potuerit illd ps. Ego aūt mēdic⁹ ⁊ paup ſuʒ ⁊ dñs ſollicit⁹ eſt mei. ¶ Sciendū eſt autē q̄ hic exprimit̄ nomē hui⁹ pauperis. lʒ ſuperi⁹ nō fuerit expreſſum nomē diuitis q̄uis q̄ūtū ad mundanos hoīes ſit cōtariū qr diuites nominant̄ nō pauperes ad deſignandū ſm Grego. q̄ nullus proprie nomē hʒ qui nō eſt ſcriptus in libro vite. ¶ Quantū ad inſaniā deturpantem oppoſitā vane glorie dr̄. q̄ iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus. Nā paup lazarus vt diues non habebat veſtimenta purpurea nec biſſina. quia tunc apparuiſſet in publicum ſʒ ſicut nudus ⁊ vacuus vlcera ipſum deformātia oſtendebat. vt ſic ſaltem ex oſtenſione vlcerū crudelitatē diuitis ad miſericordiā inclinaret. ne aūt ipſi diuiti. ſʒ Chry. pateret de miſerādo pauperi excuſatio: dr̄ q̄ ante ianuā eius iacebat. ¶ Quātū ad eſuriem contra pctm̄ gule dicit. cupiēs ſaturari de micis que cadebāt de mēſa diuitis. in quo apparet q̄ nō comedebat quotidie ſplēdide ſicut diues ſed pter paupertatem ſuſtinebat famē ⁊ ſitim ex quo pʒ eius pena ⁊ miſeria. vnde Chry. Egrotatio habet aliquod ſolaciū ſi opes habet. quāta ergo in illo pena eſt in quo inter tāta vulnera non metuit plagaruʒ dolores ſed famē. ¶ Quia vero iſte pauper de his remunerationem expectabat a domino ⁊ oīa patiēter portabat quam quidem remunerationē xp̄s oſtēdit Lu. vj.d. Beati qui nūc eſuritis qr ſaturabimini. ¶ Quantū ad ſecūdū dicit. ⁊ nemo illi dabat ⁊c. vbi quātum ad crudelitatē hui⁹ diuitis duo poſſum⁹ ꝯſiderare. ſcʒ.

Denegationem temporalium bñficioꝝ.

Compaſſionem animalium brutorum.

¶ Quātū ad primū dicit. ⁊ nemo illi dabat ⁊c. i. hoc eñ cognoſcit̄ maxia crudelitas hui⁹ diuitis. qr cū lazarus eſſet in tāta paupertate nec ei⁹ opes appeteret ſʒ ſolū micas panis. Ipſe vo cū eſſet in tātis diuitiis ⁊ delitiis: tamē indigēti pauperi nō ſubuenit faciēs cōtra documētū Tob. Tob. iiij.d. Quō potueris ita eſto miſericors. ſi multū tibi fuerit abūdāter tribue. ſi exiguum tibi etiā exiguū libēter impartiri ſtude non aduertens tamē quod dr̄ Jaco.ij. Judicium enim ſine miſericordia fiet illi qui non fecerit miaʒ. ¶ Quantum ad compaſſionem aīalium brutorū dicit ſed ⁊ canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera ⁊c. Nā animalia bruta maiora ſigna miſericordie oſtēderēt iſti pauperculo q̄ diues ille impius dū canes lingendo ipſi⁹ vlcera remouendo putredinē cuius eſuriē diues noluit releuare.

¶ Tertia pars.

S Equit.factū ē aūt vt morere-
tur mēdicus ⁊c. Ubi tāgit ſta
tū glˀioſum ⁊ appetibilē:qđ ꝓ
bat ꝗeſcētis leticia. Nā ſpiri
tualiter loquēdo per ſignum
abrae intelligit celeſtis patria i quo eſt
abraā cū omnibus alijs iuſtis.vñ Chry-
ſo.ſinus abrae paradiſus eſt: per lazarū
vero pauperculū rebus:ſ; virtutibꝰ di-
uitē intelligit quilibet viator virtuoſus
⁊ bonꝰ.q̇ ſignanter dr lazerꝰ.q̇ interꝑtat
adiutus a deo:qꝛ nullꝰ eſt q̇ ſuis viribꝰ
ꝓprijs poſſit hr̄e grām nec ꝑuenire ad
gloriā paradiſi niſi cū diuino adiutorio
ſpeciali.iuxta qđ dr.Jo.vj. Nemo pōt ve
nire ad me niſi pr̄ qui miſit me traxerit
eū.qđ cognoſcēs pš.d. Adiuua me ⁊ ſal
uus ero ⁊ meditabor in iuſtificatiōibus
tuis ſemꝑ.iuſtis aūt cū diuino auxilio
liberalr̄ dat regnū celorum.vñ Greg.in
omel. Solis iuſtis debent celeſtis pr̄ie
premia ⁊ humiles caſti miſericordes ad
gaudia eterna ꝑuenient. ¶ Conſideret
aūt fidelis q̇libet circa genus humanū
angelorum magnifica bñficia.⁊ ad ipſos
reuerentiam habeant ſingularē. Nam ſi
cut hic dicit animā lazari in ſignū abrae
portauerūt. Chryſoſt.quia l; deſpectus
iaceret non blaſphemauit nec deſpera-
uit.d.hic diues in neq̇tia viuēs gaudet
⁊ tribulatiōes nō patitur ego ṽo nō ob-
tinere valeo neceſſariā eſcā.⁊ quare di-
cant fuiſſe plures angeli ⁊ non vnus au
di eundē Chryſ.propterea plures ange
li venūt vt chorū leticie faciāt. ¶ Sciē
dū eſt aūt ꝙ circa genꝰ humanū īter alia
inuenio quatuor beneficia angelorum.
Nā nos a peccatis retrahunt.
Nos ab inimicis defendunt.
Deo noſtras orationes offerunt.
Animas nr̄as in ꝑadiſum perducūt.
¶ Ait hiero.ſuper Matt. Magna digni
tas animarū vt queq; habeat ab ortu ſue
natiuitatis i cuſtodia ſui angelū. ¶ Pri-
mo igit angeli nos a pctīs retrahūt.nā
qꝛ homo ꝓpter naturam corruptam ma-
gis eſt ad malū pronus ꝙ̄ ad bonū.ideo
deus ſibi deputauit vnum angelum.qui
quantum eſt in ſe continue eum a malo
retrahit.⁊ad bonū inducit.ideo Ber.in
ſermone de angelis.d. Quoties aūt gra
uiſſima cernit ſurgere tētatio tribulatiō
vehemēs imminere.inuoca angelū cu-
ſtodem tuum.directorem tuum.adiutorē
tuum in oportunitatibus tuis.in tribu-
latione ṽo neq; dormitat neq; dormiet.
⁊ ſi quādo ad tēpus diſſimulat. ¶ Secū-
do ab inimicis defendūt. Nam ꝙ̄diu vi-
uimus ſumus in continuo bello.iuxta il
lud Job.vij. Militia eſt vita hominis ſu
per terram. Nam habemus pugnare cū
carne.mundo.⁊ diabolo:quibus nō poſ
ſumus reſiſtere niſi diuino auxilio me-
diāte qui nobis mittit angelum ſuū de-
fenſorē.iuxta illud pš. Immittit angelꝰ
domini in circuitu timentium eum ⁊ eri
piet eos. ¶ Tertio orationes nr̄as deo
offerunt.iuxta illud quod Tob.dixit an
gelus raphael Tob.xij. Quando orabas
cū lachrymis ⁊ ſepeliebas mortuos ego
obtuli orationē tuam domino. ¶ Quar-
to aīas noſtras in paradiſum ꝑducūt:iu
xta quod hic dr de Lazaro ꝙ angeli por-
tauerunt eum in ſinū abrae.⁊ hoc eſt qđ
dñs dixit Moy.Exo.xxiij. Ecce ego mit-
tā angelū meū q̇ p̄cedet te ⁊ cuſtodiat in
via ⁊ introducat in locū quē preparaui:id̄
eſt paradiſum. ¶ Quarta pars.

S Equitur. Mortuus eſt aūt di-
ues ⁊c. Ubi tangit ſtatum rui
noſum ⁊ deteſtabilem.qđ ꝓ
bat ſitientis triſticia. Ubi tria
poſſumus conſiderare:ſc;.
Priuationem termini inquietantis.
Paſſionem ſupplicij affligentis.
Fruſtrationem deſiderij appetentis.
¶ Quantū ad primū dicit. Mortuus eſt
aūt diues.quāto enī q̇s plures penas pa
tit tāto plꝰ cruciat vt aūt vehemēs cru-
ciatus oñdat huius diuitis.ideo ipſius
nobis pena multiplex demonſtrat.hic
igitur quinq; poſſumus cōſiderare:ſc;.
Habitationem tenebroſi loci.
Inſpectionem alterius boni.
Inſinuationem petiti bñficij.
Expreſſionem diri ſupplicij.
Allegationem diuerſi ſtipēdij.
¶ Quātū ad primū dicit.mortuꝰ ē aūt di
ues ⁊c. Infernꝰ enī eſt locꝰ tenebroſus ⁊
obſcurꝰ.de q̇ Job.x.eſt terra tenebroſa
terra miſerie ⁊ tenebrarū vbi vmbra mor
tis ⁊ nullꝰ ordo ſ; ſempiternꝰ horor inha

bitat vbi iſte diues mortuus collocatus fuit.de q̄ ꝛ ſuis ſimilibus dicit p̄s. Sicut oues in inferno poſiti ſunt mors depaſcet.vñ Aug.de q̄õnib⁹. Sepultura ãt inferni penaꝝ ꝓfunditas eſt.q̄ ꝛ ſupbos ꝛ immiſericordes poſt hãc vitã vocãt vel vorãt. ¶ Quãtũ ad inſpectionẽ alterius boni.dicit eleuãs aũt oculos ꝛc. Nã qñ aliqs videt aliũ in ſtatu conſolationis ꝛ ſolatij.ſeipm̄ videt in pena ꝛ miſeria cũ hoc ſciat ꝓpter ſua demerita tantũ amiſiſſe bonum ꝛ tãtã miſeriã conſecutũ talis viſio ſm Grego.v.moral.eſt ſibi augmentum calamitatis ꝛ pene.qꝛ igit̃ diues iſte vidit lazarum in loco quietis ſe ipſum exiſtẽtẽ in pena talis viſio ſuã penã augmẽtauit.vnde Chryſo. Sicut aũt pauperi dũ viueret grauiorẽ penã reddebat iacere ante ianuam diuitis.ꝛ aliena bona ꝓſpicere.ſic diuiti mortuo augebat exterminij accubit⁹ i pena ꝛ ꝓſpect⁹ delectatiõis lazari ne ſola tormẽtorũ pẽa. ſ ꝛ collatiõe honoris illi⁹ intolerabili⁹ ſentiret ſuppliciũ. ¶ Quãtũ ad inſinuationẽ petiti bñficij dt.ꝛ ipſe clamabat.p. pr̄ abraã ꝛc. Nã qñ aliqs exiſtẽs i penis clamat ſignũ eſt deſiderij vehemẽtis qd̄ hʒ de habẽdo remedio grauitatis penarũ ex hoc igit̃ ꝙ iſte diues clamauit.dat̃ itelligi ꝙ deſiderabat ſuffragiũ ꝛ cruciabat̃ amare vt dicere potuerit illd̄ Oſee. j. Ad te dn̄e clamabo qꝛ ignis comedit ſpecioſa deſerti.flãma ſuccẽdit ligna regiõis. Nã tũc in iſto diuite ignis comedit ſpecioſa:qñ exiſtẽs in igne fuit deſiccat⁹.ꝛ pulchris veſtib⁹ denudat⁹.flãma vo ligna regiõis ſuccẽdiſſe dr̄ qñ exiſtẽs i flãma fuit ol ſuſtẽtatiõe diuitiaꝝ ſuarũ ꝑuatus. ¶ Iſte aũt diues exiſtẽs in tormentis recurſum habuit ad abraam nominans ipſum ꝛ patrem appellãs vt ſic eum magis alliceret ad miſericordiã faciẽdũ.tñ non fuit ſuus filius:qꝛ nõ fuit ſecutus eũ in operib⁹ bonis.qd̄ q̇dẽ vere facit̃ facit filiũ alicui⁹ teſte xp̄o dicente Jo.viij. Si filij eſtis abrae opa abrahe facite.ꝛ q̇d petijt audi.nã dixit mitte lazarum vt intingat ꝛc. Ubi ꝯſidera o peccator impenitẽs illd̄ Greg.i omel. Quid nimirũ diues eum cui⁹ in hac vita miſereri nõ voluit in ſuo iã ſupplicio poſtr̃ patronũ q̄rit.ꝛ q̇ vulnerato paupi mẽſe ſue minima dare noluit i inferno poſt⁹ vſqꝫ ad minima q̄rẽda ꝑuenit. Nã guttã aq̄ petijt q̇ micas lazaro negauit. O q̄lis eſt iſta mutatio q̇ eṁ ꝯtinue ſplẽdide viuebat nõ petijt ſitulã aq̄ ſꝫ ſolũ guttã:petebat aũt aquã ad refrigeriũ lingue:qꝛ i lĩgua maxime torq̄bat̃ ſm Chryſ.ꝛ Gre. in omel. Qꝛ ipſe in lingua peccauerat quãtũ ad guſtũ epulãdo ꝯtinue ſplẽdide. q̄tũ ad loq̄lã qꝛ vt plurimũ poſt epulas ſequitur vana loquacitas. ¶ Quãtũ ad expꝛ̃ſſionez diri ſupplicij dicit qꝛ crucior in hac flãma. Nã p iſtã flãmã intelligitur pena ignis quã i inferno habebat ꝛ quã habẽt omnes dãnati de qua flãma dicit Grego.ix.moral. Illa vltrix flãma vitiorum concremationem habet ꝛ lumen nõ habet.qꝛ quo illos flãma gehenne deuorat ꝛ amiſſione veri luminis cecat vt ẽt foras eos dolor cõbuſtionis.ꝛ int⁹ pena cecitatis obũbret q̄ten⁹ q̇ autori ſuo corpore ꝛ corde dereliq̄rũt.ſimul ꝛ corde et corpe puniant̃ ꝛ vtrobiqꝫ penas ſentiãt q̇ dũ hic viuerẽt prauis ſuis delectatiõibus ex vtroqꝫ ſeruiebãt. ¶ Quãtũ ad allegationẽ diuerſi ſtipẽdij dicit.ꝛ dixit illi abraã. Nã de⁹ cui nota ſunt oia.ꝛ oẽs remunerat ſm opa ſua diuitẽ ꝛ Lazaruʒ qꝛ diuerſimode vixerũt in hoc mũdo.qꝛ vn⁹ in mũdanis delitijs in q̄bus deũ offendit:ꝛ ſibi demeruit.ali⁹ in multis penurijs in q̄b⁹ deo placuit:ꝛ ſibi meruit: diuerſimode ꝑmiat. ¶ Duplicẽ aũt diuerſitatẽ inter diuitẽ ꝛ Lazarũ poſſum⁹ cõſiderare.primã dũ fuerũt in ſtatu acq̇rẽdi.ſcd̄am dũ fuerũt in ſtatu recipiẽdi. hoc totũ pꝫ in lr̃a. ¶ Sꝫ cõſidera o miſer pctõr qualẽ rñſionẽ hic diues habuit et fuge vitia ne cũ ipo ſimilr̃ crucieris.nã q̄uis ad abraã mltũ clamauerit tñ exaudit⁹ nõ fuit.vt potuerit dicere illud p̄s. Clamabo p diẽ ꝛ nõ exaudies.cui⁹ rõnẽ aſſignãs Aug.in omel.d̄ diuite dt.idõ rogãs diues nõ exaudit̃ in tormẽtis.qꝛ rogantem pauperẽ nõ exaudiuit in terris. ¶ Quãtũ ad ſcd̄m dt ꝛ in his oib⁹ inter vos ꝛc.p illud eṁ chaos firmatuʒ inter bonos ꝛ malos ſꝫ Magiſtrũ ſniaꝝ libro q̄rto intelligit̃ ex pte iuſtoꝝ diuina iuſticia.ꝛ ex parte reprobor iniquitas q̇ mal

lo modo poſſunt ſociari: ꝛ iõ ſemꝑ remanēt ſeparata. ¶ Quātū ad tertiū dicit ꝛ ait rogo te pr̄ ꝛc. Nā erit dānatis ꝙ nūꝗ̄ habebūt deſideriū q̇etatū nec aliq̇d potuerūt petere ꝯſolatiōis ꝛ gaudiū qđ poſſint aliqualr̄ obtinere. iuxta qđ de ipſis dr̄ Miche. iij. Tūc clamabūt ad dñz ꝛ nō exaudiet eos. ꝛ abſcōdet faciē ſuam ab eis i tpe illo ſicut neq̇ter egerūt adinuētiōib⁹ ſuis vt q̇libet illoꝝ poſſit dicere illđ Job. xix. Ecce clamabo viz faciēs ꝛ nemo exaudiet: vociferabor ꝛ nō ē q̇ iudicet ſemitā meā: circūſepſit ꝛ trāſire nō poſſuz. ꝛ in calle meo tenebras poſuit. ꝛ ſpoliauit me gl̄ia mea: ꝛ abſtulit coronā de capite meo: deſtruxit me vndiq ꝛ peeo ꝛ q̄ſi euulſe arbori abſtulit ſpē meā. Irat⁹ ē ꝯ̄ me furor ei⁹ ꝛ ſic me habuit q̄ſi hoſtem ſuum. Hic autem duo poſſumus conſiderare ſcilicet.

Diuitis poſtulationem.

Patriarche reſponſionem.

¶ Quātū ad primū dicit. rogo ꝛc. Iſte eīn diues in tormētis poſit⁹ duct⁹ quodā naturali amore fratrib⁹ compatit̄ ne patiant̄ ſimilia tormēta: ꝛ iō petit vt eis annūcietur ꝑ lazarū q̄uis nō fuerit exaudit⁹. ¶ Quātū ad patriarche r̄ſionē dicit. ꝛ ait illi abraam. nā ſm̄ Gregor. in omel. neq̄ ſi q̇s ex mortuis ſurrexerit credēt ei. q2 v̄ba legis deſpiciūt redēptoris q̇ ex mortuis ſurrexerit ſubtiliora ꝙ̄ ſo ſunt tāto hic difficili⁹ īplebūt. ¶ Iſte diues q̇ fuit auarus ꝛ impius pōt figurari ꝑ illā miſerā ꝛ impiā mulierē ſtantē i medio amphore. de q̄ zach. v. vbi ſentētialr̄ dr̄ ꝙ ipſe vidit quādam amphorā ꝛ i medio ſedebat q̄dā mulier cui nomē impietas ꝛ talētū plūbi miſſuz eſt in os ei⁹ ꝛ due mulieres hn̄tes alas q̄ſi milui leuauerūt amphorā inter terrā ꝛ celū. ꝛ interrogauit quo deferrēt illā āphorā cū muliere cui fuit reſpōſum ꝙ portabāt eā in terrā ſenar vt edificarēt ibi ſibi domū ad habitādū. ¶ Ubi ſciēdū ſm Grego. ꝙ ꝑ illā amphorā itelligit̄ pctm̄ auaritie iſta amphora hz os patulū ꝑ qđ intelligit̄ ſitis auaritie q2 auarus ſemꝑ ſitit pecuniā et nūꝙ̄ ſatiat̄. iuxta illđ. Eccli. v. Auar⁹ non implebit̄ pecunia. Iſta amphora hz duas alas. q2 auaritia principalr̄ cōſiſtit in duob⁹. ſ. in aliena indebite rapere. ꝛ in ꝓpria tenaciter retinere. ¶ Per mulierē vo ſedētē in medio amphore intelligit̄ auar⁹ retēt⁹ ꝛ ſedēs in pctō auaritie que mulier ſignanter dr̄ impietas q2 oīs auar⁹ vt plurimū eſt impius ꝛ crudelis ꝛ ſpālr̄ hic diues. q2 vidēs lazarū pauperculū talr̄ ꝙ cupiebat ſaturari de micis q̄ de mēſa ei⁹ cadebāt ipſe crudelis vnā ſibi paruā elemoſynā nō porrexit. ¶ Per plumbū aūt pōderoſum ꝛ terrenū i os mulieris impoſitum intelligit̄ pondus pctī aggrauans et ad aliud inclinans. Nā teſte Greg. peccatū qđ ꝑ penitentiā nō diluit̄ mox ſuo pōdere ad aliud trahit. ꝑ duas autē mulieres portātes iſtā mulierē cū amphora itelligunt̄ duo genera vitioꝝ portātia auarīciā vt aliis poſſit dñari ꝛ tūc ſupbia auaritiā portat: q̇dā hoc faciūt vt carnaliter delectent̄. tūc luxuria auaritiā portat: de quib⁹ dr̄ Eccli. ij. ve nautis male facientib⁹ ꝛ pctōri terrā ingredienti duab⁹ viis. ¶ Nam manus male faciēs eſt auar⁹ expolians pauperes. qui duab⁹ viis ingredit̄ qr̄ vel ꝑ ſuperbiā vel ꝑ luxuriam ſit auarus ꝛ tali cōminat̄ deus. ve dānationis eterne. ¶ Signāt̄ aūt auaritia hui⁹ diuitis portata fuit ꝑ duas mulieres p̄dictas. q2 ſicut de ipo dr̄ purpura veſtiebat̄ ꝛ byſſo. vt ſe abſentaret ſupbe p̄ aliis ꝛ epulabat̄ quotidie ſpēdide. ꝑ qđ faciliter hō ad luxuriā iclinat̄. ¶ Dicunt̄ aūt tē iſte due mulieres duas alas habere. Nam ſuperbia duas alas habet. ſ. inflationem per indignationez ꝛ eleuationē propter exhibitaz reuerentiam. luxuria et hz duas alas. ſ. impudicū aſpectū. ꝛ inhoneſtū affatū. ¶ Signāter aūt dicūtur alas habere milui q2 p̄dicte ſunt ale diaboli ꝑ miluū deſignati q2 ſicut milu⁹ eſt auis circūuolās pullos rapiens et queruloſe clamans ſic diabol⁹ ſemꝑ circuit tētare homines vt in pctm̄ labant̄. Dr̄ aūt ꝙ iſte due mulieres. ſ. ſupbia ꝛ luxuria leuauerāt mulierē cū amphora. i. auarū inter terram ꝛ celū: q2 ratione ſuperbie ſe exaltat ad alta ratione vero luxurie ſe inclinat ad fetida. ſed tamē conſidera. ꝛ expaueſce o miſer peccator: q2 iſte mulieres deferūt mulierem cum amphora in terram

in terrā ſenar. nā ꝑ ſenar ꝙ interp̄tatur fetor ſiue excuſſio dētiū intelligit̄ infernus ꝗ loc⁹ eſt fetid⁹. iuxta illud Eſa. iij. Erit ꝓ ſuaui odore fetor. vbi etiā iuxta illō: Matt. viij. Erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. in infernū igit̄ inſtar ſenar ducetur auar⁹ impi⁹ vt ibi q2 ſupbus fuit: ſit fetidus vt merito de ipo dicatur illud Johel. ij. Aſcēdet fetor ei⁹ ⁊ aſcēdet putredo ei⁹ q2 ſuperbe egit: q2 vero luxurioſus fuit ibi dentib⁹ ſtrideat ꝙ ipos occupauit epulis ex quib⁹ luxuria nutritur vñ de iſto diuite ⁊ ſuis ſimilib⁹ dī Greg. ſuper illō Mat. viij. eijcient̄ i tenebras exteriores. eijcient̄ inquit Greg. in tenebras exteriores vt illic dentes ſtrideāt qui hic de edacitate gaudebant. ¶ Dicit autē ꝙ ibi edificāt ſibi domū ꝓpter manſionē ꝑpetuam quā habebāt reprobi in inferno. iuxta illō xp̄i Mat. vigeſimoquinto. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū qui ꝑatus ē diabolo ⁊ angelis eius: non autē vos chariſſimi aſſimilemur huic diuiti miſero qui fuit in inferno ſepultus: ſ3 magis pauperculo Lazaro cui⁹ anima fuit per ſanctos angelos in ſctōrū gloria collocata. Ad quā gl'iaʒ.

¶ Feria. vj. dñice ſcde in. xl. Ser. xiiij.

Homo erat pr̄ familias ꝗ plātauit vineā ⁊ ſepe circūdedit eā ⁊c. Mat. xxj. Nos videm⁹ ꝑ experiētiā ꝙ in iſta politia mūdana int hoies ſunt gradus diſtincti. Nā aliq ſūt principantes. aliqui ſeruiētes ex parte principantium debet eē ꝙ ipſi ſua bona tā mobilia ꝙ̄ immobilia cōmittāt ſuis ſubditis vt de his lucrentur ſuis dominis et etiam ſibiipſis. Ex parte vero ſeruientium dʒ eſſe ꝙ ipi ſint fideles ſuis dominis ⁊ econtra. Illo non machinari malum nec ei iniuriā facere nec ſibi cōmiſſas in alioꝝ vel ſuum propriū transferre dominium ſed debitaʒ reddere rationem. ꝙ ſi ecōtrariū facerēt cōueniēs eēt ſi ſe nollent corrigere ꝙ ab eis auferrentur iam tradita ⁊ grauiter punirent̄. ¶ Sic ſuo modo ē in politia diuina i ꝗ deus eſt dñs preſidēs nos vero debem⁹

Sermo.

humiliter eē obſequētes. Deus autē ꝓpter ſuam liberalitatē nobis ſua bona cōmunicauit largiſſime multa bona gratuita cōdonādo. de ipis ⁊ ſicut ſerui ſolliciti debemus lucrari dum viuimus ne poſſim⁹ vt ſerui inutiles de ignauia vel ingratitudine reprehēdi. ⁊ quāto plura recepimus tāto plus obligamur. Nā teſte Grego. in quadam omel'. Quādo augentur dona rationes etiam creſcūt donorum. ¶ Ut igitur xp̄s tāꝗ̄ ſollicitus pater nos ad fructificandum de donis receptis inducat attētius penā ingratoruʒ nobis in hoc euāgelio innuit cū ab eis auferri regnum celorum denūciat ⁊ fructificātibus condonari in quo quidē chriſtus quatuor tangit. ſc3

Cōdonantis benignitatē ꝯmendabilē.
Recipientis malignitatem deteſtabilē.
Diſcutientis ſagacitatem admirabilē.
Aduerſantis peruerſitatem damnabilē.

¶ Primū ꝓbat exhibitio bñficij. Scdm ꝑpetratio maleficij. Tertiū reqſitio conſiliū. Quartū ꝑſecutio collegij. Primū ī prim. Scdm ibi. cū autē tps fructuū ⁊c. Tertiū ibi cum ergo venerit dñs vinee ⁊c. Quartum ibi. ⁊ cum audiſſent principes ⁊c. ¶ Prima pars.

Quantū ad primum vbi tangit ⁊c. qō ꝓbat ⁊c. dicit hō erat pr̄. Nam qñ aliqs dat alicui donū magis ꝯpletū ⁊ magis p̄cioſum ſignū eſt ꝙ de ipſo cōfidit. ⁊ ipe largiēs eſt cōmēdand⁹. Q2 igit̄ iſte pr̄familias locauit agricolis vineā bñ plātatā ⁊ cōpletā vltra hoc ꝙ viſus ē ꝯfidere de eis fuit nihilominus ꝯmēdand⁹. Scdʒ hoc igit̄ hic duo poſſum⁹ cōſiderare. ſc3

Preſidētis ſapientiam in conſtruendo.
Exhibentis cōfidentiam in cōmittēdo.

¶ Quātū ad primū dicit. Homo erat pr̄ Qui eñ vult prudenter ⁊ ſufficiēter aliquā vineā facere dʒ ipſam plātare ad fructuū ꝓductionem debet eā circūdare ſepem ad eius ꝓtectionē fodere torcular ad vini expꝛeſſionē edificare turriʒ ad ei⁹ defenſionē. ⁊ q2 iſte pr̄fa. de quo xp̄s hic loquit̄ parabolice iſta ſeruauit. idō ſapiēter cōſtruxit vt ſic fuerit noe: de quo dī Gen. ix. Qō cepit noe vir agricola exerc

cere terrā ⁊ plantauit vineam. ¶ Quantum ad ſcđm dicit. ⁊ locauit eam ⁊c. Nā ſicut bonitati alicuiꝰ atteſtatur qñ bona ſua cōicat aliis. ita atteſtaṫ cōfidētie qñ in abſentia ſua bona in manibꝰ alteriꝰ dereliquit. q̄r igiṫ iſte paterfamilias nō ſolū vineā locauit agricolis. ſed etiā in eiꝰ abſentia ipſam eis dimiſit nō ſolū bonitatē in ipſo poſſumꝰ arguere ſed ⁊ cōfidētiā vt fuerit hō ille. de quo dr̄ Mat. xxv. hō q̄dā pegre proficiſcens vocauit ſuos ⁊ tradidit illis bona ſua. ¶ Sciendū ē aūt circa iſtam partē loquēdo ſpūaliter. ꝙ p iſtā vineā intelligi poteſt aīa cuiuſlibꝫ hominis quā deꝰ loquēdo realiter plātauit in terra quādo ipſaꝫ in corpore terreno infudit ⁊ ſicut in vinea ſūt multe vites ipſam mirabiliṫ adornātes. ¶ Loquēdo vo ſpiritualiter tūc deꝰ plātat hanc vineā. quando de ſtatu peccati eaꝫ quo propter preuaricationē primorum parētū naſcimur educit eā ad ſtatū grē. vt merito poſſumꝰ ſibi dicere illud ps. Vineā de egypto. i. de ſtatu pctī trāſtuliſti eieciſti gētes. i. demones ⁊ plātaſti eā gratiā ipſā viuificantē conferēdo. ¶ Per ſepeꝫ vero circūdantē iſtā vineā intelligiṫ angeloruꝫ cuſtodia a dn̄o ſibi data. vñ hiero. ſup Mat. Magna dignitas aīarū vt vnaq̄ꝗ ab ortu ſue natiuitatis in cuſtodia ſui hēat āgelū deputatū. ¶ Alr̄ p iſtā ſepē intelligi pōt timor dn̄i p quē hō cuſtodit ſe ne i pctm̄ labaṫ iuxta illud Prouer. xv. Propter timorē dn̄i ois hō declinat a malo. ¶ Ulr̄ p iſtā ſepē intelligi pōt intellectꝰ vel rō cuiꝰ eſt bona vel mala cognoſcere. ⁊ ſic dꝫ hominē cuſtodire. vñ dr̄ p ps. Intellectū tibi dabo ⁊ iſtruā te ⁊c. ¶ Per torcular ēt i quo cōprimunṫ vue intelligi pōt ſyndereſis ſiue cōſcientia q̄ qñ hō peccat ipꝫ remordet ⁊ torqueṫ vt ſic pctōr examinās conſcientiā ſuā ⁊ ptimeſcēs diuinū iudiciū dicat dn̄o illud Job. ix. Cōmuto faciem meā ⁊ dolore torq̄or. Vebor oīa opa mea ſciēs ꝙ nō parcis delinquentibꝰ. cui ſic examinātī cōſciētiā ſuā apparet angelꝰ dn̄i ipm̄ dirigēs ⁊ cōfortās. hoc aūt fuit figuratū Judi. vj. Ubi ſnialiter dr̄ ꝙ cū Gedeon purgaret frumētū in torculari vt fugeret madianitas apparuit ei angelus cōfortās ipꝫ de victoria. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p gedeonē cui inimicabanṫ madianite intelligiṫ quilibet hō cui madianite q̄ interpretanṫ iniqui. i. demones inimicanṫ. p frumētū vo qđ eſt granū excellētiꝰ iter alia itelligiṫ aīa quā deꝰ excellētē creauit. q̄r ad ſui imaginē ⁊ ſociā angelorꝫ. hāc igiṫ aīaꝫ inſtar gedeonis dꝫ purgare i torculari ſue ꝯſciētie ipſā examinādo. ⁊ ſic fugere diabolū hūani gn̄is inimicū cui ſic purgāti aſſiſtit angelꝰ dn̄i ipm̄ cōfortās ꝙ de inimicis victoriā abtinebit. ¶ Per turrim aūt q̄ eſt locꝰ fortitudinis ⁊ pſidū intelligiṫ liberū arbitriū ſiue volūtas in hoīe q̄ ita fortis ē ꝙ nō pt̄ cogi p aliquā creaturā ad peccandū niſi velit. nā ſ̄ꝫ Augu. peccatū adeo eſt volūtariū ꝙ ſi nō ſit volūtariū nō eſt pctm̄. ¶ Iſtā aūt vineā. i. aīam ſuā dꝫ q̄ſlibet imitar vinee materialis.

Fodere ſuā cōſcientiam perſcrutando.
Putare dignam penitentiā aſſumendo.
Extendere veram amicitiam exhibēdo.
Ligare puram cōtinentiā confirmādo.

¶ Primo ipam fodere cōſciētiam perſcrutādo. Nā hō nō ſolū ſufficieṫ ſꝫ pfunde dꝫ ſuā pſcrutari cōſcientiā examinādo omnia mala q̄ fecit cū omnibꝰ circūſtātiis aggrauātibus: iuxta qđ ſibi dr̄ hiere ij. Uide vias tuas in cōualle. i. pfunde ſcito q̄d feceris. ¶ Scđo dꝫ ipaꝫ putare dignā penitentiā aſſumēdo. Nā poſtꝙ hō mala cōſiderauit dꝫ ipa p penitētiam abiicere inſtar putātis. q̄ abſcindit ſuperfluos palmites vt vinea fructꝰ afferat ampliores. Modꝰ autē putādi iſtā vineā nobis figuratiue ſpūſſctūs oſtendit Cant. ij. Flores apparuerūt i terra noſtra tēpus putatiōis aduenit. vox turturis audita ē in terra noſtra. ficus protulit groſſos ſuos vinee florētes dederūt odorē ſuū. Ubi ſciendū ꝙ q̄ vult apparere flos ⁊ redolēs corā deo dꝫ inter alia quatuor hr̄e quantū ad pſens ſpectat q̄ tanguntur in hoc dicto figuratiue: ſcꝫ

Amaram contritionem.
Integram confeſſionem.
Perfectam ſatiſfactionem.
Honeſtam conuerſationem.

¶ Nā per turturē auē gemebūdam intelligitur amara cōtritio. per vocē que aliu

q̄d qđ eſt in corde foris exprimit̃ itelligi
tur integra ꝯfeſſio. Per ficũ vo ꝓferẽtẽ
groſſos ſuos itelligit̃ ꝑfecta ſatiſfactio:
ſ3 p vineas florẽtes q̄ dederũt odorem
ſuũ intelligit̃ honeſta cõuerſatio. Sz ſz
ſic hõ deberet putare vineã ſuã vt deo fa
ceret fruct9 ſuaues.honeſta.ſ.cogitãdo
ꝛ virtuoſa operãdo.tñ multi faciũt labru
ſcas p malas cogitatiões ꝛ ꝑuerſas opa
tiões: de q̄b9 ipe ꝯquerit̃ Eſa.v.d. Quid
eſt qđ debui facere vinee mee ꝛ nõ feci.
q.d.nihil.ꝛ expectaui vuas vt ſupra ꝛ fe
cit labruſcas. Sz tñ aduertat miſer pec
toꝛ q̄ de iſta vinea ꝯminãdo dicat dñs
Eſa.v.di. Oſtẽdã q̄d faciã vinee mee au
ferã ſepẽ ei9 ꝛ erit in direptionẽ: diruam
maceriã ei9 ꝛ erit in cõculcationẽ: ꝛ po
nã eãdeſtã nõ putabit̃ ꝛ nõ fodiet̃. ꝛ aſcẽ
dẽt ſup eam vepres ꝛ ſpine ꝛ nubib9 mã
dabo ne pluãt. Ubi ſciẽdũ q̄ q̄n hõ non
vult ſe dare bonis ꝑib9 ſ3 pctis: tũc de9
ſuis meritis exigẽtib9 aufert ab eo ſepẽ
ꝛ diruit maceriã: quia permittit q̄ ſan
cti angeli qui ſibi dati erãt ad cuſtodiã
inſtar ſepis ꝛ maceriei cõſeruãtiũ vi
neã ab ipo recedãt ꝛ ꝑmittãt eam ſolita
riã: ꝛ ſic miſer peccatoꝛ remanẽs ſine cu
ſtodia in direptionẽ oim virtutũ rema
net.ꝛ i ꝯculcationẽ oi3 vitioꝝ. vt ſic de
ſerta facta nec putata p vitioꝝ ablatio
nẽ. nec foſſa p ſui cõſiderationẽ ſup eũ
aſcẽdũt vepres ꝛ ſpine.i.cogitationes
male ad quas ſequũt̃ opera praua: ꝛ qđ
oib9 iſtis terribili9 eſt. mãdat nubib9
ꝛc. q2 nõ vult q̄ ſancti q̄ ſunt in patria ſi
gnificati p nubes eleuatas in altũ ſibi
procurẽt ab ipo gratiã p quã poſſit ani
ma miſera iſtar vinee irrigari. De9 igi
tur homini locauit hãc vineã. vt ſollici
te eã cuſtodiat. vt ſic fruct9 bonos ꝛ ſibi
acceptibiles faciat. tñ multotiẽs intãtũ
eſt piger q̄ nullũ facit fructũ: quã iubet
abſcindi ꝛ ignib9 infernalib9 tradi. Hoc
autẽ fuit figuratũ in dicto parabolico.
qđ dixit dñs Luce.xiij. vbi ſentẽtialr̃ di
citur q̄ dixit talẽ parabolã: quidã homo
habuit arborem fici plãtatam in vinea
ſua ꝛ tribus annis conſequẽter querẽs
fructũ in ficulnea ꝛ nõ inueniens dixit
cultori vinee ecce tres anni ſunt: ex quo
venio querẽs fructũ in ficulnea: ꝛ nõ in
uenio: ſuccide ergo illã vt q̄d terrã occu
pat. ꝛ dixit cultoꝛ vinee. dñe dimitte illã
hoc anno vſq3dũ fodiã circa illã ꝛ mittã
ſtercoꝛa: ꝛ ſiquidẽ fecerit fructũ dimitte
illũ. ſinautẽ in futurũ ſuccides eã. Ubi
ſciendũ q̄ p vineã iſtam vt dictũ eſt in
telligit̃ aia cuiuſlibet hominis. p arboꝛẽ
autẽ poſitã in vinea intelligit̃ volũtas
reſpectu cuius dr̃ bonus vel malus vel
null9. p cultoꝛẽ vo intelligit̃ intellect9
vel rõ. q̄ habet hominez ſollicite guber
nare. p dñm autẽ vinee de9 animã ipſam
producẽs quã ꝓductã dimittit eã in po
teſtate ſua.d. rõni vt hãc gubernet ꝛ re
gat ꝛ faciat q̄ arboꝛ ideſt volũtas afferat
bonos fructus: cõtingit tñ multotiens
q̄ deus veniens inuenit qđ trib9 annis
ficulnea ideſt volũtas nullũ bonũ fru
ctũ attulit illicitũ vel exteri9 imperatũ.
Nã per iſtos tres annos intelligũt̃ tres
ꝑncipales etates hominis in hoc mũdo
ſ. iuuẽtus. virilitas ꝛ ſenect9. deus igit̃
querit in arboꝛe id eſt in volũtate primo
anno.i. in iuuentute fructũ ꝛ nullũ inue
nit bonũ ſed potius oppoſitũ quia totã
ſuam iuuẽtutẽ expendit in laſciuũs ꝛ de
litũs carnis: Querit etiã in ſcđo anno.ſ
in etate virili. ꝛ tũc etiã nõ inuenit ſed
oppoſitũ. q2 in tota etate virili nõ cogi
tauit: niſi quomõ poſſet ꝓmoueri ad di
gnitates mũdanas per ſupbiã. Querit
nihilomin9 tertio anno ſc3 in etate ſeni
li. ꝛ tũc etiã nõ inuenit aliquẽ bonũ fru
ctum ſed oppoſitũ. quia tũc homo ſene
ſcit. Sicut naturaliter coꝛp9 ad terrã de
iecit. ſic anima ad terrena p auaritiã in
clinatur. Nã teſte Hiero. Cum cetera vi
tia cũ hoie ſeneſcẽte ſeneſcat. ſola aua
ritia iuueneſcit Sic igitur inuẽta infru
ctuoſa trib9 annis arboꝛ iſta ꝑcipit do
min9 cultori vinee.i. itellectui q̄ hec ar
boꝛ ſuccidat̃ ꝛ mittatur in ignem. qđ tũc
facit q̄n intellectũ hoĩs excitat vt cõſide
ret diem moꝛtis. quo quidẽ conſiderato
ꝛ cognita pena pro peccatis anime de
bita rogat dilationẽ promittẽs adhibe
re remediũ vt arboꝛ afferat fructũ ſc3 q̄
fodiet ꝛc. Nã per illud remediũ qđ dicit
ſe poſiturũ intellectus vt arboꝛ fructifi
cat ſc3 q̄ fodiet circa eã et ponet ſtercoꝛ
ra. Per foſſionem intelligi poteſt ꝯſides

276

rõ mortis quã. intellect⁹ ãteponit volũ
tati vt a terenis delectatiõib⁹ ꝛ delitijs
ꝛ diuitijs elonget. more fodiẽtiũ q̇ a ra
dice arboris terrã amouent qñ ipm fo⸗
diũt. Per ſtercora ſiue fimũ q̇ vilis ẽ: in⸗
telligi põt vilitatis ꝯſideratio ꝯditiõis
hois: qꝛ de terra eſt ꝛ i terrã dꝫ reuerti:
quã intellect⁹ volũtati ꝓponit. ꝛ ſi his
remediĩs adhibitis hõ vult dolere de ꝑ
petratis vitiĩs ꝛ ad pniam cõuerti. tũc
euadit cõbuſtiõis ſnlaꝫ. ſi ꝟo vult in ma
litijs ꝑſeuerare nullaten⁹ poterit ſnlaꝫ
diuinã euadere qñ abſcindatꝛ ꝑ mortẽ ꝛ
tradatꝛ ignib⁹ infernalib⁹: nã iuxta illud
Matt. xxij. Rex. i. de⁹ dicet miniſtris. ſ.
angelis exequẽtib⁹ iuſticiã diuinã. liga
tis pedib⁹ ei⁹ ꝛ manibus mittite eũ in
tenebras exteriores ibi erit fletus ꝛ ſtri
dor dentium. ¶ Secunda pars.

Sequit. Cũ aũt tps ꝛc. vbi tã
git recipiẽtis malignitatẽ
deteſtabilẽ. qđ ꝓbat ꝑpetra
tio maleficij. Tanto ẽm q̇s
eſt rephẽſibilis magis quã
to ab aliquo plura bñficia recepit ꝛ cũ
male cognoſcit. Cũ igiꝛ de⁹ multa bñfi
cia ꝯtulerit pplo iudaico q̇ male cogno
uerunt. idõ valde reprehẽſibiles redde⸗
bantur. Hic aũt tria poſſum⁹ cõſiderare
ſm q malicia iudeoꝝ reſpectu ꝑſonarũ
quib⁹ fecerunt iniuriaꝫ tripliciter oſtẽ
ditur aggrauanda ſcilicet.
Propter ſanctitudinem virtuoſam.
Propter multitudinem numeroſam.
Propter magnitudinem generoſam.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Cum aũt tps
fructuũ ꝛc. vbi tãgit benignitatẽ i viſitã
do iudeoꝝ ꝑuerſitatem in ꝑſequendo.
¶ Quãtũ ad pmũ dicit. cũ aũt tps ꝛc. ꝑ
iſtos ẽm agricolas intelligi poſſunt iu⸗
dei quib⁹ vineã ſuã. i. pplm ſuũ locauit.
ꝑ ſeruos aũt ſuos prios quos miſit in⸗
telligi poſſunt oẽs ꝓphete veteris teſta
menti: q̇ fuerũt eximie ſanctitatis. iſtos
de⁹ miſit ad erudiẽdũ ſuũ populũ: ꝛ ad
increpãdũ ſuos trãſgreſſores: ad quid
aũt miſit eos expreſſit. di. vt acciperẽt
ei⁹ fruct⁹ quos feciſſet. ſ. vinea eis lo⸗
cata. vt ſic potuerint dicere iſti ſerui ꝓ⸗
phete illud Can. vij. Videam⁹ ſi floruit
vinea. ſi flores fructus parturiũt: qꝛ ꝟo
bis hic dicũt miſſi. Sciẽdum eſt q ꝑ pri
mos miſſos q̇ pauci fuerunt intelligãt
Moy. et aaron quos p̄miſit vt rectores
ppli: de q̇b⁹ dicit ps. Miſit Moy. ſeruũ
ſuũ ꝛ aaron quẽ elegit ipm. Alio mõ in
telligi poſſunt pncipaliores prophete.
quos etiã de⁹ miſit. ¶ Quãtũ ad iudeo
rũ ꝑuerſitatẽ in ꝑſequẽdo dicit ꝛ agrico
le apphẽſis illis ꝛc. ex hoc ẽm aggrauatꝛ
iudeoꝝ malicia qꝛ cũ de⁹ ſua benignita
te miſiſſet ſuos nũcios ſcꝫ ꝓphetas ſan
ctos: eos tñ diuerſimode afflixerũt. qꝛ ſi
Moy. ꝛ aaron intelligant audi q̇d dicit
ps. Exacerbauerũt. Moy. i caſtris aarõ
ſctm dñi ſi ꝟo principaliores intelligãt
audi Hiero. d. Ceciderũt q̇dẽ vt Hiere
miã. occiderũt vt Eſa. lapidauerunt vt
Naboth. ꝛ zach. quẽ interfecerũt inter
tẽplũ ꝛ altare. ¶ Quãtũ ad ſcðm dicit.
Iterũ miſit alios ꝛc. vbi tãgit dei beni
gnitatẽ in viſitãdo ꝛ iudeoꝝ ꝑuerſitatẽ.
¶ Quantũ ad pmũ dt. Iterꝫ miſit alios
ꝛc. Nã benignitas dei fuit q nõ obſtãte
q iudei ſuis pmis nũcijs iniuriati fuiſ
ſent voluit tñ plures priorib⁹ deſtinare
ꝑ q̇s intelligiꝛ ſm Rabanũ Chor⁹ oim
ꝓphetarũ. ¶ Quãtũ ad iudeorũ ꝑuer⸗
ſitatẽ dicit ꝛ fecerũt illis ſilr. Ex hoc ẽm
aggrauatur iudeoꝝ malicia qꝛ multos
occiderũt. vt ſic merito potuerit eis di⸗
cere illud Mat. xxiij. Ecce ego mitto ad
vos ꝓphas ſapiẽtes ꝛ ſcribas ꝛ ex eis oc
cidetis ꝛ crucifigetis ꝛ flagellabitis in
ſynagogis vřis ꝛ ꝑſequemini de ciuita
te in ciuitatẽ. vt veniat ſup vos ois ſan
guis iuſt⁹ q̇ effuſus eſt ſup terrã a ſan⸗
guine Abel iuſti vſq ad ſãguinẽ zacha
rie filij Barachie quẽ occidiſtis int tẽ⸗
plũ ꝛ altare. ¶ Quãtũ ad tertiũ dicit. no⸗
uiſſime aũt miſit ꝛc. vbi tãgit dei beni⸗
gnitatẽ in viſitãdo iudeoꝝ ꝑuerſitatem
in ꝑſequẽdo. ¶ Quãtũ ad primũ dicit.
Nouiſſime aũt ꝛc. Naꝫ magna benigni
tas dei fuit q non ſolũ iudeis ad eorum
ꝓfectũ miſit ſeruos ſuos ꝓphetas ſed
etiã ſuũ filium p̄dilectũ ieſum xp̄m. Vñ
hilari⁹. In filio aũt miſſo dñi mei aduẽ
tus figuratꝛ. ¶ Quãtũ ad iudeoꝝ ꝑuer⸗
ſitatẽ in ꝑſequẽdo dicit. agricole autem
videntes filium ꝛc. Nã ois actus culpa
bilis eſt voluntatis elicit⁹ vel imperat⁹

quē duplicē culpabilē habuerunt iudei erga xp̄m scz. In affectu appetendo. In effectu pſequēdo. ¶ Quātū ad primū dicit. Agricole aūt videntes ꝛc. Judei aūt ducti iā cupiditate ꝙ iuidia xp̄m interficere cogitabāt. ꝛ hoc eſt qđ ſeqt. ꝛ nr̄a erit hereditas. Nā hereditas ipi i hoc mūdo fuit genꝰ hūanū qđ acqſiuit ſuo ſanguie p̄cioſo de qua hereditate dixit ſibi p ps. Poſtula a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuā ꝛ poſſeſſionē tuā terminos terre: qđ q̄dē cogitātes ſm hiero. Principes ſacerdotū timuerunt ne auferret eis populū quē quaſi hereditariū reputabāt. ¶ Quātū ad actū culpabilē in effectu pſequēdo dicit. Et apphēſuz ꝛc. vbi triplex actꝰ culpabilis iudeorū tāgit ꝯ xp̄m. ¶ Primo dr̄ apprehēderunt eū. de quo Luc. xxij. Apphendētes eū duxerūt in domū principis ſacerdotū. ¶ Scđo dr̄ ꝙ eiecerunt eū extra vineā. de quo Heb. xiij. Jeſus vt ſanctificaret pplm ex portā paſſus eſt. ¶ Tertio dr̄ ꝙ occiderunt eū de quo Act. iiij. Occiderūt eū ſuſpēdētes in ligno. Vel loquēdo moralr̄ dicere poſſumꝰ ꝙ p illos agricolas intelligūt hoies huiꝰ mūdi quos deꝰ poſuit in mūdo iſto vt iſtar bonoꝝ agricolarū laborent fideliter in operibꝰ bonis. p nūcios aūt miſſos ad agricolas intelligūt ſctē inſpirationes quas deꝰ immittit hoībꝰ vt opent bonū. Iſtos aūt nūcios: ideſt bonas iſpirationes imiſſas debet homo audire ꝛ ſequi eoꝝ inſtinctū. exemplo Abygail. de qua figuratiue dicit ſentētialit. j. Reg. xxv. Qđ cū rex Dauid miſiſſet ſibi nuncios qđ volebat eam accipere in vxorem. ꝙ ſurgēs feſtinanter Abygail. ꝛ aſcendit ſup aſinum ꝛ quinqꝫ puelle ierunt cum ea pediſſeq̄ ſecuta eſt nūcios Dauid et facta eſt illi vxor. Ubi ſciendū ꝙ p abygail q̄ interpretatur patris mei exultatio: intelligit quelibet aīa fidelis que debet eſſe talis ꝙ de ipſa deꝰ qui eſt pater eiꝰ p creationē poſſit exultare. Per dauid aūt regē qui manu fortis ꝛ decorus aſpectu dicit. intelligitur deꝰ apud quem eſt omnis decor ꝛ inſupabilis. et fortitudo p nuncios aūt intelliguntur bone inſpiratiōes quas inſtar nuncioꝝ mittit ad aīaꝫ volēs eā ſibi ſpirituali cōiugio copulare qđ q̄dem cognoſcēs fidelis anima dꝫ inſtar Abygail cito ſurgere ꝛ ſeq̄ diuinum inſtinctū. ꝛ nūcios ſibi miſſos. di. illud Cāt. iij. Surgam et circuibo ciuitatem p vicos ꝛ plateas: querā quē diligit anima mea ꝛ qualiter debeat ſequi ſequitur ꝙ aſcendit ſuper aſinū ꝛc. Nam per aſinum intelligitur ſenſualitas ſup quā debet ſedere ipſam ſibi ſubiugādo. p q̄nqꝫ aūt pediſſequas intelligūt q̄nqꝫ ſenſus corporis qui ſeq̄ debent iudicium rōnis. Si igitur aīa ſic obediēs fuerit diuinis inſpiratiōibꝰ. tūc dauid. i. deꝰ ipaꝫ ſibi ſpōſem chariſſimā p charitatem ꝛ gratiā copulabit. Nā Oſee. ij. Spōſabo te mihi in fide et ſcies quia ego dn̄s. Per filiū autē miſſum ad agricolas intelligit xp̄s ieſus dei filiꝰ ꝛ virginis quem tunc miſit ad agricolas quādo pro redemptione humani generis ipm miſit in mundū. Nā ſicut dicit Jo. iij. Si deꝰ dilexit mūdum vt filium ſuū vnigenitum daret. vt oīs qui credit in eū nō pereat ſed habeat vitā eternā. vñ pōt figurari p Raphaelem angelū: de quo ſententialit dr̄ Tob. iij. Qđ cū eēt in miſeria magna. qꝛ cecꝰ effecꝰ ꝛ Sara qꝛ demō ſex viros ſuos occideret orauerūt ābo ad dominū quorū cū preces eoꝝ deꝰ exaudiſſet miſſus eſt angelꝰ domini ſanctus Rephael vt curaret ambos. Ubi ſciendum quod p Thobie virū ꝛ Saram feminā in afflictione poſitos intelligitur totum genꝰ humanum quod ante aduentum chriſti multum erat afflictū. quod cognoſcētes patres veteris teſtamēti orabant ad dominū. miſericordiam poſtulantes: quorum vota deꝰ ex alto proſpiciens miſit eis raphaelem qui interptat̄ medicina dei. i. filium ſuū qui curauit a vitiis tā viros ꝙ mulieres vt de ipo dicat illud Eccli. l. Curauit gentē ſuam ꝛ liberauit eā a perditione. Sꝫ ſunt multi qui xp̄m ad ſe venientē deſpiciunt. d. illud Luce xix. Nolumꝰ hunc regnare ſuper nos: ſed qđ deterius eſt. ipſum quantum eſt in eis occidūt. Vñ Raba. heredē quātū ad ſe occidūt qui filiū dei cōculcauerūt ꝛ ſpiritui gratia cōtumeliam fecerunt.

¶ Tertia pars.

Sequitur Cū ergo venerit dñs vinee ⁊c. Ubi tāgit diſcutiētis ſagacitatē admirabilem: qḋ ꝓbat reqſitio cōſilij: xp̄s cū nō tāq̄ ignorās interrogat iudeos q̄d ſit faciēdū de malis agricolis. ſʒ ſm Origeñ. vt ex eoꝝ dictis ꝓprijs ꝓferāt ſniaʒ ꝯ ipſos. Scḋ; hoc igit̄ hic quatuor poſſumus conſiderare; ſcʒ

Reſponſionem euidentem.
Declarationem explicantem.
Applicationem congruentem.
Cōminationem perterrentem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Cuʒ autē venerit dñs ⁊c. vbi ponit̄ xp̄i interrogatio. ſcḋo iudeoꝝ rñſio. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. Cū aūt venerit dñs ⁊c. Nā q: malū impunitū remanere nō dʒ. ⁊ diuerſis offenſis diſtincte debēt̄ ⁊ pene ꝓpt̄ qḋ dr̄ Deut. xxv. Pro menſura pc̄ti erit plagarū mod'. hinc eſt ꝙ xp̄s poſtq̄ diuerſos modos peccādi agricolarū maloꝝ iudeis ꝓpoſuerat q̄rit vt ipoꝝ ſniam audiat q̄les ſunt pene cōplectēde. ¶ Quātū ad iudeoꝝ rñſionē dicit. aiunt illis malos male ⁊c. Nā lʒ hoī multotiēs diſpliceat rñdere veritatē ad īterrogata. maxime qñ cogitat ꝙ rñſio ſit ꝯ ip̄m. tñ ab ipſa veritate coact' rñdet veritatē. vñ Chryſoſto. ꝙ aūt verū rñderēt nō eſt illoꝝ qui iuſte iudicauerūt ſʒ ip̄ius veritas cui ipſi' violētiā facit. In hac aūt reſpōſiōe lʒ inſciū ꝓphetauerūt de ſeipſis a q̄b' erāt tollēda diuina eloq̄a tāq̄ a reprobis ⁊ ad alios tāq̄ ad digniores trāſferenda. Sciēdū eſt aūt loquēdo moralit̄ ꝙ ꝑ iſtos malos agricolas intelligūt̄ mali xp̄iani q̄ bonas inſpiratiōes eis a dño miſſas interficiūt: dū eas nec corde ꝑcipere volūt: nec oꝑe adimplere. quos tñ de' ſʒ: ꝑdere dū eos dānabit eternalr̄ cruciādos: de q̄b' p̄s. Odiſti oēs q̄ opant̄ iniquitatē: ⁊ ꝑdes oēs qui loquūtur mendaciū: ſic antē malis puniſ locatur vinea agricolis a'ūs de ip̄a fructū reddētib' ſcʒ bōis oꝑib' ſe exercētibus. Nā Prouerb. ij. Qui recti ſunt habitabunt in terra ⁊ ſimplices ꝑmanebunt in ea: impij ꝟo de terra ꝑdentur et iniqui iniqua auferēt̄ ex ea. ¶ Quantū ad ſcḋm dicit. dicit illis ieſus nūq̄ leg. ⁊c. quia enim xp̄s iudeis adduxerat parabolā de vinea ⁊ agricolis. quam forte iudei ſe dicerent nō īelligere: nec ꝑ cōſequēs fidē darent. iō ſcḋm Chryſoſto. Dictū parabolicū explicat ꝑ ſcripturā. q: aūt in locutionib' parabolicis multotiēs accidit ꝙ vna res varijs parabolis deſignatur. iō ſcḋm Chryſoſto. lʒ ſuperi' iudei dicti ſunt agricole. nūc aūt ⁊ mercennarios eos vocat. Per lapidem aūt iſtū de quo fit hic mētio xp̄s intelligi voluit ſm Chryſo. quē reprobauerūt ⁊ deſpexerūt iudei. ꝑ duos populos inſtar duoꝝ parietū ſcʒ iudeos ⁊ gētiles adunauit ad veritatē fidei: vt ſic iuxta illud Ephe. ij. Duos cōdit in ſemetip̄m in vnū nouū hoīem faciēs pacē vñ Naba. Loq̄ns de iudeis xp̄m reprobātib' ait. Sed illis nolentib'. iō lapis caput anguli firmauit. q: de vtroq̄ pp̄lo quos ip̄e ſua fide cōiunxit. Uel aliter ꝑ lapidē fortē ⁊ firmū q̄ vt ſuſtētet edificiū in fundamento ponit̄: intelligit̄ xp̄s q̄ eſt fundamētū fidei xp̄iane. de quo. j. Coꝝ. iij. Fundamētū eīm aliud nemo pōt ponere ꝑter illḋ qḋ poſitū eſt qḋ eſt xp̄s ieſus. Iſte fact' eſt ī caput āguli: q: ip̄e eſt caput oīm veroꝝ fideliū q̄ etiā in oculis valde mirabilis fuit. Nā ſʒ Ber. tria ſunt inter alia mirabilia. ſ. ꝙ de' incarnari voluit. ꝙ virgo pepit. ꝙ hō credidit. ¶ Quātū ad tertiā dicit. iō dico vobis ⁊c. ꝙ auferetur a vobis ⁊c. ꝑ regnū q̄dē dei vno mō intelligit̄ intelligētia ꝑfecta ſcripturaꝝ ⁊ predicatio veritatis. vel ꝑ regnū dei intelligit̄ xp̄s ieſus ſiue diuina gr̄a ꝑ quā regt in nobis. de q̄ Lu. xvij. Regnū dei intra vos eſt. vel ꝑ regnū dei intelligitur regnū celorum. de quo. ij. Timo. iiij. Liberauit me dñs ab oī oꝑe malo ⁊ ſaluum faciet in regnū ſuū celeſte. Regnū igit̄ dei inquantū ſignat diuinā gr̄am vel celeſtē patriā. auferet̄ a malis agricolis. i. pc̄torib' q̄ fructū nullū volunt facere ⁊ dabit̄ iuſtis et bonis oꝑib' ſe exercētib': vt verificet̄ illud Luc. xix. Habēti dabit̄ ⁊ abūdabit. ei aūt q̄ nō hʒ ⁊ qḋ videt̄ habere auferetur ab eo. Iſta tranſlatio regni pōt figurari ꝑ trāſlationē ſacerdotij. ab Hely. in

Samuelē. de quo dr̄.j.Reg.ij.ꝙ de⁹ cōminat⁹ fuit Hely.qꝛ nō icrepauit filios suos q̄ faciebāt mala ꝙ auferret a domo sua sūmū sacerdotiū ⁊ daret samueli q̄ erat iust⁹ ⁊ bon⁹.vñ ibidē dr̄ ꝙ ꝓpheta veniēs ad Hely.dixit ex pte dñi.Ecce dies veniunt ⁊ p̄cidā brachiū tuū.⁊ brachiū dom⁹ patris tui vt nō sit senex in domo tua.⁊ suscitabo mihi sacerdotē fidelem q̄ iuxta coꝛ meū ⁊ aīam meā faciet.Ubi sciēdū ꝙ ꝑ hely.⁊ filios suos intelligit̄ hō cū potētijs a dño sibi datis.cōtingit igit̄ multotiēs ꝙ potentie instar filioꝝ hely.male faciūt scʒ qn̄ ad illicita inclināt̄.vtpote visus ad vidēdū vana ⁊c.et tñ hō ipas nō coꝛripit.⁊ a tali regnum auferet̄:qꝛ iuxta illd̄ Ro.xiiij.Nō est regnū dei esca ⁊ pot⁹.q.d.ꝙ hoi s̄ʒ carnē viuēti nō dabit.Per samuelē aūt de quo dr̄.j.Reg.ij.Samuel aūt ministrabat añ faciē dñi puer accinct⁹ ephot lineo:itelligit̄ q̄libet hō pur⁹ ⁊ innocēs dās se in opib⁹ virtuosis:⁊ tali dat̄ regnū celoꝝ.iux̄ qd̄ dixit xp̄s Matt.xix.Sinite puulos venire ad me taliū est regnū celoꝝ.⁊ sic ablatū a pctōrib⁹ dat̄ hoib⁹ iustis.

¶Quātū ad quartū.dicit.Et q̄ ceciderit sup ⁊c.sup lapidē eū istum.Et s̄m iesum aliq̄ dicūt̄ cadere.sup aliquos vo cadit.q̄ aūt cadūt sup lapidē dicunt̄ frāgi.sup quos vo lapis cadit penit⁹ cōterūt̄.Nā s̄m Chryso.sup Matt.Alid̄ est cōfringi alid̄ ē cōminui.de eo eū qd̄ cōfringit̄ aliq̄d remanet.qd̄ aūt cōminuit̄ q̄si in puluerē cohuertit̄.Sciendum est aūt s̄m Glo.ꝙ ille q̄ credit ⁊ tamē peccat cadit sup lapidē.⁊ talis nō conterit̄ sʒ cōfringit̄:qꝛ pōt adhuc resurgere per verā pniam.Ille aūt qui nō credit ⁊ suꝑ quem lapis cadit.iste cōterit̄.qꝛ nullo modo sine fide pōt resurgere ad statū penitētie.qꝛ iuxta illud Heb.xj.Sine fide ipossibile est placere deo.Uel ille dicitur cadere sup lapidē qui peccat moꝛtalit̄.nō tamē obstinatus in pctis.⁊ talis dr̄ frangi.sup illū vo lapis cadit qui est in pctis finaliter obstinat⁹ ⁊ talis totaliter cōteri dr̄.ꝙ de ipsi⁹ pnia totalit̄ desperat̄.Iste lapis potest figurari per lapidē de quo sententialr̄ dicit̄ Dan.ij.ꝙ Nabuchodonosoꝛ vidit quandam statuam:cuius caput de auro.brachia et pect⁹ de argēto.venter ⁊ femoꝛa de ere.tibie ferree.pars pedū ferrea ⁊ pars fictilis:viditqꝫ ꝙ lapis abscis⁹ est de mōte sine manib⁹ ⁊ ꝑcussit statuā etiā pedibus suis cōminuit eos.⁊ tūc ꝯtrita sunt pariter ferrū ⁊ testa es argentū ⁊ aurū.Ubi sciēdū ꝙ ꝑ istā statuā mōstruosam.ex diuersis rebus compositā intelligit̄ peccatoꝛ:in quo regnat diuersitas vitiorū:qꝛ multotiēs hʒ caput aureū ꝑ supbiam.pect⁹ ⁊ brachia de argento ꝑ auaritiā.ventrē ⁊ femur de ere ꝑ gulā ⁊ luxuriā.tibias ferreas per crudelitatem alios affligentē vel per obstinationē in pctis hoiem detinentē.Sʒ tñ miser peccatoꝛ sic irretit⁹ cōsideret pedes suos.qꝛ pars fictilis.Nā sicut ex ferro ⁊ terra nō fit stabilis neqꝫ firma cōpositio.sic q̄uis multotiēs hō gloꝛiet̄ in pctis predictis tñ in tātum est sua cōpositio fragilis ꝙ nescit̄ quātū in istis mundanis consolatiōib⁹ sibi placibilib⁹ vel falsis ꝑsistat.Xp̄s igit̄ istar lapidis abscissi de mōte sine manib⁹.qꝛ de solio trinitatis descendit ⁊ in vterū virginis sine semine hō fact⁹.istā monstruosam statuā.i.pctōꝛeʒ ꝑcutiet sua dura sentētia ⁊ ipm̄ cōminuet fundit⁹ ⁊ a se abijciet.vñ dicit ꝑ p̄s.Cōminuā eos vt puluerē ante facieʒ venti vt lutū plateaꝝ delebo eos.

¶Quarta pars.

Sequit̄.Et cum audissent p̄ncipes ⁊c.Ubi tāgit aduersantis peruersitatem dānabileʒ quod ꝓbat ꝑsecutio collegij.Nā iuxta illd̄ Hier.Quāuis duro coꝛde iudei ꝓpter incredulitatem essent:tamē intelligebant contra se domini sententias.nō tamē sicut dociles discipuli susceperūt doctrinā sed vt peruersi statim exarserūt in iram nolētes eoꝛum coꝛrectionem ⁊ increpationē xp̄i paternā audire:quia iuxta illd̄ Prouer.xiij.Qui illusoꝛē non audit cū arguitur.Scd̄m hoc igitur hic quatuoꝛ possum⁹ considerare scilicet.

Inspectionem veritatis clare.
Increpationem peruersitatis dure.
Responsionem malignitatis magne.
Allegationem preclaritatis summe.

¶ Quantū ad primū dr. Cum audiſſent ⁊c. Nā principes ſacerdotū ⁊ phariſei ſʒ publice forte oſtēderēt ſe xp̄m nō intelligere veraciter cognouerunt ꝙ loq̄batur de ipſis. ⁊ iō reprehēſibiles erant ⁊ inexcuſabiles. q2 nec xp̄m laudauerūt nec ſunt ad eius doctrinā ꝯuerſi. vñ de ipſis pōt dici illud Ro.j. Cū cognouiſſent nō ſicut deū glorificauerūt aut gratias egerūt: ſʒ euanuerūt in cogitationibus ſuis ⁊ excecatū eſt inſipiēs cor eoꝝ dicētes enīm ſe ſapiētes eſſe ſtulti facti ſunt. ¶ Quantū ad ſcd̄ʒ dr. ⁊ querentes eū tenere ⁊c. differentia enī eſt inter bonos ⁊ malos ſm̄ Chryſo. ſup Matth. q2 boni q̄n reprehēdunt̄ de aliquo peccato dolent ⁊ cogitāt de emēda ⁊ illū diligūt qui rep̄hendit eos. iuxta illud Prouer. ix. Argue ſapiētē ⁊ diliget te. Mali ꝟo q̄n reprehēdūt̄ exardeſcūt in irā ⁊ odiūt increpātem. vñ dicitur Prouer. ix. Noli arguere deriſorē ne oderit te ⁊ quia iſti erāt mali. ideo querebant eum tenere. ¶ Quantū ad tertiū dr. timuerunt turbas. Nam ſʒ principes ⁊ phariſei xp̄m odio haberent. q2 ſimplices tñ deuotionem habebāt ad ip̄m multoties timebāt ꝙ gerebāt in corde operib9 adimplere. ¶ Quātū ad quartū dr. q2 ſicut ꝓphetā eū habebāt. Nā turba xp̄m ſapientiſſimum reputabāt. ⁊ iō ip̄m ſicut prophetam habebāt. iuxta ꝙ poſt reſurrectionē filij mulieris vidue dr Luc. vij. Accepit omnis timor ⁊ magnificabāt deū. d. ꝙ ꝓpheta magn9 ſurrexit in nobis: ⁊ q2 de9 viſitauit plebē ſuā: q̇ vult igit̄ ſalu9 fieri opʒ ꝙ de xp̄o firmit̄ credat ꝙ ip̄e ſit fili9 dei ad qđ nos inducit ſcriptura. Jo. xx. vbi dr. hec aūt ſcripta ſunt vt credatis q̄m xp̄s ih̄s eſt fili9 dei vt credētes vitā habeāt in nōie ei9. Ad quā vitam ⁊c.

¶ Sabbato dominice ſecunde in. xl. Sermo. xv.

Homo q̄dā ha

buit duos filios ⁊ dixit adoleſcētior ex illis pr̄ da mihi portionē ſubſtātie q̄ mihi cōtingit ⁊c. Luc. xv. Inter alia mirabilia q̄ de9 operat̄ in mūdo excellētiſſimū op9 ⁊ mirabile ē mia ꝑ quā pctōrē reuertētē ad ip̄ʒ ſʒ ip̄ʒ offenderit ſibi recōciliat i filiū adoptiuū. Nā ⁊ ſi op9 fuerit creatio ḡnis h̄uani redēptio: īfirmoꝝ curatio: mortuoꝝ reſuſcitatio. tñ ſʒ oīa excedit mia. ꝑ quā iuſtificat pctorē. vñ ꝑs. Suauis dn̄s vniuerſis et miſerationes ei9 ſup oīa opa ei9. Q2 vero ſʒ Chryſ. petētis negligētia rep̄hēditur vbi de dātis mia nō dubitat̄. hic eſt ꝙ ſʒ hō ſe ſentiat inuolutū diuerſis pctis. tñ cōſiderādo diuinā miaʒ deſperare nō dʒ: ſed humiliter ad ip̄m accedere miaʒ implorando. nec tñ ſi hoc diſpliceat alicui. ꝓpt̄ hoc a mia poſtulanda deſiſtere: ſʒ poti9 ip̄aʒ humiliter inuocare. ⁊ hoc eſt ꝙ nobis innuit̄ in iſto euāgelio i quo beatus Luc. quatuor tangit: ſcʒ.

Statum relinquentis pernicioſum.
Modum penitentie cōgruentiſſimum.
Actum miſerentis benigniſſimum.
Exceſſum inuidentis indignatiſſimum.

¶ Primū ꝓbat calamitatis cōditio. Secūdū viſceroſa ꝯpūctio. Tertiū gaudioſa receptio. Quartū q̄ruloſa conqueſtio. Primū in prīci. Secūdū ibi. in ſe aūt reuerſus ⁊c. Tertiū ibi. Cū aūt adhuc lōge eſſet ⁊c. Quartum ibi. Erat autem filius ſenior in agro ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ⁊c. qđ probat ⁊c. dicit. hō quidā. Nā ſʒ pctōr videat̄ delectari dū peccat tñ ſeq̄lā pcti pena eſt ⁊ miſeria. vnde Aug. i. cōfeſ. viſitaſti dn̄e ſic eſt vt pena ſit ſibi oīs inordinat9 anim9. Scd̄m hoc igit̄ quātū ad iſtum filiū prodigū duo poſſumus cōſiderare. ſ.

Inſolentiam culpabiliter euagantem.
Indigentiam realiter affligentem.

¶ Quātū ad primū dicit. hō q̇dā ⁊c. Nā ſecūdū. Aug. peccatū adeo eſt volūtariū ꝙ ſi nō eſt volūtariū nō eſt pctm̄ depēdēs ex libero arbitrio ꝑ qđ hō preſumit aliq̄ facere q̄ ſunt contra volūtatē diuinā ꝓpter qđ amittit diuinā gr̄am ſi habebat. Scd̄m hoc igit̄ quātū ad inſolētiā huius filij ꝓdigi quatuor poſſum9 ꝯſiderare. ſ.

Preſumptionem animi arrogantis.
Collocationem arbitrij dominantis.
Perpetrationem flagitij ſeparantis.
Deſtructionem beneficij decorantis.

¶ Quātū ad primū dr̄. hō quidā ꝛc. Nā ꝑ illū hoīem intelligit de⁹: qꝛ ſicut hō dr̄ eſſe pi⁹ naturaliter. ꝛ benign⁹ cū ſit animal mãſuetū a natura. itō de⁹ q̄ circa genus humanū multipliciter ſuā pietatē oſtēdit hō merito dici pōt per duos aūt filios. ſm̄ aliquos intelligunt angeli ꝛ hoīes. ita ꝙ ꝑ antiquiorē filiū intelligātur qui pri⁹ fuerūt creati: ꝑ iuniorē autē homines poſt angelorū productis. Moraliter autē loquēdo dicere poſſum⁹ ꝙ ꝑ iſtos duos filios intelligunt generaliter oēs hoīes hui⁹ mūdi q̄ in duo genera diuidunt qꝛ quidā ſunt boni ſignificati ꝑ filiū antiquiorē. Nā iuxta illud Job. xij. In antiquis eſt ſapiētia. ꝛ multo tpe prudētia. quidā autē ſunt mali ſignati ꝑ filiū iuniorē. Nā qꝛ in iuuenib⁹ regnāt ſenſuales mot⁹ īpedītes trāquillitatē mentis que requirit ad ſapientiam itō cōſtat eos nō eſſe ſapiētes. de quib⁹ Baruch. iij. Iuuenes viderūt lumen ꝛ habitauerūt ſuꝑ terrā viā autē ſapiētie: vel diſcipline ignorauerūt: neqꝫ intellexerunt ſemitas ei⁹ a facie ipſorū facta eſt longe ꝑpter autē carentiā ſapiētie multoties in perditionē labunt. vt merito de ipſis dici poſſit illō Baruch. iij. Eo ꝙ nō deſerūt ſapiētiā perierūt ꝑpter ſuā inſipiētiā. Signāter aūt dr̄ ꝙ adoleſcentior fili⁹ petiuit partē ſubſtātie ſue quia pctōr de ſeipſo p̄ſumēs vult regi arbitrio ꝑprio ſuo nolēs ſubijcere volūtati diuine. Nā ſꝫ Bedā. ſubſtātia eſt oē qꝺ agim⁹ viuim⁹ ꝙ ſapim⁹ ꝛ cogitam⁹ ꝛ loquimur hō qui vult agere: viuere: ſapere: cogitare ꝛ loqui. ꝛ ſic de ſingulis actib⁹ ſm̄ ſue volūtatis imperiū nō ſubijciēdo ſe volūtati diuine nec rō iudicio rationis petit portionē ſubſtātie. Talis āt inſolēter petēs pōt figurari ꝑ filios iſrael: de quib⁹ ſnlar dr̄. j. Regū. viij. Qꝺ poſtulātes dixerūt Samuel ꝯſtitue nobis regē vt iudicet nos ſicut vniuerſe habēt nationes qui ſcꝺo non tū diſplicuit Samueli ſed etiā deo q̄ dixit Samueli nō te eīm abiecerūt ſed me ne regnarē ſuꝑ eos. ꝛ tamē hoc nō obſtāte ꝑmiſit ꝙ daret Samuel eis regē lꝫ ī malū ipſorū. Sic reuera multoties accidit ꝙ hō petit aliqua que deo diſplicent qꝛ ſunt mala. tū ꝑmittit aliqn̄ ꝙ aſſequat qꝺ deſiderat lꝫ in dānū ſuū.

¶ Quātū ad collationē arbitrij dominātis dr̄ ꝛ diuiſit illis ſubſtantiā. Nā ſcꝺm theologos ī hoīe ſubſtātia rōnalitas eſt quā comitat libertas. qꝛ arbitrū ꝛ ſimplicit quecūqꝫ det dñs nobis pro ſubſtātia nr̄a putabit vt celum: ꝛ terra vniuerſa creata: lex ꝛ ꝑphete. ex hoc aūt non pōt de⁹ reꝑhendi tanꝗ dās hoī peccādi materiā qꝛ ex libertate arbitrij procedit. vñ poſſit hō meritorie operari apud deū. ꝛ itō nullū vult cogere nec ad bonum nec ad malū ſed vtroqꝫ ſibi ꝑpoſito ꝙ ſibi plus placet eligat nō coact⁹. nam iuxta illud Eccli. xv. An hoīem vita ꝛ mors bonū ꝛ malū qꝺ placuerit ei dabit illi. ¶ Quātum ad perpetrationē flagitij ſeparātis dr̄ ꝛ poſt multos dies ꝛc. Nā peccator ſignatus ꝑ filiū prodigū ire dr̄ in regionē longinquā ſm̄ Chryſo. Nō quidē ꝙ recedere poſſet a deo localiter qui eſt vbiqꝫ ſed culpabiliter diuinū beneplacitū deſerēdo. nā q̄to quis pl⁹ in prauo ope deliquit tāto plus a diuina gr̄a ꝛ preſentia elongat. nā iuxta illud Prouerb. xv. Lōge eſt dñs ab impijs: ꝛ orationes iuſtorum exaudiet. ꝛ ps. Longe a peccatorib⁹ ſal⁹ qꝛ iuſtificationes tuas nō exquiſierūt

¶ Quātū ad deſtructionē beneficij decorantis dr̄ ꝛ ibi diſſi. ſubſtantiā ſuā viuendo luxurioſe. Nā per vitā luxurioſam non intelligit ſpecialr̄ peccatū luxurie ſꝫ oē peccatū generaliter ꝑ qꝺ hō gratiā diuinā relinquens q̄ ſibi eſſe deberet ſubſtātia interior ad exteriora bona ſe laxat ex quo coſequit vt ei⁹ ſubſtātia deſtruat. nam ſicut dr̄ Prouerb. xviij. Qui mollis ꝛ diſſolut⁹ eſt in ope ſuo frater eſt opera ſua diſſipans. Iſte ſic bona ſua diſſipās viuendo luxurioſe pōt figurari per illū vecordem iuuenē. de quo ſalomon loquit Prouer. vij. Ubi ſnlaliter dr̄ ꝙ vidit iuuenē vecordē tranſeuntem iuxta domū mulieris meretricis aduesperaſcēte die in noctis tenebris ꝛ caligine q̄ ſibi occurrens ornata meretricio ſibi blādit. d. veni inebriemur vberibus ꝛ fruamur cubitis amplexib⁹ allegās vir in domo nō eſſe: quib⁹ ꝟbis ſtatim eā ſequit quaſi bos duct⁹ ad victimā ꝛ q̄ſi agn⁹ laſciuiēs ꝛ ignorās ꝙ ad vin-

cula ſtult⁹ trahat donec träſfigat ſagitta gutur ei⁹. Ubi ſciendū ꝙ p illū iuuenem vecordem intelligit quilibet hō vagus ꝓfuſus ad illicita. nō ſequens recta iudicia rōnis. ſed dās ſe mūdanis aſtutijs ꝛ carnis illecebris. vt viuat voluptuoſe. de quo. ꝛ ſuis ſimilibus ꝯquerēdo dicit dñs Hiere. iiij. Stult⁹ populus me nō cognouit filij inſipiētes ſunt ꝛ vecordes ſapientes ſunt vt faciāt mala. bñ autem facere neſcierūt. Per mulierē autē meretricē ꝛ blandā vno mō intelligit ſenſualitas que rōni blandit. vt hoīem trahat ad illicita carnis delectabilia ſuggerendo. cuius multotiens alect⁹ blāditijs. inſtar iuuenis mulierē meretricē ſequentis vadit poſt ipā3 lȝ ad mortē velut bos duct⁹ ad victimā ꝛ vt laſciuiēs agn⁹ quā q̄dē mortē nō ꝯſiderat miſera ꝛ obcecata rō donec ſagitta ſententie diuine pcutit p quā eťnis ſupplicijs deputat. Alio modo p mulierē itelligit oīs illicita delectatio ſpecialr luxuria. que multotiēs ſuis illecebris blādit hoī ꝛ ipm captiuat. cui⁹ ſuggeſtiōes ſequēs hō miſer vt agn⁹ laſciuiens ꝛ vt bos ad victimā ductus iterficit quā mortē neſcire dr oblitus ſue ſalutis donec in inferno penaliter cruciat. ¶ Quantū ad ſcđm dr. et poſtꝗ oīa ꝯſummaſſet ꝛc. nā vires tā aīe ꝗ corpis ꝗ etiā res alie hoī a deo ꝯceſſe vt ipſis vtat arbitrio ſuo libero regulam habuit ꝛ modū qualr ab hoīe vt debeāt. ſ. ipas laudabilr ordinādo quas ſi mō debito in deū direxit ſatiat in ipis. ſi vo ipas ad vanitatem retraxerit egeſtatē in ipſis patiet. hic igit q̄nqꝫ poſſum⁹ conſiderare ſcilicet

Paupertatem edulij.
Prauitatem conſortij.
Uilitatem officij.
Auiditatem deſiderij.
Uarietatem ſubſidij.

¶ Quātū ad pmū dr ꝛ poſtꝗ ꝯſummaſſet oīa ꝛc. Nā p iſtā cōſummationē bonorū tpaliū ſignificat cōſummatione gratuitoꝝ donoꝝ itelligit cōpleta ꝛ cōſummata malitia i pctō p quā hō efficit dign⁹ morte. Nā Jac. v. vnuſq̄ſqꝫ tētat a cōcupiſcētia ſua abſtract⁹ ꝛ illect⁹ deinde cōcupiſcētia cū ꝯceperit parit pctm̄. pctm̄ vo cū ꝯſummatū fuerit gñat mortē. Per famē aūt factā in regiōe intelligit carētia diuine gratie. p quā hō cōſummatis donis gratuitis p pctm̄ elongat a deo ꝛ etiā vbi dei. ꝙ nec audire vult nec ope adimplere. ¶ Quātum ad prauitatē cōſortij dr. abijt ꝛ adheſit ꝛc. Nā p ciues regionis famelice ſignificantis ſtatū pctī dicūtur illi q̄ ſe i malitijs ſuis ſtabiliūt. Inter iſtos eſt vn⁹ principalis. ſ. diabolus vñ Glo. vn⁹ ciuiū eſt q̄ ꝯcupiſcētijs terrenis merito prauitatis ſue ꝓpoſit⁹ pnceps mūdi vocat. Signāter aūt dr ꝙ adheſit ad deſignādū ꝙ diabolus nō hꝫ poteſtatē in hoīe niſi quātum ex ꝓpria volūtate dat ſe ſibi. ¶ Quantū ad vilitatē officij dr. ꝛ miſit illū in villā ꝛc. Nā p porcos intelliguntur demones. qꝛ ſicut porcus eſt aīal immūdū3: ſic diabol⁹ immundus dr ꝓpter pctī maculā deformitē3 ꝛ qꝛ hoīes inducit ad oēm imunditiā vitioꝝ. iſtos aūt demones paſcere dicit oīs pctōr qꝛ ipſoꝝ cibus eſt ꝯplacētia ꝛ oīs imūditia vitioꝝ: qꝛ in oībus talibus vt imūdus ſpiritus delectātur. vñ Aug. de cōcordia euāgeliſtaru3 porci ſunt immundi ſpūs: cui⁹ villa eſt poteſtas ipi⁹. Uel p iſtos porcos intelliguntur hoīes in imunditijs viuētes i q̄bus regnat ruditas intelligētie. carnalitas cōcupiſcētie. ꝛ cupiditas auaritie. hos porcos ſm Theophylū paſcit q̄ alijs ꝓcellit i vitio vt ſunt lenones archiꝑdones ꝛ archipublicani. Uel p porcos quos paſcit intelligunt ſm Chryſo. immūde cogitatiōes quas peccatores in ſua aīa nutriūt de q̄bus ps. Dñs ſcit cogitationes hoīȝ qm̄ vane ſunt. ¶ Quātū ad auiditatē deſiderij dicit. ꝛ cupiebat implere vētrē ꝛc. Nā ſiliqua ſm aliquos eſt fruct⁹ arboris ſonum faciēs dū comedit: vel ſm Hugonē ſiliqua eſt gen⁹ leguminis qđ porci i africa comedūt. de quo dicit Greg. ſilique ſūt gen⁹ leguminis ſonoris folijs ꝛ vacuis qđ ventrē magis onerat ꝗ reficiat. vñ p ſiliquas itelligūtur delectatiōes quas homo ſentit peccando p que lȝ aliq videātur eē tamē in veritate nihil ſunt ſȝ poti⁹ amaritudīes. his igit ſiliquis que ſunt cibus porcorū. i. demonum cupiūt ventrem implere peccatores miſeri. qꝛ

prouer.ii. Letant cum male fecerint et exultant in reb⁹ peſſimis. quorum vitam miſeram deplorans apoſtol⁹ ad Phil. iii. Multi ambulant quos ſepe dicebam vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis christi quorum finis interit⁹ quorum de⁹ venter eſt et gloria in confuſione ipſorum qui terrena ſapiunt. ¶ Quantum ad varietatem ſubſidii dicitur. et nemo illi dabat. Nam ſi peccator in conſolationib⁹ temporalib⁹ querat refectionem non inueniet ſed poti⁹ defraudatur et de⁹ ſecundum Aug. lib. confeſ. aliquando ipſas ſubtrahit vt per afflictiones hominem ad ſe reducat. Nam homo multotiens exiſtens in conſolationib⁹ deum obliuiſcitur in tribulationib⁹ vero de ipſo recordatur. nam ſicut dicitur Eſa. xviii. Tantummodo ſola vexatio in celum dabit auditum. ¶ Secunda pars.

Sequitur. In ſe autem reuerſus. vbi tangit modum penitentie congruentiſſimum: quod probat viſceroſa compunctio. modus autem conueniens peccatoris volentis redire ad deum eſt conſiderare miſeriam quam incurrit peccando. et ſic ſe de preteritis vitiis caſtigare inſtar hui⁹. ad veram autem penitentiam tria principaliter requiruntur. ſ. Cordis contritio. Oris confeſſio. Operis ſatiſfactio. Secundum hec igitur quantum ad modum penitendi peccatoris tria poſſumus conſiderare. ſ.

Contritionis amaritudinem doloroſam.
Confeſſionis plenitudinem pudoroſam.
Satiſfactionis promptitudinem operoſam.

¶ Quantum ad primum dicitur. in ſe autem reuerſus et cetera. nam quilibet ſe cognoſcendo peccaſſe dolere debet de peccatis commiſſis. et inter alia debet conſiderare tria que hic tanguntur.

Internam conſcientiam.
Felicitatem amiſſam.
Calamitatem propriam.

¶ Quantum ad primum dicitur. In ſe autem reuerſus. homo enim qui peccando a ſeipſo. et a deo receſſerat debet penitendo ad ſeipſum et ad deum reuerti cui dicitur Eſa. lv. Derelinquat impi⁹ viam ſuam. et vir iniqu⁹ cogitationes ſuas. et reuertatur ad dominum. et miſerebitur ei⁹ et ad deum noſtrum quoniam multus eſt ad ignoſcendum. ¶ Quantum ad conſiderationem felicitatis amiſſe dicit. dixit quanti mercennarii et cetera. Nam quando peccator conſiderat quod in celeſti patria multi cum deo delectantur. qua felicitate ſuis demeritis ſe cognoſcit eſſe priuatum multum dolere debet. de quo ps. Circumdederunt me dolores mortis. et torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Sciendum eſt autem quod differentia eſt inter filium et ſeruum. Nam fili⁹ ſeruit ex amore cui dicitur Eccli. iiii. Erit velut fili⁹ altiſſimi obediens. ſeru⁹ autem ſeruit ex timore quibus dicitur. i. Pe. ii. ſerui ſubiecti eſtote in omni timore dominis non tantum bonis et modeſtis ſed etiam diſcolis: mercennari⁹ autem ſeruit ex ſpe recipiende mercedis de quo dicitur Job. vii. Sicut ſeru⁹ deſiderat vmbram. et ſicut mercennari⁹ preſtolatur finem operis ſui. ſic ego habui menſes vacuos. Et noctes laborioſas ennumeraui mihi. ¶ Quantum ad conſiderationem calamitatis proprie dicitur: ego autem hic fame pereo. Nam peccator qui caret diuina gratia. et ſapientia. et doctrina que ſunt cib⁹ ſpiritualis eis merito dicitur fame perire. de quo et ſuis ſimilib⁹ dicitur Thre. iiii. Melius fuit occiſis gladio quam interfectis fame. Nam reuera meli⁹ eſt cum diuina gratia mori gladio quam ſine ipſa interfici fame ſpirituali. vnde de⁹ compatiendo peccatoribus dicit Ezech. xviii. Nolo mortem peccatoris ſed vt magis conuertatur et viuat. ¶ Quantum ad ſecundum dicitur. ſurgam et cetera. Nam multotiens accidit quod peccatores exiſtentes in temporalibus abundantiis non conuertuntur ad lamenta penitentie qui ſi tangantur a deo per aliquas tribulationes permiſſas incipiunt penitere vnde ps. Afflictus ſum et humiliat⁹ ſum nimis rugiebam a gemitu cordis mei: in cui⁹ ſignum ſecundum Greg. hic dicitur de filio prodigo. quod quando vidit ſe fame perire propoſuit ad patrem redire. Sciendum eſt autem quod in hac confeſſione peccator iam concepto bono propoſito accuſare ſe debet quia impius fuit deum offendendo indign⁹ diuino conſortio ipſum derelinquendo ad deum tamen recurrere debet humiliter miſeriam cognoſcendo. Secundum hoc igitur hic quatuor poſſum⁹ conſiderare: ſcilicet.

Voluntatem inductiuam.
Equitatem offenſiuam.
Indignitatem repulſiuam.
Humilitatem placatiuam.

¶ Quantum ad primum dicit ſurgam. et cetera. vbi conſidera quantum ad peccati deſertionem dicit ſurgam. Nam in peccato ex hoc iacere dicitur quaſi ad terrena curuat⁹. huic reprehendendo dicit dominus.

Joḃ.vij.Surge cur taces ꝓn⁹ in terra.q̇
ſic rephēſus a dño dꝫ ad ſe redieēs dicere
illud Cā.iij.Surgā et circuibo ciuitatē
ꝑ vicos ⁊ plateas querā quē diligit aīa
mea. ¶ Quantū ad ꝓpoſiti executionez
dicit.⁊ ibo.Nā poſtq̄ pctōꝛ pctā deſeruit
ꝑ verā contritionem ⁊ aliqualiter ꝑ cōtē
plationem aſcendit in deū adiut⁹ a dño
exercitare ſe dꝫ in opib⁹ bonis.vt de ip
ſo dici poſſit illđ ps.Aſcēſiões ſuas diſ
poſuit in valle lachꝛymarū in loco quez
poſuit et eñ bñdictionē dabit legiſlatoꝛ
ibunt de virtute in virtutē videbit deus
deoꝛū in ſyō. ¶ Quātū ad obiecti ꝯditio
nez dicit ad prem meū.qꝛ eñ de natura
pr̄is eſt diligere filiū.de rōne ꝟo diligē
tie eſt miſereri dilecto.De⁹ aūt pr̄ nr̄ eſt
et nos chare diligit.qꝛ ip̄e pr̄ amat nos
Jo.xvj.hic eſt q ad pniam redire volēti
bus miſeret.vñ Eccli.xij.Altiſſim⁹ odio
hꝫ pctōꝛes ⁊ miſertus eſt penitentibus.
¶ Quātū ad eq̄tatē offenſiuā dicit.⁊ di-
cā illi pr̄ peccaui ⁊c.Nā qꝛ iuxta illđ Jo.
viij.Oīs q̇ facit pctm̄ ſeru⁹ eſt pcti.⁊ qui
iniq̇tatē facit.⁊ pctm̄ eſt iniq̇tas.⁊ deus
dicit per ps.Iniq̇tatē odio habui ⁊ abo-
minatus ſum:ideo q̇ facit pctm̄ facit il-
lud qđ de⁹ odit.⁊ ſic illū offendit ⁊ ꝑ ꝯhs
eterna hereditate priuat.hō igit qui ſic
deū offendit dꝫ ſuā culpā cognoſcere di-
cēdo peccaui.ſignāter aūt dꝛ peccaui.q̇
peccādo offendit eſt de⁹ dñs oim tā cele
ſtiū q̄ terreſtriū q̇ dicit de ſeipſo Eſa.lx-
vj.Celū ſedes mea eſt ⁊ terra ſcabellum
pedū meoꝛū vel ꝑ peccatum in celū in-
telligit ſm Chꝛyſo.pctm̄ in ꝓximū:per
pctm̄ ꝟo pri.intelligit deū ⁊ in his pec-
cat q̇ nō diligit deū ſup oia.⁊ ꝓximū ſi-
cut ſeipſum. ¶ Quātū ad indignationē
repulſiuā dicit.iā non ſum dign⁹ vo.fi-
lius tu⁹.Nā qꝛ ſm apoſtolū Ro.viij.Qui
cunqꝫ ſpiritu dei agūtur hi filij dei ſunt
ꝯñs eſt vt hoc noīe oīs pctōꝛ indignus
ſꝫ magis iuxta illud.ij.Ti.ij.eſt hō pcti.
⁊ fili⁹ perditionis. ¶ Quātū ad humili-
tatē placatiuā dicit fac me ſicut vnū de
mercennarijs tuis inter alias eīm virtu-
tes deū placātes eſt virt⁹ humilitatis ꝑ
quā ver⁹ humilis exaudiri meret.Naz
iuxta illđ Eccli.xxxv.Oꝛatio humiliātis
ſe nubes penetrat.pctōꝛ igit inſtar hui⁹
corā deo humiliari ſe dꝫ vt miſericordiā
inueniet. ¶ Quātū ad tertiū dicit.⁊ ſur-
gēs venit ad patrē ſuum.Nā qꝛ ſolū ꝓ
poſitū benefaciēdi ad ſalutē non ſufficit
niſi ponat in opere.iuxta qđ xp̄s innuit
Matt.vij.d.Non oīs qui dicit mihi dñe
domine intrabit in regnū celoꝝ:ſed qui
facit voluntatē patris mei q̇ in celis eſt:
hinc eſt q poſtq̄ poſitum fuit ꝓpoſitum
filij prodigi de redeūdo ad patrē nūc po
nitur eius effectus.ideo dꝛ q ſurgēs ⁊c.
Nā per iſtā ſurrectionē ſm Aug.in lib.
ſoliloquioꝝ:intelligit actualis pcti de-
ſertio q̄ eſt ſatiſfactiōis initiū pro pctis.
ſed quia ſm Grego.Minus eſt mala nō
agere niſi quiſqꝫ ſudeat ⁊ bonis opib⁹
inſudare.ꝓtinus addit.⁊ venit ad patrē
ſuū.vt de ip̄o ⁊ ſuis ſimilib⁹ poſſit dici il
lud Eſa.lx.Venient ad te qui detrahebāt
tibi ⁊ adoꝛabūt veſtigia pedum tuoꝛum.
Sciendum eſt autē q inter alia ꝑ que re
cedit pctōꝛ a deo ſunt ſeptem. ¶ Primū
eſt obliuio.Nā quando pctōꝛ deū nō ha-
bet pre oculis ⁊ ipſius obliuiſcit.facili⁹
labit in pctm̄ quod eſt valde rationabi-
le.qꝛ cum tūc non habeat ſuſtentationē
ex ꝓprijs naturalibus poſt lapſum incli
netur ad vitia conſequēs eſt vt in pctm̄
labatur. ¶ Secundū eſt incuruatio deſi
derij.Nā poſt lapſuz ſic hꝫ deſideriuz ad
temporalia curuatū.q eſt nimio glutio
colligatus qđ cognoſcēs ps.dicit.humi
liat⁹ eſt in terra vēter noſter. ¶ Tertiuz
eſt diſpſio animi.Nā pctōꝛ poſtq̄ eſt di-
uiſus a deo in quo deberet velut i ſolio
fundato firmari.vagatur multipliciť ꝑ
illicita caduca.temporalia procurādo vt
de ipſo ⁊ ſuis ſimilibus dici poſſit illud
Exo.v.Diſperſus eſt pplᷣs ſup terrā oēꝫ
egypti ad colligēdas paleas. ¶ Quartū
eſt ingratitudo diuini beneficij.Nā pec
catoꝛ cui de⁹ cōfert multa beneficia:cū
de ipſis deberet deū laudare potius ex
ipſis erigit in ſuperbiā de quo ⁊ ſuis ſi-
milibus dicit aplᷣs.ij.Timo.iij.Erūt ho
mines ſeipſos amātes.cupidi.elati.ſup
bi.blaſphemi.parētib⁹ nō obediētes in-
grati ſcelesti.ſine affectione:ſine pace.
¶ Quintū eſt delectatio ſeculi.Nā pec-
catoꝛ neſciēs ꝯtēplari celeſtia:ſꝫ magis
mūdanis deducit in ip̄is vt in placibi-

ſib⁹ delectat. ¶ Sextū ē ꝑpetratio pcti.
nā qꝛ pctōꝛ nō formidat diuinā ſniaꝫ quā
īmmediate cum peccauit fulminare nō
ſentit.iō larat ad vitia.ideo Eccl'i.viij.
Et qꝛ cū nō profert cito cōtra malos ſen
tētia abſqꝫ vllo timore filij hoim perpe
trāt mala. ¶ Septimum eſt cōſideratio
ſui. Nā peccatoꝛ ſuam vilitatem nō con
ſiderās preſumit de ſe grādia:ꝛ tñ inimi
cis vallatus vndiqꝫ ignorat ſuum peri
culum. Qꝛ vero videmus in motu natu
rali ꝙ vbi motus rectus finitur ibidē re
flexus incipit. ſic dꝫ eſſe ī regreſſu pctō
ris ad deū vt vbi finiuit recedēdo ab ipo
ibidē incipiat in regreſſu. ¶ Primo igit
dꝫ peccatoꝛ ſeipſum cognoſcere qꝛ vilis
eſt. Naꝫ Geñ.iij. puluis es ꝛ in puluerē
reuerteris. dꝫ etiā conſiderare ꝗd amiſit
quia celeſtem patriā. quid acquiſiuit: qꝛ
penā eternā tempus qđ deficit ꝛ mortē
ꝗ ſibi cōminatur. ¶ Secūdo debet pctm̄
dimittere. Nā peccatoꝛ conſiderans ꝙ ꝓ
pter pctm̄ offendit deū amittit gloꝛiā ac
grit penam dꝫ deſinere a peccato: iuxta
illō Eccl'iaſtici.xxj. Fili peccaſti ne adij
cias iterū: ſꝫ de priſtinis deprecare vt ti
bi remittant. ¶ Tertio dꝫ delectatiōes
ſeculi ſpernere. Nā pctōꝛ conſiderās ꝙ
iuxta illud.j.Jo.ij. Mūdus trāſit ꝛ con
cupiſcētia eius: nō debet in tēpoꝛalibus
delectari. vnde.j.Joā.ij. Nolite diligere
mūdū neqꝫ ea ꝗ in mūdo ſunt. ¶ Quar
to debet de bñficijs receptis a deo gra
tias reddere. Nā pctōꝛ vidēs ꝙ de⁹ crea
uit ipm redimit. oīa bona tēpoꝛalia ſibi
tradidit ꝛ ad ſempiternam gloꝛiā oꝛdina
uit. dꝫ ſibi in oībus regratiari. ¶ Quin
to debet animū ſuū in vnū colligere di
ſperſum per illicita. Unde Eph.iiij. Sol
liciti ſeruare vnitatē ſpirit⁹ in vinculo
pacis. vnuꝫ coꝛpus ꝛ vnus ſpirit⁹. ſicut
ꝛ vocati eſtis in vna ſpe vocatiōis nr̄e.
¶ Sexto debet deſideriū ſuū in deū di
rigere. per cōtēplationē deuotā. ꝺ. illud
Tob.iij. Ad te domine faciem cōuerto.
Ad te dñe oculos meos erigo. ¶ Septi
mo debet eū memoꝛiter poꝛtare vt poſ
ſit dicere illud Jonē.ij. Cū anguſtiaret
in me anima mea domine recoꝛdat⁹ ſuꝫ
vt veniat ad te oꝛatio mea.

¶ Tertia pars.

Sequit. Cū autē lōge eſſet ꝛc. vbi tā
git actū miſerātis benigniſſimum.
qđ ꝓbat gaudioſa receptio. vbi tria
quātū ad miſericoꝛdiam patrē filiuꝫ
recipiētē poſſumus cōſiderare: ſcꝫ.
Benignitatem in ſuſcipiendo indignuꝫ.
Pietatem in veſtiendo nudum.
Liberalitatem in reficiendo famelicuꝫ.
¶ Quantū ad primū dicit. Cū adhuc ꝛc.
Nā peccatoꝛ qui vult a deo in gratiā ſu
ſcipi nō dꝫ ad ipſum arroganter accede
re. ſꝫ humilr̄ ꝛ deuote. qꝛ ſupbis de⁹ re
ſiſtit humilib⁹ dat grām. Jacob.iiij. hic
autem duo poſſumus conſiderare. ſcꝫ.
Clementiā patris filium ſuſcipientis.
Reuerentiā filij ſeipſum accuſantis.
¶ Quantum ad primū dicit cū autē ꝛc.
ſignum magne clementie fuit ꝙ pater fi
lij prodigi ab ipſo elōgati ſibi dicitur oc
curriſſe ꝛ ſigna pacis dediſſe. per que pa
trem intelligit deus. ꝛ per filium homo
reus p qđ dat̄ intelligi maxima dei cle
mentia quā habet ad peccatoꝛē. act⁹ au
tem mirabilis dei circa peccatoꝛē elon
gatum ab ipſo gratiā requirit trifoꝛmeꝫ
ſcꝫ preuenientem comitātē. ꝛ ſubſequē
tem. Secūdū hoc igitur hic quiqꝫ poſſu
mus conſiderare: ſcꝫ.
Culpam ſeparantem.
Gratiā preuenientem.
Clementiā inclinantem.
Gratiam comitātem.
Gratiā ſubſequentem.
¶ Quantū ad primum dicit. cum autem
longe. ꝛc. Nā culpa elongat a deo ꝛ per
conſequēs a ſua ſalute. vnde ps. Lōge a
peccatoꝛib⁹ ſalus qꝛ iuſtificatiōes tuas
nō exquiſierūt. ¶ Quantū ad gratiā pre
uenientem dicit. vidit illum pr̄ ipſius ꝛc.
Nam per iſtā viſionē intelligitur diuina
gratia que ꝓuenit pctōꝛes vt ad penitē
tiā ꝯuertant. iuxta qđ ipſe dicit de filijs
iſrael. Exo.iij. Uidi afflictionē ppl'i mei
qui eſt in egypto. ꝛ deſcendi vt liberarē
eū. Unde Aug. de q̄ſtionibus euāgelio
rum loquens de filio prodigo dicit. Cū
iā pie queritur vidit illū pater ipſius. et
ſubdit. ipſos eñ ꝛ ſuperbos nō cōuenien
ter videre dicitur. tanꝙ ante oculos nō
habēs. ante enim haberi nō niſi ꝗ diligū
tur dici ſolent. ¶ Quātum ad clemētiā

Inclinantē dicit.ꝛ mīa mot⁹ eſt.Nā deus
pius vidēs peccatorē ad ſe velle cōuerti
miſeretur ei⁹.iuxta illud Eccli.ij.Pi⁹ et
miſericors eſt de⁹ ꝛ remittet in tpe tribu
latiōis pctā hoībus exq̄rentib⁹ ſe in ve
ritate. ¶ Quātū ad grām comitātē dicit
ꝛ occurrit ꝛ cecidit ſup collū eius ꝛc.vbi
Ambroſi⁹.Sup filiū cecidit vt leue iu-
gū dilectiōis impoſuit quid aūt ꝛ qualr
dñs occurrat pctōri audi Chryſ.d.Quid
em̄ eſt aliud ꝙ occurrit niſi q꞉ pctis ipe-
dictibus nr̄a virtute ad deū ꝑuenire nō
poſſum⁹. ¶ Quātū ad gratiam ſubſeqnē
tem dicit.ꝛ oſculatus eſt eum.Nā ꝑ oſcu
lum in quo eſt coniunctio labiorum ꝛ qđ
eſt ſignum pacis.intelligit̄ perfecta pa-
cificatio cū deo per quā ſibi peccator cō
uerſus coniungit̄ per gratiā ſubſequen
tem.Hoc autem fuit figuratum in recō-
ciliatione abſalō.qui interfecerat fratrē
ſuū amnō.de quo ſīlalr d꞉.ij.Reg.xiiij.
Qđ cū abſalon q꞉ interfecerat fratrem
ſuū amnō nō poſſet faciē pr̄is ſui dauid
cōſpicere.tādē recurſū habēs ad Ioab
probiſſimū militē dauid ipo procurante
meruit pacificari cū patre de quo d꞉ ꝙ
vocatus abſalō ꝛ intrauit ad regē ꝛ ado
rauit ſuper faciē in terrā oſculatuſqꝫ eſt
rex abſalon.Ubi ſciēdū ꝙ p Abſalō qui
fratrē ſuū interfecit.intelligitur pecca-
tor qui qñ peccat mortaliter xp̄m fratrē
ſuum interficere d꞉.q꞉ facit quantū eſt
in ſe vt iterū xp̄s crucifigatur ꝓpter qđ
iram dauid regis.i.dei patris incurrit.ꝛ
q꞉ ad procurādū pacē ſe nō ſentit dignū.
q꞉ illđ Eccli.xv.Nō eſt ſpecioſa laus in
ore peccatoris dꝫ ad aliquē ſanctū in ce
lo vel ad aliquem iuſtum in terra inſtar
Ioab probū recurrere.vt ꝓ ipo ad dn̄m
intercedat iuxta illud Iob.v.Uoca inq̇t
ſi eſt q̇ tibi rn̄deat ꝛ ad aliquē ſanctorum
conuertere.Iſtius aūt mediatoris inter
uenictibus precibus multotiēs accidit
ꝙ deus peccatori placatur.ꝛ tunc vocat̄
peccator ꝑ preuenictem gratiā intrat ad
regem ꝑ comitantē cui dꝫ facere reuerē
tiā qua exhibita deus ipm̄ oſculat̄ beni-
gne.ꝛ ſic perfecte pacificat̄ p gratiā ſub-
ſequētem. ¶ Quātū ad ſcđm dicit.dicit
ei fili⁹ ꝛc.qñ em̄ peccator peccat offen-
dit totalr totā trinitatē.quia cōtēnit pa

tris poteſtatē oībus preſidētem.filū ve-
ritatē omnia ſpeculātem.ſpiritusſancti
benignitatē oībus influentē.Hoc autem
dꝫ ſe peccator penitens cognoſcere cō-
miſiſſe inſtar huius reuertētis ad patrē
ꝛ dicētis pater peccaui ꝛc. ¶ Quātū igi
tur ad contēptū poteſtatis omnibus pre
ſidentis dicit:dixitqꝫ ei filius pater pec
caui in celū ꝛc.Nam per celū regēs oīa
intelligit̄ diuina poteſtas applicata pa-
tri qui habet omnia ꝓducere ꝛ guberna
re.In hoc autem qđ dicit peccaui iā inci
pit actu ſua cōfiteri peccata. ¶ Quantū
ad contēptum veritatis filij omnia ſpe-
culātis dicit.ꝛ corā te.q꞉ em̄ illa q̇ corā
aliquo ſunt ſibi manifeſta dicunt̄ ꝑ veri-
tatē autem ꝛ ſapientiā que applicatur fi
lio res omnes ſunt ei manifeſte.ideo in
hoc ꝙ d꞉ corā deo peccaſſe intelligitur
cōtēpt⁹ veritatis ꝛ ſapiētie filij. ¶ Quā
tum ad contemptū bonitatis ſpiritusſan
cti omnibus influentis dicit.iam nō ſū
dignus vocari filius tuus.quod quidē
dicit ſm̄ Augu.Q꞉ filius p gratiā quā ſe
dignū ꝑ merita fatet̄. ¶ Quātū ad ſcđm
principale dicit aūt pater ad ſeruos ꝛc.
Nā peccator duplicē nuditatē d꞉ habe-
re ſcꝫ interiorē que accidit propter carē
tiam gratie.euidētie honeſtatis.ideo in
diget duplici veſtimēto grē ſalutaris.et
euidētie exemplaris.ꝛ ſm̄ hoc hic duo
poſſumus cōſiderare iuxta duplex indu
mentum datum filio reuertenti:ſcꝫ.
Amictum interioris puritatis.
Ornatum exterioris honeſtatis.
¶ Quātū ad primū di.dixit pr̄ ꝛc.Nā ꝑ
ſtolā ꝑmā itelligit̄ iterior puritas quā
hō dꝫ hr̄e cū qua prim⁹ hō fuit creat⁹ a
deo.vn̄ Beda.Stolla prima veſtis ē ino
cētie ī q̄ prim⁹ hō cōdit⁹ eſt ſꝫ poſt culpā
nudū ſe nouit et pelliciū ideſt mortale
ſumpſit idumētū. ¶ Quātū ad ornatū ex
terioris honeſtatis dicit ꝛ date illi anu
lū.Nā p anulū q̇ dat̄ in ſignū fidelitatis
ſpōſe itelligit̄ fides quā quilibet dꝫ ha
bere.q꞉ iuxta illđ Heb.xj.Impoſſibile
eſt ſine fide placere deo.q̇ ſignāter d꞉ po
ni in manu p quā ſignat̄ opatio.q꞉ ſicut
dicit̄ Iac.ij.Fides ſine operib⁹ mortua
eſt.vn̄ Beda.Date anulum in manu ei⁹
id eſt in operatiōe ꝑ opa fides clareſcit

⁊ ꝑ fidem opera cõfirmantur. Per calciamenta ẜo que dant in pedib⁹ intelligit obediẽtis ꝓ̄ptitudo. vel ꝑ calciatos pedes intelligit firmitas in bonis opib⁹. ꝑ virtuoſos greſſus ne ſcꝫ homo labat in vitijs aiam deturpãdo inſtar calciamẽti cõſeruãtis pedem ne ſedetur in luto. dirige greſſus meos in ſemitis tuis vt nõ moueant veſtigia mea in ps. ¶ Quantũ ad tertiũ dicit. ⁊ adducite vitulũ ⁊c. Naꝫ ordo cõueniẽs eſt vt poſt remiſſionẽ culpe ⁊ ornatum gratie ſequat ſpũalis refectio deuotionis interne que in duob⁹ cõſiſtit ſcꝫ in cõſideratiõe diuini amoris q̄ ꝓ nobis mori voluit. ⁊ i redẽptiõe humani generis ꝑ ſanguinẽ xp̄i ſaluati. Scd'ꝫ hoc igi hic duo poſſum⁹ cõſiderare. ſcꝫ.

Mortem ⁊ paſſionem xp̄i propoſitam.

Redemptionẽ humani generis in effectu poſitam.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. ⁊ adducite vitulum ⁊c. vbi duo conſidera: ſcꝫ.

Paſſionis meditationem.

Conſolationis reſurrectionem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. ⁊ adducite ⁊c. per iſtũ eñ vitulũ ſaginatuꝫ intelligitur xp̄s q: ſicut carnes vituli hoib⁹ dant in cibũ. vitul⁹ ẽt erat aial imolaticũ deo: ſic xp̄s quotidie dat nobis in refectiuũ pabulũ in ſacramẽto altaris quo ſpũalr reficimur. ⁊ nutrimur ⁊ etiã ꝓ ſalute toti⁹ humani generis fuit imolat⁹ i cruce. vñ Chryſoſt. Adducit ⁊ illi vitulũ ſaginatũ ad iugulãdũ conuiuũ exhibitione. id eſt dñm noſtrũ ieſum xp̄m quẽ vitulũ nolat ꝓpter hoſtiã corpis immaculati ſaginatũ aũt dicit q: pinguis ⁊ opim⁹ intm̄ eſt vt pro toti⁹ mũdi ſalute ſufficiat. ⁊ ſubdit nõ aũt ipſe pr̄ ſꝫ alijs immolãdũ tradidit. ꝑmittẽte pr̄e cõſentiẽs fili⁹ ab hoibus crucifix⁹ eſt iſtũ aũt vitulũ ſm Aug. de q̄nĩb⁹ euangelioꝝ Iubet adduci vt ipſi⁹ paſſionẽ hõ deuotius meditet ⁊ p̄dicet. ¶ Quãtũ ad cõſolatiõis refectionẽ dicit. ⁊ mãducemus ⁊ epulemur. Naꝫ iſte vitulus ieſus xp̄s ad conſolationeꝫ nr̄am nobis ꝓponit vt mãducem⁹ nõ qdẽ carnalr. ſꝫ ſpũalr oibus abiectis vitijs. ⁊ virtutib⁹ introductis. de qua mãducatiõe. j. Corin. v. Paſca nr̄m imolat⁹ eſt xp̄s itaqꝫ epulemur nõ in fermẽto veteri neqꝫ i fermẽto malicie ⁊ nequicie ſꝫ in azimis ſinceritatis ⁊ ẜitatis. ¶ Quãtum ad redemptionem humani generis in affectu iam poſitam dicit. q: hic fili⁹ meus ⁊c. vbi duo conſidera: ſcꝫ.

Redemptionis adimpletionem.

Refectionis conſolationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. q: hic fili⁹ ⁊c. Nã totuꝫ genus humanum generaliter loquẽdo mortuũ dici potuit ꝓpter peccatũ ade. qd' tñ xp̄s moriẽs viuificauit. vñ j. Cor. xv. Sicut in adã oẽs moriunt ita ⁊ in xp̄o oẽs viuificabunt. quilibet ẽt homo mortu⁹ dr̄ qñ eſt in pctõ mortali. quẽ etiã xp̄s viuificat grãꝫ cõferẽdo. ⁊ hoc ẽ qd' de ſeipſo dicit Io. v. Sicut eñ pr̄ ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ filius q̄s vult viuificat. ¶ Quãtũ ad refectiõis cõſolationẽ dicit. ⁊ ceperunt oẽs epulari. ꝑ iſtas eñ epulas intelligitur gaudiũ. qd' dꝫ eſſe oib⁹ de pctõre ꝯuerſo. iuxta illud qd' dicit xp̄s Luce. xv. Qd' gaudiũ eſt corã angelis dei ſup vno pctõre penitẽtiã agẽte. vt ſic dici poſſit illd' Tob ij. ꝙ epulãtes oẽs cũ gaudio magno gauiſi ſunt.

¶ Quarta pars.

SEquit. Erat aũt filius eius ſenior in agro ⁊c. vbi tãgit exceſſum inuidẽtis idignatiſſimũ: qd' ꝓbat q̄ruloſa conq̄ſtio. Nã moralr loq̄ndo ꝑ iſtos duos filios itelligi poſſunt duo genera hoim ſcꝫ iuſtoꝝ q̄ ſignificant ꝑ ſeniorẽ. ⁊ peccatoꝝ qui ſignant per iuniorẽ filiũ. Ubi ſciendum ꝙ ſm aliquos iſta indignatio nõ accipitur ꝓ indignatione dicta ꝓprie vt ſonat in vitiũ. ſed ꝓ quadã admiratione diuine miſericordie q̄ tãta eſt ꝙ nullũ ad ſe reſpuit veniẽtẽ ſed oim miſeret. Uel ſi accipiat pro indignatione dicta ꝓprie nõ eſt intelligendũ ſm Chryſo. ſup Matt. ꝙ boni inuident de miſericordia magna facta peccatorib⁹ penitẽtib⁹ nec ꝙ bonis ipſoꝝ inuideãt: ſꝫ ꝙ tãta eſt circa ipſos diuina mĩa ꝙ ſi foret poſſibile ꝙ in eis eẽt indignatio vel inuidia: poſſet in eis merito generari. nec opꝫ ſꝫ Chry. ꝙ oia q̄ dicunt in parabolẽ itelligant ad literã ſed accipiat intentio propter quã fuit parabola cõpilata. ¶ Sciẽdũ eſt ꝙ qñ aliq̄s gaudẽs homo facit aliqd' bonũ

opus q̄d aliq̄n eſt alicui⁹ nō intelligētis indignatiōis occaſio: dȝ ipſi⁹ indignatio nē blande reprimere: ꝙ ſi nolit acq̄eſcere verbis dulcib⁹ debet oſtendere rōnabiliter qualiter indignat̄ iniuſte ſuū factū cōfirmādo. Scd̄m hoc igitur hic ſex poſſamus conſiderare: ſcȝ.

Occaſionem inducentem.
Turbationem incitantem.
Inuitationem demulcentem.
Excuſationē arrogantem.
Deductionem euidentem.
Confirmationem confirmantem.

¶ Quātū ad primū dicit. erat filius ei⁹ ſenior in agro ꝛc. Ubi ſciēdū ꝙ īter alia q̄ dāt occaſionē inuido vt turbet̄ ꝑmū eſt q̄n ſe reputat meruiſſe multa de quibus nō ꝑmiat̄ vt vellet. ſcd̄m eſt q̄n audit famā alteri⁹ quā nō tm̄ q̄tū ſe reputat diuulgari. tertiū ē q̄n videt aliquē plures grās ꝯſecutū. Scdȝ h̄ igit̄ i occaſiōe hui⁹ indignationis poſſam⁹ tria ꝯſiderare. ſ.

Laborioſum obſequium in operando.
Gaudioſum preconium in exultando.
Copioſum beneficium in premiando.

¶ Quātū ad ꝑmū dicit. erat aūt fili⁹ ei⁹ ſenior i agro. ꝑ iſtū aūt filiū ſeniorē q̄ dȝ eſſe ſapiētior. q: ceteris parib⁹ ſapiētiores ſunt antiquiores iuniorib⁹: itelligit̄ hō q̄ morib⁹ eſt maturior patri ꝯformior ꝛ obediētior. Iſte aūt fili⁹ dr̄ fuiſſe i agro i. in exercitio meritorie opatiōis cui dr̄ prouerb. xxix. Prepara foris op⁹ tuū et diligēter exerce agrū illū. ¶ Quantū ad gaudioſū ꝑconiū in exultādo dicit. ꝛ cū veniret ꝛc. Nam ꝑ iſtam domum ad quā dicit̄ appropinquare iſte intelligit̄ ſctā mater eccl̄ia cuius caput chriſt⁹ ꝑ ſymphoniā que reſonat in concordia diuerſarū chordarū itelligit̄ vniuerſalis animorū cōcordia que debet eſſe inter oēs fideles vt ſic verificet̄ de ipis illd̄ Act. iiij. Multitudinis aūt credētiū erat cor vnū et aīa vna: ꝑ chorū autē qui eſt collectio vocū que proferūtur exterius intelligit̄ exterior cōcordia oim̄ fideliū q̄ dȝ eſſe tā cōformiter viuēdo ꝙ̄ in v̄bū dei ꝑdicādo: ꝙ̄ etiā in ipm̄ laudendo. vn̄ pſ. Laudate eum in tympano ꝛ choro: laudate eū i chordis ꝛ organo. Signāter autē dr̄ ꝙ cū fili⁹ ſenior appropīquaret domui audiuit ſymphoniā ꝛ chorū. q: ibo mo ſancte matris eccleſie dȝ ſupradicta duplex cōformitas reperiri vt dicāt cū pſ. In domū dei ambulauim⁹ cū cōſenſu. ¶ Quātū ad copioſum bn̄ficiū in ꝑmiādo dicit. ꝛ vocauit vnū ꝛc. ſenior enī fili⁹ vidēs ꝙ erga fratrē ſuū reuertētem ad patrē fuit tātus honor exhibit⁹ interrogauit vnū de ſeruis ſuis cauſam tāti collati bn̄ficij. Nā ꝑ iſtū ſeruū interrogatū a fratre intelligit̄ quilibet predicator euāgelicus q̄ debet diuinā cognoſcere miſericordiā: ꝛ requiſit⁹ oibus nūciare interrogat⁹ aūt r̄ndit. di. frater tuus venit ꝛc. Nam inter alia que nūciare dȝ predicator euāgelic⁹ ꝛ que cōtinet ſacra ſcriptura ſunt vt hoies cōuertant̄ ad penitētiā. ꝛ in p̄ſenti recipiant gratiā ꝛ in futuro gloriam. d. igit̄ frater tuus venit dat itelligere remiſſionē culpe ꝑ ſacramētū penitētie. vt de ipo ꝛ ſuis ſimilib⁹ dicat̄ dn̄o illud Eſa. lx. Filij tui de longe venient ꝛ filie tue de latere ſurgēt. d. aūt ꝙ occidit vitulū dat itelligere collationē gr̄e. ꝑ pabulū euchariſtie. di. v̄o ꝙ illū ſanū recipit dat itelligere ꝑmiſſionē glorie ꝑ reſtitutionē iuſticie. quia illis qui ſaluātur per iuſtitiā repromittit gloriā. ¶ Quātū ad ſcd̄m dicit. ꝛ indignat⁹ eſt ꝛ nolebat introire. Nā hoies de ſuis meritis p̄ſumētes ꝛ ſe iuſtos reputātes ꝛ dignos magnis honoribus dedignant̄ multotiēs q̄n vidēs alios honorari. vidēs igitur fili⁹ ſe iuſtū reputās filiū redeūtē ad patrē multipliciter honoratū quē reſpuebat fuit mirabiliter indignatus. ¶ Quātū ad tertiū dicit. pater igitur illi⁹ ꝛc. magna quidē clemētia hui⁹ patris q̄n iuit obuiam filio: vt recōciliaret ipm̄ verbis demulcentib⁹ indignationē illi⁹ paternalit̄ mitigādo: ad cui⁹ ſīitudinē deus pater ad hoies egreditur. q̄n ꝑ exteriorē effectū in mundū mittēs filiū ſuū genus humanum ſaluauit aut cū ſe offerret ad recipiendū pctōres.

¶ Quātū ad quartū dicit. at ille reſpondens ꝛc. vbi duo conſidera: ſcȝ.

Senioris filij arrogātē cōmendationē.
Filij ꝓdigi maculātē reprehenſionem.

¶ Quātum ad primū dicit at ille ꝛc. vbi oſtendit ſuā iuſticiam et patris dn̄rinā.

¶ Quātū

¶ Quātū ad ſuā iuſtitiā dt. At ille ꝛc. veritate iuſtificat ſe dupliciter. ¶ Primo qꝛ fecit qđ debuit. d. ecce tot annis ſeruiui tibi. ſcđo qꝛ nō feci qđ nō debuit. d. ꝛ nū ꝙ mādata tua ꝑterivi. ¶ Quātū ad patris duritiā dt. et nunꝙ dediſti mihi hedum ꝛc. Nā in hoc qđ dicit patrē nō de diſſe etiā rē modicam ſic dat intelligere qualr circa ipm fuerit in donis gratuitis dur⁹ vt ſibi dicere potuerit illđ Job. xxx. Mutat⁹ eſt mihi in crudelē ꝛ in duritiā man⁹ tue aduerſaris mihi. ¶ Quantū ad filū ꝓdigi maculātē reprehēſionez dicit. ſꝫ poſtꝙ fili⁹ ꝛc. vbi iſtū filiū prodigum oſtēdit dupliciter maculatū quātū ad prodigalitatem diſſipātem qꝛ deuorauit ſubſtantiā. ſcđo quātū ad luxuriam eneruātē qꝛ dicit cū meretricib⁹. ex his autē patrē reꝓhendit qꝛ occidit ſibi vitulū ſaginatum. ¶ Quātū ad quintū dicit et ille dixit ſibi tu ſemꝑ ꝛc. Nam quādo aliqua bona ſūt cōmunia inter aliquos ꝛ aſſidua conuerſatio null⁹ rationabiliter poteſt cōqueri ſi vn⁹ alteri nō dat aliquid ſpeciale. vt igiꝛ pater oſtēdat ꝙ filius ſenior iuſte non poterat cōqueri qꝛ ſibi hedum nō dederit euidēter deducit cum dicit omnia fore ſua filij conquerētis. ꝛ ipſum ſemper fuiſſe ſecū. ¶ Quantum ad ſextuz dicit. epulari autē ꝛc. hoc enim qđ pater ſuperius dixerat qñ fecit conuiuiū filio reuertenti nūc cōfirmaꝛ poſtꝙ rationabiliter reſpōdit filio ꝯquerēti. Nā ſicut triſtaꝛ hō de re ꝑdita ſic de re recuperata letatur. qꝛ igiꝛ homo peccando moritur et perditur debet quilibet ex charitate ſibi compati quādo vo redit ad penitētiā debet quilibet cōgaudere. Nā ſicut dꝛ. j. Cor. xiij. Charitas patiēs eſt / benigna ē / charitas nō emulaꝛ / nō facit ꝑperā / nō inflaꝛ / nō eſt ambitioſa / nō querit q̄ ſua ſunt / nō irritaꝛ / nō cogitat malum / nō gaudet ſuꝑ iniquitate: congaudet autē veritati. homo igiꝛ peccator ſignatus per filium prodigum mortu⁹ dici poteſt quia recedit a chriſto qui eſt via veritas ꝛ vita Jo. xiiij. Poteſt etiam dici ꝑditus quia receſſit a grege congregatiōis fidelium cuius paſtor eſt ieſus. Ego ſum paſtor bonus. Jo. x. Diſpoſitꝰ autē inuentus quādo ꝑueniēte diuina gra. ꝯuertiꝛ de via ſua mala. đ quo loquiꝛ dñs Ezechiel. xxxiij. di. Qđ pierat reqnirā ꝛ qđ abiectū erat reducam vt ipo inuēto. poſſit dñs dicere illđ pš. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſcō meo vnxi eū ſcꝫ in preſenti ꝑ grām vt tādē in futuro perueniat ad gl'iam. Ad quaꝫ ꝛc.

¶ Feria. ij. dominice tertie i quadrageſima. Sermo. xvij.

Quātū audiuimus facta in capharnauz fac ꝛ hic in pr̄ia tua. Luc. iiij. Nos videm⁹ ꝑ experiētiam. qđ lꝫ ſit aliqđ agens ꝙ q̄tū eſt de ſe ſemꝑ effectū ſuū ꝑducit: tñ multotiēs impediꝛ effect⁹ ꝑ defectū recipiētis vl' loci. nā lꝫ plāta vel herba quātū ē [ex n]atura ſua virtutē habeat ꝓducendi [plan]tam vel herbaz hoc tñ nō facit i quacūꝙ materia ſed ſolū diſpoſita ꝛ in loco cōueniēti: vñ Ariſtoteles. ij. de aia dicit act⁹ actiuorū ſūt i patiēte diſpoſito ꝛ iđ ſi nō ſemꝑ ſequaꝛ effect⁹ nō ē attribuēdū agēti ſꝫ in diſpoſito ſuſceptiuo ſicut ei videm⁹ i naturalib⁹ effectib⁹ ſic ſuo mō eſt in ſupnaturalib⁹ ſcꝫ in miraculis q̄ xp̄s faciebat. Noꝫ ſi aliqb⁹ faciēbat miracula ſibi nō ponebāt obſtaculū: ſꝫ cū reuerētia petebāt ſicut pr̄ de cēturione. q̄ dixit xp̄o Mat. viij. Dñe nō ſuꝫ dign⁹ ꝛc. ſi vo nō faciebat aliquib⁹ hoc erat ꝑpter eorū maliciā q̄ ſe reddebant indignos. Qꝛ igiꝛ illi de capharnaū reuerebant xp̄o. ꝛ ſe diſponebant ꝑ ſidē iđ recipiebāt ei⁹ bñficia. quia vero illi de Nazareth deſpiciebāt chriſtum. ideo inter eos nō mlta faciebat miracula. Uidētes igitur cōpatrvite xp̄i hoc cauſam ſe fingētes neſcire dixerūt ei in euangelio hodierno. quāta audiuimus ꝛc. in q̄ euāgeliſta quatuor tangit: ſcꝫ

Expreſſionem inuidie concitantis.
Diſcretionem prudētie diſſoluētis.
Perſecutionē malicie perſequētis.
Oſtenſionem potentie ſuperantis.

¶ Primum ꝓbat petitio animoſa. ſcđm reſponſio luminoſa. tertiuz expulſio impetuoſa. quartū euaſio vigoroſa. Primū in principio. ſcđm ibi. ait autem Amē dico vobis ꝛc. ttiū ibi ꝛ repleti ſūt oēs ꝛc.

283

quartum ibi.ſpe autem tráſiens ⁊c.

¶ Pⁱma pars.

Quátũ ad primũ.vbi tágit ⁊c.
qđ ꝓbat ⁊c.dicit.quáta audi-
uimus facta ⁊c.qꝛ eñ illi de
nazareth vbi xp̃s fuit nũcia
tᵘ conceptᵘ ⁊ nutritᵘ ⁊ cõuerſatᵘ ip̃m nõ
diligebat ſed magis deſpiciebát ⁊ iuide
bát:ip̃m nõ honorabát.in ip̃m fidé nõ ha
bebát:ſed magis ſibi nõ credebát:⁊ iđ i
ter ip̃os nõ fecit multa miracula.Qꝛ au
té multa magna videbát in xp̃o.quibus
ip̃m tanꝙ̃ vilé reputabát indignũ.Ipſi
vero carebát illis táꝙ̃ nobiliores repu
tabát ſe dignos aduerſus ip̃z ꝑ inuidiá
mouebátur.Sciendũ eſt aũt ꝙ loquédo
ſpũalr̃ ꝙ per illas duas ciuitates.ſ.Ca
pharnauz ⁊ nazareth.intelligit duplex
ſtatᵘ hoĩz.ſ.pctõꝝ ⁊ iuſtoꝝ.Nã ꝑ caphar
naũ qui interpretat ager p[...]edinis vł
villa cõſolationis intelligit ſtatus pctõ
ruz qꝛ in mũdi delectactionibᵘ ⁊ carnis
cõcupiſcétijs.vt plurimũ hoĩes ſpũalr̃
infirmátur.Per nazareth auté q̇ inter-
pretat flos ſiue floridᵘ intelligit ſtatus
iuſtoꝝ q̇ floridi dici pñt.qꝛ iſtar floris ha
bentis puritatem in eſſentia:venuſtaté
in apparétia ⁊ ſuauitatem in redoléntia.
Sunt puri ꝑ nitorez pudicitie méntalis.
pulchri ꝑ decoré exéplarẓ euidétie.odo
riferi ꝑ vaporé nominis fame.vt de ip̃is
dici poſſit illđ Cant.ij.Flores apparue
rũt in terra nr̃a.Signáter aũt xp̃s fecit
plura miracula in Caphar.ꝙ̃ in Naza-
reth.qꝛ peccatores plus indigét diuino
auxilio ꝙ̃ iuſti.nã iuxta illud Matt.ix.
Nõ eſt opus valentibus medicᵘ ſed ma
le habentibus.

¶ Secũda pars.

Equit auté.Amé dico vobis
⁊c.vbi tangit diſcretioné pru
détie diſſoluétis qđ ꝓbat re-
ſpõſio luminoſa.volés enim
xp̃s ſuis cõpatriotis petéti-
bus ſatiſfacere ſue reſpõſioni vt ſit eui
dentior ſuperaddit exempla.Scđm hoc
igit hic duo poſſumᵘ cõſiderare:ſcilicet
Reſponſionem generalem.
Confirmationem exemplarem.

¶ Quátũ ad primũ dicit Ait aũt ⁊c.Nã
ꝓphete iter alios hoĩes duplicé excellé
tiã obtinebát.ſ.vite ⁊ doctrine.Qꝛ igit
xp̃s iſtã duplicé excelléntiã habuit i ſum
mo iđ ꝓpriiſſime dici pt ꝓpha:de q̊ ꝓphe
tauit Moy.Deut.xviij.ꝓphetã de géte
tua ⁊ fratribᵘ tuis ſicut me ſuſcitabit ibi
dñs deᵘ tuᵘ ip̃z audies:qꝛ ſm Ambr.ſo
let gñari ex aſſiduitate cõtéptᵘ.⁊ xp̃s nu
tritᵘ fuerat cũ illis de nazareth.iđ ſe po
nés i numero:đt nemo ꝓpheta acceptᵘ
eſt in p̃ria ſua.¶ Quátũ ad ſcđm đt.In
veritate dico vobis ⁊c.qꝛ eñ xp̃s.d.ne-
mo ꝓpheta ⁊c.Duo implicauerat ſcẓ ꝙ
boni magis honorant ab extraneis ꝙ̃ a
cõpatriotis.⁊ ꝙ extranei ab eis recipiũt
plura bñficia.iđ xp̃s adducit exépla ve-
teris teſtaméti.pⁱmũ é quátũ ad honoré
exhibitũ:ſcđz quátũ ad bñficia impéſa.
¶ Quátũ ad pⁱmũ đt.in v̓itate dico vo
bis ⁊c.ad intellectũ lr̃alé hũiᵘ hiſtorie.
Sciendũ eſt ꝙ ſicut habet.iij.Reg.xvij.
Qđ cũ mltiplicata eſſent peccata regis
Achab ꝑſequéte ẓezabel ⁊ oraſſet helyas
ꝙ nõ plueret ſuꝑ trã.exaudiuit eũ dñs
⁊ tribᵘ annis ⁊ ſex mẽſibᵘ clauſum fuit
celũ ⁊ nõ fuit pluuia ſuꝑ terrã.ad qué fa
ctũ é v̓bũ dñi ꝙ inde recederet ⁊ iret ad
torrenté.poſtꝙ̃ auté ſiccatᵘ eſt torrens
dixit iteꝝ dñs helie ꝙ iret i ſareptã ſy
donie vbi ꝑceperat mulieri vidue ꝙ pa
ſceret eũ:q̇ ſurgés abijt illuc:⁊ cum ve
niſſet ad portã ciuitatis apparuit ei mu
lier vidua colligens ligna:cui dixit he-
lias ꝙ daret ſibi aquã ad bibéduz que ꝑ
gés vt afferret dixit ſibi ꝙ pararet ei buc
cellã panis:q̇ rñdés ꝙ nõ habebat niſi
modicũ de farina ⁊ modicũ đ oleo.dixit
ſibi helias ꝙ faceret ei pané paulũ ſubci
nericiũ ⁊ ꝙ nõ timeret:qꝛ deᵘ mltiplica
ret farinã ⁊ oleũ.ita ꝙ non deficeret do
nec dñs plueret ſuꝑ terrã.q̇ fecit vt ſibi
dixit de q̊ comedit helias mulier et do-
mᵘ eiᵘ tota ex q̊bᵘ ptẓ qualr̃ helias a ſuiſ
cõpatriotẓ expulſus fuit ab extraneis ho
norifice ⁊ reuerénter receptᵘ.Hãc autem
hiſtoriã xp̃s in exéplũ.adducés đt.I ve
ritate dico vobis ⁊c.Spũalr̃ aũt loquen
do dicere poſſumᵘ ꝙ ꝑ illa mulieré vi-
duã itelligit ãĩa exñs i pctõ mortali.
Nã ãĩa exiſtés in diuina grã:vocat
ſpõſa xp̃i.ſed qñ peccat mortalr̃ amittit
diuinã gratiã.et ꝑ cõñs ip̃m ſponſum et
iđ đr vidua.hanc aũt ãĩam ſic viduatã ſ

Curatiue deplorat hier. di. Thre. j. Quō ſedet ſola ciuitas plena pplo facta eſt q̄ſi vidua dn̄a gētiū princeps prouinciaru̅ facta eſt ſub tributo. Ubi ſciēdū q̄ p iſtā ciuitatē intelligit q̄libet aīa q2 ſicut ciuitas cōſtat ex multis ciuib9 inter quos dʒ eſſe ciuiū vnitas: ſine dilectiōis ꝛ pacis: ita i aīa multe ſunt potētie itellectiue ꝛ ſenſitiue: inter quas dʒ eſſe pax ꝛ concordia: vt ſcʒ ſenſualitas in oib9 obediat rōni ſed lʒ ſic eſſe deberet: tn̄ multotiēs in ipſa puerſum dn̄iū q2 rō ſubiicit ꝛ ſenſualitas dn̄at ꝛ ſic fit ciuitas de qua dicit dn̄s Eſa. j. Quō fcā eſt meretrix ciuitas fidelʒ plena iudicio. iuſtitia habitauit i ea nūc aūt homicide. i. pctā mortalia. Iſta igit aīa inſtar ciuitatis hierl'm. aliqn̄ dr plena pplo qn̄ ſcʒ ex xp̄s in gr̄a. ornat diuerſis virtutib9 ꝛ pſortio āgeloꝝ vt dici poſſit illō Exo. j. Ecce popul9 filiorū iſrael mlt9 ꝛ fortior nobis eſt. Sʒ qn̄ peccat mortalr efficit ſolitaria: quia gratiā ꝛ virtutes amittit et remanet ab angelis derelicta: vt dicere poſſit illud Eſa. xlix. Ego ſuʒ deſtituta ꝛ deſolata. dr etiā exiſtēs in gratia dn̄a: q2 tūc erat xp̄s vt ſpōſa ſua cōiūcta q̄ eſt dn̄s oim. ꝛ p cōſequēs ip̄a dn̄a. ſed iſtud amittit dū ipſo peccādo dimiſſo efficitur vidua. Dicit etiā exiſtēs in gratia princeps et libera q2 gratia tribuit homini principatū ꝛ libertatē vt ſit ioſeph princeps egypti. i. ſenſualitatis Gen. xlij. tn̄ efficit ſerua ꝛ tributaria dū diabolo ſeruiens eius imperio ſubiūgat. plorās igit hieremias ſtatum miſerū aīe peccatricis ḡrit. d. O dn̄e quō ciuitas. i. aīa q̄ ſolebat eſſe plena pplo p v̄tutes ꝛ gr̄am et ab āgelis ſociata ſedet ſola his oib9 ſpoliata. Quō etiā illa q̄ ſolebat eſſe dn̄a tibi cōiūcta vt ſponſa per gr̄am facta eſt vidua. Quō etiā dn̄a illa q̄ ſolebat eſſe princeps ꝛ libera fctā eſt ſerua. Nā egreſſ9 eſt a filia ſyon omnis decor ei9. Sic aūt querenti reſpōdet dn̄s Oſee. ij. d. Quia dixit vadā poſt amatores meos q̄ dāt panē mihi: et aquas meas. ꝛ linū meū ꝛ lanam meā. et potū meū ꝛ oleū meū. Ecce ego reſpondeo q2 me ſuū ſpōſuʒ dereliquit ſecuta ē vitia et pctā tāq̄ ſuos amaſios. ¶ Sciēdū eſt q̄ iſti oſtēdētes ſe diligere animā peccatricē ſunt tres. ¶ Prim9 eſt caro laſciuiēs. dat panē ꝛ potū. i. delitias corporis. ¶ Scd̄s eſt mūd9 alliciēs dat lanā et linū. i. res tēporales. ¶ Terti9 eſt diabolus dat ſibi oleū. i. excellētiā mundialē. ¶ Prim9 igit dr aīe dimitte ſponſum tuū xp̄m qui vult vt pniām facias ꝛ cōſerues cordis ꝛ corporis puritatē que ſunt nimis difficilia: q2 difficile ē ieiunare vigilare corp9 diuerſis auſteritatib9 macerare ꝛc. Sʒ veni poſt me dabo tibi panē ꝛ potum. i. omnes conſolationes corpis quas tu9 anim9 cōcupiſcit. O q̄ falſus eſt iſte ſic blandiēs. Nā anime pponit delitias. cū tamen in eis mors ſit abſcōdita. q2 Ro. viij. Si em̄ ſm carnem vixeritis moriemini. ¶ Scd̄s aūt dicit aīe peccatrici dimitte ſponſum tuū xp̄m qui tibi precipit mūduʒ deſpicere. diuitias contemnere. pauptatē eligere. quia talia ſunt nimis grauia. Sed veni poſt me q2 dabo tibi lanā ꝛ linū. i. oēs mundanas diuitias aurū ꝛ argentū ꝛc. vt in his glorieris. ¶ O q̄ falſus eſt iſte. Naʒ iſta pmittit quaſi certa ꝛ firma: cū tamē oppoſitū reperiat. q2 mūdus tranſibit et cōcupiſcētia eius. j. Jo. ij. ¶ Terti9 aūt dicit aīe dimitte ſponſum tuū xp̄m. dicit Mat. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ꝛ humilis cor. q2 iſta difficilia. ſed veni poſt me dabo tibi oleū. i. oēs ſupbie excellentias q2 honores mūdi ꝛc. vt nulli ſubſis. ſʒ p̄ſis omnib9. O q̄ falſus eſt iſte ſic extollēs q2 ſub iſta exaltatione fallaci conſtat cōfuſionis humiliatio. ꝛ pene. nā ſicut dicit Eſa. ij. dies domini exercituū ſuper omnē ſuperbum ꝛ excelſum. ꝛ ſup omnē arrogātē ꝛ humiliabit. Iſta vidua i. aīa peccatrix dr eſſe i ſarepta ſydonie nā ſm Bedā ſydonia interptat venatio inutilis. ſarcptra vero incendiū vel anguſtia panis. ſm igitur Bedā. Ille qui ſeruit lucris et negociis mundanis eſt inutili venatiōi dedit9. ꝛ ſic ē i ſydonia. q̄ aūt patitur incēdiū carnalium cupiditatū anguſtiāq3 ſpūalis panis eſſe dr in ſarepta. ex quibus pʒ q̄ aīa exiſtens in pctō mortali. ꝛ ſequēs p̄dictos amaſios habet carentiam diuine conſolationis ꝛ gratie. iuxta illud Jac. v. ſuperbis deus reſiſtit humilibus dat gratiā. Dicit aūt

ꝙ ad viduã hãc miſſus fuit helias. Nã ꝑ heliã ad hãc miſſum intelligitur aliqua bona inſpiratio īterna vel eruditio externa quã de⁹ ſua cõſueta mīa mittit aīe peccatrici vt dimiſſis vitijs cõuertatur ad ſponſuz ſuũ xp̄m. quare igit aīa ſic peccatrix niſi ſit ſue ſalutis oblita tã dulcẽ inuitationẽ audiens ⁊ videns ꝙ amatores ſui ipſam decipiunt: nõ dicat illud Oſee.ij. Vadã ⁊ reuertar ad viruz meum priorez. quia mihi bene erat tũc melius ꝙ̃ nunc ⁊ reuera eſt. Sic vt igit illa vidua honorifice ſuſceperat heliaz afferens aquã ⁊ ſubcineritium panem ſic aīa vidua qñ ad ipſam aliqua bona interior inſpiratio vel exterior eruditio mittit dʒ ip̄m deuote ſuſcipere. ſubcineritium panẽ ⁊ aquã offerendo. Nã ꝑ panẽ quo nutriũtur hoīes dat intelligi ꝙ aīa vidua qñ recipit diuinã inſpirationẽ vel eruditionẽ humanã dʒ ipaz enutrire vt de ipa dici poſſit illd Eſa.vi. Nõ deficiet panis eius idest diuina inſpiratio vel eruditio hũana ꝑ aquã vero que terra irrigatur dat intelligi ꝙ aīa debet irrigare diuinã inſpirationẽ: vel hũanã eruditionẽ per lachrymaruz infuſionẽ.

¶ Quãtũ ad hũãciam impẽſum dicit ⁊ multi leproſi erãt in iſrael ⁊c. vbi ſciendũ ꝙ ad itellectũ hui⁹ litere ſicut hr̃. iiij. Reg.v. Cũ neamã ꝑnceps regis ſyrie eſſet leproſus ⁊ nũciatũ ſibi fuiſſet ꝙ ſi iret ad heliſeũ ꝓphetã curaret ip̄m a lepra. ſtatim veniẽs ad eũ habuit ab ipſo cõſiliũ vt lauaret ſepties in iordane qđ q̇dẽ faciẽs curatus eſt. Cum aũt multi alij leproſi eſſent iſrael null⁹ mũdatus eſt niſi Naamã q̇ nõ erat de illo populo ſed ſyr⁹. ex q̇ pʒ ꝙ plura beneficia recipiunt ab extraneis ꝙ̃ a cõpatriotis. Hãc igit hiſtoriã xp̄s reducens ad memoriã dicit mlti leproſi erãt ⁊c. Spũalr aũt loquẽdo dicere poſſum⁹ ꝙ ꝑ naamã q̇ interp̄tat decor⁹ intelligit q̇libet hõ quẽ de⁹ decorum creauit qꝛ ad imaginẽ ſuã. ſed tñ inſtar Naamã leproſus efficit quãdo peccat mortaliter vt verificetur de ipo illd Iac.i. Flos ei⁹ decidit ⁊ decor vultus ei⁹ deperijt. q̇ ſignãter dicitur ꝑnceps regis ſyrie q̇ interpretat ſublimitas. i. diabol⁹ ſignificat⁹ ꝑ regẽ ſyrie ⁊ ſignat pctm̄ ſuperbie quã hõ ſublimis vult effici: huic igit ſic leproſo inſtar Naamã dʒ ꝑ inſpirationẽ vel ꝑdicationẽ ꝙ heliſeus q̇ interp̄tat de⁹ me⁹ ſaluator. i. xp̄s ieſus hũani generis ſaluator põt ipſum mũdare q̇ annũciationi ſue ſalutis inſtar Naamã dʒ ſtatim aſſentire ⁊ ad ip̄m ſolliciter ire ſine mora. ſi aũt ad xp̄m ſic recurſuz habuerit dabit cõſiliũ ꝙ ſi vult purgari a vitijs lauet ſe in iordane q̇ interp̄tat riu⁹ iudicij vel fluui⁹ iudicãtis ꝑ quẽ itelligitur riuus vel fluui⁹ quẽ xp̄s ieſus fecit ſuo ſanguine ꝑcioſo quẽ ꝓ nobis effudit q̇ nos mundat ab oī pctõ. Signãter aũt dr ꝙ lauetur ſepties ꝓpter ſeptẽ vitia capitalia a q̇bus ſe dʒ lauare in ſanguine ieſu xp̄i: in cui⁹ ſignũ xp̄s ſepties ī hoc mundo ſparſit ſanguinẽ ſuũ precioſum. Primo in circũciſione cõtra peccatum luxurie. Scd̄o in oratione ꝯtra peccatũ gule. Tertio in flagellatione ad colũnã cõtra pctm̄ inuidie. Quarto in coronatione cõtra pctm̄ ſupbie. Quinto in manuũ pforatione contra peccatum auaritie. Sexto in pedũ affixione ꝯtra peccatũ accidie. Septimo in cordis apertiõe contra peccatũ ire. Iſta ſeptuplex lotio fuit figurata Leuit.xiiij. vbi ſentẽtialiter dr ꝙ qñ aliq̇s leproſus debebat mũdari ꝙ ſacerdos aſpgebat illuz ſepties ſanguine paſſeris imolati. ¶ Vbi ſciendũ ꝙ ꝑ illũ leproſum intelligit quilibet pctõr. ꝑ paſſerẽ aũt immolatũ intelligit chriſtus Ieſus qui dicit ꝑ p̄s. Vigilaui et factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. qꝛ tẽpore paſſiõis ſue derelict⁹ a diſcipulis ſuis ſol⁹ remãſit q̇ dicit paſſer imolat⁹ qꝛ ꝓ nobis voluit immolari. Sicut igit leproſus mũdandus ſanguine immolati paſſeris aſpergebatur ſepties. Sic pctõr infect⁹ ſeptẽ vitijs capitalibus dʒ vt mũdetur lauari ſepties in ſanguine ieſu chriſti qđ ſi fecerit inſtar Naaman recipiet ſanitatem.

¶ Tertia pars.

Sequit. Et repleti ⁊c. vbi tãgit pſecutionẽ malitie perſequẽtis. quod ꝓbat expulſio impetuoſa. Vbi tria poſſumus conſiderare ſcʒ.

Concitationem mentis.
Malignitatem operis.
Peruerſitatem finis.

¶ Quātum ad pmū dicit.ꝛ repleti ſunt omnes in ſynagoga ira hec audientes. Conſuetudo quidem malorum eſt vt odiant illos qui corrigunt eos.quia igitur ex odio procedit ira.ideo dicuntur omnes ira repleti. ¶ Quātum ad ſecundum dicit.ꝛ ſurrexerunt ꝛ eiecerunt eū extra.In lege enim mādatum erat ꝙ hō blaſphemus debebat de caſtris eijci et lapidari. Quia igitur ꝑpter verba que xp̄s dicebat que non intelligebātur iudei reputabāt ipſum blaſphemum ideo ipſum eiecerunt extra ciuitatē.ex quo conueniens fuit ſm Ambro.ꝙ iudei ſalutem ꝑderent qui ſaluatorem ieſum vi ſuperaliter expulerunt.Iſta igitur eiectio fuit figurata Iudic.xi.vbi ſinaliter dr ꝙ fratres Iepte eiecerunt eū de domo ꝛ terra ſua:quo eiecto amonite pugnauerunt contra ipſos ꝛ ita valida pugna ꝙ defendere nō valebāt:tūc habito cōſilio miſerunt ad Iepte vt veniret auxilium eorum.quibus ille reſpondit: nōne vos eſtis qui odiſtis me ꝛ eieciſtis de domo patris mei:et veniſtis ad me neceſſitate cōpulſi.qui dixerunt illi ꝙ venerāt ad eū vt ipm facerēt pncipē ſuum ꝛ dn̄m:quo ſic acquieſcēte fuit factus dn̄s ꝛ pugnauit contra amonitas habens de ipſis victoriā.ꝛ ſic ſuos qui prius ipſū expulerāt de inimicorū manibus liberauit. ¶ Ubi ſciendū ꝙ p Iepte qui interpretatur aperiens vel aptus:intelligitur xp̄s ꝙ p nobis fuit aptus ꝛ lāceatus.qui etiā p paſſionē ſuam nobis aperuit ianuā paradiſi.p fratres autem eius intelliguntur omnes homines huius mūdi qui ſunt fratres xp̄i p ſimilitudinē ex humana natura.p amonitas autem qui interpretant ppl's iniquꝰ impugnātes fratres Iepte intelligunt demones impugnātes totum genus humanum.Cōtingit ergo aliquando ꝙ hoies xp̄m expellunt a ſeipſis peccādo mortaliter.ꝛ tunc ab amonitis.i.a demonibꝰ multipliciter ꝛ grauiter impugnātur.ita ꝙ nō poſſunt homies reſiſtere ꝓprijs viribꝰ niſi adiuuentur a xp̄o. quod quidem cognoſcentes debent ad ipſum recurrere.ſi aūt contingat ꝙ reprehendāt a xp̄o.q2 ipſum eiecerāt dicente illis illud Iob.vj.Quare detraxiſtis ſermonibus veritatis.nō debēt ꝓpter hoc a petitiōe deſiſtere ſed ampliꝰ ipſiꝰ adiutorium petere.ipm ſolum dominum ꝛ pncipem ſtatuēdo.quod q̄dem ſi voluerint facere dimittēdo diabolū: ꝛ ipm in dn̄m recipiendo:pugnabit pro ipſis cōtra diabolum ꝛ victoriā obtinebit. ¶ Quātum ad tertium dicit.ꝛ duxerunt eum vſq ꝛc. Nā finis quem intēdebāt illi de nazareth erat peruerſiſſimꝰ:ꝙ volebāt xp̄m pcipitio interficere violēter in quo ſm Bedā. Fuerunt peiores diabolo qui xp̄m violenter precipitare noluit:ſed ſolum perſuaſit.

¶ Quarta pars.

SEquit.Ipſe aūt trāſiens p mediū illorū.ꝛc.vbi tāgit oſtenſionē potētie ſuperātis qd̄ pbat euaſio vigoroſa. Nā tanta erat potentia xp̄i.Et triplex violētia pōt hic cōſiderari:q̄ pōt hoi inferri.Detentionis expulſionis ꝛ interfectiōis.q̄ non potuit xp̄o inferri niſi qn̄ voluit quā triplicē violentiā poſſumꝰ hic cōſiderare q̄ chriſto nō potuit inferri. ¶ Quātū igitur ad primā dicit Ipſe autem trāſiēs. Nā licet iudei eſſent cōtra xp̄m turbati: turba nō.nō poterāt ipſius potentiam quin haberet liberū tranſitum impedire:vt de ipſo dici potuerit illō.iij.Reg.xix.Ecce dominꝰ trāſit ꝛ ſpiritus grandis ꝛ fortis ſubuertēs mōtes ꝛ cōterens petras. ¶ Quātum ad ſecūdā dicit.per medium illorum chriſtus enim trāſiēs per mediū iudeorum ab ipis impelli nō potuit.qn̄ trāſiret vt de iudeis ignorātibꝰ eiꝰ potentiā dici poterit illud Ioan.j.In medio veſtrum ſtetit quem vos neſcitis. ¶ Quātū ad tertiā dicit.Ibat. Nam iudei nō potuerunt chriſtū tenere quin iret quocūq vellet.inſtar illorū animalium:de quibus dicitur Ezech.j. Animalia ibant ꝛ reuertebant in ſimilitudinem fulguris coruſcantis ꝛc.

¶ Feria tertia dominice tertie in quadrageſima. Sermo.xviij.

Si peccauerit in te frater tu⁹: vade ⁊ corripe eũ int̃ te ⁊ ipm̃ solum ⁊c. Matt. xviij. Inter alia diuina pcepta vnũ eſt de p̃ximi dilectiõe. iuxta qd̃ xp̃s dixit Jo. xv. hoc eſt p̃ceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. cui⁹ cãm aſſignãs apl's dicit. Qui diligit primũ legẽ impleuit hmõi aũt dilectio maxime dʒ oſtdi p̃ximo quantũ ad aiam ſuã. vnde ſi aliq̃s videret peccãtem primũ: q2 peccãdo p̃dit aiaʒ dʒ amicabiliter ipm̃ corrigere ⁊ a pctĩs retrahere. ne aũt offẽſus ab alio re⁹ ſit apud deũ: dʒ offenſaʒ liberaliter idulgere. ⁊ hoc ẽ qd̃ xp̃s nob̃ innuit euãgelio hodierno in quo q̃tuor tãgũt ſcʒ.

Proximi charitatiue monitio.

Prelati diffinitiua iuriſditio.

Xp̃i confortatiua condeſcenſio.

Dilecti completiua remiſſio.

¶ Primũ p̃bat familiaritas amoroſa. ſcd̃ʒ autoritas vigoroſa. tertiũ benignitas gl'oſa. quartum vniuerſitas gl'ioſa. Primũ i p̃nci. ſcd̃ʒ ibi. Amẽ dico vobis ⁊c. tertiũ ibi. Iterũ dico vobis ⁊c. quartũ ibi. Tũc accedẽs pe. ¶ Prima ps.

Quantũ ad p̄mũ. vbi tãgit ⁊c. q̃d p̃bat ⁊c. dt̃. Si peccauerit in te ⁊c. Int̃ alia cetera bõa magnũ ẽ elecmoſyna: iuxt qd̃ dixit Tob. Raphael angel⁹ Tob. xij. Bona eſt oro cũ ieiunio ⁊ elecmoſyna magis q̃ theſauros auri p̃dere qm̃ eleemoſyna a morte liberat. ⁊ ipa eſt q̃ purgat pctã. ⁊ facit inuenire vitã eternã. hec aũt elecmoſyna põt eſſe triplex. Vna q̃dã eſt pure ſpũalis q̃ ſolũ ẽ affectu vt ſi aliq̃s alteri cõpatit̃ in neceſſitatibus. q̃dã eſt pure corporalis que ſolum eſt in effectu vt qñ aliq̃s de reb⁹ ſuis ſine cõpaſſiõe tñ in interiori aliq̃d tribuit indigẽti. q̃dã v̾o eſt corp̃alis ⁊ ſpũalis. vt qñ aliq̃s cõpatitur alteri. ⁊ affectu et ſubuenit in effectu: ſicut in ſanis conſiliis ⁊ monitis ſalutarib⁹: in quib⁹ quaſi aliq̃d corporale eſt vox p̃lata. ⁊ quaſi q̃d ſpũale eſt interius affect⁹. de qua quidẽ elecmoſyna hoc tertio modo de qua fit hic mentio vbi quis inſtruit primũ corrigere dilinquentẽ. ¶ Duplex autẽ eſt correctio vna q̃ eſt ad correctionẽ peccãtis p̃pter iuſticie conſeruationem. ⁊ illa nõ ſemp ordinat̃ ad emendationem delinquentis: q2 aliquãdo p culpaʒ ſibi infligit̃ pena mortis ⁊ talis correctio nõ ad ſingulares pſonas ſpectat ſʒ ad iudicẽ ad quẽ ptinet inter hoies iuſticiã cõſeruare. Alia eſt correctio q̃ ordinat̃ ad delinquẽtis emẽdationẽ ⁊ illa eſt actus charitatis ptinet ad oẽs. q2 ſicut dr̃ Eccꝉi. xvij. De⁹ vnicuiq3 mandauit de p̃ximo ſuo. q̃d at mãdauerit dr̃ ibidẽ. xxix. Corripe primũ tuũ ne forte nõ dixerit. ⁊ ſi dixerit ne forte iteret ⁊ de hac correctione loquit̃ hic xp̃s. Sunt aũt quedã pctã publica ⁊ talia debent argui publice: iuxta illud. j. Ti. v. peccãtẽ corã oĩbus argue vt ⁊ ceteri timorẽ habeant. Aliqua v̾o ſunt priuata. ⁊ illa nõ debent argui corã hoĩbus ſm formã hic datã: vt p̄mo corrigat ipſum inter ſe ⁊ ipm̃. Si autem pctm̃ occultũ fratres verteret in p̃iudiciũ alicui⁹ cõitatis vt ſi aliq̃s tractaret ſecreto cũ aliquib⁹ ciuib⁹ qualr̃ ciuitas in manib⁹ inimicorũ eſſet tradenda. vel ſi aliq̃s heretic⁹ in ſecreto corrũperet fideles vel hmõi: tũc ſecreta correctio nõ eſſet expectãda ſed ſtatim eſſet denũciandũ ſupiori q̃ poſſit p̃iculũ p̃canere. ¶ His viſis ſciẽdũ eſt q̄ in actu trãſgreſſionis de quo debet aliquis corrigi concurrũt duo: ſcʒ vnus iniurians et alius corrigens. Secũdum hoc hic duo poſſumus conſiderare ſcʒ.

Tranſgreſſionem offenſiuam.

Increpationem reductiuam.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit. ſi peccauerit in te frater tu⁹ ⁊c. p pctm̃ eñi qd̃ fit in fratre intelligi põt oĩs iniuria quã vn⁹ facit alteri. iuxta illũ Prouerb. xiiij. Qui deſpicit primum peccat. ¶ Quãtum ad ſcd̃m dicit. vade ⁊ corripe eũ ⁊c. vbi tria poſſumus conſiderare ſcʒ.

Increpantis actum.

Obtemperãtis fructum.

Deſpicientis modum.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dt̃. vade ⁊c. actus eſt dilect⁹ ẽ charitatiue fratrẽ corrigere delinquẽtẽ: de q̃ correctione di. p̃s. Corripiet me iuſt⁹ i mia ⁊ icrepabit me. oleũ

ſũt pctõꝛis nõ ĩpĩguet caput meũ. Nã ĩmeli⁹ eſt a iuſto corripi ꝙ̃ ab iniuſto lini ri. iuxᷓ illð ꝓuerb.xxvij. Meliora ſunt vulnera diligẽtis ꝙ̃ fraudulẽtie odiẽtis oſcula. Iſtã ãt correctionẽ dʒ hõ facere in ſecreto. vñ Chryſo. Nõ aũt dicit accuſa nec increpa. nec vindictas expete. ſʒ argue. i. rememora ſibi pctm̃. dic ei q̇ ab eo paſſus es. ipẽ em̃ ira ⁊ iracũdia defi ciet. ebri⁹ factus quaſi graui ſomno. vñ opʒ te q̇ ſan⁹ es ad illũ q̇ egrotat adire. vel iõ ſecrete corripiẽdũ eſt ſcðm Hiero. Ne alij audiẽtes ſcãdalizenᷓ in ipõ: vel ne diffamatus in publico ⁊ amiſſa bona fama efficiatᷓ inuerecũdus: ⁊ per ↄ̃ñs ꝓnioꝛ ad peccãdũ. ¶ Quãtũ ad obtẽperãtis fructũ dicit. ſi te audierit lucrat⁹ eris fratrẽ tuũ. Nã qñ delinquens ſecrete correpť⁹ emẽdatᷓ de ſuis vitijs: tũc inter alia duo bona ſequũtᷓ. Primũ eſt ꝙ ſua fama cõſeruatᷓ illeſa. Scðm eſt ꝙ reducit ad ſalutẽ vt dicere poſſit cuʒ aplo. j. Coꝛ. ix. Fact⁹ ſũ iudeis tãꝙ̃ iudeus vt iudeos lucrifacerẽ. ¶ Quantũ ad deſpicientis modũ dᷓ. ſi te nõ audierit. Nã in correctiõe fraterna eſt ꝓcedẽdũ ſicut ꝓcedit medic⁹ volẽs infirmum curare. Nam medic⁹ coꝛpoꝛis ꝓ ſalute coꝛpis. ꝑ̃o dat quãdã medicinã ꝓ̃ſeruatiuã q̇ purgat diſpoſitiões moꝛboꝛũ añꝙ̃ generentᷓ poſtꝙ̃ aũt gñati ſunt vtiᷓ ꝑmo vnguẽtis linitiuis pulurib⁹ corroſiuis. Deide ſagittis apitiuis ⁊ ſi nõ valeat illa ꝓ̃cidit mẽbrũ putridũ ne pereat totũ coꝛp⁹. ¶ Sic ſuo mõ ꝓcedẽdũ eſt in correctione ꝓ ſalute aĩe obtinẽda. Nã ſi certa ſigna delinquendi appareat frater delinquẽs ꝑ̃o debet charitatiue moneri vt a pctõ recedat. poſt pctm̃ ṽo ꝑ̃liniri debet mãſura correctiõe iter ſe ⁊ ipm̃ ſolũ. poſtea dura adhibẽdo vnum vel duos teſtes deinde dicẽdo p̃latis eccleſie ꝙ ſi ſic corrigi noluerit ab alijs ſideliꝫ⁹ tãꝙ̃ mẽbrũ putridũ ne alios inficiat ſeparatᷓ. Patʒ igiᷓ oꝛdo ⁊ mod⁹ correctionis. Corrigẽs dʒ. ꝑ̃o vti amoꝛe q̇ inter ſe ⁊ ipſuʒ ſolum. Scðo cautela. q̇ dʒ adhibere vnũ vel duos. Tertio timore ⁊ verecũdia q̇ dʒ dicere eccľie. Quarto deteſtatiõe ⁊ pena. q̇ dʒ haberi ſicut ethnic⁹ publicanus. ethnic⁹ em̃ grece latine dᷓ gẽs gentiliũ. i. exigentiũ vectigalia ⁊ facientiũ opa q̃ vix poſſint fieri ſine pctõ vel nunꝙ̃. hõ aũt debet ꝑ̃o a ſeipõ corripi exẽplo aplĩ illð. j. Coꝛ. ix. Caſtigo coꝛp⁹ meũ ⁊ i ſeruitutẽ redigo ne foꝛte cũ alijs ꝑ̃dicauerim ipſe rꝑ̃pꝛobus efficiar. ¶ Scðo põt hõ corripi a ꝓximo iuxta illð Aplĩ. d. j. Theſſa. v. Rogam⁹ aũt vos fratres corripite inquit ⁊ os cõſolamini/puſillanimes ſuſcipite/ infirmos patientes eſtote ad oẽs: ⁊ de hac correctiõe loquiᷓ hic xp̃s. Tertio põt hõ corripi a deo de qua correctione diciᷓ Iob. v. Beatus homo qui corripitur a deo.

¶ Secunda pars.

Sequiᷓ. Amẽ dico vobis ⁊c. vbi tãgiᷓ prelati diffinitiua iuriſditio: qð ꝓbat autoritas vigoroſa. Quia igiᷓ xp̃s in parte p̃cedente dixerat ꝙ cõtra incorrigibiles debet ꝓferri ſententia excõmunicationis. d. ꝙ ſiat ſicut ethnicus ⁊c. ne talis ſnīa vilipẽdatur ab aliquo hic ſm̃ Chryſo. oſtendit quãta ſit prelatoꝝ autoritas quã ab ipſis iuſte cõtra pctõꝛes cõtumaces p̃latã ipſe cõfirmat in celo. ¶ Sciendũ eſt autem ꝙ ſm̃ doctoꝛes due ſunt claues in eccleſie. ſcʒ ſcientie ad diſcernendũ ⁊ potẽtie ad ſentẽtiandũ. Clauis ſcientie acquiritur ꝑ ſtudiũ exercitationẽ Clauis autẽ potentie datur in ſacerdotij ſuſceptiõe. ⁊ iſta ꝓ̃ſupponit ſcientiã diſcernẽdi. q̇ iuxta ſentẽtiã xp̃i: cecus ſi ceco p̃ſtet ducatum ambo in foueã cadũt. Quod igitur p̃lati eccľie ſentẽtiãt in mũdo de legatione vel ſolutione pctõꝝ claue non errante de⁹ cõfirmat in celo. ſi ṽo ſentẽtiarent de aliquo claue errãte vel ſentẽtiam excõmunicatiõis ꝓferrẽt ex odio vel ex iniuſta cauſa vel iuris oꝛdine nõ ſeruato: q̇ null⁹ debet excõmunicari niſi prius monitus ⁊ citatus ita ꝙ contumax iudicetᷓ: talis lata ſententia nõ approbatur a deo. Iſta aũt iuriſditio iudicãdi data p̃latis eccľie fuit figurata Leuiti. xiij. vbi ſentẽtialiᷓ dᷓ ꝙ quãdo aliquis homĩe iuſpect⁹ habebatᷓ de lepra adducebatᷓ ad aarõ vel ad aliquẽ filioꝝ ei⁹ q̇ diligẽter examinabat ſi erat lepra incurabilis. vel poterat aliq̃ modo cu

286

rori.qui ſi videbat leprã incurabilẽ ſepa
rabat illũ a cõſortio alioꝝ.ſi vero lepra
erat curabilis.tũc lotis veſtib⁹.ꝛ raſis
pilis corpis.ꝛ oblatis multis ſacrificiis
mũdus iudicat⁹ p ſacerdotẽ reducebat
ad caſtra.❡ Ubi ſciendũ ꝙ lepra intelli
git pctm̃ qꝛ ſicut lepra inficit.ita pecca
tũ aiam deturpat.ad iſtã autẽ leprã diſ
cernendã.i.pctm̃ ſententiãdũ dꝫ primo
hõ ſacerdotẽ adire qui dꝫ habere ſcien
tiã vt poſſit quale pctm̃ ſit veraciter iu
dicare cuius ſnĩe firmiter eſt ſtandum:ſi
igit ſacerdos cognouerit ꝙ peccatũ in
ſtar lepre curabile eſt.dꝫ iſtud homini in
dicare.ꝛ tũc hõ.ſcꝫ pctõr dꝫ veſtimẽta la
uare ꝛc.Nã p lotionẽ veſtimẽtoꝝ intel
ligi dꝫ pctõrum cõtritio p quã peccator
lauare dꝫ ſuã ↄſcientiã lachrymis irrigã
do vt poſſit dicere cũ ps.Laboraui in ge
mitu meo laua.p ſingu.noctes lectum
meũ lachry.me.ſtra.meũ rigabo.Per pi
los aũt corpis qui ex ſupfluitate naſcũ
tur intelligunt pctã q̃ ſunt in aia ſuper
flua q̃ pctõr dꝫ radere.per integrã cõfeſ
ſionẽ.p hoſtias ῾vo quas offerebat mun
dus intelligit cõpleta ſatiſfactio.quam
pctõr dꝫ facere:vt dicat cũ ps.Dirupiſti
dñe vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiã.
his aũt trib⁹ prehabitis dꝫ pctõr ad ca
ſtra reduci.qꝛ q̃ pri⁹ erat priuat⁹ inſtoꝝ
conſortio.ſciõ ↄſortio fideliũ adunat.

❡ Tertia pars.

Sequitur.Iterum dico vobis ꝛc.vbi
tangitur chriſti confortatiua con
deſcenſio.quod probat benignitas
gratioſa.Nam multum debent con
fortari fideles quando ſentiunt ſe a do
mino de ſuis exaudiri petitionibus.et
chriſtum in ipſis habitare per gratiam.
Secundum hoc igitur hic duo poſſum⁹
conſiderere ſcilicet.
Liberalitatem munificam.
Familiaritem deificam.
❡ Quãtũ ad primũ dr.iteꝝ dico vobis
ꝛc.Nõ eñi ſolũ xp̃s dedit ptãtem prela
tis eccl'ie ſentẽtiãdi malos:ſed etiã oẽs
fideles cõfortat dũ ſe dr in ſuis petitio
nibus licitis ipos exauditurus.vñ Gl.
Nõ ſolũ in excõicatione ſed etiam in oĩ
petitione.que fit a conſentiẽtibus in ve
ritate eccl'e da cõfirmationẽ.Ad hoc ꝙ
oratio exaudiat debet inter alias tres
habere cõditiones.Prima eſt ꝙ ſit pia.
i.de ptinẽtibus ad ſalutẽ.Scõa eſt ꝙ ſit
pſeuerãs.ideſt nõ iterrupta p pctm̃ mor
tale vel aliqd aliud orationi ↄrriũ ſꝫ ſem
p vel cõtinua p op⁹ bonũ.qꝛ ſm Aug.Nõ
ceſſat orare qui nõ ceſſat bñfacere.Ter
tia eſt ꝙ p ſe oret qꝛ ſi qs pſeuerãter ora
ret p quo poſſet impediri orationis effe
ct⁹ ppter prauitatẽ illi⁹.tribus aũt pdi
ctis ↄditionibus cõcurrentib⁹ ſemp ora
tio exaudit.qđ dedit xp̃s intelligere Lu
ce.xj.illud petite.ſcilicet pie ꝛ dabit vo
bis.qrite.i.pſeuerãter ꝛ inuenietis.pul
ſate.i.pro vobiſipſis ꝛ aperietur vobis.
❡ Sciẽdũ ẽ ãt loquẽdo moralr ꝙ p iſtũ
cõſenſuꝫ qui dꝫ eẽ inter aliqd petent vt
exaudiat a dño.intelligit cõſenſus qui
dꝫ eẽ in hoĩe qui debet eſſe inter rõnẽ ꝛ
ſenſualitatẽ vt ſcꝫ ſẽſualitas obediat rõ
ni de quo cõſenſu dr Eccli.xxv.In trib⁹
beneplacitum eſt ſpiritui meo q̃ ſunt p
bata corã deo ꝛ hoibus.ↄcordia fratrũ ꝛ
amor primorum.ꝛ vir ꝛ mulier bñ ↄſen
tiẽtes.vbi p virum ſm Hiero.intelligit
rõ.p mulierem ῾vo ſenſualitas.❡ Quã
tum ad ſcõm dicit.vbi duo vel tres ſunt
ꝛc.Magna eñi ẽ benignitas ꝛ familiari
tas xp̃i qñ dignat p gratiaꝫ inter hoies
habitare:ſignanter aũt dicit congregati
in nomine meo.qꝛ qui vult xp̃m habere
ſecũ debet eẽ per amorẽ inuicẽ cõgrega
ti:que quidẽ cõgregatio debet eẽ in no
mine ieſu.vñ Chryſo.Non aũt dicit ſim
pliciter vbi cõgregati fuerint.ſed addit
in nominẽ meo.q.d.ſi qs pp me pncipa
lem cauſam amicitie ad primũ habue
rit cum eo ero etiam ſi in aliis virtuoſ⁹
erit.Xp̃s autem eẽ in medio multiplici
ter dici poteſt ſcꝫ inſtar.
Cordis in corpore ad viuificãdum.
Lucerne in tabernaculo ad illuſtrandũ.
Colũne in edificio ad ſuſtinendum.
Pugilis in prelio ad defendendum.
❡ Primo eſt in medio inſtar cordis in cor
pore ad viuificãduꝫ.Nã ſicut vita corpa
lis p̃mo viget i corde.ꝛ inde i cetera mẽ
bra fluit.ſic xp̃s vita dicit p eſſẽtiã q̃ di
cit de ſeipſo.Ioã.x.Ego inquit veni vt
vitã habeãt ꝛ abundãtius habeãt.Unde
põt figurari p lignũ vite in medio para

diſi de quo ſentētialiter dr Gen.ij.ꝙ cū dñs feciſſet paradiſum terreſtrem ⁊ de terra ꝑduxiſſet omne lignū pulchꝛū viſu ⁊ ad veſcendū ſuaue.ꝙ etiam ꝑduxit lignū vite in medio paradiſi. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ paradiſum terreſtrē quē deꝰ in principio mūdi fecit intelligit congregatio veroꝝ fideliū.qui lꝫ corporaliter ſint in terra tñ mentaliter ſunt in celo. propter qđ paradiſus terreſtris merito dici pōt.in iſto paradiſo quilibet fidelis ſignat per arbores ſiue ligna q̄ deus de terra produxit.qꝛ in iſto mūdo terreno quēlibet hominē poſuit vt inſtar ligni paradiſi ſit pulcher viſu per honeſtā cōuerſationē ⁊ ad veſcendū ſuauis ꝑ bonā operationē vt dici poſſit de ipſo illud ps.Erit tanꝙ lignū qđ plātatū eſt ſecus decurſus aquaꝝ quod fructū ſuū dabit in opere ſuo. ¶ Per lignū autē vite in medio paradiſi etiā de terra ꝑductuꝫ intelligit xp̄s qui ꝗtuꝫ ad corpulentam ſubſtātiam dici pōt de terra ꝑductꝰ qꝛ veraciter natꝰ de virgine ſumpſit carnē humanā vñ pōt dicere illud Sap.vij.Sum quidē ⁊ ego mortalis hō ſimilis omnibꝰ ex genere terreno illiꝰ qui prior factꝰ eſt ⁊ in ventre matris figuratꝰ ſum caro.q̄ iđ lignū vite dr.qꝛ ſicut fructꝰ illiꝰ ligni per eſum ſuū ꝯſeruabat vitā in homine ꝓpter quod erat lignū vite vocatum:ſic xp̄s guſtatꝰ mētaliter in aīa vitā ſpiritualē ꝯſeruat.nā ſicut dr Deut.xxx.Ipſe enī eſt vita tua. ¶ Scđo xp̄s dr eſſe i medio inſtar lucerne in tabernaculo ad illuſtrandū.Nā ſicut lucerna in tabernaculo ponit vt ipm illuminet:ſic poſitꝰ eſt xp̄s vt illuminet mūdū.Nā iuxta illud Jo.j.Ipſe eſt lux vera q̄ illuminat omnē hoīem veniētē in hūc mūdū.figuratꝰ ꝑ lucernā de qua Exo.xxvij.Ardebat lucerna ſemꝑ in tabernaculo teſtimonij. Nā i tabernaculo teſtimonij.i.i ſctā mře ecclia ſicut lucerna ardēs ⁊ lucēs ſic xp̄s ſemꝑ ē illuminās ipaꝫ radijs veritatis ⁊ inflamās incēdijs charitatis. ¶ Tertio xp̄s dr eſſe in medio inſtar colūne in edificio ad ſuſtinendum.qꝛ ſicut colūna ponit in edificio vt ipm ſuſtineat ſic xp̄s poſitꝰ eſt in ecclia ſancta vt ſuſtentamētum oīm fideliū viatoꝝ vt ſit iuxta illud j.Ti.iij.Sit colūna ⁊ firmamētū veritatis. ¶ Quarto chꝛiſtus dicit eſſe in medio inſtar pugilis in prelio ad defendendum.Nam ſicut pugil pugnat fortiter vt ſuos ab inimicis defendat:ſic xp̄s ꝓ nobis pugnat viriliter ⁊ nr̄os ſuperat inimicos.de quo Exo.xv.Dñs quaſi vir pugnator oīps nomē eiꝰ currꝰ pharaonis ⁊ exercitū eiꝰ proiecit in mare.currꝰ pharaōis.i.potētie diaboli.hoc aūt fuit figuratū Joſ.x.Ubi ſentētialiter dr ꝙ cū Joſ.cū populo iſraelitico pugnaret contra inimicos ſuos in ſuū auxiliū ⁊ preſidium ſtetit ſol in medio celi.⁊ nō feſtinauit occūbere ſpacio vnꝰ diei obediēte domino voce hominis ⁊ pugnante pro iſrael. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Joſ.⁊ populū iſrael pugnātes contra hoſtes intelligunt homines huius mundi qui habēt pugnare cōtra vitia ⁊ demones velut ꝯtra hoſtes viriliter dimicare.⁊ lꝫ hoc ſit difficile tātis ⁊ talibus reſiſte proprijs viribus tñ poſſunt cū adiutorio dei vt poſſint dicere illud Exo.xiiij.dñs deꝰ pugnabit pro nobis.Per ſolē autē intelligit ieſus xp̄s de quo prophetatū fuit ad cōſolationem ⁊ omniū dimicantium Malach.iiij.vbi dr.Uobis autē timentibꝰ nomen meum oriet ſol iuſticie.Igitur ſol xp̄s ieſus in medio celi ſtetiſſe dr in noſtrū auxilium qꝛ in ſancta matre eccleſia in qua ſunt multi fideles diuerſis virtutibus adornati inſtar celi ſtellis ornati diuerſam habentes claritatem ſtat firmus ⁊ fixus vt ipſius ſolatio poſſimus de noſtris hoſtibus victoriam obtinere quos cōfortādo de ſuo ſolatio dicit Mat.xxviij.Ecce ego vobiſcū ſum oībus diebꝰ vſqꝫ ad cōſummationē ſeculi.vñ ꝯfortādo oēs homines in pugna de defenſore tā valido dr.ij.Paral.xx.O iuda ⁊ hieruſalē nolite timere nec paueatis cras egrediemini contra eos ⁊ dominus erit vobiſcuꝫ.

¶ Quarta pars.

Sequitur. Tunc accedens petrus ad eum ⁊c.vbi tangitur delicti completiua remiſſio:quod probat vniuerſitas copioſa.licet enim aliquā iniuriam alteri dimittere ſit actus pietatis ⁊ miſericordie.dimittere omnem iniuriam adhuc eſt maioris pietatis:

137

quē quidem actum chriſtus vult nos ha bere vt hic pꝫ euidenter. vbi duo poſſumus conſiderare. ſcꝫ

Petri interrogationem ſingularem.

Chriſti reſponſionem generalem.

¶ Quātū ad primū dr. tūc accedēs petrus. Nā petrus tanq̄ principalis inter alios apoſtolos interrogabat pro omnibus quoties ſit fratri delinquenti iniuria dimittenda. ſecundū hiero. Credēs forte ſatis ⁊ multū ſi ſepties iniuria parceretur. ¶ Quantū ad ſcdm dicit. dicit ei ieſus nō dico tibi ſepties ⁊c. Chriſt⁹ enim volens oſtendere q̄ act⁹ remiſſionis non terminatur ad aliquem certum numerū ſicut petr⁹ exiſtimabat: oſtendit generaliter forte peccantibus dimittendum nec per numerum determinatum quē etiam poſuit chriſtus. di. ſed vſqꝫ ſeptuagies ſepties intelligit q̄ ſolūmodo toties ſit dimittendū ſed more ſcripture ponit determinat⁹ numer⁹ pro indeterminato ſicut Dañ. vij. Milia miliū miniſtrabāt ei. ¶ Sciendū eſt q̄ pōt triplex aſſignari rō quare in iſto mūdo poteſt tāta remiſſionis liberalitas reperiri.

¶ Prima ſumit ex liberalitate arbitrij. Nā hō q2 eſt liberi arbitrij poteſt dum viuit in mundo dato q̄ peccauerit ſi ſibi remittitur iterū ad bonū redire: poſt mortem vero non pōt homo redire ſi morit in peccato ad opera bona. ¶ Secunda ratio ſumit ex magna miſericordia dei. Nā ex quo de⁹ miſericors eſt. noſtrā fragilitatē cognoſcēs: de quo ps. Quomodo miſeret pater filioꝝ miſertus eſt dñs timentibus ſe quoniam ipſe cognouit figmentum noſtrū ⁊ debemus nos alijs miſereri: iuxta dictū chriſti Luc. vj. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. ¶ Tertia ratio ſumit ex parte theſauri. ſcilicet paſſionis chriſti: qui enim iſto theſauro precioſo vult vti conſiderando paſſionem eius qui ſeipſū totum dedit liberalis erit ad indulgendū alijs generaliter. ⁊ ſic amicitie dei efficitur particeps in preſenti per gratiam ⁊ in futuro per gloriam ⁊c.

¶ Feria. iiij. dominice tertie in quadrageſime.

Sermo. xviij.

Acceſſerūt ad ihꝫ ab hieroſolymis Scribe ⁊ phariſei dicētes quare diſcipuli tui trāſgrediūtur traditionē ſeniorum ⁊c. Matt. xv. Quia ſicut dr Sap. vi. Rex ſapiēs populi ſtabilimētum eſt. ex hoc cognoſcere poſſum⁹ q̄ rex vt populum ſuum conſeruet firmū ⁊ ſtabilem qd̄ ſit p ſapiētiā ſuā dꝫ inter alia quatuor habere vel facere vt regnū vnanimiter cōſeruet. ¶ Nā primo dꝫ iudices ſi quos hꝫ in regno introducētes ꝯſuetudines vel leges indebitas acriter increpare. ſcdo dꝫ ipſoꝝ iniuſtā inſtitutam vel probatā ſniam reprobare. tertio dꝫ veritatē certā ei deo placibilē modūqꝫ viuendi meritoriū ſubditis declarare. quarto dꝫ ſecundum ſuā ſapiētiam ſimplices illuſtrare. Quia igit chriſtus rex magn⁹ ⁊ ſapiens: q2 iuxta illud Apoca. xix. Ipſe eſt rex regū ⁊ dñs dñantium ⁊ dei virt⁹ eſt ſapientia. j. Cor. j. hinc eſt q̄ traditiōes iniquas ſub velamine ſanctitatis ſtatuentes ipſos redarguendo infringere debuit. ⁊ verā doctrinam inſerere deuotos ⁊ ſimplices illuſtrādo. qd̄ quidē facit in euangelio hodierno in quo ſupra predicta quatuor innuitur. ſcilicet.

Sanctitatis ſimulatio vitioſa.

Prauitatis prolatio pudoroſa.

Veritatis declaratio luminoſa.

Reſpondentis eruditio amoroſa.

¶ Primum probat iudeoꝝ ſuperſtitio. ſecundū inſtitutiōis annullatio. tertiū ſalutaris eruditio. quartū ſpiritualis expoſitio. Primum in prin. ſecundum ibi. Ipſe autem reſpondens ⁊c. tertium ibi Et cōuocatis ad ſe ⁊c. Quartum ibi. Et reſpondēs aūt petr⁹. ¶ Prima pars.

Quantum ad primum vbi tangit ⁊c. quod probat ⁊c. dicit acceſſerunt ad ieſum ⁊c. tempore enim Moy. de voluntate dei conſtituti fuerunt ſeptuaginta ſenes etate ⁊ moribus maturi ⁊ ſcientia predicti ad regimen totius ppl'i ſup quos erat Moy. pncipalis ita q̄ i vniuerſo erant ſeptuaginta ⁊ vn⁹ vt hr Nu. xj. Et illo autē tpe ſtatutum fuit

ꝙ ſol eſſent ad regimē toti⁹ ppłi.ꝛ iſti di cebant iudices ordinariū. q̄ſicut hr̄ in multis gloſis hebrayicis iſti p impoſitio nē man⁹ inſtituebāt rectores.iſti aūt ſta bāt i hierl'm tā q̄ i ciuitate digniſſima q̄ ciuitas erat ſacrificij ꝛ iudicij ꝛ ad eos vt hr̄ Deut.xvij.recurrebāt oēs hoīes i ambiguis et difficilib⁹ quoꝝ determina tioni ſtabāt in tātū ꝙ null⁹ audebat eoꝝ ſententiā pterire.iſti igit iudices ſtatue bāt aliqua q̄ pertinebāt ad regimen po puli inter q̄ erāt aliqua cadētia ſub pce pto tā q̄ neceſſaria.aliqua vo ſub moni tiōe tā q̄ decentia ꝛ honeſta de quib⁹ ho neſtis ꝛ decētib⁹ erat illud qđ hic tāgit ſ.ꝙ eūtes ad mēſam vt comederēt.debe bant man⁹ lauare.ꝛ ſm aliquos nō ſolū ſemel.ſcȝ in principio.ſed ſepi⁹ ſm mul titudinē ferculorum.hāc igit lotionem phariſei ꝛ ſcribe volebāt ad talē intelle ctum trahere dicētes ꝙ p hoc acquirebā tur mūdiciā q̄tum ad animā.mouebat ad iſtud dicendū ex eo ſicut habet in Le uitico ſm legē moſaycā aliqui immūdi cie dicebant p ablutionē corporalē mū dari.Qꝛ vero diſcipuli chriſti talia non neceſſitatis ſȝ magis cuiuſdam ſuperſti tionis inquantum ſic intellectum trahe batur ad falſum minime obſeruabāt xp̄s ꝛ ſuos diſcipulos increpabāt:vt ſic tā q̄ contēptorē doctrine ſenioꝝ populo red derent odioſum.hic igitur tria poſſum⁹ conſiderare:ſcilicet

Adunationem ſocialem.
Queſtionem generalem.
Explicationem ſingularem.

¶ Quantū ad primū dr̄.Acceſſerūt ⁊c. quāto eñ ſunt de nobiliori ciuitate vel loco.vt tā vita q̄ ſciētia ampli⁹ reputati tāto ſunt magis reprehenſibiles ſi mali cioſe aſſociāt vt aliquē de leui rephēdāt qꝛ igit ſcribe ſapiētes reputabāt i lege. phariſei aūt ſanctiores i vita.hinc eſt ꝙ erāt valde rephenſibiles ſȝ remigiū qn xp̄s ꝛ ſuos diſcipl'os malitioſe rephēde re nitebāt. ¶ Quātū ad ſcȝ dr̄ dicētes quare diſcipli tui ⁊c.vbi ex interrogatio ne iſta appet ꝙ multas ordinatiōes fece rāt ſeniores q̄s nō ordinauerat Moy.cū tñ ipſe dixerit Deut.iiij. Nō addetis ver bum qđ loquor nec auferetis ex eo ex quo ſȝ Chryſ.Iſti xp̄m reprehēdētes re prehēſibiles erāt. ¶ Quātū ad tertiū di cit.Nō eñ lauāt ⁊c.vbi Beda.Verba eñ prophetarū carnaliter accipiētes quod dictū erat.ſ.p Eſa.Lauamini mūdi eſto te de corpore ſolū lauādo ſeruabāt.ꝛ idō ſtatuerant.nō niſi lotis manibus mādu candū.Qualiter autē intelligēda ſit iſta lotio Hiero.exprimit.d.Manus autē.i. opera nō corporis ſed aīe lauāde ſunt vt fiat in illis verbum dei. ¶ Sciendū eſt autē circa iſtam partem in qua fit men tio de lotione ꝙ loquēdo moraliter iſta lotio debet intelligi de ſpirituali lotiōe anime.Nā homo debet ſe lauare qua druplicitet ſi vult eſſe acceptus deo et animam ſuam ſaluare.ſ.

Aqua humectāte culpā ſuā deplorādo.
Lacte niteſcente puritatem cōſeruādo.
Vino iocūdante charitatē poſſidendo.
Sāguine rubricāte mortē xp̄i meditādo

¶ Primo hō ſe dȝ lauare aq̄ humectāte culpā ſuā deplorādo.Nā hō immūdus ſe ſentiēs p culpā debet lachrymas ef fundere vt lauetur cū ps.Lauabo p ſin gulas noctes lec.meū lachry.meis ſtra tū meū.riga. ¶ Scđo debet ſe lauare la cte niteſcente puritatem conſeruando. Nā hō ſi habet puritatē ꝛ non peccauit nō debet ipſaȝ peccādo admittere ſi vero poſt peccatum recuperauerit ipſam de bet eā cōſeruare vt dici poſſit de ipſo il lud.Can.v.Oculi tui ſicut colūbe ſup ri uos aquarū q̄ lacte ſunt lote ꝛ reſident iuxta fluēta pleniſſima. ¶ Tertio dȝ ſe lauare vino iocundante charitatē poſſi dendo.Nā homo debet erga deū ꝛ proxi mū charitatem habere:qꝛ charitas opit multitudinē peccatoꝝ.j.Petri.iiij.Que ideo ſignatur per vinum qꝛ iuxta illud ps:Vinū letificat cor hoīs ſic charitas facit hoīem ſpūalr letabundū. ¶ Quar to dȝ ſe lauare ſāguine rubricāte mortē xp̄i meditādo:vt ſit de numero illoꝝ.de q̄b⁹ dr̄ Apoc.vij.Hi ſunt qui venerūt de tribulatiōe magna ꝛ lauerūt ſtolas ſuas et dealbauerunt eas in ſanguine agni. Ideo ſunt ante thronū dei ꝛ ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius.Qui igitur vult eſſe digꝰ miniſter xp̄i dȝ ſe lauare. ſupradictis modis.hoc autem fuit ſign

288

ratū.Exo.xl.Ubi ſententialr dr Qd dñs dixit Moy.q ad hoc q Aaron ⁊ filij ei9 eſſent in ſacerdotiū ſempiternū dño debent adduci ad fontē tabernaculi in quo erat arca continēs tabulas teſtimonij in qb9 erāt ſcripta pcepta decalogi ⁊ virga Aarō q frōduerat ⁊ māna in vrna aurea. ⁊ debebāt lauari aqua ⁊ indui ſctis veſtibus ⁊ ſic loti ⁊ ſanctis veſtib9 induti dño miniſtrabant.vñ ibidem dr dñm dixiſſe Moy.Applicabis aarō ⁊ filios eius ad fores tabernaculi teſtimonij et lotos aq indues ſanctis veſtib9 vt miniſtrent mihi. ¶ Ubi ſciēdū q per illud tabernaculū intelligit celū empyreū qd eſt tabernaculū beatorū:de quo dr Apoc.xxi.Ecce tabernaculū dei cū hominibus ⁊ habitabit cū eis.⁊ ipſi populus eius erūt ⁊ ipſe de9 cū eis erit eorū de9.In iſto autē tabernaculo dr fuiſſe arca teſtimonij cū contentis in ipſa. Nam per arcam intelligitur deitas quā vident omnes beati:in iſta dicuntur fuiſſe tria per que intelliguntur tres perſone in diuinitate. Nam per virgam que ſignum eſt potētie ⁊ regiminis.vnde ptātes in manib9 portant virgas:intelligitur pater cui applicatur potētia.per tabulas autē ſcriptas quia ſcriptura continet ſapientiā:intelligitur dei filius qui eſt ſapientia dei patris.Per mānam vero dulce ⁊ ſapidum intelligitur ſpiritusſanctus cui applicat bonitas.Per fores autem tabernaculi p quas intrabat ad tabernaculū intelligit fides catholica:p quā intrat i hoc mūdo i ↄgregationē fideliū ⁊ in futuro in ↄſortio beatorum.ad iſtas igit fores catholice fidei dz adduci ōlibet q vult eē dei miniſter:qr ſine fide ipoſſibile ē placere deo Heb.xi.Sic aūt adductus dz lauari purificando ſe ab oib9 vitijs ⁊ amplius nō coinquinari in ipſis:dz ēt veſtib9 ſanctis indui p ornamēta virtutū:iuxta cōſiliū ſibi datum a domino Apoc.iij.Suadeo tibi emere aurum ignitum ⁊ probatum vt locuples fias.⁊ veſtimētis albis induaris:ſic autem lotus ⁊ veſtibus indut9 poterit dño digne miniſtrare vnde.ij.Corint.vi.In oib9 exhibeam9 noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia.

¶ Secunda pars.

Equit.Ipē aūt rñdēs ⁊c.Ubi tāgit puritatis ppalatio pūderoſa.qd pbat inſtitutionis ānullatio Pharſei et ſub nole cuiuſdā ſimulate pietatis docebāt hoies facere impietatem.Nā auaritia moti dicebāt q filij meli9 faciebāt deuouendo ⁊ dedicando res ſuas deo q parentibus in eorum neceſſitatib9 ſubuenire.ſi vero infeſtarent a parentibus oñdebāt eis qlr rñdere debebāt ne pcepti diuini poſſent argui tranſgreſſores. Scdz h igit hic quatuor poſſum9 ↄſiderare.ſ.

Increpationem male inſtitutionis.

Explicationem bone obſeruationis.

Applicationē etiā inique expoſitionis.

Obiurgationem falſe ſimulationis.

¶ Quātū ad primū dicit.Ipē aūt rñdēs ⁊c.pei9 quidē facit ille q trāſgredit diuinū pceptū q faciēs cōtra quācunq inſtitutionē humanā.nā iuxta illd Eccli.xix. Melior eſt hō q minuit ſapientia ⁊ deficiēs ſenſu i timore dei:q q abūdat ſenſu ⁊ trāſgredit legē altiſſimi.h igit diſcipuli ſi manus ſimplr nō lauabāt male facerēt quātū ad honeſtatē ⁊ curialitatē ciuilē.l3 bñ facerēt ſi cret zo nō lauabāt vitādo ſupſtitionē ipſorū.Phariſei th peius faciebāt diuinū mādatū ſuis ſupſtitionibus poſtponēdo nō aduertētes qd reprehēdēdo dr.ij.Paral.xxiiij.Quare trāſgredimini pceptū dñi qd vobis nō proderit dereliqſtis dñz vt derelinqt vos. ¶ Quātū ad ſcdz dicit.nā de9 dixit honora patrē tuū ⁊c.nā ſicut qñ qd dz obſeruat ē dign9 pmio:qr iuxta illud xpi Luc.x.Dign9 eſt mercēnari9 mercede ſua ſic qñ qd dz nō obſeruat dign9 eſt pena.Nā q talia agūt digni ſunt morte Ro.j.Scdm hoc igitur hic duo poſſum9 cōſiderare.ſcz.

Exhibitionem reuerentie cōgruentis.

Cōminationem pene affligentis.

¶ Quātū ad pmū dicit.Nā de9 dixit ⁊c. cōueniēs q̄dē eſt ⁊ debitū vt hō ſuos parentes honoret,nā fili9 inter alia tria hz a patre.ſ.eſſe nutrimētū ⁊ documētū.Qr igitur habet ab ipſis eſſe dz reuereri.vñ dr Eccli.iij.Qui timet deum honorat parētes.⁊ quaſi dñis ſeruiet his qui ſe genuerūt in opere ⁊ ſermone ⁊ omni patiētia. Qr hz nutrimētū ab ipſis dz eis bñficia.

Nā dʒ eis in neceſſitatib⁹ eoꝝ ſubuenire ꝓ poſſe ſuo. vñ cuilibet dʒ Eccli.iij. Fili ſuſcipe ſenectā pr̄is tui ⁊ nō cōtriſtes eū i vita ſua. Q: ꝟo dʒ documētū ab eis dʒ eis obediētiā iuxta illud Eph.vj. Filij obedite parētib⁹ veſtris in dño. hoc em̄ iuſtū eſt. ⁊ hoc eſt qð dñs ꝑcipit Exo.xx. Honora patrē tuū: ⁊ matrē tuā vt ſis longeu⁹ ſup terrā. quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi. ¶ Quātū ad cōminationē pene affligentis. dixit. ⁊ q̇ maledixerit patri ⁊c. Nā inhonorantib⁹ parētes deus ꝑmittit ſuppliciū. q2 ſicut dʒ Leuit.xx. Qui maledixerit patri ſuo aut mr̄i moriatur. hic aūt ſm̄ Chryſoſto. nō facit mētionem de premio ſʒ de ſupplicio vt timorē phariſeis incuteret ⁊ alios ad honorādū parentes forti⁹ alaret. ¶ Sciēdū eſt aūt hic vbi fit mētio de honore parentū ꝙ eſt primū ꝑceptum ſcđe tabule. Nā q2 lex ois nō mādat niſi iuſticiā ol's lex ꝓprie dici nō poſſet. iuſticia aūt ſm̄ Phm.v. Ethicoꝝ eſt virt⁹ q̇ ad alteꝝ: ideo ſunt data ꝑcepta vt hō bñ ad alterum ordinet̄: homo autē loquēdo generaliter dupliciter dʒ ordinari. ſ. ad deum ⁊ ad proximuʒ. ⁊ ſm̄ hoc dʒ hr̄e duplicē iuſticiā vnā ad deū et aliam ad primū. ⁊ ideo date fuerūt due tabule Moy. in quarum prima erāt ꝑcepta ordinātia hominem ad deū. ⁊ in ſecunda ad proximum. ¶ Quātū ad preceptum prime tabule ſciendū ꝙ quia trinitas eſt pr̄ filius ⁊ ſpiritusſanctus. patri autem attribuitur maieſtas ⁊ potentia. filio ſapiētia ⁊ veritas. ſpūiſancto bonitas ⁊ clemētia: ideo in ꝑma tabula ſunt tria ꝑcepta. Primū eſt non habebis deos alienos in quo precipitur humilis adoratio diuine maieſtatis. ¶ Scđm eſt nō aſſumes nomē dei tui in vanū in quo ꝑcipit fidelis aſſertio diuine veritatis. Tertiū memēto vt diē ſabbati ſanctifices in quo ꝑcipitur ſincera dilectio bonitatis. ¶ Quātū ad ꝑcepta ſcđe tabule ſciendū eſt ꝙ quātū ad proximum duplex eſt iuſticia. ſ. bñficentie innocētie que fundat̄ ſup duob⁹ ꝑceptis legis nature. q̇ ſunt: facias alteri q̇ tibi vis fieri. ⁊ nō facias alteri qð tibi nō vis fieri. ⁊ ſʒ hoc in ſecūda tabula ſunt ſeptem precepta quorum primū recipitur reſpectu beneficientie. ſ. honora patrem tuum et matrem tuam. ⁊ ſex alia reſpectu innocentie que cōſiſtunt in hoc vt caueat̄ offenſa primi q̄ neceſſe habēt multiplicari ſm̄ ꝙ offenſa primi multipliciter pōt admitti. ¶ Nā loquēdo generalr̄ prim⁹ pōt tripliciter offendi. ſcʒ in aio ꝟbo ⁊ facto. ¶ Offenſa in facto eſt triplex. q2 vel in pſona ꝓpria vel i pſona cōiuncta vel in poſſeſſiōe. ⁊ ſm̄ hoc ſunt tria ꝑcepta. ſ. nō occides quātū ad pſonā ꝓpriā. Nō mechaberis quātū ad pſonaʒ cōiunctā. Nō furtū facies. quātū ad poſſeſſionē. ¶ Quātū ad offenſaʒ in ꝟbo eſt vnū. ſ. nō loqris ꝯ primū tuū falſum teſtimoniū. ¶ Quātū ad offenſaʒ in corde ſunt duo ſm̄ ꝙ i corde eſt duplex cōcupiſcētia. ſ. carnis ⁊ oculoꝝ. ꝯ cōcupiſcētiā carnis. eſt nō ꝯcupiſces vxorē primi tui ꝯ cōcupiſcētiā oculoꝝ eſt nō cōcupiſces agrum nec aliquā rem. ¶ Quātū ad tertium dicit. vos autē dicitis ⁊c. Ubi duo poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Phariſeorum eruditionem iniuſtā.

Ipſorum reprehenſionem iuſtā.

¶ Quātū ad primū dicit. vos aūt ⁊c. Nā phariſei inducētes hoīes vt ſua offerrēt deo cui⁹ oblatiōis ipſi erāt ꝑticipes q2 in vſum ipſorum cedebat ⁊ nō ſubuenire parētibus docebāt filios qualiter debebāt parentibus cōquerētibus rn̄dere. ⁊ hoc tripliciter. ¶ Primo ſic plus tenet̄ homo deo q2 eſt pr̄ ſpūalis ꝙ parētibus carnalibus illud igit̄ qð vouet̄ deo non dʒ dari parentibus ⁊ hoc ſm̄ Glo. ſic legitur litera vos autem dicitis inſtruēdo filios qualiter habeāt rn̄dere parētib⁹ ꝙ q̇cunqʒ dixerit pr̄i vel matri cōqrēti munus quodcūqʒ eſt ex me ideo deo voui ⁊ obtuli tibi ꝓderit. q. d. certe hoc velle nō debes ne ſic ſis ſacrilegij reus. ¶ Scđo ſic illud qð tm̄ hi ꝓdeſt oblatū deo quātū ⁊ mihi nō debes petere tibi tpalr̄ dari ſʒ munus qð deo tibi ꝓdeſt ⁊ mihi: idō nō debes petere qð detur tibi. ⁊ ſm̄ hoc ſic dʒ legi remiſſiue ſm̄ Glo. mun⁹ quodcunqʒ eſt ex me id eſt oblatū deo tibi proderit ſicut ⁊ mihi. ¶ Tertio mō ſic qn̄ in aliquo actu implet̄ diuinū mādatū nullus dʒ impedire. ſed in offerēdo res tpales deo. ⁊ a te ſubtrahere impleo diuinū mandatum. igit̄ nō debes impedire. ⁊ ſic

Opz ꝙ litera ſuppleat.vñ Chryſ.vel pōt legi per defectum hoc modo quecūqꝫ dixerit patri ⁊c.ſubaudi faciet dei mādatū vel complebit legem vel erit dignꝰ vita eterna. ¶ Licet autem ſic docerēt filios reſpōdere tñ p̄ceptum dñi de honore exhibēdo parētibus nō obſeruabāt ⁊ ideo ſubditur.⁊ q̄ nō honorificat patrē ſuum aut matrem ſuā.q.d.ſm Glo. Uos filijs illa peſſima ſuaſiſtis ⁊ ꝓpterea filius patrē ⁊ matrē non honorificabat. ¶ Quantū ad phariſeorum rep̄henſionē iuſtā dicit.⁊ irritū feciſtis ⁊c.vbi Glo.etiā i mādatis dei de ſuſtinendis parentibꝰ feciſtis irritum ꝓpter traditionem veſtrā.ſ. auaricie veſtre ſeruiētes vt cuilibet eorū dicere potuerit illō Eze.xvj. Deſperiſtis iuramētū vt irritum faceres pactuꝫ meū. ¶ Quātū ad tertiū dicit. O hypocrite bñ ꝓphetauit de vobis Eſa.⁊c. Nam phariſei ſanctitatē ſimulātes in exterioribꝰ tā in doctrina q̄ꝫ in naturalibꝰ laudibꝰ volebāt inter alios apparere.ſꝫ in interioribꝰ erāt inordinati quorū in pſona dt Eſa.Eſa.xxix. Populꝰ iſte ore ſuo ⁊ labijs ſuis glorificabat me:cor autē eiꝰ eſt lōge a me.cuiꝰ ꝓphetie ſn̄iam Xp̄s nūc adducit. Ubi tria poſſumꝰ ꝯſiderare.ſcꝫ.

Uanitatem laudationis.
Uacuitatem retributionis.
Prauitatem eruditionis.

¶ Quantū ad primū dicit.o hypocrite bene ꝓphetauit ⁊c.iſti bñ hypocrite dicūt q: ſub honore dei terrena lucra ſibi cumulare cupiebāt q̄bꝰ cōminat xp̄s vē damnatiōis eterne Mat.xxiij.b. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei q̄ comeditꝫ domos viduarū orōnes lōgas orātes.ꝓpter hoc ampliꝰ accipietis iudiciū. ¶ Quātū ad vacuitatē retributiōis dicit.ſine cā aūt colūt me. Nā ille ſine cā dr colere q̄ aliq̄ faciēs de genere bonorū ipa facit ꝓpter laudē humanā non ꝓpter honorē dei.iō admonebat diſcipulos ſuos.di.Matt.v. Attendite ne iuſticiā veſtrā faciatis corā hoībus vt videamini ab eis alioquin mercedē nō habebitis apud patrē vr̄m q̄ in celis eſt. ¶ Quātū ad prauitatē eruditiōis dicit.docētes doctrinā ⁊ mādata hoīz phariſei tanq̄ꝫ praui magiſtri docebāt hoīes ſeruare traditiones hoīz:q: hoc cedebat in eo ꝯmodū tpale ⁊ dimittere legē diuinā vñ de talibꝰ doctoribus dicit Rabanꝰ. Nō habebunt mercedē cū veris cultoribus docētes doctrinā ⁊ mādata hoīz cōtemptis preceptis diuinis.

¶ Tertia pars.

Sequitur.Et conuocatis ad ſe turbis ⁊c. Ubi tangitur veritatis declaratio luminoſa.q̄ꝫ ꝓbat ſalutaris eruditio.quia phariſei licet ſctitatem pretēderēt erāt veraciter mali ideo doctrinaꝫ chriſti veracem non poterāt audire:ſed potius turbabant.vt de ipſis dici potuerit illud Dañ.ix.omnes p̄uaricati ſunt legem tuā. Secundū hoc igitur hic duo poſſumus conſiderare.ſcꝫ.

Xp̄i eruditionem veridicā.
Phariſeorum turbationem maleficā.

¶ Quantum ad primum dicit Et cōuocatis ⁊c.xp̄s quidē ſciens phariſeos incorrigibiles ipſos non vocat vt audiāt ſuam doctrinam ſm Chryſ.ſed ſolū turbam ſimplicē diſcipline capacē. ¶ Sciēdum eſt autem ꝙ cibus corporalis quātum eſt de ſe ſpiritualiter hominem non coinquinat niſi inquātū homo per delectationem inordinate afficitur ad cibuꝫ ſed verba q̄ ſunt ſignificatiua male intētiōis vel malitie interioris illa poſſunt hominē coinq̄nare.q: Sap.j. Os qđ mētit occidit aiam. ¶ Quātū ad ſcđm dicit tunc accedētes diſcipuli ⁊c. Diſcipuli q̄dē xp̄i q: ipm diligebāt habebāt diſplicētiam q̄n audiebāt ꝙ aliqui obloquebantur de ipſo:⁊ ideo vidētes ꝙ phariſei turbati erāt de verbis que dixerat xp̄s hoc ſibi notificant vt poſſit remedia adhibere hic igit duo poſſumus cōſiderare.ſcꝫ.

Diſcipulorum ſincerā inſinuationem.
Xp̄i auſterā reſponſionem.

¶ Quātū ad primū dicit. Tunc accedentes ⁊c. Nā phariſei videntes p doctrinā xp̄i reprobatā eorum ſimulationeꝫ ⁊ doctrinam nō valentes ei reſiſtere p rationem ⁊ ſcripturam ſcandalizabantur ſm Chryſ.in ipm ⁊ ſeductionē in populo ꝓcurabāt. ¶ Quātū ad xp̄i rñſionē auſterā dt. At ille rn̄dēs ait. Ois plātatio ⁊c. Ubi xp̄s de phariſeis tria tāgit.ſcꝫ.

Inſtabilitatem in nō durando.

Obſcuritatem in cognoſcendo.
Calamitatem in patiēdo.

¶ Quātū ad primū dicit. At ille ⁊c. Nā plātatio poteſt tripliciter accipi. ¶ Primo principalr̄ ⁊ autoritatiue ⁊ iſto modo pr̄ celeſtis dr̄ plātare. q̄ a nullo alio recipit ſuū eſſe. per cōſequēs potētiā operādi. ¶ Scdo modo principaliter ⁊ ſub autoritatiue ⁊ iſto modo dr̄ plātare fili⁹ q̄ eī filius deus eſt: ideo principalr̄ dr̄ operari: ſ quia tñ a patre genit⁹ eſt. a quo ſicut habet eſſentiam: ſic habet vt opet̄. ideo dr̄ opari ſubautoritatiue. ⁊ hoc ē qđ ipe dicit Jo. xiiij. Uerba que ego loquor vobis a meipſo nō loquor. ¶ Tertio mō miniſterialr̄ ⁊ executiue: ⁊ iſto mō q̄lbꝫ bon⁹ ⁊ iuſt⁹ fructificās in eccl'ia dr̄ plātare. ¶ Aliquid aūt plātari pōt intelligi dupliciter. vno mō quātū ad ſuum eſſe. ⁊ hoc modo quicq̄d plātatur a deo plantatur. q̄ omnia per ipſum facta ſunt ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Joannis. j. ¶ Alio modo Quantum ad tale eſſe ⁊ hoc modo poteſt eſſe plantatio aliqua que non eſt a deo. ⁊ hoc modo loquitur hic xp̄s. d. Omnis plantatio quā. i. qualē ⁊c. Quia igit̄ phariſei erant mali ⁊ falſam doctrinam docebāt lꝫ quātū ad eſſe ſimpliciter eos deus plātauerit. tamen quātum ad tale eſſe. ſ. culpale non dicuntur a deo plātati ⁊ ideo tam mali q̄ eorum doctrine: q̄ falſa dicunt̄ eradicari. ¶ Quātū ad obſcuritatem in cognoſcēdo dicit. Sinite illos ceci ſunt ⁊ duces cecorum ⁊c. lꝫ aūt phariſei ſe ſapiētes reputarēt: ⁊ eſſe vellent aliorum doctores tñ inſipiētes erāt ⁊ ſtulti vñ Rabañ. loquēs de phariſeis cecis dicit. Ceci quidem ſunt. i. luce mādatorum dei priuati. ⁊ ſicut duces cecorū q̄ alios in precipitiū trahūt errātes ⁊ in errorem mittentes. ¶ Quātū ad calamitatem in patiendo dicit. cec⁹ aūt ſi ceco. ⁊c. Nam phariſei per ſuā doctrinā non ſolum ducebāt alios in precipitiū: ſed ipſimet precipitabantur cū ipſis. vt de quolibet eorum dici potuerit illđ Eccl'i. xxvij. Qui foueam fodit in eā incidet ⁊ ideo dicit Ber. Ridiculoſa res eſt ſummo magis piculoſa. ſpeculator cec⁹ doctor inſciens. preurſor claudus: p̄co mut⁹.

¶ Quarta pars.

Sequit̄. Rñdēs aūt petrus ⁊c. vbi tangit ruditatē eruditio amoroſa. quod ꝓbat ſpūalis expoſitio licet enim ruditatis ſignū ſit in hoie nō intelligere q̄ dicunt̄. ſtudioſi tñ ſignum eſt ſapientes interrogare igit̄ vt ſibi veritas declaretur. quia igitur diſcipuli nō intellexerāt que dixerat xp̄s: quia adhuc rudes erāt ideo ip̄m petrus interrogat vt veritatem cognoſcat. Secundum hoc igitur hic tria conſidera. ſcꝫ.
Diſcipuli interrogationem.
Chriſti redargutionem.
Dicti manifeſtationem.

¶ Quātū ad primū dicit. dixit aūt petr⁹ ⁊c. petrus eī tanq̄ vertex aploꝝ ſepe ꝓ omnibus loquebatur. q̄ igitur xp̄s cō ſueuerat loqui parabolice. ideo ſꝫ Rabanū. credidit ip̄m ſic nūc fuiſſe locutū. cū dixit q̄ illud qđ intrat per os ⁊c. et ideo tanq̄ adhuc rudis petit q̄ ſibi parabola exponatur. ¶ Quantum ad ſecūdum dicit. Jlle aūt dixit adhuc ⁊c. Nam nō ſolū petrus nō intellexerat qđ dixerat. ſꝫ nec alij diſcipuli et ideo ſm Remigium xp̄s omnibus reſpondet. ¶ Quantum ad tertium dicit. Non intelligitis: q̄ omne ⁊c. Ubi xp̄s tangit tria. ſcꝫ.
Quod cibus corporalis nō habet hominem coinquinare.
Que ſunt illa q̄ habēt hoīem maculare.
Qđ non debuerunt diſcipuli traditionē hominum obſeruare.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. nō itelligitis ⁊c. Cū eī aīa ſit ſubſtātia ſpūalis nō pōt ꝑ aliqđ corporale ꝑ ſe coinq̄nari: lꝫ ꝗ poſſit eſſe ꝑ accidēs inquātū hō male vtitur corpalib⁹ reb⁹. ⁊ ideo ſm Chryſ. xp̄s tñ dcit. d. nō intelligitis ⁊c. ¶ Quātū ad illa q̄ habēt hoīem maculare dt̄. q̄ aūt ꝓcedūt de ore ⁊c. ad itellectū hui⁹ dicti xp̄i. ſciēdū ē q̄ aīa rōnalis eſt duplex virt⁹. ſ. cognitiua ⁊ effectiua ⁊ ex vtroqꝫ ꝓcedūt bona vel mala: ſꝫ ſm initiū ſunt ex cognitiua ſm cōplemētū vero ex effectiua. aīa hꝫ ergo ſedē in cerebro quantū ad virtutem cognitiuā. in corde vo quātū ad effectiuam. ⁊ q̄ ſm effectū actus iſti ſunt in complemento et ex ipſo dicunt̄ moraliter boni vl' mali. ideo xp̄s dixit q̄ illa q̄

290

De corde exeũt coinquinãt hoiem q: ex cogitationib⁹ malis pueniũt ⁊ mala facta ſcʒ homicidia quib⁹ in pſonis primorũ nocumẽtũ infert.adulteria q̃ i violatiõe alieni thori cõſiſtũt fornicatiões que ſunt illiciti coit⁹ pſonarũ a matrimonio ſolutarum.furta quibus res ſubtrahuntur.¶Quãtũ vero ad mala verba falſa teſtimonia quibus fama ledit proximorum.blaſphemie que ſunt iniurie in deum attribuẽdo.ſ.qđ pprium eſt dei attribuit alicui creature:vel qđ deo nõ cõpetit ſibi attribuẽdo.¶Quãtũ ad hoc ꝙ non debuerunt diſcipuli traditiones hoiʒ obſeruare dicit.nõ lotis manibus ⁊c.q: cũ in principio hui⁹ euãgelij phariſei reprehenderũt diſcipulos xp̄i q: nõ lauabãt man⁹:⁊ erãt traditiones hoim trãſgreſſores diuini precepti qđ pei⁹ erat.⁊ q̃ ſunt illa q̃ inq̄nant hoiem nunc in fine ꝯ dictũ eoꝝ ꝯcludit ꝙ mãducare nõ lotis manib⁹ nõ hʒ hoiem coinq̄nare.¶Ex ſupradictis ãt patʒ ꝙ xp̄s hoies inſtruit vt ſe puros ⁊ mũdos cuſtodiãt ⁊ non inquinent a vitijs ⁊ peccatis vt ſint cũ xp̄o per gratiã in preſenti ⁊ in futuro per gloriam.Ad quam ⁊c.

¶Feria.v.dñice.iij.in.xl. Sermo.xix.

Surgẽs ieſ⁹ de ſynagoga introiuit i domũ Symonis ⁊c.Lu.iiij.Nã ſicut idem⁹ p experiẽtiã tã i agẽtib⁹ naturalib⁹ ꝙ in artificialibus habentibus intellectũ ⁊ voluntatẽ ꝙ ois cauſa efficiẽs diligit effectum ſuum.Nam agẽtibus artificialib⁹ patet ꝙ artifex diligit opus ſuũ ⁊ ſibi cõplacet in ipſo.ſicut edificator in edificio ⁊c.In naturalibus autẽ pater diligit filiũ.xp̄s igit dei filius p quẽ facta ſunt oia diligit creaturas ſingulariter aũt diligit hoiem quẽ ad imaginẽ ⁊ ſimilitudinem ſuã produxit.de rõne aũt dilectionis eſt ꝙ diligens compatiat dilecto in ſuis aduerſitatib⁹ ⁊ ſibi pro poſſe ſubueniat ſi ſit capax.¶Quia igit hõ triplicẽ defectũ icurrerat.ſ.vulnerationẽ in naturalib⁹ ppter quã erat debilitat⁹.expoliationẽ i gratuitis ppter qđ erat deformat⁹.⁊ obfuſcationẽ intellectus ppter quod erat excecat⁹ iđ dei filius ex diſſectiõe ſibi cõpatiẽs de ſinu patris deſcẽdit in vterũ virginis vt cõtra debilitatẽ reſtitueret fortitudinẽ:cõtra deformitatem pulchritudinẽ:contra cecitatẽ claritatem:⁊ hoc eſt qđ in phti euãgelio cõtinẽtur in quo btũs Lu.xp̄m dei filiũ tripliciter nobis inducit:ſcʒ.

Ut vigorẽ roborantẽ nr̃am debilitatem.
Ut decorẽ adornãtẽ nr̃am deformitatẽ.
Ut doctorẽ illuſtrantẽ nr̃am cecitatem.

¶Primũ pbat reſtitutio ſanitatis.Secũdũ expulſio feditatis.Tertiũ eruditio veritatis.Primũ i prin.ſcđm ibi.Cũ aũt ſol ad occaſum ⁊c.tertiũ ibi facta autẽ die.

¶Prima pars.

Quãtũ ad primũ vbi tangit ⁊c. qđ pbat ⁊c.dicit ſurgẽs ieſus ⁊c.Nã p febrẽ reddẽtẽ hoiem debilẽ intelligit debilitas in viribus naturalib⁹ quã hõ per petm̃ incurrit.quã q̃dẽ xp̄s nobis innuit i curatiõe mulieris ifirme quã a febribus liberauit.hic aũt duo cõſidera.ſ.

Chriſti benignitatem in conuerſando.
Ejus poteſtatem in liberando.

¶Quãtũ ad primũ dicit.Surgẽs ieſus ⁊c.poſtꝗ eñ xp̄s curauerat hoiem a demonio exiſtẽs i ſynagoga.inde ſurrexit vt pri⁹ cũ ſuis diſcipulis vt eos ad bonũ iduceret crebri⁹ habitabat:vñ Chryſ. Manebat eñ apud diſcipulos honorãs eos ⁊ vt ab hoib⁹ animoſiores redderet.¶Signãter aũt dr̃ itraſſe in domũ ei⁹ q̃ paup fuerat ad dãdã nobis exẽplũ ꝙ nõ dʒ qs verecũdare ſtare cũ pauperib⁹ ſʒ Chryſ.vñ Eccli.iiij.Cõgregationi pauperũ affabilẽ te facito.¶Quãtũ ad ſcđʒ dicit.Socr⁹ aũt Symonis ⁊c.In ſanationem quidẽ huius mulieris quatuor poſſumus conſiderare:ſcʒ.

Infirmitatis incommodum.
Interceſſionis adiutorium.
Curationis remediũ.
Leberationis refugium.

¶Quãtũ ad primũ dicit.Socr⁹ aũt ⁊c.Nã Symon Petrus vxorẽ habuit legitimã filiã huius mulieris infirme.de q̃ habuit vnã filiam noie petronillã:nunc catalogo ſanctorum aſcriptã.⁊ ideo hec mulier dr̃ ſocrus eſſe q̃ hic dr̃ magnis febribus

febrib⁹ deſineri.vt ex hoc factū miraculū euidētius oñdatur. ¶ Quātū ad ſcđz đr.rogauerūt illum ꝓ ea. Nā diſcipuli ⁊ alij circūſtātes cognoſcētes xp̄i potētiā et mulieris miſeriā rogabāt ꝑ illa: vt di ci potuerit de ip̄is illđ Eccli.l. Rogauit pp̄ls dñm excelſum in prece vſqꝫ dū per fect⁹ eſſet honor dñi. ¶ Quātū ad curatiōis remediū dicit. ⁊ ſtās ſup eā ⁊c. Ubi tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ
Xp̄i benignitatem ſuccurrentem.
Ipſius dignitatem eminentem.
Facti veritatem euidentem.
¶ Quātū ad primū dicit. ⁊ ſtās ⁊c. Nam ſtare xp̄i ſup eā īfirmā nihil aliud ſignificat niſi ip̄i⁹ benignitatē q̄ ſuccurrit debili mulieri. ¶ Quātū ad xp̄i dignitatē eminentē đr imperauit febri. Imperare eſt officiū dignitatis. In hoc ergo ꝙ imperauit febri apparet ei⁹ dignitas vt de ip̄o verificet illđ Eccli.v. Uniuerſe terre rex īperat ſeruiēti. ¶ Quātū ad facti veritatē euidentē dicit. ⁊ dimiſit illā. Nā ſtatī ad xp̄i imperiū febris dimiſit mulierem infirmā: vt de ip̄a dicāt illud Luce. xiiij. Factū eſt vt imperaſti. ¶ Quātū ad liberatiōis īdiciū đr. Et cōtinuo ſurgēs miniſtrabat illis. in quo nobis oſtēdit ꝙ ſubita ſurrectōe ⁊ ſedula miſtratōe fuerunt indiciū euidēs curatiōis mulieris ꝑmitus infirmātis. ¶ Sciendū eſt autē circa iſtā partez loquēdo moralr ꝙ duo ſunt gn̄a peccatorū. Nā q̄dam ſunt pctā ſpiritualia: ſicut ſupbia: vana gl̄a: inuidia ⁊c. q̄ reſpiciunt animā. q̄dam carnalia ſicut gula: luxuria ⁊ huiuſmodi q̄ reſpiciūt corp⁹. q̄ duo gn̄a īfirmitatū intelligūtur ꝑ hoīez demoniacū. de quo. Lu. immediate ante iſtud euāgeliū fecerat mentionē: ⁊ ꝑ mulierē febricitantē. de q̄ hic ſpecialr fit mentio. ¶ Nam per hominem demoniacum intelligunt̄ homines irretiti peccatis ſpiritualibus. qꝛ demon eſt ſpiritualis ſubſtātia ꝑ mulierem febricitantez intelligunt̄ homines infecti peccatis carnalibus. Cuius rō eſt: quia ſicut febricitanti dulcia vident̄ amara ⁊ inſipida: nociua multotiēs placent. Sic hominibus carnalibus diſplicēt ſpiritualia bona et in ſuis carnalitatibus delectantur q̄bus cōminādo dicit Eſa.v. Ue q̄ dicitis malū bonū. ⁊ bonum malum. ponētes tenebras lucē. ⁊ lucē tenebras. ponentes amarū in dulce: ⁊ dulce ī amarū. ⁊ ſic reuera iſti faciūt. ¶ Iſti poſſunt figurari per patrē publij febri ⁊ diſſinteria iacentem. de quo Act.xxviij. ¶ Ubi ſciendū ꝙ peccatū loquēdo gn̄aliter oritur ex duob⁹. ſcꝫ ex amore male accedēte. ⁊ ex timore male humiliāte qđ dat intelligi in duabus infirmitatibus quas đr pater publij habuiſſe ſcꝫ in febre et diſſinteria. ¶ Nam ꝑ febrē q̄ contingit ex immoderato calore in humorib⁹ exiſtēte intelligit̄ peccatū ex amore male accedente procedēs ꝑ diſſinteriā: cui⁹ principiū đr eſſe fux⁹ intelligitur peccatum ex timore male humiliante ꝓcedens. ¶ Xp̄s igitur redēptor humani generis. ⁊ virum demoniacuꝫ ⁊ mulierē febricitātem curare voluit vt ſe medicū omnium generaliter peccatorū oſtenderet: per quoꝝ curationez corporis ⁊ anime ſanitas deſignat̄ de quo .j. Cor.xv. Et ſicut in adam oēs moriuntur ita ⁊ in chriſto oēs viuificabūtur. ¶ Qualr autem xp̄s ſanat pctōrem. audi qualr hanc mulierez curauit. qꝛ ſtans ⁊ imperās febri. ¶ Ubi ſciendum ꝙ peccator qꝛ non ē dign⁹ vt exaudiatur a domino. Scim⁹ em quoniā peccatores non audit Jo.ix. ideo indiget intercedente pro ip̄o qđ cognoſcens Job. dicebat Jo.v. Uoca ſi eſt qui tibi reſpondeat et ad aliquem ſctōrum conuertere. ¶ Dicitur ꝙ ſtās curauit qꝛ proprium fuit chriſto ſtare qui nū q̄ cecidit nec cadere potuit ꝑ pctm̄. ceteri autem vel ceciderūt vl̄ cadere potuerunt. ſic aūt ſtans nos inducit vt recipiamus eum per gratiā dicēs Apoc.iij. Ecce ſto ad oſtium ⁊ pulſo. ſi quis audierit vocē meam ⁊ aperuit ianuā intrabo ad illum et cenabo cum illo et ipſe mecuꝫ. ¶ Dicitur etiam ꝙ imperās curauit ad deſignandum dignitatem ipſius. cuius velut regis ⁊ domini eſt omnibus imperare: de quo Eze.xxvij. Rex vn⁹ erit imperans. ¶ Unde poteſt figurari per Joſeph. de quo đr Gen.xlj. Qđ pharao dixit ei abſqꝫ tuo imperio nō mouebit q̄ſq̄ manum aut pedem in omni terra egypti quē vocauit ſaluatorē mundi. ¶ Ubi

291

ſciendum q͞ p ioſeph qui in bñdictioni
bus patris Geñ.xlix.dict⁹ eſt fili⁹ acre-
ſcens ⁊ decorus aſpectu quē pharao ſal
uatorē mundi vocauit intelligitur xp̄s
ieſus qui ꝓ tanto creuiſſe dicitur.vel q꞉
in chriſto humanitas noſtra fuit diuini-
tati vnita.Uel q꞉ pro nobis fuit eleuat⁹
in cruce:q̄ etiā decor⁹ aſpectu dr̄ q꞉ in-
ter hoīes cōuerſationē habuit exempla
rē:q̄ ēt ꝯueniēter ſaluator mūdi dr̄.q꞉ ꝓ
ſalute mūdi fuit incarnat⁹ iuxta qđ dixit
angel⁹ ioſeph.Matt.j.Loquēs de virgi
ne maria.pariet inqͣt filiū ⁊ vo.nomē
ei⁹ ieſum.ip̄e eīm ſaluū faciet pp̄lm ſuū
a pctīs eoꝝ.in ol igit terra egypti.i.in
vniuerſo mūdo nō dz quiſq̄ mouere ma
num vel pedem:nā per pedē quo mouet̄
corporalr̄:intelligit̄ affectus hominis
quo mouetur hō mentalr̄.per manū ve
ro q̄ qs operatur exteri⁹ itelligunt̄ opa
q̄ facit hō tūc igit̄ pedē ſine imperio xp̄i
nō mouet qñ ſuum affectum nō ponit in
mūdanis.Sz ip̄e ſibi cū gemitu patefa-
cit deuote dicēdo cū p̄s.Dn̄e ante te oē
deſideriū meū:⁊ gemitus meꝰ a te non
eſt abſconditus.¶ Manuz etiā ſine im
perio ipſi⁹ mouere nō dicitur q̄ ſe non
laxat ad illicita:ſed excercetur in opib⁹
virtuoſis.cui dicit̄ Eccl'i.ix.Quodcūq̄
poteſt man⁹ tua inſtāter operare q꞉ nec
opus nec ratio nec ſciētia nec ſapiētia
erūt apud iferos quo tu ꝓperas.¶ Cu
ratur autez iſta mulier.i. peccator in do
mo.Symonis qui interpretat̄ obediēs
quia q̄ vult curari a Chriſto debet eſſe
obediens:cui dicitur Eccl'i.iiij.Eris tu
velut fili⁹ altiſſimi obediēs ⁊ miſerebit̄
tibi magis q̄ȝ mater.¶ Hō aūt ſic inſtar
hui⁹ mulieris curat⁹ a xp̄o dz ſtatiz ſur-
gere ⁊ xp̄o miniſtrare.ſurgere iniquā to
talr̄ vitia deſerēdo ⁊ cito triplici de cā.
Primo quia pondus peccati habet tātā
grauedinez onnerā q͞ niſi cito peccator
ſurrexerit ſtatiz ad peccatū aliud trahit
et inclinat.Nā teſte Grego.Peccatū qđ
per penitentiam nō diluit̄ mox ſuo pon
dere ad aliud trahit.Secūdo quia pec-
catum habet animā excecare iuxta illđ
Sap.ij.Excecauit enim illos malitia eo
rū.¶ Tertio q꞉ vix pōt vnū pſeuerare
ſine alio.Vñ Prouer.xiij.Inter ſuperbos
ſemꝑ iurgia ſunt.¶ Dicitur etiā inſtar
mulieris hui⁹ xp̄o miniſtrare ſe excercē
do in opib⁹ bonis.talis aūt ſic deo mi-
niſtrās pōt figurari p Samuelē:de quo
dr̄.j.Reg.iij.Samuel aūt miniſtrabat an
faciē dn̄i puer accict⁹ ephot lineo.Ubi
ſciēdū q͞ per ſamuelē qui interpretatur
poſtulatus a domino intelligi pōt pec-
cator conuerſus ad penitentiā precibus
ſctōꝝ a domino poſtulatus qualis aūt
ſic ꝯuerſus debeat eē dicitur q͞ hic erat
puer ⁊c.Nā in nomine pueri i quo viget
innocentia.datur intelligi puritas men
tis ⁊ corporis.licet ſit etate grādeu⁹:ad
quā puritatem nos inducit.j.Corinth.
xiiij.Frēs nolite effici pueri ſenſib⁹:ſz
malitia paruuli eſtote.i ephot dō lineo
alba veſte ⁊ cādida intelligit̄ honeſta cō
uerſatio.ad quā habendā nos admonet
btūs petr⁹ in Cañ.ſua.ij.c.Cōuerſatio
nem nr̄am inter gentes hn̄tes bonā.

¶ Secunda pars.

Sequitur.Cum ſol autē oc
cidiſſet ⁊c.Ubi iducit chri
ſtuz vt decorē adornātē no
ſtrā deformitatē qđ probat
expulſio feditatis.Ubi q̄-
tuor poſſum⁹ ꝯſiderare ſcȝ
Diuerſitatis multitudinez indigentis.
Facultatis promptitudinē ſuccurrētis.
Ueritatis certitudinem exiſtentis.
Poteſtatis magnitudinem cohibentis.
¶ Quantum ad primū dicit.Cū aūt ſol.
⁊c.Nā non ſolum xp̄s ſaluator humani
gñis exiſtens aliquos ſanare voluit ſin
gulariter ſed omnibus ſuum beneficiuz
impartiri.Nam iuxta illud.j.Ti.ij.Ip̄e
vult omnes homines ſaluos fieri.Iquā
tum autem dicit̄.cum ſol occidiſſet du-
cebāt infirmos datur itelligi ſz Theo.
deuotio preſentātiū quos nec incompe
tens hora tenebat.Spiritualiter autem
loquēdo triplici de cā xp̄s voluit poſt ſo
lis occaſuz curare.¶ Primo vt nobis ſuā
diligētiā circa materiā ſalutꝭ demōſtra
ret.⁊ iō nō ſolū de die:ſz etiā de nocte i
firmos curabat.vñ pōt figurari p iacob
patrirchā cuſtodientē oues Laban.⁊c.
volens oſtēdere ſollicitudinē magnam
quaȝ habuit dixit ſibi Geñ.31.De nocte
q̄ eſtu vrgebat ⁊ gelu.fugiebatq̄ ſomnꝰ

ob oculis meis. Ubi ſciendū ꝙ ꝑ Jacob qui luctator vel ſupplātator dicit̄ intelligit̄ xp̄s qui ꝓ nobis luctā in cruce ſumens cōtra diabolū ipſuȝ viriliter ſupplātauit. ¶ Per labā vero qui cādidus dicit̄ intelligit̄ deus pater in quo fundamētaliter eſt ois cādor pulchritudinis. ꝑ oues ṽo intelligit̄ totū genus humanū vnde pſ. Ipe eſt domin⁹ de⁹ noſter: nos autē populus eius et oues paſcue eius. Chriſt⁹ igit̄ velut paſtor ſollicitus de ouib⁹ ſuis iſtis diligētiſſimā curā habuit vt ipſas ad ouile fidei adunaret. Nā de nocte ꝛ de ipſis impartiebat̄ doctrine ꝛ curatiōis bñficia ſuſtinēdo frigus ꝛ eſtū ꝛ noctes in ſomnes deducēs. ꝛ qḋ ampli⁹ eſt ꝓ ipſis vitā corpalē exponēs. vñ ſibi regratiādo poſſum⁹ dicere illud Sap. lv. In oib⁹ em̄ dñe manificaſti populū tuū ꝛ honoraſti ꝛ nō deſpexiſti in omni tēpore ꝛ in oi loco aſſiſtēs ei. ¶ Secūdo voluit poſt ſolis occaſuȝ curare. vt nobis operādi regulā indicaret. vt. ſ. opera q̄ facim⁹ vt ſoli deo placeant faciam⁹. vnde dicit. Matt. v. Attēdite ne faciatis iuſticiā veſtrā corā hominibus vt videamini ab eis. alioquin mercedeȝ nō habebitis apud patrē veſtrū q̄ in celis ē. ¶ Tertio voluit curare poſt ſolis occaſum. vt ſic ſue paſſionis efficaciam exaltaret. vñ Beda. Solis occubit⁹ eſt paſſio xp̄i per ip̄m plures ſanātur demoniaci. ¶ Quātum ad ſecundū dicit. at ille ſingulis man⁹ imponēs curabat omnes ꝛc. licet em̄ chriſt⁹ ſuo velle vel verbo potuiſſet oēs infirmos curare. tñ tangendo voluit eos curare vt ꝑ hoc nobis oſtēderet quantā virtutē conſecuta fuit humanitas ex cōiūctiōe diuina ſ'm Cyrillū. ¶ Loquendo autem ſpiritualiter per illā manū qua chriſt⁹ infirmos corporaliter tetigit et curauit intelligit̄ diuina gratia q̄ ſi tetigerit peccatorē ſtatiȝ curabit̄. hec eſt man⁹: de qua Ezech. iij. Manus dñi erat mecum confortans me. hec eſt man⁹ de qua figuratiue dicit Moy. filiis iſrael. Exo. xiij. Memētote die hui⁹ in qua egreſſi eſtis de egypto: et de domo ſeruitutis: qm̄ in manu forti eduxit nos dñs vt nō comedatis fermētatum panem. ¶ Ubi ſciendum ꝙ per filios iſrael exiſtētes in egypto intelligūtur exiſtentes in tenebris peccatorū. q̄ ideo in ſeruitutē ducūtur. qꝛ iuxta ſententiā chriſti Jo. viij. Omnis qui facit peccatū ſeru⁹ eſt peccati. de ſtatu iſto miſero ꝛ tenebroſo nos educit domin⁹ i manu forti. i. ꝑ ſuam gratiam omne peccatū mortale totaliter expellenteȝ vt dicere poſſit illud Exo. xx. Ego ſum domin⁹ deus tu⁹ qui eduxi te de terra egypti et de domo ſeruitutis: ꝛ iō dixit Moy. Mementote ꝛc. Nam per panē fermentatū qꝛ fermētū eſt aliqualiter acidum. intelligit̄ peccati delectatio que licet carneȝ delectet: tñ aīe accidioſa. peccator igit̄ qui de ſtatu peccati reduct⁹ eſt ad gratiā debet diem illuȝ portare memoriter nec debet ad preſtina reuerti de cetero vt panem fermentatum' comedat. Nam ſicut dicitur Exo. xij. Qui comederit fermentatū' peribit anima ipſius de cetu iſrael. ¶ Quātum ad tertiū dicit. Exhibāt autē demonia ꝛc. Ubi Beda. Demonia filiū dei cōfitēt̄. ꝛ ſicut poſtea dicitur. ſciebant ipſum eſſe xp̄m. qꝛ cum ieiunio fatigatum eum diabolus videret purum hominē intellexit. ſed qꝛ tentando non preualuit vtruȝ fili⁹ dei eſſet dubitabat nunc autē per ſignorum potentiam vel intellexit vel potius ſuſpicat⁹ eſt eſſe filium dei. ¶ Quātum ad quartū dicit. et increpās nō ſinebat ea loqui ꝛc. In hoc em̄ ꝙ xp̄s increpās ſpiritus reprobos non ſinebat loqui q̄uis veritatē dicerent ſignum in chriſto mane poteſtatis.

¶ Tertia pars.

SEqt̄. Facta aūt die ꝛc. Ubi inducit xp̄ȝ vt doctorē illuſtrantē nr̄aȝ cecitatē. qḋ ꝓbat eruditio ṽitatis. ad hoc em̄ ꝙ aliq̄ua doctrina accepta ſit audiētib⁹ opȝ ꝙ immunis ſit a q̄tuor. ſ. ab oſtētatione. ab ambitione. ab adulatiōe. ꝛ a ꝑſonarū acceptatiōe. Nā iſtis q̄tuor modis ꝯſueuit doctrina deprauari vt igit̄ xp̄i doctrina auditorib⁹ accepta. circa ip̄am hic quatuor poſſumus conſiderare: ſcȝ.

Qḋ non fuit inaniter oſtentata.
Qḋ non fuit arroganter poſtulata.
Qḋ non fuit faciliter ſimulata.
Qḋ non fuit generaliter promulgata.

¶ Quātū ad p̄mū dicit.facta aūt die ꝛc. Natura em̄ laniter gl'iātiū eſt in dictis ſuis ꝛ factis coram alijs ſe iactare.xp̄s aūt nō ſicut vana gl'ioſus ſꝫ ſicut virtuoſus magiſter ꝛ ſolidus in ſuis dictis et factis oſtētationē vel ꝓpriā gl'iam nō q̄rebat:iuxta qđ ipſe dicit Joan.viij.Ego gl'iaꝫ meā nō q̄ro eſt q̄ q̄rat iudicet: ꝛ idō multis miraculis ꝑpetratis ad deſertū ſe trāſtulit locū. ¶ Moralr̄ aūt loquēdo ꝑ egreſſum de ciuitate:q̄ ſicut ptꝫ Luc. iiij.fuit caphar.ꝛ iter ſuū in deſertū intelligit egreſſ' pctōris de ſtatu culpabili ad ſtatū pnie.Nā ꝑ caphar.q̄ interp̄tat ager pinguedinis vel villa cōſolatiōis.intelligit ſtatus pctōꝝ curātiū ſolū de delitijs corporis ꝛ cōſolationib' mūdi.quoꝝ de' vēter eſt ꝛ gl'ia in cōfuſione ipſorum q̄ terrena ſapiūt.Phil'.iij. ¶ Lꝫ aūt hō exiſtēs in caphar.diuerſis fuerit vitijs irretitus tñ aliqñ ꝓuentus diuīa gr̄a:vitia deſerit.ꝛ ſic de Caphar. egredi pōt. ¶ Quātū ad ſcđꝫ dicit.ꝛ turbe req̄rebāt eū ꝛc. Nā de natura ſupboꝝ ꝛ arrogātiū eſt in dictis ſuis ꝛ factis ſe ſurgere:ꝛ vltra q̄ꝫ cōpetit apparere ꝛ ambire:iuxta qđ cuilibet ſupbo dr̄ Abdie.j.Supbia cordis tui extulit te.ꝛ tñ dr̄ Eſa.ij.Dies dñi exercituū ſup oēꝫ ſupbū ꝛ arrogātē ꝛ hūiliabit.xp̄s aūt non ſicut ſupb' ſed hūilis.nō ſe ambitioſe ingeſſit ſed magis reſpuit honorē p̄ſentatū.Nā ſicut dr̄ Jo.vj.Cū feciſſet miraculū de panib' voluerunt eū cōſtituere regē ſuū.ieſus ergo cū cognouiſſet ꝙ vēturi eſſent vt eū regē facerent.tñ turba cū deuotiōe eum q̄rebat. ¶ Sciendū eſt aūt hic quātū ad turbas ꝛ ad noſtrā eruditionem moralem ꝙ chriſtus debet.

Queri diligenter.
Adipiſci gratulanter.
Poſſideri perſeueranter.

¶ Primo xp̄s debet queri diligenter ꝛ quātū ad hoc dr̄ ꝙ turbe requirebāt eū. Nā xp̄m debet hō querere cum cordis deuotione.dicendo cum ps.Tibi dixit cor meum exq̄ſiuit te facies mea.faciē tuā dñe requireꝫ.qualiter aūt inueniri poſſit.audi q̄d dicit Sap.j.Sentite de dño in bonitate ꝛ ſimplicitate cordis q̄rite illū.q2 inuenitur ab his qui nō tētant illū.apparet autē his qui fidem habent in illū. ¶ Scđo xp̄s debet adipiſci gratulāter.ꝛ quātū ad hoc dicit ꝙ venerunt vſq̄ ad ipſum.Nā hō dꝫ xp̄m adipiſci cum cordis dilectione.ꝛ hoc eſt qđ dr̄ Joā.vj.Ego ſum panis vite:q̄ venit ad me nō eſuriet ꝛ q̄ credit in me nō ſitiet vnq̄. ¶ Tertio xp̄s dꝫ poſſideri pſeuerāter.ꝛ q̄tū ad hoc dr̄ ꝙ tenuerunt eum ne diſcederet ab eis.Nā homo dꝫ xp̄m poſſidere ſine tp̄is intermiſſiōe:vt ſic ip̄o inuēto dicat illđ Cant.iij.Inueni quē diligit aīa mea.tenui eū nec dimittā. ¶ Quātū ad tertiū dicit.q̄b' ille ait ꝛc.natura em̄ ſimulatoꝝ eſt cōplacere v̄bis ſuis hoīb' diuitib' ꝛ adulationib' ſuis demulcētib' aures q̄b' multa falſa ꝑmiſcent.ꝓpt qđ dr̄ Prouer.j.Simulator ore decipit amicū ſuū.xp̄s aūt nō fuit ſimulator falſidic' ſꝫ doctor veridicus.ꝛ idō dicit.q' oportebat eū alijs ciuitatib' euāgelizare q2 ad hoc miſſus erat vt dicere potuerit illđ.Luc.iiij.ſūptū de Eſa.Sp̄s dñi ſup me.ꝓpter qđ vnxit me euāgelizare paupib' miſit me. ¶ Quātū ad quartū dicit.Et p̄dicās in ſynagogis galilee:qñ em̄ doctor nō audet p̄dicare i publico talis doctrina eſt ſuſpecta.xp̄s aūt p̄dicās doctrinā ſanā ꝛ verā eā publice gn̄alr̄ docebat. ¶ Et p̄dictis igit ptꝫ ꝙ bon' p̄dicator ꝛ acceptus hoīb' ad hoc ꝙ ſit accept' deo dꝫ eſſe imunis a p̄dictis:ꝛ iſti ſunt q̄bus dicit dñs Matt.vltimo. Euntes in mūdū vniuerſum p̄dicate euāgeliū oī creature qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit ſaluus erit.Quod nobis concedat ꝛc.

¶ Feria.vj.dominice tertie in quadrageſima. Sermo.xx.

Venit ieſus in ciuitatē ſamarie q̄ dr̄ ſychar ꝛc.Jo.iiij.In aliq̄ em̄ p̄ſidēte vel rege ad hoc ꝙ ſit cōmēdabilis ſex inter alia req̄rūt.ſcꝫ ꝙ ſit familiaritate benign'.vñ Eccli.xxxij.Rectorē te poſuerūt noli extolli eſto in illis q̄ſi vn' ex illis. Quod ſit nobilitate p̄dict'. q2 Eccl'ꝫ.x. Btā terra cui' rex nobilis eſt.Qđ ſit liberalitate munific':iuxta qđ de aſſuero

dr heſter.ij.q̄ i nuptús heſter dona largit⁹ eſt iuxta magnificentiã principalē. Quod ſit claritate ꝑſpicu⁹. qꝛ Sap̄. vj. Rex ſapiēs ppl'i ſtabilimētū eſt. Quod ſit charitate ſeren⁹ ꝛ hilaris. Nã Prouer.xvj. In hilaritate vult⁹ regis vita ꝛ clemētia ei⁹ q̄ſi ymber ſerotin⁹. Qđ ſit vniuerſitate ꝓſicu⁹ ſcꝫ in augmētādo regnū ꝛ ppl'm.qꝛ Prouer.xiiij. In mltitudine ppl'i dignitas regis in paucitate plebis ignominia pn̄cipis. ¶ Ut igitur xp̄s ieſus rex dux pnceps nr̄ oſtendatur nobis ꝯmēdabilis btūs Joānes in hoc euangelio iuxta predicta ſex tangit ſcꝫ.

Ueritatem hūanitatis aſſumpte.
Dignitatem deitatis excelſe.
Largitatem liberalitatis immenſe.
Claritatem dubietatis oſtenſe.
Sedulitatem charitatis intenſe.
Uniuerſalitatem ciuitatis cōuerſe.

¶ Primū ꝓbat fatigatio corpalis. ſcđm dn̄atio pncipalis. tertiū exhibitio curialis. quartū eruditio ſpūalis. quintū affectio ſingl'aris. ſextū deuotio popularis. Primū i pnci. ſcđz ibi. venit mulier ꝛc. tertiū ibi. dixit ad eū mulier ꝛc. quartū ibi. dicit ei mulier vt video ꝛc. qntū ibi. ꝛ cōtinuo venerūt diſcipuli ꝛc. ſextū ibi ex ciuitate aūt illa ꝛc. ¶ Prima ps.

QUantū ad pmū vbi tangit ꝛc. qđ ꝓbat ꝛc. dicit. venit ieſus ꝛc. Nã xp̄s exiſtens in iudea ꝛ volēs i galileā ire regiōis. neceſſario habuit trāſire p Samariam. hic autē quantum ad iter xp̄i tria poſſumus conſiderare ſcilicet.

Situs cōmoditatem ſpacioſam.
Hominis qualitatem erūnoſam.
Temporis quātitatem numeroſam.

¶ Quātū ad pmū dicit: venit ieſus ꝛc. vbi quātum ad iſtum ſitum deſcribēduꝫ tria tanguntur ſcilicet.

Habitatio ſpecialis.
Poſſeſſio ſingularis.
Emanatio aqualis.

¶ Quātū ad pmū ſciēdū eſt ſm Bedam q̄ Samaria eſt inſignis paleſtine ꝓuincie ciuitas adeo vt tota regio ei ſociata ſamaria dicat̄. ¶ Quātū ad habitationē ſpecialē q̄ fuit in ſychar. Sciendū q̄ ſychar dr corrupto vocabulo. qꝛ ꝓprio noie dicit Siche ꝛ eſt loc⁹ iuxta quē Jacob dū rediret de meſopotamia: fixit tētoria ꝛ ꝓpt̄ deflorationē Dine filie ſue a filio regis Sichē. duo filij Jacob Symeon ꝛ Leui occiderūt oēs hoies hui⁹ regionis vl' ciuitatis. vt hr̄ Geñ. xxxiiij. ¶ Quātū ad poſſeſſionē ſingularē ſciendū eſt q̄ ſicut habet Geñ. xlviij. Jacob appropinquās ad mortē ꝛ diuidens filijs. vnā ſingularē poſſeſſionē dedit filio ſuo Joſeph vltra partē hereditatis cōmunis. d. tibi dabo partē meā extra fratres tuos quā tuli de manu Amorrei in gladio ꝛ arcu meo. ꝛ hoc ſꝫ Theodoſiū fuit illa poſſeſſio. ¶ Quātū ad emanationē aqualē. ſciendū eſt q̄ ille fons vt inferi⁹ dicitur eſt puteus. ¶ Quātū ad ſcđm. dicit ieſus fatigat⁹ ꝛc. Nam dei filius verā humanitatem aſſumens paſſiones et erumnas ſine pctō aſſumpſit ꝛ ideo ſicut in nobis accidit poterat ex itinere fatigari. fatigatio autem xp̄i.

Inſinuat veram humanitatem.
Roborat noſtram infirmitatem.
Informat noſtram actuitatem.

¶ Primo inſinuat verā hūanitatē. Nã cū deus eſſet ꝛ homo. fatigari deus nō potuit: ſꝫ ſolū hūanitas quā aſſumpſit. ¶ Scđo roborat noſtrā īfirmitatē. vnde Augu. ſup Joannē. xp̄s fortis qꝛ oia per ipſum facta ſunt. xp̄s igit̄ infirmus qꝛ ꝟbum caro factū eſt. ꝛ habitauit in nobis. fortitudo xp̄i te creauit ꝛ īfirmitas xp̄i nos fortes fecit. ¶ Tertio īformat noſtrā actuitatē. Nã cum ipſe ſit noſter dn̄s ꝛ magr̄ ꝛ pro nobis voluit fatigari. Nã ipſe dixit diſcipulis Jo. xiij. Si ego laui pedes vobis dn̄s ꝛ magiſter. ꝛ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes: exēplum enim dedi vobis vt quemadmodum ego feci ita ꝛ vos faciatis. Xp̄s autem hic dedit duplex exemplum ſcꝫ.

Auſteritatis ꝛ penitentie.
Paupertatis ꝛ indigentie.

¶ Nã ex hoc q̄ fatigat⁹ ex itinere fuit p̄bet exemplū auſteritatis vt nō ſim⁹ nimis delicati ſi ꝓ xp̄o laborem⁹. In hoc autē q̄ ſuper fontem ſedebat. dat nobis exēplū inopie ꝛ paupertatis. nã ipſe dicit ꝑ p̄s. Pauper ſum ego ꝛ in laboribus a

inuetute mea.vñ Chryſ.Sedebat ſic ſu
p fontẽ.q.d.non throno aut in puluina
ri ſʒ ſimplicit͛ ꝛ vt cõtingebat ſup terrã.
¶ Quãtũ ad tertiũ dicit.ꝛ hora erat qͣſi
ſexta.Nã circa ſextã horã exiſtit in altũ
ſol ꝛ eſtꝰ maximꝰ.ꝛ pars magna diei trãſ
iit.ad hoc laſſitudo debilitas fames et
eſtuatio cõſequũtur.q̃ ſignãter xp̄s pro
nobis tũc pati voluit qua hora p nobis
voluit poſtmodũ crucifigi.¶ Moraliter
autẽ exponẽdo hãc partẽ.ſciendũ eſt ꝙ
galilea vno modo interp̄tat̃ trãſmigra-
tio ꝛ ſignat vitã eternã ꝓpter quã facti
ſumꝰ vt illuc trãſmigremus.nõ habemꝰ
hic ciuitatẽ manẽtẽ ſed futurã inquiri-
mus.heb.xiii. ¶ Per iudeã autẽ q̃ vno
modo interp̄tat̃ cõfeſſio intelligitur ſta
tus fidei catholice in quo debemꝰ fide-
liter deũ confiteri corde credẽdo:ore p̄-
dicando:ꝛ ope exercẽdo. Nã Ro.x.Cor
de em̄ credit̃ ad iuſticiã ore aũt cõfeſſio
fit ad ſalutẽ.ſm aũt Jacobũ in cano.ſua.
ii.Fides ſine operibus mortua eſt.ideo
neceſſariũ eſt.vt qui vult ad vitã eternã
ſignificatã p galileã trãſire dʒ in iudeã
exẽplo xp̄i exiſtere p verã fidẽ vt verifi-
cetur illud p̄s.Notꝰ in iudea deꝰ.i.in ſta
tu fidei dũ in hoc mũdo viuemus p fidẽ
eſt notus deꝰ quẽ confitemur cõſtãter.
ſed iſrael.i.in celeſti patria vbi videtur
aperte magnũ nomẽ eius.qꝛ tũc eiꝰ co-
gnoſcit̃ magnitudo.¶ Per ſychar autẽ
q̃ vno modo interp̄tat̃ penitentia intel
ligitur ſtatus penitentie ad quẽ dʒ qui
libet fidel' venire p contritionẽ cordis:
confeſſionẽ oris:ꝛ ſatiſfactionẽ operis:
qꝛ Ezechie.xviii.Impius ſi egerit peni
tentiã ab oĩbus pctĩs ſuis q̃ operatus
eſt.ꝛ cuſtodierit oĩa p̄cepta mea.ꝛ fece-
rit iudiciũ.ꝛ iuſticiã vita viuet ꝛ nõ mo
riet̃.¶ Per ſamariã q̃ interpretatur cu
ſtodiẽs domũ vel coniuncta dño in qua
erat ciuitas ſychar.dat̃ intelligi ꝙ exi-
ſtẽs in pnĩa dʒ diuina p̄cepta inuiolabi
liter cuſtodire.ſic autẽ exiſtens in pnĩa
ꝛ cuſtodiens diuina precepta coniungi
tur dño in hoc mundo per gratiam ꝛ in
futuro p gloriã.¶ Per p̄diũ ſiue poſſeſ
ſionẽ quaʒ iacob dedit Joſeph filio ſuo
intelligitur regnum celoꝝ quod deꝰ pa
ter dedit xp̄o filio ſuo vt det ip̄m veris
penitẽtibꝰ qđ eis acquiſiuit ſuo ſangui
ne p̄cioſo.ꝛ hoc eſt quod dixit angelus
Luce.i.Dabit ei dominꝰ deus ſedeʒ da
uid patris ſui ꝛ regnabit i domo Jacob
ieternũ ꝛ regni eiꝰ nõ erit finis. ¶ Per
fontem autẽ habentem aquam perennẽ
intelligitur abundantia bonoꝝ omniũ
q̃ in celeſti patria veris penitẽtibꝰ lar
giuntur.Nã iuxta illud.i.Coꝛ.ii.Ocu-
lus non vidit nec auris audiuit nec in
cor hoĩs aſcendit que p̄parauit deꝰ his
qui diligunt eũ.ſuper fontem igitur ple
nitudinis eternoꝝ bonoꝝ ſedere chri
ſtus dicit̃ paratus dare ea omnibus fi-
delibꝰ ſuis.ꝛ hoc eſt qđ ip̄e dicit Matt.
xi.Uenite ad me omnes qui laboratis
ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiã vos.¶ Per
ſextam aũt horam in qua chriſtus ſedet
ſup fontẽ dat̃ intelligi dies mortis.Nã
dum in hoc mũdo viuimꝰ eterna bona
participare pfecte nõ poſſumꝰ.qꝛ non
poſſumꝰ deũ clare videre.nã dñs dicit
Exod.xxxiii.Nõ videbit me hõ ꝛ viuet.

¶ Secunda pars.

SEqt̃.venit mulier ſamarita
na ꝛc.vbi tãgit dignitatẽ dei
tatis excelſe:qđ ꝓbat dura-
tio principalis.Qꝛ em̄ xp̄s
hic ſe oſtẽdit datorẽ gr̃e ſpi
ritusſancti ſignate p aquã hinc eſt ꝙ ſe
verũ deum demõſtrat habẽtem dignita
tẽ ꝛ dñiũ principale.In ſuſceptiõe autẽ
ſpũſſcti inter alia tria requirũt̃ ſcʒ.
Qđ hõ diſponat̃ p gratiam p̄uenientẽ.
Qđ inſtruat̃ per facundiã inducentem.
Qđ alliciat̃ per ſufficientiã excellentẽ.
Scđm hoc igitur tria cõſidera.ſcʒ
Excitationem gratioſam.
Inſtructionem amoroſam.
Commendationem virtuoſam.
¶ Quãtũ ad primũ dicit.venit mulier
ꝛc.vbi circa excitationem iſtaʒ quatuoꝛ
poſſumus conſiderare.ſcʒ.
Cauſam ſufficientem.
Modum conuenientem.
Temporis congruentiam.
Excuſationis apparentiam.
¶ Quãtũ ad primũ di.venit mulier ꝛc.
p iſtã em̄ mulierem alienigenã ꝛ incre-
dulã venientẽ ad xp̄m a quo erudiri me
ruit ꝛ cõuerti:intelligit̃ gñaliter eccl'ia

militās de alienigenis ꝛ infidelibꝰ prīꝰ existētibꝰ: postmodū ṽo ꝯuersis est gñaliter cōstituta vel specialr̄. vel existens in pctō mortali veniēs ad verā pniam ꝛ reuertens ad xp̄m vt verificet̄ illō Esa. lv. Ecce gentē quā nesciebas vocabis. ꝛ gentes q̄ nō nouerunt te ad te current. ¶ Quātū ad modū ꝯueniētē dicit. dr̄ ei iesus da mihi bibere ꝛc. xp̄s quidem qꝛ nr̄as passiōes voluntarie sumpserat ad literā sitiebat ꝛ iō petebat a muliere potū: sitis aūt xp̄i ꝛ postulatio poculi fuit modꝰ cōueniens excitādi istā mulierē ad gr̄aꝫ qꝛ ꝑ ipsiꝰ sitim dat̄ intelligi eiꝰ ardens desideriū qđ habebat ad salutē oīm saluādoꝝ. Nā iuxta illđ. j. Ti. ij. Ipse vult oēs hoīes saluos fieri ꝛ ad agnitionē veritatis venire. Ista postulatio potꝰ fuit figurata Geñ. xxiiij. vbi sinaliter dicit̄ ꝙ cū seruus abraam quereret spōsam ysaac filio suo ꝛ venisset in regionē mesopotamie ad quendā fontem dixit ego sto ꝓpe fontē aque ꝛ filie habitatorum huius ciuitatis egredient̄ ad hauriēdum aquā igitur puella cui dixero inclina hydrā tuā vt bibā. et illa r̄ndērit bibe dn̄e ꝛ camelis tuis potum tribuā ipa ē quā ꝑparasti seruo tuo ysaac. ¶ Ubi sciendum ꝙ in xp̄o fuerunt due nature. scꝫ hūanitas ꝛ deitas. ratiōe humanitatis dici poterat seruus dei: ratione ṽo deitatis erat filius. aīa igitur hominis inquātum xp̄s erat homo poterat dici eiꝰ soror qꝛ similis in natura: inquantum ṽo deꝰ dicitur eius spōsa sub quo duplici significato ipam alloquitur xp̄s Cañ. v. Ueni in hortū meum soror mea sponsa mea. q̄ viso dicere possumꝰ ꝙ ꝑ Abraā qui pater multarū gentium dicit̄: intelligitur deus pater. qui pater est omnium. ¶ Per ysaac aūt q̄ interp̄tatur risus filiuꝫ abrae intelligitur xp̄s quātum ad deitatē q̄ fecit nobis risum ꝛ gaudium quādo venit in mūdū ꝛ nos a seruitute diaboli liberauit. Per seruū aūt abrae intelligit̄ xp̄s quātum ad humilitatem cui deꝰ pater dicit Esa. xlix. Seruꝰ meus es tu israel qꝛ in te gloriabor. Per mesopotamiā etiā que interp̄tatur eleuata. voce quadā intelligit̄ hic mūdus in quo fuit tunc eleuatio vocis quādo xp̄s in ipso ꝑsonaliter p̄dicauit cui p̄dixit deꝰ pater Esa. lviij. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuā. ꝛ annūcia ppl'o meo scelera eorum ꝛ domui Jacob pctā eorum. Per filias aūt regionis illiꝰ intelligūt̄ oēs anime hominū cōuersantium in hoc mūdo quas deus virtute sua creauit. ꝑ fontē autēꝫ prope quem stetisse dr̄ qꝛ de rebus mundanis quātum necessitas requirebat accipere voluit: volens igitur xp̄s inquātū homo ꝓbare q̄ anima sit spōsa eius inquātum deus petit potum ab eis. Nam per potū aque sitim extinguentē intelligūt̄ opera mīe facta de rebus tēporalibus subleuātia inopiā egenorum: igitur qui xp̄o petenti bibere se liberaliter offert dicendo sibi ꝙ nō solum ipse bibat sꝫ potum dabit camelis. i. fidelibꝰ indigentibus talis est quē deꝰ pater filio suo preparauit in sponsam. Nā de talibꝰ dr̄ Mathei. xxv. Sitiui ꝛ dedistis mihi bibere. ¶ Quātum ad tēporis cōgruentiā dicit. discipuli aūt eiꝰ. qꝛ eñ discipuli nō erant p̄sentes a quibus posset petere. ꝛ superuenit mulier xp̄o sitiente haurire aquā ideo fuit tēpus ꝯgruum ꝙ ab ipsa potum peteret. ¶ Quātū ad excusationis apparētiā dicit. dicit illi mulier ꝛc. vbi ponit̄ primo excusatio. scđo excusationis ratio. ¶ Quātuꝫ ad primū dicit. dicit ei mulier. fm̄ eñ Chryso. hec mulier xp̄m iudeū existimauit. ex figure ꝓpter fimbriāꝝ locutionē ꝛ ideo dicit quomodo tu cum iudeꝰ sis ꝛc. ¶ Quantum ad excusatiōis rationem dicit. nō enim coutūtur iudei ꝛc. Nam samaritani fm̄ Chryso. semꝑ infesti fuerunt iudeis reuertentibꝰ de captiuitate. ꝛ sicut dicitur in esdra impediebāt eos edificare tēplū ꝛ ideo licet iudei vitarent oēs alias natiōes specialiter istos vitabāt. ꝛ ideo nō cotebātur eis. ¶ Quātū ad scđm dicit r̄ndēs iesus ꝛc. ad hoc eñ ꝙ veritas doceat̄ oportet ꝙ amoueant̄ dubia opposita veritati que vt amoueātur debent doctori veritatis ꝓponi. Scđm hoc igitur hic duo possumus considerare. scꝫ.

Eruditionem veridicem.

Dubitationem propositam.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. respōdit iesus

ꝛc. In qualibet enim ordinata petitione
q̄ dʒ effectū hr̄e tria debēt ꝯcurrere. ſcʒ
Ex parte illius a quo petitur potentia.
Ex parte petentis indigentia.
Ex parte petiti ſufficientia.
¶ Que tria tāgit xp̄s in iſta ſua doctri-
na. ¶ Primo enim tāgit chriſti dātis po-
tētiam cum dt ſi ſcires donū dei ꝛc. Nā
ip̄e eſt ille de quo dr Eccli.xliij. Ip̄e em̄
eſt omnipotens ſup oīa opera ſua terri-
bilis dn̄s ꝛ magn⁹ vehemēter ꝛ mirabi-
lis potentia ei⁹. ¶ Scd̄o tangit petētis
indigentiā cum dt forſitan petiſſes ab
eo. Nā null⁹ petit qd̄ poſſidet. ſed qd̄ nō
habet. ꝛ ideo omnis petenti inquātum
petens indigēs dici pōt. ¶ Tertio tan-
git petiti ſufficientiā cū dt. ꝛ dediſſet ti-
bi aquā viuā. per iſtā aquā viuā intelli-
gitur gratia ſpiritusſancti. que animam
mortificatā per culpaʒ viuificare pōt. q̄
gratia in ſcriptura aliquando dr aqua.
aliquādo ignis. Nā aqua dicit. qꝛ inſtar
aque ſufficit ad pūrgandū. refrigerādū.
ꝛ continuandū. Ad purgandū inquā qꝛ
eſt purgatiua culpe: de qua dt. Eze.xxx-
vj. Effundā ſuper vos aquā mundam ꝛ
mundabimini ab omnibus inquinamē-
tis veſtris. Ad refrigerenduʒ etiā. qꝛ re-
frigerat ab eſtu ꝯcupiſcētie de qua Pro-
uer.xxv. Aqua frigida anime ſitienti nū-
cius bon⁹ de terra longinqua. Ad conti-
nuandū nihilominus qꝛ per ipſam hō ꝑ-
ſeuerat in operib⁹ virtuoſis. ꝛ iō dicitur
aqua viua. Dicitur etiaʒ ignis qꝛ inſtar
ignis qui habet illuminare inflāmare ꝛ
mollia fortificare. vʒ illuminare intelle-
ctū ad cognoſcendū inflāmare affectum
ad diligendū. roborare effectū ad operā-
dum. De primo p̄s. Expādit nubē in ꝓ-
tectionem eoꝝ. ꝛ ignē vt luceret eis per
noctē. De ſcd̄o Exo.xxiiij. Erat ſpecies
glorie dn̄i quaſi ardens ſup verticē mō-
tis. De tertio Luc.xij. Ignē veni mitte-
re in terrā. ꝛ q̄d volo niſi vt ardeat. q.d.
diuina gratia in homine nō ociatur. ſed
ſemper facit ipſum meritorie operari.
¶ Quantū ad dubitationē propoſitā dt.
dt ei mulier ꝛc. Aug. Uidete quō intelle-
xit mulier aquam viuā. ſcʒ q̄ erat in illo
fonte. q.d. tu mihi vis dare aquā viuā ꝛ
ego fero vn̄ hauriā. ꝛ tu nō fers. de hac
ergo aqua viua mihi dare non potes. qꝛ
adiutoriū nō habes. nec etiā ex alio fon-
te dare nō potes qꝛ tu nō es maior p̄re
nr̄o Jacob qui dedit nobis iſtum puteū.
¶ Spiritualr aūt loquēdo ꝑ iſtū puteuʒ
vel fontē Jacob intelligit̄ ſacra ſcriptu-
ra nā ſacra ſcriptura inſtar putei alti ē.
Alta profunditate.
Magna auctoritate.
Delectabilis ſuauitate.
Fecundiſſima vbertate.
¶ Pro primo dr. de ipā illud Eccl'i.vij.
Alta ꝓfunditas q̄s inueniet eā. De ſecū-
do Eccli.j. Fons ſapiētie v̄bū dei in ex-
excelſis. Pro tertio p̄s.xxxvj. Inebriabū-
tur ab vberte dom⁹ tue. ꝛ torrēte volu-
ptatis tue potabis eos. Pro quarto dr
Gen̄.xxix. ꝙ Jacob vidit in agro puteū
treſqꝫ greges ouiū accubātes vbi Ori-
ge. Myſtice autē fons Jacob ſcripture
ſunt ſi q̄d inſtructi in ſcripturis bibūt vt
Jacob ꝛ filij ei⁹. ſimplices āt ꝛ rudes bi-
būt more pctōꝝ Jacob. ¶ Quātū ad ter-
tium dt. rn̄dit ieſus ꝛc. Nā illa res eſt cō-
mendabilis que ſatiat apetitū hominis
ꝛ ipſum reddit ſecurū. et ſm̄ hoc a qua
quam xp̄s huic mulieri promiſit dupli-
citer comendatur. ſcilicet
Satiat abundanter.
Collocat excellenter.
¶ Quātū ad primum dt. reſpōdit ieſus
ꝛc. Nā ꝑ iſtā duplicem aquā: quaꝝ vna ſi-
tim affert. aliā v̄o nō intelligunt̄ tempo-
rales diuitie que nō ſatiant. ſed potius
maiorē ſitim inducūt. nā Eccli.x. Auar⁹
nō implebit̄ pecunia. ꝛ q̄ amat diuitias
nō capiet fructū ex eis. ¶ Per aquā au-
tē q̄ ſitim aufert intelligit̄ diuina gratia
ꝑducēs ad gloriā vbi perfecta ſatietas
reperit̄: de qua p̄s. Satiabor cum appa-
ruerit gloria tua. ¶ Quātū ad excellētē
collocutionē dicit. ſed aqua quam ego
dabo ei fiet in eo fons aque ſalientis in
vitam eternam. Ex predictis igitur pa-
tet ꝙ aqua ſpiritualis habet.
Singularem effectum.
Singularem hortum.
Singularem motum.
Singularem ſcitum.
Singularem fructum.
¶ Primo habet ſingularē effectum. ꝛ iā

dt.q̃ biberit ex ea nõ ſitiet in eternũ ei⁹ effectũ cognoſcẽs ps.d.Sup aquã refe ctiõis mee educauit me aiam meã ↄuer tit. ¶ Scdo habet ſingularem hortũ ⁊ iõ dt.aqua quã ego dabo ei. Naʒ hec aqua hʒ hortũ a xp̃o de qua Sap.ſitierũt ⁊ in uocauerũt te.⁊ data eſt illis aqua de pe tra altiſſima aqua ⁊ requies ſitis de la: pide duro. ¶ Tertio hʒ ſingularẽ motũ ⁊ iõ dt.qd fiet in eo fons aque ſaliẽtis. nã aqua ſpũalis dr ſuperi⁹ aſcẽdere.qꝛ hominẽ ſuperi⁹ aſcẽdere facit.vt iuxta illud Geñ.ſit ſpũs qui aſcẽdebat de ter: ra. ¶ Quarto hʒ ſingularẽ ſitũ iõ dt.fiet in eo.nã aqua ſpiritualis ſatiat in hoie. iuxta illud Nume.v.Sit aqua ſancta.i vaſe fictili.i.in hoie terreno. ¶ Quinto hʒ ſingularẽ fructũ.⁊ iõ dt.ꝙ eſt aque ſa liẽtis in vitã eternã.Nã p iſtã hõ mũda tur ⁊ ſic mũdat⁹ ingredit vitã eternã.qꝛ Matt.v.Beati mũdo corde:qm̃ ipſi deũ videbũt. ¶ Tertia pars.

SEquit dt.Dicit aũt mulier ad eum ⁊c.vbi tãgit largitatẽ liberalitatis immenſe:qd pbat exhibitio curia: lis.qꝛ enim xp̃s huic mulieri cum aquã peteret non negauit.ſʒ ſibi dixit ꝙ ſolũ viꝝ vocaret vt ſic debito mõ aquaʒ acciperet.hinc eſt qd nobis oſtendit li: beralis.Hic autẽ quatuoꝛ cõſidera.ſcʒ.

Petitionem ſufficientem.
Monitionem conuenientem.
Excuſationem apparentem.
Expreſſionem euidentem.

¶ Quãtum ad primum dicit.dicit ei mu lier ⁊c.Illa enim mulier cum audiſſet a xp̃o ꝙ ſi petiſſet dediſſet ſibi aquã ⁊ qd q̃ bibiſſet ex illa non ſitiret in eternum volens penas coꝛpoꝛales vitare ſm Au gu.Iſtam aquam petebat. ¶ Quantum ad ſcd̃m dicit. Dicit ei ieſus.vade ⁊c. Nã ſm illud.j.Coꝝ.ij.Caput mulieris eſt vir:⁊ iõ ad virum pertinet mulierem inſtruere.vt igitur xp̃s oſtenderet ꝙ vir non erat docẽdus per mulierem ſed ecõ trario.iõ dt ſm Aug.Uade ⁊ voca virũ tuũ ⁊ veni huc. ¶ Quantũ ad tertiũ dt. rñdit mulier ⁊c.Nã illa mulier quantũ ad veritatẽ:tunc nõ habebat virũ legiti: mum:ſʒ haberet amaſiũ.⁊ iõ ſm hoc ap parẽter ſe voluit excuſare. ¶ Quantum ad q̃rtũ rñdet ieſ⁹ bñ dixiſti ⁊c.xp̃s q̃dẽ audiẽs excuſationẽ hui⁹ mulieris ⁊ co: gnoſcẽs qualr̃ loquebat ipaʒ redarguit ſm Chryſo.oſtendens ei⁹ turpitudinẽ ⁊ ſuos enumerãs viros. ¶ Sciendũ eſt loquẽdo ſpiritualr̃ ꝙ vir ⁊ ſponſus pꝛin cipalis anime eſt xp̃s amaſi⁹ autẽ ei⁹ eſt diabolus:quinq̃ autẽ viri quos illa mu lier dicit habuiſſe quinq̃ ſenſus coꝛpo ris.vñ Augu.videt autẽ mihi quinq̃ vi ros poſſe aĩe nos poſſe accipe quinq̃ ſenſus coꝛpoꝛis:añ em̃ q̃ q̃s poſſit vti ratiõe nõ regit niſi ſenſibus carnis.Iſti poſſunt figurari p q̃nq̃ talẽta:de q̃b⁹ dr Mat.xxv.ꝙ dñs q̃dã dedit ſuo ſuo q̃nq̃ talẽta vt lucraret d ipis vt ſic qñ dñs fa ciet rõnẽ cũ ipſo poſſit dicere dñe q̃nq̃ talẽta tradidiſti mihi.ecce alia q̃nq̃ ſup lucrat⁹ ſum.⁊ ſibi poſſit dicere dñs eius qd ſeq̃tur.euge ſerue bone ⁊ fidelis:qꝛ i pauca fuiſti fidelis:ſupꝛa multa te cõſti: tuam intra in gaudiũ dñi tui.Iſta auteʒ q̃nq̃ talẽta.i.quinq̃ ſenſ⁹ coꝛpis:lucrat ipos domãdo ⁊ ſubijciendo rõni: ſi autẽ hõ nolit ipos domare ſʒ ſeq̃ delectatio: nes ipſoꝝ poſt illos q̃nq̃ viros ſequit vnus amaſius.ſcʒ diabolus ipſuʒ in in: fernũ deducẽs.nã lʒ in iuuẽtute regnat ſenſus in hoie.tñ cũ ad ſenectutem pue nerit incipiũt ad debilitatẽ venire poſt quos relinquit aĩe peccatrici vir illegi timus.ſcʒ diabolus.cũ quo eternaliter copulabit in inferno. ¶ Quarta ps.

SEq̃t.Dicit ei mulier.dñe vi video pp̄heta ⁊c.vbi tãgit du bietatem claritatis oſtẽſe qd pbat eruditio ſpũal.Nã illa mulier videns ꝙ xp̃s occulta ſibi pãderat credẽs ex hoc ipm ſapiẽtẽ. iõ tanq̃ ſapienti vnã dubitationẽ ppo: nit vt ipaʒ declaret.In oi aũt dubitatio ne ſi ſolui pfecte debeat:quatuoꝛ requi: rũtur.ſcʒ ꝙ dubitatio debito mõ pꝛopo nat.ꝙ clare diſſoluat ꝙ ſolutio accepte tur vel repꝛobetur.ꝙ ſi repꝛobatur vlte rius declaretur.Secunduʒ hoc igit hic quatuoꝛ poſſumus conſiderare.ſcʒ

Ordinatam pꝛopoſitionem.
Explicatam ſolutionem.
Imperfectam adheſionem.
Ratificatam confirmationem.

295

¶ Quātū ad primū dī. Dicit ei mulier ⁊c. Si enim aliqua dubitatio debeat ordinate ꝓponi inter alia duo requirunt. ſcꝫ ꝙ ſciēti diſſoluere ꝓponat. ⁊ qđ motiuū vtriuſqꝫ partis fideliter adducat. ⁊ ſm hoc hic duo poſſumus cōſiderare ſcꝫ.
Diſſoluentis ſufficientem habitum.
Proponentis conuenientem modum.
¶ Quātū ad primū dī. Dicit ei mulier ⁊c. De ratione enim prophete eſt habere habitū cognitiuū cuiꝰ ꝓprium eſt occulta ⁊ ſecreta nūciare. Vñ ꝓpheta oliꝫ dicebatur vidēs. Qꝛ igit̃ xp̄s iſti mulieri aliqua ſecreta nunciauerat. ſcꝫ de viris quos habuerat. et quem habebat adꝰ ſiens idꝫ ipm dixit eſſe ꝓphetā. ¶ Quātum ad ꝓponentis cōuenientē modum dī patres noſtri ⁊c. int̃ iudeos ⁊ ſamaritanos erat diceptatio de loco ī quo deꝰ adorari deberet. hoc autē interrogando primo arguit pro ſamaritanis. d. patres noſtri in mōte hoc adorauerūt ex quo ſic arguit ille eſt acceptior ad adorādum in quo adorauerūt pr̄es noſtri: ſed ipſi adorauerunt in monte garitim in quo ſamaritani adorāt: ergo. ꝑ patres illos intelligunt̃ ſꝫ Chryſ. Qui fuerūt circa abraā in quo etiā dicit̃ abraā immolaſſe filiū ſuū yſaac. ¶ Scđo arguit pro iudeis. d. vos dicitis qꝛ hieroſolymis eſt locꝰ in quo adorare oportet. ex quo ſic arguit ille locꝰ videt̃ aptior ad adorādū ī quo iudei adorāt qui ſe dicūt illuminatos a deo. ſꝫ huiuſmodi eſt mōs ſyō in quo eſt templū qđ eſt in hierl̃m: ergo. ¶ Quantū ad ſcđm dī. Dicit ei ieſus ⁊c. lꝫ enim illa mulier ſolum mentionē fecerit de duplici adoratione. ſcꝫ ſamaritanoꝝ et iudeoꝝ. tamē loquēdo generaliter tres ſunt adoratores. ſꝫ tria genera hominū adorantiū. Nā quidā ſunt gētiles ſignati ꝑ ſamaritanos: quidā iudei legē Moyſaycā obſeruātes: quidā xp̄iani legē euāgelicam profitentes. ¶ Adoratio igitur ſamaritanoꝝ erat in mōte garitim. adoratio iudeoꝝ in loco digniori. Adoratio vo xp̄ianorum locum corporalē nō querit ⁊ hec ē nobiliſſima: quos quidē tres mōtes adorādi xp̄s hic inſinuat vbi tria poſſumus conſiderare ſcilicet.
Argumentorum interrogationem.
Populorum comparationem.
Queſitorum declarationem.
¶ Quātū ad primū dicit. rñdit ei ieſus ⁊c. Nam hec mulier fecerat mētionē de adoratiōe ſamaritanorū in gariti ⁊ iudeorū in hieruſalē quaꝝ neutra erat perfecta adoratio: nō aūt fecit mentionē de adoratiōe xp̄ianoꝝ q̄ inter oēs eſt ꝑfectiſſima. ⁊ ideo argumēta ſua nō tāgebāt queſtionē quātū ad illđ qđ cōueniebat ad ꝑfectā ꝟitatē ꝓpter qđ xp̄s interimit ipſa. d. qꝛ nec in mōte ⁊c. ⁊ ꝑ ꝯñs innuit aliū tertiū modū. ¶ Quātū ad ad populoꝝ cōparationē dicit. vos adoratis ⁊c. Qꝛ illa mulier in argumētis ſuis innuerat duos ppl̃os diuerſimode adorātes quorū cōparationē xp̄s ad inuicē faciēs iudeos ſamaritanis p̄eminet quoꝝ p̄eminentiā ratiōe tali deducit. cognoſcētes ꝑfectius adorāt q̄ ignorātes ſed nos iudei adoramus qđ ſcimꝰ: vos aūt ſamaritani adoratis qđ neſcitis: ergo neſcitis inquā qꝛ deū ab idolis non diſcernitis. ¶ Quātū ad quiſitorum declarationē dicit. ſed venit hora ⁊c. poſtq̄ enim xp̄s oſtēdit ꝙ oratio illorū duorum populorum nō erat perfecta. licet melior eſſet oratio iudeorū ſm Chryſoſt. hic declarat orationē xp̄ianorum eſſe perfectiſſimam. qui locū corporalem nō querunt. ideo veri adoratores dicūtur. homo autem in adorādo oportet ꝙ ſit. Ordinatꝰ in affectu. Illuſtratꝰ in intellectu. Affectus ordinat̃ charitate. Illuſtratur intellectus veritate. ¶ Quātū ad ordinationē affectus quo ad charitatem dicit̃ ꝙ adorāt ſpiritu. Nā licet deus trinitas eſſentialiter ſit amor ⁊ charitas. iuxta illud. j. Jo. iiij. Deus charitas eſt et qui manet in charitate in deo manet et deꝰ in eo. tamē ſpiritui ſctō charitas appropriat̃ ⁊ amor. vñ apl̃s Ro. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris ꝑ ſpm̄ ſanctum q̇ datus eſt nobis. Cum igit̃ iſta charitate ſpūſſancti debemus adorare. ¶ Quātū ad illuſtrationem intellectus per veritatē dicit. ⁊ qui adorant in veritate. iſta aūt veritas que requirit̃ in adorādo poteſt quadrupliciter impediri. ſ.
Per errorem depreuātem. Per figuram occultātē. Per oppoſitionē deficiētē.

per intentionē obliquātē. ¶ Primo ꝑ errorem deprauantē. vñ Theoph. Quia multi putāt ſm ſpiritū. i. animā adorare nō rectā de deo opinionē habētes vt heretici ꝓpter qđ addit ⁊ in ꝟitate. ¶ Secūdo impedit̄ per figuram occultātē vñ Chryſo. In veritate oportet adorare qꝛ priora ſigna erant. ſcꝫ circūciſio holocauſta: nūc aūt totum eſt veritas. ¶ Tertio impedit̄ ꝑ operationē deficientē. vnde Chryſo. di. veros aūt adoratores qui vltra hoc ꝙ orant agere non ceſſant. vnde Chry. dt aūt veros adoratores ad differentiā falſoꝝ. qm̄ quidē ſunt falſi adorares qui tēporalia ⁊ caduca q̄rūt in oratione. vera aūt adoratio oſtendi pōt per adorationeꝫ Dan̄. de quo ſnialiter dicit̄ Dan̄. vj. ꝙ cū vellet orare ingreſſus eſt domū ſuā. ⁊ feneſtris apertis in cenaculo ſuo cōtra hierl̄m trib⁹ tēporib⁹ in die flectebat genua ⁊ ꝯfitebat̄ corā deo ſuo. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Dan̄. qui ab angelo vir deſiderioꝝ eſt dict⁹ Dan̄. ix. intelligit̄ quilibet chriſtian⁹ deuot⁹ qui totis viſcerib⁹ dꝫ deſiderare xp̄m. d. cum p̄s. Quemadmodū deſiderat ceruus ad fontes aq̄ꝝ ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. Iſte igit̄ volēs adorare dn̄m domū ſuā. i. examinare cōſcientiā ⁊ dꝫ ingredi tēporali ſtrepitu elongari. iuxta illud chriſti Mat. vj. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū tuū. ⁊ clauſo oſtio ora patrē tuum in abſcondito. dꝫ autē cōtra hieruſalem aperire feneſtras. i. vires anime ꝑ quas ad animā mors vel vita intrat iſtas aperire dꝫ contra hieruſalē que viſio pacis dr̄. i. ad pacē dei que exuperat oēm ſenſum. qua ꝑducimur ad viſionē beatā. debent autē aperiri trib⁹ tp̄ib⁹ in die. ſcilicet mane dū naſcit̄ meridie dū protenditur. ⁊ veſpere dū morit̄. vt dicat cum p̄s. Benedicā dn̄ꝫ in omni tp̄e ſemper laus ei⁹ in ore meo. ¶ Quantū ad tertiū dt. Dicit ei mulier ſcio ⁊c. mulier enim illa vel qꝛ xp̄s nō determinauit queſtionem ad placitū ei⁹ pro ſamaritanis. vel quia xp̄s alteri locut⁹ fuit per reſpectū ad intellectū mulieris que nōdum erat exercitata in ſpiritualibus. nō fuit contenta totaliter de rōne xp̄i ſed ſolutionē queſtionis alteri. ſ. meſſie reſeruauit. ¶ Quantū ad quartū di. Dicit ei ieſus ego ſum q̄ loquor tecū ⁊c. Nā xp̄s vidēs hāc mulierē de aduentu meſſie certā de ſeipſo vere dubiā ſeip̄m familiariter ſm Chryſo. magnifeſtat ſe dicitore meſſiam.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Et cōtinuo venerūt diſcipuli ⁊c. vbi tangit ſedulitatem charitatis intenſe: qđ ꝓbat affectio ſingularis. Qꝛ igit̄ xp̄s in mūdū venerat vt deuios reuocaret ad penitentiā peccatores: hic eſt ꝙ ex charitate quam ad genus humanū habebat oīm deſiderabat ⁊ ꝓcurabat ſalutē in cōuerſione aūt aliquorum diſtantium a veritatis via inter alia quatuor requiruntur. ſcꝫ.

Magiſter erudiens.
Nuncius deferens.
Populus audiens.
Miniſter exequens.

¶ Magiſter fuit xp̄s nūci⁹ mulier populus ſamaritani miniſter cet⁹ apoſtoloꝝ. Scđm hoc igit̄ lꝫ nō eodem ordine quatuor poſſum⁹ cōſiderare ſcꝫ.

Miniſterium humilitatis profunde.
Populū capacitatis digne.
Magiſtrum veritatis clare.
Nuncium celeritatis prompte.

¶ Quantū ad primū dicit. ⁊ cōtinuo venerūt diſcipuli. Diſcipuli quidem xp̄i dici pn̄t miniſtri xp̄i principalis magiſtri qꝛ illud qđ xp̄s illos docuit alios fideliter docuerunt. Hic aūt q̄tū ad iſtos duo poſſumus conſiderare ſcꝫ

Stuporem vehementem.
Timorem reuerentem.

¶ Quātū ad primū dt. ⁊ cōtinuo ⁊c. Nā cū diſcipuli q̄ ierāt ad ciuitatē. vt cibos emerēt fuiſſent ad xp̄ꝫ reuerſi ⁊ inueniſſent ſolū loquētē cū ſola q̄ facere nō cōſueuerat admirati fuerūt nō autē malū ſuſpicātes. vñ Chry. Admirabant̄ quidē ſuperabūdantē xp̄i māſuetudinē ⁊ humilitatē qn̄ ita ꝓſpicu⁹ exiſtēs ſuſtinuit loqui cū tāta humilitate mulieri inopi. ¶ Quātū ad timorē reuerētē dt. Nemo tn̄ dixit ⁊c. diſcipli ex timore reuerētie lꝫ mirati fuerint ei⁹ humilitatē: tn̄ ip̄m de ꝟbis q̄ mulieri noluerūt interrogare vt ꝟificatū ſit de ip̄o illđ Mat. xij. Et nemo

296

iam audebat interrogare. ¶ Quātū ad ſcdm. reliquit ergo hydriam ꝛc. vbi tria poſſumus conſiderare. ſcʒ.
Actum congruentem.
Effectum illuſtrātem.
Modum excitātem.
¶ Quātū ad primū dicit. reliq̄t ergo ꝛc. act⁹ em̄ cōueniens alicui⁹ nunciū xp̄i eſt vt ipſius exēplo tēporalia cōtēnat. iuxta qđ diſcipulis dixit Luce. x. Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſaccū neq̧ perā. hanc igiꝉ mulierem apoſtolis aſſimilās in hoc facto ſm Chry. dicētē ꝛ ſicut apoſtoli vocati dimiſerūt retia. ita hec dimiſit hydriā. Repiꝛtur autem quadruplex hydria: ſcʒ.
Voluptatis ꝛ concupiſcētie ꝛ hec eſt reliquenda.
Claritatis ꝛ ſapiētie. ꝛ hec ē inclināda.
Capacitatis rōnalis aīe. ꝛ h̄ eſt dilatāda
Venuſtatis adornantis gratie. et hec eſt effundenda.
¶ De p̄ma Eccľ. xviij. poſt ꝯcupiſcētias tuas non eas ꝛ a voluptate tua auerte.
¶ De ſcđa dʒ ſe declinare ad alios docēdum vt poſſit ſapiētia ſua dicere illud Sap̄. vij. Quā ſine fictiōe didici ꝛ ſine inuidia cōico ꝛ honeſtatē illi⁹ nō abſcōdo.
¶ De tertia dicit. dilata os tuū. i. aīam tuā. ꝛ iplebo illud ī p̄s. ¶ De q̄rta dicit btūs pe. j. can̄. ſua. iiij. vnuſquiſq̧ ſicut accepit grām ī alterutrū illā adminiſtrātes ſicut boni diſpēſatores multiformis grē dei. ¶ Quātū ad effectū illuſtrātem dicit. ꝛ abijt ī ciuitatē ꝛc. Nā illa mulier aliqualiter illuminata a xp̄o voluit etiā alios huius illuminatiōis eſſe p̄ticipes quos ſm Chryſ. gnāliter dicit̄ inuitaſſe.
¶ Quantū ad modum excitātem dicit. Nunquid non ipſe eſt xp̄s. Nā cū xp̄s expectaretur etiā ſamaritani habentes libros Moy. in quib⁹ ſaluatoris expectabāt aduentum: hinc eſt ꝙ mulier opinionem de xp̄o fecit populo vt ipſos ſecum ad cūdū ad ip̄m fortius alaret. ¶ Quantum ad tertiū dicit. exierunt de ciuitate ꝛc. poſtq̄ eī ciues ſychar audierūt a muliere magna de xp̄o ꝛ ſub dubio ponentē vtrum eſſet xp̄s venerunt ad ip̄m vt cognoſcerent veritatē. ¶ Quātū ad q̄rtum dicit. interea rogabāt eū diſcipuli ꝛc. qꝛ em̄ diſcipuli de aliquo qđ xp̄s dixerat ſignificatiuo ꝛ charitate ipſi⁹ circa ſalutē hoim ne ipſoꝝ anim⁹ in ſuſpēſo maneret hic eis debuit explicare. Scđʒ hoc igiꝉ hic q̄tuor poſſumus cōſiderare: ſcʒ.
Ardentis deſiderij propalationē.
Audiētis collegij dubitationem.
Figurātis eloquij cōpoſitionem.
Promerentis exercitij temerationē.
¶ Quātū ad primum dicit. interea rogabāt eum ꝛc. vbi duo cōſidera. ſcʒ.
Propalationis occaſionem.
Dilectionis expreſſionem.
¶ Quantū ad primū dicit. interea rogabāt ꝛc. Nā diſcipuli nolebāt dare chriſto cibos corā alienigenis. et qꝛ ceſſerat illa. ꝛ credebāt ꝙ ꝓpter dictuʒ mulieris ad ipſuʒ illi de ciuitate venirēt rogabāt vt in illo tēpore inter medio māducaret.
¶ Quātū ad dilectionis exp̄ſſionē dicit ille aūt dixit eis ego cibū ꝛc. ſicut em̄ hō̄ eſuriēs cibū corporalē deſiderat: ſic xp̄s humani gn̄is ſalutē deſiderabat. Nā ip̄e vult oēs hoīes ſaluos fieri. j. Timo. ij.
¶ Quātū ad audiētis collegij dubitatiōnē dt. dicebāt ergo diſcipuli ꝛc. Nā diſcipuli nōdū p̄fecte illuminati illđ qđ xp̄s dixerat de cibo nō intellexerāt niſi de cibo corp̄ali. ꝛ p̄p hoc dubitabāt ſi aliquis em̄ talē cibū portaſſet. Nā ip̄e aliq̄n recipere cibos oblatos ſolebat. cui⁹ triplex rō ſm Theo. aſſignaꝉ primo p̄p meritū afferētiū. ſcđo p̄p diſcipuloꝝ exēplum. tertio p̄p extollēs magiſteriū. ¶ Quātū ad figurantis eloquij exp̄ſſionē dicit. Dicit eis ieſus cibus ꝛc. xp̄s q̄dē cognoſcēs ꝙ diſcipuli illud qđ de cibo dixit intelligebāt de cibo corp̄ali ne ip̄orū animus remaneret dubi⁹ exponit eis ꝙ intelligebat de cibo ſpirituali q̄ cib⁹ eſt cōuerſio ꝛ ſalus humani generis. p̄p qđ p̄r̄ eū miſit in mūdū. ¶ Quātū ad cōgruentis iudicij manuductionē dicit. Nonne vos dicitis ꝛc. Nā xp̄s volēs p̄ corp̄alia dare intellectū de ſp̄ualibus ipſos ſenſibiliter manuducit. vbi duo cōſidera. ſcʒ.
Methaphore propoſitionem. d. Leuate.
Ipſi⁹ applicationē. d. Ecce dico vobis.
¶ Leuate oculos vr̄os ꝛ videte regiōes i. ſamaritanos. qꝛ albe ſunt. i. ſʒ Chryſo. Quia ꝓpinqui ſunt vt cōuertātur ſp̄ūa

liter aūt hō dʒ leuare oculos ſuos ad q̄tuor.ſ.Ad ſeipm̄ p internā ꝯſiderationē. Ad deū p deuotā orationē. Ad ꝓximū p largā ſubuentionē. Ad celū per optataʒ ꝗuētionē. De pmo hiere.ij. Uide vias tuas in ꝯualle ſcito qd feceris. De ſcdo ps. Ad te leuaui oculos meos q̄ habi.in celis. De tertio hiere.xxj. Leuate oculos vr̄os ⁊ videte q̄ veniūt ab aq̄lone.i. ab aduerſitate. qꝛ Prouer.xviij. Frat̄ q̄ iuuat̄ a fratre q̄ſi ciuitas firma. De q̄rto Eſa.lj. Leuate oculos in celuʒ.⁊ videte. ¶ Quātū ad quintū dicit.q̄ metit mercedem accipit ⁊c.vbi duo conſidera.ſcʒ.

Repromiſſionem premij.
Uerificationem prouerbij.

¶ Quātū ad primum dicit.qui metit ⁊c. Ubi duplex p̄miū poſſum⁹ ꝯſiderare:ſcʒ
Datum meritis proprijs.
Acceptum ex conſortijs mutuis.

¶ Quātū ad primum dicit.⁊ q̄ metit ⁊c. Nā de⁹ de cōgruo remunerat homines ſm̄ opera ſua ⁊ vltra.vnde.j.Corint.iij. Unuſquiſqꝫ propriam mercedē accipiet ſm̄ ſuum laborem. ¶ Quātum ad fructū acceptum ex conſortijs mutuis dicit ⁊ q̄ ſeminat ſimul ⁊ gaudet ⁊ qui metit. Metens quidem ſpiritualiter gaudet nō ſolus:ſed ſimul cū eo q̄ ſeminauit vt apl̄i cum ꝓphetis.vn̄ Chry.pphete em̄ ſunt q̄ ſeminant ſed nō illi meſſuerunt ſʒ apl̄i. ¶ Quātū ad verificationē ꝓuerbij dicit. In hoc em̄ eſt v̄bū ⁊c.vbi Primo ponit ꝓuerbij rememorationē.d.In hoc ⁊c. Secūdo ipſi⁹ v̄ificationē.d.ego miſi vos metere ⁊c.vbi Chyſ.ſʒ ⁊ hoc ſcdo iſte hʒ maxime veritatē.qꝛ ꝓphete laborauerūt ſʒ fructus eorū laboribus meſſuimus.

¶ Sexta pars.

Sequitur.ex ciuitate autem illa ⁊c. Ubi tangit vniuerſalitatē ciuitatis conuerſe.qd̄ probat deuotio popularis.qꝛ enim ſamaritani fidē verā penitus ignorabāt:id̄ fuit neceſſariuʒ ꝙ ab aliquo docerentur fuerūt aūt docti a muliere inſtrumētaliter nūciāte.⁊ a xp̄o p̄ncipalr̄ p̄dicāte.ſm̄ hoc hic duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.

Nuncū deferentis loquelam inducētē.
Xp̄i predicātis doctrinā excellentem.

¶ Quātū ad primū dicit.ex ciuitate aūt illa ⁊c. Ubi tria poſſum⁹ cōſiderare.ſcʒ.

Habitum fidei generatum.
Signum euidens demonſtratum.
Xp̄m dn̄m inclinatum.

¶ Quātū ad primū dicit.ex ciuitate aūt illa ⁊c. Nā ſamaritani audiētes hui⁹ mulieris teſtimoniū preſertim cum rep̄henſa fuiſſet ab ipſo.de concubinario credētes ſm̄ Auguſt.ꝙ ipſum nō cōmendaſſet niſi eſſet dignitatis ⁊ excellentie magne cum naturaliter qui reprehendūtur ab aliquo ipſum non conſueuerunt commēdare ipſius dictis firmius crediderūt:⁊ ideo dʒ ꝙ crediderūt in eum. ¶ Quātū ad ſignū euidens demonſtratū dicit. Cū ergo veniſſet ⁊c. Ubi duplex ſignū fidei oſtēderūt.vnum qꝛ venerunt.aliud qꝛ rogauerūt vt apud eos maneret. ¶ Quātū ad dominū inclinantē dicit. Et māſit ibi duos dies. Nā chriſtus tanq̄ pius ⁊ benignus videns ſamaritanorum deuotionez ⁊ fidem aſſenſit eis de mora. ¶ Quātum ad ſecundum ⁊ multo plures ⁊c.nā ſicut aduenicte maiori lumine min⁹ offuſcari videtur vt ſicut aduenıente ſole nō apparet lux ſtellarum Sic chriſto docēte qui eſt lux ⁊ veritas quelibet autē doctrina in ei⁹ cōparatione vileſcit. Iʒ igit̄ ꝑpter dictū mulieris multi crediderūt: tamē chriſto predicāte crediderūt q̄plures.vnde ſubditur.⁊ multi dicebāt qꝛ nō ꝑpter tuā loquelā credimus:ipſi em̄ audiuimus ⁊ ſcim⁹ qꝛ hic eſt vere ꝓpheta vel ſaluator mundi. Ubi Samaritani in iſta confeſſione oſtendūt in xp̄o tria.ſcʒ.

Entitatem vigoroſam.
Dignitatem generoſam.
Uniuerſalitatem fructuoſam.

¶ Quātū ad primū dicūt.hic ⁊c. Nā ipſe eſt de quo dʒ Baruch.iij. Hic eſt deus nr̄ ⁊ nō eſtimabit̄ alius ad eū. ¶ Quātū ad entitatē vigoroſam dicūt.eſt v̄e. Nā ipſe realiter ⁊ veraciter hʒ ꝑfectiſſimā entitatē.qd̄ cognoſcēs centurio dixit Matt.xxvij. Uere fili⁹ dei erat hō iſte. ¶ Quātū ad vniuerſalitatē fructuoſaʒ dicūt.ſaluator mūdi. Nā xp̄s ieſus nō tm̄ fuit ſaluator vni⁹ ppl̄i:ſed toti⁹ gn̄is humani iuxta illud qd̄ angelus nūciauit paſtorib⁹ Luce.ij.d. Euāgelizo vobis gaudiū magnū.qd̄ erit omni ppl̄o:qꝛ nat⁹ eſt vobis

ſaluator qui eſt xp̃s dñs i ciuitate dauid de quo diũs Jo.j.can.ſua.iiij.d.Nos inquit vidimus et teſtificamur.quoniã pater miſit filium ſuum ſaluatorem mũdi. Nam nõ ſoluz temporaneã ſalutẽ nobis tribuit ſ; eternã.qd cognoſcẽs apl's dicit phi.iij.Saluatorẽ expectam⁹ dñm ieſum xp̃z q̃ reformabit corp⁹ humilitatis nr̃e configuratũ corpi claritatis ſue.Ad quã conformationem ille nos ꝛc.

Sabbato dñice tertie i.xl.Sermo.xxj

Perrexit ieſus in mõtẽ oliueti et diluculo iterũ venit in tẽplũ ꝛc.Jo.viij.Inter alia em̃ q̃ req̃rũt in aliquo bono magr̃o ſunt tria.ſ.ꝙ ſit ſollicit⁹ i docẽdo.Sagax i rñdẽdo ꝛ rect⁹ in determinãdo.Primũ reqrit diligẽtiã.Scdz prudẽtiã.Tertiũ iuſticiã.Qꝛ v̾o in iuſte ſentẽtiãdo dz annecti mĩa ppt cõnectionẽ ipax:qꝛ iuxta illd ps.Miſericordia ꝛ v̾itas obuiauerunt ſibi iuſticia et pax oſculate ſunt. Doctor exẽplo xp̃i dz tã p miaz q̃ p iuſticiã determiare.Nã ſicut dꝛ Ja.ij.iudiciũ ſine mĩa ſiet ei q̃ nõ fecit miaz Miſericordia ãt pt alicui q̃druplr̃ exhiberi.Primo ptez pene debite dimittẽdo.ꝛ de hoc hr̃ Luc.xvj.De villico ꝙ debitorib⁹ dñi ſui dimiſit debitũ.Scdo p reo aliquo preces porrigẽdo vt hr̃ de Moab.ad dauid p Abſalon.ij.Re.xiiij.Tertio innocentẽ accuſatũ defendendo.vt habet Dan.xij.de Dan.excuſante.Suſannaz. Quarto vnam totam penã relaxando vt hr̃ Mat.xviij.de ſeruo q̃ debebat dño decẽ milia talẽtoꝝ.cui totũ dimiſit maiorẽ miam facit de⁹ pctõꝝ.quã xp̃s legit circa mulierem adulterã tenuiſſe in hoc euãgelio in q̃ euãgeliſta q̃tuor tãgit ſcz.

Sedulitatem erudientem veracius.
Peruerſitatem explorantez malignius.
Sagacitatem reſpondentem ſolertius.
Precipitantem indulgentem benigni⁹.

Primũ pbat inſtructio pmitiua.ſcdz petitio tẽtatiua.tertiũ ſolutio ꝯfuſiua.q̃rtũ rñſio ꝯpletiua.Primũ in pnc.ſcdz ibi. adducũt aũt ſcribe ꝛc.tertiũ ibi.poſt aũt iclinãs ſe ꝛc.q̃rtũ ibi.erigẽs ãt ſe ieſus.

Prima pars.

Quãtũ ad pmũ vbi tãgit ꝛc.qd pbat ꝛc.dicit perrexit ihs ꝛc. mos q̃dẽ xp̃i erat ſtare de die i tẽplo vt pplm veniẽtẽ doceret ſ; Alchimiũ.Qꝛ v̾o i ciuitate iſta nõ inueniebat hoies deuotos recipiẽtes eũ hoſpitio ibat in bethaniã ad Lazarũ ꝛ ſorores ei⁹ q̃ ſita erat in monte oliueti.Hic aũt quinq; conſidera:ſcz.

Magiſtrum ſufficientem.
Locum conuenientem.
Horam congruentem.
Cetum audientem.
Actum euidentem.

Quãtũ ad primũ dicit ꝙ quidẽ ieſus fuit magiſter ſufficiẽs:iuxta qd de ſeipo dicit Job.xiij.Uos vocatis me magiſter ꝛ domine ꝛ bñ dicitis ſuz etem̃.Quãtum ad ſcdm dicit ꝙ fuit mons oliueti.q̃ quidez locus conueniens fuit xp̃o vt ibi pdicaret.qꝛ ille mõs dicit oliueti:qꝛ ibi erant multe oliue de quib⁹ ſiebat oleum vnctionis:et qꝛ chriſtus grece.latine dꝛ vnctus ꝛ conuenientia eſſet inter doctorem ꝛ locum.iam in monte oliueti dꝛ docuiſſe.Quãtũ ad tertiũ dicit ꝙ fuit diluculo.i.mane.qꝛ hora fuit cõgrua pdicatiõi xp̃i vt eſſet audiẽtibus fructuoſa. qd cognoſcẽs Eſa.dicit Eſa.v.Dñs mane erigit mihi aurẽ vt audiã quaſi magiſtrũ.Quãtũ ad q̃rtũ dicit.ꝙ ois ppl's veniebat ad eũ:vñ Luce.xxj.Ois populus manicabat ad euz in tẽplo audire illũ.Quãtũ ad q̃ntũ dicit ꝙ ſedẽs docebat eos.vt em̃ xp̃s ſuã doctrinã oñderet magis autẽticã:ſedẽs docebat pplm q̃ dicit Eſa.xlviij.Ego ſum dñs de⁹ tu⁹ docẽs te vtilia ꝛ gubernans te in via q̃ ambulas. Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo moralr̃ ꝙ xp̃s dedit nobis pfectũ modũ viuẽdi.Nã loquẽdo generalr̃ duplex eſt mod⁹ viuendi.ſ.actiu⁹ ꝛ cõtẽplatiu⁹.Mod⁹ aũt viuẽdi cõtẽplatiu⁹ dat intelligi in aſcẽſu ipſius in mõtẽ qꝛ p mõtẽ altũ intelligit cõtẽplatio p quã hõ leuat in altũ dꝛ autem mõs oliuarũ vt ſupra ad deſignãdũ ſpũalẽ pinguedinẽ:quã aia recipit i cõtẽplãdo.contra v̾o hierlm.qꝛ vera cõtẽplatio viſionẽ mẽtalẽ ꝛ pacẽ includit.Nõ vacat aũt ꝙ mons ille ad orietẽ dꝛ vbi orit ſol:qꝛ per ꝯtẽplationẽ xp̃s in nobis orit

sol iusticie. ¶ Modus actiuus dat intel ligi in hoc q xp̄s docebat. nā p doctrinā in qua exercitiū est edificans primū in‑ telligit act⁹ in quo exēplo xp̄i ad edifica tionez primi debemus laborare. ¶ Iste duplex modus viuēdi figurat⁹ fuit Gen. xxviii. Ubi dr̄ sinaliter q iacob vidit sca lā: ⁊ angelos dn̄i ascēdētes ⁊ descēdētes p ipaz ⁊ dn̄m innixū scale. ¶ Ubi sciēdū q p angelorū ascēsum intelligit cōtēpla tio. p descēsum vero operatio qua inclina‑ mur vt primo succurram⁹ huic aūt dn̄s innixus dr̄: q2 siue p cōtēplationē ascē‑ damus ad ipsum. siue p actionē descēda mus ad primū ipse semper nos viriliter sustentat. ¶ In hoc aūt q populus dicit fuisse ad ip̄m: dat intelligi q debem⁹ eē sollicitꝰ veniēdi ad ip̄m tanq̄ ad n̄rm re‑ fugiū in oībus factis n̄ris ad quem nos dulciter inuitat in ps. s. Uenite filij au‑ dite me timorē dn̄i docebo vos pmittēs nobis suū auxiliū dicit Matt. xi. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis et ego reficiā vos: pmittēs vero nobis re‑ gnū eternū dicit Matt. xxv. Uenite bn̄di cti p̄ris mei possidete vobis regnū para tum a constitutione mundi.

¶ Secunda pars.

Equit. adducūt aūt scribe ⁊c. In xp̄o quidē fuerunt veritas doctrine. mansuetudo mīe. re ctitudo iusticie. qd̄ cognoscēs ps. dicit. Propter veritatem ⁊ mānsuetudinem ⁊ iusticiā deducet te mi‑ rabiliter dextera tua. veritatē doctrine explorauerūt Mat. xxi. in tributo dando cesari dicētes magister scimus q2 verax es ⁊ viā ⁊c. Mansuetudinē misericordie explorauerūt. Mat. xix. dicētes discipu‑ lis suis quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ mādūcat ⁊c. q̄b⁹ xp̄s r̄ndit. Discite quid est mīam volo ⁊ nō sacrificiū. Rectitudi‑ nē iusticie explorāt in euāgelio hodier‑ no in p̄sentatione adultere mulieris. di‑ xerunt intra se pharisei aut ipse dicet q ista mulier dz lapidari aut non. aut olno tacebit. Si dicat q sic. deridebimus euz q2 non hz mānsuetudinem quā ipse predi cat ⁊ pp̄ter quā etiā pp̄ls amat eum. Si autem dixerit q nō. tunc dicemus q nō hz rectitudinem iusticie. ⁊ eum accusabi mus q est trāsgressor ⁊ cōtrarius Moy. et deo qui dedit legē quare cū ipa est la pidādus. si vo tacuerit tūc dicem⁹ q nō hz veritatē doctrine: sz pp̄ter timorē hu‑ manū veritatē p̄dicare formidat. ex q̄b⁹ ptz q illa petitio fuit tota tētatio. et fm̄ hoc hic duo cōsidera. scz.

Intentionis expressionem.

Questionis propositionem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Adducūt āt ⁊c. Ubi quatuor possumus cōsiderare. scz q

Materia subijcitur.

Questio proponitur.

Argumentum adducitur.

Solutio queritur.

¶ Quantū ad primum dicit. Adducunt aūt ⁊c. ¶ Quātū ad scd̄m dicit. ⁊ dixerūt magister hec mulier. ¶ Quantum ad ter tiū dr̄. In lege aūt moy. mādauit hmōi la pidare. ¶ Quātū ad quartū dicit. Tu er go q̄d dicis. text⁹ est clarus. ¶ Quātū ad intētionis exp̄ssionē dicit. hoc aūt dice‑ bāt tentātes eū ⁊c. vbi Augu. loquēs de istis tētātibus dicit. hic nos inuenimus ad accusandū occasionē ⁊ reū faciemus tanq̄ legis preuaricatorē. ¶ Sciēdū est aūt hic loquēdo moralr̄ q p istā mulierē adulterā intelligit aīa quelibet existens in peccato mortali. Nā dicitur spiritualr̄ ter sponsa xp̄i quā quidem sponsat in ba ptismo. vnde dicit Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide ⁊ scies q2 ego dn̄s. lz autem anima sic desponsetur per fidez ⁊ gratiā tn̄ fit adultera quādo mortalr̄ peccat vt sit de numero illorum: de quibus Osee. iiij. Fornicabūtur filie vestre ⁊ spōse vr̄e adultere erūt. lz autem anima misera sic adultera fuerit tamen debet ad ipsuz re‑ uerti q2 non solum est paratus ipsam re cōciliādo recipere sz ad hoc inuitat Hie re. iij. tu autem fornicata es cum amato rib⁹ multis. tn̄ reuertere ad me ⁊ ego su‑ scipiam te. q̄ est igit illa miserabilis aīa tā dulcē inuitationē considerās que non dicat illud Osee. ij. vadā ⁊ reuertar ad vi rum meū priorem q2 bene erat mihi tūc magis q̄ nunc. Signāter autē dicitur q pharisei mulierem adulterā adduxerūt ad xp̄m. vt de ipsa proferret sententiā vt detur intelligi q christus habet de pec‑ catoribus iudicare. Nam Joan. v. Pater

dedit ei poteſtatẽ iudiciũ facere:qꝛ filiꝰ hoīs eſt. ¶ Tertia pars.

Equit. Jeſus aũt iclinãs ſe ꝛc. Ubi tãgit ſagacitatẽ rñdẽtẽ ſolertiꝰ: qḋ ꝓbat ſolutio cõfuſiua. Nã lꝫ pharifei malitioſe xp̄ꝫ iterrogarẽt vt ip̄ꝫ crederẽt mãſuetudinẽ derelinquere vel a iuſticia deuiare. ipſe tñ ſic ſapiẽter reſpõdit ꝙ neutrum obtinuerũt. hic autez duo poſſumus conſiderare:ſcꝫ.

Chriſti reſponſionem rationabilem.

Phariſeoꝝ deiectionem confuſibilem.

¶ Quãtum ad primũ dicit. ieſus aũt ꝛc. Nã qñ aliquis dare vult aliquã ſentẽtiã nõ debet preces ſed ꝓpoſitã prius diligẽter diſcutere:ꝛ diſcuſſam ꝓferre. ꝛ ꝓlatã ſtabiliter cõfirmare. qḋ quidẽ fecit xp̄s in illi rñſione. ꝛ iõ hic quantum ad xp̄m tria poſſumus conſiderare:ſcꝫ.

Diſcretam diſcuſſionem.

Apertam prolationem.

Ratam confirmationem.

¶ Quãtũ ad primum dicit. Jeſus autẽ ꝛc. Nã per ſcripturam que fit cum diligẽtia intelligit diſcreta diſcuſſio: qḋ xp̄s obſeruauit. qḋ aũt ſcripſit dicit Aug. qḋ ſcripſit poſtea ꝓtulit. d. Qui ſine peccato eſt veſtrũ. ¶ Quãtum ad opertam ꝓlationẽ dicit. cũ aũt pſeuerarent ꝛc. Lꝫ autẽ mala puniri debeãt nõ tñ rõnabiliter a quocũꝗ; ſed qui malũ inducat puniẽdum. nõ debet eſſe malus ſed bonus ſm Greg. xviij. moral. Qui priꝰ ſemetipſum nõ iudicat quid in alio iudicet ignorat ꝛ ſi nouerit etiam per auditũ recte. tamen aliena merita iudicare nõ valet cuiꝰ innocentie. cui cõſcientia ꝓpria nullã iudicij p̄bet regulam. Chriſtus igiẗ phariſeis reſpõdens nõ dixit ꝙ lapidareẗ vel dimitteretur. quorũ alterũ. expoſcebãt: ſed innuit ſm Aug. a quo qᷓs ſit cũ malꝰ eſt puniẽdus: qꝛ nõ a malis ſed a bonis. ¶ Quãtũ ad ratã cõfirmationẽ dicit. Et iterũ ſe inclinans ſcribebat ꝛc. Jdeo eñ xp̄s ſuã reſpõſionẽ p iteratã ſcripturam voluit cõfirmare vt ipſaꝫ verius approbaret. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ loquẽdo allegorice ꝙ p iſtã terram in qua xp̄s ſe inclinans ſcribebat intelligiẗ beata virgo. Maria: q̃ fuit terra portãs fructũ ſaluationis humane. de qua p̄s. Dñs dabit benignitatẽ ꝛ terra noſtra dabit fructũ ſuũ. ¶ Jn iſtã aũt terram ſe inclinauit quãdo dei filiꝰ in vterũ eiꝰ deſcẽdit. vñ p̄s. Jnclinauit celos ꝛ deſcẽdit. ¶ Deſcẽdens aũt dei filiꝰ in vterũ virginis: iclinauit ſe infra differẽtiã entis. Nam inter alia entia natura diuina obtinet ſummũ gradũ infra quã eſt natura ãgelica. poſt quã eſt hũana natura ifra quã eſt pena ꝛ ifra penaꝫ eſt culpa infra quem nihil aliud. qꝛ peccatũ infimum gradum tenet. immo poteſt etiã inter nihilũ reputari. qꝛ ſcḋm Aug. pctm̄ nihil eſt ꝛ nihil hũt homines cũ peccãt. ¶ Jnclinauit autez ſe dei filiꝰ deſcẽdens in vterum virginis. ¶ Primo ifra naturã diuinã. Phi. ij. Cũ in forma dei eſſet nõ rapinã arbitratus eſt eſſe ſe equalẽ deo ſꝫ ſemetipſum exinaniuit formã ſerui accipiẽs in ſimilitudinem hominũ factus ꝛ habitus inuẽtꝰ vt homo. ¶ Secũdo inclinauit ſe infra naturã angelicam. vnde p̄s. Minuiſti eũ paulominus ab angelis. ¶ Tertio inclinauit ſe infra naturam humanã. d. de ſe ipſo illud p̄s. Ego autem ſum vermis ꝛ nõ opprobrium hominũ ꝛ abiectio plebis. ¶ Quarto iclinauit ſe vſꝗ ad penã. Uñ Eſa. liij. Uere lãgores nr̄os ipſe tulit ꝛ dolores noſtros ipſe portauit. ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras ꝛ attritꝰ eſt ꝓpter ſcelera noſtra. vſꝗ vero ad culpã nõ inclinauit ſe qꝛ cũ deꝰ eſſet peccare nõ poterat. ¶ Jn iſta autẽ terra ideſt beata virgine diciẗ Chriſtꝰ ſcripſiſſe. Nam in ipſa tota trinitas ſcripſit. Nam pater in ea ſcripſit ſuã potẽtiam. ꝛ ſic fecit eam potẽtem ad adiuuandum vnde de ipſa p̄s. Generatio ꝛ generatio laudabũt opera tua ꝛ potẽtiã tuã ꝓnunciabunt. figurata p Judith probiſſimam: de qua ſentẽtialiter diciẗ Judith. xiij. ꝙ interfecit holofernem ꝛ ciuitatẽ betulie ab excidio liberauit. ¶ Filiꝰ. i. eã ſcripſit ſuã ſapiẽtiã: ꝛ ſic fecit eã ſapientẽ ad aduocãdum. vñ Eccli. xxix. Collaudabũt multi ſapientiã eiꝰ. Figurata per abygail q̃ per ſapientiam ſuã. vt habetur. j. Re xix. procurauit clemẽtiã dauid irati ꝯ virũ ſuũ nabal. ¶ Spiritusſanctus in eã ſcripſit ſuã bonitatẽ ꝛ

ſic fecit

ſic fecit etiã clementẽ ad miſerandũ:vñ de ipa Prouer.xvj. Clemẽtia ei⁹ q̃ſi ym ber ſerotin⁹. ¶ Uel p ſcripturã factã in beata virgine intelligit̃ multiplex dono rum collatio quo fuit mirabil'r adorna ta. Nã ipſa fuit in vtero a deo ſanctifica ta.ab angelo ſalutata.a ſpirituſctõ fecũ data matris cũ virginitatis honore ptu riẽs ſine dolore mr̃ dei ⁊ filia dñi ⁊ ancil la. Uñ ad ei⁹ laudẽ cãtat eccl'ia. Qð nec primã ſimilẽ viſa ẽ nec habere ſequẽtez. ¶ Uel poſſum⁹ dicere loquẽdo moral'r ꝙ p iſtã terrã i q̃ xp̃s ſe inclinauit ⁊ ſcri pſit intelligit̃ cor hoĩs q̃ inſtar terre fer til'r dz bonũ fructũ portare.cui dr̃ Gẽn. j. Germinet terra herbã virentẽ ⁊ afferẽ tem fructũ iuxta gen⁹ ſuũ. In iſtã autem terrã ſe inclinare xp̃s dicit̃.qñ p gratiã ſuam in cor hoĩs deſcẽdit.vt hõ dicere poſſit illð Eſdre.vij.in me inclinauit mi ſericordiã ſuã.⁊ tũc facere fructũ p bõa opa virtuoſa. ¶ In iſta vo terra.i.i cor de hoĩs inter alia duo ſcribit p̃cepta de calogi vt ipã ſi ſalueri volum⁹ inuiola bil'r obſernem⁹. Uñ Mat.xix. Si vis ad vitã ingredi ſerua mandata. ¶ Secũdo ſcribit virtutes ⁊ dona ſpirituſſanct⁹ q̃ bus ſpiritualiter reſplendem⁹. vñ Eſa. ix. Sanctus vocabitur omnis qui inuẽ tus fuerit ſcript⁹ in libro vite.i.i hieru ſalem. ¶ Quãtũ ad ſecundnm dicit. au dientes autem hec ⁊c. Ubi duo poſſum⁹ conſiderare: ſcz.

Phariſeorum abſentiã puderoſam.
Mulieris preſentiã timoroſam.

¶ Quãtũ ad p̃mã dr̃. audiẽtes autẽ ⁊c. Iſti em̃ phariſei habuerunt verecundiã ſpecial'r ſeniores.⁊ ideo p̃mi inceperũt exire.cuius rationem aſſignãs Gloſ.qꝛ forte magis erãt rei.vl' magis alias cul pas cognoſcebant. ¶ Quãtuz ad mulie ris p̃ſentiaz timoroſam dicit. Et reman ſit ſolus ieſus ⁊ mulier in medio ſtãs.qꝛ em̃ xp̃s fuerat petitus a phariſeis vt iu dex.mulier aũt vt rea ſibi erat p̃ſentata. Chriſt⁹ autem dixerat qui ſine peccato eẽt ipam prim⁹ inciperet lapidare terre re potuit:ne a xp̃o q̃ non habebat pecca tum diceretur propter adulteriũ puniẽ dam.hoc ſm Augu.

¶ Quarta pars.
Sermo.

Equitur. Erigẽs aũt ſe ih̃s ⁊c. Ubi tãgit pietatẽ indulgẽtez benigni⁹.qꝛ pbat remiſſio cõ pletiua. In q̃libet quidẽ diſ finitiua ſnia duo debẽt attẽ di.ſ.miſericordia cõpatiẽs ⁊ iuſticia pu niens.qꝛ igitur chriſt⁹ de muliere adul tera finalem ſentẽtiam protulit. Ideo vt prudens iudex.hic duo obſeruauit.⁊ ſz hoc hic duo poſſumus conſiderare.ſcz Chriſti miſericordiã compaſſiuam. Ipſius iuſticiam punitiuam.

¶ Quãtum ad primũ dicit. Erigẽs aut ſe ih̃s ⁊c. Ubi tria poſſum⁹ ꝯſiderare.ſ. Sufficientem examinationem. Conuenientem reſponſionem. Abſoluentẽ determinationẽ.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Erigẽs aũt ſe ih̃s ⁊c. Ubi xp̃s duplicit̃ examinat iſtaz mulierẽ.ſ.quãtũ ad alioꝝ teſtimoniũ.et quantũ ad alienũ iudiciũ. ¶ Quãtũ ad alioꝝ teſtimoniũ dr̃. Erigens aũt ſe ih̃s ⁊c.⁊ dixit.mulier vbi ſunt q̃ te accuſant q.d.nõ habes teſtẽ ꝯtra te qꝛ receſſerãt. ¶ Quantũ ad alienũ iudiciũ dr̃. Nemo te cõdẽnauit. Ubi Aug. Ille autẽ qui ad uerſarios repulerat lingua iuſtitie le uãs in illã oculos manſuetudinis inter rogauit eã.d.⁊c. ¶ Quãtum ad cõueniẽ tẽ reſpõſionẽ dr̃.q̃ dixit nemo dñe. Nã lz ieſus duas ꝯſolatiões mulieri dediſſet. ſ.de accuſantib⁹ vbi eſſent ⁊ ꝙ nõ fuiſſet ab alio cõdẽnata. Ipa tñ nõ reſpõdet ad p̃mam.ſ.de accuſantib⁹ vbi eſſent qꝛ ti muit deprehẽdi.qꝛ xp̃s oẽs audierat:ſz qꝛ ei nõ cõſtabat ꝙ ꝯ ipam nõ eẽt ꝑlata ſnia. Iõ reſpondet ad illã.d.ꝙ nemo cõ demnauerat eã. ¶ Quãtum ad abſoluẽ tẽ determinationẽ dr̃.dicit ei ieſus nec ego te cõdẽnabo. Ubi Au. Audiuim⁹ ſu pra vocẽ iuſticie.audiam⁹ miſericordie ⁊ manſuetndinis. Nã dixit ei ieſus.nec ego te condẽnabo.a q̃ condẽnari timui ſti qꝛ in me pctm̃ nõ inueniſti. ¶ Quãtũ ad ſcðm dicit. Uade ⁊ ampli⁹ noli pecca re. Nam quia ſm Ambro. Penitẽtia eſt preterita mala plãgere ⁊ plãgẽda de ce tero nõ cõmittere.in quib⁹ duob⁹ ſer natur peccãtis iuſticia punitiua.hinc ẽ ꝙ chriſtus huius mulieris ꝯtritionẽ co gnoſcẽs ſibi recidiuã incidit.d. Iã am

pli⁹ noli.q.d.Si hoc feceris nõ te dere
linquã.vñ ps.Dñs amat iudiciũ ⁊ non
derelinquet ſctõs ſuos in eternũ ꝯſeruabũ
tur.iniuſti punient.⁊ ſemẽ impioꝝ peri
bit.Iuſti aũt hereditabũt terrã ⁊ habita
bũt in ſeculũ ſeculi ſup eã terrã in quã.
de qua ps.Portio mea dñe ſit i terra vi
uentium.Ad quã terrã ⁊c.

¶ Feria ſecunda dominice quar
te in.xl. Sermo.xxij.

PRope erat pa
ſcha iudeorũ ⁊ aſcẽdit ieſ⁹
hieroſolymã ⁊c.Io.xj.ſũt
in dño iter alia q̃tuor que
ꝯſtitue q̃ iubet rex vel dño q̃
digne dꝫ alios dominari vel principari.
¶ Primuz eſt q̄ ſit iuſtus in iudicio.vñ
Sap.Diligite iuſticiã q̇ iudicatis terrã
Nã Prouer.xxix.rex iuſt⁹ eriget terraꝫ.
¶ Secundũ eſt q̄ ſit potens in gubernã
do:qꝛ dicit Eſa.xix.Rex fortis dñabit.
¶ Tertiũ ẽ q̄ ſit ſollicit⁹ in augmẽtãdo:
qꝛ Prouer.xiiij.In multitudine ppli di
gnitas regis.¶ Quartũ ẽ q̄ ſit prudẽs
i ordinãdo.Nã Sap.vj.Rex ſapiẽs ppli
ſtabilimẽtũ ẽ,vt igit btũs Io.oſtẽdat no
bis chriſtũ ieſum verũ regẽ ⁊ dñm eius
iuſticiã inobligabilẽ:potẽtiã iſupabilẽ:
diligentiã commẽdabilẽ:⁊ ſapiẽtiã infal
libilẽ.In hoc euãgelio euident oſtẽdit i
quo iuxta pdicta quatuor tãgit.ſcꝫ
Equitatem iuſticie virtuoſe.
Poteſtatem efficacie vigoroſe.
Uniuerſalitatem familie gratioſe.
Claritatem ſapientie luminoſe.
¶ Primũ pbat expulſio gñalis.ſcdm re
ſumptio corporalis.tertiũ adheſio popu
laris.quartũ cognitio ſpecularis.Pri
mũ in prin.ſcdm ibi.Reſponderũt ergo
iudei ⁊c.tertium ibi.Cum aũt eẽt hiero
ſolymis ⁊c.quartũ ibi.Ipſe autez ieſus
non credebat ſemetipſum eis ⁊c.

¶ Prima pars.

QUãtum ad primũ vbi tãgit
⁊c.qđ probat ⁊c.dicit: pꝑe
erat ⁊c.Ubi dicere poſſum⁹
q̄ ẽ duplex iuſtitia.vna põt
dici redditiua qñ.ſ.reddit
cuilibet qđ ſibi debetur vt
puta honor deo:ſubuẽtio pxio.⁊ ſibi ipſi
carnis caſtigatio.¶ Alia põt dici puni
tiua qñ.ſ.punit publice delinquẽtes Se
cũdũ hoc igit hic duo cõſidera.ſcꝫ
Obſeruationem legaliuꝫ quãtum ad iu
ſticiã redditiuã.
Expulſionem animalium quãtum ad iu
ſticiã punitiuã.
¶ Quãtũ ad primũ dicit pꝑe erat ⁊c.iu
dei q̇dẽ ſm legẽ tres inter alias ſolẽni
tates habebãt i qb⁹ oẽ maſculinũ debebat
i loco ſtatuto ſe pñtare dño.q̇ loc⁹ edifi
cato tẽplo hieroſolymis erat ihs igt exi
ſtẽs i capharnaũ:qꝛ vt dꝛ immediate qñ
iſtđ euãgeliũ poſt miraculũ factũ de aq̃
in vinũ ꝯuerſa i nuptijs:⁊ mr ei⁹ ⁊ fres
ei⁹ deſcẽderũt in capharnaũ.⁊ ibi mãſe
rũt nõ multis dieb⁹.qꝛ vt deo pñi redde
rẽt iuſticiã ſibi debitã ipꝫ i obſeruatiõe
ligaliũ honorãdo voluit ſicut ⁊ ceteri aſcẽ
dere hierlꝫ i ſolẽnitate paſcali.i q̃ dedit
nobis exẽplũ ſꝫ alchimiũ q̄ debem⁹ in
oib⁹ deũ adorare.⁊ ipſi⁹ monita pleni⁹
implere.¶ Sciẽdũ eſt aũt loquẽdo mo
ralit q̄ hic q̃tuor poſſum⁹ cõſiderare.ſcꝫ
Locum infectiuum qui relinquitur.
Terminum quietatiuuꝫ qui acquiritur.
Tempus menſuratũ quo progreditur.
Modum executiuum quo percipitur.
¶ Primo locũ infectiuũ q̇ relinq̃tur qꝛ ca
phar.q̇ ager pinguedinis iterpretat.ſiue
villa ꝯſolatiõis:intelligit hic mũd⁹ in q̇
volũt hoies mũdani viuere i ꝯſolatiõib⁹
⁊ delitijs carnis nõ aduertẽtes:qꝛ iux il
lud.j.Tim.v.Uidua q̇ i delitijs ẽ viuẽs
mortua ẽ.vñ eſt alia ciuitas Caphar.i q̃
hoies ſepi⁹ iſirmant.de q̃ dꝛ Io.4.Erat
q̇dã regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat caphar.
N ĩ p filiũ reguli q̇ nobilꝫ erat gñe:itel
ligit q̇libet hõ.quẽ ſic de⁹ nobilit fecit qꝛ
eũ ad imaginẽ ſuã dãs ſibi itellectũ:me
moriã ⁊ volũtatẽ:dedit ei dñiũ oiꝫ creatu
raꝝ corpaliũ dedit i ei⁹ ſuitiũ oia ſupce
leſtia corpa.ſ.celũ.ſtellas ⁊c.dedit iſup
ei miniſtros ãgelos ſctõs.parauit ẽt ei
ex ſua liberalitate qđ mai⁹ eſt oib⁹ cele
ſtẽ hereditatẽ.¶ Lꝫ aũt de⁹ creauerit ho
minẽ ita nobilẽ.tñ iuxta illud ps.Hõ cũ
in honore eſſet nõ itellexit ꝯparat⁹ ẽ iu
mẽtis inſipiẽtib⁹ ⁊ ſilis fact⁹ ẽ illis.vi
uẽdo.ſ.ſm deſideria carnis.⁊ tũc iſtar fi
lij reguli iſirmat.Sic aũt i Caphar.ex

ſtentibus cōminat xp̄s Matt.xi. Et tu caphar. nunq̄d vſq̧ ad celū exaltaberis vſq̧ in infernū deſcēdes. ¶ Scd̄o terminū quietatiuū q̄ acquirit: q2 hierl'm. Nā p hierl'z q̄ viſio pacis d2: intelligit illa ſupna hierl'z in qua beati quiete pacifice ꝛ clare deū cōtēplant. volentes aūt ad illā ciuitatē hieruſalē peruenire debēt Caphar. dimittere ſcz carnis deſideria relinquēdo: quib⁹ d2 Apoc. xviii. Exite de illa pp̄l's me⁹ ꝛ ne participes ſitis delictorū ei⁹ ꝛ de plagis ei⁹ nō accipiatis: qm̄ peruenerūt pctā eius vſq̧ ad celū ꝛ recordatus eſt dn̄s iniquitatē eius. ¶ Tertio ꝯſiderare poſſum⁹ tp̄s menſuratū quo ꝑgredit. q2 ꝑpe paſca. Nā paſca interp̄tat vno mō trāſitus tēpus quo relīquēdo caphar. i. delitijs corpalis vadim⁹ in hierl'm. i. ad celeſtiā patriā eſt tēpus paſce. i. trāſit⁹ quo trāſim⁹ de vitijs ad virtutes. vn̄ cuilibet d2 Numeri. xxi. Omnis vir bellator ꝛ armatus iordanē trāſeat donec ſubuertat dn̄s inimicos ſuos. Nā donec ſubuerſi ꝛ deuicti fuerit inimici dn̄i. i. vitia ꝛ pctā: quilibet d2 armatus eſſe donis ꝛ virtutib⁹. ꝛ ſic fortis bellator mūdū iſtū ſignatū p iordanem qui vno mō interpretat deſcenſus quia mūd⁹ deſcēdit ꝛ defluit cōtinue d2 trāſire vitia deſerēdo vt tādē ꝑueniat ad viſionez xp̄i, in gloria paradiſi. ¶ Quarto cōſiderare poſſum⁹ modū executiuū q̄ ꝑcipitur q2 aſcēdēdo. Nā p aſcenſum quo quis eleuat in altū dat intelligi ꝑfect⁹ ſu operib⁹ virtuoſis. hoīes igit q̄ volūt in ſupnā hierl'm ꝑgere nō debēt ad mūdana peccādo deſcēdere: ſz poti⁹ in altū aſcendere celeſtia cōtemplādo. dicēdo illud Eſa. ij. Venite aſcēdam⁹ ad montez dn̄i ad domū dei Jacob. et docebit nos vias ſuas ꝛ ambulabim⁹ in ſemitis ei⁹. ¶ Modus aūt aſcēdēdi in celum fuit figurat⁹ in aſcenſu helie in paradiſum terreſtrē: de quo ſnaliter d2. iiij. Reg. ij. ꝙ primo fuit in bethel. Secūdo i hierico. Tertio ad fluuiū iordanis ꝛ poſtmoduz in curru igneo fuit eleuat⁹ i celū. ¶ Sic hō qui vult in celū aſcendere primo debet ire in bethel que domus dei dicitur per quā intelligit anime cuiuſlibet hominis. que ideo dicit domus dei. quia in ipſa p ſuam gratiam inhabitat. debet igit ire ad ſuā aīam. ꝛ ipſam p cōtritionē purgare a pctīs iuxta conſiliū beati Jaco. d. in ca. ſua. j. ꝑpter qd̄ abijciētes oēm immūdiciā ꝛ abūdantiā malitie in māſuetudine ſuſcipite inſitū verbū qd̄ poteſt ſaluare aīas veſtras. ¶ Scd̄o d2 ire in hierico. Nam p hierico q̄ vno mō interpretat odor. intelligit bona ꝛ honeſta cōuerſatio quā hō debet habere: iuxta illud. j. Pe. ij. Conuerſationē veſtrā inter gentes habentes bonam. ¶ Tertio debet ire ad iordanē. Nā per iordanē qui vno mō interpretatur riuus vel fluuius iudicantis: intelligitur p̄ſſio ieſu chriſti qui debet iudicare mundum quia Jo. v. Pater dedit ei iudiciū facere: quia filius hominis eſt in qua paſſione fuit riuus vel fluui⁹ ſuus precioſus ſanguis quē pro nobis effudit. ad hanc debet hō aſcendere eam iugiter meditādo. iuxta illud. ij. pe. ij. Chriſto igit paſſo in carne ꝛ vos eadem cogitatione armamini. ¶ Quantum ad ſecundum dicit. ꝛ inuenit in templo ꝛc. Ubi quatuor poſſumus conſiderare: ſcz.

Occupationem indebitam.
Purgationem preualidam.
Rationem verificam.
Conſecutionem propheticam.

¶ Quātū ad primum dicit. ꝛ inuenit in tēplo ꝛc. in hoc enim qd̄ dicitur ꝙ chriſtus inuenit in tēplo dat intelligi ꝙ ipſe templum intrauit. vnde hic duo poſſumus conſiderare: ſcz.

Ex parte xp̄i exēplaritatē act⁹ virtuoſi.
Ex parte ſacerdotum cupiditatem lucri pernicioſi.

¶ Quātū ad primū dicit ꝙ ieſus xp̄s venit i tēplo ꝛc. vbi Beda. Dn̄s hierl'm adueniēs ꝯtinuo tēplū moratur⁹ adijt nobis dās exēplū vt q̄cūq̧ domū dei pris ingrediam⁹ dn̄m depcaturi. Quantū ad cupiditatē lucri ꝑnicioſi dicit ꝙ inuenit in tēplo vēdētes ꝛc. in lege q̄dē moſayca cōceſſum erat iudeis ne cōuerterent ad idola ſicut cetere nationes ꝙ offerebāt aīalia: ſacerdotes aūt illius tēporis cupiditate ducti fauebāt ea vēdi in tēplo ꝛ ibi numularios accōmodare pecuniā vt de oblatiōe null⁹ poſſet excuſare ſe. B. ſi

300

Bedam. Sciendū eſt aūt moraliter lo-
quendo q̄ p̄ illud tēplū intelligit q̄libet
xp̄ianus. qui tēplū dei ideo dr̄. q2 dñs in
ipo dicit habitare p̄ grãz vñ. ij. Corinth.
vi. Uos eſtis tēplū dei viui. Licet autē
iſtd tēplū deberet eſſe ſanctū vt eſſet tē-
plum dñi tñ aliqñ efficitur tēplū diabo
li p̄ culpā deformātem. hoc aūt dat no-
bis intelligi in illis q̄ in tēplo fuiſſe di
cunt in quo inuēta fuerūt quatuor gña
aīalū ſignātia multitudinē vitioꝝ. Jbi
eñi inuēta fuerūt boues oues colūbas
ꝛ numlarij. ¶ Nam p̄ boues cornutos
intelligit pctm̄ ſupbie. q2 ſicut erigit cor
nua ſic ſuperbꝰ in altum erigitur alios
contēnendo. p̄ columbas autē intelligi
tur peccatū luxurie. q2 ſicut colūba eſt
animal multotiēs pullificās qđ eſſe nō
pōt niſi multiplici coitu. ꝓpter qđ ꝛ co-
lumba. q. colens lumbos dicit. ſic luxu
rioſi ſemper appetunt delitias carnis.
Per numularios v̄o intelligit peccatū
auaritie. q2 ſicut numularij ſedēt ad bā
chū vt lucrentur. ſic auari ſunt ſolliciti
qualit̄ poſſint in hoc mundo ditari. q2
Eccli. v. Auarꝰ nō implebitur pecunia
Per oues aūt aīalia māſueta intelligit
peccatū hypocriſis q2 hypocrite humi-
les apparere volunt exteriꝰ ꝛ tñ inte-
rius pleni ſunt omni malo: de quo dicit
dñs Matt. vij. Attēdite a falſis prophe
tis qui veniunt ad vos in veſtimentis
ouium. intrinſecꝰ aūt ſunt lupi rapaces
a fru. eoꝝ co. eos. ¶ Quātū ad purga-
tionē perualidā dicit. ꝛ cum feciſſet q̄ſi
flagellū in volēte quidem corrigere de
bite tria inter alia requiruntur ſcꝫ.
Quod ſit ſeuerus quātum ad duros.
Manſuetus quātem ad dociles.
Diſcretus quātum ad omnes.
¶ Scđm hoc igit quātū ad xp̄m hoīes
corrigentem ꝛ templū expurgātem tria
poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Sagacitatem diſcretionis.
Seueritatem punitionis.
Lenitatem monitionis.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. ꝛ cū feciſſet ꝛc.
actꝰ enim diſcretionis eſt vt corripiēs
aliquē teneat modū cōuenientē offenſe
cū aliquis peccat fecit ſibi quaſi quedā
funē fortiſſimū quo ligat q2 Eſa. v. Ini
quitates ſue capiūt impiū a funibꝰ pctō
rū ſuoꝝ cōſtringunt. dum aūt continuat
tūc circūuoluit funē vt fortior fiat talis
bus cōminat dñs Judic. xvj. Qđ philiſ
tijm ligauerūt Sāſonē duobꝰ funibꝰ no
uis ꝛ tulerūt eū de petra etham. ¶ Ubi
ſciendū q̄ p̄ Sanſon qui interpretat ſol
fortis intelligit q̄libet hō. quē deꝰ inſtar
ſolis creauit clarū p̄ intellectū fortē per
liberū arbitriū qđ cogi nō pōt p̄ philiſ
tijm q̄ interp̄tātur cadentes intelligūt
demones q̄ ꝓpt pctm̄ ſupbie ceciderūt
de celo. p̄ duos aūt funes intelliguntur
pctm̄ cōmiſſiōis. ꝛ pctm̄ omiſſiōis q̄bus
demones ligāt hoīes: ꝛ tūc ipm afferūt
de petra ethā. i. a xp̄o cui fuerat p̄ius p̄
charitatē cōiunctꝰ. ¶ Quātū ad ſeueri
tatē punitiōis dicit oēs vendētes eie-
cit ꝛc. Nā ſm Bedā Dñs dolens aliqđ
in domū ſuā terrene eſſe negociatiōis
neqꝫ eoꝝ q̄ inhoneſta putarētur nego-
ciatores v̄o oēs expellit foras ꝛ eorum
res. ¶ Quātū ad lenitatē monitiōis di
cit ꝛ qui vendebāt colūbas dixit aufer-
te iſta hinc. Q2 eñi colūbe nō inficiebāt
tantū templū ſicut oues ꝛ boues. hinc
eſt q̄ faciliꝰ monet iſtos tñ nec hoc erat
licitū iō p̄cepit vt auferent inde. ¶ Per
iſta autē quatuor gña animaliū q̄ chriſtꝰ
eiecit de tēplo intelligūtur quatuor vi-
tia ſupradicta que hō dꝫ expellere a ſe-
ipſo ſignato p̄ tēplū ꝛ hoc facere dꝫ du-
pliciter. ¶ Primo cōſiderādo penā illis
vitijs deputatā. Nā exiſtens in pctō ſup
bie ſignato per boues cornutos dꝫ cōſi-
derare qualit̄ puniatur q2 Eſa. ij. Dies
dñi exercituū ſup oēm ſuperbū ꝛ excel-
ſum ꝛ arrogātē ꝛ hūiliabit. ¶ Exiſtens
in pctō luxurie ſignato p̄ colūbas vacā-
tes libidini. dꝫ cōſiderare qualr̄ puniat
q2 Apoc. xvj. Quātū glorificauit ſe ꝛ in
delitijs fuit tm̄ date illi tormentum ꝛ lu
ctū. ¶ Exiſtēs in pctō auaritie ſignato p̄
numularios deditos lucro terreno dꝫ
conſiderare qualr̄ puniat q2 Hiere. xxij.
Oculi tui v̄o ꝛ cor ad auaritiā. ꝛ ad ſan
guinē innocētē fundēdū ꝛ ad calūniā et
ad curſuꝫ mali opis ꝓpterea hec dr̄ dñs
ſepultura aſini ſepeliet putrefactꝰ ꝛ ꝓ
iectꝰ extra portas hierl̄m. ¶ Exiſtens
etiā in pctō hypocriſis ſignato p̄ oues

qui talis oſtēdit pellem ouinā ⁊ intus h͡z lupinā debet cōſiderare qualiter puniatur. q2 Job.xiij. Nō veniet in conſpectu ei⁹.ſ.dei omnis hypocrita. ⁊ quare q2 receperūt mercedem ſuā. ⁊ ideo Job.viij. ſpes hypocrite peribit. ¶ Scḋo d3 homo illa quatuor pctā expellere a ſeipſo cum flagello de funiculis. Nā in flagello de funiculis duo poſſum⁹ cōſiderare: ſcil3 ipſas chordulas q̄ ſunt de canabo. quod habet ortum a terra ⁊ lignum aliqḋ cui chordule alligātur. Per chordulas aūt debet a ſe peccatū ſupbie remouere cōſiderādo ꝙ inſtar chordulaꝝ de terra eſt ⁊ iterum cōuertetur in terrā ⁊ ſic nō ſupbire ſed magis humiliari. Per lignū autem debet alia tria remouere vitia. Nā ꝑ lignum crux ſiue paſſio xp̄i poteſt intelligi: ꝑ cui⁹ cōſiderationem debet homo a ſe remouere pctm̄ luxurie cōſiderādo xp̄m tot penis ⁊ dolorib⁹ ꝓ ipſo fuiſſe paſſuz. debet etiā remouere pctm̄ auaritie cōſiderādo ꝙ xp̄s in cruce ꝓ ipſo voluit denudari ⁊ liberaliter dare ſuum ſanguinē p̄cioſum. Debet etiā amouere peccatū hypocriſis conſiderādo ꝙ xp̄s in cruce nō fuit hypocrita aliud p̄tēdēs exterius ⁊ aliud exiſtens interius ſed ꝓ ip̄o voluit in dextero latere lācea apiri. ¶ Quātum ad rōnem veridicam dicit: ⁊ nolite facere ⁊c. Ratio enim quare xp̄s expulit ſupradicta de templo fuit q2 per hoc fiebat iniuriā patri ſuo du3 templū quod dedicatū ſibi fuerat ⁊ orōnis loc⁹ erat. erat mercatoribus plenū ꝓpter qḋ dixiſſe legit̄ Matt.xxj. Scriptū eſt dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabitur. vos autē feciſtis illam ſpeluncā latronū. ¶ Quātum ad conſecutionē ꝓpheticā dicit. recordati ẜo ſunt diſcipuli ⁊c. Nā dauid ꝓpheta hoc factū qḋ xp̄s fecit in emūdatione tēpli qḋ dicebatur domus dei videns in ſpiritu ⁊ cognoſcens iſtud ꝓcedere ex zelo iuſticie dicit. zel⁹ dom⁹ tue comedit me. cui⁹ ꝓphetie adimpletionē recordati ſunt diſcipuli audiuiſſe vt ſic potuerint dicere illḋ Eſa.ix. zel⁹ dom⁹ dn̄i exercituū faciet hec. Moralit̄ autē loquēdo ꝑ domū iſtā itelligit aīa3 cuiuſlibet hoīs: q̄ d3 eſſe dom⁹ dei per ſanctitatis decorem vn̄ p̄s. Domū tuam dn̄e decet ſctitudo. hāc aūt ſi xp̄s ieſus maculatā inueniet pctis ex dilectiōe quam habet ad ip̄a3 lauat ⁊ mūdificat ſuo ſanguine p̄cioſo. vn̄ Apoc.j. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̄is in ſanguine ſuo. Licet aūt ſic de⁹ nos dilexit. ꝓpter qḋ ⁊ nos ip̄m ẜſa vice debemus diligere iuxta illḋ.j.Jo.iiij. Nos ergo diligamus deū qm̄ ip̄e prior dilexit nos: pauci tn̄ ſunt q̄ eū diligūt ſ3 magis opa vitioſa. de q̄bus Jo.iij. Lux venit in mūdū ⁊ dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucem ⁊ quare ſubdit. quia eorum erāt mala opera.

¶ Secunda pars.

SEquit̄. Reſpōderūt ergo iudei ⁊c. vbi tāgit poteſtaté efficatie vigoroſe qḋ ꝓbat reſumptio corpalis. qñ enim aliquis videt aliquod opus magnum ⁊ inſolitū eſſe factū ab aliquo cui⁹ ignorat potentiā quare hoc fecerit ⁊ ſignū poteſtatis ipſius qḋ quidē dari debet. ſi rationabilit̄ queritur ẜm exigētiam queſtionis. qḋ q̄dē datum ſi ſit ad intelligēdū difficile debet intelligibili⁹ declarare. Quia igit̄ xp̄s fecerat opus valde mirabile poteſtatiue de tēplo numularios ⁊c. expellendo: ei⁹ potentiam iudei ignorabāt querūt ꝑ aliqḋ ſignum vt eos certificet de opere facto cū tanta potentia. ⁊ ẜm hoc hic quinq3 poſſum⁹ conſiderare ſcilicet.

Queſtionem rationabilem.
Solutionem mirabilem.
Dubitationem notabilem.
Explicationem intelligibilem.
Conſecutionem vniuerſalem.

¶ Quātū ad primū dicit. rn̄derūt ergo ⁊c. vbi Theo. q2 iudei videbāt dn̄3 talia facere cū poteſtate multa. ⁊ dicentē nolite facere domū p̄ris domū negociationis ſignū ab eo petūt. ¶ Quātū ad ſcḋ3 dicit rn̄dit ieſus ⁊c. iudei eīn ſignū q̄rebāt a xp̄o vt ſi daret eos poſſent in eo aliqḋ opinari dominium: vel ſi nō daret ꝙ ſaltē ab his q̄ faciebat ceſſaret. xp̄s aūt cognoſcens eoꝝ malitiā noluit eis dare ſignū deitatis ſue ſed humanitatis et mortis ſicut eīs fecit dn̄s ſignū de iona Matt.xvj. ¶ Quātū ad tertiū dicit. dixerūt ergo iudei ⁊c. Nā xp̄s dederat ſignū de corpore ſuo qḋ erat tēplū ſpūale in

301

dei autem intelligebant de materiali et ideo dicētes ſm Theologos ipm rep̄hendebāt. ¶ Quantum ad quartū dicit ille autem dicebat de templo corporis ſui. quia cū iudei illud qđ chriſtus dixerat de templo intelligebant: de materiali de quo xp̄s nō itelligebat hinc eſt ꝙ euangeliſta volēs explicare intentionem xp̄i dicit ꝙ loquebat de templo corporis ſui. nam corpus chriſti dicitur tēplum. ¶ Primo ratione diuine inhabitationis. quia ſicut diuinitas per vnionē hypoſtaticam habitat in humanitate. iuxta illud Coll'.ij. In q̄ habitat oīs plenitudo gratie diuinitatis corporaľr ſic corp⁹ xp̄i repreſentās eccľiam vnigenitum cōtinet q̄ eſt imago dei ꝛ gloria. ¶ Secūdo dicit tēplū ratiōe recōciliationis. nā ſicut in tēplo recōciliatio fiebat hoīs cū deo: ita p xp̄z recōciliati ſumus cū deo. iux illđ .ij. Cor.v. De⁹ erat in xp̄o mūdū recōciliās ſibi. ¶ Tertio dr templū ratione exauditiōis. Nā ſicut in tēplo fiunt orationes vt exaudiant a deo: ſic oēs p̄ces noſtras ad deū porrigimus vt exaudiant p xp̄m: in cuius ſignū omnēs orationes quas facit eccľia deo mediatore accipit. d. p dominum noſtrū ieſum chriſtum. ¶ Quantum ad quintū dicit. Cum ſurrexiſſet a mortuis ꝛc. vbi duo poſſumus conſiderare. ſcȝ

Temporis congruitatem.

Cognitionis claritatem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. Cū ergo ſurrexiſſet a mortuis. Nā diſcipľi añ reſurrectionē xp̄i mľta ignorabāt q̄ poſtea cognouerūt. ¶ Quātū ad cognitiōis claritatē dr. recordati ſūt ꝛc. poſt q̄ eñi xp̄s ſurrexiſſet a mortuis dedit diſcipulis ſuis intelligentiā vt cognoſcerēt q̄ erāt ſcripta de xp̄o. iuxta illđ Luce vltimo. Et tūc apuit eis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas. Duo aūt erāt ſm Chryſ. q̄ diſcipuli nō intelligebāt. vnū erat ꝙ xp̄s eſſet de⁹ qđ occulte dederat intelligere qñ ſe vocauit tēplū deitatis. d. ſoluite tēplū hoc aliud erat ꝙ debebat reſurgere qđ dedit itelligere qñ dixit excitabo illđ. Quis eñi añ reſurrectionem nō intellexerint. tñ poſt reſurrectionem clarius intellexerunt. ¶ Tertia pars.

Sequit. Cū aūt eſſet hieroſolymis ꝛc. vbi tāgit vniuerſalitatē familie groſe: qđ probat adheſio popularis. fruct⁹ q̄dē ꝛ vtilitas illoꝝ q̄ fecit xp̄s fuit cōuerſio ppľi adherētis ſibi p fidē ꝛ hoc eſt qđ hic dr. Cū aūt eſſet hieroſolymis in paſca multi crediderūt in nomine eius videntes ſigna que faciebat.

¶ Quarta pars.

Sequit. Ipſe autē ieſus nō credebat ſeipm eis ꝛc. vbi tāgit claritatē ſapiētie luminoſe. qđ pbat cognitio ſpūalis vel ſpecularis. chriſt⁹ quīdem qui mentes omniū cognoſcebat. lȝ aliq̄ de iudeis in ipſum crederēt. tamen ipſe nō credebat ſe eis: ꝛ ſecūdū hoc hic duo poſſumus conſiderare: ſcȝ.

Effectum chriſti mirabilem.

Cauſam dicti rationabilem.

¶ Quantū ad primū dicit. Ipſe autē ieſus ꝛc. vbi Augu. admirādo dicit. Quid igit vult hoc. illi credebāt in noīe ei⁹ ꝛ ipſe ieſus poſt nō credebat ſemetipſȝ eis cui poteſt reſponderi ſm Chryſo. vt ſic ſit ſenſus illoꝝ verborū ꝙ xp̄s nō credebat eis ſemetipm. quia imperfecte credebant. ꝛ ſic non attingebant ad pfectā noticiā xp̄i. ꝛ ideo nō reuelabat eis ſua ſecreta ſicut faciebat ſuis diſcipulis q̄ pfecte credebāt in ipm. ¶ Quātum ad ſecūdū dicit. eo ꝙ noſceret oēs ꝛc. vbi quātū ad xp̄i ſapientiā duo cōſidera: ſcȝ

Ipſius vniuerſalitatē oīa ambientem.

Ipſius profunditatē intima penetrātē.

¶ Quātū ad p̄mū dicit. eo ꝙ ipſe noſceret omnes. Nā ſapiētia xp̄i nō erat particularis vt ē ſciētia. ſȝ erat vniuerſalis qꝛ oīa cognoſcebat. vnde de ipſo Eccľi. xxiij. Omnia vidit ocul⁹ ei⁹. ¶ Quantū ad pfunditatē intima penetrantē dicit. ꝛ quia opus ei non erat ꝛc. vbi Chryſo. Nō indigebat ergo teſtibus nō propriorū plaſmatū mētem addiſcat. vt dei oīa illa intelligere et deducet me in opib⁹ meis ſobrie. ꝛ cuſtodiet me in ſua potētia. ꝛ erunt accepta opera mea ꝛ diſponā populum iuſte ꝛ ero dignus ſedium patris mei iuſte. Ad quas ſedes.

¶ Feria.iij. dominice quarte in quadrageſima. Sermo.xxiij.

Iam die feſto mediāte aſcēdit ieſus in tēplū ꝛ docebat ꝛc. Jo.vij. Rōnabile videt vt ille q̄ ʒ aliquos regere vel gubernare ſit ſapiētior in cognitione: virtuoſior in ꝯuerſatione: potentior in operatiōe: nobilior i gn̄atione. Qꝛ igit xp̄s reſpectu iudeoꝝ hec q̄tuor habuit. Qꝛ fuit ſapiētior ꝛc. vn̄ Apl's. Coloſ.ij. In q̄ ſunt oēs theſauri ſapiētie ꝛ ſciētie abſcōditi. hinc eſt ꝙ ipos potuit amore regere rephēdere ꝛ gubernare cōgruēt. q̄ q̄tuor euāgeliſta in hoc euāgelio fuiſſe teſtatur in xp̄o in quo quatuor tāgit ſcʒ.
Cognitionem ſapientie luminoſe.
Oſtentionem potentie virtuoſe.
Operationem potentie vigoroſe.
Conditionem exiſtentie generoſe.
¶ Primū pbat pplo'ꝝ eruditio. ſcd'ʒ opprobrioꝝ ſuperatio. tertiū miraculorū ppetratio. quartū faſtigioꝝ explicatio Primū in pncipio. ſcd'ʒ ibi. nōne Moy. ꝛc. tertiū ibi. rn̄dit ieſus ꝛc. quartū ibi. dicebāt ergo q̄dā ꝛc. ¶ Prima pars.

Quantū ad pmum. vbi tangit ꝛc. qd̄ pbat ꝛc. dicit. Jam die feſto mediāte ꝛc. Nā quando aliquis facit aliquē actū magnificum ꝛ inſolitum videntes vt plurimū admirātur. cu⁹ admirationis debet afferri materia ne animus videntiū rem teneat in ſuſpēſo. ꝛ ſm hoc hic quinqꝫ poſſumus conſiderare ſcʒ.
Inſtructionem magiſtralem.
Suſpenſionem popularem.
Declarationem realem.
Monitionem ſalutarem.
Probationem rationalem.
¶ Quātū ad pmū dicit. Jam die ꝛc. Nā iſtud feſtū fuit ſcenophegia qd̄ idē qd̄ fixio tabernacloꝝ ꝛ hebat qndecim i mēſis ſeptimi. i. ſeptēbris. ꝛ qꝛ templū erat locus ſacer. ꝛ qꝛ ad ipſum conueniebat multitudo populi. Ideo xp̄s aſcendit vt doceret in tēplo ad euitādā ſuſpitionēʒ ad ſuadendā deuotionē. ꝛ ſignificandā nr̄am redēptionē. vnde pōt figurari per Eſdrā de q̄ dr. ij. Eſdre. viij. Qd̄ Eſdras magnā diſciplinā obtinebat ne preteriret quicq̄ eoꝝ que eſſent ex lege domini ꝛ pceptis docendo vniuerſum iſrael omnē iuſticiam ꝛ iudicium. Ubi ſciēdū ꝙ p Eſdrā qui interp̄tatur adiutor: intelligitur xp̄s qui eſt noſter adiutor. Jſte curā habuit ſeruādi legem. iuxta qd̄ dicit Matt. v. Nolite putare quoniā veni ſoluere legem ſed adimplere. ꝛ nō ſolū ipſam obſeruauit: ſʒ alios docuit obſeruandā. Nā docuit vniuerſum iſrael. i. totum gen⁹ humanum oēm iuſticiā ꝛ iudicium obſeruare. d. Matt. vj. Primū q̄rite regnum dei ꝛ iuſticiā ei⁹: ꝛ hec omnia adjicient vobis: ad hāc audiendam inuitat xp̄s quēlibet fidelē. d. Prouer b. xxij. Appone cor tuū ad doctrinā meaʒ que pulchra erit tibi cum ſeruaueris in corde tuo. ꝛ redūdabit in labiis tuis: vt ſit in deo fiducia tua. Sʒ licet xp̄s ſic homines ad ſuā doctrinā inuitat. tn̄ multi ipſam nō audiētes. ſed magis ſequūtur doctrinam diabolicā ꝛ carnalem de q̄b⁹ rephēdēdo dicit dn̄s figuratiue Apoca. ij. habes inq̄t angelo. i. epiſcopo tenentes doctrinam Balaan qui docebat Balac mittere ſcādalū corā filijs iſrael edere ꝛ fornicari. Ubi ſciēdum ꝙ p Balaan qui interp̄tatur vanus intelligitur diabolus qui vanus dici potuit: quādo diuinā excellētiā appetiuit. ꝛ p Balac q̄ interpretat abſorbēs fratrē: intelligit ſenſualitas in hoīe cui⁹ frater dici pōt rōnalis anima pter cōiunctionē quaʒ habuit quā abſorbere dicit dū ipſa ad ſe trahit. p filios autē iſrael qui videns deum dicitur: intelligitur ratiōalis aīa. cui⁹ eſt pprium clare rem cōtemplari. Balaan igit. i. diabolus docet Balac. i. ſenſualitatē iſtam alliciēdo ſuis malis ſuggeſtionib⁹ vt mittat ſcādalum corā filijs iſrael. i. aīa rationali. ipſaʒ ad ſe trahendo vt ſibi in delectatiōib⁹ carnis cōſentiat per quod adomino ſpiritualiter auertat oīno. ¶ Quātū ad ſcd'm dicit. ꝛ mirabātur iudei ꝛc. Ubi Aug. ꝛ vn̄ admiratio ꝛ ſubdēs reſpōdet. qꝛ multi nouerāt vbi natus quemadmodū erat educatus nūq̄ viderāt eū literas diſcentē: audiebāt tamē de lege diſputantē legis teſtimonia pferentem que nemo poſſet niſi literas legiſſet. et iō admirabantur

302

ſed nõ omnes cõuertebant. ex quo appa
ret eoꝝ obſtinatio mala. ¶ Quãtum ad
tertium dr. Reſpondit ieſus ⁊c. Chriſtus
quidem vidẽs iudeos mirãtes qualiter
ſic docebat cũ literas non didiciſſet. de-
terminat eis qualiter iſtud erat. oſtẽdẽs
ꝙ doctrina ſua erat a deo pr̃e. Lȝ aũt vi-
deat repugnãtia in ꝟbis xp̃i: q2 dt mea
doctrina nõ eſt mea. tñ ibi nulla eſt con
tradictio. q2 ſm Aug. primo de trinitate
ſm aliud ſuã dixit: ſm aliud non ſuã. ſm
formã dei ſuã: ſm formã hoīs nõ ſuam.
¶ Quantũ ad quartũ dt. Si quis volue
rit voluntatẽ eius facere ⁊c. Xp̃s enim hic
dat ↄſiliũ qualiter poſſunt intelligi ver-
ba p̄dicta. ¶ Quãtum ad quintum dt q2
ſemetipſo loquit. gloriã propriã querit.
xp̃s quidẽ volẽs oſtẽdere doctrinã ſuã
a ſeipſo nõ habere ſed a pr̃e ꝓbat hoc ꝑ
ratiõẽ ab humana ↄſuetudine ſumptã.
Nã cõſuetudo eſt inter homines qui vo
lunt aliquã doctrinam docere tanꝗ̃ ſuam
q̃runt gloriam propriã ⁊ ſe inaniter oſtẽ
tare. qui aũt alterius doctrinã recitat nõ
querit gloriã propriã ſȝ illius cuius eſt
talis doctrina. his igitur ſuppoſitis xp̃s
ſic arguit. qui doctrinã propriaȝ inſtruit
quaſi ex ſemetipſo loquens querit glo-
riam propriã: ſed ego nõ quero gloriam
propriam ſȝ eius qui miſit me: ergo non
doceo doctrinam meã tanꝗ̃ propriam:
ſed tanꝗ̃ doctrinã originẽ habentem a
patre ⁊ ex hoc duo ſequunt. vnum eſt ꝙ
ipſe eſt doctor verax: aliud eſt ꝙ doctrina
ſua eſt veriſſima. ¶ Secunda pars.

[S]Equit. Nonne Moy. ⁊c. vbi
tangit oſtẽſionẽ patiẽtie vir
tuoſe. quod ꝓbat opprobrio
rũ ſupportatio. vbi tria poſ
ſumus conſiderare: ſcȝ

Reſponſionem diſplicibilem.
Probationem rationabilem.
Obiurgationem deteſtabilem.

¶ Quantũ ad primũ dt. nonne Moy. ⁊c.
Iudei enim imponebant duo xp̃o. vnuȝ
ꝙ ſe faciebat equalẽ deo. ⁊ ad iſtud reſpõ-
dit xp̃s ſuperius qñ dicit doctrinã ſuaȝ
eſſe doctrinã dei. Aliud ꝙ non obſerua
bat legẽ violãdo ſabbatũ. ad iſtud reſpõ-
dẽs. ⁊ hic oſtendẽs ꝙ ipſi ſunt preuarica
tores legis non ipſe. ⁊ ꝑ cõſequens non
debẽt ipȝ arguere. ⁊ põt eſſe talis ratio.
ad trãſgreſſores legis nõ pertinet alios
rep̄hendere de legis tranſgreſſione quã
dicitis me facere. ¶ Quãtũ ad ſcdm dt.
q̄d me queritis interficere. in lege qui-
dem ſcriptum erat a dño ꝙ nullus inno-
cẽs interficeret. iuxͣ qd dr Exo. xxiii. In
nocentẽ ⁊ iuſtũ nõ interficias. cũ igit in
nocẽtẽ ⁊ iuſtũ q̃rerẽt xp̃m interficere iu
dei. hinc eſt ꝙ legẽ nõ obſeruabant. vbi
Aug. Si legẽ facerẽt in ipſis literis xp̃ȝ
cognoſcerẽt ⁊ p̄ntẽ nõ occiderẽt. ¶ Quã-
tũ ad tertiũ dicit. r̃ndit turba ⁊ dixit de-
monium habes ⁊c. turba enim audiens
rep̄rehenſionem xp̃i nõ reſpõdit per or-
dinem ad illud qđ xp̃s dicebat arguens
ipſos ꝙ legẽ nõ obſeruabant. ſed turba
ſtatim ad iniuriam ſe cõuertit vt verifi-
catũ fuerit illud Prouer. ix. Qui arguit
impiũ grauat maculã ſibi. quanta vero
fuerit iſta iniuria audi Aug. Ei dictus
eſt ꝙ demoniũ haberet qui demones ex
pellebat magis xp̃i demonſtratur patiẽ
tia. dum iniuriãtibus noluit reſponde-
re iniurias. vnde Aug. Dñs autem non
turbatus ſed in ſua veritate trãquillus nõ
reddit maledictũ ꝓ maledicto. Iſtam au
tem patientiam exemplo chriſti ieſu de
bet quilibet fidelis chriſtianus habere.
iuxta illud. i. Tim. ii. Patientes eſtote
ad omnes. cuius cauſam aſſignans beatus
Iacobus in can. ſua. i. d. pacientia auteȝ
opus perfectuȝ habet. ⁊ hinc eſt ꝙ dicit
chriſtus Luc. xxi. In paciẽtia veſtra poſ
ſidebitis animas veſtras: paciẽtia autẽ
ſm Grego. eſt aliena mala equanimiter
perpeti contra eum quoqȝ qui mala irro
gat nullo dolore morderi. Sciendum eſt
autẽ circa illatas iniurias quadruplex
remedium reperit ſm Senecam. ¶ Pri
mum eſt ꝙ iniuria conuertatur in ludũ
⁊ ſolacium. ¶ Secundum eſt homo mul
ta videre diſſimulet: ⁊ audire. ¶ Tertiũ
eſt negare ſe iniuriã p̄cepiſſe. magnani-
mus enim nihil dȝ ſibi iniuriã reputare.
¶ Quartũ eſt iniurias obliuiõi tradere.
nã vt ipſe dt iniuriaꝝ remediũ eſt obli-
uio. ⁊ ad hoc admonet quilȝ Eccli. x. vbi
dr. oĩs iniurie primi tui ne memineris:
⁊ nihil agas in iniurie in operibus.

¶ Tertia pars.

Sequit. Respōdit ieſus ₇c. vbi tāgit operationē potētie vigoroſe: quod probat miraculorum perpetratio. xp̄s quidē qui ꝑ ſuā infinitam potētiam multa faciebat: quorum aliqua faciens in ſabbato reprehēdebat a iudeis inuidentib⁹ ꝙ ſicut trāſgreſſor legis ſabbatū violabat: ipſe vero tanꝙ̄ bon⁹ magiſter ₇ ſciētific⁹ eos inſtruēdos demōſtrabat ſe legē nō tranſgredi nec ſabbatum violare. Secundū hoc igit hic tria poſſumus conſiderare: ſcʒ

Medicamentum oſtenſiuum potentie.
Argumentum reprehenſiuum malitie.
Documentum aſſecutiuum prudentie.

¶ Quātū ad primū dr. Respōdit ieſus ₇c. ieſus enim ſanauerat vnum hominē paralyticū de quo hic nō ſpecialiter fit mētio quis fuerit ſʒ forte fuit ille qui lōgo tempore iacuerat ad piſcinā quē xp̄s vt habet Jo.v. Sanauit in ſabbato. qđ videntes iudei mirati ſunt ſimul ₇ turbati. vn̄ Augu. Fecit bonam rem ₇ turbati ſunt. q₂ ſaluum fecit hominem ſabbato. ¶ Quantū ad ſcd̄m dr. propterea Moy. dicit vobis circūciſionē. Nā iudei vidētes ꝙ xp̄s ſanabat hoīes ſabbatis dicebāt eū legem ſoluere ₇ eſſe contrarium deo iuxta qđ dixerūt Jo.ix. Nō eſt hic hō a deo q̄ ſabbatū nō cuſtodit. ₇ iō chriſtus oſtēdit ex hoc ꝙ ſanabat ſabbatis non erat legis trāſgreſſor ₇ intēdit talē rōnē circūcidere hoīem in ſabbato legē non ſoluit igit multomagis ſanare totū hominē in ſabbato legē nō ſoluit. ſed ſabbato circūcidītis hoīem igit. quare mihi indignamini q₂ totū hoīem ſanū feci in ſabbato. Spiritualr̄ aūt loquēdo dicere poſſum⁹ ꝙ circūciſio in veteri teſtamento figura fuit illi⁹ qđ eſt poſtmodū factū in nouo. ¶ Ubi primo ſciēdū eſt ꝙ circūciſio fiebat in illo mēbro ꝑ qđ trāſfunditur originale peccatū qđ eſt mēbrū virile ꝑ qđ hoīes ꝓpagāt. ¶ Scđo fiebat cū lapidis cultellis. ¶ Tertio fiebat die octaua. ¶ Significāt aūt iſta. Primo ꝙ homo cōcipit cū pctō vn̄ p̄s. Ecce enim in iniquitatibus ꝯcept⁹ ſum: ₇ in peccatis cōcepit me mater mea. ¶ Secundo ſignat ꝙ ab originali peccato ₇ ab alijs vitijs mūdamur ꝑ xp̄m: q₂ iuxta illud. j. Cor.x. Petra aūt erat xp̄s inſtar cultelli petrini cū quo fiebat circūciſio. vn̄ Aug. Nam mūdat de⁹ cū quo naſcimur a vitio q̄ male viuēdo addim⁹ niſi ꝑ xp̄ʒ cultellis eīn petrinis circūcidebāt ₇ petrā nomine chriſtū ſignificabant. ¶ Tertio ſignabat reſurrectionē noſtrā q₂ chriſt⁹ reſurrexit octaua die q₂ p̄ma poſt ſabbatum inſtar octaue die in quo fiebat circūciſio corporalis q₂ tunc a nobis amouebitur oē malū ₇ habebim⁹ oē bonū. vnde Aug. Jđ aūt octaua q₂ poſt quintū ſabbati dn̄s die dn̄ico reſurrexit ip̄a autē reſurrectio nos circūcidit. i. abſtulit deſideria carnalia. ¶ Quarto ſignat moralr̄ ꝙ debem⁹ vitia a nr̄is cordib⁹ amputare. iux̄ illđ qđ dixit Moy. filijs iſrl̄. Deut.x. circūcidite p̄putiū cordis vr̄i ₇ ceruicē veſtrā ne induretis ampli⁹. Tāto autē maior cura vobis dʒ eē de circūciſione ₇ ſanatiōe mētis ꝙ̄ corporis quāto aīa nobilior eſt corpe. cui⁹ p̄eminētiā cognoſci pōt ex trib⁹. ¶ Primo rōne dignitatis nā corp⁹ fabricatū eſt de terra ſʒ aīa ad imaginē dei facta. ¶ Secundo ratiōe nobilitatis. Nam anima ē cauſa oīm bonorum et malorum: corpus autē de ſe nullū bonum poteſt velle: nec malum etiā facere plusꝙ̄ lapis vel lignuʒ. ¶ Tertio ratiōe felicitatis. Nā in celeſti patria redūdabit gloria anime in corpus ₇ nō ecōtrario. Unde dicitur Eccli. xiiij. Fili in māſuetudine poſſide animā tuam. ₇ da illi honorē ſm meritū ſuum. ¶ Quantum ad tertiū dicit nolite iudicare ſm faciem. Judicium autē ſm faciē poteſt duobus modis accipi. vno mō ꝓ iudicio p̄cipitū ₇ iſtud prohibetur. Nam homo nō dʒ eſſe preceps in iudicando. ita ꝙ ſtatim ſine examinatiōe debita ſententiā proferat ſʒ cauſaʒ facti inueſtigare vt eſt poſſibile. Alio modo/per pſonarum acceptionē ₇ hoc prohibet. Nā homo non debet in iudicio perſonā cōſiderare ſʒ cauſam. iuxta qđ dicit Leuit.xix. Nō facies qđ iniquū eſt nec iniuſte iudicabis. nō conſideres perſonā pauperis nec honores vultū potētes ſʒ iuſte iudica ꝓximo tuo. qđlibet autē horū ꝓhibet a domino. d. nolite iudicare ₇c. Judei igit ꝓferebāt Moy. xp̄o q₂ reputabāt ipſum

dignioꝛē ſm exiſtimationem ſuā. Quis xp̄s eſſet eo dignioꝛ ſicut opa demõſtrabāt. ⁊ hoc iudiciū xp̄s ꝓhibet cū dt. nolite ſm facieꝫ iudicare: idē ſm opinionē veſtrā falſam ſed ex rebus ipſis que fecit Moy. ⁊ ex. illis q̄ facio que ſunt ſatis maioꝛa. ¶ Quarta pars.

Sequitur. Dicebāt quidā ex illis ⁊c. vbi tāgit cõditionē exiſtentie generoſe. qđ probat ſaſtigio ⁊ explicatio. Nam xp̄s non vt timidus. ſed vt potēs dñs predicabat: qꝛ iuxta illud Mar. vij. Erat docēs ſicut poteſtatē habēs hic ꝙ turba doctrinā ei⁹ audiēs. ſciens ꝙ principes ſacerdotū q̄rebāt eum interficere mirabat ⁊ dubitabat ex cuius doctrina fuit effect⁹ differēs cõſecutū. Scđꝫ hoc igit hic tria poſſum⁹ ꝯſiderare ſcꝫ.

Dubietatem exhibitionis.
Dignitatem proceſſionis.
Diuerſitatem conſecutionis.

¶ Quantū ad primū dt. Dixerunt ergo quidam ⁊c. Nā aliqui cognoſcētes malitiā principū ⁊ ſacerdotum contra xp̄m ⁊ ipſum nõ tenentiū. non cognoſcentes igit potentiā dubitabant vtrū cognouiſſent ipſum eſſe xp̄m ſm Aug. ⁊ propter hoc dimitterent ipm ⁊ qꝛ non cognoſcebant ipm dicebāt ſed hūc ſcim⁹ vnde ſit xp̄s aūt cum venerit nemo ſcit vnde ſit. ¶ Quātū ad ſcđm dt. Clamabat igit ieſus ⁊c. ſicut eñ erat duplex natura. Sic in ipſo erat duplex natiuitas. vna tēporalis ſm naturā humanā. alia eternalis q̄tū ad naturā diuinā. ¶ Quātū igit ad tēpoꝛalem ſm naturam humanā poterāt aliqua ſcire iudei. ¶ Quātū ad originē eternalē ſm naturā diuinam incõprehēſibilis erat. ⁊ ſm hoc hic duo poſſum⁹ conſiderare ſcilicet.

Expreſſionem natiuitatis temporalis ſm humanitatem.
Et eternalis ſm deitatem.

¶ Quātū ad p̄mū dt. Clamabat ergo ieſus ⁊c. li eñ iudei ignoꝛarēt partū virginis tñ ſciebāt ꝙ xp̄s fuerat in bethleem natus. ⁊ in nazareth educatus. ⁊ ideo dicit ieſus. ⁊ neſcitis ⁊ vnde ſum ſcitis. ¶ Quātū ad expreſſionem natiuitatis eternalis dt. ⁊ a meipſo nõ veni. Nā natiuitas xp̄i ſm deitatē erat iudeis ignota nec ipꝫ cognoſcebāt. vñ hilari⁹. vj. de trinitate. Qđ ipe ſit neſcit dū ignoꝛat a quo ſit nõ eñ filiū confitetur qui negat natum. nec natum intelligit qui putabit eſſe ex nihilo. q. d. ꝙ fili⁹ nõ ex ſeipſo eſt nec ex nihilo ſed a patre. ¶ Quātum ad tertiū dicit. Querebāt ergo eū appꝛehēdere ⁊c. vbi duo poſſum⁹ cõſiderare ſcꝫ.

Inuidoꝛum malitiam perſequentem.
Deuotoꝛum reuerentiam adherentem.

¶ Quātū ad primū dicit. q̄rebant ergo ⁊c. textus eſt clarus. ¶ Quātū ad deuotoꝛū reuerentiā adherentē dicit. de turba autē multi crediderunt in eū. vbi Augu. Humiles ⁊ paupes ſaluos faciebat dñs. turba eñ que ſuā egritudinem cito vidit etiam illis medicinaꝫ ſine dilatione cognouit. ⁊ qꝛ cognouit. i. credidit et ipſi firmiter adheſit. ideo meruit ab ipo premiari. qꝛ ipſe dicit Jo. iij. Qui credit in filiū habet vitā eternaꝫ. Ad quam ⁊c.

¶ Feria. iiij. dñice. iiij. in. xl. Sermo. xxiiij.

Preteriens ieſus vidit cecū a natiuitate ⁊c. Jo. ix. Fili⁹ q̄dē hꝫ tria a patre. ſ. eſſe. Nutrimentū. Et documētū. ꝓpter qꝛ fili⁹ patri tria dꝫ. Nā ꝓpter eſſe dꝫ ſibi honoꝛē ⁊ reuerētiā. vñ Eccleſiaſtici. iij. Honoꝛa patrē tuū vt ꝑueniat tibi benedictio ꝓpter nutrimentū debet ſibi bñficiū ⁊ ſubuentioneꝫ. vnde Eccli. iij. Qui timet dñm honoꝛat parētes ⁊ quaſi dominis ſeruiet his q̄ ſe genuerūt in opere ⁊ ſermone. propter documētum. debet ſibi timoꝛem ⁊ obediētiā. vnde Colloſ. iij. Filij obedite parentibus per omnia. Quia igit xp̄s eſt pater ſpūalis humani generis ab eo habemus.

Eſſe gratie.
Nutrimentum euchariſtie.
Documentum ſapientie.

Sicut in iſto ceco nato oſtēdit: inſtar p̄ hūani generis dedit ⁊ grē illuminatōe Nutrimētū euchariſtie in ſui manifeſtatione. ⁊ documētū ſapiētie in ſalubri exhortatiōe. hinc eſt ꝙ iſtar hui⁹ ceci q̄ ipꝫ adoꝛauit dꝫ ſibi reuerentiā qꝛ excuſauit

beneficentiā.qꝛ ipſi obtēperauerit obediē tiā.de quo ceco fit mētio in euāgelio ho dierno in quo euāgeliſta ſex tangit:ſcꝫ.
Poteſtatem operantem celerius.
Dubietatem anxiantem incertius.
Malignitatem calūniantem inuidius.
Sedulitatem inquirentem ſolertius.
Duplicitatem ſimulantem ſagatius.
Pietatem miſerantem benignius.
¶ Primū pbat reſtitutio organoꝝ.Se cūdū admiratio ꝓximoꝝ.Tertiū repre hēſio detractoꝝ.Quartum inueſtigatio cognatoꝝ.Quintū pſuaſio debitoꝝ.Se xtū reuelatio ſecretoꝝ.Primuꝫ in prin. Scdm ibi.itaqꝫ vicini ꝛc.Tertiū ibi.et dixerunt ei vbi eſt ꝛc.Quartū ibi.nō eū crediderunt ergo ꝛc.Quintum ibi.voca uerāt ergo rurſum ꝛc.Sextum ibi.audi uit ieſus quia ꝛc. ¶ Prima pars.

Quātū ad primū.vbi tāgit ꝛc. qꝺ pbat ꝛc.dꝛ pteriēs ieſus ꝛc.Ad viꝝ qdē prudētē ꝛ mā ſuetū ꝙtū eſt in ſe ptinet ma litiā mitigare.xp̄s igitur dei virtꝰ ꝛ ſapiētia.vidēs iudeoꝝ ſeuitiā qꝛ volebāt in ipꝫ irruere cū lapidibꝰ vt ha bet in pcedēti euāgelio vbi dꝛ ih̄s antē abſcondit ſe ꝛ exiuit de templo.vt antē coꝝ emolliret duritiē ſicut hic dicit ce cū illuminauit.hic igit quatuor poſſu mus conſiderare:ſcꝫ.
Inſpectionem macule deformantis.
Requiſitionem cauſe demerentis.
Declarationem materie inducentis.
Oſtenſionem potentie excellentis.
¶ Quātū ad primū dꝛ.pteriēs ieſus ꝛc. qꝛ em̄ multis modis cecitas ineſſe pōt holbꝰ vt ſciamꝰ qualiter iſti acciderat di cit euāgeliſta ꝙ erat a ſua natiuitate ce cus ꝛ vt xp̄s daret diſcipl'is materiā in quirēdi eū inſpexit diligēter.¶ Quātū ad ſcdm dꝛ.ꝛ iterrogauerūt eū diſcipuli ꝛc.Nā diſcipuli moti fuerunt vt hanc q̄ ſtionē facerēt qꝛ vt dꝛ Jo.v.ꝙ poſtq̄ xp̄s ſanauerat paralyticū iacentē ad piſcinā dixit ei ecce iā ſanꝰ factꝰ es iā noli pec care ne deteriꝰ tibi ↄtingat.ꝛ ex hoc opi nabant diſcipl'i ꝙ cecitas ineſſet hoi p pter alicuiꝰ peccatū ꝛ iō querunt ſi hic peccauit an parētes eiꝰ.nō hic qꝛ a na tiuitate cecꝰ:ſꝫ neqꝫ filiꝰ p patre dꝫ ſuſti nere penā.¶ Quantū ad tertiū dicit re ſpondit ieſus ꝛc.Nā qui ſufficiēter vult reſpōdere dꝫ ſue reſpōſionis cauſaꝫ ſuf ficientē ptētibꝰ aſſignare.ꝛ ſm hoc hic duo poſſumus conſiderare:ſcꝫ
Concluſionis propoſite verā ſolutionē.
Solutionis date claram probationem.
¶ Quātū ad pmū dꝛ rn̄dit ieſus ꝛc.licet em̄ quilꝫ hō de cōi lege naſcat cū origi nali pctō.ꝑpter qꝺ p̄s.Ecce em̄ in iniq tatibꝰ cōceptꝰ ſum:ꝛ in pctis ↄcepit me mr̄ mea.ſil'r etiā dum in hoc mūdo viuit multa cōmittit peccata quia iuxta illud Eccl'i.vij.Nō eſt hō iuſtꝰ in terra qui fa ciet bonū ꝛ nō peccet.ꝛ ſic nec cecꝰ nec parētes eiꝰ excuſari poterāt a peccatis tn̄ nō ꝑpter hoc factū eſt vt naſceret ce cus ꝛ ſubdit cauſam.di.ſꝫ vt manifeſten tur opa dei in illo.¶ Quātū ad ſolutio nis date clarā ꝓbationē dꝛ.me oportet operari.vbi xp̄s intēdit talē rōnē.vnuſ quiſqꝫ dꝫ opari dū tp̄s eſt operādi.ſꝫ nūc cū dies eſt tp̄s eſt aptū operatiōi p quā manifeſtet ille qui miſit me cuiuſmodi ſunt opa miraculoſa.igit nūc debeo fa cere miracula ꝛ ſic cecum illuminare vt manifeſtētur opa dei in illo.p diē aūt de quo dꝛ hic intelligit ſeipm̄.p talē rōnem dies eſt ex p̄ſentia lucis.ſed ego ſum lux qꝛ dum ſum in mundo lux ſum mundi ergo dies eſt ex p̄ſentia mea.¶ Quātū ad quartū dꝛ.hoc cū dixiſſet ꝛc.vbi tria poſſumus conſiderare:ſcꝫ
Actum ſingularitatis miſericordie.
Preceptum auctoritatis ſumme.
Effectum vniuerſalitatis magne.
¶ Quātū ad primū dꝛ.hoc cum dixiſſet ꝛc.In prima qdē creatiōe.vt ptꝫ Gen̄.ij. deꝰ formauit hoiem de limo terre vt igi tur xp̄s ſe creatorē primū oñderet in cu ratiōe ceci voluit vti luto:ſꝫ ſine mate ria ſm Chry.potuiſſet ocl'os reformare.
¶ Quātū ad pceptū autoritatis ſumme dꝛ.ꝛ dꝛ ei vade ꝛc.Syloe ē qdā fons ad radicē mōtis ſyō.vbi nō lōge eſt in quo quoddā ſtagnū recipit aqua de fonte.ꝛ iſtud ſtagnū aliqn̄ vocat natatoria ſicut hic aliqn̄ vocat piſcina.¶ Quantū ad ef fectū vniuerſalitatis magne dꝛ.abijt er go ꝛ lauit ꝛc.magnā quidē vtilitatē con ſecutus eſt hic cecus.quia viſuꝫ quē nō

304

habebat recepit.qđ quē de cōgruo pmeruit:qꝛ fuit obediēs xpo.Nā ſin pe.preceptū dñi lucidū illuminās oc'los.Sciēdū eſt aūt circa iſtā partem loquēdo moraliť ꝙ ꝑ iſtū cecū generaliť pōt intelligi totū gen' humanū.ꝛ ſingulariter qlibet exiſtēs in pctō mortali.Nā quilibet exiſtēs in peccato mortali cecus dr.qꝛ lumē grē amiſit.Inſtar autē cecitatis corporalis cauſate diuerſimode reperio multiplicem cecitatem ſpūalē.Nā cecitas corporalis pmo cauſať per nimium fumum. vñ Prouer.x.Sicut acetū dētib' ꝛ fum' oculis:ſic piger his qui miſerunt eum.ꝛ inſtar hui' cecitatis eſt cecitas i anima ſpūalis ꝑ pctm̄ ſuperbie ꝑ qđ homo inſtar fumi ſemper eleuatur in altum.Sz reuera ſicut fum' poſt modicū tempus euaneſcit.Sic ſuperbus deijciť in infernū.ꝛ talis cecitas pōt figurari per Elymas magi arrogātis ſuperbiā:de quo dr Act.xiij.Qđ cū tanꝙ̄ ſuperb' reſiſteret Paulo ꝛ Barnabe dixit ſibi paul'.O plene oī dolo ꝛ oī fallacia fili diaboli inimice omnis iuſticie nō deſinis ſubuertere vias domini rectas.ꝛ nūc ecce man' dñi ſuper te ꝛ eris cecus nō vidēs ſolē vſqꝫ ad tēp'.et cōfeſtim cecidit ſup eū caligo ꝛ tenebre.¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ Elymas magū reſiſtentē apoſtolis intelliguntur ſupbi q ſemper veritati reſiſtūt:quibus poteſt dici illud Act.vij.dura ceruice ꝛ incircūciſis cordib' ꝛ aurib' vos ſemꝑ ſpirituiſancto reſtitiſtis.tales aūt excecat dominus ſuā gratiā ſubtrahendo.qꝛ Iacobi.iiij.ſuperbis deus reſiſtit humilibus dat grām ſuā.¶ Scđo cātur cecitas corporalis ꝑpter nimiū ſplēdorē vel lucē. Inſtar aūt huius eſt cecitas i aīa ſpūalis ꝑpter pctm̄ vane glorie ꝑpter qđ homo vult corā aliis apparere de talib' dicit Eph.iiij.Alienati ſunt a via dei ꝑ ignorātiā q̄ eſt in illis ꝑpter cecitatē cordis ipſorum.¶ Tertio cātur ꝑpter nimiā tenebrā.Nā hō tāto tēpore poſſet ſtare in tenebris ꝙ amitteret viſum inſtar hui' eſt cecitas in aīa ſpūalis ꝑpter peccatū inuidie.Nā inuidus ſemꝑ eſt obſcur' et tenebroſus:nec aliquē reſpicit oculo recto iuxta illđ Eccl'i.xiiij.Nequā ē ocul' inuidi et auertēs faciem ſuā ꝛ deſpiciēs aīam ſuā:ꝛ ꝑ ꝯñs cec'.¶ Quarto cātur cecitas corporalis propter nimiū calorē. Sicut ptz de illis qui ex vaſe ferreo vel eneo bacilanť.inſtar aūt hui' eſt cecitas ſpūalis in aīa ꝑꝑ pctm̄ iracūdie.qđ qdem cātur ex eo ꝙ ſanguis accēdit circa cor vt de ipſis dicať illud Ro.v.Ceteri vero cecati ſunt.¶ Quinto cauſať cecitas corporalis ꝑpter nimium frigus.Nā qꝛ pupilla ē nature aquee ſicut aq̄ de frigore magno ꝯgelať.ſic ꝛ pupilla ex frigore ledit inſtar aūt hui' eſt cecitas in aīa ſpūalis ꝑpter pctm̄ accidie:qđ quidē eſt quedam pigritia circa ſpiritualia bona. Nā qꝛ ſicut dicit Eccl'i.xxxiij.Multā malitiā docuit ocioſitas.ideo ꝑ hoc aīa excecať.¶ Sexto cauſatur cecitas corporalis ꝑpter nimium puluerē generātē in oculo pruritum.Inſtar huius eſt cecitas in anima ꝑpter pctm̄ auaricie.Nā ſicut dr Eccl'i.xx.Exenia ꝛ dona excecant oculos iudicum.¶ Septimo cauſať cecitas corporalis ꝑpter nimium vaporē vel furioſitatem aſcendentem ad caput. qꝛ tunc debilitatur viſus.Inſtar autem hui' eſt cecitas ſpūalis in aīa ꝑpť pctm̄ gule quibus comminādo dicitur Eſa.v. Ue q̄ potentes eſtis ad bibendum vinū ꝛ viri fortes ad miſcēdā ebrietatē.¶ Octauo cauſatur cecitas corporalis propter nimiū humorē deſtruentē organū oculi. Inſtar aūt huius eſt cecitas in aīa ꝑpť pctm̄ luxurie qđ cauſať ex humorꝫ abundātia ꝛ delitijs carnis.de talib' dr.ij.Pe. ij.Sūt in delitijs affluētes.In cōuiuijs ſunt luxuriātes:ꝛ oculos hñtes plenos adulterijs.Iſti excecati ex diuerſis vitijs poſſunt figurari ꝑ Sāſonē.de q̄ ſmiliter dr Judic.xvj.Qđ cū ad ſuggeſtionē Dalile amiſiſſet capillos ꝑꝑ quos habebat fortitudinē ꝛ fact' fuiſſet debilis appħēderūt eū Philiſtijm ꝛ eruerūt oculos ei'.ꝛ duxerūt gazā vinctū catenis et clauſum in carcere molere fecerūt.Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ ſanſonem q̄ interꝑtať ſol fortis intelligiť quilꝫ homo quātū ad rōnē q̄ inſtar ſolis debet habere clarā intelligētiam.vt de ipſo dicať illud.iij.Reg.ij. Cōfortare ꝛ eſto vir fortis ꝛ obſerua cuſtodias dñi vt ābules in vijs eius.per Dalilā autē q̄ interꝑtať paupercula ine

telligit hõ quãtũ ad ſenſualitatẽ: q̃ paup culoidz: q2 non eſt capax gr̃e. ſine qua dz hõ paup. p capillos aũt in q̃b9 cõſiſtebat fortitudo ſanſonis diuina gr̃a q̃ facit hominẽ fortẽ: ppter qd dz de beato ſtephano Act. vj. Stephan9 plen9 gr̃a z fortitudine faciebat ſigna magna i populo. Sicut autem ſanſon capillos amiſit z fortitudinem ad ſuggeſtionem. ſic multoties accidit q anima rationalis dũ a ſenſualitate seducitur. z ſuis ꝯſentit blãditijs amittit grãm diuinã z efficit debilis ad reſiſtẽdum pctis. Sic autem homine debilitato gr̃a amiſſa capitur a philiſtijm qui interpretãt cadẽtes intelligunt demones qui ppter pctm̃ ſuperbie ceciderunt de celo: per gazã autem q̃ interpretatur fortitudo z potẽtia: intelligit fortitudo z potẽtia diaboli. de quo dicit Job xlj. I collo ei9 morabit fortitudo. ſicut igitur philiſtijm ceperũt ſanſonẽ z duxerũt in gazã. ita demones hoiem ſequẽtẽ ſenſualitatem capiunt z ipm detinẽt in ſua potẽtia tãq̃ ſuũ ſeruũ. cui oculos eruũt dũ eũ nõ pmittũt cõſiderare celeſtia nec ptinẽtia ad ſalutẽ. ligãt ẽo catenis dum ipm nõ pmittũt meritorie operari. Sic aũt homine captiuato ei9 officiũ eſt molere. Nã qui molit aliquid: molã rotũdã mouet vel voluit per quã datur intelligi q diabolus hominẽ iã captiuatum facit rotare de pctõ in peccatum donec ipſuz perducat in infernũ. Lz autem homo ſic dicatur multipliciter excecat9: tñ multiplex reperitur collirium ſanatiuum ſm q xp̃m poſſumus intueri. ſ. Natũ paſſum z immolatũ: z in celis coronatũ vel glorificatum. ¶ Primo xp̃m poſſumus cõſiderare natum. Jo. j. vbi dicitur Uerbuz caro factũ eſt. z habitauit in nobis: z vidim9 gloriã ei9. gloriã quaſi vnigeniti a patre plenum gr̃e z veritatis. Jſtud collirĩũ illuminãs oculos deſignatur p collirĩũ: de quo dicit Jo. ix. q fecit ieſus ad illuminandũ oculos ceci nati ex ſaliua z terra factum fuit collirĩũ. Nã per ſaliuã que defluit a capite: intelligit dei fili9 q̃ procedit a p̃re. per terrã intelligit humanitas: tũc igitur ex ſaliua z terra factum fuit collirĩũ qñ dei fili9 aſſumpſit humanã naturã. q̃ dicit de ſeipſo Jo. xvj. Exiui a p̃re z veni in mũdum. Jſtud collirĩũ dz hõ cecus pp pctm̃ ſupbie ſuper oculos ſuos mẽtales ponere cõſiderãdo tm̃ bñficiũ qd deus fecit humano generi q̃ pp dilectionẽ quã habuit ad ipm filiũ ſuum miſit in mundũ vt vitã recuperaret z viſum. Jſtud eſt collirĩũ de quo figuratiue admonet nos Apo. iij. Suadeo tibi emere auz ignitũ vt locuples fias z veſtimẽtis albis induaris vt nõ appareat ꝯfuſio nuditatis tue et collirio vnge oculos tuos vt videas. Nã hõ q̃ vult vt nõ appareat in ipſa peccati macula p quã denus dabit diuine gr̃a dz indui veſtimẽtis albis p nitorẽ puritatis. z ignitũ emere p ardorẽ charitatis. z collirio vngere oculos vt cõtẽplari poſſint aſſumptionẽ humanitatis. vt de ipſo verificet illud Eſa. xxix. De tenebris z caligine oculi cecorũ videbũt. ¶ Scdo xp̃m cõſiderare poſſum9 paſſum z immolatũ. j. pe. ij. vbi dz. Chriſt9 paſſus eſt pro nobis: vobis relinquẽs exemplum vt ſequamini veſtigia ei9. Jſtud collirĩũ illuminãs oculos fuit figuratũ per collirium de quo ſimiliter dicit Tob. ij. Qd ſumẽs Tob. de felle piſcis liniuit oculos p̃ris ſui z viſum recepit. Ubi ſciendũ q per piſcem dulcẽ z delectabilem guſtui intelligit chriſtus totus ſaporoſus z dulcis de q̃ pſalmiſta. Magna multitudo dulcedinis tue domine quã abſcondiſti timẽtibus te. Per fel autẽ amarum intelligitur dolor z amaritudo paſſionis eius quã p nobis portauit qui dicit de ſeipſo Threnor. j. O vos oẽs qui trãſitis per viã attendite z videte ſi eſt dolor ſicut dolor me9. Jſtud igit collirĩũ dz homo cecus per peccatũ ſuper oculos mẽtales ponere paſſionẽ xp̃i iugiter meditãdo. iuxta illud. j. Pet. iiij. Chriſto igitur paſſo in carne z vos eadẽ cogitatiõe armamini. qd ſi fecerit viſum recuperabit. iuxt illd Eſa. xxxv. Tũc apientur oculi cecoz z aures ſurdorum patebũt. ¶ Tertio xp̃m ꝯſiderare poſſumus in celis glorificatum. Marci. xvj. vbi dz. Dominus ieſus chriſtus poſtq̃ locutus eſt eis ſcilicet diſcipulis aſſumpt9 eſt in celũ z ſedet a dextris dei. Jſtud collirĩũ illuminãs oculos fuit figuratũ p collirĩũ. de quo ſententialiter dicit. j. Re. xiiij.

305

Quod cū Jonathas fatigatus exiſteret guſtato fauo mellis illuminati ſunt oculi eius. Ubi ſciendū ꝙ p fauū mellis dulciſſimū intelligit illa ſuauitas quā xp̄s ieſus glorificatus habet in celis cuiꝰ facit participes oēs ſuos fideles ꝗs ipſe alloquit Eccli.xxiiij. Trāſite ad me omnes qui concupiſcitis me ꝛ a generatiōibus meis adimplemini. ſpūs eñ meꝰ ſuper mel dulcis. ꝛ hereditas mea ſup mel ꝛ fauū. Per Jonathā autem qui interpretat colūba veni. intelligitur quilibet anima deuota quam xp̄s alloquit Cañ.ij.d. Surge propera amica mea: colūba mea formoſa mea: ꝛ veni. iā enim hyems trāſijt: ymber abijt ꝛ receſſit. Nā oīa cuiuſlibet fidelis amica xp̄i dicit per charitatē colūba p ſimplicitatē: formoſa p puritatem. ꝛ hāc xp̄s inuitat vt ad ſe veniat. allegās tranſitū afflictionū tempoꝛaliū ꝗ per ymbrē et hyemē deſignat. Si igitur cōtingat animā deſignatā per Jonathaꝫ in his tēpoꝛalibus laboꝛibuſqꝫ etiā aliquando meritoꝛijs fatigari guſtet ſuauitatem illius celeſtis patrie ꝛ gloꝛie quā expectare dꝫ cū xp̄o ſignatā p mel. ꝛ ſtatim illuminabit mētalr̄ vt clare poſſit videre. Per iſtas aūt illuminatiōes ꝗs habemus per xp̄m alloquitur deus pꝫ Eſa. xlij. Dedi te in fedꝰ ppl̄i mei in lucē gētiū vt aperires oculos cecoꝝ ꝛ deduceres de cōcluſiōe vinctū de domo carceris ſedētē in tenebris. ꝛ iō pſ. Deus nr̄ refugiū et virtus: adiutoꝛ in tribulatiōibus que inuenerunt nos nimis.

¶ Secunda pars.

Sequit. itaqꝫ vicini ꝛc. vbi tāgit dubietatē anxiātē incertius. qđ pbat admiratio proximoꝝ. Nā videntes aliqđ factū mirabile multoties dubitāt. Ex qua dubitatione donec ſit veritas inter aliquos mlt̄iplex opinio generatur. quia igitur vicini illum cecū illuminatum videbāt mirabant nō modicū ꝛ factū vertebāt in dubiū: donec fuerunt certificati per ipꝫ. Scōm hoc igitur hic tria poſſumus conſiderare. ſ.

Admirationem dubium ingerentem.
Diſputationē collegium diſtinguētem.
Declarationē animum quietantem.

¶ Quātū ad pmū dicit. Itaqꝫ vicini ꝛc. Nā vicini huius ceci qꝛ cognoſcebāt eū certitudinalr̄ fuiſſe cecū: ꝛ videbāt ꝙ receperat viſuꝫ modū ignoꝛabāt ꝛ admirabant. vñ Chryſ. inopinabilitas facti miraculi incredulitatē iducebat. ¶ Quātū ad ſcđꝫ dicit. Aliū dicebāt ꝛc. Aliq eñ de vicinis huius ceci cōſiderātes figurā et ſtaturā coꝛpis quoꝝ habebāt lōgam noticiā ſꝫ Chryſ. illū eē negare nō poterāt lꝫ in ipſo viderēt effectū mirabilē qꝛ claros habebat oculos. lꝫ aliqui aſſerebāt aliq̄ xo ſm Aug. ꝯſiderātes immutationem coꝛpoꝛalē in ip̄o factā per viſum negabant illū ꝗ cecus prius fuerat ꝛ aliū ſibi ſimilem affirmabant. Spūaliter aūt loquēdo p vicinos huiꝰ ceci. i. peccatoris intelligunt demones. ꝗ iō dicuntur eius vicini quia ſocietatē habēt cum eo ꝛ ad infernū pariter. vt ſic miſer pctōꝛ dicere poſſit illđ Job xxx. Frat ſui dꝛaconū ꝛ ſociꝰ ſtrutionū: Sicut igit vicini huius ceci cognoſcebāt ip̄m dū erat viſu puatꝰ. cū autē viſum receperat ip̄m nō cognoſcebāt. ſic demones exiſtentē in pctō moꝛtali cognoſcūt qꝛ factꝰ eſt eis ſubditꝰ poſtꝗ̄ autem eſt illuminatus per gratiaꝫ ip̄m nō cognoſcunt qꝛ ereptus de manibus ipſoꝝ factus dei filius adoptiuus.

¶ Quātū ad tertium di. Ille aūt dicebat ꝛc. Uicini quidē hoīs huiꝰ de duobꝰ ſpecialr̄ dubitabāt ſcꝫ. De pſona vtrū eſſet ille qui priꝰ fuerat cecꝰ. ꝛ de mō quomō receperat viſuꝫ. de q̄bꝰ duobꝰ certificant p ip̄m. De pmo. d. Ego ſuꝫ. De ſcđo. ille hō qui dꝛ ieſus lutum fecit ꝛ liniuit oculos ꝛc.

¶ Tertia pars.

Sequit. Et dixerūt ei. vbi tangit ꝛc: qđ pbat ꝛc. Nā propꝛietas inuidoꝛū eſt bona que vidēt ab alijs fieri apparēter reprehēdere ſaltē cauſaꝫ aliquā adducēdo. Scđm hoc igit hic tria poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Interrogationem ſollicitam.
Occaſionem ſophiſticam.
Diſcuſſionem veridicam.

¶ Quātū ad primū dicit. ꝛ dixerūt ei ꝛc. Nā verſuti ꝗ nō poſſunt qđ intēdūt eſſe qui nitunt p alios implere: quēadmodū dicuntur hic tenuiſſe iudei. ꝛ ſm hoc hic duo conſidera: ſcꝫ.

Propriã interrogationem.
Aliorum responſionem.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Et dixerũt ei ꝛc. vbi Chry. dicebãt aũt hoc meditãtes occaſionẽ. iã enĩ aduerſus ipſum cõſpirauerãt. ¶ Quantũ ad aliorum reſpõſionem dicit. Adducunt eum ad phariſeos. ſm Chry. Judei q̃rẽtes vbi eſt ille: volebãt ipſum inuenire vt ipſum ducerẽt ad phariſeos. q: vero nõ habuerunt eũ duxũt cecum: vt. ſ. eum vehemẽter interrogarẽt. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m dicit. Erat ſabbatum qñ lutum fecit ieſus ꝛc. vt. ſ. eorũ malã mentem demõſtraret ꝛ cãm ꝓpter quã eum querebãt. vt. ſ. cõtra eũ inuenirẽt ꝛ vt detraherent miraculo ꝑ exterminatã legis preuaricationẽ. ¶ Quãtũ ad tertiũ dicit. Iterũ interrogauerũt eũ ꝛc. vbi tria conſidera: ſcꝫ.
Sedulitatem inquiſitionis.
Diuerſitatem opinionis.
Veritatem inquiſitionis.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. iterũ ꝛc. phariſei q̃dẽ vt fortiꝰ xp̃m poſſent q̃ miraculũ fecerat reprehẽdere nõ fuerũt cõtẽti de relatione quã fecerãt illi q̃ cecũ adduxerãt. Sed ꝑ dictum ceci voluerunt meliꝰ informari. ꝛ ideo ipſum interrogauerũt. ¶ Quãtũ ad diuerſitatẽ opiniõis dicit. dicebãt ergo ex phariſeis. aliq̃ enĩ audiẽtes miraculũ qđ cecus referebat aliq̃liter inſtincti ſpũſancti gr̃a ꝯmẽdabãt auctorem miraculi. aliqui ꝟo lapides duri detrahebãt. ¶ Quãtũ ad veritatẽ inq̇ſitiõis. dicũt ergo ceco ꝛc. vbi p̃mo ponit interrogatio tẽtatiua. ſcd̃o rñſio declaratiua. ¶ Quãtũ ad primũ dicũt ergo ꝛc. iudei q̃dẽ tribꝰ de cauſis cecũ potuerũt interrogare. ¶ Primo tẽtatiue. volebãt enĩ ip̃m tentare q̃d de xp̃o ſentiret vtrũ bñ vel male: vt ſic ip̃m male facerent negare miraculũ xp̃i. Si aũt bñ nõ vt crederẽt ſibi ſꝫ vt reprehenderẽt. ¶ Scd̃o vt intelligamꝰ ſm Theo. Jſtã interrogationẽ fuiſſe illoꝝ q̃ dicebãt xp̃m pctõrẽ nõ eſſe ſed ſigna facere. ꝛ ſic interrogatio fuit ꝓbatio. ¶ Tertio ſm Aug. vt ex reſpõſiõe ſua calũniarent eũ ꝛ de ſynagoga eorũ eicerẽt. ¶ Quãtũ ad rñſionẽ declaratiuã dt. Ille aũt dixit. q: ꝓpheta eſt. Nã lꝫ cecus ſm Aug. perfecte nõ eſſet illuminatus in fide. q: tunc dixiſſet ipſum filiũ dei eſſe: tñ nõ eſt mẽtitus ipſũ dicẽdo ꝓphetã: quia de ipſo dicitur Matth. xxj. Hic eſt ieſus ꝓpheta a nazareth galilee.

¶ Quarta pars.

Sequit. Nõ crediderũt ꝛc. vbi tãgit ſedulitatẽ inq̇rẽtẽ ſolertius. qđ ꝓbat inueſtigatio cognatoꝝ. phariſei enĩ nõ cõtẽti de dicto vicinoꝝ quãtũ ad cecũ illuminatũ a xp̃o: q: inter eos diuerſitas erat: voluerũt ꝑ parentes proprios veritatẽ ſcire. Scd̃m hoc igitur hic quatuor poſſumus conſiderare: ſcꝫ.
Phariſeorum duritiã adherendum.
Ipſorum diligentiam ad inquirendum.
Virorum ſolertiã ad euadendum.
Dictorum apparentiã ad excuſandum.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Nõ crediderũt ꝛc. vbi Chry. q: phariſei cecũ attonitum nõ viderũt. ſed videbãt cũ omni ꝓlatiõe bñfactorẽ ſuũ p̃dicãtem ꝑ parentes putabãt annihilare miraculũ xp̃i. ſed tñ ſm Chryſo. ꝯſecuti ſunt oppoſitũ: q: ꝑ dictũ parentũ fuit magis veritas miraculi cõpleta. ¶ Quãtũ ad ſcd̃m dt. ꝛ interrogauerũt eos ꝛc. Jn iſta īterrogatiõe triplicẽ implicãt q̃ñẽ. prima eſt de ꝑſona cum dicũt. eſt filiꝰ vr̃. ſcd̃a eſt de mutatiõe cuꝫ dicũt. quõ ḡ nũc videt. tertia cũ dicunt. quẽ dicitis q: cecꝰ natꝰ ẽ ꝑ hoc aũt volebãt ſm eos inducere vt negarẽt ip̃m nõ fuiſſe cecũ. ꝛ ꝑ ꝯñs ꝙ nũc miraculoſe nõ recepiſſet viſum. ¶ Quãtũ ad tertiũ dt Rñderũt ḡ eis ꝛc. parẽtes q̃dẽ huiꝰ ceci cũ de tribꝰ fuiſſent interrogati. vt ſupra nõ rñderũt niſi ad duo. ex q̃ ptꝫ ſꝫ Chryſo. eorũ ingratitudo: q: nõ cõſtãter rñderũt. Q: enĩ iudei xp̃o inuidẽtes videbãt ꝙ multi ſeq̃bant eũ ꝛ incuſſerũt timoreꝫ ꝑplo ꝙ ſi aliq̇s cõfiteret xp̃ꝫ eſſe meſſiã. ꝛ ip̃m ſeq̄ret expelleretur de ſynagoga ꝛ cõſortio iudeoꝝ: ꝛ iõ parẽtes huiꝰ ceci timuerũt bñ loq̇ de xp̃o. iõ dr. hoc dixerũt parẽtes eiꝰ ꝛc. ꝛ ſubdit cãm. Jã enĩ ꝯſpirauerãt iudei ꝛc.

¶ Quinta pars.

Sequitur. Vocauerunt ergo rurſum ꝛc. vbi tãgit duplicitatem ſimulantem ſagatius. qđ ꝓbat perſuaſio debitorũ. Nã iudei videntes cecũ illu

minatū ꝯſtāter aſſerere ſe bñficiū a xp̄o recepiſſe ⁊ ꝙ debitū erat de bñficiis gratias agere voluerūt ip̄ʒ īducere vt miraculū xp̄o nō attribueret.ſʒ ſolū deo. vt ſic in iſto miraculo xp̄s nō haberet auctor. in q̄ ꝑſuaſiōe magnā diſputationē fecerūt.hic autē tria poſſumus conſiderare ſm ꝙ ipſum tripliciter voluerūt auertere vt veritatem negaret.ſcilicet.

Blanditiis adulando.
Conuitiis inſultando.
Iniuriis improperando.

¶ Quātū ad primū dī. vocauerūt ⁊c.vbi ꝯſidera allocutionē blādificā.q2 vocauerūt eū ꝑ ſuaſionē ſophiſticā.q2 da gl'iaʒ deo: vbi Augu.dī nega qđ accepiſti hoc plane nā gl'iaʒ deo dare ſʒ deū potiꝰ blaſphemare.et rñſionē veridicā cū dī: dicit ergo ille:ſi pctōr eſt neſcio.vnū ſcio cum cecꝰ eſſem mō video.q.d.ſm Chryſo.nihil ad me de hoc qđ dicitis ꝙ eſt pctōr. q2 de hoc nolo nūc diſputare vobiſcū: ſʒ dico vobis factū:q2 cum cecꝰ eſſem mō video.¶ Quātū ad ſcđm dī. Dixerūt ergo illi q̄d fecit tibi ⁊c.Nā qñ aliq̄s vult inſultare alicui ip̄m īducit ad aliq̄d dicēdū ex q̄ dicto īfert ſibi ꝯuitiū aſſignans cauſaʒ aliquā cui illꝰ dʒ rōnabil'r obuiare.Sđm hoc igit̄ quatuor conſidera: ſcʒ.

Loquendi occaſionem.
Conuitii illationem.
Cauſe aſſignationem.
Dicti reprobationem.

¶ Quātū ad primū dī. Dixerūt ⁊c.Qui reſpōdet eis.dixi vobis iā ⁊c.Nā cecus in prin.ſm Chryſ.q2 res nōdū erat plene manifeſta vicinis loq̄bāt.nūc aūt q2 iā euidens erat audacius pferūt verba. ¶ Quātū ad ꝯuitū illationē dī Maledixerūt eis ⁊c.Nā lʒ ꝓ cōuitio dixerūt ceco ꝙ eſſet xp̄i diſcipulꝰ:tñ realr nō fuit cōuitiū ſm Au.Q2 hoc nō eſt malū ſʒ bonū:q̄ntū ad intētionē dicētiū fuit cōuitiū q2 cōuitio hoc ſibi dixerūt.¶ Quātū ad cauſe aſſignationē dicit.nos ſcimus q2 Moy.locutꝰ eſt deꝰ ⁊c.Nā q2 phariſei dixerūt ſe fore diſcipulos.Moy.inuēdo ꝙ nolebāt eſſe diſcipuli xp̄i allegāt cām ꝓponēdo Moy.xp̄o.⁊ hoc mouebat eos: q2 deꝰ locutꝰ fuerat facie ad faciē.vt habet Exo.¶ Quātū ad dicti reprobationē dicit.Reſpondit ille ⁊c.Q2 eñ pharifei dixerūt ſe xp̄ʒ neſcire proferentes eſ Moy.ideo eos rep̄hēdit ⁊ cōfundit ꝑ miracula q̄ fecit xp̄s.q.d.admirāda eſt opinio veſtra que dix xp̄m nō eſſe tāte autoritatis ſʒ nō cognoſcatis eum.tñ aperuit oculos meos.vnde Chryſ.verum ſignum inducit:q2 hoc deprauare non poterāt ſed ab eo cōuincebāt.⁊ hoc ꝓbat. d.ſcimus autem ⁊c.vbi tripliciter xp̄m oſtendit fuiſſe potentie excellentis.ſcʒ

Ex diuina acceptatione.
Ex inſolita operatione.
Ex manifica conditione.

¶ Quātū ad primū di.ſcimꝰ ⁊c.vbi intēdit talē rationē.Ille quē deꝰ exaudit iuſtus ⁊ bonus eſt ⁊ non pctōr.Sed deus exaudit xp̄m:q2 me illuminauit.igit̄ eſt iuſtus ⁊ bonꝰ ⁊ nō pctōr:⁊ per cōſequēs potentie excellentis.¶ Quātū ad inſolitam operationē dicit.a ſeculo nō eſt auditū ⁊c.vbi ſic arguit.Ille qui facit opera inaudita ⁊ inſolita eſt potētie excellētis:ſed xp̄s eſt hm̄oi q̄ aperuit mihi oculos cū natus eſſem cecꝰ qđ nunq̄ auditū fuit de aliquo.igit̄ ⁊c.¶ Quātum ad magnificā conditionē dicit:niſi eſſet hic a deo ⁊c.vbi ſic arguit:nullus pōt facere opera ſupra naturā.q2 me illuminauit.igit̄ hoc fecit ꝓpter diuinā virtutē ⁊ ſic p3 ꝙ eſt cōditionis magnifice ⁊ potētie excellētis.¶ Quātū ad tertiū di. Reſpōderūt ⁊c.vbi primo iniuriāt̄ verbis. q2 dixerāt in pctis natꝰ eſt totꝰ ⁊ tu doces nos.ſcđo factis q2 eiecerunt foras.

¶ Sexta pars.

Sequit̄.Audiuit ieſus ⁊c.vbi tāgit pietatē miſerantē benigniꝰ.qđ ꝓbat reuelatio ſecretor.Nā magna pietas ⁊ mīa fuit in xp̄o qñ iſtum a iudeis expulſuʒ ſuſcepit ⁊ reuelauit ei filiū dei eſſe.hic autem tria conſidera.ſ.

Obuiationem ſaluificam.
Interrogationem mirificam.
Adheſionem firmiſſimam.

¶ Quātū ad primū di.audiuit ieſus ⁊c. Nā xp̄s obuiās hoi quē illuminauerat benigne ip̄ʒ ſuſcepit.vbi Chryſo.Qui ꝓpter v'itatē ⁊ xp̄i ꝯfeſſionē iniuria opprimunt̄.hi maxime honorāt̄.qđ in ceco factum eſt

ctum eſt

ctum eſt.eiecerunt eū extra tēplum iudei.ꝛ inuenit euȝ dominus tēpli: cū ſuſcepit. ¶ Quātū ad ſcd̄m dt.dixit tu credis.vbi p̄rio xp̄s interrogat ſi credit i filiū dei.nō aūt dicit.Si credit in xp̄m.qꝛ ſꝫ hylariū nō qualiſcūq̄ ꝯfeſſio de xp̄o ſufficit.vt.ſ.eū credere ſolum creaturā. ¶ Scd̄o cecus reſpondit.d.quis es dn̄e vt credam.in quo dicto ſm̄ Chryſo.Innuit deſideriū hui⁹ ceci qd̄ habebat ad xp̄m. ¶ Tertio xp̄s ſeip̄m manifeſtabat ſcȝ vidiſti eum et qui loquit̄ tecū ip̄e eſt. In iſta reſpōſione xp̄i cecus p̄i⁹ illuminatus corporaliter nūc illuminat̄ mētaliter dum ip̄m inſtruit de ſua potētia mirabiliter operāte.ꝛ de ſua doctrina itelligibilit̄ illuſtrante.cū dicit.et qui loquitur tecum ip̄e eſt ſcilicet.q̄ te inſtruit in ſalutari doctrina.vnde Augu.Modo lauat faciem ſuam ſcilicet cordis eius cū dicit vidiſti euȝ.ſcilicet mirabilia facietem. ¶ Quantū ad tertium dicit.At ille ait credo domine.Nam ad veram fidem tria ſpecialiter requirunt̄:ſcȝ

Oris confeſſio.
Operis adimpletio.
Cordis contritio.

¶ Propter prima duo dicit.Apo.Rom.x.Corde enim credit ad iuſticiā.ore aūt confeſſio fit ad ſalutē.Propter tertiū dr Matt.iiij.Dn̄m deū tuū adorabis ꝛ illi ſoli ſeruies.hec āt tria habuit iſte cec⁹. Nā dicit̄ ꝙ ait quātū ad cōfeſſionē oris. ꝙ dixit credo dn̄e quātū ad adheſionem cordis.ꝙ p̄cidēs adorauit.quātū ad exhibitionē operis.ſciēs illd̄ Marci vltimo.Qui crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit ſaluus.erit Ad quā ſalutē ꝛc.

¶ Feria.vj.dominice quarte in quadrageſima.Sermo.xxv.

Erat quidē lāguēs Lazarus Jo.xj. Bon⁹ pr̄ ꝛ dn̄s dꝫ ſex cōditiōes hr̄e. ¶ P̄rio dꝫ eē pi⁹ in effectu exēplo Dauid.ij.Regū.xxiiij.q̄ cū vidiſſet angelū cedētē ppl'ꝫ ſibi ꝯpaſſus dixit ad dn̄m ego ſum qui peccaui. ¶ Scd̄o dꝫ eē mitis i aſpectu ad nō terrēdā exēplo Moy.d q̄ Numeri.xij.Erat

eni Moy.vir mitiſſim⁹ ſup oēs hoīes q̄ habitabant in terra. ¶ Tertio dꝫ eē prudens in intellectu ad cognoſcendū.exēplo Salomonis de quo.iij.Reg.iiij.Dedit de⁹ ſapientiam Salomoni ꝛ prudentiam multā ꝛ latitudinem cordis quaſi arenā q̄ ē in littore maris. ¶ Quarto dꝫ eſſe placibilis in affatu ad cōſolādū.exēplo Aarō.de quo dixit dn̄s Moy.Exo.iiij.Aarō frater tuus leuiet ſcio ꝙ eloquēs ſit ip̄e loquet̄ p̄ te ad ppl'ꝫ ꝛ erit os tuū. ¶ Quinto dꝫ eē potēs i effectu ad opādū.exēplo Heliſei.de q̄ Eccli.xlviij. In diebus ſuis nō pertimuit p̄ncipem ꝛ potētia nemo vicit eum:nec ſuperauit illum verbū aliquod. ¶ Sexto debet eē vniuerſalis in p̄fectu ad augmentādum exemplo Joſeph q̄ de ſe dt Gen.xlj.Creſcere me fecit dn̄s in terra paupertatis vt aūt iſta executioni mādent̄ ſex requirūtur:que tangit in hoc euāgelio btūs Johannes:videlicet.

Calamitatem periculi affligētis.
Securitatem animi confidentis.
Claritatem radij oſtendentis.
Affabilitatem eloquij demulcentis.
Celebritatem miraculi excellentis.
Quantitatem populi adherentis.

¶ Primum probat morbus aggrauat⁹. Scd̄m nunci⁹ deſtinatus.Tertium modus demonſtrat⁹.Quartū effect⁹ nūciatus.Quintū mortu⁹ ſuſcitat⁹ Sextū cetus aggregat⁹.Primū in p̄nc.ſcd̄m ibi. miſerūt ergo ſorores ꝛc.tertiū ibi.vt aūt audiuit ꝛc.q̄rtū ibi.venit itaq̄ ieſus ꝛc. quintum:ibi.ieſus autem vt vidit ꝛc. ſextū ibi.multi ergo ex iudeis ꝛc.

¶ Prima pars.

Quantū ad primū vbi tāgit ꝛc. od̄ p̄bat ꝛc.dicit erat quidam lāguens Lazar⁹ ꝛc.vbi circa iſtum languidū quatuor poſſumus conſiderare:ſcȝ

Propriam nominationem.
Congruam habitationem.
Nobilem cognationem.
Intelligibilem declarationem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit.erat q̄dā lāguēs ꝛc.vbi Beda.lazarus interp̄tat̄ adiutus inter ei oēs mortuos q̄s dn̄s ſuſcitat hic magis ob eo adiuuat̄ quē nō ſolum mor

tuū ſ; quatriduanū ſuſcitauit. ¶ Quantum ad ſecūdū dicit.a bethania.duplex em̄ fuit bethania.vna trās iordanē vbi baptizat Joannes qn̄ iudei miſerunt ad eū.di.qs es alia ꝓpe hierl'ꝫ quaſi ꝑ duo miliaria de qua dr̄ hic. ¶ Quātū ad tertiū dr̄.de caſtello marie ⁊ marthe ſororꝫ eiꝰ.Nā ille ſorores erant valde nobiles habebāt ſub ſe caſtra ex quo ſequit̄ ꝙ lazarꝰ fr̄ earū nobilis erat. ¶ Quātum ad quartū dr̄.maria aūt erat q̄ vnxerat dñz ⁊c.volēs euāgeliſta nos certificare que fuerit hec maria.qꝛ multe femine tunc tpis hoc noīe vocabant̄:ipam nobis determinat ꝑ factum notū quod fecit.vñ alchimius.ex nomine ne erraremꝰ oſtēditur ex notiſſima actione.

¶ Secunda pars.

Sequit̄.Miſerūt ergo ſorores ⁊c.vbi tāgit ſecuritatē animi confidentis.quod ꝓbat nuncius deſtinatꝰ: inter alia enim que dāt ſecuritatē vt vnus recurrat ad aliū ē dilectio propter quod dicit̄ Eccl'i.xxij.Ad amicum ⁊ ſi produxeris gladiū ne deſperes eſt em̄ regreſſus ad amicū. quia igitur inter chriſtū ⁊ iſtas duas ſorores ⁊ lazarum erat vera dilectio.hīc eſt ꝙ i ſuis neceſſitatibꝰ ſecure recurrebant ad chriſtum.hic igit̄ tria poſſumus conſiderare:ſcꝫ

Inſinuationem afflictionis dure.
Expreſſionem reſponſionis mire.
Allegationem confortationis magne.

¶ Quātū ad p̄mū dicit miſerūt ⁊c.Ille due ſorores vidētes fratrē .firmū grauiter affligebāt̄ nō modicū timētes ne ſubtraheret̄ ab eis ꝑ mortē ſm̄ Aug.de verbis dñi.⁊ ideo miſerūt nunciū ad xp̄m q̇ diligebat eas ⁊ lazaꝝ.vt pietate motꝰ ipſū lazaꝝ liberaret.vbi inſup Augu.ſup Joānē.nō dixerūt veni ⁊ ſana.nō fuerūt auſe dicere ibi iube ⁊ hic fiet.ſed tm̄ ecce quē amas infirmat̄.q.d.ſufficit vt noueris nō amas ⁊ deſeris dat ēt intelligere ſꝫ Theophilū magnā eaꝝ fidē ⁊ deuotionē. ¶ Quātū ad ſcd̄m dr̄.audiēs autem ieſus ⁊c.Nā qn̄ aliquid ordinat̄ ad aliquē finem vltimū vt ibi ſiſtat̄.ſꝫ ante finem illū aliq̇d accidat.nō tn̄ dr̄ ad illū qd̄ accidit ordinari ſꝫ ad vltimū finē:qꝛ igit̄ īfirmitas lazari vltimate determinabat̄ ad reſurrectionē vt ſic deꝰ glorificaretur.ſꝫ interueneriт mors naturalis qꝛ hic nō fuit terminꝰ.iō dr̄ ꝙ hec infirmitas nō fuit ad mortē ſed ꝓ glorā dei.vñ Theophilꝰ Jp̄a mors nō erat ad mortē. ſed potiꝰ ad miraculū quo fctō crederēt hoīes in xp̄m ⁊ vitarēt eternā mortē:vñ ſequitur.ſꝫ pro gl'ia dei. ¶ Quātū ad tertiū dicit.diligebat autē ieſus ⁊c.magna q̇dē ꝯfortatio erat ſororibꝰ lazari ⁊ ſecuritas ad īpetrādū ꝓ lazaro dilectio quā habebāt ad xp̄m qui ipſas ſimil'r diligebat.iuxta qd̄ ſub noīe ſumpto dicit Prouerb.viij.Ego diligētes me diligo ⁊ qui mane vigilauerint ad me inuenient me.

¶ Tertia pars.

Sequit̄.vt aūt audiuit ⁊c.vbi tāgit claritatem radij oſtēdētis.quod probat modus demonſtratus.licet em̄ diſcipuli audiſſent infirmitatem lazari:tamen grauedinem infirmitatis ignorabāt ⁊ mortem:⁊ iō xp̄s qui nouerat oīa ipſos illuminauit.vt veritatem cognoſcāt.oſtēdens aūt veritatem ſe iturū innuit ad viſitādum lazarū licet nō ſine cauſa aliquātulum differret.hic igit̄ quātū ad aduentū xp̄i per quē illuminātur diſcipuli quinqꝫ conſidera:ſcꝫ.

Tarditatem congruentem.
Securitatem confortātem.
Neceſſitatem imminentem.
Utilitatem conſequentem.
Probitatem animātem.

¶ Quātū ad primū dicit.vt aūt audiuit ⁊c.iudei quidē volentes apprehēdere ⁊ lapidare xp̄ꝫ: ſic dr̄ Jo.x.Jpſe exiuit de manibus eoꝝ ⁊ abijt trās iordanē in eū locū vbi erat Joānes baptizās.ſ.in enō iuxͣ Salym.xp̄s igit̄ poſtq̄ ſibi nūciata fuit infirmitas lazari quē ſciebat eē defunctū duobus diebꝰ māſit in hoc loco ⁊ hoc fecit ꝓpter triplicē cauſam. ¶ Primo ſm̄ Alchimiū ꝓpt̄ miraculi magnitudinem.nā magis fuit mortuū ſuſcitare q̄ infirmū curare. ¶ Secundo propter miraculi certitudinem.Nā maior certitudo fuit ſuſcitare ſepultū ⁊ quatriduanum q̄ immediate defunctū. ¶ Quātū

ad ſcdm dicit. deinde poſt hoc dicit diſcipulis ⁊c. chriſtus enim ad lazarũ volẽs ire alloquit diſcipl'os ⁊ ipſos timbãtes confortat. ⁊ ſm hoc in iſta particula tria poſſumus conſiderare. ſcʒ.

Amoroſam diſputationem.

Timoroſam dubitationem.

Animoſam confortationem.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. deinde poſt hec ⁊c. Nã viſceroſus amor hic oſtendit xpi ad Lazarũ. qꝛ ꝓpter ipſum voluit in iudeã redire. vbi voluerũt ipſuʒ lapidare iudeis a quib⁹ ſm Aug. diſceſſit vt homo: ſʒ reuertit ad eos vt dñs. ¶ Quãtũ ad timoroſam dubitationẽ di. dicũt ei diſcipuli ⁊c. Nã diſcipuli nõdũ plene illuminati nec adhuc ꝑ ſpũſſancti grãm cõfirmati xpm deũ nõ nouerãt. ⁊ iõ ſm Augu. tã de ipõ dubitabãt: ꝙ etiã de ſeipſis. ¶ Quãtũ ad animoſam cõfortationẽ dicit. reſpõdit ieſus nõne duodecim hore ⁊c. Jſta quidẽ particula poteſt multipliciter introduci. ¶ Primo vt xp̃s ſe oſtẽdat diẽ ⁊ apoſtolos duodecim horas. Sʒ ego ſuʒ dies ⁊ vos hore igit debitis me ſeq̃ nõ ego vos huius aũt ſequele rõnẽ ſubiungit. d. ſi quis ambulauerit in die ⁊c. vbi talẽ rõnẽ intendit. ſicut ſe habet dies materialis ad ambulãtes cũ ipſo. ſic ⁊ dies ſpũalis ambulãtes cũ ipõ. ſʒ q̃ ambulat in die materiali nõ offendit qꝛ videt lucẽ materialem igit qui ambulat mecũ qui ſuʒ dies ſpũalis nõ offendit. ⁊ ſic nõ opʒ vos timere me ſeq̃. ¶ Scdo mõ põt introduci innuẽdo rões duas prima ſumit ex iudeoꝝ imutatiõe. ſecũda ex lucis illuſtratione. Ex iudeorũ immutatiõe ſic arguit: duodeciʒ horis diei põt aliquis a ꝓpoſito ſuo immutari ſʒ igit iudei aliquãdo lapidare me voluerint tñ poſſunt eſſe mutati. ⁊ ſic nõ opʒ timere: nam de mutatione cordiũ holm dꝛ Exo. xiiij. Jmmutatũ eſt coꝛ pharaonis ⁊ ſeruoꝝ eius ſup populo iſrael. Ex lucis illuſtratiõe ſic arguit. vbi eſt p̃ſentia lucis nõ debet eſſe timoꝛ quia lux cõfortat ⁊ letificat. ſed nũc in mea p̃ſentia eſt preſentia lucis. ergo nos nõ debem⁹ timere. ¶ Quantũ ad tertiũ dicit. hoc ait ieſus poſt hec dixit lazar⁹ ⁊c. neceſſitas eñ itineris xp̃i fuit vt ſuſcitaret amicũ. dicit aũt ipſum dormire ſʒ iã eſſet mortuus quia ſm Augu. licet eſſet naturaliter mortuus chriſto tamẽ dormiebat cui facilius eſt ſuſcitare mortuuʒ ꝙ homini dormientẽ aliquem excitare. ¶ Quãtũ ad quartũ dicit. Dixerũt ergo diſcipuli ⁊c. vtilitas quidẽ diſcipulorũ fuit mors lazari. quia ꝑ reſuſcitationem ipſius fuerunt in fide fortius confirmati q̃ mors ipſis ignorantibus manifeſtat a xp̃o. vñ hic quinqꝫ poſſumus conſiderare: ſcʒ.

Dubietatis inſinuationem.

Ueritatis declarationem.

Moꝛtalitatis expreſſionem.

Utilitatis conſecutionem.

Uoluntatis determinationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Dixerũt ergo ⁊c. vbi Chryſ. ſolet eñ ſomn⁹ egrotãtiũ eſſe cauſa ſalutis iudiciũ. dixerũt ergo xp̃o ſi dormit ſaluus erit. q. d. ſm Chryſ. ſi dormit nõ igit eſt vtile ꝙ tu vadas ad excitãdũ eũ. qð quidã ſm Chryſo. dicebant volentes impedire eius aduẽtũ in iudeã. ¶ Quãtũ ad ỽitatis declarationẽ dicit. dixerat aũt dñs de morte ⁊c. Quãtũ q̃dẽ ad dubitationẽ quã habuerunt diſcipuli de ỽbis dñi hic declarat oſtẽdẽs de quo ſomno dixerat. ¶ Quãtũ ad mortalitatis expreſſionẽ dicit. tũc dt ergo eis ieſus manifeſte ⁊c. vbi Augu. Qꝛ dixerat obſcure manifeſtat qð dixerat. ¶ Quãtũ ad vtilitatis conſecutionẽ dicit. ⁊ gaudeo propter vos. ex duob⁹ eñ potuit creſcere fides diſcipulorũ. qꝛ xp̃s nõ erat preſens lazaro ⁊ tamen ipm mortuum nũciauit. ſecũdo qꝛ ipſum iã fetidum reſuſcitauit. ¶ Quantũ ad volũtatis determinationẽ dicit. ſed eamus ad eum. Nam videns xp̃s opportunitatem tẽporis quo poterat clare miraculũ facere cõpatiẽs ſororibus lazari determinauit ad eundum. ¶ Quãtũ ad quintũ dicẽ. dicit ergo Thomas cognoſcẽs volũtatem qua ſe determinauerat ad eũdum ſʒ dubitaret ne iudei xp̃m offenderẽt tñ fortificatus ſpũ ⁊ alios vt ſeqnant xp̃m vſqꝫ ad mortis periculũ hortabat. de q̃ Beda. Sic enim loquebat quaſi poſſet facere q̃ alios hortabat immemoꝛ ſue fragilitatis ſicut petrus.

¶ Quarta pars.

Sequit. Venit itaqꝫ ieſus ꝛc. vbi tãgit affabilitatē eloquij demulcētis. qḋ ꝓbat effect⁹ nunciat⁹. vbi tria ꝯſidera. ſ.
Aduentū xp̄i benigniſſimuꝫ
Occurſum marthe ſeduliſſimum.
Acceſſum marie deuotiſſimum.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. venit itaqꝫ ieſus ꝛc. vbi tria poſſum⁹ cōſiderare ſcꝫ.
Temporis congruitatem.
Loci opportunitatem.
Populi numeroſitatem.
¶ Quātū ad p̄mum dicit. venit itaqꝫ ieſus ꝛc. Nā xp̄s quarta die acceſſit. ſꝫ Alchimiū. vt q̄triduanū ip̄leret ꝛ Lazarus glorioſus reſuſcitaret. ¶ Quantū ad loci opportunitatē dicit. erat aūt bethānia iuxᵗ hierl'm q̄ſi ſtadijs q̄ndecim. Nā octo ſtadia faciunt vnam miliare. ꝛ ſic diſtabat a hierl'm ꝑ duo milliaria minus vno ſtadio. ꝛ iō ſm Chryſ. erat locus opportunus vt poſſent ſorores lazari facilius viſitari. ¶ Quātū ad populi nūeroſitatē dicit. multi aūt ex iudeis ꝛc. Qꝛ ſorores lazari erant valde nobiles iō multi iudei venerunt de hierl'm ad cōſolandū eas de fratre mortuo. ¶ Quātū ad ſecūdum dicit. martha aūt vt audiuit ꝛc. vbi tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Marthe promptam accelerationem.
Eiuſdem fidelem confeſſionem.
Chriſti vtilem inſtructionem.
¶ Quātū ad p̄mū dī: martha aūt ꝛc. Nā martha tanq̄ de xp̄o multū ſollicita. vt audiuit aduentū ei⁹ vel xp̄i iuit ad ip̄m. Cur aūt nō vocauit ſororē ſuā mariā q̄n p̄rio iuit ad ip̄m aſſignaᵗ duplex ratio. ¶ Prima fuit ſm Theophilū qꝛ voluit iudeos q̄ erāt p̄ſentes latere aduentuꝫ xp̄i. qꝛ ip̄m habebāt exoſum. qḋ nō credebat poſſe fieri ſi vocaſſet mariam.
¶ Scd̄a rō fuit ſcd̄m vt audita rūſione xp̄i marthā cōſolātē aduentū marie gaudioſi⁹ nūciaret. ¶ Quātū ad marthe fidelē ꝯfeſſionē dicit. dicit aūt martha ꝛc. vbi duo confiteᵗ de xp̄o. ¶ Primū eſt ꝙ in ſua p̄ſentia potuiſſet mortē lazari p̄uenire ꝛ ideo dixit dn̄e ſi fuiſſes hic ꝛc. ¶ Scd̄m eſt ꝙ xp̄s iam marthe ꝑuentū poterat ſuis p̄cibus ſuſcitare. ¶ Quantum ad xp̄i vtilem inſtructionē dicit. dicit ei ieſus reſurget frater ꝛc. in qua inſtructiōe ad reſuſcitationem lazari quatuor conſidera ſcꝫ.
Actum euidentem.
Cauſam ſufficientem.
Modum conuenientem.
Acceſſum promerentem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. dicit ei ieſus ꝛc. vbi p̄mo poniᵗ reſurrectiōis ſecuritas: ſcd̄o marthe credulitas. ¶ Quātū ad p̄mū dicit. dicit ei ieſus ꝛc. In iſta certificatiōe reſurrectiōis xp̄i implicite certificat marthā de duplici impfectiōe credulitatis quā ſuperi⁹ p̄tēdebat in ꝟbis ſuis ſcꝫ ꝙ poterat p̄ſens miracula facere. ꝛ ꝙ ſi hoc faceret nō in virtute alteri⁹ faciebat. iō xp̄s ſm Chryſo. prudēter dixit reſurget frater tu⁹ nō aūt dixit rogabo nec dixit nō indigeo alteri⁹ adiutorio. ¶ Quātū ad marthe credulitateꝫ dicit. ſcio qꝛ reſurget in nouiſſimo die. Nā qꝛ dn̄s abſolute dixit reſurget non determinando tp̄s retulit martha ſm Aug. illud fore dictū pro reſurrectione gn̄ali quā credebat futurā nō ꝑ reſurrectiōe p̄ſenti. reſurrectionē aūt gn̄alē ſm Chryſoſt. certitudinaliᵗ credebat. qꝛ ſepe xp̄m docentē audierat. ¶ Quantum ad cauſam ſufficientem dicit. Dicit ei ieſus ꝛc. Ego ſum reſurrectio ꝛ vita ꝛc. vbi xp̄s duplicē impfectionē credulitatis marthe. quā ſupius ip̄licite inſinuauerat hic clarius manifeſtat. vn̄ Augu. Dn̄s aūt manifeſti⁹ ſuā oſtendit autoritatē. Nā ſubdiᵗ. dicit ei ieſus ꝛc. ego ſuꝫ reſurrectio ꝛ vita. q̄ſi non indiget alio adiutorio quaᵗ erit reſurrectio. ſi vero ipſe vita nō loco ſꝫ vbiqꝫ exn̄s pōt ſanare. ¶ Quātū ad modū cōuenientē dicit. q̄ credit in me ꝛc. Nam ſicut duplex eſt mors ita duplex eſt reſurrectio. Eſt eñ p̄mo mors aīe q̄n ꝑ pctm̄ ſeparaᵗ a deo: de qua Apoc. iij. Nomē habes ꝙ viuas ꝛ mortuus es. et ab iſta ꝑ grāꝫ reſurgit ꝛ fidem qꝛ Abachuc. ij. Iuſt⁹ aūt ex fide viuit. ¶ Scd̄o eſt mors corporalis. de qua. ij. Reg. Oēs morimur ꝛ quaſi aque dilabimur que nō reuertuntur. ꝛ ab iſta reſurget corpus in reſurrectiōe finali. hec aūt duplex reſurrectio ſe hꝫ per ordinē. qꝛ prior eſt reſurrectio aīe ad quā

ſecuta eſt reſurrectio corporis. pmo igi tur fit mentio de reſurrectione anime. ſm Augu. cũ dicit. Qui credit in me ꝛc. ſcdo de reſurrectione corporis cũ dicit. ꝛ omnis q̃ viuit ſcʒ in carne et credit in me p fidem formatam etiam ſi moriatur ad tempus p mortem carnis. nõ morie tur in eternum. i. ſemp quia aliquando reſurget. ¶ Quãtũ ad aſſenſum pmerẽ tem dicit. credis hoc. cui reſpondet vti ꝙ dñe ꝛc. vbi licet martha nõ videatur ad queſtionẽ explicite reſpondere. quia q̃ſtio fuit de credulitate reſurrectionis de qua mentionẽ nõ facit. tamẽ implici te reſpondet ꝛ realiter ſm Augu. Dum xp̃m confitetur dei filiuʒ in cuiꝰ virtute eſt reſurrectio ꝛ vita. ꝛ quicq̃d poteſt p fectionis ꝛ operis cogitari. ¶ Quãtum ad tertium dicit. ꝛ cũ hoc dixiſſet ꝛc. vbi quatuor conſidera ſcʒ.

Marthe ſecretam inſinuationem.
Marie ſedulam accelerationem.
Iudeorum piam compaſſionem.
Marie amaram expreſſionem.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Et cum hoc di xiſſet ꝛc. Ubi Chryſo. Ideo aũt occulte ſororem vocat qꝛ ſi ſciuiſſent iudei xp̃m aduenire receſſiſſent ꝛ nõ fuiſſẽt teſtes miraculi. ¶ Quãtũ ad marie ſedulã ac celerationẽ dicit. Illa aũt vt audiuit ꝛc. vbi duo poſſumus conſiderare ſcʒ.

Marie actum ſollicitum.
Chriſti locum congruum.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Illa autem vt audiuit ꝛc. Nã maria tantũ diligebat ꝙ ſtatim cucurrit ad ip̃m quãdo ipſiꝰ audi uit aduẽtum. ¶ Quãtum ad xp̃i locum cõgruũ dicit. Nõdũ eñ venerat ꝛc. vbi Chryſo. Cautiꝰ eñ ſtat vt nõ videatur ingerere ſeip̃m miraculo ſed rogari ab aliis. ¶ Quantũ ad iudeoꝝ piam cõpaſ ſionem. dicit. Iudei igitur qui erant ꝛc. Nã iudei vidẽtes ꝙ maria ſubito ſurre xerat ꝛ exierat ignorãtes cãm ſui exitꝰ crediderũt ꝙ iret ad monumẽtuʒ vt ibi ploraret fratreʒ ſuũ ꝛ ſibi cõpaſſi ſecuti ſunt eã. ¶ Quãtum ad marie amaram expreſſionẽ dicit. Maria ergo cuʒ veniſ ſet ꝛc. vbi duo tãgit ſcʒ honoris exhibi tionem cũ dicit. Et cecidit ad pedes eiꝰ ꝛ doloris expreſſionem: cum dicit dñe ſi fuiſſes hic frater meus nõ fuiſſet mor tuus ꝛc. ¶ Quinta pars.

Sequit Ieſus vidit eã plorãtem ꝛc. vbi tãgit celebritatẽ miraculi ex cellẽtis. qd pbat mortuꝰ ſuſcitatꝰ. vbi quantum ad miraculum de re ſurrectiõe lazari in quo xp̃s ſubuenit ſo roribus tria conſidera ſcʒ.

Affectum miſericorditer inclinantem.
Affatum familiariter conſolantem.
Effectum mirabiliter conſequentem.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. ieſus autẽ ꝛc. Nã magnus affectus oſtenditur fuiſſe xp̃i ad ſorores lazari quãdo lachrymatꝰ eſt. vbi tria conſidera ſcʒ.

Oſtenſionem euidentem.
Opinionem differentem.
Diſpoſitionem confirmantem.

¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Ieſus aũt ꝛc. vbi cõſidera. ſ. xp̃i immutatiõnẽ: loci inter rogationẽ. ¶ Quãtũ ad pmũ dicit. Ie ſus ergo ꝛc. Nã iſte fremitꝰ ꝛ iſta turba tio xp̃i ipʒ immutãtes exteriꝰ fuẽrt ſignũ afflictiõis quã habebat ad mariã ꝛ mar thã plorãtes ſm Chryſo. Indiciũ hũani tatis aſſumpte fuit. ¶ Quãtũ ad loci in terrogationẽ dicit. ꝛ dixit vbi poſuiſtis eũ cui rñderunt veni ꝛ vide. ꝛ ſequit ꝙ iterũ lachrymatus eſt. vbi Alchimius. Qꝛ fons pietatis erat ſulgebat pte hũa nitatis quẽ reſuſcitat p potẽtiã diuinita tis. ¶ Quãtũ ad opinionẽ differẽtẽ di cit. Dixerũt ergo iudei ꝛc. Inter iudeos eñ q̃ venerãt ad viſitandum iſtas ſoro res aliq̃ erãt diligentes xp̃m aliq̃ odiẽ tes. Inter quos fuit duplex opinio. Nã chriſtũ diligentes ex pietate dicebant. Ecce quõ amabat illũ. Odientes autem xp̃m ex emulatione ꝛ malignitate dice bant. nõne poterat hic qui aperuit ocu los ceci nati facere vt non hic moreref. ¶ Quãtũ ad diſpoſitionẽ cõfirmãtẽ di cit ieſus ergo fremẽs. ex hoc eñ ꝙ xp̃s fremuit: ꝛ in ſe diſpoſitiões varias ſen tire voluit ꝯfirmauit intrinſecũ quẽ ha bebat affectũ. ¶ Quantũ ad ſcd̃m dicit. erat aũt ſpelũca ꝛc. xp̃s eñ volẽs actio nẽ querere vt cõſolabilr alloq̃ret ſoro res aliq̃d p̄cepit. qd videt Marthe incõ gruũ pꝫter qd ipſa rñdit. poſt reſpõſio nẽ xp̃s ipſam inſtruẽs conſolat. Scd̃m

309

hoc igit hic quatuor conſidera.ſcʒ
Juſſionē impetrantem.
Reſponſionē apparentem.
Inſtructionem dirigentem.
Deuotionem exequentem.
¶ Quātū ad primū dicit.erat ſpelunca ꝛc.Nā i partib⁹ illis ꝓ ſepulturis hoim habebant cauernas ad modū ſpelunce. Jn cauerna aūt erat foramē vnū per qđ imponebat corp⁹ qđ foramē lapide claudebat.hūc lapidē xp̄s ꝑcepit amoueri. ſʒ potuiſſet manente lapide vel ſolo verbo hoc facere.tn̄ facere noluit.ſʒ iuſſit amoueri lapidē vt ſic ſcđm Chryſo.accesſus ad ſpelūcā ꝛ amotio lapidis oſtēderet eſſe Lazarū ꝛ nō aliū q̄ reſuſcitabat a xp̄o.¶ Quātū ad rñſionem apparētem dicit. Dicit ei Martha ꝛc.vbi Theo.hoc aūt Martha tāq̄ diffidēs dicit veluti impoſſibile credēs poſſe reſuſcitari ob dictū diuturnitatē.ſcđm autē Bedā hec ꝟba nō fuerūt diſpationis ſʒ admiratiōis.¶ Quantū ad inſtructionē dirigentem dicit.Dicit ei ieſus ꝛc.vbi Theo.xp̄s aūt rememorat mulieri eadē ꝟba de quib⁹ cōtulerat ꝛ pene ꝛ obliuiſcenti loquit in ꝟbis q̄ xp̄s hic dicit innuit qđ eadē eſt glīa patris ꝛ filij.Nā ſupradixerat diſcipulis ꝙ ifirmitas Lazari nō erat ad mortē.ſʒ vt glorificet fili⁹ ꝑ eā.hoc aūt dicit Marthe videbis gloriā dei.ſcʒ patris.q.d.ſʒ Chryſ.Nō glorificetur fili⁹ niſi pat glorificet. ¶ Quātū ad deuotionē exequētē dicit.tulerūt ergo lapidē.Nā aſtantes volētes imperiū xp̄i ꝑficere velut deuoti lapidē amouerūt.¶ Quātū ad tertiū dicit ieſus autē eleuatis ꝛc.xp̄s em̄ exiſtēs deus ꝛ hō orat ꝛ grās agit.vt de⁹ aūt vocat ꝛ reſuſcitat ꝛ libeꝝ imperat dimittendum.Et ſm hoc hic qnqꝫ poſſum⁹ cōſiderare.ſcʒ
Modum conuenientem.
Cauſam inducentem.
Uocem excitātem.
hominem reſurgentem.
Dominum imperantem.
¶ Quātū ad primū dicit.ieſus autē ꝛc. Nam ꝑ orationē ꝛ gratiarū actionē xp̄i dat nobis intelligere ꝙ bñficia debem⁹ a deo petere cū gratiarū actione ꝛ oratione deuota.¶ Quātū ad cauſam inducentē dicit.ego aūt ſciebā ꝛc.Nā xp̄s qꝛ deus erat nō indigebat.ſʒ cū q̄ induxit eū adorandū fuit vt popul⁹ vidēs cōuerteretur ad fidē.iō dicit.ego aūt ſciebam ꝛc. ¶ Quātū ad vocē excitātē dicit.hoc cū dixiſſet ꝛc.xp̄s em̄ ſua virtuoſa voce Lazarū de monumēto vocauit.ꝛ ip̄m reſuſcitauit vt ſic illa fuerit vox de q̄ ps. Uox dñi in virtute vox dñi in magnificētia.¶ Quantū ad hoiem reſurgentē dicit.ꝛ ſtatim prodijt ꝛc.exijt aūt ligat⁹ vt dicit Chryſo.vt nō putaret eſſe fantaſma ſʒ hoc ꝙ exibat ligatus nō min⁹ videbat eſſe q̄ ſuſcitare.¶ Quātū ad dominū imperantē dicit.Dicit em̄ ieſus ſoluite ꝛc.vbi Chryſo.dicit ſoluite eum vt.ſ.tangētes ꝛ ei appropinquātes videāt qꝛ vere eſt ille.¶ Sciēdū eſt aūt circa totū iſtud miraculū loquēdo moralr ꝙ in iſto miraculo tangunt quatuor.ſcʒ
Lazarus indigens.
Xp̄s compatiens.
Sorores deprecantes.
Diſcipuli obſequentes.
¶ Quantū ad Lazaꝝ indigentē.ſciēdū eſt ꝙ ꝑ Lazaꝝ peccator intelligit cuius ratio eſt qꝛ Lazarus interꝑtatur adiutus a dño.ꝛ lʒ de ſe poſſit cadere tamen de ſe nō poteſt a pctō reſurgere niſi ſpecialiter a dño adiuuet vñ ps.in perſona pctōris dt.Niſi qꝛ dñs adiuuit me paulomin⁹ habitaſſet in inferno aīa mea. De lazaro aūt ſignificāte pctōrem multa dicunt.videlicet Qđ languidus.Qđ erat infim⁹. Qđ dormiebat. Quod fuit mortu⁹.Qđ fuit ſepultus.Qđ erat quatriduan⁹.Qđ erat fetidus. Qđ fuit ſub lapide clauſus.Qđ erat ligatus man⁹. Qđ erat ligatus pedes.Qđ facies erat ſudario velata:Jn peccatore autē poſſumus conſiderare.ſcilicet
Tentationem inducentem.
Delectationem demulcentem.
Aſſenſum interpretatiuum detinētem.
Conſenſum debilitatum adherentem.
Exteriorem actum conſequentem.
Conſuetudinem malam inclinantem.
¶ Propter primū dicitur peccator infirmus.Propter ſcđm dicit languid⁹.Propter tertiū dicit dormiēs.Propt quartum dicit mortuus.Propter qntū dicit

ſepult⁹. propter ſextū dicitur quadriduan⁹. ¶ Primo igitur in pctōre conſidera tentationem inducentem. propter quam dicitur peccator infirmus. quia ſicut infirmus eſt debilis in viribus naturalibus ſic peccator p peccatum fit debilis ad reſiſtēdum tentationibus. ideo debet dicere cū ps. Miſerere mei dñe quoniam infirm⁹ ſum. ¶ Secūdo conſidera delectationē dimulcentem ppter quod pctōr dicit̄ languidus. Nam ſicut languid⁹ cogitat habere aliqua in quibus delectari poſſit vt lāguorē contēperet ſic peccator antemiſſis tētationibus delectat̄ vt cōſulendo dicitur pctōri Eccli. xviij. Ante languorē ppara medicinā. i. ante delectationē reſiſte fortiter tētationib⁹ vitioſis. ¶ Tertio cōſidera aſſenſum interptatiuum detinentē. ppter qd dicit̄ pctōr dormiēs. Nam ſicut dormiēs a ſomno detinet̄ ſic pctōr aliqñ detinetur in delectatione ſenſualis pcti lz nōdum pueniat ad op⁹ p deliberatū cōſenſum ꝛ talis dicit̄ ſenſus interpretatiuus. ¶ Quarto ꝯſidera cōſenſuʒ deliberatum adherentē ppter quā dicit̄ pctōr mortu⁹. Nā ſicut homo dicit mortuus qñ vitam amittit ſic pctōr deliberatiue cōſentiēs peccato amittit grām diuinā que dicit̄ vita ſpiritualis aie. mortuus dicit poteſt vt verificet̄ de ipo illud. iiij. Reg. iiij. Ecce puer mortuus iacebat in lectulo. ſcʒ corporis. ¶ Quīto cōſidera exteriorē actū cōſequentē ppter quod pctōr dicit̄ ſepultus. Nā ſicut ſepultus tenet̄ i ſepulchro ſic peccator poſtq̄ cōſummauit pctm̄ in ope captiu⁹ a diabolo detinet̄: de talibus dr̄ Eccl'e. viij. Vidi impios ſepultos qui etiā cū adhuc viuerēt in loco ſctō erāt. ¶ Sexto ꝯſidera ꝯſuetudinē malā inclinātē. ppter qd pctōr dr̄ quatriduan⁹. Nam p quatuor dies quib⁹ dr̄ pctōr mortu⁹ intelligitur cōſuetudo peccādi. vel p quatuor dies intelligūt̄ q̄tuor de quib⁹ Aug. viij. confeſſio dicit. ex voluntate pueſa facta eſt libido. ꝛ dum ſeruit̄ libidini facta eſt cōſuetudo ꝛ dū cōſuetudini non reſiſtitur facta eſt neceſſitas. peccatorem autē ſic pfundat̄ in vitijs quinq̨ ſequuntur diſpendia. Primū eſt ꝙ eſt fetidus p infamiam. Scdm̄ eſt ꝙ eſt lapide clauſus p impenitētiā. Tertiū ꝙ hʒ ligatas manus p defectū opatiōis virtuoſe. Quartū ꝙ habet ligatos pedes per defectuʒ dilectionis amoroſe. Quītū ꝙ habet velatam faciē p defectum viſionis glīoſe. ¶ Primo eſt fetidus p infamiā. Nam ſicut res fetida malū odorem emittit ſic pctōr publicus malam famā infundit ꝛ etiā in aliquos alios aliquādo ſuis malis exēplis corrumpit. j. Cor. xv. Corrumpūt bonos mores coloquia praua. ſic etiā mala fama multotiens corrūpit audiētes. ¶ Scdo eſt lapide clauſus p impenitētiā: nā ſicut ille qui eſt lapide tumulat⁹ non poteſt pdire exterius. ſic pctōr cōſuetudinari⁹ impenitēs efficit̄ qr ſua pctā deprimere p cōfeſſionem cōtēnit nō aduertēs cōminationem ſibi factam ab aplo ad Ro. ij. ſm duriciā tuā ꝛ ipenitēs cor tuū theſaurizas tibiipſi in die ire ꝛ reuelatiōis iuſti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq̨ ſm opa ſua. ¶ Tertio habet ligatas man⁹ p defectum opationis virtuoſe nā p manus intelliguntur opa. igitur ſicut homo habens ligatas man⁹ facere non poteſt aliquod opus: ſic pctōr cōſuetudinari⁹ nō poteſt meritorie opari. ꝛ iō ſibi dr̄ Eccli. ij. ve ꝛ ve duplici corde ꝛ labijs ſceleſtis ꝛ manib⁹ malefaciētib⁹ ꝛ pctōri terrā igrediēti duab⁹ vijs. ¶ Quarto hʒ ligatos pedes p defectū dilectiōis amoroſe: nā p pedes quib⁹ hō mouet̄ de loco ad locū intelligitur dilectio qua quis ſpūaliter in aliū tendit. pedes dicit̄ quis habere ligatos q̄ nec deū nec primū diligere meritorie pōt vt ſic verificet̄ de ipſo illud Job. xviij. Immiſit in rete pedes ſuos ꝛ in maculis ei⁹ ambulat tenebit̄ plāta ei⁹ laqueo ꝛ exardeſcet ꝯ eū ſitis. ¶ Quinto habet faciē velatā p defectū viſionis glorioſe. nā p faciē in qua pncipalit̄ viget ſenſus intelligit̄ viſio vel cognitio quā habem⁹ de deo per fidem dum in hoc mūdo viuim⁹ ꝛ clara contēplatio quā in futuro expectamus. ſicut igit̄ habēs velatā faciē nō poteſt videre clare: ſic peccator impenitēs nūq̄ diuinā gratiā vel faciē poterit intueri. iuxta illud Eſa. l. Iniq̄tates veſtre diuiſerunt

310

inter vos ⁊ deũ veſtruȝ. ⁊ peccata veſtra abſconderũt faciẽ eius a vobis. ¶ Quã tum ad quartum compatientem ſciendũ eſt ꝙ circa compaſſionem quam chriſt⁹ oſtendit Lazaro ⁊ ſororibus ſeptem poſ ſumus conſiderare. ſcȝ

Ipſum venientem ex bonitate.
Se turbantem ex voluntate.
Plorantem ex pietate.
Precipientem ex autoritate.
Rogantem ex humilitate.
Clamantem ex viuacitate.
Reſuſcitantem ex poteſtate.

¶ Primo veniẽtem ex bonitate q2 dr̄ ꝙ venit ieſus. ex quo aduẽtu daṫ nobis in telligi aduẽtus ſuus benigniſſim⁹ quo dignet̃ q̄ tũ ẽ ex ſe ad peccatorẽ venire. Nã ipſe dt̄ Luc. v. Nõ enim veni iuſtos vocare ſed peccatores ad penitentiam. ¶ Scḋo cõſidera ieſum ſe turbãtẽ ex vo lũtate q2 infremauit ſpũ ⁊ turbauit ſeipſ̄ȝ ꝑ qḋ daṫ intelligi inuitatio interior que dȝ eſſe in peccatore volente ꝑ gratiã ſu ſcitari: nã turbari volũtarie non coacte de pctīs ꝓteritis ↄterẽdo vt dicere poſ ſit illud ps̄. Anxiat⁹ eſt ſup me ſpiritus me⁹ ⁊ in me turbatũ eſt cor meũ. ¶ Ter tio cõſidera ieſum lachrymãtẽ ex pieta te q2 lachrymat⁹ eſt. per qḋ põt intelligi plãct⁹ quem peccatore dȝ habere de ſua ↄſideratione peccati iuxta qḋ ale pecca trici dr̄. Hiere. vj. Filia ppl'i mei accin gere cilitio ⁊ aſpgere cinere luctũ vni geniti fac tibi plãctũ amaꝝ. ¶ Quarto ↄſidera ieſum ꝑcipiẽtẽ ex autoritate. q2 dixit tollite lapidẽ. Nã duplex eſt lapis tenẽs peccatorẽ clauſum ne exeat a pec cato. Prim⁹ eſt iordinata ſpes de diuina miſericordia que põt vocari ꝓſumptio. Secũdus iſti confitendi verecũdia que eſt indiſcretio. Primuȝ dȝ amouere cõſi derando diuinã iuſticiam in malos pu niendo. Scḋm conſiderando finalem ve recũdiam. ¶ Quinto conſidera xp̄m ro gãtem ex humilitate. q2 orauit ⁊ gratias egit deo patri ad oſtẽdendũ ꝙ ſi aliquid volum⁹ a dño. impetrare debemus ipm̄ humiliter exorare. poſt receptũ ꝟo be neficium ſibi gratias referre. ¶ Sexto conſidera xp̄m clamãtem ex viuacitate. q2 clamauit voce magna. Lazare veni foras. Nã ꝑ iſtũ clamorem vno mõ intel ligiṫ clamor ipſi⁹ quo peccatores vocat ad penitentiã. Alio mõ clamor peccato ris quo dȝ clamare ad dñȝ miſericordiã poſtulãdo di. cũ ps̄. Dñe exaudi oratio nem meã ⁊ clamor meus ad te veniat. ¶ Septimo cõſidera xp̄m reſuſcitantẽ ex poteſtate q2 ſtatim prodijt qui fuerat mortuus. Nã vox clamoris xp̄i fuit tan te potẽtie ꝙ ad ipſam ſtatim Lazar⁹ re ſurrexit per qḋ daṫ intelligi ꝙ peccator vocat⁹ a dño nõ dȝ eſſe piger nec negli gẽs. ſȝ ſollicit⁹ vt a peccato reſurgat. d. illud. j. Reg. iij. Ecce ego q2 vocaſti me. Lȝ aũt de⁹ pius ſic vocat peccatorem vt exeat de monumẽto peccati tamẽ multi ſunt qui contẽnunt exire: de quib⁹ ↄque ritur ꝑ ps̄. Nõ audiuit popul⁹ me⁹ vocẽ meam ⁊ iſrael non intendit mihi. ⁊ Pro uer. j. vocaui vos ⁊ renuiſtis. extẽdi ma nũ meã ⁊ nõ fuit qui aſpiceret. ſed qualẽ vltionẽ faciet de talibus dñs fuit figura tum Joſ. x. vbi hȝ ſentẽtialiter ꝙ quinqȝ reges pugnauerunt contra Joſ. ⁊ cũ fu gientes abſcondiſſent ſe in ſpelunca fe cit eos educi quos poſtmodũ ſuſpendio interfecit. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ per Joſ. q̃ ſaluator interpretaṫ intelligitur xp̄s hu mani generis ſaluator ꝑ quinqȝ autẽ re ges intelligimṫ hoīes regentes ſe quin qȝ ſenſibus corporis ſm̄ delectationes ipſoꝝ viuentes vt ſic quinqȝ ſenſus ſint quinqȝ iuga boũ propter q̃ excuſauit ſe ille ne iret ad cenã magnã. Luc. xiiij. Q2 tales a cena celeſtis patrie penit⁹ exclu denṫ. tales dicunṫ contra Joſ. j. xp̄m pu gnare q2 ſibi in ſuis opibus cõtradicũt: dicunṫ etiam fugere a facie Joſ. per ſe quentis q2 ſequunṫ deſideria ſenſuum propter qḋ xp̄s ↄſequitur: lȝ autem pec catores ſe credãt abſcõdere tamẽ veniet tp̄s in die iudicij. ꝙ xp̄s de ſpeluncis id eſt de ſepulchris extrahi faciet qñ mor tui reſuſcitabunṫ reddituri de factis ꝓ prijs rationem quos xp̄s inſtar Joſ. pro pter eorum ſcelera condẽnabit ad perpe tuam mortẽ vt ſic cuilibet tali dici poſſit illud Eſa. xiiij. Tu autẽ proiectus es de ſepulchro tuo quaſi ſtirps inutilis ſicut ſanie pollut⁹: ⁊ inuolut⁹ cũ his qui inter fecti ſunt gladio ⁊ deſcẽderũt ad fundã

meta laci. Cōſiderans punitionē tā ter-
ribilē miſer peccator dz dū hz penitēdi
ſpaciū ad dn̄m ſe cōuertere dicēdo cum
ps. Eripe me de luto vt non infigar: libe
ra me ab his q̄ oderūt me ⁊ de ꝓfundis
aquarū nō me demergat tēpeſtas aq̄ ne
qꝫ abſorbeat profundū neqꝫ vrgebat ſup
me puteus os ſuū. vn̄ Aug. Si cecidiſti
o hō nō claudet ſup te pute⁹ os ſuum ſi
tu nō clauſeris os tuū: ſꝫ ꝯfitere ⁊ dic de
ꝓfundis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi
vocē meā. ¶ Quātū ad ſorores deprecā-
tes quatuor poſſum⁹ cōſiderare: ſcꝫ nā
Nunciāt feſtināter.
Occurrūt reuerēter.
Exprimūt diligēter.
Plorant euidenter.
¶ Nā primo nūciant feſtināter. qꝛ ſtatī
miſerūt. d. ecce quē amas infirmat. nā
ꝑ iſtas duas ſorores mittētes ad xp̄m ꝓ
Lazaro intelligūt duo q̄ debēt eē i pctō
re ſi vult ꝑfectā recipere ſanitatē ſcꝫ de
ꝯmiſſis ꝯtritio: de futurꝫ ꝑpulſio. Nā ma
ria vno mō interꝑtat amara ⁊ ſignat cō-
tritionē ⁊ amaritudinē quā de cōmiſſis
dꝫ hr̄e pctōr vt ſic dicat illō Job. x. Loq̄r
i amaritudine aīe mee dicā deo noli me
condēnare. ¶ Martha ꝟo vno mō inter
pretatur dn̄a ⁊ ſignat ꝑuiſionē quā pctōr
dꝫ habere quantū ad pctā futura vt poſ
ſit ſolerti⁹ euitare: qō quidē fit principa
liter qn̄ ſenſualitati rō dn̄atur. ſi ḡ pctōr
penitēs cōtritus ⁊ prouidus de futuris
habeat recurſum ad xp̄m merebit̄ libera
ri. iuxta qō figuratiue dr̄. iiij. Regū. xiiij.
Uidit dn̄s afflictionē iſrl̄ amarā ⁊ ſalua
bit eos. ¶ Scd̄o occurrūt reuerenter qꝛ
vt audierūt aduentū xp̄i occurrerūt illi
per quā occurſum ſollicitū dat̄ intelli
gi. q hō qn̄ xp̄s venit ad ipꝫ per inſpira
tionē iternā vl̄ admonitionē externā de
bet ſollicite ſibi occurrere. ⁊ ſi ſentiat ſe
offendiſſe in aliquo dꝫ hūiliter culpam
cognoſcere ⁊ veniā poſtulare. ¶ Tertio
exprimūt diligenter. Nā ambe dixerūt.
dn̄e ſi fuiſſes hic ⁊c. Nā in ꝑſentia null⁹
ſpūaliter morit̄. qꝛ cū ipē ſit via veritas
⁊ vita Joā. xiiij. In preſenti vita nullus
morit̄: ꝑſente xp̄o nullus pōt mori. ſed ſi
xp̄s recedit ſtatim moritur qꝛ caret vita
vn̄ Maximus in quodā ſermōe. dicit eīn
Apo. In interiori homine habitare xp̄m
per fidē in cordib⁹ veſtris permanente
itaqꝫ fide permanet in homine xp̄s dice
dēte fide diſcedit ab hoīe xp̄s. diſcedēte
xp̄o diſcedit ab homine vita. ¶ Quarto
plorant euidenter. qꝛ xp̄s vidit eā plorā
tem. ſcꝫ Mariā: per plāctū autem iſtarū
intelligit̄ planct⁹ quē homo dꝫ habere
vel aſſumere qn̄ ſe ſentit peccaſſe. vnde
ps. Uenite adorem⁹ ⁊ procidam⁹ ante
deū ploremus coram dn̄o qui fecit nos.
¶ Quantū ad diſcipulos obſequentes
dr̄. q ieſus dixit eis q ſoluerēt ligatum
Lazarū. ⁊ ſinerēt abire ꝑ qō dat̄ intelli-
gi xp̄i bonitas ⁊ liberalitas qui nō ſolū
ſibi retinuit miniſteriū ſꝫ ipſe abſoluat
principaliter. ſꝫ ⁊ ſuis miniſteriis con-
ceſſit. vn̄ Alchimi⁹. xp̄s ergo ſuſcitat. qꝛ
interi⁹ ꝑ ſeipſum viuificat ſoluūt diſci-
puli qꝛ per miniſteriū ſacerdotū abſol-
uunt̄ viuificati. ⁊ hec eſt quod xp̄s dicit
diſcipulis Matt. xvj. Amen dico vobis
q̄cunqꝫ ligaueritis ſup terrā erunt liga
ta ⁊ in celo. ⁊ quecunqꝫ ſolueritis ſuper
terrā erūt ſoluta in celo. ¶ Sexta ps.
SEquit̄. Multi autē ex iudeis
q̄ venerāt ⁊c. vbi tāgit ⁊c. qō
ꝓbat ⁊c. xp̄s eīn ſuperi⁹ qn̄
grās egit pr̄i dixerat ꝓpter
populū qui circūſtat dixit vt
credāt: qꝛ tu me miſiſti. ⁊ illud euangeli-
ſta ſm̄ Orige. vt verū oſtēdat ꝟbū xp̄i dr̄
multos credidiſſe in xp̄m. Quāte autem
vtilitatis ſit in xp̄m credere. audi q̄d dr̄
Mar. xvj. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fue
rit ſalu⁹ erit. Un̄ Jo. xx. Multa quidem ⁊
alia ſigna: fecit ieſus in conſpectu diſci
pulorū ſuorū que nō ſunt ſcripta in libro
hoc hec aūt ſcripta ſunt vt credentes vi
tam eternā habeatis i noīe ei⁹. Ad quā.

¶ Sabbato dominice quarte qua-
drageſime. ¶ Sermo. xxvj.

EGo ſū lux mū
di. Joā. viij. Quatuor ſunt
inter alia ꝓpter que aliqs
proponitur alijs imitād⁹.
¶ Primum eſt exemplari
tas virtuoſa ⁊ hoc modo ſenes ꝓponun
tur iuuenib⁹: qꝛ rōne ſenectutis debent
etiam magis virtuoſi eſſe ⁊ ꝑ cōſequēs

exemplares. ⁊ de hoc dr. j. pe. ij. xp̄s paſ
ſus eſt ꝑ nobis. vobis relinquẽs exem-
plum: vt ſequamini veſtigia ei⁹. ¶ Se-
cundũ eſt veritas luminoſa: ⁊ hoc mõ ꝑ
ponunt magiſtri ⁊ iudices ⁊ ceteri lite-
rati neſciẽtib⁹. q: ratione ſapiẽtie debẽt
meli⁹ cognoſcere veritatẽ. ⁊ ſm hoc dr
Matt. viij. ꝙ quidã dixit xp̄o magiſter ſe
quar te quocũqꝫ ieris. ¶ Tertiũ eſt no-
bilitas generoſa. ⁊ hoc mõ ꝑponunt no
biles ignobilib⁹. ⁊ ꝑ cõſequẽs de⁹ oib⁹.
⁊ ſm hoc dr Deut. xiij. Dñm deũ veſtrũ
ſequimini ⁊ eũ timete. ¶ Quartũ eſt po
teſtas vigoroſa ⁊ hoc mõ ꝑponuntur re
ctores ſubditis ⁊ ſm hoc dr Deut. xvij.
Facies quecũqꝫ dixerint qui preſunt in
loco quẽ elegerit de⁹ ſequeriſqꝫ ſenten-
tiã eoꝝ: nec declinabis ad dexterã vł ad
ſiniſtrã. Xp̄s igit̃ vt oñdat nobis ꝙ ipm
debem⁹ ſeq̃ ⁊ ipſe p̄cedere. In hoc euãge
lio de ſeip̄o tãgit p̄dicta quatuor ſcꝫ.

Claritatem omnia illuſtrantem.
Ueritatem omnia diſcernentem.
Dignitatem omnia precedentem.
Poteſtatem omnia diſponentem.

¶ Primũ ꝓbat refulgentia ſpecularis.
Scðm ſapiẽtia magiſtralis. Tertium ꝓ
ſapia ſupernalis. Quartũ p̄ſidẽtia vir-
tualis. Primũ in p̄ncipio. Scðm ibi. Di
xerunt ergo phariſei ⁊c. Tertiũ ibi. Di
cebãt ergo ei ⁊c. Quartũ ibi. vbi eſt pa-
ter tuus ⁊c. ¶ Prima pars.

QUãtũ ad primũ vbi tãgit ⁊c.
qđ probat ⁊c. dr. Ego ſum lux
mundi ⁊c. Ubi xp̄s ſic arguit
Lux que tenebras fugat. ⁊ lu
mẽ vite prebet eſt vtilis toti
mundi. Sed ego fugo generaliter tene-
bras ⁊ lumẽ vite p̄beo. ergo ⁊c. Hic aũt
tria poſſunt conſiderari ſcꝫ.

Lux eſſentialis intenſiue.
Lux generalis extenſiue.
Lux vtilis effectiue.

¶ Quãtũ ad primum dicit. Ego ſum ⁊c.
Nã q: ipſe eſt lux per eſſentiam ⁊ ꝑ par
ticipationem dicit. Ego ſum lux mundi.
non aũt dicit in me habitat lux. ¶ Quã-
tum ad ſcðm dicit. mundi. Nam xp̄s nõ
eſt miſſus ad vnã patriam ſolum: ſed ge
neraliter ad totum mũdum ſaluandum.
iuxta qđ dixerant. Samaritani. Jo. iiij.
Ipſi eñi audiuim⁹ ⁊ ſcim⁹ q: hic eſt vere
ſaluator mũdi. vt ſic dici poſſit de ipſo il
lud Eccli. xliij. Spẽs celi gloria ſtellarũ
mũdũ illuminãs i excelſis dñs. ¶ Quã
tũ ad tertiũ dicit. q̃ ſequit̃ me ⁊c. Nã vti
litas hui⁹ lucis eſt ꝙ q̃ ſequit̃ illã hꝫ vi
tã eternã que dr lumẽ vite. vñ. Aug. hec
v̄ba dñi cũ v̄bis pſalmis cõcordant. In
lumine tuo videbim⁹ lumẽ qm̄ apud te
eſt fons vite. ¶ Sciẽdũ eſt aũt circa iſtã
partem loquendo ſpũaliter qđ lux eſt.

Letificatiua merentium.
Directiua errantium.
Fecundatiua terreſtrium.
Conſiliatiua diſtantium.

¶ Sic xp̄s inſtar lucis letificat meſtos.
Dirigit deuios. Fecũdat aridos. Cõci-
liat diſperſos. ¶ Primo lux eſt letificati
ua merentiũ. Nã videmus ꝙ homines
exiſtẽtes in tenebris ſunt triſtes: in luce
vero letãt̃. ꝓpter qđ dr Eccle. xj. Dulce
lumẽ ⁊ delectabile eſt oculis videre ſo-
lẽ. Inſtar cui⁹ xp̄s letificat meſtos. in cu
ius ſignũ dixit angelus in nati. ei⁹. Euã
gelizo vobis gaudiũ magnum qđ erit oi
pp̄lo. Luc. ij. ¶ Scðo lux ẽ directiua er
rãtium. Nã videmus ꝙ hoies de nocte
errant: de die vero nõ: q: luce melius di
riguntur. ꝓpter qđ dicit dñs Joã. x. Si
quis ambulat in die nõ offendit: q: lucẽ
huius mundi videt. ſi autem ambulat in
nocte offendit. q: lux nõ eſt in eo. Inſtar
cuius xp̄s dirigit deuios. vnde cuilibet
dr Prouer. iij. In oibus vijs tuis cogita
illum ⁊ ipſe diriget greſſus tuos. qđ co-
gnoſcens p̄s. dicit. greſſus meos dirige
ſm eloquiũ tuũ ⁊ nõ dñetur mei ois in-
iuſticia. ¶ Tertio lux eſt fecũdatiua ter
reſtriũ. Nã videm⁹ ꝙ terre expoſite ma-
gis radijs ſolarib⁹ ſunt maioris fertili-
tatis. Inſtar cui⁹ xp̄s fecũdat aridos. In
cui⁹ ſignũ ipſe dicit. Jo. xv. Ego ſum vi-
tis vos palmites q̃ manet i me ⁊ ego in
eo hic fert fructũ multũ: q: ſine me ni-
hil poteſtis facere. ¶ Quarto lux eſt cõ
ciliatiua diſtantiũ. Nã videm⁹ ꝙ lꝫ oia
corpora mixta ſint ex q̃tuor elemẽtis cõ
trarijs quoꝝ ignis eſt calid⁹. ⁊ aqua fri
gida. aer humidus. terra ſicca ⁊ tñ virtu
te lucis ⁊ influẽtia corpoꝝ celeſtiũ ma-
nẽt ſimul. Inſtar cui⁹ xp̄s cõſilia. diſp-

ſos in cuius ſignũ dr Colſ.j. In ipſo cõplacuit deo patri omnẽ plenitudinẽ habitare ꝛ per eum reconciliare oia in ipſo pacificãs ꝑ ſanguinem crucis ei⁹. ſiue q̃ in celis ſiue q̃ in terris ſunt. Nã cum hominib⁹ terrenis ſit pugna perualida quia ſm Apo. Gal.v. Caro concupiſcit aduerſus ſpm: ꝛ ſpirit⁹ aduerſus carnẽ: hec eñ ſibĩnuicẽ aduerſanť vt nõ quecũ ꝙ vultis faciatis. qꝛ vero ſecũdum ſenſentiam chriſti Mat.xxvj. Spirit⁹ quidem promptus eſt: caro autem infirma. hinc eſt ꝙ caro inclinat hominem ad luxuriã ꝛ quilibet ſenſus corporis ad ſuũ obiectũ delectabile vt viſus ad pulchra ꝛc. ꝛ hoc eſt qđ plorãs aplˢ Ro.vij.d. Ui deo aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. ꝛ captiuãtem me in lege peccati q̃ eſt in membris meis. Infelix ego hõ quis liberabit me de corpore mortis hui⁹. ꝛ ſubdit ſoluendo gratia chriſti ꝑ ieſum chriſtum dñm noſtrum. Ultra vero iſtum hoſtem habet homo mundũ inclinantẽ ipſum ad auaritiam. ꝛ diabolum ipſum inclinantem ad ſuperbiã. ꝛ ſic homo dum viuit eſt in cõtinua pugna. nec in alio ꝙ̃ in chriſto poteſt habere pacem. Unde xp̃s Joan. xvij. hec locutus ſum vobis vt in me pacem habeatis. De hac igiť luce ſic ꝑ ſicua ſcꝫ xp̃o. de⁹ pater dr Eſa.xl. Dedi te in lucem gẽtium vt ſis ſal⁹ mea vſqꝫ ad extremũ terre. Lꝫ autem deus filium ſuũ in mundũ tanq̃ȝ lucem miſerit audi quid ipſe Xp̃s dicit Jo.xiij. Lux inquit venit in mũdum ꝛ dilexerunt homines magis tenebras ꝙ̃ lucẽ cui⁹ cauſam aſſignãs ſubdit. Erãt eñ opera eorũ mala. Omnis eñ qui male agit odit lucẽ. ꝛ nõ venit ad lucẽ vt arguanť opera ei⁹. Quatuor eñ ſunt inter alia q̃ oculũ corporalem impediũt ne poſſit clare videre. ſcꝫ

Uaporum eleuatio.
Mediorum alteratio.
Neruorum ſeparatio.
Humorum congregatio.

¶ Sic animã impediũt ne poſſit ſpũalem lucẽ videre. Superbia tumens. Uana gloria cõplacẽs. Auaritia diſtrahẽs. Luxuria inficiẽs. ¶ Primo oculũ corporalẽ impedit ne poſſit clare videre vapoꝝ eleuatio. Nam multoties propter nimiam comeſtionẽ ꝛ potũ vel aliã cauſam vapores aſcendũt ad oculũ ꝛ ipſum obumbrãt ita ꝙ bene videre non poteſt. Inſtar cuius animã impedit ne poſſit lucem ſpiritualẽ videre ſuperbia tumẽs. Nã qꝛ null⁹ poteſt chriſtum videre niſi ſit in gratia quã ſuperbi non habẽt qui ad modũ vaporum volũt ſemper in altũ aſcendere. deũ videre non poſſunt: ſꝫ tm̃ humiles ꝛ deuoti. Nã iuxta illud Jaco. iiij. ſuperbis de⁹ reſiſtit humilibus dat gratiã. Uñ Tobias filio ſuo inquit Tobie. iiij. ſuperbiã in tuo ſenſu nunq̃ȝ aut in tuo ỽbo dominari permittas. In ipſa eñ initiũ ſumpſit omnis perditio. Uñ Eſaie.ij. Dies dñi ſuper oẽm ſuperbũ ꝛ arrogantem ꝛ humiliabiť. ¶ Secundo oculũ corporalẽ impedit mediorum alteratio. Nã ſi inter oculum ꝛ rem viſam albã interponať vitiũ rubeũ vel viride vel alteri⁹ coloris res illa videbiť eiuſdem coloris cũ vitro. Inſtar cui⁹ animã impedit vana gloria cõplacens. Nam qꝛ null⁹ põt deũ videre niſi ſit deo accept⁹ qđ nõ ſunt vane glorioſi qui ad modũ diuerſoꝝ medioꝝ in diuerſis rebus mundanis diuerſimode gloriant̃ de quibus Judith.v. preſumẽtes de ſe ꝛ de virtute ſua gloriãtes humilias. iõ vane glorioſi deũ videre nõ pñt. ¶ Tertio oculũ corporalẽ impedit neruorum ſeparatio. Nam quilibet ocul⁹ habet vnum neruiculũ deferentẽ ſpeciem receptaꝫ in oculo vſqꝫ ad ſenſum communem ꝛ iſti nerui culi ſe tangũt in medio duorum oculorũ. Et iõ propter iſtud contactũ licet in quolibet oculo recipiať ſpecies ita ꝙ in duob⁹ oculis ſunt due ſpecies tñ ſenſui communi repreſentatur vt vna. Si tamẽ Unus illorum neruiculorum in loco cõtactus ſeparetur ab alio tunc quilibet illorũ repreſentat ſpeciem ſui oculi ꝛ repreſentant due ſpecies: ꝛ tũc vna res videntur eſſe due. Inſtar cuius animã impedit auaricia diſtrahẽs per quã homo ſeparať a deo: ꝛ ideo dixit xp̃s Luc.xij. Uidete ꝛ cauete ab omni auaritia. q̃ nõ in abũdãtia cuiuſqꝫ vita ei⁹ eſt ex his q̃ poſſidet. Iſtud aũt conſiliũ male tenent holes nõ aduertẽtes illđ dñi. d. Eſa.47.

propter iniquitatē auaricie eius iratus ſum ꝛ percuſſi eum. ¶ Quarto oculū corporalem impedit humorū congregatio. Nā quādo aliqui humores congregant circa pupillā oculi: tūc impediunt oculum ad videndum. Inſtar cuius animaꝫ impedit luxuria inficiens per quam hō beſtialis efficit ꝛ immundus. et talis nō poteſt deum videre. q2 a talibus blaſphemat. q2 iuxta illud. ij. pe. ij. Multi ſequātur eorum luxurias per quos via veritatis blaſphemat. quibus iudiciū iā olim non ceſſat ꝛ perditio eorū nō dormitat. ¶ Secundo ſciendum eſt quātū ad tenebras ꝙ triplicē inuenio tenebrā. ſcꝫ.

Culpe inficientis ſpūaliter.
Ignorātie excecātis mentaliter.
Pene affligentis eternaliter.

¶ Ab iſtis autē tenebris xp̄s qui eſt lux educit reformādo p ſuā gratiā. Illuſtrando p ſuā ſapiētiā. Quietādo p ſuā gloriā. ¶ Primo inuenio tenebras culpe inficiētis ſpūalr̄. Nā culpa ē q̄dā macula in aīa ipſam faciēs tenebroſam vñ de pctōribus dr̄ Prouer. ij. Derelīqrunt iter rectū ꝛ ambulāt vias tenebroſas. Ab iſtis tenebris deus pctōrē educit per ſuā gratiā reformādo. vt ſic reformat⁹ poſſit dicere illud. j. Joā. ij. Tenebre tranſierunt ꝛ lumen verum iā lucet. ¶ Secundo inuenio tenebras ignorātie excecātis mētaliter: in qua homo cadit p pctm̄. vnde ps. Neſcierūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambulant. Ab iſtis tenebris chriſt⁹ pctōrem educit ad lucem: illuſtrādo per ſuā ſapiētiā. Unde Ephe. vj. Eratis eniꝫ aliquādo tenebre: nunc autem lux in domino vt filij lucis ambulate. ¶ Tertio inuenio tenebras pene affligentis eternalr̄. q2 ꝓpter pctm̄ acq̄rit penā eternaꝫ vbi ſunt tenebre ſine luce. Unde in pſona pctōrum dicit ps. Poſuerūt me in lacu inferiori ꝛ tenebroſis ꝛ in vmbra mortis. ¶ De iſtis xp̄s ne illuc vadat hominem liberat ſi vult conuerti ad penitentiam quietādo per ſuā gloriam. ꝛ hoc eſt alloquēs nos fideles beatus Petrus in can. ſua. di. j. Pet. ij. Uos aūt gen⁹ electū regale ſacerdotiū gens ſancta populus acquiſitionis vt virtutes eius nūcietis q̄ de tenebris vos vocauit in admirabile lumen ſuum. ſcilicet glorie. ¶ Tertio ſciendum eſt quo ad ſequi chriſtum ꝙ tripliciter debemus eum ſequi. ſcꝫ.

Per paupertatē mundū deſpiciendo.
Per humilitatem: prompte obediendo.
Per puritatem: honeſte conuerſando.

¶ Primo p paupertatē mundū deſpiciendo. exemplo apoſtolorum in quorꝫ pſona dixit petrus. Matt. xix. Ecce nos reliquimus omnia ꝛ ſecuti ſumus te. ¶ Secūdo per humilitatē prompte obediendo. In cuius ſignum dicitur Joan. xxj. ꝙ chriſtus dixit petro ſequere me. ¶ Tertio p puritatē honeſte cōuerſando. In cuius ſignum dicitur Apoc. xiiij. Hi ſunt qui cū mulieribus nō ſunt coinquinati: virgines enim ſunt ꝛ ſequuntur agnū quocūqꝫ ierit. ¶ Unde ad iſta tria ſimul dicit chriſtus Luc. ix. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipſum per humilitatem. ſcꝫ ꝛ obediētiā. tollat crucem ſuā. carnē macerādo per caſtitatem ꝛ pudicitiam: ꝛ ſequatur me per paupertatē ꝛ penuriā. ¶ Iſta ſequela quā xp̄m debemus ſequi ſunt figurata Judicū. ix. Ubi ſentētialiter dicitur. Qđ cum Abimelech vadens ad pugnam contra ſuos aduerſarios aſcendit in montē Selmon ꝛ ibi abſciſſaꝫ ramū arboris portabat in humeris ſuis di. populo qđ me videritis facere cito facite. q̄ p̄cidētes ramos de arborib⁹ imponēteſqꝫ ſuis humeris ſequebant ducem. ¶ Ubi ſciendū ꝙ per Abimelech qui interpretat pater meus rex intelligitur chriſtus Jeſus de⁹ ꝛ homo: qui pater noſter dicitur. quia p ip̄m ſumus creati. quia iuxta illud Joannis j. Omnia per ipſum facta ſunt ꝛ ſine ipſo factum eſt nihil. Qui eſt pater miſericordiarum ꝛ deus totius conſolationis qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra. ij. Corint. j. Iſte dicitur iuiſſe ad pugnam quando voluit contra diabolū inimicum humani generis in ligno crucis pugnare. Per mōtem autem Selmon q̄ interp̄tatur pax: intelligitur ciuitas hieruſalem. Ad quam chriſtus aſcendit. iuxta illud quod Chriſtus predixit Luce. xviij. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ꝛ cōſummabunt oīa q̄ ſcripta ſunt p pphetas de filio hoīs. per ramū autē arboris in

telligit crux quã xp̃s ſuis ꝓpriis humeris deportauit iuxta qð de ipſo dr̃ Joannis.xix.ꝙ baiulãs ſibi crucẽ exiuit in eũ qui dr̃ caluarie locus. ¶ Portans autẽ ſic crucem Jeſus inſtar Abimelech hortatur nos di. Sicut me videtis facere cito facite. quaſi dicat. Sicut me videtis crucem portare ſignificantẽ penitentiã ita ⁊ vos exhortor ad penitentiã. Exemplum enim dedi vobis vt quemadmodũ ego feci ita ⁊ vos faciatis. Joan.xiii. Ad cuius admonitionẽ dz quilibet aſſumere ⁊ ipſum ſequi ducem. exemplo populi ſequentis Abimelech.

¶ Secunda pars.

Sequitur. Dixerũt ergo phariſei ⁊c. Ubi tangit veritatẽ omnia diſcernentẽ. qð ꝓbat ſapiẽtia magiſtralis. Qr em phariſei xp̃m ex malicia reprehendebãt. Jdeo xp̃s tanꝙ prudẽs ipſorum inſinuans ignorantiã dictũ ſuum euidentius manifeſtat. Secundum hoc igitur hic quatuor conſiderare. ſcz.

Malitiam reprehendentem.
Sapientiam declarantem.
Jgnorantiam excecantem.
Sufficientiam euidentem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Dixerũt ergo phariſei ⁊c. Nam phariſei exiſtimantes xp̃m ſolum hominẽ qui ſe dixerat lucem mundi. ⁊ qui ſequebanẽ eũ non ambulabãt in tenebris: ſed habebãt lumen vite tanꝙ maligni ⁊ inuidi ſm Chryſo. dictũ ſuũ calũniari volebãt. ex hoc ꝙ de ſeipſo dicebat. Qð reſpõſum videbatur aliquẽ colorẽ hr̃e ex illo quod dr̃ Prouer.xxvii. Laudet te os alienũ ⁊ nõ os tuũ. ¶ Quãtũ ad ſcðm dicit. Reſpõdit ieſus ⁊c. vbi p̃mo explicat intentionem ſuam. di. eis. Et ſi ego teſtimoniũ perhibeo de meipſo. Scðo probat hoc dicẽs: ſcio vñ venio et quo vado. Nã xp̃s erat dei filius miſſus in mundũ pro redemptione humani generis ⁊ rediturus ad ip̃m: iuxta qð ipſe dicit Joan.xvi. Exiui a patre et veni in mundũ. Jterũ relinquo mundum ⁊ vado ad patrẽ. ⁊ filius dei patris ſit ſapientia ⁊ virtus. j. Cor. j. et de ratione ſapiẽtie ſit oia certitudinaliter cognoſcere hinc eſt ꝙ xp̃s certitudinalit omnia nouit ex his autem poteſt ſic formari p̃ma ratio Jlle qui pfecte nouit deũ a quo eſt et ad quem venit poteſt ve teſtificari de ſeipſo qr cuz deus ſit veritas. de veritate venit ⁊ ad veritatem vadit. Sed ego ſcio vnde venio. qr a deo q̃ miſit me. ⁊ a quo vado qr ad ip̃m redeo. ergo poſſum de meipſo teſtificari. ¶ Scðo ſic. Jlle vero põt teſtificari de ſeipſo qui pfecte nouit ſeip̃m. ſed ego pfecte me noui ſciendo me p̃ncipiũ vnde venio. ⁊ medium finem a quo vado. ergo poſſum vere teſtificari de me ipſo. ¶ Tertio ſic. Deus eſt ſibiipſi ſufficiẽs teſtis: qr deus eſt lumẽ luminis eſt ãc manifeſtare ſe ⁊ alia. Sed ego ſum deus et dei filius: quia ſcio vnde venio. quia a deo patre. tanꝙ a principio originãte: et quo vado: quia ad ipſummet tanꝙ ad finem quietantẽ. ergo poſſum de meipſo teſtificari. ¶ Quantũ ad tertiũ dicit. Uos neſcitis ⁊c. vbi tria cõſiderant. ſcz.

Cognitionis carentia.
Probationis euidentia.
Conditionis excellentia.

¶ Quãtũ ad primuz dicit. Uos neſcitis ⁊c. Licet iudei xp̃m lucem veram preſentem haberent tñ nõ illuminabant ab ipſo ꝓpter eorũ maliciam. Et ideo ſm Auguſtinũ. Nõ cognoſcebãt ip̃m dei filiũ ſz tm̃ purũ hoiem reputabãt. ¶ Quãtũ ad ꝓbationis euidẽtiã dicit. vos ſm carnẽ iudicatis ⁊c. Ubi ſm Auguſtinum. Uos inq̃t ſz carnẽ iudicatis ac ſi obiiciat vos q̃m in carne ſum carnẽ me ſolã putãtes: nõ autẽ deum: ſed carnem infallibiliter iudicatis. ¶ Quantũ ad conditionis excellẽtiã dicit. Ego nõ iudico quemꝙ ⁊c. Nam quia xp̃s ſciebat ſe verum deum ⁊ hominem nõ ſolum loquebatur: nec iudicabat de ſe vt de puro hoie ſicut faciebãt iudei. Et ideo ſm Auguſtinum. dicit. nõ iudico quemꝙ. ſcz ſolũ ſm carnẽ et ideo addidit. ⁊ ſi iudico ego. ¶ Sciendum eſt autem moraliter loquendo ꝙ iudicium ſecũdũ carnem iudicare qð ſit viuendũ ſm deſideria carnis ⁊ mundi. Exemplo illorum impiorum: de quibus dr̃ Sap.ii. Dixerunt impij apud ſe non recte iudicantes. Uenite et fruamur bonis q̃ ſunt. ⁊ vtamur creatura tanꝙ in iuuẽtute celeriter vino precioſo ⁊ vnguẽtis nos re-

pleamus ⁊ non preteriat flos temporis coronemus nos roſis anteq̃ marceſcant. nullum pratum ſit quod non pertranſeat luxuria noſtra et hec ſors nr̃a. Opprimamus pauperem iuſtum. ⁊ non parcamus vidue: nec reuereamur canos multi temporis. ¶ Que oīa reduci poſſunt ad diuitias: delitias: et excellentias mundi. Sʒ tamen conſidera diuitias: Nam quãtum valent patet. tã in morte q̃ poſt mortem. in morte remanet homo diuitijs expoliatus. Unde Job. j. Nudus egreſſus ſum de vtero matris mee et nudus reuertar illuc: Poſt mortem autem deducũt hominem ad extremam penam ⁊ penuriam ſicut patet de diuite Epulone. de quo dicitur Luce. xvj. q͛ petijt ardens in flãma aque guttã a Lazaro habere non potuit. ¶ Quantũ autem valent carnales delitie patet. Nam in morte corpus delitijs nutritum deducitur ad vermium comeſtionẽ. Uñ Job. xx. In puluere dormiẽt ⁊ vermes operient eos. ⁊ quid poſt mortẽ dr̃ Apoc. xviij. Quãtũ glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit. tãtũ date illi tormentum et luctum. ¶ Quantum ṽo valent mũdane excellẽtie pʒ: qꝛ in morte q̃ volebãt alijs dominari ⁊ ab alijs honorari: ꝑ ceteros ꝑ ſuperbiã pedib9 ſuis ſubijcere ab oibus conculcãtur poſt mortẽ in infernuʒ deducũt. Uñ oẽs dicturi ſunt illd̓ Sap. v. Quid nobis ꝓfuit ſuperbia. aut q̃d diuitiarum iactantia contulit nobis trãſierũt omnia illa tanq̃ vmbra. In malignitate aũt noſtra cõſumpti ſumus. ¶ Xp̃s aũt qui non ſm carnem iudicat dat iudicium iuſtum ⁊ verum. Unde quãtum ad temporales diuitias dicit Matt. vj. Nolite theſaurizare vobis theſauros i terra vbi erugo ⁊ tinea demolitur. ⁊ vbi fures effodiunt et furantur. ¶ Quantũ ad carnales delitias dicit Lu. xxj. Attẽdite aũt vobis ne grauentur corda veſtra in crapula ⁊ ebrietate curis hui9 vite ⁊ ſuꝑueniat i vos repẽtina dies illa. ¶ Quãtũ ad mũdanas excellẽtias dicit diſcipulis Lu. xxij. Qui maior ẽ in vobis fiat ſicut minor et q̃ p̄ceſſor eſt ſicut miniſtrator. ⁊ ſeip̃m in exẽplum adducẽs. ſubdit. Ego aũt in medio vr̃m ſum ſicut q̃ miniſtrat. ¶ Quãtũ ad quartum dicit. ⁊ in lege veſtra ⁊c. vbi primo adducit legis teſtimoniũ. d. in lege veſtra ſcriptum eſt. qꝛ duorum hominum teſtimoniũ verũ eſt. Ubi Chryſoſto. In omnibus quidẽ propter hoc determinatum eſt q͛ in ore duorum vel trium teſtium ſtet omne verbuʒ. quia vnus ſolus nõ eſt fide dign9. ¶ Secundo applicat ad propoſituʒ lex veſtra approbat duorum hominum teſtimoniũ qui decipi poſſunt: multo ergo magis dʒ approbare teſtimoniũ meũ ⁊ patris qui nõ poſſumus decipi. Nã ſicut dr̃ Nume. xxiij. Nõ eſt dñs qui ſit hõ vt mentiatur. nec vt filius hominis vt mutetur.

¶ Tertia pars.

Sequitur. Dicebant ergo ei vbi eſt pater tuus ⁊c. Ubi tangit dignitatem omnia precedentem: qd̓ probat ſapiẽtia ſupnalis. Nã iudeis querentibus a xp̃o de ſuo genere. Rñdet eis implicite ſe filiũ dei: ⁊ vnũ ſubſtantialiter cũ pr̃e. ⁊ ſm hoc hic tria conſidero. ſcʒ.

Interrogationem malitie inuidẽtis.
Expreſſionem ignorantie excecantis.
Oſtentionem noticie declarantis.

¶ Quãtũ ad primũ dt̃. Dicebãt ergo ei ⁊c. Nã qꝛ xp̃s crebro nominabat patrẽ quẽ ignorabãt eſſe deũ. ſʒ credebãt purũ hoiem. ⁊ qꝛ ip̃ʒ nõ videbãt eẽ cũ xp̃o. Jõ ſm Au. Querebãt vt oſtenderet eis patrem. Uł ſm aliquos. illa iudeorũ interrogatio fuit deſpectiua. qꝛ reputabãt eum filium fabri. ¶ Quantum ad ſcd̓m dicit. Neqʒ me ſcitis neqʒ patrem meũ. qꝛ xp̃s erat deus habẽs patrẽ deũ. lʒ iudei xp̃m cognoſcerent quãtum ad humanitatem: nõ tamẽ quantum ad deitatem ⁊ per conſequẽs nec patrem qui de9 eſt cognoſcebant. ¶ Quãtum ad tertiuʒ dicit. ſi me ſciretis forſitan ⁊ patrem meũ ſciretis vbi Augu. Quid eſt em̃ ſi me ſciretis ⁊ patrem meum ſciretis. niſi quia ego ⁊ pater vnum ſumus.

¶ Quarta pars.

Sequit. Hec ṽba locut9 eſt ⁊c. Ubi tãgit poteſtatẽ oīa diſponentẽ: qd̓ probat p̄uidẽtia virtualis. Nã potẽtia alicui9 in duob9 cognoſcit. ſ. i ope ⁊ ſermõe. Uñ hic duo poſſum9 ꝯſiderare. ſcʒ

Chriſti affabilitatem in inſtruendo.
Ipſius vigoroſitatem in reſiſtendo.

¶ Quātum ad primum dicit. hec verba ꝛc. Chriſtus enim tanq̄ bonus magiſter et pius ꝛ affabilis in loco magis competenti ꝛ decenti docebat turbas. ſ. in templo qui locus erat diuinis laudib⁹ dedicatus. Vñ de ipſo dicebat Luce. xx. Erat docens quotidie in templo. gazofilatium erat locus in quo generaliter ferebātur oblationes. ꝛ dicit a gaza qđ eſt diuitie ꝛ phylaſe qđ eſt ſeruare quaſi ſeruatio diuitiarū. ¶ Spiritualiter autem ſm Bedā. In gazofiliatio xp̄s loquitur quoniā parabolice. ad iudeos ſermonem proferebat. tunc autem gazophilatiū aperire cepit quādo diſcipulis ſuis celeſtia reſerauit vnde ꝛ gazophilatiū templo adherebat: q2 q̄ lex ꝛ pphete figuraliter predixerat ad deum pertinebant. ¶ Quantū ad ſecundū dicit. ꝛ nemo apprehēdit eū ꝛc. Nā tātus eſt vigor ꝛ potentia xp̄i ꝙ nullus niſi vellet cōtra ipſum aliq̄d potuiſſet q2 igit nōdū venerat ei⁹ hora in qua diſpoſuerat pati ideo nullus apprehendit. Inuenio aūt quadruplicē horā Xp̄i. ſcz.

Laborioſe exercitationis.
Doloroſe afflictionis.
Formidoloſe diſcuſſionis.
Gaudioſe refectionis.

¶ Primo laborioſe exercitationis ꝛ illa fuit dum chriſtus fuit in mūdo. Nā chriſtus penalitates ꝛ dolores noſtros pati voluit ſine pctō. ideo eſuriuit ſitiuit ꝛ laſſus fuit. ¶ Secundo inuenio horā doloroſe afflictionis ꝛ illa fuit in qua pro nobis voluit pati ꝛ mori. de qua Mar. xv. Erat autē hora tertia ꝛ crucifixerūt eū. ¶ Tertio inuenio horā formidoloſe diſcutiōis. ꝛ illa erit in die iudicij ꝛ eſt cuilibet hoi qñ trāſibit de hoc mūdo p mortem. de qua Matt. xxiiij. Uigilate q2 neſcitis qua hora dñs veſter venturus ſit. ¶ Quarto inuenio horam gaudioſe refectiōis ꝛ illa erit in p̄ria. de quo p̄s. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Nā hec hora nō p̄ōt perfecte haberi in hoc mundo. ſʒ in futuro vbi erit perfecta refectio ꝛ ſatietas. vt de quolibet fideli dici poſſit illud Sap. x. Dedit illi dñs claritatem. Ad quam claritatem ꝛc.

¶ Feria ſecūda dominice quinte in quadrageſima. Sermo. xxvij.

Miſerūt princi*pes ꝛ phariſei miniſtros vt apprehēderēt ieſum ꝛc. Jo. vij. Proprietas eñ inuidorū eſt de bono alteri⁹ cōtriſtari ꝛ quāto plura bona vidēt in alio tāto plus inuidia moleſtantur. ꝛ omnia bona q̄ dicunt vel fiūt ab aliquo ſemp i mala ꝯuertūt. ¶ Sufficiētia ꝓo alicui⁹ hñtis alios regere vel inſtruere req̄rit vt habeat ſapientiā. per quā poſſit obuiare ſubditoꝝ ꝛ pſecutoꝝ malitijs. vñ dr̄ Prouer. xx. Diſſipat impios rex ſapiēs ꝛ incuruat ſup eos fornicē. Requirinit etiam vt habeat ꝓuidētiā per quā poſſit diſponere de futuris periculis. Req̄rit nihilomin⁹ munificētiā per quā velit ſubuenire indigētib⁹ in neceſſarijs. ¶ Xp̄s āt per ſuam ſapientiā malitie ꝛ fatuitati iudeorū obſiſtit. per ſuā ꝓuidentiā de futuris diſponit. per ſuā munificētiā ſua magna dona promittit. ¶ Scd̄ʒ hoc igit in hoc euāgelio quatuor tāgit. ſcz.

Malignitatem inuidentē crudelius.
Sagacitatem prouidentem prudētius.
Fatuitatem opinātem ſimplicius.
Largitatem exhibentem communius.

¶ Primū ꝓbat pſecutio pſonalis. Scd̄ʒ rñſio ſciētialis. Tertium ſuſpitio beſtialis. Quartū ꝓmiſſio liberalis. Primū in pn. ſcd̄m ibi. Dixit ergo ieſus ꝛc. tertiū ibi. Dixerūt ergo iudei ꝛc. quartū ibi. in nouiſſimo autem die ꝛc. ¶ Prima ps.

Quantū ad primum vbi tāgit ꝛc. quod probat ꝛc. dicit. miſerūt principes ꝛc. pncipes eñ ſacerdotum ꝛ phariſei videntes ꝙ xp̄s per ſuā predicationem maximum conuertebat populū ꝛ ꝙ gloriabat ꝛ commendabatur a turbis dicētibus xp̄s cum venerit nūquid plura ſigna faciet q̄ hic facit. moti inuidia voluerunt eū capere ſed timuerunt turbā. et ideo conſilio habito conduxerūt miniſtros ꝛ forte illius ſm Chryſo. qui dominabat ibi p romanis q2 tales multoties ppter lucrum tpale periculis ſe exponūt ad q̄ ſe pncipes nec etiā phariſei expo*

nere voluerũt vt chriſtum caperent pu⸗
niendũ.ex quibus apparet ſm Chryſo.
ꝙ nõ ſolũ ꝓpter violationẽ ſabbati pha
riſei ⁊ principes ſacerdotũ perſequebãt
xp̄m.ſed ꝓpter inuidiã qꝛ cõmendabat
a turbis. ¶ Iſta apprehenſio chriſti fuit
figurata in ꝑabola quã xp̄s dixit iudeis
Matth.xxj. De agricolis ⁊ vinea vbi dꝛ
ſententialiter ꝙ cũ quidẽ hõ paterfami⸗
lias locaſſet vineã ſuam agricolis.⁊ no
uiſſime filiũ miſiſſet vt ꝑciperet fructus
agricole apprehenſum filiũ proiecerũt
extra vineã ⁊ occiderunt eũ. ¶ Ubi ſciẽ
dũ ꝙ per iſtum patrem familias intelli⸗
git deus pr̄ qui eſt pater omnium homi
num huius mundi ꝑ creationem. Eph.
iij. Ipſe eſt ex quo ois paternitas in ce⸗
lis ⁊ in terra nominatur. ꝑ vineam autẽ
intelligit lex moſayca que tũc tẽporis
inſtar vinee dicit portaſſe fructuz qꝛ vi⸗
uentes poterãt meritorie operari. Per
agricolas huius vinee intelligũt iudei
quibus lex ſpecialiter erat data: ꝑ filiũ
autem paterfamilias intelligitur xp̄s ie
ſus cui dixit petrus Matth.xvj. Tu es
Chriſtꝰ filius dei viui. pater igit fami⸗
lias.id eſt deus pater miſit filiuz ſuũ id
eſt xp̄m ad agricolas, ideſt ad iudeos q̇⸗
bus fuit ſpecialiter miſſus. iuxta quod
ipſe dicit Matth.xv. Nõ ſum miſſus ni⸗
ſi ad oues que perierunt domus iſrael.
Licet autẽ deus pater ſic miſericorditer
filium ſuũ miſerit ad iudeos velut ad
agricolas vt ab eis fructũ reciperet bo
norum operũ: tamen ipſi tanꝗ peruerſi
⁊ obſtinati in ſuis malitiis eum appre⸗
hendiſſe dicũtur ⁊ extra vineam eieciſſe
dicũtur dum ipſum calumniabant ꝙ le
gẽ moſaycam non obſeruabat iuxta qḋ
dixerunt Jo.ix. Non eſt hic homo a deo
qui ſabbatum nõ cuſtodit. vnde dicitur
Luce.iiij. Quod eiecerunt eũ extra ciui
tatẽ ⁊ duxerũt eum vſqꝫ ad ſupercilium
montis ſuper quẽ ciuitas illorum erat
edificata vt precipitarent eũ. ſic igitur
tanꝗ legis trãſgreſſorem eiectum occi⸗
diſſe dicuntur. dũ eum tradiderunt pon⸗
tio pylato vt crucifigeretur. iuxta qḋ di⸗
cit Jo.xix. Apprehẽdit pylatꝰ ieſuz ⁊ fla.
⁊ infra. tũc tradidit eis illũ vt crucifige
retur. ¶ Secunda pars.

Equitur. Dixit ꝙ ihs ⁊c. vbi tã
git ſagacitatẽ ꝓuidẽtẽ ꝓu
dẽtiꝰ. qḋ ꝓbat rñſio ſcientia
lis. ꝓuectes q̇dẽ ſagacis
eſt ſuos aduerſarios ver⸗
bis blãdis alloq̇ vt ſic poſ⸗
ſit eorũ malitiã mitigare. Rã prouer⸗
bio.xv. Reſponſio mollis frãgit irã: ſer⸗
mo durus ſuſcitat furorẽ. xp̄s igit ſugax
ſuis perſecutoribꝰ nõ arrogãter reſpon
det ſꝫ dulciter eos docẽs nihilominus
ſalubriter inſtruendo. ⁊ ſm hoc igit hic
duo poſſumus conſiderare: ſcꝫ.
Breuitatem preſentie ad morandum.
Calamitatẽ indigentie ad habendum.
¶ Quãtũ ad primũ dicit. Adhuc modi⸗
cũ tẽpus vobiſcũ ſum ⁊c. Chriſtꝰ cũ vo⸗
lẽs ſatiſfacere ſuis ꝑſecutoribꝰ reſpõdit
eis benigne. Adhuc modicũ tṗs vobiſ⸗
cũ ⁊c. q.d. ſꝫ Aug. Qḋ mõ vultis facere
eſtis facturi ſꝫ nõ mõ. qꝛ cũ volo imple
re diſpenſationẽ meã. ⁊ ſic peruenire ad
paſſionẽ meã ſignãter aũt dicit vobiſcũ
⁊ nõ hic ſum. q.d. ſm Augu. ⁊ ſi ꝑſcõmu
ni me tñ nõ ceſſabo que ſunt pro vobis
diſpenſans ⁊ ea q̇ ſunt ad ſalutẽ docens
⁊ monens vos. ¶ Sciendũ eſt aũt ſuꝑ
illo ꝟbo. vado ad eũ qui miſit me. ꝙ deꝰ
pater filiũ ſuum miſit in mundũ vt nos
a peccatis redimeret ⁊ donaret heredi⸗
tatẽ eternam. iuxta illud Gal.iiij. At vbi
venit plenitudo tẽporis ị q̇ miſit deus
filium ſuum factũ ex muliere factũ ſub
lege vt omnes qui ſub lege erãt redime
ret. vt adoptionẽ filiorum reciperemus
vnde poteſt figurari ꝑ Joſeph. de quo
ſententialiter dicitur Geñ.xlv. Quod cũ
eſſet in egypto ⁊ fratres eius haberent
maximam penuriã victualiũ et iuiſſent
ad ipſum. ſꝫ eum non cognoſcerent fra⸗
trem ſuum eſſe. ipſe tamen cõſolatus eſt
eos. d. ego ſuz ioſeph nolite timere ꝓ ſa
lute eñ vr̃a miſit me dominus ante vos
in egyptum. ¶ Ubi ſciẽdum ꝙ per Jo⸗
ſeph qui dictꝰ eſt filius accreſcẽs ⁊ de⸗
corus aſpectu intelligit Chriſtꝰ ieſus q̇
pulcher aſpectu dꝛ qꝛ ſine peccato: ac⸗
creſcens aũt quia in ipſo tantum creuit
humanitas ꝙ fuit diuinitati cõiũcta. q̇
inſtar Joſep dicit fuiſſe in egypto quan
do fuit miſſus in ytero. de q̇ Baruch.iij.

In terris viſus eſt ⁊ cum hominib⁹ conuerſatus eſt. ¶ Per fres aūt Joſeph.i. chriſti intelligūtur oēs homines huius mundi. qui quantū ad humanitatē chriſto ꝯſimiles fratres aliqualiter dici poſſunt vt de ipſo dicant illud Geñ.xxxvij. Frater eſt ⁊ caro noſtra eſt. ¶ Iſti fres ideo dicūtur fuiſſe i magna penuria:anteq̄ Jo.fratrē ſuū cognouiſſent.q: gen⁹ humanum anteq̄ dei filius in mūdū iſtū ꝑ icarnationē veniſſet fuit in magna penuria gratie ſpiritusſancti:q: nōdū fuerat abūdanter effuſa. Cur aūt ſic voluit vt haberēt penuriā audi q̄d dixit populo Moy. Deutero.viij. Afflixit inq̄t te dñs penuria et dedit tibi māna cibum quē ignorabas tu ⁊ patres tui vt oſtenderet tibi q nō in ſolo pane viuit hō ſed in omni verbo qd egredietur de ore dei. ¶ Nā reuera verbū dei ex ore ei⁹ ꝓueniens eſt chriſtus dei fili⁹ a pr̄e genitus ab eterno. vñ Jo.j. In principio erat verbum et verbum erat apud deum ⁊ deus erat verbū. vt igitur in iſto verbo cognoſceremus abūdantiā gratie nos reficiētis ſpiritualiter ante ipſius aduētū erat penuria in mūdo:ſed ꝑ ipm in oēs fideles volētes ſe diſponere liberalr̄ eſt diffuſa ei⁹ gratia. Nā Joannis.j. Vidimus gloriā eius gloriā quaſi vnigeniti a pr̄e plenū gratie ⁊ veritatis. de cui⁹ plenitudine omnes nos accepim⁹ gratiā ꝓ grā. ¶ Iſte igit̄ inſtar Joſeph confortat nos oēs.d. Ego ſum ioſeph nolite timere vl̄ pauere. in cui⁹ ſignū dixit angel⁹ paſtoribus Luce.ij. Nolite timere euāgelizo vobis gaudiū magnū qd erit omni pplo q: nat⁹ eſt ⁊c. ¶ Cauſam autē hui⁹ cōfortatiōis aſſignās xp̄s ſubiungit:pro ſalute veſtra miſit me dñs in egyptum. Nam in egyptum.i.in mundum iſtum obſcurū miſit dominus filium ſuum ſaluatorē ad quem recipiendum cum reuerentia nos admonet beat⁹ Jacob⁹ in canonica ſua j.dicēs. Abijcientes omnem immūdiciā ⁊ abundantiam malitie in māſuetudine ſuſcipite inſitū verbum qd poteſt ſaluare animas veſtras. ¶ Quantū ad ſcd̄m dicit. queritis me ⁊c. Nā iudei habētes preſentem deſpexerūt ⁊ in ipſum noluerunt credere quo poſtmodū abſente volentes querere nullaten⁹ potuerūt inuenire vt de q̄libet dici potuerit illd̄ Prouerb.xiiij. Querit deriſor ſapientiā ⁊ nō inuenit. ¶ Moraliter autē loquēdo ſciēdum eſt qd illud xp̄s tūc dixit iudeis:id eſt q ipm q̄rerent tñ nō inuenirent. pōt ⁊ nunc dicere multis. ¶ Nā aliqui ſunt qui chriſtum volunt in delitijs corporalib⁹. Aliq̄ in diuitijs tp̄alibus:⁊ aliqui i honorib⁹ ſecularib⁹. ſed lȝ in talib⁹ querant chriſtum tamen nō inueniunt. Hoc autem fuit figuratum Job.xxviij. vbi dr̄. Sapientia non inuenitur. ⁊ quis eſt locus intelligentie neſcit homo precium ſuum nec inuenitur in terra ſuauit̄ viuētiū abyſſus dicit non eſt in me. ⁊ mare loquitur non eſt mecum. Ubi ſciendum q per homines ſuauiter viuētes intelligūtur homies dediti carnalib⁹ deſiderijs: per abyſſum vero profundum intelligūtur dediti diuitijs tēporalibus. per peccatū auaritie qui inſtar abyſſi nūq̄ poſſunt repleri. iuxta illud Eccl̄i.x. Auar⁹ nō implebitur pecunia. non aduertens miſer peccator ⁊ auarus. q nō cōgregabit tot diuitias quin veniat ad mortē. et ſic de abyſſo diuitiarum profundabit̄ in infernum. ¶ Per mare vo tēpeſtuoſum ⁊ tumidum intelligunt̄ dediti honorib⁹ ſecularib⁹ per ſuperbiam. qui inſtar maris ſemꝑ ſunt tēpeſtuoſi. iuxta illd̄ Prouer.xiij. Inter ſuꝑbos ſemꝑ iurgia ſunt nō aduertēs q ſuperbia inſtar maris finaliter tradet in mortem vt verificet̄ illud Apoc.ij. Dedit mare mortuos q̄ in eo erant. ¶ Ubi autē chriſtus inueniat̄ dixit angel⁹ figuratiue Luc.ij. Inuenietis infantem pānis inuolutum ⁊ poſitū in preſepio. Ubi cōſidera infantē:humilitatem contra ſuperbiam. in pānis vilibus paupertatē contra auaritiam. in repoſitione preſepij auſteritatem cōtra luxuriam. vnde volentibus chriſtū querere dicitur Sap.j. Sentite de domino in bonitate ⁊ ſimplicitate cordis querite illū quantū ad mundiciam. quoniā inuenit̄ ab his qui non tentant illū. ſcȝ per ſuꝑbiam. apparet autē illis qui ſpē habent in illum lȝ ſint pauperes rebus propter ſuam munificentiam.

¶ Tertia pars.

Sequit. Dixerunt ergo iudei &c. Ubi tangit fatuitatem opinãtem ſimplicius:qđ probat ſulpitio beſtialis. iudei q̃dẽ velut arrogãtes quia legẽ habebãt a deo ſe collectos vocabant:gentiles vo deſpectiue vocabãt diſperſos q̃ legẽ moſaycã nõ habebãt.quos tñ deus puniuit q̃ hodie p vniuerſum mũdũ diſperſi.gẽtiles vo ad vnitatẽ fidei ꝯgregati.fatue autẽ opinãtes dixerũt ad ſemet ipſos quo hic iturus eſt q̃ non inueniemus eũ nunquid in diſperſionẽ gẽtium iturꝰ eſt ⁊ docturus gẽtes.Iz autẽ fatue opinarentur tamen ſalutẽ gentium predixerunt docuit aũt gẽtes dñs ſicut xp̃s ⁊ ſi nõ p ſeipſuz pſonaliter ſicut iudeos tamẽ docuit p omnes diſcipulos quibꝰ dixit Matt.xxviij.Eũtes docete omnes gentes baptizãtes eos in nomine pr̃is ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti. Sciendum eſt aũt hic vbi fit mentio de doctrina ⁊ euãgelizatione chriſti facta p diſcipulos ꝙ ipſi nobis euãgelizauerunt illud figuratiue quod dicitur Apo.xiiij.vbi ſententialr̃ dicitur.Quod ioannes vidit tres angelos predicãtes:quorũ primus volabat per medium celi habẽs euãgeliũ eternũ vt euãgelizaret ſedentibꝰ ſup oẽm terra ⁊ ſup oẽm gẽtem.d.voce magna timete deũ ⁊ date illi honorẽ.⁊ adorate eũ q̇ fecit celum ⁊ terrã ⁊ omnia que in eis ſũt. ¶ Cuius rationẽ aſſignãs dicit ꝙ venit hora iudicij eius.¶ Scđs angelꝰ ſecutus eſt primuz.d.cecidit Babilõ illa magna que a vino fornicatiõis ſue potauit omnes gentes.¶ Tertius angelꝰ ſecutus eſt illos.d.voce magna.ſi q̇s adorauerit beſtiã ⁊ eiꝰ imaginẽ receperit characterem in frõte ſua vel manu.bibet de vino ire dei.⁊ cruciabit igne ⁊ ſulphure ⁊ fumꝰ tormentoꝝ ſuoꝝ aſcẽdet in ſecula ſeculorũ.nec habebunt requiẽ die ac nocte.¶ Ubi ſciendum ꝙ homo põt in tribus ponere ſpem ſuã.ſcz.

In chriſto:⁊ hoc eſt bonum.
In mundo:⁊ hoc eſt malum.
In diabolo:⁊ hoc eſt peſſimum.

¶ Et ſm hoc ſunt tres p̃dicatores indicãtes nobis proprietates illoꝝ trium i quibus ſperare poſſumꝰ ⁊ q̇d agere debeamus.¶ Primꝰ igit angelus annunciat nobis de chriſto ꝙ ipſe fecit celũ et terrã ꝓpter quod eſt maxime ptãtis.Et ideo ipſum debemꝰ timere:⁊ ſic expellere a nobis omne peccatum:q̃ Eccli.j. Timor dñi expellit pctm̃.¶ Scđo ipm̃ honorare faciendo opa virtuoſa:q̃ talis honor ẽ verus.Vñ Prouer.iij.Honora dñm de tua ſubſtantia ⁊ de primitijs omnium frugum tuarum da pauperibꝰ. ¶ Tertio ipm̃ adorare faciẽdo ſibi reuerentiã cognoſcendo ipm̃ eſſe redemptorem omnium ⁊ glorificatorez iuſtorum. ¶ Ratio autẽ quare debemꝰ iſta facere reddit q̃ venit dies iudicij.vbi xp̃s veniet iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ rõnem a nobis exiget qualiter ipm̃ timuerimꝰ peccata cauendo:ipm̃ honorauerimus bona opera faciendo.Ipſum adorauerĩmus reuerentiã exhibẽdo.d.illud Luc. xvj.Redde rationem villicationis tue. ¶ Scđs angelꝰ annũciat de mũdo duo. ¶ Primo eiꝰ placibilitatem apparentẽ q̃ de vino cõſolatiõis ſue apparẽtis potat oẽs gentes.dñ.ſ.omnibꝰ proponit ſe ipm̃.⁊ quicq̇d in ipo eſt ꝯſolatiõis ⁊ leticie ſignate p vinũ inebriãs ⁊ delectãs. ¶ Scđo nobis annunciat eiꝰ labilitatẽ deficientem.Nã q̃ iuxta illud.j.Jo.ij. Mundꝰ trãſit ⁊ cõcupiſcentia eiꝰ in ipo cõfidere non debemus.Ideo dicit quia cecidit Babilon.i.mundꝰ omni ꝯfuſiõe plenꝰ.dicit.Cecidit in p̃terito ad maiorem certitudinem veritatis.vt de ipo dici poſſit illud Eſa.xxj.Cecidit Babilõ ⁊ omnia ſculptilia eiꝰ ꝯtrita ſunt in terra. ¶ Tertius angelꝰ ãnũciat de diabolo. ¶ Primo eius naturã impugnãtẽ q̃ vocat eum beſtiaz q̃ crudelis inſtar beſtie eſt hominibus ipſos impugnãdo grauiter vt ſit illa quarta beſtia.de q̃ Dañ.vij. Beſtia q̃rta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis.Dẽtes ferreos habẽs magnos.Comedens atq; ꝯminuens ⁊ reliqua pedibus cõculcãs.¶ Secundo tangit eius culpã deformãtẽ quã in ſe hz et in alios ſi põt iducit quã vocat imaginẽ et characterem beſtie.Nã culpa in diabolo dici põt character indelebilis.i homine vo imago poteſt per penitẽtiã aboleri.¶ Tertio tãgit eius penam affligẽ

tem quā in ſe patit̄ ex qua pctōꝛes patiē tur.qꝛ dicit.ꝛ bibēt de vino ire dei.qñ.ſ. Chꝛiſtꝰ dicet illis.Mat.xxv.Diſcedite a me maledicti in ignē eternū qui para tus eſt diabolo ꝛ angelis eiꝰ.Quātū 𝔳o ſit hoꝛribilis audi illō Eſa.xxxiiij.Aſcē det fumꝰ eiꝰ a generatione in generatio nem.ꝛ deſolabitur in ſecula ſeculoꝛum.

¶ Quarta pars.

Sequit̄.in nouiſſimo aūt die ꝛc.Ubi tāgit largitatē exhibē tē cōmunius quod ꝓbat pro miſſio liberalis.xp̄s eñ tāꝗ liberalis dignos ꝛ tpe ꝯgruo inuitat ad dona ſua liberaliter ſubſequē da velato ſiue figurato ſermone quē vo bis beatus Jo.huius hiſtoꝛie enarratoꝛ clarius demoſtrauit.ꝛ ſm hoc hic quin ꝗ poſſumus conſiderare.ſcꝫ.

Tempoꝛis congruitatem.
Inuitantis curialitatem.
Recipientis falcultatem.
Muneris largitatem.
Teguminis claritatem.

¶ Quātū ad pꝛimum dicit.in nouiſſimo aūt die ꝛc.Qnia eñ multi ad feſtiuitatē conuenerant fuit tēpus congruū vt eos xp̄s liberaliter inuitaret vt ſic ab ipſo re cederent recreati.Nā ſm Chryſo.Cū re ceſſuri eſſent domū celebꝛata feſtiuitate dñs dat eis viatica ad ſalutē.Jſtō feſtū ſm Augu.appellat̄ ſcenophegia.i.taber naculoꝛū conſtructio.¶ Quātū ad ſcōm dicit.ſi quis ſitit veniat ad me ꝛ bibat. Inter alia eñ ꝙ deſiderat ꝛ appetit hō eſt bibere quando ſitit cuius eſt ratio.qꝛ homo inter alia que deſiderat eſt viue re.qꝛ 𝔳o ſitis accidit ex hoc ꝙ caloꝛ ni mius ꝯſumit humidū nutrimētū quo cō ſumpto moꝛs ſequit̄.hinc eſt ꝙ hō deſi derat ꝛ appetit bibere.vt ſic per potum frigidū ꝛ humidū nutriatur caloꝛ nimiꝰ ꝛ nutrimentū humidū augeatur.¶ Ut xp̄s deſideriū magnū oſtenderet.qđ de bemꝰ habere de noſtra ſalute.ꝛ de habē do diuinam gratiam.ideo nos inuitādo ſitientes vocat quos ad ſpiritualē potū inuitat.Eſa.lv.Ne q̄s aūt poſſit ſe excu ſare dꝛ Apo.xxi.Ego ſcienti dabo de fon te aque viue gratis.ſi q̄s ſitit veniat ad me ꝛ bibat.¶ Ad iſtū poſſunt oēs hoīes accedere dū i hoc mūdo viuūt.ſiue pec catoꝛes ſint ſiue iuſti fuerint.pctōꝛes vt indulta culpa recipiant gratiā.iuſti aūt vt in ipſis gratia que inerat augmente tur.ꝛ ſic fons ille vel potiꝰ omnibꝰ via toꝛibꝰ patet:de quo figuratiue dꝛ zach. xiij.In die illa erit fons patens domui Dauid ꝛ habitātibꝰ hierl̄ꝫ in ablutionē peccatoꝛis ꝛ menſtruate. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ dauid qui manu foꝛtis interp̄tatur intelligūt̄ actiui qui foꝛtes debēt eſſe in aggrediendo difficilia ꝛ ſuſtinēdo aduer ſa quoꝗ cuilibet dꝛ.iij.Re.ij.Cōfoꝛtare ꝛ eſto robuſtꝰ:vir foꝛtis ꝛ obſerua cuſto dias dñi tui.ꝑ hieruſalē aūt ꝙ viſio pa cis dꝛ.intelligūtur illi qui dimiſſis tem poꝛalibꝰ in quibꝰ multiplex reperit̄ di ſtincto.mētē ſuā cū deo ſpiritualr̄ vniūt celeſtia contēplādo vt de ipſis dici poſ ſit illud Mat.xvij.Leuātes oculos ſuos neminē viderūt niſi ſolū ieſum.ꝑ pecca toꝛes autē intelligunt̄ peccantes in ſpi ritualibꝰ de quoꝛum quolibet dꝛ Eccli. xiij.Coꝛ nequā grauabit̄ in doloꝛibꝰ.et peccatoꝛ addūciet ad peccandū.Per mē ſtruatā vero immūdam intelligunt̄ pec cantes peccatis carnalibꝰ quātū ad coꝛ pus ꝛ animam maculantes:de quibꝰ do minꝰ Eſa.xxxvij.Juxta mēſurā mēſtrua te facta eſt via illoꝛū coꝛam me.¶ Quā tum ad tertiū dicit.Qui credit in me ꝛc. Nā fides ſiue credulitas quādā facultas tem dat homini vt a Chꝛiſto potū ſpiri tualē accipiat gratie ſalutaris.vñ chꝛi ſtus dicit Matth.xxi.diſcipulis.Omnia quecūꝗ petieritis in oꝛatione credētes accipietis.Fides ſiue credulitas ꝑ quā habemus facultatem recipiendi gratie potum ſpiritualem eſt.

Purgatiua vitioꝛum.
Contemptiua mundanoꝛum.
Spꝛetiua toꝛmentoꝛum.
Adeptiua ſupernoꝛum.

¶ Pꝛimo eſt purgatiua vitioꝛū.Nā qua liter ꝑ fidem purgantur in homine pa tet ꝑ illud qđ dicit̄ Pꝛouer.xv.Per mi ſericoꝛdiā ꝛ fidem purgantur peccata.ꝑ timoꝛem domini declinat omnis hō a malo:hoc autē patet in Magdalena cui chꝛiſtꝰ dicit Luc.vij.Fides tua te ſaluā fecit vade in pace.¶ Scdo eſt ꝯtēptiua

mũdano ꝑ. ⁊ hoc patet in Matt. de quo
dicit Matt. ix. Qd̓ cũ xp̃s vidiſſet eũ ſe-
dentẽ in theloneo ⁊ dixiſſet ſibi ſequere
me. ſurgẽs ſecut⁹ eſt eũ. hoc etiã i alijs
diſcipl'is vnde Matt. xix. Ecce nos reli
quimus omnia ⁊ ſecuti ſumus ⁊c. quo
rũ exemplo debemus ⁊ nos ſequi xp̃m.
¶ Tertio eſt ſpretiua tormẽtorũ: qd̓ pa
tet in Andrea q̃ iudicat⁹ cruci dicebat.
O bona crux que decorẽ ⁊ pulchritudi
nẽ de membris domini ſuſcepiſti. ſuſci-
pe me diſcipulũ ei⁹ vt ꝑ te me recipiat
qui ꝑ te me redemit. hoc etiam patet in
Stephano Laurẽtio. ⁊ multis alijs de
quib⁹ hebre. xj. Sancti ꝑ fidẽ vicerunt
regna operati ſunt iuſticiã. adepti ſunt
repromiſſiões. ¶ Quarto eſt adeptiua
ſupnorũ. Nã q̃liter patriarche ⁊ ꝓphete
apoſtoli. ⁊ martyres. doctores. ꝟgines.
confeſſores. adepti ſunt bona ptz ꝑ illd̓
qd̓ in laudibus virorum glorioſoꝝ dici
tur Eccl̃i. xliiij. Omnes iſti in gñationi
bus gentis ſue gloriã ſunt adepti ⁊ in
dieb⁹ ſuis habẽtur in laudibus. vñ ad
cõmendationẽ fidei dicit Aug. de ꝟbis
dñi. Nulle maiores diuitie. nulli the-
ſauri. nulli honores. nulla hui⁹ mundi
maior eſt ſubſtãtia q̃ fides catholica. q̃
peccatores homies ſaluat: cecos illumi
nat: ĩfirmos curat: cathecuminos bapti
zat: fideles iuſtificat: penitẽtes repat: iu
ſtos augmẽtat: martyres coronat: virgi
nes ⁊ viduas caſto pudore ↄſeruat: cleri
cos ordinat: ſacerdotes ↄſecrat: in etnã
hereditatẽ cũ ſanctis ãgelis collocat.
¶ Quantum ad quartũ dicit. Flumina
de ventre ei⁹ fluent aq̃ viue. Nã tũc mu
nus aliqd̓ large donatũ dicit qñ illum
cui dat replet interius ⁊ in alios chari
tiue redundat. vt igit mun⁹ qd̓ xp̃s dat
ſuis fidelibus oſtendat liberal'r datum
innuit qualr̃ holem replet interi⁹ ⁊ qua
liter poſſit in alios redũdare. Et ẜm hoc
hic tria poſſumus conſiderare. ſcilicet.

Libertatem magnificam.
Sacietatem intrinſecam.
Utilitatem extrinſecam.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Flumina plu
ralit non flumen ſingulariter. vñ Chry
ſo. Dicit aũt flumina ⁊ nõ flumẽ copioſi
tatẽ occulte inſinuans. ¶ Quantum ad
ſacietatẽ intrinſecã dicit. De vẽtre ei⁹
vbi Aug. venter aũt interioris hoĩs eſt
cõſcientia cordis q̃ habito illo liquore
veſcit. veſcit purgata conſciẽtia ⁊ hau-
riẽs fontẽ etiã ipa fõs erit. ¶ Quãtũ ad
vtilitatẽ extrinſecã dicit. Fluẽt aq̃ viue.
Nã ꝑ fluxũ illorũ fluminũ fluentiũ aq̃s
viuas intelligit vtilitas q̃ venit ad pro
ximos exteri⁹ ab illo q̃ in ſeipo hȝ gr̃aȝ
abundant vt dicere poſſit illd̓ Deut. xx.
cõcreſcat vt pluuia doctrina mea. fluat
vt ros eloqũ meũ. ¶ Quãtũ ad quin
tũ dicit. hoc aũt dixit de ſpũ ⁊c. euãgeli
ſta quidẽ ſciens chriſtum fuiſſe locutũ
de aqua ⁊ flumine figuralit ſub tegmi-
ne nobis ipſi⁹ dictum declarat oſtẽdẽs
q ꝑ hoc ſpiritusſãcti gr̃a dicit aqua vel
fluuius quia lauat maculam deformãn
tem refrigerat ↄcupiſcentiã ardeſcẽtẽ:
viuificat animã morientem. ¶ Primo
lauat maculam deformãtem. ⁊ hoc de-
dit nobis intelligere qñ dixit Eze. xxx-
vj. Effundam ſuꝑ vos aquã mũdã ⁊ mũ
dabimini ab oĩbꝫ inq̃namẽtis veſtris
⁊ ab vniuerſis idolis veſtris mundabo
vos. ⁊ dabo vobis cor nouũ. ⁊ ſpiritum
nouũ ponã in medio veſtri. ¶ Scd̃o re
frigerat cõcupiſcentiã ardeſcẽtẽ. vñ Ec
cl̃i. xviij. Nõne ardorẽ refrigerabit ros.
q. d. imo vt hoc ardore refrigerato dicãt
hoĩes cũ p̃s. Tranſiuim⁹ ꝑ ignẽ ⁊ aquã
⁊ eduxiſti nos in refrigeriũ. ¶ Tertio
viuificat animã morientem. vñ Joã. vj.
Spiritus eſt q̃ viuificat: caro autẽ nõ ꝓ
deſt quicq̃. hec eſt de aq̃. de q̃ xp̃s dixit
ſamaritane Jo. iiij. Qui biberit ex aqua
quã ego dabo ei nõ ſitiet in eternũ ſed
aqua quã ego dabo ei fiet in eo fons aq̃
ſalientis in vitã eternã. ¶ Gr̃a ſpũſſan
cti dicit fluuius. q2 inſtar fluuij habet.

Amaritudinem in ortu.
Longitudinem in fluxu.
Communitatem in vſu.
Circularitatem in reditu.

¶ Primo habet amaritudinẽ in ortu. Nã
ſicut flumina oriunt a mari qd̓ q̃dem eſt
amarũ: ſic gr̃a ſpiritusſancti orit in hoĩe
ſe diſponente ad ipſam ꝑ amaritudinẽ
doloris in cõtritione: pudoris in cõfeſ-
ſione. ſudoris in ſatiſfactiõe vt dicere
poſſit illud Eſa. xxxviij. Recogitabo tis

vi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. ¶ Scd̄o h3 lōgitudinē l fluxu. Nā ſicut flumen longe ꝓtendit: ſic grā ſpiritusſācti facit ꝙ hō nō ſolū ad amicos diffundit diligēdo etiā diligit inimicos ad qđ xp̄s nos admonet Matt.v.d. Diligite inimicos veſtros bn̄facite his q̄ vos oderūt. ¶ Tertio h3 cōmunitatem in vſu. vn̄ de ipſa Matt.vij. Oīs em̄ qui petit accipit. ⁊ q̄ q̄rit inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. in cuius ſignum dicit Act.x. Qđ in natiōes gratia ſpiritusſancti effuſa eſt. ¶ Quarto h3 circularitatē in reditu. Nā ſicut flumen a mari oritur ⁊ in mare reuertit̄ ſic ſpiritusſancti gratia q̄ habet ortū a deo. nos iterum reducit in deū vt talis reductus poſſit dicere illđ Eze.xlvij. Leuauit me ſpirit⁹ ⁊ introduxit in atriū interius. ⁊ ecce repleta erat gloria dom⁹ dei. Inuenio autem ſm̄ duplicem ſtatū hominuz iuſtorum. ſc3 viatorū ⁊ comprehenſorum duplicē aquam ſc3 torrentis ⁊ fluminis. Nā per torrentē qui aliquādo deſiccatur ⁊ deficit intelligit̄ ſtatus viatorum qui finitur in morte. ꝑ flumū autem perpetuum et durabilē intelligit̄ ſtatus cōprehenſorū qui permanet in eternuz. Viatores aūt habent aquam torrentis. quia ſi habent gratiā ſpūſſancti ꝙ ipſam poſſunt amittere comprehēſores aūt habēt aquā fluminis: q2 ſic habēt ſpiritusſancti grām. ꝙ ipſam nō poſſunt vlteri⁹ ꝑdere. Aqua torrentis viatorū fuit figurata ꝑ aquam torrētis quē vidit Ezech. Eze. xlvij. vbi ſnialiter d2. Qđ vidit quendā viruz qui habebat in manu ſua quādā mēſuram ⁊ mēſus eſt inquit cubitos mille. ⁊ traduxit me per aquā vſq3 ad talos. rurſuſq3 mēſus eſt mille ⁊ traduxit me ꝑ aquam vſq3 ad genua. ⁊ rurſus mēſus eſt mille. ⁊ traduxit me ꝑ aquam vſq3 ad renes. ⁊ menſus eſt mille. ⁊ traduxit me. vſq3 ad torrentē quem non potuit pertranſire. ¶ Ubi ſciendū ꝙ ꝑ iſtū virū quē vidit Eze. intelligit̄ xp̄s qui vir a virtute d2 de quo zach.vj. d2 Ecce vir oriēs nomē ei⁹. Iſte d2 habere menſurā in manu: q2 nobis dedit regulā modū ⁊ menſurā viuēdi. d. illđ Matt.xix. Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata. de q̄ Eſa.xl. Quis mēſus eſt pugillo aquas. ⁊ celos palmo pōderauit. q.d. nullus niſi deus. xp̄s eſt de⁹. ⁊ ſic per oīa mēſurare. ¶ Signāter aūt dicit ꝙ menſus ſup mille. Nam numer⁹ millenarius conſtat ex decem cētenariis. centenari⁹ ex decem denariis. denari⁹ ex decē vnitatib⁹. ⁊ tam millenarius ⁊ cētenari⁹ q̄ȝ etiam denari⁹ dicunt̄ numeri perfecti. ¶ In millenario ſunt tres denarij. pm⁹ eſt decies centū q̄ faciunt mille. ſecūdus decem q̄ faciūt centum. terti⁹ eſt decies vnum q̄ faciūt decem. In numeris igitur ſupradictis continetur denari⁹ per quem dantur intelligi decem precepta que debem⁹ obſeruare perfecto corde per mūdam cogitationē. in ore per honeſtam cōuerſationem ⁊ locutionē: in opere per virtuoſam exercitationē. ¶ Qualiter aūt per aquā iſtam ſub eadē menſura traduct⁹ fuit Ezechie. dicitur primo ꝙ traduct⁹ fuit vſq3 ad talos. ſecūdo vſq3 ad genua ⁊c. Nam ꝑ talos in quibus eſt corporis ſupportatio. q2 ſup pedes ⁊ talos totum corpus firmat. intelligunt̄ qui exiſtētes in gratia ſpūſſancti ꝑ ipā in fortes efficiunt̄ ad aggrediēdum difficilia ⁊ ſuſtinenduz aduerſa. vnde Ro.viij. Ipſe em̄ ſpirit⁹ adiuuat infirmitatē nr̄am: ꝑ genua ꝓ q̄b⁹ fit itineris ambulatio. q2 ꝓpter iuncturā genuū ꝓpter quā tibi pōt extēdi ⁊ retrahi ambulat hō recte: intelligunt̄ q̄ ſunt expediti ⁊ prompti ad opera meritoria. de q̄ d⁹ Eze.j. Ubi erat ſpiritus illuc gradiebāt̄ nec reuertebātur cū ambularēt. ſ. ad vitia. per renes aūt vbi eſt carnis infeſtatio. q2 in renib⁹ viget cōcupiſcentia carnis que hoīb⁹ eſt infeſta. intelligūtur illi qui vitia carnalia domant: quib⁹ dicit Apoſtolus Ro. viij. Si em̄ ſm̄ carnem vixeritis moriemini. Si autē ſpiritu facta carnis mortificaueritis viuetis. Per torrentem aūt quē non potuit tranſnadere ꝓpter ſuā ꝓfunditatem ⁊ aquarum abundantiam datur intelligi. ꝙ poſtq̄ȝ ſpiritusſanctus hominis talos tetigit ⁊ fecit eum fortē ad aggrediendū difficilia ⁊ ſuſtinēdum aduerſa. tetigit genua. ⁊ fecit ipſum prōptum ad opa meritoria. tetigit renes et fecit eum caſtum domando vitia carna

317

Illa ſi perſeuerauerit in iſtis illa gratia creſcet intantum q amplius cadere nõ poterit quia terminabitur i gloria que poteſt dici gratia conſummata qui ideo impertrãſibilis dicitur quia nunq̃ illa tranſibit aliquis ſed ipſa perpetuo re-manebit. Aquam fluuij quantum ad cõ prehenſores fuit figurata per aquaz flu-uij quam vidit Joannes Apoc.xxij. vbi dicit. oſtendit mihi angelus fluuium aque viue ſplendide tanq̃ cryſtallũ pro cedentem de ſede dei et agni in medio platee hierlm. ⁊ ex vtraq parte flumi-nis lignũ vite afferẽs fruct⁹.xij. ¶ Ubi ſciendũ q per fluuinũ in qua eſt aqua-rũ abũdantia. intelligitur plenitudo ⁊ abundantia glorie quã in paradiſo par ticipant comprehenſores Nam ſicut di citur.j.Corin.ij. Oculus non vidit nec auris audiuit nec in cor hominis aſcẽ-dit que preparauit de⁹ his qui diligunt eum. ⁊ ideo ps. Satiabor cum apparue rit gloria tua. ¶ Dicitur autem iſte flu uius aque viue propter emanationem indeficientem: vt ſic iuxta illud Eſa.lviij. Sit illa gloria quaſi hort⁹ irrigu⁹ ⁊ ſicut fons aquarum cui⁹ non deficiũt aque. dicit vero ſplendid⁹ ſicut cryſtall⁹ per claritatem refulgentem vnde Apoc. xxj. Dicit q illa ciuitas non eget ſole neq luna vt luceãt i ea. nã claritas dei illuminat eam ⁊ lucerna ei⁹ eſt agnus. ¶ Dicit aũt pcedere de ſede dei ⁊ agni propter ei⁹ dignitatem excellentẽ dicit vero q pcedit in medio platee hieru-ſalem pp̃ter ei⁹ largitatem diffundentẽ vt dici poſſit illud Numeri.xx. Egreſſe ſunt aq̃ largiſſime ita vt popul⁹ bibe-ret ⁊ iumenta. dicit etiã q ex vtraq par te fluminis erat lignũ vite afferens fru ctus.xij. propter vbertatem abũdantez vt de ipſa dici poſſit illud Dan.iiij. Fru ctus ei⁹ nimius. ad quem quidem fru-ctũ xp̃s nos inuitat ſub nomine ſapien tie. Eccli.xxiiij. Tranſite ad me omnes q̃ concupiſcitis me a gñationib⁹ meis adimplemini ſpiritus me⁹ ſup mel dul cis ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum Ad quam hereditatem.

¶ Feria.iij. dominice quinte.in.xl.

Sermo.xxviij.

Ambulabat ie-ſus in galileã ⁊c. Jo.vij. Ui-dem⁹ i naturalib⁹ q ſi aliqs infirmat grauiter ⁊ non põt ſanitatẽ recipere niſi aliq̃ pars in ipſo ſit ſana: q̃ mediãte virt⁹ naturalis opat ad expellendũ morbũ. cooperãte multo tiẽs artis ſubſidio. ¶ Sic loquẽdo ſpũa liter accidit q hoies defectuoſi ſimul ⁊ vitioſi moralr nõ poſſunt reformari vel corrigi niſi p aliquẽ potẽtẽ ſapiẽtẽ ⁊ bo-num. Quia igit totum genus humanũ anteq incarnaret dei fili⁹ ſpũalit erat infirmũ. p ſeipſum ſaluari non poterat donec venit in mũdũ xp̃s ieſus q̃ pctm̃ nõ fecit nec inuẽtus eſt dol⁹ in ore ei⁹.j. Pe.ij. p quẽ totũ genus hũanũ ſanitatẽ ⁊ vitã ſpũalẽ recepit: de quo ps. Miſit v̄ bũ ſuũ ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos de in teritionib⁹ eorum. Inter iudeos aũt ad q̃s ſpãliter miſſus fuit xp̃s: aliq̃ erãt mali-cioſi: ⁊ iſti erant vitãdi. aliq̃ erant vane glioſi. ⁊ iſti erãt corrigẽdi. Nã iuxta illũ Prouer.xxvij. Melior eſt manifeſta cor-rectio q̃ amor abſcõditus. Aliq̃ vo erãt timoroſi: ⁊ iſti erant cõfortandi dicendo eis illũ Ezech.vj. Cõfortamini in dño ⁊ in potentia virtutis ei⁹. Scdm hoc hic beatus Joannes quatuor tangit. ſcz

Prauitatẽ inuidentem crudelius.
Uanitatẽ appetentẽ ſublimius.
Poteſtatẽ declinantẽ humilius.
Debilitatẽ formidantẽ timidius.

¶ Primũ probat perſecutio bonitatis. Scdz indiſcretio affinitatis. Tertiũ di ſpẽſatio tarditatis. Quartũ heſitatio ve ritatis. Primũ in prin. Scdm. ibi. Erat aũt in pxio ⁊c. Tertiũ ibi. Dicit ergo ie ſus ⁊c. Quartũ ibi. Querebãt eũ iud. ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad pmũ vbi tãgit ⁊c. qd pbat ⁊c. dicit Ambulabat ieſus ⁊c. Or iudei ppt inui-diã xp̃m pſequebãtur ipſorũ cõſortia aliqñ declinabat. Nã ſicut dicit Boeti⁹ a multis bonis actib⁹ hõ ſe re-trahit vidẽs ſe ex hoc aliis diſplicere: dicit igit euangeliſta q ãbulabat ieſus ⁊c. ¶ Sciẽdũ eſt q xp̃s ſz verã informatio nẽ moralẽ in galileã dz ambulaſſe. Nam

galilea vno modo interpretatur tráſmigratio: ⁊ ſignat tráſmigrationem quá homo debet facere de vitijs ad virtutes de q dicit ps. Tráſmigra in móté ſicut paſſer. Ná exiſtés in pſúdo vitiorum dz in móté tráſmigrare qn tranſit ad opa virtuoſa de vitijs ſicut paſſer erepta eſt de laqo venántiú. vt aút hanc tranſmigrationem daret nobis intelligere i galileá dz ábulaſſe. poſt qué debem⁹ ábulare. vt qlibet nrm dicere poſſit illud Eccli. v. Ambulauit pes me⁹ iter rectú a iuuétute mea. talis ſigurari pót p Noe. de q dz Gen. vj. Noe vir iuſt⁹ atq pfect⁹ fuit in gñationib⁹ ſuis. cú deo ambulauit ⁊ genuit tres filios. Sez. Chá ⁊ Japhet: qué dñs ppt bonitaté ſuá in diluuio liberauit. ¶ Ubi ſciédú q hó qui vult liberari ne ſubmergat in pfundum inferni dz eſſe. Noe per máſuetudinem ⁊ téperantiam. Juſtus per rectitudinem ⁊ iuſticiam. Perfectus p claritaté ⁊ prudentiá. Debet ábulare cú deo p rectá intétioné Debet filios gignere p rectá opationé. ¶ Noe em interpretatur reqeſcens ⁊ ſignat holez q per virtuté téperátie eſt quiet⁹ a paſſionib⁹. quietás ⁊ cótinens in affectionib⁹ vt dicere poſſit Eccli. xxiiij. Jn his oibus requié qſiui ⁊ in hereditate dñi morabor. ¶ Scdo dz eſſe vir. Nam vir a vigore dr. qd ſignat in quo dz eſſe vigor ⁊ fortitudo vitijs reſiſtédo: difficilia aggrediédo: ⁊ aduerſa viriliter ſuſtinendo cui dr. j. Reg. xviij. Eſto vir fortis ⁊ preliare bella dñi. ¶ Tertio dz eſſe iuſtus p rectitudinem ⁊ iuſticiá. Ná teſte Ber. Juſticia é reddere vnicuiq qd ſuú eſt. tribue id qd ſuú eſt ſupiori. equali ⁊ inferiori. Redde reuerétiá plato ⁊ obedientiá quorum altera cordis. altera corporis eſt. redde equale cóſiliú q ignorátia erudiat ⁊ auxilium quo infirmitas iuuat. tribue ſubiecto cuſtodiá vt poſſit cauere pctm ⁊ diſciplinam vt qd min⁹ cauit minime maneat ipunitú. ¶ Quarto dz eſſe pfect⁹ p claritatem prudétie. Ná teſte Seneca. Qui nihil de pteritis cogitat vitam pdit: qui nihil de futuris pmeditatur in oia incaut⁹ incedit. Sic aút ordinat⁹ virtutibus cardinalib⁹ debet ambulare cú deo. Debet etiá filios gignere p boná operationem. Nam hó ſic virtutib⁹ adornatus dz in virtuoſis actib⁹ exerceri: qd datur intelligi fecunditate filiorum. ſignant aút dr q Noe tres filios genuit ppt tria que attendere poſſum⁹ in actibus virtuoſis. ¶ Primo famá eorú ſignificatá p Sem qui interpretatur famoſus. Ná per bona opa efficit homo famoſus ⁊ eſt alijs in exéplú. ná Prouer. xv. Fama bona impinguat oſſa. ¶ Secúdo cóſiderare poſſum⁹ cautelá periculorum ſignatá p Chá qui interpretatur callidus. Nam hó in ſuis opibus dz eſſe cauteloſus ne decipiat p aliqs circúſtátias malas. vn virtuoſos hoies admonés apls di. Eph. v. Uidete fratres quó caute ábuletis nó quaſi inſipiétes ſz vt ſapiétes. ¶ Tertio cóſiderare poſſum⁹ magnitudiné pmiorum ſignatá p Japhet qui interpretatur latitudo. Nam hó ex ſuis bonis opibus acqrit de cógruo gloriá padiſi qua accepta pót dicere cú ps. Eduxit me in latitudiné: ſaluú me fecit quoniá voluit me. ¶ Scda pars.

Sequitur. Erat aút in primo ⁊c. vbi tangit vanitatem appetété ſublimius: qd probat idiſcretio affinitatis. Ná parétes xpi attingétes ſibi ex parte matris ei⁹: nódum adhuc perfecti pſuadebant ſibi q ad feſtú aſcenderet. vt in factis ſuis corá pplo oſtenderet ⁊ fm hoc hic quatuor poſſumus cóſiderare. ſ. Temporis diſpoſitioné congruenté Jtineris perſuaſioné indicátem. Perſuaſionis rationé inducentem. Aregis dubitationem heſitátem.

¶ Quátum ad pmú dicit. Erat aút ⁊c. Ná ſcenophegia erat vnum de ſolennibus feſtis iudeorú ⁊ fiebat. xv. menſis ſeptembris. dicebat aút ſcenophegia a fixione tabernaculorum: qr in illo feſto iudei ſepté diebus habitabát in tabernaculis in memoriá q qdraginta ánis habitauerát i deſerto. ¶ Quátú ad ſcdz di. Dixerú: ad eú fratres ei⁹ ⁊c. xps qdé ex pte matris ſue hébat aliqs cóſanguineos q tñ nó erát de núero duodecim aplorum nec adhuc pfecte i ipz credebát. q dicunt hoc frés more ſcripture: q ppinquos cóſanguineos multotiés frés

318

appellat. Iſti igit ꝑſuadebãt. xpo q iret in iudeã ad feſtũ dicẽtes trãſi hinc ⁊ vade in iudeã. ac ſi dicãt ſm Bedã: tu ſigna facis ⁊ pauci vidẽt ea: trãſi ergo ad vrbẽ regiam vbi ſunt pncipes vt viſis ſignis laudẽ ꝯſequaris ab eis. ¶ Quãtũ ad tertium dr. vt diſcipuli tui ⁊c. vbi cõſanguinei xpi trib⁹ rõnib⁹ vt xps ad feſtũ aſcẽderet inducebãt. ¶ Primo pp̄ter gregis cõfortationẽ. ¶ Scdo pp̄ter honoris acquiſitionẽ. ¶ Tertio pp̄ter opis publicationẽ. Propter primũ dicũt vt diſcipli tui videãt opa tua que tu facis. Propter ſcdm dicũt. Nemo in occulto aliqd facit ⁊ qrit ipſe in palã eſſe. Propter tertiũ dicũt. ſi hoc facis manifeſta teipm mũdo. ¶ Sciẽdũ eſt autẽ aliter exponẽdo literã q ꝯſanguinei xpi videbant xpo tria imponere. Primo formidinẽ ⁊ imbecillitatẽ. ſcdo inanẽ gloriã ⁊ vanitatẽ. tertio arrogantiã ⁊ falſitatẽ facti. In hoc q dicũt in occulto facere oſtẽdunt ipm timoroſum. ⁊ q pp̄ter formidinẽ nõ audebat facere publice. In hoc q innuunt ipſuz apparere publicari hoibus oſtẽdũt ipm vane glorioſum. In hoc vo mũdo qr dubitatiue loquuntur dicẽtes. ſi hoc facis oſtẽdũt ipſum mẽdoſum: quaſi multa dicat. ⁊ oſtẽdat ſe facere q nõ facit. ¶ Quãtum ad quartũ dr neqz eni fratres eius credebãt in eũ vbi Aug. loquẽs de ꝯſanguineis xpi dr xpm eſſe cõſanguineum poterũt habere. credere autẽ in eũ ipſa propinquitate faſtidierũt.

¶ Tertia pars.

SEqr. Dicit ei ieſus ⁊c. vbi rãgit ptãtẽ declinãtẽ humilius. qd pbat diſceptatio tarditatis lz eni xps poſſet ad feſtũ p libito volũtatis ire: tñ ex diſceptatiõe tardare voluit: nec cũ ſuis aſcẽdere ꝯſanguineis. Sed poſtmodũ ſine ipis: aſcẽdit pbẽs nobis humilitatis exẽplũ ne nobis oſtẽtationẽ ſuadẽtib⁹ aures demus hic igit quatuor poſſumus conſiderare. ſcz.

Reſponſionem mitigantem.
Rationem congruentem.
Expreſſionem euidentem.
Concluſionem conſequentem.

¶ Quantũ ad primã dr. Dicit ergo eis ieſus ⁊c. Circa xpm triplex tps poſſum⁹ cõſiderare. s. tps natiuitatis ſue. de quo nõ loquit hic tps paſſiõis ſue de quo dixit iudeis Jo. vii. Adhuc modicũ tps vobiſcũ ſum ⁊ vado ad eũ qui miſit me. tps glorificatiõis ⁊ iſtud innuit. tps reſurrectiõis. aſcẽſiõis ⁊ finalis diſcuſſiõis ⁊ de iſto tpe loquit hic xps. Vñ Beda. Ne aũt videat hic cõtrarium ei qd dr aplſ. At vbi venit plenitudo tpis miſit de⁹ filiũ ſuũ. referẽdũ eſt hoc qd hic dr nõ ad tps natiuitatis ſz ad tps glorificatiõis. Iſtud autem tps ſm Chryſo. põt referri ad tps paſſiõis. vñ Chryſo. Videt autez mihi occulte inſinuari fortaſſis eni volebãt pdere ⁊ tradere iudeis. ⁊ iõ dr tps meũ nondũ aduenit hoc eſt tps crucis ⁊ mortis. tps aũt veſtrũ ſemp eſt paratũ: qr ſi vos ſemp ſitis cũ iudeis nõ interficient vos eadẽ cũ ipſis zelãtes. ¶ Quãtum ad ſcdm dr. Nõ poteſt mund⁹ odiſſe vos ⁊c. Rõ quare tps cõſanguineoꝝ xpi ſemper dr eſſe paratũ: eſt qr ſicut mundani non odiebant mundũ: tps autẽ xpi nõ paratum qr cũ mundana reprehenderet odiebat a mundo. ex quo patet q odium cauſat ex maloꝝ opeꝝ redargutiõe. vult igit xps dicere q mũdus eos nõ odiet: q eadẽ cũ ipſo volũt cuiuſmodi erãt cõſanguinei ſui. ipſum autem odiebant: qr ipſi⁹ opera reprehẽdebat. ¶ Quantũ ad tertium dicit. Vos autem aſcendite ⁊c. vbi xps euidenter exprimit ſuos cõſanguineos aſcenſuros ad feſtũ cũ quibus tñ non aſcendit vt nobis daret exẽplũ ſm Theo. vitãdi vanã gloriã. ¶ Sciẽdum eſt aũt q xps nobis innuit hic duplex feſtum ſcilicet

Temporalis leticie.
Solennitatis eterne.

¶ Primũ querebãt ꝯſanguinei xpi ⁊ hoc feſtũ nõ eſt acceptũ deo iuxta qd ipe dr Eſa. j. Neomeniã ⁊ ſabbatum ⁊ feſtiuitates alias nõ ferã. iniqui ſunt cet⁹ veſtri. calendas vr̃as ⁊ ſolẽnitates veſtras odiuit ala mea. Iſtud feſtũ fuit figuratum p feſtũ Amalechitaꝝ: de quib⁹ dicit ſententialiter. j. Re. xxx. q poſtq̃ acceperãt magnã predã diſcũbebãt ſuper faciem terre comedẽtes ⁊ bibẽtes ⁊ quaſi feſtũ diẽ celebrãtes pre cũcta pda ⁊ ſpolijs q ce

perant tñ inuadẽs Dauid pcuſſit ⁊ ipſos interfecit. ❡ Ubi ſciendũ ꝙ per Amalechitas qui interpretant̃ gens bruta intelligunt̃ peccatores qui turpes ⁊ bruti dicunt̃ propter peccati maculã deformitatem. de quib⁹ dr Ezech. x. Uiri iſti poſuerũt immũdicias ſuas in cordib⁹. ⁊ ſcandalũ iniquitatis ſue ſtatuerũt contra faciem ſuã. Iſti dicunt̃ accipere pdicta pdas ⁊ ſpolia. ſup quib⁹ feſtũ faciunt ⁊ letant̃ cũ ditati ſunt reb⁹ tẽporalib⁹ luxuriant̃ in ipſis quib⁹ dr Amos. vi. Ue q dormitis in lectis eburneis ⁊ laſciuitis in ſtratis veſtris: q comeditis agnũ de grege ⁊ vitulos de medio armenti: q canitis ad vocẽ pſalterii. Per dauid aũt qui manu fortis dr intelligit̃ chriſtus. De quo Job. ix. Si fortitudo q̃rit̃ robuſtiſſimus eſt. Iſte igit̃ inſtar dauid inuadit Amalechitas. i. pecatores imũdos ⁊ ipſos interficit. auferẽdo predã ⁊ ſpolia: qñ ſuperueniente mortis ſententia ipſos expoliat rebus temporalib⁹ ⁊ tradidit eos in infernũ cruciandos: iuxta illud. ii. pe. ii. Nouit dominus pios de tẽtatiõe eripere. iniquos vero in diẽ iudicii cruciãdos reſeruare: magis autem eos q poſt carnẽ in concupiſcẽtia immũdicie ambulant. Aliud eſt feſtũ ſolẽnitatis eterne: ⁊ iſtud eſt feſtũ chriſti ⁊ bonorum ⁊ beatorum omniũ ⁊ hoc feſtũ fuit figuratũ per feſtũ iudeorum de quo ſententialiter dicitur heſter. viii. ꝙ cum iudei mediãte heſter ⁊ pcurante cũ rege aſuero enaſiſſent mortis periculũ quam Amã hoſtis eorũ procurauerat leticia magna fuit in populo epulaſq; faciebãt conuiuia ⁊ feſtos dies. ❡ Ubi ſciẽdũ ꝙ p iudeos qui interpretant̃ cõfitentes ſiue glorificãtes intelligũt̃ oẽs homines hui⁹ mũdi qui xp̃m confiteri debent cõſtãter ⁊ ipſum glorificare. iuxta quod de cõfeſſione dicit̃ Phil. ii. Omnis lingua confiteatur quia dominus ieſus xp̃s in gloria eſt dei patris. de glorificatiõe vo dr. i. Cor. vi. Empti eñ eſtis pretio magno. glorificate ⁊ portate deuz in corpe veſtro. Per aman aũt qui interptat̃ iniquus: intelligit̃ diabol⁹ q eſt inimic⁹ humano generi: qꝛ ſicut Aman pcurauit in mortẽ iudaici pp̃li: ſic ipẽ mortẽ hũani ghis ſuis tentationib⁹ ⁊ verſutiis procurauit. iuxta illud Sap. Inuidia diaboli mors introiuit i orbẽ terrarum. Per heſter q interpretat̃ pparata vł eleuata in populis intelligit̃ virgo maria q pparata iterpretat̃. dr ꝙ inter oẽs feminas ſe diſpoſuit vt inueniret adeo gratiã: vt de ipſa carnẽ aſſumẽs humanã tpaliter naſceret̃. eleuata vero in populis dr qꝛ ſup oẽs feminas predicat̃ beata. Per aſuerũ autẽ regẽ qui interpretat̃ beatitudo. intelligitur deus qui eſt beatitudo noſtra: beatificãs nos in gloria paradiſi. Unde ps. Beatus populus cuius domin⁹ de⁹ eius populus quẽ elegit in hereditatem ſibi. Sicut igit̃ heſter regina pcurauit cũ a Aſſuero rege ne moreret̃ populus ſicut Aman procurauit: ſic virgo maria ſuis precibus per fructum quẽ portauit in vtero. ſ. xp̃m ieſum procurauit a dño vt a morte nos eriperet gratiã donaret ⁊ vitam vt ſibi dicere poſſumus cũ ps. Eripuiſti animã meã de morte ⁊ pedes meos de lapſu vt placeam corã te in lumine viuentiũ. Sic igitur liberati debemus inſtar iudeorum diem feſtũ peragere ⁊ cum epulis ſpiritualib⁹ cũ leticia gratulari. ❡ Quãtũ ad quartũ dicit. hoc cũ dixiſſet ⁊c. Ubi tria conſidera. ſcz.

Moram detinentem.

Actum deducentem.

Modum congruentem.

❡ Quãtũ ad p̃mũ dr ꝗ cũ dixiſſet ⁊c. xp̃s eñ cognoſcẽs ꝙ ſi cũ ſuis ꝯſanguineis aſcẽdiſſet ad feſtũ cõicaſſet irã pſequentiũ iudeorum ſꝫ Theo. noluit cũ ipſis aſcẽdere: ſed in galilea remãſit. ❡ Quãtũ ad actũ deducẽtẽ dr. vt aſcẽderũt iꝫ eñ hoc videat̃ ꝯtrariari illi qđ xp̃s dixit ſupi⁹. ſcꝫ ꝙ nõ aſcẽderet ad feſtũ dic. tñ vt ſm veritatẽ nõ ſunt ꝯtraria. p̃mo qꝛ xp̃s dixit ſuperi⁹ cõſanguineis ſuis ꝙ nõ aſcẽderet cũ eis qđ nec fecit. ſcđo qꝛ xp̃s nõ aſcendit eo modo q ſuadebãt vt aſcẽderet. ſ. vt ibi ⁊ ipis mũdanã gl'iaz q̃reret ſm Au. Sed aſcẽdit vtiliter vt turbam doceret. ❡ Quãtum ad modum cõgruentẽ di. nõ tñ manifeſte ſed q̃ſi in occulto. lꝫ eñ xp̃s ſolo velle poſſet i ordinatũ motũ exp̃mere. tñ hoc noluit ꝑlo ne ipi⁹ deitas mãifeſtaret̃ vt ei⁹ incarnatio certi⁹ appreret

ſcēdo vt nobis daret exēplū vt periculis imminētib⁹ ſciam⁹ q̄d ſit agēdū: q2 nec q̄buſcūq3 periculis exponere nos debem⁹ Sz aliqn licitū eſt declinare. ꝛ iō xp̄s h̄ fecit diſpēſatiue: ad qd̄ deſignādū: nō d2 ꝙ ſimplr̄ aſcēdit in occulto ſm̄ Cryſoſt. Sed quaſi in occulto. Uel iō xp̄s occulte aſcēdere voluit vt ſm̄ Alchymium vt nos doceret pōpā declinare mundanā. ¶ Sciendū eſt autē hic vbi ſit mētio de aſcenſu xp̄i. ꝙ loquēdo allegorice inuenio xp̄m tripliciter aſcendiſſe ſcz.

In montem ad erudiendum veraciter.
In crucem ad redimendum vtiliter.
In celum ad regnandum feliciter.

¶ Primo in mōtē ad docēdū veraciter. Nā xp̄s q̄ d2 de ſeip̄o Jo.xiiij. Ego ſum via veritas ꝛ vita. Nā veritatē potuit dicere vt merito ſibi dici potuerit illud Jo.xvij. ſermo tu⁹ veritas eſt. ¶ Scd̄o aſcēdit in crucē ad redimēdum vtiliter. Nā xp̄s vt gen⁹ humanū redimeret voluit crucifigi. ꝛ hoc eſt qd̄ p̄dixerat diſcipulis Matt.xx. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā. ꝛ fili⁹ hoīs tradet principibus ſacerdotū ꝛ ſcribis ꝛ ꝯdēnabūt eū morte. ꝛ tradēt eū gētib⁹ ad illudēdū ꝛ flagellādū ꝛ crucifigēdū vñ pōt figurari p̄ Dauid. de quo ſimiliter d2.ij. Reg.xv. ꝙ cuz pſequeret ab Abſalō filio ei⁹ aſcēdebāt culmē oliuarum ſcādēs et flens operto capite ꝛ nudis pedib⁹ incedēs. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ dauid qui iterp̄taē manu fortis ꝛ decor⁹ aſpectu. intelligiē xp̄s q̄ fortis eſt p̄ potētiā inſuperabilē. ꝛ decorus aſpectu p̄ ſanctitatē admirabilē. de quo d2.j. Reg.ij. Nō eſt ſctūs vt eſt dñs neq3 eſt ali⁹ extra te. et nō eſt fortis ſicut de⁹ noſter. Per Abſalō aūt qui interp̄taē pr̄is amaritudo filiuz Dauid intelligiē pp̄ls iudaic⁹ quē xp̄s quaſi in filiū adoptauerat. ꝛ cum quo xp̄s fuit corpaliter ꝯuerſat⁹ q̄ pr̄is amaritudo dici potuit. vñ xp̄o p̄curauit amaritudinē paſſiōis. ſicut igiē Abſalō pſecut⁹ fuit Dauid patrē ſuū. ſic ꝛ iudei xp̄m ſuū pſecuti. vt de ſp̄is xp̄s dicere potuerit illud Eſa.j. Filios enutriui ipſi aūt ſpreuerūt me. xp̄s aūt pſecutus aſcēdebat culmē oliuarum q̄ eſt aſcēſus mōtuoſus in quo ſunt oliue: intelligiē aſcēſus xp̄i in montē caluarie q̄ erat iuxta ciuitatē hierlm̄ vicinā mōtis oliueti. in quo mōte caluarie xp̄s crucifix⁹ fuit. d2 aūt ꝙ inſtar dauid aſcēdebat ſcādens ꝛ flens. q2 xp̄s in paſſiōe ſua clamans ꝛ lachrymans ſpm̄ tradidit deo patri. Nā iuxta illd̄. Matt.xxvij. Clamās voce magna emiſit ſpm̄. d2 ꝙ aſcendebat operto capite. q2 xp̄s in ſua paſſione fuit a iudeis velat⁹. nā Luc.xxj. Uelauerūt eū ꝛ p̄cutiebāt faciē ei⁹. d2 etiā ꝙ incedebat nudis pedib⁹ q2 ad literam fuit. ¶ Tertio xp̄s aſcēdit in celū ad regnādū feliciter. Nā xp̄s poſt mortē ꝛ paſſionē ſuā a mortuis reſurrexit vt ineternū regnaret ſup oēs celos aſcēdit. vñ pōt figurari p̄ heliā: de quo d2 ſimilr̄.iiij. Regū.ij. ꝙ cū in celū deberet aſcēdere iuit p̄rio i bethel. ſcd̄o i hierico. tertio ad flumē iordanis ꝛ inde fuit eleuat⁹ i celū. i. in aeris altitudine vt portareē in p̄adiſum terreſtrē. ¶ Ubi ſciēdū ꝙ p̄ heliā q̄ interp̄taē deus dn̄s: intelligit xp̄s quem poſt reſurrectionē ſuā cognoſcēs Thomas. Joā.xx. Dn̄s me⁹ ꝛ deus meus. Sicut autē helias anteq̄ aſcēderet in celū. primo iuit in bethel ꝛc. ſic ſpūaliter fecit xp̄s. Nam bethel interpretatur domus dei. ꝛ ſignat beatā virginē in cuius vtero velut in domo dei xp̄s ꝯcept⁹ fuit. hierico autē interp̄taē luna ꝛ ſignat iſtū mūdum inſtar lune mutabilē ꝛ defectibilem in quē venit xp̄s quādo de virgine matre fuit natus. Jordanis aūt interpretatur fluuius iudicātis ꝛ ſignat paſſionē xp̄i qui d3 iudicare mundū. cui⁹ fluui⁹ fuit ei⁹ ſanguis p̄cioſiſſimus quē p̄ nobis redimēdis effudit. xp̄s igiē primo venit i bethel: qn̄ de v̄gine carnē aſſumpſit. ſcd̄o venit in hierico qn̄ fuit viſibiliter nat⁹. tertio venit ad iordanem qn̄ p̄ nobis oīb⁹ fuit paſſus. poſtmodū in celum aſcendit qn̄ in aſcenſione ſua celum triumphaliter aſcendit. Moraliter autē loquendo dicere poſſumus ꝙ homo tripliciter debet aſcendere ſcz.

De ſtatu culpe ad ſtatum gratioſum.
De ſtatu gratie ad ſtatum operoſum.
De ſtatu operis ad ſtatum glorioſum.

¶ Primo inquā de ſtatu culpe ad ſtatū gr̄oſuz. Nā hō ſentiēs ſe in culpa. de culpa debet ſurgere ꝛ aſcēdere vt p̄ diuinā

quaʒ illuſtrei:iuxta admonitionē apl'i di
cētis Eph.v. Surge q̄ dormis ⁊ exurge
a mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s. Sic an
ſem aſcēdentes alloquit xp̄s figuratiue
Amos.ij. Ego ſum qui aſcēdere vos fe
ci de terra egypti:⁊ eduxi vos in deſer
to quadraginta annis vt poſſideretis
terrā Amorrei. ¶ Ubi ſciendū q̄ p ter
rā egypti q̄ interp̄tat obſcuritas intelli
git ſtat⁹ culpabilis qui facit hoīem te
nebroſum Uñ Ro.j. Euanuerūt in cogi
tationib⁹ ſuis.⁊ obſcuratū eſt inſipiens
cor eoꝝ. Per terrā autē Amorrei qui in
terpretat popul⁹ illuminat⁹:intelligitur
ſtatus grē p quā hō illuminat.quaʒ illu
minationē petebat ps.d. Illumina ocu
los meos ne vnq̄ obdormiam in morte:
ne qñ dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualui aduer
ſus eū.xp̄s igit de terra egypti.⁊ de ſta
tu culpe facit hoīem aſcendere ad terrā
Amorrei.i.ad ſtatū grē.et hoc p deſertū
auſteritatis ⁊ pnie de cōmiſſis. ¶ Scd'o
hō dʒ aſcēdere de ſtatu grē ad ſtatū ope
roſum. Nā hō poſtq̄ recepit grām nō dʒ
ociari ſed meritorie operari.tales poſ
ſunt figurari p Jonatham de quo ſentē
tialiter dicit.j.Reg.xiiij.q̄ pugnās con
tra phyliſteos inimicos ppl'i iſraelitici
aſcēdit Jonathas reptās manib⁹ ⁊ pedi
bus ⁊ armiger eius poſt eū:⁊ aggreſſus
phyliſteos glorioſe triūphauit de ipſis.
¶ Ubi ſciēdum q̄ per phyliſtiim qui in
terpretant cadētes ſiue ceciderunt.in
telligunt demones qui p̄pter peccatum
ſupbie ceciderūt de celo.p populū autē
iſraeliticū qui videns deum dicit:intel
ligit totū genus humanū qd' deus crea
uit ad ſuā imaginē ⁊ vt ipſum poſſit vi
dere:ſi fecerit opa in glīa paradiſi. Per
Jonathā v'o ⁊ armigerū ipm ſequētem:
intelligit q̄lʒ hō in quo ſunt principalr
due ptes.ſ.corp⁹ ⁊ aīaʒ:quaꝝ aīa ſignat
p Jonathā q̄ dr colūba venit quā xp̄s
alloquit Can.ij.d. Surge p̄pera amica
mea:colūba mea ⁊ veni. Corpus autē ſi
gnat p armigerū q: ſi ſicut armiger dʒ
obedire ſuo dño:ſic corpus anime.⁊ ſen
ſualitas rōni. Sicut igit Jonathas cum
ſuo armigero reptās pedib⁹ ⁊ manibus
aſcēdit ⁊ pugnās cōtra phyliſteos ſuos
aduerſarios victoriā obtinuit:ſic homo
ex anima cōſiſtēs ⁊ corpore dʒ pugnare
cōtra demones ipſum idducētes ad vitia
affectu reiectādo ſignato p pedes ⁊ effe
ctu ſignato p man⁹ viriliter dʒ aſcende
re ⁊ pugnādo victoriā obtinēdo allect⁹
pmiſſione xp̄i.di.Apo.ij. Uincēti dabo
edere de ligno vite qd' eſt in paradiſo
dei mei. ¶ Tertio dʒ homo aſcēdere de
ſtatu opis ad ſtatū glorioſum. Nā poſtq̄
hō dimiſit vitia ⁊ adeptus gratiā eſt in
qua meritorie fructificauit per opera ſa
tis cōgruum eſt vt ſibi tribuat premium
in gloria. Nā ſicut dixit xp̄s Luc.x. Di
gnus eſt mercenarius mercede ſua.hoc
autē fuit figuratū Gen.xxv. Ubi dñs di
xit Jacob. Surge ⁊ aſcēde in bethel ⁊ ha
bita ibi. ¶ Ubi ſciēdū q̄ p iacob q̄ inter
pretat luctator intelligit hō qui luctādo
ɔtra vitia nō ſupplātat ſed poti⁹ ſupplā
tat et vincit.hunc autē alloquit xp̄s.q̄
ſurgat ⁊ aſcēdat in bethel ⁊ habitet ibi.
Nā p Bethel q̄ domus dei dr intelligi
pōt celū empyreū in quo deus lʒ vbiq̄
ſit.tñ antonomatice dr habitare iuxta il
lud ps. Ad te dñe leuaui oculos meos q̄
habitas in celis. Ad hāc igit domū in
uitat dñs hoīem exercitatū i bonis ope
rib⁹.vt ſurgat ab iſto mūdo miſerrimo
⁊ aſcendat ad habitādū cū ipſo.

¶ Quarta pars.

Equitur. Judei ergo quere
bant eum ⁊c. Ubi tangit debi
litatem formidantem timidi⁹
qd' probat heſitatio veritatis
Nam iudei qui conuenerant
ad feſtum chriſtum querebant licet di
uerſimode:quia turba deuota cum reue
rētia:principes enim ⁊ phariſei ex inui
dia.⁊ id'o inter ipſos erat de xp̄o opinio
diuerſa.q: quidā dicebāt bñ quidā ma
le. Sʒ p̄pter timorem illi qui bñ dicebāt
loqui publice nō audebāt.⁊ p ɔñs ſuccū
bebāt.⁊ ſm hoc nō hic duo conſidera.ſ.
Congruitatem temporis in poſtulando.
Diuerſitatē multitudinis in opinādo.
¶ Quantū ad primū. Judei ergo ⁊c. Nā
dies feſtus fuit tp̄s congruū vt xp̄s q̄re
ret:q: tūc hoīm multitudo conueniebat
ad feſtū ad qd' xp̄s aſcēdebat.in hoc autē
qd' dicūt vbi eſt ille ⁊ nō vbi eſt xp̄s poſ
ſum⁹ aduertere ſm Chryſo.q̄ iſti malis

gloſe eũ querebãt. ¶ Quãtũ ad ſcðm di. e murmur mult⁹ ⁊c.lʒ aũt aliq̃ in corde crederẽt ⁊ priuate dicerẽt ipm eſſe bonũ. tñ timẽtes principes ſacerdotum ⁊ ſcribas hoc dicere publice nõ audebãt. non aduertẽtes qð ſcriptũ ẽ Eccli.iiij. Uſq; ad mortẽ certa ꝓ iuſticia. ⁊ de⁹ expugnabit ꝓ te inimicos tuos. Nã ſicut dixit xp̃s Jo.viij. Si mãſeritis i ſermone meo ṽe diſcipuli mei eritis.ſ.veritatẽ viriliter defendẽdo ⁊ ṽe diſcipuli mei eritis ⁊ cognoſcetis veritatem ⁊ veritas liberabit vos. Nã tũc xp̃s q̃ eſt via veritas ⁊ vita. Jo.xiiij. Nos liberat. Ad quã ⁊c.

¶ Feria.iiij.dñice quinte in quadrageſima. Sermo.xxix.

Facta ſunt encenia in hieroſolymis ⁊ hyems erat ⁊c. Jo.x. ꝓprietas inuidoꝝ eſt tẽtare ṽbaliť cũ ſimulatiõe illũ cui ꝓp ſuas ſufficiẽtias inuidẽt. ⁊ ſi q̃ñ ṽba nõ valeãt ſi poſſunt ꝓcedũt ad opa ꝑſonales iniurias inferẽdo ſicut pʒ de fratrib⁹ ioſeph. Geñ.xxxvij. Proprietas aũt prudẽtis ⁊ fortis viri eſt iniuriis ṽbalib⁹ rñdere rõnabiliť. ꝑſonalib⁹ ṽo nõ deijci ſʒ hr̃e cõſtãtiã ⁊ vt motus prauos nos ꝑſequentiũ mitiget eis ad memoriã collata beneficia reuocare ſicut dr̃ Michee.vj. Qr̃ dixit dñs poplo trãſgreſſori ⁊ ipſum ꝑſequẽti ſuis operibus malis. pp̃le me⁹ q̃d feci tibi. aut q̃d moleſt⁹ fui tibi rñde mihi: qr̃ eduxi te de terra egypti. ⁊ de domo ſeruitutis liberaui te. Judei ergo inuidentes xp̃o ⁊ ṽbis adulatoriis eum inclinare volebãt ⁊ perſecutionibus ꝑſonalib⁹ detrahere: tunc xp̃s tanq̃ prudẽs magiſter ⁊ bonus nec fuit ṽbis eorũ allect⁹ nec ꝑturbat⁹ ꝑſecutiõib⁹ q̃nimmo ṽbis rñdit rõnabiliť. ⁊ reducẽdo eis ad memoriã collata bñficia coꝝ impetũ benigne voluit mitigare: ⁊ hoc eſt qð in euãgelio nobis innuit in quo euangeliſta quatuor tãgit.ſcʒ.

Queſtionẽ malignitatis inuidentis.
Solutionẽ veritatis declarãtis.
Perſecutionẽ ꝑuerſitatis furẽtis.
Reprehenſionẽ ſagacitatis negligẽtis.

¶ Primũ ꝓbat locutio venenoſa. Scðm deductio ſeriola. Tertiũ inuaſio gloſe. Quartũ expſſio fructuoſa. Primũ in principio. Scðm ibi. Reſpõdit autem ieſus loquor ⁊c. Tertiũ ibi. Suſtulerũt lapides ⁊c. Quartũ ibi. Rñdit eis ieſus ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tãgit ⁊c. qð ꝓbat ⁊c. dicit. Facta ſunt encenia ⁊c. Judei ergo inuidẽtes xp̃o. ⁊ nõ credẽtes ipm eſſe meſſiã nec filiũ dei qð ipſe ⁊ verbis ⁊ factis multoties aſſerebat libẽter inſidiabant ei ⁊ ipſum interrogabãt corã multitudine vt ipſuʒ in populo diffamarent ⁊ qr̃ chriſtus ſm ritũ iudeorum ibat ad feſtiuitates eorum ad quas conueniebat multitudo populi q̃ q̃ones multoties proponebãt ⁊ ſm hoc hec duo poſſumus conſiderare.ſcʒ.

Opportunitatem inquiſitionis.
Prauitatem intentionis.

¶ Quantum ad primum dicit. facta ſunt encenia in hieroſolymis ⁊c. vbi tria conſiderare.ſcʒ.

Feſtum celebratum.
Tmpus ordinatum.
Locum deſignatum.

¶ Quãtũ ad primum dr̃. facta ſunt encenia ⁊c. vbi Aug. grece em̃ cenon dicitur nouũ quãdocũq; em̃ nouuʒ aliqð fuerit dedicatũ encenia vocabat. ⁊ idẽ Aug. encenia feſtiuitas erat dedicationis tẽpli. ¶ Quãtũ ad tp̃s ordinatũ dicit. ⁊ hyems erat. vbi ſciẽdũ ſm Hiero. q̃ tres fuerũt dedicatiões tẽpli. prima facta fuit a ſalomone rege de mẽſe ſeptembris: vt hr̃.ij. Paraľ.vij. ſcða facta fuit a zorobabel et iehu ſacerdotem poſt reuerſionẽ de captiuitate babilonica temporis veris et de mẽſe Martij. vt habetur.j. Eſdre.vj. Tertia facta fuit a iuda huiuſmodi tpe hyemali ⁊ menſe Nouembris vt habeť. j. Mach.iiij. Tpe igiť tertie dedicatiõis Xp̃s ierat ad feſtiuitatẽ ſolẽnẽ ſm Chryſo. qr̃ primũ erat paſſiõis tẽpus iõ hieroſolymis conuerſabať. ¶ Quãtum ad locũ deſignatũ dicit. ⁊ ambulabat ieſus in tẽplo ⁊c. Nã Salomon fecerat vnam porticũ ante templum vbi ſtabat ad orãdũ vt hr̃.j. Reg.vj. Que porticus extẽſo noie tẽplũ aliqñ dicebať. ⁊ iõ ſm Alchimiũ dr̃ q̃ ambulabat ieſus in tẽplo ſolos

monis Moraliter aūt loquēdo per illud tēplū in quo xp̄s dicitur ambulaſſe intelligitur quilibet homo in quo xp̄s velut in ſpirituali templo. dicitur p̱ gratiā habitare. vñ Ap̄ls. Uos eſtis tēplū dei viui ſicut dicit dñs qm̄ inhabitabo in illis et ambulabo inter oēs ⁊ ero illorum deus. ⁊ ipſi erunt mihi in populum. Iſtud aūt templuꝫ id eſt ſeipſum homo dꝫ domino conſecrare vt de ipſo dici poſſit illud. iij. Regū. viij. Dedicauerūt templum domini. rex ⁊ filij iſrael. Dicitur autem hec feſtiuitas dedicationis fieri hieroſolymis que viſio pacis dicitur. quia tunc fit illa dedicatio quādo pacem habet homo cuꝫ ſeipſo ſenſualitatem rationi ſubiciēdo cū proximo ſibi ſubueniēdo vt dici poſſit illud. ij. Paral. iiij. Facta eſt grādis celebritas in hierl'm. Dicitur autē chriſtus ambulare in porticu ipſius templi. q̄ dr porticus ſalomonis. Nā p̱ illā porticuꝫ q̄ foris templum erat intelligunt quinqꝫ ſenſus corporis apparentes exterius in quibus xp̄s ambulare dicitur qn ſenſus hoīs excitat vt actus ſuos habeat ordinatos vt ſcꝫ vitent illicita. ⁊ licita operētur vt quilibet illorum dicat cū p̄s. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē i via tua viuifica me: ambulat etiā in porticu xp̄s cū ex iſtis ſenſibilibus mouet hoīes ad cōſiderationē bñficiorū dei p̱ quā diſponit vt xp̄s animā ingrediatur per gratiā ⁊ conuiuium faciat amoroſum. iuxta qd̄ xp̄s dicit Apoc. iij. Ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo ſi q̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit ianuā intrabo ad illū ⁊ cenabo cuꝫ illo. ſcꝫ p̱ gratiā. ⁊ ipſe mecū. ſcꝫ per gloriam. ¶ Sciendū eſt aūt ſm magiſtrum hiſtoriaꝝ in tēplo ſalomonis inter alia erant decē. Primū erat quidā locus q̄ vocabatur ſctā. Scd̄m aūt qui vocabat ſctā ſanctorū in quē ſacerdos ſemel intrabat in anno. Tertiū erat velum diſtinguēs ſacerdotē a pp̄lo. Quartū erat altare holocauſtoꝝ ſup̱ quod fiebāt ſacrificia. Quītū erat altare thymiamatis vbi adolebatur incēſuꝫ. Sextum erāt duo cherubin. Septimuꝫ erat mare in quo ſacerdotes ſe lauabāt manus ⁊ pedes. Octauum erat mēſa ꝓpoſitionis ſup̱ quā ponebant panes. Nonū ibi erāt due colūne principales in porticu tēpli. Decimū erat cādelabrū cū lucernis. ¶ Ubi ſciendū q̄ in homine ſignato p̱ templū. Primo dꝫ eſſe locus q̄ dr ſctā. i. corpus ſanctificatus ⁊ purus de qua ſanctificatiōe dr. j. Theſ. iiij. Hec eſt volūtas dei ſanctificatio vr̄a vt abſtineatis vos ab oī fornicatiōe vt ſciat vnuſquiſqꝫ veſtrū vas ſuū poſſidere in ſanctificatiōe ⁊ honore. ¶ Scd̄o in hoīe debet eſſe locus qui dicit ſctā ſctoꝝ. i. aīa vltra corpus ſanctificata. nā ſicut ſancta ſanctorū erat locus dignior in tēplo. ſic aīa pars nobilior in homine que principaliter debet ſanctificari donis et virtutibus adornari. ſicut autem in ſctā ſctōꝝ ſemel intrabat ſacerdos in anno: ſic quilibet homo ſaltē ſemel in anno dꝫ aīam ſuā ingredi examinādo ſuā cōſcientiā et ab omni pc̄ti macula abluendo. Non vacat autem a miniſterio qd̄ dicit ſacerdotem ſctā ſctōꝝ non ingredi ſine ſanguine qꝛ nō pōt purgari aīa hominis niſi virtute paſſionis xp̄i in qua p̱ nobis effudit ſuum ſanguinem precioſum. vñ Ephe. j. Ipſe eſt in quo habemus redēptionē p̱ ſanguinē ipſius remiſſionē pc̄tōꝝ ſm diuitias gr̄e eius que ſuperabundauit in nobis. ¶ Tertio dꝫ eſſe in homine velum diſtinguens ſacerdotē a populo p̱ qd̄ intelligit diſcretio p̱ quā homo diſtinguit bonū a malo et intra ſe taꝫ bona q̄ mala vt ſic poſſit dimittere malū ⁊ bonū operari. iuxta quod ſibi dicitur per p̄s. Declina a malo ⁊ fac bonum: inquire paceꝫ et perſequere eā. ¶ Quarto dꝫ eſſe in homine altare holocauſtorum ſup̱ quod offerebāt ſacrificia p̱ quod intelligitur vita actiua ⁊ laborioſa. p̱ quā homo ſeip̄m ſacrificat holocauſtuꝫ vt hoſtiā ſalutare carnem ſuā per penitentiam macerādo: iuxta admonitionem apoſtoli. d. Ro. xij. Obſecro vos fratres p̱ miſericordiā dei vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuētē ſanctā deo placentē rationabile obſequiū veſtrū. ¶ Quinto dꝫ eſſe in homine altare thymiamatis vbi adolebat incenſum per qd̄ intelligitur vita cōtēplatiua per quā eleuatur in deū orando. d. ⁊ petens cum p̄s. Dirigatur oratio mea ſicut incēſum i cōſpectu tuo. ¶ Sexto debēt eſſe in hoīe duo cherubin p̱ quos in-

telligunt timor ⁊ amor. Nam cherubin in
terpretat plenitudo ſapiētie: timor autē
⁊ amor ſapientiā ꝓmerent. Nā de timo-
re dicit pš. Initiū ſapiētie timor dñi. de
amore ꝟo dicit xp̄s Jo.xv. diſcipulis Jā
non dicā vos ſeruos q: ſeruus neſcit q̄d
faciat dñs eius: vos aūt dixi amicos q:
quecūq3 audiui a pr̄e meo nota feci vo-
bis hec duo q̄libet d3 hr̄e. vñ de timore
d̄r cuilibet Eccl'e.xij. Deū time ⁊ mādā-
ta ei' obſerua. de amore ꝟo d̄r Deutero.
v. Ama dñm deū tuum. ⁊ obſerua p̄cepta
ei'. ¶ Septimo d3 eſſe in hoīe mare in
quo ſacerdotes lauabāt man' ⁊ pedes. p
qd̄ intelligit amarū lauacrū lachrymaꝝ
in quo de cōmiſſis d3 pctōr penitēs ſe la
uare quātū ad affect' illicitos ſignatos
p pedes. ⁊ opa vitioſa ſignata per man'
vt poſſit dicere. cū pš. Laboraui i gemi-
tu meo lauabo p ſingulas noctes lectū
meū lachrymis meis ſtratū meū rigabo.
¶ Octauo debet eſſe in homine mēſa p
poſitionis ſuper quā ponebāt panes. p
quam intelligitur pietas ⁊ miſericordia
per quā homo ſubuenit alteri in neceſſi
tās. iuxta poſſibilitatē ſuā ad quā habē
dam admonet Tob. filium ſuū Tob.iiij.
Quō poteris ita eſto miſericors. ſi mul-
tū tibi fuerit abūdanter tribue. ſi exiguū
tibi fuerit ēt exiguū libēter impartiri ſtu
de. ¶ Nono debēt eſſe in hoīe due p̄nci
pales colūne per quas intelligunt due
partes fortitudinis ſignate per colūnā3
firmā ⁊ fortem. ſc3 audaciam in aggrediē
do difficilia ⁊ paciētiam in ſuſtinēdo ad-
uerſa. Et ſic quantū ad primum figurat
per leonē fortiſſimū: de quo dicitur Pro
uer.xxx. Leo fortiſſimus beſtiarū ad nul
lius pauebit occurſum. Quantum ad ſe
cundū figuret p Tob. cecitate percuſſu3
cui dixit Raphael Tob.v. Forti aīo eſto
in proximo erit vt cureris a deo. ¶ De-
cimo d3 eſſe in homine candelabrum cū
lucernis. p quod intelligit intētio recta
hoīs in ſuis operibus inſtar candelabri
⁊ aliorum edificatio ſignata p lucernas
ardētes vt ſic alios idūcat ad ſimile ⁊ ad
diuinam laudē. iuxta quod dicit xp̄s di-
ſcipulis Mat.v. Sic luceat lux veſtra co
ram hominibus vt videāt vr̄a bona opa
⁊ glorificēt patrem veſtrum qui in celis
eſt. Signanter fit mentio de tempore cū
dicit. q̄ hyems erat et xp̄s ambulabat.
¶ Primo ad deſignādū q̄ dum hō viuit
in hoc mūdo pleno illecebris ſignato p
hyemē turbidā ⁊ pluuijs ⁊ niuibus ⁊ gla
ciebus expoſitā d3 ſic ſeipſum exponere
vt recipiendo diuinā gratiam tēplū do-
mino conſecretur vt ſic expleto tempo-
re peregrinationis vocādo ipſum ad ſe-
cum habitandū in paradiſi glīa vt poſſit
ſibi dicere illud quod dicit alr ſctē Can.
ij. Surge inquit ꝓpera amica mea colū-
ba mea formoſa mea et veni. Jam enim
hyēs trāſijt ymber abijt ⁊ receſſit. ¶ Se
cundo ad deſignandū indiſpoſitione3 ho
minū nolentiū ſe tēplum dño cōſecrare
vnde p hyemē frigidā intelligunt hoīes
nō calefacti charitate diuina ſ3 frigidi p
pctm̄. nō aduertēs miſer peccator cōmi
nationem ſibi factam a dño Amos.iij.d.
Percutiā domū hyemalē. ¶ Quātum ad
ſcd̄m d̄r. Circūdederūt ergo eū ⁊c. Nā iu
dei ꝑuerſam intētionē habētes circūde-
derūt xp̄m interrogantes vt ſibi poſſent
nocere dicentes aūt. ſi tu es xp̄s dic no-
bis palā. volebāt xp̄m in ꝟbis ſuis com
prehēdere cogitabāt em̄ in cordib' ſuis
dicētes xp̄s nobis rn̄debit dubie vel cer
titudinalr̄. ſi dubie tūc dicem' ſibi q̄ eſt
duplex in ꝟbo ⁊ timēs dicere veritatē. ſi
certitudinalr̄ dicet ſe non eſſe xp̄m vt ſic
habeamus nr̄m ꝓpoſitū: aut dicet ſe eſſe
xp̄m. ⁊ tūc poterim' ipſu3 arguere de ar-
rogantia quaſi ſm̄ Augu. ſibi arroget re
giā poteſtatē vel dignitatē et q̄ſi ſm̄ Al-
chimiū ꝯtra auguſtū imperiū vſurparet.

¶ Secunda pars.

Sequit. Reſpōdit eis ieſus ⁊c.
vbi tangit ſolutionē veritatis
declarātis qd̄ pbat deductio
ſerioſa Ad aliqd̄ queſitum du
pliciter pōt rn̄deri. ſc3 verbis
vel factis. reſponſio ꝟo que fit per opa
eſt efficatior q̄ꝫ que fit per verba: chriſt'
igitur iudeis petētib'. ⁊ indiſpoſitis ad
ſuis verbis credēdum facta rememorat
vt ex ipſis cognoſcant qd̄ petunt dās dif
ferētiā inter incredulos ⁊ ſuos fideles.
Hic igitur duo conſidera: ſc3.
Petitionis veritatem euidentem.
Cognitionis diuerſitatem differentem.

¶ Quantū ad primū dicit. Reſpōdit eis ieſus ⁊c. Lȝ enī chriſtus verba diceret ꝓpter que iudei poterāt credere ipſuȝ eſſe et filiū dei verum: lȝ etiā faceret opera ꝑ q̄ hoc idē cognoſcere poterāt. tn̄ nec operibꝰ credebāt nec verbis. ⁊ ideo xp̄s eis querētibus ꝙ diceret ſi erat xp̄s rn̄dit. ꝙ nō oportebat ꝙ hoc eis diceret qꝛ qꝛ iſtū nō crederēt cū facta eſſent manifeſta et patētia. ⁊ tn̄ operibus nō credebāt. vnde chriſtꝰ hic ſic arguit. ¶ Ille q̄ facit opera que nulla pura creatura pōt facere eſt pluſq̄ creatura ⁊ ꝑ cōſequēs creator. qꝛ creator ⁊ creatura immediate diuidūt totū ambitū entis. cuȝ igit̄ propria virtute ego faciā opera que nulla creatura pura poteſt facere ſicut cecos illuminare: leproſos mūdare: mortuos ſuſcitare: ⁊ omnes lāguores curare: igitur ſum creator ⁊ per conſequens deus. qꝛ ſolus eſt oīm rerum creator. ſm̄ hoc dicit chriſtus opera que ego facio i nomine pr̄is mei. i. ad honorē pr̄is mei q̄ miſit me ſaluare mūdum que nulla pura creatura pōt facere teſtimonium perhibent de me. quia ſum deus. ⁊ per conſequens meſſias promiſſus in lege. ¶ Quantū ad ſecundum dicit. ſȝ vos nō creditis ⁊c. lȝ enim omnes homines debeāt eſſe grex Chriſti tanq̄ ſuo ſanguine precioſo redēpti. tn̄ aliqui fugiūt ipſum paſtorē. aliq̄ vero ſequunt̄ ex quo diſtinctio gregū ſubſequitur. Hic duo poſſumus conſidera. ſcȝ.

Diſcedentium cōditionē pernicioſam.

Adherentium deſcriptionē gratioſam.

¶ Quātū ad primum dicit: ſȝ vos nō creditis ⁊c. Nam qꝛ iudei nō erāt de grege chriſti nec ad eternam gloriā predeſtinati nec credebāt verbis nec operibus. vn̄ Augu. dixit: ſed qꝛ nō creditis vos: quādo non eſtis de ouibus meis. qꝛ videbat eos ad ſempiternum interitum p̄deſtinatos. non ad vitā eternā ſui ſanguinis precioſi cōparatos. Oues enim ſunt credendo paſtorem ſeqnendo. ¶ Quātū ad adherētiū deſcriptionē gratioſam dicit. Oues mee vocē meā ⁊c. Nos videmꝰ ꝙ oues paſtorē ſuū audiūt: ⁊ ipm̄ vocātē ſequunt̄. paſtor ſuas oues cognoſcit ⁊ ipſas adducit ad paſcua ⁊ defēdit a lupis. Sic ſpiritualiter oēs fideles ſignati per oues. ¶ Primo debēt xp̄m ſuū paſtorem audire ipſius p̄cepta inuiolabiliter obſeruādo. Nā qꝛ iuxta illū Rom. x. Fides eſt ex auditu: auditus aūt per verbū xp̄i. Hinc eſt ꝙ fideles oēs debent xp̄m audire: vt quilibet poſſit dicere vel audire illud Eſa. v. Dn̄s erigit mihi aureȝ. audiā eum quaſi magiſtrum. ¶ Scd̄o debēt ipſum ſequi veſtigia indeclinabiliter imitādo: vt quilibet dicere poſſit illud Job. xxiii. Veſtigia eius ſecutus eſt pes meꝰ. viā eius cuſtodiui ⁊ nō declinaui ex ea. ¶ Paſtor autem xp̄s oues ſuas. Primo cognoſcit ꝑ eternā p̄deſtinationeȝ iuxta illud qd̄ ip̄e dicit Jo. x. Ego ſuȝ paſtor bonus ⁊ cognoſco oues meas. Scd̄o deducit eas ad paſcua per eternā retributionē: qꝛ dat eis vitā eternam: iuxta qd̄ ipſe dt̄ Jo. x. Ego veni vt vitā habeāt ⁊ abundātius habeant. Tertio defendi eas ab hoſtibus ꝑ ſecurā māſionem: qꝛ nō peribūt in eternū: iuxta quod ip̄e dicit Eſa. lvj. Dabo eis i domo mea ⁊ muris meis locū ⁊ nomē meliꝰ a filijs ⁊ filiabꝰ. nomē ſempiternuȝ dabo eis: qꝛ non peribunt. ¶ Iſtud aūt dictū. nō pibūt ineternū declarat. d. ⁊ nemo rapiet ea ⁊c. Ubi ſciēdū ꝙ oues poſſunt intelligi perire dupliciter. vel qꝛ poſſent amittere ſuū p̄miū vel ꝓpter debilitatē paſtoris: neutro aūt mō oues xp̄i poſſent perire. ⁊ hoc xp̄s ſic ꝓbat. ¶ Primo quātū ad premium ſicut illud quod eſt eternū: qꝛ vitā eternā do eis ergo premium non poteſt perire. ¶ Secundo quantū ad paſtorē ſic oues paſtoris qui pōt pati violētiā perire nō poſſunt. Sed tales ſunt oues mee qꝛ nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea. i. de ptāte mea. ergo perire nō poſſunt. ¶ Scd̄o ꝓbat minorē ſic. Illud qd̄ eſt maius oībus nō pōt pati violētiā. Sȝ pr̄ naſcēdo dedit mihi eſſentiā qui maior eſt. igit̄ nō poſſum pati violentiā. ⁊ hoc eſt qd̄ dt̄ pater meꝰ q̄ maior eſt oibus. ¶ Tertio ſic. qn̄ ſunt aliqui duo habētes eandē eſſentiā ⁊ potentiā ſi vni nō poteſt fieri violētia nec alteri. Sed ego ⁊ pater habemus eādē eſſentiā ⁊ potentiā: qꝛ ego ⁊ pater vnū ſumus. igitur ſi non poteſt fieri violentia patri nec mihi. Sed patri non poteſt fieri violentia: quia nemo poteſt rapere

oues de manu.i.de poteſtate prīs mei.
ergo nec de mea:ꝛ hoc eſt qđ dī ꝛ nemo
pōt rapere de manu patris mei.Ego em̄
ꝛ pater vnū ſumus.¶ Sciēdū eſt aūt lo
quēdo ſpūalr̄ ꝙ hic inuēit nobis oues
de duplici grege:ꝛ ꝑ ꝯñs duplex paſtor.
ſ.oues bone quarū paſtor eſt xp̄s ꝛ oues
male quarū paſtor eſt diabol⁹.¶ Primo
igit̄ dicēdū eſt de bono paſtore xp̄o ꝛ oui
bus bonis.¶ Scđo de malis ꝛ diabolo
paſtore regēte ipſas.¶ Quātū ad oues
bonas ſciēdū eſt ꝙ ꝑ eas intelligūt̄ oēs
deuoti fideles qui ſunt xp̄i paſtoris.In
ouib⁹ aūt naturalr̄ intellectis inuenio
quatuor que ſuo mō debēt eſſe in oibus
ouibus ſpiritualiter intellectis.Nam
oues ſumpte naturaliter habent.
Innocentiam ꝛ ſimplicitatem.
Pacientiam ꝛ taciturnitatem.
Beniuolentiam ꝛ ſocietatem.
Affluentiam ꝛ vtilitatem.
¶ Inſtar igit̄ ouiū debent eſſe veri fide
les xp̄iani ſignificati ꝑ oues debēt eſſe.
Innocentes neminem offendendo.
Patientes aduerſa tolerando.
Benigni humiliter conuerſando.
Fructiferi vtiliter operando.
¶ Primo inſtar ouiū veri fideles debēt
eſſe innocētes neminē offendēdo vt ꝗli
bet dicere poſſit illđ Iob.xxv.Donec de
ficiā nō recedam ab innocentia mea.ad
quā ſeruādā debēt inducere tā vitatio
mali ꝙ adeptio boni.Nā qualiter vitat̄
ꝑ ipſam periculū.audi quid dicit Aug.
Recordare obſecro te ꝗs vnꝙ innocēs
perijt.aut qñ recti deleti ſunt:q̄ſi dicat
nūꝙ.¶ Quātū āt bonū adipiſcit̄ ꝛ p̄miū
audi ꝗd dī Iob.xxij.ſaluabit̄ innocens
ſaluabit̄ mūditia manuū ſuaꝝ.vnde pš.
Nō priuabit bonis eos ꝗ ambulāt i in
nocētia beat⁹ hō ꝗ ſperat in te.¶ Scđo
inſtar ouiū tacētiū ꝓpter qđ xp̄s cōpara
tur Eſa.liij.Ubi dī.Sicut ouis ad occi
ſionem ducet̄ ꝛ quaſi agnus coram ton
dēte ſe obmuteſcet:ꝛ nō aperuit os ſuū
debēt veri fideles eſſe patientes aduer
ſa ſuſtinēdo.Nam qꝛ iuxta illud Iacọ.j.
patiētia opus ꝑfectū hz.hinc eſt ꝙ oēs
fideles debēt eſſe patiētes in oib⁹.illđ
j.Theſſa.v.patiētes eſtote ad oēs vide
te ne ꝗs malū ꝓ malo.alicui reddat ſed
ſemꝑ qđ bonū eſt ſectamini inuicē ꝛ in
oēs.vñ confortādo apl̄os xp̄s dicit Lu
ce.xxj.In patiētia vr̄a poſſidebitis aias
vr̄as.¶ Tertio inſtar ouiū beniuolētiā
ꝛ ſocietatē habentiū fideles debēt eſſe
benigni humilr̄ ꝯuerſando ad qđ admo
net nos apoſtol⁹ Eph.iiij.di.Eſtote aūt
vos benigni inuicē miſericordes donā
tes inuicē ſicut de⁹ i xp̄o donauit ſic aūt
exiſtētes benigni debēt adinuicē humilr̄
cōuerſari.iuxta illđ Eccli.iij.Quāto ma
ior es humilia te in omnibus ꝛ corā deo
gratiā inuenies.vñ Petr⁹.j.Can.ca.v.
Hūiliamini ſub potētie manu dei vt vos
exaltet in tēpore viſitatiōis.¶ Quarto
inſtar ouiū habentiū affluētiam ꝛ vtili
tatem fideles debēt eſſe fructiferi vtili
ter operādo vt ꝗlibet poſſit dicere cum
pš.Ego āt ſicut oliua fructifera i domo
dei.ad qđ nos admonet ſapiens Eccli.
xxix.Quaſi roſa plātata ſuꝑ riuos aquā
fructificate.vt iuxta illđ Coll.j.Sint in
omni opere bono fructificātes.ad quod
nos admonemur Eccli.ix.Ubi dī.Qđ
cūꝗ pōt man⁹ tua inſtanter opare.quia
nec opus:nec rō:nec ſciētia:nec ſapiētia
erūt apud inferos quo tu ꝓperas.ergo
iuxta illud Gal.vj.Dū tēpus habemus
opemur bonū ad oēs maxime ad dome
ſticos fidei.¶ Loquēdo aūt mō de bono
paſtore.bon⁹ paſtor eſt xp̄s ꝗ dicit de ſe
ipſo.Io.x.Ego ſum paſtor bon⁹.vñ pōt
figurari ꝑ abel de quo dī Gen.iiij.Fuit
autē abel paſtor ouiū.¶ Ubi ſciendū ꝙ
ꝑ abel iuſtū.de quo apl̄s Hebre.xj.Fide
plurimā hoſtiā abel.ꝙ cayn obtulit deo
ꝑ quā teſtimoniū ꝯſecut⁹ eſt iuſt⁹ eſſe.in
telligit̄ xp̄s qui ꝓ nobis oībus ſe obtu
lit deo prī hoſtiā.qđ nobis reducens ad
memoriā apl̄s.et vt ipſum ſequamur in
operibus dicit Eph.v.Eſtote imitato
res dei ſicut filij chariſſimi ꝛ ambulate
in dilectiōe ſicut ꝛ xp̄s dilexit nos ꝛ tra
didit ſemetipſum ꝓ nobis hoſtiā ꝛ obla
tionē deo in odorē ſuauitatis.¶ Iſte au
tem inſtar abel dī paſtor ouiū.i.totius
generis humani ſignati per oues.de
quo loquit̄ Eze.xxxvij.Erit mihi pp̄ls ꝛ
ego ero eis de⁹ ꝛ ſeru⁹ meus dauid rex
ſuper eos ꝛ paſtor vn⁹ erit oniū eorū.
¶ Oues iſte.i.veri fideles debēt primo
ſuum paſtorem.

ſuum paſtorem.ſ.xp̄m audire p obediē-tiā et ſubiectionē vt poſſit quilibet eorū dicere illō Abachuc.iij.Dn̄e audiui au-ditum tuū ⁊ timui.timore filiali te cū re uerētia honorando.¶ Talis autē ſic au diens pōt figurari p Samuelē q̄ vocat⁹ a dn̄o rn̄dit.j.Reg.iij.Loquere dn̄e quia audit ſeruus tu⁹.¶ Ubi ſciendū q̄ p Sa muelē qui interpretaꝛ audiēs deū.de q̄ dr̄.j.Reg.ij.Samuel aūt miniſtrabat an faciē dn̄i puer accict⁹ ephot lineo:intelli gitꝛ quilibet fidelis qui debet eſſe puer p caſtitatē niteſcētē:⁊ accinct⁹ ephot li-neo p honeſtatē cōplacentem.vt de ip̄o dici poſſit illō Ro.xiij.Dei em̄ miniſter eſt.iſte igitur inſtar ſamuel cū obediētia ⁊ prōptitudine dꝫ dicere loquere dn̄e qꝛ audit ſeru⁹ tu⁹.vt ſic in amore ipſi⁹ ſpūa liter trāſformat⁹.dicat illud Cañ.v.Aia mea liq̄facta eſt vt locutus ē dilectus. ¶ Sc̄dō dꝫ ip̄m ſequi p diligētiā ⁊ imita tionē vt quilibet poſſit ſibi dicere illud Mat.viij.Magr̄.ſequar te quocūqꝫ ierꝫ. Q̄lr aūt ip̄ꝫ ſeq̄ debeat ipſemet dr̄ Matt. viij.Si q̄s īquit vult poſt me venire ab neget ſemetip̄m.ſcꝫ per ꝓprie volūtatis abdicationē.⁊ tollat crucē ſuā p carnis macerōnē.⁊ ſequaꝛ me p mūdane here-ditatis deſpectionē.¶ Hoc aūt fuit figu ratum Judi.ix.vbi ſiłr dr̄.Cū cum abimelech iret ad pugnandum cōtra ſy chimitas ⁊c.require euāgelio.xxvj.pte pria iuxta finē.Sc̄dō inueniūꝛ oues ma le quoꝝ paſtor eſt diabol⁹ ⁊ iſti ſunt pec catores a via ꝟitatis errātes vt lachry mabilr̄ poſſint dicere illud Eſa.iij.Oēs nos errauimus vnuſquiſqꝫ in viā ſuam declinauit ⁊ tales chriſtum non audiūt ei⁹ ſeruādo mādata:de quib⁹ cōqueriꝛ p pſ̄.l.Nō audiuit populus meus vocem meam ⁊ iſrael nō intēdit mihi.Quia iſti nec xp̄ꝫ audiūt nec ip̄m ſequūꝛ recto dei iudicio cōgruit vt cōtra tales iraſcetur qꝛ pſ̄.dicit.Irat⁹ eſt furor tu⁹ ſup oues paſcue tue.quia ꝟo exigente iuſticia ma lū dꝫ puniri hinc ē q̄ tales de op̄ib⁹ ſuis malis puniūꝛ quorum penam pſ̄.denū ciās dicit.Sicut oues i inferno ꝓpoſiti ſūt mors depaſcet eos.⁊ ideo iuxta illō Apo.ix.In dieb⁹ illis querēt hoies mor tem ⁊ non inuenient eā ⁊ cupient mori ⁊ fugiet mors ab eis.nā ſicut dr̄ Eſa.lxvj. Uermis eoꝝ nō morietur.⁊ ignis eoꝝ non extinguetur paſtor autem animarū erit diabol⁹.quinimmo mł̄titudo demo num decipiētiū homines vt in infernū deducant.de quibus dicit domin⁹ Hier. l.Grex perditus factus eſt populus me⁹ ⁊ paſtores eoꝝ ſeduxerunt.⁊ zach.xj.pa ſtores eoꝝ nō parcebant eis.

¶ Tertia pars.

Sequiꝛ.ſuſtulerūt lapides in dei ⁊c.vbi tangit pſecutionē ꝑuerſitatis furiētis.qō ꝓbat inuaſio aioſa.Nā iudei tan-q̄ duri ⁊ infrangibiles.de q̄ bus domin⁹ Exo.xxij.Cerno q̄ populus iſte dure ceruicis ſit.ipſequēdo xp̄m cu-currerūt ad lapides vt p duritiē lapidū ſm̄ Chryſ.⁊ Aug.Oſtenderēt duritiā cor dis.vn̄ dicitꝛ ſuſtulerūt lapides ⁊c.vt ſic dn̄s dicere potuerit illud qō dixit Moy. Exo.xvij.Quid faciam pp̄lo huic adhuc puſillū ⁊ lapidabit me.talꝫs lapides nō debem⁹ nos ſumere vt lapidem⁹ xp̄m.ſ. poti⁹ lapides quos aſſumpſit dauid ad vincēdū goliam.de quibus dicitꝛ.j.Re. vij.Qō cuꝫ quinqꝫ lapidibus de torrēte eum mortuum proiecit ad terrā.ſic reue ra diabolum ſignificatum per goliam de bemus deuincere cū quinqꝫ lapidib⁹.ſ. quinqꝫ plagis xp̄i q̄s nobis i corpe ſuo portauit in cruce moriēs acceptis de tor rente ſui ſanguinis precioſi.

¶ Quarta pars.

Sequitꝛ.rn̄dit eis ieſ⁹ ⁊c.Ubi tāgit reprehenſionē ſocieta tis negligentis qō ꝓbat ex-preſſio fructuoſa.Nā valde ſunt hoīes reprehenſibiles quādo non recognoſcunt collata benefi cia.ſed etiā quod peius eſt ip̄a cōferētē perſequuntur.quibus tn̄ ad ip̄orꝫ vere cundiam debent ad memoriaꝫ reduci be neficia cū debita ratione.⁊ ſm̄ hoc hic q̄ tuor poſſumus conſiderare.ſ.

Beneficiorum rememorationem.
Judeorum excuſationem.
Detractorum confutationem.
Predictorum confirmationem.

¶ Quātū ad primū dicit.reſpondit eis ieſus ⁊c.Receptum quidem beneficium

non meretur iniuriā nec vituperiū ſed
magis laudē ꝛ ꝓconium. ꝛ ideo dicit ſm
Theo. Dominus autem oſtēdēs ꝙ nul
lam iuſtā habent occaſionem faciēdi ad
uerſus eū cōmemorat ſigna q̄ fecerat.d.
multa bona opera oſtendi vobis ex pr̄e
ſcʒ ſʒ Alchimiū. In ſanitatibꝰ infirmoꝝ
in exhibitiōe doctrine ꝛ miraculoꝝ q̄ ex
pr̄e oſtēdi qꝛ eius gloriā ꝑ omnia queſi-
ui. igitur ꝓpter quod eorum opus me la
pidatis. ¶ Quātum ad ſecundum dicit.
reſponderūt ei iudei ꝛc. Nā blaſphemia
eſt pctm̄ in deū qn̄.ſ.aliquid quod eſt ꝓ
priū deo attribuit̄ creature vt ſi q̇s dicat
ꝙ creatura pōt creare beatificare ꝛc. vel
qn̄ aliq̇d attribuit̄ deo qđ ſibi nō ꝯpetit
vt ſi diceret ꝙ deus poteſt peccare vl' qn̄
dicit̄ cōtra reuerētiā diuine maieſtatis.
ꝛ ſic blaſphemās deberet lapidari. iuxta
illđ Leuit̄. xxiiij. Qui blaſphemauerit
nomē dn̄i morte moriat̄ lapidibꝰ obruet
eū oīs multitudo ppl'i. iudei ergo lʒ nō
poſſent ꝓpter euidētiā facti negare xp̄m
feciſſe iter eos opa mlta bona tn̄ ſm Al
chimiū iponebāt ei blaſphemiā: qꝛ dixe
rat ſe deum.d. ego ꝛ pater vnum ſumus.
¶ Quātū ad tertiū dicit. reſpōdit eis ie
ſus ꝛc. nōne ſcriptū eſt. xp̄s em̄ nō ꝓbat
opinionē illoꝝ qui credebāt ꝙ illa ꝓpo
ſitio ego ꝛ pater vnū ſumꝰ vt pōt verifi-
care de creatura ꝛ deo: qꝛ non verificat̄
niſi de illis q̄ ſūt vniꝰ nature: ſʒ ſolū oſtē
dit ꝙ nō eſt blaſphemꝰ ex hoc ꝙ dixit ſe
deū eē. ꝛ pōt eē rō talis. ſi de quo magis
videt̄ ineſſe ꝛ nō ineſt nec illđ de quo mi
nus ſed magis blaſphemare q̄ vocat ho
mines deos ſolum quia ad eos factꝰ eſt
ſermo dei ꝙ̄ ego quem pr̄ ſanctificauit ꝛ
miſit in mundum. ſʒ lex ſiue ſcriptura q̄
ſolui nō poteſt nec per ꝯſequēs blaſphe
mare vocat hoīes deos ſine blaſphemia
ꝙ autem lex ſiue ſcriptura vocet hoīes
deos ptʒ ꝑ illud p̄s. Ego dixi dij eſtis ꝛ
filij excelſi omnes. ꝙ autē ſcriptura blaſ
phemare nō poſſit. ptʒ qꝛ ſcriptura non
poteſt ſolui. iuxta qđ dixit chriſtꝰ Matt.
v. Amen q̇ppe dico vobis donec trāſeat
celum ꝛ terra iota vnum aut vnus apex
nō preteribit a lege donec omnia fiant.
Ex his igitur talis formari poteſt ratio.
blaſphemans dꝛ q̇ ſibi vel alijs attribuit
qđ nō eſt ſui ſed dei. ſed ſcriptura nō pōt
mētiri. qꝛ nō pōt ſolui ergo nec blaſphe
mare. ꝛ hoc eſt quod dicit euāgeliſta re-
ſpōdit ieſus nōne ſcriptū eſt ꝛc. ¶ Quā
tū ad quartū dicit ſi nō facio opa ꝛc. xp̄s
em̄ dixerat ſuperius ꝙ erat idē cū deo ꝛ
ꝙ iſtud dicēdo nō blaſphemabat. ꝛ hoc
confirmat hic vbi talem rationē intēdit.
Ille qui facit opera q̄ nō pōt facere niſi
deus nō plaſphemat.d.ſe deū eē. ſʒ ego
facio hmōi opa igit̄ nō blaſphemo dicē
do. me deū eē ex quo ſequit̄ ꝙ cū ex ope
ribus poſſim cognoſci deus. ꝛ deus non
ē diuiſus ꝙ vos poteſtis cognoſcere ꝙ
ego ſum in pr̄e ꝛ pater in me eſt. ¶ Sciē
dum eſt ſm Aug. Qđ aliter dicūt̄ hoīes
eſſe in deo ꝛ aliter xp̄s. Nā hoīes dicūt̄
eſſe in deo ꝑ gratiā: xp̄s aūt qꝛ dei filiꝰ ꝑ
vnitatē nature. ad quā māſionē cū deo ꝑ
gratiā admonet xp̄s ſuos diſcip'los Jo.
xv.d. Manete in me ꝛ ego in vobis. cuiꝰ
vtilitatē aſſignās dr. Qui manet in me ꝛ
ego in eo hic fert fructū mltū illū inquā
fructū. de quo Ro. vj. Liberati a pctō ſer
ui facti deo habetis in ſacrificationē fi
nē vero vitā eternā. Ad quā vitā ꝛc.

¶ Feria.v. dominice quīte in xl.
Sermo.xxx.

ROgabat ieſū
quidā phariſeꝰ vt māduca
ret cū illo ꝛc. Lu. vij. Sicut et
i corꝑalibꝰ int̄ alia tria de
bēt inducere infirmū vt ſa
nitatē ꝓcuret.ſ. qn̄ cogſcit medicū piuʒ
prudētē ꝛ ſctm̄ exhibētem ꝛ largū: ſic ſuo
modo in ſpūalibꝰ. qꝛ igit̄ ſic ꝑfectꝰ medi
cus ꝛ piꝰ clemens. iuxta illud. ij. Paral.
xxx. Pius em̄ ꝛ clemēs eſt dn̄s deꝰ vr̄ ꝛ
nō auertet faciē ſuā a vobʒ ſi reuerſi fue
ritis ad cū. qꝛ ēt ſctūs ꝛ prudēs. qꝛ ip̄e ē
dei virtꝰ ꝛ ſapiētia. xp̄s. j. Corinth. j. Qꝛ
nihilominꝰ eſt largꝰ ꝛ exhibēs qꝛ ip̄e eſt
q̇ ꝓpitiat̄ oībus iniq̇tatibꝰ tuis ꝛ ſanat
omnes infirmitates tuas in p̄s. Hinc eſt
ꝙ ad ipſuʒ peccatores infirmi ſpūaliter
debent accedere cū fiducia ꝛ ſpe certiſſi
ma recupādi ſalutē. ꝙ ſi nō accedāt poſ
ſunt de negligentia reprehendi. Nam te
ſte Chryſo. ſuper Mat. petētis negligē
tia reprehēditur cuʒ de dātis miſericor

ſtia nõ dubitat. ¶ Ut igit ſecure ad xp̄m eam⁹ vt ſanitatẽ recuperem⁹ ⁊ grãz bea tus Luc. in euãgelio hoc dat nobis mu lieris exẽplũ peccatricis q̃ veniens ad xp̄m humilr ſpirituolẽ meruit ab ipo ſa nitatẽ: in quo euãgelio quinq̧ tãgit: ſcʒ. Benignitatem familiariter annuentẽ. Sedulitatem perſonaliter inquirentẽ. Temeritatem mendaciter iudicantem. Sagacitatem veraciter dirigentem. Liberalitatẽ miſericorditer indulgẽtẽ. ¶ Primũ pbat ꝯdeſcẽſio amoroſa. Scd̃ʒ expſſio doloroſa. Tertiũ cogitatio vitio ſa. Quartũ cognitio luminoſa. Quītũ re miſſio copioſa. Primũ l princi. ſcd̃ʒ ibi. ⁊ ecce mulier ⁊c. tertiũ ibi. vidẽs ãt pha riſeus ⁊c. quartũ ibi. ⁊ reſpõdens ieſus ⁊c. quintũ ibi. dixit autem ad illam ⁊c.

¶ Prima pars.

Quantũ ad primum vbi tangit ⁊c. quod pbat ⁊c. dicit roga bat ieſum quidam ⁊c. ſignum quidem magne benignitatis eſt qñ pr̄ vel dñs filio vł ſer uo amicabiliter ꝯdeſcendit. Qꝛ igit no ſter pater ⁊ dñs ⁊ medicus ſpiritualiter cõdeſcendit phariſeo ipm̄ feliciter inui tanti ſignũ fuit benignitatis in ipſo. hic autem duo poſſumus conſiderare: ſcʒ. Affectum inuitantis cordialiter. Effectum approbantis realiter.

¶ Quãtũ ad primũ dicit rogabat ieſum ⁊c. ſignũ ꝙ aliq̄s ex affectu ⁊ cordialiter inuitat. aliũ eſt qñ horreten⁹ ipm̄ rogat obnixe. vt aũt intelligam⁹ hũc phariſeũ xp̄m inuitaſſe cordialiter dꝛ ꝙ ipm̄ roga uit vt de xp̄o dei ſapientia dicere potue rit illud Sap̄. viij. Appoſui hãc ſapien tiã adducere mihi ad ꝯuiuãdũ ſciẽs qm̄ cõmunicabit mecum de bonis ſuis. xp̄s cõmunicauit iſti phariſeo ipm̄ inuitãti qñ ipm̄ cõuertit ad viã veritatis. ¶ Quã tũ ad ſcd̃m dicit. ⁊ ingreſſus domũ ⁊c. in hoc em̄ xp̄s in effectu approbauit phari ſei deſideriũ qñ domũ itrãs realr mãdu cauit cũ ipo vt ipletũ fuerit illd̃ Apoc. iij. Ego ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo ſi q̄s audierit vocẽ meã ⁊ apuerit ianuã intrabo ad il lũ ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ipe mecũ. ¶ Mora liter aũt loquẽdo p iſtũ phariſeũ qui in terptat diuiſus, intelligit peccatoꝛ qui ppter pctã ſua dꝛ diuiſ⁹ a deo. iuxta illd̃ qd̃ dꝛ Eſa. l. Iniquitates vr̄e diuiſerunt inter vos ⁊ deũ veſtrũ. lʒ aũt pctõꝛ ſit di uiſus a deo tñ dʒ viſionẽ pcurare p poſ ſe qd̃ quidẽ facit xp̄m ad ſuũ hoſpitium inuitãdo vt de ipo figuratiue dici poſſit illud qd̃ dꝛ de Labã Geñ. xxiiij. vbi dꝛ ꝙ inuenit eleazar pcuratorẽ ⁊ diſpenſato rẽ domus abꝛac ſtãtem extra domũ ſuaʒ d. ingredere bñdicte dñi cur foris ſtas paraui locũ ⁊ domũ camelis ⁊ itroduxit eum in hoſpitiũ ac deſtrauit camelos. ¶ Ubi ſciendũ ꝙ p abꝛahã qui interpꝛe tat pater multa gentiũ intelligit deus pater: q̃ pater oim̄ eſt p creationẽ ipoꝝ. p eleazar autẽ qui interp̄tat de⁹ meus. adiutoꝛ intelligit xp̄s. de quo ps̄. Dñs meus adiutoꝛ meus et ſperabo in eum. ¶ Iſte dicit procuratoꝛ ⁊ diſpẽſatoꝛ do mus abꝛahe. i. dei pr̄is: qꝛ regnũ celeſte qd̃ eſt dom⁹ dei nobis pcurauit ſuo ſan guine pcioſo. ⁊ diſpẽſat ſm̄ exigẽtiã me ritoꝝ. iuxta quod dixit aplſ Luce. xxi. Uos inqt eſtis q̃ pmãſiſtis mecũ in tẽta tionib⁹ meis. ⁊ ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ me⁹ regnũ vt edatis ⁊ bibatis ſup mẽſam meã in regno meo. ¶ Per labã ꝟo q̃ cãdid⁹ interp̄tat intel ligit peccatoꝛ q̃ lʒ ſit indignatus p cul pã tñ deſiderat p grãm candidari. cui dꝛ Eccli. ix. Omni tp̄e ſint veſtimẽta tua cã dida. ⁊ oleũ de capite tuo nõ deſcẽdat. ſi cut igit labã exiuit obuiã eleazer ⁊ ipm̄ inuitauit liberaliter ad hoſpitiũ. Sic q̄ libet hõ p gratiã volẽs eſſe cãdidus. de bet obuiare xp̄o ⁊ ipʒ ad ſuũ hoſpitiũ. l ad inhabitationẽ anime ſue inuitare di cẽdo illud Apoc. xxij. Ueni dñe ieſu. cui inuitationi annuẽs dicit ibidẽ. Ecce ve nio velocit. ex hoc aũt aduẽtu xp̄i iaiam fit qd̃ homo non remanet plus diuiſus. ſed magis vnitus per gratiã ⁊ cõiunct⁹: ad quã coniunctionem nos hortat aplſ Eph̄. iiij. Solliciti ſcitis ſeruate vnita tẽʒ ſpiritus in vinculo pacis vnũ corp⁹ ⁊ vn⁹ ſpũs ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtre. ¶ Iſta vnitas quam dʒ habere homo cum xp̄o fuit figurata Geñ. xv. vbi ſimiliter dꝛ. Quod cum dñs precepiſſet abꝛac ꝙ offerret ſibi ſacrifi cium de qualibus quadrupedibus ⁊ vo

324

tatilib⁹ diuiſit abraam aīalia ſ3 aues nō diuiſit. ¶ Ubi ſciēdum ꝙ ꝑ aīalia quadrupedia ſuꝑ terrā gradiētia: intelligūt oēs hoīes dediti reb⁹ tēporib⁹ ꝛ iſti merito dicunt a xp̄o diuiſi: qꝛ iuxta illō xp̄i Matt. vj. nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire ꝛ iō dicit ibidē. Nō poteſtis deo ſeruire ꝛ mām̄one. i. diuitijs ꝛ reb⁹ mundanis. Qꝛ igit hō non pōt ſeruire deo ꝛ mūdo. ꝯns eſt ꝙ qui ſeruit mūdo ſit diuiſus a deo. Un̄ de talib⁹ dꝛ Oſee. x. Diuiſuz eſt coꝛ eoꝝ: nec interibūt. ¶ Per aues ꝟo volātes in altū ꝛ terrā dimittētes intelligūt hoīes diuina alti⁹ cōtēplādo: qui q̄ſi nihil ſpretis tēporalib⁹ ſupna cogitāt ꝛ inq̄rūt. ꝛ iſti inſtar auiū nō dicūt diuiſi: ſed deo ꝑ grāz vniūt pleni⁹ vt de talib⁹ dici poſſit illō Gala. iij. Oēs eīn vos vnū eſtis in xp̄o ieſu. ¶ Scḋa pars.

Sequit. Et ecce mulier ꝛc. vbi tāgit ſedulitatē ꝑſonalr inq̄rentē. qḋ ꝓbat exp̄ſſio doloroſa. Nā loquēdo ſpūalr pctōꝛ eſt cōmendandus qñ cognoſcēs ſua facinoꝛa ꝛ ſibi ꝯſtat de bonitate ſpūalis medici recurrit ad ip̄m fruct⁹ dignos pn̄ie ſḿ delictoꝝ gn̄a veraciter oſtēdendo. ¶ Qꝛ igit illa peccatrix mulier pctā ſua cognouit ꝛ ſciuit benignitatē xp̄i aīaꝝ ſpūalis medici ꝛ cū actib⁹ oſtendētibus verā pn̄iam ſollicite venit ad ip̄m pōt merito cōmēdari. qꝛ igit ſḿ Grego. in omel. hec mulier turpitudinis ſue aſpexit maculas lauādas ad fontez miſericoꝛdie cucurrit. Hic igitur tria poſſumus conſiderare ſcꝫ.

Conditionem calamitatis magne.
Inſpectionem benignitatis ſumme.
Expreſſionem ſedulitatis digne.

¶ Quātū ad primū dicit. ꝛ hec mulier ꝛc. Nā mulier de q̄ fit hic mētio ſicut tenet ſancta mater eccl'ia. fuit maria magdalena figurās aīam peccatricē. de qua deſignat cōditio calamitatis magne et miſerie qñ vocat peccatrix ꝛ foꝛnicaria vñ Eccl'i. ix. Oīs mulier foꝛnicaria q̄ſi ſtercus in via cōculcabit. ꝛ q̄ dꝛ in ciuitate fuiſſe ad deſignādū ꝙ ſuum peccatū erat publicū: vt ſibi dici potuerit illō Hieri. iij. Polluiſti terrā in foꝛnicationibus tuis ꝛ in malitijs tuis. Inter alia autē tria fuerunt Magdale. ꝛ ſunt alijs mulierib⁹ occaſio delinquendi videlic3

Coꝛpoꝛalis elegantia.
Temporalis affluētia.
Libertatis eminentia.

¶ Primo coꝛpoꝛalis elegātia. Nā mulier qñ ſe pulchrā ꝛ elegātē cognoſcit vane gl'iat in ſua pulchritudie: ꝛ ſe multotiēs ꝑ pctīn maculat ꝛ alios ad peccādū inducit. ꝛ ꝙ ſeip̄az maculet audit Prouer. xj. Circul⁹ aure⁹ in narib⁹ ſuis mulier pulchra ꝛ fatua. Nā ſus habēs in naribus circulū aureū immergit ſe in lutū ꝛ fedat. ſic mulier pulchra ſi ſit fatua ſe ipſaz maculat ꝑ imūdicias ſuas. ꝙ etiā alliciat alios audi Eccl'i. ix. Propt ſpeciem mulieris multi perierunt ꝛ ex hoc cōcupiſcentia quaſi ignis exardeſcet. ꝛ ideo ibidē nobis dꝛ. Auerte faciē tuā a muliere cōpta ꝛ nō circūſpicias ſpeciē alienā. hanc aūt pulchritudinē habuit Magdal. q̄ fuiſſe dꝛ foꝛmoſa. de qua tn̄ pulchritudie dꝛ Prouer. xxxj. Fallax grā ꝛ vana eſt pulchritudo: mulier timens deū ipſa laudabit. ¶ Scḋm qḋ fuit magdalene ꝛ eſt alijs mulierib⁹ cā delinquēdi eſt tp̄alis affluētia. Nā cū mulier affluit in tp̄alib⁹ tūc vtit illis ad luxuriā ꝛ diſſoluit in delitijs carnis. vñ. j. Timo. v. Uidua q̄ in delitijs eſt viuēs: moꝛtua eſt. Hāc ēt affluētiā tp̄alē habuit Magḋ. qꝛ multū fuit diues qb⁹ diuitijs multotiēs fuit abuſa. nō aduertēs illud qḋ dꝛ in p̄s. Nolite ſpare i iniq̄tate: ꝛ rapinas nolite concupiſcere: diuitie ſi affluāt nolite coꝛ apponere. ¶ Tertiū quod fuit Magda. ꝛ eſt alijs mulierib⁹ cā delinquendi: eſt libertatis eminentia. Nā qꝛ mulier de ſua natura mollis eſt ꝛ inſtabilis ſi dimittat libera vadit ꝑ illicita ꝛ ꝯꝛia eſt viro ſuo. ꝛ iō dꝛ de muliere. Si nō ambulauerit ad manū tuā. cōfundet in cōſpectu inimicoꝝ tuoꝝ. hāc aūt habuit magda. Nam cum eſſet nobilis facta diuiſiōe cū Lazaro fratre ſuo ꝛ martha ſoroꝛe ſua caſtrum magdalum venit ſibi in ſortē a quo Magdalena fuit deinceps nominata: vt ſic iuxta illō. Tho. j. fuerit habens libertatē quecūqꝫ facere voluiſſet. ¶ Quātū ad ſcḋm dicit. vt cognouit ꝙ ieſ⁹ ꝛc. vt eīn Magḋ. cognouit ꝙ ieſus ex ſua benignitate accubus

rit in domo phariſei.licet eũ pſequerẽ-
tur de ei⁹ benignitate ꝯfiſa venit ad ip-
ſum hũiliter vt miſericordiã inueniret:
vt ſic dicere potuerit illd̄ p̄s. Cognoui-
domine qꝛ eqtas iudicia tua ꝛ in verita
te tua humiliaſti me.fiat miſericordia
tua vt cõſoletur me.¶ Nã qꝛ mulier co
gnouit xp̄m iuſtũ iudicem:qꝛ iuſtus do-
min⁹ ꝛ iuſticiã dilexit:equitatem vidit
vult⁹ eius.ꝛ ipſa ſe humiliauit vt eſſet
obediens vt dicere potuerit cũ p̄s.Bo
nũ mihi qꝛ humiliaſti me vt diſcam iu-
ſtificationes tuas.hinc eſt ꝙ petit ſuam
miſericordiã conſolantem.d.Fiat miſe
ricordia tua vt cõſolet̃ me.qꝛ igitur illa
mulier confiſa fuit de chriſti miſericor-
dia ſecure venit ad ipſum nõ erubeſcẽs
cõuiuas.d.illd̄ p̄s.Ad te dñe leuaui ani
mã meam deus meus in te confido nõ
erubeſcã.vnde Grego.in omel. Conui-
uantes nõ erubuit.Nã qꝛ ſeipſam gra-
uiter erubeſcebat int⁹ nihil eſſe credi-
dit ꝙ verecundaret̃ foris. ¶ Quatũ ad
tertiũ dicit.attulit alabaſtrum vnguen-
ti ꝛc. Nã in peccatore cuius figurã hec
mulier peccatrix gerit typum.ſi vult ad
perfectũ ſtatum pn̄ie venire generalit̃
duo requirunt̃.Primo ꝙ habeat interi⁹
rectũ motum.Scd̄o ꝙ habeat exterius
bonũ actũ ꝛ ſm hoc hic duo cõſidera.ſ.
Motuʒ interiorem animũ mollientem.
Actum exteriorem dñm inclinantem.
¶ Quãtũ ad primum dicit.attulit ala-
baſtrũ ꝛc.Alabaſtrum eñ eſt aliqd̄ ge-
nus marmoris qd̄ habet vnguenta in-
corrupta ſeruare ſm Bedã.De quo ma
ria habuit vnũ vas ſiue pixidem quã et
impleuit vnguẽto.ꝛ ſic venit ad xp̄m in
domo phariſei vt cibũ caperet: recum-
bentẽ.¶ Moraliter aũt loquẽdo per il-
lud vnguẽtũ latẽs in marmore candido
ꝛ diuerſis colorib⁹ interiecto intelligit̃
interior corpis ꝯſideratio quã ipſi⁹ ani
mam inſtar vnguẽti mollis ꝛ odoriferi
mollit̃ ad pn̄iaʒ cũ deuotiõis ꝛ ſuauita-
tis odore:quã xp̄s alloquit̃ Can.iiij.d.
Odor vnguentoꝝ tuoꝝ ſup oĩa aroma-
ta nam nulla ſunt aromata ita ſuauia
ſicut eſt bona conſideratio qua pecca-
tor deteſtando vitia rectum habet pro-
poſitum penitendi.quod vnguentũ dici
tur eſſe in marmore candido diuerſorũ
colorum ꝛ cum diuerſis virtutibus in-
ſtar diuerſorũ colorũ.¶ Vel per alaba-
ſtrũ qd̄ eſt candidũ firmũ ꝛ planũ dat̃ in
telligi ꝙ verus penitens habet eſſe.
Cãdidus p pulchritudinẽ ꝛ cõtinentiã.
Firmus per fortitudinem ꝛ cõſtãtiam.
Planus per mãſuetudinem ꝛ modeſtiã.
¶ Primo debet eſſe cãdid⁹ p pulchritu
dinẽ ꝛ continentiã.Nam iuxta illud Ec
cli.iij.Qui diligit deũ exorabit p pctis
ꝛ continebit ſe ab illis:ꝛ in oratiõe die
rũ exaudiet̃.¶ Secũdo dʒ eſſe firmus
p fortitudinẽ ꝛ ꝯſtantiã vt dicere poſſit
illud Eſdre.ix.Ego cõſtans aio factus
ſuʒ ſʒ oppitulationẽ dñi dei mei.¶ Ter
tio dʒ eſſe plan⁹ p mãſuetudinẽ ꝛ mode
ſtiã:iuxta illud qd̄ ſibi dr̄ Eccli.x.Fili in
mãſuetudie obſerua aiam tuã.ꝛ da illi
honoreʒ ſm meritũ ſuũ.ꝛ Apo.Phi.iiij.
Modeſtia vr̄a nota ſit oĩbus hominib⁹.
¶ Talis ſic afferẽs xp̄o vnguẽta aro-
matica põt figurari p reginã Saba de q̃
dr̄.iij.Reg.x.Qd̄ nõ ſunt alata aromata
tam multa ꝙ ea que dedit regina Saba
Salomoni regi.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ p regi
nã ſaba q̃ interp̄tat̃ captiua vel cõuer-
ſio itelligit̃ pctõr cui⁹ aia p̄mo captiua
dicit̃.dũ exiſtit in mortali peccato quã
rep̄hẽdendo dñs admonet Eſa.lij. Sol
ue vincula colli tui captiua filia ſyon.
¶ Scd̄o inquãtũ interp̄tat̃ cõuerſio in
telligit̃ aia peccatoris qui ſeipſum con
ſiderãs ad lamẽta pn̄ie ſe cõuertit vt di
cat illd̄ p̄s.Qm̄ die ac nocte grauata eſt
ſuper me manus tua:cõuerſus ſum in
erumna dũ configitur ſpina.delictum
meũ cognitũ tibi feci:ꝛ iiuſticias meas
non abſcondi.¶ Quãtum ad actũ exte
riorẽ dñm inclinãtem dicit.ꝛ ſtãs retro
ſec⁹ pedes ꝛc.ſm Greg.in quadã omel.
Contraria cõtrariis curant̃.hinc eſt ꝙ
peccator volens fruct⁹ dignos peniten
tie facere.debet p oppoſita illorum in
quib⁹ offendit deum ipſius iram placa
re.vt ſic ex his in quibus eſt delectatus
culpabilit̃ p penitentiã affligat̃.Nam ſi
cut dr̄ Sap.xi.p q̃ peccat qs p hec ꝛ torq̃
tur hoc aũt fecit peccatrix volẽs recõci
liari deo de vitiis ꝑpetratis.Unde Gre
go.in omel.q̃t in ſe habuit oblectamẽta

325

tot de ſe inuenit holocauſta. Solēt aūt peccatrices mulieres in ſex deū offendere.ſcilicet.

In diſſoluto geſtu ꝑ inuerecundiā.
In altiori ſitu ꝑ ſuperbiam.
In vagabundo aſpectu ꝑ laſciuiam.
In curioſo ornatu ꝑ vanam gloriam.
In illicito tactu ꝑ incontinentiam.
In ſuaui olfatu ꝑ carnis diligentiā.

¶ Pͥo inquā in diſſoluto geſtu ꝑ inuerecūdiā cui dr̄ Hiere.iij. Frōs mulieris meretricis facta eſt tibi noluiſti erubeſcere. ¶ Scd̄o ſolēt offendere in altiori ſitu ꝑ ſupbiam. Un̄ Prouer.ix. Mulier ſtulta ⁊ clamoroſa plenaq̄ꝫ illecebris ⁊ nihil oīno ſciēs.ſedit in forib⁹ domus ſue ſup ſellā in excelſo vrbis loco vt vocaret trāſeuntes ꝑ viā ⁊ ꝑgentes in itinere ſuo. ¶ Tertio ſolēt offendere i vagabūdo aſpectu ꝑ laſciuiā vn̄ Eccli.xxvj. Fornicatio mulieris in extollentia oculorum ⁊ palpebris ſuis agnoſcetur. ¶ Quarto ſolēt offendere in curioſo ornatu ꝑ vanā gl'iam. Un̄ Prouer.vij. Mulier occurrit vecordi iuueni ornatu meretricio ꝑparata ad capiēdas animas. ¶ Quīto ſolēt offendere in illicito tactu ꝑ incōtinentiā.ſ.nūc āplexādo.nūc oſculādo ⁊c. vn̄ Prouer.vij. Apphēſum deoſculabat iuuenē ꝓcaci.vultu blādit᷑ d. Ueni inebriemur vberib⁹ ⁊ fruam⁹ cupitis amplexib⁹ donec illuceſcat dies. ¶ Sexto ſolēt offendere in ſuaui olfatu ꝑ carnis diligentiā.ſ.cū vnguētis ⁊ ſpecieb⁹ varijs vt ſuā occultēt poſſetē⁹ feditatē.⁊ carnē nutriāt delicate.vt ſibi dici poſſit illd̄ Eſa.lvj. Ornaſti te vnguēto regio ⁊ mlt̄iplicaſti vnguēta tua. ¶ Sz q̄d talib⁹ accidat audi Eſaiā dicētē Eſa.iij. Pro eo ꝙ eleuate ſūt filie ſyon ⁊ ambulauerūt extento collo ⁊ nutib⁹ oculorū ibāt ⁊ plaudebāt ⁊ ābulabant collo ⁊ pedibus ſuis cōpoſito gradu incedebāt decaluabit dn̄s verticē filiarū ſyō ⁊ crinē earū nudabit.⁊ erit ꝓ ſuaui odore fetor.⁊ pro zona funiculū ⁊ pro criſpante crine caluitiū:⁊ ꝓ faſcia pectorali cilitiū. ¶ Nā qꝛ mulieres vane inſtar filiarū ſyon eleuant ꝑ ſupbiā extēto collo ꝑ inuerecūdiā.nutib⁹ oculorū reſpiciunt ꝑ laſciuiā:plaudūt manib⁹ ꝑ incōtinētiā.pedib⁹ gradu cōpoſito incedūt ꝑ vanā gl'iam.hinc eſt ꝙ dn̄s decaluabit eas auferēdo ab eis ſuā gr̄az ornamētū aīe ſicut capilli ſūt ornamētū capitis:crinē etiā eaꝝ nudabit.qꝛ ſicut crines ex ſupfluitate naſcūt᷑:ſic de⁹ earū pctā q̄ dicūt᷑ ſupflua corā oībus hoīb⁹ in die iudicij denudabit:iuxta qd̄ dicit Nah.iij. Reuelabo inq̄t pudēda tua in facie tua ⁊ oſtēdā gentib⁹ nuditatem tuā.⁊ tūc ꝓ ſuaui odore erit fetor intolerabilis ⁊ q̄ cingebant᷑ zonis aureis ſericis ⁊ argēteis ligabūt᷑ groſſis funiculis ⁊ ſic explicādū de ſingulis. Nā tūc iplebit᷑ illd̄ dictū xp̄i Mat.xxij. Ligatis manib⁹ et pedib⁹ mittite eum in tenebras exteriores ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dentiū. ¶ Cōſiderās igit᷑ hec mulier peccatrix. Mag.typū gerēs hoīs penitētis dāna q̄ ꝓueniunt de offenſis in cui⁹ ſatiſfactione lex cōſidero illis oppoſita ꝑ que deum offendit.ſcꝫ

Pudorem erubeſcentie.
Timorem reuerentie.
Dolorem penitentie.
Horrorem curioſitatis.
Ardorem charitatis.
Odorem ſuauitatis.

¶ Pͥo conſidero pudorē erubeſcētie ꝯ inuerecūdiā.cū dr̄.ſtās retro.nos videmus ꝙ qn̄ aliq̄s hō offendit aliquē dn̄ꝫ tāq̄ verecūdus non audet apparere in cōſpectu ei⁹:ſed ſtat a lōge vel retro. Qꝛ igit᷑ iſta mulier verecūdabat᷑ ꝙ ꝯ deū offenderet ſtabat retro.vn̄ Greg.nicēzenus.indignitatē aūt ſuā oſtēdēs ſtabat retro poſt tergū deiectis luminib⁹ ⁊ effuſa coma. ¶ Scd̄o cōſidero timorē reuerētie ꝯ ſupbiā.cū dr̄.ſec⁹ pedes ei⁹. Qꝛ eñ illa mulier timebat deū quē offenderat.ïō tāq̄ hūilis ⁊ reuerēs.nō ad caput ſed ad pedes dn̄i ſe ꝓiecit.vn̄ Greg.in omel. Sec⁹ pedes dn̄i ſtetit:ꝯ pedes eñ dn̄i ſtetim⁹ cū in pctīs poſiti. Sz ſi ad verā pn̄iaz poſt pctā cōuertimur iā retro pedes ſtam⁹.qꝛ ei⁹ veſtigia ſeq̄mur quē ipugnabam⁹. ¶ Tertio cōſidero dolorē pn̄ie ꝯ laſciuiā cum dicit lachrymis cepit rigare pedes ei⁹.nā ſignū doloris ⁊ pn̄ie eſt ꝓducere lachrymas ⁊ plorare. Un̄ hoī penitēti dr̄ Threñ.ij. Deduc q̄ſi torrentē lachrymas ꝑ diē ⁊ noctē vom

pes requirit tibi.neq3 taceat pupilla ocu
li tui. ¶ Qr igit̃ iſta mulier dolebat q
deũ offenderat.Jõ tãq̃ penitẽs lachry
mas effũdebat vt dici potuerit illi de il
la Threñ.j.plorãs plorauit in nocte ⁊
lachryme eius in maxillis ei⁹.Maria
magda.legit̃ quater ploraſſe ⁊ habuiſſe
quatuor genera lachrymarum ſcʒ.
Compunctionis doloroſe.
Compaſſionis viſceroſe.
Doloris intenſiui.
Amoris ſuauiſſimi.
¶ Pᵃrio in quã cõpunctiõis doloroſe ha
buit lachrymas quas effudit ex ↄſidera
tiõe pctõꝝ ſuoꝝ.de quib⁹ dr̃ hic lachry
mis cepit rigare pedes Jeſu Jſte fue
rũt tãte virtutis q ĩpetrauerũt remiſſio
nẽ oĩm pctõꝝ:iux̃ qd̃ inferi⁹ dr̃ q xp̃s di
xit ſibi remittunt̃ tibi pctã tua.¶ Scd̃o
habuit lachrymas viſceroſe cõpaſſiõis.
⁊ hoc in morte lazari fratris ſui.iux̃ qd̃
ipſe dicit Jo.xj.Xp̃s ergo vt vidit eã.ſ.
Mariã plorãtẽ ⁊ iudeos q̃ venerãt cum
ea plorãtes infremuit ſpũ.⁊ dixit vbi po
ſuiſtis eũ.⁊ iſte fuerũt tãte virtutes q
induxerũt xp̃m ad reſuſcitãdũ lazarum.
vbi dr̃ ibidem q ieſus veniẽs ad monu
mentũ.clamauit. Lazare veni foras:et
ſtatim ꝓdijt q̃ fuerat mortu⁹. ¶ Tertio
habuit lachrymas doloris intenſiui:et
hoc tẽpore paſſiõis xp̃i.Nã dr̃ Lu.xxiij.
quãdo xp̃s ducebat̃ ad crucẽ ſequebat̃
eũ multitudo populi ⁊ mulieres q̃ plan
gebant eũ inter quas credendum eſt q
maria magdalena fuit p̃ncipalis.⁊ iſte
fuerũt tante virtutis q induxerũt xp̃m
ad maximã cõpaſſionẽ.vnde dr̃ ibidem.
Cõuerſus ad eas ieſus dixit filie hieru
ſalem nolite flere ſup me.ſed voſipſas
flete ⁊ ſup filios vr̃os.qm̃ ecce dies ve
nient in qb⁹ dicent beate ſteriles ⁊ ven
tres q̃ nõ genuerũt ⁊ vbera q̃ non lacta
uerũt.¶ Quarto habuit lachrymas a
moris ſuauiſſimi.⁊ hoc tẽpore quo xp̃s
fuit ſibi ſublat⁹ per mortem.Nam ſicut
dicit̃ Jo.xx.maria ſtabat ad monumen
tũ foris plorãs.⁊ iſte fuerunt tãte virtu
tis q primo meruerũt viſionẽ angeloꝝ.
Unde dicit̃ ibidem.Dum ergo fleret in
clinauit ſe ⁊ ꝓſpexit in monumento.et
vidit duos angelos in albis ſedentes.

¶ Scd̃o meruit viſionem xp̃i.Nam ſi
cut ibidẽ dr̃ conuerſa maria retrorſum
vidit xp̃m ſtantem ⁊ ſic qd̃ petebat obti
nuit.¶ Quarto conſidera horrorẽ cu
rioſitatis cõtra vanã gl̃am.cũ dicit.⁊ ca
pillis capitis ſui tergebat.Nam qr mu
lieres ſolent multũ gl̃iari in pulchritu
dine capillorum.iuxta illud.j.Cor.xj.
Mulier ſi comã nutriat gloria eſt illi qm̃
capilli ꝓ velamine dati ſũt ei.ſignũ de
ſpect⁹ curioſitatꝫ eſt de capillis ꝓprijs
nõ curare.Un̄ Grego.in omel.Capillos
ad cõpoſitionẽ vult⁹ exhibuit.Sed iam
capillis lachrymas tergebat.⁊ ad nr̃am
inſtructionẽ ſubdit.capillis pedes ter
gim⁹ qñ factis eis qb⁹ ex charitate cõ
patimur.ex his q̃ nobis ſupfluũt miſe
remur.Sʒ multi ſunt q̃ hñt capillos re
curuatos ad caput paupib⁹.ſ.nõ ſubue
nientes:qb⁹ tñ dr̃ Eſa.iij.Erit ꝓ criſpã
te crine caluitiũ.i.priuatio vite eterne.
¶ Quīto conſidero ardorẽ charitatis ꝯ
incõtinentiã:cum dicit̃.⁊ oſculabat̃ pe
des ei⁹.Nã ſignũ dilectiõis ⁊ pacis eſt
oſculũ:qr igit̃ iſta mulier iã amore cha
ritatis ardebat.iõ xp̃i pedes oſculaba
tur os ſuũ ponẽs in obſequiũ xp̃i. quo
multotiẽs vſa fuit illicite.Un̄ Grego.in
omel.Qd̃ ſuperba dixerat ſi pedes dñi
oſculãs hoc in redẽptoris ſui veſtigia
fiebat ⁊ ſubdit oſculabat̃ mulier pedes
q̃s terſit qd̃ nos q̃q3 plene agim⁹ ſi ſtu
dioſe diligim⁹ q̃s ex largitate ↄtinem⁹
¶ Sexto cõſidero odorem ſuauitatis ꝯ
carnis dilligentiã.cũ dr̃.⁊ vnguẽto vnge
bat.Nã ꝑ vnguentũ odoriferũ quo iam
mulier vnxit pedes ieſu intelligit̃ odor
bone fame ꝑ qd̃ q̃s famoſus efficit̃ vt ſi
bi dici poſſit illd̃ Cañ.j.Trahe me poſt
te in odorẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ currim⁹.Un̄
de hac Greg.in omel.Unguẽtũ ſibi pro
odore ſue carnis adhibuit.qd̃ ergo ſi tur
piter exhibuerat. hic iã deo offerebat.
Cõſiderãs btũs Greg.modũ quẽ tenuit
magdalena vt de pctis ſuis miaʒ ueni
ret dixit i omel.Cogitãti mihi de marie
pnia flere magis libet q̃ aliq̃d dicere
cui⁹ eñi vl̃ ſaxeũ pect⁹ ⁊c.Moralr̃ aũt lo
quẽdo vnguẽtũ eſt mollificatiuũ:ſanati
uũ:⁊ odoriferũ.⁊ ſignat deuotionẽ quã
debem⁹ ad xp̃m hr̃e vt.ſic ei⁹ pedes vn

gamus ipſi⁹ humanitatē deuoti⁹ contē-
plādo.p quā mollificat homo interius:
per mētis contritionē ſanat a vitiis per
grē receptionē.redolet exterius p bone
fame diuulgationē.Nam ſicut dr Eccli.
vii.Meli⁹ eſt nomē bonū ꝙ vnguēta p̄-
cioſa.Qualiter aūt iſtud vnguētum quo
debem⁹ ieſuz vngere fuit figuratū Exo.
xxx.vbi ſnialiter dr.Qđ dñs dixit Moy.
ꝙ acciperet quatuor ſpecies aromati-
cas ſcz myrrhā primā ꝛ cinamomū ꝛ ca-
lamū ꝛ caſiā.Iſta debēt terere ꝛ miſcere
cū oleo oliuarū ꝛ inde facere vnguētū ꝛ
ex ipſo vngere tabernaculū.Ubi ſciēdū
ꝙ p tabernaculū loquendo ſpūaliter in-
telligit xp̄s q̄tū ad humanitatē in qua
velut tabernaculo dici poſſit deitas ha-
bitare.Unguētū aūt quo xp̄s dz vngi vt
fiat nobis placabilis.¶ Primo ꝯficit ex
myrrha p carnis mortificationē. Nā qr
myrrha eſt amara carnis mortificationē
ſignat q̄ multoties homini videt amara
ad quā nos inducit Apoſtolus Colloſ.
iii.Mortificate mēbra veſtra q̄ ſunt ſup
terrā:fornicationē.immūdiciā libidinē:
ꝯcupiſcētiā malā:auaritiā q̄ eſt idolorū
ſeruit⁹.¶ Scdo ꝯficit de cinamomo p
mētis humiliationē.Nā qr cinamomuz
q̄to eſt de minori virgula tāto eſt nobi-
li⁹ humilitatē ſignat p quā hō ſeipſum
deſpicit ꝛ reputat ſe minorē.Ad quā ha-
bendā inducit Eccli.xxx.vbi dr.Quāto
maior es humilitate in oib⁹ ꝛ corā deo in-
uenies gratiā:vt dicere poſſit illud Ec-
cli.xxiiii.In plateis ſicut cinamomū ꝛ
balſamū aromatizās odorē dedi.¶ Ter
tio ꝯficit de calamo p plebꝫ edificationē
Nā qr calam⁹ ſinus ꝛ multorū modorū ꝛ
de calamo pōt ſybilū fieri pōt ſignifica-
re edificationem populi quā hō dz face-
re p publicā ꝛ honeſtā ꝯuerſationē deſi-
gnatā in colore ſinuo p bonā ꝛ multipli-
cē operationē ſignatā in nodorū multipli-
catione.ꝛ p groſaz ꝛ fructiferā p̄dicatio
nē ſignatā p ſybilū:ad quā inducit Eſa.
lviii.vbi dr.Clama ne ceſſes q̄ſi tuba exal
ta vocē tuā.ꝛ annūcia pp̄lo meo ſcelera
eorū ꝛ dñi iacob pctā eorū.¶ Quarto ꝯfi
cit de caſia.p opis ꝯtinuationē.Nā qr ca-
ſia hꝫ corticē durū ꝛ fortē ſignare pōt pſe-
uerātiā i bonis operib⁹ de q̄ dr Matt.x.
Qui aūt perſeuerauerit vſq̄ i finē hic ſal-
uus erit.Supradicta poſtq̄ tria ſunt.i.
pfecte habita fuerint debēt miſceri cū
oleo oliuarū.i.cū mia ꝛ ex his oib⁹ fieri
vngm̄.rigorē diuie iuſticie placās.vt de
tale vngm̄ faciēte dici poſſit illđ Eccli.
xxx.Unguētari⁹ faciet pigmēta ſuauita
tis.Sciēdū eſt ꝙ Magdalena trib⁹ vici-
bus dr.vnguētū portaſſe ad vngendum
xp̄m.¶ Primo hic vbi dr pedes dñi ri-
gaſſe lachrymis ꝛ vnxiſſe vnguēto:ꝛ iſtđ
fuit ꝯtritiōis doloroſe.rōne culpe ꝯmiſ
ſe.Cōſolatiōis gaudioſe rōne venie pro
miſſe:vt ſic iuxta illud Cañ.iiii.in iſta vn
ctione fuerit myrrha ꝛ aloe cū oib⁹ vn-
guētis primis.¶ Scdo portauit vnguē
tū ad vngēdū caput ꝛ corpus ieſu añ ſex
dies paſce in bethania.vt habet Jo.xii.
ꝛ Mat.xxvi.Marci.xiiii.Et iſtud fuit vn
guentum deuotionis amoroſe.rōne cha
ritatis intēſe.ꝯpaſſiōis viſceroſe.rōne
mortalitatis oſtēſe.vt ſic fuerit vnguen-
tum de quo dr Exo.xxxvii.Qđ Moy.cō-
poſuit oleū ad ſctificatiōis vnguētum.
¶ Tertio portauit ad vngēdū corp⁹ dñi
in ſepulchro vt hꝫ Mar.xvi.ꝛ iſtud fuit
vnguentū ſedulitatis virtuoſe.rōne inq̄
ſitiōis ſollicite.honeſtatis gratioſe.rōe
opiniōis bone.vt ſic ſibi potuerit dice-
re illud Cañ.i.Meliora ſunt vbera tua
vino fragrātia vngētis optimis.oleum
effuſum nomē tuū.

¶ Tertia pars.

SEquit.Uidens aūt phariſe⁹
ꝛc.vbi tāgit temeritatem mē
daciter detrahētē.qđ probat
cogitatio vitioſa.Qr eñi iſte
phariſe⁹ vidit peccatricem
mulierē ad xp̄m accedere ſtatim vt mal⁹
cepit cogitare malū i aio ꝛ xp̄o ſuſcipiē-
ti ipaz detrahere ꝛ mulierē deſpicere vt
maximā peccatricē ſm Greg.in omel.ꝛ
hoc hic q̄tum ad iſtum phariſeum qua-
tuor poſſumus conſiderare:ſcz
Exteriorem cognitionem.
Interiorem cogitationem.
Suſpitionem permittentis.
Deſpectionem obſequentis.
¶ Quātū ad primū dr.vidēs aūt phari-
ſe⁹ q̄ vocauerat eū.Nā illa mulier venit
ad xp̄m nō occulte ſꝫ publice.ꝛ iſte pha-
riſeus vidit ipam xp̄i pedes tāgentem ꝛ

ſpos lauātē.oſculātē.ꝛ vnguētē.nō tamē iſta vidit oculo ſimplici ſm maligno de quo dr Ezech.xxxj.Memēto qm̄ mal⁹ eſt oculus nequā. ¶ Quātū ad ſcd̄m dt.ait intra ſe.di.Ex his em̄ q̄ videt hō vel ſen tit exteri⁹ formaꝫ exterior cogitatio ſiue bona ſiue mala.Qꝛ igiꝫ iſte phariſe⁹ ex his q̄ viderat de muliere peccatrice ſo lūmodo iudicabat ſm faciē.ſtatim in aio malū cogitare cepit.ꝛ dicere illd̄ Ezech. 38.In die illa aſcēdēt ſermōes ſup cor tuū ꝛ cogitabis cogitationem peſſimaꝫ. ¶ Quantū ad tertiū dt.ſi eſſet propheta ſciret ꝛc.Nā ꝓprietas ꝓphete eſt cogno ſcere etiā occulta.ꝛ qꝛ xp̄s vt videbatur phariſeo nō cognoſcebat iſtā mulierē fo re peccatricē.ſuſpicat⁹ fuit ip̄m nō eē ꝓ phetā.Nā ſm Greg.I omel.Si ad pedes phariſei talis mulier acceſſiſſet dictur⁹ erat illud qd̄ dr Eſa.lxv.Recede a me nō appropinques mihi qꝛ immūda es.ꝛ id̄ cogitabat ſic xp̄ꝫ debere dicere. ¶ Quā tū ad quartū dt qꝛ peccatrix eſt.Nā ille phariſe⁹ mulierē iſtā deſpiciebat tanq̄ peccatricē vt ipſi⁹obſequiū qd̄ circa xp̄ꝫ faciebat deuote.cū tn̄ debuiſſet ip̄am po ti⁹ ꝯmendare.vtpote ſicut prudens ꝛ ſa piēs egrotātem ſe ſentiēs venit ad me dicum vt reciperet ſanitatē qui dt de ſe ip̄o Luc.v.Non egēt qui ſani ſunt medi co ſꝫ q̄ male habēt.nō ei veni vocare iu ſtos:ſed peccatores ad pniaꝫ.

¶ Quarta pars.

Sequiꝫ.ꝛ rn̄dens ieſus ꝛc.vbi tāgit ſagacitatē veraciter dirigentem:qd̄ ꝓbat cognitio luminoſa qꝛ em̄ iſte phariſe⁹ ingratus adhuc erat ꝛ de uius.xp̄s bon⁹ magiſter ꝛ paſtor ip̄m re ducere voluit.vt nō ampli⁹in errorē ma neret.qꝛ ꝟo multoties hoīes ꝑ exempla ꝑabolica pſuadēꝫ ꝛ reducunꝫ magis q̄ rōnibus.qui mod⁹ perſuaſiōis apud pa leſtinos ſepi⁹ erat in vſu.hinc eſt ꝙ xp̄s ipſum phariſeum volens ad viā verita tis reducere ip̄m excitādo proponit ſibi parabolā.ꝛ ſm hic quatuor poſſum⁹.con ſiderare.ſcilicet

Excitationem ad accedendum.
Propoſitionem ad manducandum.
Applicationem ad commendandum.
Concluſionem ad determinandum.

¶ Quantū ad primū dicit.Et rn̄dēs ieſ⁹ ꝛc.qn̄ em̄ magiſter excitat diſcipulū ad cognoſcēdū aliquid.tunc diſcipulus de bet eſſe attentus.quia igitur xp̄s excita bat phariſeū vt intelligeret.hinc eſt ꝙ at tentus eſſe debuit.hic duo cōſidera:ſcꝫ.

Excitationem ad cognoſcendum.
Attentionem ad audiendum.

¶ Quātū ad primū dicit.ꝛ rn̄dens ih̄s ꝛc.licet em̄ phariſe⁹ nihil dixerit qd̄ mo uerit chriſtū ad ſibi rn̄dendum tn̄ corde cogitauerat ad qd̄ xp̄s rn̄dens ſe nō ſolū eſſe prophetam ſm Theo.ſꝫ dn̄ꝫ prophe tarū oſtendit.ꝛ ſic ſm Grego.Cogitatio ni rn̄det. ¶ Quātū ad attentionē ad au diēdū.dt.at ille ait.Magr̄ dic vbi in illo ſuo dicto phariſeus profiteꝫ in chriſto ſapiētiā cum vocat eū magiſtrū ꝛ expo ſuit doctrinā cū dicit.dic vt ſic iſta faciē do poſſit dicere illd̄ Mat.xxij.Magiſter ſcimus quia verax es ꝛ viā dei in verita te doces. ¶ Quātū ad ſcd̄ꝫ dicit.duo de bitores ꝛc.Ubi conſidera ꝙ

Primo paradigma proponitur.
Secundo ſolutio queritur.
Tertio queſitum ſoluitur.
Quarto dictum aſſeritur.

¶ Quantum ad p̄mū dicit.duo debi.ꝛc. vbi duo conſidera:ſcꝫ

Obligationem aggrauantem.
Reſponſionem conſolantem.

¶ Quantū ad primū dicit Erāt duo ꝛc. Nā ꝑ feneratorē intelligit de⁹ q̄ iſtar fe neratoris vel lucri.vult ꝙ de ſuis donꝭ datis hominib⁹ ſiue naturalib⁹ ſiue gra tuitis lucrētur ſollicite ꝑ opa bona ſicut in parabola q̄ dixit xp̄s.Mat.xxv.Ubi dr ꝙ hō quidā tradidit bona ſua ſeruis ſuis ꝛ lucrati ſunt in eis.ꝛ laudauit.di cēs euge ſerue bone ꝛc.ꝛ nō lucrantē re prehēdit ꝑ debitores aūt duos intelligū tur oēs homines hui⁹ mūdi duob⁹ ſexi b⁹ virili ꝛ muliebri q̄ omnes ſūt debito res dei ſpecialr̄ in duob⁹ ſcꝫ in gratiaꝝ actiōe ꝑ beneficijs receptis.ꝛ in venie poſtulatiōe ꝑ delictis cōmiſſis.vn̄ Ro. viij.Debitores ſum⁹ nō carni vt ſm car nē viuam⁹.ſignāter āt dr ꝙ vn⁹ debebat denarios q̄ngētos.ꝛ ali⁹ quinquaginta ad deſignādum ꝙ tam in beneficijs rece ptis q̄ in delictis cōmiſſis.nō oēs ſunt

equaleo. ſʒ q̃tum ad bñficia vnꝰ recepit
plus ꝛ alius minus. ꝛ iō vnus plus tene
tur q̃ alius. ꝛ q̃tum ad delicta vnꝰ plus
offendit q̃ alius. ꝛ iō vnus alio plus te
net̃ vñ Greg. in omel. de duobus aũt de
bitoribus paradigma opponitur. quoꝝ
vnus minꝰ ꝛ alius plus dʒ. ¶ Quãtum
ad rñſionem conſolantẽ dr. Non habẽti
bus aũt ꝛc. Nã magna cõſolatio eſt debi
tori ſiue multũ ſiue parum debeat quan
do ſentit ſe a debito penitꝰ abſolutum. ꝛ
maxime qñ ad ſatiſfaciẽdũ ſe ſentit tota
liter impotentẽ. Qꝛ igit̃ peccatoꝛ nõ põt
ꝑ ſe ſatiſfacere deo magna eſt ſibi cõſola
tio qñ ſentit ſe a debito ꝑ diuinaꝫ miam
abſolutũ. ꝛ hoc eſt qđ cognoſcẽs Tob. ꝛ
regratiãs deo dr Tob. iii. Bñdictum eſt
nomẽ tuũ deꝰ patrũ noſtroꝝ. qui cũ ira
tus fueris miam facis ꝛ in tpe tribula
tionis pctã dimittis his qui inuocãt te.
¶ Scđo ſolutio querit̃. cũ dr quis ergo
eũ plus diligit. q.d. quis iſtoꝝ duoꝝ ſm
Greg. in omel. plus diligit illũ qui debi
tũ dimiſit. ¶ Tertio q̃ſtiõ ſoluit̃ cũ dicit
rñdens ſymon dixit ꝛc. Cũ eñi xps Ma
gdalene quã phariſeꝰ reputabat maxi
mam peccatricẽ plꝰ donauerit q̃ phari
ſeo q reputabat ſe iuſtũ ex ſua rñſiõe cõ
uincit̃ q minꝰ diligebat xpm q̃ ipa Ma
gdalena. Nã lʒ ipe ẽt foret debitoꝛ. qꝛ iu
xta illud Eccl. vii. Nõ eſt eñi hõ iuſtꝰ in
terra q faciat bonũ ꝛ nõ peccet. tñ Ma
gdalenã reputabat amplꝰ obligatã etiã
forte erat in veritate ꝛ iõ ꝑ debitorẽ qn
gẽtoꝝ denarioꝝ Magdalena dat̃ intelli
gi. ꝑ debitorẽ vo qnquaginta denarioꝝ
põt itelligi phariſeꝰ. ¶ Quarto dictũ aſ
ſerit̃. cui dr at ille dr recte iudicaſti ꝛc.
Ubi ſciẽdũ q̃tũ ad illã qõnẽ ꝛ ipſꝰ ſolu
tionẽ q hic tria poſſumꝰ cõſiderare ſcʒ.

Affectus intentionem.
Effectus impenſionem.
Actus executionem.

¶ Intẽtio affectꝰ eſt dilectio. Impenſio
effectꝰ eſt remiſſio. Executio actꝰ eſt opa
tio. dilectio igit̃ xpi cũ cauſa de cõgruo
huiꝰ effectꝰ q eſt remiſſio: cuiꝰ dilectio
niꝰ ſignũ eſt actẽ vel opatio. cũ ergo q̃ri
tur qs duoꝝ plꝰ diligit vtrũ cui plus di
mittit̃ vel cui minꝰ. ꝑ quos xps dedit in
telligere nobis Magdalenã q plꝰ dilige
bat. ꝛ phariſeũ q minꝰ. ſm opinionẽ ſuã
dici põt q ſi loquamur de dilectiõe in ſe
certũ eſt q maria magdalena plꝰ dilexit
qđ ptʒ ex actibꝰ ſuis qꝛ aliter non poſſe
mus cognoſcere interiorẽ effectũ niſi ꝑ
actꝰ exteriores. interiores que fuerũt ſi
gna dilectiõis interne fuerũt plures in
magdalena q̃ in phariſeo. Si aũt loqua
tur de remiſſiõe que fuit effectꝰ dilectio
nis. patet etiã q magdalena plus dile
xit qꝛ plus fuit ſibi dimiſſum. nec ꝑ hoc
intelligendũ eſt q approbet̃ ille q plus
peccauit loquẽdo ſimpliciter: ſed oſten
dit̃ q q̃tũ eſt de rõne obligationis q eſt
ꝓpter pctm̃ dimiſſum amplꝰ obligatur.
ſed multi ſunt q multotiens recipiũt ma
gna beneficia qui nõ recognoſcũt a deo
nec ſibi regratiant̃: ꝛ q magnã remiſſio
nẽ ꝯſequunt̃ ſuoꝝ pctoꝝ: ꝛ tñ nolũt deũ
ꝑfecte diligere. ſʒ ad petẽdũ ſimilia poſt
tps modicũ reuertunt̃. Iſti ſunt de qbꝰ
dr Ro. j. Cũ cognouiſſent deũ non ſicut
deũ glorificauerũt neqꝫ grãs egerunt. ſʒ
euanuerũt in vanitatibꝰ ſuis. ꝛ obſcura
tũ eſt inſipiẽs coꝛ eoꝝ dicẽtes eñi ſe eſſe
ſapiẽtes ſtulti facti ſunt. ¶ Quãtum ad
tertiũ dr. ꝛ cõuerſus ad mulierẽ dixit ad
illã ꝛc. nã poſtq̃ xps ꝓpoſuit paradigma
phariſeo de duobꝰ debitoribꝰ ꝯfirmauit
eiꝰ ſniam. nũc applicat ad ꝓpoſitũ cõmẽ
dans magdalenã que plura ſigna dile
ctiõis q̃ phariſeꝰ oſtẽderat. vbi tria poſ
ſumus conſiderare ſcʒ.

Compaſſionem inclinantem.
Attentionem excitantem.
Applicationem euidentem.

¶ Quãtũ ad primũ dr. ꝛ ꝯuerſus ad mu
lierẽ ꝛc. magna eñi fuit cõpaſſio xpi qñ
voluit ad mulierẽ penitẽtẽ cõuerti. ꝛ tñ
hoc erat neceſſariũ vt ſi deberet mulier
penitere ꝑfecte q chriſtꝰ cõuerteret̃ ad
ipſam. vñ Threñ. v. Cõuerte nos deꝰ ad
te ꝛ cõuertemur. xps igit̃ vt maria ꝑfe
cte ꝯuerteret̃ ad ipm: fuit ad eã conuer
ſus cũ benignitate vt ſibi dici potuerit
illud dictũ ps. Multiplicaſti magnificẽ.
tuã. ꝛ ꝯuer. ꝯſola. es me. ꝛ hoc eſt quod
ipe ꝓmittit volẽtibꝰ ad ipʒ ꝯuerti zach.
j. d. Cõuertimini ad me ꝛ ego conuertar
ad vos. ¶ Quãtũ ad attẽtionẽ excitantẽ
dr. dixit. ſymoni vidẽs hãc mulierẽ ꝛc.

licet eñ symō illā mulierē videret cor-
poraliter.ꝛ illa q̄ faciebat qꝛ eiꝰ intētio-
nem nō videbat:eiꝰ opera reprobat.ꝛ idō
xp̄s ip̄m excitat ad ipsam ꝛ eiꝰ opera in
tuendū di.vidēs hāc mulierē.q.d.si pfe
cte cognosceres ipsam nō despiceres sꝫ
potiꝰ cōmendares.¶ Quantū ad appli
cationē euidēter dicit.Intraui domū tuam
ꝛc.Ubi xp̄s enumerās bona q̄ fecit ma
gdalena q̄ tñ phariseꝰ nō fecit ipsam:illi
p̄fert in tribꝰ signis dilectionis:scꝫ
In pedum ablutione.
In osculi datione.
In vnguenti vnctione.
¶ Vñ Greg.I omel.enumerantur eñ bo-
na peccatricis:enumerāt aūt ꝛ mala fal
si iusti.¶ Quātū igitur ad signū dilectiōis
i pedū ablutiōe dicit.intraui domū tuā ꝛc.
Nā iste phariseꝰ non lauādo pedes xp̄i
aq̄ q̄ hʒ cōiter.nō extergēdo linteo ꝯtra
morē antiquoꝝ fecit.Nā dicit de abraam
Gen.xviij.Qd dixit tribꝰ viris apparēti
bus sibi lauentur pedes vri ꝛ reqescite sub
arbore.qd aūt phariseꝰ nō fecit de rebꝰ
cōibꝰ.illa mulier fecit de rebꝰ spūalibus
qꝛ lachrymis pedes riganit.ꝛ capillis
suis tersit q̄si mūdi despiciēs vanitatē.ꝛ
idō sm Tiburtiū venata est sanctitatē.
Sciēdū aūt quo ad capillos qbꝰ magda
lena tersit pedes dñi q̄ p̄ter illa q̄ dicta
sunt superiꝰ de capillis.q̄ per capillos
ornātes caput intelligūtur cogitatiōes q̄
spūaliter mētē ornāt.Nā cogitatiōes ho
minis tripliciter diuidūtur q̄dā sunt cogi
tatiōes bone ꝛ de habētibꝰ tales cogita
tiōes dicit Sap.v.Iusti aūt in perpetuū vi
uēt ꝛ apud dñm est merces eoꝝ.ꝛ cogita
tio eoꝝ apud altissimū.Alie sunt cogita
tiōes male ꝛ iste a nobis totaliter sunt
expellēde.qꝛ sicut dicit Sap.j.puerse cogi
tatiōes separāt a deo Alie sūt indifferē-
tes q̄ nec totalr sunt bone nec male sed
vane q̄ sunt circa tp̄ales.ꝛ iste sunt mo-
derāde ꝛ incidēde vt scꝫ hō de ipis non
plꝰ cogitat q̄ necessitas ipa reqrit de q̄-
bus ps.Dñs scit cogitatiōes hoim:qm
vane sūt.¶ Quātū ad signū dilectiōis i
osculi datiōe dicit.Osculū mihi ꝛc.Nā pha
riseꝰ nō osculādo xp̄ꝫ.fecit ꝯ morē anti-
quoꝝ:nā dicit Deut.xviij.Qd Moy.egres
sus i occursuꝫ ietro cognati sui osculatꝰ
ē eū salutauerūtq̄ mutuo vbis pacificis.
q̄ aūt phariseꝰ nō fecit qꝛ charitate care-
bat hec mulier fecit igne charitatis ac
cēsa.nā sicut dicit Greg.Amore eius.s.xp̄i
igne succēsa ardebat desiderio.dicit aūt q̄
non cessauit osculari pedes iesu ad desi
gnādū p̄seuerētiā.naꝫ sicut dicit Gre.in
omel.Amor dei nūq̄ est ociosꝰ opatur eñ
magna si est:si āt opari negligit amor nō
est.Quātū ad signū dilectiōis vnctiōis
vnguēti dicit oleo caput meū ꝛc.Nā phari
seꝰ neq̄ p se neq̄ p xp̄o legitur vsꝰ vnguē
do fuisse.qd aūt phariseꝰ nō fecit supple
vit Magdalena vnguens xp̄i pedes vn-
guēto:nā sicut dicit Jo.xij.Maria accepit
librā vnguēti nardi pistici p̄ciosi ꝛ vnxit
pedes iesu.¶ Quātū ad q̄rtū dicit.ppter qd
dico tibi ꝛc.Nā q̄stionē quā xp̄s superiꝰ
fecit symoni de q̄ eiꝰ rñsionē approba-
uit nec ꝯcludēdo determinat.s.dilectio
nē esse causaꝫ de ꝯgruo remissiōis debiti
vel pcti.ꝛ sꝫ hoc hic duo ꝯsidera.s.Deter
minatiōeꝫ q̄tū ad debitorē maiorē.Scdꝫ
q̄tū ad maiorē.¶ Quātū ad p̄mā deter-
minationē dicit.ppter qd dico tibi ꝛc.Cū
eñ xp̄s debitorē maiorē intelligere pec
catricē:hic est ipe loquitur symoni.sibi de
terminationē pbleumatis applicando.
Nā qꝛ p multa signa ostēderat magnitu-
dinē dilectiōis ꝯcludit xp̄s ex hoc remis
sionē oiꝫ pctōꝝ.s.remittūtur ei pctā multa
cuiꝰ cāꝫ assignās.subdit qm dilexit mul
tū.Nā sꝫ Glo.Ardor charitatis i ea rubi
ginē pctōꝝ ꝯsumpsit vñ Greg.tāto ergo
pcti rubigo ꝯsumitur q̄to pctōris cor ma-
gne charitas igne cōcrematur.¶ Quātū
ad scd̄m determinationē dicit.cui aūt
minꝰ dimittitur minꝰ diligit sicut eñ ma-
gna dilectio ē causa remissiōis maioris
debitis sic minor minoris qꝛ igitur phari
seꝰ minꝰ diligebat q̄ illa mulier vt pa-
tuit p signa minꝰ meruit.q̄ sibi dimitte-
ret q̄ illa vñ Theo.Cū tetigit aūt sepiꝰ
eā.qꝛ multū peccauit p cōfes.purgari
pauco vo peccāte ex arrogātia nō veni
re ad ꝯfessiōis remediū. ¶ Quinta ps.

Sequitur.Dixit aūt ad illā.vēnit
ꝛc.vbi tāgit liberalitatē mise
ricorditer idulgētē.qd pbat
remissio copiosa.Nā xp̄s cō
cluso phariseo ad mulierē se

cõuertit vt ad eius cõſolatiõnẽ remiſſio nẽ iſtã annũciet ipi⁹ fidei cõſtãtiã comẽ dãdo.lʒ ex dictis xp̄i alij humanitus ſa⸗ piẽtes murmurauerint.⁊ ſʒ hoc tria poſ ſumus conſiderare:ſcʒ.

Diuine bonitatis donum plenarium.
Humane prauitatis iudiciuʒ temerariũ.
Deuote credulitatis actum meritoriuʒ.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.dixit ad illã ⁊c. Nã tãta fuit hũanitas xp̄i.vt iſti mulieri nõ ſolũ quãtũ ad culpã pctã dimitteret. ſʒ etiã quãtũ ad penã:vñ Greg.in omel. Ecce q̇ ad medicũ egreſſa ſanata ẽ.Quã⸗ tum ad ſcd̄m dicit.⁊ ceperũt q̇ ſimul ⁊c. Nã dimittere pctã ſoli⁹ eſt dei:iuxta qđ de ſe dicit Eſa.xliij.Ego ſuʒ ipſe q̇ deleo iniq̃tates tuas.Qr igit xp̄s quẽ putabãt ſolũ hoiem dixit.mulier remittũtur tibi pctã tua.ceperũt mala cogitare vel iudi care de ip̄o.de q̇bus cõqueri poterat di. cuilibet illđ p̄s.Si his q̇ oderãt me ſup me mala locut⁹ fuiſſent ſuſtinuiſſem.tu vo hõ vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ q̇ ſil' mecũ dulces capiebas cibos.¶ Quãtũ ad tertiũ đt.Dixit aũt ad mulierẽ.fides ⁊c.xp̄s eñ vt iſtã mulierẽ oſtẽdat fidẽ ha bere pfectã.p̄io ꝯmẽdat habitũ virtuo⸗ ſum.Scđo cõmẽdat actum fructuoſum.

¶ Quãtũ ad primũ dicit.fides tua te ſal uã fecit.Fides eſt habit⁹ in hoie virtuo ſus.qr ſicut dicit Abachuc.ij.Iuſt⁹ ex fi⸗ de ſua viuit:iđ p fidẽ meruit mulier iſta ſaluari.¶ Quãtũ ad ꝯmẽdatiõnẽ fruct⁹ virtuoſi dicit.vade i pace.fides eñ q̇ eſt in ala dʒ oſtẽdi p opa virtuoſa p que paci ficat homo cũ deo.vnde theo.loquẽs de hac muliere đt.poſtꝙ aũt ei pctã dimiſit nõ ſiſtit remiſſiõnẽ pctĩ.ſʒ adducit opera tionẽ boni.d.vade i pace.i.l iuſticia.iuſti cia eſt pax hois ad deũ.ſicut pctm̄ eſt ini micitia inter deũ ⁊ hoiem.Nã ſicut dicit apl's Ro.ij.Glia honor ⁊ pax omni ope rãti bonum.Ad quã gloriã.

¶ Feria.vj.dñice.v.in.xl. Sermo.xxxj.

Collegerũt põ⸗ tifices ⁊ phariſei conſiliũ ⁊c. Io.xj.In iudicio agit vt pce dat ad ſniam debemus inter alia q̇nq₃ cõſiderare.ſ.pſonã de q̇ agit ſi ſit rea.Inq̇ſitiõnẽ q̇ diſcutit ſi ſit debita. Allegatiõnẽ q̇ adducit ſi ſit vera.Determinatiõnẽ q̇ pducit ſi ſit recta.Sniam q̇ cõcludit ſit ſit iuſta.Sʒ tñ ſi cõſideremus ꝯſiliũ ⁊ iudiciũ illoꝝ pncipũ ſacerdotũ ⁊ phariſeoꝝ inueniem⁹ totũ oppoſitũ illi⁹ qđ dʒ eſſe in iudicio ⁊ ꝯcilio iuſtoꝝ.Nã primo pſona de q̇ agit q̇ xp̄s nõ fuit rea. quia de ipſo đr.ij.pet.Qđ pctm̄ nõ fecit nec inuẽtus eſt dol⁹ in oꝛe ei⁹.¶ Scđo qr inquiſitio nõ fuit debita.tũ qr ſubito. Nã audito q̇ pꝑter reſuſcitatiõnẽ lazari multi credebãt in xp̄o ſtatim feſtinanter collegerũt vt de ipſis verificatum fuerit illud Prouer.j.Pedes eñ illoꝛũ ad ma⸗ lũ currunt.⁊ feſtinãt vt effundãt ſangui⸗ nẽ.tum qr cum ira.vt verificatum fuerit de ipſis illud Eccli.xxvj.In ſynagoga peccantiũ exardebat ignis.⁊ in gente in credibili exardeſcit ira.tum qr cum inui dia.vt v̄ificatũ fuerit de ip̄is illđ Eccl. xlv.Propter inuidiã circũdederũt illũ.

¶ Tertio qr allegatio nõ fuit vera qr p pter miracula q̇ fac[illegible] xp̄s.nõ fuiſſet ciuitas ſubuerſa.Sʒ magis qr xp̄ʒ inter fecerũt vt de ipſis dici potuerit illđ p̄s. Nõ eſt in oꝛe eoꝛũ veritas:coꝛ eoꝛũ vanũ eſt.¶ Quarto qr determinatio nõ fuit re cta vt fuerit impũ:de q̇b⁹ đr Sap̄.ij.Di⸗ xerũt impij apđ ſe nõ recte cogitãtes cir cõueniam⁹ iuſtũ qm̄ cõtrari⁹ eſt opibus noſtris morte turpiſſima cõdẽnem⁹ eũ. ¶ Quinto qui ſentẽtia nõ fuit iuſta.ſed iniqua qr ſentẽtiauerũt dignũ morte qui bus potuit dicere illud Iob.xxj.ecce no ui cogitatiões veſtras ⁊ ſentẽtias cõtra me iniquas.⁊ ſm hoc euangeliſta in hoc euãgelio quinq₃ tãgit.ſcʒ.

Malignitatẽ adunãtẽ celerius.
Sagacitatẽ arguẽtẽ ꝙ fortius.
Dignitatẽ reſpondẽtẽ audacius.
Prauitatẽ perſequẽtẽ crudelius.
Bonitatẽ declinãtẽ prudẽtius.

¶ Prima pbat principalis cõgregatio. Secundum generalis p̄locutio.Tertiũ preſularis cõſultatio.Quartum morta⸗ lis machinatio.Quintũ doctrinalis ab⸗ ſentatio.primũ in p̄n.ſcd̄m ibi.⁊ dicebãt quid facim⁹ ⁊c.tertium ibi.vnus aũt ex ip̄is ⁊c.q̇rtũ ibi.ab illo ergo die ⁊c.q̇ntũ ibi.ieſus autem iã non in palã ⁊c.

¶ Prima pars.

Quātũ ad primũ. vbi tāgit ꝛc. qd ꝓbat ꝛc. dicit. Collegerũt ꝛc. Nā bon⁹ rector alicui⁹ ciuitatis qñ videt vel dubitat iminere ciuitati piculũ ꝯgregat ſapiētes ad habendũ cōſilium. quid ſuper hoc ſit agēdũ. quod quidē eſt cōmēdabile qñ ſubeſt cā rōnalis. qñ vero nō ſubeſt cā rōnalis tale ꝯciliũ poti⁹ arguit inſipiētiā ꝙ prudētiā de futuris. Principes ſacerdotũ ꝛ pharisei audiētes ꝙ xp̄s multi ſeq̄bant̄ q2 videbāt eũ reſuſcitaſſe lazarũ timuerũt ne ipſi⁹ augmētaret̄ ſecta ꝛ eorũ decreſceret ꝛ idõ ꝯcitati inuidia ꝛ et ira turbati ꝯgregauerũt ꝯſiliũ ꝯ xp̄z. qd q̇dē conſiliũ. q2 rationalē cām nō habuit magis fuit iſipiēs ꝙ ex prudētia bona. hic aũt duo poſſumus ꝯſiderare: ſcz.

Malitiā proſecutā.

Innocentiā perſecutā.

¶ Quātũ ad primũ dicit. Collegerũt ꝛc. In hoc em̄ apparuit eoꝝ malitia: q2 ſtati audita fama xp̄i diuulgatiōe miraculi facti de lazaro. ex quibus chriſtũ venerari debebāt ſtatim ꝯuocati ſunt ſuā malitiā contra ipſum cōſiliũ faciētes vt de ipſis xp̄s dicere potuerit illd ps. In eo dũ cōuenirēt ſimul accipere animā meā cōciliati ſunt. ¶ Quātũ ad ſcdm dicit. aduerſus ieſum. Nā xp̄m innocētē et ſine pctō pōtifices ꝛ pharisei ꝑſequebant̄ ad mortem. vnde cōpleta eſt ꝓphetia ps. ii. Aſtiterũt reges terre ꝛ principes cōuenerũt in vnum aduerſus dn̄m ꝛ aduerſus xp̄m eius. nō aduertentes miſeri q2 dn̄s diſſipat cōcilia gētiũ. reprobat aũt cogitationes ꝑplorũ: ꝛ reprobat cōſilia principũ.

¶ Secunda pars.

Sequit̄. Et dicebāt qd facim⁹ ꝛc. vbi tāgit ſagacitatē arguētē ꝙ fortius. qd ꝓbat generalis prolocutio. Ubi duo conſidera: ſcz.

Sollicitationem negocij.

Allegationem periculi.

¶ Quātũ ad primũ dicit. ꝛ dicebāt q̄d facim⁹ ꝛc. Nā principes ꝛ pharisei vidētes ſigna que faciebat xp̄s ſollicitabāt ſe ad inuicē vt ꝯtra xp̄z remediũ inuenirēt. vñ Chryſ. reprehēdens iſtos dicētes. q2 hic ꝛc. hoiem adhuc vocāt q̄ tātā ſuſceperũt eius deitatis demōſtrationē. ¶ Quātũ ad ſcdm dicit. Si dimittimus eũ ſic ꝛc. vbi duplex allegāt periculum: ſcz.

Firmitatis adheſionis.

Calamitatis deſtructionis.

¶ Quantũ ad p̄mũ dicit. Si dimittim⁹ ꝛc. Q2 em̄ xp̄s multa miracula faciebat multi credebāt in ipm. iuxta qd de ſeipo dr. Jo. ij. Qd cũ eſſet hieroſolymis i paſca die feſto multi crediderũt in noīe ei⁹ vidētes ſigna q̄ faciebat. ¶ Quātũ ad calamitatem deſtructiōis dicit. ꝛ veniēt romani ꝛc. Q2 em̄ tēplũ habebat̄ i maxima reuerētia: xp̄s autē p̄dicabat aliq̄ q̄ videbant̄ cōtra tēplũ ꝛ cōtra paternas leges q2 p̄dicabat ſacramentalia cerimonialia q̄ in aduētu ipſi⁹ inceperāt deficere ꝛ cōtra iudicialia. dicebant iudei ꝙ ſi xp̄m ꝑmitterēt viuere per ſigna q̄ faciebat oēs in ipm crederēt. ꝛ ſic null⁹ remaneret q̄ defenderet ciuitatē nec tēplũ ſed potius templũ haberet̄ in deſpectũ. ꝛ tunc venirēt romani fm Aug. ꝛ Chryſ. dicebāt vt interficerēt pplz tēplũ expoliātes ꝛ ciuitatem deſtruētes. Sciēdũ aũt hic vbi fit mētio de ſignis. ꝙ inuenio q̄tuor ſigna: ſcz

Auſteritatis ꝛ penitentie.

Pietatis ꝛ clementie.

Charitatis ꝛ amicitie.

Securitatis ꝛ confidentie.

¶ Primo inquā auſteritatis ꝛ pnie. Nā homo q̄ cognoſcit ſe offendiſſe deũ peccādo debet aſſumere lamenta penitētie ꝑ auſteritatē durius corpus macerando ad quod nos admonet Apoc. Ro. vj. d. Sicut exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire immũditie ꝛ iniq̄tati ad iniq̄tatē. ita nũc exhibere membra veſtra ſeruire iuſticie ꝛ ſctificatiōi. Iſtud fuit figuratũ Ezech. ix. Ubi dr ſinaliter ꝙ dn̄s dixit. Ezechieli ꝙ videret abominatiōes filiorũ iſrael p̄mo vidit ꝙ ſeniores domus iſrael offerebāt thura idolis et adorabant ea. ſcdo mulieres plāgebant adonidē. tertio viri aliq̄ habebāt dorſa verſa contra templũ ꝛ faciē ad orientē. ꝛ adorabāt ad ortũ ſolis. Uidēs aũt dn̄s abominatiōes iſtas ꝛ nolens eas ſuſtinere miſit ſex viros q̄ eos interficerent. In medio aũt ſex iſtorũ apparuit vn⁹ idut⁹ lineis habēs atramētariũ ſcriptoris ad renes eius. cui dixit dn̄s ꝙ trāſiret ꝑ mediā ciuitatē hiero

ſalē ꝛ ſignaret ſignum thau ſuꝑ frōtes vi rorū dolentium et gementiū de abomi natiōib⁹ q̄ fiebāt i ciuitate: ſex aūt viris ꝑcepit ꝙ ſeq̄rent eū. et ſuꝑ q̄s inueniret ſignū thau. nō offenderēt ſuꝑ q̄s aūt nō inuenirēt oēs interficerēt ꝛ factū eſt ita. Ubi ſciēdū ꝙ oia pctā loquēdo gn̄alr reducunt ad tria. ſcꝫ ad luxuriā auaritiā. ꝛ ſuꝑbiā. ꝑ tres igit̄ abominatiōes hic viſas ab Ezechiele intelligunt tria p̄dicta pctā ꝛ ꝑ ꝯn̄s vniuerſitas pctōꝝ. Nā per pmā abominatiōnē intelligit pctm̄ auaritie. qꝛ Col. iij. Auaritia eſt idoloꝝ ſeruit⁹. q̄ auaritia quātū regnet audi q̄d dꝛ Eſa. vj. A minore q̄ppe vſq ad maiorem auaritie ſtudēt ꝛ tn̄ ſicut dꝛ Eccl̄i. x. Auaro nihil eſt ſceleſti⁹ et nihil eſt iniquius q̄ amare pecuniā. Per ſcđam abominatiōnē intelligit pctm̄ luxurie. Nā ſicut fabuloſe dꝛ. adonis fuit amaſius mulierū quo mortuo in ſignū diſplicētie mortis ſue mulieres ſemel in anno cōgregabātur ꝛ ipſius mortē plāgebāt ſic luxurioſi qn̄ occurrit opportunitas ꝙ poſſint vti carnalib⁹ delitijs delectant in ipſis. qn̄ ꝟo nō p̄nt dolēt. de talib⁹ cōquerēdo dn̄s loq̄t hiere. v. d. Saturaui eos ꝛ mechati ſunt in domo meretricis luxuriabātur. Per tertiā abominatiōnē itelligit pctm̄ ſuꝑbie. Nā tēplū ſic erat diſpoſitū ꝙ ingrediēs tēplū habebāt faciē verſus occidētē ꝛ dorſum ad oriētē. Iſti aūt faciebāt oppoſitū. ſuꝑbi igit hoies quaſi deſpiciētes deū q̄ adorabat in tēplo vertunt ſibi dorſum nec ſe moriētes cōſiderāt. ꝛ ideo ad occidentem nō reſpiciunt ſed ſolū ad oriētē cōſiderādo ſemꝑ viuere in ꝓſperitatib⁹ mūdi vt de quolibet tali dici poſſit illud Job. xj. Uir van⁹ erigit in ſuꝑbiā ꝛ quaſi pullū onagri ſe liberū natum putat. Nam ſicut dꝛ Job. xv. Cūctis diebus ſuis impius ſuꝑbit. qꝛ ꝟo pctōꝝ abomiatiōib⁹ dediti ſunt abominabiles. iuxta illud Prou. xvj. Abomiabiles deo q̄ agūt impie. hinc eſt ꝙ iſtas abominatiōes nō permittit impunitas pertrāſire nec pōt aliquis effugere manus ei⁹. ꝛ ideo dicit ꝙ miſit ſex viros ꝛc. Nā ꝑ ciuitatē hieruſalēꝫ intelligit hic mūdus in quo inſtar hierl̄m q̄ viſio pacis dꝛ. dꝫ eē pax ꝛ ꝯcordia ꝯ̄uis in ipo magis ſūt diſſenſiōes ꝛ gurre. Per ſex āt viros itelligit iuſticia per quā deus punit hoies de pctis. Nā de rōne iuſticie eſt vnicuiq reddere q̄d ſuū eſt. qꝛ igit numerus ſenari⁹ ꝯſtat ex ſuis partib⁹ aliquotis: quaꝝ vna ſi ducatur in aliā reddit ſolū ſenariū ꝛ nō plus neq min⁹. id̄ ꝑ ſenariū numeꝝ pōt iuſticia deſignari. de⁹ igit vidēs hoies pctōres ꝛ nolēs ꝙ malū remaneat impunitū qꝛ ſm Aug. Nullū malū impunitū ꝛ nullū bonū irremuneratū. deus mādat ſm ſuā iuſticiā ꝙ de ſuis abominatiōib⁹ puniant: de quo Apoca. xix. Uera ꝛ iuſta iudicia eius. Nō vacat aūt ꝙ in medio ſex viroꝝ ſignificātium iuſticiam ſtabat vir indutus lineis. Nā per iſtū virū intelligitur xp̄s qui vir dicitur. quia fuit ſuper omnes homines virtuoſus vt ſibi dicere poſſum⁹ illud Gen. xlj. Nunq̄d inuenire poterimus talē virū qui ſpū dei plen⁹ ſit q. d. qꝛ iuxta illd̄ Job. xxxvj. Ecce de⁹ excelſus in fortitudine ſua ꝛ null⁹ ei ſimilis in legiſlatoribus. Dicit etiā veſtitus lineis per humanitatē puriſſimā coopeꝛiētē deitatē: dꝛ nihilominus ꝙ habebat attramētariū ſcriptoris ad renes ei⁹ ad deſignandū ꝙ ip ſe eſt dei virt⁹ ꝛ ſapiētia xp̄s. vn̄ Eccl̄i. j. Fōs ſapiētie ꝟbū dei in excelſis. ꝛ hꝫ per ſuam ſapiētiā ſcribere nomina oiū ſaluādoꝝ q̄d cognoſcēs p̄s. dic. Imperfectū meū viderūt oculi tui ꝛ in libro tuo oēs ſcribētur. in medio igit ſex virorum predictoꝝ viſus eſt xp̄s pi⁹ ꝛ miſericors in cui⁹ ſignū dic. Mat. viij. Miſereoꝛ ſuꝑ turbā qꝛ iā triduo ꝛc. vt mediator inter deū ꝛ hoies mitigaret rigorēꝫ iuſticie diuine vt per ipm̄ verificatū fuerit illud Abachuc. iij. Cū iratus fueris mie recordaberis. huic viro. i. xp̄o dixit dn̄s ꝙ trāſiret ꝑ mediā ciuitatē. Nam thau eſt figura triāgularis ꝛ ſignat verā p̄niam habētē tres angulos. ſ. ꝯtritionē amarā: ꝯfeſſionē clarā: ſatiſfactionē plenā. Per viros aūt dolētes ſuꝑ abominatiōib⁹ itelligunt hoies dolētes de pctis ſuis ſuꝑ quoꝝ frontē ſignauit thau ꝑ ſuā predicationē ipos ad p̄niam vocauit. di. Mat. iiij. Penitentiā agite appropinquabit regnū celoꝝ. Aduertēdū eſt aūt ꝛ metuendū q̄d dꝛ in figura. ꝙ poſt illū virū ibāt ſex predicti viri ꝛ ſuꝑ quos nō inue-

Fare-

ntret ſignū thau occideret. Nā ſic dr Eze.
xviii. Impi⁹ ſi egerit pnīam ab oib⁹ pctis
ſuis q̄ opat⁹ eſt. ⁊ cuſtodierit oīa pcepta
mea. ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiam vita vi
uet ⁊ non morieť. ¶ Scdo inuenio ſignū
pietatis ⁊ clemētie. Nā ſi hō poſtq̄ pec-
cauerit velit ad penitētiā ꝯuerti de⁹ pi⁹
⁊ clemēs ei oīa pctā dimittit vt ſibi dice
re poſſit illud Job. iii. In tpe tribulatio-
nis pctā dimittit his q inuocāt te. ⁊ Sap.
xi. Miſereris oiū qm̄ oīa potes ⁊ diſſimu
las pctā hoim pp penitētiā. Iſtud ſignū
fuit figuratū Eſa. xxviii. Ubi ſnlaľr dici-
tur. Qđ cū ezechias egrotaſſet miſit ad
eū dñs Eſa. pphetā. qui diceret diſpone
domui tue qꝛ morieris tu ⁊ non viues. q̄
audito vertit faciē ſuā ad parietē. ⁊ ora-
uit ad dñm petēs miam ⁊ fleuit fletu ma
gno qđ vidēs dñs mia mot⁹ miſit iterū
Eſaiā q̄ diceret ex parte dñi. audiui ora-
tionē ⁊ vidi lachrymas tuas ecce adiiciā
ſup dies tuos qndecim ānos ⁊ de manu
regis aſſyrioꝝ eruā te. in cui⁹ rei ꝟitate
dedit ſibi ſignū. ꝙ vmbra q̄ deſcēderat in
horologio achā p decē gradus. Ubi ſciē
dū ꝙ p ezechiā egrotum intelligitur ho-
mo exiſtens in pctō mortali. qđ eſt in aīa
qdā infirmitas ſpiritualis. et hoc eſt qđ
dt apſ̄s. i. Cor. xi. Inter vos ſunt multi
infirmi ⁊ ibecilles ⁊ dormiūt multi. huic
igitur ſi egrotāti mittit dñs Eſa. pphetā
mortē ānūciātē. ⁊ ꝙ diſponat domui ſue.
i. aliquā bonā iſpirationē internā vel p
dicationē externā qua admoneť pctōr vt
a pctō reſurgat ⁊ ſue diſponat domui id
eſt conſciētie ꝓprie aīe eternaľr morieť.
Nā Ezec. xviii. Aīa q̄ peccauerit ipa mo
rieť. qđ aūt ezechias audita ꝯminatione
mortis egerit audi qꝛ ſequiť. ꝙ vertit fa
ciē ſuā ad parieteꝫ. Nā p verſionē faciei
ad parieteꝫ intelligi pōt deſpectus oim
hoim mundanoꝝ. qꝛ ſicut ille qui faciem
ſuā ꝟtit ad parietē nō multa videre pōt
ſic hō mūdana deſpiciens pauca videre
dicitur. qꝛ appetitus rerū tēporaliū ocu
lorum cōcupiſcētia nominať. Per oratio
nē qua petebat miam intelligiť honor et
reuerētia quā pctōr dꝫ exhibere ⁊ ſuorū
recognitio delictoꝝ. d. eſt ps. Miſerere
mei dñe qm̄ infirm⁹ ſuꝫ. p fletū intelligiť
dolor ⁊ cōtritio culpaꝝ cōmiſſaꝝ quā dꝫ
pctōr hr̄e. d. illud Eſa. xxii. recedite a me
qꝛ amare flebo. Ad conſolationem autē
talis penitētis dicit dñs vt hic ſequiť p
Eſa. audiui ⁊c. per q̄ datur intelligi acce
ptatio penitētie pctōris volētis ad deū
cōuerti. ⁊ ipſi⁹ dei magna mia ad ſibi di-
mittendū vt dicere poſſit illud ps. Audi
uit dñs et miſert⁹ eſt mei dñs factus eſt
adiutor meus conuertiſti plāctum meū
in gaudium mihi. ⁊ non ſolum autem dī
mittit pctōri pctm̄. ſed addit vitam ſicut
addidit Ezech. i. gratiā ⁊ vltra hoc eruit
cum de manibus regis aſſyriorum. i. de-
monum. ⁊ omniuꝫ vitiorum. ⁊ hoc eſt qđ
i pſona pctōris petit ps. d. Eripe me de
inimicis meis deus meus. ⁊ ab inſurgē
tibus in me libera me. Iſtorum aūt oim
ſignum fuit ꝙ vmbra ⁊c. Nā p horologiū
indicatiuum horarū intelligitur ſcriptu
ra diuina que nobis oſtēdit rectum mo-
dū penitēdi. vnde. Ro. xv. Quecūꝗ ſcri-
pta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcripta ſt
vt per patientiā ⁊ conſolationem ſpē ..
beamus. Per vmbrā autē que eſt ſimili-
tudo alicui⁹ corporis. lꝫ nō ſit corp⁹ ⁊ nō
habet ſubſiſtentiā intelligitur homo quī
factus eſt ad ſimilitudineꝫ dei. nec tñ eſt
deus ⁊ etiā firmus non perſiſtit vt dice-
re poſſit illud ps. Sicut vmbra cum de-
clinat ablat⁹ ſum. iſta vmbra. i. homo alī
quādo deſcendit in horologio decem li-
neis quādo facit cōtra decem precepta
diuina. ſi igiť peccator vult perfecte cu-
rari oportet ꝙ ſicut deſcendit trāſgrediē
do rurſum aſcendat ſeruādo ſi vult vitā
eťnā poſſidere. vñ xp̄s Mat. xix. Si vis
ad vitā ingredi ſerua mādata. ¶ Tertio
inuenio ſignuꝫ charitatis ⁊ amicitie. qđ
fuit quando dei filius vt nos recōcilia-
ret patri voluit carneꝫ aſſumere ⁊ mortē
crucis ſubire. vnde Jo. iii. Sic de⁹ dile-
xit mundum vt filium ſuum vnigenitum
daret. vt oīs qui credit in eū non pereat
ſed habeat vitā eternā. Iſtud ſignuꝫ fuit
figuratū Gen. ix. Ubi ſnialiter diciť. Cū
cū noe cū filiis ſuis euaſiſſent diluuiū i
ſignū pacis humani gñeris cū deo. dixit
ſibi dñs. arcū meum ponā in nubib⁹ celi
⁊ erit ſignū federis inter me ⁊ iter terrā
Ubi ſciendū ꝙ per noe ⁊ filios ſuos qui
euaſerunt diluuiū intelligiť totū genus

humanū.q2 ab ipſis fuit poſtmodū deri uatū qđ tūc euaſit diluuiū qñ ipm perire noluit.ſ3 ipi⁹miſeri q̄ dicit Ezech.xviij. Nolo mortē pctōris ſ3 vt magis ↄuertat᷑ ⁊ viuat.i cui⁹ dilectiōis ſignū poſuit ar cū in nubib⁹.Nā p arcū armaturā bellā tiū intelligit᷑ dei fili⁹ q̄ venit ad pugnā dū p nobis qñ fuit in vtero virginis fa ct⁹ hō q̄ fuit nubes ſplendidiſſima.ſicut aūt in arcu celeſti ſunt quatuor colores ſic i xp̄o q̄tuor poſſum⁹ recipe.Nā p̄mo fuit i ipo color viridis i icarnatiōe naſcē te de virgine tota p gratiā vireſcētem. ¶ Scđo fuit in eo color niger in morte ſup lignū crucis:de quo Apoca.vj.Sol fact⁹ eſt niger tāq̄ ſacc⁹ cilicin⁹.¶ Ter tio fuit in eo color croce⁹ i reſurrectiōe. ¶ Quarto fuit i eo color rube⁹ i ſua aſcē ſione aſcēdit eū in celū inſtar ignis aſcē dētis ſup alia elemēta vt ſic pp̄ter iſtos colores varios.iuxta illđ Eccli.l.Fuerit aſi arc⁹ refulgēs inter nebulas glie. Iſte igit᷑ arcus in nubibus.i.in virgine poſit⁹ fuit in ſignū pacis ⁊ federis inter gen⁹ hūanū ⁊ deū.q2 iuxta illđ Ephe.ij. Ipſe eſt pax noſtra q̄ fecit vtraq3 vnum. ¶ Quarto iuenio ſignū ſecuritatis ⁊ cō fidētie.Nā magnū ſignū ſecuritatis ēſt qñ xp̄s i piculis nos gubernat q̄ đt de ſeipo Eſa.lviij.Ego ſum dñs de⁹ tu⁹ do cēs te vtilia.⁊ gubernās te i via q̄ ambu las.Iſtud ſignū fuit figuratum Exo.xij. Ubi ſentētialr̄ đr.q̄ qñ voluit educere pp̄l'm ſuū de egypto.⁊ egyptios interfi cere dixit eis q̄ acciperent ſanguinē a gni ⁊ domos ſuas ſignarēt illo ſanguine ⁊ qñ angel⁹ puniēs egyptios viderit il lū ſanguinē in ſignū ſup domos trāſiēs ⁊ nullū exiſtētē i domo lederet:alios v̄o in quoꝝ domib⁹ nō erat ſanguis punie bat ad mortē.Ubi ſciendū q̄ p egyptios qui interp̄tāt᷑ obſcuri intelligūt᷑ pctōres in tenebris vitiorū exiſtētes:de q̄b⁹ pſ. Neſcierūt neq3 intellexerūt i tenebris ambulāt.Per pp̄l'm aūt dñi quē dñs edu xit de egypto intelligūt᷑ penitētes quos dñs eduxit de tenebris pctōrum vt ipos pducat poſtmodū ad patriā paradiſi.qđ nobis redacēs ad memoriā dixit Moy. pp̄lo.Deut.iiij.Uos aūt tulit dñs ⁊ edu xit de fornace ferrea egypti.vt haberet populū hereditariū ſicut eſt in p̄ſti die. Per angelū aūt interficiētē hoies intel ligit᷑ diuina iuſticia puniēs pctōres:de quib⁹ pſ.Sicut fluit cera a facie ignis ſic pereāt pctōres a facie dei.Sz aduer tēdū q̄ lz angel⁹ egyptios.i.pctōres in terfecerit tñ filios iſrael nō tangit.i.pe nitentes ipos dño ꝓtegēte.vt quilibet eoꝝ dicere potuerit illđ pſ.Tu aūt erui ſti aiā meā vt nō periret:proieciſti poſt tergū tuū oia peccata mea.Preterit aūt hūc deus populū ſuū per ſanguinē agni quo domus erāt ſignate.Nā per illum agnū intelligit᷑ ieſus de q̄ dixit baptiſta Joā.Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol.pctā mūdi p domum aūt intelligit᷑ quil3 hō in quo inſtar domus đz ieſus p grātiā habitare vñ.j.Cor.ij.Neſcitis q2 tēplū dei eſtis vos ⁊ ſp̄us dei habitat in vobis.hoies igit᷑ qui volūt iuſticiā dei punitiuā eua dere debēt ſeipos ſignare xp̄i ſanguine ipſi⁹ paſſionē iugiter meditādo vt dicat q̄libet cū ap̄lo illđ Gal.ij.xp̄o crucifix⁹ ſum cruci.Nā ipe eſt in quo.⁊ de quo ha bemus redēptionē p ſanguinē ipſius re miſſionē pctōꝝ ſm diuitias gratie eius que ſuperabundauit in nobis.

¶ Tertia pars.

Sequit᷑.Un⁹ aūt ex ipſis ⁊c. vbi tāgit dignitatē rñdētē au dacius.qđ ꝓbat ꝑſularis cō ſulatio.Q2 cū cayphas erat in gradu digno q2 pontifex ⁊ princeps.hinc eſt q̄ iter ↄſularios dedit rñſum.hic autem tria conſidera:ſc3.

Perſonalem conditionem.

Prophetalem expreſſionem.

Realem declarationem.

¶ Quātū ad p̄mū dicit.vn⁹ aūt ex ipis ⁊c.Iſte pōtifex vidēs ſe i ſublimi gradu poſitū arrogāter p̄mus inter oēs rñdit xp̄o fortius inuidēs de cuius tñ arrogā tia dicit Chryſ.Cū aūt illi heſitabāt et in ordine cōcilij ꝓponebāt dicētes q̄d fa cimus:hic nimis inuerecūde ⁊ cū crude litate clamauit.¶ Quātū ad ſcđm dicit. Dixit eis vos neſcitis ⁊c.qñ eñ aliq̄s vult antēticare ſuū ↄſiliū conat᷑ alioꝝ di cta ifringere vl'ipos de negligētia rep̄ hendere.⁊ ſm hoc hic duo cōſidera:ſc3. Reprehenſionem negligentie concilij.

Reſponſionem

Reſponſionem preſidētis epiſcopi.
¶ Quātū ad primū dicit.dixit eis ⁊c.pō
tifices q̄dē ⁊ phariſei q̄ ꝯſiliū collegerūt
aduerſus ieſum neſciebāt iuenire cōtra
ipm cōſiliū.⁊ iō dixit eis vos neſcitis.
¶ Quātū ad reſpōſionē pſidētis xp̄i d̄r.
Quia expedit vobis ⁊c.cayphas q̄dē pfe-
rens iſta verba ⁊ dās ſuū cōſiliū vnā in
tētionē habuit.⁊ aliā ſpūſſan
ctus q̄ voluit φ iſta lʒ ignoraret pferret.
Nā intētio cayphe loquēdo ſʒ dubitatio
nē ppoſitaʒ erat φ expediti⁹ erat φ ieſ⁹
q̄ erat vn⁹ ſolus hō ſm opinionē ſuā mo
rereť.φ φ romani venirēt ad ciuitatē de
ſtruēdā ⁊ ppl'm captiuarēt vñ ſic arguit
ſbi bonū puatū p̄iudicat bono cōi.bonū
priuatū eſt dimittēdū ⁊ bonū cōmune p̄
eligendū.ſʒ bonū q̄ ē vna ſingularis pſo
na preiudicať bono cōi.qz ſi vixerit tota
gēs pibit igiť expedit φ moriať.Intētio
autē ſpūſſancti fuit φ expediebat φ ihs
moreretur p ſalute hūani gñis ne totū ge
nus periret vñ Theo.Loquēs de v̄bis
cayphe d̄t etſi ipe q̄dē praua dixit inten
tiōe:tñ ſpūſſancti grā ei⁹ ore vſa ē ad fu
turi pſagiū.¶ Quantū ad tertiū d̄t.hoc
autē a ſeipo ⁊c.vbi tria conſiderare.ſcʒ
Locutionis modum.
Redemptionis actum.
Suppletionis fructum.
¶ Quantū ad primū dicit.hoc aūt ⁊c.hō
em̄ loquitur aliqñ aliqua iſtinctu ſuo p
poſitio naturali.aliqñ v̄o motus ſupiori
virtute q̄uis nō intelligat nec proſequa
tur qd̄ d̄t ſʒ intētionē virtutis mouētis
⁊ iſto ſcd̄o modo locut⁹ eſt cayphas ſm
Orige.ignorās quid ſignificarēt illa q̄ p
ferebat.rōne aūt officij fuit ſibi ꝯceſſa il
la pphetia ⁊ non alij.vnde Chryſ.Uide
quāta eſt pōtificalis virtus peccātis:pō
tifex em̄ eſt effect⁹ ⁊ ſibi indign⁹ exñs p
phetauit neſciens q̄d diceret.¶ Quātū
ad redēptionis actū dicit.φ ieſus mori
tur⁹ erat p gēte.vbi Chry.Uide quanta
ſpiritusſancti virtus eſt a mēte em̄ mala
voluit proferre verba pphetie.¶ Quā
tum ſuppletionis fructum dicit.⁊ non
tm̄ pro gēte ⁊c.licet em̄ cayphas ſolū lo
quereť de gēte iudaica vt nō piret ex ꝑe
dicbat φ moreretur xp̄s tamē ſm intētio-
nē ſpūſſancti mouētis xp̄s nō ſolū mori
tur⁹ p iudaico pplo erat ſed p tota gñe
hūano vniuerſalr̄ ſumpto.vt ſicut totum
gen⁹ humanū p adā fuit mortuū ita per
mortē xp̄i recuparet vitā.qd̄ cognoſcēs
apl's dic.j.Cor.xv.Qm̄ q̄dē p hominē
mors.⁊ p hoiem reſurrectio mortuo⁊.⁊
ſicut in adā oēs moriunť.ita ⁊ i xp̄o oēs
viuificabūť.¶ Sciēdū ē autē hic vbi fit
mētio de morte xp̄i loquēdo ſpūalr̄ Chri
ſtus dici poteſt mortuus pro humano ge
nere multipliciter ſcʒ ſicut
Paſtor diligens pro ſuis ouibus.
Juſtus innocens p peccatoribus.
Pater compatiens pro ſuis filijs.
Dñs protegens pro ſuis ſeruulis.
¶ Primo ſicut paſtor diligēs p ſuis oui
bus.Nā xp̄s q̄ dicit de ſeipo Joā.x.Ego
ſum paſtor bonus pro ſuo grege ſuſtinuit
paſſionem.de quo pphetauit zach.xiij.
d.Percute paſtoreʒ ⁊ diſpergenť oues.
Nam tunc xp̄s paſtor percuſſus eſt quā
do captus vinculatus fuit:de quo Joā.
xviij.Cohors ⁊ tribun⁹ ⁊ miniſtri iudeo
rum cōprehenderunt ieſum ⁊ ligauerūt
eum ⁊ duxerunt ad Annā primum.tunc
aūt diſperſe ſunt oues quādo ſicut dicit
Mat.xxvj.Diſcipuli eo relicto fugierūt
omnes quā quidem mortem ipemet p̄di
xit.d.Jo.x.Ego ſum paſtor bonus et co
gnoſco oues meas ⁊ cognoſcūt me mee.
ſicut nouit me pr̄.⁊ ego agnoſco patrem
⁊ aiam meam pono p ouib⁹ meis.¶ Se
cundo chriſtus mortu⁹ eſt pro humano
genere ſicut iuſt⁹ p innocēs p pctōrib⁹.
Nā ieſus q̄ de ſeipo dicit hier.ij.Abſqz
pctō ⁊ innocēs ego ſuʒ.p toto hūano ge
nere exiſtēte i tenebrꝫ pctō⁊ mori voluit
redimendo.Uñ beat⁹ petrus.j.Can.ſua
iij.d̄t.Xp̄s ſemel p pctis nr̄is mortuus
eſt iuſtus p iniuſtis vt nos offerret deo
mortificatos quidē carne viuificatos au
tem ſpiritu.Figurari potuit per naboth
iniuſte occiſuʒ.de quo ſententialr̄ dicit.
iij.Re.xxj.φ ad pcurationeʒ ipūſſime ie
zabel fuit mortu⁹ naboth ſine culpa quo
mortuo miſeťt ad Jezabel dicentes mor
tuus eſt Naboth ⁊ lapidatus.Ubi ſcien
dū φ p Naboth q̄ iterp̄tať ppheta vel p
phetia intelligiť xp̄s q̄ fuit verus pphe
ta de quo d̄r Mat.xxj.hic eſt ieſus pphe
ta a nazareth galilee.p Jezabel d̄t q̄ ins

terpretatur flux⁹ van⁹. intelliguntur pō tiſices ꝛ phariſei q̄ vani dici potuerunt q꞉ x̄p̄m nō cognouerunt ſaluatorē ſuuȝ. cū tn̄ viderent ei⁹ opa q̄ nullus ſol⁹ hō facere potuiſſet. vt ſic in eis verificatuȝ fuerit illud Sap. xiij. Uani ſunt oēs ho mines i quib⁹ nō ſubeſt ſciētia dei ꝛ de his q̄ videnē bona nō poterūt intellige re eum q̄ eſt neqꝫ operibus attēdentes agnouerūt quis eēt artifex. Sicut igiē iezabel ꝓcurauit mortē naboth innocē tis. Sic pontifices ꝛ phariſei x̄p̄i mortē qn̄ cōgregati ſunt principes ſacerdotū ꝛ ſeniores ppl̄i in atriū principis ſacer dotū qui dicebaē cayphas ꝛ cōſilium fe cerūt quomodo ieſuȝ dolo tenerēt ꝛ occi derent. Mat. xxvj. ¶ Tertio x̄p̄s mortu⁹ eſt ꝑ gn̄e humano ſicut pater cōpatiens pro ſuis filijs. Nā x̄p̄s de quo ꝓphetice dr̄ Eſa. ix. Paruul⁹ eīm nat⁹ eſt nobis ꝛ fi lius dat⁹ eſt nobis. ꝛ fact⁹ eſt principat⁹ ſup humeꝝ eius. ꝛ vocabiē nomē ei⁹ ad mirabilis ꝯſiliari⁹. de⁹ fortis pater futu ri ſcl̄i. princeps pacis. ꝓ nobis fili⁹ ſuis quibus ꝯpaſſus fuit voluit mori vt ſalu tē cōſequeremur eternā: vt verificeē illō j. Timo. v. Nō eīm poſuit nos de⁹ i iram ſed in acq̄ſitionē ſalutis ꝑ dn̄m nr̄m ie ſum x̄p̄m q̄ mortu⁹ eſt ꝓ nobis. vn̄ potuit figurari ꝑ Dauid. de q̄ ſnīaliē dicitur. ij. Reg. xviij. Qđ cū audiſſet mortē filij ſui Abſalon lȝ ꝑſeq̄rebaē ip̄ȝ cōpatiens ſibi dicebat q̄s mihi det vt moriar ꝓ te filij mi Abſalon. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ dauid regē intelligiē x̄p̄s q̄ iuxta illud Apoc. xix. ha bet in veſtimēto ꝛ in femore ſuo ſcriptū rex regum ꝛ dn̄s dominantiū. per Abſa lon autē qui interpretatur patris amari catio ꝑſequētē patrem ſuuȝ. ꝛ fuit valde formoſus. intelligiē totū gen⁹ humanuȝ qđ deus fecit pulchrū ſibi rōnalē animā tribuēdo. qđ tūc patrē ſuū ꝑſecutū fuiſſe diciē: qn̄ primi parentes fecerūt ꝯtra ꝑ ceptū dei noſtri. ex quo ſecuta fuit pr̄is amaricatio: q꞉ incarnatus dei fili⁹ fuit q̄ ꝑ redēptiōe humani generis ſuſtinuit amaritudinem paſſionis: q̄ vt oſtēderetur voluntaria vidēs humanū gen⁹ mortuū vt ſibi vitam redderet dicebat inſtar Da uid: q̄s mihi det vt moriar pro te fili mi Abſalō qđ beat⁹ petrus reducēs nobis ad memoriā. d. in Can. ſua. j. Pe. j. Sciē tes ꝙ nō corruptibilib⁹ auro vel argēto redēpti eſtis de vana veſtra ꝯuerſatiōe paterne traditiōis ſed p̄cioſo ſanguine quaſi agni icōtaminati ꝛ imaculati ieſu x̄p̄i. ¶ Quarto x̄p̄s mortu⁹ pro humano gn̄e eſt ſicut dn̄s ꝓtegēs ꝑ ſuis ſeruulis. Nā x̄p̄s de q̄ dr̄ Deu. x. Ip̄e eſt de⁹ deo rū ꝛ dn̄s ꝛ dn̄antiū nos ꝓtegēs ꝑ nobis mori voluit. fuit figurat⁹ ꝑ achab regem iſrl̄: de quo ſententialiē dr̄. iij. Reg. xxij. Qđ cum ſtās in curru ſuo pugnaret ꝯ re gem ſyrie ꝛ ſuum exercitū ꝑcuſſus fuit de ſagitta inter pulmonē ꝛ ſtomachum ꝛ mortu⁹ eſt veſpere. Ubi ſciēdū ꝙ ꝑ regeȝ achab q̄ interp̄taē paternitas fraternita tis potēter: intelligiē x̄p̄s q̄ fraternitatē nobiſcū habuit rōne humanitatis. pr̄ni tatē āt rōne deitatis cui poſſum⁹ dicere illud Eſa. lxiij. Tu dn̄e pr̄ nr̄ es ꝛ redem ptor nr̄ a ſeculo nomen tuū. Iſte eſt rex iſrael q̄ interp̄taē vidēs deū. q꞉ ip̄e ē rex oīm ſctōꝝ i pr̄ia deū cōtēplātiū clara lu ce. per regē aūt Syrie q̄ interp̄taē ſubli mitas intelligiē diabol⁹: de q̄ dr̄ Jo. xlj. Ipſe eſt rex ſup oēs filios ſupbie. cuius exercit⁹ eſt cōgeries peccatoꝝ. rex igiē iſrael. i. x̄p̄s ſtās in ſuo curru pugnauit ꝯ diabolum. Nā per currū ligneum ha bentē rotas quatuor intelligiē crux x̄p̄i q̄ fuit lignea i qua cū tabula superi⁹ po ſita fuerint quatuor anguli q̄ poſſunt ꝑ quatuor rotas myſtice deſignari In iſto igitur curru ſtans chriſt⁹ pugnauit con tra diabolum quem moriendo deuicit. ꝛ tūc vicit leo de tribu iuda radix Dauid Apo. v. Dicitur autem ꝙ mortu⁹ eſt ve ſpere rex iſrael. i. x̄p̄s q꞉ circa horam no nam tendente iā ſole ad veſperā mortu⁹ eſt dr̄ aūt ꝙ rex percuſſus ꝛc. q꞉ x̄p̄s in cruce ꝑcuſſus fuit vſqꝫ ad cor in dextro latere lācea. vt habeē Jo. xix. ꝑ quatuor aūt angulos crucis itelligi poſſūt q̄tuor virtutes quas nobis x̄p̄s i cruce pēdēs oſtēdit. ſ. patiētia. obediētia. humilitas ꝛ charitas. de q̄b⁹ loquēs Ber. ſup Can. ſermone. lxv. dicit. x̄p̄s in paſſiōe patiē tiā exhibet. humilitatē cōmēdat. obediē tiam implet. charitatē ꝑficit his virtutū quatuor gemmis corona crucis ornaē. eſt eīm ſuperemineās charitas. a dextris

obedíctia.a ſiniſtris patíctia.in ꝓfundo radix virtutū hūilitas. ¶ Quarta pars.

S Equit. Ad illo ḡ die ꝛc. Ubi tangit ꝑuitatē ꝑſequétē crudeli⁹.qđ ꝓbat mortis machinatio pontifices qdē ꝛ phariſei audito a cayphe concilio diffinitiuā dederūt ſniam ſꝫ Chry ſo. Iſta aūt ſnia data ꝫ xp̄m fuit iniqua ꝛ iniuſta. Ex animo. Ex cauſa. Ex ordine. ¶ Prio ex aio qꝛ eā dederāt ꝓpt inidiā. vñ Mat.xxvii.ſciebat eñ ꝙ ꝑ inidiā tradidiſſent eū ſummi ſacerdotes. ¶ Scdo ex cā qꝛ nulla cā iuſta erat mortis ſue. vñ đt pilat⁹ Lu.xxiii. Ecce ego corā vobis interrogās nullā inuenio cām i hoīe iſto ex his in qb⁹ eū accuſatis. ¶ Tertio ex ordine qꝛ ipꝫ nō cōdēnauerūt ſpōte ꝯfeſſuꝫ nec teſtib⁹ deuictū. vñ. Mar. xiiii. Multi eñ falſū teſtimoniū dicebāt aduerſus eū ꝛ ꝯueniētia teſtimonia nō erāt. Qꝛ igit̃ iſti ꝫ xp̄m dederāt iniuſtā ſniaꝫ in die iudicii dicet illꝰ Matt.xxv. Diſcedite a me maledicti i ignē eternū qui paratus eſt diabolo ꝛ angelis eius.

¶ Quinta pars.

S Equit̃. ieſ⁹ ḡ iā i palā ꝛc. vbi tāgit bonitatē declarātē prudenti⁹. qđ ꝓbat doctrinalis abſentatio. xp̄s ſicut bonus magiſter ꝛ paſtor ſciens ſuos diſcipulos ꝑſecutionem paſſuros. vt hꝛ Lu.xxi. Ipe ne deſperēt det eis exēplū ꝙ ipē ḡ ſe abſentauit a ſuis ꝑſecutorib⁹ ita vt ipſi.pro tpe ſuos ꝑſecutores vitarent hic igitur tria conſidera.ſcꝫ.

Diffugiū exemplaritatis confortantis.
Terminum ſecuritatis protegentis.
Collegium ſocietatis condeſcentis.

¶ Quātū ad primū đt.ieſus ergo iā ꝛc. Ubi Chryſo. Cū cōſiliū cōgregauerunt principes ꝛ phariſei vt occiderēt ieſuꝫ. ipē cauti⁹ ſe obſeruās nō vltra cū fiducia cōuerſabat̃ cū iudeis. ¶ Quantū ad ſcđꝫ đt. Sꝫ abijt ꝛc. xp̄s igit abſentēs ſe a iudeis iuit ad locū deſertū:nō ad locū populoſuꝫ ne forte ꝛ ipſi materiā acciperēt vt ip̄m ꝑſequerēt̃. ꝛ ſic in loco deſerto quiet⁹ morarent̃. vñ Orig. nō ad aliā ciuitatē abijt populatā ſꝫ ad quādā remotā. ¶ Quātū ad tertiū dic. ꝛ ibi morabat̃ cū diſcipulis ſuis:diſcipuli enim ſicut obedientes ꝛ reuertētes xp̄o erāt ſocietas cōdeſcēdēs ad habitādū cū eo:ꝛ idō xp̄s libēter habitabat cū illis. Ideo đr Jo.vi. Abijt ergo ieſus in mōtē.ꝛ ibi ſedebat cū diſcipulis ſuis. Moralr̃ aūt loquēdo dicere poſſum⁹ ꝙ ꝑ iudeos xp̄m ꝑſequētē intelligi poſſunt mali homines bonos ꝑſequētes ſiue vitia et pctā ḡ incēſant̃ hoīes ꝑſequūtur:vt quilibet dicere poſſit cū pš. Multiplicati ſunt ḡ tribulāt me a teſtimoniis tuis nō declinaui. vidēs ḡt hō ſe fortiter ꝑſeq̄ debet fugere ad deſertū pnīe ꝛ inimicos ꝓ viribus deuitādo. Signāter aūt đr ꝙ vadēs in deſertū morabat̃ in ciuitate effrē qui interꝑtat̃ fertilitas. qꝛ lꝫ ſtatus pnīe inſtar deſerti ſit aſꝑ tñ reuera eſt fertilis: qꝛ ꝑ pnīaꝫ regnū acq̄rit̃ ſempiternū iux qđ xp̄s dic. Mat.iiii. pnīaꝫ agite appropinquabit regnū celoꝝ. Ad quod regnū.

¶ Sabbato dñice.v.i.xl. Sermo.xxxii.

C Ogitauerunt aūt pricipes ſacerdotū. vt Lazaꝝ interficerēt ꝛc. Jo. xj. Qꝛ ſꝫ Augu. inuiſa diligere poſſum⁹ icognita nequaq̄. ex ḡ apparet ꝙ nihil amat̃ niſi cognitū:cōueniēs eſt vt res precioſa ꝛ vtilis cognoſcat̃:vt ſic cognita ſi ſit abſens deſideretur. ſi vero p̄ſens honoretur. lꝫ aliqui maliuoli ex his accēdātur ad inuidiam in quibus diſplicet omne bonū. Quia igit̃ xp̄s p̄cioſus fuit in ſe qꝛ teſte cēturione. Uere fili⁹ dei erat iſte. Matthei.xxvii. fuit etiā nobis vtilis qꝛ noſter ſaluator. cōueniēs fuit ꝙ manifeſtaretur hominib⁹ vt deſideriis poſſet interi⁹ ꝛ exteri⁹ honorari. Hāc aūt manifeſtationē pr̄ ꝛ ſp̄ūſſctūs fecerūt i baptiſmo. vt hꝛ. Mat.iii. In hoc etiā euāgelio dicitur ꝙ vox patris venit de celo dicēs. et clarificaui ꝛ iterū clarificabo. hanc autē manifeſtationē fecerāt opera miraculoſa ḡ fecit ſicut mundare leproſos curare alias infirmitates varias reſuſcitare mortuos et ſpecialr̃ quatriduanū Lazarū cuius memoria in hoc euāgelio recolit̃ qđ fuit materia inidie malis ꝛ ipſis. bonis aūt tā iudeis ḡ gētilib⁹ reuerentie ꝛ honoris. Unde ipſe dicebat Jo.x.

332

Opa q̃ ego facio in nõie pr̃is hec teſti-
moniũ p̃hibẽt de me. vt ſm Aug. Dent
xp̃o teſtimoniũ facta nõ vba. In hoc igit̃
euãgelio beatus Jo. quatuor tangit ſcʒ.
Perſequẽtiũ malignitatẽ inuidioſam.
Obſequentiũ feſtiuitatem gaudioſam.
Adherentium ſedulitatem amoroſam.
Conteplantium veritatem luminoſam.
¶ Primũ pbat anim⁹ cõcitat⁹. ſcðm oc
curſus adunat⁹. tertiũ affect⁹ demõſtra
tus. quartũ effectus nũciat⁹. Primũ in
prin. ſcðm ibi. in craſtinũ autẽ ꝛc. tertiũ
ibi. Erãt aũt gentiles ꝛc. quartũ ibi. nũc
anima mea ꝛc. ¶ Prima pars.

QUantũ ad p̃mũ. vbi tãgit ꝛc.
qđ pbat ꝛc. dicit. Cogitauerũt
ꝛc. Nam hoĩes inuidi aliũ p
ſperare vidẽtes deĩciuntur
in animo. ꝛ querũt poſſeten⁹
ipſi⁹ famam extinguere ipm ꝛ alios ſue
fame cauſa malignius pſequẽdo. Quia
igit̃ pncipes ſacerdotũ videbãt q̃ p la-
ʒarũ ſuſcitatũ xp̃s erat famoſus in pplo
determinauerũt laʒarũ inteficere inui-
dia cõcitati. hic igitur duo cõſidera ſcʒ.
Intentionem deprauatam.
Occaſionem allegatam.
¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit. Cogitauerunt
ꝛc. Cũ eĩm pnceps ſacerdotum ex reſu
ſcitatiõe laʒari debuiſſent ipʒ extollere
tñ ſicut maligni pſecuti ſunt nõ ſolũ ipʒ
ſed ꝛ laʒarũ reſuſcitatum a mortuis vt
ſic fama miraculi deleret̃: de quib⁹ dñs
Hiere. ij. Cogitauerũt ſup me ↄſilia. dicẽ
tes. venite mittam⁹ lignũ in panẽ ei⁹. ꝛ
eradam⁹ eũ de terra viuentiũ. ꝛ nomen
ei⁹ nõ memoret̃ ampli⁹. Sʒ q̃ hoc cogi-
tauerũt excecauit eĩm illos malitia eoꝝ
Sap. ij. ¶ Quantũ ad ſcðm dicit. Multi
p illũ ꝛc. Nã hoĩes videntes miracula
que faciebat xp̃s ꝛ ſpecialit̃ qñ viderũt
q̃ reſuſcitauit laʒarũ q̃triduanũ credi-
derũt in xp̃ʒ. qđ tñ diſplicebat pncipib⁹
ſacerdotũ. Vñ Joã. xi. Multi ex iudeis
q̃ venerãt ad mariã ꝛ marthã ꝛ viderãt
q̃ fecit crediderũt in eũ. ¶ Scðã ps.

SEquit̃. In craſtinũ autem ꝛc.
vbi tãgit obſeq̃ntiũ: feſtiuita
tem gaudioſam. qđ pbat oc-
curſus adunat⁹ ppter opa in
dicatiua magne potentie dʒ
operãtib⁹ honor exhiberi. Qr igit̃ xp̃s
laʒarũ reſuſcitauit a mortuis. qđ q̃dẽ di
uulgabat̃ a turbis. hinc eſt q̃ viſo tanto
miraculo maximã potentiã declarãtẽ:
xp̃s merito debuit honorari. Qr vo in-
uidi de bono alteri⁹ inuidẽt iõ qñ vidẽt
honorẽ exhiberi alicui forti⁹ ↄtriſtãt̃ et
ſm hoc hic tria poſſum⁹ ↄſiderare ſcʒ.
Deuotorum proceſſionem.
Populorum cõmendationem.
Inuidorum obſtinationem.
¶ Quãtum ad p̃mum dicit. In craſtinũ
ꝛc. in pceſſiõe quidẽ facta ieſu vel xp̃o
fuerũt tria. ſ. ppl's occurrẽs xp̃s ſuſci-
piens. ꝛ apoſtolicus cetus hoc videns.
Scðm hoc hic tria conſidera ſcʒ.
Ex parte ppli. modum feſtiualem.
Ex parte xp̃i actum exemplarem.
Ex parte cet⁹ ap̃lici defectũ ſcientialẽ.
¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit. In craſtinũ ꝛc.
qñ eĩm dñs aliq̃s dign⁹ reuerẽtia venit
ad locũ aliquẽ hoĩes illi⁹ loci occurrũt
ei ſolẽnit̃ ipm factis magnificis ꝛ vbis
pacificis honorãdo. ꝛ ſʒ hoc h̃ tria cõſi
Aduentum nũciatum. [dera ſcʒ.
Obſequium demonſtratum.
Preconium proclamatum.
¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit. In craſtinũ ꝛc.
Sicut eĩm dr̃. Jo. xij. añ ſex dies paſce ve
nit ieſus in bethaniã vbi fecerũt ſibi ce
nã ꝛ martha miſtrabat. ꝛ laʒar⁹ quẽ ſu-
ſcitauerat erat vn⁹ ex diſcũbẽtib⁹ cum
xp̃o: in craſtinũ aũt venit ieſus hieroſo
lymã ꝛ notũ factũ fuit turbis q̃ venerũt
ad diẽ feſtũ. vt ſic dicere potuerint illud
Joſ. ix. Audiuim⁹ famam potentie tue.
Quãtũ ad obſequiũ demõſtratũ. dr̃ Ac-
ceperũt ramos arboꝝ ꝛ palmarũ pceſſe
runt obuiã ei. ſignũ q̃dẽ demonſtratiuũ
eſt reuerẽtie qñ q̃s vadit pacifice obuiã
alicui veniẽti. Qr igit̃ turba qñ cognos
uit xp̃m veniẽtẽ hieroſolymã exiuit ob-
uiã ſibi demõſtrauerũt honorẽ ꝛ reuerẽ
tiã quã habebãt ad ipm vt de ipis dici
potuerit illud Eccli. xxv. Dolces ſenſati
obuiabãt illi. Dr aũt q̃ cũ ramis palma-
rũ obuiauerũt xp̃o vbi myſtice loquẽdo
dicit Aug. Rami palmaꝝ laudes ſunt ſi
gnificãtes victoriã qua erat dñs mortẽ
moriendo ſuperatur⁹ in triumpho crucis
de diabolo mortis pncipe triũphatur⁹.

Loquēdo vo moralr poſſum⁹ dicere q̄
ſi volum⁹ xp̄o digne obuiare debemus
ramos palmaꝝ portare p̱ victoriā oim
vitioꝝ vt q̄lꝫ poſſit dicere illō Job.xxix.
Sicut palma mltiplicabo dies.i.in ope
rib⁹ virtuoſis. ¶ Quantū ad p̄coniū p̱
clamatū dicit.ꝛ clamabāt oſanna. Nā hō
petēs ab alio bñficia dꝫ ſibi honorē de
bitū exhibere vñ hic duo conſidera ſcꝫ.
Suffragium neceſſarium poſtulatum.
Honorem debitum annunciatum.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. oſāna. Nā oſan
na.i.ſalus obſecro qđ idē eſt qđ ſaluifi
ca.ꝛ ſic eſt vbū. hoc aūt ſalu⁹ erat ſuffra
giū neceſſariū hoi. poſtulare debemus
dicēdo cū p̄s. Saluū me fac de⁹ qm̄ in
trauerunt aq̄ vſqꝫ ad aiam meā. ¶ Quā
tum ad honorē debitū annūciatū dicit.
Benedictus qui venit in nomine dn̄i ꝛc.
vbi annunciāt honorem duplicem ſcꝫ.
Sanctitatis eminentis.
Dignitatis excellentis.
¶ Quātum ad p̄mū dicit. bn̄dict⁹ q̄ ve
nit in noie dn̄i ꝛc. Nā nulli ꝓprie ꝯuenit
bn̄dictio niſi rōne ſctitatis ꝛ bonitatis
in ipſo. Qꝛ vo xp̄s erat bon⁹ ꝛ ſanct⁹: iō
cōuenienter benedici debuit ꝛ laudari
de q̄ dixit Elizabeth virgini marie Luc.
j. Bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. ¶ Quātū
ad honorē dignitatis excellentis dicit.
rex iſrael. Nā iudei a romanis oppſſi ꝛ
ſolūmō ſenſum accipiētes ſcripturaꝝ
ſm l̄ram legentes in diuerſis locis ſcri
pture ꝓmiſſuꝫ fuiſſe ſaluatorē ꝛ regē: iu
xta illud qđ ꝓphetauit Eſa.di. Exo.xxx
viij. Dn̄s enīꝫ iudex nr̄ dn̄s rex noſter.
dn̄s legifer noſter ip̄e veniet ꝛ ſaluabit
nos. crediderūt iſtū regē ſm Theo. miſ
ſum eſſe magne dignitatis ꝛ excellētie
ꝛ aliqn̄ hr̄e cōmunē vſum qui liberaret
eos de manib⁹ romanoꝝ. Nā qꝛ videbāt
xp̄m multa facere q̄ cōem naturā hoim
videbātur excedere credebant ip̄m eſſe
regē illū ꝓmiſſum in lege. vt ſic dicere
potuerit eis qn̄ ierunt obuiā xp̄o illud.
j. Regū. xij. Ecce nunc rex gradiet ante
nos. ¶ Quātū ad actum exēplarē reſpe
ctu xp̄i dicit. inuenit ieſus aſellū. ꝛc. qn̄
eīm actus aliq̄s cōfirmat p̱ ſcripturam
autenticam tunc habet autoritatem ma
iorem. ꝛ ideo chriſtus in actu ſuo dans
nobis exēplum ip̄m confirmat per ꝓ
phetiam. vnde hic duo conſidera ſcꝫ.
Humilitatis oſtenſionem magiſtralem.
Veritatis confirmationem ꝓphetalem.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. ꝛ inuenit ꝛc. Exē
plū quidē magne hūilitatis fuit qn̄ xp̄s
rex magn⁹ ꝛ dn̄s nō venit in eq̄s ꝛ curri
bus nec eq̄tare voluit: ſꝫ aſinare. Unde
Theo. Quō dn̄s venerit oſtēdit euāge
liſta. ſubdens ꝛ inuenit ieſus aſellū ꝛ ſe
dit ſup̱ eū. Spūaliter aūt loquendo xp̄s
ſup̱ aſinā ſedit ꝛ pullū ad deſināďū q̄ ad
ſaluāďū oēs venerat tā iudeos q̄ onus
legis portauerant ſignatos p̱ aſinā q̄ dꝫ
portauerat baſtū q̄ etiā gētiles q̄ nullū
iugū ſcripture legis habebāt. p̱ pullū in
domitū deſignatos. ꝛ ſm hoc vr̄ q̄ prius
ſup̱ aſinā ſederit. ꝛ poſtmodū ſup̱ pullū:
qꝛ pri⁹ iudeis legē habentib⁹ viā ſalu
tis ꝓponit poſtmodū gētilib⁹: de quib⁹
loquēs apl's Act. xiij. dicit vobis p̄mū
oportebat loq̄ vbū dei. ſꝫ qm̄ repuliſtis
illō indignos vos iudicaſtis eterne vi
te ꝛ ecce cōuertimur ad gētes. ¶ Quā
tū ad veritatis cōfirmationē ꝓphetaleꝫ
dicit. Sicut ſcriptū eſt. Noli timere ꝛc.
Nā ad ꝯfirmandū ꝓphm dn̄i legit dn̄m
veniſſe zach. ix. Exulta ſatis filia ſyō. i.
hierlm. Jubila filia hierlꝫ. Ecce rex tu⁹
venit tibi māſuetus iuſt⁹ ꝛ ſaluator. ip̄e
paup̱ ꝛ aſcendens ſup̱ aſinā ꝛ ſup̱ pullū
aſine. ſed euangeliſta non curans de v
borum ſimilitudine dicit. Noli timere:
vbi ille dixit exulta filia. euangeliſta au
tem dicit. Ecce rex tuus venit tibi: hic
ſpiritualiter tria tangit ſcilicet.
Excellentiā nobilitatis ſumme.
Beniuolentiam familiaritatis chare.
Diligentiam ſedulitatis magne.
¶ Primo tāgit excellentiā nobilitatis
ſumme. cū dicit rex. Nam qꝛ rex grad⁹
nobilitatis eſt ꝛ excellētie. ꝛ xp̄s rex nō
minat: datur nobis intelligi q̄ ipſe eſt
nobilis ꝛ excellētie ſumme. Nā ip̄e rex
ſumm⁹ eſt cui militant exercitus ange
lorū in celo ꝛ cetus electoꝝ in mundo:
de quo admiratiue dꝛ Job. xxv. Nunq̄d
eſt numer⁹ militū eius. q.d. nō. Nam ſi
cut ſolummodo de angelis dꝛ Dan. vij.
Milia miliū miniſtrabant ei. vt merito
dici poſſit de ip̄o illō Eccli. j. Un⁹ eſt al

tiſſim⁹ creator oim. oṗs rex potēs ⁊ me tuēd⁹ nimis. ſedēs ſup thronū illius ⁊ dñans de⁹. ¶ Scḋo tāgit beniuolētiam familiaritatis chare. cū ſubdit tu⁹. Nā qꝛ rex iſte dꝛ tu⁹. i. hūano gñi dat⁹ hinc eſt ꝙ daī nobis intelligi ꝙ iṗe familiaris ē ⁊ beniuolētia chare: qḋ cognoſcēs beat⁹ Joānes dicit Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitū daret vt ois ꝗ credit in eū non pereat ſꝫ habeat vitā eternā. ¶ Tertio tāgit diligētiā ſedulitatis magne. cū dicit. venit. Nā iſte rex ſic magnific⁹ ⁊ nobis familiaris fact⁹ ad nos veniſſe dꝛ in effectū ſedulitatis ⁊ diligentie magne. vnde ipſe venit.
Ut lux itellectū illuminās ſua claritate.
Ut ignis affectū iſlāmās ſua charitate.
Ut virt⁹ effectū corroborās ſua viuacitate
¶ Primo venit vt lux itellectū illuminās ſua claritate. Nā ꝫm de ipſo dꝛ Jo. j. Erat lux vera ꝗ illuminat oēm hoiem veniētē in hūc mūdū. qḋ cognoſcēs ṗs. dicebat. da mihi intellectū ⁊ ſcrutabor legē tuā ⁊ cuſtodiā illā in toto corde meo. cui rñdet xp̄s in ṗs. Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te. Scḋo te ignis affectū inflāmās ſua charitate. Nā de ipo dt Moy. populo Deut. iiij. Dñs de⁹ tu⁹ ignis cōſumens eſt deus emulator. ⁊ iō Ro. v. Charitas dei diffuſa eſt in cordib⁹ vr̃is ꝑ ſpm̄ſanctū ꝗ dat⁹ eſt vobis. ¶ Tertio venit vt virt⁹ affectū roborās ſua viuacitate vn̄ de ipſo ṗs. Deus noſter refugiū ⁊ virt⁹ adiutor in tribulatiōib⁹ ꝗ iuenerūt nos nimis. qḋ cognoſcēs Eſa. dicit Eſa. xij. Ecce de⁹ ſaluator me⁹ fiducialr̄ agā ⁊ nō timebo. qꝛ fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ fact⁹ eſt mihi in ſalutē. qꝛ igiť ſic xp̄s ad nos venit inſtar iudeoꝝ debem⁹ ipm̄ laudare dicentes bñdict⁹ ꝗ venit in noīe dñi. Nā ipm̄ debemus bñdicere. ¶ Primo in oīb⁹ locis ꝓpter imenſam potētiā maieſtatis. d. cum ṗs. In omni loco dñationis eius bñdic aīa mea dño. ¶ Scḋo in oībus horis ꝓpter cōtinuā influentiā poteſtatis: ꝓpť qḋ cuilꝫ dꝛ Tob. iiij. Omni tēpore bñdic deū ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat et oia ꝯſilia tua in ipo ꝑmanēt. ¶ Tertio in oīb⁹ modis ꝓpter infinitā influētiā bonitatis. iuxta illḋ qḋ poſt multa recepta bñficia dixit angel⁹ Raphael Tob. ⁊ filio ſuo. Uos āt bñdicite deū ⁊ enarrate oia mirabilia ei⁹ ipꝫ bñdicite ⁊ cātate ei. Tob. xij. ¶ Quātū ad defectū ſciētialē ex ṗte cet⁹ aplīci dic̄. hoc nō cognouerūt ⁊c. diſcipuli añ aſcenſionē ⁊ reſurrectionē xp̄i ad patrē ꝑ quā fuit glorificatus nō habuerāt ſpm̄ſctm̄ in abundātia ⁊ iō non oia ꝗ fiebāt circa xp̄m clare cognoſcebāt. Nā dꝛ Jo. j. In mūdo erat ⁊ mūdus eū nō cognouit. Sed poſtꝗ xp̄s fuit clarificat⁹ ⁊ miſit ſpm̄ſctm̄ illa clari⁹ cognouerūt. Unde Chryſo. videant euāgeliſte ſapiētiā. ⁊ nō verecūdāt priorē ignorantiā diuulgare. ¶ Quantū ad ſcḋm dicit. teſtimoniū ꝗ ꝑhibebat turba ⁊c. Nā turba deuota ꝗ viderat oculis ꝓpriis lazarū mortuū ⁊ reſuſcitatū a xp̄o diuulgabat iſtud miraculū ex ꝗ ſimplices ⁊ bōi hoies mouebāt ad honorādū xp̄m. ⁊ iō ſibi veniēti hieruſalē ſolenniť occurrerūt. de ꝗbus potuit dicere illud Jo. xv. Uos teſtimoniū ꝑhibebitꝭ de me qꝛ ab initio mecū eſtis. ¶ Quātū ad tertiū dt. phariſei āt dicebāt ad ſemetipos ⁊c. phariſei ꝗdē ſicut inuidētes xp̄o. videntes mltitudinē hoim ipꝫ ſequētiū dicebāt ſe nihil ꝓficere niſi inficerēt xp̄m. ex ꝗ ptꝫ ꝙ aliꝗ xp̄m laudabāt ⁊ aliꝗ in ſuis opib⁹ detrahebant. vn̄ Aug. turba turbauit turbā que etiā inuidet tota turba quia poſt eū abiit mundus per quem factus eſt mundus. ¶ Tertia pars.

Equiť. Erāt aūt gētiles ⁊c. vbi tangit ſedulitatē adherētiū amoroſā. qḋ ꝓbat effectū demōſtratū. Qꝛ eni gētiles ꝗ venerāt ad feſtum paſce xp̄m deſiderabāt videre. h̄ exp̄mūt diſcipulis xp̄i vt ipſis mediātib⁹ poſſint qḋ deſiderāt obtinere familiares alicui⁹ dñi debēt eē curiales petētib⁹ ab eis acceſſū ad dñꝫ ſuū ꝓcurare. dñs vo dꝫ benigni⁹ ipos recipe paternalr̄ iformādo vt dicē poſſit petētib⁹ illud ṗs. Accedite ad eū ⁊ illuminamini ⁊ facies vr̄e nō ꝯfūdēť: ⁊ ſcḋꝫ hoc hic ꝗtuor poſſum⁹ ꝯſiderare. ſ.
Petitionem deuotionis digne.
Interceſſionem curialitatis magne.
Condeſcēſionem benignitatis ſumme.
Informationem vtilitatis bone.
¶ Quātū ad p̄mū dicit. erāt aūt gētiles

ꝛc.vbi duo ꝯſidera.ſ. Deuotiõis obſe
quiũ.Interceſſiõis ſuffragiũ ¶ Quãtũ ad
p̄mũ dr.erãt aũt ꝛc.tẽplũ q̃d ſalom̃.qđ
erat in hierl̃m famoſum ⁊ in magna re
uerẽtia fuit toti mũdo intãtũ ꝙ in feſti
uitatib' iudeoꝝ nõ tm̃ ipſi ſꝫ etiã multi
de gẽtilib' veniebãt.Jmminẽte igiẗ fe-
ſto paſcatis multi gẽtiles venerãt hiero
ſolymã vt adorarẽt in tẽplo.Aliq̃ igitur
de iſtis gẽtib' deſiderabãt xp̄m videre
q2 ipſi' famã audierãt de ſuis magnis
miraculis ſpecialr̃ de lazaro ſuſcitato
vt cõpleretũ fuerit figuratiue illud qđ de
ſalomõe dr.ij.paral.ix.Qđ oẽs reges
terre deſiderabãt videre faciẽ ſalomõis
vt audirẽt ſapientiã quã dederat de' in
corde ſuo.¶ Quãtũ ad interceſſiõis ſuf-
fragiũ dicit.hi ergo acceſſerũt ad phi-
lippũ ꝛc.Ubi ſciẽdũ ſm aliquos ꝙ q̃ de
ſiderabãt xp̄m videre erãt ꝓſeliti con-
uerſi ad ritũ iudeoꝝ:de q̃b' dicit Chryſ.
Prope exiſtẽtes de cetero vt ꝓſeliti fie-
rẽt fama igiẗ xp̄i audito volũt eũ videre
¶ Quãtũ ad ſcđm dicit.venit philipp'
ꝛc.beatus igiẗ Andreas p̄mus fuit vo-
catus a xp̄o ad gradũ apoſtolat' q̃ voca
tus idicauit ſimoni fratri ſuo quẽ addu
xit ad xp̄m in craſtinum. inueuit ieſus
philippũ ⁊ vocauit eum:vt hr̃.Jo.i.Q2
igiẗ andreas fuit prius vocatus q̃ phi
lippus.fecit ſibi philipp' reuerẽtiã no
tificãdo ſibi petitionẽ quã petebãt gẽti
les.q2 ſimiliẗ a xp̄o audierat.Matt.x.in
viã gentiũ ne abieritis ad ignaros ſer-
monis.d.Uidẽs ꝙ ignorãtes ip̄m erant
gẽtiles noluit apđ xp̄m ſol' introducere
ſed fuit cõſultus Andreã ⁊ tũc pariter
rogauerũt.vñ Chryſo.Philippus dixit
andree q̃ſi p̄ori exiſtẽti.audierat em̃ in
viã gentiũ ne abieritis ꝓpterea cum di
ſcipulis cõmunicãs cũ magiſtro refert.
¶ Quãtũ ad tertiũ dicit.ieſus autẽ re-
ſpondit ꝛc.chriſt' quidem ſciens immi
nere tẽpus ſue paſſionis reſurrectiõis
aſcenſionis in q̃bus clarificat' eſt.ideſt
clar' fact' ad quã glorificationẽ ſeq̄baẗ
cõuerſio gentilium. occaſione accepta
de deuotione gentiliũ q̃rentium videre
ipſum tempus ſue glorificatiõis proxi-
mũ futurũ annunciat dans intelligere
ꝙ ſi tunc ipſum gentiles querebant am

plius ip̄m q̃rerent cum eſſet glorificat'
ſm Augu.Q2 igitur tunc ipſum gentis
les videre querebant ſed q2 erãt in po-
ſterũ crediturí.¶ Quãtum ad quartum
dicit.Amen amen dico vobis ꝛc.aliq̃s
em̃ volens aliũ inducere vt ip̄m in acti
bus ſuis ſequaẗ.debet ſibi modũ ſuum
quẽ habet oſtendere vt ſic videat ſi põt
ipſum cũ difficultate vel facilitate imi-
tari.chriſtus igitur volens diſcipulos
ſuos inducere vt ip̄m ſeq̃rentur p̄dicit
eis modũ ſue mortalitatis vt ſciãt qua
liter habeãt eũ ſeq̃:quẽ etiã modũ oſtẽ
dit eis Luce.ix.Qui vult poſt me veni-
re abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucẽ ſuã
⁊ ſequaẗ me.hic igiẗ duo conſidera ſcꝫ.
Actum paſſionis oſtenſum.
Actum immitationis ſuaſum.
¶ Quãtũ ad p̄mũ dicit.Amen amẽ ꝛc.
Nã q2 xp̄s dixerat ſe clarificaturum ne
forte aliq̃s dubitaret de mõ.hinc eſt ꝙ
iſtũ modũ ſub typo rei tẽporalis oſtẽdit
d.ꝙ ſicut granũ frumenti nõ fructificat
niſi moriaẗ.ſic nec fili' clarificabitur ni
ſi poſt mortẽ ſuã.nam ſm Bedã.Jpſe ex
ſemine patriarcharꝫ in agro hui' mun
di ſeminat'.i.incarnatus vt eum moriẽ
do cũ multiplicatione reſurgeret.ſolus
mortuus eſt cũ multis ſurrexit.chriſtus
autẽ per mortem ſuam quadruplicem
attulit nobis fructum ſcꝫ.
Deſtructionẽ potentie impugnantis.
Delectionem macule deformantis.
Jnfuſionem gratie viuificantis.
Collationem glorie quietantis.
¶ Primo p mortẽ xp̄i habemus fructũ de
ſtructiõis potẽtie impugnãtis.Nã dia
bolus tanq̃ hoſtis hũani generis nos
impugnat aſſidue volẽs nos inducere
ad peccatũ vñ.j.Pe.ij.Aduerſarius vr
deẽ diabol' tanq̃ leo ꝛc.de cui' potẽtia
dr Job.xlj.Non eſt poteſtas ſup terram
q̃ cõpareẗ ei q̃ factus eſt vt nullũ time-
ret.iſtã aũt impugnãtem potentiã xp̄s
p ſuã mortẽ deſtruxit vt ſic iuxta heb.ij.
p mortẽ deſtrueret eũ q̃ habebat mor-
tis imperiũ.i.diabolũ.⁊ liberaret eos q̃ ti
more mortꝫ p totã vitã obnexii.¶ Scđo
habemus p mortẽ xp̄i fructũ delectiõis
macule deformãtis.Nã culpa maculaẗ
alam hois ⁊ eã deo exoſaꝫ reddit. vnde

ale peccatrici dr dñs Hier.ij.Maculata es iniquitate tua corã me.hãc aũt maculã ſiue culpã xp̄s nobis p mortẽ ſuaʒ remiſit.nã iuxta illud Eph.j.Ipe eſt i quo habem⁹ redẽptionẽ p ſanguinẽ ipſi⁹ remiſſionẽ peccatoꝝ.vnde.j.Pe.ij.xp̄s ſemel p peccatis nr̄is mortu⁹ eſt.iuſt⁹ p iniuſtis vt nos offerret deo mortificatos quidem carne viuificatos autẽ ſpiritu.

¶ Tertio p mortẽ xp̄i habem⁹ fructum infuſiõis gratie viuificãtis.Nã ſicut hõ pter peccatũ dr ſpũaliter mortuus.iuxta illud Jac.j.Cõcupiſcẽtia cũ cõceperis parit pctm:peccatũ vo cũ cõſummatũ fuerit generat mortẽ.ſic propter ſpiritusſancti grãm.dr hõ viu⁹ iuxta illud Jo.vj.Spũs eſt q̄ viuificat caro autẽ nõ pdeſt quicq̄.hãc autẽ viuificãtẽ gratiã habem⁹ p mortẽ ipſi⁹ vñ Gal.Viuo ego iã nõ ego.viuit ergo in me xp̄s.qđ autẽ nũc viuo in carne in fide viuo filij dei q̄ dilexit me ⁊ tradidit ſemetipm pro me.

¶ Quarto p mortem chriſti habem⁹ fructũ glorie quietãtis.Nam in hoc mũdo quietẽ pfectã habere nõ poſſum⁹.vnde Aug.Feciſti nos dñe ad te venire ⁊ inquietũ eſt cor nr̄m.donec quieſcat in te. Sʒ qñ in gloria padiſi deũ videbim⁹ ⁊ ſibi ↄiũcti pfecte erim⁹.tũc erit deſideriũ nr̄m cõpletũ.vñ Ps.Satiabor cũ apparuerit glĩa tua.hãc autẽ quietẽ ⁊ gloriaʒ habem⁹ p mortẽ xp̄i.⁊ hoc eſt qđ ↄfortãs nos apls dr.Hebr.x.habẽtes itaqʒ frẽs fiduciã in introitu ſctõꝝ in ſanguine xp̄i. quã initiauit nobis viã nouã ⁊ viuẽtẽ p velamẽ.i.carnẽ ſuam.vt de eo poſſimus dicere illud Theſ.ij.vocauit nos in regnũ ſuũ ⁊ gloriã.Propter igr̄ iſtos multiplices fruct⁹ quos ↄſequimur ex morte ⁊ paſſiõe xp̄i pt ipſe dicere illđ Eccli. xxiiij.Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatẽ odoris ⁊ flores mei fruct⁹ honoris ⁊ honeſtatis.¶ Quãtũ ad actũ imitationis ſuaſum dr.qui aiam ſuã ⁊c.duo eniʒ ſunt inter alia que inducunt aliquem vt aliuʒ ſollicite imitetur.ſcʒ

Amor inclinans.
Premium alliciens.

¶ Et ſecundum hoc inter alia particulariter tria conſidera.ſcʒ

Affectum viſceroſum.
Obſequium virtuoſum.
Premium glorioſum.

¶ Quãtũ ad primum dicit qui amat ⁊c. Nã p animã intelligit vita.amor ⁊ odiũ. Vita hois dupliciter poteſt cõſiderari.

¶ Primo q̄ hõ amet vitã ſuam in tantuʒ q̄ nollet eã exponere morti p xp̄o ſʒ potius vitã ſuã ſeruare.talis amor eſt malus ⁊ ecõuerſo.q̄ hõ ſic vitã ſuã odiat q̄ pro xp̄o nõ timet mortẽ ſubire.iſtud odiũ eſt bonũ.Alio modo q̄ hõ amet vitã ſuã ita q̄ nõ curet de vita eterna.⁊ iſte male amat ⁊ ecõtrario qui vitã iſtam temporalẽ odit ⁊ deſpicit pter vitã eternam iſte bñ odit.⁊ ſic iſtis duob⁹ modis amãdo pdit ⁊ odiẽdo cuſtodit.Signãter autẽ dixit xp̄s.q̄ odit aiam ſuã in hoc mundo nõ autẽ dixit q̄ odit ſimpliciter ſine additiõe.qꝛ vita hois in hoc mũdo ſignata p aiaʒ eſt plena multis miſeriis ⁊ diuerſis periculis:⁊ hic eſt q̄ pri⁹ hõ deberet eligere diſſolutionẽ aie a corpore q̄ī in ipo viuere exemplo apli dicẽtis Eph.j.Cupio diſſolui ⁊ eſſe cũ xp̄o.Nã ſicut ibidẽ dr.mihi viuere xp̄s eſt mori lucrũ cuius cãʒ aſſignãs dr.Ro.vij.Video aliã legẽ in mẽbris meis repugnãtẽ legi mentis mee ⁊ captiuãtẽ me in lege peccati q̄ eſt in mẽbris meis.⁊ ſuſpirãs ſubdit Infelix ego hõ quis me liberabit de corpore mortis hui⁹.Moraliter aũt dr Chryſo.Amat aũt aiam ſuã in hoc mũdo q̄ deſideria ei⁹ incõuenictia facit.odit autẽ eã qui nõ concedit ei noxia concupiſci.

¶ Quantũ ad obſequiũ virtuoſum dr.q̄ mihi miniſtrat ⁊c.Nã de rõne boni ſeruitoris ⁊ miniſtri eſt.q̄ ſit ſollicit⁹ fidelis ⁊ aſſidu⁹.¶ Quantũ ad primũ dr.qui mihi miniſt.¶ Quãtũ ad ſcđʒ dr.me ſequatur.¶ Quãtũ ad tertiũ dr.⁊ vbi ego ſum illic ſit ⁊ miniſter me⁹.ſed qua vtilitate hoc fiat dr Aug.Sʒ quo fructu qua mercede ſequit̄ ⁊ vbi ſuʒ ego illic ⁊ miniſter me⁹ erit:grat⁹ eĩ amat opis quo miniſtrat.illi preciũ ſit eſſe cũ illo.qđ intelligẽdũ eſt nõ quantum ad localẽ habitationẽ ſed q̄tum ad glorie participationẽ.⁊ ideo in his verbis xp̄s tria tangit.ſcʒ

Sedulitatem obſequij complacentis.
Acerbitatem ſupplicij promerentis.
Jocunditatem premij quietantis.

¶ Quantū ad primū dr.qui mihi miniſtrat.miniſtrare xpo eſt facere ſibi obſequiū cōplacēs.ad iſtud aūt obſequium hortat nos apl'us Ro.xij.Obſecro vos p miam dei vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuētē ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū vr̄z.Uer⁹ aūt miniſter dz eē.
Innocens ſine malicia.
Conſtans ſine fallacia.
Obediens ſine pigritia.
¶ Primo dz eſſe innocens ſine malicia vt ſit ille:de quo dr ps.Innocēs manib⁹ ꝛ mūdo corde.vt de ipſo illud dicat ps. Ambulās in via immaculata hic mihi miniſtrabat.¶ Scđo debet eſſe conſtās ſine fallacia vt poſſit dicere illud qđ dr Eſdras.ij.Eſdre.ix.Ego cōſtās alo fact⁹ ſuz ſz oppitulationē dn̄i dei mei.¶ Tertio dz eſſe obediēs ſine pigritia vt de ipo poſſit dicere dn̄s illud ps.In auditu auris obediuit mihi.talē miniſtrū inſtruit apl's.ij.Ti.iiij.Tu ꝟo vigila in olb⁹ labora opus fac euāgeliſte miniſtrum tuū imple ſobri⁹ eſto.¶ Ubi primo conſidera attentā circūſpectionē cū dr.tu vero vigila vt ſic dicere poſſit illud miniſter xp̄i ꝛ p̄latus illud hiere.iij.Uigilabo ſuper eos vt edificem ꝛ plātem.¶ Scđo conſidera virtuoſam operationē.cum dr in omnib⁹ labora.vnde tali dr.ij.Ti.ij. Labora ſicut bonus miles chriſti ieſu. ¶ Tertio cōſidera ſalubrē exhortatiōez cū dr opus fac euangeliſte cui dr Eſa.xl. Sup montē excelſum aſcēde tu q̄ euāgelizas ſyon exalta in fortitudine vocem tuā qui euāgelizas hieruſalem.¶ Quarto cōſidera ſollicitā gubernationē cū dr. miniſteriū tuū imple.vt ſic ſit inſtar Marthe Luc.x.Martha aūt ſatagebat circa frequēs miniſtrū.¶ Quinto conſidera tēperatā cōſolationē cū dicit ſobri⁹ eſto vn̄ apl's .i.Theſſa.v.Nō dormiam⁹ ſicut ꝛ ceteri.ſed vigilemus ꝛ ſobrii ſimus. ¶ Scđo tāgit acerbitatē ſupplicū promerentis cum dr.me ſequatur.Nam per iſtā ſequelē intelligit auſteritas ꝛ paſſio xp̄i in qua tp̄m imitari debem⁹ ſi volum⁹ eternā premereri.vt quilibet dicere poſſit illud Job.xxiij.Ueſtigia ei⁹ ſecut⁹ ē pes me⁹ viā ei⁹ cuſtodiui ꝛ nō declinaui ex ea.dz hō āt triplicit ſeq̄ xp̄z.ſ. per paupertatē altiſſimā ꝯ auariciam. Per puritatē mūdiſſimā cōtra luxuriā. Per hūilitatē pfundiſſimā ꝯ ſupbiam. ¶ Primo inquā p paupertatē altiſſimā ꝯ auariciā dicēdo cū ps.Paup ſum ego ꝛ in laboribus a iuuētute mea.Scđo p puritatē mundiſſimā ꝯ luxuriā dicendo xp̄o illđ Job.xj.pur⁹ ē ſermo me⁹ ꝛ mūdus ſuz in cōſpectu tuo.¶ Tertio p humilitatē pfundiſſimā ꝯ ſupbiam dicēdo cū dauid.illud.ij.Reg.vj.Ludā ꝛ vilior fiā pluſq̄ fact⁹ ſum ꝛ ero hūilis in oculis meis.¶ Tertio xp̄s tangit iocūditatē p̄mij quietātis cū dr.ꝛ vbi ſum ego illic ꝛ miniſter me⁹ erit.Nā per illud eſſe cum xp̄o intelligit illud iocūde premiū quod cū ipſo participam⁹ in glia.vn̄ dicebat xp̄s ad patrē Jo.xvij.Pater quos dediſti volo vt vbi ſum ego ꝛ illi ſint mecū ꝛ videant deitatem meam quaz dediſti mihi.Xp̄s aūt ſuis miniſtris ipz ſequētib⁹ ſuam p̄ſentiā tripliciter repromittit.ſcz
Ut quietentur feliciter.
Ut epulentur ſuauiter.
Ut exaltentur ſolenniter.
¶ Primo vt quietent feliciter.de quib⁹ dr Luc.xj.pueri mei mecū ſuz in cubili. ¶ Scđo vt epulentur ſuauiter.de quib⁹ Luc.dicit.xxij. Uos eis qui permāſiſtis mecū in tētationib⁹ meis ꝛ ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnū.vt edatis ꝛ bibatis ſup mēſam meā i regno meo.¶ Tertio vt exaltētur ſolēniter.de q̄bus di.j.pe.v.hūiliamini ſub potenti manu dei vt vos exaltet in tēpore viſitationis.¶ Quātum ad p̄miū glorioſum dicit ſi q̄s mihi miniſtrauerit honorifica.eū pater me⁹ ꝛc.Nā honorari a deo idē eſt qđ ab ipo eternaliter p̄miari qđ quidē pmittit olb⁹ honorātib⁹ eū in hoc mūdo ſuis obtēperādo mādatis. iuxta illđ qđ ipe dicit.j.Reg.j.Quicūq3 īquit honorificabit me honorificabo eū q̄ quāt⁹ ſit ille pz ex hoc q̄ de ſuis facit ſuos filios.ꝛ heredes regni ſui ꝛ coheredes xp̄i vt habet Ro.viij.¶ Quarta ps.

Equit.Modo anima mea turbata eſt ꝛc. vbi tangit complacentium veritatez luminoſam. quod probat effect⁹ nūciatus. Inter alia enim que placent deuotis hominibus eſt glo

335

rificatio xpi per quã fuit clarificat9 mũdo q̃ clarificatio fuit etiã nois p̃ris ſui in cui9 noie dt ſe in mũdũ veniſſe ꝛ ip̃m manifeſtaſſe. vñ dt Jo. xvij. P̃r manifeſtaui nomẽ tuũ hoibus quos dediſti mihi de mũdo. hãc autẽ claritatẽ petebat xp̃s vt ꝛ ipſe clarificet p̃rem Jo. xvij. P̃r venit hora clarifica filiũ tuũ. vt ꝛ fili9 tu9 clarificet. ꝛ hãc clarificationẽ ꝑmittit filio ſub admiratiõe turbaꝝ quas xp̃s inſtruit ſʒ ex q̃buſdã dictis incipiũt dubitare. ꝛ ſm hoc hic quatuor poſſumus cõſiderare ſcilicet.

Promiſſionem ſupernalem.
Opinionem popularem.
Declarationem magiſtralem.
Dubitationem literalem.

¶ Quãtũ ad primum dt. nũc aĩa mea ꝛc. Quare eñ p̃r clarificaret filiuʒ fuit filij poſtulatio. vñ hic duo conſidera ſcʒ.

Petitionem ſalutarem.
Reſponſionem liberalem.

¶ Quãtũ ad p̄mũ dt. nũc aĩa mea ꝛc. nã clarificatio quã xp̃s petit fuit ꝑ paſſionẽ ſuã per quã exaltat9 fuit a patre ꝛ nomẽ ei9 ꝑ totũ mũdũ ſolẽniter diuulgatũ Phil. ij. humiliauit ſemetip̃m fact9 obediẽs vſq; ad mortẽ. mortẽ aũt crucis. ꝓpter qđ ꝛ deus exaltauit illũ. ꝛ dedit illi nomẽ: qđ eſt ſuꝑ oẽ nomẽ vt in noie ieſu oẽ genu flectat̃ celeſtiũ terreſtriũ ꝛ infernoꝝ: ꝛ oĩs lingua confiteat̃ q2 dñs ieſus xp̃s in gloria eſt dei patris. Hanc autem ſenſualitas reſpuebat. ſʒ eã acceptabat ex quo placebat patri. ꝛ ſm hoc hic tria poſſumus conſiderare ſcilicet.

Paſſibilis ſenſualitatis timorem.
Intelligibilis perſonalitatis amorem.
Appetibilis ſupernalitatis honorem.

¶ Quantũ ad primũ dt. nũc aĩa mea ꝛc. xp̃s enim exiſtẽs ver9 hõ ꝑmittebat aliquãdo naturã humanã timere mortem ꝛ de ip̃a dolere. ſcʒ tp̃e paſſionis ſue. ſicut alĩs eſurire ꝛ ſitire ꝛc. ꝛ iõ dicit nunc aĩa mea turbata eſt vt dicere potuerit illud P̃s. Anxiatus eſt in me ſpirit9 me9 ꝛ in me turbatũ eſt cor meũ. ¶ Quãtũ ad intelligibilis ꝑſonalitatis amorẽ dt. ꝛ q̇d dicã pater ſaluifica ex hac hora. Nã q̄ꝛdiu intellectualis aĩa eſt ſenſualitati cõiuncta ſibi confederat̃ amore naturali. ſi

biq; cõpatit̃ ꝛ ip̃ʒ appetit a penis ꝛ piculis liberari ꝛ ex iſto amore xp̃s nũc dt q̇d dicã. q. d. q̇d ꝓ ſẽſualitate niſi vt liberet̃ a penis. ꝛ iõ p̃r ſaluifica ex hac hora penã ſcʒ ſubtrahẽdo. ¶ Quãtũ ad appetibilis ſupnalitatis honorẽ dicit. Sʒ ꝓpterea veni in horã hãc. p̃r clarifica nomẽ tuũ. Nã appetit9 rõnalis pl9 dʒ honorare q̇ eſt ſupra naturã. q̄ amare ſenſualitatẽ ad quã naturalr̃ inclinat̃. ꝛ hoc facit qñ neglecto ſenſualitatis amore. voluntati diuine i olb9 ſe ꝯformat. iuxta qđ cũ xp̃s dixiſſet ad p̃rẽ Lu. xxij. P̃r ſi vis tráſfre a me calicẽ iſtũ ſubiungit: verũtñ nõ mea volũtas ſed tua fiat. ꝛ ſm h̄ dicit xp̃s ꝓpterea veni i horã hãc. q. d. nõ ẽ in ſtũ vt liberet ex hac hora paſſiõis ꝛ mortis ſed ꝓpter hãc vt ſcʒ moriar. ꝛ iõ volo mori. ex qua morte. ꝛ paſſiõe tu p̃r clarifica nomẽ tuũ diffundendo noticiam tui nois ꝑ paſſionẽ meã in gẽtib9: qđ quidẽ fuit factũ ſm Chryſo. Quia ꝑ paſſioneʒ nõ ſolũ nomẽ patris diuulgatũ fuit per mũdũ ſʒ etiã nomẽ xp̃i vt verificatũ fuerit illđ Malach. j. Ab ortu ſolis vſq; ad occaſum magnũ eſt nomẽ tuum in gentibus. ¶ Quãtũ ad reſponſionem liberalẽ dicit. Uenit ergo vox de celo ꝛc. Nã ſicut in xp̃o erãt deitas ꝛ humanitas ſic pater eũ clarificauit quãtũ ad vtráq; naturã. Nã quãtum ad deitatẽ ip̃m clarificauit quia ab eterno ipſum clarum genuit. iuxta illđ Sap. vij. Ipſe candor eſt lucis eterne et ſpeculum ſine macula. ¶ Quãtum ad humanitatẽ clarificauit ipſum qñ victor a mortuis reſurrexit: de qua claritate dixit xp̃s diſcipulis iminẽte ſua paſſiõe Jo. xiij. Nũc clarificat9 eſt fili9 hoĩs ꝛ de9 clarificat9 eſt in eo. Si de9 clarificat9 in eo: ꝛ de9 clarificabit eũ in ſemetipſo ꝛ continuo clarificabit eũ. ¶ Quãtũ ad ſcđʒ dicit turba aũt que ꝛc. cã eñ diuerſitatis opinionis fuit de voce iſta in ppl̃o ſm Augu. Fuitq; ſʒ illa vox eſſet dearticulata ꝛ ſignificatiua tñ modicũ durauit. ita q̄ ꝛ i. q̇ nõ intellexerũt ſignificatũ vocis ſʒ nec articulationẽ aliquã. ſʒ ſolũ ſonũ ꝑceperũt: ꝛ iſti dicebãt tonitruũ factũ eẽ. Aliq̇ ṽo ꝑceꝑũt dearticulationẽ vocis. ſʒ tñ ſignificatum vocis penit9 ignorabãt. ꝛ iſti dicebant q̄

angelꝰ fuerat ſibi locutꝰ. ¶ Quãtum ad tertiũ dr. Rñdit ieſus ⁊c. Quia enĩ vox p̄ris ad xp̄z facta de celis: ſignificãs gratiã diuinã ꝑpter aliquos venit ad vtilitatẽ ipſorũ debuerũt ⁊ illi ꝑpter quos venit ⁊ ſignificatũ ipſiꝰ clarius explicari. hic igit quatuor poſſumꝰ ↄſiderare. ſcꝫ
Neceſſitatem incumbentem.
Utilitatem conſequentem.
Claritatem influentem.
Ueritatem euidentem.
¶ Quãtũ ad primũ dr. Rñdit ieſus ⁊c. Nõ eñi fuit neceſſariũ q̄ illa vox ꝑpter xp̄z veniret q2 ipſe ſciebat oĩa. Uñ heb. iiij. Oĩa aũt nuda ⁊ aperta ſunt oculis eiꝰ ſꝫ fuit neceſſaria ꝑpter turbã ignorantẽ xp̄m ſm Aug. ⁊ fructuꝫ ſue ſacratiſſime paſſiõis. fuit etiã neceſſaria ꝑpter aliquos qui dicebãt xp̄m a deo nõ eſſe. iuxta qδ phariſei dixerũt Jo. ix. Non eſt hic hõ a deo qui ſabbatũ nõ cuſtodit. Uñ Chryſo. Ad illũ eñ inſtat vox p̄ris. ipſi dicebant qm̄ eſt ex deo. q. d. immo ex deo eſt. ¶ Quãtũ ad vtilitatẽ cõſequẽtẽ dr. nunc iudiciũ eſt mundi ⁊c. Utilitas quidẽ q̄ fuit ſecuta ad ſignatũ vocis audite fuit q̄ diabolꝰ qui princeps mũdi dr. ꝑ paſſionẽ expelleret de cordibꝰ hominũ: in quibꝰ habitabat ꝑ infidelitatẽ q̄ñ xp̄o cognito adherebũt ſibi per fidẽ. ad qδ ſe quit clarificatio xp̄i ſibi ꝑ vocẽ ꝓmiſſaꝫ Uñ Aug. preuidebat eñ dñs ꝑ paſſionẽ ⁊ glorificationẽ ſuã ꝑ vniuerſum mũdũ multos populos credituros. in quorum cordibꝰ diabolꝰ intꝰ erat. cui q̄ñ ex fide renũciãt eijciẽt foras. ¶ Quantũ ad claritatẽ influẽtẽ dr. Et ego ſi exaltatꝰ fuero oĩa trahã ad meipſum. ¶ paſſio quideꝫ xp̄i cã eiectiõis diaboli ab hominibꝰ. ſꝫ etiã a cõgregatiõe fidelium ad ſalutẽ. qδ quidẽ ꝓphetatũ fuit. Eſa. v. Ubi dr. Leuabit dñs ſignũ in natiões ⁊ ↄgregabit ꝓfugos iſrael ⁊ diſperſos iuda colliget a quatuor plagis terre. Et ideo dicit ſe oĩa ad ſeipſum tracturum vt verificatũ de ipſo fuerit illud hiere. xxxi. In charitate perpetua dilexi te. Jδ attraxi miſerãs tui. ¶ Quantũ ad veritatẽ euidentẽ hoc dicit. hoc aũt dicebat ⁊c. Nã quia xp̄s aliqualiter obſcure p̄dixerat ſuam paſſionẽ ⁊ mortẽ vocãs exaltationem a terra ſm Aug. Quia tunc fuit eleuatus in cruce clarius exprimit euangeliſta. d. q̄ ſuaꝫ preſignificabat paſſionẽ ⁊ mortẽ. ¶ Quantũ ad quartũ dicit. Reſpõdit ei turba. Judei quidẽ ex verbis que chriſtꝰ multoties dixerat. ⁊ ſpecialiter q2 hic dr ſe exaltandũ per quã exaltationẽ intellexerunt nõ paſſionẽ ipſiꝰ credentes ſm literalẽ ſenſum ſcripture xp̄m non poſſe pati. dubitant ⁊ querũt ab ipſo. Q2 vero de rõne boni magiſtri eſt diſcipulos vel auditores in dubitationibus ſuis erigere ⁊ veritatẽ eis oſtendere. Jδ xp̄s predicẽdo eis ipſorum ignorantiã inſtruit ⁊ ſequacibus ſuis dat exemplũ hic quatuor poſſumus conſiderare ſcꝫ.
Queſtionem textualem.
Diffinitionem ſcientialem.
Inſtructionem ſalutarem.
Abſentationem exemplarem.
¶ Quantũ ad primum dr. rñdit ei turba ⁊c. Nã iudei accipiũt hic legẽ ꝓ toto veteri teſtamẽto in quo multis locis hr̄ q̄ xp̄s ſiue meſſias debebat ſemꝑ manere. Nã dr Eſa. ix. Multiplicabit eius imperiũ ⁊ pacis nõ erit finis. ⁊ Dañ. vij. Poteſtas eiꝰ poteſtas eterna q̄ nõ aufereẽ: ⁊ regnũ eiꝰ qδ nõ corrũpetur. Q2 igitur iudei ſolũ intelligebãt ſenſuꝫ literalem ſcripture ⁊ nõ ſp̄ualẽ idõ ex ſolo textu intellecto literaliter mouẽt qõnem xp̄o ꝓpter illa que dixit de exaltatiõe ipſius. ¶ Quãtũ ad diffinitionẽ ſcientialẽ dicit Dixit ergo eis ieſus ⁊c. Illi eñ deficiũt ſcientia q̄ habẽt modicũ lumẽ. qδ patet ex eo q̄ oẽ qδ manifeſtat aliq̄d eſt lumẽ: ſciẽtia aũt manifeſtat ſcibile ergo eſt lumẽ. Sꝫ iudei modicũ lumẽ habebant ⁊ idõ dicit eis ieſus adhuc modicũ lumen in vobis eſt ergo claꝝ eſt ſm ṽbũ xp̄i q̄ deficiebãt in ſciẽtia: q̄ etiã ptꝫ ex his q̄ xp̄o dixerũt. q̄ habebãt ex lege q̄ manet xp̄s ineternũ. Q2 lex nõ ſolũ dicit. q̄ xp̄s manet ineternũ. ſꝫ ẽt dicit q̄ xp̄s dꝫ mori. nã Eſa. liij. dicit de xp̄o. Sicut ouis ad occiſionẽ ducet ⁊ quaſi agnꝰ corã tõdẽte ſe obmuteſcet ⁊ nõ aperuit os ſuũ ⁊ hiere. xi. di. Ego q̄ſi agnꝰ manſuetꝰ qui portaẽ ad victimã: ⁊ i p̄s. Ego dormiui ⁊ ſoporatꝰ ſum ⁊ reſurrexi q2 dñs ſuſcepit me. patet igitur q̄ in iudeis erat mo-

336

dicum lumē ſciētie quātū ad intellectuz ſcripture. ¶ Quātū ad inſtructionē ſalutarem dicit.ambulate dū lucem habetis ꝛc. vbi duo conſidera.ſcȝ.
Veritatem admonentem.
Vtilitatem conſequentem.
¶ Quantū ad primum dicit.ambulate ꝛc. Cū em iudei vt dictū ē modicū lumē haberēt ſciētie ſcripture ꝛc. qꝛ ſolum credebāt xp̄m ineternū māſurū ꝛ nunꝙ̄ moriturū admonet eos xp̄s ſm Aug. vt lumē in eis ꝑficiat vel ꝙ cognoſcāt ipſum nō ſolū in eternum māſurum.ſed moriturū reſurrecturū ꝛ aſcenſurū in celū ꝛ ad iudicādū venturū ꝛ ꝙ nō ſe permittant a tenebris cōprehēdi ſic credēdo ipſi⁹ eternitatem vt negent mortis humilitatem.
¶ Quātū ad vtilitatē ꝯſequētē dicit et q̇ ambulabat in tenebris: vbi ꝯſidera hui⁹ admonitionis duplicē vtilitatē.ſcȝ.
Euitationem periculi.
Collationem premij.
¶ Quātū ad primū dicit.ꝛ q̇ ambulat in tenebris ꝛc. vbi Chryſo. Quāta iudei de niꝙ̄ nūc agūt ꝛ neſciūt q̇d agāt.ſed vt in tenebris ambulātes putāt q̇ē rectā incedere vitā ꝯtrā. ¶ Quātum ad collationē premij dī. dū lucē habetis ꝛc. Nā filiatio ſpūalis ꝑ aſſimilationē filij ſpūalis ad prē̄ȝ ſpūalē.pr̄ aūt nr̄ ſpūalis eſt xp̄s inquātū de⁹ q̇ eſt lux v̄o q̇ illuminat oēȝ hoīeȝ veniētē in hūc mūdū. Jo.j. Cui luci tūc aliq̇s aſſimilat̄ qn̄ hȝ de ipſo ꝑfectā cognitionē ꝛ non ſemiplenā. Qꝛ igit̄ iudei habebāt ſemiplenā cognitionē de xp̄o dicētes ipȝ ſemꝑ māſurū nō aūt moriturū: iō hortat̄ eos vt ad ꝑfectā cognitionē ipſi⁹ veniāt cōſequētes miam magnā ꝛ vtilitatē qꝛ filiationē ipſius vt eis dici poſſit illud Eph. v. Eratis em̄ aliqn̄ tenebre nunc aūt lux in dn̄o: vt filij lucis ābulate. ¶ Quātū ad abſentationē exēplarē dicit hec locut⁹ eſt ꝛc. vbi Aug. Abſcōdit ſe ab eis nō ab eis q̇ credere ꝛ diligere cupiūt. Sȝ ab eis q̇ videbāt ꝛ inuidebāt.et ſubdit Aug. Cū aūt ſe abſcōdit ipſe in futuro cōſuluit nō ſue ptāti derogauit ex quibus ptȝ ꝙ Xp̄s ſe abſcōdit a pctōrib⁹ de q̇b⁹ dī. Deute.xxxij. Abſcondā faciē meā ab eis ꝛ cōſiderabo nouiſſima eoꝝ. Manifeſta aūt ſe bonis.iuxta qd̄ ipſe dī. Jo.xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo ꝛ ego diligā eū ꝛ manifeſtabo me ei.ſ.in hoc mūdo per gratiam ꝛ in futuro per gloriam.

¶ Feria.ij.dominice ſexte in.xl. Sermo.xxxiij.

Ante ſex dies paſce venit ieſus in bethaniā ꝛc. Jo.xij. Tria em̄ ſunt inter alia ſigna dilectiōis ſcȝ. Familiaris receptio. Liberalis exhibitio. Corporalis viſitatio.explica de quolibet. Qꝛ v̄o ꝑ naturaȝ corruptā multi ſunt mali q̇b⁹ diſplicent bona multoties accidit ꝙ de bonis q̇ vidēt murmurāt et etiā indignant̄.ſimiles filijs iſrael.de q̇bus dr̄ ꝑs.cv. Murmurauerūt i tabernaculis ſuis ꝛ nō exaudierūt vocē dn̄i. Qꝛ igit̄ xp̄s i bethania fuit familiarit̄ receptus ad cenā cui Magd. fuit liberal̄r obſecuta ad quē vidēdū ſimul ꝛ Lazarū ꝯuenit multa turba: ſignū fuit curialitatis: ꝛ dilectiōis ad xp̄ȝ lȝ iudas ꝓditor mal⁹ et inuid⁹ de aliq̇b⁹ xp̄o reuerent̄ exhibitis murmurauerit.ꝛ ſm h̄ euāgeliſta i euāgelio h̄ q̄tuor tāgit.ſcȝ.
Solennitatē refectionis recreantis.
Pietatem deuotionis reuerētis.
Prauitatem detractionis murmurātis.
Sedulitatē cōgregationis inquirentis.
¶ Primū ꝓbat cōuiuiū gratioſuȝ. Scd̄ȝ obſequiū amoroſum. Tertiū iudiciū vitioſum. Quartū collegiū curioſum. Primū in ꝑnci. Scd̄ȝ ibi. Maria ergo accepit ꝛc. Tertiū ibi. Dicit ergo vnus ex diſcipulis ꝛc. Quartū ibi. Cognouit ergo turba ꝛc. ¶ Primo pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc. qd̄ ꝓbat ꝛc. Dicit.an ſex dies paſce ꝛc. Ad feſtiuitatem alicui⁹ ꝯuiuij q̇nq̧ req̄rūt̄.ſcȝ.
Temporis cōuenientia.
Loci congruentia.
Pabuli ſufficientia.
Domicelli diligentia.
Collegij excellentia.
Et ſm hoc h̄ q̇nq̧ poſſum⁹ ꝯſiderare.ſcȝ.
Collegij claritudinem.
Tēporis imminētis aptitudinem.
Loci cōtinētis pulchritudinem.

Paduli ſatiātis magnitudinem.
Domicelli ſeruiētis promptitudinē.
¶ Quātū ad p̄mū dī. Ah ſex dies paſce iudei eni p̄ueniebāt ſolennitatē paſcalē nā ſʒ Theo. decima die p̄mi mēſis accepto agno imolādo in feſto paſce ſequēti die. ſ. nona mēſis faciebāt cōuiuia et tūc icipiebāt exordia feſtiuitatis paſcalis ⁊ iſto die fecerunt xp̄o cenā in bethania q̄ dies fuit ante ſextū diē paſce. ¶ Quātū ad ſcđʒ dicit. venit ieſus in bethaniā. bethania quidē interp̄taē dom⁹ obedientie appropinquāte igitur tp̄e paſſionis ſue xp̄s in bethaniā venit ſʒ Alchimiū. Ad deſignādū q̄ ipſe fuit deo patri obediēs vſq̄ ad mortē. ¶ Quantū ad tertiū dicit Fecerunt aūt ei cenā ibi. ad iſtā cenā vocant oēs deuoti Apoca. x. Quibus dicit venite ꝯgregamini ad cenā magnā dei. ¶ Quātū ad quartū di. ⁊ Martha miniſtrabat martha eni tanq̄ de xp̄o quē diligebat ſollicita noluit officiū alteri ꝯmittere ſʒ ſollicite miniſtrare. vñ de ip̄a Luce. x. Martha autem ſatagebat circa frequēs miniſteriū. ¶ Quātū ad q̄ntū dicit Lazar⁹ vo erat vn⁹ ex diſcūbētib⁹ cū eo Innuere aūt volēs euāgeliſta vere reſurrectiōis Lazari ſignū ſubdit. Lazar⁹ vo vn⁹ ⁊c. Spiritualiter aūt loquendo circa iſtā partē q̄nq̄ poſſumus ꝯſiderare. ſcʒ.
Conuiuium copioſum.
Locum gratioſum.
Tempus numeroſum.
Miniſtrum virtuoſum.
Collegium amoroſum.
¶ Quātū ad p̄mū dī. fecerūt xp̄o cenā. p cenā in q̄ reficit hō corpalr intelligitur ſp̄ualis refectio quā ſe dī nobiſcū refici cōferēdo nobis ſuā grāʒ p quā nobiſcuʒ habitat i hoc mūdo. ⁊ q̄ nos cū ip̄o reficimur in glīa. iuxta illud qđ figuratiue dī Apoc. iii. Ecce ſto ad oſtiū ⁊ pulſo. ſi q̄s audierit vocē meā ⁊ apuerit ianuā intrabo ad illū. ⁊ cenabo cū illo ⁊ ip̄e mecū. q̄ audito dʒ ſtatim fidelis ala eſſe ſollicita vt apiat. d. Can. v. Surgā ⁊ aperiaʒ dilecto meo. Na p peſſulū ſiue ſerā ligneā tenēs clauſum oſtiū intelligi pōt qđcūq̄ obſtaculū p̄hibēs introitū xp̄i qđ dʒ totaliter amouere: qđ ſi factū fuerit tūc xp̄s intrabit ad illū ⁊ cenabit cū illo. ⁊ ipſe ſecum.

¶ Quātū ad locū gratioſum di. q̄ iſta cena facta fuit in bethania. bethania iterp̄taē dom⁹ obediētie p qđ dāē intelligi q̄ q̄ vult xp̄o facere cenā opʒ q̄ ſit obediens ſuis mādatis vt dicere poſſit illđ Deut. xxvi. Obediui voci dñi dei mei ⁊ feci oīa q̄ p̄cepiſti mihi. ⁊ talis vē obediēs pōt figurari p Gadditas q̄bus dixit Joſ. xxii. Feciſtis oīa q̄ p̄cepit vobis Moy. mihi q̄q̄ in oīb⁹ obediſtis. ¶ Ubi ſciēdū. q̄ p rubenitas q̄ interp̄tāē videtes ⁊ gadditas qui interpretanē accincti intelligūtur vi obediētes ⁊ humiles. q̄ inſtar rubenitarū debēt videre quātū ſit accepta deo obediētia d̄ q̄ dī. j. Reg. xv. Melior ē obediētia q̄ victime vt cuilibet vē obediēti dici poſſit illud Eſa. xxx. Erūt oculi tui videtes p̄ceptorē tuū ⁊ aures tue audientes vbū poſt tergū monētis. Ille dʒ p̄ceptorē ſuū videre q̄ ſibi obedit i p̄ntia. Ille vo audire vba monentis poſt tergū q̄ obedit in abſentia. Qui etiā inſtar gadditaꝝ debēt accincti eſſe. p p̄mptitudinē ad exequēdū mādata q̄b⁹ dī. j. Mach. iii. Accingimini ⁊ eſtote filii potētes ⁊ eſtote parati in mane vt pugnetis aduerſus nationes has q̄ cōuenerūt diſſipare nos ⁊ ſctā nr̄a. Per Moy. aūt q̄ interp̄taē aſſumpt⁹ de aq̄s intelligiē de⁹ pr̄ q̄ de aq̄s aſſumpt⁹ dʒ qz nulli paſſiōi ⁊ mutabilitati ſubiect⁹ eſt q̄ dicit d̄ ſeip̄o Malach. iii. Ego dñs ⁊ nō mutor. p Joſ. aūt q̄ interp̄taē ſaluator intelligiē xp̄s ſaluator hūani generis. Comēdando igiē Job. ſ. xp̄s ſuos fideles dicit. feciſtis oīa q̄ p̄cepit vobis Moy. i. pr̄ me⁹ celeſtis mihi quoq̄ in oīb⁹ obediſtis vt de quolʒ illoꝝ poſſit dicere illud xp̄s p̄s. In auditu auris obediuit mihi. ¶ Quātū ad tēp⁹ numeroſum dʒ q̄ illa cena fuit añ ſex dies paſce: paſca eni idē eſt qđ phaſe ⁊ interp̄taē trāſitus. p quē intelligiē trāſitus quē hō facit in mortē. añ igiē iſtum trāſitū dū tēpus habem⁹ merēdi dñ. ſcʒ viuim⁹ i hoc mūdo dbem⁹ xp̄o cenā facere ip̄ʒ recipiēdo p ſuā grām nos virtuoſis opib⁹ diſponēdo d̄ quo tp̄e di. ap̄ls. ii. Cor. vi. Ecce nūc tp̄s acceptabile. Ecce nūc dies ſalutis nemini dātes vllā offenſionē vt nō vitupeē miniſteriū nr̄m. Sʒ in oībus exhibeamus noſmetip̄os ſicut dei miniſtros

in multa patientia.nec opꝫ diffidere qꝛ
dr dñs Eſa.xlix.In tpe placito exaudiui
te in die ſalutis auxiliat⁹ ſum tui.Iſti aũt
tpi addit ſenari⁹ qꝛ dr añ ſex dies paſce
ad deſignãdũ tẽp⁹ nobis datũ ad meren
dũ.Nã cũ ſeptẽ dies totũ tẽpus ꝯtaꝛ ſex
dies.ſ.mortẽ ſunt opabiles ſeptim⁹ vo
qet⁹.Nã ſicut dr Apoca.xiiij.Bti mortui
q in dño moriunꝛ amodo iã dicit ſpũs vt
reqeſcãt a laborib⁹ ſuis.Hoc aũt fuit fi
guratũ Exo.xxiij.vbi dr ꝙ dñs dixit po
pulo iſraelitico ſex dies operaberis.ſe
ptima die ceſſabis.¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ per
pplm Iſraeliticũ q vidẽs deũ dr intelli
gi põt pplꝰ xpian⁹.q nũc eſt vidẽs deuꝫ
in enigmate per ſpeculũ fidei expectãs
viſionẽ poſt modũ facialẽ cui põt dici il
lud Deut.xxvj.En dñs elegit te vt ſis ei
pplꝰ peculiaris.dr ꝙ ſex diebus opeꝛ.i.
dũ in hoc mundo viuit.qꝛ poſtea nõ erit
tẽpus operãdi ꝛ iõ dr cuilibet Ecclꝰ.ix.
Qḋcũqꝫ põt man⁹ tua inſtãter opare.qꝛ
nec opus nec rõ nec ſciẽtia nec ſapiẽtia
erũt apḋ miſeros q tu pperas.¶ Quã
tũ ad miniſteriũ ꝟtuoſum di.ꝙ Martha
miniſtrabat.Nã p Marthã q ſyro ſermo
ne interpretaꝛ dominãs.vel dominatrix
intelligiꝛ l hoie rõ q dꝫ ceteris põtẽtijs
dñari.vt de ipa dici poſſit illud qḋ de Io
ſeph dictũ fuit Iacob Geñ.xlv.Ioſeph
fili⁹ tuus viuit et dñaꝛ in vniuerſa terra
egypti.Nã p terrã egypti q interptaꝛ te
nebroſa intelligiꝛ ſenſualitas a qua ori
ginalr vitia pululãt ꝛ faciũt aĩam obſcu
rã ꝛ tenebroſaꝫ.tũc Ioſeph.i.rõ in terra
egypti dominaꝛ qñ peſt oib⁹ potentijs.
Scḋo inſtar Marthe dꝫ xpo ſollicite mi
niſtrare vt poſſit figurari p abiſac:de q
dr.iij.Reg.j.ꝙ dormiebat cũ rege dauid
ꝛ miniſtrabat ei rex ꝟo nõ cognouit eã.
¶ Ubi ſciendũ ꝙ p abiſac q interptatur
pris mei inceſſum vel holocauſtũ intel
ligiꝛ deuota aĩa.q ſe dꝫ offerre holocau
ſtũ dño vt dicat cũ pſ.Holocauſta medu
lata offerã tibi cũ incẽſo arietũ.Que ſi
gnãter dr ſunamitis q interptaꝛ mortifi
cãs ſiue mortificata qꝛ dꝫ pp xpm morti
ficari vitijs ꝛ pctis vt poſſit dicere cum
pſ.Propter te mortificamur tota die.ad
qḋ admonet aplꝰ Coll.iij.d.Mortifica
te mẽbra vr̃a q ſunt ſup terrã.abiſac igiꝛ
i.rõ dꝫ miniſtrare regi dd.i.xpo vt dicere
poſſit illud Eccli.xxiiij.In habitatione
ſctã corã ipo miniſtraui.Signãter autẽ
dr ꝙ rex nõ cognouit eã ad deſignãdum
caſtũ miniſteriũ qḋ eſt inter aiam mini
ſtrãtẽ.ꝛ xpm.Nã dr Prouer.xxij.Qui di
ligit cordis mũdiciã habebit amicũ re
gẽ.¶ Quãtũ ad collegiũ amoroſum dic.
ꝙ Lazar⁹ erat vn⁹ ex diſcũbentib⁹ cũ ie
ſu.Nã p lazarũ q interptaꝛ adiut⁹ a dño
q mortu⁹ fuit.ꝛ a dño reſuſcitat⁹.intelli
giꝛ hõ q pp pctm exiſtẽs mortuus a dño
p ſuã miam ſuſcitaꝛ q ſignãter adiutus a
dño dr.qꝛ niſi de⁹ ipm iuuaret nõ poſſet
pctõr a pctõ reſurgere.vñ Ioã.v.Sicut
em̃ pr ſuſcitat mortuos ꝛ viuificat.ſic et
fili⁹ q̃s vult viuificare.Nõ vacat aũt ꝙ
dr Lazarũ poſt reſuſcitationẽ ſuã:ꝛ non
añ diſcubuiſſe cũ xpo.qꝛ dũ aliqs extitit
mortu⁹ p pctm nõ põt cũ xpo diſcũbere.
niſi pri⁹ p gratiã ſuſciteꝛ. ¶ Scḋa ps.

Sequiꝛ.maria ergo accepit ꝛc.
vbi tãgit pietatẽ deuotiõis re
uerentis:qḋ pbat obſequium
amoroſuꝫ.Nã i quolibet actu
pfecto.reqrũꝛ quatuor cauſe
ꝛ ſꝫ hoc in obſequio qḋ legiꝛ magdalenã
feciſſe xpo quatuor cõſidera:ſcꝫ.
Cauſam efficientem.
Materiam congruentem.
Formam euidentem.
Finem complacentem.
¶ Quãtũ ad primũ dic.Maria ergo ꝛc.
Nã cauſa efficiẽs in iſto actu fuit maria
Magdalena.Nã Martha exiſtẽte ſollici
ta de oibus diſcũbentib⁹ Lazaro diſcum
bente cũ xpo intẽto ad refectionẽ ppriã
Maria de ſolo ieſu ꝛ ipſius obſeqo deuo
tius cogitabat.Unde Chryſoſto.Maria
autẽ non faciebat cõem famulatũ.ſꝫ ad
ſolũ dñm cõſtituit honorẽ:ꝛ nõ vt ad ho
minẽ accidit ſed vt ad deũ.¶ Quãtũ ad
ſcḋm dicit.accepit librã ꝛc.Naꝫ nardus
ſm yſidoꝝ.xiij.Etymol.eſt herba aroma
tica fragili radice ſed vigera.ꝛ folijs dẽ
ſis q̃x ſummitates cõſurgũt in ſpicas.
tũc dr eẽ pcioſ⁹:ꝛ iõ ad deſignãdã pcioſi
tatẽ vnguenti.de quo fit hic mẽtio.dici
tur ꝙ erat nardi piſtici.¶ Quãtũ ad ter
tiũ dicit.et vnxit pedes ieſu ꝛc.Nam qꝛ
vngere ꝛ extergere actus quoſdã impor

ſat.ꝛ ols actus eſt forma:iđ in iſtis acti-bus pōt formalitas deſignari. Duplicē ꝫ igitur actū hic cōſidera ſcꝫ. Unctionē et extersionē. de pmo dī dñs Luc.vij. Hoc vnguento vnxit pedes meos. et de ſcđo ibidē. pedes meos capillꝫ terſit. ¶ Quā tū ad quartū di. ꝛ dom⁹ ipleta eſt ex odo-re vnguēti. Nā qꝛ vnguentum illud erat odoriferū: rōne cui⁹ qñ fuit effuſuꝫ dedit cōplacētē odorē: vt merito Magdalena dicere potuerit illud Canti.j. Duꝫ eſſet rex in accubitu ſuo nard⁹ mea dedit odo rem ſuū. ¶ Spūaliter autē loquēdo hic quatuor poſſumus conſiderare: ſcꝫ.

Perſonam operantem.
Materiam congruentem.
Actum linientem.
Effectum conſequentem.

¶ Quātū ad primū dicit. Maria magda lena. Nā maria vno mō iterp̄taṫ amara. ꝛ ſignat ſtatū penitētiū q̄ debent de pec-catis ſuis cū amaritudine cordis dole-re dicēdo illud Job.x. Loquar in amari tudine anime mee: ſcꝫ veniā ꝛ miam po-ſtulādo. ¶ Scđo maria interpretaṫ illu-minata. ꝛ ſignat ſtatū proficiētiū q̄ poſtq̄ veniā perceperunt de ſuis offenſiōibus debēt p bona opera pficere quā illumi-natiōnē petebat ps.x. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte. i. in pctō mortale: ne qñ dicat inimic⁹ meus i. diabol⁹ preualui aduerſus eū: ſcꝫ i in-fernū deducēdo cruciādū. ¶ Tertio ma ria interp̄taṫ ſtella maris. ꝛ ſignat ſtatus pfectorū q̄ inſtar ſtelle debēt in alios in-fluere p doctrinā veridicā ꝛ vitā exteri⁹ exemplarem: vt ſint ille ſtelle de quibus Baruch.iij. Stelle dederunt lumē in cu ſtodijs ſuis ꝛ letate ſunt. vt de talib⁹ di-catur illud qđ de Magdalena diciṫ Luc. x. Maria optimam partē elegit que non auferetur ab ea. Signāter hec Maria dr Magdalena que interpretaṫ magnifica. qꝛ magnificum eſt hominib⁹ ꝛ cōmenda bile qñ de pctōrib⁹ efficiunṫ penitētes. ꝛ de penitētib⁹ pficiētes. ꝛ de pficiētib⁹ ad apicē pfectiōis attigūt: de quoꝝ quo libet admiratiue dr. iiij. Eſdre. iiij. nonne magnific⁹ eſt q̄ h̄ fecit. q.d. ſic. ¶ Quātū ad materiā ꝯgruētē dr q̄ fuit libra vnguē ti nardi piſtici. Nā ſm triplicē ſtatū hoīꝫ p̄dictoꝝ. ſcꝫ penitētiū. pficiētiū: ꝛ pfecto-rū. dicūṫ tria de iſto vnguēto. ſ. q̄ fuit de nardo q̄ fuit piſticum ꝛ q̄ fuit p̄ciosum. Nard⁹ eīm eſt herba amara: pua ꝛ aſpera Per vnguentū igiṫ de nardo qđ portauit maria daṫ intelligi q̄ penitētes. primo debēt eſſe amari p anxietatē in cōtritiōe Nā debēt cōteri de pctis vt dicāt dño il-lud. Eſa.xxxviij. Recogitabo tibi oēs an nos meos i amaritudine aīe mee. Scđo dꝫ eſſe puus p hūilitatē ꝯfeſſiōis. Nā pe nitēs in ꝯfeſſiōe puificare ſe dꝫ inſtar nar di. ꝛ hūiliare corā ſacerdote. ſua cōfiten-da pctā. ꝛ tūc talē vocat ad ſe Prouer.ix. Si q̄s eſt paruul⁹ veniat ad me. Tertio inſtar nardi debet eſſe aſper p auſterita tem ſatiſfactiōis. Nā qui in delitijs car-nis ꝛ aliis pctis fuerūt nutriti debent p opa deo ſatiſfacere. ſeipſos aſpere affli-gere vt de ipis dicere poſſit dñs illđ Ba ruch.iiij. Delicati mei ambulauerūt per vias aſperas. Scđo dr q̄ fuit piſtic⁹. i. fi-dele fidelitas in tribus conſiſtit. ſcꝫ.

In adheſione.
Obſecutione.
Diſpenſatione.

¶ Per vnguētū piſticū. i. fidele qđ porta uit Maria. daṫ nobis intelligi q̄ pfiten-tes. Primo dñt eſſe fideles in adherēdo xp̄o cū reuerētia. iuxta qđ cuilibet dicit Moy. Deu.x. Dñm deū tuū timebis ꝛ il li ſoli ſerui es ipſi adherebis ꝛ intrabis in noīe illi⁹. cui⁹ cāꝫ aſſignās ſubdit. Ip ſe eīm eſt laus tua. ꝛ deus tu⁹ q̄ fecit tibi magnalia. ¶ Scđo debēt eſſe fideles in obſequēdo xp̄o. cū diligētia. cōſiderātes qꝛ ſicut dr Eccl.xlvj. Bonū ſctō deo ꝛ ad qđ admonet apl's Ro.v. di. Obſecro vos p miam dei vt exhibeatis corpa vr̄a ho-ſtiā viuentē ſanctā deo placentē rationa bile obſequiū vr̄m. ¶ Tertio debēt eē fi deles xp̄o in diſpenſando cū pudētia. Nā homo bona q̄ xp̄s cōtulit ſiue tpalia ſiue ſpūalia debet cū pudentia diſpēſa-re. iuxta admonitionē bti Pet.v.j. Can. ſua.iiij. Unuſquiſq ſicut accepit gratiaꝫ in alterutrū illū adminiſtrātes ſicut bo-ni diſpēſatores multiformis gratie dei. ¶ Tertio dicitur q̄ ſit preciosum: p̄cioſi tas autem in tribus conſiſtit. ſcꝫ.

In claritate ſapientie.

In formitate gratie.
In charitate amicitie.
¶ Per vnguẽtũ igit̃ illud p̃cioſuz qđ per fauit maria dat̃ itelligi q̈ pfecti. P̄mo de bẽt eē p̄cioſi p claritatẽ ſapiẽtie illuſtrã tis. Nã ſicut dr̃ Sap. vj. Clara eſt q̄ nũq̈ marceſſit ſapiẽtia. de cuiꝰ p̄cioſitate dr̃ Prouer. viij. Melior eſt ſapiẽtia cũctis opibꝰ p̄cioſiſſimis. ⁊ oē deſiderabile nõ põt ei ꝯparari. ⁊ iõ cuilibet dr̃ Prouerb. xvj. Poſſide ſapiẽtiã q̄r auro melior eſt: acq̄re prudẽtiã q̄r melior eſt argẽto. vñ Prouer. iij. Beatꝰ hõ q̄ ſapiẽtiã iuenit. ⁊ affluit prudẽtia. ¶ Scđo debẽt eſſe p̄cioſi p venuſtatẽ gr̃e decorãtis p quã debẽt eſſe tã deo q̈ hoībꝰ gratioſi. de quibꝰ dr̃ Eccli. xxix. Florete flores q̄ſi liliũ date odorẽ ⁊ frondete in gr̃a. ¶ Tertio debẽt eſſe p̄cioſi p charitatẽ amicitie ꝯiũgẽtis q̄ eſt pfectior aliaꝝ virtutũ. Nã iuxta il lud .j. Cor. xiij. Nunc autẽ manẽt fides ſpes charitas, maior aũt horũ eſt charitas. ⁊ iõ .j. Joh. iiij. Deus charitas eſt ⁊ qui manet in charitate in deo manet et deꝰ in eo. ¶ Quãtũ ad actũ liniẽtẽ dr̃ q̈ vnxit pedes ieſu ⁊ exterſit capillis ſuis. vbi duplicẽ actũ tãgit. ſcʒ vnctiõis ⁊ exterſionis. Unctio autẽ eſt triplex. ſcʒ.
Auſteritatis ⁊ penitentie.
Pietatis ⁊ clementie.
Dignitatis ⁊ ſanctimonie.
¶ Prima cõpetit penitẽtibꝰ. ſcđa ꝓficiẽ tibꝰ. tertia pfectis exiſtẽtibꝰ. ¶ P̄mo eſt vnctio auſteritatis ⁊ pnīe ⁊ iſta cõpetit penitẽtibꝰ. vt de q̄libet dici poſſit illud qđ de dđ dr̃ .ij. Regũ. xij. q̈ ſurrexit dđ de terra ⁊ lotꝰ vnctuſq̈ eſt. Nã de terra pctõr dr̃ ſurgere qñ de ſtatu culpe ꝑ ſter nẽtis hoiem ad ſtatũ venit pnīe. in qua lauat̃ lachrymaꝝ effuſionẽ ⁊ vngit̃ p au ſteritatẽ ⁊ carnis macerationẽ. ¶ Scđo eſt vnctio pietatis ⁊ clemẽtie. ⁊ iſta cõpe tit ꝓficientibus quoꝝ cuilibet dr̃ Eccli. ix. Omni tẽpore ſint veſtimẽta tua cãdi da. ⁊ oleum de capite tuo nõ deficiat vel deſcendat. ¶ Tertio eſt vnctio dignita tis ⁊ ſanctimonie: vñ dicit dñs figurati ue. Exod. xxix. Cum laueris aaron eum aqua indues cũ veſtimẽtis ſuis. ⁊ oleo vnctiõis fundes ſup caput eiꝰ. ¶ Ubi ſciẽdũ q̈ p aaron ſummũ ſacerdotẽ q̄ dʒ eſſe pfectꝰ in virtutibꝰ itelligit̃ ſtatꝰ pfe ctoꝝ ⁊ dignitate magna pollẽtiũ. iſti velut aarõ debẽt exui veſtimẽtis carnalibꝰ ⁊ lauari aqua ſpũalis gr̃e ⁊ ſic veſtimẽtis induit ſpũalibꝰ p diuerſitatẽ ꝟtutũ vt ſic vngi oleo ſanctitatis vt de q̄libet dicat̃ illud pš. Inueni dđ ſeruũ meũ oleo ſctõ meo vnxi eũ. ¶ Quãtũ ad actũ exterſio nis facte circa pedes dñi ſciẽdũ ẽ q̈ p pe des dñi itelligũt̃ paupes ⁊ hũiles ꝓpter xp̄m. q̄r pedes ſunt infimiores in corpe. ¶ Per capillos q̄ ex ſupfluitate naſcũt̃ intelligũt̃ ſupflua q̄ hʒ hõ p̄ter ſibi neceſ ſaria. tũc igit̃ aliq̄s tergit capillis ſuis pedes dñi. qñ ſubuenit pauperibꝰ idigẽ tibꝰ de ſupfluis facultatibꝰ ſuis q̄bꝰ dicturꝰ ẽ xp̄s in die iudicij illđ Mat. xxv. Qđ vni ex mini. meis fecilis mihi feci ſtis. Quãtũ ad effectũ ꝯſequẽtẽ dr̃ q̈ domꝰ ipleta ẽ ex odore vnguẽti. ¶ Nã ſicut ſũt tres ſtatꝰ hoiʒ vt ſupradictũ eſt. ſic i q̄libet ſtatu dʒ odorẽ dare vt penitentes odorẽ dẽt p ſẽſitiuã macerationẽ. ꝓficiẽ tes p pauperũ ſubleuationẽ: pfecti p ce leſtiũ ꝯtẽplationẽ. ¶ Ut primi dicãt illđ Eccli. xxiiij. Quaſi myrra electa dedi ſua uitatẽ odoris. De ſcđis dicat̃ illđ Cañ. ij. Quaſi vinee florẽtes dederũt odorem ſuũ. Tertij ãt dicãt illđ Eccli. 24. Sicut cynamomũ ⁊ balſamũ aromatizãs odorẽ dedi. Nã p odorẽ balſami q̄ ẽ ſuauiſſimꝰ cõtẽplatio celeſtiũ diuinoꝝ põt itelligi in q̄ ſumma ſuauitas repit̃. ¶ Supradi cti igit̃ ſtatuũ diuerſoꝝ dãtes diuerſitatẽ odoꝝ pñt dicere cũ pplo illđ .ij. Corinth. ij. Xp̄i bonꝰ odor ſumꝰ deo i his q̄ ſalui ſiũt ⁊ i his q̄ pereũt. Aliis q̄dẽ odor mortis in mortẽ. Alij odor vite i vitã. Nã de bo no odore hoīs aliq̄ viuũt. ſ. boni q̄bꝰ pla cẽt bona que facit. Aliqui vero moriunt̃ ſ. mali q̄bꝰ diſplicẽt bona q̄ q̄cũq̈ facit illud diſplicuit iude de vnctione dñi.

¶ Tertia pars.

Seq̄t̃. dixit ex diſcipulis ſuis iudas ⁊c. Ubi tãgit prauitatẽ detractiõis murmurãtiʒ qđ ꝓ bat iudiciũ vitioſũ. Q̄r el iu das đ vnctiõe fcã xp̄o p ma riã idebite murmurauit. euãgeliſta ipiꝰ iude malã ĩtẽtiõeʒ exponit: ⁊ xp̄s ꝯmẽdat opꝰ qđ circa ipʒ exercuit magđ. ⁊ fʒ hoc hic tria

hic tria poſſumus conſiderare.ſcʒ
Murmurationem indebitam.
Explicationem veridicam.
Applicationem deificam.

¶ Quātū ad primū dt.dicit ergo vnus ex ꝛc.Ubi Aug.hinc audies ex vnguēto illo quōo erat aliis odor bon⁹ i vitā.aliis bon⁹ in mortē. ¶ Nā ſequit.dt ergo vn⁹ ex diſcipulis ſuis iudas ꝛc.Judas enim ſub ſpecie ſubleuatiōis pauperū quam furtū optabat voluit ſuā malitiā p̱ apparētē miſericordiā palliare vt de ipſo dici potuerit illud Prouer.xxix.hō q̄ blādis fictiſq; ſermonib⁹ loquit amico ſuo rete expandit greſſib⁹.ꝛ th̄ odor iſte fuit ei in mortē.qꝛ abiens laqueo ſe ſuſpendit.Matt.xxvij. ¶ Quātū ad ſcd̄m dt.vt aūt hoc nō ꝙ de egenis ꝛc.cui ꝯcordat Alchimi⁹.d.portabat miniſterio.ꝛ aſportabat furto.ꝛ iō cū eſſet fur iō auar⁹ ꝛ p̱ conſequēs impi⁹ pauperib⁹ etiā crudelis ꝛ iō nō intēdebat pauperes ſubleuare ſʒ poti⁹ defraudare cōtra cōſiliū Eccli.iiij.di.Fili eleemoſynā pauperis nō defraudes.ꝛ oculos tuos nō trāſuertas a paupere. ¶ Quantū ad tertiū dt.dixit ergo ieſus ꝛc.Nam quia iudas calūniabat opus miſericordie.ꝑtendēs miſericordiā pauperū.hinc eſt ꝙ xp̄s mariam ſufficienter excuſat ꝛ cauſam remouet tanꝗ̄ nullam.ꝛ ſm̄ hoc hic duo poſſum⁹ conſiderare.ſcʒ
Marie legitimam excuſationem.
Cauſe rationabilem remotionem.

¶ Quantū ad primū dt.dicit ergo ieſus ꝛc.Nā cōſuetudo fuit apud iudeos inūgere corpora defunctoꝝ.Chriſt⁹ igitur ſciebat ſe in ꝓximo moriturū.ꝛ iō ad deſignādū ſe fore mortalē voluit an̄ mortē inūgi.ꝛ hoc eſt qd̄ mariā figuratiue excuſando dt Mat.xxvj.Mittēs em̄ vnguentū hoc in corpus meū ad ſepeliendū me fecit.vn̄ Alchimi⁹ ſignat ſe moriturū et ad ſepeliēdū de aromatibus eſſe vngendū. ¶ Quātum ad cauſe rationabilē excuſationē.dt.pauperes enīʒ ſemper ꝛc.Nā qꝛ iudas cauſam ſue murmuratiōis aſſignabat ſubleuationē pauperū ideo xp̄s eā excludit.d.pauperes ꝛc.ꝛ iō op⁹ vnctiōis ꝓpter pauperes nō eſt dimittēdū hoc ſm̄ Aug. ¶ Quarta pars.

Sermo.

Sequit.Cognouit ergo turba ꝛc.vbi tāgit ſedulitatē ꝯgregatiōis inquirētis:qd̄ ꝓbat collegiū curioſum. Nā illo tp̄e quo facta fuit xp̄o cena in bethania qꝛ ꝓpe erat paſcalis ſolēnitas multa turba venerat ꝓpter feſtū qꝛ nouiter erat factū miraculū de ſuſcitatiōe Lazari q̄ erat in bethania cū xp̄o q̄ modicū diſtabat a hierl̄m:moti quadeʒ curioſitate ibāt ad vidēdū ip̄m.ꝛ hoc eſt qd̄ dt euāgeliſta.Cognouit turba ꝛc.ex quo pʒ ſm̄ Aug.ꝙ curioſitas eos duxit nō charitas qꝛ al's nō curauerūt de xp̄o ¶ Nos igit veri fideles charitate moti nō curioſitate ſuꝑflua q̄ram⁹ ſolū xp̄m dicētes illud Judith.iiij.Nos aliū deuʒ neſcim⁹ ꝑter ipʒ.Nā ſicut dt Act.iiij.Nō eſt i aliquo alio ſal⁹:qd̄ dedit ipe nobis itelligere.d.Jo.xvij.Ad p̄reʒ.hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deū ꝛ quē miſiſti ieſum xp̄m ꝛc.Ad quā vitam ꝛc.

¶ Jn cena dn̄i. Sermo.xxxiiij.

Ante diē feſtū paſce ꝛc.Jo.xiij.q̄tuor ſunt inter alia q̄ reddunt aliquē rectorē dn̄m vel magiſtruʒ cōmēdabilē.ſ.ſinceritas in amādo.Familiaritas in ꝯuerſando.Generoſitas in eſſendo.Sagacitas in dirigēdo.Exēplifica de quolʒ. ¶ Qꝛ igit xp̄s erat iter ſuos rector dn̄s ꝛ mag̃r hic ē ꝙ euāgeliſta volēs ipʒ nobis reddere cōmēdabilē oſ̄dit in hoc euāgelio ꝑdicta i ip̄o fuiſſe in quo euāgelio q̄tuor tāgit.ſ.
Charitatem adamantem intimius.
Humilitatem inclinantem infimius.
Benignitatem inſtruentem vtilius.
Dignitatē vel nobilitatem ſublimius.

¶ Primū ꝓbat affectio viſceroſa.ſcd̄m opatio ṽtuoſa.tertiū ꝯditio gn̄oſa.q̄rtū monitio fructuoſa. Primū in ꝑn.ſcd̄m ibi.ꝛ cena facta ꝛc.tertiū ibi.venit ḡ ad ſimonē ꝛc.q̄rtū ibi.poſtꝗ̄ ergo lauit ꝛc.

¶ Prima pars.

Quātū ad primū vbi tāgit ꝛc. qd̄ ꝓbat ꝛc.dt an̄ diē feſtū ꝛc. Nā in oī diligēte aliū reqrit cognitio ꝛ ꝯgruitas tp̄is qꝛ iuxta illud Eccl's.iij.oīa tp̄a habēt ꝛ ſuis ſpatiis trāſeunt vniuerſa.ꝛ

ideo ibidez dicitur q̇ eſt temp⁹ dilectio nis.⁊ tempus odij.Hic tria cōſidera.ſcz
Tempus determinatum.
Intellectum illuſtratum.
Affectum demonſtratum.
¶ Quātū ad primū dicit.an̄ diē feſtū paſce.tēpus quidē paſcale qđ hic determinatͣ fuit tp̄s cōgruū paſſiōi xp̄i quā p̄ceſſit cena quā fecit cū diſcipulis ſuis.cuius rō ē q̄ illo tempore comedebāt azyma ⁊ imolabaͭ agn⁹.q̄ igiͭ xp̄s ſine fermēto pcti velut agn⁹ p̄ nobis voluit immolari qđ fuit maximū bn̄ficiū ꝯueniēs ſm Bedā.vt illđ fieret paſcali tpe q̄ fuit ſolēnitas inter omnes alias p̄ncipalis. de q̄ tpe dr̄ Luc.xxij.Qđ appropinq̄bat dies feſt⁹ azymoꝝ qui dr̄ paſca.¶ Quātū ad ſcđm dicit.ſciēs ieſ⁹ q̄ ⁊c.xp̄s em̄ ſciebat per mortez ⁊ paſſionē ſuā quā intelligit p̄ horā ſe trāſiturū de hoc mūdo ad patrē.iuxta quod ip̄e dixit diſcipulis Jo.xvj.Exiui a patre ⁊ veni in mūdū itetum relinquo mundū ⁊ vado ad patrem.
¶ Quātū ad tertiū dicit.Cum dilexiſſet ſuos ⁊c.Nā vera dilectio.prio dz eē p̄fectaͬ talis fuit dilectio xp̄i reſpectu diſcipuloꝝ.Jlla em̄ pōt dici p̄fecta dilectio cui nihil deeſt ex p̄te diligētis.¶ Ex parte igiͭ xp̄i nihil defuit i dilectiōe q̄ diſcipl'os dilexit qđ dedit nob̄ itelligere Jo.xv.d.Sic̄ dilexit me pf.⁊ ego dilexi vos.
¶ Cōſtat āt q̄ dilectio p̄ris ad filiū fuit ⁊ ē p̄fecta igr̄ ⁊ dilectio q̄ dilexit diſcipulos ſilr̄ fuit p̄fecta.¶ Scđo dilectio dz eē ordinata ⁊ talz fuit dilectio xp̄i reſpectu diſcipuloꝝ.Nā illa dilectio p̄t dici ordinata q̄ ad finē debitū ordinatͣ.finis aūt ꝯbit⁹ ē xp̄s p̄ quē vitā et̄nā habem⁹. nā ſic̄ dr̄.j.Jo.v.Uitā eternā dedit nob̄ de⁹ ⁊ h̄ vita i filio ei⁹ q̄ hz filiū hz vitā.⁊ ſicut ibidē dr̄.hic ē ver⁹ de⁹ ⁊ vita et̄na.
¶ Tertio dilectio dz eē p̄petua q̄ ſic̄ dr̄ Prouer.xvij.Oi tpe diligit q̄s amic⁹ ē. talis facit dilectio xp̄i ad diſcipulos qđ dedit itelligere Jo.xiiij.d.Si q̄s diligit me ſmonē meū ſuabit.⁊ pr̄ me⁹ diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹:⁊ māſionē apđ eū faciem⁹:p̄ quā q̄dē māſionem intelligiͭ firmitas ⁊ p̄petuitas dilectiōis ſue.vn̄ Augu.Neminem amas ⁊ deſeris.

¶ Secunda pars.

Sequiͭ.Et cena fctā.vbi tāgit humilitatē iclinātē iſimi⁹ qđ p̄bat opatio virtuoſa:tūc em̄ act⁹ humilitatis magis ē cōmēdād⁹ qn̄ fit a dignori pꝰa ⁊ hora ꝯpetēti ⁊ mō ꝯueniēti.tūc igiͭ xp̄s rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū hora debita ⁊ mō ꝯueniēti pedes diſcipl'oꝝ lauit iplēs illđ Eccl'.iij.Quāto maior es tāto hūilia te i olb⁹:hic ē q̄ act⁹ iſte merito p̄t ꝯmēdari. ⁊ ſm hoc h̄ q̄tuor poſſum⁹ cōſiderare.ſcz
Tempus congruentiſſimum.
Miniſtrum digniſſimum.
Modum apertiſſimum.
Actum humiliſſimum.
¶ Quātū ad primū dicit.Et cena facta. Ubi ſciēdū q̄ p̄ actū lectiōis.de q̄ fit hic mētio q̄ tūc act⁹ aliq̄s magꝫ ē neceſſari⁹ qn̄ ei⁹ oppoſitū alicubi repiͭ.Q̄ igiͭ in das iā tētat⁹ erat a diabolo q̄ miſat i cor ſuū vt xp̄z p̄deret:⁊ ſic p̄ pctm̄ erat obnoxi⁹ hic ſz aug.q̄ magis idigebat lauari. Nā oñ h̄ tp̄s non fuit opportunū pedes diſcipuloꝝ lauari a ieſu.inͭ hos aūt pl⁹ indigebat iudas.de q̄ dixit dn̄s.Jo.vj. Nōne ego vos duodeci elegi ⁊ vn⁹ ex vobis diabol⁹ ē.Nā ſic̄ dr̄.j.Jo.iij.Qui facͭ pctm̄ ex diabolo ē.¶ Quātū ad ſcđz dt. ſciēs q̄ ola ꝺdit ei pr̄ ⁊c.vt em̄ aduertas m⁹ actū humilitatꝫ quē xp̄s fecit pedes diſcipl'oꝝ lauādo hic ē q̄ euāgeliſta ip̄i⁹ dignitatē oñdit ⁊ hoc quātū ad duplicē intelligētiā.ſcz
Poteſtatis in durādo.
Nobilitatis in naſcendo.
¶ Quātū ad p̄mā excellētiā dt.ſciēs q̄ ola dedit ei pr̄ i man⁹.Nā de⁹ pr̄ eſt dn̄s olz.⁊ diues in oēs q̄ inuocāt illū Ro.4. Un̄ dt Job.iiij.Ola q̄ ſub celo ſunt mea ſūt.Q̄ igr̄ ſic pr̄ hz ola ⁊ ſibi eq̄lē genuit filiū.ola in manib⁹ ei⁹ dedit iuxͣ qđ ip̄e dt Lu.x.Ola tradita ſūt mihi a p̄re meo.
¶ Quātū ad excellētiā dignitatꝫ i naſcēdo dixit.⁊ q̄ a deo exiuit ⁊ ad deū vadit. Nā maxima ē i xp̄o natiuitatꝫ nobilitas. q̄ quātū ad deitatē ē dei et̄nalis fili⁹ cui apoſtoli dixerūt Jo.xvj.Jn hoc credim⁹ q̄ a deo exiſti.¶ Quātū ad t̄tiū dt.Surgit a cena ⁊c.Xp̄s em̄ volens lauare pedes diſcipuloꝝ vt eis daret humilitatis exēplū efficaci⁹ diſciplis recūbētib⁹ ſol⁹ a cena velut ſollicit⁹ miniſter ſurrexit vt

videat q̄ ſūt neceſſaria miniſterio veſti-
mēta deponit vt ſit ad lauādū expedi-
tior. p̄cingit ſe linteo. ꝛ ponit aquā ī pel
uiȝ vt ſic cū aqua ſit materia ꝛ iſtrumētū
ad lauādū cōuenieſ: ꝛ linteū pān⁹ ſuffi-
ciēs ad tergēdū: i q̄ oib⁹ daꝛ itelligi hūi-
litas xp̄i magna ad quā nos exhortaꝛ.
di. Mat. xj. Diſcite a me: q2 mitis ſum ꝛ
hūilis corde ꝛ iuenietis requiē aiab⁹ ve
ſtris. ¶ Quātū ad q̄rtū d̄r. ꝛ cepit laua-
re ꝛc. act⁹ q̄dē fuit hūilitatis magne qn̄
xp̄s dei fili⁹ nō man⁹ ſȝ pedes lauit vt
cū ſe ſciret a deo exiſſe ꝛ ad deū pgere.
nō dei deo: ſȝ hois ſerui ipleret officiū.
¶ Spiritualr aūt loquēdo p veſtimēta
q̄b⁹ fuit xp̄s indut⁹ itelligiꝛ ſua magni-
ficētia quā habebat inquātū dei filius
eternalr: in q̄ iuxta illō p̄s. Amict⁹ fuit
lumine ſicut veſtimēto. ¶ Iſta veſtimē-
ta depoſuit qn̄ de ſinu pr̄is venit in mū-
dū: vt de ip̄o dici potuerit illō Heſter. xv.
Depoſuit veſtimēta ꝛ ornat⁹ fuit p liteū
ant albū ꝛ cādidū q̄ xp̄s ſe p̄cinxit intel
ligiꝛ ei⁹ hūanitas mūda ꝛ cādida: q2 ſine
pctī macula quā aſſumpſit fact⁹ hō de
q̄ Phi. j. Cū in forma dei eſſet nō rapinā
arbitrat⁹ eſt eſſe ſe equalē deo: ſȝ ſemet-
ip̄m exinaniuit formā ſerui accipiēs in
ſimilitudinē hoim fact⁹: ꝛ habitu inuēt⁹
vt hō. Sic igiꝛ dei fili⁹ miſit aquā in pel
uim qn̄ ī iſto mūdo pēdēs in cruce ſpar-
ſit ſuū ſanguinē p̄cioſiſſimū iſto ſangui-
ne xp̄s pedes diſcipulorū lauaſſe: d̄r q2
totū hūanū gen⁹ lauit a pctōꝝ maculis
ſuo ſanguine p̄cioſo. vn̄ Apoc. j. Dilexit
nos ꝛ lauit a pctīs nr̄is ī ſanguine ſuo.
Abſterſiſſe v̄o pedes ipſorū linteo d̄r. q2
mediāte hūanitate xp̄i de⁹ lachrymas
iuſtoꝝ abſtergit vt ſemp ī gaudijs ꝛ cōſo
lationibus perſeuerent. iuxta quod d̄r
Apoca. xxj. Abſterget de⁹ oēm lachry-
mā ab oculis eoꝝ ꝛ mors vltra nō erit:
neq3 luct⁹: neq3 clamor: neq3 dolor erit
vltra. ¶ Sciēdū eſt etiā hic vbi fit mētio
de cena quā fecit xp̄s diſcipulis q̄ ī ipſa
corpus ſuū ꝛ ſanguinē ſub ſpeciebus pa
nis ꝛ vini tradidit inſtituēs eucharīſtie
ſacramētū: vbi inter alia cōſiderare poſ
ſum⁹ q̄ cōuiuium pficiūt ſeptem que ſe
ptē oia fuerūt in iſta cena p̄cioſa. Re q̄re
dominica ſecunda poſt penthecoſten.

¶ Tertia pars.

Sequiꝛ. Venit ergo ad Symonem
petrū ꝛc. Ubi tāgit dignitatē nobi
litatē ſublimius. qd̄ pbat conditio
generoſa. qn̄ em̄ ſeru⁹ q̄ naturali-
ter debet ſeruire ꝛ obſeq̄ dn̄o: videt do-
minū volētem ſibi ſeruire facti cauſam
ignorās ꝛ extollens ei⁹ magnificentiaȝ:
obſequiū primit⁹ dȝ totaliter recuſare.
videns aūt volūtatē dn̄i ſui oino volētis
hoc facere q̄ ſi nō faceret ſibi ſocietatē
negaret: dȝ volūtati ſui dn̄i cū humilita-
te familiariter aſſentire. ¶ Q2 igiꝛ xp̄s
dn̄s ꝛ magr̄ circa petrū ſeruū ꝛ diſcipu
lū ignorātē miniſteriū officiū humilita
tis maxime voluit exercere. dum. ſ. pe-
des ipſi⁹ lauare voluit. Mirū nō eſt ſi pe
trus xp̄m extollens hoc ip̄m renuit. q̄ tā
dem ipſi⁹ volūtatē cognoſcens permiſit
facere quod volebat. Hic igitur quātum
ad petrum tria conſidera ſcilicet.
Admirationem faſtigium innuentem.
Negationem obſequij renuentem.
Obiectionē beneplacitum acceptanteȝ.
¶ Quātū ad primū d̄r venit ergo ad ſy-
monē petrū: xp̄s q̄dē lauās pedes diſci-
puloꝝ ꝛ veniēs ad petrū ignorantē cau
ſam q̄re hoc faceret fuit mirat⁹: eius ad
mirationē ꝛ ignorātiā xp̄s aliq̄liter re-
mouet. ꝛ ſm hoc hic tria cōſidera ſcȝ.
Humiliationis acceſſum.
Admirationis exceſſum.
Cognitionis ſucceſſum.
¶ Quātū ad primū dicit. venit ergo ad
Symonē Petrum. Ubi xp̄s exercēs iſtū
humilitatis actum vtrū petrus fuerit
primus: fuerūt opiniones. tn̄ Augu. at-
tendēs dignitatē petri inter aplo̅s dicit
q̄ Petrus fuit prim⁹: ꝛ q̄ null⁹ ali⁹ pre-
ſumpſiſſet lauari ante ipſuȝ. ꝛ ſm hoc eſt
ſenſus litere q̄ xp̄s lauit pedes diſcipu
loꝝ ſuoꝝ quo ordine factum eſt q̄ p̄mo
venit ad ſymonē petrum tāq̄ ad verticē
apoſtoloꝝ. vn̄. Augu. Non em̄ ita intelli
gendū eſt q̄ſi pedes alicuius iam lauiſ-
ſet ꝛ poſt eos veniſſet ad Petrū. ¶ Quā
tū ad admirationis exceſſum dicit. ꝛ di-
cit ei Petrus. Petrus quidem conſide-
rans dignitatē ꝛ excellentiā xp̄i q2 dei
fili⁹ eternalis: iuxta qd̄ ſibi p̄dixit Mat.
xvj. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. ꝛ conſide-

rās vilitatē ꝓpriā q᷑ hō putrid⁹ ⁊ filius hoīs v̄mis Job.xxv. Admirari potuit de actu tā humili xp̄i ⁊ iō d᷑t.tu mihi ⁊c. vñ Chryſ.tu mihi lauas pedes manib⁹ q̄b⁹ oculos aperuiſti: leproſos mūdaſti. mortuos ſuſcitaſti.q.d.hoc nullo mō de beo ſuſtinere. ¶ Quātū ad cognitionis ſucceſſum d᷑t.rñdit ieſus ⁊c.nam petro ignorāti cur xp̄s pedes diſcipuloꝝ laua bat xp̄s cogitationē faciēdā ꝓmittit q̄ ꝓ miſſio fuit adimpleta tripliciter. ¶ Pri mo ꝑ operis ſignificationē. Nā lotio pe dū exterior.ſignat interiorē lotionē affe ctuū. Q᷑ igiᷓ diſcipuli indigebāt lotiōe affectuū vt purgarenᷓ a vitiis.vel ſi aliq̄ purgati erāt vt puriores exiſterēt.iō xp̄s eoꝝ pedes lauit.⁊ hui⁹ ſignificationis operis cognitionē petr⁹ habuit qñ xp̄s poſtea dixit.q̄ lot⁹ eſt nō indiget niſi vt pedes lauet.hoc ſm Orig. ¶ Scd̄o ſm Aug. Fuit adimpleta ꝑ gregis exhorta tionē. Nā lauans xp̄s pedes diſcipuloꝝ qui fuit act⁹ humilitatis maxime dedit eis exēplū.q̄ debeāt in ꝯſimilib⁹ actib⁹ exerceri ⁊ hui⁹ exortatiōis gregis cogni tionē petr⁹ habuit qñ xp̄s poſtmodū ſi bi dixit.exēplū em̄ dedi vobis vt quēad modū ego feci ita ⁊ vos faciatis. ¶ Ter tio ſm Orig. Fuit impleta ꝑ tp̄is iſinua tionē. Nā q᷑ diſcipli indigebāt lauari vt dictū eſt:oportebat q̄ hoc fieret tp̄e con gruo.ſ.i cena q᷑ ab illo tp̄e vſq̄ ad paſ ſionē xp̄i null⁹ ali⁹ lauare debuit nec po tuit nec tp̄e p̄ſſiōis q᷑ nō erat xp̄s ali⁹ poſt reſurrectionē ⁊ aſcēſionē xp̄i nō in diguerūt lauari q᷑ mūdi erāt ꝑ ſpūſan ctū habitātē i ip̄is.hui⁹ aūt inſinuatōis tp̄is cognitionē petr⁹ habuit qñ fuit ꝑ paclytū oīa docēte illuſtrat⁹. ¶ Quantū ad ſcd̄m d᷑t.d᷑t ei ⁊c.vbi duo ꝯſidera.ſcȝ

Recuſationem euidentem.

Comminationem perterrentem.

¶ Quātū ad primū d᷑t.dicit ei petr⁹ ⁊c. Nā petr⁹ ignorās vtilitatē ſequētē ad lo tionē exteriorē pedū quaſi ꝑtinaci⁹ obſe quiū recuſauit ſȝ Aug. ¶ Quātū ad cō minationē ꝑterrētē dicit.rñdit ei ieſus ſi nō ⁊c.ꝑ illā em̄ ꝑtē de q̄ hic loquiᷓ in telligiᷓ ꝑticipatio bonoꝝ celeſtiū ⁊ ꝯſor tiū ieſu xp̄i.de qua p̄s. Dñs pars here ditatis mee ⁊ calicis mei:tu es qui reſti tues hereditatē meā mihi. ¶ Quātū ad tertiū d᷑t. Dicit ei Symon pe.⁊c. Quia em̄ petrus ſe totū exhibuit xp̄o lauādū qđ nō erat neceſſariū ſuꝑfluis reſecatis cui⁹ dictū exponit euāgeliſta quātū ad aliquā ſui partē. H̄ igiᷓ q̄tuor cōſidera.ſ.

Exhibitionem liberalem.

Reſponſionem magiſtralem.

Applicationem generalem.

Expreſſionem perſonalem.

¶ Quantū ad p̄mū dicit.dicit ei Pe.⁊c. vbi Aug.at ille amore ⁊ timore ꝑturbat⁹ plus expauit ſibi negari q̄ꝫ vſq̄ ad ſuos pedes humiliari. ¶ Quātū ad reſpōſio nem magiſtralē d᷑t. Dicit ei ieſus ⁊c. Ꝫ em̄ petr⁹ exhibuiſſet xp̄o nō ſolū pedes lauādos.ſȝ ⁊ man⁹ ⁊ caput xp̄s tñ nō ac ceptauit niſi de pedib⁹. Nā ꝑ petrū itelli gunᷓ hoīes q̄ ſunt in ſtatu ſalutis.tales aūt nō indigent lotiōe capitꝫ.cuius rō ē: q᷑ caput imediate eſt ipſa rō q̄ in oībus qui ſunt in ſtatu ſalutis immediate cōiū gunᷓ cū xp̄o.⁊ ideo quātum ad rōnē nō indigēt lotiōe manuū ꝑ q̄s deſignāᷓ op̄a q᷑ ip̄aꝝ ſunt op̄a.indigēt lotiōe pedū:q᷑ ꝑ pedes q̄ eſt inferior ps corꝑis intelli git ſenſualitas ratiōe cui⁹ eſt valde diffi cile ⁊ forte niſi in ꝯfirmatis impoſſibile eſt q̄ hō nō peccet aliqñ venialr̄.qđ co gnoſcens beatus Joā.j.Cañ.ſua ca.j.d. Si dixerim⁹ qm̄ pctm̄ nō habemus ipſi nos ſeducim⁹ ⁊ veritas in nobis nō eſt. ⁊ iō indigemus lotiōe pedum q̄ꝫq̄ ſim⁹ in ſtatu ſalutis.vñ Orig. Impoſſibile ēt puto nō contaminari extrema aīe ⁊ infi ma ei⁹ q̄ꝫq̄ q̄ ad hoīes ꝑfectus q̄s eē pu tetur. ¶ Quātū ad applicationē genera lem dicit ⁊ vos mūdi eſtis ſȝ nō oēs. In ter diſcipulos q̄dem tūc erat iudas ꝓdi tor qui nō ſolū q̄tū ad ſenſualitatē erat infect⁹ pctis venialib⁹.ſȝ quātū ad ratio nem pctis mortalib⁹ xp̄m magr̄m ſuū ꝓ dēdo.caſte mūd⁹ nō erat.⁊ iō indigebat maiori lotione q̄ꝫ pedū. ¶ Quātuȝ ad ex p̄ſſionē pſonalē dicit.ſciebat em̄ quiſnā eſſet ⁊c. Quia em̄ xp̄s dixerat diſcipulis ſuis gñalib⁹ verbis q̄ erāt mūdi ſȝ non oēs nullū explicādo ſpecialiter.facto vr̄ noīe ſm Aug.⁊ Ori. Quia euāgeliſta ꝑ ſuam explicat iude.etſi non nomine ta men proditionis facto.

¶ Quarta pars.

Sequitur. postquam autem lauit pedes &c. vbi tangit benignitatem insinuatem vtilius. quod probat monitio fructuosa. Quia enim xps dominus & magister pedes discipulorum lauerat quod fuit factum mirabile. cuius significationem ignorabant discipuli nunc eis qualiter fecit hic ostendit. quia vt daret humilitatis exemplum: quod quidem prius petro. d. quod ego facio tu ne ſcis modo: ſcies autem postea. hic igitur tria possumus considerare. ſcz.
Diligentiam pietatis.
Excellentiam dignitatis.
Doctrinam humilitatis.
¶ Quantum ad primum dicit postquam ergo lauit &c. signum quidem pietatis maxime fuit quod xps ita diligens fuit quod ignorantes discipulos voluit erudire & reddere attentissimos vt addiscant. hic duo considera. ſcz.
Magistri operationem mirificam.
Collegii excitationem sollicitam.
¶ Quantum ad primum dicit. postquam ergo lauit &c. Christus quidem lauare pedes discipulorum voluit. surrexit a cena. deposuit vestimenta: completo vero obsequio lotionis vestimenta resumpsit. & iterato recubuit. & secundum magistrum historiarum tunc instituit sacramentum eucharistie. & dedit seipsum discipulis ad manducandum sub speciebus panis & bibendum sub speciebus vini. ¶ Quantum ad collegium excitationem sollicitam dicit. Dicit eis scitis quid fecerim vobis &c. vbi Orig. vel interrogatiue profertur vt ostendat facti magnitudinem vel imperatiue vt eorum erigat intellectum. ¶ Quantum ad secundum dicit. vos vocatis me &c. Nam gradus magisterii & dominii est gradus dignitatis & excellentie magne quem gradum xps habebat & sic a discipulis vocabatur. ¶ Sciendum est etiam quod aliqui dicunt xpm dominum solum verbo & non opere. de quibus xps dixit Matt. vii. Multi dicent mihi in illa die domine domine nonne in nomine tuo prophetauimus. & in nomine tuo demonia eiecimus. & in nomine tuo virtutes multas fecimus. & tunc confitebor illis quia nunquam noui eos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem. ¶ Aliqui vero dicunt xpm magistrum & dominum non solum verbaliter sed sibi conformant in operibus bonis & isti vitam adipiscentur eternam quod nobis insinuat xps Matt. vii. d. Non omnis qui dicit mihi domine domine intrabit in regnum celorum. ¶ Quantum ad tertium dicit. si ergo ego laui &c. Quare enim xps dicebat discipulis lauare alterutrum quod ipse iam fecerat iam causam assignat quia fuit. vt eis preberet humilitatis exemplum. est autem aliud lauacrum quod est spiritualis significationis & illud est multiplex. ¶ Primo enim est lauacrum sufficientis satisfactionis quo ſcz xps nos lauit suo sanguine precioso. de quo Apo. j. Dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Secundo est lauacrum baptismalis regenerationis quo lauat xps principaliter & homo baptizans ministerialiter. de quo Tit. iij. Secundum suam misericordiam saluos nos fecit. per lauacrum regenerationis & renouationis spiritussancti quem effudit in nobis per iesum xpm saluatorem nostrum. ¶ Tertio est lauacrum penitentialis renouationis quando aliquis peccator in virum alterum per penitentiam renouatur hac lotione lauatur seipsum peccator vel se disponendo ad penitentiam vel satisfaciendo de peccatis commissis vt dicere possit cum psalmista. Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo. ¶ Quarto est lauacrum virtualis exercitationis. quando quis per virtutum exercitium lauat affectus a contagiis terrenorum quo lauacro debent omnes fideles lauari. quibus dicitur Esa. j. Lauamini mundi estote auferte cogitationum vestrarum ab oculis meis quiescite peruerse agere discite benefacere. ¶ Quinto est lauacrum liberalis remissionis quando. ſ. quis remittit alteri vel iniuriam sibi factam ad quod omnes fideles tenentur. Nam sicut dicit xps Matt. vj. Si dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis pater vester celestis peccata vestra. si autem non dimiseritis hominibus nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. ¶ Sexto est lauacrum doctrinalis eruditionis quando quis alium instruit vere in lege diuina. Nam sermo diuinus inde lauatiuum habet virtutem iuxta quod xps dixit Jo. xv. Vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. ¶ Septimo est lauacrum temporalis elargitionis quando quis subuenit de rebus suis temporalibus indigentibus ad quod omnes tempore necessitatis secundum suam possibilitatem tenentur. vnde dicitur Luc. vij. Date elecmosynam & ecce omnia munda sunt vobis. nam sic dicitur Tob. xij. Eleemosyna a morte liberat & facit inuenire vitam eternam ipsa est que

341

purgat peccata. ¶ Sciendum eſt etiam ꝙ propter illationem concluſiuam quaꝫ xp̄s fecit dicēdo ſi ego laui pedes veſtros ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. qd̄ illud ergo in ſcriptura multas infert bonas cōcluſiones. ¶ Primo cōcluſionem prudentē per peccati deteſtationē. de qua Matth. x. Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes ⁊ ſimplices ſicut colūbe. ¶ Scd̄o diligentē ꝑ ad deū cōuerſionē. de qua Tob. xiij. Cōuertimini ergo prudētes ⁊ facite iuſticiam corā deo credētes ꝙ faciet vobiſcū miam ſuam. ¶ Tertio ꝓuidētem ab hoſte circūſpectionē. de qua dicitur. Mat. xxiiij. Vigilate ergo q2 neſcitis qua hora dn̄s veſter vēturus ſit. ¶ Quarto ſufficientem ꝑ penitētie ſatiſfactionē. de q̄ Lu. iij. Facite fructus dignos penitētie. ¶ Quinto ꝓmerentē ⁊ longitudinē tp̄e executionē. de qua Mat. vj. Querite ergo primū regnū dei ⁊ iuſticiā eius. et poſt hec oīa adijciētur vobis. ¶ Sexto perterrētem per peccatoꝝ auſterā cōminationem. de qua Luce. xiij. ſub figura arboris nō faciētis fructū dicit dn̄s de homine peccatore. ſuccidite ergo illā vt qd etiā terram occupet. ¶ Septimo per conſolationē per iſtoꝝ eternā repromiſſionē de qua dicit dn̄s Mat. x. Oīs ergo qui cōfitebitur me corā hoībus cōfitebor ⁊ ego eum coram patre meo qui in celis eſt. ¶ Sciendū eſt ergo ꝙ deſcendendo ad exēpla q̄ hodie dedit nobis xp̄s dicere poſſumus ꝙ inter alia tāgūt ſeptē que in hoc euangelio nobis dedit. ſcꝫ.

Conſiderande mortalitatis.
Conſiderande charitatis.
Tolerande aduerſitatis.
Contemnende proſperitatis.
Conſeruande caſtitatis.
Exercende humilitatis.
Deſiderande ſanctitatis.

¶ Primo in hoc euangelio dat nobis exemplum conſiderande mortalitatis: qd̄ datur nobis intelligi cum dr̄. quod ſciēs q2 venit hora ei⁹ vt trāſeat de hoc mūdo ad patreꝫ. Nā ꝑ iſtum tranſitū intelligit mors xp̄i. De q̄. j. Corinth. xv. Chriſt⁹ ꝓ nobis mortu⁹ eſt. hanc autem mortem exemplo xp̄i attente conſiderare debem⁹ mortē iugiter meditādo. iuxta qd̄ cuiꝫ dr̄ Eccli. xiiij. Memor eſto qm̄ mors nō tardat. Nā dr̄ Heb. ix. ſtatutum eſt hoībus ſemel mori. ⁊ ſic dicere poſſunt homines in hoc mūdo viuētes illud Sap. ij. trāſiet vita veſtra tanq̄ veſtigium nubis. ⁊ ſicut nebula diſſoluet. vnde Ber. de morte. Quid in rebus humanis certius morte. quid incertius hora mortis inuenitur. non miſeretur inopiam. non reueretur diuitias. non ſapientie. non etati deniqꝫ parcit. ſenibus mors eſt in annis iuuenibus in inſidijs: ⁊ ideo negligentem hominem non cogitantem de morte. idem Ber. in quodam ſermone reprehēdit. d. Miſer homo quare omnis hora te non diſponis cogita te iam mortuum quem ſcis de neceſſitate eſſe moriturum. diſtinguis qualiter oculi vertentur in capite vene rumpentur in corpore. ⁊ cor ſcindetur dolore. ¶ Secundo dedit nobis exemplum conſiderande charitatis. quod datur intelligi cum dicit. Cum dilexiſſet ſuos qui erāt in mundo in finem dilexit eos. de quo ij. Theſſa. ij. Chriſtus dilexit nos ⁊ dedit nobis conſolationem eternam ⁊ ſpē bonam in gratia ſua. hāc autem dilectionem. exemplo chriſti debemus habere deum ⁊ proximuꝫ diligendo: iuxta illud Rom. xiij. Plenitudo legis eſt dilectio. ⁊ qualis debeat eſſe. j. Joā. iij. Filioli mei non diligam⁹ verbo neqꝫ lingua ſed opere ⁊ veritate. de iſta charitate dicit Augu. de doctrina chriſtiana. Sola charitas eſt que vicit omnia ⁊ ſine qua nihil valent omnia ⁊ que vbiqꝫ fuerit trahit ad ſe omnia. amate ſcientiā: ſed ante ponite charitatem. ſciētia ſi ſola ſit inflat. quia vero charitas edificat ſcientiaꝫ nō permittit inflare. ¶ Tertio dedit nobis exemplum tolerande aduerſitatis. quod datur intelligi in eo ꝙ iudam proditorem ſuſtinuit ⁊ ſibi pedes lauit ⁊ corpus ſuum tradidit. vnde dicere poſſumus illud Sap. xv. Tu autem deus noſter ſuauis ⁊ mitis es patiēs ⁊ in miſericordia diſponens oīa. hanc aūt patientiam exēplo xp̄i debem⁹ hēre aduerſa equanimiter tolerādo: ad qd̄ nos admonet beat⁹ Jacob. in cano. ſua. v. dicit. Patientes

eſtote inter vos ⁊ firmate corda veſtra quoniam aduentus domini appropinquabit. ❡ Quarto dedit nobis exemplū contēnende proſperitatis: quod datur intelligi cum dicitur quod depoſuit veſtimenta ſua. Unde ps. Nolite ſperare in iniquitate:⁊ rapinas nolite concupiſcere: diuitie ſi affluant nolite cor apponere. ❡ Quinto dedit nobis exemplum conſeruāde caſtitatis. quod datur intelligi cū dicitur ꝙ linteo precinxit ſe. Nā per cincturam lintei albi ⁊ candidi puritas ⁊ caſtitas intelliguntur qui perfectiſſime fuerunt in chriſto. Quam caſtitatem exemplo chriſti debemꝰ habere. ad quod nos admonet chriſtꝰ Luc.xiij. d. Sint lumbi veſtri precincti ⁊ lucerne ardentes in manibus veſtris. Ubi Grego. Lumbos enim precingimus cū carnis luxuriam per continentiam coartamus. Lucernas autem ardentes in manibus tenemus: cū per bona opera proximis noſtris lucis exempla monſtramus. ❡ Sexto dedit nobis exemplum exercende humilitatis. quod datur intelligi cum dicitur ꝙ lauit pedes diſcipulorum ſuorum qui fuit actus humillimus. Hanc humiliationē exemplo chriſti debemus habere ſuperbiam deponēdo vel deprimendo. Unde cuilibet dicitur Eccli.vij. Humilia valde ſpiritum tuum quoniam vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis. ❡ Septimo dedit nobis exemplum deſiderāde ſanctitatis: quod datur intelligi quādo dicit petro. ſi non lauero te ⁊c. de quo dicit. Luc.iiij. Scio te qui ſanctus dei ſis. Hanc autem ſanctitatem exemplo chriſti debemus habere: vitia deponendo: ad quam ſanctitatē nos inducit Exo.xxij. Uiri ſancti eritis mihi. De talibus ſanctis dicitur Dan. vij. Tempus aduenit. ⁊ regnū obtinuerunt ſancti. Nam cum venit tranſitꝰ ſanctorum de hoc mundo: tunc regnum obtinent ſempiternum. Ad quod regnum ille nos perducat. Qui eſt benedictus Amen.

❡ Sermones quadrageſimales a fratre Philippo de monte calerio ordinis minorū diuini verbi declamatoris ſtrenuiſſimi editi: finē ſortiuntur. Impreſſi Lugduni induſtria ⁊ arte probi viri Benedicti Bōnyn. Anno domini. 1 5 4 1. Die vero quarta Menſis Januarij.

❡ Regeſtum totius operis.

Aa Bb a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z. aa bb cc dd ee ff. A B C D E F G H J K L M N O
Omnes ſunt quaterniones preter Bb ⁊ O qui ſunt duerni.

de Maria magdalena cosa rara carte 336 [illegible]

342

I F

Romulo et Remo naquero al mōdo · 3198 [Roma · 5548]
haueua Adā 30 Anni qn gn̄ero · Abel · caino · Del·..
Caino mazzo abel c' haueua 40 Anni · set ...
Enoc fu rapito da dio · 687 Anni
588 · q° Anno naque matusale pri·genito d' enoc ...
1057 · naque Noe · 1450 · li comandò che facessi l'Arca
1656 · il diluuio manco et hebbe pri° la sexta età ...
1723 · heber prīgenito di salaale dal q° figlioli il cognome
1757 · ne q° tempi viuevano Jafetto · La Europa
da Gomero discero i Galli · et Galati ·
Tubal fundator di spagnoli ·
1756 · Italia hebbe pri° da Giano · altre uolte detto · Noe
1798 · Gomero 2° Re d'Italia · successe a Giano
1820 · Sarug · pri° genito di Reu · Nacq q° Anno · nel cui
tempo furno alcuni fondatori di diuersi popli ·
Cioe · Elleo dell' Ellei · Jebuseo · de Jebusei ·
Amoreo · de gli Amorei · Gerseo, dell' Gersei · Eueo dell'
euei · Aradio · dell' aradij · samariti, dell' samaritani
amatitei · dell' Amatiti · Auseuco · d'egli Auseuei ·
Ari... · dell' Ari...ei · Elisan d'gli Elisei · Tarseo
de tarsei · Cetti · de Cipriotti · Rodonio · de Rhodiotti
Atersei degli Egittij · et fut · de libi
1588 · principio da Nebrot il Regno dell' Assirij ·
1849 · da salti principiò il Regno dell' Egittij

343

1879. Dare pri° genito di Nacor: nagg g° Anno di Nacor nagg g° Anno fiorendo al mondo Ara dal qle pigliorno il nome i Sorij Gotel, da cui furno fondati i caramani. Libenti deno minò la libia dal suo nome. Mes denomino i Mesnij. et Jonico fig° di Noe, Nato dopo il diluuio. signoriggiò i Jonici e il Patientissi

1924 ~~Giano~~ Iab. f. Noe. ritornò in Itaglia, et scacciò ne Camete: gomero sucesse Re i Itaglia à Noe gl tornò in egitto: ecco sucessi la Gomora da cui Comese. tornò in Itaglia Noe. o Jano come noi uolemo dir. et scacciò detto Camese. et Viro introduce l'Adolatria

1946. Abrammo fu generato. et sara sua Moglie

1980. Giano f. Noe. insignò la Strologia à toscani. et in troduse le Virgini Vestali: fiorêdi libri de Gētili

2006. morì. il Patriarcha Noe Regnādo la 2a. uolta i Itali

2020. Abramme d° ose. de Dio andò in canaan

2031. Abramō passò in Egitto qn Regnaua faraone

2458. Mose mandò a spiar il paese di Canaan

42/4/L/8

NAZIONALE

LABORATORIO
DI
RESTAURO
S. FRANCESCA ROMANA
Via del Teatro
di Marcello 32
00186 ROMA

Digitized by Google

Digitized by Google